

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

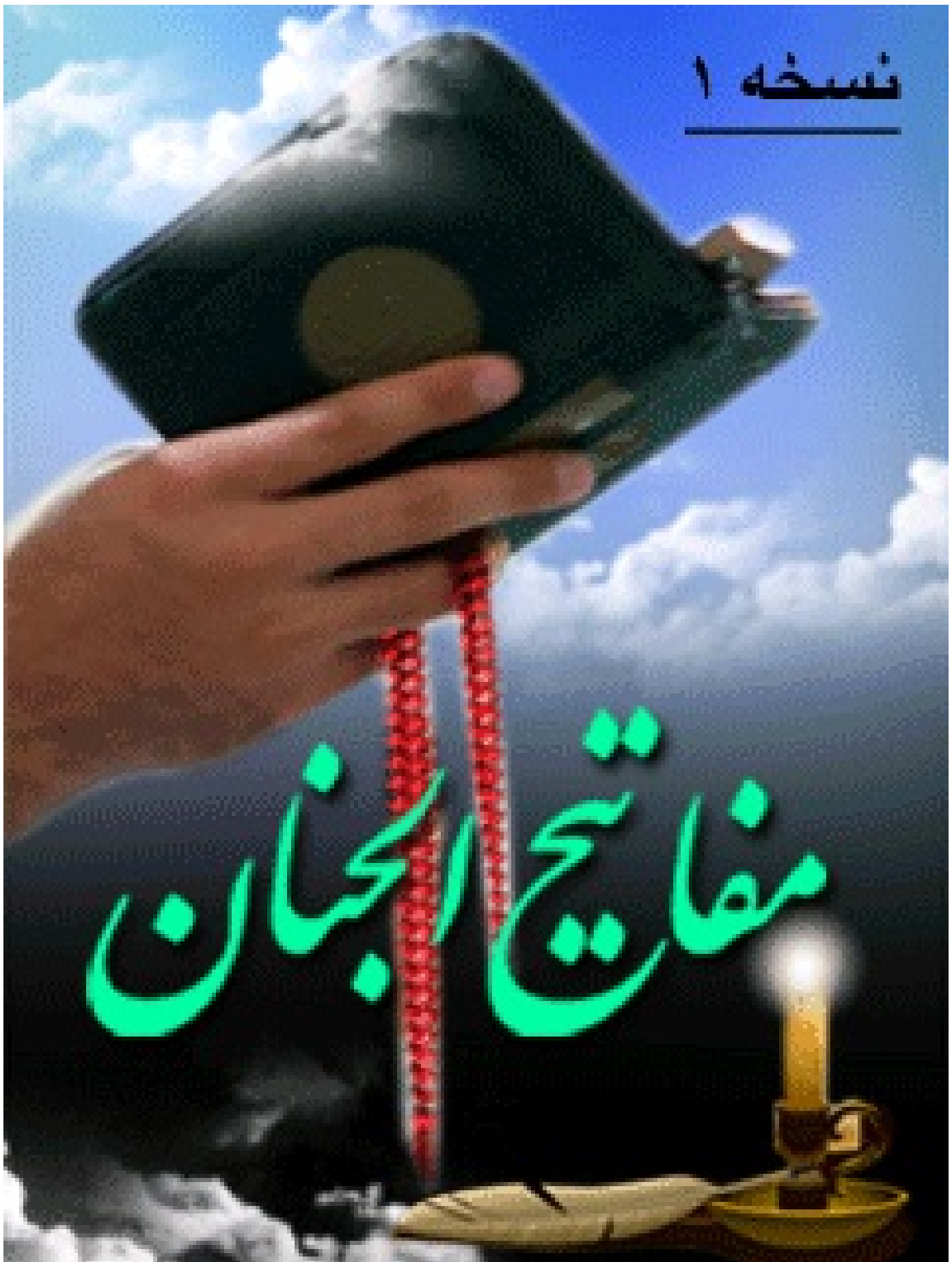

رسالت
علیهما الصلوة
والتسلیمة

www.ghaemiyeh.com
www.ghaemiyeh.org
www.ghaemiyeh.net
www.ghaemiyeh.ir

نسخه ۱

مفاتیح الجنان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مفاتیح الجنان

نویسنده:

شیخ عباس قمی (ره)

ناشر چاپی:

برهان

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۴۴	مفاتیح الجنان
۴۴	مشخصات کتاب
۴۴	مقدمه
۴۴	باب اول
۴۴	اشاره
۴۴	فصل اول در تعقیبات مشترکه
۴۶	فصل دوم در تعقیبات مختصه
۴۶	تعقیب نماز ظهر کما فی المتهد
۴۶	تعقیب نماز عصر منقول از متهد
۴۷	تعقیب نماز مغرب منقول از مصباح متهد
۴۷	تعقیب نماز عشا منقول از متهد
۴۸	تعقیب نماز صبح منقول از مصباح متهد
۵۰	فصل سوم در ذکر دعاهای ایام هفته منقول از ملحقات صحیفه سجادیه
۵۰	دعای روز یکشنبه
۵۰	دعای روز دوشنبه
۵۰	دعای روز سه‌شنبه
۵۱	دعای روز چهارشنبه
۵۱	دعای روز پنجشنبه
۵۱	دعای روز جمعه
۵۱	دعای روز شنبه
۵۲	فصل چهارم در فضیلت و اعمال شب و روز جمعه
۵۲	اشاره

۵۳	اما اعمال شب جمعه
۵۳	اشاره
۵۳	اول
۵۴	دوم
۵۴	سوم
۵۴	چهارم
۵۵	پنجم
۵۵	ششم
۵۵	هفتم
۵۶	هشتم
۵۶	نهم
۵۶	دهم
۵۶	ادعیه سحر شب جمعه
۵۶	و اما اعمال روز جمعه
۵۶	اشاره
۵۷	اول
۵۷	دوم
۵۷	سوم
۵۷	چهارم
۵۷	پنجم
۵۷	ششم
۵۸	هفتم
۵۸	هشتم
۵۸	نهم

۵۸	دهم
۵۸	یازدهم
۵۸	دوازدهم
۵۹	سیزدهم
۵۹	چهاردهم
۵۹	پانزدهم
۵۹	شانزدهم
۵۹	هفدهم
۵۹	هیجدهم
۶۰	نوزدهم
۶۰	بیستم
۶۰	نماز نافله
۶۰	نماز دیگر
۶۰	نماز دیگر
۶۰	نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله
۶۱	[نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
۶۲	نماز حضرت فاطمه صلوات الله علیها
۶۲	نماز حضرت فاطمه صلوات الله علیها
۶۲	نماز دیگر از حضرت فاطمه علیها السلام
۶۳	[نماز] [او دعای] امام حسن علیه السلام در روز جمعه
۶۳	نماز امام حسین علیه السلام
۶۳	نماز [او دعای] امام زین العابدین علیه السلام
۶۳	نماز [او دعای] حضرت باقر علیه السلام
۶۴	نماز [او دعای] حضرت صادق علیه السلام

- ۶۴ نماز [او دعای] حضرت کاظم علیه السلام
- ۶۴ نماز [او دعای] حضرت امام رضا علیه السلام
- ۶۴ نماز [او دعای] حضرت جواد علیه السلام
- ۶۵ نماز [او دعای] حضرت هادی علیه السلام
- ۶۵ نماز [او دعای] امام حسن عسکری علیه السلام
- ۶۵ نماز حضرت صاحب الزمان عجل الله تعالی فرجه
- ۶۵ نماز حضرت جعفر علیه السلام
- ۶۶ بیست و یکم از اعمال روز جمعه
- ۶۷ بیست و دوم
- ۶۷ بیست و سوم
- ۶۷ بیست و چهارم
- ۶۷ بیست و پنجم
- ۶۷ بیست و ششم
- ۶۸ بیست و هفتم
- ۶۸ بیست و هشتم
- ۶۸ بیست و نهم
- ۶۹ سی ام
- ۶۹ سی و یکم
- ۶۹ دعای سمات
- ۶۹ دعا برای امام زمان عج
- ۶۹ صلوات منسوبه به ابو الحسن ضراب اصفهانی
- ۷۰ فصل پنجم
- ۷۰ در تعیین اسامی نبی و ائمه علیهم السلام به روزهای هفته و زیارت ایشان در هر روز
- ۷۱ زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله در روز شنبه

- ۷۲ زیارت امیر المؤمنین علیه السلام
- ۷۲ زیارت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
- ۷۲ زیارت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
- ۷۲ ایضا زیارت حضرت زهرا علیها السلام به روایت دیگر
- ۷۲ در زیارت امام حسن علیه السلام می‌گویی
- ۷۳ زیارت حضرت امام حسین علیه السلام
- ۷۳ روز سه‌شنبه به اسم حضرت امام زین العابدین و امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهم السلام است
- ۷۳ روز چهارشنبه به اسم حضرت موسی بن جعفر و امام رضا و امام محمد تقی و امام علی النقی علیهم السلام است
- ۷۳ روز پنجشنبه روز حضرت امام حسن عسکری علیه السلام است
- ۷۴ روز جمعه روز حضرت صاحب الزمان علیه السلام
- ۷۴ فصل ششم در ذکر بعضی از ادعیه مشهوره
- ۷۴ [دعای صباح]
- ۷۵ دعای کمیل بن زیاد علیه الرحمۃ
- ۷۷ دعای عشرات
- ۷۸ دعای سمات
- ۸۰ دعای مشلول
- ۸۲ دعای معروف به یستشیر
- ۸۳ دعای مجیر
- ۸۴ دعای عدیله
- ۸۵ دعای جوشن کبیر
- ۹۰ دعای جوشن صغیر
- ۹۳ دعای سیفی صغیر معروف به دعای قاموس
- ۹۴ فصل هفتم در ذکر بعض آیات و دعاهای نافع مختصره که انتخاب کردم از کتب معتبره
- ۹۴ اول دعای اسم اعظم

- دوم دعای توسل ۹۴
- سوم [یا عَمَّادَ مَنْ لا عَمَّادَ لَهُ] ۹۵
- چهارم دعای خلاص شدن از زندان و بند ۹۶
- پنجم [حضرت فاطمه علیها السلام] ۹۶
- ششم حرز حضرت امام زین العابدین علیه السلام ۹۶
- هفتم [دعای حضرت سجاد] ۹۷
- هشتم [دعائی که جبرئیل علیه السلام به پیغمبر صلی الله علیه و آله آموخت] ۹۷
- نهم: [دعای سریع الإجابة] ۹۷
- دهم: [دعای ایمنی از سلطان و بلاء و ظهور اعداء و خوف و فقر و تنگی سینه] ۹۷
- یازدهم: [دعای فرج حضرت حجة علیه السلام] ۹۸
- دوازدهم: [دعای حضرت مهدی صلوات الله علیه] ۹۸
- سیزدهم: [دعای حضرت حجت علیه السلام] ۹۸
- چهاردهم: [استغاثه به حضرت مهدی علیه السلام] ۹۸
- فصل هشتم در مناجات است ۹۹
- مناجاة خمس عشرة لمولانا علی بن الحسین علیهما السلام ۹۹
- اشاره ۹۹
- المناجاة الاولى مناجاة التائبین ۹۹
- الثانیة مناجاة الشاکین ۱۰۰
- الثالثة مناجاة الخائفین ۱۰۰
- الرابعة مناجاة الراجین ۱۰۰
- الخامسة مناجاة الراجبین ۱۰۱
- السادسة مناجاة الشاکرین ۱۰۱
- السابعة مناجاة المطیعین لله ۱۰۱
- الثامنة مناجاة المریدین ۱۰۲

۱۰۲	التاسعة مناجاة المحبين
۱۰۳	العاشره مناجاة المتوسلين
۱۰۳	الحادية عشرة مناجاة المفتقرين
۱۰۳	الثانية عشرة مناجاة العارفين
۱۰۴	الثالثة عشرة مناجاة الذاكرين
۱۰۴	الرابعة عشرة مناجاة المعتصمين
۱۰۴	الخامسة عشرة مناجاة الزاهدين
۱۰۵	مناجات منظومه حضرت امير المؤمنين على بن ابى طالب عليه السلام منقول از صحيفه علويه
۱۰۵	ثلاث كلمات من مولانا على عليه السلام فى المناجاة
۱۰۵	باب دوم
۱۰۵	فصل اول
۱۰۵	در فضيلت و اعمال ماه مبارك رجب است
۱۰۵	اشاره
۱۰۶	قسم اول اعمال مشتركه
۱۰۶	اشاره
۱۰۶	اول
۱۰۶	دوم
۱۰۷	سوم
۱۰۷	چهارم
۱۰۷	پنجم
۱۰۸	ششم
۱۰۸	هفتم
۱۰۹	هشتم
۱۰۹	نهم

۱۰۹	دهم
۱۰۹	یازدهم
۱۰۹	دوازدهم
۱۱۰	سیزدهم
۱۱۰	چهاردهم
۱۱۰	پانزدهم
۱۱۰	شانزدهم
۱۱۰	هفدهم
۱۱۱	هیجدهم
۱۱۱	نوزدهم
۱۱۱	بیستم
۱۱۱	[لیلة الرغائب]
۱۱۲	قسم دوم در اعمال مخصوصه ایام و لیالی ماه رجب است
۱۱۲	شب اول
۱۱۲	اشاره
۱۱۲	اول: [آنکه چون هلال را ببند بگوید اللهم أهله علينا]
۱۱۲	دوم: غسل کند
۱۱۲	سوم: [زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را]
۱۱۲	چهارم: [بعد از نماز مغرب بیست رکعت نماز کند]
۱۱۳	پنجم: [بعد از نماز عشاء دو رکعت نماز کند بخواند]
۱۱۳	ششم: [آنکه بخواند سی رکعت نماز]
۱۱۳	هفتم: [بجا آورد آنچه را که شیخ در مصباح متهجد ذکر نموده]
۱۱۴	روز اول رجب
۱۱۴	اشاره

- اول: [روزه گرفتن] ۱۱۴
- دوم: [غسل کند] ۱۱۴
- سوم: [زیارت امام حسین علیه السلام کند] ۱۱۴
- چهارم: [بخواند دعای طویلی که سید در اقبال نقل فرموده] ۱۱۴
- پنجم: [شروع کند به نماز سلمان رضی الله عنه] ۱۱۴
- روز دوم ۱۱۴
- روز دهم ۱۱۵
- شب سیزدهم ۱۱۵
- روز سیزدهم اول ایام البیض است ۱۱۵
- شب نیمه ماه رجب ۱۱۵
- اشاره ۱۱۵
- اول ۱۱۵
- دوم ۱۱۵
- سوم ۱۱۵
- چهارم ۱۱۶
- پنجم ۱۱۶
- ششم ۱۱۶
- روز نیمه رجب ۱۱۶
- اشاره ۱۱۶
- اول ۱۱۶
- دوم ۱۱۶
- سوم ۱۱۶
- چهارم ۱۱۶
- پنجم ۱۱۷

- روز بیست و پنجم ۱۱۹
- شب بیست و هفتم شب مبعث ۱۱۹
- اشاره ۱۱۹
- اول: [دوازده رکعت نماز می‌خوانی] ۱۱۹
- دوم زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام ۱۱۹
- سوم: [اللهم إني أسألك بالتجلي الأعظم] ۱۲۰
- روز بیست و هفتم ۱۲۱
- اشاره ۱۲۱
- اول ۱۲۱
- دوم ۱۲۱
- سوم ۱۲۱
- چهارم ۱۲۱
- پنجم ۱۲۱
- ششم ۱۲۱
- هفتم ۱۲۲
- هشتم ۱۲۲
- روز آخر ماه ۱۲۲
- فصل دوم ۱۲۳
- در فضیلت و اعمال ماه شعبان است ۱۲۳
- اعمال مشترکه ۱۲۳
- اشاره ۱۲۳
- اول ۱۲۳
- دوم ۱۲۳
- سوم ۱۲۴

۱۲۴	چهارم
۱۲۴	پنجم
۱۲۴	ششم
۱۲۴	هفتم
۱۲۵	هشتم
۱۲۶	و اما اعمال مختصه شعبان
۱۲۶	شب اول
۱۲۶	روز اول
۱۲۹	روز سوم
۱۲۹	شب سیزدهم
۱۳۰	شب نیمه شعبان
۱۳۰	اشاره
۱۳۰	اول
۱۳۰	دوم
۱۳۰	سوم
۱۳۱	چهارم
۱۳۱	پنجم
۱۳۱	ششم
۱۳۱	هفتم
۱۳۲	هشتم
۱۳۲	نهم
۱۳۲	دهم
۱۳۳	یازدهم
۱۳۳	دوازدهم

- ۱۳۳ سیزدهم
- ۱۳۴ چهاردهم
- ۱۳۴ پانزدهم
- ۱۳۴ روز نیمه شعبان
- ۱۳۴ در اعمال بقیه این ماه است
- ۱۳۵ فصل سوم
- ۱۳۵ در فضیلت و اعمال ماه مبارک رمضان است
- ۱۳۷ مطلب اول در اعمال مشترکه این ماه است
- ۱۳۷ اشاره
- ۱۳۷ قسم اول اعمالی است که در هر شب و روز این ماه به جا آورده میشود
- ۱۳۷ [اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ]
- ۱۳۸ [يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا عَفُورُ يَا رَحِيمُ]
- ۱۳۸ [اللَّهُمَّ أَدْخِلْ عَلَيَّ أَهْلَ الْقُبُورِ السُّرُورَ]
- ۱۳۸ [دعای اللّٰهَمَّ أَدْخِلْ عَلَيَّ أَهْلَ الْقُبُورِ السُّرُورَ]
- ۱۳۹ قسم دوم اعمالی است که در شبهای ماه رمضان باید به جا آورد و آن چند امر است
- ۱۳۹ اول
- ۱۳۹ دوم
- ۱۳۹ سوم
- ۱۳۹ چهارم
- ۱۴۰ پنجم
- ۱۴۰ ششم
- ۱۴۰ هفتم
- ۱۴۰ هشتم
- ۱۴۰ نهم

۱۴۰ دهم

۱۴۰ یازدهم

۱۴۲ دوازدهم

۱۴۲ سیزدهم

۱۴۲ چهاردهم

۱۴۳ پانزدهم

۱۴۳ شانزدهم

۱۴۳ [تنظیم هزار رکعت نماز]

۱۴۳ [خواندن بعد از هر دو رکعت از نافله‌های ماه رمضان اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهَا تَقْضَى وَ تُقَدَّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمُخْتَوَمِ]

۱۴۳ قسم سوم در اعمال سحرهای ماه مبارک رمضان است و آن چند امر است

۱۴۳ اول

۱۴۴ دوم

۱۴۴ سوم

۱۴۴ چهارم

۱۴۹ پنجم

۱۵۰ ششم

۱۵۱ هفتم

۱۵۱ هشتم

۱۵۱ قسم چهارم در اعمال روزهای ماه رمضان است

۱۵۱ اشاره

۱۵۱ اول

۱۵۳ دوم

۱۵۵ سوم

۱۵۶ چهارم

۱۵۷	پنجم
۱۵۷	ششم
۱۵۷	هفتم
۱۵۷	هشتم
۱۵۷	نهم
۱۵۷	مطلب دوم در اعمال مخصوصه شب و روز ماه مبارک رمضان است
۱۵۷	شب اول
۱۵۸	اشاره
۱۵۸	اول
۱۵۸	دوم
۱۵۸	سوم
۱۵۹	چهارم
۱۵۹	پنجم
۱۵۹	ششم
۱۵۹	هفتم
۱۵۹	هشتم
۱۵۹	نهم
۱۵۹	دهم
۱۵۹	یازدهم
۱۶۰	دوازدهم
۱۶۰	سیزدهم
۱۶۰	چهاردهم
۱۶۱	پانزدهم
۱۶۱	شانزدهم

۱۶۱ هفدهم

۱۶۱ هیجدهم

۱۶۱ نوزدهم

۱۶۲ روز اول

۱۶۲ اشاره

۱۶۲ اول

۱۶۲ دوم

۱۶۲ سوم

۱۶۲ چهارم

۱۶۲ پنجم

۱۶۲ ششم

۱۶۲ هفتم

۱۶۳ روز ششم سنه دویست و یک مردم بیعت کردند با حضرت امام رضا علیه السلام

۱۶۴ شب سیزدهم اول لیالی بیض است

۱۶۴ اشاره

۱۶۴ اول

۱۶۴ دوم

۱۶۴ سوم

۱۶۴ شب پانزدهم از لیالی متبرکه است و در آن چند عمل است

۱۶۴ اول

۱۶۴ دوم

۱۶۵ سوم

۱۶۵ چهارم

۱۶۵ پنجم

- روز نیمه سنه دوم ولادت با سعادت حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام ۱۶۵
- شب هفدهم ۱۶۵
- اعمال شبهای قدر بر دو نوع است ۱۶۶
- اشاره ۱۶۶
- یکی آنکه در هر سه شب باید کرد ۱۶۶
- اول ۱۶۶
- دوم ۱۶۶
- سوم ۱۶۶
- چهارم ۱۶۷
- پنجم ۱۶۷
- ششم ۱۶۷
- هفتم ۱۶۷
- هشتم ۱۶۷
- اعمال مخصوصه این شبها ۱۶۷
- اعمال شب نوزدهم ۱۶۸
- اشاره ۱۶۸
- اول ۱۶۸
- دوم ۱۶۸
- سوم ۱۶۸
- چهارم ۱۶۸
- شب بیست و یکم ۱۶۸
- فضیلتش زیادتیر از شب نوزدهم است ۱۶۸
- و بالجمله از این شب شروع کند به دعاهای شبهای دهه آخر ۱۶۸
- [اعمال مشترکه دهه آخر] ۱۶۸

- ۱۶۹ [دعاهای هر شب از دهه آخر]
- ۱۷۲ بقیه اعمال شب بیست و یکم
- ۱۷۲ [خواندن اللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَقْسِمُ لَی جَلْمًا]...
- ۱۷۲ [بعد از احیاء و نماز صبح بخواند لا اِلهَ اِلاَّ اَنْتَ مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ وَ الْاَبْصَارِ]
- ۱۷۳ شب بیست و سوم
- ۱۷۳ اشاره
- ۱۷۳ اول
- ۱۷۳ دوم
- ۱۷۳ سوم
- ۱۷۳ چهارم
- ۱۷۳ پنجم
- ۱۷۳ ششم
- ۱۷۴ هفتم
- ۱۷۴ هشتم
- ۱۷۴ شب بیست و هفتم
- ۱۷۴ شب آخر ماه
- ۱۷۴ اشاره
- ۱۷۵ اول
- ۱۷۵ دوم
- ۱۷۵ خواندن سوره انعام و كهف و یس و صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ
- ۱۷۵ چهارم
- ۱۷۵ پنجم
- ۱۷۵ ششم
- ۱۷۶ روز سی‌ام

۱۷۶	خاتمه در بیان نمازهای شبها و دعاهاى روزها
۱۷۶	اشاره
۱۷۶	نمازهای شب
۱۷۶	نماز شب اول
۱۷۶	دوم
۱۷۶	سوم
۱۷۶	چهارم
۱۷۷	پنجم
۱۷۷	ششم
۱۷۷	هفتم
۱۷۷	هشتم
۱۷۷	نهم
۱۷۷	دهم
۱۷۷	یازدهم
۱۷۷	دوازدهم
۱۷۸	سیزدهم
۱۷۸	چهاردهم
۱۷۸	پانزدهم
۱۷۸	شانزدهم
۱۷۸	هفدهم
۱۷۸	هیجدهم
۱۷۸	نوزدهم
۱۷۹	بیستم و بیست و یکم و بیست و دوم و بیست و سوم و بیست و چهارم
۱۷۹	بیست و پنجم

۱۷۹	بیست و ششم
۱۷۹	بیست و هفتم
۱۷۹	بیست و هشتم
۱۷۹	بیست و نهم
۱۷۹	سی‌ام
۱۷۹	دعاهای روزها
۱۸۰	اشاره
۱۸۰	دعای روز اول
۱۸۰	روز دوم
۱۸۰	روز سوم
۱۸۰	روز چهارم
۱۸۰	روز پنجم
۱۸۰	روز ششم
۱۸۱	روز هفتم
۱۸۱	روز هشتم
۱۸۱	روز نهم
۱۸۱	روز دهم
۱۸۱	روز یازدهم
۱۸۱	روز دوازدهم
۱۸۱	روز سیزدهم
۱۸۱	روز چهاردهم
۱۸۲	روز پانزدهم
۱۸۲	روز شانزدهم
۱۸۲	روز هفدهم

۱۸۲	روز هیجدهم
۱۸۲	روز نوزدهم
۱۸۲	روز بیستم
۱۸۲	روز بیست و یکم
۱۸۲	روز بیست و دوم
۱۸۳	روز بیست و سوم
۱۸۳	روز بیست و چهارم
۱۸۳	روز بیست و پنجم
۱۸۳	روز بیست و ششم
۱۸۳	روز بیست و هفتم
۱۸۳	روز بیست و نهم
۱۸۳	روز سی‌ام
۱۸۴	فصل چهارم در اعمال ماه شوال است
۱۸۴	شب اول
۱۸۴	اشاره
۱۸۴	اول
۱۸۴	دوم
۱۸۴	سوم
۱۸۴	چهارم
۱۸۴	پنجم
۱۸۴	ششم
۱۸۵	هفتم
۱۸۵	هشتم
۱۸۶	نهم

- دهم ۱۸۶
- روز اول روز عید فطر است و اعمال آن چند چیز است ۱۸۶
- اول ۱۸۶
- دوم ۱۸۶
- سوم ۱۸۶
- چهارم ۱۸۶
- پنجم ۱۸۶
- ششم ۱۸۶
- هفتم ۱۸۷
- هشتم ۱۸۷
- نهم ۱۸۷
- دهم ۱۸۷
- روز بیست و پنجم سنه صد و چهل و هشت به قول بعضی وفات امام جعفر صادق علیه السلام ۱۸۸
- فصل پنجم در اعمال ماه ذی القعدة است ۱۸۸
- اشاره ۱۸۸
- روز یازدهم سنه صد و چهل و هشت روز ولادت با سعادت حضرت امام رضا علیه السلام است ۱۸۸
- روز بیست و سوم سنه دویست و سه به قولی شهادت حضرت امام رضا علیه السلام واقع شده ۱۸۸
- شب بیست و پنجم شب دحو الارض است ۱۸۹
- روز بیست و پنجم روز دحو الارض است و یکی از آن چهار روز است که در تمام سال به فضیلت روزه ممتاز است ۱۸۹
- اشاره ۱۸۹
- اول نمازی که در کتب شیعه قمیین روایت شده ۱۸۹
- دوم خواندن این دعا است که شیخ در مصباح فرموده مستحب است خواندن آن ۱۸۹
- روز آخر ماه سنه دویست و بیست بنا بر مشهور حضرت امام محمد تقی علیه السلام ۱۹۰
- فصل ششم در اعمال ماه ذی الحجه است ۱۹۰

۱۹۰	اشاره
۱۹۰	اعمال دهه اول
۱۹۰	اول
۱۹۰	دوم
۱۹۱	سوم
۱۹۱	چهارم
۱۹۱	پنجم
۱۹۲	روز اول روز بسیار مبارکی است و در آن چند عمل وارد است
۱۹۲	اول
۱۹۲	دوم
۱۹۲	سوم
۱۹۲	چهارم
۱۹۲	روز هفتم
۱۹۲	روز هشتم
۱۹۲	شب نهم
۱۹۲	اشاره
۱۹۳	اول
۱۹۴	دوم
۱۹۴	سوم
۱۹۵	چهارم
۱۹۵	روز نهم روز عرفه و از اعیاد عظیمه است
۱۹۵	اشاره
۱۹۵	اول
۱۹۵	دوم

- سوم ۱۹۵
- پس مشغول شود به اعمال و ادعیه عرفه ۱۹۵
- اشاره ۱۹۵
- و سید بن طاووس در اقبال ذکر فرموده سُبْحَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ عَرْشُهُ... ۱۹۶
- پس بخوان این صلوات را که از حضرت صادق علیه السلام منقول است ۱۹۶
- پس بخوان دعای ام داوود را که ذکر آن در اعمال رجب گذشت ۱۹۶
- پس بگو این تسبیح را ۱۹۶
- پس می‌خوانی دعای اللهم من تعباً و تهيأ را ۱۹۷
- پس بخوان دعای علی بن الحسین علیهما السلام را ۱۹۷
- [دعاء حضرت امام حسین علیه السلام در روز عرفه] ۱۹۷
- شب دهم از لیالی متبرکه و از آن چهار شبی است که احیای آنها مندوب است ۲۰۳
- روز دهم عید قربان است و بسیار روز شریفی است و اعمال آن چند چیز است ۲۰۳
- اول ۲۰۳
- دوم ۲۰۳
- سوم ۲۰۳
- چهارم ۲۰۳
- پنجم ۲۰۴
- ششم ۲۰۴
- روز پانزدهم ۲۰۴
- شب هیجدهم شب عید غدیر ۲۰۴
- روز هیجدهم روز عید غدیر ۲۰۴
- اشاره ۲۰۴
- اول ۲۰۵
- دوم ۲۰۵

۲۰۵	سوم
۲۰۵	چهارم
۲۰۵	پنجم
۲۰۶	ششم
۲۰۶	هفتم
۲۰۶	هشتم
۲۰۷	نهم
۲۰۷	دهم
۲۰۸	روز بیست و چهارم
۲۰۸	اشاره
۲۰۸	اول
۲۰۸	دوم
۲۰۸	سوم
۲۰۸	چهارم
۲۱۰	پنجم
۲۱۰	روز بیست و پنجم روز شریفی است و روزی است که هل اُتی در حق اهل بیت نازل شده
۲۱۰	روز آخر ذی الحجّه
۲۱۰	فصل هفتم در اعمال ماه محرم
۲۱۰	اشاره
۲۱۱	شب اول
۲۱۱	روز اول بدان که اول محرم اول سال است و در آن دو عمل وارد است
۲۱۱	اول
۲۱۱	دوم
۲۱۱	روز سوم روزی است که حضرت یوسف علیه السلام از زندان بیرون شده

- ۲۱۱ روز نهم روز تاسوعا
- ۲۱۲ شب دهم شب عاشورا
- ۲۱۲ روز دهم روز شهادت ابو عبد الله الحسین علیه السلام
- ۲۱۲ اشاره
- ۲۱۴ [خواندن زیارت السَّلَام عَلَیْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ] ...
- ۲۱۵ روز بیست و پنجم
- ۲۱۵ فصل هشتم در ماه صفر
- ۲۱۵ اشاره
- ۲۱۵ روز اول سنه سی و هفتم شروع به جنگ صفین شد
- ۲۱۵ روز سوم
- ۲۱۵ روز هفتم
- ۲۱۶ روز بیستم روز اربعین
- ۲۱۶ روز بیست و هشتم سنه یازدهم روز وفات حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله است
- ۲۱۶ فصل نهم در ماه ربیع الاول
- ۲۱۶ شب اول سال سیزدهم بعثت مبدأ هجرت
- ۲۱۷ روز اول
- ۲۱۷ روز هشتم سنه دویست و شصت وفات حضرت امام حسن عسکری علیه السلام واقع شده
- ۲۱۷ روز نهم روز عید بزرگ و روز عید بقر است
- ۲۱۷ روز دوازدهم
- ۲۱۷ روز چهاردهم سنه ۶۴ شصت و چهار یزید بن معاویه به درکات جحیم شتافت
- ۲۱۷ شب هفدهم شب ولادت حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله و شب بسیار مبارکی است
- ۲۱۷ روز هفدهم
- ۲۱۷ اشاره
- ۲۱۸ اول

۲۱۸ دوم
۲۱۸ سوم
۲۱۸ چهارم
۲۱۸ پنجم
۲۱۸ ششم
۲۱۸ فصل دهم در ماه ربیع الثانی و جمادی الاولى و جمادی الآخرة
۲۱۸ اشاره
۲۱۹ [ماه ربیع الثانی
۲۱۹ و اما اعمال ماه جمادی الآخرة
۲۲۰ فصل یازدهم در اعمال هر ماه نو و اعمال عید نوروز و اعمال ماههای رومی
۲۲۰ اما اعمال هر ماه نو
۲۲۰ اشاره
۲۲۰ اول
۲۲۰ دوم
۲۲۰ سوم
۲۲۰ چهارم
۲۲۰ پنجم
۲۲۰ اعمال عید نوروز
۲۲۱ اما اعمال ماههای رومی
۲۲۳ باب سوم: زیارات
۲۲۳ مقدمه در آداب سفر است
۲۲۳ اشاره
۲۲۳ [روزه
۲۲۳ [صدقه

- ۲۲۳ [غسل و دو رکعت نماز و دعای اللّهُمَّ إِنِّي أَسْتُوْدِعُكَ الْيَوْمَ نَفْسِي]
- ۲۲۴ [استفاده از عمامه هنگام بیرون رفتن]
- ۲۲۴ [داشتن انگشتری با نگین عقیق زرد همراه با خود]
- ۲۲۵ [خواندن بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَ مِنَ اللّٰهِ ...]
- ۲۲۵ اول
- ۲۲۵ دوم
- ۲۲۵ سوم
- ۲۲۵ چهارم
- ۲۲۵ پنجم
- ۲۲۶ ششم
- ۲۲۶ هفتم
- ۲۲۶ هشتم
- ۲۲۶ فصل اول در آداب زیارت
- ۲۲۶ اشاره
- ۲۲۶ اول
- ۲۲۶ دوم
- ۲۲۶ سوم
- ۲۲۷ چهارم
- ۲۲۷ پنجم
- ۲۲۷ ششم
- ۲۲۷ هفتم
- ۲۲۷ هشتم
- ۲۲۷ نهم
- ۲۲۸ دهم

۲۲۸	یازدهم
۲۲۸	دوازدهم
۲۲۸	سیزدهم
۲۲۹	چهاردهم
۲۲۹	پانزدهم
۲۲۹	شانزدهم
۲۲۹	هفدهم
۲۲۹	هیجدهم
۲۲۹	نوزدهم
۲۳۰	بیستم
۲۳۰	بیست و یکم
۲۳۰	بیست و دوم
۲۳۰	بیست و سوم
۲۳۰	بیست و چهارم
۲۳۰	بیست و پنجم
۲۳۰	بیست و ششم
۲۳۰	بیست و هفتم
۲۳۱	بیست و هشتم
۲۳۱	فصل دوم در ذکر اذن دخول هر یک از حریمهای شریفه
۲۳۱	اشاره
۲۳۱	اول
۲۳۲	دوم
۲۳۲	فصل سوم
۲۳۲	در زیارت حضرت رسول خدا و فاطمه زهراء و ائمه بقیع صلوات الله علیهم أجمعین در مدینه طیبه

- ۲۳۳ اما کیفیت زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله
- ۲۳۴ پس زیارت کن حضرت فاطمه علیها السلام را از نزد روضه مطهره
- ۲۳۵ و علماء نیز زیارت مبسوطی را برای آن مظلومه نقل کرده‌اند
- ۲۳۵ زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله از بعید
- ۲۳۸ زیارت ائمه بقیع علیهم السلام
- ۲۳۸ زیارت ائمه بقیع علیهم السلام
- ۲۳۹ قصیده هائیه
- ۲۴۰ ذکر سایر زیارات در مدینه طیبه نقل از مصباح الزائر و غیره
- ۲۴۰ زیارت ابراهیم بن رسول الله صلی الله علیه و آله
- ۲۴۰ زیارت جناب فاطمه بنت اسد والده حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
- ۲۴۱ زیارت حضرت حمزه رضی الله عنه در احد
- ۲۴۲ زیارت قبور شهداء رضوان الله علیهم به احد
- ۲۴۲ ذکر مساجد معظمه در مدینه منوره
- ۲۴۲ [مسجد قبا]
- ۲۴۳ مشربه ام ابراهیم
- ۲۴۳ [مسجد فضیخ]
- ۲۴۳ [مسجد أحزاب]
- ۲۴۳ زیارت وداع
- ۲۴۴ فصل چهارم در فضیلت و کیفیت زیارت امیر المؤمنین علیه السلام
- ۲۴۴ اشاره
- ۲۴۴ مطلب اول در فضیلت زیارت آن حضرت است
- ۲۴۶ مطلب دوم در کیفیت زیارت آن حضرت است
- ۲۴۶ اشاره
- ۲۴۶ مقصد اول در زیارات مطلقه است

- ۲۴۶ اشاره
- ۲۴۶ اول زیارتی است که شیخ مفید و شهید و سید بن طاووس و دیگران ذکر کرده‌اند
- ۲۵۰ زیارت دوم زیارت معروفه به امین الله است که در نهایت اعتبار است
- ۲۵۱ زیارت سوم
- ۲۵۲ زیارت چهارم
- ۲۵۲ زیارت پنجم
- ۲۵۳ زیارت ششم
- ۲۵۴ زیارت هفتم
- ۲۵۶ ذکر وداع امیر المؤمنین علیه السلام
- ۲۵۷ مقصد دوم در زیارات مخصوصه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
- ۲۵۷ اشاره
- ۲۵۷ اول [زیارات مخصوصه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در روز عید غدیر خم
- ۲۵۷ [اول زیارت روز غدیر]
- ۲۵۷ دوم زیارتی است که به سندهای معتبره از حضرت امام علی نقی علیه السلام نقل شده
- ۲۶۱ سوم زیارتی است که در اقبال از حضرت صادق علیه السلام نقل شده
- ۲۶۲ دوم از زیارات مخصوصه زیارت روز مولود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله است
- ۲۶۴ سوم از زیارات مخصوصه زیارت شب مبعث
- ۲۶۴ اشاره
- ۲۶۴ اول زیارت رجبیه
- ۲۶۴ دوم زیارت السَّلامِ عَلَیْ أَبِي الْأَئِمَّةِ وَ مَعْدِنِ التُّبُوَّةِ است
- ۲۶۴ سوم زیارتی است که شیخ مفید و سید و شهید نقل نموده‌اند
- ۲۶۶ فصل پنجم در فضیلت کوفه و مسجد آن
- ۲۶۶ اشاره
- ۲۶۷ و اما فضیلت مسجد کوفه

- و اما اعمال مسجد کوفه ۲۶۷
- اعمال مسجد کوفه ۲۶۷
- اعمال دکه القضا و بیت الطشت ۲۶۸
- اعمال دکه القضا و بیت الطشت ۲۶۸
- اعمال بیت الطشت ۲۶۹
- بیان نماز و دعا در وسط مسجد ۲۶۹
- اعمال ستون هفتم ۲۶۹
- عمل ستون پنجم ۲۷۱
- عمل ستون سوم مقام امام زین العابدین علیه السلام ۲۷۱
- اعمال باب الفرع معروف به مقام نوح علیه السلام ۲۷۲
- اعمال باب الفرع معروف به مقام نوح علیه السلام ۲۷۲
- ذکر نمازی برای حاجت در محل مذکور ۲۷۳
- اعمال محراب امیر المؤمنین علیه السلام ۲۷۴
- مناجات حضرت امیر المؤمنین علیه السلام ۲۷۴
- اعمال دکه حضرت صادق علیه السلام ۲۷۵
- ذکر نمازی برای حاجت در جامع کوفه ۲۷۵
- زیارت جناب مسلم بن عقیل ۲۷۵
- زیارت هانی بن عروه ۲۷۶
- فصل ششم: در فضیلت و اعمال مسجد سهله و اعمال مسجد زید و صعصعه ۲۷۶
- اشاره ۲۷۶
- اعمال مسجد سهله ۲۷۷
- ذکر نماز و دعا در مسجد زید رحمه الله ۲۷۸
- مسجد صعصعه ۲۷۹
- فصل هفتم در فضیلت زیارت حضرت ابو عبد الله الحسین صلوات الله علیه ۲۷۹

۲۷۹ اشاره
۲۷۹ مقصد اول در فضیلت زیارت آن حضرت است
۲۸۱ مقصد دوم در آدابی که زائر حضرت سید الشهداء علیه السلام باید مراعات آنها را نماید
۲۸۱ اشاره
۲۸۱ اول
۲۸۱ دوم
۲۸۱ سوم
۲۸۲ چهارم
۲۸۲ پنجم
۲۸۳ ششم
۲۸۳ هفتم
۲۸۳ هشتم
۲۸۴ نهم
۲۸۴ دهم
۲۸۴ یازدهم
۲۸۵ دوازدهم
۲۸۵ سیزدهم
۲۸۵ چهاردهم
۲۸۶ پانزدهم
۲۸۶ شانزدهم
۲۸۷ هفدهم
۲۸۷ هیجدهم
۲۸۷ نوزدهم
۲۸۸ بیستم

- ۲۸۸ مقصد سوم در کیفیت زیارت حضرت سید الشهداء علیه السلام و زیارت حضرت عباس قدس الله روحه است
- ۲۸۸ اشاره
- ۲۸۸ مطلب اول در زیارات مطلقه حضرت امام حسین علیه السلام است
- ۲۸۸ اشاره
- ۲۸۹ زیارت اول
- ۲۹۰ زیارت دوم
- ۲۹۰ زیارت سوم
- ۲۹۱ زیارت چهارم
- ۲۹۱ زیارت پنجم
- ۲۹۱ زیارت ششم
- ۲۹۱ زیارت هفتم
- ۲۹۵ مطلب دوم در زیارت حضرت عباس بن علی بن ابی طالب علیهم السلام است
- ۲۹۷ مطلب سوم در زیارات مخصوصه حضرت ابی عبد الله الحسین علیه السلام است
- ۲۹۷ اشاره
- ۲۹۷ اول زیارت اول رجب و نیمه آن و نیمه شعبان است
- ۲۹۸ دوم زیارت نیمه رجب غیر از زیارتی که گذشت
- ۲۹۹ سوم زیارت نیمه شعبان است
- ۳۰۰ چهارم زیارت شبهای قدر است
- ۳۰۱ پنجم زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است در عید فطر و قربان
- ۳۰۳ ششم زیارت امام حسین علیه السلام در روز عرفه است
- ۳۰۵ هفتم زیارت عاشورا است
- ۳۰۵ اشاره
- ۳۰۵ اول زیارت عاشوراء معروفه است
- ۳۰۵ زیارت عاشوراء

- ۳۰۷ زیارت علقمه
- ۳۱۰ دوم زیارت عاشورای
- ۳۱۱ هشتم زیارت اربعین است
- ۳۱۲ اوقات شریفه زیارت
- ۳۱۳ تزییل در فضیلت و آداب تربت مقدسه امام حسین علیه السلام
- ۳۱۶ فصل هشتم در فضیلت و کیفیت زیارت کاظمین
- ۳۱۶ اشاره
- ۳۱۶ مطلب اول در فضیلت و کیفیت زیارت کاظمین علیهما السلام
- ۳۱۶ بدان که از برای زیارت این دو امام معصوم علیهما السلام فضل بسیاری ذکر شده
- ۳۱۶ و اما کیفیت زیارت کاظمین علیهما السلام
- ۳۱۶ اشاره
- ۳۱۷ اما زیارت مختص به امام موسی علیه السلام
- ۳۱۸ اما زیارت مختص به امام محمد تقی علیه السلام
- ۳۱۸ اما زیارت مختص به امام محمد تقی علیه السلام
- ۳۱۹ زیارت دیگر مختص به آن حضرت
- ۳۲۰ و اما زیارت مشترک میان دو امام همام علیهما السلام
- ۳۲۰ اشاره
- ۳۲۰ قسم اول آنکه آن را برای هر کدام علی حده باید خواند
- ۳۲۰ قسم دوم زیارتی است که به خواندن آن هر دو امام علیهما السلام زیارت شوند
- ۳۲۰ دعای وداع
- ۳۲۱ حکایت سعید صالح صفی متقی حاجی علی بغدادی
- ۳۲۳ مطلب دوم رفتن به مسجد شریف برائا و نماز کردن در آن است
- ۳۲۴ مطلب سوم در زیارت نواب اربعه است
- ۳۲۵ مطلب چهارم در زیارت جناب سلمان رضی الله عنه است

- ۳۲۵ زیارت جناب سلمان رضی الله عنه است
- ۳۲۷ دو تکلیف دیگر پس از زیارت سلمان
- ۳۲۷ اول نماز کردن در طاق کسری
- ۳۲۷ دوم زیارت کردن جناب حذیفه بن الیمان
- ۳۲۸ فصل نهم در بیان فضیلت و کیفیت زیارت
- ۳۲۸ اشاره
- ۳۲۸ اما فضیلت زیارت آن حضرت
- ۳۲۹ و اما کیفیت زیارت آن حضرت
- ۳۲۹ زیارت مشهور آن حضرت
- ۳۲۹ زیارت مشهور آن حضرت
- ۳۳۱ دعا پس از زیارت
- ۳۳۲ اشاره
- ۳۳۲ زیارت جوادیه
- ۳۳۲ زیارت دیگر
- ۳۳۲ زیارت دیگر
- ۳۳۳ وداع حضرت رضا علیه السلام
- ۳۳۳ مؤلف گوید که: در اینجا چند مطلب است که شایسته و مناسب است ذکرش
- ۳۳۳ اول
- ۳۳۳ دوم
- ۳۳۴ سوم
- ۳۳۴ چهارم
- ۳۳۵ پنجم
- ۳۳۶ فصل دهم در زیارت ائمه سر من رای علیهم السلام و اعمال سرداب مطهر
- ۳۳۶ اشاره

- مقام اول در زیارت دو امام معصوم حضرت امام علی نقی و حضرت امام حسن عسکری صلوات الله علیهما ۳۳۶
- زیارت دو امام معصوم حضرت امام علی نقی و حضرت امام حسن عسکری صلوات الله علیهما ۳۳۶
- زیارت حضرت هادی علیه السلام ۳۳۷
- زیارت حضرت امام حسن عسکری علیه السلام ۳۳۸
- آنگاه زیارت کن ملکه دنیا و آخرت والده امام قائم علیه السلام را ۳۴۰
- زیارت حکیمه دختر امام محمد تقی علیه السلام ۳۴۰
- جلالت سید حسین فرزند امام هادی علیه السلام ۳۴۱
- [مزار امامزاده سید محمد فرزند حضرت امام علی نقی علیه السلام در نزدیکی بلد یک منزلی سامره] ۳۴۱
- مقام دوم در آداب سرداب مطهر و کیفیت زیارت حجه ۳۴۲
- زیارت حضرت حجه بن الحسن صاحب الزمان صلوات الله علیه و علی آبائه ۳۴۲
- زیارت دیگر ۳۴۴
- زیارت دیگر ۳۴۵
- ذکر صلوات بر آن حضرت ۳۴۶
- زیارت دیگر ۳۴۶
- امر اول دعای ندبه است ۳۴۶
- امر دوم زیارتی است که هر روز بعد از نماز صبح مولای ما صاحب الزمان علیه السلام به آن زیارت کرده می‌شود ۳۴۹
- امر سوم دعای عهد است ۳۴۹
- امر چهارم دعا برای حضرت صاحب الامر علیه السلام ۳۵۰
- فصل در زیارات جامعه ۳۵۱
- اشاره ۳۵۱
- مقام اول در زیارات جامعه که هر امامی را به آن زیارت می‌توان نمود ۳۵۱
- اشاره ۳۵۱
- زیارت اول ۳۵۱
- زیارت دوم جامعه کبیره ۳۵۲

- ۳۵۲ جامعه کبیره
- ۳۵۴ حکایت سید رشتی
- ۳۵۵ زیارت سوم
- ۳۵۶ زیارت چهارم زیارت معروفه به امین الله است
- ۳۵۶ زیارت پنجم زیارت الخمد لله الذی اشهدنا مشهد اولیائه فی رجب
- ۳۵۶ مقام دوم در دعایی که بعد از زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام خوانده می‌شود
- ۳۵۷ مقام سوم در صلوات بر حجج طاهره علیهم السلام است
- ۳۵۷ صلوات بر حجج طاهره علیهم السلام
- ۳۵۷ صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله
- ۳۵۸ صلوات بر امیر المؤمنین علیه السلام
- ۳۵۸ صلوات بر سیده نسوان فاطمه علیها السلام
- ۳۵۸ صلوات بر حسن و حسین علیهما السلام
- ۳۵۸ صلوات بر علی بن الحسین علیهما السلام
- ۳۵۹ صلوات بر محمد بن علی علیهما السلام
- ۳۵۹ صلوات بر جعفر بن محمد علیهما السلام
- ۳۵۹ صلوات بر موسی بن جعفر علیهما السلام
- ۳۵۹ صلوات بر علی بن موسی علیهما السلام
- ۳۵۹ صلوات بر محمد بن علی بن موسی علیهم السلام
- ۳۵۹ صلوات بر علی بن محمد علیهما السلام
- ۳۶۰ صلوات بر حسن بن علی بن محمد علیهم السلام
- ۳۶۰ صلوات بر ولی الامر المنتظر علیه السلام
- ۳۶۰ خاتمه در بیان زیارت انبیای عظام علیهم السلام و زیارت امامزادگان عالی مقام و زیارت قبور مؤمنین
- ۳۶۰ اشاره
- ۳۶۰ مطلب اول در زیارت پیغمبران عظام علیهم السلام است

- ۳۶۱ مطلب دوم در زیارت امامزادگان عظام
- ۳۶۱ زیارت امامزادگان عظام
- ۳۶۱ اول سیده جلیله معظمه حضرت فاطمه بنت موسی بن جعفر علیهم السلام که به حضرت معصومه سلام الله علیها شهرت دارد
- ۳۶۲ دوم امامزاده لازم التعظیم جناب شاهزاده عبد العظیم
- ۳۶۴ مطلب سوم در زیارت قبور مؤمنین رضی الله عنهم أجمعین است
- ۳۶۶ ملحقات مفاتیح الجنان
- ۳۶۶ مقدمه
- ۳۶۶ اول دعای وداع ماه مبارک رمضان است
- ۳۶۷ دوم خطبه روز عید فطر است
- ۳۶۸ سوم زیارت جامعه أئمة المؤمنین است
- ۳۷۱ چهارم دعایی است با مضامین عالیه که بعد از زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام خوانده می‌شود
- ۳۷۲ پنجم در ذکر زیارت وداع
- ۳۷۳ ششم
- ۳۷۳ هفتم
- ۳۷۴ هشتم در آداب زیارت به نیابت است
- ۳۷۶ حواشی کتاب مفاتیح الجنان
- ۳۷۶ حدیثُ الْکِسَاءِ
- ۳۷۶ مقدمه
- ۳۷۷ متن عربی
- ۳۷۸ ترجمه فارسی
- ۳۸۰ فضیلت سوره یس
- ۳۸۰ فضیلت سوره الرَّحْمَنِ
- ۳۸۰ فضیلت سوره واقعه
- ۳۸۱ فضیلت سوره جُمعه

۳۸۱	فضیلت سوره تبارک
۳۸۱	فضیلت سوره التَّبَّأْ
۳۸۱	فضیلت سوره أَعْلَى
۳۸۱	فضیلت سوره وَالشَّمْسِ
۳۸۲	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

مفاتیح الجنان

مشخصات کتاب

سرشناسه: قمی عباس ۱۲۵۴ - ۱۳۱۹. عنوان قراردادی: مفاتیح الجنان. فارسی - عربی. برگزیده عنوان و نام پدید آور: منتخب مفاتیح الجنان تالیف عباس قمی [به خط محمد باقر شریف. مشخصات نشر: تهران برهان ۱۳۷۹. مشخصات ظاهری: [۵۱۲] ص ۹×۱۲/۵ س.م. شابک: ۶۵۰۰ ریال ۹۶۴-۶۰۷۲-۲۱-۶؛ ۷۰۰۰ ریال چاپ دوم؛ ۷۵۰۰ ریال چاپ سوم یادداشت: فارسی - عربی یادداشت: چاپ دوم: ۱۳۸۰. یادداشت: چاپ سوم ۱۳۸۱. یادداشت: عنوان روی جلد: مفاتیح الجنان عنوان روی جلد: مفاتیح الجنان موضوع: قرآن. برگزیده‌ها - ترجمه‌ها موضوع: دعاها موضوع: زیارتنامه‌ها رده بندی کنگره: BP۲۶۷/۸/ق/۹ م ۷۰۴۲۱۲۸ رده بندی دیویی: ۲۹۷/۷۷۲ شماره کتابشناسی ملی: م ۷۹-۱۱۵۶۳

مقدمه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ الْحَمْدَ مِفْتَاحًا لِذِكْرِهِ وَ خَلَقَ الْأَشْيَاءَ نَاطِقَةً بِحَمْدِهِ وَ شُكْرِهِ وَ الصَّلَاةَ وَ السَّلَامَ عَلَى نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ الْمُشْتَقِّ اسْمُهُ مِنْ اسْمِهِ الْمُحْمَدِ وَ عَلَى آلِهِ الطَّاهِرِينَ أَوْلَى الْمَكَارِمِ وَ الْجُودِ. و بعد چنین گوید این فقیر بی بضاعت و متمسک به احادیث اهل بیت رسالت علیهم السلام عباس بن محمد رضا القمی ختم الله لهما بالحسنى و السعادة که بعضی از اخوان مؤمنین از این داعی درخواست نمودند که کتاب مفتاح الجنان را که متداول شده بین مردم مطالعه نمایم و آنچه از ادعیه آن کتاب که سند دارد ذکر نمایم و آنچه را که سندش به نظرم نرسیده ذکر نمایم و اضافه کنم بر آن بعض ادعیه و زیارات معتبره که در آن کتاب ذکر نشده پس احقر خواهش ایشان را اجابت نموده و این کتاب را به همان ترتیب جمع آورده و نامیدم آن را به مفاتیح الجنان و مرتب گردانیدم آن را بر سه باب: باب اول: در تعقیب نمازها و دعاهاى ایام هفته و اعمال شب و روز جمعه و بعض ادعیه مشهوره و مناجات خمس عشره و غیرها. باب دوم: در اعمال ماههای سال و فضیلت و اعمال روز نوروز و اعمال ماههای رومی باب سیم: در زیارات و آنچه مناسب آن باب است امید که اخوان مؤمنین بر وفق آن عمل نمایند و این گنه کار رو سیاه را از دعا و زیارات و طلب مغفرت فراموش نفرمایند

باب اول

اشاره

در تعقیب نمازها و دعاهاى ایام هفته و اعمال شب و روز جمعه و بعض ادعیه مشهوره و مناجات خمس عشره و غیرها و در آن چند فصل است

فصل اول در تعقیبات مشترکه

منقول از مصباح شیخ طوسی قدس سره و غیره: پس هر گاه سلام نماز دادی سه مرتبه الله اکبر بگو و بلند کن در هر یک دستها را تا محاذی گوشها پس بگو: لا إله إلا الله إلهها واحداً وَ نَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ لا إله إلا الله وَ لا نَعْبُدُ إلا إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ لا إله إلا الله رَبُّنَا وَ رَبُّ آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ لا إله إلا الله وَ حِدَهُ وَ حِدَهُ وَ حِدَهُ أَنْجَزَ وَعَدَهُ وَ نَصَرَ عَبْدَهُ وَ أَعَزَّ جُنْدَهُ وَ هَزَمَ الْأَحْزَابَ وَ حِدَهُ فَلَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ يُحْيِي وَ هُوَ حَيٌّ لا- يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس بگو:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ بِسْمِ بَكْرِ: اللَّهُمَّ اهْدِنِي مِنْ عِنْدِكَ وَأَفِضْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَأَنْشُرْ عَلَيَّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا جَمِيعًا فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ كُلَّهَا جَمِيعًا إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَحْبَبَ بِهِ إِلَيْكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ أَحْبَبَ بِهِ عَلَمُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَافِيَتَكَ فِي أُمُورِي كُلِّهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الآخِرَةِ وَأَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَعِزَّتِكَ الَّتِي لَا تُرَامُ وَقُدْرَتِكَ الَّتِي لَا يَمْتَنِعُ مِنْهَا شَيْءٌ مِنْ شَرِّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ شَرِّ الأَوْجَاعِ كُلِّهَا وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبْرَهُ تَكْبِيرًا پس تسبیح می کنی حضرت زهراء علیها السلام و می گویی پیش از آنکه از موضع خود حرکت کنی ده مرتبه: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ إِلَهًا وَاحِدًا أَحَدًا فَرْدًا صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا مَوْلَفٌ گويد که: فضیلت این تهلیل بسیار وارد شده خصوصاً در تعقیب نماز صبح و شام و هنگام طلوع و غروب آفتاب پس می گویی: سُبْحَانَ اللَّهِ كَلِمًا سَبَّحَ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُسَبَّحَ وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَكَمَا يَتَّبِعِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَلِمًا حَمِدَ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُحْمَدَ وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَكَمَا يَتَّبِعِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَلِمًا هَلَّلَ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُهَلَّلَ وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَكَمَا يَتَّبِعِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ كَلِمًا كَبَّرَ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُكَبَّرَ وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَكَمَا يَتَّبِعِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى كُلِّ نِعْمَةٍ أَنْعَمَ بِهَا عَلَيَّ وَعَلَى كُلِّ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مِمَّنْ كَانَ أَوْ يَكُونُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا أَرْجُو وَخَيْرِ مَا لَا أَرْجُو وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَخْذَرُ وَمِنْ شَرِّ مَا لَا أَخْذَرُ پس می خوانی سوره حمد و آیه الکرسی و شهادت الله و آیه قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ وَ آیه سخره و آن سه آیه است از سوره اعراف که اول آن إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ است و آخر آن مِنَ الْمُحْسِنِينَ پس می گویی سه مرتبه: سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ پس می گویی سه مرتبه: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرجًا وَمَخْرَجًا وَارزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا- أَحْتَسِبُ و این دعایی است که جبرئیل تعلیم حضرت یوسف علیه السلام کرد هنگامی که در زندان بود پس بگیر ریش خود را بدست راست و کف دست چپ را بگشا به جانب آسمان و بگو هفت مرتبه يَا رَبِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ وَبِغُو نيز به همان حال سه مرتبه يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي وَارْحَمْنِي مِنَ النَّارِ پس می خوانی دوازده مرتبه قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ و می گویی: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكُونِ الْمَخْرُوجِ الطَّاهِرِ الطَّهْرِ الْمُبَارِكِ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَسُلْطَانِكَ الْقَدِيمِ يَا وَهْبَ الْعَطَايَا وَيَا مُطَلِقَ الْأَسَارَى وَيَا فَكَّاكَ الرَّقَابِ مِنَ النَّارِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعْتِقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَأَنْ تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا وَ[أَنْ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ آمِنًا وَأَنْ تُجْعَلَ دُعَائِي أَوْلَاهُ فَلاحًا وَأَوْسَطُهُ نَجاحًا وَآخِرُهُ صَلاحًا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ وَ در صحيفه علويه است: در تعقیب هر فريضه یا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ وَيَا مَنْ لَا يُغَلِّطُهُ السَّائِلُونَ وَيَا مَنْ لَا يُبْرِئُهُ إِلَّا حَاحُ الْمُلْحِنِ أَذْفَنِي بَرْدَ عَفْوِكَ وَحَلَاوَةَ رَحْمَتِكَ وَمَعْفِرَتِكَ وَنيز می گویی: إِلَهِي هِدِيهِ صِلَاتِي صِلَاتِيهَا لَا لِحَاجَةٍ مِنْكَ إِلَيْهَا وَلَا رَغْبَةٍ مِنْكَ فِيهَا إِلَّا- تَعْظِيمًا وَطَاعَةً وَإِجَابَةً لِمَكَ إِلَى مَا أَمَرْتَنِي بِهِ إِلَهِي إِنْ كَانَ فِيهَا حَلَلٌ أَوْ نَقْصٌ مِنْ رُكُوعِهَا أَوْ سُجُودِهَا فَلَا تُؤَاخِذْنِي وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ بِالْقَبُولِ وَالْغُفْرَانِ وَنيز می خوانی عقب هر نماز این دعا را که پیغمبر صلی الله علیه و آله تعلیم امیر المؤمنین علیه السلام نموده برای حافظه سُبْحَانَ مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَيَّ أَهْلُ مَمْلَكَتِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَأْخُذُ أَهْلَ الأَرْضِ بِالْأَوَانِ الْعَذَابِ سُبْحَانَ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِي قَلْبِي نُورًا وَبَصْرًا وَفَهْمًا وَعِلْمًا إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ در مصباح کفعمی است که: سه مرتبه بگو بعد از نمازها أَعِيدُ نَفْسِي وَدِينِي وَأَهْلِي وَمِيَالِي وَوَلَدِي وَإِخْوَانِي فِي دِينِي وَمَا رَزَقْنِي رَبِّي وَخَوَاتِيمَ عَمَلِي وَمَنْ يَغْنِينِي أَمْرُهُ بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الْوَاحِدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَبِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقِ إِذَا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ وَبِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ إِلَهِ النَّاسِ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ

النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ. و از خط شیخ شهید منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرموده: هر که خواهد که خدا او را در قیامت بر اعمال بد او مطلع نگرداند و دیوان گناهان او نگشاید باید که بعد از هر نماز این دعا بخواند: اللَّهُمَّ إِنَّ مَغْفِرَتَكَ أَرْجَى مِنْ عَمَلِي وَإِنَّ رَحْمَتَكَ أَوْسَعُ مِنْ ذَنْبِي اللَّهُمَّ إِنَّ كَمَا كَانَ ذَنْبِي عِنْدَكَ عَظِيمًا فَعَفْوُكَ أَكْبَرُ مِنْ ذَنْبِي اللَّهُمَّ إِنَّ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا أَنْ أُتْلِعَ رَحْمَتَكَ فَارْحَمْتِكَ أَهْلٌ أَنْ تُبْلَغَنِي وَتَسَعِي لَأَنَّهَا وَسَعَتْ كُلَّ شَيْءٍ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و از ابن بابویه رحمه الله علیه منقول است که فرموده: چون از تسبیح حضرت فاطمه صلوات الله علیها فارغ شوی بگو: اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ وَلَكَ السَّلَامُ وَ إِلَيْكَ يَعُودُ السَّلَامُ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ الْمُهَيَّبِينَ السَّلَامُ عَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ رُسُلِهِ وَ مَلَائِكَتِهِ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَ عَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ يَا قَرِيبَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ مُحَمَّدِ الصَّادِقِ السَّلَامُ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ الْكَاطِمِ السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرَّضَا السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ الْجَوَادِ السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدِ الْهَادِي السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ الرَّكِيِّ الْعَسْكَرِيِّ السَّلَامُ عَلَى الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ پس هر حاجت که داری از خدا بطلب شیخ کفعمی فرموده: بعد از نمازها می گویی: رَضِيَتْ بِاللَّهِ رَبًّا وَ بِالْإِسْلَامِ دِينًا وَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ نَبِيًّا وَ بِعَلِيِّ إِمَامًا وَ بِالْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ عَلِيِّ وَ مُحَمَّدٍ وَ جَعْفَرٍ وَ مُوسَى وَ عَلِيِّ وَ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيِّ وَ الْحَسَنِ وَ الْخَلْفِ الصَّالِحِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَيْمَةً وَ سِيَادَةً وَ قِيَادَةً بِهِمْ أَتَوَلَّى وَ مِنْ أَعْدَائِهِمْ أَتَبَرَأُ بِسَبْعِ مَرَاتٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَ الْعَافِيَةَ وَ الْمَعَاوَةَ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ

فصل دوم در تعقیبات مختصه

تعقیب نماز ظهر کما فی المتجهد

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَ عَزَائِمِ مَغْفِرَتِكَ وَ الْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَ السَّلَامَةِ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ اللَّهُمَّ لا تَدْعُ لِي ذَنْبًا إِلا عَفَرْتَهُ وَ لا هَمًّا إِلا فَرَجْتَهُ وَ لا سُقْمًا إِلا شَفَيْتَهُ وَ لا عَيْبًا إِلا سَتَرْتَهُ وَ لا رِزْقًا إِلا بَسَّطْتَهُ وَ لا خَوْفًا إِلا آمَنْتَهُ وَ لا سُوءًا إِلا صَيَّرْتَهُ وَ لا حَاجَةً هِيَ لَكَ رِضًا وَ لِي فِيهَا صِيْلَاحٌ إِلا قَضَيْتَهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ می گویی ده مرتبه: بِاللَّهِ اعْتَصَمْتُ وَ بِاللَّهِ اتَّقَى وَ عَلَى اللَّهِ اتَّوَكَّلْتُ پس می گویی: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ دُنُوبِي فَأَنْتَ أَكْبَرُ [كثير] تَفْرِيطِي فَأَنْتَ أَكْبَرُ وَ إِنَّ دَامَ بُحْلِي فَأَنْتَ أَجْوَدُ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي عَظِيمَ دُنُوبِي بِعَظِيمِ عَفْوِكَ وَ كَثِيرَ تَفْرِيطِي بِظَاهِرِ كَرَمِكَ وَ اقْمَعِ بُحْلِي بِفَضْلِ جُودِكَ اللَّهُمَّ مَا بَنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَ أَتُوبُ إِلَيْكَ

تعقیب نماز عصر منقول از متجهد

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لا إِلَهَ إِلا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ذُو [ذَا] الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ وَ أَسْأَلُهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيَّ تَوْبَةً عِنْدَ ذَلِيلٍ خَاضِعٍ فَقِيرٍ بَائِسٍ مِسْكِينٍ مُسْتَجِيرٍ لا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ نَفْعًا وَ لا ضَرًّا وَ لا مَوْتًا وَ لا حَيَاةً وَ لا نُشُورًا پس می گویی: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لا تَشْبَعُ وَ مِنْ قَلْبٍ لا يَخْشَعُ وَ مِنْ عِلْمٍ لا يَنْفَعُ وَ مِنْ صَلَاةٍ لا تُرْفَعُ وَ مِنْ دُعَاءٍ لا يُسْمَعُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْيُسْرَ بَعْدَ الْعُسْرِ وَ الْفَرَجَ بَعْدَ الْكُرْبِ وَ الرَّخَاءَ بَعْدَ الشَّدَةِ اللَّهُمَّ مَا بَنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَ أَتُوبُ إِلَيْكَ وَ از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که استغفار کند بعد از نماز عصر هفتاد مرتبه بیامرزد حق تعالی از او هفتصد گناه و روایت شده از حضرت امام محمد تقی علیه السلام که: هر که بخواند إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ را بعد از عصر ده مرتبه بگذرد برای او در روز قیامت مثل عملهای خلاق در این روز و مستحب است خواندن دعای عشرات در هر صبح و مساء و افضل اوقات آن بعد از عصر روز جمعه است و آن

دعا بعد از این مذکور خواهد شد

تعقیب نماز مغرب منقول از مصباح منهجد

بعد از تسبیح زهراء عليها السلام می گویی إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَعَلَى ذُرِّيَّتِهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ پس می گویی هفت مرتبه بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ و سه مرتبه الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ وَلَا يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ غَيْرُهُ پس می گویی سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا جَمِيعًا فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ كُلَّهَا جَمِيعًا إِلَّا أَنْتَ: پس نافله مغرب را به جا می آوری و آن چهار رکعت است به دو سلام و تکلم مکن ما بین آنها و شیخ فرموده که روایت شده که در رکعت اول سوره قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ بخوانند و در رکعت دوم قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ و در دو رکعت دیگر هر چه خواسته باشند و روایت شده که حضرت امام علی النقی علیه السلام در رکعت سوم سوره حمد و اول سوره حدید می خواند تا وَ هُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ و در رکعت چهارم حمد می خواند و آخر سوره حشر یعنی اِنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ تَا آخِرِ سُوْرَةٍ و مستحب است که بخوانند در سجده آخر نوافل در هر شب و خصوصا در شب جمعه هفت مرتبه اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَ مَلِكِكَ الْقَدِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ تُغْفِرَ لِي ذَنْبِي الْعَظِيمَ إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الْعَظِيمَ إِلَّا الْعَظِيمُ و چون از نافله فارغ شدی پس هر چه می خواهی تعقیب می خوانی و می گویی ده مرتبه: مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ پس می گویی: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَ عَزَائِمِ مَغْفِرَتِكَ وَ النَّجَاءَ مِنَ النَّارِ وَ مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَ الرِّضْوَانَ [الرِّضْوَانِ فِي دَارِ السَّلَامِ وَ جِوَارِ [جِوَارِ] نَيْبِكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ مَا بَنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَ أَتُوبُ إِلَيْكَ: و می خوانی ما بین نماز مغرب و عشا نماز غفیله را و آن دو رکعت است در رکعت اول حمد می خوانی: وَ ذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَ نَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَ كَذَلِكَ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ و در رکعت دوم بعد از حمد می خوانی وَ عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَ يَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَ النَّبْحِ وَ مَا تَشِيقُ مِنْ وَرْقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَ لَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَ لَا رَطْبٌ وَ لَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ پس دستها را به قنوت برمی داری و می گویی: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَفَاتِحِ الْغَيْبِ الَّتِي لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَ كَذَا بجای این کلمه حاجت ذکر می کنی پس می گویی: اللَّهُمَّ أَنْتَ وَلِيُّ نِعْمَتِي وَ الْقَادِرُ عَلَى طَلْبَتِي تَعْلَمُ حِرَاجَتِي فَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ لَمَّا قَضَيْتَهَا لِي وَ حاجت خود را می طلبی که روایت شده که هر که این نماز را به جا آورد و حاجت خود را بخواند حق تعالی به او عطا فرماید آنچه را که خواهد.

تعقیب نماز عشا منقول از منهجد

اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَيْسَ لِي عِلْمٌ بِمَوْضِعِ رِزْقِي وَ إِنَّمَا أَسْأَلُكَ بِخَطَرَاتِ تَخْطُرُ عَلَيَّ قَلْبِي فَأَجُولُ فِي طَلْبِهِ الْبُلْدَانَ فَأَنَا فِيهَا أَنَا طَالِبٌ كَالْحَيْرَانِ لَا أَدْرِي أَمِ فِي سَهْلٍ هَيَوُ أَمْ فِي جَبَلٍ أَمْ فِي أَرْضٍ أَمْ فِي سَمَاءٍ أَمْ فِي بَرٍّ أَمْ فِي بَحْرٍ وَ عَلَيَّ يَدِي مَنْ وَ مَنْ قَبِيلٍ مَنْ وَ قَدْ عَلِمْتُ أَنْ عِلْمَهُ عِنْدَكَ وَ أَسْبَابَهُ بِيَدِكَ وَ أَنْتَ الَّذِي تَقْسِمُهُ بِطُفِكَ وَ تَسْبِيهُ بِرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْ يَا رَبِّ رِزْقَكَ لِي وَاسِعًا وَ مَطْلَبَهُ سَهْلًا وَ مَأْخُذَهُ قَرِيبًا وَ لَا تُعْنِي بِطَلْبِ مَا لَمْ تُقَدِّرْ لِي فِيهِ رِزْقًا فَإِنَّكَ غَنِيٌّ عَنِ عِبَادِي [عَنَائِي] وَ أَنَا فَقِيرٌ إِلَيْ رَحْمَتِكَ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ جُدْ عَلَيَّ عَبْدَكَ بِفَضْلِكَ إِنَّكَ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ مؤلف گوید که: این دعا از ادعیه طلب رزق است و مستحب است نیز در تعقیب عشا هفت مرتبه سوره اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بِخَوَانِدِ وَ آنکه در نماز و تیره و آن دو رکعت نافله نشسته است بعد از نماز عشا صد آیه از قرآن بخوانند و مستحب است عوض صد آیه سوره اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بَخَوَانِدِ در یک رکعت و سوره قل هو الله أحد در رکعت دیگر بخوانند

تعقیب نماز صبح منقول از مصباح منهجد

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَمِي كَوَيْبِي دَه
 رْتَبَه: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الرَّاضِيَةِ مِنَ الْمَرْضِيَّةِ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَالسَّلَامُ
 عَلَيْهِمْ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَابْنَ صَلَوَاتِ دَرِ عَصْرَهَاي جَمْعَه نِيَزِ وَارِدِ شَدَه بِأَفْضَلِ بَسِيَارِ وَبَكُو نِيَزِ:
 اللَّهُمَّ أَحْيِنِي عَلَى مَا أَحْيَيْتَ عَلَيْهِ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَأَمِنِّي عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبَكُو صَدِ مَرْتَبَه: أَسْتَغْفِرُ
 اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ وَصَدِ مَرْتَبَه أَشْرَأُ اللَّهَ الْعَافِيَةَ وَصَدِ مَرْتَبَه أَسْتَجِيرُ بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ وَصَدِ مَرْتَبَه وَأَسْأَلُهُ الْجَنَّةَ وَصَدِ مَرْتَبَه أَشْرَأُ اللَّهَ
 الْخُورَ الْعَيْنِ وَصَدِ مَرْتَبَه لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ وَصَدِ مَرْتَبَه تَوْحِيدِ وَصَدِ مَرْتَبَه صَلَّيْ اللَّهَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَدِ
 مَرْتَبَه سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَدِ مَرْتَبَه مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَلَا
 حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بِسْ بَكُو: أَصْبَحْتُ اللَّهُمَّ مُعْتَصِمًا بِذِمَامِكَ الْمَنِيعِ الَّذِي لَا يُطَاوَلُ وَلَا يُحَاوَلُ مِنْ شَرِّ كُلِّ غَاشِمٍ وَ
 طَارِقٍ مِنْ سَائِرٍ مَنْ خَلَقْتَ وَمَا خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ الصَّامِتِ وَالنَّاطِقِ فِي جُنَّتِهِ مِنْ كُلِّ مَخُوفٍ بِلَبَاسٍ سَابِعِهِ وَلَا يَأْهَلُ بَيْتَ نَبِيِّكَ مُحْتَجِبًا
 مِنْ كُلِّ قَاصِدٍ لِي إِلَى أَدِيَّتِهِ بِجِدَارٍ حَصَّةٍ بَيْنَ الْإِخْلَاصِ فِي الْاعْتِرَافِ بِحَقِّهِمْ وَالتَّمَسُّكِ بِحَبْلِهِمْ مُوقِنًا أَنَّ الْحَقَّ لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَفِيهِمْ وَبِهِمْ
 أَوْلَى مِنْ وَالْوَا وَأَجَانِبُ مَنْ جَاءُوا فَأَعَدَّنِي اللَّهُمَّ بِهِمْ مِنْ شَرِّ كُلِّ مَا أَتَقِيهِ يَا عَظِيمُ حَجَزْتُ الْأَعَادِي عَنِّي بِيَدِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّا
 جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَعْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ وَابْنَ دَعَا دَرِ هَرِ صَبْحِ وَشَامِ خَوَانْدَه مِي شُودِ وَآنِ دَعَايِ امِيرِ
 الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ اسْتِ دَرِ لَيْلَةِ الْمَبِيتِ وَدَرِ تَهْذِيبِ رَوَايَتِ شَدَه كَه: هَرِ كَه بَعْدِ از نَمَازِ صَبْحِ دَه مَرْتَبَه بِكُوِيدِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَ
 بِحَمْدِهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ حَقِّ تَعَالَى اُو رَا عَافِيَتِ دَهْدِ از كُورِي وَدِيَوَانْگِي وَجِذَامِ وَفَقْرِ وَخَانَه بَرِ سَرِ فِرُودِ
 آمَدَنِ يَا خِرَافَتِ دَرِ هَنْگَامِ پِيرِي. وَشِيخِ كَلِينِي از حَضْرَتِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَوَايَتِ كَرْدَه كَه: هَرِ كَه بَعْدِ از نَمَازِ صَبْحِ وَنَمَازِ مَغْرَبِ
 بِكُوِيدِ هَفْتِ مَرْتَبَه بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ حَقِّ تَعَالَى دَفْعِ كَنْدِ از اُو هَفْتَادِ نَوْعِ از اَنْوَاعِ بَلَا كَه
 آسَانْتَرِ آنْهَا بَادِ وَپِيسِي وَدِيَوَانْگِي بَاشَدِ وَاگر شَقِي بَاشَدِ مَحُو شُودِ از اشْقِيَا وَنُوشْتَه شُودِ از سَعْدَا. وَنِيَزِ از آن حَضْرَتِ رَوَايَتِ كَرْدَه
 كَه: بَرَايِ دُنْيَا وَآخِرَتِ وَرَفْعِ دَرْدِ چَشْمِ ابْنَ دَعَا رَا بَعْدِ از نَمَازِ صَبْحِ وَمَغْرَبِ بِخَوَانْدَه: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 عَلَيْكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلِ الثُّورَ فِي بَصْرِي وَالبَصِيرَةَ فِي دِينِي وَالبُصِيرَةَ فِي قَلْبِي وَالبُصِيرَةَ فِي عَمَلِي وَالسَّلَامَةَ فِي
 نَفْسِي وَالسَّعَةَ فِي رِزْقِي وَالشُّكْرَ لَكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي شَيْخِ ابْنِ فَهْدِ دَرِ عَدَّةِ الدَّاعِي از حَضْرَتِ امَامِ رِضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ نَقْلِ كَرْدَه كَه: هَرِ
 كَه بِكُوِيدِ دَرِ عَقَبِ نَمَازِ صَبْحِ ابْنَ كَلَامِ رَا حَاجَتِي طَلَبِ نَكَنْدِ مَگَرِ آنْكَه آسَانِ شُودِ بَرَايِ اُو وَكَفَايَتِ كَنْدِ حَقِّ تَعَالَى آنْچَه رَا كَه
 مَهْمِ اُو اسْتِ: بِسْمِ اللَّهِ وَصَلَّى اللَّهَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَفْوُضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجِّنَاهُ مِنَ الْعَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ
 إِلَهُ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ مِمَّا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا مَا شَاءَ النَّاسُ مَا شَاءَ اللَّهُ وَإِنْ كَرِهَ النَّاسُ حَسْبِيَ الرَّبُّ
 مِنَ الْمَرْبُوبِينَ حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ حَسْبِيَ الرَّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ حَسْبِيَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ حَسْبِيَ مَنْ هُوَ حَسْبِي حَسْبِي مَنْ لَمْ
 يَزَلْ حَسْبِي حَسْبِي مَنْ كَانَ مِثْلُ كُنْتُ لَمْ يَزَلْ حَسْبِي حَسْبِي اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ مُؤَلَّفِ كُوِيدِ كَه:
 شِيخِ مَا ثَقَه الْإِسْلَامِ نُورِي نُورِ اللَّهِ مَرْقَدَه دَرِ كِتَابِ دَارِ السَّلَامِ از شِيخِ خُودِ مَرْحُومِ خُلْدِ مَقَامِ عَالَمِ رَبَانِي جَنَابِ حَاجِ مَلَا فَتْحِ عَلِي
 سُلْطَانِ آبَادِي رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ نَقْلِ فَرْمُودَه كَه فَاضِلِ مَقْدَسِ آخُونْدِ مَلَا مُحَمَّدِ صَادِقِ عِرَاقِي دَرِ غَايَتِ سَخْتِي وَپَرِيشَانِي وَبَدِ حَالِي بُوْدِ
 وَبِهِ هِيچِ وَجَهِ بَرَايِ اُو گَشَايِشِي نَمِي شَدِ تا آن كَه شَبِي دَرِ خُوابِ دِيدِ كَه دَرِ يَكِ وَادِي خِيْمَه بَزَرْگِي بَا قَبَه سَرِ پَا اسْتِ پَرَسِيدِ ابْنَ
 خِيْمَه از كِيَسْتِ گَفْتَنْدِ از كَهْفِ حَصِينِ وَغِيَاثِ مَضْطَرِّ مُسْتَكِينِ حَضْرَتِ قَائِمِ مَهْدِي وَامَامِ مَنظَرِ مَرَضِي عَجَلِ اللَّهِ فَرَجَه مِي بَاشَدِ پَسِ
 بَه تَعَجِيلِ خَلْمَتِ آن حَضْرَتِ مَشْرُوفِ گَرْدِيدِ وَسَخْتِي حَالِ خُودِ رَا بَه آن حَضْرَتِ عَرَضِ كَرْدِ وَازِ آن بَزَرْگُوارِ دَعَايِي بَرَايِ گَشَايِشِ

کار و رفع غم خویش خواست آن حضرت او را حواله فرمود به سیدی از اولاد خود و اشاره فرمود به او و به خیمه او آخوند از خدمت آن حضرت بیرون شد و رفت به همان خیمه که حضرت به آن اشاره فرموده بود دید سید سند و حبر معتمد عالم امجد مؤید جناب آسید محمد سلطان آبادی است در آن خیمه و در روی سجاده نشسته مشغول دعا و قرائت است آخوند بر سید سلام کرد و حکایت حال را برای او نقل کرد پس سید برای گشایش امر و وسعت رزق او را دعایی تعلیم نمود پس از خواب بیدار شد در حالی که آن دعا در خاطر او بود و قصد کرد خانه سید را و پیش از این خواب، آخوند از سید منافر و تارک او بود به جهتی که آن را ذکر نمی‌کرد پس چون به خدمت سید رسید او را به همان نحو که در خواب دیده بود دید در مصلاهی خود نشسته مشغول ذکر و استغفار است سلام کرد سید جواب سلام داد و تبسمی نمود مثل آن که از قضیه مطلع باشد پس آخوند برای گشایش امر خویش دعایی خواست پس سید تعلیم او نمود همان دعایی را که در خواب به او تعلیم فرموده بود پس آخوند مشغول به آن دعا شد به اندک زمانی دنیا از هر طرف به او روی آورد و از سختی و بد حالی بیرون آمد و مرحوم حاج ملا فتح علی رحمه الله علیه سید را مدح می‌کرد مدح بلیغی و او را ملاقات کرده بود و مقداری از زمان هم شاگردی او نموده بود اما آنچه را که سید تعلیم آخوند کرده بود در خواب و بیداری پس سه چیز است: اول: آن که در عقب فجر دست بر سینه گذارد و هفتاد مرتبه یا فتاح بگوید دوم: مواظبت کند به خواندن این دعا که در کافی است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله تعلیم فرمود آن را به مردی از صحابه که مبتلا بود به ناخوشی و پریشانی و از برکت خواندن این دعا به اندک زمانی ناخوشی و پریشانی از او برطرف شد: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَّلِيٌّ مِنَ الدُّلِّ وَكَبْرُهُ تَكْبِيرًا سوم: در عقب نمازهای صبح بخواند دعایی را که از شیخ ابن فهد نقل شد و این اوراد را باید غنیمت شمرد و به خواندن آن مواظبت نمود و از فوائد آن غفلت ننمود. و بدان که سجده شکر بعد از نمازها مستحب مؤکد است و دعا و اذکار بسیار در آن حال وارد شده و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که: اگر خواهی صد مرتبه شُکراً شُکراً بگو و اگر خواهی صد مرتبه عَفْوا عَفْوا و نیز از آن حضرت منقول است که: کمتر آن چه در این سجده گویند آن است که سه مرتبه بگویند شُکراً لِلَّهِ و نیز بدان که در وقت طلوع آفتاب و وقت غروب ادعیه و اذکار بسیار از حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمه طاهرین علیهم السلام مأثور گردیده است و تحریر و ترغیب بی شمار بر محافظت این دو وقت در آیات و اخبار وارد شده است و ما در این مختصر به ذکر چند دعای معتبر اکتفا می‌کنیم: اول مشایخ حدیث به سندهای معتبره از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده‌اند که: فریضه و واجب است بر هر مسلمان که ده مرتبه پیش از طلوع آفتاب و ده مرتبه پیش از غروب این دعا را بخواند: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ يُحْيِي وَ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و در بعضی از روایات است که اگر ترک شود قضا کنید که لازم است. دوم و نیز از آن حضرت در روایات معتبره وارد شده که: پیش از طلوع و غروب آفتاب ده مرتبه بگو: أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ يَحْضُرُونِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ سوم و نیز از آن حضرت روایت شده که: چه مانع است شما را که در هر صبح و شام سه مرتبه این دعا بخوانید: اللَّهُمَّ مَقْلَبَ الْقُلُوبِ وَ الْأَبْصَارِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ وَ لَا تُرْغِ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي وَ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ وَ أَجْرِنِي مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ ائِدْ لِي فِي عُمْرِي وَ أَوْسِعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَ انْشُرْ عَلَيَّ رَحْمَتَكَ وَ إِنْ كُنْتُ عِنْدَكَ فِي أُمَّ الْكِتَابِ شَقِيًّا فَاجْعَلْنِي سَعِيدًا فَإِنَّكَ تَمُوحُو مَا تَشَاءُ وَ ثَبَّتْ وَ عِنْدَكَ أُمَّ الْكِتَابِ چهارم: و نیز از آن حضرت منقول است که: در هر صبح و شام این دعا را بخوان: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ وَ لَا يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ غَيْرُهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُحْمَدَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ اللَّهُمَّ أَذْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَذْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ أَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ. پنجم: در هر صبح و شام ده مرتبه بگو: سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ و از جمله دعاهای در این دو وقت دعای عشرات است که بعد از این خواهد آمد.

فصل سوم در ذکر دعاهای ایام هفته منقول از ملحقات صحیفه سجادیه

دعای روز یکشنبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا أَرْجُو إِلَّا فَضْلَهُ وَلَا أَخْشَى إِلَّا عَدْلَهُ وَلَا أَعْتَمِدُ إِلَّا قَوْلَهُ وَلَا أُمْسِكُ إِلَّا بِحَبْلِهِ بِكَ أَسْتَجِيرُ يَا ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضْوَانِ مِنَ الظُّلْمِ وَالْعَيْدُونَ وَمِنْ غَيْرِ الزَّمَانِ وَتَوَاتُرِ الْأَحْزَانِ وَطَوَارِقِ الْخِدَائِنِ وَمِنْ انْقِضَاءِ الْمِدَّةِ قَبْلَ التَّأَهُبِ وَالْعَدَّةِ وَإِيَّاكَ أَسْتَرْشِدُ لِمَا فِيهِ الصَّلَاحُ وَالْإِصْلَاحُ وَبِكَ أَسْتَتَعِنُ فِيمَا يَقْتَرِنُ بِهِ النَّجَاحُ وَالْإِنْجَاحُ وَإِيَّاكَ أَرْغَبُ فِي لِبَاسِ الْعَافِيَةِ وَتَمَامِهَا وَشُمُولِ السَّلَامِيَةِ وَدَوَامِهَا وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَخْتَرُ بِسُلْطَانِكَ مِنْ جُورِ السَّلَاطِينِ فَتَقَبَّلْ مَا كَانَ مِنْ صِيَلَاتِي وَصَوْمِي وَاجْعَلْ عِدِّي وَمَا بَعْدَهُ أَفْضَلَ مِنْ سَاعَتِي وَيَوْمِي وَأَعِزَّنِي فِي عَشِيرَتِي وَقَوْمِي وَاحْفَظْنِي فِي يَقْظَتِي وَنَوْمِي فَأَنْتَ اللَّهُ خَيْرُ حَافِظٍ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَبْرَأُ إِلَيْكَ فِي يَوْمِي هَذَا وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَحْيَادِ مِنَ الشُّرُكِ وَالْإِلْهَادِ وَأَخْلِصْ لَكَ دُعَائِي تَعَرُّضًا لِلْإِجَابَةِ وَأَقِيمْ عَلَيَّ طَاعَتَكَ رَجَاءً لِلْإِثَابَةِ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ خَيْرِ خَلْقِكَ الدَّاعِي إِلَى حَقِّكَ وَأَعِزَّنِي بِعِزِّكَ الَّذِي لَا يُضَامُ وَاحْفَظْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَاخْتِمْ بِالْإِنْقِطَاعِ إِلَيْكَ أَمْرِي وَبِالْمَغْفِرَةِ عُمْرِي إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ

دعای روز دوشنبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يُشْهَدْ أَحَدًا حِينَ فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا اتَّخَذَ مَعِينًا حِينَ بَرَأَ النَّسَمَاتِ لَمْ يُشَارِكْ فِي الْإِلَهِيَّةِ وَلَمْ يُظَاهَرْ فِي الْوَحْدَانِيَّةِ كَلَّتِ الْأَلْسُنُ عَنْ غَايَةِ صِفَتِهِ وَالْعُقُولُ عَنْ كُنْهِ مَعْرِفَتِهِ وَتَوَاضَعَتِ الْجَبَابِرَةُ لِهَيْبَتِهِ وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِخَشْيَتِهِ وَانْقَادَ كُلُّ عَظِيمٍ لِعَظَمَتِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ مُتَوَاتِرًا مُتَّسِقًا وَمُتَوَالِيًا مُسْتَوْسِقًا [مُسْتَوْثِقًا] وَصَلَوَاتُهُ عَلَى رَسُولِهِ أَبَدًا وَسَلَامُهُ دَائِمًا سَرْمَدًا اللَّهُمَّ اجْعَلْ أَوَّلَ يَوْمِي هَذَا صِيْلًا وَآخِرَهُ جِزَعًا وَأَوَّلَهُ فَرْحًا وَأَوَّلَهُ جِزَعًا وَآخِرَهُ وَجَعًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَعْفِرُكَ لِكُلِّ نَذْرٍ نَذَرْتُهُ وَكُلِّ وَعْدٍ وَعَدْتُهُ وَكُلِّ عَهْدٍ عَاهَدْتُهُ ثُمَّ لَمْ أَفِ بِهِ وَأَسْأَلُكَ فِي مَطَالِمِ عِبَادِكَ عِنْدِي فَأَيُّمَا عَبْدٍ مِنْ عِبِيدِكَ أَوْ أَمِيَةٍ مِنْ إِمَائِكَ كَانَتْ لَهُ قِبَلِي مَظْلَمَةٌ ظَلَمْتُهَا إِيَّاهُ فِي نَفْسِهِ أَوْ فِي عِرْضِهِ أَوْ فِي مَالِهِ أَوْ فِي أَهْلِهِ وَوَلَدِهِ أَوْ غَيْبُهُ اعْتَبْتُهُ بِهَا أَوْ تَحَامَلْتُ عَلَيْهِ بِمَيْلٍ أَوْ هَوَى أَوْ أَنْفَسَهُ أَوْ حَمِيَّةٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ عَصْبِيَّةٍ غَائِبًا كَانَ أَوْ شَاهِدًا وَحَيًّا كَانَ أَوْ مَيِّتًا فَقَصِيرَتِ يَدِي وَصَاقِ وَسْجِي عَنْ رَدِّهَا إِلَيْهِ وَالتَّحَلُّلِ مِنْهُ فَاسْأَلُكَ يَا مَنْ يَمْلِكُ الْحَاجَاتِ وَهِيَ مُسْتَجِيبَةٌ لِمَشِيئَتِهِ وَمُسْرِعَةٌ إِلَى إِزَادَتِهِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُرَضِّيَهُ عَنِّي بِمَا [بِمِ شِئْتِ] وَتَهَبَ لِي مِنْ عِنْدِكَ رَحْمَةً إِنَّهُ لَا تَنْقُصُكَ الْمَغْفِرَةُ وَلَا تَضُرُّكَ الْمَوْهَبَةُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَوْلِيَّ فِي كُلِّ يَوْمٍ إِثْنَيْنِ نِعْمَتَيْنِ مِنْكَ تُبَيِّنُ سَعَادَةً فِي أَوَّلِهِ بِطَاعَتِكَ وَنِعْمَةً فِي آخِرِهِ بِمَغْفِرَتِكَ يَا مَنْ هُوَ الْإِلَهِ وَلا يَعْفُرُ الذُّنُوبَ سِوَاهُ

دعای روز سه‌شنبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ حَقُّهُ كَمَا يَسْتَحِقُّهُ حَمْدًا كَثِيرًا وَأَعُوذُ بِهِ مِنْ شَرِّ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي وَأَعُوذُ بِهِ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ الَّذِي يَزِيدُنِي ذَنْبًا إِلَى ذَنْبِي وَأَخْتَرُ بِهِ مِنْ كُلِّ جَبَّارٍ فَاجِرٍ وَسُلْطَانٍ جَائِرٍ وَعَدُوٍّ قَاهِرٍ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ جُنْدِكَ فَإِنَّ جُنْدَكَ هُمُ الْعَالِيُونَ وَاجْعَلْنِي مِنْ حِزْبِكَ فَإِنَّ حِزْبَكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَوْلِيَائِكَ فَإِنَّ أَوْلِيَاءَكَ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي فَإِنَّهُ عِصْمَةٌ أَمْرِي وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي فَإِنَّهَا دَارُ مَقَرِّي وَإِلَيْهَا مِنْ مَجَاوِرَةِ اللَّيْلِ مَقَرِّي وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ وَالْوَفَاةَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَتَمَامِ عِدَّةِ الْمُرْسَلِينَ وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَأَصْحَابِهِ الْمُتَنَجِّبِينَ وَهَبْ لِي فِي الثَّلَاثَةِ ثَلَاثًا لَا تَدْعُ لِي ذَنْبًا إِلَّا عَفَرْتَهُ وَلَا غَمًّا إِلَّا أَذْهَبْتَهُ وَلَا عَدُوًّا إِلَّا دَفَعْتَهُ بِسْمِ اللَّهِ خَيْرِ الْأَسْمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ أَسْتَدْفِعُ كُلَّ مَكْرُوهٍ أَوْلُهُ سَيِّئُهُ وَأَسْتَجْلِبُ كُلَّ مَحْبُوبٍ أَوْلُهُ رِضَا فَاخْتِمْ لِي مِنْكَ بِالْعُفْرَانِ يَا وَلِيَّ الْإِحْسَانِ

دعای روز چهارشنبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا لَكَ الْحَمْدُ أَنْ بَعَثْتَنِي مِنْ مَرْفَدِي وَ لَوْ
 شِئْتَ جَعَلْتَهُ سِرْمًا حَمِيدًا دَائِمًا لَا يَنْقَطِعُ أَبَدًا وَلَا يُحْصَى لَهُ الْخَلَائِقُ عَدَدًا اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْ خَلَقْتَ فَسْوَيْتَ وَقَدَّرْتَ وَقَضَيْتَ وَ
 أَمَّتَ وَأَحْيَيْتَ وَأَمْرَضْتَ وَشَفَيْتَ وَعَافَيْتَ وَأَبْلَيْتَ وَعَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَيْتَ وَعَلَى الْمُلْكِ اخْتَوَيْتَ أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ ضَعُفَتْ وَسِيلَتُهُ وَ
 انْقَطَعَتْ حِيلَتُهُ وَاقْتَرَبَ أَجَلُهُ وَتَدَانَى فِي الدُّنْيَا أَمَلُهُ وَاسْتَدَّتْ إِلَيَّ رَحْمَتُكَ فَاقْتَهُ وَعَظَمْتَ لِتَفْرِيطِهِ حَسْرَتَهُ وَكَثُرَتْ زَلَّتُهُ وَعَثْرَتُهُ وَ
 خَلَصْتَ لَوَجْهِكَ تَوْبَتَهُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَارْزُقْنِي شَفَاعَةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ
 لَا تَحْرِمْنِي صُحْبَتَهُ إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَقْضِ لِي فِي الْأَرْبَعَاءِ أَرْبَعًا اجْعَلْ قُوَّتِي فِي طَاعَتِكَ وَنَشَاطِي فِي عِبَادَتِكَ وَرَغْبَتِي
 فِي ثَوَابِكَ وَزُهْدِي فِي مَا يُوجِبُ لِي أَلِيمَ عِقَابِكَ إِنَّكَ لَطِيفٌ لِمَا تَشَاءُ

دعای روز پنجشنبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ اللَّيْلَ مُظْلِمًا بِقُدْرَتِهِ وَجَاءَ بِالنَّهَارِ مُبْصِرًا بِرَحْمَتِهِ وَكَسَانِي ضَبَاءَهُ وَأَنَا فِي نِعْمَتِهِ اللَّهُمَّ
 فَكِّرْ مَا أَبْقَيْتَنِي لَهُ فَأَبْقِنِي لِأَمْثَالِهِ وَصِلْ عَلَيَّ النَّبِيَّ مُحَمَّدًا وَآلِهِ وَلَا تَفْجَعْنِي فِيهِ وَفِي غَيْرِهِ مِنَ اللَّيْلِ إِلَى وَالنَّوْمِ بِأَرْكَابِ الْمَحَارِمِ وَ
 اكْتِسَابِ الْمَأْثِمِ وَارْزُقْنِي خَيْرَهُ وَخَيْرَ مَا فِيهِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ وَاصْرِفْ عَنِّي شَرَّهُ وَشَرَّ مَا فِيهِ وَشَرَّ مَا بَعْدَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي بِذِمَّةِ الْإِسْلَامِ أَتَوَسَّلُ
 إِلَيْكَ وَبِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ أَعْتَمِدُ عَلَيْكَ وَبِمُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَسْتَشْفِعُ لَدَيْكَ فَاعْرِفِ اللَّهُمَّ ذِمَّتِي الَّتِي رَجَوْتُ بِهَا
 قَضَاءَ حَاجَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَقْضِ لِي فِي الْخَمِيسِ خَمْسًا لَا يَتَسَعُّ لَهَا إِلَّا كَرَمُكَ وَلَا يُطِيقُهَا إِلَّا نِعْمُكَ سَيِّئًا أَقْوَى بِهَا عَلَى
 طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ أَشْتَحِقُّ بِهَا جَزِيلَ مَثُوبَتِكَ وَسِعَةً فِي الْحَالِ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلَالِ وَأَنْ تُؤْمِنَنِي فِي مَوَاقِفِ الْخَوْفِ بِأَمْنِكَ وَتَجْعَلَنِي مِنْ
 طَوَارِقِ الْهُيُومِ وَالْعُمُومِ فِي حَضْرَتِكَ وَصِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ تَوَسُّلِي بِهِ شَافِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ نَافِعًا إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ
 الرَّاحِمِينَ

دعای روز جمعه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلِ قَبْلَ الْإِنشَاءِ وَالْإِحْيَاءِ وَالْآخِرِ بَعْدَ فَنَاءِ الْأَشْيَاءِ الْعَلِيمِ الَّذِي لَا يَنْسِي مَنْ ذَكَرَهُ وَلَا يَنْقُصُ مَنْ
 شَكَرَهُ وَلَا يَخِيبُ مَنْ دَعَاهُ وَلَا يَقْطَعُ رَجَاءَ مَنْ رَجَاهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَكَفَى بِكَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ جَمِيعَ مَلَائِكَتِكَ وَسَيِّدَانَ
 سَمَاوَاتِكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَنْ بَعَثْتَ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَنْشَأْتَ مِنْ أَصْنَانِ خَلْقِكَ أَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 وَخَدَاكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَلَا عَدِيلَ وَلَا خُلْفَ لِقَوْلِكَ وَلَا تَبْدِيلَ وَأَنْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ أَدَى مَا حَمَلْتَهُ
 إِلَى الْعِبَادِ وَجَاهِدَ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حَقَّ الْجِهَادِ وَأَنَّهُ بَشَرٌ بِمَا هُوَ حَقٌّ مِنَ الثَّوَابِ وَأَنْدَرَ بِمَا هُوَ صِدْقٌ مِنَ الْعِقَابِ اللَّهُمَّ تَبَيَّنِي عَلَى
 دِينِكَ مَا أَحْيَيْتَنِي وَلَا تُرْغِ قَلْبِي بَعِيدٍ إِذْ هَيْدَيْتَنِي وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَ
 اجْعَلْنِي مِنْ أَتْبَاعِهِ وَشَاطِرِيهِ وَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِ وَوَفَّقْنِي لَأَدَاءِ فَرَضِ الْجُمُعَاتِ وَمَا أَوْجَبَتْ عَلَيَّ فِيهَا مِنَ الطَّاعَاتِ وَقَسَمْتَ لِأَهْلِهَا مِنَ
 الْعَطَاءِ فِي يَوْمِ الْجَزَاءِ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

دعای روز شنبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ كَلِمَةً الْمُعْتَصِمِينَ وَمَقَالَةً الْمُتَحَرِّزِينَ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ تَعَالَى مِنْ جَوْرِ الْجَائِرِينَ وَكَيْدِ الْحَاسِدِينَ وَبَغْيِ
 الظَّالِمِينَ وَأَحْمَدُهُ فَوْقَ حَمْدِ الْحَامِدِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ بِلَا شَرِيكَ وَالْمَلِكُ بِلَا تَمْلِكِ لَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ وَلَا تُتَارَعُ فِي مُلْكِكَ

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَنْ تُوزِعَنِي مِنْ شُكْرِ نِعْمَاكَ مَا تَبْلُغُ بِي غَايَةَ رِضَاكَ وَأَنْ تُعِينَنِي عَلَى طَاعَتِكَ وَ لُزُومِ عِبَادَتِكَ وَاسْتِحْقَاقِ مَثُوبَتِكَ بِطُفْلِ عِنَايَتِكَ وَتَرْحَمَنِي بِصِدْقِي [وَصِدْقِي عَنْ مَعَاصِيكَ مَا أَحْيَيْتَنِي وَتُوقِّفَنِي لِمَا يَنْفَعُنِي مَا أَبْقَيْتَنِي وَأَنْ تُشْرَحَ بِكِتَابِكَ صِدْقِي وَتَحْرِطَ بِتِلَاوَتِهِ وَزُرِّي وَتَمْنَحَنِي السَّلَامَةَ فِي دِينِي وَنَفْسِي وَلَا تُوحِشْ بِي أَهْلَ أُنْسِي وَتَمِّمْ إِحْسَانَكَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي كَمَا أَحْسَنْتَ فِيمَا مَضَى مِنْهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

فصل چهارم در فضیلت و اعمال شب و روز جمعه

اشاره

بدان که شب و روز جمعه را امتیاز تام است از سایر لیالی و ایام به مزید رفعت و شرافت و نباهت. از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت شده که: شب جمعه و روز جمعه بیست و چهار ساعت است و در هر ساعت حق تعالی ششصد هزار کس را از جهنم آزاد کند و از حضرت صادق علیه السلام وارد شده که: هر که بمیرد ما بین زوال روز پنجشنبه تا زوال روز جمعه خدا پناه دهد او را از فشار قبر و نیز از آن حضرت منقول است که: جمعه را حق و حرمتی عظیم هست پس زنهار که ضایع نگردانی حرمت آن را و تقصیر مکن در چیزی از عبادت حق تعالی در آن روز و تقرب جو به سوی خدا به عملهای شایسته و ترک نما جمیع محرّمات خدا را زیرا که خدا ثواب طاعات را مضاعف می گرداند و عقوبت گناهان را محو می نماید و درجات مؤمنان را در دنیا و عقبی بلند می گرداند و شبش در فضیلت مانند روز است اگر توانی که شب جمعه را زنده داری به نماز و دعا تا صبح بکن به درستی که خداوند عالم در شب جمعه ملائکه را برای مزید کرامت مؤمنان به آسمان اول می فرستد که حسنات ایشان را زیاد گردانند و گناهان ایشان را محو کنند و حق تعالی واسع العطا و کریم است و نیز در حدیث معتبر از آن حضرت مروی است که: گاه هست که مؤمن دعا می کند برای حاجتی و حق تعالی قضای حاجت او را تاخیر می کند تا این که در روز جمعه حاجت او را بر آورد و برای فضیلت جمعه مضاعف گرداند و فرمود که چون برادران یوسف علیه السلام از حضرت یعقوب علیه السلام استدعای طلب آمرزش گناهان خود کردند گفت سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي یعنی بعد از این استغفار خواهم کرد برای شما از پروردگار خود حضرت فرمود که تاخیر کرد که در سحر شب جمعه دعا کند تا مستجاب گردد و نیز از آن حضرت مروی است که: چون شب جمعه می آید ماهیان دریا سر از آب بیرون می آورند و وحشیان صحرا گردن می کشند و حق تعالی را ندا می کنند که پروردگارا ما را عذاب مکن به گناه آدمیان و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که حق سبحانه و تعالی امر می نماید ملکی را که در هر شب جمعه از بالای عرش ندا می کند از اول شب تا آخر شب از جانب رب اعلی که: آیا بنده مؤمنی هست که پیش از طلوع صبح برای آخرت و دنیای خود مرا بخواند تا من دعای او را مستجاب کنم آیا بنده مؤمنی هست که پیش از طلوع صبح از گناه خود توبه کند پس من توبه او را قبول کنم آیا بنده مؤمنی هست که من روزی او را تنگ کرده باشم و از من سؤال کند که روزی او را زیاد گردانم پیش از طلوع صبح پس روزی او را گشاده گردانم آیا بنده مؤمن بیماری هست که از من سؤال کند پیش از طلوع صبح که او را شفا دهم تا او را عافیت کرم آیا بنده مؤمن غمگین محبوسی هست که پیش از طلوع صبح از من سؤال کند که او را از زندان رها کنم و غمش را فرج دهم پس دعایش را مستجاب گردانم آیا بنده مؤمن مظلومی هست که از من سؤال کند پیش از صبح برای دفع ستم ظالم تا من از برای او انتقام بکشم و حقش را به او برگردانم پیوسته این ندا را می کند تا طلوع صبح و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که: حق تعالی جمعه را از همه روزها برگزیده و روزش را عید گردانیده و شبش را مثل روزش گردانیده و از جمله فضیلت روز جمعه آن است که هر حاجت که در آن روز از خدا سؤال کنند برآورده می شود و اگر جماعتی مستحق عذاب شوند چون شب جمعه و روز جمعه را دریابند و دعا کنند خدا آن عذاب را از ایشان بر می گرداند و امور

مقدره را حق تعالی در شب جمعه مبرم و محکم می‌گرداند پس شب جمعه بهترین شبها و روزش بهترین روزها است و از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که: پرهیزید از گناه در شب جمعه که عقوبت گناهان در آن شب مضاعف است چنانچه ثواب حسنات مضاعف است و هر که معصیت خدا را در شب جمعه ترک کند حق تعالی گناهان گذشته او را بیامرزد و هر که در شب جمعه معصیتی را علانیه بکند حق تعالی او را به گناهان جمیع عمرش عذاب کند و عذاب آن گناه را بر او مضاعف کند و به سند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که: حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که: روز جمعه سید و بزرگتر روزها است حق تعالی در آن روز ثواب حسنات را مضاعف می‌دهد و گناهان را محو می‌نماید و درجات را بلند می‌گرداند و دعوات را مستجاب می‌گرداند و شدتها و غمها را زایل می‌گرداند و حاجتهای بزرگ را برمی‌آورد و روز مزید است که خدا رحمتهای خود را نسبت به بندگان زیاد می‌گرداند و جماعت بسیار از آتش جهنم آزاد می‌سازد پس هر که بخواند خدا را در آن روز و بشناسد حق و حرمت آن را حق است بر خداوند تعالی که او را از آتش جهنم آزاد گرداند پس اگر در روز جمعه یا شب آن بمیرد ثواب شهیدان دارد و در قیامت ایمن از عذاب الهی مبعوث می‌گردد و هر که استخفاف به حرمت جمعه نماید و حق او را ضایع گرداند که نماز جمعه به جا نیورد یا محرمات الهی را در آن به عمل آورد بر خدا لازم است که او را به آتش جهنم بسوزاند مگر آن که توبه کند و به سندهای بسیار معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که: آفتاب طالع نگردیده است در روزی که بهتر از روز جمعه باشد و چون مرغان در روز جمعه به یکدیگر برمی‌خورند سلام می‌کنند و می‌گویند امروز روز شایسته‌ای است و به سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که روز جمعه را دریابد باید که به کاری بغیر از عبادت مشغول نگردد زیرا که در آن روز خدا گناه بندگان را می‌آمرزد و رحمت خود را بر ایشان نازل می‌گرداند فضایل شب و روز جمعه زیاده از آن است که در این مختصر ذکر شود

اما اعمال شب جمعه

اشاره

پس آن بسیار است و ما در اینجا اکتفا می‌کنیم به ذکر چند عمل:

اول

بسیار گفتن سُبْحَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و بسیار صلوات فرستادن. همانا روایت شده که جمعه شبش نورانی است و روزش بسیار روشن پس بسیار بگویند: سُبْحَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و بسیار صلوات بفرستید بر محمد و آل محمد علیهم السلام و در روایت دیگر اقل صلوات در این شب صد مرتبه است و آنچه زیاده کنی بهتر است و از حضرت صادق علیه السلام مروی است که: صلوات بر محمد و آل محمد در شب جمعه برابر است با هزار حسنه و محو می‌کند هزار سیئه را و بالا می‌برد هزار درجه و مستحب است که بسیار صلوات بفرستند بر محمد و آل محمد صلوات الله علیهم بعد از نماز عصر روز پنجشنبه تا آخر روز جمعه و به سند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: چون عصر روز پنجشنبه می‌شود ملائکه از آسمان به زیر می‌آیند با قلمهای طلا و صحیفه‌های نقره و نمی‌نویسند در پسین پنجشنبه و شب جمعه و روز جمعه تا آفتاب غروب کند بغیر از صلوات بر محمد و آل محمد و شیخ طوسی فرموده که مستحب است در روز پنجشنبه صلوات فرستادن بر پیغمبر صلی الله علیه و آله هزار مرتبه و مستحب است آنکه بگویند در آن اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَأَهْلِكَ عِدْوَهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ و گفتن این صلوات اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَأَهْلِكَ عِدْوَهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنَ

الْأُولَئِينَ وَالْآخِرِينَ صد مرتبه از بعد عصر پنجشنبه تا آخر روز جمعه فضیلت بسیار دارد و نیز شیخ فرموده مستحب است که در آخر روز پنجشنبه استغفار کنند به این نحو: **أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ تَوْبَةً عَبْدٍ خَاضِعٍ مُسْتَكِينٍ مُسْتَكِينٍ لَا يَشَاءُ تَطْيِيعَ لِنَفْسِهِ صِرْفًا وَلَا - عَيْدًا وَلَا - نَفْعًا وَلَا - ضَرًّا وَلَا حَيَاةً وَلَا مَوْتًا وَلَا نُشُورًا وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَتَرَتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ الْأَبْرَارِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا**

دوم

آنکه در شب جمعه این سوره‌ها را بخواند که از برای هر یک فواید و ثواب بسیار روایت شده بنی اسرائیل کهف سه طسین الم سجده یس ص أحقاف واقعه حم سجده حم دخان طور اقتربت جمعه و اگر فرصت ندارد اختیار کند واقعه و سوره‌های قبل آن را بنی اسرائیل کهف سه طسین الم سجده یس ص أحقاف زیرا که روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که: هر که در هر شب جمعه سوره بنی اسرائیل بخواند نمیرد تا به خدمت حضرت قائم علیه السلام برسد و از اصحاب آن حضرت باشد و فرمود که هر که سوره کهف را در هر شب جمعه بخواند نمیرد مگر شهید و حق تعالی او را در روز قیامت با شهدا محشور گرداند و با ایشان باز دارد و فرمود که هر که هر سه طسین را در شب جمعه بخواند از دوستان خدا باشد و در امان و حمایت حق تعالی باشد و فقر و تنگدستی در دنیا به او نرسد و در آخرت خدا از بهشت آنقدر به او عطا کند که او راضی گردد و زیاده از رضا به او کرامت فرماید و صد زن از حوریان بهشت به او تزویج نماید و فرمود که هر که سوره الم سجده در هر شب جمعه بخواند حق تعالی در قیامت نامه او را به دست راست او دهد و او را بر اعمال او حساب نکند و از رفقای محمد صلی الله علیه و آله و آل او علیهم السلام باشد و به سند معتبر از حضرت باقر علیه السلام منقول است که: هر که سوره ص را در شب جمعه بخواند از خیر دنیا و عقبی آنقدر به او عطا کنند که نداده باشند مگر به پیغمبر مرسل یا ملک مقرب و داخل بهشت گردانند او را با هر که خواهد از اهل خانه او حتی خادمی که او را خدمت کرده است اگر چه داخل عیال او نباشد و در حد شفاعت کردن او نباشد و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که در شب جمعه یا روز جمعه سوره أحقاف را بخواند در دنیا به او ترسی و بیمی نرسد و در آخرت از فرع و ترس روز قیامت ایمن باشد و فرمود که هر که هر شب جمعه سوره واقعه را بخواند خدا او را دوست دارد و او را محبوب گرداند و در دنیا بد حالی و تنگدستی نبیند و هیچ آفت از آفات دنیا به او نرسد و از رفقای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام باشد و این سوره مخصوص امیر المؤمنین علیه السلام است و روایت است که: هر که بخواند سوره جمعه را در هر شب جمعه خواهد بود کفاره ما بین جمعه تا جمعه دیگر و همین فضیلت وارد شده از برای کسی که سوره کهف را در هر شب جمعه بخواند و همچنین برای کسی که آن را بعد از ظهر و عصر روز جمعه بخواند و بدان که نمازهای بسیار در شب جمعه وارد شده از آن جمله نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و دیگر دو رکعت نماز در هر رکعت حمد و پانزده مرتبه **إِذَا زُلْزِلَتْ** روایت شده که هر که این نماز را به جا آورد ایمن کند خدا او را از عذاب قبر و از هولهای روز قیامت.

سوم

آنکه در رکعت اول نماز مغرب و عشا سوره جمعه بخواند و در دوم مغرب توحید و در دوم عشا **أَعْلَى** بخواند

چهارم

آنکه ترک کند خواندن شعر را زیرا که در حدیث صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: مکروه است روایت شعر

برای روزه دار و محرم و در روز جمعه و در شبها راوی گفت هر چند شعر حقی باشد فرمود هر چند شعر حق باشد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که: هر که یک شعر بخواند در شب جمعه یا در روز جمعه در آن شب و در آن روز بهره از ثواب بغیر آن نداشته باشد و به روایت معتبر دیگر در آن شب و در آن روز نمازش مقبول نگردد.

پنجم

دعا در حق مؤمنین بسیار کند چنانکه حضرت زهراء علیها السلام می‌نموده و اگر از برای ده نفر از برادران مؤمن که مرده باشند طلب آموزش کند روایت شده که بهشت برای او واجب گردد.

ششم

آنکه بخواند دعاهای وارده در آن را و آنها بسیار است و ما به ذکر قلیلی از آنها اکتفا می‌نماییم به سند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که در شب جمعه در سجده آخر نافله شام هفت مرتبه این دعا را بخواند چون فارغ شود آمرزیده شده باشد و اگر در هر شب چنین کند بهتر است و دعا این است: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَاسْمِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُغْفِرَ لِي ذَنْبِي الْعَظِيمِ وَاز حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که: هر که هفت مرتبه این دعا را بخواند در شب جمعه یا روز جمعه اگر در آن شب یا آن روز بمیرد داخل بهشت شود و دعا این است: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَبْنُ أَمَتِكَ وَفِي قَبْضَتِكَ وَنَاصِيَتِي بِيَدِكَ أَمْسَيْتُ عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتَ أَبُوؤُ بِنِعْمَتِكَ [بِعَمَلِي وَ أَبُوؤُ بِنَبِيِّ [بِذُنُوبِي فَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ وَ شَيْخ طوسی و سید و کفعمی و سید بن باقی گفته‌اند که: مستحب است در شب جمعه و روز آن و شب عرفه و روز آن این دعا بخواند و ما دعا را از مصباح شیخ نقل می‌کنیم و دعا این است: اللَّهُمَّ مَنْ تَعَبَأَ وَ تَهَيَّأَ وَ أَعَدَّ وَ اسْتَعَدَّ لِرَفَادِهِ إِلَى مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رِفْدِهِ وَ طَلَبَ نَائِلَهُ وَ جَائِزَتَهُ فَإِلَيْكَ يَا رَبِّ تَعَبَّيْتُ وَ اسْتَعْدَدْتُ رَجَاءَ عَفْوِكَ وَ طَلَبَ نَائِلِكَ وَ جَائِزَتِكَ فَلَا تُحَيِّبْ دُعَائِي يَا مَنْ لَا يَحِيْبُ عَلَيْهِ سَائِلُ [السَّائِلُ] وَ لَا يَنْفُضُهُ نَائِلٌ فَإِنِّي لَمْ آتِكَ بِثَقَّةٍ بِعَمَلٍ صَالِحٍ عَمِلْتَهُ وَ لَا لِرَفَادِهِ مَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ أَتَيْتُكَ مُتَمَرًّا عَلَى نَفْسِي بِالْإِسَاءَةِ وَ الظُّلْمِ مُعْتَرِفًا بِأَنْ لَا حُجَّةَ لِي وَ لَا عِذْرَ أَتَيْتُكَ أَرْجُو عَظِيمَ عَفْوِكَ الَّذِي عَفَوْتَ [عَلِمْتُ بِهِ] عَلَى عَنِ الْخَاطِئِينَ [الْخَطَائِينَ] فَلَمْ يَمْنَعْكَ طَوْلُ عُكُوفِهِمْ عَلَى عَظِيمِ الْجُزْمِ أَنْ عُدْتَ عَلَيْهِمْ بِالرَّحْمَةِ فَيَا مَنْ رَحْمَتُهُ وَاسِعَةٌ وَ عَفْوُهُ عَظِيمٌ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ لَا يَزُدُّ غَضَبَكَ إِلَّا جَلْمَكَ وَ لَا يُنْجِي مِنْ سَخَطِكَ إِلَّا التَّضَرُّعُ إِلَيْكَ فَهَبْ لِي يَا إِلَهِي فَرَجًا بِالْقُدْرَةِ الَّتِي تُحْيِي بِهَا مَيِّتَ الْبِلَادِ وَ لَا تُهْلِكُنِي عَمَّا حَتَّى تَسْتَجِيبَ لِي وَ تُعْرِفَنِي بِالْإِجَابَةِ فِي دُعَائِي وَ أَذِقْنِي طَعْمَ الْعَافِيَةِ إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي وَ لَا تُشِمِّتْ بِي عِدْوِي وَ لَا تَسْلِطْهُ عَلَيَّ وَ لَا تُمَكِّنْهُ مِنْ عُنُقِي اللَّهُمَّ [إِلَهِي] إِنْ وَصَّ عُنُقِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُنِي وَ إِنْ رَفَعْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَضْمَعُنِي وَ إِنْ أَهْلَكْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَعْزِضُ لَكَ فِي عِبْدِكَ أَوْ يَسْأَلُكَ عَنْ أَمْرِهِ وَ قَدْ عَلِمْتُ أَنَّهُ لَيْسَ فِي حُكْمِكَ ظُلْمٌ وَ لَا فِي نِقْمَتِكَ عَجَلَةٌ وَ إِنَّمَا يَعْجَلُ مَنْ يَخَافُ الْفُوتَ وَ إِنَّمَا يَخْتِاجُ إِلَى الظُّلْمِ الضَّعِيفُ وَ قَدْ تَعَالَيْتَ يَا إِلَهِي عَنْ ذَلِكُ عُلُوًّا كَبِيرًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ فَأَعِذْنِي وَ اسْتَجِيرُ بِكَ فَأَجِرْنِي وَ اسْتَرْزُقُكَ فَارْزُقْنِي وَ اتَّوَكَّلُ عَلَيْكَ فَاعْفِنِي وَ اسْتَنْصِرُكَ عَلَى عَدُوِّي [عَدُوِّكَ فَانصُرْنِي وَ اسْتَعِينْ بِكَ فَأَعِنِّي وَ اسْتَعْفِرْكَ يَا إِلَهِي فَاعْفِرْ لِي آمِينَ آمِينَ آمِينَ]

هفتم

آنکه بخواند دعای کمیل را که در فصل بعد مذکور خواهد شد ان شاء الله تعالی

هشتم

آنکه بخواند دعای اللّهُمَّ يَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى که در شب عرفه نیز خوانده می‌شود و بیاید ان شاء الله تعالی

نهم

آنکه ده مرتبه بگوید: يَا دَائِمَ الْفَضْلِ عَلَى الْبَرِيَّةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالْعَطِيَّةِ يَا صَاحِبَ الْمَوَاهِبِ السَّيِّئَةِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ خَيْرِ الْوَرَى سَجِيئَةً وَاغْفِرْ لَنَا يَا ذَا الْعُلَى فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ و این ذکر شریف در شب عید فطر نیز خوانده می‌شود

دهم

انار تناول کند. چنانکه حضرت صادق علیه السلام در هر شب جمعه میل می‌فرمود و اگر در وقت خوابیدن بخورد شاید بهتر باشد چه آنکه روایت شده که: هر که در وقت خوابیدن انار بخورد ایمن خواهد بود در نفس خود تا صبح کند. و سزاوار است که هر گاه انار بخورد دستمالی در زیر آن پهن کند که دانه‌اش را ضبط کند و بعد از آن بخورد و در انار خود دیگری را شریک نکند.

ادعیه سحر شب جمعه

شیخ جعفر بن احمد قمی رحمه الله علیه در کتاب عروس از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که: هر که ما بین دو رکعت نافله صبح و فريضة صبح صد مرتبه بگوید: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ أَشْتَعْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ حَقَّ تَعَالَى در بهشت مسکنی برای او بنا کند و شیخ و سید و دیگران این دعا را ذکر کرده‌اند و گفته‌اند که مستحب است که در سحر شب جمعه این دعا را بخوانند: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِي الْعِدَاةَ رِضَاكَ وَأَسْكِنْ قَلْبِي خَوْفَكَ وَأَقْطَعْ عَمَّنْ سِوَاكَ حَيْتِي لَا- أَرْجُو وَلَا أَخَافُ إِلَّا- إِيَّاكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِي ثَبَاتَ الْيَقِينِ وَمَخْصَصَ الْإِحْلَاصِ وَشَرَفَ التَّوْحِيدِ وَدَوَامَ الْأَسْتِقَامَةِ وَمَعِيدَانَ الصَّبْرِ وَالرِّضَا بِالْقَضَاءِ وَالْقَدْرَ يَا قَاضِيَ حَوَائِجِ السَّائِلِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ مَا فِي ضَمِيرِ الصَّامِتِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَسْتَجِبْ دُعَائِي وَاغْفِرْ ذَنْبِي وَأَوْسِعْ رِزْقِي وَأَفْضِلْ حَوَائِجِي فِي نَفْسِي وَإِخْوَانِي فِي دِينِي وَأَهْلِي إِلَهِي طُمُوحَ الْأَمَائِلِ قَدْ خَابَتْ إِلَّا لِمَدِينِكَ وَمَعَاكِفَ الْهَمِّ قَدْ تَعَطَّلَتْ إِلَّا عَلَيْكَ وَمَذَاهِبَ الْعُقُولِ قَدْ سَمَتْ إِلَّا إِلَيْكَ فَأَنْتَ الرَّجَاءُ وَإِلَيْكَ الْمُلْتَجَأُ يَا أَكْرَمَ مَقْصُودٍ وَأَجْوَدَ مَسْئُولٍ هَرَبْتُ إِلَيْكَ بِنَفْسِي يَا مَلْجَأَ الْهَارِبِينَ بِأَثْقَالِ الذُّنُوبِ أَحْمِلُهَا عَلَيَّ ظَهْرِي لَا أَجِدُ لِي إِلَيْكَ شَافِعًا سِوَى مَعْرِفَتِي بِأَنَّكَ أَقْرَبُ مَنْ رَجَاءَ الطَّالِبُونَ وَأَمَلُ مَا لَدَيْهِ الرَّاعِبُونَ يَا مَنْ فَتَقَ الْعُقُولَ بِمَعْرِفَتِهِ وَأَطْلَقَ الْأَلْسُنَ بِحَمْدِهِ وَجَعَلَ مَا آمَنَنْ بِهِ عَلَى عِبَادِهِ فِي كِفَاءٍ لِتَأْدِيَةِ حَقِّهِ [أَنَالَ بِهِ حَقَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا- تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ عَلَى عَقْلِي سَبِيلًا وَلَا لِلْبَاطِلِ عَلَى عَمَلِي دَلِيلًا وَچون صبح روز جمعه طالع شود این دعا بخواند: أَضِيحْتُ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ وَذِمَّةِ مَلَائِكَتِهِ وَذِمَّةِ أَنْبِيَائِهِ وَرُسُلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَذِمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَذِمَّةِ الْأَوْصِيَاءِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ آمَنْتُ بِسِرِّ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَعَلَانِيَتِهِمْ وَظَاهِرِهِمْ وَبَاطِنِهِمْ وَأَشْهَدُ أَنَّهُمْ فِي عِلْمِ اللَّهِ وَطَاعَتِهِ كَمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَوَايَتِ شَدِيدَةِ: هَرِ كَهْ دَر رُوز جَمْعِه پِيش از نَمَاز صَبْحِ سَهْ مَرْتَبَهْ بَگُويَد: أَشْتَعْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ كِنَاهَانِشْ آمَرَزِيدَهْ شُودِ اِگَر چَهْ بِيَشْتَرِ از كَفْ دَرِيَا بَاشَد

و اما اعمال روز جمعه

اشاره

پس آن بسیار است و در اینجا اکتفا می‌شود به چند عمل:

اول

آنکه در نماز صبح آن در رکعت اول سوره جمعه بخواند و در رکعت دوم توحید

دوم

آنکه بعد از نماز صبح پیش از آنکه سخن بگوید این دعا بخواند تا کفاره گناهان او باشد از جمعه تا جمعه دیگر: اللَّهُمَّ مَا قُلْتُ فِي جُمُعَتِي هَذِهِ مِنْ قَوْلٍ أَوْ حَلْفٍ فِيهَا مِنْ حَلْفٍ أَوْ نَذْرٍ فِيهَا مِنْ نَذْرٍ فَمَسِيَّتِكَ بَيْنَ يَدَيِ ذَلِكَ كُلِّهِ فَمَا شِئْتُ مِنْهُ أَنْ يَكُونَ كَانًا وَمَا لَمْ تَشَأْ مِنْهُ لَمْ يَكُنْ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَتَجَاوِزْ عَنِّي اللَّهُمَّ مَنْ صَيَّلْتِ عَلَيْهِ فَصَلِّوَاتِي عَلَيْهِ وَمَنْ لَعَنْتِ فَلَعْنَتِي عَلَيْهِ وَاقْلا در هر ماهی یک مرتبه این عمل را به جا آورد و روایت است که: هر که بعد از نماز صبح در روز جمعه بنشیند و مشغول تعقیب باشد تا آفتاب طالع گردد در فردوس اعلی هفتاد درجه برای او بلند گردانند و شیخ طوسی روایت کرده است که سنت است که این دعا را در تعقیب نماز صبح روز جمعه بخواند: اللَّهُمَّ إِنِّي تَعَمَّدْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَأَنْزَلْتَ إِلَيْكَ الْيَوْمَ فَقْرِي وَفَاقَتِي وَمَسِيَّتِي فَأَنَا لِمَغْفِرَتِكَ أَرْجِي مِنِّي لِعَمَلِي وَلِمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِي فَتَوَلَّ قَضَاءَ كُلِّ حَاجَةٍ لِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهَا وَتَيْسِيرِ [تَيْسِيرِ] ذَلِكَ عَلَيْكَ وَلِفَقْرِي إِلَيْكَ فَبَائِي لَمْ أُصِبْ خَيْرًا قَطُّ إِلَّا- مِنْكَ وَلَمْ يَصْرِفْ عَنِّي سُوءًا قَطُّ أَحَدٌ سِوَاكَ وَ لَسْتُ [لَيْسَ] أَرْجُو لِآخِرَتِي وَ دُنْيَايَ وَلَا لِيَوْمِ فَقْرِي يَوْمٌ يُفِرُّدُنِي النَّاسُ فِي حُفْرَتِي وَأُفْضِي إِلَيْكَ بِدُنْيِي سِوَاكَ.

سوم

روایت است که هر که بعد از نماز ظهر و نماز صبح در روز جمعه و غیر جمعه بگوید: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ نمیرد تا حضرت قائم علیه السلام را دریابد و اگر صد مرتبه این صلوات را بخواند حق تعالی شصت حاجت او را برآورد سی از حاجات دنیا و سی از حاجات آخرت.

چهارم

بعد از نماز صبح سوره الرحمن بخواند و بعد از قَبَائِيءِ الْاِلاءِ رَبُّكُمَا تُكذَّبَانِ بگوید لا بِشَيْءٍ مِنَ الْاَلَيْكَ رَبُّ اَكْذَبُ

پنجم

شیخ طوسی رحمه الله علیه فرموده که سنت است بعد از نماز صبح روز جمعه صد مرتبه توحید و صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و صد مرتبه استغفار کند و هر یک از این سوره‌ها را بخواند: نساء هود كهف صفات الرحمن.

ششم

سوره أحقاف و مؤمنین بخواند. از حضرت صادق علیه السلام مروی است که: هر که در هر شب جمعه یا هر روز جمعه سوره أحقاف بخواند ترسی در دنیا به او نرسد و از فزع اکبر قیامت ایمن گردد و نیز فرموده: هر که سوره مؤمنین را در هر جمعه مداومت

نماید خداوند تعالی ختم فرماید اعمال او را به سعادت و منزل او در فردوس اعلی با پیغمبران و مرسلین باشد.

هفتم

سوره قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ را بخواند پیش از طلوع آفتاب ده مرتبه و دعا کند تا دعایش مستجاب شود و روایت شده که: حضرت امام زین العابدین علیه السلام چون صبح روز جمعه می‌شد آیه الکرسی می‌خواند تا ظهر و چون از نمازها فارغ می‌شد شروع می‌کرد به خواندن سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ وَبَدَانِ که از برای خواندن آیه الکرسی علی التزیل در روز جمعه فضیلت بسیار روایت شده

هشتم

غسل جمعه کند و آن از سنتهای مؤکده است و روایت شده که: حضرت رسول صلی الله علیه و آله به حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که یا علی در هر جمعه غسل کن اگر چه باید که قوت روز خود را بفروشی و آب بخری و غسل کنی و گرسنه بمانی زیرا که هیچ سنتی بزرگتر از این نیست. و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که در روز جمعه غسل کند و این دعا بخواند: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ برای او طهارتی باشد تا جمعه آینده یعنی از گناهان پاک شود یا اعمال او با طهارت معنوی و مقبول واقع شود و احوط آن است که تا ممکن شود غسل جمعه را ترک نکنند و وقت آن بعد از طلوع فجر است تا زوال آفتاب و هر چه به زوال نزدیک شود بهتر است

نهم

سر را به خطمی بشوید که امان می‌بخشد از پیسی و دیوانگی

دهم

ناخن و شارب بگیرد که فضیلت زیاد دارد و روزی را زیاد می‌کند و از گناه پاک می‌کند تا جمعه دیگر و امان می‌بخشد از دیوانگی و خوره و پیسی و در آن حین بخواند: بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَ عَلَى سَيِّئَةِ مُحَمَّدٍ [رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَدَرِ الْغُرَفِ النَّاخِنِ ابْتَدَأَ كُنْدَ بِي أَنْكَشْتَ كَوْجَكَ دَسْتِ چپ و ختم کند به انگشت کوچک دست راست و همچنین کند در گرفتن ناخنهای پای خود نیز پس ریزهای ناخن را دفن کند

یازدهم

بوی خوش به کار برد و جامه‌های پاکیزه خود را بپوشد

دوازدهم

تصدق کند که موافق روایتی صدقه در شب جمعه و روز آن هزار برابر اوقات دیگر است

سیزدهم

آنکه برای اهل و عیال چیز نیکوی تازه از میوه و گوشت بخرد تا شاد شوند به آمدن جمعه

چهاردهم

هنگامی که ناشتا است انار بخورد و هفت برگ کاسنی پیش از زوال بخورد و از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام مروی است که: هر که یک انار در روز جمعه ناشتا بخورد تا چهل روز دلش را نورانی گرداند و اگر دو انار بخورد تا هشتاد روز و اگر سه انار بخورد تا صد و بیست روز و وسوسه شیطان را از او دور گرداند و هر که وسوسه شیطان از او دور گردد معصیت خدا نکند و هر که معصیت خدا نکند داخل بهشت شود. و شیخ در مصباح فرموده فضیلت بسیار روایت شده در خوردن انار در روز جمعه و در شب آن.

پانزدهم

خود را از کارهای دنیا فارغ سازد و مشغول به آموختن مسائل دین خود شود نه آنکه روز جمعه را صرف کند به سیر و گشت و تفرج در باغها و مزارع مردم و مصاحبت با اراذل و بیعاران و مسخرگی و عیب گویی مردمان و خنده‌های قهقهه و خواندن اشعار و خوض در باطل و امثال اینها که مفاسدش زیاده از آن است که ذکر شود. و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: اف باد بر مسلمانی که در هفته روز جمعه را صرف آموختن مسائل دین خود نگرداند و برای این امر خود را از کارهای دیگر فارغ نسازد. و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که: هر گاه ببینید که در روز جمعه مرد پیری تواریخ جاهلیت و کفر را برای مردم نقل می‌کند سنگریزه بر سرش بزنید

شانزدهم

هزار مرتبه صلوات بفرستد و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مروی است که: هیچ عبادتی در روز جمعه نزد من محبوبتر نیست از صلوات بر محمد و آل مطهر او صلی الله علیهم اجمعین مؤلف گوید که: اگر فرصت نکرد اقلای صد مرتبه صلوات را ترک نکند تا در قیامت روی او نورانی شود و روایت شده که: هر که در روز جمعه صد مرتبه صلوات فرستد و صد مرتبه **أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ** بگوید و صد مرتبه توحید بخواند البته آمرزیده شود و نیز روایت است که: صلوات بر محمد و آل محمد در ما بین ظهر و عصر برابر است با هفتاد حج

هفدهم

زیارت حضرت رسول و ائمه طاهرین سلام الله علیهم اجمعین نماید و بیاید کیفیت آن در باب زیارات

هیجدهم

به زیارت اموات و زیارت قبر پدر و مادر یا یکی از ایشان برود که فضیلت دارد و از حضرت باقر علیه السلام روایت شده که: زیارت کنید مردگان را در روز جمعه که می‌دانند کیست که به زیارت ایشان رفته است و شاد می‌شوند

نوزدهم

دعای ندبه را که از اعمال اعیاد اربعه است بخواند و بیاید بعد از این در محل خودش إن شاء الله تعالی

بیستم**نماز نافله**

بدان که از برای روز جمعه بغیر از نافله آن که بیست رکعت است و کیفیت آن بنا بر مشهور آن است که شش رکعت آن در وقتی که آفتاب پهن شود به جا آورده شود و شش رکعت دیگر وقت چاشت و شش رکعت دیگر نزدیک زوال و دو رکعت بعد از زوال پیش از فریضه و یا آنکه شش رکعت اول را بعد از نماز جمعه یا ظهر به جا آورد بنحوی که در کتب فقهاء و مصابیح ذکر شده نمازهای دیگر نیز نقل شده و آنها بسیار است و ذکر بعضی از آنها در اینجا مناسب است اگر چه اکثر آنها اختصاصی به جمعه ندارد لکن در روز جمعه به جا آوردن آنها افضل است از جمله آنها است نماز کامله که شیخ و سید و شهید و علامه و دیگران به سندهای معتبر بسیار از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده‌اند از آباء گرام آن حضرت که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که: هر که در روز جمعه پیش از زوال چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت سوره حمد را ده مرتبه و هر یک از قل أعوذ برب الناس و قل أعوذ برب الفلق و قل هو الله أحد و قل یا ایها الکافرون و آیة الکرسی را ده مرتبه و به روایت دیگر إنا أنزلناه و آیه شَهِدَ اللَّهُ را نیز هر یک ده مرتبه بخواند و چون از چهار رکعت نماز فارغ شود صد مرتبه استغفار کند و صد مرتبه بگوید: سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس صد مرتبه صلوات بفرستد پس هر که این عمل را به جا آورد حق تعالی دفع کند از او شر اهل آسمان و شر اهل زمین و شر شیطان و شر پادشاهان جائز را تا آخر خیر که تمامش در ذکر فضیلت این نماز است

نماز دیگر

حارث همدانی از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده است که: اگر توانی در روز جمعه ده رکعت نماز بکن و رکوع و سجودش را تمام به جا آور و بعد از هر دو رکعت صد مرتبه بگو سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ که فضیلت بسیار دارد

نماز دیگر

به سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که سوره ابراهیم و سوره حجر را در دو رکعت در روز جمعه بخواند هر گز پریشانی و دیوانگی و بلائی به او نرسد و از جمله آنها است

نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله

سید بن طاووس رحمه الله علیه به سند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که: از آن حضرت سؤال کردند از نماز حضرت جعفر طیار رحمه الله علیه حضرت فرمود که چرا غافلی از نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله شاید حضرت رسول صلی الله علیه و آله نماز جعفر را نکرده باشد و شاید جعفر نماز آن حضرت را نکرده باشد راوی عرض کرد پس تعلیم کن آن نماز را به من حضرت فرمود که دو رکعت نماز می‌کنی در هر رکعت یک مرتبه فاتحه و پانزده مرتبه سوره انا ائزله می‌خوانی پس در رکوع و بعد از سر برداشتن و در سجده اول و بعد از سر برداشتن و در سجده دوم و بعد از سر برداشتن در هر یک پانزده مرتبه سوره قدر را می‌خوانی پس تشهد می‌خوانی و سلام می‌گویی و چون فارغ شوی میان تو و خدا گناهی نمی‌ماند مگر آنکه آمرزیده شده است و هر حاجت که بطلبی روا است و بعد از آن این دعا را می‌خوانی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّنَا وَ رَبُّ آبَائِنَا الْأُولِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِلَهِهَا وَاحِدًا وَ نَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ أَنْجَزَ وَعِيدَهُ وَ نَصَرَ عَبْدَهُ وَ أَعَزَّ جُنْدَهُ وَ هَزَمَ الْأَحْزَابَ وَخَيَّدَهُ فَلَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ أَنْتَ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَنْ فِيهِنَّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَ أَنْتَ قَيَّامُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَنْ فِيهِنَّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَ أَنْتَ الْحَقُّ وَ وَعْدُكَ الْحَقُّ [حَقُّ وَ قَوْلُكَ حَقُّ وَ إِنْجَازُكَ حَقُّ وَ الْجَنَّةُ حَقُّ وَ النَّارُ حَقُّ] وَ أَنْتَ الْحَقُّ اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ وَ بِكَ آمَنْتُ وَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَ بِكَ خَاصِمْتُ وَ إِلَيْكَ حَاكَمْتُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَ أَخَّرْتُ وَ أَسْرَرْتُ وَ أَعْلَنْتُ أَنْتَ إِلَهِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي وَ تُبَّ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ [كَرِيمٌ رُؤُوفٌ رَحِيمٌ علامه مجلسی رحمه الله علیه گفته که این نماز از نمازهای مشهوره است و عامه و خاصه در کتب خود روایت کرده‌اند و بعضی این را از نمازهای روز جمعه شمرده‌اند و از روایت اختصاصی معلوم نمی‌شود و ظاهراً در سایر ایام هم توان کرد

[نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام]

و از جمله نمازها، نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است شیخ و سید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده‌اند که فرمود: هر که از شما چهار رکعت نماز امیر المؤمنین علیه السلام را به جا آورد از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده باشد و حاجتهای او برآورده شود بخواند در هر رکعت حمد یک مرتبه و پنجاه مرتبه قل هو الله أحد و چون فارغ شود این دعا را بخواند که تسبیح آن حضرت است: سُبْحَانَ مَنْ لَا تَبِيدُ مَعَالِمُهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا أَضْمِحْلَالَ لِفَخْرِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْفُذُ مَا عِنْدَهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا انْقِطَاعَ لِمِدَّتِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُشَارِكُ أَحَدًا فِي أَمْرِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ پس دعا کند بعد از این و بگوید: يَا مَنْ عَفَا عَنِ السَّيِّئَاتِ وَ لَمْ يُجَازِ بِهَا ارْحَمَ عَبْدِكَ يَا اللَّهُ نَفْسِي نَفْسِي أَنَا عَبْدُكَ يَا سَيِّدَاةَ أَنَا عَبْدُكَ بَيْنَ يَدَيْكَ أَيَا رَبَّاهُ إِلَهِي بَكَيْتُونِيكَ يَا أَمَلَاةَ يَا رَحْمَانَاةَ يَا غِيَاثَاةَ عَبْدِكَ عَبْدُكَ لَا حِيلَةَ لَهُ يَا مُنْتَهَى رَغْبَتَاةَ يَا مُجْرِي الدَّمِ فِي عُرْوِقِي [عَبْدُكَ يَا سَيِّدَاةَ يَا مَالِكَاةَ أَيَا هُوَ أَيَا هُوَ يَا رَبَّاهُ عَبْدُكَ عَبْدُكَ لَا حِيلَةَ لِي وَ لَا غِنَى بِي عَنْ نَفْسِي وَ لَا أَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَ لَا نَفْعًا وَ لَا أَجِدُ مَنْ أَصَابَعُهُ تَقَطَّعَتْ أَسْبَابُ الْخَدَائِعِ عَنِّي وَ اضْمَحَلَّ كُلُّ مَطْنُونٍ عَنِّي أَفْرَدَنِي الدَّهْرُ إِلَيْكَ فَقُمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ هَذَا الْمَقَامَ يَا إِلَهِي بَعْلِمِكَ كَانَ هَذَا كُلُّهُ فَكَيْفَ أَنْتَ صَانِعُ بِي وَ لَيْتَ شِعْرِي كَيْفَ تَقُولُ لِدُعَائِي أَتَقُولُ نَعَمْ أَمْ تَقُولُ لَا فَإِنْ قُلْتَ لَا فَيَا وَيْلِي يَا وَيْلِي يَا وَيْلِي يَا عَوْلِي يَا عَوْلِي يَا شَقْوَتِي يَا شَقْوَتِي يَا ذُلِّي يَا ذُلِّي يَا ذُلِّي إِلَى مَنْ وَ مِمَّنْ أَوْ عِنْدَ مَنْ أَوْ كَيْفَ أَوْ مَا ذَا أَوْ إِلَى أَيِّ شَيْءٍ أَلْجَأَ وَ مَنْ أَرْجُو وَ مَنْ يَجُودُ عَلَيَّ بِفَضْلِهِ حِينَ تَرْفُضُنِي يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ وَ إِنْ قُلْتَ نَعَمْ كَمَا هُوَ الظَّنُّ بِكَ وَ الرَّجَاءُ لَكَ فَطُوبَى لِي أَنَا السَّعِيدُ وَ أَنَا الْمَسْهُودُ فَطُوبَى لِي وَ أَنَا الْمَرْحُومُ يَا مَرْتَحِّمٌ يَا مَرْتَرِّفٌ يَا مُنْعَطِفٌ يَا مُتَجَبِّرٌ [مُتَحَنِّنٌ يَا مُتَمَلِّكٌ يَا مُقْسِطٌ لَا عَمَلَ لِي أَبْلُغُ بِهِ نَجَاحَ حَاجَتِي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ فِي مَكْنُونِ غَيْبِكَ وَ اسْتَقَرَّ عِنْدَكَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَى شَيْءٍ سِوَاكَ أَسْأَلُكَ بِهِ وَ بِكَ وَ بِهِ فَإِنَّهُ أَجَلٌ وَ أَشْرَفُ أَسْمَائِكَ لَا شَيْءَ لِي غَيْرُ هَذَا وَ لَا أَحَدَ أَعُوذُ عَلَيَّ مِنْكَ يَا كَيْتُونُ يَا مُكُونُ يَا مَنْ عَرَفَنِي نَفْسَهُ يَا مَنْ أَمَرَنِي بِطَاعَتِهِ يَا مَنْ نَهَانِي

عَنْ مَعْصِيَتِهِ يَا مَدْعُوُّ يَا مَسْئُولُ يَا مَطْلُوبَا إِلَيْهِ رَفَضْتُ وَصَيْتَكَ الَّتِي أَوْصَيْتَنِي وَلَمْ أَطْعَكَ وَلَوْ أَطَعْتُكَ فِيمَا أَمَرْتَنِي لَكَفَيْتَنِي مَا قُمْتُ إِلَيْكَ فِيهِ وَأَنَا مَعَ مَعْصِيَتِي لَكَ رَاجٍ فَلَا تَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ مَا رَجَوْتُ يَا مُتَرَحِّمًا لِي أَعِزَّنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي وَمِنْ كُلِّ جِهَاتِ الْأَحَاطَةِ بِبِ اللّٰهُمَّ بِمُحَمَّدٍ سَيِّدِي وَبِعَلِيٍّ وَلِيِّي وَبِالْإِثْمَةِ الرَّاشِدِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اجْعَلْ عَلَيْنَا صَلَوَاتِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَأَوْسِعْ عَلَيْنَا مِنْ رِزْقِكَ وَأَقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَجَمِّعْ حَوَائِجَنَا يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس حضرت فرمود که هر که این نماز را به جا آورد و این دعا را بخواند چون فارغ شود نماند ما بین او و خداوند تعالی گناهی مگر آنکه آمرزیده شود مؤلف گوید که: احادیث بسیار در فضیلت خواندن این چهار رکعت نماز در شب و روز جمعه وارد شده و اگر بعد از نماز بگوید: اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ النَّبِيِّ الْعَرَبِيِّ وَآلِهِ وَارِد شده که گناهان گذشته و آینده او آمرزیده شود و چنان باشد که دوازده مرتبه قرآن را ختم کرده باشد و حق تعالی گرسنگی و تشنگی قیامت را از او رفع کند و از جمله نماز حضرت فاطمه صلوات الله علیها است

نماز حضرت فاطمه صلوات الله علیها

نماز حضرت فاطمه صلوات الله علیها

است روایت شده که: حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت نماز می کرد که جبرئیل علیه السلام تعلیم او کرده بود در رکعت اول بعد از سوره حمد صد مرتبه سوره قدر و در رکعت دوم بعد از حمد صد مرتبه سوره توحید می خواند و چون سلام می گفت این دعا را می خواند: سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَازِخِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاحِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْبُهْجَةَ وَالْجَمَالَ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّورِ وَالْوَقَارِ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثَرَ النَّمْلِ فِي الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَقَعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا لَا هَكَذَا غَيْرُهُ و سید گفته است که در روایت دیگر وارد شده است که بعد از این نماز تسبیح مشهور حضرت فاطمه علیها السلام را که بعد از هر نماز خوانده می شود بخواند و بعد از آن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و شیخ در مصباح المتعجلین فرموده نماز حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت است در رکعت اول حمد و صد مرتبه قدر و در دوم حمد و صد مرتبه توحید و چون سلام داد تسبیح حضرت زهراء علیها السلام بخواند پس بگوید: سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ تا آخر تسبیح که ذکر شد پس فرموده و سزاوار است کسی که این نماز را به جا می آورد چون از تسبیح فارغ شود زانوها و ذراعها را برهنه نماید و بچسباند همه مواضع سجود خود را به زمین بدون حاجز و حایلی و حاجت بخواهد و دعا کند آنچه می خواهد و بگوید در همان حال سجده: يَا مَنْ لَيْسَ غَيْرُهُ رَبُّ يَدْعَى يَا مَنْ لَيْسَ فَوْقَهُ إِلَهٌ يُحْشَى يَا مَنْ لَيْسَ دُونَهُ مَلِكٌ يَتَّقَى يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ وَزِيرٌ يُؤْتَى يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ حَاجِبٌ يُرْشَى يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ بَوَّابٌ يُعْشَى يَا مَنْ لَا يَزْدَادُ عَلَى كَثْرَةِ السُّؤَالِ إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا وَعَلَى كَثْرَةِ الدُّنُوبِ إِلَّا عَفْوًا وَصِيًّا صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا وَبِه جَاءَ فِي كَلِمَةِ حَاجَاتِ خُودِ رَا از خدا بخواهد

نماز دیگر از حضرت فاطمه علیها السلام

شیخ و سید روایت کرده اند از صفوان که: محمد بن علی حلبی روز جمعه خدمت حضرت صادق علیه السلام شرفیاب شد و سؤال کرد که می خواهم مرا عملی تعلیم فرمایی که بهترین اعمال باشد در این روز حضرت فرمود که من نمی دانم کسی را که بزرگتر باشد نزد رسول خدا صلی الله علیه و آله از حضرت فاطمه علیها السلام و نمی دانم چیزی را افضل از آنچه تعلیم کرد پیغمبر صلی الله علیه و آله فاطمه علیها السلام را فرمود که هر که صبح کند در روز جمعه پس غسل کند و قدمها را بگستراند و چهار رکعت نماز کند به دو سلام بخواند در رکعت اول بعد از حمد توحید پنجاه مرتبه و در رکعت دوم بعد از حمد و العادیات پنجاه مرتبه و در

رکعت سوم بعد از حمد إذا زلزلت پنجاه مرتبه و در رکعت چهارم بعد از حمد إذا جاء نصر الله پنجاه مرتبه و این سوره نصر است و آخر سوره‌ای است که نازل شده و چون از نماز فارغ شود این دعا بخواند: إلهی و سیدی من تهیاً أو تعبی أو أعداً أو استعداً لوفادته مخلوق رجاء رفته و فوائدیه و نائله و فواضله و جوائزیه فالیک یا الهی کانت تهیبتی و تعبتی و إعدادی و استعدادی رجاء فوائدک و مغزوفتک و نائلک و جوائزک فلا- تخبینی من ذلک یا من لا- تخبیب علیه مسأله السائل و لا تنفضه عطیه نائل فانی لم آتک بعمل صالح قدمته و لا- شفاعته مخلوق رجوته أتقرب إلیک بشفاعته إلا- محمدا و أهیل بینه صیلماتک علیه و علیهم آتیتک از جو عظیم عفوک الذی عیدت به علی الخطائین عند عکوفهم علی المحارم فلم یمنعک طول عکوفهم علی المحارم أن جدت علیهم بالمغفره و أنت سیدی العواد بالنعماء و أنا العواد بالخطاء أسألک بحق محمد و آله الطاهرین أن تغفر لی ذنبی العظیم فإنه لا- یغفر العظیم إلا العظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم مؤلف گوید که: سید بن طاووس در جمال الاسبوع از برای هر یک از ائمه علیهم السلام نمازی با دعا ذکر نموده شایسته است در اینجا ذکر شود فرموده نماز امام حسن علیه السلام در روز جمعه

نماز [و دعای] امام حسن علیه السلام در روز جمعه

و آن چهار رکعت است مثل نماز امیر المؤمنین علیه السلام نماز دیگر از آن حضرت در روز جمعه و آن نیز چهار رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه و قل هو الله أحد بیست و پنج مرتبه دعای امام حسن علیه السلام اللهم انی أتقرب إلیک بجودک و کرمک و أتقرب إلیک بمحمد عبیدک و رسولک و أتقرب إلیک بملائکتک المقربین و أنبیائک و رسلک أن تصلی علی محمد عبیدک و رسولک و علی آل محمد و أن تقلینی عترتی و تستر علی ذنوبی و تغفرها لی و تفضی لی حوائجی و لا تعدبنی بقبیح کان منی فإن عفوک و جودک یسعی إلیک علی کل شیء قدیر

نماز امام حسین علیه السلام

چهار رکعت است در هر رکعت سوره فاتحه پنجاه مرتبه و سوره توحید پنجاه مرتبه و در رکوع فاتحه و توحید هر یک ده مرتبه و چون از رکوع سر برداری هر یک را ده مرتبه و همچنین در سجده اولی و در بین دو سجده و در سجده دوم هر یک ده مرتبه و چون از چهار رکعت فارغ شدی و سلام گفتی این دعا بخوان: اللهم أنت الذی استجبت لآدم و حواء... تا آخر دعا که فی الجمله طولانی است

نماز [و دعای] امام زین العابدین علیه السلام

چهار رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه و توحید صد مرتبه دعای آن حضرت یا من أظهر الجمیل و ستر القبیح یا من لم یؤخذ بالجریره و لم یهتک الستر یا عظیم العفو یا حسن التجاوز یا واسع المغفره یا باسط الیدین بالرحمه یا صاحب کل نجوی یا منتهی کل شکوی یا کریم الصفح یا عظیم الرجاء یا مبتدئ النعم قبل استحقاقها یا ربنا و سیدنا و مولانا یا غایه رغبتنا أسألک اللهم أن تصلی علی محمد و آل محمد

نماز [و دعای] حضرت باقر علیه السلام

دو رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه و سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ صد مرتبه دعای آن حضرت
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا حَلِيمٌ ذُو [ذَا] أَنَا هُ غَفُورٌ وَدُودٌ أَنْ تَتَجَاوَزَ عَنِّي سَيِّئَاتِي وَمَا عِنْدِي بِحُسْنٍ مَا عِنْدَكَ وَأَنْ تُعْطِيَنِي مِنْ عَطَائِكَ مَا
 يَسِّرُنِي وَتُلْهِمَنِي فِيمَا أَعْطَيْتَنِي الْعَمَلَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَطَاعَةَ رَسُولِكَ وَأَنْ تُعْطِيَنِي مِنْ عَفْوِكَ مَا أَسْتَوْجِبُ بِهِ كَرَامَتَكَ اللَّهُمَّ أَعْطِنِي مَا
 أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مِمَّا أَنَا أَهْلُهُ فَإِنَّمَا أَنَا بِحُكِّكَ وَلَمْ أَصِبْ خَيْرًا قَطُّ إِلَّا مِنْكَ يَا أَبْصِرَ الْأَبْصِرِينَ وَيَا أَسْمِعَ السَّمْعِينَ وَيَا أَحْكَمَ
 الْحَاكِمِينَ وَيَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ وَيَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

نماز [و دعای] حضرت صادق علیه السلام

دو رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه و آیه شَهِدَ اللَّهُ صد مرتبه دعای آن حضرت یا صَانِعُ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا جَابِرَ كُلِّ كَسِيرٍ
 [كَسِيرٍ] وَيَا حَاضِرَ كُلِّ مَلَأٍ وَيَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيَا شَاهِدَ [شَاهِدًا] غَيْرَ غَائِبٍ وَيَا غَالِبَ [غَالِبًا] غَيْرَ مَغْلُوبٍ وَيَا
 قَرِيبَ [قَرِيبًا] غَيْرَ بَعِيدٍ وَيَا مُؤَنِّسَ كُلِّ وَحِيدٍ وَيَا حَيُّ مُحْيِيَ الْمَوْتَى وَمُمِيتَ الْأَحْيَاءِ الْقَائِمِ [الْقَائِمِ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ] وَيَا حَيُّ
 حِينَ لَا حَيَّ إِلَّا اللَّهُ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

نماز [و دعای] حضرت کاظم علیه السلام

دو رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه و توحید دوازده مرتبه دعای آن حضرت إِلَهِي خَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لَكَ وَصَلَّتِ الْأَحْلَامُ
 فِيكَ وَوَجَلَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْكَ وَهَرَبَ كُلُّ شَيْءٍ إِلَيْكَ وَصَاقَتِ الْأَشْيَاءُ دُونَكَ وَمَلَأَ كُلُّ شَيْءٍ نُورَكَ فَأَنْتَ الرَّفِيعُ فِي جَلَالِكَ وَأَنْتَ
 الْبَهِيُّ فِي جَمَالِكَ وَأَنْتَ الْعَظِيمُ فِي قُدْرَتِكَ وَأَنْتَ الَّذِي لَا يَتُودُّكَ شَيْءٌ يَا مُنْزِلَ نِعْمَتِي يَا مُفْرَجَ كُرْبَتِي وَيَا فَاضِي حَاجَتِي أَعْطِنِي
 مَسْأَلَتِي بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ آمَنْتُ بِكَ مُخْلِصًا لَكَ دِينِي أَصِيبِحْتُ عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتِطَعْتُ أَبُوءُ لَكَ بِالنِّعْمَةِ وَاسْتَغْفِرُكَ مِنَ
 الذُّنُوبِ الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا مَنْ هُوَ فِي عُلُوِّهِ دَانَ وَفِي دُنُوِّهِ عَالٍ وَفِي إِشْرَاقِهِ مُنِيرٌ وَفِي سُلْطَانِهِ قَوِيٌّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

نماز [و دعای] حضرت امام رضا علیه السلام

شش رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه و هل أتى على الإنسان ده مرتبه دعای آن حضرت یا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي وَيَا وَلِيِّي
 فِي نِعْمَتِي وَيَا إِلَهِي وَإِلَهَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ يَا رَبَّ كَهَيْعِصِ وَيَسْ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ أَسْأَلُكَ يَا أَحْسَنَ مَنْ سُئِلَ
 وَيَا خَيْرَ مَنْ دُعِيَ وَيَا أَجْوَدَ مَنْ أُعْطِيَ وَيَا خَيْرَ مُرْتَجَى أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

نماز [و دعای] حضرت جواد علیه السلام

دو رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه و توحید هفتاد مرتبه دعای آن حضرت اللَّهُمَّ رَبِّ الْأَرْوَاحِ الْفَانِيَةِ وَالْأَجْسَادِ الْبَالِيَةِ
 أَسْأَلُكَ بِطَاعَةِ الْأَرْوَاحِ الرَّاجِعَةِ إِلَى أَجْسَادِهَا [أَجْبَانِهَا] وَبِطَاعَةِ الْأَجْسَادِ الْمُتَمِّمَةِ بِعُرُوقِهَا وَبِكَلِمَتِكَ النَّافِذَةِ بَيْنَهُمْ وَأَخَذِكَ الْحَقِّ مِنْهُمْ
 وَالْخَلِيقِ بَيْنَ يَدَيْكَ يَنْتَظِرُونَ فَضِيلَ قَضَائِكَ وَيَرْجُونَ رَحْمَتِكَ وَيَخَافُونَ عِقَابَكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلِ النُّورَ فِي

مُغْشِي الظِّلْمِ يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْأَلَمِ يَا مُوَسِّسَ الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظِّلْمِ يَا عَالِمًا لَا يُعَلِّمُ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَفْعَلُ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا مَنْ اسْمُهُ دَوَاءٌ وَذِكْرُهُ شِفَاءٌ وَطَاعَتُهُ غَنَاءٌ [غَنَى ارْحَمَ مَنْ رَأَسَ مَالِهِ الرَّجَاءُ وَسِبَّاحُهُ الْبُكَاءُ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

بیست و دوم

نماز ظهر روز جمعه را به جمعه و منافقین و عصر را به جمعه و توحید بخواند شیخ صدوق روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود: از چیزهایی که واجب و لازم است بر هر مؤمنی که شیعه ما باشد آنکه بخواند در شب جمعه نماز را به سوره جمعه و سبح اسم ربك الأعلى و در نماز ظهر آن سوره جمعه و منافقین پس هر گاه این کار کرد گویا عمل نموده به عمل رسول الله صلی الله علیه و آله و ثواب و جزای او بر خدا بهشت خواهد بود و شیخ کلینی به سند حسن کالصحیح از حلبی روایت کرده که گفت: سؤال کردم از حضرت صادق علیه السلام که هر گاه در روز جمعه تنها نماز گزارم یعنی نماز جمعه نخوانم و چهار رکعت نماز ظهر را بخوانم آیا بلند قرائت کنم فرمود بلی و فرمود بخوان به سوره جمعه و منافقین در روز جمعه.

بیست و سوم

شیخ طوسی رحمه الله علیه در مصباح در ذکر تعقیب بعد از ظهر از روز جمعه روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که: هر که بخواند روز جمعه بعد از سلام هفت مرتبه حمد و هفت مرتبه قل أعوذ برب الناس و هفت مرتبه قل أعوذ برب الفلق و هفت مرتبه قل هو الله أحد و هفت مرتبه قل یا ایها الکافرون و بخواند آخر سوره براءه، لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ و آخر حشر که لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ بِأَنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَشِئْنَا بِبَعْضِ آيَاتِهِ لَوَلَّوْا الْآخِرِينَ و پنج آیه آل عمران إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ تَأْتِيكَ لَا تُخَلِّفُ الْمِيعَادَ از این جمعه تا جمعه دیگر کفایت شر دشمنان و بلاها از او بشود.

بیست و چهارم

و نیز از آن حضرت روایت کرده که: هر که بعد از نماز صبح یا بعد از نماز ظهر بگوید اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيْلَاتِكَ وَصِيْلَةَ مَلَائِكَتِكَ وَرُسُلِكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ نُوْشْتَه نَشُوْد بَرِ او گناهی تا یک سال و نیز فرموده که: هر که بعد از نماز صبح و نماز ظهر بگوید: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ نمیرد تا امام قائم علیه السلام را درک نماید. مؤلف گوید که: اگر دعای اول را سه دفعه بعد از فریضه ظهر جمعه بخواند برای او امان باشد از بلاها تا جمعه دیگر و نیز روایت شده که: هر که میان دو نماز روز جمعه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد ثوابش معادل هفتاد رکعت نماز باشد.

بیست و پنجم

بخواند دعای یا مَنْ يَرْحَمُ مَنْ لَا تَرْحَمُهُ الْعِبَادُ و دعای اللَّهُمَّ هَذَا يَوْمٌ مُبَارَكٌ و این هر دو از ادعیه صحیفه کامله است

بیست و ششم

شیخ در مصباح فرموده روایت شده از ائمه علیهم السلام که: هر که در روز جمعه دو رکعت نماز کند بعد از نماز ظهر بخواند در

هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه قل هو الله أحد و بعد از نماز بگوید: اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ الَّتِي حَشَوَهَا الْبَرَكَةُ وَعَمَّارُهَا الْمَلَائِكَةُ مَعَ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَبِينَا إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ تا جمعه دیگر بلائی و فتنه‌ای به او نرسد و حق تعالی جمع کند میان او و محمد صلی الله علیه و آله و ابراهیم علیه السلام علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که اگر این دعا را غیر سید بخواند به جای «و ابینا»، «و ابیه» بگوید.

بیست و هفتم

روایت شده که: بهترین اوقات صلوات در روز جمعه بعد از عصر است و صد مرتبه می‌گویی: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجَّلْ فَرَجَهُمْ و شیخ فرموده و روایت شده که مستحب است صد مرتبه بگویی: صَلَوَاتُ اللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَأَنْبِيَائِهِ وَرُسُلِهِ وَجَمِيعِ خَلْقِهِ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ و شیخ جلیل ابن ادریس در سرائر از جامع بزنتی نقل کرده که ابو بصیر گفت شنیدم از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که می‌فرمود: صلوات بر محمد و آل محمد در ما بین ظهر و عصر معادل هفتاد رکعت است و کسی که بگوید بعد از عصر روز جمعه اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَيَارِكَ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، خواهد بود برای او مثل ثواب عمل جن و انس در آن روز مؤلف گوید که: این صلوات شریفه در کتب مشایخ حدیث به سندهای بسیار معتبر با فضیلت‌های بسیار نقل شده و اگر ده مرتبه و اگر نه هفت مرتبه بخواند افضل است زیرا که از حضرت صادق علیه السلام روایت است که: هر که بعد از نماز عصر روز جمعه پیش از آنکه از جای نماز خود برخیزد ده مرتبه این صلوات را بخواند صلوات فرستند بر او ملائکه از این جمعه تا جمعه آینده همین ساعت و نیز از آن حضرت روایت است که چون نماز عصر روز جمعه را ادا کنی هفت مرتبه این صلوات را بخوان و شیخ کلینی در کافی روایت کرده که: چون روز جمعه نماز را ادا کردی بگو: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ به درستی که هر که این صلوات را بعد از نماز عصر بخواند بنویسد حق تعالی برای او صد هزار حسنه و محو فرماید از او صد هزار سیئه و برآورد صد هزار حاجت او را و بلند فرماید برای او صد هزار درجه و نیز فرموده که روایت شده که هر که این صلوات را هفت مرتبه بگوید خداوند رد کند بر او به عدد هر بنده‌ای حسنه‌ای و عملش در آن روز مقبول باشد و بیاید در روز قیامت در حالتی که ما بین دیدگان او نوری باشد و در اعمال روز عرفه بیاید صلواتی که هر که آن را بخواند محمد و آل محمد صلوات الله عليهم را مسرور نماید

بیست و هشتم

بعد از عصر هفتاد مرتبه بگوید: أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ تَا حَقِّ تَعَالَى گناهان او را بیامزد

بیست و نهم

صد مرتبه اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بِخَوَانِدِ از حضرت امام موسی علیه السلام روایت شده که: خدا را در روز جمعه هزار نسیم رحمت است که هر بنده را آنچه خواهد از آن رحمتها عطا فرماید پس هر که بعد از عصر روز جمعه صد مرتبه سوره اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بِخَوَانِدِ حَقِّ تَعَالَى آن هزار رحمت را مضاعف گرداند و به او عطا فرماید.

سی ام

بخواند دعای عشرات را که بعد از این خواهد آمد

سی و یکم

شیخ طوسی رحمه الله علیه فرموده که ساعت استجاب دعا آخر روز جمعه است تا غروب آفتاب و سزاوار است که دعا در آن ساعت بسیار بکند و روایت شده که: ساعت استجاب آن وقتی است که فرو رود نصف قرص خورشید و نصف دیگرش غروب نکرده باشد و حضرت فاطمه صلوات الله علیها در آن وقت دعا می کرد پس مستحب است دعا در آن وقت و مستحب است که بخواند دعای مروی از نبی صلی الله علیه و آله را در ساعت استجاب دعا **سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ**

دعای سمات

و بخواند در ساعت آخر روز جمعه دعای سمات را که بعد از این بیاید ان شاء الله تعالی و بدان که روز جمعه از چند جهت اختصاص و تعلق به امام عصر عجل الله فرجه دارد یکی آنکه ولادت با سعادت آن حضرت در آن روز بوده دیگر آنکه ظهور موفور السرور آن جناب در روز جمعه خواهد بود و ترقب و انتظار فرج در آن روز بیشتر از روزهای دیگر است و بیاید در زیارت مختصه به آن حضرت در آن روز **هَذَا يَوْمُ الْجُمُعَةِ وَ هُوَ يَوْمُكَ الْمُتَوَقَّعُ فِيهِ ظُهُورُكَ وَ الْفَرَجُ فِيهِ لِلْمُؤْمِنِينَ عَلَيَّ يَدُكَ** بلکه عید بودن روز جمعه و شمردن آن را یکی از عیدهای چهارگانه حقیقتاً به جهت آن روز شریف است که زمین را از لوث شرک و کفر و قذارات معاصی و از وجود جبارین و ملحدین و کافرین و منافقین پاک و پاکیزه می فرماید و به اظهار کلمه حق و اعلائی دین و شرایع ایمان چشم و دل مؤمنین مخصوصین را در آن روز روشن و منور و مسرور و خرسند خواهد فرمود و **أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا** پس شایسته است که در این روز صلوات کبیر را بخوانی و بخوانی دعایی را که حضرت امام رضا علیه السلام امر فرموده به خواندن آن برای صاحب الامر علیه السلام **اللَّهُمَّ اذْفَعْ عَنِّي وَ لِيكَ وَ خَلِيفَتِكَ الدُّعَاءَ وَ بِيَاذِ ذِكْرِكَ** در آخر اعمال سرداب در باب زیارات

دعا برای امام زمان عج

و نیز بخوانی دعایی را که شیخ ابو عمرو و عمروی قدس الله روحه به ابو علی بن همام املا کرده و فرموده که آن را بخوانند در زمان غیبت قائم آل محمد علیهم السلام و چون آن صلوات و این دعا طولانی است و این مختصر گنجایش ندارد ما ذکر نمودیم طالبین رجوع کنند به مصباح المتعجد و جمال الاسبوع.

صلوات منسوبه به ابو الحسن ضراب اصفهانی

بلی شایسته است در اینجا ذکر کنیم صلوات منسوبه به ابو الحسن ضراب اصفهانی را که شیخ و سید در اعمال عصر روز جمعه آن را ذکر نموده اند و سید فرموده که این صلوات مروی از مولای ما حضرت مهدی صلوات الله علیه است و اگر ترک کردی تعقیب عصر روز جمعه را به جهت عذری پس ترک مکن این صلوات را هرگز به جهت امری که مطلع کرده ما را خداوند جل جلاله به آن، پس سند آن را با نسخه صلوات نقل کرده لکن شیخ در مصباح فرموده که این صلوات مروی از حضرت صاحب الزمان علیه

السلام است که بیرون آمده به سوی ابو الحسن ضراب اصفهانی به مکه و ما سند آن را ذکر نکردیم به جهت اختصار، نسخه آن این است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَحُجَّهٔ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْمُتَّخِذِ فِي الْمِيثَاقِ الْمُضِيَّطَفَى فِي الظَّلَالِ الْمُطَهَّرِ مِنْ كُلِّ آفَةٍ الْبُرَى مِنْ كُلِّ عَيْبِ الْمُؤْمَلِ لِلنَّجَاةِ الْمُتَرَجَى لِلشَّفَاعَةِ الْمُفَوَّضِ إِلَيْهِ دِينَ اللَّهِ اللَّهُمَّ شَرَّفْ بُتَيَانَهُ وَعَظْمَ بُرْهَانَهُ وَأَفْلَاحَ حُجَّتِهِ وَأَرْفَعَ دَرَجَتَهُ وَأَضْيَأْ نُورَهُ وَبَيِّضْ وَجْهَهُ وَأَعْطِهِ الْفُضْلَ وَالْفَضِيلَةَ وَالْمُنْزَلَةَ وَالْوَسِيلَةَ وَالِدَرَجَةَ الرَّفِيعَةَ وَأَبْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا يَعْطُهُ بِهِ الْبَاوُلُونَ وَالْبَاخِرُونَ وَصَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَقَائِدِ الْعُرِّ الْمُحَجَّلِينَ وَسَيِّدِ الْوَصِيَّيْنَ وَحُجَّهٔ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّهٔ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّهٔ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّهٔ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّهٔ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ مُوسَى إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّهٔ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّهٔ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّهٔ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى الْمُخْلِيفِ الْهَادِي الْمُهَيْدِي إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّهٔ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَتَرَاجِمَهُ وَوَحْيِكَ وَحُجَجِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَخُلَفَائِكَ فِي أَرْضِكَ الَّذِينَ اخْتَرْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَأَضِيَّطَفَيْتَهُمْ عَلَى عِبَادِكَ وَأَرْتَضَيْتَهُمْ لِدِينِكَ وَخَصَصْتَهُمْ بِمَعْرِفَتِكَ وَجَلَلْتَهُمْ بِكَرَامَتِكَ وَعَشَيْتَهُمْ بِرَحْمَتِكَ وَرَبَّيْتَهُمْ بِنِعْمَتِكَ وَعَذَّبْتَهُمْ بِحُكْمَتِكَ وَالْبَسَيْتَهُمْ نُورَكَ وَرَفَعْتَهُمْ فِي مَلَكُوتِكَ وَحَفَفْتَهُمْ بِمَلَانِكَتِكَ وَشَرَّفْتَهُمْ بِسَيِّدِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِمْ صَلَاةً زَاكِيَةً نَامِيَةً كَثِيرَةً دَائِمَةً طَيِّبَةً لَا يُحِيطُ بِهَا إِلَّا أَنْتَ وَلَا يَسَعُهَا إِلَّا عِلْمُكَ وَلَا يُحْصِيهَا أَحَدٌ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ الْمُحْيِي سَيِّدِكَ الْقَائِمِ بِأَمْرِكَ الدَّاعِي إِلَيْكَ الدَّلِيلِ عَلَيْكَ حُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَخَلِيفَتِكَ فِي أَرْضِكَ وَشَاهِدِكَ عَلَى عِبَادِكَ اللَّهُمَّ أَعِزِّ نَصْرَهُ وَمُدِّ فِي عُمُرِهِ وَزَيِّنِ الْأَرْضَ بِطَوْلِ بَقَائِهِ اللَّهُمَّ اكْفِهِ بَعِي الْحَاسِدِينَ وَأَعِزَّهُ مِنْ شَرِّ الْكَاذِبِينَ وَأَرْجُزْ عَنْهُ إِرَادَةَ الظَّالِمِينَ وَخَلِّصْهُ مِنْ أَيْدِي الْجَبَّارِينَ اللَّهُمَّ أَعْطِهِ فِي نَفْسِهِ وَدُرِّيَّتِهِ وَشَيْعَتِهِ وَرَعِيَّتِهِ وَخَاصَّتِهِ وَعَامَّتِهِ وَعِدْوَهُ وَجَمِيعِ أَهْلِ الدُّنْيَا مَا تُقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ وَتُسَرُّ بِهِ نَفْسُهُ وَبَلَّغْهُ أَفْضَلَ مَا أَمَّلَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ جَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحَى [مُحْيِي مِنْ دِينِكَ وَأَخِي بِهِ مَا بَدَّلَ مِنْ كِتَابِكَ وَأَطَهَّرْ بِهِ مَا غَيَّرَ مِنْ حُكْمِكَ حَتَّى يَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ غَضًا جَدِيدًا خَالِصًا مُخْلِصًا لَا شَكَّ فِيهِ وَلَا شُبُهَةَ مَعَهُ وَلَا بَاطِلَ عِنْدَهُ وَلَا بَدْعَةَ لَدَيْهِ اللَّهُمَّ نَوِّرْ بِنُورِهِ كُلَّ ظُلْمَةٍ وَهَدِّ بِرُكْنِهِ كُلَّ بَدْعَةٍ وَاهْدِمْ بِعِزِّهِ كُلَّ ضَلَالَةٍ وَأَقْصِمْ بِهِ كُلَّ جَبَّارٍ وَأَخْمِدْ بِسَيِّفِهِ كُلَّ نَارٍ وَأَهْلِكْ بِعَدْلِهِ جُورَ كُلِّ جَائِرٍ وَأَجْرِ حُكْمَهُ عَلَى كُلِّ حُكْمٍ وَأَذِلَّ بِسُلْطَانِهِ كُلَّ سُلْطَانٍ اللَّهُمَّ أَذِلَّ كُلَّ مَنْ نَاوَاهُ وَأَهْلِكْ كُلَّ مَنْ عَادَاهُ وَأَكْزِبْ بِمَنْ كَادَهُ وَاسْتَأْصِلْ مَنْ جَحَدَهُ حَقَّهُ وَاسْتَهَانَ بِأَمْرِهِ وَسَعَى فِي إِطْفَاءِ نُورِهِ وَأَرَادَ إِخْمَادَ ذِكْرِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ الْمُصْطَفَى وَعَلَى الْمُزْتَصَّى وَفَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَالْحَسَنِ الرِّضَا وَالْحُسَيْنِ الْمُضَيَّقِ وَجَمِيعِ الْأَوْصِيَاءِ مَصَابِيحِ الدُّجَى وَأَعْلَامِ الْهُدَى وَمَنَارِ التَّقَى وَالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى وَالْحَبِيلِ الْأَمْتِينَ وَالصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ وَصَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَوَلَاةِ عَهْدِكَ وَالْأَنْثَمَةِ مِنْ وُلْدِهِ وَمِدِّ فِي أَعْمَارِهِمْ وَزِدْ فِي آجَالِهِمْ وَبَلِّغْهُمْ أَقْصَى آمَالِهِمْ دِينًا وَدُنْيَا وَآخِرَةً إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبَدَانِ كَمَا مُوَافِقِ رَوَايَتِي شَبِّ شَبْنَةَ حَكْمِ شَبِّ جَمْعِهِ رَا

دارد و شایسته است آنچه در شب جمعه خوانده می‌شد در آن شب نیز خوانده شود

فصل پنجم

در تعیین اسامی نبی و ائمه علیهم السلام به روزهای هفته و زیارت ایشان در هر روز

سید بن طاووس در جمال الاسبوع گفته ابن بابویه رحمه الله علیه مسندا از صقر بن ابی دلف روایت کرده که: چون متوکل حضرت امام علی النقی علیه السلام را به سر من رأی طلید روزی به خدمت آن حضرت رفتم خبری از احوال آن جناب بگیرم و آن حضرت را نزد زراقی حاجب متوکل محبوس کرده بودند چون نزد او رفتم گفت چه کار داری گفتم به دیدن شما آمده‌ام ساعتی با هم نشستیم و از هر گونه صحبتی با هم کردیم تا آنکه مردم را متفرق کرد و مجلس خلوت شد باز پرسید که برای چه آمده‌ای من همان جواب اول را دادم گفت گویا آمده‌ای که خبری از مولای خود بگیری؟ من ترسیدم گفتم: مولای من خلیفه است گفت ساکت شو که مولای تو بر حق است و من نیز اعتقاد تو را دارم گفتم الحمد لله پس گفت آیا می‌خواهی نزد او بروی گفتم: بلی گفت قدری بنشین تا صاحب البرید از نزد او بیرون آید من نشستم تا وقتی که صاحب البرید بیرون شد آن وقت پسرکی را مامور کرد که مرا به نزد آن حضرت ببرد چون به خدمت آن جناب رسیدم دیدم بر روی حصیری نشسته است و در برابرش قبری کنده‌اند پس سلام کردم حضرت جواب داد فرمود: بنشین پس فرمود: که برای چه آمده‌ای گفتم آمده‌ام که از احوال شما خبری بگیرم پس چون نظرم بر قبر افتاد گریستم حضرت فرمود که گریه مکن که در این وقت از ایشان آسیبی به من نمی‌رسد. گفتم الحمد لله پس گفتم ای سید من حدیثی از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت شده که معنی آن را نمی‌فهمم فرمود چیست آن حدیث عرض کردم لا تُعَادُوا الْأَيَّامَ فَتُعَادِيكُمْ یعنی دشمنی نکنید با روزها که آنها با شما دشمنی خواهند کرد فرمود مراد از ایام و روزها ما هستیم مادامی که به پا است آسمانها و زمین شنبه اسم رسول خدا صلی الله علیه و آله است و یکشنبه امیر المؤمنین علیه السلام و دوشنبه حسن و حسین علیهما السلام و سه‌شنبه علی بن الحسین و محمد بن علی و جعفر بن محمد علیهم السلام و چهارشنبه موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی علیهم السلام و منم و پنجشنبه فرزندانم حسن علیه السلام و جمعه فرزندانم فرزندانم است و به سوی او جمع می‌شوند اهل حق این است معنی ایام پس دشمنی مکنید با ایشان در دنیا که دشمنی کنند با شما در آخرت پس فرمود وداع کن و بیرون رو که ایمن نیستیم بر تو و می‌ترسم اذیتی به تو رسد. و بعد سید این حدیث را به سند دیگر از قطب راوندی نقل کرده آنگاه فرمود ذکر زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله در روز خود که روز شنبه باشد

زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله در روز شنبه

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُهُ وَأَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ وَ نَصِيحَتِ لَأُمَّتِكَ وَ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِالْحُكْمَةِ وَ الْمُوعِظَةِ الْحَسِنَةِ وَأَدَيْتَ الَّذِي عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ وَأَنَّكَ قَدْ رُوِّفْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَ غَلَّظْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ وَ عَيْدْتَ اللَّهُ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَبَلَغَ اللَّهُ بِكَ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكْرَمِينَ الْحَمِيدِ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَفْتَدَانَا بِكَ مِنَ الشُّرُوكِ وَ الضَّلَالِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْ صِلَوَاتِكَ وَ صِلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ وَ أَنْبِيَائِكَ وَ الْمُرْسَلِينَ وَ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ وَ مَنْ سَبَّحَ لَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ نَبِيِّكَ وَ أَمِينِكَ وَ نَجِيِّكَ وَ حَبِيبِكَ وَ صَفِيِّكَ وَ خَاصَّتِكَ وَ خَالِصَتِكَ وَ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ أَعْطِهِ الْفَضْلَ وَ الْفَضِيلَةَ وَ الْوَسِيلَةَ وَ الدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ وَ ابْتِئَهُ مَقَامًا مَحْمُودًا يَغْبِطُهُ بِهِ الْأَوْلُونَ وَ الْآخِرُونَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ وَ لَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَ اسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا إِلَهِي فَقَدْ آتَيْتُ نَبِيَّكَ مُسْتَعْفِرًا تَائِبًا مِنْ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اغْفِرْهَا لِي يَا سَيِّدَنَا أَتَوَجَّهُ بِكَ وَ بِأَهْلِ بَيْتِكَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى رَبِّكَ وَ رَبِّي لِيُغْفِرَ لِي بِسَمْتِ بِنْتِ بَيْتِكَ يَا حَبِيبَ قُلُوبِنَا فِيمَا أَغْظَمَ الْمُصْطَبِ بِكَ حَيْثُ انْقَطَعَ عَنَّا الْوَحْيُ وَ حَيْثُ فَقَدْنَاكَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ يَا سَيِّدَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ عَلَيَّ وَ عَلَى آلِ بَيْتِكَ [الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ هَذَا يَوْمَ السَّبْتِ وَ هُوَ يَوْمِيكَ وَ أَنَا فِيهِ ضَيْفُكَ وَ جَارُكَ فَأَضِفْنِي وَ اجْزِنِي فَإِنَّكَ كَرِيمٌ تُحِبُّ الضِّيَافَةَ وَ مَأْمُورٌ بِالْإِجَارَةِ فَأَضِفْنِي وَ أَحْسِنْ ضِيَافَتِي وَ اجْزِنَا وَ أَحْسِنْ إِجَارَتَنَا بِمَنْزِلَةِ اللَّهِ عِنْدَكَ وَ عِنْدَ آلِ بَيْتِكَ وَ بِمَنْزِلَتِهِمْ عِنْدَهُ وَ بِمَا اسْتَوْدَعَكُمْ مِنْ عِلْمِهِ فَإِنَّهُ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ جَامِعِ الْكَلِمَاتِ عِنْدَ عِبَادِ اللَّهِ عَفِي عَنْهُ كَوَيْدُكَ: مَنْ هَرَّكَ خَوَاسْتَمَ زِيَارَتِ كُنْمِ أَنْ

حضرت را به این زیارت اول زیارت می‌کنم آن حضرت را به نحوی که حضرت امام رضا علیه السلام تعلیم بزنی فرموده بعد از آن این زیارت را می‌خوانم و کیفیت آن چنان است که روایت شده به سند صحیح که: ابن ابی نصر خدمت امام رضا علیه السلام عرض کرد که بعد از نماز چگونه صلوات و سلام بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله باید فرستاد فرمود می‌گویی: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ نَصَبْتَ لِأُمَّتِكَ وَجَاهِدْتَ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَعَدَدْتَهُ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَجَزَاكَ اللَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفْضَلَ مَا جَزَى نَبِيًّا عَنْ أُمَّتِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

زیارت امیر المؤمنین علیه السلام

به روایت آن کسی که در بیداری مشاهده کرد که جناب صاحب الزمان علیه السلام آن حضرت را به این کلمات زیارت کرد در روز یکشنبه که روز آن حضرت است: السَّلَامُ عَلَى الشَّجَرَةِ النَّبَوِيَّةِ وَالِدَوْحَةِ الْهَاشِمِيَّةِ الْمُضِيئَةِ الْمُثْمِرَةِ بِالسُّبُورَةِ الْمُؤَنِقَةِ [الْمُؤَنَعَةُ] بِالْإِمَامَةِ وَعَلَى ضَجِيعِكَ أَدَمَ وَنُوحَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ السَّلَامُ عَلَیْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُحَدِّقِينَ بِكَ وَالْحَافِينَ بِقَبْرِكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ هَذَا يَوْمُ الْأَحَدِ وَهُوَ يَوْمُكَ وَبِاسْمِكَ وَأَنَا ضَيْفُكَ فِيهِ وَجَارُكَ فَأَضْفِنِي يَا مَوْلَايَ وَاجْزِنِي فَمَا نَكَ كَرِيمٍ تُحِبُّ الضِّيَافَةَ وَمَا مُورٌ بِالْإِجَارَةِ فَافْعَلْ مَا رَغِبْتَ إِلَيْكَ فِيهِ وَرَجُوتَهُ مِنْكَ بِمَنْزِلَتِكَ وَآلِ بَيْتِكَ عِنْدَ اللَّهِ وَمَنْزِلَتِهِ عِنْدَكُمْ وَبِحَقِّ ابْنِ عَمِّكَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَعَلَيْهِمْ [عَلَيْكُمْ أَجْمَعِينَ]

زیارت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام

زیارت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام

السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُمْتَحَنَةَ امْتَحَنِكَ الَّذِي خَلَقَكَ فَوَجَدَكَ لِمَا امْتَحَنَكَ صَابِرَةً أَنَا لَكَ مُصِ دَقُّ صَابِرٍ عَلَى مَا أَتَى بِهِ أَبُوكَ وَوَصِيئُهُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا وَأَنَا أَسْأَلُكَ إِنْ كُنْتُ صِدْقَتِكَ إِلَّا الْحَقِّينِي بِتَضَدِّقِي لَهُمَا لِتَسْرِّ نَفْسِي فَاشْهَدِي أَنِّي ظَاهِرٌ [طَاهِرٌ] بِوَلَايَتِكَ وَوَلَايَةِ آلِ بَيْتِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

ایضا زیارت حضرت زهرا علیها السلام به روایت دیگر

السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُمْتَحَنَةَ امْتَحَنِكَ الَّذِي خَلَقَكَ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَكَ وَكُنْتَ لِمَا امْتَحَنَكَ بِهِ صَابِرَةً وَنَحْنُ لَكَ أَوْلِيَاءُ مُصِ دَقُّونَ وَلكُلِّ مَا أَتَى بِهِ أَبُوكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَأَتَى بِهِ وَصِيئُهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ مُسَلِّمُونَ وَنَحْنُ نَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ إِذْ كُنَّا مُصِ دَقِّينَ لَهُمْ أَنْ تُلْحِقْنَا بِتَضَدِّقِنَا بِالذَّرَجَةِ الْعَالِيَةِ لِنُبَشِّرَ أَنْفُسَنَا بِأَنَّا قَدْ طَهُرْنَا بِوَلَايَتِهِمْ [بِوَلَايَتِهِمْ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ] رُز دوشنبه روز امام حسن و امام حسین علیهما السلام است

در زیارت امام حسن علیه السلام می‌گویی

السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نُورَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا صِرَاطَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَيَانَ حُكْمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَاصِرَ دِينِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا السَّيِّدُ الزَّكِيُّ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْبُرِّ الْوَفِيُّ السَّلَامُ

عَلَيْكَ أَيُّهَا الْقَائِمُ الْأَمِينُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَالِمُ بِالتَّوَالِيِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْهَادِي الْمُهَيِّدِي السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الطَّاهِرُ الزَّكِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا التَّقِيُّ النَّقِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْحَقُّ الْحَقِيقُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ الصِّدِّيقُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

زیارت حضرت امام حسین علیه السلام

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدَةِ الْعَالَمِينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَدَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَعَلَيْكَ السَّلَامُ مِنْ مَيِّمَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَنَا يَا مَوْلَايَ مَوْلَى لَكَ وَآلِ بَيْتِكَ سَلَّمَ لِمَنْ سَأَلَكُمْ وَحَزْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَجَهْرُكُمْ وَظَاهِرُكُمْ وَيَا طَائِفَكُمْ لَعَنَ اللَّهُ أَعْدَاءَكُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَأَنَا أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنْهُمْ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ هَذَا يَوْمُ الْاِثْنَيْنِ وَهُوَ يَوْمُكُمْ وَبِاسْمِكُمْ وَأَنَا فِيهِ ضَعِيفُكُمْ فَاصْفِيَانِي وَأَخْبِسْنَا ضِيَاغِي فَنِعْمَ مَنْ اسْتَضَيْفَ بِهِ أَنْتُمَا وَأَنَا فِيهِ مِنْ جَوَارِكُمَا فَأَجِيرَانِي فَإِنَّكُمَا مَأْمُورَانِ بِالضِّيَافَةِ وَالْإِجَارَةِ فَصَلِّ لِي اللَّهُ عَلَيْكُمَا وَآلِكُمَا الطَّيِّبِينَ

روز سه‌شنبه به اسم حضرت امام زین العابدین و امام محمد باقر و امام جعفر صادق عليهم السلام است

زیارت کن ایشان را بدین زیارت السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا خَزَانَ عِلْمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا تَرَاجِمَهُ وَحِي اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أئِمَّةَ الْهُدَى السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَعْلَامَ التَّقَى السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلَادَ رَسُولِ اللَّهِ أَنَا عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُسْتَبْتَعٌ بِشَأْنِكُمْ مُعَادٍ لِأَعْدَائِكُمْ مُوَالٍ لِأَوْلِيَائِكُمْ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَالِي آخِرَهُمْ كَمَا تَوَالَيْتَ أَوْلَهُمْ وَأَبْرَأُ مِنْ كُلِّ وَلِيحِهِ دُونَهُمْ وَأَكْفُرُ بِالْجَبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَاللَّاتِ وَالْعُزَّى صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ يَا مَوْلَايَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْعَابِدِينَ وَسَلَاةَ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَاقِرَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَادِقًا مُصَدَّقًا فِي الْقَوْلِ وَالْفِعْلِ يَا مَوْلَايَ هَذَا يَوْمُكُمْ وَهُوَ يَوْمُ الثَّلَاثَةِ وَأَنَا فِيهِ ضَعِيفٌ لَكُمْ وَمُسْتَجِيرٌ بِكُمْ فَأَضِيفُونِي وَأَجِيرُونِي بِمَنْزِلَةِ اللَّهِ عِنْدَكُمْ وَآلِ بَيْتِكُمُ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

روز چهارشنبه به اسم حضرت موسی بن جعفر و امام رضا و امام محمد تقی و امام علی النقی عليهم السلام است

بگو در زیارت ایشان السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا حُجَجَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى آلِ بَيْتِكُمُ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي لَقَدْ عَدِدْتُمُ اللَّهَ مُخْلِصِينَ وَجَاهَدْتُمْ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى أَتَاكُمْ الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللَّهُ أَعْدَاءَكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَجْمَعِينَ وَأَنَا أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا إِبْرَاهِيمَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ أَنَا مَوْلَى لَكُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَجَهْرُكُمْ مُتَضَيِّفٌ بِكُمْ فِي يَوْمِكُمْ هَذَا وَهُوَ يَوْمُ الْأَرْبَعَاءِ وَمُسْتَجِيرٌ بِكُمْ فَأَضِيفُونِي وَأَجِيرُونِي بِآلِ بَيْتِكُمُ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

روز پنجشنبه روز حضرت امام حسن عسکری علیه السلام است

بگو در زیارت آن حضرت: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَخَالِصَتَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثَ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةَ رَبِّ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَنَا مَوْلَى لَكَ وَآلِ بَيْتِكَ وَهَذَا يَوْمُكُمْ وَهُوَ يَوْمُ الْخَمِيسِ وَأَنَا ضَعِيفُكُمْ فِيهِ وَمُسْتَجِيرٌ بِكُمْ فِيهِ فَأَخْسِنُ ضِيَاغِي وَإِجَارَتِي بِحَقِّ آلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

روز جمعه روز حضرت صاحب الزمان علیه السلام

و به نام آن جناب است و همان روزی است که در آن روز ظهور خواهد فرمود بگو در زیارت آن حضرت السَّلَام عَلَیْكَ يَا حُجَّهَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ السَّلَامِ عَلَیْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ فِي خَلْقِهِ السَّلَامِ عَلَیْكَ يَا نُورَ اللَّهِ الَّذِي يَهْتَدِي بِهِ الْمُهْتَدُونَ وَيَفْرُجُ بِهِ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامِ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْمُهْتَدِبُ الْخَائِفُ السَّلَامِ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحُ السَّلَامِ عَلَیْكَ يَا سَفِينَةَ النَّجَاةِ السَّلَامِ عَلَیْكَ يَا عَيْنَ الْحَيَاةِ السَّلَامِ عَلَیْكَ يَا صَلَّى اللَّهُ عَلَیْكَ وَ عَلَى آلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ السَّلَامِ عَلَیْكَ عَجَّلَ اللَّهُ لَكَ مَا وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ وَ ظُهُورِ الْأَمْرِ السَّلَامِ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ أَنَا مَوْلَاكَ عَارِفٌ بِأَوْلَاكَ وَ أَخْرَاكَ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِكَ وَ بِآلِ بَيْتِكَ وَ أَنْتَظِرُ ظُهُورَكَ وَ ظُهُورَ الْحَقِّ عَلَى يَدَيْكَ وَ أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يُصَلِّىَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ يُجْعَلَنِي مِنَ الْمُتَتَبِرِينَ لَكَ وَ التَّابِعِينَ وَ النَّاصِرِينَ لَكَ عَلَى أَعْدَائِكَ وَ الْمُسْتَشْهَدِينَ بَيْنَ يَدَيْكَ فِي جُمْلَةِ أَوْلِيَائِكَ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَیْكَ وَ عَلَى آلِ بَيْتِكَ هَذَا يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَ هُوَ يَوْمُكَ الْمُتَوَقَّعُ فِيهِ ظُهُورُكَ وَ الْفَرَجُ فِيهِ لِلْمُؤْمِنِينَ عَلَى يَدَيْكَ وَ قَتْلُ الْكَافِرِينَ بِسَيْفِكَ وَ أَنَا يَا مَوْلَايَ فِيهِ ضَيْفُكَ وَ جَارُكَ وَ أَنْتَ يَا مَوْلَايَ كَرِيمٌ مِنْ أَوْلَادِ الْكِرَامِ وَ مَأْمُورٌ بِالضِّيَافَةِ وَ الْجَارَةِ فَاضَةِ فَنِي وَ أَجْرَنِي صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَیْكَ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ سِيدِ بْنِ طَاوُوسٍ كَفْتَهُ كَه مِنْ بَعْدِ مِنْ زِيَارَتِ مَثَلِ مِ شُومِ بِهٖ اَيْنِ شَعْرٍ وَ اِشَارَهٗ مِى كَنَمِ بِهٖ اَنْ حَضْرَتِ: نَزْبَلُكَ حَيْثُ مَا اَتَجَهَّتْ رِكَابِي وَ ضَيْفُكَ حَيْثُ كُنْتُ مِنَ الْبِلَادِ وَ مِى گُويمِ يَعْنِى مِنْ بَرِ تُو نَازِلِ مِى شُومِ هَر كَجَا كَه رَا حَلَامِ رُوى اَوْرَدِ وَ مَرَا وَاْرَدِ نَمَايِدِ وَ مِيهَمَانِ تُو هَسْتَمِ دَر هَر كَجَا كَه بَاشَمِ اَز شَهْرَهَا

فصل ششم در ذکر بعضی از ادعیه مشهوره

[دعای صباح]

از جمله [ادعیه مشهوره] دعای صباح حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است و آن این است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ يَا مَنْ دَلَعَ لَسِيَانَ الصَّبَاحِ بِنُطْقِي تَبْلُجِهِ وَ سَيَّرَحَ قَطْعَ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ بِعِيَابِهِ تَلْجُجِهِ وَ أَتَقَنَّ صُرُوعَ الْفَلَكَ الدَّوَارِ فِي مَقَادِيرِ تَبَرُّجِهِ وَ شَمَّشَعَ ضِيَاءَ الشَّمْسِ بِنُورِ تَأْجُجِهِ يَا مَنْ دَلَّ عَلَى ذَاتِهِ بِدَاتِهِ وَ تَنَزَّهَ عَنْ مُجَانَسَةِ مَخْلُوقَاتِهِ وَ جَلَّ عَنْ مَلَاءَمَةِ كَيْفِيَّاتِهِ يَا مَنْ قَرَّبَ مِنْ خَطَرَاتِ الطُّنُونِ وَ بَعَدَ عَنْ لَحْظَاتِ الْعُيُونِ وَ عَلِمَ بِمَا كَانَ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ يَا مَنْ أَرْقَدَنِي فِي مِهَادِ أَمْنِهِ وَ أَمَانِهِ وَ أَيْقَظَنِي إِلَى مَا مَنَحَنِي بِهِ مِنْ مَنَنِهِ وَ إِحْسَانِهِ وَ كَفَّ أَكْفَ السُّوءِ عَنِّي بِيَدِهِ وَ سَيَّلَطَانِهِ صَلَّى اللَّهُمَّ عَلَى الدَّلِيلِ إِلَيْكَ فِي اللَّيْلِ الْأَلْيَلِ وَ الْمَاسِكِ مِنْ أَسْبَابِكَ بِحَبْلِ الشَّرَفِ الْأَطْوَلِ وَ النَّاصِحِ الْحَسْبِ فِي ذِرْوَةِ الْكَاهِلِ الْأَعْبَلِ وَ الثَّابِتِ الْقَدَمِ عَلَى زَحَالِفِهَا فِي الزَّمَنِ الْأَوَّلِ وَ عَلَى آلِهِ الْأَخْيَارِ الْمُضِيَّاتِ الْأَبْرَارِ وَ افْتَحِ اللَّهُمَّ لَنَا مَصَارِيحَ الصَّبَاحِ بِمَفَاتِيحِ الرَّحْمَةِ وَ الْفَلَاحِ وَ الْبَسْبِئِي اللَّهُمَّ مِنْ أَفْضَلِ خَلْعِ الْهَدَايَةِ وَ الصَّلَاحِ وَ أَعْرِسِ اللَّهُمَّ بِعَظَمَتِكَ فِي شَرْبِ جَنَانِي يَنَابِيحَ الْخُشُوعِ وَ أَجْرِ اللَّهُمَّ لَهَيْبَتِكَ مِنْ آمَاقِي زَفَرَاتِ الدُّمُوعِ وَ أَدَبِ اللَّهُمَّ نَزَقَ الْخُرُوقِ مِنِّي بِأَزْمَةِ الْقُنُوعِ إِلَهِي إِنْ لَمْ تَبْتَدِئِي الرَّحْمَةَ مِنْكَ بِحُسْنِ التَّوْفِيقِ فَمَنْ السَّالِكُ بِي إِلَيْكَ فِي وَاضِحِ الطَّرِيقِ وَ إِنْ أَسْلَمْتَنِي أَنَا نَاكَ لِقَابِدِ الْأَمَلِ وَ الْمُنَى فَمَنْ الْمُقْبِلُ عَتْرَاتِي مِنْ كِبَوَاتِ الْهُوَى وَ إِنْ خَذَلَنِي نَصْرُكَ عِنْدَ مُحَارَبَةِ النَّفْسِ وَ الشَّيْطَانِ فَقَدْ وَكَلَنِي خِذْلَانِكَ إِلَى حَيْثُ النَّصْبُ وَ الْجَزْمَانُ إِلَهِي أْتَرَانِي مِمَّا أَتَيْتِكَ إِلَّا- مِنْ حَيْثُ الْأَمَالُ أَمْ عَلَّقْتُ بِأَطْرَافِ جِبَالِكَ إِلَّا حِينَ بَاعَدْتَنِي ذُنُوبِي عَنْ دَارِ [صِرْبَةِ] الْوِصَالِ فَيَسَسَ الْمَطِيئَةُ الَّتِي ائْتَمَطْتُ نَفْسِي مِنْ هَوَاهَا فَوَاهَا لَهَا لِمَا سَوَّلَتْ لَهَا ظُنُونَهَا وَ مَنَاهَا وَ تَبَا لَهَا لِحُجْرَاتِهَا عَلَى سَيِّدِهَا وَ مَوْلَاهَا إِلَهِي قَرَعْتُ بَابَ رَحْمَتِكَ بِيَدِ رَجَائِي وَ هَرَبْتُ إِلَيْكَ لِاجْتِنَاءِ مِنْ فَرْطِ أَهْوَائِي وَ عَلَّقْتُ بِأَطْرَافِ جِبَالِكَ أَنَا مِلَّ وَ لَائِي فَاصْفَحْ اللَّهُمَّ عَمَّا كُنْتُ [كَانَ أَجْرَمْتُهُ مِنْ زَلَمِي وَ حَطَائِي وَ أَقْلَبِي مِنْ صِرْعَةِ رِدَائِي فَإِنَّكَ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ وَ مُعْتَمِدِي وَ رَجَائِي وَ أَنْتَ غَايَةُ مَطْلُوبِي وَ مَنَايَ فِي مُنْتَلَبِي وَ مَثْوَايَ إِلَهِي كَيْفَ تَطْرُدُ مَسْكِينَنَا تَجَا إِلَيْكَ مِنَ الدُّنُوبِ هَارِبًا أَمْ كَيْفَ تُحَيِّبُ مُسْتَوْشِدًا قَصَدَ إِلَى جَنَابِكَ سَاعِيَا [صَاقِبَا] أَمْ كَيْفَ تَرُدُّ ظُلْمَانَ وَرَدَّ إِلَى حِيَاضِكَ شَارِبًا كَلَا وَ حِيَاضِكَ مُتَرَعِّعَةً فِي ضَمْنِكَ الْمُحُولِ وَ بَابِكَ مَفْتُوحٌ لِلطَّلَبِ وَ الْوُغُولِ وَ أَنْتَ غَايَةُ الْمَسْئُولِ [السُّؤُولِ] وَ نَهَايَةُ الْمَأْمُولِ إِلَهِي

هَذِهِ أَرْمُهُ نَفْسِي عَقَلْتُهَا بِعَقَالِ مَشِيَّتِكَ وَ هَذِهِ أَعْبَاءُ ذُنُوبِي دَرَأْتُهَا بِعَفْوِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ هَذِهِ أَهْوَائِي الْمُضِلَّةُ وَ كَلَّتْهَا إِلَى جَنَابِ لُطْفِكَ وَ رَأْفَتِكَ فَاجْعَلِ اللَّهُمَّ صِيَّاحِي هَذَا نَازِلًا عَلَيَّ بِضِيَاءِ الْهُدَى وَ بِالسَّلَامِيَّةِ [السَّلَامِيَّةُ] فِي الدِّينِ وَ الدُّنْيَا وَ مَسَائِي جُنَّةً مِنْ كَيْدِ الْعَدَى [الْأَعْدَاءِ] وَ وَقَايَةً مِنْ مُرَدِّيَاتِ الْهَوَى إِنَّكَ قَادِرٌ عَلَيَّ مَا تَشَاءُ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَ تَعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَ تَذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَ تُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَ تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ تُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَ بِحَمْدِكَ مَنْ ذَا يَعْرِفُ قَدْرَكَ فَلَا يَخَافُكَ وَ مَنْ ذَا يَعْلَمُ مَا أَنْتَ فَلَا يَهَابُكَ أَلْفَتْ بِقُدْرَتِكَ الْفَرْقَ وَ فَلَقْتَ بِلُطْفِكَ الْفَلَقَ وَ أَنْزَلْتَ بِكَرَمِكَ دِيَاجِي الْعَسَقِ وَ أَنْهَزْتَ الْمِيَاءَ مِنَ الصُّمِّ الصَّيَاخِيدِ عَذْبًا وَ أَجَاجًا وَ أَنْزَلْتَ مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَاجًا وَ جَعَلْتَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ لِلتَّبْرِيَةِ سَرَاجًا وَ هَاجًا مِنْ غَيْرِ أَنْ تَمَارِسَ فِيمَا ابْتَدَأْتَ بِهِ لُغُوبًا وَ لَا عِلَاجًا فَيَا مَنْ تَوَحَّدَ بِالْعَزِّ وَ الْبَقَاءِ وَ فَهَرَ عِبَادَهُ بِالْمَوْتِ وَ الْفَنَاءِ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الْأَتْقِيَاءِ وَ اسْمِعْ بَدَائِي وَ اسْتَجِبْ دُعَائِي وَ حَقِّقْ بِفَضْلِكَ أَمَلِي وَ رَحَائِي يَا خَيْرَ مَنْ دَعِيَ لِكَشْفِ الضُّرِّ وَ الْمَأْمُولِ لِكُلِّ [فِي كُلِّ عُسْرٍ وَ يُشِيرُ بِكَ أَنْزَلْتَ حَاجَتِي فَلَا تَرُدَّنِي مِنْ سِرِّي [بَابِ مَوَاهِبِكَ خَائِبًا يَا كَرِيمَ يَا كَرِيمَ يَا كَرِيمَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ صَلِّ عَلَيَّ اللَّهُ عَلَيَّ خَيْرَ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ] بِسْمِ اللَّهِ سَجْدَةٌ بِرُودٍ وَ بَكْوِيدٍ: إِلَهِي قَلْبِي مَحْجُوبٌ وَ نَفْسِي مَعْيُوبٌ وَ عَقْلِي مَغْلُوبٌ وَ هَوَائِي غَالِبٌ وَ طَاعَتِي قَلِيلٌ وَ مَعْصِيَتِي كَثِيرٌ وَ لِسَانِي مُقَرَّرٌ بِالذُّنُوبِ فَكَيْفَ حِيلَتِي يَا سِتَارَ الْعُيُوبِ وَ يَا عِلَامَ الْعُيُوبِ وَ يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ اغْفِرْ ذُنُوبِي كُلَّهَا بِحُرْمَةِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ يَا غَفَّارُ يَا غَفَّارُ يَا غَفَّارُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ] مؤلف گوید که: علامه مجلسی رحمه الله علیه این دعا را در کتاب دعای بحار و در کتاب صلاة با بیان ذکر نموده و فرموده که این دعا از ادعیه مشهوره است و من در کتب معتبره آن را نیافتم مگر در مصباح سید بن باقی رضوان الله علیه. و نیز فرموده مشهور خواندن این دعا است بعد از فريضة صبح و سید بن باقی روایت کرده آن را بعد از نافله صبح و به هر کدام عمل شود خوب است

دعای کمیل بن زیاد علیه الرحمة

وَ آن از ادعیه معروفه است و علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که آن بهترین دعاها است و آن دعای خضر علیه السلام است حضرت امیر المؤمنین علیه السلام آن را تعلیم کمیل که از خواص اصحاب آن حضرت است فرموده در شبهای نیمه شعبان و در هر شب جمعه خوانده می شود و برای کفایت از شر اعدا و فتح باب رزق و آمرزش گناهان نافع است و شیخ و سید آن را نقل نموده اند و من آن را از مصباح المتعجد نقل می کنم: وَ آن دعای شریف این است: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسَّعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ بِقُوَّتِكَ الَّتِي فَهَرَّتْ بِهَا كُلُّ شَيْءٍ وَ خَضَعَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَ ذَلَّ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَ بَجَبْرَتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ بِهَا كُلَّ شَيْءٍ وَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي لَا يَقُومُ لَهَا شَيْءٌ وَ بِعَظَمَتِكَ الَّتِي مَلَأَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ بِسُلْطَانِكَ الَّذِي عَلَا كُلَّ شَيْءٍ وَ بِوَجْهِكَ الْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ وَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي مَلَأَتْ أَرْكَانَ كُلِّ شَيْءٍ وَ بِعِلْمِكَ الَّذِي أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَضَاءَ لَهُ كُلَّ شَيْءٍ يَا نُورُ يَا قُدُّوسُ يَا أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ وَ يَا آخِرَ الْآخِرِينَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصْمَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ النَّعْمَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النَّعْمَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ الدُّعَاءَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ الْبَلَاءَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَ كُلَّ حَطِيئَةٍ أَخْطَأْتُهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِذِكْرِكَ وَ أَشْتَفِيعُ بِكَ إِلَى نَفْسِكَ وَ أَسْأَلُكَ بِجُودِكَ أَنْ تُدْنِيَنِي مِنْ قُرْبِكَ وَ أَنْ تُوزِعَنِي شُكْرَكَ وَ أَنْ تُلْهَمَنِي ذِكْرَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ خَاشِعٍ مُتَذَلِّلٍ خَاشِعٍ أَنْ تُسَامِحَنِي وَ تَرْحَمَنِي وَ تَجْعَلَنِي بِقِسْمِكَ رَاضِيًا قَانِعًا وَ فِي جَمِيعِ الْمَآخِرِ مُتَوَاضِعًا اللَّهُمَّ وَ أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَ أَنْزَلَ بِكَ عِنْدَ الشَّدَائِدِ حِرَاجَتَهُ وَ عَظُمَ فِيمَا عِنْدَكَ رَغْبَتُهُ اللَّهُمَّ عَظُمَ سُلْطَانُكَ وَ عَلَا مَكَانُكَ وَ خَفِيَ مَكْرُوكٌ وَ ظَهَرَ أَمْرُكَ وَ غَلَبَ قَهْرُكَ وَ جَرَتْ قُدْرَتُكَ وَ لَا يُمَكِّنُ الْفِرَارُ مِنْ حُكُومَتِكَ اللَّهُمَّ لَا أَجِدُ لِدُنُوبِي غَافِرًا وَ لَا لِقَبَائِحِي سَاتِرًا وَ لَا لِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِي الْقَبِيحِ بِالْحَسَنِ مُبَدِّلًا غَيْرَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ وَ بِحَمْدِكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَ تَجَرَّأْتُ بِجَهْلِي وَ سَكَنْتُ إِلَى قَدِيمِ ذِكْرِكَ لِي وَ مَنَّكَ عَلَيَّ اللَّهُمَّ مَوْلَايَ كَمْ مِنْ قَبِيحٍ سَرَّهْتَ وَ كَمْ مِنْ فَادِحٍ مِنَ الْبَلَاءِ أَقْلَتَهُ [أَمَلْتَهُ وَ

كَمْ مِنْ عِثَارٍ وَقَيْتَهُ وَ كَمْ مِنْ مَكْرُوهٍ دَفَعْتَهُ وَ كَمْ مِنْ ثَنَاءٍ جَمِيلٍ لَسْتُ أَهْلًا لَهُ نَشَرْتَهُ اللَّهُمَّ عَظَمَ بِلَائِي وَ أَفْرَطَ بِي سُوءُ حَالِي وَ قَصُرَتْ
 [قَصُرَتْ بِي أَعْمَالِي وَ قَعِدَتْ بِي أَعْلَالِي وَ حَبَسَنِي عَنْ نَفْعِي بَعْدَ أَمَلِي] [آمالي وَ خَدَعْنِي الدُّنْيَا بَعُورَهَا وَ نَفْسِي بِجِنَائِيهَا] [بِحِيَانِيهَا] وَ
 مَطَالِي يَا سَيِّدِي فَاسْأَلْكَ بِعِزَّتِكَ أَنْ لَا يَحْجُبَ عَنْكَ دُعَائِي سُوءَ عَمَلِي وَ فِعَالِي وَ لَا تَفْضَحْنِي بِفَنِي مَا أَطْلَعْتَ عَلَيْهِ مِنْ سِرِّي وَ لَا
 تُعَاجِلْنِي بِالْعُقُوبَةِ عَلَيَّ مَا عَمِلْتُهُ فِي خَلَوَاتِي مِنْ سُوءٍ فَعَلِي وَ إِسَاءَتِي وَ دَوَامَ تَفْرِيطِي وَ جَهَالَتِي وَ كَثْرَةَ شَهَوَاتِي وَ غَفْلَتِي وَ كُنِ اللَّهُمَّ
 بِعِزَّتِكَ لِي فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ [فِي الْأَحْوَالِ كُلِّهَا] رَعُوفًا وَ عَلِيًّا فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ عَطُوفًا إِلَهِي وَ رَبِّي مَنْ لِي غَيْرُكَ أَسْأَلُهُ كَشْفَ ضُرِّي وَ
 النَّظَرَ فِي أَمْرِي إِلَهِي وَ مَوْلَايَ أَجْرَيْتَ عَلَيَّ حُكْمًا اتَّبَعْتُ فِيهِ هَوَى نَفْسِي وَ لَمْ أَحْتَرِسْ فِيهِ مِنْ تَرْبِيبِ عَدُوِّي فَغَرَّنِي بِمَا أَهْوَى وَ أَسْأَلُهُ
 عَلَيَّ ذَلِكَ الْقَضَاءَ فَتَجَاوَزْتُ بِمَا جَزَى عَلَيَّ مِنْ ذَلِكَ بَعْضُ [مِنْ نَقْضِ حُدُودِكَ وَ خَالَفْتُ بَعْضَ أَوْامِرِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ] [الْحُجَّةُ] عَلَيَّ
 فِي جَمِيعِ ذَلِكَ وَ لَا حُجَّةَ لِي فِيمَا جَزَى عَلَيَّ فِيهِ قَضَاؤُكَ وَ أَلْزَمَنِي حُكْمُكَ وَ بَلَاؤُكَ وَ قَدْ أَتَيْتَكَ يَا إِلَهِي بَعْدَ تَفْصِيحِي وَ إِشْرَافِي
 عَلَيَّ نَفْسِي مُعْتَذِرًا نَادِمًا مُنْكَسِرًا مُسْتَقْبِلًا مُسْتَعْفِرًا مُنِيبًا مُقِرًّا مُدْعِنًا مُعْتَرِفًا لَا أَجِدُ مَفْرًا مِمَّا كَانَ مِنِّي وَ لَا مَفْرَعًا أَتَوَجَّهُ إِلَيْهِ فِي أَمْرِي غَيْرَ
 قَبُولِكَ عُذْرِي وَ إِذْخَالِكَ إِيَّايَ فِي سَيِّئِهِ [سَيِّئِهِ مِنْ رَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ] [إِلَهِي فَاقْبَلْ عُذْرِي وَ ارْحَمْ شِدَّةَ ضُرِّي وَ فَكِّنِي مِنْ شِدِّ وَ نَاقِي يَا
 رَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ يَدِنِي وَ رِقَّةَ جِلْدِي وَ دِقَّةَ عَظْمِي يَا مَنْ بَدَأَ خَلْقِي وَ ذَكَرَنِي وَ تَزَيَّنَنِي وَ بَرَّيَ وَ تَعَدَّيْتَنِي هَبْنِي لِابْتِدَاءِ كَرَمِكَ وَ سَالِفِ
 بَرِّكَ بِي يَا إِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ رَبِّي أَتْرَاكَ مُعَذِّبِي بِنَارِكَ بَعْدَ تَوْحِيدِكَ وَ بَعْدَ مَا أَنْطَوِي عَلَيْهِ قَلْبِي مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَ لَهَجَ بِهِ لِسَانِي مِنْ
 ذِكْرِكَ وَ اعْتَقَدَهُ ضَمِيرِي مِنْ حُبِّكَ وَ بَعْدَ صِدْقِ اعْتِرَافِي وَ دُعَائِي خَاضِعًا لِرُبُوبِيَّتِكَ هَيْهَاتَ أَنْتَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ تُضَيِّعَ مِنْ رَبِّيَّتِهِ أَوْ تُبْعِدَ
 [تُبْعِدَ] مَنْ أَدْنَيْتَهُ أَوْ تُشَرِّدَ مَنْ آوَيْتَهُ أَوْ تُسَلِّمَ إِلَى الْبَلَاءِ مِنْ كَفَيْتِهِ وَ رَحِمْتَهُ وَ لَيْتَ شِعْرِي يَا سَيِّدِي وَ إِلَهِي وَ مَوْلَايَ أَسَلُّطُ النَّارَ عَلَيَّ
 وَ جُوهَ خَرَّتْ لِعَظَمَتِكَ سَاجِدَةً وَ عَلَيَّ أَلْسُنٌ نَطَقَتْ بِتَوْحِيدِكَ صَادِقَةً وَ بِشُكْرِكَ مَادِحَةً وَ عَلَيَّ قُلُوبٌ اعْتَرَفَتْ بِإِلَهِيَّتِكَ مُحَقِّقَةً وَ عَلَيَّ
 ضَمَائِرٌ حَوَتْ مِنَ الْعِلْمِ بِكَ حَتَّى صَارَتْ خَاشِعَةً وَ عَلَيَّ جَوَارِحٌ سَعَتْ إِلَى أَوْطَانِ تَعْبُدُكَ طَائِعَةً وَ أَشَارَتْ بِاسْتِعْفَارِكَ مُدْعِنَةً مَا هَكَذَا
 الظَّنُّ بِكَ وَ لَا- أَخْبَرْنَا بِفَضْلِكَ عَنِكَ يَا كَرِيمَ يَا رَبِّ وَ أَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِي عَنْ قَلِيلٍ مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَ عُقُوبَاتِهَا وَ مَا يَجْرِي فِيهَا مِنَ
 الْمَكَارِهِ عَلَيَّ أَهْلِيهَا عَلَيَّ أَنْ ذَلِكَ بَلَاءٌ وَ مَكْرُوهٌ قَلِيلٌ مَكْنُهُ يَسِيرٌ بِقَاوَةِ قِصَّةٍ يَزِيدُ مِدَّتَهُ فَكَيْفَ اِحْتِمَالِي لِبَلَاءِ الْآخِرَةِ وَ جَلِيلِ [حُلُولِ وَ قُوعِ
 الْمَكَارِهِ فِيهَا وَ هُوَ بَلَاءٌ تَطُولُ مُدَّتُهُ وَ يَدُومُ مَقَامُهُ وَ لَا يُخَفَّفُ عَنْ أَهْلِهِ لِأَنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا عَنْ غَضَبِكَ وَ انْتِقَامِكَ وَ هَذَا مَا لَا
 تَقُومُ لَهُ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُ يَا سَيِّدِي فَكَيْفَ لِي [إِبي وَ أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الدَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْمُسِيكِينُ الْمُسْتَكِينُ يَا إِلَهِي وَ رَبِّي وَ سَيِّدِي
 وَ مَوْلَايَ] لِأَيِّ الْأُمُورِ إِلَيْكَ أَشْكُو وَ لِمَا مِنْهَا أَضْحَجُ وَ أَبْكِي لِأَلِيمِ الْعَذَابِ وَ شِدَّتِهِ أَمْ لِطُولِ الْبَلَاءِ وَ مِدَّتِهِ فَلَيْنَ صَيَّرْتَنِي لِلْعُقُوبَاتِ مَعَ
 أَعْدَائِكَ وَ جَمَعْتَ بَيْنِي وَ بَيْنَ أَهْلِ بَلَائِكَ وَ فَرَّقْتَ بَيْنِي وَ بَيْنَ أَحِبَّائِكَ وَ أَوْلِيَائِكَ فَهَبْنِي يَا إِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ وَ رَبِّي صَبْرْتُ
 عَلَيَّ عَذَابِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَلَيَّ فِرَاقِكَ وَ هَبْنِي [يَا إِلَهِي صَبْرْتُ عَلَيَّ حَرَّ نَارِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَنْ النَّظَرِ إِلَى كَرَامَتِكَ أَمْ كَيْفَ أَسْكُنُ
 فِي النَّارِ وَ رَجَائِي عَفْوِكَ فِعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ] أَسْأَلُكَ صَادِقًا لَنْ تَرْكُنْتَنِي نَاطِقًا لِأَصْحَابِكَ بَيْنَ أَهْلِيهَا ضَجِيجَ الْأَلَمِينَ [الْأَلَمِينَ
 وَ لِأَصْرُخَنَ إِلَيْكَ صِيْرَاحَ الْمُسْتَضْرِحِينَ وَ لِأَبْكِيَنَّ عَلَيْكَ بُكَاءَ الْفَاقِدِينَ وَ لِأَنَادِيَنَّكَ أَيْنَ كُنْتَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا غَايَةَ آمَالِ الْعَارِفِينَ يَا
 غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ أَفْتَرَاكَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِي وَ بِحَمْدِكَ تَسْمَعُ فِيهَا صَوْتَ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سَجَنَ
 [يُسْجَنُ فِيهَا بِمُخَالَفَتِهِ وَ ذَاقَ طَعْمَ عَذَابِهَا بِمَعْصِيَتِهِ وَ حَبَسَ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا بِجُرْمِهِ وَ جَرَبَرْتَهُ وَ هُوَ يَضْحَجُ إِلَيْكَ ضَجِيجَ مُؤَمِّلٍ لِرَحْمَتِكَ وَ
 يُنَادِيكَ بِلِسَانِ أَهْلِ تَوْحِيدِكَ وَ يَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ يَا مَوْلَايَ فَكَيْفَ يَبْقَى فِي الْعَذَابِ وَ هُوَ يَرْجُو مَا سَلَفَ مِنْ حِلْمِكَ أَمْ كَيْفَ
 تُؤَلِّمُهُ النَّارَ وَ هُوَ يَأْمُلُ فَضْلَكَ وَ رَحْمَتَكَ أَمْ كَيْفَ يَحْرِقُهُ لَهَيْبِهَا وَ أَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَ تَرَى مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ يَسْتَمِلُ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا وَ أَنْتَ
 تَعْلَمُ ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ يَتَقَلَّبُ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا وَ أَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ أَمْ كَيْفَ تَزْجُرُهُ زَبَابَتُهَا وَ هُوَ يُنَادِيكَ يَا رَبَّنَا أَمْ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِي
 عِتْقِهِ مِنْهَا فَتَشْرُكُهُ [فَتَشْرُكُهُ فِيهَا هَيْهَاتَ مَا ذَلِكَ الظَّنُّ بِكَ وَ لَا الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ وَ لَا مُشَبِّهٌ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُؤَحِّدِينَ مِنْ بَرِّكَ وَ
 إِحْسَانِكَ فَبِالْيَقِينِ أَقْطَعُ لَوْ لَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْدِيبِ جَاحِدِيكَ وَ قَضَيْتَ بِهِ مِنْ إِخْلَادِ مُعَانِدِيكَ لَجَعَلْتَ النَّارَ كُلَّهَا بَرْدًا وَ سِلَامًا وَ
 مَا كَانَ [كَأَنَّ لِأَحَدٍ فِيهَا مَقْرًا وَ لَا مَقَامًا] [مَقَامًا] لِكِنَّكَ تَفَدَّسْتَ أَسْمَاؤُكَ أَقْسَمْتُ أَنْ تَمْلَأَهَا مِنَ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ أَجْمَعِينَ وَ

أَنْ تُخَلِّدَ فِيهَا الْمُعَانِدِينَ وَأَنْتَ جَلُّ ثَنَاؤِكَ قُلْتَ مُتَبَدِّئًا وَتَطَوَّلْتَ بِالْإِنْعَامِ مُتَكَرِّمًا أَمْ مَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ إِلَهِي وَ
 سَيِّدِي فَاسْأَلُكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرْتَهَا وَبِالْقَضِيَّةِ الَّتِي حَتَمْتَهَا وَحَكْمَتَهَا وَغَلَبَتْ مِنْ عَلَيْهِ أُخْرِيَّتَهَا أَنْ تَهَبَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ
 السَّاعَةِ كُلَّ جُزْمٍ أَجْرَمْتَهُ وَكُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتَهُ وَكُلَّ قَبِيحٍ أَشِيرَزْتَهُ وَكُلَّ جَهْلٍ عَمِلْتَهُ كَتَمْتَهُ أَوْ أَعْلَنْتَهُ أَخْفَيْتَهُ أَوْ أَظْهَرْتَهُ وَكُلَّ سَيِّئَةٍ أَمَرْتَ
 بِإِثْبَاتِهَا الْكِرَامَ الْكَاتِبِينَ الَّذِينَ وَكَلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنِّي وَجَعَلْتَهُمْ شُهُودًا عَلَيَّ مَعَ جَوَارِحِي وَكُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيَّ مِنْ وَرَائِهِمْ وَ
 الشَّاهِدَ لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ وَبِرَحْمَتِكَ أَخْفَيْتَهُ وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ وَأَنْ تُوَفَّرَ حَظِّي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ [تُنزلهُ أَوْ إِحْسَانِ فَضْلْتَهُ تَفَضَّلَهُ أَوْ بَرَّ
 نَشْرْتَهُ] تَنْشُرُهُ أَوْ رِزْقٍ بَسَطْتَهُ [تَبَسَّطَهُ أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ أَوْ خَطَايَا تَسْتُرُهُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبَّ يَا إِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ وَ مَالِكِ رِقِّي يَا مَنْ
 يَبْدِيهِ نَاصِيَةَ بَيْتِي يَا عَلِيمًا بَصُرِي [بِفَقْرِي وَ مَسِيكَتِي يَا خَيْرًا بِفَقْرِي وَ فَاقَتِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبَّ أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ وَ قُدْسِكَ وَ أَعْظَمِ
 صِفَاتِكَ وَ أَسْمَائِكَ أَنْ تَجْعَلَ أَوْقَاتِي مِنْ [فِي اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً وَ بِحِدْمَتِكَ مَوْصُولَةً وَ أَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتَّى
 تَكُونَ أَعْمَالِي وَ أَوْرَادِي [إِرَادَتِي كُلَّهَا وَرِدَا وَاحِدًا وَ حَالِي فِي خِدْمَتِكَ سِرْمَدًا يَا سَيِّدِي يَا مَنْ عَلَيْهِ مُعْوَلِي يَا مَنْ إِلَيْهِ شَكْوَتُ أَحْوَالِي
 يَا رَبِّ يَا رَبَّ يَا رَبَّ قُوَّ عَلَيَّ خِدْمَتِكَ جَوَارِحِي وَ اشْدُدْ عَلَيَّ الْعَزِيمَةَ جَوَانِحِي وَ هَبْ لِي الْجِدَّ فِي خَشْيَتِكَ وَ الدَّوَامَ فِي الاتِّصَالِ
 بِحِدْمَتِكَ حَتَّى أَسِيرَحَ إِلَيْكَ فِي مَيَادِينِ السَّابِقِينَ وَ أَسِيرَحَ إِلَيْكَ فِي الْبَارِزِينَ [المُبَادِرِينَ وَ أَشْتاقَ إِلَى قُوبِكَ فِي الْمُسْتَأَقِينَ وَ أذْنُو
 مِنْكَ دُنُو الْمُخْلِصِينَ وَ أَخَافُكَ مَخَافَةَ الْمُؤَقِنِينَ وَ أَجْتَمِعُ فِي جِوَارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ وَ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَرِذُهُ وَ مَنْ كَادَنِي فَكِدُهُ وَ
 اجْعَلْنِي مِنْ أَحْسَنِ عِبِيدِكَ نَصَبًا عِنْدَكَ وَ أَقْرَبِهِمْ مَنْزِلَةً مِنْكَ وَ أَخْصِهِمْ زُلْفَةً لِدَيْكَ فَإِنَّهُ لَا يُنَالُ ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ وَ حُجْدِي
 بِجُودِكَ وَ اعْظِفْ عَلَيَّ بِمَحِيدِكَ وَ احْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ وَ اجْعَلْ لِسَانِي بِذِكْرِكَ لَهْجًا وَ قَلْبِي بِحُبِّكَ مَثِيمًا وَ مَنْ عَلَيَّ بِحُسْنِ إِجَابَتِكَ وَ
 أَقْلِنِي عَثْرَتِي وَ اعْفِرْ زَلَّتِي فَإِنَّكَ قَضَيْتَ عَلَيَّ عِبَادَكَ بِعِبَادَتِكَ وَ أَمَرْتَهُمْ بِدُعَائِكَ وَ ضَمِنْتَ لَهُمُ الْإِجَابَةَ فَإِلَيْكَ يَا رَبَّ نَصَبْتُ وَجْهِي وَ
 إِلَيْكَ يَا رَبَّ مَدَدْتُ يَدِي فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَ بَلِّغْنِي مُنَايَ وَ لَا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِي وَ اكْفِنِي شَرَّ الْجَنِّ وَ الْإِنْسِ مِنْ
 أَعْدَائِي يَا سَرِيعَ الرِّضَا اعْفِرْ لِمَنْ لَا يَمْلِكُ إِلَّا الدُّعَاءَ فَإِنَّكَ فَعَالٌ لِمَا تَشَاءُ يَا مَنْ اسْمُهُ دَوَاءٌ وَ ذِكْرُهُ شِفَاءٌ وَ طَاعَتُهُ غَنَى ارْحَمْ مَنْ رَأْسُ
 مَالِهِ الرَّحَاءُ وَ سِلَاحُهُ الْبُكَاءُ يَا سَابِغَ النُّعْمِ يَا دَافِعَ النُّقْمِ يَا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلْمِ يَا عَالِمًا لَا يَعْلَمُ صَلَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ
 أَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ رَسُولِهِ وَ الْأَئِمَّةِ الْمَيَامِينِ مِنْ آلِهِ [أَهْلِهِ وَ سَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا]

دعای عشرات

از دعاهاى بسيار معتبره است و ما بين نسخ آن اختلاف است و ما آن را از مصباح شيخ نقل مى كنيم و مستحب است خواندن آن در
 هر صبح و شام و افضل اوقات آن بعد از عصر جمعه است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ
 أَكْبَرُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَ أَطْرَافِ النَّهَارِ سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْعُدُوِّ وَ الْأَصَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْعِشِيِّ وَ
 الْبُكْرَةِ سُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَ حِينَ تَضْحَعُونَ وَ لَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ عَشِيًّا وَ حِينَ تُظْهِرُونَ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ
 يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَ كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَ سَلَامٌ عَلَيَّ الْمُرْسَلِينَ وَ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَ الْمَلَكُوتِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَ الْجَبْرُوتِ سُبْحَانَ ذِي الْكِبْرِيَاءِ وَ الْعَظَمَةِ الْمَلِكِ الْحَقِّ
 الْمُهَيْمِنِ [المُهَيِّمِينَ] الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْحَيِّ الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ سُبْحَانَ
 الدَّائِمِ الْقَائِمِ رَبِّ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ رَبِّي الْأَعْلَى سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى سُبْحَانَ وَ تَعَالَى سُبُوْحُ قُدُّوسِ رَبَّنَا وَ رَبِّ
 الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ سُبْحَانَ الدَّائِمِ غَيْرِ الْغَافِلِ سُبْحَانَ الْعَالِمِ بغيرِ تَعْلِيمِ سُبْحَانَ خَالِقِ مَا يُرَى وَ مَا لَا يُرَى سُبْحَانَ الَّذِي يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَ لَا
 تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَ هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ مِنْكَ فِي نِعْمَةٍ وَ خَيْرٍ وَ بَرَكَهٍ وَ عَافِيَةٍ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْتُمْ عَلَيَّ
 نِعْمَتِكُمْ وَ خَيْرِكُمْ وَ بَرَكَاتِكُمْ وَ عَافِيَتِكُمْ بِنِجَاهِهِ مِنَ النَّارِ وَ ارزُقْنِي شُكْرَكَ وَ عَافِيَتِكَ وَ فَضْلَكَ وَ كَرَامَتِكَ أَيُّدَا مَا أَبْقَيْتَنِي اللَّهُمَّ
 بِنُورِكَ اهْتَدَيْتُ وَ بِفَضْلِكَ اسْتَعْنَيْتُ وَ بِنِعْمَتِكَ أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَيْتُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَ كَفَى بِكَ شَهِيدًا وَ أَشْهَدُ مَلَائِكَتَكَ وَ

أَنْبِيَاءَكَ وَرُسُلَكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ وَسُكَّانَ سَمَاوَاتِكَ وَأَرْضِكَ [أَرْضِيكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُحْيِي وَتُمِيتُ وَتُحْيِي وَتُحْيِي وَأَشْهَدُ أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَأَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ النَّشُورَ حَقٌّ وَالسَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ وَأَشْهَدُ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ حَقًّا حَقًّا وَأَنَّ الْأَائِمَّةَ مِنْ وُلْدِهِ هُمْ الْأَائِمَّةُ الْمُهَيَّدَةُ الْمُهَيَّدُونَ غَيْرَ الصَّالِحِينَ وَلَا الْمُضَلِّينَ وَأَنَّهُمْ أَوْلِيَاؤُكَ الْمُضِيْفُونَ وَحَزْبِيكَ الْغَابِثُونَ وَصِفْوَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَنَجَاؤِكَ الَّذِينَ اتَّجَبْتَهُمْ لِدِينِكَ وَأَخْتَصَصْتَهُمْ مِنْ خَلْقِكَ وَأَصِيفَتِيَهُمْ عَلَى عِبَادِكَ وَجَعَلْتَهُمْ حُجَّةً عَلَى الْعَالَمِينَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ وَالسَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي هَذِهِ الشَّهَادَةَ عِنْدَكَ حَتَّى تُلْقِنِيهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ إِنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمِيدًا يَصِيدُ أَوَّلُهُ وَلَا يَنْفَدُ آخِرُهُ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمِيدًا تَصُغُ لَكَ السَّمَاءُ كَنَفِيهَا [كَتَفِيهَا] وَتَسْبُحُ لَكَ الْأَرْضُ وَمَنْ عَلَيْهَا اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمِيدًا لَا انْقِطَاعَ لَهُ وَلَا نَفَادَ وَ لَكَ يَتَّبِعِي وَإِلَيْكَ يَنْتَهِي فِيَّ وَعَلَى وَ لَمَدَى وَمَعِي وَقَبْلِي وَبَعْدِي وَأَمَامِي وَفَوْقِي وَتَحْتِي وَإِذَا مِتُّ وَبَقِيَتْ فُرْدًا وَجِدًا ثُمَّ فَنِيَتْ وَ لَكَ الْحَمْدُ إِذَا تَشَرُّتُ وَبُعِثْتُ يَا مُوَلَايَ اللَّهُمَّ وَ لَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ الشُّكْرُ بِجَمِيعِ مَحَامِدِكَ كُلِّهَا عَلَى جَمِيعِ نِعْمَاتِكَ كُلِّهَا حَتَّى يَنْتَهِيَ الْحَمْدُ إِلَيَّ مَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ أَكْلَةٍ وَشَرْبَةٍ وَبَطْشَةٍ وَقَبْضَةٍ وَبَسِطَةٍ وَفِي كُلِّ مَوْضِعٍ شَعْرَةٍ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمِيدًا خَالِدًا مَعَ خُلُودِكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ حَمِيدًا لَا مُنْتَهَى لَهُ دُونَ عِلْمِكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ حَمِيدًا لَا أَمِيدَ لَهُ دُونَ مَشِيَّتِكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ حَمِيدًا لَا أَجْرَ لِقَائِهِ إِلَّا رِضَاكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ بَاعِثَ الْحَمِيدِ وَ لَكَ الْحَمِيدُ وَارِثَ الْحَمِيدِ وَ لَكَ الْحَمِيدُ بَيِّدِغِ الْحَمِيدِ وَ لَكَ الْحَمِيدُ مُنْتَهَى الْحَمِيدِ وَ لَكَ الْحَمْدُ مُبْتَدِعَ الْحَمِيدِ وَ لَكَ الْحَمِيدُ مُشْتَرِيَ الْحَمِيدِ وَ لَكَ الْحَمِيدُ وَلِيَّ الْحَمِيدِ وَ لَكَ الْحَمِيدُ قَدِيمَ الْحَمِيدِ وَ لَكَ الْحَمْدُ صَادِقَ الْوَعْدِ وَفِي الْعَهْدِ عَزِيزَ الْجُنْدِ قَائِمَ الْمَجِيدِ وَ لَمَكَ الْحَمِيدُ رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ مُنْزِلَ [مُنْزَلِ الْآيَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ عَظِيمَ الْبَرَكَاتِ مُخْرَجَ النُّورِ مِنَ الظُّلُمَاتِ وَمُخْرَجَ مَنْ فِي الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ مُبَدِّلَ السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ وَجَاعِلَ الْحَسَنَاتِ دَرَجَاتٍ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ غَافِرَ الذَّنْبِ وَقَابِلَ التَّوْبِ شَدِيدَ الْعِقَابِ ذَا الطُّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى وَ لَكَ الْحَمْدُ عِدَدَ كُلِّ نَجْمٍ وَ مَلَكٍ فِي السَّمَاءِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عِدَدَ الثَّرَى وَالْحَصَى وَ النَّوَى وَ لَكَ الْحَمْدُ عِدَدَ مَا فِي جَوِّ السَّمَاءِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عِدَدَ مَا فِي جَوْفِ الْأَرْضِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عِدَدَ أَوْزَانِ مِيَاهِ الْبِحَارِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عِدَدَ أَوْرَاقِ الْأَشْجَارِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عِدَدَ مَا عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عِدَدَ مَا أَحْصَى كِتَابُكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ عِدَدَ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ عِدَدَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ وَالْهَوَامِّ وَالطَّيْرِ وَ الْبَهَائِمِ وَ السَّبَاعِ حَمِيدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ كَمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى وَ كَمَا يَتَّبِعِي لِكَرَمِ وَجْهِكَ وَ عَزِّ جَلَالِكَ پس می گویی ده مرتبه لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ وَ هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ وَ ده مرتبه لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ يُحْيِي وَ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ ده مرتبه اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ وَ ده مرتبه يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ وَ ده مرتبه يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ وَ ده مرتبه يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ وَ ده مرتبه يَا يَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ ده مرتبه يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ وَ ده مرتبه يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ وَ ده مرتبه يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ وَ ده مرتبه يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ ده مرتبه يَا اللَّهُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ ده مرتبه بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَ ده مرتبه اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ده مرتبه اللَّهُمَّ افْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ ده مرتبه آمِينَ آمِينَ وَ ده مرتبه قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ پس می گویی: اللَّهُمَّ اضْمَعْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا- تَضْمَعْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ فَإِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ أَهْلُ الْمَغْفَرَةِ وَ أَنَا أَهْلُ الذُّنُوبِ وَ الْخَطَايَا فَارْحَمْنِي يَا مُوَلَايَ وَ أَنْتَ أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ نيز ده مرتبه می گویی: لَا- حَوْلَ وَ لَا- قُوَّةَ إِلَّا- بِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا- يَمُوتُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ كَبْرُهُ تَكْبِيرًا

معروف به دعای شیور که مستحب است خواندن آن در ساعت آخر روز جمعه و مخفی نماند که این دعا از ادعیه مشهوره است و اکثر علمای سلف بر این دعا مواظبت می‌نموده‌اند و در مصباح شیخ طوسی و جمال الاسبوع سید بن طاووس و کتب کفعمی به سندهای معتبر از جناب محمد بن عثمان عمروی رضوان الله علیه که از نواب حضرت صاحب الامر علیه السلام است و از حضرت امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام روایت شده و علامه مجلسی رحمه الله علیه آن را با شرح در بحار ذکر کرده و آن دعا موافق مصباح شیخ این است: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى مَعَالِقِ أَبْوَابِ السَّمَاءِ لِلْفَتْحِ بِالرَّحْمَةِ انْفَتَحَتْ وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى مَضَائِقِ أَبْوَابِ الْأَرْضِ لِلْفَرَجِ انْفَرَجَتْ وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى الْعُسْرِ لِلْيُسْرِ تيسَّرَتْ وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى الْمَأْمُوتِ لِلنُّشُورِ انْتَشَرَتْ وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى كَشْفِ الْبِئْسَاءِ وَالضَّرَاءِ انْكَشَفَتْ وَبِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَكْرَمِ الْوُجُوهِ وَاعَزِّ الْوُجُوهِ الَّتِي عَنْتَ لَهُ الْوُجُوهُ وَخَصَّعْتَ لَهُ الرِّقَابَ وَخَشَعْتَ لَهُ الْأَصْوَاتَ وَوَجَلْتَ لَهُ الْقُلُوبَ مِنْ مَخَافَتِكَ وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي بِهَا تُمَسِّكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِكَ وَتُمَسِّكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَبِمَشِيَّتِكَ الَّتِي دَانَ لَهَا الْعَالَمُونَ وَبِكَلِمَتِكَ الَّتِي خَلَقْتَ بِهَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَبِحُكْمَتِكَ الَّتِي صَيَّغْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلْمَةَ وَجَعَلْتَهَا لَيْلًا وَجَعَلْتَ اللَّيْلَ سَكَنًا [مَسْكِنًا] وَخَلَقْتَ بِهَا الثُّورَ وَجَعَلْتَهُ نَهَارًا وَجَعَلْتَ النَّهَارَ نُشُورًا مُبْصِرًا وَخَلَقْتَ بِهَا الشَّمْسَ وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَخَلَقْتَ بِهَا الْقَمَرَ وَجَعَلْتَ الْقَمَرَ نُورًا وَخَلَقْتَ بِهَا الْكُوكَبَ وَجَعَلْتَهَا نُجُومًا وَبُرُوجًا وَمَصَابِيحَ وَزِينَةً وَرُجُومًا وَجَعَلْتَ لَهَا مَشَارِقَ وَمَغَارِبَ وَجَعَلْتَ لَهَا مَطَالِعَ وَمَجَارِيَ وَجَعَلْتَ لَهَا فَلَكَا وَمَسَابِحَ وَقَدَّرْتَهَا فِي السَّمَاءِ مَنَازِلَ فَأَحْسِنْتَ تَقْدِيرَهَا وَصَوَّرْتَهَا فَأَحْسِنْتَ تَصْوِيرَهَا وَأَخْصَيْتَهَا بِأَسْمَائِكَ إِخْصَاءً وَدَبَّرْتَهَا بِحُكْمَتِكَ تَدْبِيرًا وَأَحْسِنْتَ [فَأَحْسِنْتَ تَدْبِيرَهَا وَسَخَّرْتَهَا بِسُلْطَانِ اللَّيْلِ وَسُلْطَانِ النَّهَارِ وَالسَّاعَاتِ وَعَدِيدِ] وَوَعَرَّفْتَ بِهَا عِدَدَ [السِّنِينَ وَالْحِسَابِ وَجَعَلْتَ رُؤْيَيْهَا لِجَمِيعِ النَّاسِ مَرَأًى وَاحِدًا وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِمَجْدِكَ الَّذِي كَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْمُقَدَّسِينَ فَوْقَ إِحْسَاسِ [أَحْسَاسِ الْكَرُوبِينَ] الْكَرُوبِيِّينَ فَوْقَ عَمَائِمِ الثُّورِ فَوْقَ تَابُوتِ الشَّهَادَةِ فِي عَمُودِ النَّارِ وَفِي طُورِ سَيْنَاءَ وَفِي [إِلَى جَبَلِ حُورِيثَ فِي الْوَادِ الْمُقَدَّسِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرَةِ وَفِي أَرْضِ مِصْرَ بِتِسْعِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَيَوْمَ فَرَقْتَ لِيْنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ وَفِي الْمُنْبَجِسَاتِ الَّتِي صَيَّغْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ فِي بَحْرِ سُوفٍ وَعَقَدْتَ مَاءَ الْبَحْرِ فِي قَلْبِ الْعَمْرِ كَالْحِجَارَةِ وَجَاوَزْتَ بَيْنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ وَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ الْحُسْنَى عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرُوا وَأَوْرَثْتَهُمْ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا لِلْعَالَمِينَ وَأَعْرَفْتَ فِرْعَوْنَ وَجُنُودَهُ وَمَرَاجِبَهُ فِي الْيَمِّ وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ وَبِمَجْدِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِمُوسَى كَلِمَتِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طُورِ سَيْنَاءَ وَلِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَلِيلِكَ مِنْ قَبْلُ فِي مَسْجِدِ الْخَيْفِ وَلِإِسْحَاقَ صَفِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بئرِ شَيْبَعِ [سَيْبَعِ] وَلِيعْقُوبَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ إِيْلَ وَأَوْفَيْتَ لِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِمِيثَاقِكَ وَلِإِسْحَاقَ بِحَلْفِكَ وَلِيعْقُوبَ بِشَهَادَتِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ بِوَعْدِكَ وَلِلدَّاعِينَ بِأَسْمَائِكَ فَأَجَبْتَ وَبِمَجْدِكَ الَّذِي ظَهَرَ لِمُوسَى بْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى قُبَّةِ الرُّمَّانِ [الرُّمَّانِ] الْهَرَمَانِ وَبِآيَاتِكَ الَّتِي وَقَعْتَ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ بِمَجْدِ الْعِزَّةِ وَالْغَلْبَةِ بِآيَاتِ عَزِيْزِهِ وَبِسُلْطَانِ الْقُوَّةِ وَبِعِزَّةِ الْقُدْرَةِ وَبِشَأْنِ الْكَلِمَةِ النَّامَةِ وَبِكَلِمَاتِكَ الَّتِي تَفَضَّلْتَ بِهَا عَلَى أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَهْلِ الدُّنْيَا وَأَهْلِ الْأَجْرَةِ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي مَنَنْتَ بِهَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبِاسْمِ تِطَاعَتِكَ الَّتِي أَقَمْتَ بِهَا عَلَى الْعَالَمِينَ وَبُنُورِكَ الَّذِي قَدَحْتَ مِنْ فِرْعَوِّ طُورِ سَيْنَاءَ وَبِعِلْمِكَ وَجَلَالِكَ وَكِبْرِيَاةِكَ وَعِزَّتِكَ وَجَبْرُوتِكَ الَّتِي لَمْ تَسْتَقِلَّهَا الْأَرْضُ وَانْحَفَضَتْ لَهَا السَّمَاوَاتُ وَانزَجَرَ لَهَا الْعَمَقُ الْأَكْبَرُ وَرَكَدَتْ لَهَا الْبِحَارُ وَالْأَنْهَارُ وَخَضَعَتْ لَهَا الْجِبَالُ وَسَكَدَتْ لَهَا الْأَرْضُ بِمَنَابِقِهَا وَاسْتَسَلِمَتْ لَهَا الْخَلَائِقُ كُلُّهَا وَخَفَقَتْ لَهَا الرِّيَاحُ فِي جَرَيَانِهَا وَخَمِدَتْ لَهَا النَّيْرَانُ فِي أَوْطَانِهَا وَبِسُلْطَانِكَ الَّذِي عُرِفَتْ لَكَ بِهِ الْغَمَّةُ... دَهْرُ الدُّهُورِ وَحَمِدَتْ بِهِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَيْنَ وَبِكَلِمَتِكَ كَلِمَةُ الصِّدْقِ الَّتِي سَبَقَتْ لِأَبْنَاءِ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَذُرِّيَّتِهِ بِالرَّحْمَةِ وَأَسْأَلُكَ بِكَلِمَتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبُنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صِدْقًا وَبِمَجْدِكَ الَّذِي ظَهَرَ عَلَى طُورِ سَيْنَاءَ فَكَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ وَبَطَّلَعَتِكَ فِي سِيَامِ عِيرٍ وَطُهورِكَ فِي جَبَلِ فَارَانَ بِرَبَّوَاتِ الْمُقَدَّسِينَ وَجُنُودِ الْمَلَائِكَةِ الصَّافِينَ وَخُشُوعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُسَبِّحِينَ وَبِرَّكَاتِكَ الَّتِي يَارَكْتَ فِيهَا عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَيَارَكْتَ لِإِسْحَاقَ

صَفِيكَ فِي أُمَّةٍ عَيْسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَبَارَكْتَ لِيَعْقُوبَ إِسْرَائِيلِكَ فِي أُمَّةٍ مُوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَبَارَكْتَ لِحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي عِثْرَتِهِ وَدُرِّيَّتِهِ وَفِي أُمَّتِهِ اللَّهُمَّ وَكَمَا غَبْنَا عَنْ ذَلِكَ وَلَمْ نَشْهَدْهُ وَآمَنَّا بِهِ وَلَمْ نَزِهِ صِدْقًا وَعَدْلًا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُبَارِكَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَرْحَمَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَرْحَمَتِ عَلَيَّ إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ فَعَالَ لِمَا تُرِيدُ وَأَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ [شَهِيدٌ] پس حاجت خود را ذکر می کنی و می گویی: اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ وَبِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا يَعْلَمُ تَفْسِيرَهَا وَلَا يَعْلَمُ بَاطِنَهَا غَيْرُكَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ وَاغْفِرْ لِي مِنْ ذُنُوبِي مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ وَسَّعْ عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ وَاكْفِنِي مَثْوَنَةَ إِنْسَانٍ سَوْءٍ وَجَارٍ سَوْءٍ وَقَرِينٍ سَوْءٍ وَسُلْطَانٍ سَوْءٍ إِنَّكَ عَلَيَّ مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ مؤلف گوید که: در بعض نسخ است بعد از وَ أَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ که هر حاجت داری ذکر کن و بگو: يَا اللَّهُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ تا آخر و علامه مجلسی از مصباح سید بن باقی نقل کرده که بعد از دعای سمات این دعا بخواند: اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ وَبِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا يَعْلَمُ تَفْسِيرَهَا وَلَا تَأْوِيلَهَا وَلَا بَاطِنَهَا وَلَا ظَاهِرَهَا غَيْرُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُرْزِقَنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ پس حاجات خود را بطلبد و بگوید: وَأَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ وَانْتَقِمْ لِي مِنْ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ وَنَامَ دُشْمَنًا رَا بگوید: وَاغْفِرْ لِي مِنْ ذُنُوبِي مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ وَلِوَالِدَيَّ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَسَّعْ عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ وَاكْفِنِي مَثْوَنَةَ إِنْسَانٍ سَوْءٍ وَجَارٍ سَوْءٍ وَقَرِينٍ سَوْءٍ وَيَوْمٍ سَوْءٍ وَسَاعِيَةٍ سَوْءٍ وَانْتَقِمْ لِي مِمَّنْ يَكِيدُنِي وَمِمَّنْ يَبْغِي عَلَيَّ وَيُرِيدُ بِي وَبِأَهْلِي وَأَوْلَادِي وَإِخْوَانِي وَجِيرَانِي وَقَرَابَاتِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ طَلْمَا إِنَّكَ عَلَيَّ مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ پس بگوید: اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ تَفَضَّلْ عَلَيَّ فَقَرَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْعَنَى وَالتَّزْوَةَ وَعَلَى مَرْضَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالشِّفَاءِ وَالصَّحَّةِ وَعَلَى أَحْيَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِاللُّطْفِ وَالكِرَامِيَةِ وَعَلَى أَمْوَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالمَغْفَرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَعَلَى مُسَافِرِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالرِّدِّ إِلَى أَوْطَانِهِمْ سَالِمِينَ غَانِمِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعِثْرَتِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا وَشَيْخُ بْنُ فَهْدٍ كَفْتَهُ كَمَا مَسْتَحَبَّ اسْتِ بَعْدَ از دعای سمات بگویی: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُزْمَةِ هَذَا الدُّعَاءِ وَبِمَا فَاتَ مِنْهُ مِنَ الْأَسْمَاءِ وَبِمَا يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ مِنَ التَّفْسِيرِ وَالتَّذْيِيرِ الَّذِي لَا يُحِيطُ بِهِ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا وَبِهِ جَائِ كَذَا وَكَذَا حَاجَتِ خُودِ رَا بِخَوَاهِدِ

دعای مشلول

موسوم به دعای الشاب المأخوذ بذنبه منقول از کتب کفعمی و مهج الدعوات و آن دعایی است که تعلیم فرموده آن را حضرت امیر المؤمنین علیه السلام به جوانی که به واسطه گناه و ستم در حق پدر خویش شل شده بود پس این دعا را خواند در خواب حضرت رسول صلی الله علیه و آله را دید که دست بر اندام او مالید و فرمود محافظت کن بر اسم اعظم خدا که کار تو به خیر خواهد بود پس بیدار شد در حالتی که تندرست بود و دعا این است: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا هُوَ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ مَا هُوَ وَلَا كَيْفَ هُوَ وَلَا أَيْنَ هُوَ وَلَا حَيْثُ هُوَ إِلَّا هُوَ يَا ذَا الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالْجَبْرُوتِ يَا مَلِكُ يَا قُدُّوسُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيَّبُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا مُفِيدُ يَا مُدَبِّرُ يَا شَدِيدُ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ يَا مُبِيدُ يَا وَدُودُ يَا مَحْمُودُ يَا مَعْبُودُ يَا بَعِيدُ يَا قَرِيبُ يَا مُجِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا بَدِيعُ يَا رَفِيعُ يَا مَنِيعُ يَا سَمِيعُ يَا عَلِيمُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا حَكِيمُ يَا قَدِيمُ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا مُسْتَعَانُ يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا وَكِيلُ يَا كَفِيلُ يَا مُقْبِلُ يَا مُنْبِلُ يَا نَيْبِلُ يَا دَلِيلُ يَا هَادِيُ يَا بَادِيُ يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ يَا عَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا قَاضِيُ يَا عَادِلُ يَا فَاصِلُ يَا وَاصِلُ يَا طَاهِرُ يَا مُطَهَّرُ يَا قَادِرُ يَا مُقْتَدِرُ يَا كَبِيرُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صِدْقُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَلَا- كَانَتْ مَعَهُ وَزِيرٌ وَلَا- اتَّخَذَ مَعَهُ مُشِيرًا وَلَا- اِخْتِجَ إِلَى ظَهْرِهِ وَلَا كَانَتْ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَتَعَالَيْتَ عَمَّا

يَقُولُ الظَّالِمُونَ عَلُوا كَبِيرًا يَا عَلِيُّ يَا شَامِخُ يَا بَادِخُ يَا فَنَّاخُ يَا نَفَّاخُ يَا مُرْتَاخُ يَا مُفَرَّجُ يَا نَاصِرُ يَا مُنْتَصِرُ يَا مُدْرِكُ يَا مُهْلِكُ يَا مُنْتَقِمُ يَا
يَاعِثُ يَا وَاثُ يَا طَالِبُ يَا غَالِبُ يَا مَنْ لَا يَفُوتُهُ هَارِبُ يَا تَوَّابُ يَا أَوَّابُ يَا وَهَّابُ يَا مُسَبِّبُ الْأَشْيَابِ يَا مُفْتَحُ الْأَبْوَابِ يَا مَنْ حَيْثُمَا دَعِيَ
أَجَابَ يَا طَهَّورُ يَا شَكُورُ يَا عَفُوُّ يَا عَفُورُ يَا نُورَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ يَا لَطِيفُ يَا خَبِيرُ يَا مُجِيرُ يَا مُبِيرُ يَا بَصِيرُ يَا ظَهِيرُ يَا كَبِيرُ يَا وَثِرُ يَا فَرْدُ
يَا أَبِيدُ يَا سِنْدُ يَا صِمْدُ يَا كَافِيُ يَا شَافِيُ يَا وَافِيُ يَا مُعَافِيُ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعَمُ يَا مُفْضَلُ يَا مُتَكَرِّمُ يَا مُتَفَرِّدُ يَا مَنْ عَلَا فَفَقَّهَرُ يَا مَنْ
مَلَكَ فَفَقْدَرُ يَا مَنْ بَطَنَ فَفَخْبَرَ يَا مَنْ عُبِدَ فَفَشَكَرُ يَا مَنْ عَصِيَ فَفَعَفَرَ يَا مَنْ لَا تَحْوِيهِ [يَحْوِيهِ الْفِكْرُ وَلَا يُدْرِكُهُ بَصِيرٌ وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثْرٌ يَا
رَازِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ يَا عَالِي الْمَكَانِ يَا شَدِيدَ الْأَرْكَانِ يَا مُبَدِّلَ الزَّمَانِ يَا قَابِلَ الْقُرْبَانِ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْإِحْسَانِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطَانِ
يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمَانُ يَا مَنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ يَا عَظِيمَ الشَّانِ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ مَكَانٍ يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ يَا
مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا مُنْجِحَ الطَّلِبَاتِ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ يَا رَاحِمَ الْعَبْرَاتِ يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ يَا كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ يَا وَلِيَّ
الْحُسَيْنَاتِ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ يَا مُؤْتِي السُّؤْلَاتِ يَا مُحْيِي الْأَمْوَاتِ يَا جَامِعَ الشَّتَاتِ يَا مُطْلِعًا عَلَى النَّيَّاتِ يَا رَادَّ مَا قَدَّ فَاتَ يَا مَنْ لَا تَشْتَبَهُ
عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ يَا مَنْ لَا تَضْجُرُهُ الْمَسْأَلَاتُ وَلَا تَعْشَاهُ الظُّلْمَاتُ يَا نُورَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ يَا سَابِعَ النَّعْمِ يَا دَافِعَ النَّعْمِ يَا بَارِي النَّسَمِ يَا
جَامِعَ الْأَمَمِ يَا شَافِي السَّقَمِ يَا خَالِقَ النُّورِ وَالظُّلَمِ يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ يَا مَنْ لَا يَطَأُ عَرْشَهُ قَدَمٌ يَا أَجُودَ الْأَجُودِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا
أَسْمَعَ السَّمَاعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ يَا حَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا ظَهَرَ اللَّاجِينَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا غَايَةَ
الطَّالِبِينَ يَا صَاحِبَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُوَسِّسَ كُلِّ وَحِيدٍ يَا مُلْجَأَ كُلِّ طَرِيدٍ يَا مَأْوَى كُلِّ شَرِيدٍ يَا حَافِظَ كُلِّ ضَالَّةٍ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا
رَازِقَ الطُّفْلِ الصَّغِيرِ يَا جَابِرَ الْعُظْمِ الْكَسِيرِ يَا فَاكَّ كُلِّ أَسِيرٍ يَا مُغْنِي الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا عِضْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ لَهُ التَّدْبِيرُ وَالتَّقْدِيرُ
يَا مَنْ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ يَا مَنْ لَا يَخْتَاجُ إِلَى تَفْسِيرٍ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ خَبِيرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ
بَصِيرٌ يَا مُرْسِلَ الرِّيَّاحِ يَا فَالِقَ الْإِصْبَاحِ يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّمَّاحِ يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا سَابِقَ كُلِّ
فَوْتٍ يَا مُحْيِي كُلِّ نَفْسٍ بَعِيدَ الْمَوْتِ يَا عِمْدَتِي فِي شِدَّتِي يَا حَافِظِي فِي غُرْبَتِي يَا مُوَسِّسِي فِي وَحْدَتِي يَا وَلِيَّيَ فِي نِعْمَتِي يَا كَهْفِي حِينَ
تُعِينِي الْمِيذَاهِبُ وَتَسَلِّمُنِي الْأَقَارِبُ وَتُخَذِّلُنِي كُلُّ صَاحِبٍ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا سِنْدَ مَنْ لَا سِنْدَ لَهُ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ يَا حِزْرَ
مَنْ لَا حِزْرَ لَهُ يَا كَهْفَ مَنْ لَا كَهْفَ لَهُ يَا كَنْزَ مَنْ لَا كَنْزَ لَهُ يَا رُكْنَ مَنْ لَا رُكْنَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا جَارَ مَنْ لَا جَارَ لَهُ يَا
جَارِي اللَّصِيقِ يَا رُكْنِي الْوَثِيقِ يَا إِلَهِي بِالتَّحْقِيقِ يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ فُكْنِي مِنْ حَلْقِ الْمَضِيقِ وَاصْرِفْ عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَ
عَمٍّ وَضَيْقٍ وَآكِنِي شَرًّا مَيًّا لَا أُطِيقُ وَاعْنِي عَلَى مَا أُطِيقُ يَا رَادَّ يُوْسُفَ عَلَى يَعْقُوبَ يَا كَاشِفَ ضُرِّ أُتُوبَ يَا غَافِرَ ذَنْبِ دَاوُودَ يَا رَافِعَ
عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ وَمُنْجِيَهُ مِنْ أَيْدِي الْيَهُودِ يَا مُجِيبَ نِدَاءِ يُوْسُفَ فِي الظُّلْمَاتِ يَا مُصْطَفَى مُوسَى بِالْكَلِمَاتِ يَا مَنْ غَفَرَ لِأَدَمَ حَطِيئَتَهُ وَرَفَعَ
إِدْرِيْسَ مَكَانًا عَلِيًّا بِرَحْمَتِهِ يَا مَنْ نَجَّى نُوحًا مِنَ الْعَرَقِ يَا مَنْ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى وَتَمَوَّدَ فَمَا أَبْتَى وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلِ إِنْهُمْ كَانُوا هُمْ
أَظْلَمَ وَأَطْعَى وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى يَا مَنْ دَمَّرَ عَلَى قَوْمِ لُوطٍ وَدَمَدَمَ عَلَى قَوْمِ شُعَيْبٍ يَا مَنْ اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا يَا مَنْ اتَّخَذَ مُوسَى كَلِيمًا وَ
اتَّخَذَ مُحَمَّدًا صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ حَبِيبًا يَا مُؤْتِي لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ وَالْوَاهِبَ لِسُلَيْمَانَ مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ يَا مَنْ
نَصَرَ ذَا الْقُرُونَيْنِ عَلَى الْمُلُوكِ الْجَبَّارَةِ يَا مَنْ أَعْطَى الْخَضِرَ الْحَيَاةَ وَرَدَّ لِيُوشَعَ بْنِ نُونٍ الشَّمْسَ بَعِيدَ غُرُوبِهَا يَا مَنْ رَبَطَ عَلَى قَلْبِ أُمِّ
مُوسَى وَأَخْصَنَ فَوْجَ مَرْيَمَ ابْنَتِ عِمْرَانَ يَا مَنْ حَصَّنَ يَحْيَى بْنَ زَكَرِيَّا مِنَ الذَّنْبِ وَسَكَّنَ عَنْ مُوسَى الْعُصْبَ يَا مَنْ بَشَّرَ زَكَرِيَّا بِيَحْيَى يَا
مَنْ فَدَى إِسْمَاعِيلَ مِنَ الذَّنْبِ بِذَنْبِ عَظِيمٍ يَا مَنْ قَبَلَ قُورَانَ هَابِيلَ وَجَعَلَ اللَّغْنَ عَلَى قَابِيلَ يَا هَازِمَ الْأَحْزَابِ لِمُحَمَّدٍ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ عَلَى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ وَمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَهْلَ طَاعَتِكَ أَجْمَعِينَ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ مَسْأَلَةٍ سَأَلْتُكَ بِهَا
أَحَدٌ مِمَّنْ رَضِيَتْ عَنْهُ فَحَتَمَتْ لَهُ عَلَى الْإِجَابَةِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانَ يَا رَحْمَانَ يَا رَحِيمًا يَا رَحِيمًا يَا رَحِيمًا يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا مَنْ لَا يَسْتَأْذِنُ بِهَذَا الْكَلِمَةِ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَا مَنْ لَا يَسْتَأْذِنُ بِهَذَا الْكَلِمَةِ إِلَّا بِإِذْنِهِ
كُنْتُ بِكَ أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ وَبِمَعَاوِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشَتِكَ وَبِمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِمَا لَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ
شَجَرَةٍ أَقْلَامٍ وَالْبَحْرِ يَمِيدُهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفَدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسَيْنِيَّةِ الَّتِي نَعْتَهَا فِي

کتابک فقلت و لله الأسماء الحسنى فادعوه بها و قلت ادعوني أستجب لكم و قلت و إذا سألك عبادي عني فإني قريب أجيب دعوة الداع إذا دعان و قلت يا عبادي الذين أشرفوا على أنفسهم لا تقنطوا من رحمة الله إن الله يغفر الذنوب جميعا إنه هو الغفور الرحيم و أنا أسألك يا إلهي و أدعوك يا رب و أزجوك يا سيدي و أطمع في إجابتي يا مولاي كما وعدتني و قد دعوتك كما أمرتني فافعل بي ما أنت أهله يا كريم و الحمد لله رب العالمين و صلى الله على محمد و آله أجمعين پس ذکر کن حاجت خود را که برآورده است إن شاء الله تعالی. و در روایت مهج الدعوات است که نمی خوانی این دعا را مگر آنکه با طهارت باشی

دعای معروف به یستشیر

سید بن طاووس در مهج الدعوات از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله این دعا را تعلیم من نمود و امر کرد مرا که برای هر شدت و رخا این دعا را بخوانم و تعلیم نمایم به خلیفه بعد از خود و ترک نمایم این دعا را تا حق تعالی را ملاقات نمایم و فرمود که یا علی هر صبح و شام این دعا را بخوان که گنجی است از گنجهای عرش الهی پس ابی بن کعب التماس کرد که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فضیلت این دعا را بیان فرماید حضرت بعضی از ثواب بسیار آن را فرمود هر که طالب است رجوع به کتاب مهج نماید و دعا این است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ الْمِدْبَرُّ بِلَا وَزِيرٍ وَلَا خَلْقٍ مِنْ عِبَادِهِ يَسْتَشِيرُ الْأَوَّلَ غَيْرَ مَوْصُوفٍ [مَصْرُوفٍ وَ الْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ الْخَلْقِ الْعَظِيمِ الرَّبُّوبِيَّةِ نُورِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ] الْأَرْضِ وَ فَاظْرُهُمَا وَ مُبْتَدِعُهُمَا بِغَيْرِ عَمَدٍ خَلَقَهُمَا وَ فَتَقَهُمَا فَتَقَا فَقَامَتِ السَّمَاوَاتُ طَائِعَاتٍ بِأَمْرِهِ وَ اسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُونَ بِأُوتَادِهَا فَوْقَ الْمَاءِ ثُمَّ عَلَا رَبُّنَا فِي السَّمَاوَاتِ الْعُلَى الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا وَ مَا تَحْتَ الثَّرَى فَأَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا رَافِعَ لِمَا وَضَعْتَ وَ لَا وَاضِعَ لِمَا رَفَعْتَ وَ لَا مُعْزِلَ لِمَنْ أَدَلَّتْ وَ لَا مُدِلَّ لِمَنْ أَعَزَّزْتَ وَ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَ لَا مُعْطَى لِمَا مَنَعْتَ وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ كُنْتَ إِذْ لَمْ تَكُنْ سَمَاءً مَبْنِيَّةً وَ لَا أَرْضٌ مَدْحِيَّةً وَ لَا سَمْسٌ مُضِيَّةً وَ لَا لَيْلٌ مُظْلِمٌ وَ لَا نَهَارٌ مُضِيٌّ وَ لَا بَحْرٌ لُجِّيٌّ وَ لَا جَبَلٌ رَاسٍ وَ لَا نَجْمٌ سَارٍ وَ لَا قَمَرٌ مُبِيرٌ وَ لَا رِيحٌ تَهْبُتٌ وَ لَا سَحَابٌ يَسْكُبُ وَ لَا بَرْقٌ يَلْمَعُ وَ لَا رَعْدٌ يَسْبُحُ وَ لَا رُوحٌ تَنْفَسُ وَ لَا طَائِرٌ يَطِيرُ وَ لَا نَارٌ تَتَوَقَّدُ وَ لَا مَاءٌ يَطْرُدُ كُنْتَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ كَوْنَتْ كُلُّ شَيْءٍ وَ قَدَرْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَ ابْتَدَعْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَ أَعْنَيْتَ وَ أَفْقَرْتَ وَ أَمَتَّ وَ أَحْيَيْتَ وَ أَضْحَكْتَ وَ أَبْكَيْتَ وَ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَيْتَ فَتَبَارَكْتَ يَا اللَّهُ وَ تَعَالَيْتَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْخَلِيقُ الْمُعِينُ [الْعَلِيمُ أَمْرَكَ غَالِبٌ وَ عِلْمُكَ نَافِذٌ وَ كَيْدُكَ غَرِيبٌ وَ وَعْدُكَ صَادِقٌ وَ قَوْلُكَ حَقٌّ وَ حُكْمُكَ عَدْلٌ وَ كَلَامُكَ هَيْدَى وَ وَحْيُكَ نُورٌ وَ رَحْمَتُكَ وَسِعَةٌ وَ عَفْوُكَ عَظِيمٌ وَ فَضْلُكَ كَثِيرٌ وَ عَطَاؤُكَ جَزِيلٌ وَ حَبْلُكَ مَتِينٌ وَ إِمْكَانُكَ عَتِيدٌ وَ جَارُكَ عَزِيزٌ وَ بَأْسُكَ شَدِيدٌ وَ مَكْرُوكٌ مَكِيدٌ أَنْتَ يَا رَبَّ مَوْضِعُ كُلِّ شَاكِيٍّ [وَ] حَاضِرُ كُلِّ مَلِيٍّ وَ شَاهِدُ كُلِّ نَجْوَى مُنْتَهَى كُلِّ حَاجَةٍ مُفْرَجٌ كُلِّ حُزْنٍ [حَزِينٍ غَنَى كُلِّ مَسْكِينٍ حِصْنُ كُلِّ هَارِبٍ أَمَانٌ كُلِّ خَائِفٍ حِزْبُ الضَّعْفَاءِ كَنْزُ الْفُقَرَاءِ مُفْرَجُ الْغَمِّاءِ مُعِينُ الصَّالِحِينَ ذَلِكُ اللَّهِ رَبُّنَا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ تَكْفِي مِنْ عِبَادِكَ مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ وَ أَنْتَ جَارٌ مَنْ لَازَبَكَ وَ تَصَرَّحَ إِلَيْكَ عِضْمَةٌ مِنْ أَعْتَصَمَ بِكَ نَاصِرٌ مَنْ انْتَصَرَ بِكَ تَغْفِرُ الذُّنُوبَ لِمَنْ اسْتَغْفَرَكَ جَبَّارُ الْجَبَّارَةِ عَظِيمُ الْعُظَمَاءِ كَبِيرُ الْكُبَرَاءِ سَيِّدُ السَّادَاتِ مَوْلَى الْمَوَالِي صَرِيحُ الْمُسْتَضِيرِينَ مُنْفَسٌ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ مُجِيبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ أَسْمَعُ السَّامِعِينَ أَبْصِرُ النَّاطِرِينَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ أَسْرِعُ الْحَاسِبِينَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ قَاضِي حَوَائِجِ الْمُؤْمِنِينَ مُغِيثُ الصَّالِحِينَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَ أَنَا الْمَخْلُوقُ وَ أَنْتَ الْمَالِكُ وَ أَنَا الْمَمْلُوكُ وَ أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْعَبْدُ وَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَ أَنَا الْمَرْزُوقُ وَ أَنْتَ الْمُعْطَى وَ أَنَا السَّائِلُ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ وَ أَنَا الْبَخِيلُ وَ أَنْتَ الْقَوِيُّ وَ أَنَا الضَّعِيفُ وَ أَنْتَ الْعَزِيزُ وَ أَنَا الدَّلِيلُ وَ أَنْتَ الْغَنِيُّ وَ أَنَا الْفَقِيرُ وَ أَنْتَ السَّيِّدُ وَ أَنَا الْعَبْدُ وَ أَنْتَ الْغَافِرُ وَ أَنَا الْمَسِيءُ وَ أَنْتَ الْعَالِمُ وَ أَنَا الْجَاهِلُ وَ أَنْتَ الْحَلِيمُ وَ أَنَا الْعَجُولُ وَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ وَ أَنَا الْمَرْحُومُ وَ أَنْتَ الْمُعَافِي وَ أَنَا الْمُتَبَلَّى وَ أَنْتَ الْمُجِيبُ وَ أَنَا الْمُضْطَرُّ وَ أَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُعْطَى عِيَادَكَ بِلا سُؤَالٍ وَ أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْمُتَفَرِّدُ الصَّمَدُ الْقَرُّدُ وَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَ اسْتُرْ عَلَيَّ عُيُوبِي وَ افْتَحْ

لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَرِزْقًا وَسِعًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

دعای مجیر

دعایی است رفیع الشأن مروی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله جبرئیل برای آن حضرت آورد در وقتی که در مقام ابراهیم علیه السلام مشغول به نماز بود و کفعمی در بلد الامین و مصباح این دعا را ذکر کرده و در حاشیه آن اشاره به فضیلت آن نموده از جمله فرموده هر که این دعا را در ایام البيض ماه رمضان بخواند گناهانش آمرزیده شود اگر چه به عدد دانه‌های باران و برگ درختان و ریگ بیابان باشد و برای شفای مریض و قضای دین و غنا و توانگری و رفع غم خواندن آن نافع است و دعا این است: بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُ تَعَالَيْتَ يَا رَحْمَانَ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا رَحِيمَ تَعَالَيْتَ يَا كَرِيمَ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا مَلِكُ تَعَالَيْتَ يَا مَالِكُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا قُدُّوسُ تَعَالَيْتَ يَا سَلَامُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا مُؤْمِنُ تَعَالَيْتَ يَا مُهَيِّمُنْ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا عَزِيزُ تَعَالَيْتَ يَا جَبَّارُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا مُتَكَبِّرُ تَعَالَيْتَ يَا مُتَجَبِّرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا خَالِقُ تَعَالَيْتَ يَا يَارِيُّ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا مُصَوِّرُ تَعَالَيْتَ يَا مُقَدِّرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا هَادِي تَعَالَيْتَ يَا بَاقِي أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا وَهَّابُ تَعَالَيْتَ يَا تَوَّابُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا فَتَّاحُ تَعَالَيْتَ يَا مُزْنَّاحُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا سَيِّدِي تَعَالَيْتَ يَا مَوْلَايُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا قَرِيبُ تَعَالَيْتَ يَا رَقِيبُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا مُعِيذُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا حَمِيدُ تَعَالَيْتَ يَا مَجِيدُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا قَدِيمُ تَعَالَيْتَ يَا عَظِيمُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا غَفُورُ تَعَالَيْتَ يَا شَكُورُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا شَهِيدُ تَعَالَيْتَ يَا شَهِيدُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا حَنَّانُ تَعَالَيْتَ يَا مَنَّانُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا بَاعِثُ تَعَالَيْتَ يَا وَارِثُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا مُحْيِي تَعَالَيْتَ يَا مُمِيتُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا شَفِيقُ تَعَالَيْتَ يَا رَفِيقُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا أُنِيسُ تَعَالَيْتَ يَا مُونِسُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا جَلِيلُ تَعَالَيْتَ يَا جَمِيلُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا خَبِيرُ تَعَالَيْتَ يَا بَصِيرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا حَفِيُّ تَعَالَيْتَ يَا مَلِيُّ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا مَعْبُودُ تَعَالَيْتَ يَا مَوْجُودُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا غَفَّارُ تَعَالَيْتَ يَا فَهَّارُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا مَذْكَورُ تَعَالَيْتَ يَا مَشْهُورُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا جَوَادُ تَعَالَيْتَ يَا مَعَادُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا جَمَالُ تَعَالَيْتَ يَا جَلالُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا سَابِقُ تَعَالَيْتَ يَا رَازِقُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا صَادِقُ تَعَالَيْتَ يَا فَالِقُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا سَمِيعُ تَعَالَيْتَ يَا سَرِيعُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا رَفِيعُ تَعَالَيْتَ يَا بَدِيعُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا فَعَّالُ تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا قَاضِي تَعَالَيْتَ يَا رَاضِي أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا فَاهِرُ تَعَالَيْتَ يَا طَاهِرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا عِزَالِمُ تَعَالَيْتَ يَا حَاكِمُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا دَائِمُ تَعَالَيْتَ يَا قَائِمُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا عَاصِمُ تَعَالَيْتَ يَا قَاسِمُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا غَنِيُّ تَعَالَيْتَ يَا مُغْنِي أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا وَفِيُّ تَعَالَيْتَ يَا قَوِيُّ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا كَافِي تَعَالَيْتَ يَا شَافِي أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا مُقَدِّمُ تَعَالَيْتَ يَا مُؤَخَّرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا أَوَّلُ تَعَالَيْتَ يَا آخِرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا ظَاهِرُ تَعَالَيْتَ يَا بَاطِنُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا رَجَاءُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْتَجَى أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا ذَا الِئْمَنُ تَعَالَيْتَ يَا ذَا الطُّوْلِ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا حَيُّ تَعَالَيْتَ يَا قَيُّومُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا وَاحِدُ تَعَالَيْتَ يَا أَحَدُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا سَيِّدُ تَعَالَيْتَ يَا صَمَدُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا قَدِيرُ تَعَالَيْتَ يَا كَبِيرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا وَالِي تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالِي [يَا عَلِيُّ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا عَلِيُّ تَعَالَيْتَ يَا أَعْلَى أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا وَليُّ تَعَالَيْتَ يَا مَوْلَى أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا ذَارِيُّ

تَعَالَيْتَ يَا بَارِيُّ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا خَافِضُ تَعَالَيْتَ يَا رَافِعُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُقْسِطُ تَعَالَيْتَ يَا جَامِعُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُعِزُّ تَعَالَيْتَ يَا مُذِلُّ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا حَافِظُ تَعَالَيْتَ يَا حَافِظُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا قَادِرُ تَعَالَيْتَ يَا مُقْتَدِرُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا عَلِيمُ تَعَالَيْتَ يَا حَلِيمُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا حَكَمُ تَعَالَيْتَ يَا حَكِيمُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُعْطَى تَعَالَيْتَ يَا مَانِعُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا ضَارُّ تَعَالَيْتَ يَا نَافِعُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُجِيبُ تَعَالَيْتَ يَا حَسِيبُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا عَادِلُ تَعَالَيْتَ يَا فَاصِلُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا لَطِيفُ تَعَالَيْتَ يَا شَرِيفُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا رَبُّ تَعَالَيْتَ يَا حَقُّ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مَاجِدُ تَعَالَيْتَ يَا وَاحِدُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا عَفُوُّ تَعَالَيْتَ يَا مُنْتَقِمُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا وَاسِعُ تَعَالَيْتَ يَا مُوسِعُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا رَعُوفُ تَعَالَيْتَ يَا عَطُوفُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا فَوْدُ تَعَالَيْتَ يَا وَثِرُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُقِيتُ تَعَالَيْتَ يَا مُحِيطُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا وَكِيلُ تَعَالَيْتَ يَا عَيْدَلُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُبِينُ تَعَالَيْتَ يَا مَتِينُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا بُرُّ تَعَالَيْتَ يَا وَدُودُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا رَشِيدُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْشِدُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا نُورُ تَعَالَيْتَ يَا مُنَوِّرُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا نَصِيرُ تَعَالَيْتَ يَا نَاصِرُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا صَبُورُ تَعَالَيْتَ يَا صَابِرُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُحْصَى تَعَالَيْتَ يَا مُنْشِئُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا سُبْحَانَكَ يَا مُغِيثُ تَعَالَيْتَ يَا مُغِيثُ تَعَالَيْتَ يَا غِيَاثُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا فَاطِرُ تَعَالَيْتَ يَا حَاضِرُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْعِزِّ وَالْجَبَالِ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَبُوتِ وَالْجَلَالِ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجِّنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُجِي الْمُؤْمِنِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

دعای عدیلہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَأَنَا الْعَبْدُ الضَّعِيفُ الْمَذْنُوبُ الْعَاصِي الْمُحْتَاجُ الْحَقِيرُ أَشْهَدُ لِمُنْعَمِي وَ خَالِقِي وَ رَازِقِي وَ مُكْرِمِي كَمَا شَهِدَ لِدَاتِهِ وَ شَهِدْتُ لَهُ الْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ مِنْ عِبَادِهِ بِأَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ذُو النِّعَمِ وَالْإِحْسَانِ وَالْكَرَمِ وَالْإِمْتِنَانِ قَادِرٌ أَرْزَلَنِي عَالِمٌ أَيْدِيَّ حَتَّى أَحْدَيْتَنِي مَوْجُودٌ سَرْمَدِيٌّ سَمِيعٌ بَصِيرٌ مُرِيدٌ كَارِهِ مُدْرِكٌ صَمَدِيٌّ يَسْتَحِقُّ هَذِهِ الصِّفَاتِ وَ هُوَ عَلَى مَا هُوَ عَلَيْهِ فِي عِزِّ صِفَاتِهِ كَانَ قَوِيًّا قَبْلَ وُجُودِ الْقُدْرَةِ وَ الْقُوَّةِ وَ كَانَ عَلِيمًا قَبْلَ إِيجَادِ الْعِلْمِ وَ الْعِلْمِ لَمْ يَزَلْ سَيِّطَانًا إِذْ لَا مَمْلَكَةَ وَ لَا مَالَ وَ لَمْ يَزَلْ سُبْحَانًا عَلَى جَمِيعِ الْأَحْوَالِ وَجُودُهُ قَبْلَ الْقَبْلِ فِي أَرْزَالِ الْأَزَالِ وَ بَقَاؤُهُ بَعْدَ الْبُعْدِ مِنْ غَيْرِ انْتِقَالٍ وَ لَا زَوَالٍ غَنِيٌّ فِي الْأَوَّلِ وَ الْآخِرِ مُسْتَعْنٍ فِي الْبَاطِنِ وَ الظَّاهِرِ لَا جَوْرَ فِي قَضِيَّتِهِ وَ لَا مِثْلَ فِي مَشِيَّتِهِ وَ لَا ظَلَمَ فِي تَقْدِيرِهِ وَ لَا مَهْرَبَ مِنْ حُكُومَتِهِ وَ لَا مَلْجَأَ مِنْ سَطَوَاتِهِ وَ لَا مَنجَى مِنْ نِقَمَاتِهِ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ وَ لَا يَفُوتُهُ أَحَدٌ إِذَا طَلَبَهُ أَرَاخَ الْعِلْمِ فِي التَّكْلِيفِ وَ سَوَى التَّوْفِيقِ بَيْنَ الضَّعِيفِ وَ الشَّرِيفِ مَكَّنَ آدَاءَ الْمَأْمُورِ وَ سَهَّلَ سَبِيلَ اجْتِنَابِ الْمُحْظُورِ لَمْ يُكَلِّفِ الطَّاعَةَ إِلَّا دُونَ الْوُسْعِ وَ الطَّاقَةِ سُبْحَانَهُ مَا أُبِينَ كَرَمَهُ وَ أَعْلَى شَأْنَهُ سُبْحَانَهُ مَا أَجَلَّ نَيْلَهُ وَ أَعْظَمَ إِحْسَانَهُ بَعَثَ الْأَنْبِيَاءَ لِيُبَيِّنَ عَدْلَهُ وَ نَصَبَ الْأَوْصِيَاءَ لِيُظَهِّرَ طَوْلَهُ وَ فَضْلَهُ وَ جَعَلَنَا مِنْ أُمَّةِ سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَ خَيْرِ الْأَوْلِيَاءِ وَ أَفْضَلِ الْأَصْفِيَاءِ وَ أَعْلَى الْأَرْكَبِيَاءِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ آمَنَّا بِهِ وَ بِمَا دَعَانَا إِلَيْهِ وَ بِالْقُرْآنِ الَّذِي أَنْزَلَهُ عَلَيْهِ وَ بَوَصَّيَهُ الَّذِي نَصَبَهُ يَوْمَ الْعَدِيرِ وَ أَسَارَ بِقَوْلِهِ هَذَا عَلَيَّ إِلَيْهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْأَنْبِيَاءَ الْأَبْرَارَ وَ الْخُلَفَاءَ الْأَخْيَارَ بَعْدَ الرَّسُولِ الْمُخْتَارِ عَلَيَّ قَامِعِ الْكُفَّارِ وَ مِنْ بَعْدِهِ سَيِّدِ أَوْلَادِهِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ ثُمَّ أَخُوهُ السَّبِطِ النَّبِيِّ لِمَرْضَاهُ اللَّهُ الْحَسَنِ بْنِ سَمِّ الْعَابِدِ عَلِيٍّ ثُمَّ الْبَاقِرِ مُحَمَّدٍ ثُمَّ الصَّادِقِ جَعْفَرٍ ثُمَّ الْكَاطِمِ مُوسَى ثُمَّ الرَّضَا عَلِيٍّ ثُمَّ النَّقِيِّ مُحَمَّدٍ ثُمَّ النَّقِيِّ عَلِيٍّ ثُمَّ الزَّكِيِّ الْعَسْكَرِيِّ الْحَسَنِ ثُمَّ الْحُجَّةِ الْخَلْفِ الْقَائِمِ الْمُتَنْظَرِ الْمَهْدِيِّ الْمُرْجِي الَّذِي يَبْقَائِهِ بَقِيَّتِ الدُّنْيَا وَ بِيَمِينِهِ رُزْقَ الْوَرَى وَ بِوُجُودِهِ ثَبَتِ الْأَرْضُ وَ السَّمَاءُ وَ بِهِ يَمْلَأُ اللَّهُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَ عَدْلًا بَعْدَ مَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَ جَوْرًا وَ أَشْهَدُ أَنَّ أَقْوَالَهُمْ حُجَّةٌ وَ أَمْتَالَهُمْ فَرِيضَةٌ وَ طَاعَتُهُمْ مَفْرُوضَةٌ وَ

مَوَدَّتْهُمْ لَازِمَةً مَّقْضِيَّةً وَ الْاِقْتِدَاءَ بِهِمْ مُنْجِيَّةً وَ مُخَالَفَتَهُمْ مُزْدِيَّةً وَ هُمْ سَادَاتُ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَجْمَعِينَ وَ شَفَعَاءُ يَوْمِ الدِّينِ وَ اَيْمَةٌ اَهْلِ الْاَرْضِ عَلَى الْيَقِينِ وَ اَفْضَلُ الْاَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَ اَشْهَدُ اَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَ مَسَاءَلَهُ الْقَبْرِ حَقٌّ وَ الْبَعْثَ حَقٌّ وَ النُّشُورَ حَقٌّ وَ الصِّرَاطَ حَقٌّ وَ الْمِيزَانَ حَقٌّ وَ الْحِسَابَ حَقٌّ وَ الْكِتَابَ حَقٌّ وَ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَ النَّارَ حَقٌّ وَ اَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَ اَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ اللَّهُمَّ فَضْلُكَ رِجَائِي وَ كَرَمُكَ وَ رَحْمَتُكَ اَمَلِي لَا عَمَلَ لِي اَسْتَحِقُّ بِهِ الْجَنَّةَ وَلَا طَاعَةَ لِي اَسْتَوْجِبُ بِهَا الرِّضْوَانَ اِلَّا اَنْتَى اَعْتَقَدْتُ تَوْحِيدَكَ وَ عَدْلَكَ وَ اَزْتَجِيْتُ اِحْسَانَكَ وَ فَضْلَكَ وَ تَشَفَعْتُ اِلَيْكَ بِالنَّبِيِّ وَ آلِهِ مِنْ اَحِبَّتِكَ وَ اَنْتَ اَكْرَمُ الْاَكْرَمِينَ وَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ اَجْمَعِينَ الطَّاهِرِينَ وَ سَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا وَ كَثِيرًا وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اِنِّي اُودِعْتُكَ يَقِينِي هَذَا وَ ثَبَاتَ دِينِي وَ اَنْتَ خَيْرٌ مُسْتَوْدَعٍ وَ قَدْ اَمَرْتَنَا بِحِفْظِ الْوَدَائِعِ فَرُدَّهُ عَلَيَّ وَ قَدْ حُضِرَ مَوْتِي بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَى كَوَيْدِ كِه در دعاهاى ماثوره است: اللَّهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَدِيلَةِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَ عَدِيلِهِ عِنْدَ الْمَوْتِ يعنى عدول کردن از حق به باطل در وقت مردن و آن چنان است که شیطان نزد محتضر حاضر شود و وسوسه کند و او را در تشکیک اندازد تا آنکه او را از ایمان بیرون کند و از این جهت است که در دعاها استعاذه از آن شده و جناب فخر المحققین رحمه الله علیه فرموده که هر که خواهد از آن سالم بماند استحضر کند ادله ایمان و اصول خمس را با ادله قطعی و صفای خاطر و بسپرد آن را به حق تعالی که در وقت حضور موت به او رد فرماید به این طریق که بگوید بعد از عقاید حق: اللَّهُمَّ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اِنِّي قَدْ اُودِعْتُكَ يَقِينِي هَذَا وَ ثَبَاتَ دِينِي وَ اَنْتَ خَيْرٌ مُسْتَوْدَعٍ وَ قَدْ اَمَرْتَنَا بِحِفْظِ الْوَدَائِعِ فَرُدَّهُ عَلَيَّ وَ قَدْ حُضِرَ مَوْتِي بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَى كَوَيْدِ كِه در دعاى شریف عديله و استحضر معنی آن در خاطر برای سلامت جستن از خطر عديله عند الموت نافع است و اما اینکه این دعا ماثور است یا از منشآت علما است خیریت صناعت علم حدیث و روایت و جامع شمل اخبار ائمه علیهم السلام عالم متبحر خبیر و محدث ناقد بصیر شیخنا الاکرم و المحدث الاعظم مولانا الحاج میرزا حسین النوری نور الله مرقده فرموده: «و اما دعاء العديلة المعروفة فهو من مؤلفات بعض أهل العلم ليس بمأثور ولا موجود فى كتب حملة الأحاديث و نقادها» و بدان که شیخ طوسی از محمد بن سلیمان دیلمی روایت کرده است که: به خدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که شیعیان تو می گویند که ایمان بر دو قسم است یکی مستقر و ثابت و دیگر آنکه به امانت سپرده شده است و زایل می گردد پس به من بیاموز دعایی را که هر گاه آن را بخوانم ایمان من کامل گردد و زایل نشود فرمود که بگو بعد از هر نماز واجب: رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَ بِالْمُحَمَّدِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ نَبِيًّا وَ بِالْاِسْلَامِ دِينًا وَ بِالْقُرْآنِ كِتَابًا وَ بِالْكَعْبَةِ قِبْلَةً وَ بِعَلِيِّ وَلِيًّا وَ بِالْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَ الْحُجَّهِ بْنِ الْحَسَنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ اِنَّهُمْ اَللَّهُمَّ اِنِّي رَضِيْتُ بِهِمْ اِنَّهُمْ فَاَرْضَنِي لَهُمْ اِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

دعای جوشن کبیر

در بلد الامین و مصباح کفعمی است و آن مروی است از حضرت سید الساجدین از پدرش از جد بزرگوارش حضرت رسول صلی الله علیه و علیهم اجمعین و این دعا را جبرئیل علیه السلام آورد برای پیغمبر صلی الله علیه و آله در یکی از غزوات در حالی که بر تن آن حضرت جوشن گرانی بود که سنگینی آن بدن مبارکش را به درد آورده بود پس جبرئیل عرض کرد که یا محمد پروردگارت تو را سلام می رساند و می فرماید که بکن این جوشن را و بخوان این دعا را که او امان است از برای تو و امت تو پس شرحی در فضیلت این دعا ذکر فرموده که مقام نقل تمامش نیست از جمله آنکه هر که آن را بر کفن خویش نویسد حق تعالی حیا فرماید که او را به آتش عذاب کند و هر که آن را به نیت در اول ماه رمضان بخواند حق تعالی او را روزی فرماید لیلۃ القدر و خلق فرماید برای او هفتاد هزار فرشته که تسبیح و تقدیس کنند خدا را و ثوابش را برای او قرار دهند پس فضیلت بسیار نقل کرده تا آنکه فرموده و هر که بخواند او را در ماه رمضان سه مرتبه حرام فرماید حق تعالی جسد او را بر آتش جهنم و واجب فرماید برای او

بهشت را و دو ملک بر او موکل فرماید که حفظ کنند او را از معاصی و در امان خدا باشد مدت حیات خود و در آخر خیر است که جناب امام حسین علیه السلام فرمود وصیت کرد پدرم علی بن ابی طالب صلوات الله علیه به حفظ این دعا و آنکه بنویسم آن را بر کفن او و تعلیم کنم آن را به اهل خود و ترغیب کنم ایشان را به خواندن آن و آن هزار اسم است و در آن اسم اعظم. فقیر گوید که: از این خبر دو چیز مستفاد می‌شود یکی: استحباب نوشتن این دعا به کفن چنانکه علامه بحر العلوم عطر الله مرقدہ در دره به آن اشاره فرموده: «وَسُنَّ أَنْ يُكْتَبَ بِالْأَكْفَانِ شَهَادَةُ الْإِسْلَامِ وَالْإِيمَانِ وَهَكَذَا كِتَابَةُ الْقُرْآنِ وَالْجَوْشَنُ الْمُنْعُوثُ بِالْأَمَانِ» دوم: استحباب خواندن این دعا در اول ماه رمضان و اما خواندن آن در خصوص شبهای قدر در خبر ذکر از آن نیست لکن علامه مجلسی قدس الله روحه در زاد المعاد در ضمن اعمال شبهای قدر فرموده و در بعضی از روایات وارد شده است که دعای جوشن کبیر را در هر یک از این سه شب بخوانند و کافی است فرمایش آن بزرگوار ما را در این مقام أحله الله دار السلام بالجمله این دعا صد فصل است و هر فصلی مشتمل بر ده اسم الهی است و در آخر هر فصل باید گفت: سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعُوْثُ الْعُوْثُ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ وَ دَر بِلْدِ الْأَمِينِ اسْت که در اول هر فصل بِسْمِ اللَّهِ بگویند و در آخرش سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعُوْثُ الْعُوْثُ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ آن دعا این است: ۱ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانَ يَا كَرِيمَ يَا مُقِيمَ يَا عَظِيمَ يَا قَدِيمَ يَا عَلِيمَ يَا حَلِيمَ يَا حَكِيمَ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعُوْثُ الْعُوْثُ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ ۲ يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ يَا وَلِيَّ الْحَسَنَاتِ يَا غَافِرَ الْخَطِيئَاتِ يَا مُعْطِيَ الْمَسْأَلَاتِ يَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ ۳ يَا خَيْرَ الْغَافِرِينَ يَا خَيْرَ الْفَاتِحِينَ يَا خَيْرَ النَّاصِرِينَ يَا خَيْرَ الْحَاكِمِينَ يَا خَيْرَ الرَّازِقِينَ يَا خَيْرَ الْوَارِثِينَ يَا خَيْرَ الْحَامِدِينَ يَا خَيْرَ الذَّاكِرِينَ يَا خَيْرَ الْمُتَزَلِّينَ يَا خَيْرَ الْمُحْسِنِينَ ۴ يَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَ الْجَمَالُ يَا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَ الْكَمَالُ يَا مَنْ لَهُ الْمُلْكُ وَ الْجَلَالُ يَا مَنْ هُوَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ يَا مُنْشِئَ السَّحَابِ الثَّقَالِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ يَا مَنْ هُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ يَا مَنْ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ يَا مَنْ عِنْدَهُ أَمُّ الْكِتَابِ ۵ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا بُرْهَانَ يَا سُلْطَانَ يَا رِضْوَانَ يَا غُفْرَانَ يَا سُبْحَانَ يَا مُسْتَعَانَ يَا ذَا الْمَنِّ وَ الْبَيَانِ ۶ يَا مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ يَا مَنْ اسْتَسَلَّمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ يَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ يَا مَنْ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ خَشْيَتِهِ يَا مَنْ تَشَقَّقَتِ الْجِبَالُ مِنْ مَخَافَتِهِ يَا مَنْ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ بِأَمْرِهِ يَا مَنْ اسْتَفْرَّتِ الْأَرْضُونَ بِأَذْنِهِ يَا مَنْ يَسْبِغُ الرِّعْدُ بِحَمِيدِهِ يَا مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ ۷ يَا غَافِرَ الْخَطِيئَاتِ يَا كَاشِفَ الْبَلَايَا يَا مُنْتَهَى الرَّجَايَا يَا مُجْزِلَ الْعَطَايَا يَا وَاهِبَ الْهُدَايَا يَا رَازِقَ الْبَرَايَا يَا قَاضِيَ الْمَنَايَا يَا سَامِعَ الشُّكَايَا يَا بَاعِثَ الْبَرَايَا يَا مُطْلِقَ الْأَسَارَى ۸ يَا ذَا الْحَمِيدِ وَ النَّبَاءِ يَا ذَا الْفَخْرِ وَ الْبَهَاءِ يَا ذَا الْمَجْدِ وَ السَّنَاءِ يَا ذَا الْعَهْدِ وَ الْوَفَاءِ يَا ذَا الْعَفْوِ وَ الرَّضَاءِ يَا ذَا الْمَنِّ وَ الْعَطَاءِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَ الْقَضَاءِ يَا ذَا الْعِزِّ وَ الْبَقَاءِ يَا ذَا الْجُودِ وَ السَّخَاءِ يَا ذَا الْأَلَاءِ وَ النِّعْمَاءِ ۹ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مَانِعَ يَا دَافِعَ يَا رَافِعَ يَا صَانِعَ يَا نَافِعَ يَا سَامِعَ يَا جَامِعَ يَا شَافِعَ يَا وَاسِعَ يَا مُوسِعَ ۱۰ يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقَ كُلِّ مَخْلُوقٍ يَا رَازِقَ كُلِّ مَرْزُوقٍ يَا مَالِكَ كُلِّ مَمْلُوكٍ يَا كَاشِفَ كُلِّ مَكْرُوبٍ يَا فَارِجَ كُلِّ مَهْمُومٍ يَا رَاحِمَ كُلِّ مَرْحُومٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَخْذُولٍ يَا سَائِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ يَا مَلْجَأَ كُلِّ مَطْرُودٍ ۱۱ يَا عِدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي يَا رَجَائِي عِنْدَ مُصِيبَتِي يَا مُوْنِسَتِي عِنْدَ وَحْشَتِي يَا صَاحِبِي عِنْدَ غُرْبَتِي يَا وَلِيِّي عِنْدَ نِعْمَتِي يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُرْبَتِي يَا دَلِيلِي عِنْدَ خَيْرَتِي يَا عَنَائِي عِنْدَ افْتِقَارِي يَا مَلْجَأِي عِنْدَ اضْطِرَارِي يَا مُعِينِي عِنْدَ مَفْرَعِي ۱۲ يَا عَلَامَ الْغُيُوبِ يَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ يَا سِتَّارَ الْغُيُوبِ يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ يَا مَقْلَبَ الْقُلُوبِ يَا طَيِّبَ الْقُلُوبِ يَا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ يَا أُنَيْسَ الْقُلُوبِ يَا مُفَرِّجَ الْهُمُومِ يَا مُنْفَسِّ الْغُومِ ۱۳ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا جَلِيلَ يَا جَمِيلَ يَا وَكِيلَ يَا كَفِيلَ يَا دَلِيلَ يَا قَبِيلَ يَا مُدِيلَ يَا مُنِيلَ يَا مُقِيلَ يَا مُحِيلَ ۱۴ يَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَضْرِحِينَ يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا عَوْنَ الْمُؤْمِنِينَ يَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ يَا مَلْجَأَ الْعَاصِينَ يَا غَافِرَ الْمُذْنِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ ۱۵ يَا ذَا الْجُودِ وَ الْإِحْسَانِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَ الْاِمْتِنَانِ يَا ذَا الْأَمْنِ وَ الْأَمَانِ يَا ذَا الْقُدْسِ وَ السُّبْحَانَ يَا ذَا الْحِكْمَةِ وَ الْبَيَانِ يَا ذَا الرَّحْمَةِ وَ الرَّضْوَانِ يَا ذَا الْحُجَّةِ وَ الْبُرْهَانِ يَا ذَا الْعِظَمَةِ وَ السُّلْطَانِ يَا ذَا الرَّأْفَةِ وَ الْمُسْتَعَانَ يَا ذَا الْعَفْوِ وَ الْغُفْرَانِ ۱۶ يَا مَنْ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَبْلُ كُلِّ

شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ يَفْقَىٰ وَيَفْنَىٰ
كُلُّ شَيْءٍ ۱۷ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُؤْمِنٌ يَا مُهَيِّمٌ يَا مُكُونٌ يَا مُلَقَّنٌ يَا مُبِينٌ يَا مُهَوَّنٌ يَا مُمَكِّنٌ يَا مُزِينٌ يَا مُغْلِبٌ يَا مُقَسِّمٌ ۱۸ يَا
مَنْ هُوَ فِي مُلْكِهِ مُقِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي جَلَالِهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَىٰ عِبَادِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ يَا مَنْ
هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي صُنْعِهِ حَكِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ قَدِيمٌ ۱۹ يَا
مَنْ لَا يُرْجَىٰ إِلَّا فَضْلُهُ يَا مَنْ لَا يُسْأَلُ إِلَّا عَفْوُهُ يَا مَنْ لَا يُنْظَرُ إِلَّا بَرُّهُ يَا مَنْ لَا يُخَافُ إِلَّا عَدْلُهُ يَا مَنْ لَا يَدُومُ إِلَّا مُلْكُهُ يَا مَنْ لَا سُلْطَانَ إِلَّا
سُلْطَانَهُ يَا مَنْ وَسِعَتْ كُلُّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ مِثْلَهُ ۲۰ يَا فَارِحَ الْهَمِّ يَا
كَاشِفَ الْغَمِّ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ يَا خَالِقَ الْخَلْقِ يَا صَادِقَ الْوَعْدِ يَا مُوفِيَ الْعَهْدِ يَا عَالِمَ السِّرِّ يَا فَالِقَ الْحَبِّ يَا رَازِقَ الْأَنَامِ ۲۱
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَلِيٌّ يَا وَفِيٌّ يَا غَنِيٌّ يَا مَلِيٌّ يَا حَفِيٌّ يَا رَضِيٌّ يَا زَكِيٌّ يَا بَدِيٌّ يَا قَوِيٌّ يَا وَلِيٌّ ۲۲ يَا مَنْ أَطْهَرَ الْجَمِيلِ يَا مَنْ
سَتَرَ الْقَبِيحَ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ يَا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السُّرِّيَةَ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا
صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَىٰ يَا مُتَهَيِّئَ كُلِّ شَكْوَىٰ ۲۳ يَا ذَا التَّعَمُّهِ السَّابِعَةَ يَا ذَا الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةَ يَا ذَا الْمِنَّةِ السَّابِقَةَ يَا ذَا الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةَ يَا ذَا الْقُدْرَةِ
الْكَامِلَةَ يَا ذَا الْحُجَّةِ الْقَاطِعَةَ يَا ذَا الْكِرَامَةِ الظَّاهِرَةَ يَا ذَا الْعِزَّةِ الدَّائِمَةَ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينَةَ يَا ذَا الْعِظَمَةِ الْمُنِيعَةَ ۲۴ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ يَا جَاعِلَ
الظُّلُمَاتِ يَا رَاحِمَ الْعَبْرَاتِ يَا مُقْبِلَ الْعَثَرَاتِ يَا سَاتِرَ الْعُورَاتِ يَا مُحْيِيَ الْأَمْوَاتِ يَا مُنْزِلَ الْآيَاتِ يَا مُضَعِّفَ الْحَسَنَاتِ يَا مَاجِيَ السَّيِّئَاتِ يَا
شَدِيدَ النَّقِمَاتِ ۲۵ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُصَوِّرٌ يَا مُقَدِّرٌ يَا مُدَبِّرٌ يَا مُطَهِّرٌ يَا مُنَوِّرٌ يَا مُبَسِّرٌ يَا مُبْشِرٌ يَا مُنْذِرٌ يَا مُقَدِّمٌ يَا مُؤَخِّرٌ ۲۶ يَا
رَبَّ النَّبِيِّ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ يَا رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ
الْحِلِّ وَالْحَرَامِ يَا رَبَّ الثُّورِ وَالظَّلَامِ يَا رَبَّ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ يَا رَبَّ الْقُدْرَةِ فِي الْأَنَامِ ۲۷ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ يَا أَعْدَلَ الْعَادِلِينَ يَا أَصْدَقَ
الصَّادِقِينَ يَا أَطْهَرَ الطَّاهِرِينَ يَا أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ يَا أَسْمَعَ السَّمَاعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ يَا أَشْفَعَ الشَّافِعِينَ يَا أَكْرَمَ
الْأَكْرَمِينَ ۲۸ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ يَا حِزْرَ مَنْ لَا حِزْرَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا فَخْرَ مَنْ
لَا فَخْرَ لَهُ يَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ يَا مُعِينَ مَنْ لَا مُعِينَ لَهُ يَا أُنَيْسَ مَنْ لَا أُنَيْسَ لَهُ يَا أَمَانَ مَنْ لَا أَمَانَ لَهُ ۲۹ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا
عَاصِمٌ يَا قَائِمٌ يَا دَائِمٌ يَا رَاحِمٌ يَا سَالِمٌ يَا حَاكِمٌ يَا عَالِمٌ يَا قَاسِمٌ يَا قَابِضٌ يَا بَاسِطٌ يَا عَاصِمٌ يَا مُنْتَصِرٌ يَا مُنْتَصِرٌ يَا مُنْتَصِرٌ يَا مُنْتَصِرٌ
مَنْ اسْتَعْفَرَهُ يَا نَاصِرٌ مَنْ اسْتَنْصَرَهُ يَا حَافِظٌ مَنْ اسْتَحْفَظَهُ يَا مُكْرَمٌ مَنْ اسْتَكْرَمَهُ يَا مُرْشِدٌ مَنْ اسْتَشْرَدَهُ يَا صَرِيحٌ مَنْ اسْتَضَرَّحَهُ يَا مُعِينٌ مَنْ
اسْتَعَانَهُ يَا مُغِيثٌ مَنْ اسْتَعَاثَهُ ۳۱ يَا عَزِيزًا لَا يُضَامُ يَا لَطِيفًا لَا يُرَامُ يَا قَيُّومًا لَا يَنَامُ يَا دَائِمًا لَا يَفُوتُ يَا حَيًّا لَا يَمُوتُ يَا مَلِكًا لَا يَزُولُ يَا بَاقِيًا
لَا يَفْنَىٰ يَا عَالِمًا لَا يَجْهَلُ يَا صِمْدًا لَا يُطْعَمُ يَا قَوِيًّا لَا يَضْعَفُ ۳۲ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَحَدًا يَا وَاحِدًا يَا شَاهِدًا يَا مَاجِدًا يَا حَامِدًا
يَا رَاشِدًا يَا بَاعِثًا يَا وَارِثًا يَا ضَارًّا يَا نَافِعٌ ۳۳ يَا أَعْظَمَ مَنْ كُلُّ عَظِيمٍ يَا أَكْرَمَ مَنْ كُلُّ كَرِيمٍ يَا أَرْحَمَ مَنْ كُلُّ رَحِيمٍ يَا أَعْلَمَ مَنْ كُلُّ عَلِيمٍ
يَا أَحْكَمَ مَنْ كُلُّ حَكِيمٍ يَا أَعْلَمَ مَنْ كُلُّ عَلِيمٍ يَا أَكْبَرَ مَنْ كُلُّ كَبِيرٍ يَا أَلْطَفَ مَنْ كُلُّ لَطِيفٍ يَا أَجَلَ مَنْ كُلُّ جَلِيلٍ يَا أَعَزَّ مَنْ كُلُّ عَزِيزٍ
۳۴ يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيمَ الْمَنْ يَا كَثِيرَ الْخَيْرِ يَا قَدِيمَ الْفَضْلِ يَا دَائِمَ اللَّطْفِ يَا لَطِيفَ الصُّنْعِ يَا مُنْفَسَ الْكَرْبِ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ يَا
مَالِكَ الْمُلْكِ يَا قَاضِيَ الْحَقِّ ۳۵ يَا مَنْ هُوَ فِي عَهْدِهِ وَفِيَّ يَا مَنْ هُوَ فِي وَفَائِهِ قَوِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي عُلوِّهِ قَرِيبٌ يَا
مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ شَرِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ مَجِيدٌ يَا مَنْ هُوَ
فِي مَجْدِهِ حَمِيدٌ ۳۶ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا كَافِيَّ يَا شَافِيَّ يَا وَافِيَّ يَا مُعَافِيَّ يَا هَادِيَّ يَا دَاعِيَّ يَا قَاضِيَّ يَا رَاضِيَّ يَا عَالِيَّ يَا بَاقِيَّ
۳۷ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاشِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ كَائِنٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُوجُودٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ إِلَيْهِ
يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَائِفٌ مِنْهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صَائِرٌ إِلَيْهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا
وَجْهَهُ ۳۸ يَا مَنْ لَا مَفْرَعٌ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَفْرَعٌ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَقْصَدَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَنجَىٰ مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا يُرْغَبُ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا
حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يُسْتَعَانُ إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يُتَوَكَّلُ إِلَّا عَلَيْهِ يَا مَنْ لَا يُرْجَىٰ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُعْبَدُ إِلَّا هُوَ ۳۹ يَا خَيْرَ الْمَرْهُومِينَ يَا
خَيْرَ الْمَرْغُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمُطْلُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمُسْتُوْلِينَ يَا خَيْرَ الْمُفْضُودِينَ يَا خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَشْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَحْبُوبِينَ يَا خَيْرَ

الْمَدْعُوَيْنَ يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنِسِينَ ۴۰ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا غَافِرُ يَا سَاتِرُ يَا قَادِرُ يَا قَاهِرُ يَا فَاطِرُ يَا كَاسِرُ يَا جَابِرُ يَا ذَاكِرُ يَا نَاطِرُ يَا
 نَاصِرُ ۴۱ يَا مَنْ خَلَقَ فَسْوَىٰ يَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدَىٰ يَا مَنْ يَكْشِفُ الْبُلُوَىٰ يَا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوَىٰ يَا مَنْ يَنْقُذُ الْغُرْفَىٰ يَا مَنْ يُنْجِي الْهَلَكَىٰ يَا مَنْ
 يَشْفِي الْمَرْضَىٰ يَا مَنْ أَصْحَكَ وَأَبْكَىٰ يَا مَنْ أَمَاتَ وَأَحْيَا يَا مَنْ خَلَقَ الرُّوحَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۴۲ يَا مَنْ فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ سَبِيلُهُ يَا مَنْ فِي
 الْأَفَاقِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي الْآيَاتِ بُرْهَانُهُ يَا مَنْ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِزَّتُهُ يَا مَنْ فِي الْقِيَامَةِ مُلْكُهُ يَا مَنْ فِي الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ يَا
 مَنْ فِي الْمِيزَانِ قَضَاؤُهُ يَا مَنْ فِي الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ ۴۳ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَهْرُبُ الْخَائِفُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفْرَعُ الْمَذْتَبُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ
 يَقْصِدُ الْمُنِيبُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْغَبُ الزَّاهِدُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَلْجَأُ الْمُتَحَيِّرُونَ يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ يَا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ يَا مَنْ فِي
 عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمُؤْمِنُونَ يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۴۴ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَبِيبُ يَا طَيْبُ يَا
 قَرِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا مَهِيبُ [مَهِيْبُ يَا مُثِيبُ يَا مُجِيبُ يَا خَبِيرُ يَا بَصِيرُ ۴۵ يَا أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ يَا أَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ يَا أَبْصَرَ
 مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ يَا أَخْبَرَ مِنْ كُلِّ خَبِيرٍ يَا أَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيفٍ يَا أَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ يَا أَقْوَىٰ مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ يَا أَعْنَىٰ مِنْ كُلِّ عَنِيٍّ يَا أَجْوَدَ
 مِنْ كُلِّ جَوَادٍ يَا أَرْأَفَ مِنْ كُلِّ رَعُوفٍ ۴۶ يَا غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوبٍ يَا صَانِعًا غَيْرَ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقًا غَيْرَ مَخْلُوقٍ يَا مَالِكًا غَيْرَ مَمْلُوكٍ يَا قَاهِرًا
 غَيْرَ مَقْهُورٍ يَا رَافِعًا غَيْرَ مَرْفُوعٍ يَا حَافِظًا غَيْرَ مَحْفُوظٍ يَا نَاصِرًا غَيْرَ مَنْصُورٍ يَا شَاهِدًا غَيْرَ غَائِبٍ يَا قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدٍ ۴۷ يَا نُوْرَ النُّوْرِ يَا مَنُوْرَ
 النُّوْرِ يَا خَالِقَ النُّوْرِ يَا مِدْبِرَ النُّوْرِ يَا مُقَدِّرَ النُّوْرِ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا بَعْدَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا فَوْقَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا لَيْسَ
 كَمِثْلِهِ نُورٌ ۴۸ يَا مَنْ عَطَاؤُهُ شَرِيفٌ يَا مَنْ فِعْلُهُ لَطِيفٌ يَا مَنْ لُطْفُهُ مُقِيمٌ يَا مَنْ إِحْسَانُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ يَا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ يَا مَنْ
 عَفْوُهُ فَضْلٌ يَا مَنْ عَذَابُهُ عَذْلٌ يَا مَنْ ذِكْرُهُ حُلُوٌّ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ ۴۹ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَهِّلُ يَا مُفْضِلُ يَا مُبَدِّلُ يَا مُدَلِّلُ يَا
 مُنَزِّلُ يَا مُنَوِّلُ يَا مُفْضِلُ يَا مُجْزِلُ يَا مُمَهِّلُ يَا مُجْمِلُ ۵۰ يَا مَنْ يَرَىٰ وَلَا يُرَىٰ يَا مَنْ يَخْلُقُ وَلَا يُخْلَقُ يَا مَنْ يَهْدِي وَلَا يُهْدَىٰ يَا مَنْ يُحْيِي
 وَلَا يُحْيَىٰ يَا مَنْ يَسْأَلُ وَلَا يُسْأَلُ يَا مَنْ يُطْعَمُ وَلَا يُطْعَمُ يَا مَنْ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ يَا مَنْ يَقْضَىٰ وَلَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِ يَا مَنْ يَحْكُمُ وَلَا
 يُحْكَمُ عَلَيْهِ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۵۱ يَا نِعْمَ الْحَسِيبُ يَا نِعْمَ الطَّيِّبُ يَا نِعْمَ الرَّقِيبُ يَا نِعْمَ الْقَرِيبُ يَا نِعْمَ
 الْمُجِيبُ يَا نِعْمَ الْحَبِيبُ يَا نِعْمَ الْكَيْلُ يَا نِعْمَ الْوَكِيلُ يَا نِعْمَ الْمَوْلَىٰ يَا نِعْمَ النَّصِيرُ ۵۲ يَا سِرُّورَ الْعَارِفِينَ يَا مَنْى الْمُحِبِّينَ يَا أُنَيْسَ
 الْمُرِيدِينَ يَا حَبِيبَ التَّوَابِينَ يَا رَازِقَ الْمُقْلِينَ يَا رَجَاءَ الْمَذْنِبِينَ يَا قُوَّةَ الْعَابِدِينَ يَا مُنْفَسَ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ يَا مُفْرَجَ عَنِ الْمُغْمُومِينَ يَا
 إِلَهَ الْأَوْلِيْنَ وَالْآخِرِينَ ۵۳ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا رَبَّنَا يَا إِلَهَنَا يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا يَا نَاصِرَنَا يَا حَافِظَنَا يَا دَلِيلَنَا يَا مُعِينَنَا يَا حَبِيبَنَا يَا
 طَيْبِنَا ۵۴ يَا رَبَّ النَّبِيِّنَ وَالْأَنْبِيَاءِ يَا رَبَّ الصِّدِّيقِينَ وَالْأَخْيَارِ يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ يَا رَبَّ الصُّغَارِ وَالْكِبَارِ يَا رَبَّ الْجُجُوبِ وَالْتَّمَارِ يَا رَبَّ
 الْأَنْهَارِ وَالْأَشْجَارِ يَا رَبَّ الصَّحَارِ وَالْقَفَارِ يَا رَبَّ الْبَرَارِ وَالْبِحَارِ يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ وَالْأَسْرَارِ ۵۵ يَا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ
 شَيْءٍ أَمْرَهُ يَا مَنْ لِحَقِّ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ لَا تُحْصَى الْعِبَادُ نِعْمَهُ يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ يَا مَنْ
 لَا تُدْرِكُ الْأَفْهَامُ جَلَالَهُ يَا مَنْ لَا تَنَالُ الْأَوْهَامُ كُنْهَهُ يَا مَنْ الْعِظَمَةُ وَالْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُهُ يَا مَنْ لَا تُرَدُّ الْعِبَادُ قَضَاءَهُ يَا مَنْ لَا مُلْكَ إِلَّا مُلْكُهُ يَا
 مَنْ لَا عَطَاءَ إِلَّا عَطَاؤُهُ ۵۶ يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا يَا مَنْ لَهُ الْأَحْزَةُ وَالْأُولَىٰ يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَأْوَىٰ يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ
 الْكُبْرَىٰ يَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْهُوَاءُ وَالْفَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْعَرْشُ وَالْتَّرَىٰ يَا مَنْ لَهُ السَّمَاوَاتُ الْعُلَىٰ
 ۵۷ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَفُوًّا يَا غَفُورًا يَا صَبُورًا يَا شُكُورًا يَا رَعُوفًا يَا عَطُوفًا يَا مَسْئُولًا يَا وَدُودًا يَا سُبُوْحًا يَا قُدُوسًا ۵۸ يَا مَنْ فِي
 السَّمَاءِ عِظَمَتُهُ يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلِيلُهُ يَا مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَابَتُهُ يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ يَا مَنْ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ
 يُعِيدُهُ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفَهُ يَا مَنْ أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ يَا مَنْ تَصَوَّرَ فِي الْخَلَائِقِ قُدْرَتَهُ ۵۹ يَا
 حَبِيبَ مَنْ لَا- حَبِيبَ لَهُ يَا طَيْبَ مَنْ لَا طَيْبَ لَهُ يَا مُجِيبَ مَنْ لَا مُجِيبَ لَهُ يَا شَفِيقَ مَنْ لَا شَفِيقَ لَهُ يَا رَفِيقَ مَنْ لَا رَفِيقَ لَهُ يَا مُغِيثَ مَنْ لَا
 مُغِيثَ لَهُ يَا دَلِيلَ مَنْ لَا دَلِيلَ لَهُ يَا أُنَيْسَ مَنْ لَا أُنَيْسَ لَهُ يَا رَاحِمَ مَنْ لَا رَاحِمَ لَهُ يَا صَاحِبَ مَنْ لَا صَاحِبَ لَهُ ۶۰ يَا كَافِيَّ مَنْ اسْتَكْفَاهُ يَا
 هَادِيَ مَنْ اسْتَهْدَاهُ يَا كَالِيَّ مَنْ اسْتَكَلَاهُ يَا رَاعِيَ مَنْ اسْتَرْعَاهُ يَا شَافِيَ مَنْ اسْتَشْفَاهُ يَا قَاضِيَ مَنْ اسْتَقْضَاهُ يَا مُعْنَىَّ مَنْ اسْتَعْنَاهُ يَا مُوفِيَّ مَنْ
 اسْتَوْفَاهُ يَا مَقْوَىَّ مَنْ اسْتَفْوَاهُ يَا وَلِيَّ مَنْ اسْتَوْلَاهُ ۶۱ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا خَالِقَ يَا رَازِقَ يَا نَاطِقَ يَا صَادِقَ يَا فَالِقَ يَا فَارِقَ يَا فَاتِقَ

يَا رَاتِقُ يَا سَابِقُ [فَاتِقُ يَا سَامِقُ ۶۲ يَا مَنْ يُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلَمَاتِ وَالْأَنْوَارَ يَا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَالْحُرُورَ يَا مَنْ سَيَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ يَا مَنْ قَدَّرَ الخَيْرَ وَالشَّرَّ يَا مَنْ خَلَقَ المَوْتَ وَالْحَيَاةَ يَا مَنْ لَهُ الخَلْقُ وَالْأَمْرُ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ فِي المُلْكِ يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ ۶۳ يَا مَنْ يَعْلَمُ مُرَادَ المُرِيدِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ يَا مَنْ يَسْمَعُ أُنِينَ الوَاهِنِينَ يَا مَنْ يَرَى بَكَاءَ الخَائِفِينَ يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ يَا مَنْ يَقْبَلُ عُذْرَ التَّائِبِينَ يَا مَنْ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ المُفْسِدِينَ يَا مَنْ لَا يُضِيعُ أَجْرَ المُحْسِنِينَ يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَن قُلُوبِ العَارِفِينَ يَا أَجُودَ الأَجُودِينَ ۶۴ يَا دَائِمَ البَقَاءِ يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ يَا وَاسِعَ العَطَاءِ يَا غَافِرَ الخَطَايَا يَا بَدِيعَ السَّمَاءِ يَا حَسَنَ البَلَاءِ يَا جَمِيلَ الثَّنَاءِ يَا قَدِيمَ السَّنَاءِ يَا كَثِيرَ الوَفَاءِ يَا شَرِيفَ الجَزَاءِ ۶۵ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَتَّارُ يَا غَفَّارُ يَا قَهَّارُ يَا جَبَّارُ يَا صَبَّارُ يَا بَارُ يَا مُخْتَارُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَّاحُ ۶۶ يَا مَنْ خَلَقَنِي وَسَوَّأَنِي يَا مَنْ رَزَقَنِي وَرَبَّأَنِي يَا مَنْ أَطْعَمَنِي وَسَقَّأَنِي يَا مَنْ قَرَّبَنِي وَأَدْنَانِي يَا مَنْ عَصَمَنِي وَكَفَّأَنِي يَا مَنْ حَفِظَنِي وَكَلَّأَنِي يَا مَنْ أَعَزَّنِي وَأَغْنَانِي يَا مَنْ وَفَّقَنِي وَهَدَانِي يَا مَنْ آتَمَّنِي وَأَوَّأَنِي يَا مَنْ أَمَاتَنِي وَأَحْيَانِي ۶۷ يَا مَنْ يُحِقُّ الحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ يَا مَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَن عِبَادِهِ يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ المَوْتِ وَقَلْبِهِ يَا مَنْ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا- بِإِذْنِهِ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَن سَبِيلِهِ يَا مَنْ لَا- مُعْتَبَ لِحُكْمِهِ يَا مَنْ لَا رَادَّ لِقَضَائِهِ يَا مَنْ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِأَمْرِهِ يَا مَنْ السَّمَاوَاتِ مَطْوِيَّاتٍ بِمِيمِنِهِ يَا مَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۶۸ يَا مَنْ جَعَلَ الأَرْضَ مَهَادًا يَا مَنْ جَعَلَ الجِبَالَ أَوْتَادًا يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ سَرَاجًا يَا مَنْ جَعَلَ القَمَرَ نُورًا يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشًا يَا مَنْ جَعَلَ النُّومَ سُبَاتًا يَا مَنْ جَعَلَ السَّمَاءَ بِنَاءً يَا مَنْ جَعَلَ الأَشْيَاءَ أَزْوَاجًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّارَ مِرْصَادًا ۶۹ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَمِيعُ يَا شَفِيعُ يَا رَفِيعُ يَا مَنِيحُ يَا سَرِيعُ يَا بَدِيعُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا حَبِيرُ [مُنِيرُ] يَا مُجِيرُ يَا حَيَّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيَّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ يَا حَيُّ الَّذِي لَا يُشَارِكُهُ حَيٌّ يَا حَيُّ الَّذِي لَا- يَخْتَرِجُ إِلَى حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يُمِيتُ كُلَّ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يَرْزُقُ كُلَّ حَيٍّ يَا حَيَّا لَمْ يَرِثِ الحَيَاةَ مِن حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يُحْيِي المَوْتَى يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ۷۱ يَا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ لَا- يُنْسَى يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا يُطْفِئُ يَا مَنْ لَهُ نَعَمٌ لَا تُعَدُّ يَا مَنْ لَهُ مُلْكٌ لَا يَزُولُ يَا مَنْ لَهُ ثَنَاءٌ لَا يُحْصَى يَا مَنْ لَهُ جَلَالٌ لَا يُكْفَى يَا مَنْ لَهُ كَمَالٌ لَا يُدْرَكُ يَا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لَا يُرَدُّ يَا مَنْ لَهُ صِفَاتٌ لَا تُبَدَّلُ يَا مَنْ لَهُ نَعُوتٌ لَا تُغَيَّرُ ۷۲ يَا رَبَّ العَالَمِينَ يَا مَالِكَ يَوْمَ الدِّينِ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا ظَهَرَ اللَّاجِبِينَ يَا مُدْرِكَ الهَارِبِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ المُتَطَهِّرِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ المُحْسِنِينَ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالمُهْتَدِينَ ۷۳ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ يَا حَفِيفُ يَا مُحِيطُ يَا مُقِيتُ يَا مُغِيثُ يَا مُعِزُّ يَا مُيَدِّلُ يَا مُبْدِيُ يَا مُعِيدُ ۷۴ يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلَا ضِدٍّ يَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلَا نَدٍّ يَا مَنْ هُوَ صِمْدٌ بِلَا عَيْبٍ يَا مَنْ هُوَ وَتَرٌ بِلَا- كَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ قَاضٍ بِلَا حَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ رَبُّ بِلَا وَزِيرٍ يَا مَنْ هُوَ عَزِيزٌ بِلَا ذُلٍّ يَا مَنْ هُوَ غَنِيٌّ بِلَا فَقْرٍ يَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ بِلَا عَزَلٍ يَا مَنْ هُوَ مُوصُوفٌ بِلَا شَبِيهِ ۷۵ يَا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ لِلذَّاكِرِينَ يَا مَنْ شُكْرُهُ فَوْزٌ لِلشَّاكِرِينَ يَا مَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ لِلْحَامِدِينَ يَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاةٌ لِلْمُطِيعِينَ يَا مَنْ بَابُهُ مُفْتَوِّحٌ لِلطَّالِبِينَ يَا مَنْ سَبِيلُهُ وَاضِحٌ لِلْمُسِيِبِينَ يَا مَنْ آيَاتُهُ بُرْهَانٌ لِلنَّاطِرِينَ يَا مَنْ كِتَابَتُهُ تَذَكُّرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ يَا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ لِلطَّائِعِينَ وَالْعَاصِيَةَ يَا مَنْ رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِنَ المُحْسِنِينَ ۷۶ يَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ يَا مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ يَا مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ يَا مَنْ حَوْلٌ ثَنَائُهُ يَا مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ يَا مَنْ يَدُومُ بَقَاؤُهُ يَا مَنْ العِظَمَةُ بِهَؤُلَاءِ يَا مَنْ الكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُهُ يَا مَنْ لَا تُحْصَى آلَاؤُهُ يَا مَنْ لَا تُعَدُّ نَعْمَاؤُهُ ۷۷ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُعِينُ يَا أَمِينُ يَا مُبِينُ يَا مَتِينُ يَا مَكِينُ يَا رَشِيدُ يَا حَمِيدُ يَا مُجِيدُ يَا شَدِيدُ يَا شَهِيدُ ۷۸ يَا ذَا العَرْشِ المُجِيدِ يَا ذَا القَوْلِ السَّديدِ يَا ذَا الفِعْلِ الرَّشِيدِ يَا ذَا البَطْشِ الشَّدِيدِ يَا ذَا الوَعْدِ وَ الوَعِيدِ يَا مَنْ هُوَ الوَلِيُّ الحَمِيدِ يَا مَنْ هُوَ فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ يَا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ غَيْرُ بَعِيدٍ يَا مَنْ هُوَ عَلِيٌّ كُلُّ شَيْءٍ شَهِيدٌ يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظِلَامٍ لِلعَبِيدِ ۷۹ يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ يَا مَنْ لَا شَبِيهِ [شَبَهَهُ لَهُ] وَلَا نَظِيرَ يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ المُنِيرِ يَا مُعْنَى البَائِسِ الفَقِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الكَبِيرِ يَا جَابِرَ العِظَمِ الكَسِيرِ يَا عِضْمَةَ الخَائِفِ المُسْتَجِيرِ يَا مَنْ هُوَ بِعِبَادِهِ خَيْرٌ بِصَيْرٍ يَا مَنْ هُوَ عَلِيٌّ كُلُّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۸۰ يَا ذَا الجُودِ وَالنَّعْمِ يَا ذَا الفِضْلِ وَالكَرَمِ يَا خَالِقَ اللُّوْحِ وَالقَلَمِ يَا بَارِي الدَّرِّ وَالنَّسَمِ يَا ذَا البَأْسِ وَالنَّقَمِ يَا مُلْهَمَ العَرَبِ وَالعَجَمِ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالآلَمِ يَا عَالِمَ السِّرِّ وَالهِمَمِ يَا رَبَّ البَيْتِ وَالْحَرَمِ يَا مَنْ خَلَقَ الأَشْيَاءَ مِنَ العَدَمِ ۸۱ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا فَاعِلٌ يَا جَاعِلٌ يَا قَابِلٌ يَا كَامِلٌ يَا فَاصِلٌ يَا وَاصِلٌ يَا عَادِلٌ يَا غَالِبٌ يَا طَالِبٌ يَا وَاهِبٌ ۸۲ يَا مَنْ أَنْعَمَ بِطَوْلِهِ يَا مَنْ أَكْرَمَ بِجُودِهِ يَا مَنْ جَادَ بِلُطْفِهِ يَا مَنْ تَعَزَّزَ بِعِزَّتِهِ يَا مَنْ قَدَّرَ

بِحُكْمِهِ يَا مَنْ حَكَمَ بِتَدْبِيرِهِ يَا مَنْ دَبَّرَ بِلَعْمِهِ يَا مَنْ تَجَاوَزَ بِحِلْمِهِ يَا مَنْ دَنَا فِي عُلُوِّهِ يَا مَنْ عَلَا فِي دُنُوِّهِ ۸۳ يَا مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُدِلُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۸۴ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا يَا مَنْ لَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا يَا مَنْ جَعَلَ [مِنَ الْمَلَائِكَةِ] الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا يَا مَنْ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ أَمْرًا يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا يَا مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِدَدًا ۸۵ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَوَّلَ يَا آخِرَ يَا ظَاهِرَ يَا بَاطِنَ يَا بَرَّ يَا حَقَّ يَا قُدْرَ يَا وَثِرَ يَا صَمَدَ يَا سَرْمَدَ ۸۶ يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عَرِفَ يَا أَفْضَلَ مَعْبُودٍ عُبِدَ يَا أَجَلَ مَشْكُورٍ شُكِرَ يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ ذُكِرَ يَا أَعْلَى مَحْمُودٍ حَمِدَ يَا أَمْدَمَ مَوْجُودٍ طُلِبَ يَا أَرْفَعَ مَوْصُوفٍ وَصِفَ يَا أَكْبَرَ مَقْصُودٍ قُصِدَ يَا أَكْرَمَ مَسْئُولٍ سُئِلَ يَا أَشْرَفَ مَحْبُوبٍ عَلِمَ ۸۷ يَا حَبِيبَ الْيَاكِينِ يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِينَ يَا هَادِيَ الْمُضْتَلِّينَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا أُنَيْسَ الدَّاكِرِينَ يَا مَفْرَعَ الْمَلْهُوفِينَ يَا مُنْجِي الصَّادِقِينَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ يَا أَعْلَمَ الْعَالِمِينَ يَا إِلَهَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ ۸۸ يَا مَنْ عَلَا فَفَهَّرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَفَدَّرَ يَا مَنْ بَطَّنَ فَخَبَّرَ يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ يَا مَنْ عَصِيَ فَغَفَرَ يَا مَنْ لَا تَحْوِيهِ الْفِكْرُ يَا مَنْ لَا يُدْرِكُهُ بَصَرٌ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ يَا رَازِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ ۸۹ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَافِظَ يَا بَارِيَّ يَا ذَارِيَّ يَا بَاذِحَ يَا فَارِجَ يَا فَاتِحَ يَا كَاشِفَ يَا ضَامِنَ يَا أَمْرِي يَا نَاهِي ۹۰ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَضْرِفُ الشَّوْءَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُتِمُّ النِّعْمَةَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُقَلِّبُ الْقُلُوبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُدَبِّرُ الْأَمْرَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَنْزِلُ الْغَيْثَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَنْسُطُ الرِّزْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُحْيِي الْمَوْتَى إِلَّا هُوَ ۹۱ يَا مُعِينَ الضُّعْفَاءِ يَا صَاحِبَ الْغُرَبَاءِ يَا نَاصِرَ الْأَوْلِيَاءِ يَا قَاهِرَ الْأَعْدَاءِ يَا رَافِعَ السَّمَاءِ يَا أُنَيْسَ الْأَضْيَاءِ يَا حَبِيبَ الْأَتْفِيَاءِ يَا كَنْزَ الْفُقَرَاءِ يَا إِلَهَ الْأَغْيَاءِ يَا أَكْرَمَ الْكُرَمَاءِ ۹۲ يَا كَافِيًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يَا قَائِمًا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يُشْبِهُهُ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَعْرُوبُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ هُوَ خَيْرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ وَسَعَتْ رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ ۹۳ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُكْرِمَ يَا مُطْعِمَ يَا مُنْعِمَ يَا مُعْطِيَ يَا مُغْنِي يَا مُقْنِي يَا مُفْنِي يَا مُحْيِي يَا مُرْضِي يَا مُنْجِي ۹۴ يَا أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرَهُ يَا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَصَانِعَهُ يَا بَارِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَخَالِقَهُ يَا قَابِضَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَاسِطَهُ يَا مُبْدِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمُعِيدَهُ يَا مُنْتَهِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمُقَدِّرَهُ يَا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُحَوِّلَهُ يَا مُحْيِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمُمِيتَهُ يَا خَالِقَ كُلِّ شَيْءٍ وَوَارِثَهُ ۹۵ يَا خَيْرَ ذَاكِرٍ وَمَذْكُورٍ يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَمَشْكُورٍ يَا خَيْرَ حَامِدٍ وَمَحْمُودٍ يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ يَا خَيْرَ دَاعٍ وَمَدْعُودٍ يَا خَيْرَ مُجِيبٍ وَمُجَابٍ يَا خَيْرَ مُؤْنِسٍ وَأُنَيْسٍ يَا خَيْرَ صَاحِبٍ وَجَلِيسٍ يَا خَيْرَ مَقْصُودٍ وَمَطْلُوبٍ يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَمَحْبُوبٍ ۹۶ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَطَاعَهُ حَبِيبٌ يَا مَنْ هُوَ إِلَى مَنْ أَحَبَّهُ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي إِحْسَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ أَرَادَهُ عَلِيمٌ ۹۷ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مَسْبُوبَ يَا مَرْعَبَ يَا مَقْلَبَ يَا مَعْقَبَ يَا مَرْتَبَ يَا مُحَوِّفَ يَا مُحَدِّثَ يَا مُذَكِّرَ يَا مُسَخِّرَ يَا مُغَيِّرَ ۹۸ يَا مَنْ عَلَّمَهُ سَابِقَ يَا مَنْ وَعَدَهُ صَادِقًا يَا مَنْ لَطْفَهُ ظَاهِرًا يَا مَنْ أَمْرُهُ غَالِبٌ يَا مَنْ كِتَابُهُ مُحْكَمٌ يَا مَنْ قَضَاؤُهُ كَائِنٌ يَا مَنْ قُرْآنُهُ مُجِيدٌ يَا مَنْ مُلْكُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ يَا مَنْ عَرْشُهُ عَظِيمٌ ۹۹ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ يَا مَنْ لَا يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ يَا مَنْ لَا يُلْهِمُهُ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ يَا مَنْ لَا يَغْلُظُهُ سُؤَالَ عَنْ سُؤَالٍ يَا مَنْ لَا يَحْجُبُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ الْإِلْحَاحُ الْمُلْحِحِينَ يَا مَنْ هُوَ غَايَةُ مَرَادِ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى هَمَمِ الْعَارِفِينَ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى طَلَبِ الطَّالِبِينَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ ذَرَّةٌ فِي الْعَالَمِينَ ۱۰۰ يَا حَلِيمًا لَا يَعْجَلُ يَا جَوَادًا لَا يَبْخُلُ يَا صَادِقًا لَا يُخْلِفُ يَا وَهَّابًا لَا يَمَلُّ يَا قَاهِرًا لَا يُغْلَبُ يَا عَظِيمًا لَا يُوصَفُ يَا عَدْلًا لَا يَحِيفُ يَا غَنِيًّا لَا يَفْتَقِرُ يَا كَبِيرًا لَا يَصِغُرُ يَا حَافِظًا لَا يَغْفُلُ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَوْثُ الْغَوْثُ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبَّ

دعای جوشن صغیر

در کتب معتبره به شرحی مبسوطتر از شرح جوشن کبیر نقل شده و کفعمی در حاشیه بلد الامین فرموده که این دعایی است رفیع

الشأن عظیم المنزله و چون موسی هادی عباسی قصد قتل حضرت کاظم علیه السلام نمود آن حضرت این دعا را خواند جدش پیغمبر صلی الله علیه و آله را در خواب دید که با وی فرمود حق تعالی هلاک خواهد کرد دشمن ترا و این دعا در مهج الدعوات سید بن طاووس نیز نقل شده و ما بین نسخه کفعمی و سید اختلاف است و ما موافق بلد الامین کفعمی نقل نمودیم و آن دعا این است: بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اِلٰهِيْ كَمْ مِنْ عَدُوٍّ اَنْتَ صِيَّ عَلَى سَيْفِ عَدَاوَتِهِ وَ شَحَدَ لِيْ طُبَّةٌ مَدِيَّتِهِ وَ اَرْهَفَ لِيْ شَبَابًا حَدَّهِ وَ دَافَ لِيْ قَوَاتِلَ سِيُومِهِ وَ سَيَّدَدَ اِلَيَّْ اِنْ حَوِيَ صَوَائِبَ سَهَامِهِ وَ لَمْ تَنْمِ عَنِّيْ حِرَاسِيَّتِهِ وَ اَضْمَرَ اَنْ يُّسَوِّمَنِي الْمَكْرُوهُ وَ يُجَرِّعَنِي دُعَافَ مَرَارَتِهِ فَانْظُرْتُ اِنْظُرْتُ اِلَى ضَعْفِيْ عَنِ اِحْتِمَالِ الْفَوَادِحِ وَ عَجَزِيْ عَنِ الْاِنْصَارِ مِمَّنْ قَصَدَنِي بِمُحَارَبَتِهِ وَ وَحَدَتِي فِي كَثِيْرٍ مِّمَّنْ نَاوَانِي وَ اَرْصَدَ لِيْ فِيْمَا لَمْ اُعْمَلْ فِكْرِيْ فِي الْاِرْصَادِ لَهُمْ بِمِثْلِهِ فَاَيَّدْتَنِي بِقُوَّتِكَ وَ شَدَدْتَ اُزْرِيْ بِبُصْرَتِكَ وَ فَلَّتَ لِيْ حَيْدَهُ [شَبَابًا حَدَّهُ وَ خَدَلْتَهُ بَعْدَ جَمْعِ عَدِيْدِهِ وَ حَسَدِهِ] حَسَدَهُ وَ اَغْلَيْتَ كَغِيْبِيْ عَلَيْهِ وَ وَجَّهْتَ مَيَّا سَيَّدَدَ اِلَيَّْ مِنْ مَكَائِدِهِ اِلَيْهِ وَ رَدَدْتَهُ عَلَيْهِ وَ لَمْ يَشْفِ غَلِيْلَهُ وَ لَمْ تَبْرُدْ حَرَازَاتُ غَيْظِهِ وَ قَدَّ عَضَّ عَلَيَّ اَنَامِلَهُ وَ اَذْبَرَ مُوْلِيًا قَدْ اَحْفَقْتُ سِرِّيَاةً فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبَّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِيْ اَنَاهٍ لَا يَعْجَلُ صِلَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ وَ لِالْاِيْتِكَ مِنَ الذَّاكِرِيْنَ اِلٰهِيْ وَ كَمْ مِنْ بِيَاعٍ بَغَانِي بِمَكَائِدِهِ وَ نَصَبَ لِيْ اَشْرَاكًا مَصَائِدِهِ وَ كُلَّ بِي تَفَقَّدَ رِعَايَتِهِ وَ اَضْبَأَ اِلَيَّْ اِضْبَاءَ السَّبْعِ لَطْرِ يَدَتِهِ اِنْظَارًا لَانْتِهَازِ فُرْصَتِهِ وَ هُوَ يُظْهَرُ بِشَاشَةِ الْمَلَقِ وَ يَنْسُطُ اِلَى وَجْهِهَا غَيْرَ طَلِقٍ فَلَمَّا رَأَيْتَ دَغْلَ سِرِّيْرَتِهِ وَ قُبْحَ مَا اَنْطَوَى عَلَيْهِ لِشَرِيْكِهِ فِي مَلَّتِهِ وَ اَصْبَحَ مُجْلَبًا لِيْ [اِلَيَّْ فِي بَغِيهِ اُرْكُشْتَهُ لِأَمِّ رَأْسِهِ وَ اَتَيْتَ بُيُوتَهُ مِنْ اَسَاسِهِ فَصَيَّرَعْتَهُ فِي زُبَيْتِهِ وَ اَرْدَيْتَهُ [رَدَيْتَهُ فِي مَهْوِي حُفْرَتِهِ وَ جَعَلْتَ خَدَّهُ طَبَقًا لِتَرَابِ رِجْلِهِ وَ شَغَلْتَهُ فِي يَدِيْنِهِ وَ رِزْقِهِ وَ رَمَيْتَهُ بِحَجْرِهِ وَ خَفَقْتَهُ بِوَتْرِهِ وَ ذَكَيْتَهُ بِمَشَاقِصِهِ وَ كَبَيْتَهُ لِمُنْخَرِهِ وَ رَدَدْتَ كَيْدَهُ فِي نَخْرِهِ وَ رَبَقْتَهُ اَوْتَقْتَهُ بِنَدَامَتِهِ وَ فَسَأْتَهُ اَفْتِيْتَهُ بِحَسْرَتِهِ فَاسْتَحْذَأَ وَ تَضَاعَلَ بَعْدَ نَحْوَتِهِ وَ اِنْتَمَعَ بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِ ذَلِيْلًا مَأْسُورًا فِي رِبْقِ حَبَانِلِهِ الَّتِي كَانَ يُؤْمَلُ اَنْ يَرَانِي فِيهَا يَوْمَ سَيَطُوْتِهِ وَ قَدْ كَدْتُ يَا رَبَّ لَوْ لَا- رَحْمَتِكَ اَنْ يَحِلَّ بِي مَيَّا حِلَّ بِسَاحَتِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبَّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِيْ اَنَاهٍ لَا يَعْجَلُ صِلَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ وَ لِالْاِيْتِكَ مِنَ الذَّاكِرِيْنَ اِلٰهِيْ وَ كَمْ مِنْ حَاسِدٍ شَرِقَ بِحَسْرَتِهِ [بِحَسَدِهِ وَ عَدُوٍّ شَجِيَ بِغَيْظِهِ وَ سَلَقْنِي بِحَدِّ لِسَانِهِ وَ وَخَزَنِي بِمُوقِ عَيْنِهِ وَ جَعَلَنِي [جَعَلَ عِزُّوِي غَرَضًا لِمَرَامِيهِ وَ قَلَدْنِي خِلَالًا لَمْ تَزَلْ فِيهِ نَادِيْتِكَ] اَفْنَادِيْتُ يَا رَبَّ مُسْتَجِيْرًا بِكَ وَ اِثْقَا بِسِرْوَعِهِ اِجَابِيْتِكَ مُتَوَكِّلًا- عَلَيَّ مَا لَمْ اَزَلْ اَتَعَرَّفُهُ مِنْ حُسْنِ دِفَاعِكَ عَالِمًا اَنَّهُ لَا يُضْطَهَدُ مَنْ اَوَى اِلَى ظِلِّ كَفْنِكَ وَ لَنْ تَقْرَعَ الْخَوَادِثُ [الْفَوَادِحُ مِنْ لَجَأٍ اِلَى مَغْلِلِ الْاِنْصَارِ بِكَ فَحَصَّنْتَنِي مِنْ بَاسِهِ بِقُدْرَتِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبَّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِيْ اَنَاهٍ لَا يَعْجَلُ صِلَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ وَ لِالْاِيْتِكَ مِنَ الذَّاكِرِيْنَ اِلٰهِيْ وَ كَمْ مِنْ سَيِّحَابٍ مَكْرُوهِ جَلِيْتَهَا وَ سَمَاءٍ نِعْمَةٍ اَمْطَرْتَهَا وَ جَدَاوِلِ كَرَامَةٍ اَجْرِيْتَهَا وَ اَعْيُنِ اَحْدَاثٍ طَمَسِيْتَهَا وَ نَاشِئَتِهِ رَحْمَةً نَشَرْتَهَا وَ جَنَّةٍ عَافِيَةٍ اَلْبَسِيْتَهَا وَ غَوَامِرِ كُرْبَاتٍ كَشَفْتَهَا وَ اُمُورٍ جَارِيَةٍ قَدَّرْتَهَا لَمْ تُعْجِزْكَ اِذْ طَلَبْتَهَا وَ لَمْ تَمْتِنَعْ مِنْكَ اِذْ اَرْدْتَهَا فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبَّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِيْ اَنَاهٍ لَا يَعْجَلُ صِلَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ وَ لِالْاِيْتِكَ مِنَ الذَّاكِرِيْنَ اِلٰهِيْ وَ كَمْ مِنْ ظُلَّنٍ حَسَنٍ حَقَّقْتَ وَ مِنْ كَسِيْرٍ اِمْلَاقٍ حَيَبْتُ وَ مِنْ مَسِيْكَةٍ فَادِحَةٍ حَيَوَلْتُ وَ مِنْ صِرْوَعَةٍ مَهْلِكَةٍ نَعَشْتُ [اَنْعَشْتُ وَ مِنْ مَسَقَّةٍ اَرْحَتُ لَا- تُسْأَلُ عَمَّا تَفْعَلُ وَ هُمْ يُسْأَلُونَ وَ لَا يَنْفُصُكَ مَا اَنْفَقْتَ وَ لَقَدْ سِيَّلْتَ فَاَعْطَيْتَ وَ لَمْ تُسْأَلْ فَاَبْتَدَأْتَ وَ اسْتَمِيْحَ بَابُ فَضْلِكَ فَمَا اَكْدَيْتَ اَبِيْتُ اِلَّا اِنْعَامًا وَ اَمْنَانًا وَ اِلَّا تَطَوَّلًا يَا رَبَّ وَ اِحْسَانًا وَ اَبِيْتُ اِيَّا رَبَّ اِلَّا اِنَّهَا كَالْحُرْمَاتِكَ وَ اجْتِرَاءٍ عَلَيَّ مَعَاصِيْكَ وَ تَعْدِيًّا لِخُدُودِكَ وَ عَفْلُهُ عَنْ وَعِيدِكَ وَ طَاعَةً لِعُدُوِيْ وَ عِدُوِيْكَ لَمْ يَمْنَعِيْكَ يَا اِلٰهِيْ وَ نَاصِرِيْ اِخْلَالِيْ بِالشُّكْرِ عَنْ اِثْمَانِكَ وَ اِحْسَانِكَ وَ لَا حَجَزَنِي ذَلِكَ عَنْ اِزْتِكَابِ مَسَاطِيْقِكَ اللّٰهُمَّ وَ هَذَا [فَهَذَا] مَقَامٌ عِنْدَ ذَلِيْلِ اعْتَرَفَ لَكَ بِالتَّوْحِيْدِ وَ اَفْرَّ عَلَيَّ نَفْسِيْ بِالتَّقْصِيْرِ فِي اَدَاءِ حَقِّكَ وَ شَهِدَ لَكَ بِسُبُوْعِ نِعْمَتِكَ عَلَيْهِ وَ جَمِيْلِ عَادَتِكَ عِنْدَهُ وَ اِحْسَانِكَ اِلَيْهِ فَهَبْ لِي يَا اِلٰهِيْ وَ سَيِّدِيْ مِنْ فَضْلِكَ مَا اُرِيْدُهُ [سَيِّبًا] اِلَى رَحْمَتِكَ وَ اَتَّخِذْهُ سُلْمًا اَعْرُجْ فِيهِ اِلَى مَرْضَاتِكَ وَ اَمْنٌ بِهِ مِنْ سَخِيْقِكَ بِعِزَّتِكَ وَ طَوْلِكَ وَ بِحَقِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صِلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ اَلِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبَّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِيْ اَنَاهٍ لَا يَعْجَلُ صِلَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ وَ لِالْاِيْتِكَ مِنَ الذَّاكِرِيْنَ اِلٰهِيْ وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسِيْ وَ اَضِيْبِحُ فِي كَرْبِ الْمَوْتِ وَ حَسْرَجِهِ الصَّدْرِ وَ النَّظْرِ اِلَى مَيَّا تَفْسَعُرُّ مِنْهُ الْجُلُودُ وَ تَقْرَعُ لَهُ الْقُلُوبُ وَ اَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبَّ

مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِلآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ سَقِيمًا مُوجِعًا [مُدْنِفًا] فِي أَنفِهِ وَ عَوِيلٍ يَتَقَلَّبُ فِي عَمِّهِ لَا يَجِدُ مَحِيصًا وَ لَا يُسِيغُ طَعَامًا وَ لَا [يَسْتَعْدِبُ شَرَابًا وَ أَنَا فِي صِحَّةٍ مِنَ الْبَدَنِ وَ سَلَامَةٍ مِنَ الْعَيْشِ كُلِّ ذَلِكَ مِنْكَ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِلآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ خَائِفًا مَرُوعًا [مُسَهَّدًا] مُشْفِقًا وَ جَلًا هَارِبًا طَرِيدًا مُنْجِحًا فِي مَضِيقٍ وَ مَخْبَأَةً مِنَ الْمَخَابِي قَدْ ضَاقَتْ عَلَيْهِ الْأَرْضُ بِرُحْبِهَا لَا يَجِدُ حِيلَةً وَ لَا مُنْجَى وَ لَا مَأْوَى وَ أَنَا فِي أَمْنٍ وَ طُمَأْنِينَةٍ وَ عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِلآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ مَغْلُوبًا مُكْبَلًا فِي الْحَدِيدِ بِأَيْدِي الْعِدَاءِ لَا يَرْحَمُونَهُ فَقِيدًا مِنْ أَهْلِهِ وَ وَلَدِهِ مُنْقَطِعًا عَنْ إِخْوَانِهِ وَ بَلَدِهِ يَتَوَقَّعُ كُلَّ سَاعَةٍ بِأَيِّ قِتْلَةٍ يُقْتَلُ وَ بِأَيِّ مِثْلَةٍ يُمَثَّلُ بِهِ وَ أَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِلآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ يُقَاسَى الْحَرْبَ وَ مُبَاشِرَةً الْقِتَالِ بِنَفْسِهِ قَدْ غَشِيَتْهُ الْأَعْدَاءُ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ بِالسُّيُوفِ وَ الرَّمَاحِ وَ أَلَمِ الْحَرْبِ يَتَفَقَّعُ فِي الْحَدِيدِ قَدْ بَلَغَ مَجْهُودَهُ لَا يَعْرِفُ حِيلَةً وَ لَا يَجِدُ مَهْرَبًا قَدْ أُذِنَ بِالْجِرَاحَاتِ أَوْ مَتَشَحَّطًا بِدَمِهِ تَحْتَ السَّنَابِكِ وَ الْأَرْجُلِ يَتَمَنَّى شَرْبَهُ مِنْ مِيَاءٍ أَوْ نَظْرَةً إِلَى أَهْلِهِ وَ وَلَدِهِ [وَ] لَا يَقْدِرُ عَلَيْهَا وَ أَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِلآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ فِي ظُلُمَاتِ الْبِحَارِ وَ عَوَاصِفِ الرِّيَاحِ وَ الْأَهْوَالِ وَ الْأَمْوَاجِ يَتَوَقَّعُ الْعُرْقَ وَ الْهَلَاكَ لَا يَقْدِرُ عَلَى حِيلَةٍ أَوْ مُبْتَلَى بِصَاعِقَةٍ أَوْ هَدْمٍ أَوْ حَرْقٍ أَوْ شَرْقٍ أَوْ حَسْفٍ أَوْ مَسْحٍ أَوْ قَذْفٍ وَ أَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِلآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ مُسَافِرًا شَاخِصًا عَنْ أَهْلِهِ وَ وَلَدِهِ مُتَّخِرًا فِي الْمَفَاوِزِ تَائِهًا مَعَ الْوُحُوشِ وَ الْبَهَائِمِ وَ الْهَوَامِّ وَ حِيدًا فَرِيدًا لَا يَعْرِفُ حِيلَةً وَ لَا يَهْتَدِي سَبِيلًا- أَوْ [وَ] مُتَأَذِيًا بِبُرْدٍ أَوْ حَرٍّ أَوْ جُوعٍ أَوْ عُرْيٍ أَوْ غَيْرِهِ مِنَ الشَّدَائِدِ مِمَّا أَنَا مِنْهُ خَلُوفٌ فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِلآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ فَقِيرًا عَائِلًا عَارِيًا مُمْلِقًا مُخْفِقًا مَهْجُورًا [خَائِفًا] جَائِعًا ظَمآنًا يَنْتَظِرُ مَنْ يَعُودُ عَلَيْهِ بِفَضْلِ أَوْ عَبْدٍ وَجِيهِ عِنْدَكَ هُوَ أَوْجَهُ مِنِّي عِنْدَكَ وَ أَشَدُّ عِبَادَةً لَكَ مَغْلُوبًا مَقْهُورًا قَدْ حُمِلَ ثِقْلًا مِنْ تَعَبِ الْعَنَاءِ وَ شِدَّةِ الْعُبُودِيَّةِ وَ كَلْفَةِ الرِّقِّ وَ ثِقَلِ الضَّرْبَةِ أَوْ مُبْتَلَى بِبَلَاءٍ شَدِيدٍ لَا قَبْلَ لَهُ [بِهِ إِلَّا بِمَنِّكَ عَلَيْهِ وَ أَنَا الْمَحْدُومُ الْمُنْعَمُ الْمُعَافَى الْمَكْرَمُ فِي عَافِيَةٍ مِمَّا هُوَ فِيهِ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِلآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ عَلِيلًا مَرِيضًا سَقِيمًا مُدْنِفًا عَلَى فُرْسِ الْعِلَّةِ وَ فِي لِبَاسِهَا يَتَقَلَّبُ بَيْنَنَا وَ شِمَالًا لَا يَعْرِفُ شَيْئًا مِنْ لَذَّةِ الطَّعَامِ وَ لَا مِنْ لَذَّةِ الشَّرَابِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسِرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَ لَا نَفْعًا وَ أَنَا خَلُوفٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَ كَرَمَتِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ وَ لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِلآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَ ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ وَ سَيِّدِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ وَ قَدْ دَنَا يَوْمُهُ مِنْ حَتْفِهِ وَ أَحْدَقَ بِهِ مَلَكُ الْمَوْتِ فِي أَعْوَانِهِ يُعَالِجُ سَكَرَاتِ الْمَوْتِ وَ حِيَاضَهُ تَدُورُ عَيْنَاهُ بَيْنَنَا وَ شِمَالًا يَنْظُرُ إِلَى أَحْبَابِهِ وَ أَوْدَائِهِ وَ أَخْلَانِهِ قَدْ مُنِعَ مِنَ الْكَلَامِ وَ حُجِبَ عَنِ الْخِطَابِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسِرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَ لَا نَفْعًا وَ أَنَا خَلُوفٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَ كَرَمَتِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا- أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِلآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَ ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ وَ سَيِّدِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ فِي مَضَابِقِ الْحُبُوسِ وَ السُّجُونِ وَ كُرْبِهَا وَ ذُلِّهَا وَ حَدِيدِهَا يَتَدَاوَلُهُ أَعْوَانُهَا وَ زَبَانِيَّتُهَا فَلَا يَدْرِي أَيُّ حَالٍ يُفَعَّلُ بِهِ وَ أَيُّ مِثْلَةٍ يُمَثَّلُ بِهِ فَهُوَ فِي ضُرٍّ مِنَ الْعَيْشِ وَ ضَنْكٍ مِنَ الْحَيَاةِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسِرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَ لَا نَفْعًا وَ أَنَا خَلُوفٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَ

كَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ وَ لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِالْآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَ ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ وَ كَمَنْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ قَدِ اسْتَمَرَّ عَلَيْهِ الْقَضَاءُ وَ أَخِذْ بِهِنَّ الْبَلَاءُ وَ فَارِقِ أَوْدَاءَهُ وَ أَحْبَاءَهُ وَ أَخْلَاهُ وَ أَمْسَى أَسِيرًا حَقِيرًا ذَلِيلًا فِي أَيْدِي الْكُفَّارِ وَ الْأَعْدَاءِ يَتَدَاوُلُونَهُ يَمِينًا وَ شِمَالًا قَدْ حُصِرَ فِي الْمَطَامِيرِ وَ ثَقُلَ بِالْحَدِيدِ لَا يَرَى شَيْئًا مِنْ ضَمَائِهِ الدُّنْيَا وَ لَا مِنْ رَوْحِهَا يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسِرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَ لَا نَفْعًا وَ أَنَا خَلُّ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ وَ لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِالْآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَ ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ عَزِّتَكَ يَا كَرِيمَ لِمَاطَلَبْنِ مِمَّا لَمَدَيْكَ وَ لِمَالِحْنِ عَلَيْكَ [لَا لِحِنَّةَ عَلَيْكَ إِلَّا لِحْنُ إِلَيْكَ وَ لَا مِدْدَانَ يَدِي نَحْوَكَ مَعَ جُزْمِهَا إِلَيْكَ يَا رَبِّ فَبِمَنْ أَعُوذُ وَ بِمَنْ أَلُوذُ لَا أَحَدٌ لِي إِلَّا أَنْتَ أَفْتَرُدُّنِي وَ أَنْتَ مَعُوذِي وَ عَلَيْكَ مُتَكَلِّبِي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى السَّمَاءِ فَاسْتَقَلَّتْ وَ عَلَى الْأَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَ عَلَى الْجِبَالِ فَرَسَتْ وَ عَلَى اللَّيْلِ فَأُظْلِمَ وَ عَلَى النَّهَارِ فَاسْتَبَارَ أَنْ تُصَلِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَقْضِي لِي حَوَائِجِي كُلَّهَا وَ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا صَغِيرَهَا وَ كَبِيرَهَا وَ تَوْسِعَ عَلَيَّ مِنَ الرِّزْقِ مَا تُبَلِّغُنِي بِهِ شَرَفَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ بِكَ اسْتِعْتَصَمْتُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اعْنِي وَ بِكَ اسْتَيْجَزْتُ فَأَجْزِنِي وَ اغْنِنِي بِطَاعَتِكَ عَنْ طَاعَةِ عِبَادِكَ وَ بِمَسْأَلَتِكَ عَنْ مَسْأَلَةِ خَلْقِكَ وَ انْقَلِنِي مِنْ ذُلِّ الْفَقْرِ إِلَى عِزِّ الْغِنَى وَ مِنْ ذُلِّ الْمَعَاصِي إِلَى عِزِّ الطَّاعَةِ فَقَدْ فَضَّلْتَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ جُودًا مِنْكَ وَ كَرَمًا لَا بِاسْتِحْقَاقِي مِنِّي إِلَهِي فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِالْآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ [وَ ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ] بِسْ بِه سجده برو و بگو سجد و وجهی الدلیل لوجهک العزیز الجلیل سجد و وجهی البالی الفانی لوجهک الدائم الباقی سجد و وجهی الفقیر لوجهک العنی الکبیر سجد و وجهی و سمنی و بصری و لحمی و دمی و جسدی و عظمی و میا اقلت الارض منی لله رب العالمین اللهم عید علی جهلی بجلهتک و علی فقری بغناک و علی ذلی بعزک و سلطاتک و علی ضعفی بقوتک و علی خوفی بامنک و علی ذنوبی و خطایای بعفوک و رحمتک یا رحمان یا رحیم اللهم انی اذرا بک فی نحر افلان بن فلان و اعود بک من شره فاکفنی به کفیت به انبیاءک و اولیاءک من خلقک و صالحی عبادک من فراعنه خلقک و طغاه عداک و شر جمیع خلقک برحمتک یا ارحم الراحمین انک علی کل شیء قدير و حسبنا الله و نعم الوکیل

دعای سینی صغیر معروف به دعای قاموس

شیخ اجل ثقه الاسلام نوری عطر الله مرقدہ در صحیفه ثانیه علویه آن را ذکر کرده و فرموده که از برای این دعا در کلمات ارباب طلسمات و تسخیرات شرح غریب است و از برای او آثار عجیبه ذکر کرده‌اند و من چون اعتماد بر آن نداشتم ذکر نکردم لکن اصل دعا را ذکر می‌کنم تسامحا و تأسیا بالعلماء الاعلام و دعا این است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَبِّ اَدْخِلْنِي فِي لُجَّةِ بَحْرِ اَحَدِيَّتِكَ وَ طَمَطَامِ يَمِّ وَ حَدَائِيَّتِكَ وَ قَوْنِي بِقُوَّةِ سَيْطُوهُ سُلْطَانِ فُؤَادِيَّتِكَ حَتَّى اُخْرَجَ اِلَى فِضَاءِ سَعَةِ رَحْمَتِكَ وَ فِي وَجْهِ لَمَعَاتِ بَرْقِ الْقُرْبِ مِنْ اَنْارِ حِمَايَتِكَ مَهِيَا بِهَيِّتِكَ عَزِيْزَا بَعْنَايَتِكَ مُتَجَلِّلا مُكْرَمًا بِتَعْلِيْمِكَ وَ تَرْكِيَّتِكَ وَ اَلْبَسِيْنِي خَلْعَ الْعِزَّةِ وَ الْقَبُوْلِ وَ سَهْلُ لِي مَنَاهِجَ الْوُضْلَةِ وَ الْوُضُوْلَ وَ تَوَجِّنِي بِتَاجِ الْكِرَامَةِ وَ الْوَقَارِ وَ اَلْفِ بَيْنِي وَ بَيْنَ اَحْبَائِكَ فِي دَارِ الدُّنْيَا وَ دَارِ الْقَرَارِ وَ ارْزُقْنِي مِنْ نُورِ اشْمِيْكَ هَيْبَةً وَ سَطُوَّةً تَنْفَادُ لِي الْقُلُوْبَ وَ الْاَرْوَاحَ وَ تَخْضَعُ لَدَيْ النُّفُوْسِ وَ الْاَشْبَاحِ يَا مَنْ ذَلَّتْ لَهٗ رِقَابُ الْجَبَابِرَةِ وَ خَضَعَتْ لَدَيْهِ اَعْنَاقُ الْاَكَاْسِرَةِ لَا مَلْجَا وَ لَا مَنْجَى مِنْكَ اِلَّا- اِلَيْكَ وَ لَا اِعَانَةَ اِلَّا بِكَ وَ لَا اِتْكَاءَ اِلَّا عَلَيْكَ اذْفَعْ عَنِّي كَيْدَ الْحَاسِدِيْنَ وَ ظُلْمَاتِ شَرِّ الْمُعَانِدِيْنَ وَ ارْحَمْنِي تَحْتَ سُرَادِقَاتِ عَرْشِكَ يَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِيْنَ اَيْدِ ظَاهِرِي فِي تَخْصِيْلِ مَرَاضِيْكَ وَ نُوْرِ قَلْبِي وَ سِرِّي بِالْاِطْلَاعِ عَلَى مَنَاهِجِ مَسَاعِيْكَ اِلَهِي كَيْفَ اَصِيْدُ عَنْ بَابِكَ بِخِيْبَةٍ مِنْكَ وَ قَدْ وَرَدْتُهُ عَلَى نَفْسِي بِكَ وَ كَيْفَ تُؤَيِّسُنِي [تُوَيْسُنِي مِنْ عَطَائِكَ وَ قَدْ اَمَرْتَنِي بِدَعَائِكَ وَ هَا اَنَا مُقْبِلٌ عَلَيْكَ مُلْتَجِيٌّ اِلَيْكَ بَاعِدُ بَيْنِي وَ بَيْنَ اَعْدَائِي كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ اَعْدَائِي اِخْتِطَفَ اَبْصَارُهُمْ عَنِّي بِنُورِ قُدْسِكَ وَ جَلَالِ مَجْدِكَ اِنَّكَ اَنْتَ اَللَّهُ الْمُعْطِي جَلَالِ النُّعْمِ الْمُكْرَمَةِ لِمَنْ نَاجَاكَ بِلَطَائِفِ رَحْمَتِكَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ وَ صَلِّمَنِي اَللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا وَ نَبِيِّنَا

مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

فصل هفتم در ذکر بعضی آیات و دعاهای نافعه مختصره که انتخاب کردم از کتب معتبره

اول دعای اسم اعظم

سید اجل سید علی خان شیرازی رضوان الله علیه در کتاب کلم طیب نقل فرموده که اسم اعظم خدای تعالی آن است که افتتاح او الله و اختتام او هو است و حروفش نقطه ندارد و لا- یتغیر قراءته أعرب أم لم یعرب و این در قرآن مجید در پنج آیه مبارکه از پنج سوره است بقره و آل عمران و نساء و طه و تغابن شیخ مغربی گفته هر که این پنج آیه مبارکه را ورد خود قرار دهد و هر روز یازده مرتبه بخواند هر آینه آسان شود برای او هر مهمی از کلی و جزئی بزودی إن شاء الله تعالی و آن آیه این است: ۱ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ تا آخر آیه الكرسي ۲ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ مِنْ قَبْلِ هُدَى لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ۳ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ۴ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ۵ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

دوم دعای توسل

علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که: در بعضی از کتب معتبره نقل کرده‌اند از محمد بن بابویه که این دعای توسل را از ائمه روایت کرده است و گفته است که در هیچ امری نخواندم مگر آنکه اثر اجابت را به زودی یافتم این است دعا: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِي عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَ آلِهِ يَا أَبَا الْقَاسِمِ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا إِمَامَ الرَّحْمَةِ يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا فَاطِمَةَ الرَّهْزَاءِ يَا بِنْتَ مُحَمَّدٍ يَا قُوَّةَ عَيْنِ الرَّسُولِ يَا سَيِّدَتَنَا وَ مَوْلَاتَنَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهَةً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الْمُجْتَبَى يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهَةً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ يَا زَيْنَ الْعَابِدِينَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهَةً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الْبَاقِرُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهَةً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهَةً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا النَّقِيُّ الْجَوَادُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ

حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ أَيُّهَا الْهَادِي النَّقِيُّ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الزَّكِيُّ الْعَمِيدُ كَرِيُّ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا وَصِيَّ الْحَسَنِ وَالْخَلْفَ الْحُجَّةَ أَيُّهَا الْقَائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِيُّ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ پس حاجات خود را بطلبد که برآورده می شود ان شاء الله تعالی و در روایت دیگر وارد شده که بعد از این بگوید: يَا سَادَتِي وَمَوَالِيَّ إِنِّي تَوَجَّهْتُ بِكُمْ أُمَّتِي وَعَدَّتِي لِيَوْمِ فِقْرِي وَحَاجَتِي إِلَى اللَّهِ وَتَوَسَّلْتُ بِكُمْ إِلَى اللَّهِ وَاسْتَشْفَعْتُ بِكُمْ إِلَى اللَّهِ فَاشْفَعُوا لِي عِنْدَ اللَّهِ وَاسْتَنْفِذُونِي مِنْ ذُنُوبِي عِنْدَ اللَّهِ فَإِنَّكُمْ وَسِيَلَتِي إِلَى اللَّهِ وَبِحُبِّكُمْ وَبِقُرْبِكُمْ أَرْجُو نَجَاةً مِنَ اللَّهِ فَكُونُوا عِنْدَ اللَّهِ رَجَائِي يَا سَادَتِي يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ صِلَى اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَلَعَنَّ اللَّهُ أَعْيَادَ اللَّهِ ظَالِمِيهِمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ مؤلف گوید که: شیخ کفعمی در بلد الامین دعای مبسوطی نقل کرده موسوم به دعای فرج و این دعای توسل در ضمن آن مذکور است و گمانم آن است که دوازده امام خواجه نصیر الدین همین دعای توسل است که مرکب کرده اند با صلوات بر حجج طاهره که در یک خطبه بلیغه است که کفعمی در اواخر مصباح آن را ذکر فرموده و سید علی خان در کلم طیب از قیس المصباح شیخ صیه رشتی دعای توسلی نقل کرده به شرحی که مقام را گنجایش ذکر آن نیست و آن دعا این است: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى اٰبَتَيْهِ وَعَلَى اٰبَتَيْهَا وَاسْأَلْكَ بِهِمْ أَنْ تُعِينَنِي عَلَى طَاعَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَأَنْ تُبَلِّغَنِي بِهِمْ أَفْضَلَ مَا بَلَّغْتَ أَحَدًا مِنْ أَوْلِيَائِكَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا انْتَقَمْتَ بِهِ مِمَّنْ ظَلَمَنِي وَعَشَمَنِي وَآذَانِي وَانْطَوَى عَلَيَّ ذَلَمِكَ وَكَفَيْتَنِي بِهِ مَثُونَهُ كُلِّ أَحَدٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا كَفَيْتَنِي بِهِ مَثُونَهُ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَسُلْطَانٍ عَيْنِدٍ يَتَّقَوِيَّ عَلَيَّ بِبَطْشِهِ وَيَنْتَصِرُ عَلَيَّ بِجُنْدِهِ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ يَا وَهَّابُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ إِلَّا- أَعْتَنِي بِهِمَا عَلَى أَمْرِ آخِرَتِي بِطَاعَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَبَلَّغْتَنِي بِهِمَا مَا يُرْضِيكَ إِنَّكَ فَعَالٌ لِمَا تُرِيدُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا عَافَيْتَنِي بِهِ فِي جَمِيعِ جَوَارِحِي مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ يَا جَوَادُ يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ الرُّضَا عَلِيِّ بْنِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا- سَلِّمْتَنِي بِهِ فِي جَمِيعِ أَشْفَارِي فِي الْبَرَارِي وَالْبَحَارِ وَالْجِبَالِ وَالْقِفَارِ وَالْأَوْدِيَةِ وَالْغِيَاضِ مِنْ جَمِيعِ مَا أَخَافُهُ وَأَحْذَرُهُ إِنَّكَ رَعُوفٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا جُدْتَ بِهِ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَتَفَضَّلْتَ بِهِ عَلَيَّ مِنْ وَسْءِكَ وَوَسَّعْتَ عَلَيَّ رِزْقَكَ وَأَعْنَيْتَنِي عَمَّنْ سِوَاكَ وَجَعَلْتَ حِيَاجَتِي إِلَيْكَ وَقَضَاهَا عَلَيْكَ إِنَّكَ لِمَا تَشَاءُ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ إِلَّا أَعْتَنِي بِهِ عَلَى تَأْدِيَةِ فُرُوضِكَ وَبِرِّ إِخْوَانِي الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّهْلِ ذَلِكَ لِي وَأَقْرَنَهُ بِالْخَيْرِ وَأَعْنِي عَلَى طَاعَتِكَ بِفَضْلِكَ يَا رَحِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ إِلَّا- أَعْتَنِي بِهِ عَلَى أَمْرِ آخِرَتِي بِطَاعَتِكَ وَرِضْوَانَتِكَ وَسَرَازَتِي فِي مُنْقَلَبِي وَمَتَوَايَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ وَحُجَّتِكَ صَاحِبِ الزَّمَانِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا أَعْتَنِي بِهِ عَلَى جَمِيعِ أُمُورِي وَكَفَيْتَنِي بِهِ مَثُونَهُ كُلِّ مُوَدِّ وَطَاغٍ وَبَاغٍ وَأَعْتَنِي بِهِ فَصَدِّ بَلْعَ مَجْهُودِي وَكَفَيْتَنِي بِهِ كُلَّ عَيْدٍ وَهَمٍّ وَعَمٍّ وَذَيْنٍ وَعَنِي وَعَنْ وَلَدِي وَجَمِيعِ أَهْلِي وَإِخْوَانِي وَمَنْ يَعْنِينِي أَمْرُهُ وَخَاصَّتِي آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

سوم [يا عماد من لا عماد له]

شیخ کفعمی در بلد الامین دعایی مروی از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل کرده که: هر ملهوف و مکروب و محزون و گرفتار و ترسانی بخواند آن را حق تعالی او را فرج کرامت فرماید و آن دعا این است: يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ وَيَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ وَيَا سَيِّدَ مَنْ لَا سَيِّدَ لَهُ وَيَا حِزْزَ مَنْ لَا حِزْزَ لَهُ وَيَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ وَيَا كَنْزَ مَنْ لَا كَنْزَ لَهُ وَيَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا

حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا عَوْنَ الضُّعْفَاءِ يَا كَنْزَ الْفُقَرَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا مُنْقَذَ الْعَرْقَى يَا مُنْجِيَ الْهَلَكَى يَا مُحْسِنَ يَا مُجْمِلَ يَا مُنْعِمَ يَا مُفْضِلَ أَنْتَ الَّذِي سَيَجِدُ لَكَ سَوَادَ اللَّيْلِ وَ نُورَ النَّهَارِ وَ ضَوْءَ الْقَمَرِ وَ شِعَاعَ الشَّمْسِ وَ حَفِيفُ الشَّجَرِ وَ دَوِيُّ الْمَاءِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ خِدَاكَ لَا- شَرِيكَ لَكَ يَا رَبَّاهُ يَا اللَّهُ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ افْعَلْ بِنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ بِسْ بَطْلِبُ هَرُ چَه حَاجَت دَارِي مُؤَلَفُ گوید که: از برای فرج و رفع گرفتاری و غم نیز نافع است مواظبت بر این ذکر که حضرت جواد علیه السلام تعلیم فرموده یَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَ لَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ أَكْفِي مَا أَهْمَنِي

چهارم دعای خلاص شدن از زندان و بند

سید بن طاووس در مهج الدعوات فرموده روایت شده است که شخصی در شام محبوس بود مدت طولی پس در خواب دید حضرت زهراء سلام الله عليها را که به او فرمود بخوان این دعا را و به او تعلیم فرمود پس چون خواند از بند خلاص شد و به خانه خود رفت و آن دعا این است: اللَّهُمَّ بِحَقِّ الْعَرْشِ وَ مَنْ عَلَاهُ وَ بِحَقِّ الْوَحْيِ وَ مَنْ أَوْحَاهُ وَ بِحَقِّ النَّبِيِّ وَ مَنْ نَبَّأَهُ وَ بِحَقِّ الْبَيْتِ وَ مَنْ بَنَاهُ يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا جَامِعَ كُلِّ قَوْتٍ يَا بَارِي النَّفُوسِ بَعِيدِ الْمَوْتِ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ آتِنَا وَ جَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا فَرَجًا مِنْ عِنْدِكَ عَاجِلًا بِشَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ صَلِّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ عَلَيَّ ذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَ سَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا

پنجم [حضرت فاطمه عليها السلام]

سید بن طاووس در مهج الدعوات روایتی از سلمان نقل فرموده که در آخرش مذکور است چیزی که حاصلش این است حضرت فاطمه عليها السلام آموخت به من کلامی که از حضرت رسول صلی الله علیه و آله آموخته بود و در وقت صبح و شام آن را می خواند و فرمود اگر می خواهی در دنیا هرگز تو را تب نگیرد مداومت کن بر آن و آن این است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ التُّورِ بِسْمِ اللَّهِ نُورِ عَلَى نُورٍ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي هُوَ مِدْبَرُ الْأُمُورِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي خَلَقَ التُّورَ مِنَ التُّورِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ التُّورَ مِنَ التُّورِ وَ أَنْزَلَ التُّورَ عَلَى الطُّورِ فِي كِتَابٍ مَسْطُورٍ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ بِقَدَرٍ مَقْدُورٍ عَلَى نَبِيِّ مَحْبُورٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ بِالْعَزْمِ مَذْكُورٌ وَ بِالْفَخْرِ مَشْهُورٌ وَ عَلَى السَّرَّاءِ وَ الضَّرَّاءِ مَشْكُورٌ وَ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ سلمان گفت: چون از حضرت فاطمه عليها السلام آموختم آن را به خدا قسم به بیشتر از هزار نفر از اهل مکه و مدینه که مبتلا به تب بودند آموختم پس همه شفا یافتند به اذن خدای تعالی

ششم حرز حضرت امام زین العابدین علیه السلام

سید بن طاووس در دو موضع از مهج این حرز شریف را از حضرت امام زین العابدین علیه السلام نقل کرده: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَسْمَعَ السَّمَاعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ يَا خَالِقَ الْمَخْلُوقِينَ يَا رَازِقَ الْمُزَوِّقِينَ يَا نَاصِرَ الْمُضْطَرِّينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا دَلِيلَ الْمُتَحِيرِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ أَعْنِي يَا مَالِكَ يَوْمَ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ يَا صَرِيخَ الْمَكْرُوبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ أَنْتَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ الْكَبِيرُ يَا رِذَاؤَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ الْمُضْطَرِّينَ وَ عَلَيَّ الْمُزْطَرِّينَ وَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى وَ الْحَسَنَ الْمُجْتَبَى وَ الْحُسَيْنَ الشَّهِيدَ بِكَرْبَلَاءَ وَ عَلَيَّ عَلِيَّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنَ الْعَابِدِينَ وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ الْبَاقِرَ وَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ وَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ الْكَاطِمَ وَ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ التَّقِيِّ وَ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِيِّ وَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ الْعَسْكَرِيِّ وَ الْحُجَّةَ الْقَائِمَ الْمُهَيَّبِ الْأَمَامِ الْمُنْتَظَرِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُمْ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُمْ وَ انصُرْ مَنْ نصَرَهُمْ وَ اخذلْ مَنْ خذَلَهُمْ وَ العنْ مَنْ ظلمَهُمْ وَ عَجِّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ

انصُرْ رَبِّ شَيْعَةَ آلِ مُحَمَّدٍ [وَأَهْلِكَ أَغْدَاءَ آلِ مُحَمَّدٍ] وَارْزُقْنِي رُؤْيِيَهُ قَائِمِ آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَتْبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ وَالرَّاضِينَ بِفِعْلِهِ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

هفتم [دعای حضرت سجاد]

شیخ کفعمی در بلد الامین دعائی از حضرت امام زین العابدین علیه السلام نقل کرده و فرموده این دعا را مقاتل بن سلیمان از آن حضرت روایت کرده: و هم گفته هر که صد مرتبه آن را بخواند و دعایش مستجاب نگردد لعنت کند مقاتل را این است دعا: إِلَهِي كَيْفَ أَدْعُوكَ وَ أَنَا أَنَا وَ كَيْفَ أَقْطَعُ رَجَائِي مِنْكَ وَ أَنْتَ أَنْتَ إِلَهِي إِذَا لَمْ أَسْأَلْكَ فَتُعْطِنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي أَسْأَلُهُ فَيُعْطِنِي إِلَهِي إِذَا لَمْ أَدْعُوكَ [أَدْعُوكَ فَتَسْتَجِيبَ لِي فَمِنْ ذَا الَّذِي أَدْعُوهُ فَيَسْتَجِيبُ لِي إِلَهِي إِذَا لَمْ أَتَضَرَّعْ إِلَيْكَ فَتَزَحْمَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي أَتَضَرَّعُ إِلَيْهِ فَيَزَحْمَنِي إِلَهِي فَكَمَا فَلَقْتَ الْبَحْرَ لِمُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ نَجَّيْتَهُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ تُنَجِّنِي مِمَّا أَنَا فِيهِ وَ تُفَرِّجَ عَنِّي فَرَجًا عَاجِلًا غَيْرَ آجَلٍ بِفَضْلِكَ وَ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

هشتم [دعائی که جبرئیل علیه السلام به پیغمبر صلی الله علیه و آله آموخت]

سید بن طاووس در مهج از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده که فرمود: جبرئیل خدمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله عرض کرد یا نبی الله بدان که هیچ پیغمبری را به قدر تو دوست نداشته‌ام پس بسیار بگو: اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَرَى وَ لَا تُرَى وَ أَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَ إِنَّ إِلَيْكَ الْمُنتَهَى وَ الرَّجْعَى وَ إِنَّ لَكَ الْآخِرَةَ وَ الْأُولَى وَ إِنَّ لَكَ الْمَمَاتَ وَ الْمَحْيَا وَ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُذَلَّ أَوْ أُخْرَى

نهم: [دعای سریع الإجابة]

کفعمی در بلد الامین دعایی مروی از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام نقل کرده و فرموده عظیم الشان و سریع الإجابة است و آن این است: اللَّهُمَّ إِنِّي أَطَعْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَ هُوَ التَّوْحِيدُ وَ لَمْ أَغْصِبْكَ فِي أَبْغَضِ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَ هُوَ الْكُفْرُ فَاعْفُؤْ لِي مَا بَيْنَهُمَا يَا مَنْ إِلَيْهِ مَفْرَى آمَنِي مِمَّا فَرَعْتُ مِنْهُ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ اعْفُؤْ لِي الْكَثِيرَ مِنْ مَعَاصِيكَ وَ اقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ مِنْ طَاعَتِكَ يَا عِدَّتِي دُونَ الْعِدَدِ يَا رَجَائِي وَ الْمُعْتَمِدَ يَا كَهْفِي وَ السَّنِدَ يَا وَاحِدًا يَا أَحَدًا يَا قُلَّ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَنْ اضْطَفَيْتَهُمْ مِنْ خَلْقِكَ وَ لَمْ تَجْعَلْ فِي خَلْقِكَ مِثْلَهُمْ أَحَدًا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْوَحْدَانِيَّةِ الْكُبْرَى وَ الْمُحَمَّدِيَّةِ الْبَيْضَاءِ وَ الْعُلُوِّيَّةِ الْعُلْيَا [الْعُلْيَاءِ] وَ بِجَمِيعِ مَا اخْتَجَجْتَ بِهِ عَلَيَّ عِبَادَكَ وَ بِالْأَسْمِ الَّذِي حَبَّبْتَهُ عَن خَلْقِكَ فَلَمْ يَخْرُجْ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرْجًا وَ مَخْرَجًا وَ ارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَ مِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ إِنَّكَ تَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ پس حاجت خود را بطلب

دهم: [دعای ایمنی از سلطان و بلاء و ظهور اعداء و خوف و فقر و تنگی سینه]

کفعمی در مصباح دعایی نقل کرده و فرموده سید بن طاووس این دعا را برای ایمنی از سلطان و بلاء و ظهور اعداء و خوف و فقر و تنگی سینه ذکر کرده و آن از ادعیه صحیفه سجاده است پس هر گاه ترسیدی از ضرر آنچه ذکر شد بخوان آن را این است دعا: يَا مَنْ تُحَلُّ بِهِ عُقْدُ الْمَكَارِهِ وَ يَا مَنْ يُفْتَأُ بِهِ حَيْدُ الشَّدَائِدِ وَ يَا مَنْ يُلْتَمَسُ مِنْهُ الْمَخْرَجُ إِلَى رَوْحِ الْفَرَجِ ذَلَّتْ لِقُدْرَتِكَ الصَّعَابُ وَ تَسَبَّحَتْ بِطُفِكَ الْأَسْبَابُ وَ جَرَى بِقُدْرَتِكَ الْقَضَاءُ وَ مَضَتْ عَلَيَّ إِزَادَتُكَ الْأَشْيَاءَ فَهِيَ بِمَشِيَّتِكَ دُونَ قَوْلِكَ مُؤْتِمِرَةٌ وَ بِإِرَادَتِكَ دُونَ نَهْيِكَ مُتَزَجِرَةٌ أَنْتَ الْمَدْعُوُّ لِلْمَهْمَاتِ وَ أَنْتَ الْمَفْرَعُ فِي الْمُلِمَاتِ لَا يَنْدَفِعُ مِنْهَا إِلَّا مَا دَفَعْتَ وَ لَا يَنْكَشِفُ مِنْهَا إِلَّا مَا كَشَفْتَ وَ قَدْ نَزَلَ بِي يَا رَبِّ مَا قَدْ تَكَادَنِي ثِقْلُهُ وَ أَلَمَ بِي مَا قَدْ بَهَطَنِي حَمْلُهُ وَ بِقُدْرَتِكَ أَوْزَدْتَهُ عَلَيَّ وَ بِسُلْطَانِكَ وَجَّهْتَهُ إِلَيَّ فَلَا مُصِيدَ لِمَا أوردت وَ لَا

صَارِفَ لِمَا وَجَّهَتْ وَلَا فَاتِحَ لِمَا أَغْلَقَتْ وَلَا مُغْلِقَ لِمَا فَتَحَتْ وَلَا مُيَسِّرَ لِمَا عَسَّرَتْ وَلَا نَاصِرَ لِمَنْ خَذَلَتْ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ
 افْتِحْ لِي يَا رَبَّ يَا رَبَّ يَا رَبَّ الْفَرَجَ بِطَوْلِكَ وَ اكْسِرْ عَنِّي سُلْطَانَ الْهَمِّ بِحَوْلِكَ وَأَنْلِنِي حُسْنَ النَّظْرِ فِيمَا شَكَّوْتُ وَأَذِقْنِي حَلَاوَةَ الصُّنْعِ فِيمَا
 سَيَّأَلْتُ وَ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَ فَرَجًا هَنِيئًا وَ اجْعَلْ لِي مِنْ عِنْدِكَ مَخْرَجًا وَحَيًّا وَلَا تَشْغَلْنِي بِالْاهْتِمَامِ عَنْ تَعَاهِدِ فُرُوضِكَ وَ
 اسْتِعْمَالِ سُنَنِكَ [سُنَّتِكَ فَقَدْ ضَيَّقْتُ لِمَا نَزَلَ بِي يَا رَبُّ ذُرْعًا وَ امْتَأَّتْ بِحِمْلِ مَا حَدَّثَ عَلَيَّ هَمًّا وَ أَنْتَ الْقَادِرُ عَلَيَّ كَشَفِ مَا مُنِيتُ بِهِ وَ
 دَفَعِ مَا وَقَعْتُ فِيهِ فَافْعَلْ بِي ذَلِكَ وَ إِنَّ لَمْ أَسْتَوْجِبْهُ مِنْكَ يَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ [وَ ذَا الْمَنِّ الْكَرِيمِ فَأَنْتَ قَادِرٌ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ آمِينَ رَبَّ
 الْعَالَمِينَ

بازدهم: [دعای فرج حضرت حجة علیه السلام]

کفعمی در بلد الامین فرموده: این دعای حضرت صاحب الامر علیه السلام است که تعلیم فرمود آن را به شخصی که محبوس بود
 پس خلاص شد إلهی عَظْمَ الْبَلَاءِ وَ بَرِحَ الْخَفَاءِ وَ انْكَشَفَ الْغِطَاءَ وَ انْقَطَعَ الرَّجَاءُ وَ ضَاقَتِ الْأَرْضُ وَ مِيعَتِ السَّمَاءِ وَ أَنْتَ الْمُسْتَتَعَانُ وَ
 إِلَيْكَ الْمُسْتَتَكِي وَ عَلَيْكَ الْمَعْوَلُ فِي الشَّدَةِ وَ الرَّخَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أُولَى الْأَمْرِ الَّذِينَ فَرَضْتَ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ وَ عَرَفْتَنَا
 بِذَلِكَ مَنْزِلَتَهُمْ فَفَرِّجْ عَنَّا بِحَقِّهِمْ فَرَجًا عَاجِلًا قَرِيبًا كَلِمَحِ الْبَصِيرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ اكْفِنَانِي فَإِنَّكُمَا كَافِيَانِ وَ
 انصُرَانِي فَإِنَّكُمَا نَاصِرَانِ يَا مَوْلَانَا يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ الْغَوْثُ الْغَوْثُ الْغَوْثُ أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي السَّاعَةَ السَّاعَةَ الْعَجَلُ الْعَجَلُ
 الْعَجَلُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ

دوازدهم: [دعای حضرت مهدی صلوات الله علیه]

و نیز کفعمی در مصباح فرموده: این دعای حضرت مهدی صلوات الله علیه است: اللَّهُمَّ ارزُقْنَا تَوْفِيقَ الطَّاعَةِ وَ بُعْدَ الْمَعْصِيَةِ وَ صِدْقَ
 النَّبِيِّ وَ عِرْفَانَ الْخُرْمِيَّةِ وَ أَكْرَمَنَا بِالْهُدَى وَ الْاسْتِيقَامَةَ وَ سِدِّدْ أَلْسِنَتَنَا بِالصَّوَابِ وَ الْحِكْمَةِ وَ امْلَأْ قُلُوبَنَا بِالْعِلْمِ وَ الْمَعْرِفَةِ وَ طَهِّرْ بَطُونَنَا مِنَ
 الْحَرَامِ وَ الشُّبُهَةِ وَ اكْفِفْ أَيْدِيَنَا عَنِ الظُّلْمِ وَ السَّرِقَةِ وَ اعْضُضْ أَنْبَارَنَا عَنِ الْفُجُورِ وَ الْخِيَانَةِ وَ اسدُدْ أَسْمَاعَنَا عَنِ اللَّغْوِ وَ الْغِيْبَةِ وَ تَفَضَّلْ
 عَلَيَّ عِلْمَانًا بِالزُّهْدِ وَ النَّصِيحَةِ وَ عَلَيَّ الْمُتَعَلِّمِينَ بِالْجُهْدِ وَ الرَّغْبَةِ وَ عَلَيَّ الْمُسْتَمِعِينَ بِالِاتِّبَاعِ وَ الْمُوعِظَةَ وَ عَلَيَّ مَرْضَى الْمُسْلِمِينَ بِالشِّفَاءِ
 وَ الرَّاحَةِ وَ عَلَيَّ مَوْتَاهُمْ بِالرُّفْفَةِ وَ الرَّحْمَةِ وَ عَلَيَّ مَشَائِخِنَا بِالْوَقَارِ وَ السَّكِينَةِ وَ عَلَيَّ الشَّبَابِ بِالْإِنَابَةِ وَ التَّوْبَةِ وَ عَلَيَّ النِّسَاءِ بِالْحَيَاءِ وَ الْعِفَّةِ وَ
 عَلَيَّ الْأَغْيِيَاءِ بِالتَّوَّاضُعِ وَ السَّعْيَةِ وَ عَلَيَّ الْفُقَرَاءِ بِالصَّبْرِ وَ الْقَنَاعَةِ وَ عَلَيَّ الْغُرَاةِ بِالنَّصِيرِ وَ الْعَلِيَّةِ وَ عَلَيَّ الْأَسْرَاءِ بِالْخِلَاصِ وَ الرَّاحَةِ وَ عَلَيَّ
 الْأَمْرَاءِ بِالْعَدْلِ وَ الشَّفَقَةِ وَ عَلَيَّ الرَّعِيَّةِ بِالنَّصِيحَةِ وَ حُسْنِ السِّيَرَةِ وَ بَارِكْ لِلْحُجَّاجِ وَ الزُّوَّارِ فِي الزَّادِ وَ النَّفَقَةِ وَ اقْضِ مَا أُوجِبْتَ عَلَيْهِمْ
 مِنَ الْحَجِّ وَ الْعُمْرَةِ بِفَضْلِكَ وَ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

سیزدهم: [دعای حضرت حجت علیه السلام]

در مهج ذکر شده که این دعای حضرت حجت علیه السلام است إلهی بِحَقِّ مَنْ نَاجَاكَ وَ بِحَقِّ مَنْ دَعَاكَ فِي الْبُرِّ وَ الْبَحْرِ صَلِّ عَلَيَّ
 مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَفَضَّلْ عَلَيَّ فَقَرَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالْغِنَاءِ وَ التَّرْوَةِ وَ عَلَيَّ مَرْضَى الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالشِّفَاءِ وَ الصَّحَّةِ وَ
 عَلَيَّ أَحْيَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِاللُّطْفِ وَ الْكَرَمِ [الْكَرَامِيَّةُ] وَ عَلَيَّ أَمْوَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالمَغْفِرَةِ وَ الرَّحْمَةِ وَ عَلَيَّ غُرَبَاءِ
 الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالرِّدِّ إِلَى أَوْطَانِهِمْ سَالِمِينَ غَانِمِينَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ

چهاردهم: [استغاثه به حضرت مهدی علیه السلام]

سید علی خان در کلم طیب فرموده: این استغاثه‌ای است به حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه هر جا که باشی دو رکعت نماز

به حمد و هر سوره که خواهی بگزار پس رو به قبله زیر آسمان بایست و بگو: سلامَ اللهُ الْكَامِلُ التَّامُّ الشَّامِلُ الْعَامُّ وَ صَلَوَاتُهُ الدَّائِمَةُ وَ بَرَكَاتُهُ الْقَائِمَةُ عَلَى حُجَّةِ اللهِ وَ وَثِيهِ فِي أَرْضِهِ وَ بِلَادِهِ وَ خَلِيفَتِهِ عَلَى خَلْقِهِ وَ عِبَادِهِ وَ سِيْلَالِهِ الثُّبُوَّةَ وَ بَقِيَّةَ الْعِتْرَةِ وَ الصَّفْوَةَ صَاحِبِ الزَّمَانِ وَ مُظْهِرِ الْإِيْمَانِ وَ مُلَقِّنِ [مُعَلِّنِ] أَحْكَامِ الْقُرْآنِ وَ مُطَهِّرِ الْأَرْضِ وَ نَاشِرِ الْعِدْلِ فِي الطُّولِ وَ الْعَرْضِ وَ الْحُجَّةِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ الْإِمَامِ الْمُتَنْظَرِ الْمُرَضِيِّ [الْمُرْتَضَى] وَ ابْنِ الْأَيْمَةِ الطَّاهِرِينَ الْوَصِيِّ ابْنِ الْأَوْصِيَاءِ الْمُرَضِيِّينَ الْهَادِيَ الْمُعْصُومِ ابْنِ الْأَيْمَةِ الْهُدَاهِ الْمَعْصُومِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا مُعَزَّ الْمُؤْمِنِينَ الْمُسْتَضْعَفِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا مُبْدِلَ الْكَافِرِينَ الْمُتَكَبِّرِينَ الظَّالِمِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْأَيْمَةِ الْحُجَّجِ الْمَعْصُومِينَ وَ الْإِمَامِ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ سَلَامٌ مُخْلِصٌ لَكَ فِي الْوِلَايَةِ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْمَهْدِيُّ قَوْلًا- وَ فِعْلًا- وَ أَنْتَ الَّذِي تَمَلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَ عِدْلًا بَعْدَ مَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَ جَوْرًا فَعَجَّلَ اللهُ فَرَجَكَ وَ سَهَّلَ مَخْرَجَكَ وَ قَرَّبَ زَمَانَكَ وَ كَثَّرَ أَنْصَارَكَ وَ أَعْوَانَكَ وَ أَنْجَزَ لَكَ مَا وَعَدَكَ فَهُوَ أَصِدْقُ الْقَائِلِينَ وَ نُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُوا فِي الْأَرْضِ وَ نَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَ نَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ حَاجَتِي كَذَا وَ كَذَا وَ بِهِ جَاءَ كَذَا وَ كَذَا حَاجَاتِ خُودِ رَا ذَكَرَ كُنْدَ فَاشْفَعُ لِي فِي نَجَاحِهَا فَقَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي لِعِلْمِي أَنَّ لَكَ عِنْدَ اللهِ شَفَاعَةً مَقْبُولَةً وَ مَقَامًا مَحْمُودًا فَحَقُّ مَنِ اخْتَصَّكُمْ بِأَمْرِهِ وَ ارْتَضَاكُمْ لِسِرِّهِ وَ بِالشَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَ اللهِ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَهُ سَبِيلَ اللهِ تَعَالَى فِي نُجْحِ طَلِبَتِي وَ إِجَابَةِ دَعْوَتِي وَ كَشْفِ كُرْبَتِي وَ بخواه هر چه خواهی که برآورده می شود ان شاء الله تعالی. مؤلف گوید که بهتر آن است که در رکعت اول نماز این استغاثه بعد از حمد سوره انا فتحنا بخواند و در رکعت دوم إذا جاء نصر الله

فصل هشتم در مناجات است

مناجاة خمس عشرة لمولانا على بن الحسين عليهما السلام

اشاره

علامه مجلسی رحمه الله عليه در بحار فرموده که من یافتم این مناجات را مروی از آن حضرت در کتب بعض اصحاب رضوان الله عليهم

المناجاة الاولى مناجاة التائبين

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِي أَلْبَسْتَنِي الْخَطَايَا ثَوْبَ مَيْدَلْتِي وَ جَلَلْتَنِي التَّبَاعِيْدُ مِنْكَ لِئِيسَ مَسِيْكْتِي وَ أَمَاتَ قَلْبِي عَظِيمُ جِنَايَتِي فَأَحْيِهِ بِتَوْبَتِهِ مِنْكَ يَا أَمَلِي وَ بُعْتِي وَ يَا سُوْلِي وَ مُيْتِي فَوَعَزَّتْكَ مَا أَجِدُ لِتُدْتُوْبِي سِوَاكَ غَافِرًا وَ لَا أَرَى لِكَشْرِيرِي غَيْرَكَ جَابِرًا وَ قَدْ خَضَعْتُ بِالْإِنَابَةِ إِلَيْكَ وَ عَنَوْتُ بِالْإِسْتِكَانَةِ لَدَيْكَ فَإِنْ طَرَدْتَنِي مِنْ بَابِكَ فَبِمَنْ أَلُوذُ وَ إِنْ رَدَدْتَنِي عَنْ جَنَابِكَ فَبِمَنْ أَعُوذُ فَوَا أَسْفَاهُ مِنْ حَجَلْتِي وَ أَفِضْ أَحْيِي وَ الْهَفَاةُ مِنْ سُوءِ عَمَلِي وَ اجْتِرَاحِي أَسْأَلُكَ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ الْكَبِيرِ وَ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ أَنْ تَهَبَ لِي مُوبِقَاتِ الْجَرَائِرِ وَ تَسْتُرَ عَلَيَّ فَاضَةَ حَبَاتِ السَّرَائِرِ وَ لَا تُخَلِنِي فِي مَشْهَدِ الْقِيَامَةِ مِنْ بَرْدِ عَفْوِكَ وَ غَفْرِكَ وَ لَا تُعْرِنِي مِنْ جَمِيلِ صَفْحِكَ وَ سَتْرِكَ إِلَهِي ظَلَّلْ عَلَيَّ ذُنُوبِي عَمَامَ رَحْمَتِكَ وَ أَرْسِلْ عَلَيَّ عُيُوبِي سَحَابَ رَأْفَتِكَ إِلَهِي هَلْ يَزُجُّ الْعَبْدُ الْأَبْقَى إِلَّا إِلَى مَوْلَاهُ أَمْ هَلْ يُجِيرُهُ مِنْ سَخَطِهِ أَحَدٌ سِوَاهُ إِلَهِي إِنْ كَانَ النَّدَمُ عَلَى الذَّنْبِ تَوْبَةً فَإِنِّي وَ عَزَّتْكَ مِنَ النَّادِمِينَ وَ إِنْ كَانَ الْإِسْتِغْفَارُ مِنَ الْخَطِيئَةِ حِطَّةً فَإِنِّي لَكَ مِنَ الْمُسْتِغْفِرِينَ لَسَكَ الْعُتْبَى حَتَّى تَرْضَى إِلَهِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ تُبْ عَلَيَّ وَ بِحِلْمِكَ عَلَيَّ عَنِّي وَ بِعِلْمِكَ عَلَيَّ بِبِي اَرْفَقْ بِي إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي فَتَحْتَ لِعِبَادِكَ بَابًا إِلَى عَفْوِكَ سَمِيئَةً التَّوْبَةَ فَقُلْتُ تَوْبُوا إِلَى اللهِ تَوْبَةً نَصُوحًا فَمَا عُذْرُ مَنْ أَغْفَلَ دُخُولَ الْبَابِ بَعْدَ فَتْحِهِ إِلَهِي إِنْ كَانَ قَبَحَ

الدُّنْبُ مِنْ عَيْدِكَ فَلْيَحْسِنِ الْعَفْوَ مِنْ عِنْدِكَ إِلَهِي مَا أَنَا بِأَوَّلِ مَنْ عَصَاكَ فَتُبَّتْ عَلَيْهِ وَتَعَرَّضَ لِمَعْرُوفِكَ فَجُرِدَتْ عَلَيْهِ يَا مُجِيبَ الْمُضْطَرِّ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ يَا عَظِيمَ الْبِرِّ يَا عَلِيمًا بِمَا فِي السِّرِّ يَا جَمِيلَ السُّرِّ [السُّرِّ] اسْتَشْفَعْتُ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ إِلَيْكَ وَتَوَسَّلْتُ بِجَنَابِكَ [بِجَنَابِكَ] وَتَرَحُّمِكَ لَمَدِيكَ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَلَا تَحَيِّبْ فِيكَ رَجَائِي وَتَقَبَّلْ تَوْبَتِي وَكَفِّرْ خَطِيئَتِي بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

الثانية مناجاة الشاكين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِي إِلَيْكَ أَشْكُو نَفْسًا بِالسُّوءِ أَمَّارَةً وَإِلَى الْخَطِيئَةِ مُبَادِرَةً وَبِمَعَاصِيكَ مُوَلَّعَةً وَلِسَخَطِكَ مُتَعَرِّضَةً تُسَلِّكُ بِي مَسَالِكَ الْمَهَالِكِ وَتَجْعَلُنِي عِنْدَكَ أَهْوَنَ هَالِكٍ كَثِيرَةَ الْعِلَلِ طَوِيلَةَ الْأَمَلِ إِنْ مَسَّهَا الشَّرُّ تَجَرَّعُ وَإِنْ مَسَّهَا الْخَيْرُ تَمْنَعُ مِيَالَهُ إِلَى اللَّعِبِ وَاللَّهُوِ مَمْلُوءَةً بِالْغَفْلَةِ وَالسَّهْوِ تُسْرِعُ بِي إِلَى الْحَوْبَةِ وَتُسَوِّفُنِي بِالتَّوْبَةِ إِلَهِي أَشْكُو إِلَيْكَ عَدْوًا يُضَيِّعُ لِي وَشَيْطَانًا يُغْوِينِي قَدْ مَلَأَ بِالْوَسْوَاسِ صِدْرِي وَأَحَاطَتْ هَوَاجِسُهُ بِقَلْبِي يُعَاضِدُ لِي الْهَوَى وَيُرِيئُ لِي حُبَّ الدُّنْيَا وَيَحُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ الطَّاعَةِ وَالزُّلْفَى إِلَهِي إِلَيْكَ أَشْكُو قَلْبًا قَاسِيًا مَعَ الْوَسْوَاسِ مُتَقَلِّبًا وَبِالرَّيْنِ وَالطَّيْعِ مُتَنَبِّسًا وَعَيْنًا عَنِ الْبُكَاءِ مِنْ خَوْفِكَ جَامِدَةً وَإِلَى مَا يَسْرُّهَا طَامِحَةً إِلَهِي لَا حَوْلَ لِي وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِقُدْرَتِكَ وَلَا نَجَاةَ لِي مِنْ مَكَارِهِ الدُّنْيَا إِلَّا بِعِضْمَتِكَ فَأَسْأَلُكَ بِبَلَاغَةِ حِكْمَتِكَ وَنَفَازِ مَشِيئَتِكَ أَنْ لَا تَجْعَلَنِي لِغَيْرِ جُودِكَ مُتَعَرِّضًا وَلَا تُصَيِّرَنِي لِلْفِتَنِ غَرَضًا وَكُنْ لِي عَلَى الْأَعْيَادِ نَاصِرًا وَعَلَى الْمَخَازِي وَالْعُيُوبِ سَائِرًا وَمِنَ الْبَلَاءِ [الْبَلَايَا] وَاقِيًا وَعَنِ الْمَعْصِيَةِ عَاصِمًا بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

الثالثة مناجاة الخائفين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِي أْتَرَاكَ بَعْدَ الْإِيمَانِ بِكَ تُعَذِّبُنِي أَمْ بَعْدَ حُبِّي إِيَّاكَ تُبْعِدُنِي أَمْ مَعَ رَجَائِي لِرَحْمَتِكَ وَصَفْحِكَ تَحْرِمُنِي أَمْ مَعَ اسْتِجَارَتِي بِعَفْوِكَ تُسَلِّمُنِي حَاشَا لَوْجِهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تُحَيِّبَنِي لَيْتَ شِعْرِي أَلِلَّشَقَاءَ وَلَدَتْنِي أُمِّي أَمْ لِلْعَنَاءِ رَبَّتْنِي فَلَيْتَهَا لَمْ تَلِدْنِي وَ لَمْ تُرَبِّبِي وَ لَيْتَنِي عَلِمْتُ أَمْ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ جَعَلْتَنِي وَبِقُرْبِكَ وَجَوَارِكَ خَصَصْتَنِي فَتَقَرَّرَ بِذَلِكَ عَيْنِي وَتَطْمَئِنُّ لَهُ نَفْسِي إِلَهِي هَلْ تُسَوِّدُ وَجُوهًا خَرَّتْ سَاجِدَةً لِعِظَمَتِكَ أَوْ تُخْرِسُ أَلْسِنَةً نَطَقَتْ بِالثَّنَاءِ عَلَى مَجْدِكَ وَجَلَالَتِكَ أَوْ تَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ أَنْطَوَتْ عَلَى مَحَبَّتِكَ أَوْ تُصَمِّمُ أَسْمَاعًا تَلَذَّذَتْ بِسَمَاعِ ذِكْرِكَ فِي إِرَادَتِكَ أَوْ تَعْلُ أَكْفَا رَفَعْتَهَا الْأَمَالَ إِلَيْكَ رَجَاءً رَأْفَتِكَ أَوْ تُعَاقِبُ أَبْدَانًا عَمِلَتْ بِطَاعَتِكَ حَتَّى نَحَلَتْ فِي مُجَاهِدَتِكَ أَوْ تُعَذِّبُ أَرْجُلًا سَبَعَتْ فِي عِبَادَتِكَ إِلَهِي لَا تُغْلِقْ عَلَى مُوحِدِكَ أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَلَا تَحْجُبْ مُسْتَأْقِيكَ عَنِ النَّظَرِ إِلَى جَمِيلِ رُؤْيَتِكَ إِلَهِي نَفْسٌ أَعَزَّزْتُهَا بِتَوْجِيدِكَ كَيْفَ تُذَلِّهَا بِمَهَانَةِ هَجْرَانِكَ وَضَمِيرٌ أَنْعَقَدَ عَلَى مَوَدَّتِكَ كَيْفَ تُحْرِقُهُ بِحَرَارَةِ نِيرَانِكَ إِلَهِي أَجْرِنِي مِنْ أَلِيمِ غَضَبِكَ وَعَظِيمِ سَخَطِكَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمَانُ يَا جَبَّارُ يَا فَهَّارُ يَا غَفَّارُ يَا سِتَارًا نَجِّنِي بِرَحْمَتِكَ مِنَ عَذَابِ النَّارِ وَفَضِيحَةِ الْعَارِ إِذَا امْتَيَّزَ الْأَخْيَارُ مِنَ الْأَشْرَارِ وَحَيَّالَتِ الْأَحْوَالُ وَهَيَّالَتِ الْأَهْوَالُ وَقَرَّبَ الْمُحْسِنُونَ وَبَعَدَ الْمُسِيئُونَ وَوَفَّيْتُ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظَلَّمُونَ

الرابعة مناجاة الراجين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا مَنْ إِذَا سَأَلَهُ عَبْدٌ أَعْطَاهُ وَإِذَا أَمَّلَ مَا عِنْدَهُ بَلَغَهُ مَنَاهُ وَإِذَا أَقْبَلَ عَلَيْهِ قَرَبَهُ وَأَذْنَاهُ وَإِذَا جَاهَرَهُ بِالْعِصْيَانِ سَتَرَ عَلَى ذَنْبِهِ وَغَطَّاهُ وَإِذَا تَوَكَّلَ عَلَيْهِ أَحْسَبَهُ وَكَفَّاهُ إِلَهِي مِنَ الَّذِي نَزَلَ بِكَ مُلْتَمِسًا قِرَاكَ فَمَا قَرِينَتُهُ وَمَنِ الَّذِي أَنَاخَ بِبَابِكَ مُرْتَجِيًا نَدَاكَ فَمَا أَوْلِيَّتُهُ أَيْحَسُنُ أَنْ أَرْجِعَ عَنْ بَابِكَ بِالْخِيْبَةِ مَضْرُوفًا وَلَسْتُ أَعْرِفُ سِوَاكَ مَوْلَى بِالْإِحْسَانِ مَوْصُوفًا كَيْفَ أَرْجُو غَيْرَكَ وَ الْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدِكَ وَكَيْفَ أُوْمَلُّ سِوَاكَ وَالْخَلْقُ وَالْأَمْرُ لَكَ أَوْ قَطْعَ رَجَائِي مِنْكَ وَقَدْ أَوْلَيْتَنِي مَا لَمْ أَسْأَلْهُ مِنْ فَضْلِكَ أَمْ تُفَقِّرُنِي إِلَى

مِثْلِي وَ أَنَا أَعْتَصِمُ بِحَيْلِكَ يَا مَنْ سَعَدَ بِرَحْمَتِهِ الْقَاصِدُونَ وَ لَمْ يَشَقَّ بِنِقْمَتِهِ الْمُسْتَغْفِرُونَ كَيْفَ أَنْسَاكَ وَ لَمْ تَزَلْ ذَاكِرِي وَ كَيْفَ أَلْهُو عَنْكَ وَ أَنْتَ مُرَاقِبِي إِلَهِي بِدَلِيلِ كَرَمِكَ أَعْلَقْتُ يَدِي وَ لَنْبِلِ عَطَايَاكَ بَسَطْتُ أَمْلِي فَأَخْلَصْتَنِي بِخَالِصِهِ تَوَحِيدِكَ وَ اجْعَلْنِي مِنْ صِفْوَةِ عِبِيدِكَ يَا مَنْ كُلُّ هَارِبٍ إِلَيْهِ يَلْتَجِي وَ كُلُّ طَالِبٍ إِيَّاهُ يَرْجُو يَا خَيْرَ مَرْجُوٍّ وَ يَا أَكْرَمَ مَدْعُوٍّ وَ يَا مَنْ لَا يُرَدُّ سَأَلُهُ [يُرَدُّ سَأَلُهُ وَ لَا يُحْيَبُ أَمَلُهُ] يُحْيَبُ أَمَلُهُ يَا مَنْ يَا بُنَى مُفْتُوْحٍ لِدَاعِيهِ وَ حِجَابُهُ مَرْفُوعٌ لِرَاجِيهِ أَسْأَلُكَ بِكَرَمِكَ أَنْ تُنَمِّنَ عَلَيَّ مِنْ عَطَايِكَ بِمَا تَقَرُّ [تَقَرُّ] بِهِ عَيْنِي وَ مِنْ رَجَائِكَ بِمَا تَطْمِنُنَّ بِهِ نَفْسِي وَ مِنْ الْيَقِينِ بِمَا تَهْوُنُ بِهِ عَلَيَّ مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا وَ تَجْلُو بِهِ عَنِّ بِصِيرَتِي غَشَوَاتِ الْعَمَى بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

الخامسة مناجاة الراغبين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِي إِنْ كَانَ قَلَّ زَادِي فِي الْمَسِيرِ إِلَيْكَ فَلَقَدْ حَسُنَ ظَنِّي بِالتَّوَكُّلِ عَلَيْكَ وَ إِنْ كَانَ جُرْمِي قَدْ أَخَافَنِي مِنْ عُقُوبَتِكَ فَإِنَّ رَجَائِي قَدْ أَشْعَرَنِي بِالأَمْنِ مِنْ نِقْمَتِكَ وَ إِنْ كَانَ ذَنْبِي قَدْ عَرَضَنِي لِعِقَابِكَ فَقَدْ آذَنَنِي حُسْنَ ثِقَتِي بِثَوَابِكَ وَ إِنْ أَنَا مُتَمَنِّئُ الْعُقْلَةُ عَنِ الْإِسْتِعْدَادِ لِلِقَائِكَ فَقَدْ تَبَهَّتَنِي الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِكَ وَ الْإِيْتِكَ وَ إِنْ أَوْحَشَ مَا بَيْنِي وَ بَيْنَكَ فَزَطُّ الْعِضِيَانِ وَ الطُّغْيَانِ فَقَدْ آتَسَّرَنِي بُشْرَى الْعُفْرَانِ وَ الرُّضْوَانِ أَسْأَلُكَ بِسُبُحَاتِ وَجْهِكَ وَ بِأَنْوَارِ قُدْسِكَ وَ أَبْتَهَلُ إِلَيْكَ بِعَوَاطِفِ رَحْمَتِكَ وَ لَطَائِفِ بَرِّكَ أَنْ تُحَقِّقَ ظَنِّي بِمَا أُوْمَلُّهُ مِنْ جَزِيلِ إِكْرَامِكَ وَ جَمِيلِ إِنْعَامِكَ فِي الْقُرْبَى مِنْكَ وَ الزُّلْفَى لَدَيْكَ وَ التَّمَتُّعِ بِالنَّظَرِ إِلَيْكَ وَ هَا أَنَا مُتَعَرِّضٌ لِنَفَحَاتِ رَوْحِكَ وَ عَطْفِكَ وَ مُتَتَّجِعٌ غَيْثِ جُودِكَ وَ لُطْفِكَ فَارٌّ مِنْ سَخَطِكَ إِلَى رِضَاكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ رَاجٍ أَحْسَنَ مَا لَدَيْكَ مُعَوَّلٌ عَلَيَّ مَوَاهِبِكَ مُفْتَقِرٌ إِلَى رِعَايَتِكَ إِلَهِي مَا يَدَأَتْ بِهِ مِنْ فَضْلِكَ فَتَمِّمُهُ وَ مَا وَهَبَتْ لِي مِنْ كَرَمِكَ فَلَا تَسْلُبْهُ وَ مَا سَتَرْتَهُ عَلَيَّ بِحِلْمِكَ فَلَا تَهْتِكْهُ وَ مَا عَلِمْتَهُ مِنْ قِيِحِ فِعْلِي فَاعْفِرْهُ إِلَهِي اسْتَشْفَعْتُ بِكَ إِلَيْكَ وَ اسْتَجَرْتُ بِكَ مِنْكَ أَتَيْتُكَ طَامِعًا فِي إِحْسَانِكَ رَاغِبًا فِي امْتِنَانِكَ مُسْتَشْفِعًا وَ ابِلِ طَوْلِكَ مُسْتَهْطِرًا عَمَامَ فَضْلِكَ طَالِبًا مَرْضَاتِكَ قَاصِدًا جَنَابِكَ وَارِدًا شَرِيعَةً رَفِيدَكَ مُلْتَمِسًا سِنِيَّ الْخَيْرَاتِ مِنْ عِنْدِكَ وَافِدًا إِلَى حَضْرَةِ جَمَالِكَ مُرِيدًا وَجْهَكَ طَارِقًا بِابِكَ مُسْتَكِينًا لِعِظَمَتِكَ وَ جَلَالِكَ فَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ مِنَ الْمَعْفَرَةِ وَ الرَّحْمَةِ وَ لَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ مِنَ الْعَذَابِ وَ النَّقْمَةِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

السادسة مناجاة الشاكرين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِي أَذْهَلَنِي عَنِ إِقَامَةِ شُكْرِكَ تَتَابِعُ طَوْلِكَ وَ أَعْجَزَنِي عَنِ إِحْصَاءِ ثَنَائِكَ فَيَضُ فَضْلِكَ وَ شَغَلَنِي عَنِ ذِكْرِ مَحَامِدِكَ تَرَادُفُ عَوَائِدِكَ وَ أَعْيَانِي عَنِ نَشْرِ عَوَارِفِكَ تَوَالِي أَبْيَادِكَ وَ هَذَا مَقَامٌ مَنِ اعْتَرَفَ بِسُبُوحِ النِّعْمَاءِ وَ قَابَلَهَا بِالنَّقْصَةِ بِرِ وَ شَهِدَ عَلَيَّ نَفْسِهِ بِالْإِهْمَالِ وَ التَّضْيِيعِ وَ أَنْتَ الرَّءُوفُ الرَّحِيمُ الْكَرِيمُ الَّذِي لَا يُحْيَبُ قَاصِدِيهِ وَ لَا يَطْرُدُ عَنِ فَنَائِهِ أَمْلِيهِ بِسَاحَتِكَ تَحُطُّ رِحَالُ الرَّاجِينَ وَ بَعْرَضِيَتِكَ تَقِفُ آمِيَالُ الْمُسْتَرْفِدِينَ فَلَا تُقَابِلُ آمَانَنَا بِالتَّخْيِيبِ وَ الْإِيَّاسِ وَ لَا تُلْبَسِنَا سِرْبَالَ الْقُنُوطِ وَ الْإِبْلَاسِ إِلَهِي تَصَيَّرَ عِنْدَ تَعَاظُمِ آلائِكَ شُكْرِي وَ تَضَاءَلَ فِي جَنبِ إِكْرَامِكَ إِيَّايَ ثَنَائِي وَ نَشْرِي جَلَلْتَنِي نِعْمَتِكَ مِنْ أَنْوَارِ الْإِيْمَانِ حُلَلًا وَ ضَرَبْتَ عَلَيَّ لَطَائِفَ بَرِّكَ مِنَ الْعَزِّ كِلَالًا وَ قَلَّدْتَنِي مِنْنِكَ قَلَابِدًا لَا تُحُلُّ وَ طَوْقَتَنِي أَطْوَاقًا لَا تُفَلُّ فَالْأَوْكَ جَمَّةٌ ضَعُفَ لِسَانِي عَنْ إِحْصَائِهَا وَ نَعْمَاؤُكَ كَثِيرَةٌ قَصِيرٌ فَهَمِي عَنْ إِدْرَاكِهَا فَضْلا عَنِ اسْتِثْقَائِهَا فَكَيْفَ لِي بِتَخَصُّبِ الشُّكْرِ وَ شُكْرِي إِيَّاكَ يَفْتَقِرُ إِلَى شُكْرِ فَكَلَّمَا قُلْتُ لَكَ الْحَمْدُ وَجَبَ عَلَيَّ لِذَلِكَ أَنْ أَقُولَ لَكَ الْحَمْدُ إِلَهِي فَكَمَا عَدَدْتَنَا بِلُطْفِكَ وَ رَبَّيْتَنَا بِصِدْقِكَ فَتَمَّمْ عَلَيْنَا سَوَابِغَ النِّعْمِ وَ اذْفَعْ عَنَّا مَكَارِهِ النَّقْمِ وَ آتِنَا مِنْ حُطُوظِ الدَّارَيْنِ أَرْفَعَهَا وَ أَجَلِّهَا عَاجِلًا وَ آجَلًا وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَيَّ حُسْنِ بِلَائِكَ وَ سُبُوحِ نِعْمَائِكَ حَمْدًا يُوَافِقُ رِضَاكَ وَ يَمْتَرِي الْعَظِيمَ مِنْ بَرِّكَ وَ نَدَاكَ يَا عَظِيمُ يَا كَرِيمُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

السابعة مناجاة المطيعين لله

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَللّٰهُمَّ اَلْهِنَّا طَاعَتَكَ وَ جَنَّبْنَا مَعْصِيَتَكَ وَ يَسِّرْ لَنَا بُلُوغَ مَا نَتَمَنَّى مِنْ اِتِّبَاعِ رِضْوَانِكَ وَ اَخْلِلْنَا بِحُبُوْحِهِ جَنَانِكَ وَ اَقْشِعْ عَنَّا بَصَائِرِنَا سِحَابَ الْاَرْتِيَابِ وَ اَكْشِفْ عَنَّا قُلُوْبَنَا اَغْشِيَةَ الْمِرْيَةِ وَ الْحِجَابِ وَ اَرْهَقِ الْبَاطِلَ عَنَّا ضَمَائِرِنَا وَ اَثْبِتِ الْحَقَّ فِي سِرَائِرِنَا فَاِنَّ الشُّكُوْكَ وَ الظُّنُوْنَ لَوَاقِحُ الْفِتَنِ وَ مُكَدَّرَةٌ لِّصَفْوِ الْمَنَاحِ وَ الْمَنَنِ اللّٰهُمَّ اَحْمِلْنَا فِي سِيْفِنِ نَجَاتِكَ وَ مَتَّعْنَا بِلَذِيذِ مُنَاجَاتِكَ وَ اُوْرِدْنَا حِيَاضَ حُبِّكَ وَ اَذِفْنَا حَلَاوَةَ وُدِّكَ وَ قُرْبِكَ وَ اجْعَلْ جِهَادَنَا فِيْكَ وَ هَمَّنَا فِي طَاعَتِكَ وَ اَخْلِصْ نِيَّاتِنَا فِي مُعَامَلَتِكَ فَاِنَّا بِكَ وَ لَكَ وَ لَا وَ سِيْلَةً لَنَا اِلَيْكَ اِلَّا- اَنْتَ اِلٰهِي اجْعَلْنِي مِنَ الْمُضِيْطَفِيْنَ الْاٰخِيَارِ وَ اَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِيْنَ الْبَاقِيْنَ اِلَى الْمَكْرَمَاتِ الْمُسَارِعِيْنَ اِلَى الْخَيْرَاتِ الْعَامِلِيْنَ لِلْبَاقِيَّاتِ الصَّالِحَاتِ السَّاعِيْنَ اِلَى رَفِيْعِ الدَّرَجَاتِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَ بِالْاِجَابَةِ جَدِيْرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

الثامنة مناجاة المريدين

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ سُبْحَانَكَ مَا اَصْبَقَ الطُّرُقَ عَلٰى مَنْ لَمْ تَكُنْ دَلِيْلَهُ وَ مَا اَوْصَحَ الْحَقَّ عِنْدَ مَنْ هَدَيْتَهُ سَبِيْلَهُ اِلٰهِي فَاسْئَلُكَ بِمَا سُبِّلَ الْوُصُوْلُ اِلَيْكَ وَ سَيِّرْنَا فِيْ اَقْرَبِ الطُّرُقِ لِلْوُفُوْدِ عَلَيْكَ قَرَّبَ عَلَيْنَا الْبَعِيْدَ وَ سَهَّلْ عَلَيْنَا الْعَسِيْرَ الشَّدِيْدَ وَ اَلْحَقْنَا بِعِبَادِكَ الَّذِيْنَ هُمْ بِالْبِدَارِ اِلَيْكَ يُسَارِعُوْنَ وَ بَاتِكَ عَلٰى الدَّوَامِ يَطْرُقُوْنَ وَ اِيَّاكَ فِي اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ يَعْبُدُوْنَ وَ هُمْ مِنْ هَيْبَتِكَ مُشْفِقُوْنَ الَّذِيْنَ صَفَيْتَ لَهُمُ الْمَشَارِبَ وَ بَلَّغْتَهُمُ الرِّغَائِبَ وَ اَنْجَحْتَ لَهُمُ الْمَطَالِبَ وَ قَضَيْتَ لَهُمْ مِنْ فَضْلِكَ الْمَآرِبَ وَ مَلَأْتَ لَهُمْ ضَمَائِرَهُمْ مِنْ حُبِّكَ وَ رَوَّيْتَهُمْ مِنْ صَافِي شَرِيْبِكَ فَبِكَ اِلَى لَذِيذِ مُنَاجَاتِكَ وَصَلُّوْا وَ مِنْكَ اَفْصَى مَقَاصِدِهِمْ حَصَلُوْا فَمَا مِنْهُ هُوَ عَلٰى الْمُقْبِلِيْنَ عَلَيْهِ مُقْبِلٌ وَ بِالْعَطْفِ عَلَيْهِمْ عَائِدٌ مُفْضِلٌ وَ بِالْعَافِلِيْنَ عَن ذِكْرِهِ رَحِيْمٌ رَّءُوْفٌ وَ يَجِدُ بِهِمْ اِلَى يَابِهِ وَدُوْدٌ عَطُوْفٌ اَسْأَلُكَ اَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ اَوْفَرِهِمْ مِنْكَ حَظًا وَ اَعْلَاهُمْ عِنْدَكَ مَنْرًا- وَ اَجْرَلَهُمْ مِنْ وُدِّكَ قَسِيْمًا وَ اَفْضَلَهُمْ فِي مَعْرِفَتِكَ نَصِيْبًا فَتَقْدِرُ اِنْقَطَعَتْ اِلَيْكَ هَمَّتِي وَ اَنْصَرَفَتْ نَحْوَكَ رَغْبَتِي فَانْتَ لَا غَيْرَكَ مُرَادِي وَ لَكَ لَا لِسُوَاكَ سَهْرِي وَ سَهَادِي وَ لِقَاؤَكَ قُرَّةُ عَيْنِي وَ وَصْلَكَ مَنِيْ نَفْسِي وَ اِلَيْكَ شَوْقِي وَ فِي مَحَبَّتِكَ وَلَهِي وَ اِلَى هَوَاكَ صَبَابَتِي وَ رِضَاكَ بُغْيَتِي وَ رُؤْيُوكَ حَاجَتِي وَ جَوَارِكَ طَلْبِي وَ قُرْبِكَ غَايَةُ سُؤْلِي وَ فِي مُنَاجَاتِكَ رَوْحِي وَ رَاحَتِي وَ عِنْدَكَ دَوَاءُ عَلْتِي وَ شِفَاءُ غَلْتِي وَ بَرْدُ لَوْعَتِي وَ كَشْفُ كُرْبَتِي فَكُنْ اَنْيَسَتِي فِي وَحْشَتِي وَ مُقْبِلَ عَثْرَتِي وَ عَافِرَ زَلَّتِي وَ قَابِلَ تَوْبَتِي وَ مُجِيبَ دَعْوَتِي وَ وَلِيَّ عِصْمَتِي وَ مُعْنِيْ فَاقْتِي وَ لَا تَقْطَعْنِي عَنْكَ وَ لَا تُبْعِدْنِي مِنْكَ يَا نَعِيْمِي وَ جَنَّتِي وَ يَا دُنْيَايَ وَ اٰخِرَتِي اِيَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

التاسعة مناجاة المحبين

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اِلٰهِي مَنْ ذَا الَّذِي ذَاقَ حَلَاوَةَ مَحَبَّتِكَ فَرَامَ مِنْكَ يَدْلًا وَ مَنْ ذَا الَّذِي اَنَسَ بِقُرْبِكَ فَابْتَغَى عَنْكَ حَوْلًا اِلٰهِي فَاجْعَلْنَا مِمَّنْ اَضِيْطَفَيْتَهُ لِقُرْبِكَ وَ وَايَيْتِكَ وَ اَخْلَصْتَهُ لُوْدُكَ وَ مَحَبَّتِكَ وَ شَوْقُهُ اِلَى لِقَائِكَ وَ رَضِيْتَهُ بِقَضَائِكَ وَ مَنَحْتَهُ بِالنَّظْرِ اِلَى وَجْهِكَ وَ حَبُوْتَهُ بِرِضَاكَ وَ اَعِيْدْتَهُ مِنْ هَجْرِكَ وَ قِلَاقِكَ وَ بَوَّأْتَهُ مَقْعِدَ الصِّدْقِ فِي جَوَارِكَ وَ خَصَّصْتَهُ بِمَعْرِفَتِكَ وَ اَهْلَيْتَهُ لِعِبَادَتِكَ وَ هَيِّمْتَ قَلْبَهُ لِارَادَتِكَ وَ اجْتَبَيْتَهُ لِمُشَاهَدَتِكَ وَ اَخْلَيْتَ وَجْهَهُ لَكَ وَ فَرَّغْتَ فُوَادَةَ لِحُبِّكَ وَ رَغَبْتَهُ فِيمَا عِنْدَكَ وَ اَلْهَمْتَهُ ذِكْرَكَ وَ اَوْزَعْتَهُ شُكْرَكَ وَ شَغَلْتَهُ بِطَاعَتِكَ وَ صَيَّرْتَهُ مِنْ صِيَةِ الْحَيِّ بَرِيَّتِكَ وَ اَخْتَرْتَهُ لِمُنَاجَاتِكَ وَ قَطَعْتَ عَنْهُ كُلَّ شَيْءٍ يَفْطَعُهُ عَنْكَ اللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِمَّنْ دَابُّهُمْ الْاَرْتِيَاخُ اِلَيْكَ وَ الْحَنِيْنُ وَ دَهْرُهُمُ الرَّفْرَةُ وَ الْاَنْبِيْنُ جِبَاهُهُمْ سَاجِدَةٌ لِعَظَمَتِكَ وَ عْيُوْنُهُمْ سَاهِرَةٌ فِي حِدْمَتِكَ وَ دُمُوْعُهُمْ سَائِلَةٌ مِنْ حَشِيَّتِكَ وَ قُلُوْبُهُمْ مُتَعَلِّقَةٌ بِمَحَبَّتِكَ وَ اَفْتَدَتْهُمْ مِنْ مَحَالَتِكَ يَا مَنْ اَنْوَارُ قُدْسِهِ لَابْصَارٍ مُجِيبَةٍ رَائِقَةٍ وَ سُبْحَاتُ وَجْهِهِ لِقُلُوْبٍ عَارِفِيهِ شَائِمَةٌ يَا مَنْ قُلُوْبُ الْمُسْتَقِيْنِ وَ يَا غَايَةَ اَمَالِ الْمُحِبِّيْنَ اَسْأَلُكَ حُبِّكَ وَ حَبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَ حَبَّ كُلِّ عَمَلٍ يُوْصِيْ لِنِيْ اِلَى قُرْبِكَ وَ اَنْ تَجْعَلَكَ اَحَبَّ اِلَيَّ مِمَّا سِوَاكَ وَ اَنْ تَجْعَلَ حُبِّي اِيَّاكَ قَائِدًا اِلَى رِضْوَانِكَ وَ شَوْقِي اِلَيْكَ ذَائِدًا عَنِ عِصْيَانِكَ وَ اَمْنٌ بِالنَّظْرِ اِلَيْكَ عَلَيَّ وَ اَنْظُرْ بَعِيْنَ الْوُدِّ وَ الْعَطْفِ اِلَيَّ وَ لَا تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ وَ اجْعَلْنِي مِنْ اَهْلِ الْاِسْعَادِ وَ الْحِطْوَةِ [الْحِطْوَةُ] عِنْدَكَ يَا مُجِيبُ يَا اَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ

العاشرة مناجاة المتوسلين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِي لَيْسَ لِي وَسِيلَةٌ إِلَيْكَ إِلَّا عَوَاطِفُ رَأْفَتِكَ وَلَا لِي ذَرِيْعَةٌ إِلَيْكَ إِلَّا عَوَارِفُ رَحْمَتِكَ وَشَفَاعَةُ نَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَ مُنْقِذِ الْأُمَّةِ مِنَ الْعَمَّةِ فَاجْعَلْهُمَا لِي سَبِيلاً إِلَى نَيْلِ غُفْرَانِكَ وَصِيْرَهُمَا لِي وَصِيْلَةً إِلَى الْفَوْزِ بِرِضْوَانِكَ وَقَدْ حَلَّ رَجَائِي بِحَرَمِ كَرَمِكَ وَحِطَّ طَمَعِي بِفَنَاءِ جُودِكَ فَحَقِّقْ فِيكَ أَمَلِي وَاخْتِمْ بِالْخَيْرِ عَمَلِي وَاجْعَلْنِي مِنْ صِيْفَوْتِكَ الَّذِينَ أَحَلَلْتَهُمْ بِحُبُوْحِهِ جَنَّتِكَ وَبَوَّأْتَهُمْ دَارَ كَرَامَتِكَ وَأَفْرَزْتَ أَعْيُنَهُمْ بِالنَّظَرِ إِلَيْكَ يَوْمَ لِقَائِكَ وَأَوْرَثْتَهُمْ مَنَازِلَ الصَّدَقِ فِي جِوَارِكَ يَا مَنْ لَا يَفِدُ الْوَافِدُونَ عَلَى أَكْرَمِ مِنْهُ وَلَا يَجِدُ الْقَاصِدُونَ أَرْحَمَ مِنْهُ يَا خَيْرَ مَنْ خَلَا بِهِ وَحِيدٌ وَيَا أَعْطَفَ مَنْ أَوْى إِلَيْهِ طَرِيدٌ إِلَى سِعَةِ عَفْوِكَ مِيدَدْتُ يَدِي وَبَدَّلْتُ كَرَمِكَ أَغْلَقْتُ كَفِّي فَلَا تُؤَلِّنِي الْحِرْمَانَ وَلَا تُبَلِّغْنِي بِالْخَبِيْثَةِ وَالْخُسْرَانَ يَا سَمِيْعَ الدُّعَاءِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

الحادية عشرة مناجاة المفتقرين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِي كَسِرِي لَا- يَجْبِرُهُ إِلَّا لَطْفُكَ وَحَنَانُكَ وَفَقْرِي لَا يُغْنِيهِ إِلَّا عَطْفُكَ وَإِحْسَانُكَ وَرَوْعِي لَا يُسِيْكُنْهَا إِلَّا أَمَانُكَ وَذِلَّتِي لَا يُعْزُّهَا إِلَّا سُلْطَانُكَ وَأُمْتِي لَا يُبَلِّغُنِيهَا إِلَّا فَضْلُكَ وَخَلَّتِي لَا يُسُدُّهَا إِلَّا طَوْلُكَ وَحَاجَّتِي لَا يَقْضِيهَا غَيْرُكَ وَكَرْبِي لَا يُفْرِجُهُ سِوَى رَحْمَتِكَ وَضُرِّي لَا يَكْشِفُهُ غَيْرُ رَأْفَتِكَ وَعَلَّتِي لَا يُبْرِدُّهَا إِلَّا وَضْلُكَ وَلَوْعَتِي لَا يُطْفِئُهَا إِلَّا لِقَاؤُكَ وَشَوْقِي إِلَيْكَ لَا يُبَلِّغُنِي إِلَّا- النَّظْرَ إِلَى وَجْهِكَ وَقَرَارِي لَا يَقْرُرُّ دُونَ دُنُوِّي مِنْكَ وَلَهْفَتِي لَا يُبْرِدُّهَا إِلَّا رَوْحُكَ وَسِقْمِي لَا يَشْفِيهِ إِلَّا طِبُّكَ وَعَمِي لَا يُزِيلُهُ إِلَّا قُرْبَكَ وَجُرْحِي لَا يُبْرِئُهُ إِلَّا صَفْحُكَ وَرَيْنُ قَلْبِي لَا يَجْلُوهُ إِلَّا عَفْوُكَ وَسَوَاسُ صَدْرِي لَا يُزِيحُهُ إِلَّا أَمْرُكَ فَيَا مُنْتَهَى أَمَلِ الْأَمِلِينَ وَيَا غَايَةَ سُؤْلِ السَّائِلِينَ وَيَا أَقْصَى طَلِبَةِ الطَّالِبِينَ وَيَا أَعْلَى رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ وَيَا وَلِيَّ الصَّالِحِينَ وَيَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ وَيَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا دُخْرَ الْمُغْدِمِينَ وَيَا كَنْزَ الْبَائِسِينَ وَيَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا قَاضِيَ حَوَائِجِ الْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَيَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ لِمَكَ تَخَضُّعِي وَسُؤَالِي وَإِلَيْكَ تَضَرُّعِي وَإِيْهَالِي أَسْأَلُكَ أَنْ تُبَلِّغْنِي مِنْ رَوْحِ رِضْوَانِكَ وَتُدِيْمَ عَلَيَّ نِعْمَ ائْتِنَانِكَ وَهَذَا أَنَا يَا بَتَابَ كَرَمِكَ وَاقِفٌ وَلِنَفْحَاتِ بَرِّكَ مُتَعَرِّضٌ وَبَحْثِكَ الشَّدِيدِ مُعْتَصِمٌ وَبِعُرْوَتِكَ الْوُثْقَى مُتَمَسِّكٌ إِلَهِي ارْحَمْ عَبْدَكَ الدَّلِيلَ ذَا اللِّسَانِ الْكَلِيلِ وَالْعَمَلِ الْقَلِيلِ وَامْتِنْ عَلَيْهِ بِطَوْلِكَ الْجَزِيلِ وَانْكُفْهُ تَحْتَ ظِلِّكَ الظَّلِيلِ يَا كَرِيمُ يَا جَمِيلُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

الثانية عشرة مناجاة العارفين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِي قَصِدْتِ الْمَأْسُونَ عَنْ بُلُوغِ ثَنَاتِكَ كَمَا يَلِيْقُ بِجَلَالِكَ وَعَجَزَتِ الْعُقُولُ عَنْ إِدْرَاكِ كُنْهِ جَمَالِكَ وَانْحَسَرَتِ الْأَبْصَارُ دُونَ النَّظَرِ إِلَى سُبْحَاتِ وَجْهِكَ وَلَمْ تَجْعَلْ لِلْخَلْقِ طَرِيقاً إِلَى مَعْرِفَتِكَ إِلَّا- بِالْعَجْزِ عَنْ مَعْرِفَتِكَ إِلَهِي فَاجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ تَرَسَّخَتْ [تَوَشَّجَتْ] أَشْجَارُ الشُّوقِ إِلَيْكَ فِي حِدَائِقِ صُدُورِهِمْ وَأَخَذَتْ لَوْعُهُ مَحِيَّتَكَ بِمَجَامِعِ قُلُوبِهِمْ فَهَمُّ إِلَى أَوْكَارِ الْأَفْكَارِ يَأْوُونَ وَفِي رِيَاضِ الْقُرْبِ وَالْمُكَاشَفَةِ يَزْتَعُونَ وَمِنْ حِيَاضِ الْمَحَبَّةِ بِكَأْسِ الْمَلْطَفَةِ يَكْرَعُونَ وَشَرَائِعِ الْمُصَافَاهِ يَرِدُونَ قَدْ كُشِفَ الْعَطَاءُ عَنْ أَبْصَارِهِمْ وَأَنْجَلَتْ ظُلْمَتُهُ الرِّيبَ عَنْ عَقَائِدِهِمْ وَصَمَائِرِهِمْ وَأَنْتَمَّتْ مَخَالَجَةُ الشُّكِّ عَنْ قُلُوبِهِمْ وَسَرَائِرِهِمْ وَأَنْشَرَحَتْ بِهِ تَحْقِيقَ الْمَعْرِفَةِ صُدُورُهُمْ وَعَلَّتْ لِسَبْقِ السَّعَادَةِ فِي الزَّهَادَةِ هَمُّهُمْ وَعَذَبَ فِي مَعِينِ الْمَعَامَلَةِ شَرُّهُمْ وَطَابَ فِي مَجْلِسِ الْأَنْسِ سِرُّهُمْ وَأَمِنَ فِي مَوْطِنِ الْمَخَافَةِ سَرُّهُمْ وَأَطْمَأْنَنْتُ بِالرُّجُوعِ إِلَى رَبِّ الْأَرْيَابِ أَنْفُسُهُمْ وَتَيَقَّنْتُ بِالْفَوْزِ وَالْفَلَاحِ أَرْوَاحُهُمْ وَقَرَّتْ بِالنَّظَرِ إِلَى مَحْبُوبِهِمْ أَعْيُنُهُمْ وَاسْتَقَرَّ بِإِدْرَاكِ السُّؤْلِ وَنَيْلِ الْمَأْمُولِ قَرَارُهُمْ وَرَبِحْتُ فِي بَيْعِ الدُّنْيَا بِالْمَآخِرَةِ تِجَارَتُهُمْ إِلَهِي مَا أَلَدَّ خَوَاطِرَ الْإِلْهَامِ بِذِكْرِكَ عَلَى الْقُلُوبِ وَمَا أَحْلَى الْمَسِيرَ إِلَيْكَ بِالْأَوْهَامِ فِي مَسَالِكِ الْغُيُوبِ وَمَا أَطْيَبَ طَعْمَ حُبِّكَ وَمَا أَعَذَّبَ شِرْبَ قُرْبِكَ فَأَعِزَّنَا مِنْ

طَرَدَكَ وَ إِبْعَادَكَ وَ اجْعَلْنَا مِنْ أَحْصَ عَارِفِكَ وَ أَصْلَحِ عِبَادِكَ وَ أَصْدَقِ طَائِعِيكَ وَ أَخْلَصِ عِبَادِكَ يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ يَا كَرِيمُ يَا مُنِيلُ
بِرَحْمَتِكَ وَ مَنَّكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

الثالثة عشرة مناجاة الذاكرين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إلهي لو لا الواجب من قبول أمرك لترهنتك من [عن ذكرى إياك على أن ذكرى لك بقدرى لا بقدرك و
ما عسى أن يبلغ مقصدارى حتى أجعل محلا لتفديسك و من أعظم النعم علينا جريان ذكرك على ألسنتنا و إذنك لنا بدعائك و
تنزيهك و تسيحك إلهي فألهمنا ذكرك فى الخلاء و الملاة و الليل و النهار و الإعلان و الأسرار و فى السراء و الضراء و أنسنا
بالذكر الخفى و أستعلمنا بالعميل الزكى و السعى المرصى و جازنا بالميزان الوفى إلهي بك هامت القلوب الوالهة و على معرفتك
جمعت العقول المتباينة فلا تطمنن القلوب إلا بذكراك و لا تسكن النفوس إلا عند رؤياك أنت المسبيح فى كل مكان و المعبود فى
كل زمان و الموجود فى كل أوان و المدعو بكل لسان و المعظم فى كل جنان و أستعفرك من كل لذة بغير ذكرك و من كل راحة
بغير أنيسك و من كل سرور بغير قربك و من كل شغل بغير طاعتك إلهي أنت قلت و قولك الحق يا أيها الذين آمنوا اذكروا الله ذكرا
كثيرا و سبحوه بكرة و أصيلا و قلت و قولك الحق فاذكرونى اذكركم فأمزتنا بذكرك و وعدتنا عليه أن تذكرنا تشريفا لنا و تفيهما و
إعظاما و ها نحن ذاكروك كما أمرتنا فأنجز لنا ما وعدتنا يا ذاكر الذاكرين و يا أرحم الراحمين

الرابعة عشرة مناجاة المعتصمين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا مَلِذَ اللَّائِذِينَ وَ يَا مَعَاذَ الْعَائِذِينَ وَ يَا مُنْجَى الْهَالِكِينَ وَ يَا عَاصِمَ الْبَائِسِينَ وَ يَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينَ وَ يَا
مُجِيبَ الْمُضْطَرِّينَ وَ يَا كَثْرَ الْمُفْتَقِرِينَ وَ يَا جَابِرَ الْمُنْكَسِرِينَ [البائس المستكين و يا مأوى المنقطعين و يا ناصر المستضعفين و يا مجير
الذائفين و يا مغيث المكروبين و يا حصن اللاجئين إن لم أعذب بعزتك فبمن أعوذ و إن لم ألد بقدرتك فبمن ألوذ و قد ألجأتني
الذنوب إلى التشبث بأذيال عفوك و أخوجتني الخطايا إلى استفتاح أبواب صيحهك و دعيتني إلى الإناخة بفناء عزك و
حملتني المحافة من نعمتك على التمسك بعزوه عطفك و ما حق من اعتصم بحيلك أن يخذل و لا يلبق بمن استجار بعزك أن يسلم
أو يهمل إلهي فلا تخلصنا من حمايتك و لا تعرنا من رعائتك و ذذنا عن موارد الهلكة فإنا بعينك و فى كنفك و لك أسألك بأهل
خاصيتك من ملائكتك و الصالحين من برئيتك أن تجعل علينا و اقيه ترحمنا من الهلكات و تجتنبنا من الأفات و تكنتنا من دواهي
المصيبات و أن تنزل علينا من سيكيتك و أن تغشى و جوهنا بأنوار محبتك و أن تؤوينا إلى شديد رحك و أن تحوينا فى أكناف
عصمتك برأفتك و رحمتك يا أرحم الراحمين

الخامسة عشرة مناجاة الزاهدين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إلهي أشكنتنا دارا حفرت لنا حفر مكرها و علقتنا بأيدي المنايا فى حبال غدورها فإليك نلتجى من مكائد
خدعها و بك نعتصم من الاغترار بزخارف زينتها فإنها المهلكة طلابها المتلفمة حلالها المشحونة بالنكبات إلهي
فزهدنا فيها و سلمنا منها بتوفيقك و عصمتك و انزع عنا جلايب مخالفتك و تول أمورنا بحسن كفايتك و أوفز مزيدنا من سعة
رحمتك و أجمل صلاتنا من فيض مواهبك و أغرس فى أفئدتنا أشجار محبتك و أتمم لنا أنوار معرفتك و أذقنا حلاوة عفوك و
لذة مغفرتك و أفرز أعيننا يوم لقاتك برؤيتك و أخرج حب الدنيا من قلوبنا كما فعلت بالصالحين من صفة فورتك و الأبرار من
خاصيتك برحمتك يا أرحم الراحمين و يا أكرم الأكرمين

مناجات منظومه حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام منقول از صحیفه علویه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَكَ الْحَمْدُ يَا ذَا الْجُودِ وَالْمَجِيدِ وَالْعَلِيِّ تَبَارَكَتْ تُعْطِي مَنْ تَشَاءُ وَتَمْنَعُ إِلَهِي وَخَلَقِي وَحِزْزِي وَمَوْلِي
 إِلَيْكَ لَمَدَى الْأَعْسَارِ وَالْيُسْرِ أَفْرَعُ إِلَهِي لِنُجْوَى جَلَّتْ وَجَمَّتْ حَاطِيَّتِي فَعَفُوكَ عَنْ ذَنْبِي أَجَلُّ وَأَوْسَعُ إِلَهِي لِنُجْوَى نَفْسِي سُؤْلَهَا فَهَا
 أَنَا فِي رَوْضِ النَّدَامَةِ أَرْتَعُ إِلَهِي تَرَى حَيَالِي وَفَقْرِي وَفَاقَتِي وَأَنْتَ مُنَاجَاتِي الْخَفِيَّةَ تَسْمَعُ إِلَهِي فَلَا تَقْطَعُ رَجَائِي وَلَا تَرْغُ فُؤَادِي فَلِي
 فِي سَبَبِ جُودِكَ مَطْمَعُ إِلَهِي لِنُجْوَى حَيْبَتِي أَوْ طُرْدَتِي فَمَنْ ذَا الَّذِي أَرْجُو وَمَنْ ذَا أَسْفَعُ إِلَهِي أَجْرَنِي مِنْ عَذَابِكَ إِنِّي أَسِيرٌ ذَلِيلٌ
 خَائِفٌ لَكَ أَخْضَعُ إِلَهِي فَأَنْسِي بِنَلْقَيْهِ حُجَّتِي إِذَا كَانَ لِي فِي الْقَبْرِ مَثْوَى وَمَضْجَعُ إِلَهِي لِنُجْوَى عَذَابَتِي أَلْفَ حَبَّةٍ فَحَبْلُ رَجَائِي مِنْكَ لَا
 يَنْتَقِطُ إِلَهِي أَذْفَنِي طَعْمَ عَفْوِكَ يَوْمَ لَا بَنُونَ وَلَا مَيَالُ هُنَالِكَ يَنْفَعُ إِلَهِي لِنُجْوَى لَمْ تَزْعِنِي كُنْتُ ضَائِعًا وَإِنْ كُنْتُ تَزْعَانِي فَلَسْتُ أَضْيَعُ
 إِلَهِي إِذَا لَمْ تَعِيفُ عَنْ غَيْرِ مُحْسِنٍ فَمَنْ لِمَسِيءٍ بِأَلْهَوَى يَتَمَتَّعُ إِلَهِي لِنُجْوَى فَرَطْتُ فِي طَلَبِ التَّقَى فَهَا أَنَا إِثْرُ الْعَفْوِ أَقْفُو وَأَتَّبِعُ إِلَهِي لِنُجْوَى
 أَخْطَأْتُ جَهْلًا فَطَالَمَا رَجَوْتُكَ حَتَّى قِيلَ مَا هُوَ يَجْزِعُ إِلَهِي ذُنُوبِي بِيَدَتِ الطَّوْدِ وَاعْتَلَّتْ وَصِفْحُكَ عَنْ ذَنْبِي أَجَلُّ وَأَرْفَعُ إِلَهِي يُنَجِّي
 ذِكْرَ طَوْلِكَ لَوْعَتِي وَذِكْرَ الْخَطَايَا الْعَيْنِ مَنِي يُدَمِّعُ إِلَهِي أَقْلَبِي عَثْرَتِي وَأَمُحُ حَوْبَتِي فَإِنِّي مُقَرَّرٌ خَائِفٌ مُتَضَرِّعٌ إِلَهِي أَنْبِي مِنْكَ رَوْحًا وَ
 رَاحَةً فَلَسْتُ سِوَى أَبْوَابِ فَضْلِكَ أَفْرَعُ إِلَهِي لِنُجْوَى أَقْصَيْتَنِي أَوْ أَهَنْتَنِي فَمَا حِيلَتِي يَا رَبَّ أَمْ كَيْفَ أَضْيَعُ إِلَهِي حَلِيفُ الْحُبِّ فِي اللَّيْلِ
 سَاهِرٌ يَبْجَاجِي وَيَدْعُو وَالْمُغْفَلُ يَهْجِعُ إِلَهِي وَهَذَا الْخَلْقُ مَا بَيْنَ نَائِمٍ وَمُنْتَبِهٍ فِي لَيْلِهِ يَنْضَرِّعُ وَكُلُّهُمْ يَزْجُو نَوَالِكَ رَاجِيًا لِرَحْمَتِكَ
 الْعُظْمَى وَفِي الْخُلْدِ يَطْمَعُ إِلَهِي يُمْنِنِي رَجَائِي سِلَامَةً وَقُبْحُ حَاطِيَّتِي عَلَيَّ يُشْنَعُ إِلَهِي فَإِنْ تَعْفُو فَعَفُوكَ مُنْقِذِي وَإِلَّا فَبِالذَّنْبِ الْمُدْمِرِ
 أَضِيرُ إِلَهِي بِحَقِّ الْهَاشِمِيِّ مُحَمَّدٍ وَحُزْمِهِ أَطْهَارِ هُمْ لَكَ خُضَّعُ إِلَهِي بِحَقِّ الْمُضِيظِيِّ وَابْنِ عَمِّهِ وَحُزْمِهِ أَبْرَارِ هُمْ لَكَ خُشَّعُ إِلَهِي
 فَأَنْشُرْنِي عَلَى دِينِ أَحْمَدٍ مُنِيبًا تَقِيًّا قَانِتًا لَكَ أَخْضَعُ وَلَا تَحْرِمْنِي يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي شَفَاعَتَهُ الْكُبْرَى فَذَاكَ الْمُسْتَفْعُ وَصَلِّ عَلَيْهِمْ مَا
 دَعَاكَ مُوحِّدٌ وَنَاجَاكَ أَخْيَارٌ بِبَابِكَ رُكَّعٌ وَنِزْرٌ فِي صَحِيفَةِ عَلَوِيهِ مِنْجَاتِي دِيكَرُ مَنْظُومٍ مِنْ حَضْرَتِكَ نَقْلٌ كَرَّمْتَهُ يَا سَامِعُ
 الدُّعَاءِ اسْتِجِبْ لِي يَا سَامِعُ

ثلاث كلمات من مولانا علي عليه السلام في المناجاة

إِلَهِي كَفَى بِي عِزًّا أَنْ أَكُونَ لَكَ عَبْدًا وَكَفَى بِي فَخْرًا أَنْ تَكُونَ لِي رَبًّا أَنْتَ كَمَا أَحِبُّ فَاجْعَلْنِي كَمَا تُحِبُّ

باب دوم

فصل اول

در فضیلت و اعمال ماه مبارک رجب است

اشاره

بدان که این ماه و ماه شعبان و ماه رمضان در شرافت تمامند و روایت بسیار در فضیلت آنها وارد شده بلکه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت شده که: ماه رجب ماه بزرگ خدا است و ماهی در حرمت و فضیلت به آن نمی‌رسد و قتال با کافران در این ماه حرام است و رجب ماه خدا است و شعبان ماه من است و ماه رمضان ماه امت من است کسی که یک روز از ماه رجب را روزه دارد مستوجب خوشنودی بزرگ خدا گردد و غضب الهی از او دور گردد و دری از درهای جهنم بر روی او بسته گردد و از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام منقول است که: هر که یک روز از ماه رجب را روزه بدارد آتش جهنم یکساله راه از او دور

شود و هر که سه روز از آن را روزه دارد بهشت او را واجب گردد و ایضا فرمود که: رجب نام نه‌ری است در بهشت از شیر سفیدتر و از عسل شیرین‌تر هر که یک روز از رجب را روزه دارد البته از آن نهر بیاشامد و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که: ماه رجب ماه استغفار است من است پس در این ماه بسیار طلب آمرزش کنید که خدا آمرزنده و مهربان است و رجب را اُصْب می‌گویند زیرا که رحمت خدا در این ماه بر امت من بسیار ریخته می‌شود پس بسیار بگوئید **أَسْأَلُ اللَّهَ وَأَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ** و ابن بابویه به سند معتبر از سالم روایت کرده است که گفت: رفتم به خدمت حضرت صادق علیه السلام در اواخر ماه رجب که چند روز از آن مانده بود چون نظر مبارک آن حضرت بر من افتاد فرمود که آیا روزه گرفته‌ای در این ماه گفتم نه و الله ای فرزند رسول خدا فرمود که آنقدر ثواب از توفوت شده است که قدر آن را به غیر خدا کسی نمی‌داند به درستی که این ماهی است که خدا آن را بر ماههای دیگر فضیلت داده و حرمت آن را عظیم نموده و برای روزه داشتن آن گرامی داشتن را بر خود واجب گردانیده پس گفتم یا ابن رسول الله اگر در باقیمانده این ماه روزه بدارم آیا به بعضی از ثواب روزه‌داران آن فایز می‌گردم فرمود ای سالم هر که یک روز از آخر این ماه روزه بدارد خدا او را ایمن گرداند از شدت سكرات مرگ و از هول بعد از مرگ و از عذاب قبر و هر که دو روز از آخر این ماه روزه دارد بر صراط به آسانی بگذرد و هر که سه روز از آخر این ماه را روزه دارد ایمن گردد از ترس بزرگ روز قیامت و از شدتها و هولهای آن روز و برات بیزاری از آتش جهنم به او عطا کنند و بدان که از برای روزه ماه رجب فضیلت بسیار وارد شده است و روایت شده که: اگر شخص قادر بر آن نباشد هر روز صد مرتبه این تسبیحات را بخواند تا ثواب روزه آن را دریابد **سُبْحَانَ إِلَهِ الْجَلِيلِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّشْبِيحُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَهُوَ لَهُ أَهْلٌ** و اما اعمال آن پس بر دو قسم است

قسم اول اعمال مشترکه

اشاره

آن است که متعلق به همه ماه است و اختصاصی به روز معین ندارد و آن چند امر است

اول

آنکه در تمام ایام ماه رجب بخواند این دعا را که روایت شده حضرت امام زین العابدین علیه السلام در حجر در غره رجب خواند: **يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ وَيَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ لِكُلِّ مَسْأَلَةٍ مِنْكَ سَمْعٌ حَاضِرٌ وَجَوَابٌ عَتِيدٌ اللَّهُمَّ وَمَوَاعِيدُكَ الصَّادِقَةُ وَأَيَادِيكَ الْفَاضِلَةُ وَرَحْمَتُكَ الْوَاسِعَةُ فَاسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُقْضِيَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ**

دوم

بخواند این دعا را که حضرت صادق علیه السلام در هر روز ماه رجب می‌خواندند: **حَابَ الْوَافِدُونَ عَلَيَّ غَيْرَكَ وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ إِلَّا لَكَ وَضَاعَ الْمُؤْمِنُونَ إِلَّا بِكَ وَأَجْدَبَ الْمُتَتَجِعُونَ إِلَّا مِنْ ائْتَجَعَ فَضْلَكَ بِأَبْكَ مَفْتُوْحٌ لِلرَّاعِيْنَ وَخَيْرُكَ مَبْدُولٌ لِلطَّالِبِينَ وَفَضْلُكَ**

مِيَاحٍ لِلسَّائِلِينَ وَ نَيْلِكَ مَتِيحًا لِلآمِلِينَ وَ رِزْقِكَ مَبْسُوطًا لِمَنْ عَصَاكَ وَ حِلْمِكَ مُعْتَرِضًا لِمَنْ نَاوَاكَ عَادَتُكَ الْإِحْسَانَ إِلَى الْمَسْتَشِينِ وَ سَبِيلَكَ الْإِبْتِغَاءَ عَلَى الْمُعْتَدِينَ اللَّهُمَّ فَاهِدِنِي هُدَى الْمُهْتَدِينَ وَ ارْزُقْنِي اجْتِهَادَ الْمُجْتَهِدِينَ وَ لَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْغَافِلِينَ الْمُبْعَدِينَ وَ اغْفِرْ لِي يَوْمَ الدِّينِ

سوم

شیخ در مصباح فرموده معلى بن خنيس از حضرت صادق عليه السلام روايت کرده که فرمود: بخوان در ماه رجب اللهم انى اسألك صبر الشاكرين لك و عمل الخائفين منك و يقين العابدين لك اللهم انت العلى العظيم و انا عبدك البائس الفقير انت الغنى الحميد و انا العبد الذليل اللهم صل على محمد و آله و ائمن ببعناك على فقري و بحلمك على جهلى و بقوتك على ضغفي يا قوئى يا عزيز اللهم صل على محمد و آله الأوصياء المرضيين و اكفنى ما أهمنى من أمر الدنيا و الآخرة يا أرحم الراحمين مؤلف گوید که: سيد بن طاووس نیز این دعا را در اقبال روايت کرده و از روايت او ظاهر می شود که این دعا جامعترین دعاها است و در همه اوقات می توان خواند

چهارم

و نیز شیخ فرموده که مستحب است بخوانند در هر روز این دعا را: اللهم يا ذا المنن السابغى و الآلاء الوازغى و الرحمة الواسعة و القدره الجامعه و النعم الجسيمه و الموهب العظيمه و الأيادى الجميله و العطايا الجزيله يا من لا يُنعت بتمثيل و لا يُمثل بتظير و لا يُغلب بظهير يا من خلق فزق و ألهم فأنطق و ابتدع فشرع و علا فأرتفع و قدر فأحسن و صور فأنتن و احتج فأبلغ و أنعم فأسبغ و أعطى فأجزل و منح فأفضل يا من سيمما فى العز ففات نواظر [خواطر] الأبصار و دنأ فى اللطف فجاز هواجس الأفكار يا من توحد بالملك فلا ند له فى ملكوت سلطانه و تفرّد بالآلاء و الكبرياء فلا ضد له فى جبروت شأنه يا من حارت فى كبرياء هيبته دقائق لطائف الأوهام و انحسرت دون إدراك عظمتيه خطائف أنصار الأنام يا من عنت الوجوه لهيبته و خضعت الرقاب لعظمتيه و وجلت القلوب من خيفته أسألك بهذه المدحه التى لا تتبغى إلا لك و بما وأيت به على نفسك لمداعيك من المؤمنين و بما ضمنت الإجابة فيه على نفسك للداعين يا أسمع السامعين و أبصر الناظرين و أسرع الحاسبين يا ذا القوة المتين صل على محمد خاتم النبيين و على أهل بيته و أقسم لى فى شهرنا هذا خير ما قسمت و احتيم لى فى قضائك خير ما حتمت و اختيم لى بالسعاذه فيمن حتمت و أحنى ما أحييتنى مؤفورا و أميتنى مسرورا و مغفورا و تول أنت نجاتى من مساءله البرزخ و ادرا عنى منكرا و نكيرا و أر عيني مبشرا و بشيرا و اجعل لى إلى رضوانك و جناتك [جناتك مصيرا و عيشا قريبا و ملكا كبيرا و صل على محمد و آله كثيرا مؤلف گوید که: این دعایى است که در مسجد صعصعه نیز خوانده می شود

پنجم

شیخ روايت کرده که: بیرون آمد از ناحیه مقدسه بر دست شیخ کبیر ابی جعفر محمد بن عثمان بن سعید رضی الله عنه این توفیق شریف بخوان در هر روز از ایام رجب: بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَانِي جَمِيعِ مَا يَدْعُوكَ بِهِ وَ لَأَهْ أَمْرِكَ الْمَأْمُونُونَ عَلَى سِرِّكَ الْمُسْتَبْشِرُونَ بِأَمْرِكَ الْوَاصِفُونَ لِقُدْرَتِكَ الْمُغْلَبُونَ لِعَظَمَتِكَ أَسْأَلُكَ بِمَا نَطَقَ فِيهِمْ مِنْ مَشِيَّتِكَ فَجَعَلْتَهُمْ مَعَادِنَ لِكَلِمَاتِكَ

وَ أَرْكَانَا لِتَوْحِيدِكَ وَ آيَاتِكَ وَ مَقَامَاتِكَ الَّتِي لَا تَعْطِيلَ لَهَا فِي كُلِّ مَكَانٍ يَعْرِفُكَ بِهَا مَنْ عَرَفَكَ لَا فَوْقَ بَيْنِكَ وَ بَيْنَهَا إِلَّا أَنَّهُمْ عِبَادُكَ وَ خَلْقُكَ فَتَقُهَا وَ رَتَقُهَا بِيَدِكَ بَدُوَهَا مِنْكَ وَ عَوْدُهَا إِلَيْكَ أَعْضَادٌ وَ أَشْهَادٌ وَ مَنَاءٌ وَ أَدْوَادٌ وَ حَفَظَةٌ وَ رُؤَادٌ فِيهِمْ مَلَأَتْ سَمَاءَكَ وَ أَرْضَكَ حَتَّى ظَهَرَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَبِذَلِكَ أَسْأَلُكَ وَ بِمَوَاقِعِ الْعِزِّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَ بِمَقَامَاتِكَ وَ عِلْمَاتِكَ أَنْ تَصِلَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ تَزِيدَنِي إِيمَانًا وَ تَثْبِيئًا يَا بَاطِنًا فِي ظُهُورِهِ وَ ظَاهِرًا فِي بَطُونِهِ وَ مَكُونِهِ يَا مُفْرَقًا بَيْنَ النُّورِ وَ الدِّيْجُورِ يَا مَوْصُوفًا بِغَيْرِ كُنْهِ وَ مَعْرُوفًا بِغَيْرِ شَبْهِهِ حَادٌّ كُلِّ مَخْدُودٍ وَ شَاهِدٌ كُلِّ مَشْهُودٍ وَ مُوجِدٌ كُلِّ مُوجُودٍ وَ مُحْصِيٌّ كُلِّ مَعْدُودٍ وَ فَاقِدٌ كُلِّ مَفْقُودٍ لَيْسَ دُونَكَ مِنْ مَعْبُودٍ أَهْلٌ الْكِبَرِيَاءِ وَ الْجُودِ يَا مَنْ لَا يَكْتِفُ بِكَيْفٍ وَ لَا يُؤَيِّنُ بِأَيْنٍ يَا مُحْتَجِبًا عَنْ كُلِّ عَيْنٍ يَا دَيْمُومٌ يَا قِيُومٌ وَ عَالِمٌ كُلِّ مَعْلُومٍ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ عَلَيَّ عِبَادِكَ الْمُتَنْجِبِينَ وَ بَشْرِكَ الْمُحْتَجِبِينَ وَ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَ الْبِئْهُمُ الصَّافِينَ الْحَافِينَ وَ بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا الْمُرْجَبِ الْمُكْرَمِ وَ مَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَشْهُرِ الْحُرْمِ وَ أَشْبِغْ عَلَيْنَا فِيهِ النِّعَمَ وَ أَجْزِلْ لَنَا فِيهِ الْقِسْمَ وَ أْبْرِرْ لَنَا فِيهِ الْقِسْمَ بِأَسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجْمَلِ الْأَكْرَمِ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى النَّهَارِ فَأَضَاءَ وَ عَلَى اللَّيْلِ فَأَظْلَمَ وَ أَعْفِزْ لَنَا مَا تَعْلَمُ مِنَّا وَ مَا لَا نَعْلَمُ وَ اعْصِمْنَا مِنَ الدُّنُوبِ خَيْرَ الْعِصْمِ وَ اكْفِنَا كَوَافِي قَدْرِكَ وَ ائْمُنْ عَلَيْنَا بِحُسْنِ نَظْرِكَ وَ لَا تَكِلْنَا إِلَى غَيْرِكَ وَ لَا تَمْنَعْنَا مِنْ خَيْرِكَ وَ بَارِكْ لَنَا فِيمَا كَتَبْتَهُ لَنَا مِنْ أَعْمَارِنَا وَ أَصْلِحْ لَنَا خَبِيئَةَ أَسْرَارِنَا وَ أَعْطِنَا مِنْكَ الْأَمَانَ وَ اسْتَعْمِلْنَا بِحُسْنِ الْإِيمَانِ وَ بَلِّغْنَا شَهْرَ الصِّيَامِ وَ مَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَيَّامِ وَ الْأَعْوَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ

ششم

و نیز شیخ روایت کرده که بیرون آمد از ناحیه مقدسه بر دست شیخ ابو القاسم رضی الله عنه این دعا در ایام رجب: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْمَوْلُودَيْنِ فِي رَجَبٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الثَّانِي وَ أَبِيهِ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْمُتَنَجِّبِ وَ أَتَقَرَّبُ بِهِمَا إِلَيْكَ خَيْرَ الْقُرْبِ يَا مَنْ إِلَيْهِ الْمَعْرُوفُ طَلَبَ وَ فِيهِمَا لَدَيْهِ رُغْبَ أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مُقْتَرِفٍ مُذْنِبٍ قَدْ أَوْبَقْتَهُ ذُنُوبُهُ وَ أَوْثَقْتَهُ عُيُوبُهُ فَطَالَ عَلَى الْخَطَايَا دُءُوبُهُ وَ مِنَ الرِّزَايَا خُطُوبُهُ يَسْأَلُكَ التَّوْبَةَ وَ حُسْنَ الْأَوْبِيَةِ وَ التَّزْوَعِ عَنِ الْحَوِيَّةِ وَ مِنَ النَّارِ فَكَأَنَّكَ رَقَبْتَهُ وَ الْعَفْوِ عَمَّا فِي رِقَبَتِهِ فَأَنْتَ مَوْلَايَ أَعْظَمَ أَمَلِهِ وَ ثِقَتِهِ [ثِقَتُهُ اللَّهُمَّ وَ أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ الشَّرِيفَةِ وَ وَسَائِلِكَ الْمُنِيفَةِ أَنْ تَنْعَمَ عَلَيَّ فِي هَذَا الشَّهْرِ بِرَحْمَةٍ مِنْكَ وَ اسْتِعْمَلْهُ وَ نِعْمَةً وَ اِزْعَهُ وَ نَفْسٍ بِمَا رَزَقْتَهَا قَانِعَةً إِلَى تَزْوِيلِ الْحَافِرَةِ وَ مَحَلِّ الْأَخْرَةِ وَ مَا هِيَ إِلَيْهِ صَابِرَةٌ

هفتم

و نیز شیخ روایت کرده از جناب ابو القاسم حسین بن روح رضی الله عنه که نایب خاص حضرت صاحب الامر علیه السلام است که فرمود: زیارت کن در هر مشهدی که باشی از مشاهد مشرفه در ماه رجب به این زیارت می گویی چون داخل شدی: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَشْهَدَنَا مَشْهَدًا مَشْهَدُهُمْ [مَشَاهِدُهُمْ] فَانْجِزْ لَنَا مَوْعِدَهُمْ وَ أَوْرِدْنَا مَوْرِدَهُمْ غَيْرَ مُحَلِّثِينَ عَنْ وَرْدِ فِي دَارِ الْمَقَامَةِ وَ الْخُلْدِ وَ السَّلَامِ عَلَيْنَا إِنْ قَدِ قَصَيْدُكُمْ وَ اعْتَمِدْتُمْ بِمَسَائِلِي وَ حَاجَتِي وَ هِيَ فَكَأَنَّكَ رَقَبْتِي مِنَ النَّارِ وَ الْمَقَرُّ مَعَكُمْ فِي دَارِ الْفِرَارِ مَعَ شَيْعَتِكُمُ الْأَبْرَارِ وَ السَّلَامِ عَلَيْنَا بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعَمَ عُقْبَى الدَّارِ أَنَا سَائِلُكُمْ وَ أَمْلِكُكُمْ فِيمَا إِلَيْكُمْ التَّفْوِيضُ وَ عَلَيْنَا التَّفْوِيضُ فَبِكُمْ يُجْبَرُ الْمَهِيضُ وَ يُشْفَى الْمَرِيضُ وَ مَا تَزْدَادُ الْأَرْحَامُ وَ مَا تَغِيضُ إِنِّي بِسَرِّكُمْ مُؤَمِّنٌ [مُؤَمَّمٌ] وَ لِقَوْلِكُمْ مُسَلِّمٌ وَ عَلَى اللَّهِ بِكُمْ مُقْسِمٌ فِي رَجْعِي بِحَوَائِجِي وَ قَضَائِيهَا وَ إِمْضَائِيهَا وَ إِنْجَاحِيهَا وَ إِبْرَاحِيهَا [إِبْرَاحِيهَا] وَ بِشُؤْنِي لَدَيْكُمْ وَ صِيْلَاحِيهَا وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ سَلَامٌ مُودِعٌ وَ لَكُمْ حَوَائِجُهُ مُودِعٌ [مُودِعٌ] يَسْأَلُ اللَّهُ إِلَيْكُمْ الْمَرْجِعَ وَ سَعِيَهُ [سَعِيَهُ] إِلَيْكُمْ غَيْرَ [غَيْرٌ] مُنْقَطِعٍ وَ أَنْ يَرْجِعَنِي مِنْ حَضْرَتِكُمْ خَيْرَ مَرْجِعٍ إِلَى جَنَابِ مُمَرِّعٍ وَ حَفْصِ عَيْشٍ مُوسِعٍ

وَدَعَاكُمْ وَمَهَّلَكُمْ إِلَى حِينٍ [خَيْرٍ] الْأَحْيَالِ وَخَيْرِ مَصِيرٍ وَمَحَلٍّ فِي النَّعِيمِ الْأَزَلِّ وَالْعَيْشِ الْمُقْتَبِلِ وَدَوَامِ الْأَكْلِ وَشُرْبِ الرَّحِيقِ وَالسَّلْسِيلِ [السَّلْسِيلِ وَغَيْلٍ وَنَهْلٍ لَا سِيَّامَ مِنْهُ وَلَا مَلَلٍ وَرَحْمَةً اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ عَلَيْكُمْ حَتَّى الْعُودِ إِلَى حَضْرَتِكُمْ وَالْفَوْزِ فِي كَرَّتِكُمْ وَالْحَشْرِ فِي زُمْرَتِكُمْ وَرَحْمَةً اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ وَصَلَوَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ وَهُوَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

هشتم

سید بن طاووس روایت کرده از محمد بن ذکوان که معروف به سجاد است برای آنکه آنقدر سجده کرد و گریست در سجود که نابینا شد گفت: عرض کردم به حضرت صادق علیه السلام فدای تو شوم این ماه رجب است تعلیم بنما مرا دعایی در آن که حق تعالی مرا به آن نفع بخشد حضرت فرمود بنویس بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بگو در هر روز از رجب در صبح و شام در عقب نمازهای روز و شب: يَا مَنْ أَرْجُوهُ لِكُلِّ خَيْرٍ وَآمَنْ سَخَطُهُ عِنْدَ [مِنْ كُلِّ شَرٍّ يَا مَنْ يُعْطِي الْكَثِيرَ بِالْقَلِيلِ يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ سَأَلَهُ يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ وَ مَنْ لَمْ يَعْرِفْهُ تَحَنُّنًا مِنْهُ وَرَحْمَةً أَعْطِنِي بِمَسْأَلَتِي إِيَّاكَ جَمِيعَ شَرِّ الدُّنْيَا وَجَمِيعَ خَيْرِ الدُّنْيَا وَجَمِيعَ خَيْرِ الْآخِرَةِ وَاصْرِفْ عَنِّي بِمَسْأَلَتِي إِيَّاكَ جَمِيعَ شَرِّ الدُّنْيَا وَجَمِيعَ شَرِّ الْآخِرَةِ فَإِنَّهُ غَيْرُ مَنْقُوصٍ مَا أُعْطِيتَ وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ يَا كَرِيمُ راوی گفت پس گرفت حضرت محاسن شریف خود را در پنجه چپ خود و خواند این دعا را به حال التجا و تضرع به حرکت دادن انگشت سیبانه دست راست پس گفت بعد از این يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا ذَا النُّعْمَاءِ وَالْجُودِ يَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ حَرِّمِ شَيْئِي عَلَى النَّارِ

نهم

از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت شده که: هر که در ماه رجب صد مرتبه بگوید: اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَآتُوبُ إِلَيْهِ وَختم کند آن را به صدقه ختم فرماید حق تعالی برای او به رحمت و مغفرت و کسی که چهار صد مرتبه بگوید بنویسد برای او اجر صد شهید

دهم

و نیز از آن حضرت مروی است که: کسی که بگوید در ماه رجب هزار مرتبه لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بنویسد خداوند عز و جل برای او صد هزار حسنه و بنا فرماید برای او صد شهر در بهشت

یازدهم

روایت است: کسی که در رجب در وقت صبح هفتاد مرتبه و در وقت پسین نیز هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَآتُوبُ إِلَيْهِ وَچون تمام کرد دستها را بلند کند و بگوید: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ پس اگر در ماه رجب بمیرد خدا از او راضی باشد و آتش او را مس نکند به برکت رجب

دوازدهم

در جمیع این ماه هزار مرتبه بگوید **أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ مِنْ جَمِيعِ الذُّنُوبِ وَالْآثَامِ** تا خداوند رحمان او را ببامزد.

سیزدهم

سید در اقبال فضیلت بسیار از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده برای خواندن قل هو الله أحد ده هزار مرتبه یا هزار مرتبه یا صد مرتبه در ماه و نیز روایت کرده که: هر که در روز جمعه ماه رجب صد مرتبه قل هو الله أحد بخواند برای او نوری باشد در قیامت که او را به بهشت بکشاند

چهاردهم

سید روایت کرده که: هر که در ماه رجب یک روز روزه بدارد و چهار رکعت نماز گزارد بخواند در رکعت اول صد مرتبه آیه الکرسی و در رکعت دوم دویست مرتبه قل هو الله أحد نمیرد تا جای خود را در بهشت ببیند یا دیده شود برای او

پانزدهم

و نیز سید روایت کرده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که: هر که در روز جمعه ماه رجب چهار رکعت نماز کند ما بین ظهر و عصر بخواند در هر رکعتی حمد یک مرتبه و آیه الکرسی هفت مرتبه و قل هو الله أحد پنج مرتبه پس ده مرتبه بگوید **أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ أَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ** بنویسد حق تعالی برای او از روزی که این نماز را گزارده تا روزی که بمیرد هر روزی هزار حسنه و عطا فرماید او را به هر آیه که خوانده شهری در بهشت از یاقوت سرخ و به هر حرفی قصری در بهشت از در سفید و تزویج فرماید او را حور العین و راضی شود از او به غیر سخط و نوشته شود از عابدین و ختم فرماید برای او به سعادت و مغفرت الخبر:

شانزدهم

سه روز از این ماه را که پنجشنبه و جمعه و شنبه باشد روزه بدارد زیرا که روایت شده هر که در یکی از ماههای حرام این سه روز را روزه بدارد حق تعالی برای او ثواب نهصد سال عبادت بنویسد:

هفدهم

در تمام ماه رجب شصت رکعت نماز کند به این طریق که در هر شب آن دو رکعت به جا آورد بخواند در هر رکعت حمد یک مرتبه و قل یا ایها الکافرون سه مرتبه و قل هو الله أحد یک مرتبه و چون سلام دهد دستها را بلند کند و بگوید: **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَ آلِهِ وَ بَكِّشْ دَسْتَهَا رَا بَه صَوْرَتِ خُودِ از حضرت رسول صلی الله علیه و**

آله مروی است که کسی که این عمل را به جا آورد حق تعالی دعای او را مستجاب گرداند و ثواب شصت حج و شصت عمره به او عطا فرماید

هیجدهم

از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مروی است که: کسی که در یک شب از ماه رجب بخواند صد مرتبه قل هو الله أحد در دو رکعت نماز پس گویا صد سال روزه گرفته در راه خدا و حق تعالی در بهشت صد قصر به او مرحمت فرماید هر قصری در جوار پیغمبری از پیغمبران علیهم السلام

نوزدهم

و نیز از آن حضرت مروی است که: هر که در یک شب از شبهای رجب ده رکعت نماز کند بخواند در هر رکعتی حمد و قل یا ایها الکافرون یک مرتبه و توحید سه مرتبه بیامرزد حق تعالی هر گناهی که کرده الخیر

بیستم

علامه مجلسی در زاد المعاد فرموده که از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که: هر که در هر شب و هر روز ماه رجب و شعبان و رمضان سه مرتبه هر یک از حمد و آیه الکرسی و قل یا ایها الکافرون و قل هو الله أحد و قل أعوذ برب الفلق و قل أعوذ برب الناس بخواند و سه مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ و سه مرتبه بگوید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و سه مرتبه بگوید اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ و چهار صد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَآتُوبُ إِلَيْهِ خداوند تعالی گناهانش را بیامرزد اگر چه به عدد قطره‌های باران و برگ درختان و کف دریاها باشد الخیر و نیز علامه مجلسی فرموده که: در هر شب از شبهای این ماه هزار مرتبه لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وارد شده است

[ليلة الرغائب]

و بدان که شب جمعه اول ماه رجب را ليلة الرغائب می‌گویند و از برای آن عملی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وارد شده با فضیلت بسیار که سید در اقبال و علامه در اجازه بنی زهره نقل کرده‌اند از جمله فضیلت او آنکه گناهان بسیار به سبب او آمرزیده شود و آنکه هر که این نماز را بگذارد چون شب اول قبر او شود حق تعالی بفرستد ثواب این نماز را به سوی او به نیکوتر صورتی با روی گشاده و درخشان و زبان فصیح پس با وی گوید ای حبیب من بشارت باد تو را که نجات یافتی از هر شدت و سختی گوید تو کیستی به خدا سوگند که من رویی بهتر از روی تو ندیدم و کلامی شیرین تر از کلام تو نشنیده‌ام و بویی بهتر از بوی تو نبویدم گوید من ثواب آن نماز که در فلان شب از فلان ماه از فلان سال به جا آوردی آمدم امشب به نزد تو تا حق تو را ادا کنم و مونس تنهایی تو باشم و وحشت را از تو بردارم و چون در صور دمیده شود من سایه بر سر تو خواهم افکند در عرصه قیامت پس خوشحال

باش که خیر از تو معدوم نخواهد شد هرگز و کیفیت آن چنان است که روز پنجشنبه اول آن ماه را روزه می‌داری چون شب جمعه داخل شود ما بین نماز مغرب و عشاء دوازده رکعت نماز می‌گزارای هر دو رکعت به یک سلام و در هر رکعت از آن یک مرتبه حمد و سه مرتبه انا أنزلناه و دوازده مرتبه قل هو الله أحد می‌خوانی و چون فارغ شدی از نماز هفتاد مرتبه می‌گویی: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلَى آلِهِ [وَأَلِ مُحَمَّدٍ] پس به سجده می‌روی و هفتاد مرتبه می‌گویی: سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ پس سر از سجده بر می‌داری و هفتاد مرتبه می‌گویی: رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعَلَّمَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْأَعْظَمُ پس باز به سجده می‌روی و هفتاد مرتبه می‌گویی: سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ پس حاجت خود را می‌طلبی که إن شاء الله برآورده خواهد شد و بدان نیز که در ماه رجب زیارت حضرت امام رضا علیه السلام مندوب است و اختصاصی دارد چنانچه عمره در این ماه فضیلت دارد و روایت شده که تالی حج است در فضیلت و منقول است که: جناب علی بن الحسین علیهما السلام معتمر شده بود در ماه رجب و شبانه روز نماز در نزد کعبه می‌گذاشت و پیوسته در سجده بود در شب و روز و این ذکر از آن حضرت شنیده می‌شد که در سجده می‌گفت عَظَمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسِنِ الْعَفْوَ مِنْ عِنْدِكَ

قسم دوم در اعمال مخصوصه ایام و لیالی ماه رجب است

شب اول

اشاره

شب شریفی است و در آن چند عمل است:

اول: [آنکه چون هلال را ببند بگوید اللهم أهله علينا]

آنکه چون هلال را ببند بگوید اللَّهُمَّ أَهْلَهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ و نیز از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که: چون هلال رجب را می‌دید می‌گفت اللَّهُمَّ يَا رَكَّ لَنَا فِي رَجَبٍ وَ شَجَبَانَ وَ بَلَّغْنَا شَهْرَ رَمَضَانَ وَ أَعْنَا عَلَى الصِّيَامِ وَالْقِيَامِ وَ حَفِظِ اللِّسَانَ وَ غَضِّ البَصْرَ وَ لَا تَجْعَلْ حَظَّنَا مِنْهُ الْجُوعَ وَ الْعَطَشَ

دوم: غسل کند

چنانکه بعضی از علما فرموده‌اند از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مروی است که: هر که درک کند ماه رجب را و غسل کند در اول و وسط و آخر آن بیرون آید از گناهان خود مانند روزی که از مادر متولد شده

سوم: [زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را]

زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را

چهارم: [بعد از نماز مغرب بیست رکعت نماز کند]

بعد از نماز مغرب بیست رکعت نماز کند به حمد و توحید و بعد از هر دو رکعت سلام دهد تا محفوظ بماند خود و اهل و مال و اولادش و از عذاب قبر در پناه باشد و از صراط بی حساب مانند برق بگذرد

پنجم: [بعد از نماز عشاء دو رکعت نماز کند بخواند]

بعد از نماز عشاء دو رکعت نماز کند بخواند در رکعت اول حمد و ألم نشرح یک مرتبه و توحید سه مرتبه و در رکعت دوم حمد و ألم نشرح و توحید و معوذتین را و چون سلام نماز داد سی مرتبه لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بگوید و سی مرتبه صلوات بفرستد تا حق تعالی گناهان او را بپامزد مانند روزی که از مادر متولد شده

ششم: [آنکه بخواند سی رکعت نماز]

آنکه بخواند سی رکعت نماز در هر رکعت حمد و قل یا ایها الکافرون یک مرتبه و توحید سه مرتبه

هفتم: [بجا آورد آنچه را که شیخ در مصباح متعهد ذکر نموده]

به جا آورد آنچه را که شیخ در مصباح متعهد ذکر نموده [فرموده . ذکر عمل شب اول رجب روایت کرده است ابو البختری وهب بن وهب از حضرت امام جعفر صادق از پدرش از جدش از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که: آن حضرت را خوش می آمد که فارغ سازد خود را چهار شب در تمام سال یعنی احیا بدارد آن شبها را به عبادت و آن چهار شب اول رجب و شب نیمه شعبان و شب عید فطر و شب عید قربان بود و روایت شده است از ابو جعفر ثانی حضرت امام محمد جواد علیه السلام که فرمود: مستحب است که هر آدمی بخواند این دعا را در شب اول رجب [بعد از عشاء آخره اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ مَلِكٌ وَأَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرٌ وَأَنَّكَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ يَكُونُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَتَوَجَّهُ بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّكَ وَرَبِّي لِيُنْجِحَ إِلَيَّ بِكَ طَلِبَتِي اللَّهُمَّ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مِنَ أَهْلِ بَيْتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِمْ أَنْجِحْ طَلِبَتِي پس سؤال کن حاجتت را و روایت کرده است علی بن حدید که: حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام بعد از فراغ از نماز شب در حال سجده می گفت: لَكَ الْمَحْمَدَةُ إِنْ أَطَعْتُكَ وَ لَكَ الْحُجَّةُ إِنْ عَصَيْتُكَ لَا صُنْعَ لِي وَلَا لِعَيْرِي فِي إِحْسَانٍ إِلَّا بِكَ يَا كَائِنُ [كَائِنًا] قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ يَا مُكُونُ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَدِيلَةِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَ مِنَ شَرِّ الْمَرْجِعِ فِي الْقُبُورِ وَ مِنَ النَّدَامَةِ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ فَاسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ عَيْشِي عَيْشَهُ نَفِيَّةً وَ مِيتِي مِيتَهُ سَوِيَّةً وَ مُتَقَلِّبًا كَرِيمًا غَيْرَ مُخْزٍ وَ لَا فَاضِحٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الْأَثَمَةَ يَتَابِعِ الْحِكْمَةَ وَ أَوْلَى النَّعْمَةِ وَ مَعَادِنِ الْعِصْمَةِ وَ اعْصِمْنِي بِهِمْ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَ لَا تَأْخُذْنِي عَلَى غَرِّهِ وَ لَا عَلَى غَفْلَتِهِ وَ لَا تَجْعَلَ عَوَاقِبَ أَعْمَالِي حَسْرَةً وَ أَرْضَ عَنِّي فَإِنَّ مَغْفِرَتَكَ لِلظَّالِمِينَ وَ أَنَا مِنَ الظَّالِمِينَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا لَا يَضُرُّكَ وَ أَعْطِنِي مَا لَا يَنْقُصُكَ فَإِنَّكَ الْوَسِيْعُ رَحْمَتُهُ الْيَدِيْعُ حِكْمَتُهُ وَ أَعْطِنِي السَّعَةَ وَ الدَّعِيَةَ وَ الْأَمْنَ وَ الصَّحَّةَ وَ الْبُخُوعَ وَ الْقَنُوعَ وَ الشُّكْرَ وَ الْمُعَافَاةَ وَ التَّقْوَى وَ الصَّبْرَ وَ الصَّدْقَ عَلَيْكَ وَ عَلَيَّ أَوْلِيَائِكَ وَ الْيُسْرَ وَ الشُّكْرَ وَ أَعْمَمَ بِدَلِّكَ يَا رَبَّ أَهْلِي وَ وَ لِدِي وَ إِخْوَانِي فِيكَ وَ مَنْ أَحْبَبْتُ وَ أَحْبَبْتَنِي وَ وُلِدْتُ وَ وُلِدْتَنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُؤْمِنِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ ابن اشيم گفته: این دعا بعد از هشت رکعت نماز شب و پیش از نماز وتر است آنگاه سه رکعت وتر را به جا می آوری پس چون سلام دادی بگو در حالتی که نشسته باشی الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا تَنْفَعُ خَزَائِنُهُ وَ لَا يَخَافُ أَمْنُهُ رَبِّ إِنْ ارْتَكَبْتُ الْمَعَاصِيَ فَدَلِّكَ ثِقَةً [ثِقَةً] مِنِّي بِكَرَمِكَ إِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِكَ وَ تَغْفِرُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ وَ تَغْفِرُ الزَّلَّلَ وَ إِنَّكَ [فَإِنَّكَ] مُجِيبٌ لِدَاعِيكَ وَ مِنْهُ قَرِيبٌ وَ أَنَا تَائِبٌ إِلَيْكَ مِنَ الْخَطَايَا وَ رَاغِبٌ إِلَيْكَ فِي تَوْفِيرِ حَظِّي مِنَ الْعَطَايَا يَا خَالِقَ الْبَرَايَا يَا مُنْقِذِي مِنْ كُلِّ شَدِيدَةٍ [شَدِيدَةٍ] يَا مُجِيرِي مِنْ كُلِّ مَحْذُورٍ وَفُرِّ عَلَى الشَّرِّ وَ أَكْفِينِي شَرَّ عَوَاقِبِ الْأُمُورِ [فَإِنَّكَ] فَانْتَ اللَّهُ عَلَى نِعْمَائِكَ وَ جَزِيلِ عَطَائِكَ مَشْكُورٌ وَ لِكُلِّ خَيْرٍ مَذْخُورٌ. و بدان که علما از برای هر شب این ماه نماز مخصوصی ذکر فرموده اند مقام را گنجایش نقل آن نیست.

روز اول رجب

اشاره

روز شریفی است و در آن چند عمل است:

اول: [روزه گرفتن]

روزه گرفتن روایت شده که: حضرت نوح علیه السلام در این روز به کشتی سوار شد و امر فرمود کسانی را که با او بودند روزه بدارند هر که این روز را روزه بدارد آتش جهنم یک سال راه از او دور شود

دوم: [غسل کند]

غسل کند

سوم: [زیارت امام حسین علیه السلام کند]

زیارت امام حسین علیه السلام کند. شیخ روایت کرده از بشیر دهان از امام جعفر صادق علیه السلام که فرمود: هر که زیارت کند حسین بن علی علیهما السلام را در روز اول رجب بیامزد خداوند عالم او را البته

چهارم: [بخواند دعای طویلی که سید در اقبال نقل فرموده]

بخواند دعای طویلی که سید در اقبال نقل فرموده

پنجم: [شروع کند به نماز سلمان رضی الله عنه]

شروع کند به نماز سلمان رضی الله عنه بدین طریق که ده رکعت نماز گزارد و بعد از هر دو رکعت سلام دهد و در هر رکعت یک مرتبه حمد و سه مرتبه سوره توحید و سه مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون بخواند و بعد از هر سلام دستها را بلند کند و بگوید: لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس بگوید اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَ لَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَ لَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ پس دستها را بر روی خود کشد و در روز نیمه ماه نیز این نماز را به همین کیفیت بخواند لکن عوض این دعا بعد از علی کُلُّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بگوید إِلَهًا وَاحِدًا أَحَدًا فَرْدًا صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لَا وَلَدًا وَ در روز آخر ماه نیز چنین کند لکن بعد از علی کُلُّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بگوید وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس دستها را بر روی خود بکشد و حاجت خود را بطلبد و از فواید این نماز نباید غفلت نمود که آن بسیار است و بدان که از برای حضرت سلمان نیز نماز دیگری است در روز اول این ماه ده رکعت در هر رکعت حمد یک مرتبه و توحید سه مرتبه با فضیلت بسیار که مجملش آمرزش گناهان و محفوظ بودن از فتنه قبر و عذاب روز قیامت و رفتن جُذام و بَرَص و ذات الجنب از خواننده آن است و سید نیز برای این روز چهار رکعت نماز نقل کرده هر که خواهد به اقبال مراجعه کند و در این روز سنه پنجاه و هفت به قولی ولادت حضرت باقر علیه السلام واقع شده و لکن مختار داعی در سوم صفر است

و در روز دوم این ماه به قولی ولادت با سعادت حضرت امام علی نقی علیه السلام است سنه ۲۱۲ و شهادت آن حضرت در سوم دویست و پنجاه و چهار در سر من رأی واقع شده

روز دهم

به قول ابن عیاش ولادت حضرت امام محمد تقی علیه السلام واقع شده

شب سیزدهم

بدان که مستحب است در هر یک از ماه رجب و شعبان و رمضان آنکه در شب سیزدهم دو رکعت نماز بگزارند در هر رکعت حمد یک مرتبه و یس و تبارک الملک و توحید بخوانند و در شب چهاردهم چهار رکعت به دو سلام به همین کیفیت و در شب پانزدهم شش رکعت به سه سلام به همین کیفیت از حضرت صادق علیه السلام مروی است که هر که چنین کند جمیع فضیلت این سه ماه را دریابد و جمیع گناهانش غیر از شرک آمرزیده شود

روز سیزدهم اول ایام البیض است

و ثواب بسیاری برای روزه این روز و دو روز بعد وارد شده و اگر کسی خواهد عمل ام داوود به جا آورد باید این روز را روزه بگیرد و در این روز بنا بر مشهور بعد از سی سال از عام الفیل ولادت با سعادت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در میان کعبه معظمه واقع شده است

شب نیمه ماه رجب

اشاره

شب شریفی است و در آن چند عمل است:

اول

غسل

دوم

احیاء آن به عبادت چنانکه علامه مجلسی فرموده

سوم

زیارت امام حسین علیه السلام

چهارم

شش رکعت نماز که در شب سیزدهم ذکر شد

پنجم

سی رکعت نماز در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و این نماز را سید از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده با فضیلت بسیار

ششم

دوازده رکعت نماز هر دو رکعت به یک سلام و در هر رکعت هر یک از سوره حمد و توحید و فلق و ناس و آیه الکرسی و قدر را چهار مرتبه بخواند و بعد از سلام چهار مرتبه بگوید اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا و هر چه می خواهد بخواند و این نماز را بدین طریق سید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده و لکن شیخ در مصباح فرموده روایت کرده داوود بن سرحان از حضرت صادق علیه السلام که فرمود: به جا می آوری در شب نیمه رجب دوازده رکعت نماز می خوانی در هر رکعت حمد و سوره و چون فارغ شدی از نماز می خوانی بعد از آن حمد و معوذتین و سوره اخلاص و آیه الکرسی را چهار مرتبه و می گویی بعد از آن سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ چهار مرتبه پس می گویی: اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَمَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ و به جا می آوری در شب بیست و هفتم نیز مثل این را

روز نیمه رجب

اشاره

روز مبارکی است و در آن چند عمل است:

اول

غسل

دوم

زیارت حضرت امام حسین علیه السلام از ابن ابی نصر منقول است که گفت: سؤال کردم از حضرت امام رضا علیه السلام که در چه ماه زیارت کنیم امام حسین علیه السلام را فرمود در نیمه رجب و نیمه شعبان

سوم

نماز سلمان به نحوی که در روز اول گذشت

چهارم

چهار رکعت نماز بخواند و بعد از سلام دست خود را پهن کند و بگوید: اللَّهُمَّ يَا مُدَلَّ كُلِّ جَبَّارٍ وَيَا مُعَزَّ الْمُؤْمِنِينَ أَنْتَ كَهْفِي جِئْ تُعِينِي الْمِدَاهِبُ وَأَنْتَ يَا رِيَّ خَلْقِي رَحْمَةً بِي وَقَدْ كُنْتُ عَنْ خَلْقِي غَيِّبًا وَلَوْ لَا رَحْمَتَكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ وَأَنْتَ مُؤَيِّدِي بِالنَّصِيرِ عَلَى أَعْدَائِي وَلَوْ لَا نَصِيرُكَ إِيَّاي لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ يَا مُزِيلَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَعَادِنِهَا وَمُنِيئِي الْبَرَكَهَ مِنْ مَوَاضِعِهَا يَا مَنْ حَصَّ نَفْسَهُ بِالشُّمُوحِ وَالرَّفْعَةِ فَأَوْلِيَّ أَوْهَ بَعْرَهُ يَتَعَزَّزُونَ وَيَا مَن وَضَعَتْ لَهُ الْمَلُوكُ نِيرَ الْمِدْلَةِ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ فَهَمُّ مِنْ سَيِّطَوَاتِهِ خَائِفُونَ أَشْيَأُكَ بِكَيْتُوبَتِكَ الَّتِي اشْتَفَقْتَهَا مِنْ كِبْرِيَاؤِكَ وَأَسْأَلُكَ بِكِبْرِيَاؤِكَ الَّتِي اشْتَفَقْتَهَا مِنْ عَزَّتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِعَزَّتِكَ الَّتِي اشْتَفَقْتَهَا مِنْ عَزَّتِكَ فَخَلَقْتَ بِهَا جَمِيعَ خَلْقِكَ فَهَمُّ لَكَ مُدْعُونَ أَنْ تَصِلَّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ رَوَايَتِ اسْتِغْفَارِ غَمِي اَيْنَ دَعَا رَا بَخَوَانَدِ حَقِّ تَعَالَى اُو رَا اَز اَنْدُوهِ وَ غَمِ آسَايشِ بَخَشَدِ

پنجم

عمل ام داود که عمده اعمال این روز است و برای برآمدن حاجات و کشف کربات و دفع ظلم ظالمان مؤثر است و کیفیت آن بنا بر آنچه در مصباح شیخ است آن است که چون خواهد این عمل را به جا آورد روزه بگیرد روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را پس در روز پانزدهم نزد زوال غسل کند و چون وقت زوال داخل شود نماز ظهر و عصر را به جا آورد در حالتی که رکوع و سجودشان را نیکو کند و در موضع خلوتی باشد که چیزی او را مشغول نسازد و انسانی با او تکلم ننماید پس چون از نماز فارغ شود رو به قبله کند و بخواند حمد را صد مرتبه و سوره اخلاص را صد مرتبه و آیه الکرسی را ده مرتبه و بعد از اینها بخواند سوره انعام و بنی اسرائیل و کهف و لقمان و یس و صافات و حم سجده و حم عسق و حم دخان و فتح و واقعه و ملک و ن و إذا السماء انشقت و ما بعدش را تا آخر قرآن و چون از اینها فارغ شود بگوید در حالتی که رو به قبله باشد: صَدَقَ اللَّهُ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الْبَصِيرُ الْخَبِيرُ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَبَلَّغْتَ رُسُلَهُ الْكِرَامُ وَأَنَا عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ الْمَجْدُ وَ لَكَ الْعِزُّ وَ لَكَ الْفَخْرُ وَ لَكَ الْقَهْرُ وَ لَكَ النَّعْمَةُ وَ لَكَ الْعِظْمَةُ وَ لَكَ الرَّحْمَةُ وَ لَكَ الْمَهَابَةُ وَ لَكَ السُّلْطَانُ وَ لَمَكَ الْبَهَاءُ وَ لَكَ الْاِمْتِنَانُ وَ لَكَ التَّسْوِيحُ وَ لَكَ التَّقْدِيسُ وَ لَكَ التَّهْلِيلُ وَ لَكَ التَّكْبِيرُ وَ لَكَ مَا يُرَى وَ لَكَ مَا لَا يُرَى وَ لَمَكَ مَا فَوْقَ السَّمَاوَاتِ الْعُلَى وَ لَمَكَ مَا تَحْتَ الثَّرَى وَ لَمَكَ الْمَارْضُونَ الشُّفَى وَ لَكَ الْآخِرَةُ وَ الْأُولَى وَ لَكَ مَا تَرْضَى بِهِ مِنَ النَّعَاءِ وَ الْحَمْدِ وَ الشُّكْرِ وَ النَّعْمَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جِبْرِئِيلَ أَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ وَ الْقَوَى عَلَى أَمْرِكَ وَ الْمُطَاعِ فِي سَمَاوَاتِكَ وَ مَحَالِّ كَرَامَاتِكَ الْمُتَحَمَّلِ لِكَلِمَاتِكَ النَّاصِرِ لِأَنْبِيَائِكَ الْمُدْمِرِ لِأَعْدَائِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مِيكَائِيلَ مَلَكِ رَحْمَتِكَ وَ الْمَخْلُوقِ لِزُفْتِكَ وَ الْمُسْتَعْفِرِ الْمُعِينِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى إِسْرَافِيلَ حَامِلِ عَرْشِكَ وَ صَاحِبِ الصُّورِ الْمُنتَظِرِ لِأَمْرِكَ الْوَجِلِ الْمُشْفِقِ مِنْ خِيفَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حَمَلِهِ الْعُرْشِ الطَّاهِرِينَ وَ عَلَى السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ الطَّيِّبِينَ وَ عَلَى مَلَائِكَتِكَ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَ عَلَى مَلَائِكَةِ الْجَنَانِ وَ خَزَنَةِ النَّيْرَانِ وَ مَلَكَ الْمَوْتِ وَ الْمَاعُونِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَبِيْنَا آدَمَ بِيَدِيعِ فِطْرَتِكَ الَّذِي كَرَّمْتَهُ بِسُجُودِ مَلَائِكَتِكَ وَ أَبْخَتَهُ جَنَّتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أُمَّنَا حَوَاءَ الْمُطَهَّرَةِ مِنَ الرَّجْسِ الْمُصْفَاةِ مِنَ الدَّنَسِ الْمُفْضَلَةِ مِنَ الْإِنْسِ الْمُتَرَدِّدَةِ بَيْنَ مَحَالِّ الْقُدْسِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى هَابِيلَ وَ شِيثَ وَ إِدْرِيسَ وَ نُوحَ وَ هُودَ وَ صَالِحَ وَ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ يُوسُفَ وَ الْأَسْبَاطِ وَ لُوطَ وَ شُعَيْبَ وَ أَيُّوبَ وَ مُوسَى وَ هَارُونَ وَ يُوشَعَ وَ مِيشَا وَ الْخَضِرَ وَ ذِي الْقُرْنَيْنِ وَ يُونُسَ وَ إِيَّاسَ وَ الْيَسَعَ وَ ذِي الْكُفْلِ وَ طَالُوتَ وَ دَاوُودَ وَ سُلَيْمَانَ وَ زَكَرِيَّا وَ شُعْيَا وَ يَحْيَى وَ تُوْرَخَ وَ مَتَّى وَ إِرْمِيَا وَ حَيْفُوقَ وَ دَانِيَالَ وَ عَزْرِيْرَ وَ عِيْسَى وَ شَمْعُونَ وَ جِرْجِيْسَ وَ الْحَوَارِيْنَ وَ الْأَتْبَاعَ وَ خَالِدَ وَ حَنْظَلَةَ وَ لُقْمَانَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اِرْحَمْ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ يَا رُكَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلَ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَ رَحِمْتَ اُو تَرَحَّمْتَ وَ بَارَكْتَ عَلَيَّ إِبْرَاهِيمَ وَ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَوْصِيَاءِ وَ الشُّعَدَاءِ وَ أَيْمَةَ الْهُدَى اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَبْدَالِ وَ الْأَوْلَادِ وَ السُّيَّاحِ وَ الْعِبَادِ وَ الْمُخْلِصِينَ وَ الزُّهَادِ وَ أَهْلِ الْجِدِّ وَ الْاجْتِهَادِ وَ اخْصُصْ مُحَمَّدًا وَ أَهْلَ بَيْتِهِ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَ

أَجْزَلِ كَرَامَاتِكَ وَبَلَّغِ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ مِنِّي تَجِيئَهُ وَسَلَامًا وَزِدْهُ فَضْلًا وَشَرَفًا وَكَرَمًا حَتَّى تَبْلُغَهُ أَعْلَى دَرَجَاتِ أَهْلِ الشَّرَفِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَ
 الْمُرْسَلِينَ وَالْأَفْضَلِ الْمُقَرَّبِينَ اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى مَنْ سَمَّيْتُ وَمَنْ لَمْ أُسَمِّ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ وَأَوْصِلْ
 صَلَوَاتِي إِلَيْهِمْ وَإِلَى أَرْوَاحِهِمْ وَاجْعَلْهُمْ إِخْوَانِي فِيكَ وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَيْكَ وَبِكَرَمِكَ إِلَيَّ كَرَمِكَ وَ
 بِجُودِكَ إِلَيَّ جُودِكَ وَبِرَحْمَتِكَ إِلَيَّ رَحْمَتِكَ وَبِأَهْلِ طَاعَتِكَ إِلَيْكَ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِكُلِّ مَا سَأَلْتُكَ بِهِ أَحَدٌ مِنْهُمْ مِنْ مَسْأَلَةٍ شَرِيفَةٍ
 غَيْرِ مَزْدُودَةٍ وَبِمَا دَعَاكَ بِهِ مِنْ دَعْوَةٍ مُجَابِيَةٍ غَيْرِ مُخَيَّبَةٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ يَا مُبِيلُ يَا جَمِيلُ يَا
 كَمِيلُ يَا وَكِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُجِيرُ يَا خَبِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مُبِيرُ
 قَاهِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا سَائِرُ يَا مُحِيطُ يَا مُقْتَدِرُ يَا حَفِيطُ يَا مُتَجَبِّرُ يَا قَرِيبُ يَا وَدُودُ يَا حَمِيدُ يَا مَجِيدُ يَا مُبْدِيُ يَا مُعِيدُ يَا شَهِيدُ يَا مُحْسِنُ
 يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ يَا هَادِيُ يَا مُرْسِلُ يَا مُرْشِدُ يَا مُسَدِّدُ يَا مُعْطِيُ يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا بَاقِيُ يَا وَاقِيُ يَا
 خَلَّاقُ يَا وَهَّابُ يَا تَوَّابُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَاخُ يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ يَا نَفَّاعُ يَا رَعُوفُ يَا عَطُوفُ يَا كَافِيُ يَا شَافِيُ يَا مُعَافِيُ يَا مُكَافِيُ
 يَا وَفِيُ يَا مُهَيِّئُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا أَحَدُ يَا صِدِّقُ يَا نَوْرُ يَا مُدَبِّرُ يَا فَرْدُ يَا وَثَرُ يَا قُدُّوسُ يَا نَاصِرُ يَا مُؤَنِّسُ يَا
 بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا عَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا بَادِيُ يَا مُتَعَالِيُ يَا مُصَوِّرُ يَا مُسَلِّمُ يَا مُتَحَبِّبُ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا جَوَادُ يَا بَارِيُ يَا بَارُ يَا
 سَارُ يَا عَدْلُ يَا فَاصِلُ يَا دِيَّانُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا سَمِيعُ يَا بَدِيعُ يَا خَفِيْرُ يَا مُعِينُ [مُغَيِّرُ] يَا نَاشِرُ يَا غَافِرُ يَا قَدِيمُ يَا مُسَهِّلُ يَا مُيسِّرُ يَا مُمِيتُ
 يَا مُحْيِيُ يَا نَافِعُ يَا رَازِقُ يَا مُقْتَدِرُ [مُقَدِّرُ] يَا مُسَبِّبُ يَا مُغِيثُ يَا مُغْنِيُ يَا مُغْنِيُ يَا خَالِقُ يَا رَاصِدُ يَا وَاحِدُ يَا حَاضِرُ يَا جَابِرُ يَا حَافِظُ يَا
 شَدِيدُ يَا غِيَاثُ يَا عَائِدُ يَا قَابِضُ يَا مَنْ عَلَا فَاسْتَعْلَى فَكَانَ بِالْمُنْظَرِ الْأَعْلَى يَا مَنْ قَرَّبَ فَدَنَا وَبَعِدَ فَفَآى وَعِلْمُ السِّرِّ وَأَخْفَى يَا مَنْ إِلَيْهِ
 التَّوْبَةُ لَهُ الْمَقَادِيرُ وَيَا مَنْ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى مَا يَشَاءُ قَدِيرٌ يَا مُرْسِلُ الرِّيَّاحِ يَا فَالِقَ الْإِصْبَاحِ يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا
 الْجُودِ وَالسَّمَّاحِ يَا رَادَ مَا قَدَفَاتِ يَا نَاشِرَ الْأَمْوَاتِ يَا جَامِعَ الشَّتَاتِ يَا رَازِقَ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَيَا فَاعِلَ مَا يَشَاءُ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَا ذَا
 الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا حَيَّا حِينَ لَا حَيَّ إِلَّا حَيُّ يَا حَيُّ يَا مُحْيِيُ الْمَوْتَى يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا دَاعِيُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا إِلَهِي وَ
 سَيِّدِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحِمْتَ وَرَحِمْتَ
 [تَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَارْحَمْ ذُلِّي وَفَاقِي وَفَقْرِي وَانْفِرَادِي وَوَحْدَتِي وَخُضُوعِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَ
 اعْتِمَادِي عَلَيْكَ وَتَضَرُّعِي إِلَيْكَ أَدْعُوكَ دُعَاءَ الْخَاضِعِ الدَّلِيلِ الْخَاشِعِ الْخَائِفِ الْمُسْتَفِيقِ الْبَائِسِ الْمُهِنِ الْحَقِيرِ الْجَائِعِ الْفَقِيرِ الْعَائِدِ
 الْمُسْتَجِيرِ الْمُقَرَّبِ بِلَدْنِهِ الْمُسْتَجِيرِ مِنْهُ الْمُسْتَجِيرِينَ لِرَبِّهِ دُعَاءَ مَنْ أَسْلَمَتْهُ نَفْسُهُ مِنْ أَسْلَمَتْهُ نَفْسُهُ وَرَفَضَتْهُ أَحَبَّتْهُ وَعَظَمَتْ فَجِعَتُهُ دُعَاءَ حَرِيقِ حَزِينِ
 ضَعِيفِ مَهِينِ بَائِسِ مُسْتَجِيرِ بِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ مَلِكٌ وَأَنَّكَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ يَكُونُ وَأَنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ وَ
 أَسْأَلُكَ بِحُزْمِهِ هَذَا الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَالْمَشَاعِرِ الْعِظَامِ وَبِحَقِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 السَّلَامِ يَا مَنْ وَهَبَ لَادَمَ شَيْئًا وَلِإِبْرَاهِيمَ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَا مَنْ رَدَّ يُوسُفَ عَلَى يَعْقُوبَ وَيَا مَنْ كَشَفَ بَعْدَ الْبَلَاءِ ضُرَّ أَيُّوبَ يَا رَادَ
 مُوسَى عَلَى أُمِّهِ وَزَائِدَ الْخَضِرِ فِي عِلْمِهِ وَيَا مَنْ وَهَبَ لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ وَلِزَكَرِيَّا يَحْيَى وَلِمَرْيَمَ عِيسَى يَا حَافِظَ بِنْتِ شُعَيْبٍ وَيَا كَافِلَ وَلَدِ
 أُمِّ مُوسَى [عَيْنَ وَالِدَتِهِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا وَتَجِيرَنِي مِنْ عَذَابِكَ وَتُوجِبَ لِي
 رِضْوَانَكَ وَأَمَانَكَ وَإِحْسَانَكَ وَغُفْرَانَكَ وَجَنَانَكَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُفَكَّ عَنِّي كُلَّ حَلْقَةٍ بَيْنِي وَبَيْنَ مَنْ يُؤْذِنِي وَتَفْتَحَ لِي كُلَّ بَابٍ وَ
 تُكَلِّمَ لِي كُلَّ صَاحِبٍ وَتَسَهِّلَ لِي كُلَّ عَسِيرٍ وَتُخْرِسَ عَنِّي كُلَّ نَاطِقٍ بِشَرٍّ وَتُكْفِ عَنِّي كُلَّ بَاغٍ وَتُكْتِبَ [عَنِّي] كُلَّ عَدُوٍّ لِي وَحَاسِدٍ وَ
 تَمْنَعَ مِنِّي كُلَّ ظَالِمٍ وَتُكْفِنِي كُلَّ عَائِقٍ يَحُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ حَاجَتِي وَيُحَاوِلُ أَنْ يُفَرِّقَ بَيْنِي وَبَيْنَ طَاعَتِكَ وَيَتَبَطَّنِي عَنْ عِبَادَتِكَ يَا مَنْ
 أَلْجَمَ الْجِنَّ الْمُتَمَرِّدِينَ وَقَهَرَ عَتَاةَ الشَّيَاطِينِ وَأَذَلَّ رِقَابَ الْمُتَجَبِّرِينَ وَرَدَّ كَيْدَ الْمُتَسَلِّطِينَ عَنِ الْمُسْتَضْعَفِينَ أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ مَا
 تَشَاءُ وَتَسَهِّلَكَ لِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ أَنْ تَجْعَلَ قَضَاءَ حَاجَتِي فِيمَا تَشَاءُ بِسِجْدِهِ كَنْ بَرِ زَمِينٍ وَبِرِ خَاكٍ بَغْدَارٍ دُونَ طَرَفِ رُوحِي خُودِ
 رَا وَبِغَوْ: اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ فَارْحَمْ ذُلِّي وَفَاقِي وَاجْتِهَادِي وَتَضَرُّعِي وَمَسْكَتِي وَفَقْرِي إِلَيْكَ يَا رَبِّ وَكُوشِشِ كَنْ

که اشک بریزد چشماهای تو اگر چه به قدر سر مگسی [سوزنی باشد به درستی که این علامت استجاب است

روز بیست و پنجم

سنه صد و هشتاد و سه شهادت حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام به سن پنجاه و پنج سالگی در بغداد واقع شده و آن روزی است که احزان آل محمد علیهم السلام و شیعیان ایشان تازه می‌شود

شب بیست و هفتم شب مبعوث

اشاره

و از لیالی متبرکه است و در آن چند عمل است:

اول: [دوازده رکعت نماز می‌خوانی]

شیخ در مصباح فرموده روایت شده از حضرت ابو جعفر امام جواد علیه السلام که فرمود: همانا در رجب شبی است که بهتر است از آنچه که می‌تابد بر آن آفتاب و آن شب بیست و هفتم رجب است که در صبح آن پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله به رسالت مبعوث گردید و به درستی که از برای عامل در آن شب از شیعه ما اجر عمل شصت سال است به خدمت آن حضرت عرض شد که عمل در آن شب چیست فرمود چون به جا آوردی نماز عشا را و به رختخواب رفتی پس بیدار می‌شوی هر ساعتی که خواستی از شب تا پیش از نیمه آن و به جا می‌آوری دوازده رکعت نماز می‌خوانی در هر رکعتی حمد و سوره‌ای از سوره‌های کوچک مفصل و مفصل از سوره محمد است تا آخر قرآن پس چون سلام دادی در هر دو رکعتی و فارغ شدی از نمازها می‌نشینی بعد از سلام و می‌خوانی حمد را هفت مرتبه و معوذتین را هفت مرتبه و قل هو الله أحد و قل یا ایها الکافرون هر کدام را هفت مرتبه و انا أنزلناه و آیه الكرسی هر کدام را هفت مرتبه و بخوان در عقب همه این دعا را: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ كَبْرُهُ تَكْبِيرًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ عِزِّكَ عَلَى أَرْكَانِ عَرْشِكَ وَ مُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَ بِأَسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ وَ ذِكْرِكَ الْأَعْلَى الْأَعْلَى وَ بِكَلِمَاتِكَ التَّامَاتِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ پس بخوان هر دعایی که خواستی و مستحب است غسل در این شب و گذشت در شب نیمه نمازی که در این شب نیز خوانده می‌شود

دوم زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

که افضل اعمال این شب است و از برای آن حضرت در این شب سه زیارت است که در باب زیارات به آن اشاره خواهد شد این شاء الله و بدان که ابو عبد الله محمد بن بطوطه که یکی از علمای اهل سنت است و در ششصد سال پیش از این زمان بوده در سفرنامه خود که معروف است به رحله ابن بطوطه در بیان ورود خود از مکه معظمه به نجف اشرف ذکر کرده روضه و قبر مبارک مولایمان امیر المؤمنین علیه السلام را و گفته اهل این شهر تمامی رافضی هستند و از برای این روضه مبارکه کراماتی ظاهر شده از جمله آنکه در شب بیست و هفتم ماه رجب که نام آن شب نزد اهل آنجا لیلۃ المحیا است می‌آورند از عراقین و خراسان و بلاد فارس و روم هر شل و مفلوج و زمین گیری که هست و جمع می‌شود از آنها قریب سی چهل نفر در آنجا پس بعد از عشا می‌آورند این مبتلایان را نزد ضریح مقدس و مردم جمع می‌شوند و منتظرند خوب شدن و برخاستن آنها را و این جماعت مردم بعضی نماز می‌خوانند و بعضی ذکر می‌گویند و بعضی قرآن تلاوت می‌کنند و بعضی تماشای روضه می‌کنند تا آنکه بگذرد نصف یا دو ثلث از شب آن وقت جمیع این مبتلایان و زمین گیران که حرکت نمی‌توانستند بکنند برمی‌خیزند در حالی که صحیح و تندرست می‌باشند و علتی در آنها نیست و می‌گویند لا إله إلا الله محمد رسول الله علی ولی الله و این امری است مشهور و مستفیض و من

خودم آن شب را در آنجا درک نکردم لکن از مردمان ثقه که اعتماد بر قول آنها بود شنیدم و هم دیدم در مدرسه‌ای که مهمانخانه آن حضرت است سه نفر زمینگیر که قادر بر حرکت نبودند یکی از اهل روم و دیگری از اهل اصفهان و سومی از اهل خراسان بود از آنها پرسیدم چگونه شما خوب نشده‌اید و اینجا مانده‌اید گفتند ما به شب بیست و هفتم نرسیدیم و همین جا مانده‌ایم تا شب بیست و هفتم آینده که شفا بگیریم و از برای این شب مردم زیاد از شهرها جمع می‌شوند و بازار بزرگی اقامه می‌شود تا مدت ده روز. فقیر گوید مبادا استبعاد کنی این مطلب را همانا معجزات و کراماتی که از این مشاهد مشرفه بروز کرده و به تواتر رسیده زیاد از آن است که احصا شود و در ماه شوال گذشته سینه هزار و سیصد و چهل و سه در حرم مطهر حضرت ثامن الائمه الهداء و ضامن الامه العصاه مولانا ابو الحسن علی بن موسی الرضا صلوات الله علیهما سه نفر زن که هر کدام به سبب مرض فلج و نحو آن زمینگیر بودند و اطبا و دکترها از معالجه آنها عاجز شده بودند شفا یافتند و این معجزات از آن قبر مطهر بر همه واضح و آشکارا گردید مانند نمودار شدن خورشید در سماء صاحیه مثل باز شدن دروازه نجف اشرف بر روی عربهای بادیه و به حدی این مطلب واضح بود که نقل شده دکترهایی که مطلع بر مرضهای آن زنها بودند تصدیق نمودند با آنکه در این باب خیلی دقیق بودند بلکه بعضی از آنها تصدیق خود را بر شفای آنها نوشتند و اگر ملاحظه اختصار و عدم مناسبت محل نبود قصه آنها را نقل می‌نمودم و لقد اجد شیخنا الحر العاملی فی أرجوزته وَ مَا بَدَا مِنْ بَرَكَاتٍ مَشْهَدِهِ فِي كُلِّ يَوْمٍ أَمْسُهُ مِثْلُ غَدِهِ وَ كَشَفْنَا الْعَمَى وَ الْمَرَضَى بِهِ إِجَابَةُ الدُّعَاءِ فِي أَعْتَابِهِ

سوم: [اللهم إني أسألك بالتجلى الأعظم]

شیخ کفعمی در بلد الامین فرموده که در شب مبعث این دعا را بخوانند: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالتَّجَلِّيِّ بِالتَّجَلِّيِّ الْأَعْظَمِ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ مِنَ الشَّهْرِ الْمُعْظَمِ وَ الْمُرْسَلِ الْمُكْرَمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا أَنْتَ بِهِ مِنَّا أَعْلَمُ يَا مَنْ يَعْلَمُ وَ لَا نَعْلَمُ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي لَيْلَتِنَا هَذِهِ الَّتِي بِشَرَفِ الرَّسَالَةِ فَضَّلْتَهَا وَ بِكَرَامَتِكَ أَجَلَلْتَهَا وَ بِالْمَحَلِّ الشَّرِيفِ أَحَلَلْتَهَا اللَّهُمَّ فَإِنَّا نَسْأَلُكَ بِالْمَبْعَثِ الشَّرِيفِ وَ السَّيِّدِ اللَّطِيفِ وَ الْعَنْصَرِ الْعَفِيفِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ تَجْعَلَ أَعْمَالَنَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَ فِي سَائِرِ اللَّيَالِي مَقْبُولَةً وَ ذُنُوبَنَا مَغْفُورَةً وَ حَسَنَاتِنَا مُشْكُورَةً وَ سَيِّئَاتِنَا مَشْتُورَةً وَ قُلُوبِنَا بِحُسْنِ الْقَوْلِ مُسْرُورَةً وَ أَرْزَاقِنَا مِنْ لَدُنْكَ بِالنِّيسْرِ مَدْرُورَةً اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَرَى وَ لَا تُرَى وَ أَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَ إِنَّ إِلَيْكَ الرَّجْعِي وَ الْمُنْتَهَى وَ إِنَّ لَكَ الْمَمَاتِ وَ الْمَحْيَا وَ إِنَّ لَكَ الْأَخْرَةَ وَ الْأُولَى اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ أَنْ نَذَلَّ وَ نَحْزَى وَ أَنْ نَأْتِيَ مَا عَنَّهُ تَنْهَى اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَ نَسْتَعِيدُ بِكَ مِنَ النَّارِ فَأَعِذْنَا مِنْهَا بِقُدْرَتِكَ وَ نَسْأَلُكَ مِنَ الثُّورِ الْعَيْنِ فَارْزُقْنَا بِعَزَّتِكَ وَ اجْعَلْ أَوْسَعَ أَرْزَاقِنَا عِنْدَ كِبَرِ سِنِّنَا وَ أَحْسَنَ أَعْمَالِنَا عِنْدَ اقْتِرَابِ آجَالِنَا وَ أَطْلُ فِي طَاعَتِكَ وَ مَا يُقْرَبُ إِلَيْكَ وَ يُحْطَى عِنْدَكَ وَ يُزْلَفُ لِمَدْيِكَ أَعْمَارِنَا وَ أَحْسِنْ فِي جَمِيعِ أَحْوَالِنَا وَ أُمُورِنَا مَعْرِفَتِنَا وَ لَا تَكِلْنَا إِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فِيمَنْ عَلَيْنَا وَ تَفَضَّلْ عَلَيْنَا بِجَمِيعِ حَوَائِجِنَا لِلدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ ابْدَأْ بِآبَائِنَا وَ أَبْنَائِنَا وَ جَمِيعِ إِخْوَانِنَا الْمُؤْمِنِينَ فِي جَمِيعِ مَا سَأَلْنَاكَ لِأَنْفُسِنَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَ مُلْكِكَ الْقَدِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الْعَظِيمَ إِلَّا الْعَظِيمُ اللَّهُمَّ وَ هَذَا رَجَبُ الْمُكْرَمِ الَّذِي أَكْرَمْتَنَا بِهِ أَوَّلَ أَشْهُرِ الْحُرْمِ أَكْرَمْتَنَا بِهِ مِنْ بَيْنِ الْأُمَمِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا ذَا الْجُودِ وَ الْكَرَمِ فَاسْأَلُكَ بِهِ وَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَفَرَّ فِي ظِلِّكَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَى غَيْرِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَ أَنْ تَجْعَلَنَّا مِنَ الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَ الْأَمِلِينَ فِيهِ لِشَفَاعَتِكَ اللَّهُمَّ اهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَ اجْعَلْ مَقِيلَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقِيلٍ فِي ظِلِّ ظَلِيلٍ وَ مُلْكٍ جَزِيلٍ فَإِنَّكَ حَسْبُنَا وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ اللَّهُمَّ أَقْبَلْنَا مُفْلِحِينَ مُنْجِحِينَ غَيْرَ مَغْضُوبٍ عَلَيْنَا وَ لَا ضَالِّينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَزَائِمِ مَغْفِرَتِكَ وَ بِوَجِبِ رَحْمَتِكَ السَّلَامَةِ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ وَ الْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَ النَّجَاةَ مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ دَعَاكَ الدَّاعُونَ وَ دَعَوْتِكَ وَ سَأَلَكَ السَّائِلُونَ وَ سَأَلْتِكَ وَ طَلَبَ إِلَيْكَ الطَّالِبُونَ وَ طَلَبْتُ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الثَّقَةُ وَ الرَّجَاءُ وَ إِلَيْكَ مُنْتَهَى الرَّغْبَةِ فِي الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلِ الْيَقِينَ فِي قَلْبِي وَ الثُّورَ فِي بَصِيرَتِي وَ النَّصِيحَةَ فِي صِدْرِي وَ

ذَكَرَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ عَلَى لِسَانِي وَرِزْقًا وَسِعًا غَيْرَ مَمْنُونٍ وَلَا مَحْظُورٍ فَارْزُقْنِي وَبَارِكْ لِي فِيمَا رَزَقْتَنِي وَاجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي وَرَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس به سجده برو و بگو: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِمَعْرِفَتِهِ وَخَصَّنَا بِوَلَايَتِهِ وَوَقَّفَنَا لِبَطَاعَتِهِ شُكْرًا شُكْرًا صَدِّ مَرْتَبَةٍ پَس سَرَّازِ سَجْدَةٍ بَرْدَارٍ وَبِكَو: اللَّهُمَّ إِنِّي قَصَدْتُكَ بِحَاجَتِي وَاعْتَمَدْتُ عَلَيْكَ بِمَسْأَلَتِي وَتَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِأَيْمَتِي وَسَادَتِي اللَّهُمَّ انْفَعْنَا بِحُبِّهِمْ وَأُورِدْنَا مَوْرِدَهُمْ وَارْزُقْنَا مُرَافَقَتَهُمْ وَأَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ فِي زُمْرَتِهِمْ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و این دعا را سید برای روز مبعث ذکر کرده

روز بیست و هفتم

اشاره

از جمله اعیاد عظیمه است و روزی است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در آن روز به رسالت مبعوث گردید و جبرئیل به پیغمبری بر آن حضرت نازل شد و از برای آن چند عمل است

اول

غسل

دوم

روزه و آن یکی از چهار روزی است که در تمام سال امتیاز دارد برای روزه گرفتن و برابر است با روزه هفتاد سال

سوم

بسیار صلوات فرستادن

چهارم

زیارت حضرت رسول و امیر المؤمنین علیهما السلام

پنجم

شیخ در مصباح فرموده از ریان بن الصلت مروی است که: حضرت امام جواد علیه السلام در زمانی که در بغداد بود روز نیمه رجب و روز بیست و هفتم را روزه گرفت و جمیع حشم آن حضرت روزه گرفتند و ما را امر فرمود که به جا آوریم دوازده رکعت نماز که خوانده شود در هر رکعت حمد و سوره و بعد از فراغ از نمازها خوانده شود هر یک از حمد و توحید و معوذتین چهار مرتبه و لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ چهار مرتبه اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا چهار مرتبه لَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا چهار مرتبه

ششم

و نیز شیخ روایت کرده از جناب ابو القاسم حسین بن روح رحمه الله علیه که فرموده به جا می آوری در این روز دوازده رکعت نماز

می‌خوانی در هر رکعت حمد و سوره‌ای که آسان باشد و تشهد می‌خوانی و سلام می‌دهی و می‌نشین و می‌گویی بین هر دو رکعتی: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِلِيٌّ مِنَ الدُّلِّ وَ كَبِيرُهُ تَكْبِيرًا يَا عُدَّتِي فِي مُدَّتِي يَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي يَا وِلِيِّي فِي نِعْمَتِي يَا غِيَاثِي فِي رَعْبَتِي يَا نَجَاحِي فِي حَاجَتِي يَا حَافِظِي فِي غَيْبَتِي يَا كَافِيِّي فِي وَحِدَتِي يَا أُنْسِي فِي وَحْشَتِي أَنْتَ السَّائِرُ عَوْرَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ الْمُقِيلُ عَثْرَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ الْمُنْعِشُ صِرْعَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتُرْ عَوْرَتِي وَآمِنْ رَوْعَتِي وَاقْلُبْ عَثْرَتِي وَاصْفَحْ عَنْ جُرْمِي وَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِي فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعِيدِ الصَّادِقِ الَّذِي كَانُوا يُوعِدُونَ پس چون فارغ شدی از نماز و دعا، می‌خوانی هر یک از حمد و اخلاص و معوذتین و قل یا ایها الکافرون و انا أنزلناه و آیه الکرسی را هفت مرتبه. و بعد می‌گویی: لا- إِلَهَ إِلَّا- اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ هفت مرتبه و بعد می‌گویی هفت مرتبه اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَ می‌خوانی هر دعا که خواهی

هفتم

در اقبال و در بعض نسخ مصباح است که مستحب است در این روز این دعا را بخوانند: يَا مَنْ أَمَرَ بِالْعَفْوِ وَ التَّجَاوُزِ وَ ضَمَّنَ نَفْسَهُ الْعَفْوَ وَ التَّجَاوُزَ يَا مَنْ عَفَا وَ تَجَاوَزَ اعْفُ عَنِّي وَ تَجَاوَزْ يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ وَ قَدْ أَكْدَى الطَّلَبُ وَ أَعْيَتِ الْحِيلَةُ وَ الْمَذْهَبُ وَ دَرَسَتِ الْأَمَالُ وَ انْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلَّا مِنْكَ وَ حَيْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَجِدُ سُبُلَ الْمَطَالِبِ إِلَيْكَ مُشْرَعَةً وَ مَنَاهِلَ الرَّجَاءِ لَدَيْكَ مُتْرَعَةً وَ أَبْوَابَ الدُّعَاءِ لِمَنْ دَعَاكَ مُفْتَحَةً وَ الْاسْتِعَانَةَ لِمَنْ اسْتَعَانَ بِكَ مُبَاحَةً وَ أَعْلَمُ أَنَّكَ لِدَاعِيكَ بِمَوْضِعِ إِجَابَتِهِ وَ لِلصَّارِخِ إِلَيْكَ بِمَرْصَدِ إِغَاثَتِهِ وَ أَنَّ فِي اللَّهْفِ إِلَى جُودِكَ وَ الضَّمَانِ بَعْدَتِكَ عِوَضًا مِنْ مَنَعِ الْبَاخِلِينَ وَ مَنْدُوحَةً عَمَّا فِي أَيْدِي الْمُسْتَأْثِرِينَ وَ أَنَّكَ لَا تَخْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا- أَنْ تَحْجُبَهُمُ الْأَعْمَالُ دُونَكَ وَ قَدْ عَلِمْتُ أَنَّ أَفْضَلَ زَادِ الرَّاحِلِ إِلَيْكَ عَزْمُ إِرَادَةِ يَخْتَارُكَ بِهَا وَ قَدْ نَاجَاكَ بِعَزْمِ الْإِرَادَةِ قَلْبِي وَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعَاكَ بِهَا رَاجٍ بَلَّغْتُهُ أَمَلَهُ أَوْ صَارِخٍ إِلَيْكَ أَغْنَتْ صِدْرَتَهُ أَوْ مَلْهُوفٍ مَكْرُوبٍ فَرَجَتْ كَرْبَهُ أَوْ مُذْنَبٍ خَاطِئٍ غَفَرْتَ لَهُ أَوْ مُعَافَى أَتَمَمْتَ نِعْمَتَكَ عَلَيْهِ أَوْ فَقِيرٍ أَهْدَيْتَ غِنَاكَ إِلَيْهِ وَ لِنِلْكَ الدَّعْوَةَ عَلَيْكَ حَقٌّ وَ عِنْدَكَ مَنَزَلَةٌ إِلَّا صَلَّيْتُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ قَضَيْتَ حَوَائِجِي حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ هَذَا رَجَبُ الْمُرَجَّبِ الْمُكْرَمِ الَّذِي أَكْرَمْتَنَا بِهِ أَوَّلَ أَشْهُرِ الْحُرْمِ أَكْرَمْتَنَا بِهِ مِنْ بَيْنِ الْأُمَمِ يَا ذَا الْجُودِ وَ الْكَرَمِ فَسَأَلْتُكَ بِهِ وَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فِي ظِلِّكَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَى غَيْرِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَ تَجْعَلْنَا مِنَ الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَ الْأَمِلِينَ فِيهِ بِشَفَاعَتِكَ اللَّهُمَّ وَ اهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَ اجْعَلْ مَقِيلَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقِيلٍ فِي ظِلِّ ظَلِيلٍ فَإِنَّكَ حَسْبُنَا وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ وَ السَّلَامُ عَلَى عِبَادِهِ الْمُضِيظِينَ وَ صِلْوَاتُهُ [صَلَاتُهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ وَ يَارِكَ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَ بَكَرَامَتِكَ جَلَّلْتَهُ وَ بِالْمَنْزِلِ الْعَظِيمِ الْأَعْلَى أَنْزَلْتَهُ صَلِّ عَلَى مَنْ فِيهِ إِلَى عِبَادِكَ أَرْسَلْتَهُ وَ بِالْمَحَلِّ الْكَرِيمِ أَخْلَلْتَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ صَلِّ عَلَيْهِ صَلِّ عَلَيْهِ دَائِمَةً تَكُونُ لَكَ شُكْرًا وَ لَنَا ذُخْرًا وَ اجْعَلْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا وَ اخْتِمْ لَنَا بِالسَّلَامَةِ إِلَى مُتْتَهَى آجَالِنَا وَ قَدْ قَبِلْتَ الْيُسَيْرَ مِنْ أَعْمَالِنَا وَ بَلَّغْتَنَا بِرَحْمَتِكَ أَفْضَلَ آمَالِنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ صَلِّ عَلَى اللَّهِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ سَلِّمْ مَوْلَفَ گويد که: این دعا را حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام خواند در آن روزی که آن جناب را به جانب بغداد حرکت دادند و آن روز بیست و هفتم رجب بود و این دعا از مذخور ادعیه رجب است

هشتم

سید در اقبال فرموده بخواند اللهم انی أسألك بالنجل الاعظم الدعاء و این دعا به روایت کفعمی در اعمال شب این روز گذشت

روز آخر ماه

غسل در آن وارد شده و روزه‌اش سبب آمرزش گناهان گذشته و آینده است و نماز سلمان به نحوی است که در روز اول گذشت

فصل دوم

در فضیلت و اعمال ماه شعبان است

بدان که شعبان ماه بسیار شریفی است و منسوب است به حضرت سید انبیاء صلی الله علیه و آله و آن حضرت این ماه را روزه می‌داشت و وصل می‌کرد به ماه رمضان و می‌فرمود: شعبان ماه من است هر که یک روز از ماه مرا روزه بدارد بهشت او را واجب شود و از حضرت صادق علیه السلام روایت است که: چون ماه شعبان داخل می‌شد حضرت امام زین العابدین علیه السلام اصحاب خود را جمع می‌نمود و می‌فرمود ای گروه اصحاب من می‌دانید این چه ماهی است این ماه شعبان است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله می‌فرمود شعبان ماه من است پس روزه بدارید در این ماه برای محبت پیغمبر خود و برای تقرب به سوی پروردگار خود به حق آن خدائی که جان علی بن الحسین بدست قدرت اوست سوگند یاد می‌کنم که از پدرم حسین بن علی علیهما السلام شنیدم که فرمود شنیدم از امیر المؤمنین علیه السلام که هر که روزه دارد شعبان را برای محبت پیغمبر خدا و تقرب به سوی خدا دوست دارد خدا او را و نزدیک گرداند او را به کرامت خود در روز قیامت و بهشت را برای او واجب گرداند و شیخ روایت کرده از صفوان جمال که گفت: فرمود به من حضرت صادق علیه السلام که وادار کن کسانی را که در ناحیه و اطراف تو هستند بر روزه شعبان گفتم فدایت شوم مگر می‌بینی در فضیلت آن چیزی فرمود بلی به درستی که رسول خدا صلی الله علیه و آله هر گاه می‌دید هلال شعبان را امر می‌فرمود منادی را که ندا می‌کرد در مدینه ای اهل مدینه من رسولم از جانب رسول خدا صلی الله علیه و آله به سوی شما می‌فرماید آگاه باشید به درستی که شعبان ماه من است پس خدا رحمت کند کسی را که یاری کند مرا بر ماه من یعنی روزه بدارد آن را پس گفت حضرت صادق علیه السلام که امیر المؤمنین علیه السلام می‌فرمود که فوت نشد از من روزه شعبان از زمانی که شنیدم منادی رسول خدا صلی الله علیه و آله ندا کرد در شعبان و فوت نخواهد شد از من تا مدتی که حیات دارم إن شاء الله تعالی پس می‌فرمود که روزه دو ماه که شعبان و رمضان باشد توبه و مغفرت است از خدا و روایت کرده اسماعیل بن عبد الخالق که گفت: بودم نزد حضرت صادق علیه السلام که در میان آمد ذکر روزه شعبان حضرت فرمود که در فضیلت روزه شعبان چنین و چنان است حتی آنکه مردی مرتکب خون حرام می‌شود پس روزه می‌گیرد شعبان را نفع می‌بخشد او را و آمرزیده می‌شود و بدان که اعمال این ماه شریف بر دو قسم است اعمال مشترکه و اعمال مختصه اما

اعمال مشترکه

اشاره

پس آن چند امر است

اول

هر روز هفتاد مرتبه بگوید: اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ أَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ

دوم

هر روز هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ وَ در بعضی روایات الحی القیوم

پیش از الرحمن الرحیم است و عمل بهر دو خوب است و از روایات مستفاد می‌شود که بهترین دعاها و ذکرها در این ماه استغفار است و هر که هر روز از این ماه استغفار کند هفتاد مرتبه مثل آن است که هفتاد هزار در ماههای دیگر استغفار کند

سوم

تصدق کند در این ماه اگرچه به نصف دانه خرمایی باشد تا حق تعالی بدن او را بر آتش جهنم حرام گرداند از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: از آن جناب سؤال کردند از فضیلت روزه رجب فرمود چرا غافلید از روزه شعبان راوی عرض کرد یا ابن رسول الله چه ثواب دارد کسی که یک روز از شعبان را روزه بدارد فرمود به خدا قسم بهشت ثواب او است عرض کرد یا ابن رسول الله بهترین اعمال در این ماه چیست فرمود تصدق و استغفار هر که تصدق کند در ماه شعبان حق تعالی آن را تربیت کند همچنان که یکی از شما شتر بچه‌اش را تربیت می‌کند تا آنکه در روز قیامت برسد به صاحبش در حالتی که به قدر کوه احد شده باشد

چهارم

در تمام این ماه هزار بار بگوید لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ لَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ که ثواب بسیار دارد از جمله آنکه عبادت هزار ساله در نامه عملش بنویسند

پنجم

در هر پنجشنبه این ماه دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه توحید و بعد از سلام صد بار صلوات بفرستد تا حق تعالی برآورد هر حاجتی که دارد از امر دین و دنیای خود و روزه‌اش نیز فضیلت دارد و روایت شده که: در هر روز پنجشنبه ماه شعبان زینت می‌کنند آسمانها را پس ملائکه عرض می‌کنند خداوندا بیامرز روزه داران این روز را و دعای ایشان را مستجاب گردان و در خبر مروی است که هر که روز دوشنبه و پنجشنبه شعبان را روزه دارد حق تعالی بیست حاجت از حوائج دنیا و بیست حاجت از حاجتهای آخرت او را برآورد

ششم

در این ماه صلوات بسیار فرستد

هفتم

در هر روز از شعبان در وقت زوال و در شب نیمه آن بخواند این صلوات مرویه از حضرت امام زین العابدین علیه السلام را: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةَ التُّبْوَةِ وَ مَوْضِعَ الرِّسَالَةِ وَ مُخْتَلَفِ الْمَلَائِكَةِ وَ مَعْدِنِ الْعِلْمِ وَ أَهْلِ بَيْتِ الْوَحْيِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْفَلَكَ الْجَارِيَةِ فِي اللَّجَجِ الْغَامِرَةِ يَا مَنْ مَنْ رَكِبَهَا وَ يَغْرُقُ مَنْ تَرَكَهَا الْمُتَقَدِّمُ لَهُمْ مَارِقٌ وَ الْمُتَأَخِّرُ عَنْهُمْ زَاهِقٌ وَ اللَّارِمُ لَهُمْ لَاحِقٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْكَهْفِ الْحَصِيِّينَ وَ غِيَاثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَكِينِ وَ مَلَجِ الْهَارِبِينَ وَ عِصْمَةِ الْمُعْتَصِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صِيْلَةً كَثِيرَةً تَكُونُ لَهُمْ رِضَى وَ لِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ آدَاءً وَ قِضَاءً بِحَوْلِ مِنْكَ وَ قُوَّةِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الْأَبْرَارِ الْأَخْيَارِ الَّذِينَ أُوجِبَتْ حُقُوقُهُمْ وَ فَرِضَتْ طَاعَتُهُمْ وَ لَا يَتَّهَمُهُمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ

مُحَمَّدٍ وَاعْمُرْ قَلْبِي بِطَاعَتِكَ وَلَا تُخْزِنِي بِمَعْصِيَتِكَ وَارْزُقْنِي مُوَسَاةً مَنْ قَتَرْتَ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ بِمَا وَسَّعْتَ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَنَشَرْتَ عَلَيَّ مِنْ عَدْلِكَ وَأَحْيَيْتَنِي تَحْتَ ظِلِّكَ وَهَذَا شَهْرُ نَبِيِّكَ سَيِّدِ رُسُلِكَ شَعْبَانَ الَّذِي حَفَقْتَهُ مِنْكَ بِالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ الَّذِي كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَدْأَبُ فِي صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ فِي لَيْلِيهِ وَأَيَّامِهِ بِخُوعَا لَكَ فِي إِكْرَامِهِ وَإِعْظَامِهِ إِلَى مَحَلِّ حِمَامِهِ اللَّهُمَّ فَأَعِنَّا عَلَى الْإِسْتِثْنَانِ بِسُنَّتِهِ فِيهِ وَنَيْلِ الشَّفَاعَةِ لِمَدِينَةِ اللَّهِ وَاجْعَلْهُ لِي شَفِيعًا مُشَفَّعًا وَطَرِيقًا إِلَيْكَ مَهْيَعًا وَاجْعَلْنِي لَهُ مُتَّبِعًا حَتَّى أَلْقَاكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَنِّي رَاضِيًا وَعَنْ ذُنُوبِي غَاضِيًا قَدْ أُوجِبْتَ لِي مِنْكَ الرَّحْمَةَ وَالرِّضْوَانَ وَأَنْزَلْتَنِي دَارَ الْقَرَارِ وَمَحَلَّ الْأَخْيَارِ

هشتم

بخواند این مناجات مرویه از ابن خالویه را که نقل کرده و گفته این مناجات حضرت امیر المؤمنین و امامان از فرزندان او علیهم السلام است که در ماه شعبان می خوانند: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْمَعْ دُعَائِي إِذَا دَعَوْتُكَ وَاسْمَعْ نِدَائِي إِذَا نَادَيْتُكَ وَأَقْبَلْ عَلَيَّ إِذَا نَاجَيْتُكَ فَقَدْ هَرَبْتُ إِلَيْكَ وَوَقَفْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ مُسْتَكِينًا لَكَ مُتَضَرِّعًا إِلَيْكَ رَاجِيًا لِمَا لَدَيْكَ تَوَابِي وَتَعَلَّمُ مَا فِي نَفْسِي وَتَخْبِرُ حَاجَتِي وَتَعْرِفُ ضَعْفِي وَلا يَخْفَى عَلَيَّكَ أَمْرٌ مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُبْدِيَ بِهِ مِنْ مَنْطِقِي وَأَتَفَوَّهُ بِهِ مِنْ طَلِبَتِي وَارْجُوهُ لِعِاقِبَتِي وَقَدْ جَرَتْ مَقَادِيرُكَ عَلَيَّ يَا سَيِّدِي فِيمَا يَكُونُ مِنِّي إِلَى آخِرِ عُمْرِي مِنْ سِرِّيرَتِي وَعِلَانِيَتِي وَبِيَدِكَ لَا يَبِيدُ غَيْرُكَ زِيَادَتِي وَنَقْصِي وَنَفْعِي وَضَرَرِي إِلَهِي إِنْ حَرَمْتَنِي فَمِنْ ذَا الَّذِي يَرْزُقُنِي وَإِنْ خَذَلْتَنِي فَمِنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُنِي إِلَهِي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَضَبِكَ وَحُلُولِ سَخَطِكَ إِلَهِي إِنْ كُنْتُ غَيْرَ مُسْتَأْهِلٍ لِرَحْمَتِكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيَّ بِفَضْلِ سَعَتِكَ إِلَهِي كَأَنِّي بِنَفْسِي وَاقِفُهُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَقَدْ أَظَلَّهَا حُسْنُ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ فَقُلْتُ [فَفَعَلْتَ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَتَعَمَّدْتَنِي بِعَفْوِكَ إِلَهِي إِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِعَدْلِكَ وَإِنْ كَانَ قَدْ دَنَا أَجَلِي وَكَأَنِّي لَمْ يَدْنِنِي [يَدْنُ مِنْكَ عَمَلِي فَقَدْ جَعَلْتَ الْإِفْرَارَ بِالذَّنْبِ إِلَيْكَ وَسَيَّلْتَنِي إِلَهِي قَدْ جُرْتُ عَلَى نَفْسِي فِي النَّظَرِ لَهَا فَلَهَا الْوَيْلُ إِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَهَا إِلَهِي لَمْ يَزَلْ بُرُكَ عَلَيَّ أَيَّامَ حَيَاتِي فَلَا تَقْطَعْ بَرَكَ عَنِّي فِي مَمَاتِي إِلَهِي كَيْفَ آيَسُ مِنْ حُسْنِ نَظَرِكَ لِي بَعْدَ مَمَاتِي وَأَنْتَ لَمْ تُؤَلِّنِي [تُؤَلِّنِي إِلَّا الْجَمِيلَ فِي حَيَاتِي إِلَهِي تَوَلَّ مِنْ أَمْرِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَعَيْدُ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ عَلَيَّ مُيَذَّبٌ قَدْ عَمَرَهُ جَهْلُهُ إِلَهِي قَدْ سَتَرْتَ عَلَيَّ ذُنُوبًا فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَخْرُجُ إِلَى سِرِّهَا عَلَيَّ مِنْكَ فِي الْآخِرَةِ [إِلَهِي قَدْ أَحْسَنْتَ إِلَيَّ إِذْ لَمْ تُظَاهِرْهَا لِأَخِي مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ فَلَا تَفْضَحْنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُءُوسِ الْأَشْهَادِ إِلَهِي جُودُكَ بَسِطْ أَمْلِي وَعَفْوُكَ أَفْضَلُ مِنْ عَمَلِي إِلَهِي فَسِرَّنِي بِلِقَائِكَ يَوْمَ تَقْضَى فِيهِ بَيْنَ عِبَادِكَ إِلَهِي اعْتِذَارِي إِلَيْكَ اعْتِذَارُ مَنْ لَمْ يَسْتَعِنْ عَنِ قَبُولِ عِذْرِهِ فَاقْبَلْ عِذْرِي يَا أَكْرَمَ مَنْ اعْتَذَرَ إِلَيْهِ الْمُسْتَيْئُونَ إِلَهِي لَا تَزِدْ حَاجَتِي وَلَا تُحَيِّبْ طَمَعِي وَلَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَجَائِي وَأَمْلِي إِلَهِي لَوْ أَرَدْتَ هَوَانِي لَمْ تَهْدِنِي وَلَوْ أَرَدْتَ فَضِيحَتِي لَمْ تُعَافِنِي إِلَهِي مَا أَظُنُّكَ تَزِدُّنِي فِي حَاجَةٍ قَدْ أَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي طَلَبِهَا مِنْكَ إِلَهِي فَلَكَ الْحَمْدُ أَبَدًا أَبَدًا دَائِمًا سَرْمَدًا يَزِيدُ وَلَا يَبِيدُ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى إِلَهِي إِنْ أَخَذْتَنِي بِجُرْمِي أَخَذْتَنِكَ بِعَفْوِكَ وَإِنْ أَخَذْتَنِي بِذُنُوبِي أَخَذْتَنِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَإِنْ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ أَعْلَمْتُ أَهْلَهَا أَنِّي أُحِبُّكَ إِلَهِي إِنْ كَانَ صِغْرٌ فِي جَنْبِ طَاعَتِكَ عَمَلِي فَقَدْ كَثُرَ فِي جَنْبِ رَجَائِكَ أَمْلِي إِلَهِي كَيْفَ أَنْقَلْبُ مِنْ عِنْدِكَ بِالْخِيْبَةِ مَحْرُومًا وَقَدْ كَانَ حُسْنُ ظَنِّي بِجُودِكَ أَنْ تَقْلِبْنِي بِالنَّجَاةِ مَرْحُومًا إِلَهِي وَقَدْ أَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي شَرِّهِ السُّهُوِ عَنكَ وَأَبْلَيْتُ شَبَابِي فِي سَكْرَةِ التَّبَاعُدِ مِنْكَ إِلَهِي فَلَمْ أَسْتَيْقِظْ أَيَّامَ اغْتِرَارِي بِكَ وَرُكُونِي إِلَى سَبِيلِ سَخَطِكَ إِلَهِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَبْنُ عَبْدِكَ قَائِمٌ بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَوَسِّلٌ بِكَرَمَتِكَ إِلَيْكَ إِلَهِي أَنَا عَبْدٌ أَنْتَ صِلُ إِلَيْكَ مِمَّا كُنْتُ أَوَاجِهُكَ بِهِ مِنْ قَلْبِي أَسْتِيحْيَاكَ مِنْ نَظَرِكَ وَأَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْكَ إِذْ الْعَفْوُ نَعْتُ لِكَرَمِكَ إِلَهِي لَمْ يَكُنْ لِي حَوْلٌ فَأَنْتَقِلُ بِهِ عَنْ مَعْصِيَتِكَ إِلَّا فِي وَفْتٍ أَيْفُظْتَنِي لِمَحَبَّتِكَ وَكَمَا أَرَدْتُ أَنْ أَكُونَ كُنْتُ فَشَكَرْتُكَ بِإِدْحَالِي فِي كَرَمِكَ وَتَطْهِيرِ قَلْبِي مِنْ أَوْسَاخِ الْعُقْلَةِ عَنكَ إِلَهِي انْظُرْ إِلَيَّ نَظْرَ مَنْ نَادَيْتَهُ فَأَجَابَكَ وَاسْتَعْمَلْتَهُ بِمَعُونَتِكَ فَأَطَاعَكَ يَا قَرِيبًا لَا يَبْعُدُ عَنِ الْمُعْتَرِّ بِهِ وَيَا جَوَادًا لَا يَبْخُلُ عَمَّنْ رَجَا ثَوَابَهُ إِلَهِي هَبْ لِي قَلْبًا يُدِينِيهِ مِنْكَ شَوْقُهُ وَلسَانًا يُرْفَعُ إِلَيْكَ صِدْقُهُ وَنَظْرًا يُقَرِّبُهُ مِنْكَ حَقُّهُ إِلَهِي إِنْ مَنْ تَعَرَّفَ بِكَ غَيْرَ مَجْهُولٍ وَمَنْ لَادَ بِكَ غَيْرَ مَخْذُولٍ وَمَنْ أَقْبَلْتَ عَلَيْهِ غَيْرَ مَمْلُوكٍ [مَمْلُولٍ إِلَهِي إِنْ مَنْ أَنْتَهَجَ بِكَ لِمُسْتَنْبِرٍ وَإِنْ مَنْ اعْتَصَمَ بِكَ لِمُسْتَجِيرٍ وَقَدْ لُدْتُ بِكَ يَا إِلَهِي فَلَا تُخَيِّبْ ظَنِّي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تَحْجِبْنِي عَنْ رَأْفَتِكَ إِلَهِي

أَقِمْنِي فِي أَهْلِ وَلَايَتِكَ مُقَامَ مَنْ رَجَا الزِّيَادَةَ مِنْ مَحَبَّتِكَ إِلَهِي وَ أَلْهَمْنِي وَلَهَا بِذِكْرِكَ إِلِي ذِكْرِكَ وَ هَمَّتِي فِي رَوْحِ نَجَاحِ أَسْمَائِكَ وَ مَحَلِّ قُدْسِكَ إِلَهِي بِحَبِّكَ عَلَيَّكَ إِلَّا- أَلْحَقْتَنِي بِمَحَلِّ أَهْلِ طَاعَتِكَ وَ الْمَثْوَى الصَّالِحِ مِنْ مَرْضَاتِكَ فَإِنِّي لَا أَقْدِرُ لِنَفْسِي دَفْعًا وَلَا أَمْلِكُ لَهَا نَفْعًا إِلَهِي أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الْمَذْنُوبُ وَ مَمْلُوكُكَ الْمُنِيبُ [الْمُعِيبُ فَلَا تَجْعَلْنِي مِمَّنْ صِرَفَتْ عَنْهُ وَجْهَكَ وَ حَجَبَهُ سَهْوَةٌ عَنْ عَفْوِكَ إِلَهِي هَبْ لِي كَمَالَ الْإِنْقِطَاعِ إِلَيْكَ وَ أَنْزِ أَبْصَارَ قُلُوبِنَا بِضِيَاءِ نَظَرِهَا إِلَيْكَ حَتَّى تَخْرُقَ أَبْصَارَ الْقُلُوبِ حُجُبَ التُّورِ فَتَصِلَ إِلَى مَعْدِنِ الْعَظَمَةِ وَ تَصَيِّرَ أَرْوَاحَنَا مُعَلِّقَةً بِعِزِّ قُدْسِكَ إِلَهِي وَ اجْعَلْنِي مِمَّنْ نَادَيْتَهُ فَأَجَابَكَ وَ لَا حَظَّتْهُ فَصِيحَةٌ لِجَلَالِكَ فَتَجَانَّتْهُ سِتْرًا وَ عَمِلَ لَكَ جَهْرًا إِلَهِي لَمْ أُسَلِّطْ عَلَى حُسْنِ ظَنِّي قُتُوطَ الْإِيَّاسِ وَ لَا انْقَطَعَ رَجَائِي مِنْ جَمِيلِ كَرَمِكَ إِلَهِي إِنْ كَانَتْ الْخَطَايَا قَدْ أَشَقَطْتَنِي لَمَدَيْكَ فَاصْفَحْ عَنِّي بِحُسْنِ تَوَكُّلِي عَلَيَّكَ إِلَهِي إِنْ حَطَّتْنِي الذُّنُوبُ مِنْ مَكَارِمِ لُطْفِكَ فَقَدْ تَبَهَّنِي الْيَقِينُ إِلَيَّ كَرَمِ عَطْفِكَ إِلَهِي إِنْ أَنَا مَتَيْتِي الْعُقْلَةَ عَنِ الْإِسْتِعْدَادِ لِلِقَائِكَ فَقَدْ تَبَهَّنْتِي الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِ آلَائِكَ إِلَهِي إِنْ دَعَانِي إِلَى النَّارِ عَظِيمِ عِقَابِكَ فَقَدْ دَعَانِي إِلَى الْجَنَّةِ جَزِيلِ ثَوَابِكَ إِلَهِي فَلَكَ أَشْأَلُ وَ إِلَيْكَ أَتَبْتُهُلُ وَ أَرْعَبُ وَ أَشْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ يُدِيمُ ذِكْرَكَ وَ لَا يَنْقُضُ عَهْدَكَ وَ لَا يَغْفُلُ عَنْ شُكْرِكَ وَ لَا يَسْتَحْفِ بِأَمْرِكَ إِلَهِي وَ أَلْحَقْنِي بِنُورِ عِزِّكَ الْأَبْجَحِ فَأَكُونَ لَكَ عَارِفًا وَ عَنْ سِوَاكَ مُنْحَرِفًا وَ مِنْكَ خَائِفًا مُرَاقِبًا يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ سَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا وَ اِيْنِ از مناجاتهای جلیل القدر ائمه علیهم السلام است و بر مضامین عالیہ مشتمل است و در هر وقت که حضور قلبی باشد خواندن آن مناسب است

و اما اعمال مختصه شعبان

شب اول

نمازهای بسیار در اقبال ذکر شده از جمله دوازده رکعت به حمد و یازده مرتبه توحید

روز اول

روزه‌اش فضیلت بسیار دارد و از حضرت صادق علیه السلام روایت است که هر که روزه بگیرد روز اول شعبان را واجب شود برای او بهشت البته. و سید بن طاووس ثواب بسیاری نقل کرده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله برای کسی که سه روز اول این ماه را روزه دارد و در شبهای آنها دو رکعت نماز کند در هر رکعت حمد یک مرتبه و توحید یازده مرتبه و بدان که در تفسیر امام علیه السلام خبری در فضیلت شعبان و روز اول آن ذکر شده که فوائد بسیار در آن مندرج است و شیخ ما ثقة الاسلام نوری نور الله مرقدہ آن خبر را ترجمه نموده و در آخر کتاب کلمه طیبہ ذکر فرموده و چون آن خبر طولانی است و مقام را گنجایش تمام آن نیست ما مختصر آن را در اینجا ذکر می‌کنیم: حاصل آن خبر آن است که: حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در روز اول شعبانی گذشت به جماعتی که در مسجدی نشسته بودند و در امر قدر و امثال آن گفتگو می‌کردند و بلند شده بود صداهای ایشان و سخت شده بود لجاجت و جدال ایشان پس حضرت ایستاد و بر ایشان سلام کرد آنها جواب سلام دادند و برای آن جناب برخاستند و خواهش کردند که نزد ایشان بنشیند آن حضرت به ایشان اعتنایی نکرد و فرمود: ای گروهی که سخن می‌گویید در چیزی که نفع نمی‌رساند آیا ندانستید که خدای تعالی را بندگانی است که ساکت کرده ایشان را خوف بدون آنکه عاجز باشند از گفتن یا لال باشند بلکه ایشان هر گاه به خاطر آرند عظمت خداوند را شکسته می‌شود زبانهایشان و کنده می‌شود دل‌هایشان و می‌رود عقول‌هایشان و مبهوت می‌شوند به جهت اعزاز و اجلال و اعظام خداوند پس هر گاه بخود آمدند از این حالت رو می‌آورند به سوی خدا به کردارهای پاکیزه می‌شمرند نفسهای خود را با ستمکاران و خطاکاران و حال آنکه ایشان منزهد از تقصیر و تفریط مگر آنکه ایشان

راضی نمی‌شوند برای خدا به کردار اندک و بسیار نمی‌شمرند برای او عمل زیاد را و پیوسته مشغولند به اعمال. پس ایشان چنانند که هر وقت نظر کنی به ایشان ایستادگانند به عبادت ترسان و هراسان در بیم و اضطرابند. پس کجایید شما از ایشان ای گروه تازه کارها آیا ندانستید که داناترین مردم به قدر ساکت‌ترین ایشانند از آن و اینکه جاهلترین مردم به قدر سخنگوترین ایشانند در او ای گروه تازه کارها امروز غره شعبان کریم است نامیده است او را پروردگار ما شعبان به جهت پراکنده شدن خیرات به تحقیق که باز کرده پروردگار شما در او درهای حسنات خود را و جلوه داده به شما قصرها و خیرات او را به قیمت ارزانی و کارهای آسانی پس بخرید آن را و جلوه داده برای شما ابلیس لعین شعبه‌های شرور و بلاهای خود را و شما پیوسته می‌کوشید در گمراهی و طغیان و متمسک می‌شوید به شعبه‌های ابلیس و رو می‌گردانید از شعبه‌های خیرات که باز شده برای شما درهای او و این غره ماه شعبان است و شعبه‌های خیرات او نماز است و روزه و زکات و امر به معروف و نهی از منکر و بر والدین و خویشان و همسایگان و اصلاح ذات البین و صدقه بر فقرا و مساکین بر خود کلفت می‌دهید چیزی را که برداشته شده از شما یعنی امر قضا و قدر و چیزی که نهی کرده شده‌اید از فرورفتن در آن از کشف سرهای خدا که هر که تفتیش کند از آنها از تباه شدگان است آگاه باشید به درستی که اگر شما واقف شوید بر آنچه مهیا فرموده پروردگار عز و جل برای مطیعین از بندگانش در امروز هر آینه باز خواهید داشت خود را از آنچه در او هستید و شروع خواهید کرد در آنچه امر کردند شما را به آن گفتند یا امیر المؤمنین و چیست آنکه آن را خداوند مهیا فرموده در این روز برای مطیعین خود پس حضرت نقل فرمود قصه آن لشکری را که رسول خدا صلی الله علیه و آله به جهاد کفار فرستاده بود و دشمنان شب بر ایشان شیخون زدند و آن شبی تاریک و سخت ظلمانی بود و مسلمانان در خواب بودند و کسی از ایشان بیدار نبود جز زید بن حارثه و عبد الله بن رواحه و قتاده بن نعمان و قیس بن عاصم منقری که هر کدام در یک جانب ایشان بیدار و مشغول نماز و قرآن خواندن بودند دشمنان مسلمانان را تیر باران کردند و به واسطه تاریکی و ندیدن مسلمانان دشمنان را تا از آنها احتراز کنند نزدیک بود که هلاک شوند که ناگاه از دهان این چند نفر نورهایی ساطع شد که لشکرگاه مسلمانان را روشن کرده و سبب قوت و دلیری ایشان شده پس شمشیر کشیده و دشمنان را کشته و زخم‌دار و اسیر نمودند و چون مراجعت نمودند و برای حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کردند فرمود: این نورها به جهت اعمال این برادران شما است در غره ماه شعبان پس یک یک آن اعمال را حضرت نقل کردند تا آنکه فرمودند چون روز اول شعبان می‌شود پراکنده می‌کند ابلیس لشکر خود را در اطراف زمین و آفاق آن و می‌گوید به ایشان که سعی کنید در کشیدن بعضی از بندگان خدا را به سوی خود در این روز. و به درستی که خدای عز و جل پراکنده می‌کند ملائکه را در اطراف زمین و آفاق او و به ایشان می‌فرماید برآستی نگاه دارید بندگان مرا و ارشاد کنید ایشان را پس همه ایشان نیک بخت می‌شوند به شما مگر آنکه امتناع و سرکشی کند پس به درستی که او از حد گذشته می‌گردد در حزب ابلیس و جنود او به درستی که خداوند عز و جل چون روز اول ماه شعبان می‌شود امر می‌کند به درهای بهشت پس باز می‌شود و امر می‌کند درخت طوبی را پس نزدیک می‌کند شاخه‌های خود را بر این دنیا آنگاه ندا می‌کند منادی پروردگار عز و جل ای بندگان خدا این شاخه‌های درخت طوبی است پس در آویزید به او که بلند کند شما را به سوی بهشت و این شاخه‌های درخت زقوم است پس بترسید از او که نبرد شما را به سوی دوزخ رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود قسم به آنکه مرا به راستی به رسالت مبعوث نموده که هر که فرا گیرد دری از خیر و نیکی را در این روز پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از شاخه‌های درخت طوبی پس او کشاننده است او را به سوی بهشت و هر که فرا گیرد دری از شر را در امروز پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از شاخه‌های درخت زقوم پس آن کشاننده است او را به سوی آتش آنگاه فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله پس هر کس که نماز مستحبی کند امروز برای خدا پس در آویخته به شاخه‌ای از آن و هر که روزه گیرد در این روز پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از آن و هر که صلح دهد میان زن و شوهرش یا پدر و فرزندش یا خویشاوندانش یا مرد و زن همسایه‌اش یا مرد و زن بیگانه پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که تخفیف دهد

پیشانی را از طلبی که از او دارد یا کم کند از آن پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که نظر کند در حساب خود پس ببیند قرض کهنه را که صاحبش از آن مایوس شده پس ادا کند آن را پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از آن و کسی که کفالت کند یتیمی را پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که باز دارد سفیهی را از عرض مؤمنی پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که بخواند قرآن یا چیزی از آن را پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که یاد آرد خدای را و بشمرد نعمتهای او را و شکر کند پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که عیادت کند مرضی را پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که نیکی کند پدر و مادر خود یا یکی از آنها را پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که پیش از این روز به غضب آورده بود ایشان را پس خشنودشان کرد در این روز پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و هر که تشییع کند جنازه را پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که تسلیت دهد در آن مصیبت زده را پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و همچنین هر کسی که به جا آورد چیزی را از ابواب خیر در این روز پس به تحقیق در آویخته از آن به شاخه‌ای آنگاه فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله قسم به آنکه مرا به راستی به پیغمبری مبعوث فرموده که هر کس که فراگیرد دری از شر و گناه را در این روز پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از شاخه‌های درخت زقوم پس آن کشاننده است او را به سوی آتش آنگاه فرمود قسم به آنکه مرا برآستی به پیغمبری فرستاده که هر کس تقصیر کند در این روز نماز واجبی خود را و ضایع کند آن را پس به تحقیق که در آویخته از آن درخت به شاخه‌ای و هر کس که بیاید در نزد او فقیری ضعیف که می‌داند بدی حال او را و او قادر است بر تغییر حالش بدون آنکه ضرری به او برسد و کسی هم نیست از او نیابت کند و بنشیند به جای او پس واگذارد او را که ضایع شود و هلاک گردد و دست او را نگیرد پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از آن و کسی که عذر خواهی کند از او بدکاری پس نپذیرد عذر او را آنگاه عقوبت نکند او را به قدر بدی او بلکه بیفزاید بر آن پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از آن و کسی که جدائی اندازد میان شوهری با زنش یا پدر با فرزندش یا برادر با برادرش یا خویشی با خویشش یا میان دو همسایه یا میان دو رفیق یا دو خواهر پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که سخت بگیرد بر تنگدستی و حال آنکه می‌داند تنگدستی او را پس بیفزاید بر غیظ او بلای او پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که بر او دینی باشد پس منکر شود آن را بر صاحبش و تعدی کند بر او تا آنکه باطل کند دین او را پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که جفا کند یتیمی را و آزار رساند او را و مال او را تباه کند پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از آن و کسی که داخل شود در عرض برادر مؤمن خود و وادارد مردم را بر آن پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از او و کسی که آوازه‌خوانی کند به قسمی از خوانندگی که برانگیزاند در آن خواندن بر معاصی پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از او و کسی که بنشیند بشمرد کارهای قبیح خود را در جنگها و انواع ستم خود را بر بندگان خدا و افتخار کند بر آن پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از آن و کسی که همسایه‌اش مرضی شده پس او را عیادت نکرد محض استخفاف به شان او پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از آن و کسی که همسایه‌اش مرد پس مشایعت نکرد جنازه او را به جهت خوار بودن او در نظرش پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که اعراض کند از مصیبت زده و جفا کند او را محض حقارت و کوچکی او در نزدش پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که عاق کند پدر و مادر خود یا یکی از آن دو را پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از آن و کسی که پیش ایشان را عاق کرده بود و خشنود نکرد ایشان را امروز و حال آنکه قدرت دارد بر آن پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از آن و همچنین هر کس بکند کاری از سایر اقسام شر را پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از آن و قسم به آنکه مرا به راستی به پیغمبری فرستاده که در آویختگان به شاخه‌های درخت طوبی بلند می‌کند ایشان را آن شاخه‌ها به سوی بهشت آنگاه رسول خدا صلی الله علیه و آله نظر خود را به جانب آسمان انداخت اندکی و می‌خندید و مسرور بود آنگاه نظر مبارک را به زیر انداخت به سوی زمین پس پیشانی مبارک را

درهم کشید و روی مبارکش ترش شد آنگاه رو کرد به اصحاب خود و فرمود قسم به آنکه فرستاده محمد را براستی به پیغمبری که دیدم به تحقیق درخت طوبی را که بلند می‌شد و بلند می‌کرد آنان که به او درآویخته بودند به سوی بهشت و دیدم بعضی از ایشان را که درآویخته بود به یک شاخه از آن و بعضی درآویخته بودند به دو شاخه از آن یا به چند شاخه بر حسب فراگرفتن ایشان مر طاعت را و به درستی که هر آینه می‌بینم زید بن حارثه را که درآویخته به بیشتر شاخه‌های از آن پس آن شاخه‌ها بلند می‌کند او را به اعلیٰ علیین بهشت پس از این جهت خندیدم و خوشحال شدم پس نگاه کردم به سوی زمین پس قسم به آنکه مرا براستی به پیغمبری فرستاده که دیدم درخت زقوم را که پایین می‌رفت شاخه‌های او و پایین می‌برد درآویختگان به او را به سوی دوزخ و دیدم پاره‌ای از ایشان را درآویخته به شاخه‌ای و دیدم پاره‌ای از ایشان که درآویخته به دو شاخه یا به چند شاخه بر حسب فراگرفتن او مر قبایح را و به درستی که هر آینه می‌بینم بعضی از منافقین را که درآویخته به بیشتر شاخه‌های او و آنها فرو می‌برند او را به اسفل درکات او پس از این جهت روی خود را ترش کردم و پیشانی را درهم کشیدم.

روز سوم

روز مبارکی است که شیخ در مصباح فرموده در این روز متولد شد جناب حسین بن علی علیهما السلام و بیرون آمد تویع شریف به سوی قاسم بن علاء همدانی و کیل حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که مولای ما حسین علیه السلام متولد شد روز پنجشنبه سوم شعبان پس روزه بگیر آن روز را و این دعا را در آن روز بخوان: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْمَوْلُودِ فِي هَذَا الْيَوْمِ الْمَوْعُودِ بِشَهَادَتِهِ قَبْلَ اسْتِهْلَالِهِ وَوِلَادَتِهِ بَكْتُهُ السَّمَاءِ وَمَنْ فِيهَا وَالْأَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهَا وَلَمَّا يَطَأُ وَيَطَأُ لَا يَبْتِيهَا قَبِيلِ الْعَبْرَةِ وَ سَيِّدِ الْأُسْرَةِ الْمَمْدُودِ بِالنُّصْرَةِ يَوْمَ الْكُرَّةِ الْمُعْرُوضِ مِنْ قَتْلِهِ أَنَّ الْمَأْتَمَةَ مِنْ نَسِيلِهِ وَالشُّفَاءَ فِي تَرْبَتِهِ وَالْفَوْزَ مَعَهُ فِي أَوْبَتِهِ وَالْأَوْصِيَاءَ مِنْ عَشْرَتِهِ بَعْدَ قَائِمِهِمْ وَعَجِيْبَتِهِ حَيْثِي يُدْرِكُوا الْأَوْتَارَ وَيَتَأَرَوْا النَّارَ وَيُرْضُوا الْجَبَّارَ وَيَكُونُوا خَيْرَ أَنْصَارِ صِدْقِي اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَعَ اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اللَّهُمَّ فَبِحَقِّهِمْ إِلَيْكَ أَتَوَسَّلُ وَأَسْأَلُ سُؤَالَ مُفْتَرِفٍ مُعْتَرِفٍ مُسْتَسِيءٍ إِلَى نَفْسِهِ مِمَّا فَرَطَ فِي يَوْمِهِ وَأَمْسِهِ يَسْأَلُكَ الْعِضْمَةَ إِلَى مَحَلِّ رَمْسِهِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَشْرَتِهِ وَاحْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ وَبَوِّئْنَا مَعَهُ دَارَ الْكَرَامَةِ وَمَحَلَّ الْإِقَامَةِ اللَّهُمَّ وَكَمَا أَكْرَمْتَنَا بِمَعْرِفَتِهِ فَأَكْرِمْنَا بِزُفْتِهِ وَارْزُقْنَا مِرَافِقَتَهُ وَ سَابِقَتَهُ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يُسَلِّمُ لِأَمْرِهِ وَيُكَبِّرُ الصَّلَاةَ عَلَيْهِ عِنْدَ ذِكْرِهِ وَعَلَى جَمِيعِ أَوْصِيَاءِهِ وَأَهْلِ أَصْفِيَاءِهِ الْمَمْدُودِينَ مِنْكَ بِالْعَدَدِ الْاِثْنَيْ عَشَرَ النُّجُومِ الزُّهْرِ وَالْحَجَّاجِ عَلَى جَمِيعِ الْبَشَرِ اللَّهُمَّ وَهَبْ لَنَا فِي هَذَا الْيَوْمِ خَيْرَ مَوْهَبَةٍ وَأَنْجِحْ لَنَا فِيهِ كُلَّ طَلِبَةٍ كَمَا وَهَبْتَ الْحَسَيْنَ لِمُحَمَّدٍ جَدِّهِ وَعَادَ فُطْرُسُ بِمَهْدِهِ فَخُنْ عَائِدُونَ بِقَبْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ نَشْهَدُ تَرْبَتَهُ وَنَنْتَظِرُ أَوْبَتَهُ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ. پس می‌خوانی بعد از این به دعای حسین علیه السلام و این آخر دعای آن حضرت است در روزی که بسیار شده بود دشمنان او یعنی روز عاشورا: اللَّهُمَّ أَنْتَ مُتَعَالَى الْمَكَانِ عَظِيمِ الْجَبْرُوتِ شَدِيدِ الْمَخَالِ غَنِيٌّ عَنِ الْخَلَائِقِ عَرِيضُ الْكِبْرِيَاءِ قَادِرٌ عَلَى مَا تَشَاءُ قَرِيبُ الرَّحْمَةِ صَادِقُ الْوَعْدِ سَابِغُ النِّعْمَةِ حَسَنُ الْبَلَاءِ قَرِيبٌ إِذَا دُعِيَ مُحِيطٌ بِمَا خَلَقْتَ قَابِلُ التَّوْبَةِ لِمَنْ تَابَ إِلَيْكَ قَادِرٌ عَلَى مَا أَرَدْتَ وَمُدْرِكٌ مَا طَلَبْتَ وَشَاكُورٌ إِذَا شُكِرْتَ وَذَكُورٌ إِذَا ذُكِرْتَ أَدْعُوكَ مُحْتَاجًا وَأَرْغَبُ إِلَيْكَ فَقِيرًا وَأَفْزَعُ إِلَيْكَ خَائِفًا وَأَبْكِي إِلَيْكَ مَكْرُوبًا وَأَسْتَعِينُ بِكَ ضَعِيفًا وَأَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ كَافِيًا احْكُمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا [بِالْحَقِّ فَإِنَّهُمْ غَرُّونَا وَخَدَعُونَا وَخَدَلُونَا وَغَدَرُوا بِنَا وَقَتَلُونَا وَنَحْنُ عِزَّةُ نَبِيِّكَ وَوَلَدُ [وُلْدِ] حَبِيبِكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الَّذِي أَصْطَفَيْتَهُ بِالرَّسَالَةِ وَأَثَمْتَهُ عَلَى وَحْيِكَ فَاجْعَلْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا فَرَجًا وَمَخْرَجًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ابن عیاش گفت شنیدم از حسین بن علی بن سفیان بزوفری که می‌گفت حضرت صادق علیه السلام می‌خواند این دعا را در این روز و فرموده که این دعا از دعا‌های روز سوم شعبان است و آن روز ولادت حسین علیه السلام است

اول لیالی بیض است و کیفیت نماز امشب و دو شب بعد در ماه رجب ص ۱۴۲ گذشت

شب نیمه شعبان

اشاره

شب بسیار مبارکی است از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت است که: از حضرت امام محمد باقر علیه السلام سؤال شد از فضل شب نیمه شعبان فرمود آن شب افضل شبها است بعد از لیلۃ القدر در آن شب عطا می‌فرماید خداوند به بندگان فضل خود را و می‌آمرزد ایشان را به من و کرم خویش پس سعی و کوشش کنید در تقرب جستن به سوی خدای تعالی در آن شب پس به درستی که آن شبی است که خدا قسم یاد فرموده به ذات مقدس خود که دست خالی برنگرداند سائلی را از درگاه خود مادامی که سؤال نکند معصیت را و آن شب آن شبی است که قرار داده حق تعالی آن را از برای ما به مقابل آنکه قرار داده شب قدر را برای پیغمبر ما صلی الله علیه و آله پس کوشش کنید در دعا و ثنا بر خدای تعالی الخیر و از جمله برکات این شب مبارک آن است که ولادت باسعادت حضرت سلطان عصر امام زمان ارواحنا له الفداء در سحر این شب سه دویست و پنجاه و پنج در سر من رأی واقع شده و باعث مزید شرافت این لیله مبارک شده و از برای این شب چند عمل است

اول

غسل است که باعث تخفیف گناهان می‌شود

دوم

احیاء این شب است به نماز و دعا و استغفار چنانچه امام زین العابدین علیه السلام می‌کردند و در روایت است که هر که احیا دارد این شب را نمیرد دل او در روزی که دلها بمیرند

سوم

زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است که افضل اعمال این شب و باعث آمرزش گناهان است و هر که خواهد با او مصافحه کند روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر زیارت کند آن جناب را در این شب و اقل زیارت آن حضرت آن است که به بامی برآید و به جانب راست و چپ نظر کند پس سر به جانب آسمان کند پس زیارت کند آن حضرت را به این کلمات السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ و هر کس در هر کجا باشد در هر وقت که آن حضرت را به این کیفیت زیارت کند امید است که ثواب حج و عمره برای او نوشته شود و ما زیارت مخصوصه این شب را در باب زیارات ذکر خواهیم نمود إن شاء الله تعالی

چهارم

خواندن این دعا که شیخ و سید نقل کرده‌اند و به منزله زیارت امام زمان صلوات الله علیه است اللَّهُمَّ بِحَقِّ لَيْلَتِنَا [هَذِهِ وَ مَوْلُودِهَا وَ حُجَّتِكَ وَ مَوْعُودِهَا الَّتِي قَرَنْتَ إِلَى فَضْلِهَا فَضْلاً فَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ صِدْقاً وَ عَدَلاً لَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَاتِكَ وَ لَا مُعَقَّبَ لِآيَاتِكَ نُورِكَ الْمُتَأَلَّقِ وَ ضِيَاؤِكَ الْمَشْرِقِ وَ الْعَلَمِ النُّورِ فِي طَخْيَاءِ الدَّيْجُورِ الْغَائِبِ الْمَسْتُورِ جَلَّ مَوْلِدُهُ وَ كَرَّمَ مَحْتَدُهُ وَ الْمَلَائِكَةُ شَهِدُهُ وَ اللَّهُ نَاصِرُهُ وَ مُؤَيِّدُهُ إِذَا أَنْ مِيعَادُهُ وَ الْمَلَائِكَةُ [فَالْمَلَائِكَةُ] أَمْدَادُهُ سَيِّفُ اللَّهِ الَّذِي لَا يَنْبُو وَ نُورُهُ الَّذِي لَا يَحْبُو وَ ذُو الْحِلْمِ الَّذِي لَا يَضْبُو مَدَارُ الدَّهْرِ وَ نَوَامِيسُ الْعَصِيرِ وَ وِلاهُ الْأَمْرِ وَ الْمُنْزَلُ عَلَيْهِمْ مَا يَنْزَلُ [يَنْزَلُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَ أَضِحَابِ الْحَشْرِ وَ النَّشْرِ تَرَاجِمَهُ وَ حِيَهُ وَ وِلاهُ أَمْرِهِ وَ نَهْيِهِ اللَّهُمَّ فَصَّلْ عَلَيَّ خَاتِمَهُمْ وَ قَائِمَهُمُ الْمَسْتُورِ عَنْ عَوَالِمِهِمُ اللَّهُمَّ وَ أَدْرِكَ بِنَا أَيَّامَهُ وَ ظُهُورَهُ وَ قِيَامَهُ وَ اجْعَلْنَا مِنْ أَنْصَارِهِ وَ أَقْرَنَّا ثَارَتَا بِنَارِهِ وَ اكْتَبْنَا فِي أَعْوَانِهِ وَ خُلَصَانِهِ وَ أَحْيَا فِي دَوْلَتِهِ نَاعِمِينَ وَ بِصُحْبَتِهِ غَانِمِينَ وَ بِحَقِّهِ قَائِمِينَ وَ مِنَ الشُّوءِ سَالِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَوَاتُهُ عَلَيَّ [وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ وَ عَلَيَّ أَهْلِ بَيْتِهِ الصَّادِقِينَ وَ عِزَّتِهِ النَّاطِقِينَ وَ الْعَنْ جَمِيعَ الظَّالِمِينَ وَ احْكُم بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُمْ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ

پنجم

شیخ روایت کرده از اسماعیل بن فضل هاشمی که گفت: تعلیم کرد مرا حضرت صادق علیه السلام این دعا را که بخوانم آن را در شب نیمه شعبان اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الْخَالِقُ الرَّازِقُ الْمُحْيِي الْمُمِيتُ الْبَدِيءُ الْبَدِيعُ لَكَ الْجَلالُ وَ لَكَ الْفَضْلُ وَ لَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ الْمَنْ وَ لَكَ الْجُودُ وَ لَكَ الْكَرَمُ وَ لَكَ الْأَمْرُ وَ لَكَ الْمَجْدُ وَ لَكَ الشُّكْرُ وَ خِدَاكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمِدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي وَ اكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي وَ اقْضِ دِينِي وَ وَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي فَإِنَّكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ كُلِّ أَمْرٍ حَكِيمٍ تَفْرُقُ وَ مَنْ تَشَاءُ مِنْ خَلْقِكَ تَرْزُقُ فَارْزُقْنِي وَ أَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَ أَنْتَ خَيْرُ الْمُنَائِلِينَ النَّاطِقِينَ وَ اسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ فَمِنْ فَضْلِكَ أَسْأَلُ وَ إِيَّاكَ قَصِدْتُ وَ ابْنَ نَبِيِّكَ اعْتَمَدْتُ وَ لَكَ رَجُوتُ فَارْحَمْنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ششم

بخواند این دعا را که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در این شب می خواندند اللَّهُمَّ اقسِمْنَا لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَ بَيْنَ مَعْصِيَتِكَ وَ مِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ رِضْوَانَكَ وَ مِنَ الْيَقِينِ مَا يَهْوُنْ عَلَيْنَا بِهِ مِصْبِيآتُ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ اْمْتِنْعِنَا بِاسْمَاعِنَا وَ أَبْصَارِنَا وَ قُوَّتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا وَ اجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا وَ اجْعَلْ ثَارَتَنَا عَلَيَّ مِنْ ظَلَمْنَا وَ انْصِرْنَا عَلَيَّ مِنْ عَادَانَا وَ لَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا وَ لَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا وَ لَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا وَ لَا تَسْلُطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ این دعای جامع کاملی است و خواندن آن در اوقات دیگر نیز غنیمت است و از عوالی اللثالی نقل شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله همیشه این دعا را می خواندند

هفتم

بخواند صلوات هر روز را که در وقت زوال می خواند

هشتم

بخواند دعای کمیل را که ورودش در این شب است و در باب اول گذشت

نهم

آنکه هر یک از سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ را صد مرتبه بگوید تا خداوند تعالی گناهان گذشته او را بپامرد و بر آورد حاجتهای دنیا و آخرت او را

دهم

شیخ در مصباح روایت کرده از ابو یحیی در ضمن خبری در فضیلت شب نیمه شعبان که گفت: گفتم به مولای خودم حضرت صادق علیه السلام که بهترین دعاها در این شب کدام است فرمود هر گاه به جا آوردی نماز عشا را پس دو رکعت نماز گزار، بخوان در رکعت اول حمد و سوره جحد که قل یا ایها الکافرون باشد و بخوان در رکعت دوم حمد و سوره توحید که قل هو الله أحد است پس چون سلام دادی بگو سُبْحَانَ اللَّهِ سِوَهُ سِتِّ مَرْتَبَةٍ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ سِوَهُ سِتِّ مَرْتَبَةٍ وَاللَّهُ أَكْبَرُ سِوَهُ سِتِّ مَرْتَبَةٍ پس بگو يَا مَنْ إِلَيْهِ مَلْجَأُ الْعِبَادِ [يَلْجَأُ الْعِبَادُ] فِي الْمُهَمَّاتِ وَإِلَيْهِ يَفْزَعُ الْخَلْقُ فِي الْمُلْهَمَاتِ يَا عَالِمَ الْجَهْرِ وَالْخَفِيَّاتِ [وَأَيَّامَ مِنْ لَا- تَخْفَى عَلَيْهِ خَوَاطِرُ الْأَوْهِيَامِ وَتَصِيرُفُ الْخَطَرَاتِ يَا رَبَّ الْخَلَائِقِ وَالْبَرِيَّاتِ يَا مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ الْأَرْضِينَ وَالسَّمَاوَاتِ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أُمَّتٌ إِلَيْكَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اجْعَلْنِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ مِمَّنْ نَظَرْتَ إِلَيْهِ فَرَحَّمْتَهُ وَسَمِعْتَ دُعَاءَهُ فَأَجَبْتَهُ وَعَلِمْتَ اسْتِقَالَتَهُ فَأَقْلَنْتَهُ وَتَجَاوَزْتَ عَنْ سَائِرِ خَطِيئَتِهِ وَعَظِيمِ جَرِيرَتِهِ فَقَدِ اسْتَجَرْتُ بِكَ مِنْ ذُنُوبِي وَلَجَأْتُ إِلَيْكَ فِي سِتْرِ عُيُوبِي اللَّهُمَّ فَجِدْ عَلَيَّ بِكَرَمِكَ وَاحْطُطْ خَطَايَايَ بِحِلْمِكَ وَعَفْوِكَ وَتَغَمَّدْنِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ بِسَابِغِ كَرَامَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اجْتَبَيْتَهُمْ لَطَاعَتِكَ وَاخْتَرْتَهُمْ لِعِبَادَتِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خَالِصِيَّتَكَ وَصِيْفُوْتِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ سَعَدَ جَدُّهُ وَتَوَفَّرَ مِنَ الْخَيْرَاتِ حَظُّهُ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ سَلِمَ فَعَيْمٌ وَفَارَ فَعَيْمٌ وَاكْفَى شَرًّا مَا أَسْلَفْتُ وَاعْصِمْنِي مِنَ الْإِزْدِيَادِ فِي مَعْصِيَّتِكَ وَحَبِّبْ إِلَيَّ طَاعَتَكَ وَمَا يُقَرِّبُنِي مِنْكَ وَزِيلْنِي عِنْدَكَ سَيِّدِي إِلَيْكَ يَلْجَأُ الْهَارِبُ وَمِنْكَ يَلْتَمِسُ الطَّالِبُ وَعَلَى كَرَمِكَ يُعْوَلُ الْمُسْتَقْبِلُ التَّائِبُ أَذَبَتْ عِبَادَتُكَ بِالتَّكْرُمِ وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَأَمَرْتَ بِالْعَفْوِ عِبَادَكَ وَأَنْتَ الْعَفْوُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ فَلَا- تَحْرِمْنِي مِمَّا رَجَوْتُ مِنْ كَرَمِكَ وَلَا- تُؤَيِّسْنِي مِنْ سَابِغِ نِعَمِكَ وَلَا تُحَيِّنْنِي مِنْ جَزِيلِ قَسَمِكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِي جُحْتِهِ مِنْ شَرَارِ بَرِيَّتِكَ رَبِّ إِنْ لَمْ أَكُنْ مِنْ أَهْلِ ذَلِكَ فَأَنْتَ أَهْلُ الْكَرَمِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفَرَةِ وَجِدْ عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ لَا- بِمَا أَسِيءْتُ لِحَقِّهِ فَقَدْ حَسُنَ ظَنِّي بِكَ وَتَحَقَّقَ رَجَائِي لِمَكَ وَعَلَقْتُ نَفْسِي بِكَرَمِكَ فَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ اللَّهُمَّ وَاحْضِضْنِي مِنْ كَرَمِكَ بِجَزِيلِ قَسَمِكَ وَأَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَاعْفُؤْ لِي الذَّنْبَ الَّذِي يَحْسِبُ عَلَيَّ [عَنِ الْخَلْقِ وَيُضَيِّقُ عَلَيَّ الرِّزْقَ حَتَّى أَقْوَمَ بِصَالِحِ رِضَاكَ وَأَنْعَمَ بِجَزِيلِ عَطَائِكَ وَأَسْأَلُكَ بِمَا سَأَلْتُكَ وَأَنْتَ مَا التَّمَسَّتْ مِنْكَ أَسْأَلُكَ بِكَ لَا تَعْرِضْ لِكَرَمِكَ وَأَسْأَلُكَ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَبِحِلْمِكَ مِنْ غَضَبِكَ فَجِدْ بِمَا سَأَلْتُكَ وَأَنْتَ مَا التَّمَسَّتْ مِنْكَ أَسْأَلُكَ بِكَ لَا بِشَيْءٍ هُوَ أَعْظَمُ مِنْكَ پس به سجده می‌روی و می‌گویی: يَا رَبِّ بَيْتِ مَرْتَبَةٍ يَا اللَّهُ هَفْتُ مَرْتَبَةً لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ هَفْتُ مَرْتَبَةً مَا شَاءَ اللَّهُ دَهْ مَرْتَبَةً لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ دَهْ مَرْتَبَةً پس صلوات می‌فرستی بر پیغمبر و آل او علیهم السلام و می‌خواهی از خدا حاجت خود را پس قسم به خدا که اگر حاجت بخواهی به سبب این عمل به عدد قطرات باران هر آینه برساند به تو خداوند عز و جل آن

حاجتها را به کرم عمیم و فضل جسیم خود

یازدهم

شیخ طوسی و کفعمی فرموده‌اند که بخواند در این شبِ اِلَهی تَعَرَّضَ لَكَ فِي هَذَا اللَّيْلِ الْمُتَعَرِّضُونَ وَقَصَّ بِكَ الْقَاصِدُونَ وَ أَمَّلَ فَضْلَكَ وَ مَعْرُوفَكَ الطَّالِبُونَ وَ لَكَ فِي هَذَا اللَّيْلِ نَفَحَاتٌ وَ جَوَائِزٌ وَ عَطَايَا وَ مَوَاهِبٌ تَمُنُّ بِهَا عَلَيَّ مَنْ تَشَاءُ مِنْ عِبَادِكَ وَ تَمْنَعُهَا مَنْ لَمْ تَسْبِقْ لَهُ الْعِنَايَةَ مِنْكَ وَ هَا أَنَا ذَا عَيْدِكَ الْفَقِيرُ إِلَيْكَ الْمُؤْمَلُ فَضْلَكَ وَ مَعْرُوفَكَ فَإِنْ كُنْتَ يَا مَوْلَايَ تَفَضَّلْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ عَلَيَّ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَ عِدَّتَ عَلَيْهِ بِعَائِدَةٍ مِنْ عَطْفِكَ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْخَيْرِينَ الْفَاضِلِينَ وَ جُدْ عَلَيَّ بِطَوْلِكَ وَ مَعْرُوفِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ سَلِّمْ تَسْلِيمًا إِنَّ اللَّهَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ وَ اَيْنَ دَعَائِي اسْتِ كَمَا فِي سِحْرِهَا فِي عَقَبِ نَمَازِ شَفَعِ خَوَانِدِه مِي شُود

دوازدهم

بخواند بعد از هر دو رکعت از نماز شب و شفع و بعد از دعاها و تر دعاها را که شیخ و سید نقل کرده‌اند

سیزدهم

به جا آورد سجده‌ها و دعاها را که از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت شده از جمله روایتی است که شیخ از حماد بن عیسی از ابان بن تغلب روایت کرده که گفت حضرت صادق علیه السلام فرمودند: شب نیمه شعبانی داخل شد و بود رسول خدا صلی الله علیه و آله در آن شب نزد عایشه همین که نصف شب شد برخاست رسول خدا صلی الله علیه و آله از رختخواب خود برای عبادت پس چون بیدار شد عایشه یافت که پیغمبر صلی الله علیه و آله بیرون رفته از رختخواب او و داخل شد بر او آنچه که فرو می‌گیرد زنها را یعنی غیرت و گمان کرد که آن حضرت رفته پیش بعض زنها خود پس برخاست و پیچید بر خود شمله یعنی چادر خود را و قسم به خدا که شمله او از ابریشم و کتان و پنبه نبود و لکن تار آن مو و پود آن از کرکهای شتر بود و جستجو می‌کرد رسول خدا صلی الله علیه و آله را در حجره‌های زنها دیگرش حجره به حجره پس در این بین که در جستجوی آن حضرت بود به ناگاه نظرش افتاد بر رسول خدا صلی الله علیه و آله که در سجده است مثل جامه‌ای که چسبیده شده بر روی زمین پس نزدیک آن حضرت شد شنید که می‌گوید در سجده خود سَجَدَ لَكَ سَوَادِي وَ خِيَالِي وَ آمَنَ بِكَ فُوَادِي هَذِهِ يَدَايَ وَ مَا جَنَيْتُهُ عَلَيَّ نَفْسِي يَا عَظِيمُ [عَظِيمًا] تُزَجِي [يُزَجِي] لِكُلِّ عَظِيمٍ لِي الْعَظِيمُ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِلَّا الرَّبُّ الْعَظِيمُ پس بلند کرد سر خود را و دوباره برگشت به سجده و شنید عایشه که می‌گوید أَعُوذُ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَضَاءَتْ لَهُ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُونَ وَ انْكَشَفَتْ لَهُ الظُّلُمَاتُ وَ صَلِّحْ عَلَيْهِ أَمْرُ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ مِنْ فُجَاءَةِ نَفْمَتِكَ وَ مِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ وَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي قَلْبًا تَقِيًّا نَقِيًّا وَ مِنَ الشُّرْكَ بَرِيئًا لَا كَافِرًا وَ لَا شَقِيًّا پس بر خاک نهاد دو طرف روی خود را و گفت: عَفَّرْتُ وَجْهِي فِي التُّرَابِ وَ حَقَّ لِي أَنْ أَسْجُدَ لَكَ پس همینکه خواست رسول خدا صلی الله علیه و آله برگردد شتافت عایشه به سوی رختخواب خود پس رسول خدا صلی الله علیه و آله آمد به رختخواب او و شنید که نفس بلند می‌زند فرمود چیست این نفس بلند آیا ندانسته‌ای که چه شبی است امشب این شب نیمه شعبان است که در آن قسمت می‌شود روزی‌ها و در آن نوشته می‌شود اجلها و در آن نوشته می‌شود روندگان به حج و به

درستی که خدای تعالی می‌آمزد در این شب از خلق خود بیشتر از عدد موهای بزهای قبیله کلب و می‌فرستد خدای تعالی ملائکه خود را از جانب آسمان به سوی زمین در مکه

چهاردهم

نماز جناب جعفر را به جا آورد چنانکه شیخ از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده

پانزدهم

به جا آورد نمازهای این شب را و آن بسیار است از جمله نمازی است که روایت کرده ابو یحیی صنعانی از حضرت باقر و صادق علیهما السلام و هم روایت کرده از آن دو بزرگوار سی نفر از کسانی که وثوق و اعتماد است به ایشان که آن دو بزرگوار فرمودند که: هر گاه شب نیمه شعبان شد پس به جا آور چهار رکعت نماز بخوان در هر رکعت حمد و قل هو الله أحد صد مرتبه پس چون فارغ شدی بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَقِيرٌ وَمِنْ عَذَابِكَ خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ اللَّهُمَّ لَا تُبَدِّلْ اسْمِي وَلَا تُعَيِّرْ جِسْمِي وَلَا تَجْهَدْ بِلَائِي وَلَا تُشْمِتْ بِي أَغْدَائِي أَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عِقَابِكَ وَأَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ أَنْتَ كَمَا أُثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ و بدان که فضیلت بسیار وارد شده برای خواندن صد رکعت نماز در این شب در هر رکعتی یک مرتبه حمد و ده مرتبه توحید و گذشت در ماه رجب دستور العمل شش رکعت نماز در این شب به حمد و یس و تبارک و توحید

روز نیمه شعبان

عید مولود شریف امام دوازدهم مولانا و إمامنا المهدي حضرت حجة بن الحسن صاحب الزمان صلوات الله عليه است و يستحب زیارته عليه السلام فی کل زمان و مکان و الدعاء بتعجيل الفرج عند زیارته و تتأكد زیارته فی السرداب بسر من رأی و هو المتیقن ظهوره و تملکه و أنه يملأ الأرض قسطا و عدلا كما ملئت ظلما و جورا

در اعمال بقیه این ماه است

از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که: هر که سه روز از آخر ماه شعبان روزه بدارد و به ماه مبارک رمضان وصل کند حق تعالی ثواب روزه دو ماه متوالی برای او بنویسد و ابو الصلت هروی روایت کرده است که: در جمعه آخر ماه شعبان به خدمت حضرت امام رضا علیه السلام رفتم حضرت فرمود که ای ابو الصلت اکثر ماه شعبان رفت و این جمعه آخر آن است پس تدارک و تلافی کن در آنچه از این ماه مانده است تقصیرهایی را که در ایام گذشته این ماه کرده‌ای و بر تو باد که رو آوری بر آنچه نافع است برای تو و دعا و استغفار بسیار بکن و تلاوت قرآن مجید بسیار بکن و توبه کن به سوی خدا از گناهان خود تا آنکه چون ماه مبارک درآید خالص گردانیده باشی خود را از برای خدا و مگذار در گردن خود امانت و حق کسی را مگر آنکه ادا کنی و مگذار در دل خود کینه کسی را مگر آنکه بیرون کنی و مگذار گناهی را که می‌کرده‌ای مگر آنکه ترک کنی و از خدا بترس و توکل کن بر خدا در پنهان و آشکار امور خود و هر که بر خدا توکل کند خدا بس است او را و بسیار بخوان در بقیه این ماه این دعا را

اللَّهُمَّ إِنْ لَمْ تَكُنْ غَفَرْتَ لَنَا فِيمَا مَضَى مِنْ شَعْبَانَ فَاعْفِرْ لَنَا فِيمَا بَقِيَ مِنْهُ بِهِ دَرَسْتِي كِه حَقِّ تَعَالَى دَر اَيْن مَاه آزَاد مِي گِرْدَانْد بِنْدَه‌هَي بَسِيَار اَز آتَش جَهَنَّم بَرَاي حَرَمْت مَاه مَبَارَك رَمَضَانَ وَ شَيْخ اَز حَارِث بِن مَغِيْرَه نَضْرِي رَوَايْت كَرْدَه كِه حَضْرَت صَادِق عَلِيْه السَّلَام مِي خَوَانْد دَر شَب آخِر شَعْبَانَ وَ شَب اَوَّل مَاه رَمَضَانَ: اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ وَ جُعِلَ هُدًى لِلنَّاسِ وَ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَ الْفُرْقَانِ قَدْ حَضَرَ فَسَلِّمْنَا فِيهِ وَ سَلِّمْنَا لَنَا وَ سَلِّمْنَا مَنَّا فِي يَسْرِ مِنْكَ وَ عَافِيَةٍ يَا مَنْ أَخَذَ الْقَلِيلَ وَ شَكَرَ الْكَثِيرَ أَقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي إِلَى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا - وَ مِنْ كُلِّ مَا لَا تُحِبُّ مَانِعًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مَنْ عَفَا عَنِّي وَ عَمَّا خَلَوْتُ بِهِ مِنْ السَّيِّئَاتِ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْنِي بِإِثْمِي الْمَعَاصِي عَفْوَكَ عَفْوَكَ يَا كَرِيمُ إِلَهِي وَ عَظَمْتَنِي فَلَمْ أَتَّعِظْ وَ زَجَرْتَنِي عَنْ مَحَارِمِكَ فَلَمْ أَنْزِجْ فِيمَا عُذِرِي فَاعْفُ عَنِّي يَا كَرِيمُ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَ الْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظْمَ الذَّنْبِ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيُخْسِنِ التَّجَاوُزُ مِنْ عِنْدِكَ يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَ يَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ عَفْوَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ وَ ابْنُ أُمَّتِكَ ضَعِيفٌ فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ وَ أَنْتَ مُنْزِلُ الْغَنَى وَ الْبَرَكَةِ عَلَى الْعِبَادِ فَاهِرٌ مُقْتَدِرٌ أَحْصَيْتَ أَعْمَالَهُمْ وَ قَسَيْتَ أَرْزَاقَهُمْ وَ جَعَلْتَهُمْ مُخْتَلِفَةً أَلْسِنَتَهُمْ وَ أَلْوَانَهُمْ خَلَقَا مِنْ بَعْدِ خَلْقِي وَ لَا - يَعْلَمُ الْعِبَادُ عِلْمَكَ وَ لَا - يَقْدِرُ الْعِبَادُ قَدْرَكَ وَ كُنَّا فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ فَلَا تُصِرْفْ عَنِّي وَ جِهَتِكَ وَ اجْعَلْنِي مِنْ صِيَالِحِي خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ وَ الْأَمَلِ وَ الْقَضَاءِ وَ التَّوَدُّعِ اللَّهُمَّ أَبْقِنِي خَيْرَ الْبَقَاءِ وَ أَفْنِنِي خَيْرَ الْفَنَاءِ عَلَى مَوْلَائِي أَوْلِيَائِكَ وَ مُعَادَاةِ أَعْدَائِكَ وَ الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَ الرَّهْبَةِ مِنْكَ وَ الْخُشُوعِ وَ الْوَفَاءِ وَ التَّسْلِيمِ لَكَ وَ التَّصَدِيقِ بِكِتَابِكَ وَ اتِّبَاعِ سُنَّتِهِ رَسُولِكَ اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَكٍّ أَوْ رِيْبَةٍ أَوْ جُبُودٍ أَوْ قُنُوطٍ أَوْ فَرَحٍ أَوْ بَدَخٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ خِيَلَاءٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ سُمُوعَةٍ أَوْ شَقَاقٍ أَوْ نَفَاقٍ أَوْ كُفْرٍ أَوْ فُسُوقٍ أَوْ عِضْيَانٍ أَوْ عَظَمَةٍ أَوْ شَيْءٍ لَا تُحِبُّ فَاسْأَلْكَ يَا رَبِّ أَنْ تُبَدِّلَنِي مَكَانَهُ إِيْمَانًا بِوَعْدِكَ وَ وَفَاءً بِعَهْدِكَ وَ رِضًا بِقَضَائِكَ وَ زُهْدًا فِي الدُّنْيَا وَ رَعْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ وَ أَنْزَةً وَ طَمَأْنِينَةً وَ تَوْبَةً نَصُوحًا أَسْأَلُكَ ذَلِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ إِلَهِي أَنْتَ مِنْ حِلْمِكَ تُغْصِي وَ مِنْ كَرَمِكَ وَ جُودِكَ تُطَاعُ فَكَأَنَّكَ لَمْ تُغْصَ [تَر] وَ أَنَا وَ مَنْ لَمْ يَعْصِكَ سَيَكُنْ أَرْضِكَ فَكُنْ عَلَيْنَا بِالْفَضْلِ جَوَادًا وَ بِالْخَيْرِ عَوَادًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلَاةً دَائِمَةً لَا تُحْصَى وَ لَا تُعَدُّ وَ لَا يَقْدِرُ قَدْرَهَا غَيْرُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

فصل سوم

در فضیلت و اعمال ماه مبارک رمضان است

شیخ صدوق به سند معتبر روایت کرده از حضرت امام رضا علیه السلام از پدران بزرگواران خود از حضرت امیر المؤمنین علیه و علی اولاده السلام که فرمود: خطبه‌ای خواند برای ما روزی حضرت رسول خدا صلوات الله علیه پس فرمود ایها الناس به درستی که رو کرده است به سوی شما ماه خدا با برکت و رحمت و آمرزش ماهی است که نزد خدا بهترین ماهها است و روزهایش بهترین روزها است و شبهایش بهترین شبها است و ساعتهاش بهترین ساعتها است و آن ماهی است که خوانده‌اند شما را در آن به سوی ضیافت خدا و گردیده‌اید در آن از اهل کرامت خدا نفسهای شما در آن ثواب تسیح دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملهای شما در آن مقبول است و دعاهاى شما در آن مستجاب است پس سؤال کنید از پروردگار خود به نیتهای درست و دلهای پاکیزه از گناهان و صفات ذمیمه که توفیق دهد شما را برای روزه داشتن آن و تلاوت کردن قرآن در آن به درستی که شقی و بد عاقبت کسی است که محروم گردد از آمرزش خدا در این ماه عظیم و یاد کنید به گرسنگی و تشنگی شما در این ماه تشنگی و گرسنگی روز قیامت را و تصدق کنید بر فقیران و مسکینان خود و تعظیم نمائید پیران خود را و رحم کنید کودکان خود را و نوازش نمائید خویشان خود را و نگاه دارید زبانهای خود را از آنچه نباید گفت و بپوشید دیده‌های خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر کردن به سوی آن و بازدارید گوشهای خود را از آنچه حلال نیست شما را شنیدن آن و مهربانی کنید با یتیمان مردم تا مهربانی کنند بعد از شما با یتیمان شما و بازگشت کنید به سوی خدا از گناهان خود و بلند کنید دستهای خود را به دعا در اوقات

نمازهای خود زیرا که وقت نمازها بهترین ساعتهاست نظر می‌کند حق تعالی در این اوقات به رحمت به سوی بندگان خود و جواب می‌گوید ایشان را هر گاه او را مناجات کنند و لیبک می‌گوید ایشان را هر گاه او را ندا کنند و مستجاب می‌گرداند هر گاه او را بخوانند ای گروه مردمان به درستی که جانهای شما در گرو کرده‌های شماست پس از گرو بدر آورید به طلب آموزش از خدا و پشتهای شما گرانبار است از گناهان شما پس سبک گردانید آنها را به طول دادن سجده‌ها و بدانید که حق تعالی سوگند یاد کرده است به عزت و جلال خود که عذاب نکند نماز گزارندگان و سجده کنندگان در این ماه را و نترساند ایشان را به آتش جهنم در روز قیامت ایها الناس هر که از شما افطار دهد روزه دار مؤمنی را در این ماه از برای او خواهد بود نزد خدا ثواب بنده آزاد کردن و آموزش گناهان گذشته پس بعضی از اصحاب گفتند یا رسول الله همه ما قدرت بر آن نداریم حضرت فرمود پرهیزید از آتش جهنم به افطار فرمودن روزه‌داران اگر چه به نصف دانه خرما باشد و اگر چه به یک شربت آبی باشد به درستی که خدا این ثواب را می‌دهد کسی را که چنین کند اگر قادر بر زیاده از این نباشد ایها الناس هر که خلق خود را در این ماه نیکو گرداند بر صراط آسان بگذرد در روزی که قدمها بر آن لغزد و هر که سبک گرداند در این ماه خدمت غلام و کنیز خود را خدا در قیامت حساب او را آسان گرداند و هر که در این ماه شر خود را از مردم بازدارد حق تعالی غضب خود را در قیامت از او بازدارد و هر که در این ماه یتیم بی‌پدیری را گرامی دارد خدا او را در قیامت گرامی دارد و هر که در این ماه صلّه و احسان کند با خویشان خود خدا وصل کند او را به رحمت خود در قیامت و هر که در این ماه قطع احسان خود از خویشان خود بکند خدا در قیامت قطع رحمت خود از او بکند و هر که نماز سنتی در این ماه بکند خدا برای او برات بیزاری از آتش جهنم بنویسد و هر که در این ماه نماز واجب را ادا کند خدا عطا کند به او ثواب هفتاد نماز واجب که در ماههای دیگر کرده شود و هر که در این ماه بسیار بر من صلوات فرستد خدا سنگین گرداند ترازوی عمل او را در روزی که ترازوهای اعمال سبک باشد و کسی که یک آیه از قرآن در این ماه بخواند ثواب کسی دارد که در ماههای دیگر ختم قرآن کرده باشد ایها الناس به درستی که درهای بهشت در این ماه گشاده است پس سؤال کنید از پروردگار خود که بر روی شما نبندد و درهای جهنم در این ماه بسته است پس سؤال کنید از پروردگار خود که بر روی شما نگشاید و شیاطین را در این ماه غل کرده‌اند پس سؤال کنید از خدا که ایشان را بر شما مسلط نگرداند الخ و شیخ صدوق روایت کرده که: چون ماه رمضان داخل می‌شد حضرت رسول صلی الله علیه و آله آزاد می‌کرد هر اسیری که بود و عطا می‌نمود هر سائلی را مؤلف گوید که: ماه رمضان ماه خداوند عالمیان است و شریفترین ماهها است و ماهی است که درهای آسمان و درهای بهشت و رحمت گشوده می‌شود و درهای جهنم بسته می‌شود و در آن شبی است که عبادت در آن بهتر است از عبادت هزار ماه پس تامل نما که چگونه خواهی بود در شب و روز خود و چگونه نگاه می‌داری اعضا و جوارح خود را از معصیتهای پروردگار خود و مبادا شبها در خواب باشی و روزها غافل از یاد خدا همانا در خیر است که: در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان در وقت افطار حق تعالی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد می‌کند و چون شب جمعه و روز جمعه می‌شود در هر ساعتی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد می‌کند که هر یک مستوجب عذاب شده باشند و در شب و روز آخر ماه به عدد آنچه در تمام ماه آزاد کرده است آزاد می‌کند پس ای عزیز مبادا بیرون رود ماه رمضان و گناهان تو باقی مانده باشد و در هنگامی که روزه‌داران مزدهای خود را بگیرند تو از جمله محرومان و زیانکاران باشی و تقرب بجوی به سوی خداوند تبارک و تعالی به تلاوت کردن قرآن مجید در شبها و روزهای این ماه و به ایستادن به نماز و جد و جهد کردن در عبادت و به جا آوردن نمازها در اوقات فضیلت و کثرت استغفار و دعا فعن الصادق علیه السلام: أَنَّهُ مَنْ لَمْ يُغْفَرْ لَهُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ لَمْ يُغْفَرْ لَهُ إِلَى قَابِلٍ إِلَّا أَنْ يَشْهَدَ عَرَفَةَ و نگاهدار خود را از چیزهایی که خدا حرام کرده است و از افطار کردن بر چیزهای حرام و رفتار کن به نحوی که مولای ما حضرت صادق علیه السلام وصیت نموده و فرموده که هر گاه روزه داری می‌باید که روزه دارد گوش و چشم و مو و پوست و جمیع اعضای تو یعنی از محرّمات بلکه از مکروهات و فرمود باید که روز روزه تو مانند روز افطار تو نباشد و نیز فرموده که: روزه نه همین از

خوردن و آشامیدن است تنها بلکه باید در روز روزه نگاه دارید زبان خود را از دروغ و پوشانید دیده‌های خود را از حرام و با یکدیگر نزاع نکنید و حسد مبرید و غیبت نکنید و مجادله نکنید و سوگند دروغ مخورید بلکه سوگند راست نیز و دشنام مدهید و فحش مگوئید و ستم نکنید و بی‌خردی نکنید و دلتنگ مشوید و غافل مشوید از یاد خدا و از نماز و خاموش باشید از آنچه نباید گفت و صبر کنید و راستگو باشید و دوری کنید از اهل شر و اجتناب کنید از گفتار بد و دروغ و افتراء و خصومت کردن با مردم و گمان بد بردن و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود را مشرف به آخرت دانید و منتظر فرج و ظهور قائم آل محمد علیه السلام باشید و آرزومند ثوابهای آخرت باشید و توشه اعمال صالحه برای سفر آخرت بردارید و بر شما باد به آرام دل و آرام تن و خضوع و خشوع و شکستگی و مذلت مانند بنده‌ای که از آقای خود ترسد و ترسان باشید از عذاب خدا و امیدوار باشید رحمت او را و باید پاک باشد ای روزه‌دار دل تو از عیبها و باطن تو از حيله‌ها و مکرها و پاکیزه باشد بدن تو از کثافتها و بیزاری بجوی به سوی خدا از آنچه غیر او است و در روزه ولایت خود را خالص گردانی از برای او و خاموش باشی از آنچه حق تعالی نهی کرده است تو را از آن در آشکارا و پنهان و بررسی از خداوند قهار آنچه سزاوار ترسیدن او است در پنهان و آشکار و ببخشی روح و بدن خود را به خدای عز و جل در ایام روزه خود و فارغ گردانی دل خود را از برای محبت او و یاد او و بدن خود را به کار فرمائی در آنچه خدا تو را امر کرده است به آن و خوانده است به سوی آن اگر همه اینها را به عمل آوری آنچه سزاوار روزه داشتن است به عمل آورده‌ای و فرموده خدا را اطاعت کرده‌ای و آنچه کم کنی از آنها که بیان کردم از برای تو به قدر آن از روزه تو کم می‌شود از فضل آن و ثواب آن به درستی که پدرم گفت رسول خدا صلی الله علیه و آله شنید که زنی در روز روزه‌ای جاریه خود را دشنام داد حضرت طعامی طلبید آن زن را گفت بخور زن گفت من روزه‌ام فرمود چگونه روزه‌ای که جاریه خود را دشنام دادی روزه از خوردن و آشامیدن تنها نیست به درستی که حق تعالی روزه را حجابی گردانیده است از سایر امور قبیحه از کردار بد و گفتار بد چه بسیار کمند روزه‌داران و چه بسیارند گرسنگی کشندگان و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که چه بسیار روزه‌داری که بهره‌ای نیست او را از روزه به غیر از تشنگی و گرسنگی و چه بسیار عبادت کننده‌ای که نیست او را بهره‌ای از عبادت به غیر تعب ای خوشا خواب زیرکان که بهتر از بیداری و عبادت احمقان است و خوشا افطار کردن زیرکان که بهتر از روزه داشتن بی‌خردان است و روایت شده از جابر بن یزید از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که حضرت رسول صلی الله علیه و آله به جابر بن عبد الله فرمود ای جابر این ماه رمضان است هر که روزه بدارد روز آن را و بایستد به عبادت پاره‌ای از شبش را و بازدارد از حرام شکم و فرج خود را و نگاه دارد زبان خود را بیرون رود از گناهان خود مثل بیرون رفتن او از ماه جابر گفت یا رسول الله چه نیکو است این حدیث که فرمودی فرمود ای جابر و چقدر سخت است این شرطهایی که نمودم و بالجمله اعمال این ماه شریف در دو مطلب و یک خاتمه ذکر می‌شود

مطلب اول در اعمال مشترک این ماه است

اشاره

و آن بر چهار قسم است

قسم اول اعمالی است که در هر شب و روز این ماه به جا آورده میشود

[اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ]

سید بن طاووس روایت کرده از حضرت امام جعفر صادق و امام موسی کاظم علیهما السلام که فرمودند: میگوی در ماه رمضان از اول تا به آخر آن بعد از هر فریضه اللهم ارزقنی حج بیتک الحرام فی عامی هذا و فی کل عام ما أبغیتنی فی یشر منک و عافیة و سعۀ رزق و لا تخلینی من تلک المواقف الکریمه و المشاهد الشریفه و زیاره قبر نبیک صیلماتک علیه و آله و فی جمیع حوائج الدنیا و الآخره فکن لی اللهم انی أسألك فیما تقضی و تقدر من الأمر المحتوم فی لیله القدر من القضاء الذی لا یرد و لا یبدل أن تکتبنی من حجاج بیتک الحرام المبرور حجهم المشکور سعیمهم المغفور ذنوبهم المکفر عنهم سینئاتهم و اجعل فیما تقضی و تقدر أن تطیل عمری [فی طاعتک و توسع علی رزقی و تؤدی عنی أمانتی و ذینی آمین رب العالمین

[یا علی یا عظیم یا غفور یا رحیم]

و می‌خوانی عقب نمازهای فریضه یا علی یا عظیم یا غفور یا رحیم أنت الرب العظیم الذی لیس کمثله شیء و هو السميع البصیر و هذا شهر عظیمه و کرمته و شرفته و فضله علی الشهور و هو الشهر الذی فرضت صیامه علی و هو شهر رمضان الذی أنزلت فی القرآن هدی للناس و بیئات من الهدی و الفرقان و جعلت فی لیله القدر و جعلتها خیرا من ألف شهر فیا ذا المن و لا یمن علیک من علی بفکاک رقتی من النار فیمن تمن علیه و أدخلنی الجنة برحمتک یا أرحم الراحمین

[اللهم أدخل علی أهل القبور الشور]

و شیخ کفعمی در مصباح و بلد الامین و شیخ شهید در مجموعه خود از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده‌اند که آن حضرت فرمود: هر که این دعا را در ماه رمضان بعد از هر نماز واجبی بخواند حق تعالی بپامزد گناهان او را تا روز قیامت و دعا این است: اللهم أدخل علی أهل القبور الشور اللهم اغن کمل فقیر اللهم أشبع کمل جائع اللهم اکس کمل عریان اللهم افض ذین کمل مدین اللهم فرج عن کمل مکروب اللهم رد کمل غریب اللهم فک کمل أسیر اللهم أضلح کمل فاسد من أمور المسلمین اللهم اشف کمل مریض اللهم سد فقرنا بعناک اللهم غیر سوء حالنا بحسن حالک اللهم افض عنا الدین و اغننا من الفقر إنک علی کمل شیء قدير

[دعای اللهم أدخل علی أهل القبور الشور]

و شیخ کلینی در کافی روایت کرده از ابو بصیر که حضرت صادق علیه السلام در ماه رمضان این دعا را می‌خواند: اللهم انی بک و منک اطلب حاجتی و من طلب حاجته إلی الناس فانی لا- اطلب حاجتی إلا- منک و خدک لا شریک لک و أسألك بفضلك و رضوانک أن تصیلمی علی محمد و أهل بیتی و أن تجعل لی فی عامی هذا إلی بیتک الحرام سیلا حجه مبروره متقبلة زاکیه خالصه لک تفر بها عینی و ترتع بها درجتی و تزرقنی أن أعرض بصیری و أن أحفظ فرجی و أن أكف بها عن جمیع محارمک حتی لا یكون شیء أثر عندی من طاعتک و خشیتک و العمل بما أحببت و التوکل لما کرهت و نهیت عنه و اجعل ذلک فی یشر و یسار و عافیة و ما أنعمت به علی و أسألك أن تجعل وفاتی قتلا فی سبیلک تحت رایة نبیک مع أولیائک و أسألك أن تقتل بی أعداءک و أعداء رسولک و أسألك أن تکرمنی بهوان من شئت من خلقک و لا- تهنی بکرامیه أحد من أولیائک اللهم اجعل لی مع الرسول سیلا حسبی الله ما شاء الله مؤلف گوید که این دعا موسوم به دعای حج است سید در اقبال از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده خواندن آن را در شبهای ماه رمضان بعد از مغرب و کفعمی در بلد الامین گفته که مستحب است خواندن آن در هر روز از ماه

رمضان و در شب اول نیز و شیخ مفید در مقنعه برای خصوص شب اول نقل کرده بعد از نماز مغرب و بدان که بهترین اعمال در شبها و روزهای ماه مبارک رمضان خواندن قرآن است و بسیار باید خواند چه آنکه قرآن در این ماه نازل شده است و وارد شده که هر چیزی را بهاری است و بهار قرآن ماه رمضان است و در ماههای دیگر هر ماهی یک ختم سنت است و اقلش شش روز است و در ماه رمضان در هر سه یک ختم سنت است و اگر روزی یک ختم تواند بکند خوب است علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که در حدیث است که بعضی از ائمه علیهم السلام در این ماه چهل ختم قرآن و زیاده می کردند و اگر هر ختم قرآنی را ثوابش را به روح مقدس یکی از چهارده معصوم هدیه کند ثوابش مضاعف گردد و از روایتی ظاهر میشود که اجر چنین کسی آن است که با ایشان باشد در روز قیامت و در این ماه دعا و صلوات و استغفار بسیار باید نمود و لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بسیار باید گفت و روایت شده که جناب امام زین العابدین علیه السلام چون ماه رمضان داخل می شد تکلم نمی کرد مگر به دعاء و تسبیح و استغفار و تکبیر و باید اهتمام بسیار نمود به عبادت و نافله‌های شب و روز

قسم دوم اعمالی است که در شبهای ماه رمضان باید به جا آورد و آن چند امر است

اول

افطار است و مستحب است که بعد از نماز شام افطار کند مگر آنکه ضعف بر او غلبه کرده باشد یا جمعی منتظر او باشند

دوم

آنکه افطار کند با چیز پاکیزه از حرام و شبهات و بهتر آن است که به خرما یا حلال افطار کند تا ثواب نمازش چهار صد برابر گردد و به خرما و آب و به رطب و به لبن و به حلوا و به نبات و به آب گرم به هر کدام که افطار کند نیز خوب است

سوم

آنکه در وقت افطار دعاهای وارده آن را بخواند از جمله آنکه بگوید اللَّهُمَّ لَكَ صُيْمْتُ وَ عَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ وَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ تا خدا عطا کند به او ثواب هر کسی را که در این روز روزه داشته و اگر دعای اللَّهُمَّ رَبِّ النُّورِ الْعَظِيمِ را که سید و کفعمی روایت کرده‌اند بخواند فضیلت بسیار یابد و روایت شده که: حضرت امیر المؤمنین علیه السلام هر گاه می خواست افطار کند می گفت بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ لَكَ صُيْمْنَا وَ عَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْنَا فَتَقَبَّلْ [فَتَقَبَّلَهُ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ]

چهارم

در لقمه اول بگوید بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ اغْفِرْ لِي تا خدا او را بیامرزد و در خبر است که: در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان خدا هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد می کند پس از حق تعالی بخواه که تو را یکی از آنها قرار دهد

پنجم

در وقت افطار سوره قدر بخواند

ششم

در وقت افطار تصدق کند و افطار دهد روزه داران را اگر چه به چند دانه خرما یا شربت‌ی آب باشد و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مروی است که کسی که افطار دهد روزه داری را از برای او خواهد بود مثل اجر آن روزه دار بدون آنکه از اجر او چیزی کم شود و هم از برای او خواهد بود مثل آن عمل نیکویی که به جا آورد آن افطار کننده به قوه آن طعام و آیت الله علامه حلی در رساله سعدیه از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده که فرمود: هر مؤمنی که اطعام کند مؤمنی را لقمه‌ای در ماه رمضان بنویسد حق تعالی برای او اجر کسی که سی بنده مؤمن آزاد کرده باشد و از برای او باشد نزد حق تعالی یک دعای مستجاب

هفتم

در هر شب خواندن هزار مرتبه اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ وَأَرَادَ اسْتِ

هشتم

در هر شب صد مرتبه حم دخان را بخواند اگر میسر شود

نهم

سید روایت کرده که: هر که این دعا را بخواند در هر شب ماه رمضان آمرزیده شود گناهان چهل سال او: اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَتْ فِيهِ الْقُرْآنَ وَ افْتَرَضْتَ عَلَيَّ عِبَادَتَكَ فِيهِ الصِّيَامَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارزُقْنِي حَيْجَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي هَذَا وَ فِي كُلِّ عَامٍ وَ اغْفِرْ لِي تِلْكَ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا رَحْمَانُ يَا عَلَامُ

دهم

در هر شب بخواند بعد از مغرب دعای حج را که در قسم اول گذشت

یازدهم

بخواند در هر شب از ماه رمضان: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ بِحَمْدِكَ وَ أَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوَابِ بِمَنْكَ وَ أَيَقْنُتُ أَنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَ أَشَدُّ الْمُعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ النَّكَالِ وَالنَّقِمَةِ وَ أَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرِينَ فِي مَوْضِعِ الْكِبْرِيَاءِ وَ الْعَظْمَةُ لِلَّهِمَّ أَذْنْتُ لِي فِي دُعَائِكَ وَ مَسْأَلَتِكَ فَاسْمِعْ يَا سَمِيعٌ مَدْحَتِي وَ أَجِبْ يَا رَحِيمٌ دَعْوَتِي وَ أَقِلْ يَا غَفُورٌ عَثْرَتِي فَكَمْ يَا إِلَهِي مِنْ كَرُمِهِ قَدْ فَرَّجْتَهَا وَ هُمُومٍ قَدْ كَشَفْتَهَا وَ عَثْرَهُ قَدْ أَقَلْتَهَا وَ رَحْمَهُ قَدْ نَشَرْتَهَا وَ حَلَقَهُ بِلَاءٍ قَدْ فَكَّكْتَهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لَا وَلَدًا وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَ كَبَّرَهُ تَكْبِيرًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بِجَمِيعِ مَحَامِدِهِ كُلِّهَا عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ كُلِّهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا مُضَادَّ لَهُ فِي مُلْكِهِ وَ لَا مُنَازِعَ لَهُ فِي أَمْرِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْقِهِ وَ لَا شَيْبَةَ [شِبَهَ لَهُ فِي عَظَمَتِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ أَمْرُهُ وَ حَمِيدُهُ الظَّاهِرُ بِالْكَرَمِ مَجِيدُهُ الْبَاسِطُ بِالْجُودِ يَدُهُ الَّذِي لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ وَ لَا تَزِيدُهُ إِزِيدُهُ كَثْرَةُ الْعَطَاءِ إِلَّا جُودًا وَ كَرَمًا إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلًا مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَةٍ بِي إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ وَ غِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٍ وَ هُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَ هُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ اللَّهُمَّ إِنَّ عَفْوَكَ عَنْ ذَنْبِي وَ تَجَاوُزَكَ عَنْ خَطِيئَتِي وَ صِفْحَكَ عَنْ ظُلْمِي وَ سَتْرَكَ عَلَيَّ [عَنْ قَيْحِ عَمَلِي وَ حِلْمِكَ عَنْ كَثِيرٍ كَبِيرٍ] جُزْمِي عِنْدَ مَا كَدَانُ مِنْ خَطَايَا [خَطِيئِي وَ عَمْدِي أَطْمَعُنِي فِي أَنْ أَسْأَلُكَ مَا لَا- أَسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذِي رَزَقْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَ أَرَيْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ وَ عَرَفْتَنِي مِنْ إِبْجَابَتِكَ فَصِرْتُ أَدْعُوكَ آمِنًا وَ أَسْأَلُكَ مُسْتَأْنِسًا لَا خَائِفًا وَ لَا وَجَلًا مَدْلًا عَلَيْكَ فِيمَا قَصَدْتُ فِيهِ [بِهِ إِلَيْكَ فَبِأَنْ أَبْطَأَ عَنِّي [عَلَيَّ عَتَبْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ وَ لَعَلَّ الَّذِي أَبْطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ فَلَمْ أَرِ مَوْلَى [مُؤْمَلًا] كَرِيمًا أَضْبَرَ عَلَيَّ عَيْدٍ لَيْتِمَ مِنْكَ عَلَيَّ يَا رَبِّ إِنَّكَ تَدْعُونِي فَأَوْلَى عَنكَ وَ تَتَحَبَّبُ إِلَيَّ فَاتَّبَعُضْ إِلَيْكَ وَ تَتَوَدَّدُ إِلَيَّ فَلَا أَقْبَلُ مِنْكَ كَأَنْ لِي التَّطَوُّلَ عَلَيْكَ فَلَمْ [ثُمَّ لَمْ يَمْنَعِكَ ذَلِكَ مِنْ الرَّحْمَةِ لِي وَ الْإِحْسَانِ إِلَيَّ وَ التَّفَضُّلِ عَلَيَّ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ فَارْحَمْ عَيْدَكَ الْجَاهِلَ وَ حُجِدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ مَا لَيْكَ الْمُلْكُ مُجْرَى الْمُلْكِ مَسْحَرُ الرِّيَاحِ فَالِقِ الْإِصْبَاحِ دَيَانَ الدِّينِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى حِلْمِهِ بَعِيدِ عِلْمِهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعِيدِ قُدْرَتِهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى طَوْلِ أَنْاتِهِ فِي عَضْبِهِ وَ هُوَ قَادِرٌ [الْقَادِرُ] عَلَى مَا يُرِيدُ الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ بَاسِطِ الرِّزْقِ فَالِقِ الْإِصْبَاحِ ذِي الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ وَ الْفَضْلِ [وَ التَّفَضُّلِ وَ الْإِنْعَامِ الْإِحْسَانِ الَّذِي بَعُدَ فَلَا- يُرَى وَ قَرَّبَ فَشَهِدَ النَّجْوَى تَبَارَكَ وَ تَعَالَى الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ مُنَازِعٌ يُعَادِلُهُ وَ لَا شَيْبَةٌ يُشَاكِلُهُ وَ لَا ظَهِيرٌ يُعَاضِدُهُ قَهْرَ بَعزَّتِهِ الْبَاعِزَاءِ وَ تَوَاضَعَ لِعَظَمَتِهِ الْعُظَمَاءُ فَبَلَّغَ بِقُدْرَتِهِ مَا يَشَاءُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُجِيبُنِي حِينَ أُنَادِيهِ وَ يَسْتُرْ عَلَيَّ كُلَّ عَوْرَةٍ وَ أَنَا أَعْصِيهِ وَ يُعْظِمُ النِّعْمَةَ عَلَيَّ فَلَا أَجَازِيهِ فَكَمْ مِنْ مُوهَبَةٍ هَبْنَاهُ قَدْ أَعْطَانِي وَ عَظِيمَةٍ مَخُوفَةٍ قَدْ كَفَانِي وَ بَهْجَةٍ مُونِقَةٍ قَدْ أَرَانِي فَأُثْنِي عَلَيْهِ حَامِدًا وَ أَذْكُرُهُ مُسَبِّحًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يُهْتَكُ حِجَابُهُ وَ لَا يُغْلَقُ بَابُهُ وَ لَا يُرَدُّ سَأَلُهُ وَ لَا يُخَيَّبُ [يَخَيَّبُ أَمَلُهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ وَ يُنَجِّي [يُنَجِّي الصَّالِحِينَ] الصَّادِقِينَ وَ يَرْفَعُ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَ يَضَعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَ يَهْلِكُ مُلُوكًا وَ يَشْتَخِلُفُ آخِرِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ قَاصِمِ الْجَبَّارِينَ مُبِيرِ الظَّالِمِينَ مُدْرِكِ الْهَارِبِينَ نَكَالِ الظَّالِمِينَ صَرِيحِ الْمُسْتَضْرَحِينَ مَوْضِعِ حَاجَاتِ الطَّالِبِينَ مُعْتَمِدِ الْمُؤْمِنِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ حَشِيئَتِهِ تَرَعَدُ السَّمَاءُ وَ سَكَّانُهَا وَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَ عُمَارُهَا وَ تَمُوجُ الْبِحَارُ وَ مَنْ يَسْبُحُ فِي غَمْرَاتِهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَ مَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ وَ لَمْ يَخْلُقْ وَ يَرْزُقُ وَ لَا يَرْزُقُ وَ يُطْعِمُ وَ لَا يُطْعِمُ وَ يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ يَبْدِئُهُ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ أَمِيَّتِكَ وَ صَفِيَّتِكَ وَ حَبِيبَتِكَ وَ خَيْرَتِكَ [خَلِيلَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ حَافِظِ سِرِّكَ وَ مَبْلُغِ رِسَالَتِكَ أَفْضَلَ وَ أَحْسَنَ وَ أَجْمَلَ وَ أَكْمَلَ وَ أَزْكَى وَ أَنْمَى وَ أَطْيَبَ وَ أَطَهَرَ وَ أَشْنَى وَ أَكْثَرَ] أَكْبَرَ] مَا صَلَّيْتَ وَ بَارَكْتَ وَ تَرَحَّمْتَ وَ تَحَنَّنْتَ وَ سَلَّمْتَ عَلَيَّ أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ [خَلْقِكَ وَ أَنْبِيَائِكَ وَ رُسُلِكَ وَ صِفْوَتِكَ وَ أَهْلِ الْكِرَامَةِ عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ وَ صَلِّ عَلَيَّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَبْدِكَ وَ وَلِيِّكَ وَ أَخِي رَسُولِكَ وَ حُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَ آيَتِكَ الْكُبْرَى وَ النَّبِيَّ الْعَظِيمَ وَ صَلِّ عَلَى الصِّدِّيقِ الطَّاهِرِ فَاطِمَةَ [الزَّهْرَاءِ] سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَ صَلِّ عَلَى سِبْطِي الرَّحْمَةِ وَ إِمَامِي الْهُدَى الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ سَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَ صَلِّ عَلَى أُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ عَلَيَّ بِنِ الْحُسَيْنِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَ الْخَلْفِ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ حُجَجِكَ عَلَى عِبَادِكَ وَ أَمَنَاتِكَ فِي بِلَادِكَ صِيْلَهُ كَثِيرَةٌ دَائِمَةٌ اللَّهُمَّ وَ صَلِّ عَلَيَّ وَ لِي أَمْرَكَ الْقَائِمِ الْمُؤَمَّلِ وَ الْعَدْلِ الْمُتَنْظَرِ وَ حَقَّهُ [وَ أَحْفَهُ بِمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَيَّدَهُ بِرُوحِ الْقُدْسِ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ إِلَى كِتَابِكَ وَ الْقَائِمَ بِدِينِكَ اسْتِخْلَفُهُ فِي الْأَرْضِ

كَمَا سَيَخْلَفَتِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ مَكَرَ لَهُ دِينَهُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ أَبَدَلُهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ أَمَّا يَعْبُدُكَ لَا يُشْرِكُ بِكَ شَيْئًا اللَّهُمَّ أَعِزَّهُ وَأَعِزِّزْ بِهِ
وَأَنْصِرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ وَأَنْصِرْهُ نَصِيرًا عَزِيزًا وَافْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا اللَّهُمَّ أَطْهِرْ بِهِ دِينَكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ
حَتَّى لَا يَسْتَحْفَى بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَزَعُبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةِ كَرِيمَةٍ تُعِزُّ بِهَا الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ وَتُدُلُّ بِهَا النَّفَاقَ وَ
أَهْلَهُ وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ وَتَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ مَا عَرَفْتَنَا مِنَ الْحَقِّ فَحَمَلْنَاهُ وَمَا
قَصُرْنَا عَنْهُ فَبَلَّغْنَاهُ اللَّهُمَّ الْمُمْ بِهْ شَعْنَنَا وَاشْعَبَ بِهِ صِدْعَنَا وَارْتُقْ بِهِ فَتَقْنَا وَكَثُرَ بِهِ قَلْتَنَا وَأَعِزِّزْ [أَعِزَّ] بِهِ ذَلَّتْنَا وَأَغْنِ بِهِ عَائِلَنَا وَاقْضِ بِهِ
عَنْ مُغْرَمِنَا [مَغْرَمِنَا] وَاجْبُرْ بِهِ فَقْرَنَا وَسِدِّ بِهْ خَلْتَنَا وَيَسِّرْ بِهِ عُسْرَنَا وَيَبِضْ بِهِ وُجُوهَنَا وَفَكِّ بِهْ أَسْرَنَا وَأَنْجِجْ بِهِ طَلِبْتَنَا وَأَنْجِزْ بِهِ
مَوَاعِيدَنَا وَاسْتَجِبْ بِهِ دَعْوَتَنَا وَأَعْطِنَا بِهْ سُؤْلَنَا وَبَلِّغْنَا بِهْ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ آمَالَنَا وَأَعْطِنَا بِهْ فَوْقَ رَغْبَتِنَا يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ وَأَوْسَعَ
الْمُعْطِينَ اشْفِ بِهْ صُدُورَنَا وَأَذْهِبْ بِهْ غَيْظَ قُلُوبِنَا وَاهْدِنَا بِهْ لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
وَأَنْصِرْنَا بِهْ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوْنَا إِلَهَ الْحَقِّ [الْخَلْقِ آمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقَدْ نَبَيْتْنَا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَغَيْبَهُ وَلَيْنَا [إِمَامِنَا] وَكَثْرَةَ
عَدُوْنَا وَقِلَّةَ عَدَدِنَا وَشِدَّةَ الْفِتَنِ بِنَا وَتَظَاهَرَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ [آلِ مُحَمَّدٍ] وَأَعِنَّا عَلَى ذَلِكَ بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ وَبِضْرٍ
تَكْشِفُهُ وَنَصْرٍ تُعِزُّهُ وَسُلْطَانٍ حَقٍّ تُظَهِّرُهُ وَرَحْمَةٍ مِنْكَ تَجْلِلُنَاهَا وَعَافِيَةٍ مِنْكَ تَلْبِسُنَاهَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

دوازدهم

در هر شب بخواند: اللَّهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِي الصَّالِحِينَ فَأَدْخِلْنَا وَفِي عِلِّيِّينَ فَارْفَعْنَا وَبِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنٍ سَلْسِيلٍ فَاسْقِنَا وَمِنَ الْخُورِ
الْعَيْنِ بِرَحْمَتِكَ فَرَوْجَنَا وَمِنَ الْوَالِدَانِ الْمُحَلَّدِينَ كَأَنَّهُمْ لَوْلَاؤُكَ مَكُونٌ فَأَخْدِمْنَا وَمِنَ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَلُحُومِ الطَّيْرِ فَأَطْعِمْنَا وَمِنَ ثِيَابِ السُّنْدُسِ
وَ الْحَرِيرِ وَ الْإِسْتَبْرَقِ فَالْبَسْنَا وَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَ حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَ قَتَلْنَا فِي سَبِيلِكَ فَوْقَ لَنَا وَ صَالِحِ الدُّعَاءِ وَ الْمَسْأَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا [يَا خَالِقَنَا
اسْمِعْ وَ اسْتَجِبْ لَنَا] وَ إِذَا جَمَعَتِ الْأُولَى وَ الْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَارْحَمْنَا وَ بَرَاءَةً مِنَ النَّارِ فَارْحَمْنَا وَ فِي جَهَنَّمَ فَلَا تَغْلُنَا وَ فِي عَذَابِكَ
وَ هَوَانِكَ فَلَا تَبْتَلِنَا وَ مِنَ الرِّقُومِ وَ الصَّرِيعِ فَلَا تُطْعِمْنَا وَ مَعَ الشَّيَاطِينِ فَلَا تَجْعَلْنَا وَ فِي النَّارِ عَلَى وَجُوهِنَا فَلَا تَكْبِنَا [تَكْبِنَا] وَ مِنَ ثِيَابِ
النَّارِ وَ سَرَابِيلِ الْقَطْرَانِ فَلَا تَلْبِسْنَا وَ مِنْ كُلِّ سُوءٍ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَجَنَّا

سیزدهم

از حضرت صادق علیه السلام روایت است که: در هر شب ماه رمضان می خوانی: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَ تَقْدَرُ مِنَ
الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ فِي الْأَمْرِ الْحَكِيمِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَ لَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حُجَّجِهِمُ الْمَشْكُورِ سِعْيِهِمْ
الْمَغْفُورِ ذُنُوبِهِمُ الْمُكَفَّرِ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ [عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ] وَ أَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَ تَقْدَرُ أَنْ تُطِيلَ عُمُرِي فِي خَيْرٍ وَ عَافِيَةٍ وَ تَوْسِعَ فِي رِزْقِي
وَ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ تَنْصِرُ بِهِ لِدِينِكَ وَ لَا تَسْتَبْدِلْ بِي غَيْرِي

چهاردهم

در انیس الصالحین است که: در هر شب از شبهای ماه رمضان بخواند: أَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ يَنْقَضِيَ عَنِّي شَهْرُ رَمَضَانَ أَوْ
يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هَذِهِ وَ لَكَ قَبِيْلِي تَبِعَهُ أَوْ ذَنْبٌ تُعَذِّبُنِي عَلَيْهِ

پانزدهم

شیخ کفعمی در حاشیه بلد الامین از سید بن باقی نقل کرده که فرموده: مستحب است در هر شب ماه رمضان دو رکعت نماز در هر رکعت حمد و توحید سه مرتبه و چون سلام داد بگوید سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَفِيظٌ لَا يَغْفُلُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ رَحِيمٌ لَا يَعْجَلُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَسْهُو سُبْحَانَ مَنْ هُوَ دَائِمٌ لَا يَلْهُو پس بگوید تَسْبِيحَاتِ اَرْبَعٍ رَا هَفْتٍ مَرْتَبَةً پَس بگوید سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ يَا عَظِيمُ اغْفِرْ لِي الذَّنْبَ الْعَظِيمَ پس ده مرتبه صلوات بفرستد بر پیغمبر و آل او علیهم السلام کسی که این دو رکعت نماز را به جا آورد بیامزد حق تعالی از برای او هفتاد هزار گناه ... إلخ

شانزدهم

در خبر است که: هر که در هر شب از ماه رمضان سوره اِنَّا فَتَحْنَا در نماز مستحبی بخواند آن سال محفوظ بماند

[تنظیم هزار رکعت نماز]

و بدان که از اعمالی که در شبهای ماه رمضان مستحب است به جا آورده شود هزار رکعت نماز است در مجموع این ماه که مشایخ و اعظام علما در کتب خود که در فقه یا عبادات نوشته‌اند به آن اشاره نموده‌اند و اما کیفیت به جا آوردن آن پس احادیث در باب آن مختلف است و آنچه موافق روایت ابن ابی قره است از حضرت جواد علیه السلام و مختار شیخ مفید در کتاب غریه و اشراف بلکه مختار مشهور است آن است که در دهه اول و دهه دوم ماه رمضان در هر شبی بیست رکعت خوانده شود هر دو رکعت به یک سلام به این طریق که هشت رکعت آن را بعد از نماز مغرب بخواند و دوازده رکعت دیگر را بعد از نماز عشاء و در دهه آخر در هر شب سی رکعت بخواند باز هشت رکعت آن را بعد از نماز مغرب و بیست و دو رکعت دیگر را بعد از نماز عشاء و مجموع این نمازها هفتصد رکعت می‌شود و باقیمانده را که سیصد رکعت است در شبهای قدر بخواند یعنی شب نوزدهم صد رکعت و شب بیست و یکم صد رکعت و شب بیست و سوم صد رکعت پس مجموع هزار رکعت شود و به ترتیب دیگر نیز وارد شده و تفصیل کلام در جای دیگر است و این مقام را گنجایش بسط نیست و امید که اهل خیر در عمل به این هزار رکعت نماز مسامحه و سهل‌انگاری نکرده از فیض آن خود را بهره‌مند نمایند

[خواندن بعد از هر دو رکعت از نافله‌های ماه رمضان اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهَا تَقْضِي وَتَقْدَرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمُحْتَموم]

و روایت شده که: می‌خوانی بعد از هر دو رکعت از نافله‌های ماه رمضان اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهَا تَقْضِي وَتَقْدَرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمُحْتَموم وَفِيهَا تَفَرُّقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حُجَّتِهِمُ الْمَشْكُورِ سَعِيَّتِهِمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُطِيلَ عُمُرِي فِي طَاعَتِكَ وَتُوسِّعَ لِي فِي رِزْقِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

قسم سوم در اعمال سحرهای ماه مبارک رمضان است و آن چند امر است

اول

سحور خوردن و ترک نکند سحور را اگر چه به یک دانه خرما یا زبون یا شربت آب باشد و بهترین سحورها سوپق یعنی قاوت و خرما است و وارد شده که: حق تعالی و ملائکه صلوات می‌فرستند بر آنها که استغفار می‌کنند در سحرها و سحور می‌خورند

دوم

سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ در وقت سحور بخواند که هر که این سوره مبارکه را در وقت افطار کردن و سحور بخواند در ما بین این دو وقت ثواب کسی داشته باشد که در راه خدا در خون خود بغلظد

سوم

بخواند دعای عظیم الشانی را که از حضرت امام رضا علیه السلام نقل شده که فرموده‌اند: این دعایی است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام در سحرهای ماه رمضان می‌خواندند: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِأَبْهَاءِهِ وَكُلِّ بَهَائِكَ بِهَيْئِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِبَهَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِأَجْمَلِهِ وَكُلِّ جَمَالِكَ جَمِيلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِأَجْلِهِ وَكُلِّ جَلَالِكَ جَلِيلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِأَنْوَرِهِ وَكُلِّ نُورِكَ تَبِيرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِهَا وَكُلِّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ تَامَّةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِأَكْمَلِهِ وَكُلِّ كَمَالِكَ كَامِلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا وَكُلِّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَزَّتِكَ بِأَعَزِّهَا وَكُلِّ عَزَّتِكَ عَزِيزَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَزَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ بِأَمْضَاهَا وَكُلِّ مَشِيَّتِكَ مَاضِيَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي اسْتَيْطَلَتْ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ قُدْرَتِكَ مُسْتَيْطِلَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفُسِهِ وَكُلِّ عِلْمِكَ نَافِذِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضَاهُ وَكُلِّ قَوْلِكَ رَضِيٍّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِأَشْرَفِهِ وَكُلِّ شَرَفِكَ شَرِيفِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَدْوَمِهِ وَكُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِأَفْخَرِهِ وَكُلِّ مُلْكِكَ فَاحِزٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عُلُوكَ بِأَعْلَاهُ وَكُلِّ عُلُوكَ عَالِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعُلُوكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْدَمِهِ وَكُلِّ مَنِّكَ قَدِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ آيَاتِكَ بِأَكْرَمِهَا وَكُلِّ آيَاتِكَ كَرِيمَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِآيَاتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّانِ وَالْجَبْرُوتِ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَخِيَدَةٍ وَخِيَرُوتٍ وَخِيَدَهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي [بِهِ حِينَ أَسْأَلُكَ فَأَجِيبْنِي يَا اللَّهُ] پس هر حاجت که داری از خدا بطلب که البته برآورده است

چهارم

در مصباح شیخ است که روایت کرده ابو حمزه ثمالی که: حضرت امام زین العابدین علیه السلام در ماه رمضان بیشتر از شب را نماز می کرد و چون سحر می شد این دعا می خواند: اِلٰهِي لَا تُؤَدِّبْنِي بِعُقُوبَتِكَ وَلَا تَمَكِّرْ بِي فِي حِيلَتِكَ مِنْ اَيْنَ لِي الْخَيْرُ يَا رَبِّ وَلَا يُوجَدُ اِلَّا مِنْ عِنْدِكَ وَمِنْ اَيْنَ لِي النَّجَاةُ وَلَا تُشِيطَاعْ اِلَّا بِكَ لَا الَّذِي اَحْسَنَ اَسْتَعْنِي عَنْ عَوْنِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلَا الَّذِي اَسَاءَ وَاجْتَرَا عَلَيَّكَ وَ لَمْ يُرْضِكَ خَرَجَ عَنْ قُدْرَتِكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ بگويد تا آنکه نفس قطع شود بک عرفتک و اَنْتَ دَلَلْتَنِي عَلَيَّكَ وَ دَعَوْتَنِي اِلَيْكَ وَ لَوْلَا- اَنْتَ لَمْ اَدْرِ مَا اَنْتَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَدْعُوهُ فَيُجِيبُنِي وَ اِنْ كُنْتُ بَطِيْئًا حِيْنَ يَدْعُوْنِي وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَسْأَلُهُ فَيُعْطِينِي وَ اِنْ كُنْتُ بِخِيْلًا حِيْنَ يَسْتَفْرِضُنِي وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اُنَادِيهِ كُلَّمَا سَأَلْتُهُ لِحَاجَتِي وَ اَخْلُوْا بِهِ حَيْثُ شِئْتَ لِسِرِّيْ بِغَيْرِ شَفِيعٍ فَيَقْضِي لِي حَاجَتِي وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا اَدْعُوْهُ غَيْرُهُ وَ لَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ يَسْتَجِبْ لِي دُعَائِيْ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا اَرْجُوْهُ غَيْرُهُ وَ لَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَأَخْلَفَ رَجَائِيْ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي وَكَلَنِي اِلَيْهِ فَأَكْرَمَنِي وَ لَمْ يَكِلْنِي اِلَى النَّاسِ فَيُهَيِّبُوْنِي وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي تَحَبَّبَ اِلَيْيْ وَ هُوَ غَيْثِيْ عَنِّيْ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي يَحْلُمُ عَنِّيْ حَتَّى كَأَنِّي لَا ذَنْبَ لِي فَرَبِّيْ اَحْمَدُ شَيْءٍ عِنْدِيْ وَ اَحَقُّ بِحَمْدِيْ اللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَجِدُ سُبُلَ الْمَطَالِبِ اِلَيْكَ مُسْرَعَةً وَ مَنَاهِلَ الرَّجَاءِ اِلَيْكَ [لَمَدِيْكَ مُتْرَعَةً وَ الْاِسْتِعَاثَةَ بِفَضْلِكَ لِمَنْ اَمْلَكَ مَبَاحِةً وَ اَبْوَابَ الدُّعَاءِ اِلَيْكَ لِلصَّارِحِيْنَ مَفْتُوحَةً وَ اَعْلَمُ اَنَّكَ لِلرَّاجِيْ [الرَّاجِيْنَ بِمَوْضِعِ اِحْتِيَاجِهِ وَ لِلْمَلْهُوْفِيْنَ [لِلْمَلْهُوْفِ بِمَرَضٍ اِغَاثَةً وَ اَنْ فِي الْلَهْفِ اِلَى جُودِكَ وَ الرِّضَا بِقَضَائِكَ عِوَضًا مِنْ مَنَعِ الْبَاطِلِيْنَ وَ مَنَدُوْحَةً عَمَّا فِيْ اَيْدِي الْمُسْتَأَثِرِيْنَ وَ اَنْ الرَّاحِلِ اِلَيْكَ قَرِيْبَ الْمَسَافَةِ وَ اَنَّكَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ اِلَّا اَنْ تَحْبِبَهُمُ الْاَعْمَالَ [الْاَمْرَالُ دُونَكَ وَ قَدْ قَصِدْتُ اِلَيْكَ بِطَبِيَّتِيْ وَ تَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَ جَعَلْتُ بِكَ اِسْتِعَاثَتِيْ وَ بَدْعَائِكَ تَوَسُّلِيْ مِنْ غَيْرِ اِسْتِحْقَاقٍ لَا اِسْتِمَاعِكَ مِنِّيْ وَ لَا اِسْتِجَابَ لِعَفْوِكَ عَنِّيْ بَلْ لِيْتَقِيْ بِكَرَمِكَ وَ سِيْكُونِيْ اِلَى صِدْقِ وَعْدِكَ وَ لِحُجِّيْ اِلَى الْاِيْمَانِ بِتَوْحِيدِكَ وَ يَقِيْنِي [وَ تَقِيْ بِمَعْرِفَتِكَ مِنِّيْ اَنْ لَا رَبَّ لِيْ غَيْرُكَ وَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَ خِدَاكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ اللّٰهُمَّ اَنْتَ الْقَائِلُ وَ قَوْلُكَ حَقٌّ وَ وَعْدُكَ صِدْقٌ [الصَّدْقُ وَ اَسْأَلُوْا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهِ اِنَّ اللّٰهَ كَمَا اَنْ بِكُمْ رَحِيْمًا وَ لَيْسَ مِنْ صِفَاتِكَ يَا سَيِّدِيْ اَنْ تَأْمُرَ بِالسُّوَالِ وَ تَمْنَعُ الْعَطِيَّةَ وَ اَنْتَ الْمَنَّانُ بِالْعَطِيَّاتِ عَلَى اَهْلِ مَمْلَكَتِكَ وَ الْعَائِدُ عَلَيْهِمْ بِتَحْنُنٍ رَافِعَتِكَ [بِحُسْنِ نِعْمَتِكَ اِلٰهِي رَبِّيْتِنِيْ فِي نِعْمِكَ وَ اِحْسَانِكَ صَغِيْرًا وَ نَوَهْتَ بِاسْمِيْ كَبِيْرًا فَيَا مَنْ رَبَّنِيْ فِي الدُّنْيَا بِاِحْسَانِهِ وَ تَفَضَّلَ اِلَيْهِ وَ نِعْمَهُ وَ اَشَارَ لِيْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَى عَفْوِهِ وَ كَرَمِهِ مَعْرِفَتِيْ يَا مَوْلَايْ دَلِيْلِيْ [دَلَلْتَنِيْ عَلَيَّكَ وَ حُبِّيْ لَكَ شَفِيْعِيْ اِلَيْكَ وَ اَنَا وَاثِقٌ مِنْ دَلِيْلِيْ بِدَلَالَتِكَ وَ سَاكِنٌ مِنْ شَفِيْعِيْ اِلَى شَفَاعَتِكَ اَدْعُوكَ يَا سَيِّدِيْ بِلسَانِ قَدْ اَحْرَسَهُ ذَنْبُهُ رَبِّ اُنَاجِيْكَ بِقَلْبٍ قَدْ اُوْبَقَهُ جُزْمُهُ اَدْعُوكَ يَا رَبِّ رَاهِبًا رَاغِبًا رَاغِيًّا حَاثِفًا اِذَا رَاَيْتُ مَوْلَايْ ذُنُوْبِيْ فَرَعْتُ وَ اِذَا رَاَيْتُ كَرَمِيْكَ طَمِعْتُ فَاِنْ عَفَوْتُ [عَفَوْتُ فَخَيْرٌ رَاِحِمٌ وَ اِنْ عَيَّدْتُ فَغَيْرُ ظَالِمٍ حُجَّتِيْ يَا اللّٰهَ فِيْ جُرْأَتِيْ عَلَى مَسْأَلَتِكَ مَعَ اِيْتَابِيْ مَا تَكْرَهُ جُودَكَ وَ كَرَمَكَ وَ عُدَّتِيْ فِيْ شِدَّتِيْ مَعَ قَلْبِهِ حَيَاتِيْ رَافِعَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ قَدْ رَجَوْتُ اَنْ لَا تَخِيْبَ بَيْنَ ذِيْنِ وَ ذِيْنِ مُشِيْتِيْ فَحَقَّقْ رَجَائِيْ وَ اَسْمِعْ دُعَائِيْ يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَ اَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاِحٌ عَظَمَ يَا سَيِّدِيْ اَمْلِيْ وَ سَاءَ عَمَلِيْ فَاَعْطِنِيْ مِنْ عَفْوِكَ بِمِقْدَارِ اَمْلِيْ وَ لَا تُؤَاخِذْنِيْ بِاَسْوِ اَعْمَالِيْ فَاِنَّ كَرَمَكَ يَجِلُّ عَنْ مُجَازَاةِ الْمُذْنِبِيْنَ وَ حِلْمَكَ يَكْبُرُ عَنْ مُكَافَاةِ الْمُقْصِرِيْنَ وَ اَنَا يَا سَيِّدِيْ عَائِدٌ بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ اِلَيْكَ مُتَنَجِّزٌ مَا وَعَدْتُ مِنْ الصَّفْحِ عَمَّنْ اَحْسَنَ بِكَ ظَنًّا وَ مَا اَنَا يَا رَبِّ وَ مَا خَطَرِيْ هَيْبِيْ بِفَضْلِكَ وَ تَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ اَيُّ رَبِّ جَلَلْنِيْ بِسِتْرِكَ وَ اَعْفُ عَنْ تَوْبِيْخِيْ بِكَرَمِ وَجْهِكَ فَلَوْ اَطَّلَعَ الْيَوْمَ عَلَى ذَنْبِيْ غَيْرُكَ مَا فَعَلْتَهُ وَ لَوْ خَفْتُ تَعْجِيْلَ الْعُقُوْبَةِ لَاجْتَنَبْتُهُ لَا لِاَنَّكَ اَهْوَاؤُ النَّاطِرِيْنَ [اِلَى وَ اَخَفُ الْمُطَّلَعِيْنَ [عَلَى بَلِّ لِاَنَّكَ يَا رَبِّ خَيْرُ السَّاتِرِيْنَ وَ اَحْكَمُ الْخَاطِمِيْنَ [وَ اَحْلَمُ الْاَخْلَمِيْنَ وَ اَكْرَمُ الْاَكْرَمِيْنَ سَتَارُ الْعُيُوبِ غَفَارُ الذُّنُوبِ عَلَامُ الْغُيُوبِ تَسْتُرُ الذُّنُبَ بِكَرَمِكَ وَ تُؤَخِّرُ الْعُقُوْبَةَ بِحِلْمِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَ عَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ وَ يَحْمِلْنِي وَ يُجَرِّئُنِيْ عَلَى مَعْصِيَّتِكَ حِلْمُكَ عَنِّيْ وَ يَدْعُوْنِيْ اِلَى قَلْبِهِ الْحَيَاءِ سِتْرِكَ عَلَيَّ وَ يَسْرِعُنِيْ اِلَى التَّوْبِ عَلَى مَحَارِمِكَ مَعْرِفَتِيْ بِسِعَةِ رَحْمَتِكَ وَ عَظِيْمِ عَفْوِكَ يَا حَلِيْمٌ يَا كَرِيْمٌ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمٌ يَا غَافِرَ الذُّنُبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ يَا عَظِيْمَ الْمَنِّ يَا قَدِيْمَ الْاِحْسَانِ اَيْنَ سِتْرِكَ الْجَمِيْلُ اَيْنَ عَفْوِكَ الْجَلِيْلُ اَيْنَ فَرْحِكَ الْقَرِيْبُ اَيْنَ غِيَاثِكَ السَّرِيْعُ اَيْنَ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةُ اَيْنَ عَطَايَاكَ الْفَاضِلَةُ اَيْنَ مَوَاهِبِكَ الْهَنِيئَةُ اَيْنَ صَنَائِعِكَ السَّيِّئَةُ اَيْنَ فَضْلِكَ الْعَظِيْمُ اَيْنَ مَنِّكَ الْجَسِيْمُ اَيْنَ اِحْسَانِكَ الْقَدِيْمُ اَيْنَ كَرَمِكَ يَا كَرِيْمٌ بِهِ [وَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ] فَاسْتَنْقِذْنِيْ وَ بِرَحْمَتِكَ فَخَلِّصْنِيْ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمَلُ يَا مُنْعَمُ يَا مُفْضَلُ لَسْتُ اَتَكَلُّ فِي النَّجَاةِ مِنْ

عَقَابِكَ عَلَى أَعْمَالِنَا بَلْ بِفَضْلِكَ عَلَيْنَا لِأَنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ تُبْدِي بِالْإِحْسَانِ نِعْمًا وَ تَعْفُو عَنِ الذَّنْبِ كَرَمًا فَمَا نَدْرِي مَا نَشْكُرُ أَ جَمِيلَ مَا تَنْشُرُ أَمْ قَبِيحَ مَا تَسْتُرُ أَمْ عَظِيمَ مَا أَبْلَيْتَ وَ أَوْلَيْتَ أَمْ كَثِيرًا مَا مِنْهُ نَجَّيْتَ وَ عَافَيْتَ يَا حَبِيبَ مَنْ تَحَبَّبَ إِلَيْكَ وَ يَا قُرَّةَ عَيْنٍ مَنْ لَادَ بِكَ وَ انْقَطَعَ إِلَيْكَ أَنْتَ الْمُحْسِنُ وَ نَحْنُ الْمُسْتَيْئُونَ فَتَجَاوَزْ يَا رَبِّ عَنْ قَبِيحِ مَا عِنْدَنَا بِجَمِيلِ مَا عِنْدَكَ وَ أَيْ جَهْلٍ يَا رَبِّ لَا يَسِدُّهُ جُودُكَ أَوْ أَيْ زَمَانٍ أَطُولُ مِنْ أُنَاتِكَ وَ مَا قَدَّرَ أَعْمَالِنَا فِي جَنْبِ نِعْمِكَ وَ كَيْفَ نَسْتَكْتَبُ أَعْمَالًا تُقَابِلُ بِهَا كَرَمَكَ [كَرَامَتِكَ بَلْ كَيْفَ يَضِيقُ عَلَى الْمُدْنِيِّينَ مَا وَسِعَهُمْ مِنْ رَحْمَتِكَ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ فَوَ عَزَّتْكَ يَا سَيِّدِي لَوْ نَهَرْتَنِي [انْتَهَرْتَنِي مَا بَرِحْتُ مِنْ بَابِكَ وَ لَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِمَا انْتَهَى إِلَيَّ مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ وَ أَنْتَ الْفَاعِلُ لِمَا تَشَاءُ تُعَذِّبُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ وَ تَرْحَمُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ لَا تُسْأَلُ عَنْ فِعْلِكَ وَ لَا تَنَازَعُ فِي مُلْكِكَ وَ لَا تُشَارِكُ فِي أَمْرِكَ وَ لَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ وَ لَا- يَغْتَرِضُ عَلَيْكَ أَحَدٌ فِي تَدْبِيرِكَ لَكَ الْخَلْقُ وَ الْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ هَذَا مَقَامٌ مِنْ لَدَيْكَ وَ اسْتِجَارَ بِكَرَمِكَ وَ أَلْفِ إِحْسَانِكَ وَ نِعْمِكَ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَضِيقُ عَفْوُكَ وَ لَا يَنْقُصُ فَضْلُكَ وَ لَا تَقِلُّ رَحْمَتُكَ وَ قَدْ تَوَقَّفْنَا مِنْكَ بِالصَّفْحِ الْقَدِيمِ وَ الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَ الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ أَفْتَرَاكَ [تُرَاكَ يَا رَبِّ تُخْلِفُ ظُنُونَنَا أَوْ تُحَيِّبُ آمَالَنَا كَلَا يَا كَرِيمَ فَلَيْسَ هَذَا ظَنُّنَا [ظَنُّنَا] بِكَ وَ لَا هَذَا فَيْكَ [طَمَعُنَا] يَا رَبِّ إِنَّ لَنَا فَيْكَ أَمَلًا طَوِيلًا كَثِيرًا إِنَّ لَنَا فَيْكَ رَجَاءً عَظِيمًا عَصِيًّا نِيَّاكَ وَ نَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتُرَ عَلَيْنَا وَ دَعْوَانَا وَ نَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتَجِيبَ لَنَا فَحَقَّقْ رَجَاءَنَا مَوْلَانَا فَقَدْ عَلِمْنَا مَا نَسْتَجِيبُ بِأَعْمَالِنَا وَ لَكِنْ عَلِمْنَا فِينَا وَ عَلِمْنَا بِأَنَّكَ لَا تَضْرِبُنَا عَنْكَ [حَتَّنَا عَلَى الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَ إِنَّ كُنَّا غَيْرَ مُسْتَوْجِبِينَ لِرَحْمَتِكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيْنَا وَ عَلَى الْمُدْنِيِّينَ بِفَضْلِ سَعَتِكَ فَامْنُنْ عَلَيْنَا بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ جِدْ عَلَيْنَا فَإِنَّا مُخْتَاجُونَ إِلَى نَيْلِكَ يَا عَفَّارُ بِنُورِكَ اهْتَدَيْنَا وَ بِفَضْلِكَ اسْتَيْغَيْنَا وَ بِنِعْمَتِكَ [فِي نِعْمِكَ أَضِيْبَحْنَا وَ أَمْسَيْنَا ذُنُوبَنَا بَيْنَ يَدَيْكَ نَسْتَعْفُوكَ اللَّهُمَّ مِنْهَا وَ تَتُوبُ إِلَيْكَ تَتَحَبَّبُ إِلَيْنَا بِالنِّعَمِ وَ نَعَارِضُكَ بِالذُّنُوبِ خَيْرُكَ إِلَيْنَا نَازِلٌ وَ شَرُّنَا إِلَيْكَ صَاعِدٌ وَ لَمْ يَزَلْ وَ لَا- يَزَالُ مَلِكُكَ كَرِيمٌ يَا نَيْسِكَ [عَنَّا] بِعَمَلِ قَبِيحٍ فَلَا- يَمْنَعُكَ ذَلِكَ مِنْ أَنْ تَحُوطِنَا بِنِعْمِكَ وَ تَتَفَضَّلَ عَلَيْنَا بِالْإِيكُ فَسِيْبِحَانِكَ مَا أَحْلَمَكَ وَ أَعْظَمَكَ وَ أَكْرَمَكَ مُبْدِنَا وَ مُعِيدَا تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَ كَرَّمَ صِيَانِعُكَ وَ فَعَالِكَ أَنْتَ إِلَهِي أَوْسَعُ فَضْلًا وَ أَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ أَنْ تُفَاسِدَنِي بِفِعْلِي وَ خَطِيئَتِي فَالْعَفْوُ الْعَفْوُ سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي اللَّهُمَّ اشْغَلْنَا بِذِكْرِكَ وَ أَعْدْنَا مِنْ سَخَطِكَ وَ أَجْرْنَا مِنْ عِذَابِكَ وَ ارْزُقْنَا مِنْ مَوَاهِبِكَ وَ أَنْعِمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِكَ وَ ارْزُقْنَا حَيْجَ بَيْتِكَ وَ زِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ صِيْلَمَاتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ مَغْفِرَتِكَ وَ رِضْوَانِكَ عَلَيْهِ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ وَ ارْزُقْنَا عَمَلًا- بِطَاعَتِكَ وَ تَوْفَقًا عَلَى مِلَّتِكَ وَ سِيْنَةً نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَ لِوَالِدَتِي وَ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَحِمْتَ رِيَّانِي صِيْغِيرَا اجْزِهِمَا بِالْإِحْسَانِ إِحْسَانًا وَ بِالسَّيِّئَاتِ غُفْرَانَا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ وَ تَابِعْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ [فِي الْخَيْرَاتِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَ مَيِّتِنَا وَ شَاهِدِنَا وَ غَائِبِنَا ذَكْرِنَا وَ أَنْثَانَا [إِنَّا] صِيْغِيرِنَا وَ كَبِيرِنَا حُرِّنَا وَ مَمْلُوكِنَا كَذَبِ الْعَادِلُونَ بِاللَّهِ وَ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا وَ خَسِرُوا خُسْرَانًا مَبِينًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اخْتِمْ لِي بِخَيْرٍ وَ اكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي وَ لَا تَسْلِطْ عَلَيَّ مِنْ لَا يَزَحْمُنِي وَ اجْعَلْ عَلَيَّ مِنْكَ وَاقِيَةً بَاقِيَةً وَ لَا تَسْلُبْنِي صَالِحَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَ ارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ رِزْقًا وَاسِعًا حَلَالًا طَيِّبًا اللَّهُمَّ احْرُسْنِي بِحِرَاسَتِكَ وَ احْفَظْنِي بِحِفْظِكَ وَ اكْلَأْنِي بِكِلَافَتِكَ وَ ارْزُقْنِي حَيْجَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هَذَا وَ فِي كُلِّ عَامٍ وَ زِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَ الْأَيْمَةَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ لَا تُخْلِنِي يَا رَبِّ مِنْ تِلْكَ الْمَشَاهِدِ الشَّرِيفَةِ وَ الْمَوَاقِفِ الْكَرِيمَةِ اللَّهُمَّ تَبَّ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَعْصِيَنَّكَ وَ الْهَمْنِي الْخَيْرَ وَ الْعَمَلَ بِهِ وَ خَشِيَّتَكَ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ مَا أَبْقَيْتَنِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي كُلَّمَا قُلْتُ قَدْ تَهَيَّأْتُ وَ تَعَبَّأْتُ [تَعَبَّيْتُ وَ قُمْتُ لِلصَّلَاةِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَ نَاجَيْتُكَ أَلْفَيْتَ عَلَيَّ نَعَاسًا إِذَا أَنَا صَلَّيْتُ وَ سَلَبْتَنِي مُنَاجَاةَكَ إِذَا أَنَا نَاجَيْتُ مَا لِي كُلَّمَا قُلْتُ قَدْ صِيْلَحْتُ سِرِيرَتِي وَ قُرْبَ مِنْ مَجَالِسِ التَّوَابِينَ مَجْلِسِي عَرَضْتُ لِي بِلَيْتِهِ أَرَأَيْتَ قَدَمِي وَ حَالَتْ بَيْنِي وَ بَيْنَ خِدْمَتِكَ سَيِّدِي لَعَلَّكَ عَنْ بَابِكَ طَرَدْتَنِي وَ عَنْ خِدْمَتِكَ نَحَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُسْتَخْفًا بِحَقِّكَ فَاقْصِي بَيْنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُعْرِضًا عَنْكَ فَقَلْبَتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ وَحَدْتَنِي فِي مَقَامِ الْكَادِبِينَ [الْكَذَّابِينَ فَرَفَضْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي غَيْرَ شَاكِرٍ لِعَمَائِكَ فَحَرَمْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ فَقَدْتَنِي مِنْ مَجَالِسِ الْعُلَمَاءِ فَحَدَلْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي فِي الْعَافِلِينَ فَمِنْ رَحْمَتِكَ آيَسْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي أَلْفَ مَجَالِسِ الْبَطَالِينَ فَبَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ خَلَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ لَمْ تُحِبَّ أَنْ تَسْمَعَ دُعَائِي فَبَاعَدْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ بَجُرْمِي وَ جَرِيرَتِي كَافَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ بِقَلْبِهِ

حَيَّائِي مِنْكَ حَيَّا زَيْنِي فَإِنْ عَفَوْتَ يَا رَبِّ فَطَالَمَا عَفَوْتَ عَنِ الْمَذْنِبِينَ قَبْلِي لِأَنَّ كَرَمَكَ أَيْ رَبِّ يَجِلُّ عَنْ مُكَافَاةِ الْمُقْصِرِينَ وَأَنَا عَائِدٌ
بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُنْتَجِزٌ [مُنْتَجِزٌ] مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ أَحْسَنَ بِكَ ظَنًّا إِلَهِي أَنْتَ أَوْسَعُ فَضْلاً وَأَعْظَمُ حِلْماً مِنْ أَنْ
تُقَاسِيَ نِي بَعْمَلِي أَوْ أَنْ تَسْتَرِلْنِي بِخَطِيئَتِي وَمَا أَنَا يَا سَيِّدِي وَمَا خَطَرِي هَبْنِي بِفَضْلِكَ سَيِّدِي وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَجَلِّئِي بِسِتْرِكَ وَ
اعْفُ عَنِّي تَوْبِيخِي بِكَرَمِ وَجْهِكَ سَيِّدِي أَنَا الصَّغِيرُ الَّذِي رَبَّيْتَهُ وَأَنَا الْجَاهِلُ الَّذِي عَلَّمْتَهُ وَأَنَا الضَّالُّ الَّذِي هَدَيْتَهُ وَأَنَا الْوَضِيعُ الَّذِي
رَفَعْتَهُ وَأَنَا الْخَائِفُ الَّذِي آمَنْتَهُ وَالْجَائِعُ الَّذِي أَشْبَعْتَهُ وَالْعَطْشَانُ الَّذِي أَرْوَيْتَهُ وَالْعَارِي الَّذِي كَسَوْتَهُ وَالْفَقِيرُ الَّذِي أَغْنَيْتَهُ وَالضَّعِيفُ
الَّذِي قَوَّيْتَهُ وَالذَّلِيلُ الَّذِي أَعَزَّزْتَهُ وَالسَّقِيمُ الَّذِي شَفَيْتَهُ وَالسَّائِلُ الَّذِي أَعْطَيْتَهُ وَالْمُذْنِبُ الَّذِي سَتَرْتَهُ وَالْخَاطِئُ الَّذِي أَقْلَنْتَهُ وَأَنَا الْقَلِيلُ
الَّذِي كَثَّرْتَهُ وَالْمُسْتَضْعَفُ الَّذِي نَصَرْتَهُ وَأَنَا الطَّرِيدُ الَّذِي آوَيْتَهُ أَنَا يَا رَبِّ الَّذِي لَمْ أَسْتَحْيِكَ فِي الْخَلَاءِ وَلَمْ أُرَاقِبْكَ فِي الْمَلَأِ أَنَا
صِيَا حِبُّ الدَّوَاهِي الْعُظْمَى أَنَا الَّذِي عَلَى سَيِّدِهِ اجْتَرَى أَنَا الَّذِي عَصَيْتُ جَبَّارَ السَّمَاءِ أَنَا الَّذِي أُعْطِيتُ عَلَى مَعَاصِي الْجَلِيلِ [الْمَعَاصِي
جَلِيلَ الرُّشَا أَنَا الَّذِي حِينَ بُشِّرْتُ بِهَا خَرَجْتُ إِلَيْهَا أَسِيعِي أَنَا الَّذِي أَمَهَلْتَنِي فَمَا ارْعَوَيْتُ وَسَتَرْتُ عَلَيَّ فَمَا اسْتَحْيَيْتُ وَعَمِلْتُ [عَمِلْتُ
بِالْمَعَاصِي فَتَعَدَيْتُ وَاسْتَقَطْنِي مِنْ عَيْنِكَ] عِنْدَكَ فَمَا بَالَيْتُ فَبِحِلْمِكَ أَمَهَلْتَنِي وَبِسِتْرِكَ سَتَرْتَنِي حَتَّى كَأَنَّكَ أَغْفَلْتَنِي وَمِنْ عُقُوبَاتِ
الْمَعَاصِي جَبَّنْتَنِي حَتَّى كَأَنَّكَ اسْتَحْيَيْتَنِي إِلَهِي لَمْ أَغْصِكَ حِينَ عَصَيْتُكَ وَأَنَا بِرُبُوبِيَّتِكَ جَا حِدٌ وَلَا بِأَمْرِكَ مُسْتَخْفٌ وَلَا لِعُقُوبَتِكَ
مُتَعَرِّضٌ وَلَا لِعُوبِيدِكَ مُتَهَوِّنٌ لَكِنْ خَطِيئَةٌ عَرَضَتْ وَسَوَّلَتْ لِي نَفْسِي وَعَلَيْنِي هَوَايَ وَأَعَانَنِي عَلَيْهَا شِقْوَتِي وَعَزَّنِي سِتْرُكَ الْمُرْخِي
عَلَيَّ فَقَدْ عَصَيْتُكَ وَخَالَفْتُكَ بِجُهْدِي فَالآنَ مِنْ عَذَابِكَ مَنْ يَسْتَنْفِذُنِي وَمَنْ أَيْدِي الْخَصِيْمَاءِ عَدَا مَنْ يُخَلِّصُنِي وَبِحَبْلِ مَنْ أَنْصَلُ إِنْ
أَنْتَ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنِّي فَوَا سَوَأْنَا [أَسِيفًا] عَلَيَّ مَا أَحْصِي كِتَابُكَ مِنْ عَمَلِي الَّذِي لَوْ لَا مَا أَرْجُو مِنْ كَرَمِكَ وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَنَهْيِكَ
إِيَّايَ عَنِ التَّمُوتِ لَقَنْطُتُ عِنْدَ مَا أَتَذَكَّرُهَا يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاكَ دَاعٍ وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ اللَّهُمَّ بِذِمَّةِ الْإِسْلَامِ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَبِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ
أَعْتَمِدُ إِلَيْكَ وَبِحُبِّي النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْقُرَشِيِّ الْهَاشِمِيِّ الْعَرَبِيِّ التَّهَامِيِّ الْمَكِّيِّ الْمَدَنِيِّ أَرْجُو الرُّزْقَةَ لَدَيْكَ فَلَا تُوحِشْ اسْتِيْنَاسَ إِيْمَانِي وَلَا
تَجْعَلْ ثَوَابِي ثَوَابَ مَنْ عَبَدَ سِوَاكَ فَإِنَّ قَوْمًا آمَنُوا بِالْبِسْتِيَّتِهِمْ لِيُحَقِّقُوا بِهِ دِمَاءَهُمْ فَأَذْرَكُوا مَا أَمَلُوا وَإِنَّا آمَنَّا بِكَ بِاللَّسْتِنَا وَقُلُوبَنَا لَتَغْفُو عَنَّا
فَأَذْرِكُنَا [فَأَذْرِكُنَا] مَا أَمَلْنَا وَبَثَّ رَجَاءُكَ فِي صُدُورِنَا وَلَا تُرْغِ قُلُوبَنَا بَعِيدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ
فَوَعِزَّتِكَ لَوْ ائْتَهَرْتَنِي مَا بَرَحْتُ مِنْ بَابِكَ وَلَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِمَا أَلْهَمَ قَلْبِي [يَا سَيِّدِي مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِكَرَمِكَ وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ إِلَى
مَنْ يَذْهَبُ الْعَبِيدُ إِلَّا إِلَى مَوْلَاهُ وَإِلَى مَنْ يَلْتَجِي الْمَخْلُوقُ إِلَّا إِلَى خَالِقِهِ إِلَهِي لَوْ قَرَنْتَنِي بِالْأَضْيَاءِ وَمَنْعْتَنِي سَيِّبِكَ مِنْ بَيْنِ الْأَشْهَادِ وَ
دَلَلْتُ عَلَيَّ فَصَاحِي عِيُونَ الْعِبَادِ وَأَمَرْتُ بِي إِلَى النَّارِ وَحُلَّتْ بَيْنِي وَبَيْنَ الْأَبْرَارِ مَا قَطَعْتُ رَجَائِي مِنْكَ وَمَا صَرَفْتُ تَأْمِيلِي لِلْعَفْوِ عَنكَ
وَلَا خَرَجَ حُجُّكَ مِنْ قَلْبِي أَنَا لَا أَنْسَى أَيَادِيكَ عِنْدِي وَسِتْرَكَ عَلَيَّ فِي دَارِ الدُّنْيَا سَيِّدِي أَخْرَجَ حُبَّ الدُّنْيَا مِنْ قَلْبِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ
الْمُضْطَظِّي وَآلِهِ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّنَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَانْقَلْبْنِي إِلَى دَرَجَةِ التَّوْبَةِ إِلَيْكَ وَأَعِنِّي بِالْبَكَاءِ عَلَيَّ
نَفْسِي فَقَدْ أَفْنَيْتُ بِالتَّسْوِيفِ وَالْأَمَالَ عُمْرِي وَقَدْ نَزَلَتْ مَنَزِلَةُ الْآيِسِينَ مِنْ خَيْرِي [حَيَاتِي فَمَنْ يَكُونُ أَسْوَأَ حَالًا مِنِّي إِنْ أَنَا نَقَلْتُ عَلَيَّ
مِثْلَ خَالِي إِلَى قَبْرِي] لَمْ أَمْهَدْ لِرَفْدَتِي وَلَمْ أَفْرُشْهُ بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ لِضَجْعَتِي وَمَا لِي لَا أَبْكِي وَلَا أَدْرِي إِلَى مَا يَكُونُ مَصْرِي وَمَا
أَرَى نَفْسِي تُخَادِعُنِي وَأَيَّامِي تُخَاتِلُنِي وَقَدْ حَقَّقْتُ عِنْدَ [فَوْقَ رَأْسِي] أَجْنَحَةَ الْمَوْتِ فَمَا لِي لَا أَبْكِي أَبْكِي لِخُرُوجِ نَفْسِي أَبْكِي لِظُلْمَةِ
قَبْرِي أَبْكِي لِضَيْقِ لَحْدِي أَبْكِي لِسُؤَالِ مُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ إِيَّايَ أَبْكِي لِخُرُوجِي مِنْ قَبْرِي عُرْيَانًا ذَلِيلًا- حَامِلًا ثِقْلِي عَلَيَّ ظَهْرِي أَنْظُرُ مَرَّةً عَنِ
يَمِينِي وَأُخْرَى عَنِ شِمَالِي إِذْ الْخَلَاتِقُ فِي شَأْنٍ غَيْرِ شَأْنِي لِكُلِّ امْرَأٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ وَ
وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ وَذَلَّةٌ سَيِّدِي عَلَيْكَ مُعَوْلِي وَمُعْتَمِدِي وَرَجَائِي وَتَوَكُّلِي وَبِرَحْمَتِكَ تَعَلَّقِي تَصِيَّبَ بِرَحْمَتِكَ مَنْ
تَشَاءُ وَتَهْدِي بِكَرَامَتِكَ مَنْ تُحِبُّ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَيَّ مَا نَقَيْتُ مِنَ الشُّرُوكِ قَلْبِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَيَّ بِسَطْرِ لِسَانِي أَفِيلْسَانِي هَذَا الْكَلَّ
أَشْكُرُكَ أُمَّ بَغَايَةِ جُهْدِي [جُهْدِي فِي عَمَلِي أَرْضِيكَ وَمَا قَدَّرُ لِسَانِي يَا رَبِّ فِي جَنْبِ شُكْرِكَ وَمَا قَدَّرُ عَمَلِي فِي جَنْبِ نِعْمِكَ وَ
إِحْسَانِكَ] [إِلَى إِلَهِي إِنْ] [إِلَّا أَنْ جُودَكَ بَسَطَ أَمَلِي وَشُكْرَكَ قَبْلَ عَمَلِي سَيِّدِي إِلَيْكَ رَغْبَتِي وَإِلَيْكَ] [مِنْكَ رَهْبَتِي وَإِلَيْكَ تَأْمِيلِي وَ
قَدْ سَاقَنِي إِلَيْكَ أَمَلِي وَعَلَيْكَ] [إِلَيْكَ يَا وَاحِدِي عَكَفْتُ] [عَلَيْتُ هِمَّتِي وَفِيمَا عِنْدَكَ انْبَسَطْتُ رَغْبَتِي وَلَكَ خَالِصُ رَجَائِي وَخَوْفِي وَ

بِكَ أَنْسَتْ مَحَبَّتِي وَإِلَيْكَ أَلْقَيْتُ يَدِي وَبِحَبْلِ طَاعَتِكَ مَدَدْتُ رَهْبَتِي [يَا] مَوْلَايَ بِذِكْرِكَ عَاشَ قَلْبِي وَبِمَنَاجَاتِكَ بَرَدْتُ أَلَمَ
الْخَوْفِ عَنِّي يَا مَوْلَايَ وَيَا مُؤَمِّلِي وَيَا مُنْتَهَى سُؤْلِي فَفَرَّقْ بَيْنِي وَبَيْنَ ذَنْبِي الْمَنَاعِ لِي مِنْ لُزُومِ طَاعَتِكَ فَإِنَّمَا أَسْأَلُكَ لِقَدِيمِ الرَّجَاءِ
فِيكَ وَعَظِيمِ الطَّمَعِ مِنْكَ الَّذِي أَوْجَبْتَهُ عَلَيَّ نَفْسِكَ مِنَ الرَّأْفَةِ وَالرَّحْمَةِ فَالْأَمْرُ لَكَ وَحَدَاكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَالْخَلْقُ كُلُّهُمْ عِبَاكَ وَ
فِي قَبْضَتِكَ وَكُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَكَ تَبَارَكْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ إِلَهِي اِرْحَمْنِي إِذَا انْقَطَعَتْ حُجَّتِي وَكَلَّ عَنْ جَوَابِكَ لِسَانِي وَطَاشَ عِنْدَ
سُؤَالِكَ إِيَّايَ لُبِّي يَا عَظِيمَ رَحَائِي لَا- تُخَيِّبْنِي إِذَا اشْتَدَّتْ فَاقَتِي وَلَا تُرَدِّنِي لِجَهْلِي وَلَا تَمْنَعْنِي لِقَلْبِهِ صَبْرِي أَعْطِنِي لِفَقْرِي وَارْحَمْنِي
لِضَعْفِي سَيِّدِي عَلَيْكَ مُعْتَمِدِي وَمُعَوَّلِي وَرَجَائِي وَتَوَكَّلِي وَبِرَحْمَتِكَ تَعَلَّمِي وَبِفَنَائِكَ أَحْطُ رَحْلِي وَبِجُودِكَ أَفْصِدُ [أَفْضُرُ] طَلِبَتِي
وَبِكْرَمَتِكَ أَيُّ رَبِّ أَسْتَفْتِحُ دُعَائِي وَلَدَيْكَ أَرْجُو فَاقَتِي [ضَيْفَاتِي وَبِعْنَاكَ أَجْبُرُ عَيْلَتِي وَتَحْتَ ظِلِّ عَفْوِكَ قِيَامِي وَإِلَى جُودِكَ وَ
كَرَمِكَ أَرْفَعُ بَصْرِي وَإِلَى مَعْرُوفِكَ أُدِيمُ نَظْرِي فَلَا تُحْرِقْنِي بِالنَّارِ وَأَنْتَ مَوْضِعُ أَمَلِي وَلَا تُسَكِّنِي الْهَوَايَةَ فَإِنَّكَ قُرَّةُ عَيْنِي يَا سَيِّدِي لَا
تُكَذِّبْ ظَنِّي بِإِحْسَانِكَ وَمَعْرُوفِكَ فَهَائِكَ تَقْتِي وَلَا تَحْرِمْنِي تَوَابِكَ فَإِنَّكَ الْعَارِفُ بِفَقْرِي إِلَهِي إِنْ كَانَ قَدْ دَنَا أَجَلِي وَلَمْ يَقْرَبْنِي
مِنْكَ عَمَلِي فَقَدْ جَعَلْتَ الْاعْتِرَافَ إِلَيْكَ بِذَنْبِي وَسَائِلَ عِلَلِي إِلَهِي إِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِالْعَفْوِ وَإِنْ عَذَّبْتَ فَمَنْ أَعْدَلُ مِنْكَ فِي
الْحُكْمِ اِرْحَمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا غُزِيَّتِي وَعِنْدَ الْمَوْتِ كُرْبِيَّتِي وَفِي الْقَبْرِ وَحَدَتِي وَفِي اللَّحْدِ وَحَشْتِي وَإِذَا نُشِرْتَ لِلْحِسَابِ بَيْنَ يَدَيْكَ ذُلُّ
مَوْقِفِي وَأَغْفِرْ لِي مَا خَفِيَ عَلَيَّ الْأَدَمِيِّينَ مِنْ عَمَلِي وَآدَمَ لِي مَا بِهِ سَتَرْتَنِي وَارْحَمْنِي صَدْرِي عَلَى الْفِرَاشِ ثَقَلْتَنِي أَيْدِي أَحِبَّتِي وَتَفَضَّلْ
عَلَيَّ مَمْدُودًا عَلَى الْمُغْتَسِلِ يُقَلِّبُنِي [يُغْسِلُنِي صَالِحِ جِبْرِتِي وَتَحَنَّنْ عَلَيَّ مَحْمُولًا قَدْ تَنَاوَلَ الْأَقْرَبَاءُ أَطْرَافَ جَنَازَتِي وَجُدْ عَلَيَّ مَنُفُولًا قَدْ
نَزَلَتْ بِكَ وَحِيدًا فِي حُفْرَتِي وَارْحَمْ فِي ذَلِكَ الْبَيْتِ الْجَدِيدِ غُزِيَّتِي حَتَّى لَا أَسْتَأْنِسَ بِغَيْرِكَ يَا سَيِّدِي إِنْ وَكَلْتَنِي إِلَى نَفْسِي هَلَكْتُ
سَيِّدِي فَبِمَنْ أَسْتَعِيثُ إِنْ لَمْ تُقَلِّبْ عَثْرَتِي فَإِلَى مَنْ أُنْفِرُ إِنْ فَصَدْتُ عِنَايَتِكَ فِي ضَجْعَتِي وَإِلَى مَنْ أَلْتَجِي إِنْ لَمْ تُنَفِّسْ كُرْبِيَّتِي سَيِّدِي
مَنْ لِي وَمَنْ يَرْحَمُنِي إِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي وَفَضَّلْ مَنْ أُوْمَلُ إِنْ عَدِمْتُ فَضْلَكَ يَوْمَ فَاقَتِي وَإِلَى مَنْ الْفِرَارُ مِنَ الذُّنُوبِ إِذَا انْقَضَى أَجَلِي
سَيِّدِي لَا- تُعَذِّبْنِي وَأَنَا أَرْجُوكَ إِلَهِي [اللَّهُمَّ حَقِّقْ رَجَائِي وَآمِنْ خَوْفِي فَإِنَّ كَثْرَةَ ذُنُوبِي لَا- أَرْجُو فِيهَا [لَهَا] إِلَّا- عَفْوَكَ سَيِّدِي أَنَا
أَسْأَلُكَ مَا لَا أَسْتَحِقُّ وَأَنْتَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ فَاعْفِرْ لِي وَأَلْسِنِي مِنْ نَظْرِكَ ثَوْبًا يُعْطِي عَلَيَّ التَّبَعَاتِ وَتَغْفِرْهَا لِي وَلَا أَطَالِبْ
بِهَا إِنَّكَ ذُو مَنْ قَدِيمٍ وَصِدْفِ عَظِيمٍ وَتَجَاوَزِ كَرِيمٍ إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي تُفِيضُ سَيِّبِكَ عَلَيَّ مَنْ لَا يَسْأَلُكَ وَعَلَى الْجَاهِدِينَ بِرُبُوبِيَّتِكَ
فَكَيْفَ سَيِّدِي بِمَنْ سَأَلَكَ وَأَيَّفَنَ أَنَّ الْخَلْقَ لَكَ وَالْأَمْرُ إِلَيْكَ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ سَيِّدِي عَبِيدُكَ بِبَابِكَ أَهْلَامَتُهُ
الْخِصَاصَةُ بَيْنَ يَدَيْكَ يَقْرَعُ بَابَ إِحْسَانِكَ بِدُعَائِهِ [وَيَسْتَعِظُ جَمِيلَ نَظْرِكَ بِمَكُونِ رَجَائِكَ فَلَا تُعْرِضْ بَوَجْهِكَ الْكَرِيمَ عَنِّي وَاقْبَلْ
مَنِّي يَا أَقُولُ فَقَدْ دَعَوْتُ [دَعَوْتُكَ بِهَذَا الدُّعَاءِ وَأَنَا أَرْجُو أَنْ لَا تُرَدِّنِي مَعْرِفَةً مَنِّي بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي لَا يُخْفِيكَ
سَائِلٌ وَلَا يَنْفُصُكَ نَائِلٌ أَنْتَ كَمَا تَقُولُ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صَبْرًا جَمِيلًا وَفَرَجًا قَرِيبًا وَقَوْلًا صَادِقًا وَأَجْرًا عَظِيمًا أَسْأَلُكَ
يَا رَبَّ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلْتُكَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَأَجُودَ مَنْ
أُعْطِيَ أَعْطِنِي سُؤْلِي فِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَالْوَالِدِيَّ وَوَالِدِي وَأَهْلِي حُزَانَتِي وَإِخْوَانِي فِيكَ [وَأَرْغِضْ عَيْشِي وَأَطْهَرْ مُرُوتِي وَ
أَصْلِحْ جَمِيعَ أَحْوَالِي وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ أَطَلَّتْ عُمرُهُ وَحَسُنَتْ عَمَلُهُ وَأَتَمَّتْ عَلَيْهِ نِعْمَتِكَ وَرَضِيَتْ عَنْهُ وَأَحْيَيْتَهُ حَيَاةً طَيِّبَةً فِي أَدْوَمِ
السُّرُورِ وَأَسْبَغَ الْكِرَامِيَّةَ وَأَتَمَّ الْعَيْشَ إِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَلَا- تَفْعَلُ [يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ حُصْنِي مِنْكَ بِخَاصَّةِ ذِكْرِكَ وَلَا
تَجْعَلْ شَيْئًا مِمَّا أَتَقَرَّبُ بِهِ فِي آنَاءِ اللَّيْلِ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ رِيَاءً وَلَا سِمْعَةً وَلَا أَشْرًا وَلَا بَطْرًا وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْخَاشِعِينَ اللَّهُمَّ أَعْطِنِي
السَّعْيَ فِي الرِّزْقِ وَالْأَمْنَ فِي الْوَطَنِ وَقُرَّةَ الْعَيْنِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَالِدِ وَالْمَقَامَ فِي نِعْمِكَ عِنْدِي وَالصِّحَّةَ فِي الْجِسْمِ وَالْقُوَّةَ فِي
الْيَدَيْنِ وَالسَّلَامَةَ فِي الدِّينِ وَاسْتَعْمَلْنِي بِطَاعَتِكَ وَطَاعِيَةَ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَبَدًا مَا اسْتَعْمَرْتَنِي وَاجْعَلْنِي مِنْ أَوْفَرِ
عِبَادِكَ عِنْدَكَ نَصِيبًا فِي كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ وَتَنْزَلُهُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا أَنْتَ مُنْزَلُهُ فِي كُلِّ سَنَةٍ مِنْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا وَعَافِيَةٍ
تُلْبَسُهَا وَبَلِيَّةٍ تَدْفَعُهَا وَحَسَنَاتٍ تَقْبَلُهَا وَسَيِّئَاتٍ تَتَجَاوَزُ عَنْهَا وَارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا [عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَارْزُقْنِي
رِزْقًا وَاسِعًا مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ وَاصْبِرْ عَنِّي يَا سَيِّدِي الْأَسْوَاءَ وَأَفْضِ عَنِّي الدِّينَ وَالظَّلَامَاتِ حَتَّى لَا أَتَأَذَى بِسَيِّئَةٍ مِنْهُ وَخُذْ عَنِّي

بِأَسْمَاعٍ وَأَبْصَارِ أَعْدَائِي وَحُسَادِي وَالْبَاغِينَ عَلَيَّ وَانْصُرْنِي عَلَيْهِمْ وَأَقِرَّ عَيْنِي [وَأَحَقِّقْ ظَنِّي وَفَرِّحْ قَلْبِي وَاجْعَلْ لِي مِنْ هَمِّي وَكَرْبِي فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَاجْعَلْ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ تَحْتَ قَدَمَيَّ وَاكْفِنِي شَرَّ الشَّيْطَانِ وَشَرَّ السُّلْطَانِ وَسَيِّئَاتِ عَمَلِي وَطَهِّرْنِي مِنَ الذُّنُوبِ كُلِّهَا وَأَجْزِنِي مِنَ النَّارِ بَعْفُوكَ وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَزَوِّجْنِي مِنَ الْخَيْرِ الْعَيْنِ بِفَضْلِكَ وَالْحَقْنِي بِأَوْلِيَائِكَ الصَّالِحِينَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَبْرَارِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ صِلْ مَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ وَعَلَى أَجْسَادِهِمْ وَأَرْوَاحِهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ إِلَهِي وَسَيِّدِي وَعِزَّتِكَ وَجَلَالِكَ لِنِّسْ طَالِبْتَنِي بِذُنُوبِي لِطَالِبَتِكَ بَعْفُوكَ وَلِنِّسْ طَالِبْتَنِي بِلُؤْمِي لِطَالِبَتِكَ بِكَرَمِكَ وَلِنِّسْ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ لِأَخْبَرَنِي أَهْلَ النَّارِ بِحُبِّي لَكَ إِلَهِي وَسَيِّدِي إِنْ كُنْتُ لَا تَغْفِرُ إِلَّا لِأَوْلِيَائِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ فَالِي مَنْ يَفْزَعُ الْمُدْبِئُونَ وَإِنْ كُنْتُ لَا تُكْرِمُ إِلَّا أَهْلَ الْوَفَاءِ بِكَ فَمَنْ يَسْتَعِيثُ الْمَسْتَيْئُونَ إِلَهِي إِنْ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ فَفِي ذَلِكَ سُورُورٌ عَدْوُوكَ وَإِنْ أَدْخَلْتَنِي الْجَنَّةَ فَفِي ذَلِكَ سُورُورٌ نَبِيِّكَ وَأَنَا وَاللَّهِ أَعْلَمُ أَنَّ سُورُورَ نَبِيِّكَ أَحَبُّ إِلَيْكَ مِنْ سُورُورِ عَدْوُوكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَمَلَأَ قَلْبِي حُبًّا لَكَ وَخَشْيَةً مِنْكَ وَتَصَدِّيقًا بِكِتَابِكَ وَإِيمَانًا بِكَ وَفَرَقًا مِنْكَ وَشَوْقًا إِلَيْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ حَبِّبْ إِلَيَّ لِقَاءَكَ وَأَحْبِبْ لِقَائِي وَاجْعَلْ لِي فِي لِقَائِكَ الرَّاحَةَ وَالْفَرَجَ وَالْكَرَامَةَ اللَّهُمَّ الْحَقْنِي بِصَالِحِ مَنْ مَضَى وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِ مَنْ بَقِيَ وَخُذْ بِي سَبِيلَ الصَّالِحِينَ وَأَعِنِّي عَلَى نَفْسِي بِمَا تَعِينُ بِهِ الصَّالِحِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَأَخِنِّمْ عَمَلِي بِأَخْسَنِهِ وَاجْعَلْ ثَوَابِي مِنْهُ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَأَعِنِّي عَلَى صَالِحِ مَا أَعْطَيْتَنِي وَتَبَنِّي يَا رَبِّ وَلَا تَرُدَّنِي فِي سُوءِ مَا اسْتَقْدَنْتَنِي مِنْهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا لَا أَحْجَلَ لَهُ دُونَ لِقَائِكَ أَحِينِي مَا أَحْبَبْتَنِي عَلَيْهِ وَتَوَفَّنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي عَلَيْهِ وَابْعَثْنِي إِذَا بَعَثْتَنِي عَلَيْهِ وَأَبْرِئْ قَلْبِي مِنَ الرِّيَاءِ وَالشُّكِّ وَالسُّمْعِيَّةِ فِي دِينِكَ حَتَّى يَكُونَ عَمَلِي خَالِصًا لَكَ اللَّهُمَّ أَعْطِنِي بَصِيرَةً فِي دِينِكَ وَفَهْمًا فِي حُكْمِكَ وَفِقْهًا فِي عِلْمِكَ وَكِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَوَرَعًا يَحْجُزْنِي عَنْ مَعَاصِيكَ وَيَبِيضَ وَجْهِي بِنُورِكَ وَاجْعَلْ رَغْبَتِي فِيْمَا عِنْدَكَ وَتَوَفَّنِي فِي سَبِيلِكَ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُسْلِ وَالْفُسْلِ وَالْهَمِّ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَالْغَفْلَةِ وَالْقَسْوَةِ [وَالذُّلَّةِ] وَالْمَسِيكَةِ وَالْفَقْرَ وَالْفَاقَةَ وَكُلَّ بَلِيَّةٍ وَالْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَقْنَعُ وَبَطْنٍ لَا يَشْبَعُ وَقَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَدُعَاءٍ لَا يَسْمَعُ وَعَمَلٍ لَا يَنْفَعُ وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ عَلَى نَفْسِي وَدِينِي وَمَالِي وَعَلَى جَمِيعِ مَا رَزَقْتَنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا يُجِيرُنِي مِنْكَ أَحَدٌ وَلَا أَجِدُ مِنْ دُونِكَ مَلْتَحِدًا فَلَا تَجْعَلْ نَفْسِي فِي شَيْءٍ مِنْ عَذَابِكَ وَلَا تَرُدَّنِي بِهَلَاكِهِ وَلَا تَرُدَّنِي بِعَذَابِ أَلِيمٍ اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي وَأَعْلِ [كَعْبِي] وَأَذْكَرِي وَارْزُقْ دَرَجَتِي وَحُطَّ وَزُرِّي وَلَا تَذْكَرْنِي بِخَطِيئَتِي وَاجْعَلْ ثَوَابَ مَجْلِسِي وَثَوَابَ مَنْطِقِي وَثَوَابَ دُعَائِي رِضَاكَ وَالْجَنَّةَ وَأَعْطِنِي يَا رَبِّ جَمِيعَ مَا سَأَلْتَكَ وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ إِنِّي إِلَيْكَ رَاغِبٌ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْزَلْتَ فِي كِتَابِكَ [الْعَفْوَ وَآمَرْتَنَا] أَنْ نَعْفُو عَمَّنْ ظَلَمْنَا وَقَدْ ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا فَعَاغَفْنَا فَاغْفِرْ لَنَا يَا رَبِّ بِذَلِكَ مِنَّا وَآمَرْتَنَا أَنْ لَا نَرُدَّ سَانِلًا عَنْ أَبْوَابِنَا وَقَدْ جِئْتِكَ سَانِلًا فَلَا تَرُدَّنِي إِلَّا بِقَضَاءِ حَاجَتِي وَآمَرْتَنَا بِالْإِحْسَانِ إِلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُنَا وَنَحْنُ أَرْقَاؤُكَ فَاعْتِقْ رِقَابَنَا مِنَ النَّارِ يَا مَفْزَعِي عِنْدَ كَرْبَتِي وَيَا غَوْثِي عِنْدَ شِدَّتِي إِلَيْكَ فِرْعَتٌ وَبِكَ اسْتِغْتَتْ وَلَدْتُ لَا أَلُوذُ بِسِوَاكَ وَلَا أَطْلُبُ الْفَرَجَ إِلَّا مِنْكَ فَاعْتِنِي وَفَرِّجْ عَنِّي يَا مَنْ يَفُكُّ الْأَسِيرَ [يَقْبَلُ الْبَسِيرَ] وَيَغْفُو عَنِ الْكَثِيرِ أَقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ وَاعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا تَبَاشَّرُ بِهِ قَلْبِي وَيَقِينًا [صَادِقًا] حَتَّى أَعْلَمَ أَنَّهُ لَنْ يُصِيبَنِي إِلَّا مَا كَتَبْتَ لِي وَرَضْتَنِي مِنَ الْعَيْشِ بِمَا قَسَمْتَ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پنجم

و نیز شیخ فرموده که در سحر این دعا را می خوانی یا عِدَّتِي یا كَرْبَتِي یا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي یا وِلِيِّ فِي نِعْمَتِي یا غَايَتِي فِي رَغْبَتِي أَنْتَ السَّائِرُ عَوْرَتِي وَالْمُؤْمِنُ رُوعَتِي وَالْمُقْبِلُ عَثْرَتِي فَاعْفُرْ لِي خَطِيئَتِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خُشُوعَ الْإِيْمَانِ قَبْلَ خُشُوعِ الدُّلِّ فِي النَّارِ يَا وَاحِدٌ يَا صِمْدٌ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ سَأَلَهُ تَحَنُّنًا مِنْهُ وَرَحْمَةً وَيَبْتَدِئُ بِالْخَيْرِ مَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ تَفَضُّلاً مِنْهُ وَكَرَمًا بِكَرَمِكَ الدَّائِمِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَهَبْ لِي رَحْمَةً وَسِعَةً جَامِعَةً أُبَلِّغُ بِهَا خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَبَتَّ إِلَيْكَ مِنْهُ ثُمَّ عُدْتُ فِيهِ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ خَيْرٍ أَرَدْتُ بِهِ وَجَهَكَ فَخَالَطَنِي فِيهِ مَا لَيْسَ لَكَ اللَّهُمَّ صِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْفُ عَنِّي وَجُزْئِي بِحِلْمِكَ وَجُودِكَ يَا كَرِيمُ يَا مَنْ لَا يَخِيبُ سَائِلُهُ وَلَا يَنْفَعُ نَائِلُهُ يَا مَنْ عَلَا فَلَا شَيْءَ فَوْقَهُ وَدَنَا فَلَا شَيْءَ دُونَهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي يَا فَالِقَ الْبَحْرِ لِمُوسَى اللَّيْلَةَ اللَّيْلَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ اللَّهُمَّ طَهِّرْ قَلْبِي مِنَ التَّفَاقِقِ وَعَمَلِي مِنَ الرِّيَاءِ وَلِسَانِي مِنَ الْكِذْبِ وَعَيْنِي مِنَ الْخِيَانَةِ فَإِنَّكَ تَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ يَا رَبِّ هَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ الْمُسْتَجِيرِ بِكَ مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ الْهَارِبِ إِلَيْكَ مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ مَنْ يَبُوءُ لَكَ بِخَطِيئَتِهِ وَيَعْتَرِفُ بِذَنْبِهِ وَيَتُوبُ إِلَى رَبِّهِ هَذَا مَقَامُ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ هَذَا مَقَامُ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ هَذَا مَقَامُ الْمَحْزُونِ الْمَكْرُوبِ هَذَا مَقَامُ الْمَغْمُومِ [الْمَحْزُونِ الْمَهْمُومِ هَذَا مَقَامُ الْغَرِيبِ الْغَرِيبِ هَذَا مَقَامُ الْمُسْتَوْحِشِ الْفَرِيقِ هَذَا مَقَامُ مَنْ لَا يَجِدُ لِدَنْبِهِ غَافِرًا غَيْرَكَ وَلَا لَصُغْفِهِ مَقُوبًا إِلَّا أَنْتَ وَلَا لَهُمْ مَفْرَجًا سِوَاكَ يَا اللَّهُ يَا كَرِيمُ لَا تُحْرِقْ وَجْهِي بِالنَّارِ بَعِيدِ سِجُودِي لَكَ وَتَغْفِيرِي بِغَيْرِ مَنْ مَنِي عَلَيْكَ بَلْ لَكَ الْحَمْدُ وَالْمَنْ وَالْتَفَضُّلُ عَلَيَّ ارْحَمْ أَيُّ رَبِّ أَيُّ رَبِّ أَيُّ رَبِّ بَكَوَيْدِ تَأْتِيكَ نَفْسٌ قَطَعَتْ شُودَ ضَعْفِي وَقَلَّةَ حِيلَتِي وَرَقَّةَ جِلْدِي وَتَبَدَّدَ أَوْصَالِي وَتَنَاقَرَتْ لَحْمِي وَجَسْمِي وَجَسَدِي وَوَحْدَتِي وَوَحْشَتِي فِي قَبْرِي وَجَزَعِي مِنْ صَمِيرِ الْبَلَاءِ أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ قَرَّةَ الْعَيْنِ وَالْإِعْتِبَاطَ يَوْمَ الْحِسْرَةِ وَالنَّدَامَةَ بِيَضِّ وَجْهِي يَا رَبِّ يَوْمَ تَسْوَدُّ الْوُجُوهَ آمَنِي مِنَ الْفَرْعِ الْبَاطِلِ أَسْأَلُكَ الْبُشْرَى يَوْمَ تَقْلَبُ الْقُلُوبَ وَالْأَبْصَارُ وَالْبُشْرَى عِنْدَ فِرَاقِ الدُّنْيَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَرْجُوهُ عَوْنًا إِلَى فِي حَيَاتِي وَأَعِدُّهُ ذُخْرًا لِيَوْمَ فَاقَتِي الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ وَلَا أَدْعُو غَيْرَهُ وَلَا لَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَحَيِّبَ دُعَائِي الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَرْجُوهُ وَلَا أَرْجُو غَيْرَهُ وَلَا لَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَأَخْلَفَ رَجَائِي الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُنْعِمِ الْمُحْسِنِ الْمُجْمِلِ الْمُفْضِلِ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَلِيُّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَصَاحِبُ كُلِّ حَسَنَةٍ وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ وَقَاضِي كُلِّ حَاجَةٍ اللَّهُمَّ صِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي الْيَقِينَ وَحُسْنَ الظَّنِّ بِكَ وَأَثْبِتْ رَجَائِي فِي قَلْبِي وَاقْطَعْ رَجَائِي عَمَّنْ سِوَاكَ حَتَّى لَا أَرْجُو غَيْرَكَ وَلَا أَتَقُ إِلَّا بِكَ يَا لَطِيفًا لِمَا تَشَاءُ [إِشَاءَ] الطُّفْلِ لِي فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى يَا رَبِّ إِنِّي ضَعِيفٌ عَلَى النَّارِ فَلَا تُعَذِّبْنِي بِالنَّارِ يَا رَبِّ ارْحَمْ دُعَائِي وَتَضَرُّعِي وَخَوْفِي وَذُلِّي وَمَسْكَتِي وَتَعْوِيدِي وَتَوَلِيدِي يَا رَبِّ إِنِّي ضَعِيفٌ عَنِ طَلَبِ الدُّنْيَا وَأَنْتَ وَاسِعٌ كَرِيمٌ أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ بِفَوْتِكَ عَلَى ذَلِكَ وَقُدْرَتِكَ عَلَيْهِ وَعِزَّتِكَ عَلَيَّ وَأَنْتَ تَزْرُقْنِي فِي عَامِي هَذَا وَشَهْرِي هَذَا وَيَوْمِي هَذَا وَسَاعَتِي هَذِهِ رِزْقًا تُغْنِينِي بِهِ عَنِ تَكْلِيفِ مَا فِي أَيْدِي النَّاسِ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ الطَّيِّبِ أَيُّ رَبِّ مِنْكَ أَطْلُبُ وَإِلَيْكَ أَرْغَبُ وَإِيَّاكَ أَرْجُو وَأَنْتَ أَهْلُ ذَلِكَ لَا أَرْجُو غَيْرَكَ وَلَا أَتَقُ إِلَّا بِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَيُّ رَبِّ ظَلَمْتُ نَفْسِي فَأَغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَارْحَمْنِي يَا سَمِيعٌ كُلُّ صَوْتٍ وَيَا جَامِعٌ كُلُّ قَوْتٍ وَيَا بَارِيَّ النُّفُوسِ بَعِيدِ الْمَوْتِ يَا مَنْ لَا تَعْسَاهُ الظُّلُمَاتُ وَلَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ وَلَا يَسْغُلُهُ شَيْءٌ عَنِ شَيْءٍ أَعْطِ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَفْضَلَ مَا سَأَلْتُكَ وَأَفْضَلَ مَا سَأَلْتُ لَهْ وَأَفْضَلَ مَا أَنْتَ مَسْئُولٌ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهَبْ لِي الْعَافِيَةَ حَتَّى تَهْنِئَتِي الْمَعِيشَةَ وَأَخِيحَ لِي بِخَيْرٍ حَتَّى لَا تَضُرَّنِي الذُّنُوبُ اللَّهُمَّ رَضِينِي بِمَا قَسَمْتَ لِي حَتَّى لَا أَسْأَلَ أَحَدًا شَيْئًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْتَحْ لِي خَزَائِنَ رَحْمَتِكَ وَارْحَمْنِي رَحْمَةً لَا تُعَذِّبُنِي بَعْدَهَا أَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا لَا تُفْقِرُنِي إِلَى أَحَدٍ بَعْدَهُ سِوَاكَ تَزِيدُنِي بِذَلِكَ شُكْرًا وَإِلَيْكَ فَاقَةً وَفَقْرًا وَبِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ غِنًى وَتَعَفُّفًا يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا مَلِيكُ يَا مُقْتَدِرُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي اللَّهُمَّ كَلِّهِ وَأَفْضِ لِي بِالْحُسَيْنِيِّ وَبَارِكْ لِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي وَأَفْضِ لِي جَمِيعَ حَوَائِجِي اللَّهُمَّ يَسِّرْ لِي مَا أَخَافُ تَعْسِيرَهُ [تَعْسِيرَهُ] فَإِنَّ تَيْسِيرَ مَا أَخَافُ تَعْسِيرَهُ [تَعْسِيرَهُ] عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ وَسَهْلٌ لِي مَا أَخَافُ حُزُونَتَهُ وَنَفْسٌ عَنِّي مَا أَخَافُ ضَيْقَهُ وَكُفٌّ عَنِّي مَا أَخَافُ هَمَّهُ وَاصْرَفْ عَنِّي مَا أَخَافُ بَلِيئَتَهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ ائِمْلًا قَلْبِي حُبًّا لَكَ وَخَشْيَةً مِنْكَ وَتَضِيدًا لَكَ وَإِيمَانًا بِكَ وَفِرْقًا مِنْكَ وَشَوْقًا إِلَيْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ إِنَّ لَكَ حُقُوقًا فَتَصَدَّقْ بِهَا عَلَيَّ وَلِلنَّاسِ قِبَلِي تَبِعَاتٌ فَتَحْمَلْهَا عَنِّي وَقَدْ أُوجِبْتَ لِكُلِّ ضَيْفٍ قَرَى وَأَنَا ضَيْفُكَ فَاجْعَلْ قَرَايَ اللَّيْلَةَ الْجَنَّةَ يَا وَهَّابَ الْجَنَّةِ يَا وَهَّابَ الْمُغْفِرَةِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ

می‌خوانی دعای ادريس را که شيخ و سيد روايت کرده‌اند طالب آن رجوع به مصباح يا اقبال نمايد

هفتم

می‌خوانی اين دعا را که مختصرترين دعاهاى سحر است و در اقبال است: يَا مُفْرَعِي عِنْدَ كُرْبَتِي وَ يَا غَوْثِي عِنْدَ شِدَّتِي إِلَيْكَ فَرَعْتُ وَ بِكَ اسْتَعْنْتُ وَ بِكَ لُدْتُ لَا أَلُوذُ بِسِوَاكَ وَ لَا أَطْلُبُ الْفَرَجَ إِلَّا مِنْكَ فَاعْنِنِي وَ فَرِّجْ عَنِّي يَا مَنْ يَقْبَلُ الْيَسِيرَ وَ يَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ أَقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ وَ اعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَانًا تَبَاشَرُ بِهِ قَلْبِي وَ يَقِينًا حَتَّى أَعْلَمَ أَنَّهُ لَنْ يُصِيبَنِي إِلَّا مَا كَتَبْتَ لِي وَ رَضِنِي مِنَ الْعَيْشِ بِمَا قَسَمْتَ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا عُذَّتِي فِي كُرْبَتِي وَ يَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي وَ يَا وَلِيَّيَ فِي نِعْمَتِي وَ يَا غَايَتِي فِي رَغْبَتِي أَنْتَ السَّاتِرُ عَوْرَتِي وَ الْآمِنُ رَوْعَتِي وَ الْمُقِيلُ عَثْرَتِي فَاعْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

هشتم

می‌خوانی اين تسيحات را که در اقبال است نیز سُبْحَانَ مَنْ يَعْلَمُ جَوَارِحَ الْقُلُوبِ سُبْحَانَ مَنْ يُحْصِي عَدَدَ الذُّنُوبِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَيْنِ سُبْحَانَ رَبِّ الْوُدُودِ سُبْحَانَ الْفَرْدِ الْوَلِيِّ سُبْحَانَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَغْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُؤَاخِذُ أَهْلَ الْأَرْضِ بِاللَّوَانِ الْعَذَابِ سُبْحَانَ الْحَنَّانِ الْمَنَّانِ سُبْحَانَ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَ الْجَبَّارِ الْجَوَادِ سُبْحَانَ الْكَرِيمِ الْحَلِيمِ سُبْحَانَ الْبَصِيرِ الْعَلِيمِ سُبْحَانَ الْبَصِيرِ الْوَاسِعِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَلَى إِقْبَالِ النَّهَارِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَلَى إِذْبَارِ اللَّيْلِ وَ إِقْبَالِ اللَّيْلِ وَ إِقْبَالِ النَّهَارِ [سُبْحَانَ اللَّهِ عَلَى إِقْبَالِ النَّهَارِ وَ إِذْبَارِ اللَّيْلِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَلَى إِقْبَالِ النَّهَارِ وَ إِذْبَارِ اللَّيْلِ وَ لَهُ الْحَمْدُ وَ الْمَجْدُ وَ الْعِزَّةُ وَ الْكِبْرِيَاءُ مَعَ كُلِّ نَفْسٍ وَ كُلِّ طَرْفَةِ عَيْنٍ وَ كُلِّ لَمَحَةٍ سَبَقَ فِي عِلْمِهِ سُبْحَانَكَ مَلَأَ مَا أَحْصَى كِتَابُكَ سُبْحَانَكَ زَنَهُ عَرْشُكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ وَ بَدَانَ كَمَا عَلِمَا فَرَمُودَهُ أَنْدَا كَمَا أَكْرَمْتَ رُوزَهُ رَا بَعْدَ أَزْ سَحُورٍ بَكْنَدُ بَهْتَرُ اسْتِ وَ أَزْ أَوَّلِ شَبِّ تَا بَهْ آخِرِ شَبِّ نِيْتِ مِي تَوَانِ كَرْدُ وَ هَمِينِ كَمَا مِي دَانَدُ وَ قَصْدُ دَارَدُ كَمَا فَرْدَا أَزْ بَرَايِ خُدَا رُوزَهُ مِي كِيرِدُ وَ اَمْسَاكُ أَزْ مَفْطَرَاتِ مِي كَنْدُ بَسْ اسْتِ وَ شَايِسْتَهْ اسْتِ كَمَا دَرِ سَحْرَاهَا نَمَازِ شَبِّ رَا تَرْكُ نَكْنَدُ وَ تَهْجِدُ بَهْ عَمَلِ آوَرْدُ

قسم چهارم در اعمال روزهای ماه رمضان است

اشاره

و آن چند چیز است

اول

بخواند هر روز اين دعا را که شيخ و سيد نقل کرده‌اند: اللَّهُمَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَ الْفُرْقَانِ وَ هَذَا شَهْرُ الصِّيَامِ وَ هَذَا شَهْرُ الْقِيَامِ وَ هَذَا شَهْرُ الْإِنَابَةِ وَ هَذَا شَهْرُ التَّوْبَةِ وَ هَذَا شَهْرُ الْمَغْفِرَةِ وَ الرَّحْمَةِ وَ هَذَا شَهْرُ الْعِتْقِ مِنَ النَّارِ وَ الْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَ هَذَا شَهْرٌ فِيهِ لَيْلَةُ الْقَدْرِ الَّتِي هِيَ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اعْنِي عَلَى صِيَامِهِ وَ

قِيَامِهِ وَ سَلَّمَهُ لِي وَ سَلَّمَنِي فِيهِ وَ أَعِنِّي عَلَيْهِ بِأَفْضَلِ عَوْنِكَ وَ وَفَّقْنِي فِيهِ لِطَاعَتِكَ وَ طَاعَةَ رَسُولِكَ وَ أَوْلِيَائِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَ فَرَّغْنِي فِيهِ لِعِبَادَتِكَ وَ دُعَائِكَ وَ تِلَاوَةِ كِتَابِكَ وَ أَعْظِمْ [عَظْمٌ لِي فِيهِ التَّبَرُّكَةُ] [وَ أَحْرُزْ لِي فِيهِ التَّوْبَةَ] وَ أَحْسِنْ لِي فِيهِ الْعَافِيَةَ [الْعَافِيَةُ] وَ أَصَحِّ فِيهِ يَدَيَّ وَ أَوْسِعْ [إِلَى فِيهِ رِزْقِي وَ أَكْفِنِي فِيهِ مَا أَهْمَنِي وَ اسْتَجِبْ فِيهِ دُعَائِي وَ بَلِّغْنِي فِيهِ رَحَائِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَذْهَبْ عَنِّي فِيهِ النَّعَاسَ وَ الْكَسَلَ وَ السَّامَةَ وَ الْفُتْرَةَ وَ الْقَسْوَةَ وَ الْعَقْلَةَ وَ الْعِرَّةَ وَ جَبْنِي فِيهِ الْعِلَلَ وَ الْأَسْقَامَ وَ الْهُمُومَ وَ الْأَحْزَانَ وَ الْأَعْرَاضَ وَ الْأَمْرَاضَ وَ الْخَطَايَا وَ الذُّنُوبَ وَ اصْرِفْ عَنِّي فِيهِ السُّوءَ [الْأَسْوَاءَ] وَ الْفُحْشَاءَ وَ الْجَهْدَ وَ الْبَلَاءَ وَ التَّعَبَ وَ الْعَنَاءَ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعِزَّنِي فِيهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَ هَمَزِهِ وَ لَمَزِهِ وَ نَفَثِهِ وَ نَفْخِهِ وَ وَسْوَاسِيَّتِهِ وَ تَنْبِيْطِهِ [وَ بَطْشِهِ وَ كَيْدِهِ وَ مَكْرِهِ وَ حَبَائِلِهِ وَ خُدَعِهِ وَ أَمَانِيَّتِهِ وَ عُرُورِهِ وَ فِتْنَتِيهِ وَ شَرَكِيهِ وَ أَحْزَابِيهِ وَ أَتْبَاعِيهِ وَ أَشْيَاعِيهِ وَ أَوْلِيَائِيهِ وَ شُرَكَائِيهِ وَ جَمِيعِ مَكَائِدِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنَا قِيَامَهُ وَ صَيَامَهُ وَ بُلُوغَ الْأَمَلِ فِيهِ وَ فِي قِيَامِهِ وَ اسْتِكْمَالَ مَا يُرْضِيكَ عَنِّي صَبْرًا وَ احْتِسَابًا وَ إِيمَانًا وَ يَقِينًا ثُمَّ تَقَبَّلْ ذَلِكَ مِنِّي بِالْأَضْعَافِ الْكَثِيرَةِ وَ النَّاجِرِ الْعَظِيمِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنِي [وَ ارْزُقْنَا] الْحَيَّجَّ وَ الْعُمْرَةَ [وَ الْجِدَّ] وَ الْاجْتِهَادَ وَ الْقُوَّةَ وَ النَّشَاطَ وَ الْإِنَابَةَ وَ التَّوْبَةَ [وَ التَّوْفِيقَ وَ التَّوْبَةَ وَ الْخَيْرَ] [وَ الْمَقْبُولَ وَ الرَّغْبَةَ وَ الرَّهْبَةَ وَ التَّضَرُّعَ وَ الْخُشُوعَ وَ الرِّقَّةَ وَ النَّيَّةَ الصَّادِقَةَ وَ صِدْقَ اللَّسَانِ وَ الْوَجَلَ مِنْكَ وَ الرَّجَاءَ لَكَ وَ التَّوَكُّلَ عَلَيْكَ وَ الثَّقَنَةَ بِكَ وَ الْوَرَعَ عَنِ مَحَارِمِكَ مَعَ صَالِحِ الْقَوْلِ وَ مَقْبُولِ السَّعْيِ وَ مَرْفُوعِ الْعَمَلِ وَ مُسْتَجَابِ الدَّعْوَةِ وَ لَا تَحُلْ بَيْنِي وَ بَيْنَ شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ بَعْرَضٍ وَ لَا مَرَضٍ وَ لَا هَمٍّ وَ لَا عَمٍّ وَ لَا سِقَمٍ وَ لَا غَفْلَةٍ وَ لَا نِسْيَانٍ بَلْ بِالتَّعَاهُدِ وَ التَّحْفِظِ لَكَ وَ فِيكَ وَ الرَّعَايَةِ لِحَقِّكَ وَ الْوَفَاءِ بِعَهْدِكَ وَ وَعْدِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اقسِمْ لِي فِيهِ أَفْضَلَ مَا تَقْسِمُهُ لِعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَ أَعْطِنِي فِيهِ أَفْضَلَ مَا تُعْطِي أَوْلِيَاءَكَ الْمُقْرَبِينَ مِنَ الرَّحْمَةِ وَ الْمَغْفِرَةِ وَ التَّحْنِ وَ الْإِحْسَانِ وَ الْعَفْوِ وَ الْمَغْفِرَةِ الدَّائِمَةِ وَ الْعَافِيَةِ وَ الْمَعَاوَةِ وَ الْعِنْتِ مِنَ النَّارِ وَ الْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَ خَيْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ دُعَائِي فِيهِ إِلَيْكَ وَاصِلًا وَ رَحْمَتَكَ وَ خَيْرَكَ إِلَيَّ فِيهِ نَازِلًا وَ عَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا- وَ سَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا وَ ذَنْبِي فِيهِ مَغْفُورًا حَتَّى يَكُونَ نَصِيْبِي فِيهِ الْبَأْكَرُ [الْبَأْكَرُ] وَ حَظِّي فِيهِ الْأَوْفَرُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ وَفَّقْنِي فِيهِ لِلتَّوَكُّلِ عَلَى أَفْضَلِ حَالَ تَحِبُّ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهَا أَحَدٌ مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَ أَرْضَاهَا لَكَ ثُمَّ اجْعَلْهَا لِي خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ وَ ارْزُقْنِي فِيهَا أَفْضَلَ مَا رَزَقْتَ أَحَدًا مِمَّنْ بَلَّغْتَهُ إِيَّاهَا وَ أَكْرَمْتَهُ بِهَا وَ اجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ عَتَقَائِكَ مِنْ جَهَنَّمَ وَ طَلْقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَ سَعْدَاءِ خَلْقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَ رِضْوَانِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا الْجِدَّ وَ الْاجْتِهَادَ وَ الْقُوَّةَ وَ النَّشَاطَ وَ مَا تَحِبُّ وَ تَرْضَى اللَّهُمَّ رَبَّ الْفَجْرِ وَ لَيْلِ عَشْرِ [وَ اللَّيَالِي الْعَشْرِ] وَ الشَّفَعِ وَ الْوَتْرِ وَ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ مَا أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَ رَبَّ جَبْرَائِيلَ وَ مِيكَائِيلَ وَ إِسْرَافِيلَ وَ عِزْرَائِيلَ وَ جَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُقْرَبِينَ وَ رَبَّ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ رَبَّ مُوسَى وَ عِيسَى وَ جَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ وَ رَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ وَ بِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّكَ الْعَظِيمِ لَمَّا صَلَّيْتَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَ نَظَرْتَ إِلَيَّ نَظْرَةَ رَحِيمَةٍ تَرْضَى بِهَا عَنِّي رِضَى لا- سَيَخْطُ [تَسْخَطُ] عَلَيَّ بَعْدَهُ أَبَدًا وَ أَعْطَيْتَنِي جَمِيعَ سُؤْلِي وَ رَغْبَتِي وَ أُمِّيَّتِي وَ إِرَادَتِي وَ صَرَفْتَ عَنِّي مَا أَكْرَهُ وَ أَحْذَرُ وَ أَخَافُ عَلَى نَفْسِي وَ مَا لَا أَخَافُ وَ عَن أَهْلِي وَ مَالِي وَ إِخْوَانِي وَ ذُرِّيَّتِي اللَّهُمَّ إِلَيْكَ فَرَرْنَا مِنْ ذُنُوبِنَا فَأَوْنَا تَائِبِينَ وَ تَبَّ عَلَيْنَا مُسْتَعْفِرِينَ وَ اغْفِرْ لَنَا مُتَعَوِّذِينَ وَ أَعِزَّنَا مُسْتَجِيرِينَ وَ أَحْرُزْنَا مُسْتَسْلِمِينَ وَ لَا تَحْدُلْنَا رَاهِبِينَ وَ آمِنَّا رَاجِعِينَ وَ شَفِّعْنَا سَائِلِينَ وَ أَعْطِنَا إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ قَرِيبٌ مُجِيبُ الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي وَ أَنَا عَبْدُكَ وَ أَحَقُّ مِنْ سَيِّئِ الْعَبْدِ رَبَّهُ وَ لَمْ يَسْأَلِ الْعِبَادُ مِثْلَكَ كَرَمًا وَ جُودًا يَا مَوْضِعَ شُكْرِ السَّائِلِينَ وَ يَا مُنْتَهَى حَاجَةِ الرَّاجِعِينَ وَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَ يَا مَلْجَأَ الْهَارِبِينَ وَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَضْرِرِّينَ وَ يَا رَبَّ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَ يَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ وَ يَا فَارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ وَ يَا كَاشِفَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانَ يَا رَحِيمًا يَا رَحِيمًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَ عُيُوبِي وَ إِسَاءَتِي وَ ظُلْمِي وَ جُرْمِي وَ إِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي وَ ارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَ رَحْمَتِكَ فَإِنَّهُ لا- يَمْلِكُهَا [لا- يَمْلِكُهَا] عَيْزُكَ وَ اغْفُ عَنِّي وَ اغْفِرْ لِي كَدْلَ مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي وَ اغْصِرْ مِنِّي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي وَ اسْتُرْ عَلَيَّ وَ عَلَيَّ وَالِدِيَّ وَ وَلَدِيَّ وَ قَرَابَتِي وَ أَهْلَ حُرَاتِي وَ [كُلِّ مَنْ كَانَ مِنِّي بِسَبِيلِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ فَإِنَّ ذَلِكَ كُلَّهُ بِيَدِكَ

وَ أَنْتَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ فَلَا تُحَيِّنِي يَا سَيِّدِي وَلَا تَرُدُّ دُعَائِي وَلَا يَدِي إِلَى نَحْرِي حَتَّى تَفْعَلَ ذَلِكَ بِي وَ تَسْتَجِيبَ لِي جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ وَ تَزِيدَنِي مِنْ فَضْلِكَ فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ نَحْنُ إِلَيْكَ رَاغِبُونَ اللَّهُمَّ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى [كُلُّهَا] وَ الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَ الْكِبْرِيَاءُ وَ الْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنْ كُنْتُ قَضَيْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ تَنْزَلَ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ فِيهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي السُّعَدَاءِ وَ رُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ إِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَ إِسَاءَتِي مُغْفُورَةً وَ أَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تَبَاشَّرُ بِهِ قَلْبِي وَ إِيْمَانًا لَا يَشُوبُهُ شَكٌّ وَ رِضَى بِمَا قَسَمْتَ لِي وَ آتِنِي [تَوْتِينِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنِي عَذَابَ النَّارِ وَ إِنْ لَمْ تَكُنْ قَضَيْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ تَنْزَلَ الْمَلَائِكَةَ وَ الرُّوحِ فِيهَا فَأَخْزِنِي إِلَى ذَلِكَ وَ ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَ شُكْرَكَ وَ طَاعَتَكَ وَ حُسْنَ عِبَادَتِكَ وَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا رَبَّ مُحَمَّدٍ اغْضَبِ الْيَوْمَ لِمُحَمَّدٍ وَ لِأَبْرَارِ عَشْرَتِهِ وَ اقْتُلْ أَعْدَاءَهُمْ يَدَدًا وَ أَحْصِهِمْ عِدَدًا وَ لَا تَدْعُ عَلَيَّ ظَهْرَ الْأَرْضِ مِنْهُمْ أَحَدًا وَ لَا تَغْفِرْ لَهُمْ أَبَدًا يَا حَسَنَ الصُّحْبَةِ يَا خَلِيفَةَ النَّبِيِّ أَنْتَ أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ الْيَدِيءُ الْبَدِيعُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ وَ الدَّائِمُ غَيْرُ الْعَافِلِ وَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ أَنْتَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ أَنْتَ خَلِيفَةُ مُحَمَّدٍ وَ نَاصِرُهُ مُحَمَّدٌ وَ مَفْضَلُ مُحَمَّدٍ أَسْأَلُكَ أَنْ تَنْصِرَ وَصِيَّ مُحَمَّدٍ وَ خَلِيفَتَهُ مُحَمَّدٍ وَ الْقَائِمَ بِالْقِسْطِ مِنْ أَوْصِيَاءِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْنِهِمْ اعْطِفْ عَلَيْهِمْ نَصِيرَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ اجْعَلْ عَاقِبَةَ أَمْرِي إِلَى غُفْرَانِكَ وَ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ كَذَلِكَ نَسَبْتُ نَفْسَكَ يَا سَيِّدِي بِاللَّطِيفِ [بِاللُّطْفِ بَلِي إِنَّكَ لَطِيفٌ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ الطُّفَّ [بِي إِنَّكَ لَطِيفٌ لِمَا تَشَاءُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنِي الْحَيِّجَ وَ الْعُمْرَةَ فِي عَامِنَا هَذَا وَ تَطَوَّلْ عَلَيَّ بِجَمِيعِ حَوَائِجِي لِلْآخِرَةِ وَ الدُّنْيَا بِسِوَاكَ مَرْتَبَةً بِكَوَيْدِ أَسْتَعْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ إِنْ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ أَسْتَعْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ إِنْ رَبِّي رَحِيمٌ وَ دُودٌ أَسْتَعْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ إِنَّهُ كَمَا كَانَ غَفَّارًا [غَفُورًا] اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ رَبِّ إِنِّي عَمِلْتُ سُوءًا وَ ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاعْفِرْ لِي إِنَّهُ لَا يَعْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْحَلِيمُ الْعَظِيمُ الْكَرِيمُ الْغَفَّارُ لِلذَّنْبِ الْعَظِيمِ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِنْ اللَّهُ كَانَ غُفُورًا رَحِيمًا بِسِوَاكَ يَا دَعَا رَا بِخَوَانِدِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ لِي مِمَّا تَقْضِي وَ تَقْدَرُ مِنَ الْأَمْرِ الْعَظِيمِ الْمَحْتُومِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَ لَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حُجَّتِهِمُ الْمَشْكُورِ سَعْيِهِمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمَكْفَرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَ أَنْ تَجْعَلَ لِي مِمَّا تَقْضِي وَ تَقْدَرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَ تَوْسِعَ رِزْقِي وَ تُوَدِّيَ عَنِّي أَمْيَانَتِي وَ دِينِي آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرْجًا وَ مَخْرَجًا وَ ارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَ مِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ وَ احْرُسْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَرِسُ وَ مِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَرِسُ وَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ سَلِّمْ كَثِيرًا

دوم

و فرموده اند می خوانی این تسبیحات را در هر روز ماه رمضان از اول تا به آخر و آن ده جزء است هر جزء آن مشتمل بر ده سبحان الله: سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَ مَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ السَّمِيعِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَسْمَعُ مِنْهُ يَسْمَعُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرْضِينَ وَ يَسْمَعُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبُرِّ وَ الْبَحْرِ وَ يَسْمَعُ الْبَائِسِينَ وَ الشُّكُورَى وَ يَسْمَعُ السَّرَّ وَ الْخَفَى وَ يَسْمَعُ وَ سِيَاسَ الصُّدُورِ وَ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَ مَا تَخْفَى الصُّدُورُ وَ لَا يُصَمُّ سَمْعُهُ صَوْتِ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَ مَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الْبَصِيرِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَبْصَرَ مِنْهُ يُبْصِرُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرْضِينَ وَ يُبْصِرُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبُرِّ وَ الْبَحْرِ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَ هُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَ هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ [وَ] لَا تُغْشَى [تَغْشَى بَصِيرَهُ الظُّلْمَةُ وَ لَا يُسْتَرُّ مِنْهُ بَسْتَرٌ وَ لَا يُوَارَى مِنْهُ جِدَارٌ وَ لَا يَغِيبُ عَنْهُ بَرٌّ وَ لَا

بَحْرٌ وَلَا يُكْنُ [يَكُنُّ مِنْهُ جَبَلٌ مَا فِي أَضِلِّهِ وَلَا قَلْبٌ مَا فِيهِ وَلَا جَنْبٌ مَا فِي قَلْبِهِ وَلَا يَسْتَيْتِرُ مِنْهُ صَغِيرٌ وَلَا كَبِيرٌ وَلَا يَسْتَخْفِي مِنْهُ صَغِيرٌ لَصِغَرِهِ وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالتُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الحَبِّ وَالتَّنَوِي سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُنْشِئُ السَّحَابَ الثَّقَالَ وَيَسْبِغُ الرِّغْدَ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةَ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَيُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَيَنْزِلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ بِكَلِمَتِهِ وَيُنْبِتُ النَّبَاتَ بِقُدْرَتِهِ وَيَسْقِطُ الْوَرَقَ [يَسْقِطُ الْوَرَقَ بِعِلْمِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَضِعْزُعٌ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابِ مُبِينٍ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالتُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الحَبِّ وَالتَّنَوِي سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَغِيصُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ سِوَاءِ مَنْكُمْ مَنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ لَهُ مَعْقَبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَى وَيَعْلَمُ مَا تَقْضَى الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَيُعْزِزُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالتُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الحَبِّ وَالتَّنَوِي سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ مَالِكِ الْمُلْكِ تُوْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُدْءِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ [بِيَدِهِ الْخَيْرُ إِنَّكَ [وَهُوَ] عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَزُوقُ مَنْ تَشَاءُ بَغَيْرِ حِسَابٍ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالتُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الحَبِّ وَالتَّنَوِي سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالتَّبْحِرِ وَمَا تَسْقِطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالتُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الحَبِّ وَالتَّنَوِي سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يُحْصِي مَدْحَتَهُ الْقَائِلُونَ وَلَا يَجْزِي بِالْآيَةِ الشَّاكِرُونَ الْعَابِدُونَ وَهُوَ كَمَا قَالَ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ [يَقُولُ الْقَائِلُونَ وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ كَمَا أَتَى عَلَى نَفْسِهِ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالتَّأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالتُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الحَبِّ وَالتَّنَوِي سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْعَلُهُ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْعَلُهُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَلَا يَشْعَلُهُ عِلْمُ شَيْءٍ عَنْ عِلْمِ شَيْءٍ وَلَا يَشْعَلُهُ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلَا حِفْظُ شَيْءٍ عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ وَلَا يُسَاوِيهِ شَيْءٌ وَلَا يَعْدِلُهُ شَيْءٌ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالتُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الحَبِّ وَالتَّنَوِي سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالتَّأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنِحَةٍ مثنى وَثَلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مَا يَفْتِخِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالتُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الحَبِّ وَالتَّنَوِي سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ

سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَىٰ وَمَا لَا يُرَىٰ سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَىٰ ثَلَاثِهِ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا حَمْسِيَهُ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَمَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

سوم

و نیز فرموده‌اند می‌خوانی این صلوات را در هر روز ماه رمضان: إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَ سَلِّمُوا تَسْلِيمًا لَنَبِيِّكَ يَا رَبِّ وَسَعْدَيْكَ وَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَ بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ ارْحَمْ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ كَمَا رَحِمْتَ إِبْرَاهِيمَ وَ آلَ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ سَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا سَلَّمْتَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ امْنُنْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا مَنَنْتَ عَلَى مُوسَىٰ وَ هَارُونَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا شَرَّفْتَنَا بِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ابْنَعُهُ مَقَامًا مَحْمُودًا يَغِطُّهُ بِهِ الْمَأْوَلُونَ وَ الْمَأْخُزُونَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا طَلَعَتْ شَمْسٌ أَوْ غَرَبَتْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا طَرَفَتْ عَيْنٌ أَوْ بَرَقَتْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا ذُكِرَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا سَبَّحَ اللَّهُ مَلَكٌ أَوْ قَدَسَهُ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِي الْأَوَّلِينَ وَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِي الْآخِرِينَ وَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ رَبِّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَ رَبِّ الرُّكْنِ وَ الْمَقَامِ وَ رَبِّ الْجَلِّ وَ الْحَرَامِ أَتْلُجْ مُحَمَّدًا نَبِيَّكَ عَنَّا السَّلَامَ [وَ أَهْلَ بَيْتِهِ عَنَّا أَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَ السَّلَامِ اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا مِنَ الْبَهَاءِ وَ النَّضْرَةِ وَ الشُّرُورِ وَ الْكِرَامَةِ وَ الْعِبْطَةِ وَ الْوَسِيلَةَ وَ الْمُنْزَلَةَ وَ الْمَقَامَ وَ الشَّرْفَ وَ الرَّفْعَةَ وَ الشَّفَاعَةَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَفْضَلَ مَا تُعْطِي أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَ أَعْطِ مُحَمَّدًا فَوْقَ مَا تُعْطِي الْخَلَائِقَ مِنَ الْخَيْرِ أَضْعَافًا [مُضَاعَفَةً] كَثِيرَةً لَا يُحْصِيهَا غَيْرُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَطْيَبَ وَ أَطَهَرَ وَ أَزْكَى وَ أَنْمَى وَ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ وَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَآلِ مَنْ وَالَاهُ وَ عِيَادِ مَنْ عِيَادَاهُ وَ ضَاعِفِ الْعِيَادِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلَامَ [وَ وَآلِ مَنْ وَالَاهَا وَ عَادِ مَنْ عَادَاهَا وَ ضَاعِفِ الْعِيَادِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهَا] وَ الْعَنْ مَنْ آذَى نَبِيَّكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ إِمَامِي الْمُسْلِمِينَ وَ وَآلِ مَنْ وَالَاهُمَا وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُمَا وَ ضَاعِفِ الْعِيَادِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دِمَائِهِمَا [دَمَهُمَا] اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَآلِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ ضَاعِفِ الْعِيَادِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ [شَرِكَ فِي دَمِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَآلِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ ضَاعِفِ الْعِيَادِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ] [شَرِكَ فِي دَمِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَآلِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ ضَاعِفِ الْعِيَادِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ] [شَرِكَ فِي دَمِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ بْنِ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَآلِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ ضَاعِفِ الْعِيَادِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ] [ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَآلِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ ضَاعِفِ الْعِيَادِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ] [شَرِكَ فِي دَمِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَآلِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ ضَاعِفِ الْعِيَادِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ] [شَرِكَ فِي دَمِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْخَلْفِ مِنْ بَعْدِهِ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَآلِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ عَجَّلْ فَرَجَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْقَاسِمِ وَ الطَّاهِرِ ابْنَيْ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رُقَيْبَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَ الْعَنْ مَنْ آذَى نَبِيَّكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى دُرَيْبَةَ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ اخْلُفْ نَبِيَّكَ فِي أَهْلِ بَيْتِهِ اللَّهُمَّ مَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ عِيدِهِمْ وَ مِدَدِهِمْ وَ أَنْصَارِهِمْ عَلَى الْحَقِّ فِي السَّرِّ وَ الْعَلَانِيَةِ اللَّهُمَّ اطْلُبْ بِدُخْلِهِمْ وَ وَثَرِهِمْ وَ دِمَائِهِمْ وَ كَفِّ عَنَّا وَ عَنْهُمْ وَ عَن كُلِّ مُؤْمِنٍ وَ مُؤْمِنَةٍ بِأَسْ كُلِّ بَاغٍ وَ طَاغٍ وَ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ

أَخِذْ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّكَ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنَكُّلًا سِيدُ بِنِ طَاوُوسٍ فَرْمُودَهُ وَمِغْوِي: يَا عُدَّتِي فِي كَرْبِي وَيَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي وَيَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي وَيَا غَايَتِي فِي رَغْبَتِي أَنْتَ السَّاتِرُ عَوْرَتِي وَالْمُؤْمِنُ رَوْعَتِي وَالْمُقِيلُ عَثْرَتِي فَاعْفُرْ لِي خَطِيئَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَمِغْوِي: اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ لَهُمْ لَا يُفْرَجُهُ غَيْرُكَ وَرَحْمَتُهُ لَا تُنَالُ إِلَّا بِكَ وَكَرْبٌ لَا يَكْشِفُهُ إِلَّا أَنْتَ وَرَغْبَتُهُ لَا تَبْلُغُ إِلَّا بِكَ وَلِحَاجَتِهِ لَا يَقْضِيهَا إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ فَكَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ مَا أَذْنْتُ لِي بِهِ مِنْ مَسْأَلَتِكَ وَرَحْمَتِي بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ سَيِّدِي الْإِجَابَةُ لِي فِيمَا دَعَوْتُكَ وَعَوَائِدُ الْإِفْضَالِ فِيمَا رَجَوْتُكَ وَالنَّجَاةُ مِمَّا فَرَعْتُ إِلَيْكَ فِيهِ فَإِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا أَنْ أُبَلِّغَ رَحْمَتَكَ فَإِنَّ رَحْمَتَكَ أَهْلٌ أَنْ تَبْلُغَنِي وَتَسْعِنِي وَإِنْ لَمْ أَكُنْ لِلْإِجَابَةِ أَهْلًا فَانْتِ أَهْلُ الْفَضْلِ وَرَحْمَتِكَ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَلْتَسْعِنِي رَحْمَتَكَ يَا إِلَهِي يَا كَرِيمَ أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تُفَرِّجَ هَمِّي وَتَكْشِفَ كَرْبِي وَغَمِّي وَتَرْحَمَنِي بِرَحْمَتِكَ وَتَرْزُقَنِي مِنْ فَضْلِكَ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ قَرِيبٌ مُجِيبٌ

چهارم

و نیز شیخ و سید فرموده‌اند در هر روز بخوان: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَكُلُّ فَضْلِكَ فَاضِلٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ كَلِمَةُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِأَعْمَهُ وَكُلُّ رِزْقِكَ عَامٌّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كَلِمَةُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَطَائِكَ بِأَعْيُنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَطَائِكَ كَلِمَةُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ إِحْسَانِكَ بِأَحْسَنِهِ وَكُلُّ إِحْسَانِكَ حَسَنٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِحْسَانِكَ كَلِمَةُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي بِهِ حِينَ أَسْأَلُكَ فَاجْعَلْنِي يَا اللَّهُ وَصَلُّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُتَضَعِي وَرَسُولِكَ الْمُضِطْفِي وَأَمِينِكَ وَنَجِيكَ دُونَ خَلْقِكَ وَنَجِيكَ مِنْ عِبَادِكَ وَنَجِيكَ بِالصَّدَقِ وَحَبِيبِكَ وَصَلِّ عَلَى رَسُولِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنَ الْعَالَمِينَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السَّرَاحِ الْمُنِيرِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَبْرَارِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَحَبَّبْتَهُمْ عَنْ خَلْقِكَ وَعَلَى أَنْبِيَائِكَ الَّذِينَ يُنْبِئُونَ عَنكَ بِالصَّدَقِ وَعَلَى رُسُلِكَ الَّذِينَ خَصَصْتَهُمْ بِوَجْهِكَ وَفَضَلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ بِرِسَالَتِكَ وَعَلَى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ أَدْخَلْتَهُمْ فِي رَحْمَتِكَ الْأَيْمَةِ الْمُهْتَدِينَ الرَّاشِدِينَ وَأَوْلِيَاءِكَ الْمُطَهَّرِينَ وَعَلَى جَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَمَلَائِكَةِ الْمَوْتِ وَعَلَى رِضْوَانِ خَازِنِ الْجَنَانِ وَعَلَى مَالِكِ خَازِنِ النَّارِ وَرُوحِ الْقُدُسِ وَرُوحِ الْأَمِينِ وَحَمَلَةِ عَرْشِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِظِينَ عَلَيَّ بِالصَّلَاةِ الَّتِي تُحِبُّ أَنْ يُصَلِّيَ بِهَا عَلَيْهِمْ أَهْلُ السَّمَاوَاتِ وَأَهْلُ الْأَرْضِينَ صَلَاةً طَيِّبَةً كَثِيرَةً مُبَارَكَةً زَاكِيَةً نَامِيَةً ظَاهِرَةً بَاطِنَةً شَرِيفَةً فَاضِلَةً تُبَيِّنُ [تُبَيِّنُ بِهَا فَضْلَهُمْ عَلَيَّ الْأَوْلِينَ وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ] [وَ] أَعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرْفَ وَالْفَضِيلَةَ وَاجْزِهِ [عَنَا] خَيْرَ مَا جَزَيْتَ نَبِيًّا عَنْ أُمَّتِهِ اللَّهُمَّ وَأَعْطِ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَعَ كُلِّ زُلْفَةٍ زُلْفَةً وَمَعَ كُلِّ وَسِيلَةٍ وَسِيلَةً وَمَعَ كُلِّ فَضِيلَةٍ فَضِيلَةً وَمَعَ كُلِّ شَرَفٍ شَرَفًا تُعْطِي [اللَّهُمَّ أَعْطِ] مُحَمَّدًا وَآلَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَفْضَلَ مَا أُعْطِيَ أَحَدًا مِنَ الْبَاقِينَ وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَدْنَى الْمُرْسَلِينَ مِنْكَ مَجْلِسًا وَأَفْسَحَهُمْ فِي الْجَنَّةِ عِنْدَكَ مَنْزِلًا وَأَقْرَبَهُمْ إِلَيْكَ وَسِيلَةً وَاجْعَلْهُ أَوَّلَ شَافِعٍ وَأَوَّلَ مُشَفَّعٍ وَأَوَّلَ قَائِلٍ وَأَنْجَحِ سَائِلِي وَابْعَثْهُ الْمَقَامَ الْمُحْمُودَ الَّذِي يَغْبِطُهُ بِهِ الْأَوْلُونَ وَالْآخِرُونَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَسْمَعَ صَوْتِي وَتُجِيبَ دَعْوَتِي وَتَجَاوَزَ عَنِّي خَطِيئَتِي وَتَصْفَحَ عَنِّي ظُلْمِي وَتُنَجِّحَ طَلِبَتِي وَتَقْضِيَ حَاجَتِي وَتُنَجِّزَ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَتُقِيلَ عَثْرَتِي وَتَغْفِرَ ذُنُوبِي وَتَعْفُوَ عَنِّي جُزْمِي وَتَقْبَلَ عَلَيَّ وَلَا تُعْرِضَ عَنِّي وَتَرْحَمَنِي وَلَا تُعَذِّبَنِي وَتُعَافِنِي وَلَا تَبْتَلِنِي وَتَرْزُقَنِي مِنَ الرَّزْقِ الطَّيِّبِ وَأَوْسَعِهِ وَلَا تَحْرِمَنِي يَا رَبِّ وَأَقْضِ عَنِّي دَيْنِي وَضَعْ عَنِّي وَزُرِّي وَلَا تُحْمِلْنِي مَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ يَا مَوْلَايَ وَأَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلًا مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَتِهِ بِي إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ وَعِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٍ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ فَاثْمُنْ عَلَيَّ بِهِنَّ إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ آمِينَ رَبِّ

العالمین

پنجم

خواندن این دعا است اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي و چون طولانی است به جهت اختصار آن را ذکر نکردیم هر که طالب است به اقبال یا زاد المعاد رجوع کند

ششم

شیخ مفید در کتاب مقنعه روایت کرده از ثقه جلیل علی بن مهزیار از حضرت امام محمد تقی علیه السلام که: مستحب است آنکه بسیار بگویی در هر وقت از شب و روز ماه رمضان از اول ماه تا آخر: يَا ذَا الَّذِي كَانَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ ثُمَّ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ثُمَّ يَبْقَى وَ يَفْنَى كُلُّ شَيْءٍ يَا ذَا الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَيَا ذَا الَّذِي لَيْسَ فِي السَّمَاوَاتِ الْعُلَى وَ لَا فِي الْأَرْضِينَ السُّفْلَى وَ لَا فَوْقَهُنَّ وَ لَا تَحْتَهُنَّ وَ لَا بَيْنَهُنَّ إِلَهٌ يُعْبَدُ غَيْرُهُ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا لَا يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهِ إِلَّا أَنْتَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَاةً لَا يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهَا إِلَّا أَنْتَ

هفتم

شیخ کفعمی در بلد الامین و مصباح از اختیار سید بن باقی نقل کرده که: هر که بخواند این دعا را در هر روز ماه رمضان بیامزد حق تعالی گناهان چهل ساله او را اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَ افْتَرَضْتَ عَلَى عِبَادِكَ فِيهِ الصِّيَامَ ارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي هَذَا الْعَامِ وَ فِي كُلِّ عَامٍ وَ اعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الْعِظَامَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ

هشتم

در هر روز صد مرتبه این ذکر را بگویند که محدث فیض در خلاصه الاذکار ذکر فرموده سُبْحَانَ الضَّارِّ النَّافِعِ سُبْحَانَ الْقَاضِي بِالْحَقِّ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى سُبْحَانَهُ وَ بِحَمْدِهِ سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى

نهم

شیخ مفید در مقنعه فرموده و از سنن ماه رمضان صلوات فرستادن بر رسول خدا صلی الله علیه و آله است در هر روز صد مرتبه و اگر زیادت فرستاد افضل است

مطلب دوم در اعمال مخصوصه شب و روز ماه مبارک رمضان است

شب اول

اشاره

در آن چند عمل است

اول

آنکه طلب هلال کند و بعضی استهلال این ماه را واجب دانسته‌اند

دوم

چون رؤیت هلال کرد اشاره به هلال نکند بلکه رو به قبله کند و دستها را به آسمان بلند کند و خطاب کند هلال را و بگوید: رَبِّي وَ رَبُّكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالِإِيْمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالِإِسْلَامِ وَالْمُسَارَعَةِ إِلَى مَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا وَارْزُقْنَا خَيْرَهُ وَعُونَهُ وَاصْرِفْ عَنَّا ضُرَّهُ وَشَرَّهُ وَبَلَاءَهُ وَفِتْنَتَهُ وَرَوَيْتَ شَدِيدَهُ: حضرت رسول صلی الله علیه و آله چون رؤیت می کرد هلال ماه رمضان را روی شریف را به جانب قبله می فرمود و می گفت: اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالِإِيْمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالِإِسْلَامِ وَالْعَافِيَةِ الْمُجَلَّلَةِ وَدِفَاعِ الْأَسْقَامِ [وَ الرَّزْقِ الْوَاسِعِ وَ الْعَوْنِ عَلَى الصَّلَاةِ وَ الصِّيَامِ وَ الْقِيَامِ وَ تِلَاوَةِ الْقُرْآنِ اللَّهُمَّ سَلِّمْ لَنَا لِشَهْرِ رَمَضَانَ وَ تَسَلِّمْهُ مِنَّا وَ سَلِّمْهُ فِيهِ حَتَّى يَنْقُضَةَ عَنَّا شَهْرُ رَمَضَانَ وَ قَدْ عَفَوْتَ عَنَّا وَ غَفَرْتَ لَنَا وَ رَحِمْتَنَا وَ از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: چون رؤیت هلال نمودی بگو: اللَّهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضَانَ وَ قَدْ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَ أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَ الْقُرْقَانَ اللَّهُمَّ أَعِنَا عَلَى صِيَامِهِ وَ تَقْبَلْهُ مِنَّا وَ سَلِّمْهُ فِيهِ وَ سَلِّمْهُ مِنَّا وَ سَلِّمْهُ لَنَا فِي يُسِّرٍ مِنْكَ وَ عَافِيَةٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمٌ

سوم

بخواند دعای چهل و سوم صحیفه کامله را در وقت رؤیت هلال سید بن طاووس روایت کرده که: روزی حضرت امام زین العابدین علیه السلام در راهی می گذشت که نظر کرد به هلال ماه رمضان پس آن حضرت ایستاد و گفت: أَيُّهَا الْخَلْقُ الْمُطِيعُ الدَّائِبُ السَّرِيعُ الْمُتَرَدُّدُ فِي مَنَازِلِ التَّقْدِيرِ الْمُتَصَرِّفُ فِي فَلَكِ التَّدْبِيرِ آمَنْتُ بِمَنْ نَوَّرَ بِكَ الظُّلْمَ وَ أَوْضَحَ بِكَ الْبُهْمَ وَ جَعَلَكَ آيَةً مِنْ آيَاتِ مُلْكِهِ وَ عَلَامَةً مِنْ عَلَامَاتِ سُلْطَانِهِ فَحَدِّثْ بِكَ الرَّمَانَ وَ امْتَهَنَكَ بِالْكَمَالِ وَ النُّقْصَانِ وَ الطُّلُوعِ وَ الْأُقُولِ وَ الْإِنَارَةِ وَ الْكُسُوفِ فِي كُلِّ ذَلِكَ أَنْتَ لَهُ مُطِيعٌ وَ إِلَى إِرَادَتِهِ سَيْرِيعٌ سُبْحَانَهُ مَا أَعْجَبَ مَا دَبَّرَ مِنْ أَمْرِكَ وَ الْأَلْفَ مَا صَنَعَ فِي شَأْنِكَ جَعَلَكَ مِفْتَاحَ شَهْرِ حَدِيثٍ لِأَمْرِ حَدِيثٍ فَأَسْأَلُ اللَّهَ رَبِّي وَ رَبُّكَ وَ خَالِقِي وَ خَالِقِكَ وَ مُقَدِّرِي وَ مُقَدِّرَكَ وَ مُصَوِّرِي وَ مُصَوِّرَكَ أَنْ يُصَلِّئَ لِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ يَجْعَلَكَ هِلالَ بَرَكَةٍ لَا تَمَحِقُهَا الْأَيَّامُ وَ طَهَارَةٍ لَا تَدْنُسُهَا الْأَثَامُ هِلالِ أَمْنٍ مِنَ الْآفَاتِ وَ سَلَامَةٍ مِنَ السَّيِّئَاتِ هِلالِ سَعْدٍ لَا نُحَسِّنُ فِيهِ وَ يُمْنٍ لَا نَكْذِبُ مَعَهُ وَ يُسِّرٍ لَا يَمَازِجُهُ عُسْرٌ وَ خَيْرٍ لَا يَشُوْبُهُ شَرٌّ هِلالِ أَمْنٍ وَ إِيْمَانٍ وَ نِعْمَةٍ وَ إِحْسَانٍ وَ سَلَامَةٍ وَ إِسْلَامٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنَا مِنْ أَرْضِي مَنْ طَلَعَ عَلَيْهِ وَ أَرْكَى مَنْ نَظَرَ إِلَيْهِ وَ أَشْرَفَ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهِ وَ وَفَّقْنَا اللَّهُمَّ فِيهِ لِلطَّاعَةِ وَ التَّوْبَةِ وَ اعْصِمْنَا فِيهِ مِنَ الْآثَامِ وَ الْحُوبَةِ وَ أَوْزِعْنَا فِيهِ شُكْرَ النُّعْمَةِ وَ الْبِسْنَا فِيهِ جُنْنَ الْعَافِيَةِ وَ أْتِمِّمْ عَلَيْنَا بِاشْتِكَامِ طَاعَتِكَ فِيهِ الْمِنَّةَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمَنَّانُ الْحَمِيدُ

وَصَلِّ عَلَى اللَّهِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ وَاجْعَلْ لَنَا فِيهِ عَوْنًا مِنْكَ عَلَى مَا نَدْبْتَنَا إِلَيْهِ مِنْ مُفْتَرَضِ طَاعَتِكَ وَتَقَبَّلْهَا إِنَّكَ الْأَكْرَمُ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ وَالْأَرْحَمُ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ آمِينَ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ

چهارم

مجامعت با حلال خود کند و این از خصوصیات این ماه است و الا در ماه‌های دیگر جماع در شب اول مکروه است

پنجم

غسل شب اول ماه کند و روایت شده که: هر که در شب اول ماه رمضان غسل کند خارش بدن به او نرسد تا ماه رمضان آینده

ششم

در نهر جاری غسل کند و سی کف آب بر سر بریزد تا با طهارت معنوی باشد تا ماه رمضان آینده

هفتم

زیارت قبر امام حسین علیه السلام کند تا گناهانش ریخته شود و ثواب حجاج و معتمرین آن سال را دریابد

هشتم

از این شب ابتدا کند به خواندن هزار رکعت نماز این ماه به نحوی که در آخر قسم دوم ذکر شد

نهم

دو رکعت نماز کند در این شب در هر رکعت حمد و سوره انعام بخواند و سؤال کند که حق تعالی کفایت کند او را و نگاه دارد او را از آنچه می‌ترسد و از دردها

دهم

بخواند دعای اللهم إِنَّ هَذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكُ که در شب آخر ماه شعبان گذشت

یازدهم

بعد از نماز مغرب دستها را بلند کند و بخواند این دعای وارده از حضرت جواد علیه السلام را که در اقبال است: اللَّهُمَّ يَا مَنْ يَفْلِكُكَ التَّدْبِيرَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَتَجُنُّ الضَّمِيرُ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِمَّنْ نَوَى فَعَمِلَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِمَّنْ شَقِيَ فَكَسِلَ وَلَا مِمَّنْ هُوَ عَلَى غَيْرِ عَمَلٍ يَتَكَلَّمُ اللَّهُمَّ صَيِّحُ أَيْدَانِنَا مِنَ الْعِلَلِ وَأَعِنَّا عَلَى مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا مِنَ الْعَمَلِ حَتَّى يَنْقُضَةَ عَنَّا شَهْرُكَ هَذَا وَقَدْ أَدَّيْنَا مَفْرُوضَكَ فِيهِ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ أَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ وَوَقْفْنَا لِقِيَامِهِ وَنَشْطْنَا فِيهِ لِلصَّلَاةِ وَلَا تَحْجُبْنَا مِنَ الْقِرَاءَةِ وَسَهِّلْ لَنَا فِيهِ إِيْتَاءَ الزَّكَاةِ اللَّهُمَّ لَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا وَصِيْبًا وَلَا تَعْبًا وَلَا سِقْمًا وَلَا عَطْبًا اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا الْإِفْطَارَ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ اللَّهُمَّ سَهِّلْ لَنَا فِيهِ مَا قَسَمْتَهُ مِنْ رِزْقِكَ وَيَسِّرْ مَا قَدَّرْتَهُ مِنْ أَمْرِكَ وَاجْعَلْهُ حَلَالًا طَيِّبًا نَقِيًّا مِنَ الْأَثَامِ خَالِصًا مِنَ الْأَصَارِ وَالْأَجْرَامِ اللَّهُمَّ لَا تَطْعَمْنَا إِلَّا طَيِّبًا غَيْرَ خَبِيثٍ وَلَا حَرَامٍ وَاجْعَلْ رِزْقَكَ لَنَا حَلَالًا لَا يَشْوِبُهُ دَنْسٌ وَلَا أَشَقَامٌ يَا مَنْ عَلَّمَهُ بِالْحَسَنِ بِالْأَعْلَانِ يَا مُتَفَضِّلًا عَلَى عِبَادِهِ بِالْإِحْسَانِ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ خَبِيرٌ أَلْهَمْنَا ذِكْرَكَ وَجَبَّبْنَا عُشْرَكَ وَأَنْلْنَا يُشْرَكَ وَاهْدِنَا لِلرَّشَادِ وَوَقْفْنَا لِلسَّدَادِ وَاعْصِمْنَا مِنَ الْبَلَايَا وَصِيْنًا مِنَ الْأَوْزَارِ وَالْخَطَايَا يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ عَظِيمَ الذُّنُوبِ غَيْرُهُ وَلَا يَكْشِفُ الشُّوْءَ إِلَّا هُوَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ وَاجْعَلْ صِيَامَنَا مَقْبُولًا وَبِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى مَوْصُولًا وَكَذَلِكَ فَاجْعَلْ سَعْيَنَا مَشْكُورًا وَقِيَامَنَا مَبْرُورًا وَقُرْآنَنَا [وَقِرَاءَتَنَا] مَرْفُوعًا وَدُعَاءَنَا مَسْمُوعًا وَاهْدِنَا لِلْحَسَنِ [الْحُسْنَى] وَجَبَّبْنَا الْعُسْرَى وَيَسِّرْنَا لِلْيُسْرَى وَأَعْلِلْ لَنَا الدَّرَجَاتِ وَضَاعِفْ لَنَا الْحَسَنَاتِ وَأَقْبَلْ مِنَّا الصَّوْمَ وَالصَّلَاةَ وَاسْمَعْ مِنَّا الدَّعَوَاتِ وَاعْفِرْ لَنَا الْخَطِيئَاتِ وَتَجَاوَزْ عَنَّا السَّيِّئَاتِ وَاجْعَلْنَا مِنَ الْعَامِلِينَ الْفَائِزِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الصَّالِينَ حَتَّى يَنْقُضَةَ عَنَّا شَهْرَ رَمَضَانَ عَنَّا وَقَدْ قَبِلْتَ فِيهِ صِيَامَنَا وَقِيَامَنَا وَزَكَّيْتَ فِيهِ أَعْمَالَنَا وَغَفَرْتَ فِيهِ ذُنُوبَنَا وَأَجْرَلْتَ فِيهِ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ نَصَبْنَا بَيْنَنَا فَإِنَّكَ الْإِلَهُ الْمُجِيبُ وَالرَّبُّ الْقَرِيبُ [الرَّقِيبُ] أَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ

دوازدهم

بخواند در این شب این دعای مأثور از حضرت صادق علیه السلام را که در اقبال است: اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ مُنْزِلَ الْقُرْآنِ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَأَنْزَلْتَ فِيهِ آيَاتِ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا صِيَامَهُ وَأَعِنَّا عَلَى قِيَامِهِ اللَّهُمَّ سَلِّمْهُ لَنَا وَسَلِّمْهُ فِيهِ وَتَسَلِّمْهُ مِنَّا فِي يُسْرِ مِنْكَ وَمَعَاوَاهِ وَاجْعَلْ فِيْمَا تَقْضِي وَتَقْدَرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ وَفِيْمَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حُجَّتِهِمُ الْمَشْكُورِ سَعْيِهِمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَاجْعَلْ فِيْمَا تَقْضِي وَتَقْدَرُ أَنْ تُطِيلَ لِي فِي عُمْرِي وَتَوْسِعَ عَلَيَّ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلَالِ

سیزدهم

بخواند دعای چهل و چهارم صحیفه کامله را

چهاردهم

بخواند اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا شَهْرَ رَمَضَانَ ... إلخ که سید در اقبال نقل فرموده و بسیار طولانی است

روز اول**اشاره**

و در آن چند عمل است

اول

غسل کردن در آب جاری و ریختن سی کف آب بر سر که باعث ایمنی از جمیع دردها و بیماریها است در تمام سال.

دوم

کفی از گلاب بر رو بزند تا از خواری و پریشانی نجات یابد و قدری هم بر سر خود بزند تا در آن سال از سرسام [برسام ایمن شود

سوم

دو رکعت نماز اول ماه و تصدق را به عمل آورد

چهارم

دو رکعت نماز کند در رکعت اول حمد و انا فتحنا و در رکعت دوم حمد و هر سوره که خواهد بخواند تا حق تعالی جمیع بدیها را در آن سال از او دور گرداند و در حفظ خدا باشد تا سال آینده

پنجم

بعد از طلوع فجر این دعا بخواند اللَّهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرَ رَمَضَانَ وَقَدْ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَأَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ أَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا وَسَلِّمْهُ لَنَا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ششم

بخواند دعای چهل و چهارم صحیفه کامله را اگر در شب نخوانده

هفتم

علامه مجلسی در زاد المعاد فرموده کلینی و شیخ طوسی و دیگران به سند صحیح روایت کرده‌اند که حضرت امام موسی کاظم علیه السلام فرمود که: در ماه مبارک رمضان در اول سال یعنی روز اول ماه چنانچه علما فهمیده‌اند این دعا را بخوان و فرمود که هر که این دعا را از برای رضای خدا و بی شائبه اغراض فاسده و ریا بخواند در آن سال به او نرسد فتنه و گمراهی و نه آفتی که ضرر رساند به دین او یا بدن او و حق تعالی او را حفظ کند از شر آنچه در آن سال واقع می‌شود از بلاها و دعا این است: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَانَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسَعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ بِعَظَمَتِكَ الَّتِي تَوَاضَعُ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي فَهَرَّتْ كُلُّ شَيْءٍ وَ بِقُوَّتِكَ الَّتِي خَضَعَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَ بِجَبْرُوتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ بِعِلْمِكَ الَّذِي أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا نُورُ يَا قُدُّوسُ يَا أَوْلَا قَبْلِ كُلِّ شَيْءٍ وَ يَا بَاقِيَا بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النَّعْمَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ النَّعْمَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَقْطَعُ الرَّجَاءَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَدِيلُ الْأَعْدَاءَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَرُدُّ الدُّعَاءَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي يُسَيِّئُ بِهَا نُزُولُ الْبَلَاءِ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْسِبُ غَيْثَ السَّمَاءِ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْغَطَاءَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ النَّدَمَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَ أَلْبَسَنِي دِرْعَكَ الْخَصِيئَةِ الَّتِي لَا تُرَامُ وَ عَافِنِي مِنْ شَرِّ مَا أَحَازِرُ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَ رَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَ مَا فِيهِنَّ وَ مَا بَيْنَهُنَّ وَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَ رَبَّ السَّبْعِ الْمَنَانِي وَ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَ رَبَّ إِسْرَافِيلَ وَ مِيكَائِيلَ وَ جِبْرَائِيلَ وَ رَبَّ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ آلِهِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ أَسْأَلُكَ بِكَ وَ بِمَا سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ يَا عَظِيمُ أَنْتَ الَّذِي تَمُنُّ بِالْعَظِيمِ وَ تَدْفَعُ كُلَّ مَحْذُورٍ وَ تُعْطِي كُلَّ جَزِيلٍ وَ تُضَاعِفُ مِنَ الْحَسَنَاتِ بِالْقَلِيلِ وَ بِالكَثِيرِ وَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ يَا قَدِيرُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ أَلْبَسِنِي فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ سِتْرَكَ وَ نَضْرُ وَ جِهِي بُنُورَكَ وَ أَحْيِنِي بِمَحَبَّتِكَ وَ بَلِّغْنِي رِضْوَانَكَ وَ شَرِيفَ كَرَامَتِكَ وَ جَسِيمَ عَطِيَّتِكَ وَ أَعْطِنِي مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَكَ وَ مِنْ خَيْرِ مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَ أَلْبَسِنِي مَعَ ذَلِكَ عَافِيَّتَكَ يَا مُوَضِعُ كُلِّ شَكْوَى وَ يَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى وَ يَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَ يَا دَافِعَ مَا تَشَاءُ مِنْ بَلِيَّةٍ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ تَوَفَّنِي عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَ فَطَرْتَهُ وَ عَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَيِّئِهِ وَ عَلَى خَيْرِ الْوَفَاءِ تَوَفَّنِي مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ وَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ اللَّهُمَّ وَ جَنِّبْنِي فِي هَذِهِ السَّنَةِ كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُبَاعِدُنِي مِنْكَ وَ اجْلِبْنِي إِلَى كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُقَرِّبُنِي مِنْكَ فِي هَذِهِ السَّنَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ ائْمِنْنِي مِنْ كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يَكُونُ مِنِّي أَحَافُ ضَرَرَ عَاقِبَتِهِ وَ أَحَافُ مَقْتِكَ إِيَّايَ عَلَيْهِ حَذَارُ أَنْ تُصْرِفَ وَجْهَكَ الْكَرِيمَ عَنِّي فَاسْتَوْجِبْ بِهِ نَقْصًا مِنْ حَظِّي عِنْدَكَ يَا رَحِيمُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ فِي حِفْظِكَ وَ فِي جِوَارِكَ وَ فِي كَفَيْكَ وَ جَلَلْنِي سِتْرَ عَافِيَّتِكَ وَ هَبْ لِي كَرَامَتِكَ عَزَّ جِوَارِكَ وَ حَيْلَ ثَنَاؤِكَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي تَابِعًا لِصَالِحِي مِنْ مَضَى مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَ الْجَفْنِي بِهِمْ وَ اجْعَلْنِي مُسَلِّمًا لِمَنْ قَالَ بِالصَّدَقِ عَلَيْكَ مِنْهُمْ وَ أَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ [يَا إِلَهِي أَنْ تُحِيطَ بِي خَطِيئَتِي وَ ظُلْمِي وَ إِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي وَ اتِّبَاعِي لِهَوَايَ وَ اشْتِيَغَالِي بِشَهَوَاتِي فَيَحُولَ ذَلِكَ بَيْنِي وَ بَيْنَ رَحْمَتِكَ وَ رِضْوَانِكَ فَأَكُونَ مُنْسِيًا عِنْدَكَ مُتَعَرِّضًا لِسَخَطِكَ وَ نِقْمَتِكَ اللَّهُمَّ وَفَّقْنِي لِكُلِّ عَمَلٍ صَالِحٍ تَرْضَى بِهِ عَنِّي وَ قَرِّبْنِي إِلَيْكَ زُلْفَى اللَّهُمَّ كَمَا كَفَيْتَ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ آلِهِ هَوْلَ عِدْوِهِ وَ فَرَجْتَ هَمَّهُ وَ كَشَفْتَ غَمَّهُ [كُرْبَهُ وَ صِدْقَتَهُ وَ عِدْدَكَ وَ أَنْجَزْتَ لَهُ عَهْدَكَ اللَّهُمَّ فَبِذَلِكَ فَكْفِنِي هَوْلَ هَذِهِ السَّنَةِ وَ آفَاتِهَا وَ أَسَدَامَهَا وَ فِتْنَتَهَا وَ شُرُورَهَا وَ أَحْزَانَهَا وَ ضَيْقَ الْمَعَاشِ فِيهَا وَ بَلِّغْنِي بِرَحْمَتِكَ كَمَالَ الْعَافِيَّةِ بِتَمَامِ دَوَامِ النُّعْمَةِ عِنْدِي إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ أَسَاءَ وَ ظَلَمَ وَ اسْتَكَانَ وَ اعْتَرَفَ وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُغْفِرَ لِي مَا مَضَى مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي حَصَرْتَهَا حَفْظُكَ وَ أَحْصَيْتَهَا كِرَامًا مَلَائِكَتِكَ عَلَيَّ وَ أَنْ تَعَصِمَنِي إِلَهِي [اللَّهُمَّ مِنَ الذُّنُوبِ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمرِي إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي يَا اللَّهُ يَا رَحِيمًا يَا رَحِيمَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَ آتِنِي كُلَّ مَا سَأَلْتُكَ وَ رَغِبْتُ إِلَيْكَ فِيهِ فَإِنَّكَ أَمَرْتَنِي بِالْدُّعَاءِ وَ تَكَفَّلْتَ لِي بِالْإِجَابَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. فقير گوید که سید

این دعا را در شب اول ماه ذکر فرموده

و سید روایت کرده که برای شکرانه این نعمت دو رکعت نماز در این روز بگزارند در هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه توحید بخوانند

شب سیزدهم اول لیالی بیض است

اشاره

و در آن سه عمل است

اول

غسل

دوم

چهار رکعت نماز در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید

سوم

دو رکعت نماز که در شب سیزدهم رجب و شعبان نیز خوانده می‌شود در هر رکعت بعد از حمد یس و تبارک الملک و توحید بخواند و در شب چهاردهم این نماز خوانده می‌شود به چهار رکعت به دو سلام و در سابق در شرح دعای مجیر گذشت که هر که آن را در ایام البیض ماه رمضان بخواند گناهانش آمرزیده شود اگر چه به عدد قطرات باران و برگ درختان و ریگ بیابان باشد

شب پانزدهم از لیالی متبرکه است و در آن چند عمل است

اول

غسل

دوم

زیارت امام حسین علیه السلام

سوم

شش رکعت نماز به حمد و یس و تبارک و توحید

چهارم

صد رکعت نماز در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید بخواند شیخ مفید در مقنعه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده که هر که این عمل را به جا آورد حق تعالی بفرستد به سوی او ده ملائکه که دفع کنند از او دشمنان او را از جن و انس و بفرستد سی فرشته نزد موت او که او را ایمن کنند از آتش

پنجم

روایت شده که: از حضرت صادق علیه السلام سؤال کردند که چه می‌فرمایی در حق کسی که حاضر شود نزد قبر حسین علیه السلام در شب نیمه ماه رمضان فرمود به به کسی که نماز گزارد نزد قبر آن حضرت در شب نیمه ماه رمضان ده رکعت بعد از نماز عشاء و این نماز غیر از نافله شب باشد و بخواند در هر رکعت بعد از حمد قل هو الله أحد ده مرتبه و پناه ببرد به خداوند تعالی از آتش جهنم حق تعالی او را آزاد از آتش ثبت فرماید و از دنیا نرود تا در خواب ببیند ملائکه که بشارت دهند او را به بهشت و ملائکه که ایمن گردانند او را از آتش

روز نیمه سنه دوم ولادت با سعادت حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام

واقع شد و شیخ مفید فرموده که تولد امام محمد تقی علیه السلام در سنه صد و نود و پنج در این روز بوده لکن مشهور در غیر این روز است به هر حال روز بسیار شریفی است و صدقات و مبرات در آن فضیلت بسیار دارد

شب هفدهم

شب بسیار مبارکی است و در آن شب لشکر حضرت رسول صلی الله علیه و آله با لشکر کفار قریش ملاقات کردند در بدر و در روزش جنگ بدر واقع شد و حق تعالی لشکر آن حضرت را بر مشرکین ظفر داد و آن اعظم فتوحات اسلام بود لهذا علما فرموده‌اند که در آن روز مستحب است صدقه و شکر خدا بسیار نمودن و غسل و عبادت در شبش نیز فضیلت عظیم دارد مؤلف گوید که: روایات بسیار وارد شده که: در آن شب بدر حضرت رسول صلی الله علیه و آله به اصحاب فرمود کیست امشب برای ما برود از چاه آب بکشد بیاورد اصحاب سکوت کردند و هیچ کدام اقدام بر این کار نکردند حضرت امیر المؤمنین علیه السلام مشکی برداشت بطلب آب بیرون رفت و آن شب شبی بود سرد و باد می‌آمد و ظلمت داشت پس رسید به چاه آب و آن چاهی بود بسیار گود و تاریک و آن حضرت دلوی نیافت تا از چاه آب کشد لاجرم به چاه پایین رفت و مشک را پر کرد و بیرون آمد رو کرد به آمدن که ناگاه باد سختی برخورد به آن حضرت که آن جناب از سختی آن نشست تا برطرف شد پس برخاست و حرکت فرمود که ناگاه باد سختی دیگر مانند آن آمد آن حضرت نشست تا او نیز رد شد دیگر باره برخاست برود مرتبه سوم نیز همان نحو بادی رسید و آن

حضرت نشست و چون رد شد برخاست و خود را به حضرت رسول صلی الله علیه و آله رسانید حضرت پرسید که یا ابا الحسن برای چه دیر آمدی عرض کرد که سه مرتبه بادی به من رسید که بسیار سخت بود و مرا لرزه فرا گرفت و مکثم به جهت برطرف شدن آن بادهای بود فرمود آیا دانستی آنها چه بود یا علی؟ عرض کرد نه فرمود آن اول جبرئیل بود با هزار فرشته که بر تو سلام کرد و سلام کردند و دیگری میکائیل بود با هزار فرشته که بر تو سلام کرد و سلام کردند و پس از آن اسرافیل بود با هزار ملائکه که سلام کرد بر تو و سلام کردند و اینها فرود آمدند به جهت مدد ما فقیر گوید که اشاره به همین است قول آن کسی که گفته که از برای امیر المؤمنین علیه السلام در یک شب سه هزار و سه منقبت بوده و اشاره به همین نموده سید حمیری در شعر خود در مدح آن حضرت اُقْسِمُ بِاللَّهِ وَ آلائِهِ وَ الْمَرْءُ عَمَّا قَمَالَ مَسْمُورٌ إِنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ عَلَى التَّقَى وَ السِّرِّ مَجْبُورٌ كَمَا إِذَا الْحَرْبُ مَرَّتْهَا الْقَنَابُ وَ أَحْجَمَتْ عَنْهَا الْبَهَائِلُ يَمِشِي إِلَى الْقِرْنَ وَ فِي كَفِّهِ أَيْضٌ مَاضِي الْحَدِّ مَضْبُوقٌ مَشَى الْعَفْرُونَ بَيْنَ أَشْبَالِهِ أُبْرَزَهُ لِلْقَنْصِ الْغَيْلِ ذَاكَ الَّذِي سَلَّمَ فِي لَيْلِهِ عَلَيْهِ مِيكَالٌ وَ جِبْرِيلٌ مِيكَالٌ فِي أَلْفٍ وَ جِبْرِيلٌ فِي أَلْفٍ وَ يَتْلُوهُمْ سِرَافِيلٌ لَيْلَهُ يَدْرٍ مَدَدًا أَنْزَلُوا كَأَنَّهُمْ طَيْرٌ أَبَائِيلُ شب نوزدهم اول شبهای قدر است و شب قدر همان شبی است که در تمام سال شبی به خوبی و فضیلت آن نمی‌رسد و عمل در آن بهتر است از عمل در هزار ماه و در آن شب تقدیر امور سال می‌شود و ملائکه و روح که اعظم ملائکه است در آن شب به اذن پروردگار به زمین نازل می‌شوند و به خدمت امام زمان علیه السلام مشرف می‌شوند و آنچه برای هر کس مقدر شده است بر امام علیه السلام عرض می‌کنند

اعمال شبهای قدر بر دو نوع است

اشاره

یکی آنکه در هر سه شب باید کرد و دیگر آنکه مخصوص است به هر شبی

یکی آنکه در هر سه شب باید کرد

اول

غسل است علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که غسل این شبها را مقارن غروب آفتاب کردن بهتر است که نماز شام را با غسل بکند

دوم

دو رکعت نماز است در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه توحید بخواند و بعد از فراغ هفتاد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ بگویند در روایت نبوی صلی الله علیه و آله است که از جای خود برنخیزد تا حق تعالی او را و پدر و مادرش را بیامزد

سوم

قرآن مجید را بگشاید و بگذارد در مقابل خود و بگوید: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ وَ مَا فِيهِ وَ فِيهِ اسْمُكَ الْأَكْبَرُ وَ اسْمَاؤُكَ الْحُسْنَى وَ مَا يُخَافُ وَ يُرْجَى أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ عَتَقَائِكَ مِنَ النَّارِ پس هر حاجت که دارد بخواند

چهارم

آنکه مصحف شریف را بگیرد و بر سر بگذارد و بگوید اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الْقُرْآنِ وَ بِحَقِّ مَنْ أَرْسَلْتَهُ بِهِ وَ بِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَّخْتَهُ فِيهِ وَ بِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ فَلَا أَحَدٌ أَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ پس ده مرتبه بگوید يَا اللَّهُ وَ ده مرتبه بِمُحَمَّدٍ وَ ده مرتبه بِعَلِيِّ وَ ده مرتبه بِفَاطِمَةَ وَ ده مرتبه بِالْحَسَنِ وَ ده مرتبه بِالْحُسَيْنِ وَ ده مرتبه بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَ ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ ده مرتبه بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ ده مرتبه بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَ ده مرتبه بِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى وَ ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ ده مرتبه بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَ ده مرتبه بِالْحُجَّهِ پس هر حاجت که داری طلب کن

پنجم

زیارت کند امام حسین علیه السلام را در خبر است که: چون شب قدر می شود منادی از آسمان هفتم ندا می کند از بطنان عرش که حق تعالی آمرزید هر که را که به زیارت قبر حسین علیه السلام آمده

ششم

احیا بدارد این شبها را همانا روایت شده: هر که احیا کند شب قدر را گناهان او آمرزیده شود هر چند به عدد ستارگان آسمان و سنگینی کوهها و کیل دریاها باشد

هفتم

صد رکعت نماز کند که فضیلت بسیار دارد و افضل آن است که در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید بخواند

هشتم

بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي أَمْسَيْتُ لَكَ عَبْدًا دَاخِرًا لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَلَا أَضِيرُ عَنْهَا سُوءًا أَشْهَدُ بِدَلِّكَ عَلَيَّ نَفْسِي وَأَعْتَرِفُ لَكَ بِضَعْفِ قُوَّتِي وَ قَلَّةِ حِيلَتِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَ جَمِّعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ مِنَ الْمَغْفِرَةِ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَ أَتِمِّمْ عَلَيَّ مَا آتَيْتَنِي فَإِنِّي عَبْدُكَ الْمُسِيكِينُ الْمُسْتَكِينُ الضَّعِيفُ الْفَقِيرُ الْمُهِينُ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي نَاسِيًا لِذِكْرِكَ فِيمَا أَوْلَيْتَنِي وَ لَا [غَافِلًا] لِإِحْسَانِكَ فِيمَا أَعْطَيْتَنِي وَ لَا آيسًا مِنْ إِجَابَتِكَ وَ إِنِ أَبْطَأْتُ عَنِّي فِي سِرَّاءٍ [كُنْتُ أَوْ ضَرْاءً أَوْ شِدَّةً أَوْ رَحَاءً أَوْ عَافِيَةً أَوْ بَلَاءً أَوْ بُؤْسٍ أَوْ نَعْمَاءً] إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ وَ این دعا را کفعمی از امام زین العابدین علیه السلام روایت کرده که در این شبها می خوانده در حال قیام و قعود و رکوع و سجود و علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که بهترین اعمال در این شبها طلب آمرزش و دعا از برای مطالب دنیا و آخرت خود و پدر و مادر و خویشان خود و برادران مؤمن زنده و مرده ایشان است و اذکار و صلوات بر محمد و آل محمد علیهم السلام آنچه مقدور شود و در بعضی از روایات وارد شده است که دعای جوشن کبیر را در این سه شب بخوانند فقیر گوید که دعای جوشن در سابق گذشت و روایت شده: که خدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله عرض شد که اگر من در رک کردم شب قدر را چه از خداوند خود بخواهم فرمود عافیت را

اعمال مخصوصه این شبها

اعمال شب نوزدهم

اشاره

چند چیز است

اول

صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ

دوم

صد مرتبه اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

سوم

بخواند دعای یا ذَا الَّذِي كَانَ رَا كَه در قسم چهارم گذشت

چهارم

بخواند اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَ تَقْدَرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُمِ وَ فِيمَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَ فِي الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمْ الْمَشْكُورِ سَعِيَّهُمْ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ الْمَكْفَرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَ تَقْدَرُ أَنْ تُطِيلَ عُمُرِي وَ تَوْسِعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَ كَذَا وَ بِهِ جَاءَ فِي كَلِمَةٍ حَاجَتُ خُودَ رَا ذَكَرَ كُنَدُ وَ

شب بیست و یکم

فضیلتش زیادتر از شب نوزدهم است

و باید اعمال آن شب را از غسل و احیاء و زیارت و نماز هفت قل هو الله و قرآن بر سر گرفتن و صد رکعت نماز و دعای جوشن کبیر و غیرها در این شب بعمل آورد و در روایات تاکید شده در غسل و احیاء و جد و جهد در عبادت در این شب و شب بیست و سوم و آنکه شب قدر یکی از این دو شب است و در چند روایت است که: از معصوم سؤال کردند که معین فرمائید که شب قدر کدام یک از این دو شب است تعیین نکردند بلکه فرمودند ما ایسر لیلین فیما تطلب یا آنکه فرمودند ما علیک أن تفعل خیرا فی لیلین و نحو ذلک و قال شیخنا الصدوق فیما أملی علی المشایخ فی مجلس واحد من مذهب الإمامیه و من أحیا هاتین اللیلین بمذاکره العلم فهو أفضل

و بالجملة از این شب شروع کند به دعاهاى شبهای دهه آخر

[اعمال مشترک دهه آخر]

[دعای اَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ در هر شب]

که از جمله این دعا است که شیخ کلینی در کافی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود: می گویی در دهه آخر ماه

رمضان در هر شب اَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ يَنْقُضِيَ عَنِّي شَهْرَ رَمَضَانَ أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هَيْدِهِ وَ لَكَ قَبْلِي ذَنْبٌ أَوْ تَبِعَهُ تُعَذِّبُنِي عَلَيْهِ وَ كَفَعُمِي فِي حَاشِيَةِ بَلَدِ الْأَمِينِ نَقْلٌ كَرَمًا كَرَمًا:

[قِرَاءَتِ اللَّهِمَّ أَدِّعْنَا حَقَّ مَا مَضَى ... فِي شَبِّهِ مِنْ دَهْرِ الْأَخْرِ بَعْدَ فَرَايِضِ وَ نَوَافِلِ]

حضرت صادق علیه السلام در هر شب از دهه آخر بعد از فرایض و نوافل می خواند اللَّهِمَّ أَدِّعْنَا حَقَّ مَا مَضَى مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ اغْفِرْ لَنَا تَقْصِيرَنَا فِيهِ وَ تَسْلِمَتَهُ مِنَّا مَقْبُولًا وَ لَا تُؤَاخِذْنَا بِإِسْرَافِنَا عَلَيَّ أَنْفُسِنَا وَ اجْعَلْنَا مِنَ الْمَرْحُومِينَ وَ لَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْمَحْرُومِينَ وَ فرمود هر که بگوید این را بیامرزد حق تعالی تقصیری که از او سر زده در ایام گذشته از ماه رمضان و نگه دارد او را از معاصی در بقیه ماه و از جمله سید بن طاووس در اقبال از ابن ابی عمیر از مرزوم نقل کرده که:

[خَوَانِدِنِ اللَّهِمَّ إِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ فِي شَبِّهِ مِنْ دَهْرِ الْأَخْرِ]

حضرت صادق علیه السلام در هر شب از دهه آخر می خواند اللَّهِمَّ إِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَ الْفُرْقَانِ فَعَظَّمْتَ حُرْمَتَهُ شَهْرَ رَمَضَانَ بِمَا أُنزِلَتْ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَ حَصَّيْتَهُ بِبَيْلَةِ الْقَدْرِ وَ جَعَلْتَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرِ اللَّهِمَّ وَ هَذِهِ أَيَّامٌ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدْ انْقَضَتْ وَ لَيْلِيهِ قَدْ تَصَرَّمَتْ وَ قَدْ صِرْتُ يَا إِلَهِي مِنْهُ إِلَى مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَ أَحْصَى لِعَدَدِهِ مِنَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ فَاسْأَلُكَ بِمَا سَأَلْتُكَ بِهِ مَلَائِكَتُكَ الْمُقَرَّبُونَ وَ أَنْبِيَائُكَ الْمُرْسَلُونَ وَ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُفَسِّحَ لِي مِنَ النَّارِ وَ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَ أَنْ تَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَ كَرَمِكَ وَ تَقَبَّلَ تَقَرُّبِي وَ تَسْتَجِيبَ دُعَائِي وَ تَمُنَّ عَلَيَّ [إِلَى بِالْمَأْمَنِ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ هَوْلٍ أَعِيدَتْهُ لِيَوْمَ الْفِيَامَةِ إِلَهِي وَ اَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ بِجَلَالِكَ الْعَظِيمِ أَنْ يَنْقُضِيَ عَنِّي أَيَّامَ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ لَيْلِيهِ وَ لَكَ قَبْلِي تَبِعَةٌ أَوْ ذَنْبٌ تُؤَاخِذُنِي بِهِ أَوْ حَاطِيَةٌ تُرِيدُ أَنْ تَقْتَصَّهَا مِنِّي لَمْ تَعْفُهَا لِي سَيِّدِي سَيِّدِي أَسْأَلُكَ يَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِذْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِنْ كُنْتَ رَضَيْتَ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ فَارْزُقْ عَنِّي رِضًا وَ إِنْ لَمْ تَكُنْ رَضَيْتَ عَنِّي فَمِنْ الْآنَ فَارْضُ عَنِّي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا اللَّهُ يَا أَحَدًا يَا صَمَدًا يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَ بَسِيَارَ بَكْوَا يَا مُلَيِّنَ الْحَدِيدِ لِدَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَ الْكُرْبِ الْعِظَامِ عَنْ أَيُّوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَيْ مُفَرِّجَ هَمِّ يَعْقُوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَيْ مُنْفَسِّ عَمِّ يُوسُفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَ أَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ لَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ

[دَعَايِ فِي شَبِّهِ مِنْ دَهْرِ الْأَخْرِ]

می گوئی در لیله اولی یعنی در شب بیست و یکم

و از جمله این دعاها است که در کافی مسندا و در مقنعه و مصباح مرسل نقل شده که: يَا مُوَلِّجَ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ وَ مُوَلِّجَ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ وَ مُخْرِجَ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ مُخْرِجَ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ يَا رَازِقَ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانَ يَا اللَّهُ يَا رَحِيمَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَ الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَ الْكِبْرِيَاءُ وَ الْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعِيدَاءِ وَ رُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ إِحْسَانِي فِي عَلِيِّينَ وَ إِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَ أَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَ إِيمَانًا يُدْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَ تُرَضِّعَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَ ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَ شُكْرَكَ وَ الرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَ الْإِنَابَةَ وَ التَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمْ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

دعای شب بیست و دوم

يَا سَالِحَ النَّهَارِ مِنَ اللَّيْلِ فَإِذَا نَحْنُ مُظْلَمُونَ وَ مُجْرِي السَّمْسِ لِمَسِي تَقْرَاهَا بِتَقْدِيرِكَ يَا عَزِيزُ يَا عَلِيمُ وَ مُقَدِّرَ الْقَمَرِ مَنَازِلَ حَيْثِي عِيَادَ

كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ وَوَلِيَّ كُلِّ نِعْمَةٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانَ يَا اللَّهُ يَا قُدُّوسُ يَا أَحَدًا يَا وَاحِدًا يَا فَرْدًا يَا اللَّهَ يَا اللَّهَ يَا اللَّهَ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يُدْهِبُ الشُّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَأَرْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

دعای شب بیست و سوم

يَا رَبِّ لَيْلَةُ الْقَدْرِ وَجَاعَلَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ وَرَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْجِبَالِ وَالْبَحَارِ وَالظُّلَمِ وَالْأَنْوَارِ وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ يَا بَارِيَّ يَا مُصَوِّرُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا اللَّهَ يَا رَحْمَانَ يَا اللَّهَ يَا قَيُّوْمُ يَا اللَّهَ يَا بَدِيعُ يَا اللَّهَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يُدْهِبُ الشُّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَأَرْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وروایت کرده محمد بن عیسی به سند خود از صالحین علیهم السلام که فرمودند: مکرر می کنی در شب بیست و سوم از ماه رمضان این دعا را در حال سجود و قیام و قعود و بر هر حالی که هستی در تمام ماه و هر چه ممکن شود و هر زمانی که حاضر شود تو را یعنی یادت آید این دعا در روزگار حیاتت می گوئی بعد از ستایش کردن حق تعالی به بزرگواری و فرستادن صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله اللهم کن لوليک فلان بن فلان و به جای فلان بن فلان بگو الحجة بن الحسن صلواتک علیه و علی آباءه فی هذه الساعة و فی کل ساعة ولنا و حافظا و قائدا و ناصرا و دلیلا و عینا حتی تشریکه أرضک طوعا و تمتعه فیها طیلا و می خوانی نیز یا مدبر الأمور یا باعث من فی القبور یا مجری البهور یا ملین الحديد لداود صل علی محمد و آل محمد و افعل بی کذا و کذا و به جای این کلمه حاجات خود را بخواهد اللیلة اللیلة و بلند کن دستهای خود را به سوی آسمان یعنی در وقت گفتن یا مدبر الامور تا آخر و بگو این دعا را در حال رکوع و سجود و ایستاده و نشسته و مکرر کن آن را و بگو آن را نیز در شب آخر ماه رمضان

دعای شب بیست و چهارم

يَا فَالِقَ الْإِضْبَاحِ وَجَاعِلَ اللَّيْلِ سَكَنًا وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حُسْبَانًا يَا عَزِيزُ يَا عَلِيمُ يَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّلْوِلِ وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ وَالْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا اللَّهَ يَا رَحْمَانَ يَا اللَّهَ يَا فَرْدًا يَا وَثِرًا يَا اللَّهَ يَا ظَاهِرًا يَا بَاطِنًا يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يُدْهِبُ الشُّكَّ عَنِّي وَرَضِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَأَرْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

دعای شب بیست و پنجم

يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ لِبَاسًا وَالنَّهَارِ مَعَاشًا وَالْأَرْضِ مَهَادًا وَالْجِبَالِ أَوْتَادًا يَا اللَّهَ يَا قَاهِرًا يَا اللَّهَ يَا جَبَّارًا يَا اللَّهَ يَا سَمِيعًا يَا اللَّهَ يَا قَرِيبًا يَا اللَّهَ يَا مُجِيبًا يَا اللَّهَ يَا اللَّهَ يَا اللَّهَ لِمَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ

تَجْعَلْ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تَبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَ
إِيمَانًا يُذْهِبُ الشُّكَّ عَنِّي وَرَضَى بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا
ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

دعای شب بیست و ششم

يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ آيَتَيْنِ يَا مَنْ مَحَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلَ آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لَتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْهُ وَرِضْوَانًا يَا مُفْضِلَ كُلِّ شَيْءٍ نَفِصًا يَا
مَاجِدُ يَا وَهَّابُ يَا اللَّهُ يَا جَوَادُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي
يَقِينًا تَبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يُذْهِبُ الشُّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
عَلَيْهِمْ

دعای شب بیست و هفتم

يَا مَا دَّ الظِّلُّ وَ لَوْ شِئْتَ لَجَعَلْتَهُ سَاكِنًا وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ثُمَّ قَبَضْتَهُ إِلَيْكَ فَبِضًا يَسِيرًا يَا ذَا الْجُودِ وَالطُّوْلِ وَالْكَبْرِيَاءِ وَالْأَلَاءِ لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا قُدُّوسُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيِّمُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا اللَّهُ يَا
خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا
تَبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يُذْهِبُ الشُّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَ
ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

دعای شب بیست و هشتم

يَا خَازِنَ اللَّيْلِ فِي الْهَوَاءِ وَخَازِنَ النُّورِ فِي السَّمَاءِ وَمَانِعَ السَّمَاءِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَحَاسِبِيَهُمَا أَنْ تَزُولَا يَا عَلِيمُ يَا عَظِيمُ يَا
عَفُورُ يَا دَائِمُ يَا اللَّهُ يَا وَارِثُ يَا بَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي
مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تَبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يُذْهِبُ الشُّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

دعای شب بیست و نهم

يَا مُكَوِّرَ اللَّيْلِ عَلَى النَّهَارِ وَمُكَوِّرَ النَّهَارِ عَلَى اللَّيْلِ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ وَسَيِّدَ السَّادَاتِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا أَقْرَبَ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ
الْوَرِيدِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تَبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَ
إِيمَانًا يُذْهِبُ الشُّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا

ذِكْرَكَ وَ شُكْرَكَ وَ الرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَ الْإِنَابَةَ وَ التَّوْبَةَ وَ التَّوْفِيقَ لِمَا وَقَفْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ

دعای شب سی‌ام

الْحَمْدُ لِلَّهِ لَا شَرِيكَ لَهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَ عِزِّ جَلَالِهِ وَ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ يَا قُدُّوسُ يَا نُورُ يَا نُورَ الْقُدُّوسِ يَا سُبُّوحُ يَا مُنْتَهَى التَّسْبِيحِ يَا رَحْمَانُ يَا فَاعِلَ الرَّحْمَةِ يَا اللَّهُ يَا عَلِيمُ يَا كَبِيرُ يَا اللَّهُ يَا لَطِيفُ يَا جَلِيلُ يَا اللَّهُ يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَ الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَ الْكِبْرِيَاءُ وَ الْآلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ أَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعِدَاءِ وَ رُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ إِحْسَانِي فِي عَلِيِّينَ وَ إِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَ أَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تَبَاشَّرُ بِهِ قَلْبِي وَ إِيمَانًا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَ تُرَضِّعَنِي بِمَا قَسَيْمْتَ لِي وَ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَ ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَ شُكْرَكَ وَ الرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَ الْإِنَابَةَ وَ التَّوْبَةَ وَ التَّوْفِيقَ لِمَا وَقَفْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ

بقیه اعمال شب بیست و یکم

[خواندن اللهم صل على محمد و آل محمد و اقسیم لی حلما]...

کفعمی از سید بن باقی نقل کرده که: در شب بیست و یکم می‌خوانی اللهم صل على محمد و آل محمد و اقسیم لی حلما یسئد عنی باب الجهل و هدی تمنی به علی من کل ضلاله و عنی تشد به عنی باب کل فقر و قوه تزد بها عنی کل ضعف و عزا تکرمنی به عن کل ذل و رفیعہ ترفعنی بها عن کل ضعه و أمتا تزد به عنی کل خوف و عافیة تشترنی بها عن کل بلاء و علما تفتح لی به کل یقین و یقینا تذهب به عنی کل شک و دعاء تبسط لی به الإجابیه فی هذه اللیله و فی هذه الساعه الساعه الساعه یا کریم و خوفًا تنشر [تیسر] لی به کل رحمہ و عظمه تحول بها بینی و بین الذنوب حتی أفلح بها عند المعصومین عندک برحمتک یا أرحم الراحمین

[بعد از احیاء و نماز صبح بخواند لا إله إلا أنت مقلب القلوب و الأبصار]

و روایت شده که: در شب بیست و یکم حماد بن عثمان بر حضرت صادق علیه السلام وارد شد حضرت سؤال کرد که غسل کرده‌ای عرض کرد بلی فدایت شوم پس حضرت حصیری طلبید و حماد را نزدیک خود طلبید و مشغول نماز شد و پیوسته آن حضرت نماز خواند و حماد نیز خود را به آن حضرت چسبانیده بود و نماز می‌خواند تا از نمازهای خویش فارغ شدند پس آن حضرت دعا کرد و حماد آمین گفت تا صبح طلوع کرد آن جناب اذان و اقامه گفت و بعضی از غلامان خود را طلبید و پیش ایستاد و نماز صبح خواند در رکعت اول حمد و قدر و در دوم حمد و توحید خواند و بعد از نماز مشغول به تسبیح و تحمید و تقدیس و ثنای بر خدا و صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله و دعا برای مؤمنین و مؤمنات و مسلمین و مسلمات شد پس سر به سجده نهاد و مقدار یک ساعت به جز نفس چیزی از آن جناب شنیده نشد پس از آن این دعا را خواند لا إله إلا أنت مقلب القلوب و الأبصار تا آخر دعا که در اقبال است و شیخ کلینی روایت کرده که: حضرت باقر علیه السلام در شب بیست و یکم و بیست و سوم دعا می‌خواند تا نیمه شب و بعد از آن شروع می‌نمود به نماز خواندن و بدان که در هر شب از شبهای این دهه غسل مستحب است و روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در هر شب این دهه غسل میکرد و اعتکاف در این دهه مستحب است و فضیلت بسیار دارد و افضل اوقات اعتکاف است و روایت شده که مقابل دو حج و دو عمره است و کان رسول الله صلی الله علیه و آله إذا کان العشر الأواخر اعتکف فی المسجد و ضربت له قبه من شعر و شمر المیزر و طوی فراشه و بدان که در این شب در سنه چهارم واقع شد شهادت مولای ما حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و در این شب تجدید می‌شود احزان آل محمد علیهم السلام و اشیاع ایشان و روایت شده که در آن شب مانند شب شهادت امام حسین علیه السلام برداشته نشد سنگی از روی زمین مگر آنکه در زیر

آن خون تازه بود شیخ مفید فرموده که: در این شب صلوات بسیار بفرستد و سعی و کوشش کند در نفرین بر ظالمان آل محمد علیهم السلام و لعن بر قاتل امیر المؤمنین علیه السلام روز بیست و یکم روز قتل حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و مناسب است زیارت آن جناب و کلمات حضرت خضر علیه السلام که بمنزله زیارت آن حضرت است در این روز

شب بیست و سوم

اشاره

در هدیه الزائر ذکر شده از دو شب قدر سابق افضل است و از احادیث بسیار مستفاد می‌شود که شب قدر همین است و این شب جهانی است و در این شب جمیع امور بر وفق حکمت مقدر می‌گردد و از برای این شب غیر از اعمالی که با دو شب سابق شریک است چند عمل دیگر است

اول

خواندن سوره عنکبوت و روم که حضرت صادق علیه السلام قسم یاد فرموده که خواننده این دو سوره در این شب از اهل بهشت است

دوم

خواندن حم دخان

سوم

خواندن سوره قدر هزار مرتبه

چهارم

آنکه تکرار کند در این شب بلکه در تمام اوقات این دعا را اللهم کن لولیک الخ و ذکر آن در ضمن ادعیه شبهای دهه آخر بعد از دعای شب بیست و سوم گذشت

پنجم

بخواند اللهم امدد لی فی عمری و اوسع لی فی رزقی و اصح لی جسمی و بلغنی املی و ان کنت من الأشقیاء فامحنی من الأشقیاء و اکتبنی من السعیداء فإِنَّک قُلْتَ فی کتابک المُنزَلِ عَلَی نَبِیکَ الْمُرْسَلِ صَلِّ عَلَیْهِ وَ آلِهِ یَمْحُو اللَّهُ مَا یَشَاءُ وَ یُثَبِّتُ وَ عِنْدَهُ أُمُّ الْکِتَابِ

ششم

بخواند اللهم اجعل فیما تقضی و فیما تُقدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمُحْتَمِی وَ فیما تفرِّقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَکِیْمِ فی لَیْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِی لَا یُرَدُّ وَ لَا یُبَدَّلُ أَنْ تَکْتُبِنِی مِنْ حُجَّاجِ بَیْتِکَ الْحَرَامِ فی عَامِ هَذَا الْمَبْرُورِ حُجَّجُهُمُ الْمَشْکُورِ سَعِیُّهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمَكْفَرِ عَنْهُمْ سَیِّئَاتُهُمْ وَ اجْعَلْ

فِيمَا تَقْضَى وَتُقَدَّرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَتُوسِّعَ لِي فِي رِزْقِي

هفتم

بخواند این دعا را که در اقبال است يَا بَاطِنَا فِي ظُهُورِهِ وَيَا ظَاهِرَا فِي بُطُونِهِ وَيَا بَاطِنَا لَيْسَ يَخْفَى وَيَا ظَاهِرَا لَيْسَ يُرَى يَا مَوْصُوفَا لَا يَبْلُغُ بِكَيْفِيَّتِهِ مَوْصُوفٌ وَلَا حِدٌ مَخْدُودٌ وَيَا غَائِبَا [غَائِبٌ غَيْرُ مَفْقُودٍ وَيَا شَاهِدَا [شَاهِدٌ] غَيْرُ مَشْهُودٍ يُطَلَّبُ فَيَصَابُ وَلَا يَخْلُو [لَمْ يَخْلُ مِنْهُ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَا بَيْنَهُمَا طُرْفَةً [طُرْفَةٌ] عَيْنٍ لَا يُدْرِكُ بِكَيْفٍ [بِكَيْفٍ وَلَا يُؤَيِّنُ بَأَيْنٍ [بَأَيْنٍ وَلَا بِحَيْثٍ [بِحَيْثُ أَنْتَ نُورُ النُّورِ وَرَبُّ الْأَرْيَابِ أَحْطَتْ بِجَمِيعِ الْأُمُورِ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا وَلَا هَكَذَا غَيْرُهُ] پس دعا می‌کنی به آنچه بخواهی

هشتم

آنکه غیر از غسل اول شب غسلی نیز در آخر شب کند و بدان که از برای غسل و احیاء این شب و زیارت امام حسین علیه السلام و صد رکعت نماز فضیلت بسیار و تاکید شده شیخ در تهذیب روایت کرده از ابو بصیر از حضرت صادق علیه السلام که فرمود: در شبی که امید می‌رود شب قدر باشد صد رکعت نماز کن بخوان در هر رکعت قل هو الله أحد را ده مرتبه گفت گفتم فدایت شوم اگر قوت نداشته باشم ایستاده به جا آورم فرمود نشسته به جا آور گفتم اگر قوت نداشته باشم نشسته به جا آورم فرمود به جا آور به همان حالی که به قفا خفته‌ای در فراش خود و از دعائم الاسلام روایت است که: حضرت رسول صلی الله علیه و آله در دهه آخر ماه رمضان رختخواب خود را جمع می‌کرد و کمر خود را محکم می‌بست برای عبادت و در شب بیست و سوم اهل خود را بیدار می‌کرد و آنها را که خواب ربوده بود آب به صورتشان می‌پاشید و حضرت فاطمه صلوات الله علیها نمی‌گذاشت در این شب احدی از اهلش بخوابد و علاج می‌فرمود خواب آنها را به کمی طعام و مهیا می‌کرد آنها را برای احیاء آن شب از روز یعنی امر می‌فرمود که روز را خواب و استراحت کنند که شب خوابشان نبرد و احیا بدارند و می‌فرمود که محروم کسی است که از خیر امشب محروم بماند و روایت شده که: حضرت صادق علیه السلام سخت مریض شده بود چون شب بیست و سوم ماه رمضان شد موالی خود را امر فرمود که حرکتش دادند به مسجد بردند و آن شب را در مسجد بود تا به صبح علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که هر مقدار قرآن که ممکن باشد در این شب بخواند و دعاهای صحیفه کامله را بخواند خصوصا دعای مکارم الاخلاق و دعای توبه و روزهای این شبها را نیز باید حرمت داشت و به عبادت و تلاوت و دعا بسر آورد زیرا که در احادیث معتبره وارد شده است که روز قدر در فضیلت مثل شب قدر است

شب بیست و هفتم

بالخصوص غسل وارد شده و منقول است که: حضرت امام زین العابدین علیه السلام در این شب این دعا را مکرر می‌خواند از اول شب تا به آخر شب اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي التَّجَافِي عَنْ دَارِ الْغُرُورِ وَالْإِنَابَةَ إِلَى دَارِ الْخُلُودِ وَالْإِسْتِعْدَادَ لِلْمَوْتِ قَبْلَ حُلُولِ الْفُوتِ

شب آخر ماه

اشاره

شب بسیار مبارکی است و از برای این شب چند عمل است

اول

غسل

دوم

زیارت امام حسین علیه السلام سوم

خواندن سوره انعام و کف و یس و صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ اَتُوبُ اِلَيْهِ

چهارم

بخواند این دعا را که شیخ کلینی از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده اللَّهُمَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَ قَدْ تَصَرَّمْتَ وَ أَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ يَا رَبِّ أَنْ يَطَّلِعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هَذِهِ أَوْ يَتَصَيَّرَ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ لَكَ قَبِيْلِي تَبِعَهُ أَوْ ذَنْبٌ تُرِيدُ أَنْ تُعَذِّبَنِي بِهِ يَوْمَ الْاَلْتِقَاءِ

پنجم

بخواند دعای یا مدبر الامور که در اعمال شب بیست و سوم ص ... گذشت

ششم

وداع کند ماه رمضان را به دعاهاى وداع که شیخ کلینی و صدوق و شیخ مفید و طوسی و سید بن طاووس رضوان الله عليهم نقل کرده‌اند و شاید بهترین آنها دعای چهل و پنجم صحیفه کامله باشد و سید بن طاووس روایت کرده است از حضرت صادق علیه السلام که: هر که در شب آخر ماه رمضان وداع کند آن ماه شریف را و بگوید: اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلُهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِي لِشَهْرِ رَمَضَانَ وَ أَعُوذُ بِكَ أَنْ يَطَّلِعَ فَجْرُهُ هَذِهِ اللَّيْلَةَ إِلَّا وَ قَدْ عَفَرَتَ لِي بِيَا مَرْزَدِ حَقِّ تَعَالَى اَوْ رَا پِيش از آنکه صبح کند و روزی فرماید او را توبه و انابه سید و شیخ صدوق از جابر بن عبد الله انصاری روایت کرده‌اند که گفت: رفتم به خدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله در جمعه آخر ماه رمضان چون نظر آن حضرت بر من افتاد فرمود که ای جابر این آخر جمعه‌ای است از ماه رمضان پس آن را وداع کن و بگو: اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلُهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِنَا إِيَّاهُ فَإِنَّ جَعَلْتَهُ فَاجْعَلْنِي مَرْحُومًا وَ لَا تَجْعَلْنِي مَحْرُومًا پس به درستی که هر که این دعا را در این روز بخواند از دو خصلت نیکو ظفر می‌یابد یا به رسیدن به ماه رمضان آینده یا به آمرزش خدا و رحمت بی انتها و سید بن طاووس و کفعمی نقل کرده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که فرمود: هر که در شب آخر ماه رمضان ده رکعت نماز گزارد بخواند در هر رکعت حمد یک مرتبه و قل هو الله أحد ده مرتبه و بگوید در رکوع و سجود ده مرتبه سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ و بعد از هر دو رکعت تشهد بخواند و سلام دهد و چون از تمام ده رکعت فارغ شد و سلام داد هزار مرتبه استغفار کند بگوید اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ اَتُوبُ اِلَيْهِ و بعد از استغفار سر به سجده گذارد و بگوید در حال سجود يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ يَا رَحْمَانَ الدُّنْيَا وَ الْاٰخِرَةِ وَ رَحِيْمَهُمَا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ يَا اِلَهَ الْاَوَّلِيْنَ وَ الْاٰخِرِيْنَ اَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَ تَقَبَّلْ مِنَّا صِيَامَنَا وَ صِيَامَتَنَا وَ قِيَامَتَنَا قَسَمَ بِهِ حَقِّ اَنْكَه مَرَا بَرَا سْتِي بَه نَبُوْت مَبْعُوْثِ فَرْمُوْدَه كَه جَبْرِيْل مَرَا خَبِر دَاد اَز اسْرَافِيْل اَز پُرُوْرْد گَار خُوْد تَبَارَكَ وَ

تعالی که سر از سجده بر نداشته باشد که بیامرزد خدا او را و قبول فرماید از او ماه رمضان را و بگذرد از گناهان او الخیر و این نماز در شب عید فطر نیز روایت شده و لکن در آن روایت است که تسبیح اربع را در رکوع و سجود عوض تسبیح رکوع و سجود بخواند و به جای اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا تا به آخر دارد اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَ تَقَبَّلْ صَوْمِي وَ صَلَاتِي وَ قِيَامِي

روز سی‌ام

سید برای روز آخر دعایی نقل کرده که اولش این است: اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ و چون در این روز غالب مردم قرآن ختم می‌کنند سزاوار است که بعد از ختم بخوانند و اگر خواسته باشند این دعای مختصر را بخوانند که شیخ از امیر المؤمنین علیه السلام نقل کرده: اللَّهُمَّ اشْرَحْ بِالْقُرْآنِ صِدْرِي وَ اشْتِعْمِلْ بِالْقُرْآنِ بَدَنِي وَ نَوِّرْ بِالْقُرْآنِ بَصِيرَتِي وَ أَطْلِقْ بِالْقُرْآنِ لِسَانِي وَ أَعِنِّي عَلَيْهِ مَا أَبْقَيْتَنِي فَبِإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ وَ نِيْزِ بَخَوَانِدِ اِيْنِ دَعَا رَا كِهْ اَزْ حَضْرَتِ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ نِيْزِ رَوَايَتِ شُدِهْ اللَّهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ اِحْبَابَ الْمُخْبِتِيْنَ وَ اِخْلَاصَ الْمُؤَقِنِيْنَ وَ مِرَافَقَةَ الْاَبْرَارِ وَ اِسْتِحْقَاقَ حَقَائِقِ الْاِيْمَانِ وَ الْغَنِيْمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَ السَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ اِثْمٍ وَ وُجُوبَ رَحْمَتِكَ وَ عَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَ النَّجَاةَ مِنَ النَّارِ

خاتمه در بیان نمازهای شبها و دعاها روزها

اشاره

که مشهور است و علامه مجلسی رحمه الله علیه در زاد المعاد در فصل آخر اعمال ماه رمضان ذکر فرموده و احقر در اینجا اکتفا می‌کنم به آنچه که آن بزرگوار نگاشته فرموده

نمازهای شب

نماز شب اول

چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه توحید

دوم

چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست مرتبه انا انزلناه

سوم

ده رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید

چهارم

هشت رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ

پنجم

دو رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

ششم

چهار رکعت در هر رکعت حمد و سوره تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ

هفتم

چهار رکعت در هر رکعت حمد و سیزده مرتبه اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ

هشتم

دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد از سلام هزار مرتبه سُبْحَانَ اللَّهِ

نهم

شش رکعت میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و هفت مرتبه آیه الكرسي و بعد از اتمام پنجاه مرتبه اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

دهم

بیست رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه توحید

یازدهم

دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه اِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكُؤُثْرَ

دوازدهم

هشت رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه **إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ**

سیزدهم

چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید

چهاردهم

شش رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه **إِذَا زُلْزِلَتْ**

پانزدهم

چهار رکعت در دو رکعت اول بعد از حمد صد مرتبه توحید و در دو رکعت دیگر پنجاه مرتبه توحید

شانزدهم

دوازده رکعت در هر رکعت حمد و دوازده مرتبه **أَلْهَاكُمْ التَّكَاثُرُ**

هفدهم

دو رکعت در رکعت اول حمد و هر سوره که خواهد و در رکعت دوم حمد و صد مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**

هیجدهم

چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه **إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكُؤُوتَ**

نوزدهم

پنجاه رکعت با حمد و پنجاه مرتبه **إِذَا زُلْزِلَتْ** و گویا مراد آن باشد که در هر رکعت یک مرتبه بخواند زیرا که مشکل است در یک شب دو هزار و پانصد مرتبه **إِذَا زُلْزِلَتْ** خواندن

بیستم و بیست و یکم و بیست و دوم و بیست و سوم و بیست و چهارم

در هر یک هشت رکعت به هر سوره که میسر شود

بیست و پنجم

هشت رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید

بیست و ششم

هشت رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه توحید

بیست و هفتم

چهار رکعت در هر رکعت حمد و تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ و اگر نتواند بیست و پنج مرتبه توحید

بیست و هشتم

شش رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه آیه الكرسي و صد مرتبه توحید و صد مرتبه کوثر و بعد از نماز صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد فقیر گوید نماز شب بیست و هشتم موافق آنچه من یافتم به این کیفیت است شش رکعت نماز کند به فاتحه الكتاب و ده مرتبه آیه الكرسي و ده مرتبه کوثر و ده مرتبه قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ و صد مرتبه صلوات بفرستد بر پیغمبر صلی الله علیه و آله

بیست و نهم

دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید

سیام

دوازده رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید و بعد از فارغ شدن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و این نمازها چنانچه مذکور شد هر دو رکعت به یک سلام است و اما

دعاهای روزها

اشاره

از ابن عباس روایت کرده‌اند که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فضیلت بسیار از برای روزه هر روز ماه مبارک رمضان بیان فرمود و از برای هر روز دعای مخصوصی با فضیلت و ثواب بسیار از برای آن دعا ذکر کرده و ما به اصل دعا اکتفا می‌نماییم

دعای روز اول

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ صِيَامَ الصَّائِمِينَ وَ قِيَامِي فِيهِ قِيَامَ الْقَائِمِينَ وَ تَبَهَّنِي فِيهِ عَنْ نَوْمِهِ الْغَافِلِينَ وَ هَبْ لِي جُزْمِي فِيهِ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ وَ
اعْفُ عَنِّي يَا عَافِيَا عَنِ الْمُجْرِمِينَ

روز دوم

اللَّهُمَّ قَرِّبْنِي فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ وَ جَنِّبْنِي فِيهِ مِنْ سَخَطِكَ وَ نِقْمَاتِكَ وَ وَفِّقْنِي فِيهِ لِقِرَاءَةِ آيَاتِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

روز سوم

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ الدُّهْنَ وَ التَّنْبِيَةَ وَ بَاعِدْنِي فِيهِ مِنَ السَّفَاهَةِ وَ التَّمْوِيهِ وَ اجْعَلْ لِي نَصِيبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُ فِيهِ بِجُودِكَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ

روز چهارم

اللَّهُمَّ قَوِّنِي فِيهِ عَلَى إِقَامَةِ أَمْرِكَ وَ أذِقْنِي فِيهِ حَلَاوَةَ ذِكْرِكَ وَ أَوْزِعْنِي فِيهِ لِأَدَاءِ شُكْرِكَ بِكَرَمِكَ وَ احْفَظْنِي فِيهِ بِحِفْظِكَ وَ سِتْرِكَ يَا
أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ

روز پنجم

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ وَ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الْقَائِمِينَ وَ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ أَوْلِيَائِكَ الْمُقَرَّبِينَ بِرَأْفَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ

روز ششم

اللَّهُمَّ لَا تَخْذُلْنِي فِيهِ لِتَعَرُّضِ مَعْصِيَتِكَ وَ لَا تَصْرِبْنِي بِسَيِّئَاتِ نَفْسِي وَ زَخْرِخْنِي فِيهِ مِنْ مُوجِبَاتِ سَخَطِكَ بِمَنْكَ وَ أَيَادِيكَ يَا مُنْتَهَى
رَعْبَةِ الرَّاعِبِينَ

روز هفتم

اللَّهُمَّ أَعِنِّي فِيهِ عَلَى صِيَامِهِ وَ قِيَامِهِ وَ جَنَّتِي فِيهِ مِنْ هَفَوَاتِهِ وَ آثَامِهِ وَ ارْزُقْنِي فِيهِ ذِكْرَكَ بِدَوَامِهِ بِتَوْفِيقِكَ يَا هَادِيَ الْمُضِلِّينَ

روز هشتم

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ رَحْمَةَ الْإِيْتَامِ وَ إِطْعَامَ الطَّعَامِ وَ إِفْشَاءَ السَّلَامِ وَ صُحْبَةَ الْكِرَامِ بِطَوْلِكَ يَا مَلْجَأَ الْآمِلِينَ

روز نهم

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ نَصِيْبًا مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ وَ اهْدِنِي فِيهِ لِبِرَاهِينِكَ السَّاطِعَةِ وَ خُذْ بِنَاصِيْتِي إِلَى مَرْضَاتِكَ الْجَامِعَةِ بِمَحَبَّتِكَ يَا أَمَلَ الْمُشْتَاقِينَ

روز دهم

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ وَ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْفَائِزِينَ لَدَيْكَ وَ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْكَ يَا حَسَنَانَكَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ

روز یازدهم

اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ فِيهِ الْإِحْسَانَ وَ كَرِّهْ إِلَيَّ فِيهِ الْفُسُوقَ وَ الْعِصْيَانَ وَ حَرِّمْ عَلَيَّ فِيهِ السَّخَطَ وَ النَّيْرَانَ بِعَوْنِكَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ

روز دوازدهم

اللَّهُمَّ زَيِّنِي فِيهِ بِالسُّرْرِ وَ الْعَفَافِ وَ اسْتُرْنِي فِيهِ بِلِيَاسِ الْقُنُوعِ وَ الْكَفَافِ وَ احْمِلْنِي فِيهِ عَلَى الْعِدْلِ وَ الْإِنصَافِ وَ آمِنِّي فِيهِ مِنْ كُلِّ مَا أَخَافُ بِعِصْمَتِكَ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِينَ

روز سیزدهم

اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الدَّنَسِ وَ الْأَقْدَارِ وَ صَبِّرْنِي فِيهِ عَلَى كَاتِنَاتِ الْأَقْدَارِ وَ وَفِّقْنِي فِيهِ لِلتَّقَى وَ صُحْبَةِ الْأَبْرَارِ بِعَوْنِكَ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْمَسَاكِينِ

روز چهاردهم

اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي فِيهِ بِالْعَثَرَاتِ وَ أَقْلِنِي فِيهِ مِنَ الْخَطَايَا وَ الْهَفَوَاتِ وَ لَا تَجْعَلْنِي فِيهِ غَرَضًا لِلْبَلَايَا وَ الْأَفَاتِ بِعِزَّتِكَ يَا عِزَّ الْمُسْلِمِينَ

روز پانزدهم

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ طَاعَةَ الْخَاشِعِينَ وَ اشْرَحْ فِيهِ صَدْرِي بِإِنَابَةِ الْمُخْتَبِينَ بِأَمَانِكَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ

روز شانزدهم

اللَّهُمَّ وَفَّقْنِي فِيهِ لِمُوَافَقَةِ الْأَبْرَارِ وَ جَنَّبْنِي فِيهِ مُرَافَقَةَ الْأَشْرَارِ وَ آوِنِي فِيهِ بِرَحْمَتِكَ إِلَى [فِي دَارِ الْقَرَارِ بِالْهَيْتِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ

روز هفدهم

اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيهِ لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَ أَقْضِ لِي فِيهِ الْحَوَائِجَ وَ الْأَمَالَ يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى التَّفْسِيرِ وَ السُّؤَالِ يَا عَالِمًا بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ

روز هیجدهم

اللَّهُمَّ تَبَهَّنِي فِيهِ لِبرَكَاتِ أَسْحَارِهِ وَ نَوَّرْ فِيهِ قَلْبِي بِضِيَاءِ أَنْوَارِهِ وَ خُذْ بِكُلِّ أَعْضَائِي إِلَى اتِّبَاعِ آثَارِهِ بِنُورِكَ يَا مُنَوِّرَ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ

روز نوزدهم

اللَّهُمَّ وَفِّرْ فِيهِ حَظِّي مِنْ بَرَكَاتِهِ وَ سَهِّلْ سَبِيلِي إِلَى خَيْرَاتِهِ وَ لَا تَحْرِمْنِي قَبُولَ حَسَنَاتِهِ يَا هَادِيًا إِلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ

روز بیستم

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ الْجَنَانِ وَ أَعْلِقْ عَنِّي فِيهِ أَبْوَابَ النَّيرانِ وَ وَفَّقْنِي فِيهِ لِتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ يَا مُنْزِلَ السَّكِينَةِ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ

روز بیست و یکم

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ دَلِيلًا وَ لَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِيهِ عَلَيَّ سَبِيلًا وَ اجْعَلِ الْجَنَّةَ لِي مَنزِلًا وَ مَقِيلًا يَا قَاضِيَ حَوَائِجِ الطَّالِبِينَ

روز بیست و دوم

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ فَضْلِكَ وَ أَنْزِلْ عَلَيَّ فِيهِ بَرَكَاتِكَ وَ وَفَّقْنِي فِيهِ لِمُوجِبَاتِ مَرْضَاتِكَ وَ أَشْكِنِّي فِيهِ بُحْبُوحَاتِ جَنَّاتِكَ يَا مُجِيبَ

دَعْوَةُ الْمُضْطَرِّينَ

روز بیست و سوم

اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي فِيهِ مِنَ الذُّنُوبِ وَ طَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الْعُيُوبِ وَ اَمْتَحِنْ قَلْبِي فِيهِ بِتَقْوَى الْقُلُوبِ يَا مُقِيلَ عَثَرَاتِ الْمُذْنِبِينَ

روز بیست و چهارم

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيهِ مَا يُزِيحُكَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِمَّا يُؤْذِيكَ وَ أَسْأَلُكَ التَّوْفِيقَ فِيهِ لِأَنْ أُطِيعَكَ وَ لَا أُعْصِيكَ يَا جَوَادَ السَّائِلِينَ

روز بیست و پنجم

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مُجِبًا لِأَوْلِيَائِكَ وَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ مُسْتَنًا بِسُنَّتِهِ خَاتَمِ أَنْبِيَائِكَ يَا عَاصِمَ قُلُوبِ النَّبِيِّينَ

روز بیست و ششم

اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا وَ ذَنْبِي فِيهِ مَغْفُورًا وَ عَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَ عَيْبِي فِيهِ مَسْتُورًا يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ

روز بیست و هفتم

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ فَضْلَ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَ صَيِّرْ أُمُورِي فِيهِ مِنَ الْعُسْرِ إِلَى الْيُسْرِ وَ اقْبِلْ مَعَاذِيرِي وَ حُطَّ عَنِّي الذَّنْبَ وَ الْوِزْرَ يَا رءُوفًا بِعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ رُزْ بِيست و هشتم اللَّهُمَّ وَفَّرْ حَظِّي فِيهِ مِنَ النَّوَافِلِ وَ أَكْرَمْنِي فِيهِ بِإِحْضَارِ الْمَسَائِلِ وَ قَرَّبْ فِيهِ وَسِيلَتِي إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ الْإِحْطَاحُ الْمَلْحِينِ

روز بیست و هشتم

اللَّهُمَّ غَشِّنِي فِيهِ بِالرَّحْمَةِ وَ ارْزُقْنِي فِيهِ التَّوْفِيقَ وَ الْعِصْمَةَ وَ طَهِّرْ قَلْبِي مِنْ غَيَابِ التُّهْمَةِ يَا رَحِيمًا بِعِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ

روز سی‌ام

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ بِالشُّكْرِ وَ الْقَبُولِ عَلَى مَا تَرْضَاهُ وَ يَرْضَاهُ الرَّسُولُ مُحْكَمَةً فُرُوعُهُ بِالْأَصُولِ بِحَقِّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ مؤلف گوید که: در تقدیم و تأخیر دعاها و عبادات هر یک در کتب دعوات مختلف ذکر کرده‌اند چون روایتش را معتبر نمی‌دانم متعرض ذکر آنها نشدم و دعای روز بیست و هفتم را کفعمی در روز بیست و نهم ذکر کرده است و

موافق مذهب شیعه در روز بیست و سوم خواندن دور نیست که انسب باشد انتهی

فصل چهارم در اعمال ماه شوال است

شب اول

اشاره

از جمله لیالی شریفه است و در فضیلت و ثواب عبادت و احیای آن احادیث بسیار وارد شده و روایت شده است که آن شب کمتر از شب قدر نیست و از برای آن چند عمل است.

اول

غسل است در وقتی که غروب کرد آفتاب

دوم

احیا آن شب به نماز و دعا و استغفار و سؤال از حق تعالی و بیتوته در مسجد

سوم

آنکه بخواند در عقب نماز مغرب و عشا و نماز صبح و عقب نماز عید الله أَكْبَرُ اللهُ أَكْبَرُ لا إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَ اللهُ أَكْبَرُ اللهُ أَكْبَرُ وَ لِلَّهِ الْحَمْدُ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا هَدَانَا وَ لَهُ الشُّكْرُ عَلَى مَا أَوْلَانَا

چهارم

آنکه چون نماز مغرب و نافله آن را خواند دستها را به سوی آسمان بلند کند و بگوید: يَا ذَا الْمَنِّ وَالطُّوْلِ يَا ذَا الْجُودِ يَا مُضِيَّ طَفِيِّ مُحَمَّدٍ وَ نَاصِرَهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَحْصَيْتَهُ وَ هُوَ عِنْدَكَ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ پس به سجده برود و صد مرتبه در سجده بگوید اَتُوبُ إِلَى اللهِ پس هر حاجت که دارد از حق تعالی بخواهد که إن شاء الله تعالی بر آورده خواهد شد و در روایت شیخ است که: بعد از نماز مغرب به سجده رود و بگوید: يَا ذَا الْحَوْلِ يَا ذَا الطُّوْلِ يَا مُضْطَفِيًّا مُحَمَّدًا وَ نَاصِرَهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَدْنَبْتُهُ وَ نَسِيتُهُ أَنَا وَ هُوَ عِنْدَكَ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ پس بگو صد مرتبه اَتُوبُ إِلَى اللهِ

پنجم

زیارت کند امام حسین علیه السلام را که فضیلت بسیار دارد و زیارت مخصوصه این شب در باب زیارات بیاید إن شاء الله

ششم

نهم

چهارده رکعت نماز کند بخواند در هر رکعتی حمد و آیه الکرسی و سه مرتبه قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ تا برای او باشد به هر رکعتی ثواب عبادت چهل سال و عبادت هر که روزه گرفته و نماز خوانده در آن ماه

دهم

شیخ در مصباح فرموده که در آخر شب غسل کن و بنشین در جای نماز خود تا طلوع فجر

روز اول روز عید فطر است و اعمال آن چند چیز است

اول

آنکه بخوانی بعد از نماز صبح و نماز عید آن تکبیراتی را که در شبش بعد از نماز فریضه می خواندی

دوم

آنکه بخوانی بعد از نماز صبح دعایی را که سید روایت کرده اللَّهُمَّ إِنِّي تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ إِمَامِي الْخ و شیخ این دعا را بعد از نماز عید ذکر فرموده

سوم

بیرون کردن زکات فطره است از هر سری صاعی پیش از نماز عید به تفصیلی که در کتب فقهیه است و بدان که زکات فطره واجب مؤکد است و شرط قبولی روزه ماه رمضان و سبب حفظ تا سال دیگر است و حق تعالی آن را مقدم بر نماز ذکر فرموده در این آیه شریفه قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى وَ ذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى

چهارم

غسل است و بهتر آن است که اگر ممکن شود از نهر غسل کنی و وقت آن بعد از طلوع فجر است تا زمان به جا آوردن نماز عید چنانچه شیخ فرموده و در جزء روایتی است که غسل را در زیر سقفی بکن و چون خواستی غسل کنی بگو: اللَّهُمَّ إِيْمَانًا بِكَ وَ تَضِيدًا بِكِتَابِكَ وَ اتِّبَاعًا سُنَّةَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ پس بسم الله بگو و غسل کن و چون از غسل فارغ شدی بگو: اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ كَفَّارَةً لِدُنُوبِي وَ طَهْرًا دِينِي اللَّهُمَّ أَذْهَبْ عَنِّي الدَّنَسَ

پنجم

پوشیدن جامه نیکو و به کار بردن بوی خوش و رفتن به صحرا در غیر مکه برای نماز کردن در زیر آسمان

ششم

پیش از نماز عید در اول روز افطار کنی و بهتر آن است که به خرما یا به شیرینی باشد و شیخ مفید فرموده مستحب است تناول کردن مقدار کمی از تربت سید الشهداء علیه السلام که شفا است از برای هر دردی

هفتم

آنکه چون مهیا شدی از برای رفتن به نماز عید بیرون نروی مگر بعد از طلوع آفتاب و آنکه بخوانی دعایی را که سید در اقبال نقل کرده از جمله از ابو حمزه ثمالی روایت کرده از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که فرمود: بخوان در عید فطر و قربان و جمعه وقتی که مهیا شدی به جهت بیرون رفتن به نماز این دعا را: اللَّهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ فِي هَذَا الْيَوْمِ أَوْ تَعَبَّ أَوْ أَعِيدَ وَاسْتَعَدَّ لِفَوَادِهِ إِلَى مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رِفْدِهِ وَ نَوَافِلِهِ وَ فَوَاضِلِهِ وَ عَطَايَاهُ فَإِنَّ إِلَيْكَ يَا سَيِّدِي تَهَيَّيْتُ وَ تَعَبَّيْتُ وَ إِعْدَادِي وَ اسْتِعْدَادِي رَجَاءَ رِفْدِكَ وَ جَوَائِزِكَ وَ نَوَافِلِكَ وَ فَوَاضِلِكَ وَ فَضَائِلِكَ وَ عَطَايَاكَ وَ قَدْ غَدَوْتُ إِلَى عِيدٍ مِنْ أَعْيَادِ أُمَّةٍ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ وَ لَمْ أَفِدْ إِلَيْكَ الْيَوْمَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ أَثِقُ بِهِ قَدَمْتُهُ وَ لَا تَوَجَّهْتُ بِمَخْلُوقٍ أَمَلْتُهُ وَ لَكِنْ أَتَيْتُكَ خَاضِعًا مُقَرَّبًا بِذُنُوبِي وَ إِسَاءَاتِي إِلَى نَفْسِي فَيَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ اغْفِرْ لِي الْعَظِيمَ مِنْ ذُنُوبِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

هشتم

خواندن نماز عید است و آن دو رکعت است در رکعت اول حمد و سوره اعلی بخواند و بعد از قرائت پنج تکبیر بگوید و بعد از هر تکبیر این قنوت را بخواند: اللَّهُمَّ أَنْتَ أَهْلُ أَهْلِ الْكِبْرِيَاءِ وَ الْعَظَمَةِ وَ أَهْلُ الْجُودِ وَ الْجَبْرُوتِ وَ أَهْلُ الْعَفْوِ وَ الرَّحْمَةِ وَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ الْمَغْفَرَةِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِينَ عِيدًا وَ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ ذُخْرًا وَ شَرَفًا وَ مَرِيدًا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُدْخِلَنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُخْرِجَنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا سَأَلْتُكَ مِنْهُ عِيَادُكَ الصَّالِحِينَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْهُ عِيَادُكَ الصَّالِحِينَ الْمَخْلُصُونَ پس تکبیر ششم بگوید و به رکوع رود و بعد از رکوع و سجود برخیزد به رکعت دوم و بعد از حمد سوره و الشمس بخواند پس چهار تکبیر بگوید و بعد از هر تکبیری آن قنوت را بخواند و چون فارغ شد تکبیر پنجم بگوید و به رکوع رود پس نماز را تمام کند و بعد از سلام تسبیح زهرا علیها السلام بفرستد و بعد از نماز عید دعاها را بسیار وارد شده است و شاید بهترین آنها دعای چهل و ششم صحیفه کامله باشد و مستحب است که نماز عید در زیر آسمان و بر روی زمین بدون فرش و بوریا واقع شود و آنکه برگردد از مصلی از غیر آن راهی که رفته بود و دعا کند از برای برادران دینی خود به قبولی اعمال

نهم

زیارت کند امام حسین علیه السلام را

دهم

بخواند دعای ندبه را که بعد از این بیاید إن شاء الله تعالی و سید بن طاووس فرموده که چون از دعا فارغ شود به سجده رود و بگوید: أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارٍ حَرُّهَا لَا يُطْفَى وَ جَدِيدِهَا لَا يَبْلَى وَ عَطَشَانِهَا لَا يَزْوَى پس بگذارد گونه راست را و بگوید: إِلَهِي لَا تُقَلِّبْ وَجْهِي فِي النَّارِ بَعِيدٍ سِجُودِي وَ تَغْيِيرِي لَكَ بِغَيْرِ مَنْ مَنِي عَلَيْكَ بَلْ لَكَ الْمَنْ عَلَىٰ پس بگذارد گونه چپ را و بگوید: اَرْحَمُ مَنْ

أَسَاءَ وَاقْتَرَفَ وَاسْتَيْكَانَ وَاعْتَرَفَ پس برگردد به حال سجده و بگوید: إِنَّ كُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَأَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسِنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يَا كَرِيمٍ پس بگوید الْعَفْوُ الْعَفْوُ صد مرتبه آنگاه سید فرموده و لا تقطع يومك هذا باللعب و الإهمال و أنت لا تعلم أ مردود أم مقبول الأعمال فإن رجوت القبول فقابل ذلك بالشكر الجميل و إن خفت الرد فكن أسير الحزن الطويل

روز بیست و پنجم سنه صد و چهل و هشت به قول بعضی وفات امام جعفر صادق علیه السلام

واقع شده و بعضی روز وفات را نیمه رجب گفته‌اند و سبب وفات آن حضرت زهری بوده که در انگور به آن حضرت خورانیده بودند و روایت شده که: چون هنگام وفات آن حضرت شد چشمهای خود را گشود و فرمود که خویشان مرا جمع کنید چون همه جمع شدند به سوی ایشان نظر کرد و فرمود شفاعت ما نمی‌رسد به کسی که نماز را سبک بشمارد و اعتنا به شأن او ننماید

فصل پنجم در اعمال ماه ذی القعدة است

اشاره

است بدان که این ماه اول ماه‌های حرام است که حق تعالی در قرآن مجید ذکر فرموده و سید بن طاووس روایتی نقل کرده که ذی القعدة محل اجابت دعا است در وقت شدت و در روز یکشنبه این ماه نمازی با فضیلت بسیار از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت کرده که مجملش آن است که هر که آن را به جا آورد توبه‌اش مقبول و گناهش آمرزیده شود و خصم‌ای او در روز قیامت از او راضی شوند و با ایمان بمیرد و دینش گرفته نشود و قبرش گشاده و نورانی گردد و والدینش از او راضی گردند و مغفرت شامل حال والدین او و ذریه او گردد و توسعه رزق پیدا کند و ملک الموت با او در وقت مردن مدارا کند و به آسانی جان او بیرون شود و کیفیت آن چنان است که در روز یکشنبه غسل کند و وضو بگیرد و چهار رکعت نماز گزارد در هر رکعت حمد یک مرتبه و قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ سه مرتبه و معوذتین یک مرتبه پس استغفار کند هفتاد مرتبه و ختم کند استغفار را به لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس بگوید يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَ ذُنُوبَ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فقیر گوید ظاهر آن است که این استغفار مذکور و دعای بعد از نماز باید به جا آورد و بدان که روایت شده که: هر که در یکی از ماه‌های حرام سه روز متوالی که پنجشنبه و جمعه و شنبه باشد روزه بدارد ثواب نهصد سال عبادت برای او نوشته شود و شیخ اجل علی بن ابراهیم قمی فرموده که در ماه‌های حرام گناهان مضاعف می‌شود و همچنین حسنات

روز یازدهم سنه صد و چهل و هشت روز ولادت با سعادت حضرت امام رضا علیه السلام است

شب پانزدهم شب مبارکی است خداوند نظر رحمت می‌فرماید بر بندگان مؤمنین خود و کسی که در این شب به طاعت حق تعالی مشغول باشد از برای او باشد اجر صد نفر سایح یعنی روزه‌دار ملازم مسجد که معصیت نکرده باشد خدا را طرفه‌العینی چنان که در روایت نبوی صلی الله علیه و آله است پس این شب را مغتنم شمار و مشغول کن خود را به طاعت و عبادت و نماز و طلب حاجات از خدا همانا روایت شده که: هر که سؤال کند در این شب حاجتی از خداوند تعالی به او عطا خواهد شد

روز بیست و سوم سنه دویست و سه به قولی شهادت حضرت امام رضا علیه السلام واقع شده

و زیارت آن حضرت از نزدیک و دور سنت است قال السید بن طاووس فی الإقبال و رأیت فی بعض تصانیف أصحابنا العجم رضوان الله علیهم أنه يستحب أن یزار مولانا الرضا علیه السلام یوم ثالث و عشرين من ذی القعدة من قرب أو بعد ببعض زیاراته

المعروفة أو بما يكون كالزيارة من الرواية بذلك

شب بیست و پنج شب دحو الارض است

یعنی پهن شدن زمین از زیر خانه کعبه بر روی آب و از لیالی شریفه است که رحمت خدا در آن نازل می‌شود و قیام به عبادت در آن اجر بسیار دارد و از حسن بن علی و شایسته روایت است که گفت: من کودک بودم که با پدرم در خدمت امام رضا علیه السلام شام خوردیم در شب بیست و پنج ماه ذی القعدة پس فرمود که امشب حضرت ابراهیم علیه السلام و حضرت عیسی علیه السلام متولد شده‌اند و زمین از زیر کعبه پهن شده است پس هر که روزش را روزه بدارد چنان است که شصت ماه را روزه داشته باشد و به روایت دیگر است که فرمود در این روز حضرت قائم علیه السلام قیام خواهد نمود

روز بیست و پنج روز دحو الارض است و یکی از آن چهار روز است که در تمام سال به فضیلت روزه ممتاز است

اشاره

و در روایتی روزه‌اش مثل روزه هفتاد سال است و در روایت دیگر کفاره هفتاد سال است و هر که این روز را روزه بدارد و شبش را به عبادت بسر آورد از برای او عبادت صد سال نوشته شود و از برای روزه‌دار این روز هر چه در میان آسمان و زمین است استغفار کند و این روزی است که رحمت خدا در آن منتشر گردیده و از برای عبادت و اجتماع به ذکر خدا در این روز اجر بسیاری است و از برای این روز به غیر از روزه و عبادت و ذکر خدا و غسل دو عمل وارد است

اول نمازی که در کتب شیعه قمیمین روایت شده

و آن دو رکعت است در وقت چاشت در هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه سوره و الشمس بخواند و بعد از سلام نماز بخواند لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس دعا کند و بخواند يَا مُقِيلَ الْعَثْرَاتِ أَقْلِنِي عَثْرَتِي يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ أَجِبْ دَعْوَتِي يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ اسْمَعْ صَوْتِي وَأَنْحَنِی وَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِي وَمَا عِنْدِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

دوم خواندن این دعا است که شیخ در مصباح فرموده مستحب است خواندن آن

اللَّهُمَّ دَاجِيَ الْكُفْرِيَّةِ وَفَالِقِ الْحَبَّةِ وَصَارِفِ اللَّزِيَّةِ وَكَاشِفِ كُلِّ كَرْبِيَّةٍ أَسْأَلُكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ مِنْ أَيَّامِكَ الَّتِي أَعْظَمْتَ حَقَّهَا وَأَقْدَمْتَ سَبْقَهَا وَجَعَلْتَهَا عِنْدَ الْمُؤْمِنِينَ وَدِيْعَةً وَإِلَيْكَ ذَرِيْعَةٌ وَبِرَحْمَتِكَ الْوَسِيْعَةِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُتَتَجِبِ فِي الْمِيثَاقِ الْقَرِيبِ يَوْمَ التَّلَاقِ فَاتِّبِ كُلَّ رَتْبِي وَدَاعِ إِلَى كُلِّ حَقٍّ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَطْهَارِ الْهُدَاةِ الْمَنَارِ دَعَائِمِ الْجَبَّارِ وَوَلَاةِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَأَعْطِنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا مِنْ عَطَائِكَ الْمَخْزُونِ غَيْرِ مَقْطُوعٍ وَلَا مَمْنُوعٍ [مَمْنُونٍ تَجْمَعُ لَنَا بِهِ التَّوْبَةَ وَحُسْنَ الْأَوْبَةِ يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ وَأَكْرَمَ مَرْجُوٍّ يَا كَفِيَّ يَا وَفِيَّ يَا مَنْ لُطْفُهُ حَفِيَّ الطُّفْلِ لِي بِلُطْفِكَ وَأَسْعِدْنِي بِعَفْوِكَ وَأَبْدِنِي بِنَصْرِكَ وَلَا تُسَيِّئْ لِي كَرِيمَ ذِكْرِكَ بِوَلَاةِ أَمْرِكَ وَحَفْظِهِ سِرِّكَ وَأَحْفَظْنِي مِنْ شَوَائِبِ الدَّهْرِ إِلَى يَوْمِ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ وَأَشْهَدْنِي أَوْلِيَاءَكَ عِنْدَ خُرُوجِ نَفْسِي وَحُلُولِ رَمْسِي وَانْقِطَاعِ عَمَلِي وَانْقِصَاءِ أَجَلِي اللَّهُمَّ وَادْكُرْنِي عَلَى طُولِ الْبَلَى إِذَا حَلَلْتُ بَيْنَ أَطْبَاقِ الثَّرَى وَنَسِيْنِي النَّاسُونَ مِنَ الْوَرَى وَأَخْلِنِي دَارَ الْمُقَامَةِ وَبَوِّئِي مَنَزَلَ الْكِرَامَةِ وَاجْعَلْنِي مِنْ مَرَاغِي أَوْلِيَاءِكَ وَأَهْلِي اجْتِبَاءِكَ وَأَصْطِطْفَانِكَ وَيَارِكَ لِي فِي لِقَائِكَ وَارْزُقْنِي حُسْنَ الْعَمَلِ قَبْلَ حُلُولِ الْأَجَلِ بَرِيئًا مِنَ الزَّلَلِ وَسُوءِ الْخَطْلِ اللَّهُمَّ وَأُوْرِدْنِي حَوْضَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاسْقِنِي مِنْهُ مَشْرَبًا رَوِيًّا سَائِغًا هَيِّئْنَا لَا أَظْمَأُ بَعْدَهُ وَلَا أَحْلَأُ وَرَدَّهُ

وَلَا عَنَّهُ أَذَادٌ وَاجْعَلْهُ لِي خَيْرَ زَادٍ وَأَوْفَى مِعْيَادٍ يَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ اللَّهُمَّ وَالْعَنُ جَبَابِرَةَ الْأُولَيْنِ وَالْآخِرِينَ وَبِحُقُوقِ [لِحُقُوقِ] أَوْلِيَائِكَ الْمُسْتَأْثَرِينَ اللَّهُمَّ وَأَقْصِمِ دَعَائِمَهُمْ وَأَهْلِكَ أَشْيَاعَهُمْ وَعَامِلَهُمْ وَعَجَّلْ مَهَالِكَهُمْ وَأَسْلُبْهُمْ مَمَالِكَهُمْ وَضَيِّقْ عَلَيْهِمْ مَسَالِكَهُمْ وَالْعَنُ مُسَاهِمَهُمْ وَمُشَارِكَهُمْ اللَّهُمَّ وَعَجَّلْ فَرَجَ أَوْلِيَائِكَ وَارْزُقْ عَلَيْهِمْ مَطَالِمَهُمْ وَأُظْهِرْ بِالْحَقِّ قَائِمَهُمْ وَاجْعَلْهُ لِمَدِينِكَ مُنْتَصِرًا وَبِأَمْرِكَ فِي أَعْيَادِكَ مُؤْتَمِرًا اللَّهُمَّ احْفَظْهُ بِمَلَانِكَةِ النَّصِيرِ وَبِمَا أَلْقَيْتَ إِلَيْهِ مِنَ الْأَمْرِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مُتَّقِمًا لَكَ حَتَّى تَرْضَى وَيَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ جَدِيدًا غَضًا وَيَمْحَضَ الْحَقَّ مَحْضًا وَيَرْفُضَ الْبَاطِلَ رَفْضًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى جَمِيعِ آبَائِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ صِدْقِهِ وَأُسْرَتِهِ وَابْعَثْنَا فِي كَرَّتِهِ حَتَّى نَكُونَ فِي زَمَانِهِ مِنْ أَعْوَانِهِ اللَّهُمَّ أَدْرِكَ بِنَا قِيَامَهُ وَأَشْهَدْنَا أَيَّامَهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ [عَلَى مُحَمَّدٍ] وَارْزُقْ إِيْنَا سَلَامَهُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ [عَلَيْهِمْ] وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَبَدَانِ كِه مِير دَامَاد رَحْمِه الله در رساله اربعه ايام خود در بيان اعمال روز دحو الارض فرموده كه زيارت حضرت امام رضا عليه السلام در اين روز افضل اعمال مستحبه و آكد آداب مسنونه است و همچنين زيارت آن حضرت در روز اول ماه رجب الفرد نيز بغيات مؤكد و محثوث عليه است

روز آخر ماه سنه دويست و بيست بنا بر مشهور حضرت امام محمد تقى عليه السلام

به زهر معتصم در بغداد شهيد شد و اين بعد از دو سال و نيم تقريبا از فوت مأمون گذشته بود چنان كه خود آن جناب مى فرمود الفرج بعد المأمون بثلاثين شهرا و اين كلمه شعر است بر آنكه آن حضرت از سوء معاشرت مأمون در كمال اذيت و صدمه بوده كه مرگ خود را فرج و گشايش خود تعبير نموده چنان كه پدر بزرگوارش حضرت امام رضا عليه السلام در زمان ولايت عهد خود نيز چنين بوده و در هر جمعه كه از مسجد جامع مراجعت مى فرموده به همان حالى كه عرقدار و غبار آلود بوده دستها را به درگاه الهى بلند مى كرد و مى گفت الهى اگر فرج و گشايش امر من در مرگ من است پس همين ساعت در مرگ من تعجيل فرما و پيوسته در غم و غصه بود تا از دنيا رحلت فرمود و حضرت امام محمد تقى عليه السلام در وقتى كه وفات كرد از سن شريفش بيست و پنج سال و چند ماهى گذشته بود قبر شريفش در بقره مباركه كاظميه در پشت سر جد بزرگوارش حضرت امام موسى عليه السلام واقع است

فصل ششم در اعمال ماه ذى الحجه است

اشاره

بدان كه اين ماه از ماههاى شريفه است و چون اين ماه داخل مى شد صلحاي صحابه و تابعين اهتمام عظيم در عبادت مى كردند و دهه اول آن ايامش ايام معلومات است كه در قرآن مجيد ذكر آن شده است و در نهايت فضيلت و بركت است و از رسول خدا صلى الله عليه و آله: مروى است كه عمل خير و عبادت در هيچ ايامى نزد حق تعالى محبوبتر نيست از اين دهه و از براى اين دهه اعمالى است

اعمال دهه اول

اول

روزه گرفتن نه روز اول اين دهه كه ثواب روزه تمام عمر دارد

دوم

خواندن دو رکعت نماز ما بین مغرب و عشا در تمام شبهای این دهه در هر رکعت بعد از حمد بخواند یک مرتبه توحید و آیه وَاعِدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأْتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْمٍ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ تا با ثواب حاجیان شریک شود

سوم

از روز اول تا عصر روز عرفه در عقب نماز صبح و پیش از مغرب بخواند این دعا را که شیخ و سید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده‌اند: اللَّهُمَّ هَذِهِ الْأَيَّامُ الَّتِي فَضَّلْتَهَا عَلَيَّ الْأَيَّامِ وَ شَرَّفْتَهَا قَدْ بَلَّغْتَنِيهَا بِمَنْكَ وَ رَحْمَتِكَ فَأَنْزِلْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ وَأَوْسِعْ عَلَيْنَا فِيهَا مِنْ نِعْمَاتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُهَيِّبَنَا فِيهَا لِسَبِيلِ الْهُدَى وَ الْعَفَافِ وَ الْغِنَى وَ الْعَمَلِ فِيهَا بِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مُؤَمِّعُ كُلِّ شَكْوَى وَ يَا سَامِعُ كُلِّ نَجْوَى وَ يَا شَاهِدَ كُلِّ مَلَأٍ وَ يَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَةٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُكْشِفَ عَنَّا فِيهَا الْبَلَاءَ وَ تَسْتَجِيبَ لَنَا فِيهَا الدُّعَاءَ وَ تُقَوِّبَنَا فِيهَا وَ تُعِينَنَا وَ تُوفِّقَنَا فِيهَا لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَ تَرْضَى وَ عَلَيَّ مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا مِنْ طَاعَتِكَ وَ طَاعِيهِ رَسُولِكَ وَ أَهْلِ وَ لَيْتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَهَبَ لَنَا فِيهَا الرِّضَا إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ وَ لَا- تَحْرِمْنَا خَيْرَ مَا تُنَزِّلُ فِيهَا مِنَ السَّمَاءِ وَ طَهِّرْنَا مِنَ الذُّنُوبِ يَا عَلَامَ الْغُيُوبِ وَ أَوْجِبْ لَنَا فِيهَا دَارَ الْخُلُودِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَا تُتْرِكْ لَنَا فِيهَا ذَنْبًا إِلَّا عَفَرْتَهُ وَ لَا هَمًّا إِلَّا فَرَّجْتَهُ وَ لَا دَيْنًا إِلَّا قَضَيْتَهُ وَ لَا غَائِبًا إِلَّا أَدَيْتَهُ وَ لَا حَاجِيَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ إِلَّا سَهَّلْتَهَا وَ يَسَّرْتَهَا إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا رَاحِمَ الْعَبْرَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَبَّ الْأَرْضِينَ وَ السَّمَاوَاتِ يَا مَنْ لَا تَسْتَأْذِنُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنَا فِيهَا مِنْ عَتَقَائِكَ وَ طَلْقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَ الْفَائِزِينَ بِجَنَّتِكَ وَ النَّاجِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ صَلِّ اللَّهُ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ

چهارم

در هر روز از دهه بخواند پنج دعایی را که حضرت جبرئیل برای حضرت عیسی علیه السلام از جانب حق تعالی هدیه آورده که در ایام این دهه بخواند و آن پنج دعا این است: ۱. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۲. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ أَحَدًا صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لَا وَلَدًا ۳. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ أَحَدًا صَمَدًا لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفْوًا أَحَدٌ ۴. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۵. حَسْبِيَ اللَّهُ وَ كَفَى سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا لَيْسَ وَرَاءَ اللَّهِ مُنْتَهَى أَشْهَدُ لِلَّهِ بِمَا دَعَا وَ أَنَّهُ بَرِيءٌ مِمَّنْ تَبَرَّأَ وَ أَنَّ لِلَّهِ الْآخِرَةَ وَ الْأُولَى پس حضرت عیسی علیه السلام ثواب بسیاری نقل کرده برای خواندن هر یک از این پنج دعا را صد مرتبه و دور نیست چنانکه علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده اگر کسی هر روز هر یک از این دعاها را ده مرتبه بخواند عمل به روایت کرده باشد و اگر هر روز هر یک را صد مرتبه بخواند بهتر خواهد بود

پنجم

بخواند در هر روز این دهه این تهلیلات را که از امیر المؤمنین علیه السلام منقول است با ثواب بسیار و اگر روزی ده مرتبه بخواند بهتر است لا- إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عِدَدَ اللَّيَالِي وَ الدُّهُورِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عِدَدَ أَمْوَاجِ الْبُحُورِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ رَحْمَتُهُ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عِدَدَ الشُّوْكِ وَ الشَّجْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عِدَدَ الشَّعْرِ وَ الوَبْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عِدَدَ الْحَجْرِ وَ الْمَدْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عِدَدَ لَمَحِ الْعُيُونِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فِي اللَّيْلِ إِذَا عَسَيْتَ وَ فِي الصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عِدَدَ الرِّيَاحِ فِي الْبَرَارِي وَ الصُّخُورِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنَ الْيَوْمِ إِلَى يَوْمٍ يُنْفَخُ فِي

الصُّورِ

روز اول روز بسیار مبارکی است و در آن چند عمل وارد است

اول

روزه که ثواب روزه هشتاد ماه دارد

دوم

خواندن نماز حضرت فاطمه علیها السلام و شیخ فرموده که روایت شده که آن چهار رکعت است به دو سلام مثل نماز امیر المؤمنین علیه السلام در هر رکعت حمد یک مرتبه و توحید پنجاه مرتبه و بعد از سلام تسبیح آن حضرت بخواند و بگوید: سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَازِخِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثَرَ النَّمْلَةِ فِي الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَقَعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا وَلَا هَكَذَا غَيْرُهُ

سوم

دو رکعت نماز پیش از زوال به نیم ساعت در هر رکعت حمد یک مرتبه و هر یک از توحید و آیه الکرسی و قدر ده مرتبه

چهارم

هر که از ظالمی ترسد در این روز بگوید حَسْبِيَ حَسْبِيَ مِنْ سُؤَالِي عِلْمُكَ بِحَالِي تَا حَقَّ تَعَالَى كَفَايَتِ كُنْدِ شَرِّ ظَالِمٍ رَا اَز اُو و بدان که در این روز تولد شده حضرت ابراهیم خلیل علیه السلام و در این روز به روایت شیخین تزویج شده حضرت فاطمه با امیر المؤمنین علیهما السلام

روز هفتم

سنه صد و چهارده وفات حضرت امام محمد باقر علیه السلام در مدینه واقع شده و روز حزن شیعه است

روز هشتم

روز ترویه است و روزه‌اش فضیلت دارد و روایت شده که کفار شصت سال است و شیخ شهید غسل این روز را مستحب دانسته

شب نهم

اشاره

از لیالی متبرکه و شب مناجات با قاضی الحاجات است و توبه در آن شب مقبول و دعا در آن مستجاب است و کسی که آن شب را به عبادت به سر آورد اجر صد و هفتاد سال عبادت داشته باشد و از برای آن شب چند عمل است

اول

بخواند این دعا را که روایت شده هر که بخواند آن را در شب عرفه یا در شبهای جمعه [جمع خداوند بیاورد او را اللهم یا شاهد کل نجوی و موضع کل شکوی و عالم کل خفیه و منتهی کل حاجه یا مبتدئا بالنعیم علی العباد یا کریم العفو یا حسن التجاوز یا جواد یا من لا یواری منه لیل داج و لا بحر عجاج و لا سماء ذات أبراج و لا ظلم ذات ارتجاج یا من الظلمه عنده ضیاء أسألک بنور وجهک الکریم الذی تجلیت به للجلیل فجعلته ذکاء و حرّ موسی صیفا و باسمک الذی رفعت به السماوات بلا عید و سبطت به الأرض علی وجه ماء جمد و باسمک المخزون المکنون المکتوب الطاهر الذی إذا دعیت به أجبت و إذا سئلت به أعطیت و باسمک السبوح القدوس البزهان الذی هو نور علی کل نور و نور من نور یضیء منه کل نور إذا بلغ الأرض انشقت و إذا بلغ السماوات فتحت و إذا بلغ العرش اهتز و باسمک الذی تزتعد منه فرائض ملائکتک و أسألک بحق جبرئیل و میکائیل و إسرئیل و بحق محمد المصطفی صلی الله علیه و آله و علی جمیع الأنبیاء و جمیع الملائکه و بالاسم الذی مسی به الخضر علی قلیل الماء کما مسی به علی جد الأرض و باسمک الذی فلقته به البحر لموسی و أعرفت فرعون و قومه و أنجیت به موسی بن عمران و من معه و باسمک الذی دعاک به موسی بن عمران من جانب الطور الأيمن فاستجبت له و ألقیت علیه محبته منک و باسمک الذی به أحمأ عیسی بن مریم الموتی و تکلم فی المهید صیبا و أبرأ الأکمه و الأبرص یاذنک و باسمک الذی دعاک به حملمه عرشک و جبرئیل و میکائیل و إسرئیل و حبیبک محمد صلی الله علیه و آله و ملائکتک المقربون و أنبیأوک المرسلون و عبادک الصالحون من أهل السماوات و الأرضین و باسمک الذی دعاک به ذو النون إذ ذهب مغاضبا فظن أن لن نقدر [تقدر] علیه فنادی فی الظلمات أن لا إله إلا أنت سبحانک انی کنت من الظالمین فاستجبت له و نجیته من الغم و کذلک تنجی [تنجی المؤمنین و باسمک العظیم الذی دعاک به داود و حرّ لک ساجدا فعفرت له ذنبه و باسمک الذی دعیتک به آسیه امراه فرعون إذ قالت رب ابن لی عندک بیتا فی الجنه و نجنی من فرعون و عملیه و نجنی من القوم الظالمین فاستجبت لهما دعاءهما و باسمک الذی دعاک به ایوب إذ حل به البلاء فعافیته و آتیته أهله و مثلهم معهم رحمه من عندک و ذکرى للعابدين و باسمک الذی دعاک به یعقوب فرددت علیه بصره و قره عینه یوسف و جمعت شمله و باسمک الذی دعاک به سلیمان فوهبت له ملکا لا ینغی لاحد من بعده إنک أنت الوهاب و باسمک الذی سخرت به البراق لمحمد صلی الله علیه و آله و سلم إذ قال تعالی سبحانه الذی أسرى بعیده لیلا من المسجد الحرام إلی المسجد الأقصى و قوله سبحانه الذی سخر لنا هذا و ما کنا له مقرنین و اننا إلی ربنا لمقلبون و باسمک الذی تنزل به جبرئیل علی محمد صلی الله علیه و آله و باسمک الذی دعاک به آدم فعفرت له ذنبه و أسکتته جنتک و أسألک بحق القرآن العظیم و بحق محمد خاتم النبیین و بحق إبراهیم و بحق فضیلک یوم القضاء و بحق الموازین إذا نصبت و الصحف إذا نُسرت و بحق القلم و ما جرى و اللوح و ما أخصی و بحق الاسم الذی کتبتة علی سیرادق العرش قبل خلقک الخلق و الدنیا و الشمس و القمر بألفی عام و أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شریک له و أن محمدا عبده و رسوله و أسألک باسمک المخزون فی خزائنک الذی استأثرت به فی علم الغیب عندک لم ینظر علیه أحد من خلقک لا ملک مقرب و لا نبی مرسل و لا عبید مضافی و أسألک باسمک الذی شققت به البحار و قامت به الجبال و اختلفت به اللیل و النهار و بحق السبع المشانی و القرآن العظیم و بحق الکرام الکاتبین و بحق طه و یس و کهیعص و حمعسق و بحق توره موسی و إنجیل عیسی و زبور داود و فرقان محمد صلی الله علیه و آله و علی جمیع الرسل و باهنا سراهنا اللهم انی أسألک بحق تلک المناجاة الی کانت بینک و بین موسی بن عمران فوق جبل طور سیناء و أسألک باسمک الذی علمته ملک الموت لقبض البارواح و أسألک باسمک الذی کتب علی ورق الریثون فخصعت النیران لیلک الورقه فقلت یا نار کونی بزدا و سیلاما و أسألک باسمک الذی کتبتة علی سیرادق المعجد و الکرامه یا من لا یخفیه سائل و لا ینقصه نائل یا من به ینبتعات و إلیه یلجا أسألک بمعقید العز من عرشک و منتهی الرحمه من کتابک و باسمک الأعظم و جدک الأعلى و کلیمانک التامات العلی اللهم رب الریح و ما ذرت

وَالسَّمَاءِ وَمَا أَظَلَّتْ وَالْأَرْضِ وَمَا أَقَلَّتْ وَالشَّيْطَانِ وَمَا أَضَلَّتْ وَالْبَحَارِ وَمَا جَرَّتْ وَبِحَقِّ كُلِّ حَقٍّ هُوَ عَلَيْكَ حَقٌّ وَبِحَقِّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالرُّوحَانِيِّينَ وَالْكَرُوبِيِّينَ وَالْمَسْبُوحِينَ لَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَا يَفْتُرُونَ وَبِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ وَبِحَقِّ كُلِّ وَلِيٍّ يُنَادِيكَ بَيْنَ الصُّفَا وَالْمَرْوَةِ وَتَشْتَجِبُ لَهُ دُعَاؤُهُ يَا مُجِيبَ أَسْأَلِكَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ وَبِهَذِهِ الدَّعَوَاتِ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا قَدَّمْنَا وَمَا أَخَّرْنَا وَمَا أَسْرَرْنَا وَمَا أَعْلَنَّا وَمَا أَبْدَيْنَا وَمَا أَخْفَيْنَا وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنَّا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا حَافِظَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُؤَنِّسَ كُلِّ وَحِيدٍ يَا قُوَّةَ كُلِّ ضَعِيفٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ يَا رَازِقَ كُلِّ مَحْرُومٍ يَا مُؤَنِّسَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ يَا صَاحِبَ كُلِّ مُسَافِرٍ يَا عِمَادَ كُلِّ حَاضِرٍ يَا غَافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ وَخَطِيئَةٍ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَضِيرِّينَ يَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ يَا فَارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ يَا مُنْتَهَى غَايَةِ الطَّالِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا دَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ يَا أَكْرَمَ الْمَأْكُومِينَ يَا أَسْمَعَ السَّمَاعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُعْمِرُ النَّعْمَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ السَّقَمَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصْمَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَرُدُّ الدُّعَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ قَطْرَ السَّمَاءِ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَجْلِبُ الشَّقَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَظْلِمُ الْهَوَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْغِطَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا اللَّهُ وَاحْمِلْ عَنِّي كُلَّ تَبِعَةٍ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرْجًا وَمَخْرَجًا وَيُسْرًا وَأَنْزِلْ يَقِينِكَ فِي صَدْرِي وَرَجَاءَكَ فِي قَلْبِي حَتَّى لَا أَرْجُو غَيْرَكَ اللَّهُمَّ احْفَظْنِي وَعَافِنِي فِي مَقَامِي وَاصْبِرْ لِي فِي لَيْلِي وَنَهَارِي وَمِنْ بَيْنَ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي وَيَسِّرْ لِي السَّبِيلَ وَأَحْسِنْ لِي التَّيْسِيرَ وَلَا تَحْذُلْنِي فِي الْعَسِيرِ وَاهْدِنِي يَا خَيْرَ دَلِيلٍ وَلَا تَكْلِنِي إِلَى نَفْسِي فِي الْأُمُورِ وَلَقِّنِي كُلَّ سُورٍ وَأَقْلِبْنِي إِلَى أَهْلِي بِالْفَلَاحِ وَالنَّجَاحِ مَجْبُورًا فِي الْعَاجِلِ وَالْأَجَلِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ طَيِّبَاتِ رِزْقِكَ وَاسْتَعْمِلْنِي فِي طَاعَتِكَ وَأَجْرْنِي مِنْ عَذَابِكَ وَنَارِكَ وَأَقْلِبْنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي إِلَى جَنَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَمِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ وَمِنْ حُلُولِ نِقْمَتِكَ وَمِنْ نَزُولِ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرْكِ الشَّقَاءِ وَمِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَشِمَاتِهِ الْأَعْدَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا فِي الْكِتَابِ الْمُنَزَّلِ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْأَشْرَارِ وَلَا مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَلَا تَحْرِمْنِي صُحْبَةَ الْأَخْيَارِ وَأَخِينِي حَيَاةً طَيِّبَةً وَتَوَفَّنِي وَفَاةً طَيِّبَةً تُلْحِقُنِي بِالْأَبْرَارِ وَارْزُقْنِي مُرَافَقَةَ الْأَنْبِيَاءِ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكِكَ مُقْتَدِرِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بِلَانِكَ وَصِيْنِعِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى الْإِسْلَامِ وَاتِّبَاعِ السُّنَنِ يَا رَبِّ كَمَا هَدَيْتَهُمْ لِدِينِكَ وَعَلَّمْتَهُمْ كِتَابَكَ فَاهْدِنَا وَعَلِّمْنَا وَآمَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بِلَانِكَ وَصِيْنِعِكَ عِنْدِي خَاصَّةً كَمَا خَلَقْتَنِي فَأَحْسِنْتَ خَلْقِي وَعَلَّمْتَنِي فَأَحْسِنْتَ تَعْلِيمِي وَهَدَيْتَنِي فَأَحْسِنْتَ هِدَايَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى إِنْعَامِكَ عَلَيَّ قَدِيمًا وَحَدِيثًا فَكَمْ مِنْ كَرْبٍ يَا سَيِّدِي قَدْ فَرَجْتَهُ وَكَمْ مِنْ غَمٍّ يَا سَيِّدِي قَدْ نَفَسْتَهُ وَكَمْ مِنْ هَمٍّ يَا سَيِّدِي قَدْ كَشَفْتَهُ وَكَمْ مِنْ بَلَاءٍ يَا سَيِّدِي قَدْ صَرَفْتَهُ وَكَمْ مِنْ عَيْبٍ يَا سَيِّدِي قَدْ سَتَرْتَهُ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ حَالٍ فِي كُلِّ مَثْوَى وَزَمَانٍ وَمُنْقَلَبٍ وَمَقَامٍ [مَقَامَ وَعَلَى هَذِهِ الْحَالِ وَكُلِّ حَالٍ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَفْضَلِ عِبَادِكَ نَصِيْبًا فِي هَذَا الْيَوْمِ مِنْ خَيْرِ تَقْسِيمِهِ أَوْ ضَرَّرَ تَكْشِفُهُ أَوْ سُوءَ تَضَرُّفِهِ أَوْ بَلَاءٍ تَدْفَعُهُ أَوْ خَيْرٍ تَسُوِّقُهُ أَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا أَوْ عَافِيَةٍ تُلْبِسُهَا فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِيَدِكَ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ الْوَاحِدُ الْكَرِيمُ الْمُعْطَى الَّذِي لَا يَرُدُّ سَأْلَهُ وَلَا يَحْتَبُ أَمْلَهُ وَلَا يَنْقُصُ نَائِلُهُ وَلَا يَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ بَلْ يَزِدَادُ كَثْرَةً وَطَيِّبًا وَعَطَاءً وَجُودًا وَارْزُقْنِي مِنْ خَزَائِنِكَ الَّتِي لَا تَفْنَى وَمِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ إِنَّ عَطَاءَكَ لَمْ يَكُنْ مَحْظُورًا وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

دوم

بخواند آن هزار مرتبه تسبیحات عشر را که سید ذکر فرموده و بیاید در اعمال روز عرفه

سوم

بخواند دعای اللهم من تعبا و تهياً را که در روز عرفه و شب و روز جمعه نیز وارد است و گذشت ذکر آن در اعمال شب جمعه ص

۳۲

چهارم

زیارت کند امام حسین علیه السلام و زمین کربلا را و بماند در آنجا تا روز عید تا آنکه از شر آن سال نگاه داشته شود

روز نهم روز عرفه و از اعیاد عظیمه است

اشاره

اگر چه با اسم عید نامیده نشده است و روزی است که حق تعالی بندگان خویش را به عبادت و طاعت خود خوانده و موافق جود و احسان خود را برای ایشان گسترانیده و شیطان در این روز خوار و حقیرتر و رانده‌تر و خشمناکترین اوقات خواهد بود. و روایت شده که: حضرت امام زین العابدین علیه السلام شنید در روز عرفه صدای سائلی را که از مردم سؤال می‌نمود فرمود به او وای بر تو آیا از غیر خدا سؤال می‌کنی در این روز و حال آنکه امید می‌رود در این روز برای بچه‌های در شکم آنکه فضل خدا شامل آنها شود و سعید شوند و از برای این روز اعمال چند است

اول

غسل

دوم

زیارت امام حسین علیه السلام که مقابل هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد بلکه بالاتر است و احادیث در کثرت فضیلت زیارت آن حضرت در این روز متواتر است و اگر کسی توفیق یابد که در این روز در تحت قبه مقدسه آن حضرت باشد ثوابش کمتر از کسی که در عرفات باشد نیست بلکه زیاده و مقدم است و کیفیت زیارت آن حضرت بعد از این در باب زیارات بیاید إن شاء الله تعالی

سوم

بعد از نماز عصر پیش از آنکه مشغول به خواندن دعا‌های عرفه شود دو رکعت نماز به جا آورد در زیر آسمان و اعتراف و اقرار کند نزد حق تعالی به گناهان خود تا فایز شود به ثواب عرفات و گناهانش آمرزیده گردد

پس مشغول شود به اعمال و ادعیه عرفه

اشاره

که از حجج طاهره صلوات الله عليهم روایت شده و آنها زیاده از آن است که در این مختصر ذکر شود لکن ما به مقداری که این کتاب گنجایش آن را داشته باشد نقل می‌کنیم شیخ کفعمی در مصباح فرموده مستحب است روزه روز عرفه برای کسی که ضعف پیدا نکند از دعا خواندن و مستحب است غسل پیش از زوال و زیارت امام حسین علیه السلام در روز و شب عرفه و چون وقت زوال شد زیر آسمان رود و نماز ظهر و عصر را با رکوع و سجود نیکو بعمل آورد و چون فارغ شود دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد توحید و در دوم بعد از حمد قل یا ایها الکافرون بخواند بعد از آن چهار رکعت نماز گزارد در هر رکعت بعد از حمد توحید پنجاه مرتبه بخواند فقیر گوید که این نماز همان نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است که در اعمال روز جمعه گذشت پس فرموده بخوان این تسبیحات را که مروی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله است

و سید بن طاووس در اقبال ذکر فرموده سُبْحَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ عَرْشُهُ...

و سید بن طاووس در اقبال ذکر فرموده سُبْحَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ عَرْشُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْأَرْضِ حُكْمُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْقُبُورِ قَضَاؤُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْبَحْرِ سَبِيلُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي النَّارِ سِلْطَانُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْجَنَّةِ رَحْمَتُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْقِيَامَةِ عَدْلُهُ سُبْحَانَ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاءَ سُبْحَانَ الَّذِي بَسَطَ الْأَرْضَ سُبْحَانَ الَّذِي لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَى مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ پس بگو: سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ صد مرتبه و بخوان توحید صد مرتبه و آیه الکرسی صد مرتبه و صلوات بر محمد و آل محمد صد مرتبه و بگو: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَيُحْيِي وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ده مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ اَتُوبُ إِلَيْهِ ده مرتبه يَا اللَّهُ ده مرتبه يَا رَحْمَانَ ده مرتبه يَا رَحِيمَ ده مرتبه يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ده مرتبه يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ ده مرتبه يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ ده مرتبه يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ده مرتبه آمِينَ ده مرتبه پس بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ يَا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ يَا مَنْ هُوَ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بخواه حاجت خود را که بر آورده خواهد شد إن شاء الله تعالی

پس بخوان این صلوات را که از حضرت صادق علیه السلام منقول است

که هر که بخواند مسرور کند محمد و آل محمد عليهم السلام را در صلوات بر ایشان بگوید. اللَّهُمَّ يَا أَجْوَدَ مَنْ أَعْطَى وَيَا خَيْرَ مَنْ سِئِلَ وَيَا أَرْحَمَ مَنْ اسْتَرْحِمَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِي الْأَوَّلِينَ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِي الْآخِرِينَ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِي الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِي الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا وَ آلَهُ الْوَسِيلَةَ وَ الْفَضِيلَةَ وَ الشَّرْفَ وَ الرَّفْعَةَ وَ الدَّرَجَةَ الْكَبِيرَةَ اللَّهُمَّ إِنِّي آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ لَمْ أَرَهُ فَلَا تَحْرِمْنِي فِي [يَوْمِ الْقِيَامَةِ رُؤْيَتَهُ وَ ارْزُقْنِي صِدْقَتَهُ وَ تَوَفَّنِي عَلَى مِلَّتِهِ وَ اشْرِقْنِي مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَبًا رَوِيًّا سَائِعًا هَنِئًا لَا أَظْمَأُ بَعِيدَهُ أَبَدًا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ لَمْ أَرَهُ فَعَرَّفْنِي فِي الْجَنَانِ وَ جَهَّ اللَّهُمَّ بَلِّغْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ مِنِّي تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَ سَلَامًا

پس بخوان دعای ام داوود را که ذکر آن در اعمال رجب گذشت

پس بگو این تسبیح را

که ثواب آن احصا نمی‌شود از کثرت و ما به جهت اختصار ترک کردیم ذکر آن را و آن تسبیح این است: سُبْحَانَ اللَّهِ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ يَبْقَى رَبُّنَا وَ يَفْنَى كُلُّ أَحَدٍ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحًا يُفْضَلُ تَسْبِيحَ الْمُسَبِّحِينَ فَضْلًا كَثِيرًا قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحًا يُفْضَلُ تَسْبِيحَ الْمُسَبِّحِينَ فَضْلًا كَثِيرًا مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحًا يُفْضَلُ تَسْبِيحَ الْمُسَبِّحِينَ فَضْلًا كَثِيرًا لِرَبَّنَا الْبَاقِي وَ يَفْنَى كُلُّ أَحَدٍ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحًا لَا يُحْصَى وَ لَا يُدْرَى وَ لَا يُنْسَى وَ لَا يَنْبَلَى وَ لَا يَفْنَى وَ لَيْسَ لَهُ مُنْتَهَى وَ سُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحًا يَدُومُ بِدَوَامِهِ وَ يَبْقَى بِبَقَائِهِ فِي سَنَنِ الْعَالَمِينَ وَ شُهُورِ الدُّهُورِ وَ أَيَّامِ الدُّنْيَا وَ سَاعَاتِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ أَبَدَ الْأَبَدِ وَ مَعَ الْأَبَدِ مِمَّا لَا يُحْصِيهِ الْعَدَدُ وَ لَا يُفْنِيهِ الْأَمَدُ وَ لَا يَقْطَعُهُ الْأَيْدُ وَ تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ بِسَبْحِهِ: وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ تا آخر دعا

لکن به جای هر سبحان الله، الحمد لله بگو و چون به احسن الخالقین رسیدی بگو لا- إله إلا- الله قبل كل أحد تا به آخر به جای سبحان الله لا إله إلا الله می‌گویی و بعد از آن بگو و الله أكبر قبل كل أحد تا به آخر که به جای سبحان الله الله أكبر می‌گویی

پس می‌خوانی دعای اللهم من تعبا و تهبأ را

که در اعمال شب جمعه گذشت

پس بخوان دعای علی بن الحسین علیهما السلام را

پس بخوان دعای علی بن الحسین علیهما السلام را که شیخ طوسی در مصباح المتعجل ذکر فرموده اللهم أنت الله رب العالمین مؤلف گوید که: این دعا چون دعای در موقف عرفات بود بعلاوه هم بسیار طولانی بود ما ذکر نمودیم و بخوان نیز در این روز با خشوع و رقت دعای آن حضرت که در صحیفه کامله است و آن دعای چهل و هفتم است و مشتمل است بر جمیع مطالب دنیا و آخرت صلوات الله علی منشیها

[دعای حضرت امام حسین علیه السلام در روز عرفه]

و از جمله دعاها مشهور این روز دعای حضرت سید الشهداء علیه السلام است بشر و بشیر پسران غالب اسدی روایت کرده‌اند که پسین روز عرفه در عرفات در خدمت آن حضرت بودیم پس از خیمه خود بیرون آمدند با گروهی از اهل بیت و فرزندان و شیعیان با نهایت تذلل و خشوع پس در جانب چپ کوه ایستادند و روی مبارک را به سوی کعبه گردانیدند و دستها را برابر رو برداشتند مانند مسکینی که طعام طلبد و این دعا را خواندند الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لِقَضَائِهِ دَافِعٌ وَ لَا لِعَطَائِهِ مَانِعٌ وَ لَا كَصُدُوعِهِ صَنِيعٌ وَ هُوَ الْجَوَادُ الْوَاسِعُ فَطَرَ أَجْنَاسَ الْبَدَائِعِ وَ أَنْقَنَ بِحِكْمَتِهِ الصَّنَائِعِ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ الطَّلَائِعُ وَ لَا تَضَيِّعُ عِنْدَهُ الْوَدَائِعُ [أَتَى بِالْكِتَابِ الْجَامِعِ وَ بِشَرَعِ الْأَسْلَامِ التُّورِ السَّاطِعِ وَ لِلْخَلْقِ صَانِعٌ وَ هُوَ الْمُسْتَعَانُ عَلَى الْمَجَائِعِ جَازِي كُلِّ صَانِعٍ وَ رَائِسُ كُلِّ قَانِعٍ وَ رَاحِمُ كُلِّ ضَارِعٍ وَ مُنْزِلُ الْمَنَافِعِ وَ الْكِتَابِ الْجَامِعِ بِالتُّورِ السَّاطِعِ وَ هُوَ لِلدَّعَوَاتِ سَامِعٌ وَ لِلْكَرْبَاتِ دَافِعٌ وَ لِلدَّرَجَاتِ رَافِعٌ وَ لِلجَبَابِرَةِ قَامِعٌ فَلَا إِلَهَ غَيْرُهُ وَ لَا شَيْءَ يَعْدِلُهُ وَ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَرْغَبُ إِلَيْكَ وَ أَشْهَدُ بِالرُّبُوبِيَّةِ لَكَ مُقَرًّا [مُقَرًّا] بِأَنَّكَ رَبِّي وَ أَنَّ إِلَيْكَ مَرَدِّي ابْتِغَاءً لِمَنْعَتِكَ قَبْلَ أَنْ أَكُونَ شَيْئًا مَذْكَورًا وَ خَلَقْتَنِي مِنَ التُّرَابِ ثُمَّ أَسْأَلُكَ مِنَ الْأَصْلَابِ آمِنًا لِرَبِّ

الْمُنُونِ وَ اِخْتِلَافِ الدُّهُورِ وَ السَّيْنِ فَلَمْ اَزَلْ طَاعِنًا مِنْ صُدْبٍ اِلَى رَحِمٍ فِي تَقَادُومِ مِنَ الْاَيَّامِ الْمَاضِيَةِ وَ الْقُرُونِ الْخَالِيَةِ لَمْ تُخْرِجْنِي لِرَأْفَتِكَ بِي وَ لَطْفِكَ لِي اِبِي وَ اِحْسَانِكَ اِلَيَّ فِي دَوْلَةِ اَنْمَةِ الْكُفْرِ الَّذِيْنَ نَقَضُوا عَهْدَكَ وَ كَذَّبُوا رُسُلَكَ لَكِنَّكَ اَخْرَجْتَنِي اِرَافَةً مِنْكَ وَ تَحَنُّنًا عَلَيَّ لِلَّذِي سَبَقَ لِي مِنَ الْهُدَى الَّذِي لَهُ يَسَّرْتَنِي وَ فِيهِ اَنْشَأْتَنِي وَ مِنْ قَبْلِ ذَلِكِ رُوِّفَتْ بِي بِجَمِيْلِ صُنْعِكَ وَ سَوَابِغِ نِعْمِكَ فَابْتَدَعْتَ خَلْقِي مِنْ مِيْنِي يُمْنِي وَ اَسْرَكْتَنِي فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ بَيْنَ لَحْمٍ وَ دَمٍ وَ جِلْدٍ لَمْ تُشْهِدْنِي خَلْقِي اَلَمْ تُسَهِّرْنِي بِخَلْقِي وَ لَمْ تَجْعَلْ اِلَيَّ شَيْئًا مِنْ اَمْرِي ثُمَّ اَخْرَجْتَنِي لِلَّذِي سَبَقَ لِي مِنَ الْهُدَى اِلَى الدُّنْيَا تَامًا سَوِيًّا وَ حَفِظْتَنِي فِي الْمَهْدِ طِفْلًا صَبِيًّا وَ رَزَقْتَنِي مِنَ الْغَدَاءِ لَبْنًا مَرِيًّا وَ عَطَفْتَ عَلَيَّ قُلُوبَ الْحَوَاضِنِ وَ كَفَلْتَنِي الْاُمَمَاتِ الرُّوَاحِمِ [الرَّحَائِمِ] وَ كَلَّأْتَنِي مِنْ طَوَارِقِ الْجَانِّ وَ سَلَّمْتَنِي مِنَ الزِّيَادَةِ وَ النُّقْصَانِ فَتَعَالَيْتَ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمَانُ حَتَّى اِذَا اسْتَهْلَلْتُ نَاطِقًا بِالْاِكْلَامِ اُتَمَمْتَ عَلَيَّ سَوَابِغِ الْاِنْعَامِ وَ رَيَّبْتَنِي زَائِدًا فِي كُلِّ عَامٍ حَتَّى اِذَا اَكْتَمَلْتُ فِطْرَتِي وَ اعْتَدَلْتُ مَوْتِي [سِرِّيْرَتِي] اَوْجَبْتَ عَلَيَّ حُجَّتَكَ بِأَنْ اَلْهَمْتَنِي مَعْرِفَتِكَ وَ رَوَّعْتَنِي بِعَجَائِبِ حِكْمَتِكَ [فَطَرْتَكَ] وَ اَيَّقَنْتَنِي لِمَا ذَرَأْتَ فِي سَمَائِكَ وَ اَرْضِكَ مِنْ بَدَائِعِ خَلْقِكَ وَ تَبَهَّئْتَنِي لِشُكْرِكَ وَ ذِكْرِكَ وَ اَوْجَبْتَ عَلَيَّ طَاعَتَكَ وَ عِبَادَتَكَ وَ فَهَمْتَنِي مَا جَاءَتْ بِهِ رُسُلُكَ وَ يَسَّرْتَ لِي تَقَبُّلَ مَرْضَاتِكَ وَ مَنَنْتَ عَلَيَّ فِي جَمِيْعِ ذَلِكِ بِعَوْنِكَ وَ لَطْفِكَ ثُمَّ اِذْ خَلَقْتَنِي مِنْ خَيْرِ [حُرِّ] التُّرَى لَمْ تَوْضُ لِي يَا اِلَهِي نِعْمَةً [بِنِعْمَةٍ] دُونَ اُخْرَى وَ رَزَقْتَنِي مِنْ اَنْوَاعِ الْمَعَاشِ وَ صَيَّوْفِ الرِّيَاسِ بِمَنِّكَ الْعَظِيْمِ الْاَعْظَمِ عَلَيَّ وَ اِحْسَانِكَ الْقَدِيْمِ اِلَيَّ حَتَّى اِذَا اُتَمَمْتَ عَلَيَّ جَمِيْعَ النِّعَمِ وَ صَيَّرْتَ عَنِّي كُلَّ النِّقْمِ لَمْ يَمْنَعِكَ جَهْلِي وَ جُرْأَتِي عَلَيَّ اَنْ دَلَّيْتَنِي اِلَى [عَلَى] مَا يُقَرِّبُنِي اِلَيْكَ وَ وَفَّقْتَنِي لِمَا يُزِلُّنِي لَدَيْكَ فَاِنْ دَعَوْتَكَ اَجَبْتَنِي وَ اِنْ سَأَلْتَكَ اَعْطَيْتَنِي وَ اِنْ اَطْعَنْتَكَ شَكَرْتَنِي وَ اِنْ شَكَرْتَكَ زِدْتَنِي كُلُّ ذَلِكِ اِكْمَالٌ [اِكْمَالًا] لِاِنْعَمِكَ عَلَيَّ وَ اِحْسَانِكَ اِلَيَّ فَشَيْبِحَانِكَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُبْدِيٍّ مُعِيْدٍ حَمِيْدٍ مَجِيْدٍ وَ تَقَدَّسَتْ اَسْمَاؤُكَ وَ عَظُمَتْ اَلَاؤُكَ فَأَيُّ نِعْمَةٍ يَا اِلَهِي اُحْصِيْ عِدَدًا وَ ذَكَرْ اَمْ اَى عَطَايَاكَ اَقْوَمُ بِهَا شُكْرًا وَ هِيَ يَا رَبِّ اَكْثَرُ [اَكْبَرُ] مِنْ اَنْ يُحْصِيَ بِهَا الْعَادُوْنَ اَوْ يَنْبُلُغَ عِلْمًا بِهَا الْحَافِظُوْنَ ثُمَّ مَا صَيَّرْتَ وَ دَرَأْتَ عَنِّي اللِّهْمَّ مِنَ الضَّرِّ وَ الضَّرَّاءِ اَكْثَرَ مِمَّا ظَهَرَ لِي مِنَ الْعَافِيَةِ وَ السَّرَّاءِ وَ اَنَا [فَاِنَّا] اَشْهَدُ يَا اِلَهِي بِحَقِيْقَةِ اِيْمَانِي وَ عَقْدِ عَزَمَاتِي يَقِيْنِي وَ خَالِصِ صِيْرِيحِ تَوْحِيْدِي وَ بَاطِنِ مَكْتُوْنِ ضَمِيْرِي وَ عِلَاقِ مَجَارِي نُورِ بَصِيْرِي وَ اَسَارِيْرِ صِيْفَحِهِ جِيْبِي وَ حَزَقِ مَسَارِيْرِ نَفْسِي [نَفْسِي] وَ حَذَارِيْفِ مَارِنِ عَزِيْبِي وَ مَسَارِيْرِ سِتْمَاخِ [سِتْمَاخِ] سِيْمَعِي وَ مَا ضَمَّتْ وَ اَطْبَقَتْ عَلَيْهِ شَفَاتِي وَ حَرَكَاتِ لَفْظِ لِسَانِي وَ مَغْرَزِ حَنَكِ فَمِي وَ فَكِّي وَ مَنَابِتِ اَضْرَاسِي وَ مَسَاغِ مَطْعَمِي وَ مَشْرِيْبِي وَ حِمَالِهِ اَمْ رَاسِي وَ بَلُوْعِ فَاْرَغِ حَبَائِلِ [بَلُوْعِ] حَبَائِلِ بَارِعِ عُنُقِي وَ مَا اَشْتَمَلَ عَلَيْهِ تَامُوْرُ صِيْدِرِي وَ [جَمَلِ] حَمَائِلِ حَبْلِ وَتِيْنِي وَ نِيَاطِ حِجَابِ قَلْبِي وَ اَفْلَازِ حَوَاشِي كِبِيْدِي وَ مَا حَوْتُهُ سَرَايِفُ اَضْلَاعِي وَ حِقَاقِ [حِقَاقِ] مَفَاصِلِي وَ قَبْضِ [قَبْضِ] عَوَامِلِي وَ اَطْرَافِ اَنَامِلِي وَ لَحْمِي وَ دَمِي وَ شَعْرِي وَ بَشْرِي وَ عَصْبِي وَ قَصْبِي وَ عِظَامِي وَ مَخِي وَ عُرُوْقِي وَ جَمِيْعِ [جَمِيْعِ] جَوَارِحِي وَ مَا اِنْتَسِجَ عَلَيَّ ذَلِكِ اَيَّامَ رَضَاعِي وَ مَا اَقَلَّتِ الْاَرْضُ مِنِّْي وَ نَوْمِي وَ يَقْظَتِي وَ سِيْكُونِي وَ حَرَكَاتِ رُكُوْعِي وَ سُجُوْدِي اَنْ لَوْ حَاوَلْتُ وَ اجْتَهَدْتُ مَدَى الْاَعْصَارِ وَ الْاَحْقَابِ لَوْ عَمَّرْتَهَا اَنْ اُوْدِيَّ شُكْرَ وَاحِدَةٍ مِنْ اَنْعَمِكَ مَا اسْتِطَعْتُ ذَلِكَ اِلَّا بِمَنِّكَ الْمَوْجِبِ عَلَيَّ بِهِ شُكْرُكَ اَيَّدًا جَدِيْدًا وَ ثَنَاءً طَارِفًا عَتِيْدًا اَجَلٌ لَوْ حَرَضْتُ اَنَا وَ الْعَادُوْنَ مِنْ اَنَامِكَ اَنْ تُحْصِيَ مَدَى اِنْعَامِكَ سَالِفِهِ [سَالِفِهِ] وَ اَنِفِهِ [اَنِفِهِ] مَا حَصْرَنَاهُ عِدَدًا وَ لَا اُحْصَيْنَاهُ اَمْدًا هَيِّهَاتَ اَنِّي ذَلِكَ وَ اَنْتَ الْمُخْبِرُ فِي كِتَابِكَ النَّاطِقِ وَ اللَّبِي الصَّادِقِ وَ اِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوْهَا صَدَقَ كِتَابُكَ اللّٰهُمَّ وَ اِنْبَاؤُكَ وَ بَلَّغْتَ اَنْبِيَاؤُكَ وَ رُسُلَكَ مَا اَنْزَلْتَ عَلَيْهِمْ مِنْ وَحْيِكَ وَ شَرَعْتَ لَهُمْ وَ بِهِمْ مِنْ دِيْنِكَ غَيْرَ اَنِّي يَا اِلَهِي اَشْهَدُ بِجَهْدِي وَ جِدِّي وَ مَبْلَغِ طَاعَتِي [طَاعَتِي] وَ وُسْعِي وَ اَقُوْلُ مُؤْمِنًا مُوقِنًا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَ اَلْبَدَ فَيَكُوْنُ مَوْرُوْتًا وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيْكٌ فِي مُلْكِهِ فَيَضَادُّهُ فِيمَا ابْتَدَعَ وَ لَا وَلِيٌّ مِنَ الدُّلِّ فَيُرْفِدُهُ فِيمَا صَنَعَ فَسُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ لَوْ كَانَ فِيْهِمَا اِلَهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا وَ تَفَطَّرَتَا سُبْحَانَ اللّٰهِ الْوَاحِدِ الْاَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ الْحَمْدُ لِلّٰهِ حَمْدًا يُعَادِلُ حَمْدَ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِيْنَ وَ اَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِيْنَ وَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيَّ خَيْرَتِهِ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ وَ اٰلِهِ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ الْمُخْلِصِيْنَ وَ سَلَّمَ بِسِ شُرُوعِ فَرْمُوْدِ اَنْ حَضَرْتُ فِي سَوَالِ وَ اِهْتِمَامِ نَمُوْدِ فِي دَعَا وَ اَبِ اَزِ دِيْدِهِ اِي مَبَارَكِشِ جَارِي بُوْدِ بِسِ كَفْتُ: اللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي اُحْشَاكَ كَأَنِّي اَرَاكَ وَ اَسْمِعْنِي بِتَقْوَاكَ وَ لَا تُشَقِّقْنِي بِمَعْصِيَّتِكَ وَ خِزْلِي فِي قَضَائِكَ وَ بَارِكْ لِي فِي قَدْرِكَ حَتَّى لَا اُحِبَّ تَعْجِيْلًا مَا اَخَّرْتَ وَ لَا تَأْخِيْرًا مَا عَجَّلْتَ اللّٰهُمَّ اجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي وَ اَلْيَقِيْنَ فِي قَلْبِي وَ اَلْاِحْلَاصَ فِي عَمَلِي

وَ التَّوَرِّ فِي بَصِيرِي وَ الْبَصِيرَةَ فِي دِينِي وَ مَتَّعْنِي بِجَوَارِحِي وَ اجْعَلْ سَمْعِي وَ بَصْرِي الْوَارِثَيْنِ مِنِّي وَ انصُرْنِي عَلَيَّ مِنْ ظَلَمَنِي وَ ارْنِي فِيهِ
ثَمَارِي وَ مَا رَبِّي وَ اَقْرَبَ بِذَلِكَ عَيْنِي اللَّهُمَّ اكْشِفْ كُرْبَتِي وَ اسْتُرْ عَوْرَتِي وَ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَ اخْسَأْ شَيْطَانِي وَ فُكِّ رَهَانِي وَ اجْعَلْ لِي يَا
إِلَهِي الدَّرَجَةَ الْعُلْيَا فِي الْآخِرَةِ وَ الْوَالِي اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي فَجَعَلْتَنِي سَمِيعًا بَصِيرًا وَ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي فَجَعَلْتَنِي خَلْقًا
[حَيًّا] سَوِيًّا رَحْمَةً بِي وَ قَدْ كُنْتُ عَنْ خَلْقِي غَيِّبًا رَبِّ بِمَا بَرَأْتَنِي فَعَدَلْتَ فِطْرَتِي رَبِّ بِمَا أَنْشَأْتَنِي فَأَحْسَنْتَ صُورَتِي رَبِّ بِمَا أَحْسَنْتَ إِلَيَّ
[بِي] وَ فِي نَفْسِي عَافِيَتِي رَبِّ بِمَا كَلَّمْتَنِي وَ وَفَّقْتَنِي رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَهَدَيْتَنِي رَبِّ بِمَا أَوْلَيْتَنِي وَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَعْطَيْتَنِي رَبِّ بِمَا
أَطْعَمْتَنِي وَ سَقَيْتَنِي رَبِّ بِمَا أَعْنَيْتَنِي وَ أَفْتَيْتَنِي رَبِّ بِمَا أَعَنْتَنِي وَ اعْزَزْتَنِي رَبِّ بِمَا أَلْبَسْتَنِي مِنْ سِتْرِكَ الصَّافِي وَ يَسَّرْتَ لِي مِنْ صُنْعِكَ
الْكَافِي صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اعْنِي عَلَيَّ بَوَائِقِ الدُّهُورِ وَ صُرُوفِ اللَّيَالِي وَ الْأَيَّامِ وَ نَجِّنِي مِنْ أَهْوَالِ الدُّنْيَا وَ كُرْبَاتِ الْآخِرَةِ وَ
اكْفِنِي شَرَّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ مَا أَخَافُ فَاكْفِنِي وَ مَا أَحْذَرُ فاقْنِي وَ فِي نَفْسِي وَ دِينِي فَاحْرُسْنِي وَ فِي سَفَرِي فَاحْفَظْنِي وَ
فِي أَهْلِي وَ مَالِي فَاخْلُفْنِي وَ فِيمَا رَزَقْتَنِي فَبَارِكْ لِي وَ فِي نَفْسِي فَذَلِّلْنِي وَ فِي أَعْيُنِ النَّاسِ فَعَظِّفْنِي وَ مِنْ شَرِّ الْجَنِّ وَ الْإِنْسِ فَسَلِّمْنِي وَ
بِذُنُوبِي فَلَا تَقْضُ حَسْبِي وَ بِسِرِّي فَلَا تُخْرِجْنِي وَ بِعَمَلِي فَلَا تَبْتَلِنِي وَ نِعْمَكَ فَلَا تَسْلُبْنِي وَ إِلَيَّ غَيْرُكَ فَلَا تَكِلْنِي إِلَهِي إِلَيَّ مَنْ تَكِلْنِي إِلَيَّ
قَرِيبٍ فَيَقْطَعْنِي أَمْ إِلَى بَعِيدٍ فَيَتَجَهَّمْنِي أَمْ إِلَى الْمُسْتَضْعَفِينَ لِي وَ أَنْتَ رَبِّي وَ مَلِيكَ أَمْرِي أَشْكُو إِلَيْكَ غُزْبَتِي وَ بَعِيدَ دَارِي وَ هَوَانِي
عَلَيَّ مَنْ مَلَكَتُهُ أَمْرِي إِلَهِي فَلَا تُخْلِلْ عَلَيَّ غَضَبَكَ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ غَضَبْتِ عَلَيَّ فَلَا أَبَالِي [سِوَاكَ] سُبْحَانَكَ غَيْرَ أَنْ عَافَيْتَكَ أَوْسَعُ لِي
فَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَشْرَفَتْ لَهُ الْأَرْضُ وَ السَّمَاوَاتُ وَ كُشِفَتْ [انْكَشَفَتْ] بِهِ الظُّلُمَاتُ وَ صَلَّحَ بِهِ أَمْرُ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ أَنْ
لَا تُمَيِّتَنِي عَلَيَّ غَضَبَكَ وَ لَا تُنْزِلْ بِي سَخَطَكَ لَكَ الْعُتْبَى لَكَ الْعُتْبَى حَتَّى تَرْضَى قَبْلَ ذَلِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَ الْمَشْعَرِ
الْحَرَامِ وَ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ الَّذِي أَخْلَلْتَهُ الْبُرْكَهَ وَ جَعَلْتَهُ لِلنَّاسِ أَمْنًا يَا مَنْ عَفَا عَنْ عَظِيمِ الذُّنُوبِ بِحِلْمِهِ يَا مَنْ أَسْبَغَ النَّعْمَاءَ بِفَضْلِهِ يَا مَنْ أَعْطَى
الْجَزِيلَ بِكَرَمِهِ يَا عِدَّتِي فِي شِدَّتِي يَا صَاحِبِي فِي وَحِدَتِي يَا غِيَاثِي فِي كُرْبَتِي يَا وَلِيَّيَّ فِي نِعْمَتِي يَا إِلَهِي وَ إِلَهَ آيَاتِي إِبْرَاهِيمَ وَ
إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ رَبِّ جَبْرَائِيلَ وَ مِيكَائِيلَ [مِيكَالَ] وَ إِسْرَافِيلَ وَ رَبِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ آلِهِ الْمُتَّحِينَ وَ مُنْزِلِ التَّوْرَةِ وَ
الْإِنْجِيلِ وَ الزَّبُورِ وَ الْفُرْقَانِ وَ مُنْزِلِ كَهْبِيعِ وَ طه وَ يس وَ الْقُرْآنِ الْحَكِيمِ أَنْتَ كَهْفِي حِينَ تُعِينِي الْمِدَاهِبُ فِي سَعَتِهَا وَ تَضَيِّقُ بِي
الْبَارِضَ بِرُحْبِهَا [بِمَا رَحَّبْتَ] وَ لَوْ لَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ وَ أَنْتَ مُقِيلُ عَثْرَتِي وَ لَوْ لَا سِتْرَكَ إِيَّايَ لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ وَ أَنْتَ
مُؤَيِّدِي بِالنَّصْرِ عَلَيَّ أَعْدَائِي وَ لَوْ لَا نَصْرُكَ إِيَّايَ إِلَى لَكُنْتُ مِنَ الْمَغْلُوبِينَ يَا مَنْ حَصَّ نَفْسَهُ بِالسُّمُومِ وَ الرَّفْعَةَ فَأَوْلِيَاؤُهُ بَعْرَهُ يَغْتَرُونَ يَا مَنْ
جَعَلْتَ لَهُ الْمُلُوكَ نِيرَ الْمِدْلَةِ عَلَيَّ أَعْنَاقِهِمْ فَهُمْ مِنْ سَيِّطَوَاتِهِ خَائِفُونَ يَعْلَمُ خَائِفَتَهُ الْأَعْيُنُ وَ مَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَ غَيْبَ مَا تَأْتِي بِهِ الْأَرْزَمَةُ وَ
الدُّهُورُ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ كَيْفَ هُوَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ مَا هُوَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ مَا يَعْلَمُهُ إِلَّا هُوَ [يَعْلَمُ] يَعْلَمُهُ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ كَبَسَ الْأَرْضَ عَلَيَّ
الْمَاءِ وَ سَيَّدَ الْهَوَاءَ بِالسَّمَاءِ يَا مَنْ لَهُ الْأَكْرَمُ الْأَسْمَاءُ يَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِي لَا يَنْقَطِعُ أَبَدًا يَا مُقَيِّضَ الرِّكْبِ لِيُوسَفَ فِي الْبَلَدِ الْقَفْرِ وَ مُخْرِجَهُ
مِنَ الْجُبِّ وَ حَاجِلَهُ بَعِيدَ الْعُبُودِيَّةِ مَلِكًا يَا زَادَهُ عَلَيَّ يَعْقُوبَ بَعِيدَ أَنْ ابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ يَا كَاشِفَ الضَّرِّ وَ الْبَلْوَى عَنْ
أَيُّوبَ وَ [يَا] مُمْسِكَ يَدِي إِبْرَاهِيمَ عَنْ ذُبْحِ ابْنِهِ بَعْدَ كِبَرِ سِنِّهِ وَ فَنَاءِ عُمُرِهِ يَا مَنْ اسْتَجَابَ لِزَكَرِيَّا فَوَهَبَ لَهُ يَحْيَى وَ لَمْ يَدْعُهُ فَرْدًا وَ حِيدًا
يَا مَنْ أَخْرَجَ يُونُسَ مِنْ بَطْنِ الْحُوتِ يَا مَنْ فَلَقَ الْبَحْرَ لِيُنِي إِسْرَائِيلَ فَأَنْجَاهُمْ وَ جَعَلَ فِرْعَوْنَ وَ جُنُودَهُ مِنَ الْمُعْرَقِينَ يَا مَنْ أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ
مُبَشِّرَاتٍ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ يَا مَنْ لَمْ يَعْجَلْ عَلَيَّ مِنْ عَصَاهُ مِنْ خَلْفِهِ يَا مَنْ اسْتَنْقَذَ السَّحْرَةَ مِنْ بَعِيدِ طُولِ الْجُحُودِ وَ قَدَّ عَدَاؤًا فِي نِعْمَتِهِ
يَا كُلُّونَ رِزْقَهُ وَ يَعْبُدُونَ غَيْرَهُ وَ قَدَّ حَادُوهُ وَ نَادُوهُ وَ كَذَبُوا رُسُلَهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا بَدِيءُ يَا بَدِيعُ [بَدِيعًا] لَا نَدَى [بَدَأَ] لَكَ يَا دَائِمًا لَا نَفَادَ
لَكَ يَا حَيًّا حِينَ لَا حَيَّ يَا مُحْيِي الْمَوْتَى يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَيَّ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ يَا مَنْ قَلَّ لَهُ شُكْرِي فَلَمْ يَحْرَمْنِي وَ عَظَمْتَ خَطِيئَتِي
فَلَمْ يَفْضَحْنِي وَ رَأَيْتَنِي عَلَى الْمَعَاصِي فَلَمْ يَشْهَرْنِي [يَخْذُلْنِي] يَا مَنْ حَفِظْنِي فِي صَغَرِي يَا مَنْ رَزَقْنِي فِي كِبَرِي يَا مَنْ أَيَّدَنِي عِنْدِي لَا
تُحْصِي وَ نِعْمُهُ لَا تُجَازِي يَا مَنْ عَارَضَنِي بِالْخَيْرِ وَ الْإِحْسَانِ وَ عَارَضْتَهُ بِالْإِسَاءَةِ وَ الْعِصْيَانِ يَا مَنْ هَدَانِي لِلْإِيمَانِ مِنْ قَبْلِ أَنْ أَعْرِفَ شُكْرَ
الْإِيمَانِ يَا مَنْ دَعَاؤُهُ مَرِيضًا فَشَفَانِي وَ عَزِيَانًا فَكَسَانِي وَ جَائِعًا فَأَشْبَعْنِي وَ عَطْشَانًا فَأَرْوَانِي وَ ذَلِيلًا فَأَعَزَّنِي وَ جَاهِلًا فَعَرَّفَنِي وَ وَحِيدًا
فَكَثَّرَنِي وَ غَائِبًا فَوَدَّنِي وَ مَقِيلًا فَأَعَانَنِي وَ مُتَّصِرًا فَانصَرَّنِي وَ غَيِّبًا فَلَمْ يَسْلُبْنِي وَ أَمْسَكْتُ عَنْ جَمِيعِ ذَلِكَ فَابْتَدَأَنِي فَلَكَ الْحَمْدُ وَ الشُّكْرُ يَا

مَنْ أَقَالَ عَثْرَتِي وَ نَفَسَ كَرْبَتِي وَ أَجَابَ دَعْوَتِي وَ سَتَرَ عَوْرَتِي وَ غَفَرَ ذُنُوبِي وَ بَلَّغَنِي طَلَبَتِي وَ نَصَرَ رَنِي عَلَى عَدُوِّي وَ إِنِ أَعِيدَ نِعْمَكَ وَ
 مَنَّكَ وَ كَرَاهَتِهِمْ مِنْكَ لَا- أَحْصِيهَا يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الَّذِي مَنَنْتَ أَنْتَ الَّذِي أَنْعَمْتَ أَنْتَ الَّذِي أَحْسَنْتَ أَنْتَ الَّذِي أَجْمَلْتَ أَنْتَ الَّذِي
 أَفْضَلْتَ أَنْتَ الَّذِي أَكْمَلْتَ أَنْتَ الَّذِي رَزَقْتَ أَنْتَ الَّذِي وَقَفْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعْطَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعْنَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَقْنَيْتَ أَنْتَ الَّذِي آوَيْتَ
 أَنْتَ الَّذِي كَفَيْتَ أَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَ أَنْتَ الَّذِي عَصِمْتَ أَنْتَ الَّذِي سَيَّرْتَ أَنْتَ الَّذِي غَفَرْتَ أَنْتَ الَّذِي أَقَلْتَ أَنْتَ الَّذِي مَكَّنْتَ أَنْتَ
 الَّذِي أَعَزَّزْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعْنَتْ أَنْتَ الَّذِي عَضَدْتَ أَنْتَ الَّذِي أَيَّدْتَ أَنْتَ الَّذِي نَصَرْتَ أَنْتَ الَّذِي شَفَيْتَ أَنْتَ الَّذِي عَافَيْتَ أَنْتَ الَّذِي
 أَكْرَمْتَ تَبَارَكْتَ وَ تَعَالَيْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ دَائِمًا وَ لَكَ الشُّكْرُ وَاصِبًا أَبَدًا ثُمَّ أَنَا يَا إِلَهِي الْمُعْتَرِفُ بِذُنُوبِي فَاعْفِرْهَا لِي أَنَا الَّذِي أَسَأْتُ أَنَا
 الَّذِي أَخْطَأْتُ أَنَا الَّذِي هَمَمْتُ أَنَا الَّذِي جَهَلْتُ أَنَا الَّذِي غَفَلْتُ أَنَا الَّذِي سَهَوْتُ أَنَا الَّذِي اعْتَمَدْتُ أَنَا الَّذِي تَعَمَّدْتُ أَنَا الَّذِي وَعَدْتُ وَ
 أَنَا الَّذِي أَخْلَفْتُ أَنَا الَّذِي نَكثْتُ أَنَا الَّذِي أَفْرَزْتُ أَنَا الَّذِي اعْتَرَفْتُ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَ عِنْدِي وَ أَبْوَاءُ بِذُنُوبِي فَاعْفِرْهَا لِي يَا مَنْ لَا تَضُرُّهُ
 ذُنُوبُ عِبَادِهِ وَ هُوَ الْعَيْتِيُّ عَنِ طَاعَتِهِمْ وَ الْمَوْفُوقُ مِنْ عَمَلِ صَالِحِيهِمْ بِمَعُونَتِهِ وَ رَحْمَتِهِ فَلَمَّا فَكَّرْتُ الْحَمْدُ إِلَهِي وَ سَيِّدِي إِلَهِي أَمْرَتِي
 فَعَصَيْتُكَ وَ نَهَيْتَنِي فَارْتَكَبْتُ نَهْيَكَ فَأَصْبَحْتُ لَا ذَا بَرَاءَةٍ لِي فَاعْتَدِرْ وَ لَا ذَا قُوَّةٍ فَانْتَصِرْ فَبِأَيِّ شَيْءٍ أَسِئْتُ تَقْبَلُكَ [أَسِئْتُ تَقْبَلُكَ يَا مَوْلَايَ أ
 بِسَمْعِي أَمْ بِبَصِيرَتِي أَمْ بِلِسَانِي أَمْ بِيَدِي أَمْ بِرَجْلِي أَلَيْسَ كُلُّهَا نِعْمَكَ عِنْدِي وَ بِكُلِّهَا عَصَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ فَلَكَ الْحُجَّةُ وَ السَّبِيلُ عَلَيَّ يَا
 مَنْ سَتَرَنِي مِنَ الْآيَاءِ وَ الْأَمْهَاتِ أَنْ يَزُجْرُونِي وَ مِنَ الْعَشَائِرِ وَ الْبَاخُونَ أَنْ يُعَيِّرُونِي وَ مِنَ السَّلَاطِينِ أَنْ يُعَاقِبُونِي وَ لَوْ أَطَّلَعُوا يَا مَوْلَايَ
 عَلَيَّ مَا أَطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي إِذَا مَا أَنْظَرُونِي وَ لَرَفْضُونِي وَ قَطْعُونِي فَهَذَا يَا إِلَهِي بَيْنَ يَدَيْكَ يَا سَيِّدِي خَاضِعٌ ذَلِيلٌ حَصِيرٌ حَقِيرٌ لَا دُو
 بَرَاءَةٍ فَاعْتَدِرْ وَ لَا دُو قُوَّةٍ فَانْتَصِرْ وَ لَا حُجَّةٍ فَاحْتَجْ بِهَا وَ لَا قَائِلٌ لَمْ أَجْتَرِحْ وَ لَمْ أَعْمَلْ سُوءًا وَ مَا عَسَى الْجُحُودُ وَ لَوْ جَحَدْتُ يَا مَوْلَايَ
 يَنْفَعُنِي كَيْفَ وَ أَنَّى ذَلِكَ وَ جَوَارِحِي كُلُّهَا شَاهِدَةٌ عَلَيَّ بِمَا قَدْ عَمِلْتُ [عَلِمْتُ وَ عَلِمْتُ يَقِينًا غَيْرَ ذِي شَكٍّ أَنْكَ سَأَلْتَنِي مِنْ عَطَائِمِ
 الْأُمُورِ وَ أَنْكَ الْحَكَمُ [الْحَكِيمُ الْعَدْلُ الَّذِي لَا- تَجُورُ وَ عَدْلُكَ مُهْلِكِي وَ مِنْ كُلِّ عَدْلِكَ مَهْرَبِي فَإِنْ تَعَدَّيْتَنِي يَا إِلَهِي فَبِذُنُوبِي بَعْدَ
 حُجَّتِكَ عَلَيَّ وَ إِن تَعَفُّ عَنِّي فَبِحَلْمِكَ وَ جُودِكَ وَ كَرَمِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
 إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُسِيءِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُؤْحِدِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَائِفِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْوَجَلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الرَّاجِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الرَّاغِبِينَ لَا
 إِلَهَ إِلَّا- أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُهْلَلِينَ لَا- إِلَهَ إِلَّا- أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ السَّائِلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
 الْمُسْتَجِيبِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُكْبَرِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ رَبِّي وَ رَبُّ آبَائِي الْأَوَّلِينَ اللَّهُمَّ هَذَا تَنَائِي عَلَيْكَ
 مُمَجَّدًا وَ إِخْلَاصِي لِتَذَكُّرِكَ مُوَحَّدًا وَ إِفْرَارِي بِالْإِنِّكَ مُعَدَّدًا وَ إِن كُنْتُ مُقْرَأُ أَنِّي لَمْ أَحْصِهَا لِكثْرَتِهَا وَ سُبُوعِهَا وَ تَطَاهُرِهَا وَ تَقَادُمِهَا
 إِلَى حَادِثٍ مَا لَمْ تَزَلْ تَتَعَهَّدُنِي [تَتَعَهَّدُنِي بِه مَعَهَا مُنْذُ خَلَقْتَنِي وَ بَرَأْتَنِي مِنْ أَوَّلِ الْعُمُرِ مِنَ الْإِغْيَاءِ مِنَ [بَعِيدًا] الْفَقْرِ وَ كَشْفِ الضَّرِّ وَ
 تَسْبِيبِ الْيُسْرِ وَ دَفْعِ الْعُسْرِ وَ تَفْرِيجِ الْكَرْبِ وَ الْعَافِيَةِ فِي الْبِدَنِ وَ السَّلَامَةِ فِي الدِّينِ وَ لَوْ رَفَدَنِي عَلَى قَدْرِ ذِكْرِ نِعْمَتِكَ جَمِيعِ الْعَالَمِينَ
 مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ مَا قَدَرْتُ وَ لَا هُمْ عَلَى ذَلِكَ تَقَدَّسْتَ وَ تَعَالَيْتَ مِنْ رَبِّ كَرِيمٍ عَظِيمٍ رَحِيمٍ لَا تُحْصِي الْآلُوكَ وَ لَا يُبْلَغُ ثَنَاؤُكَ وَ
 لَا- تُكَافَى نِعْمَاؤُكَ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أْتَمِّمْ عَلَيْنَا نِعْمَكَ وَ أَسْئِدْنَا بِطَاعَتِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ تُجِيبُ
 الْمُضْطَرَّ وَ تَكْشِفُ السُّوءَ وَ تُغِيثُ الْمَكْرُوبَ وَ تَشْفِي السَّقِيمَ وَ تُغْنِي الْفَقِيرَ وَ تَجْبُرُ الْكَسِيرَ وَ تَرْحَمُ الصَّغِيرَ وَ تُعِينُ الْكَبِيرَ وَ لَيْسَ دُونَكَ
 ظَهِيرٌ وَ لَا فَوْقَكَ قَدِيرٌ وَ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ يَا مُطَلِّقَ الْمَكْبَلِ الْأَسِيرِ يَا رَازِقَ الطُّفْلِ الصَّغِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ
 وَ لَا- وَزِيرَ صِلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعْطِنِي فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ أَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ وَ أَنْتَ أَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ مِنْ نِعْمَةٍ تُؤَلِّمُهَا وَ الْآءِ
 تُجَدِّدُهَا وَ بَلِيَّةٍ تُضِرُّهَا وَ كَرْبَةٍ تَكْشِفُهَا وَ دَعْوَةٍ تَسْمَعُهَا وَ حَسَنَةٍ تَتَقَبَّلُهَا وَ سَيِّئَةٍ تَتَغَمَّدُهَا إِنَّكَ لَطِيفٌ بِمَا تَشَاءُ خَبِيرٌ وَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَقْرَبُ مِنْ دُعَايَ وَ أَسْرَعُ مِنْ أَجَابِ وَ أَكْرَمُ مِنْ عَفَا وَ أَوْسَعُ مِنْ أَعْطَى وَ أَسْمَعُ مِنْ سَيِّئِلٍ يَا رَحْمَانَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ
 رَحِيمَهُمَا لَيْسَ كَمِثْلِكَ مَسْئُولٌ وَ لَا- سِوَاكَ مَيَامُولٌ دَعْوَتِكَ فَأَجِبْنِي وَ سَأَلْتِكَ فَأَعْطِنِي وَ رَغِبْتُ إِلَيْكَ فَارْحَمْنِي وَ وَفَّقْتُ بِكَ
 فَجَبِّتْنِي وَ فَرَعْتُ إِلَيْكَ فَكَفَيْتَنِي اللَّهُمَّ فَصِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ نَبِيِّكَ وَ عَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَ تَمِّمْ لَنَا

نَعْمَاءَكَ وَهَنْئًا عَطَاءَكَ وَ اَكْتَبْنَا لَكَ شَاكِرِينَ وَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا مَنْ مَلَكَ فَصَدَرَ وَ قَدَرَ فَفَقَهَرَ وَ
عَصَبِي فَسْتَرَّ وَ اَشْتُمُغْفِرَ فَعَفَّرَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ الرَّاٰغِبِينَ وَ مُنْتَهَى اَمَلِ الرَّاٰجِينَ يَا مَنْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَ وَسِعَ الْمُسْتَقْبَلِينَ رَافَةً وَ رَحْمَةً
وَ حِلْمًا اللَّهُمَّ اِنَّا نَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ فِي هَذِهِ الْعِشِيَّةِ الَّتِي شَرَفْتَهَا وَ عَظَّمْتَهَا بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَ رَسُولِكَ وَ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ اَمِينِكَ عَلٰى
وَ خَيْرِكَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السَّرَاجِ الْمُنِيرِ الَّذِي اَنْعَمْتَ بِهِ عَلٰى الْمُسْلِمِينَ وَ جَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا
مُحَمَّدٌ اَهْلًا لِذَلِكَ مِنْكَ يَا عَظِيمُ فَصَلِّ عَلَيْهِ وَ عَلٰى آلِهِ الْمُنْتَجِبِينَ الطَّاهِرِينَ الطَّاهِرِينَ اَجْمَعِينَ وَ تَعَمَّدْنَا بِعَفْوِكَ عَنَّا فَاِلَيْكَ عَجَبَتِ
الْاَصْوَاتُ بِصُوفِ اللُّغَاتِ فَاجْعَلْ لَنَا اللَّهُمَّ فِي هَذِهِ الْعِشِيَّةِ نَصيبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَقْسَمُهُ بَيْنَ عِبَادِكَ وَ نُورٍ تَهْدِي بِهِ وَ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا وَ بَرَكَهٍ
تُنزِلُهَا وَ عَافِيَةٍ تُجَلِّلُهَا وَ رِزْقٍ تَبْسِطُهُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اَقْلِبْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ مُنْجِحِينَ مُفْلِحِينَ مَبْرُورِينَ غَانِمِينَ وَ لَا تَجْعَلْنَا مِنَ
الْقَانِطِينَ وَ لَا تَحْلِنَا مِنْ رَحْمَتِكَ وَ لَا تَحْرِمْنَا مَا نُوْمَلُّهُ مِنْ فَضْلِكَ وَ لَا تَجْعَلْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ مَحْرُومِينَ وَ لَا لِفَضْلِكَ مَا نُوْمَلُّهُ مِنْ عَطَايِكَ
فَانِطِينَ وَ لَا تَرُدَّنَا خَائِبِينَ وَ لَا مِنْ بَابِكَ مَطْرُودِينَ يَا اَجْوَدَ الْاَجْوَدِينَ وَ اَكْرَمَ الْاَكْرَمِينَ اِلَيْكَ اَقْبَلْنَا مُوقِنِينَ وَ لَبِيتَكَ الْحَرَامِ آمِينَ
قَاصِدِينَ فَاَعِنَّا عَلٰى مَنَاسِكِنَا وَ اَكْمِلْ لَنَا حَاجَنَا وَ اعْفُ عَنَّا وَ عَافِنَا فَقَدْ مَدَدْنَا اِلَيْكَ اَيْدِيَنَا فَهِيَ بِذَلِكَ الْاِعْتِرَافِ مُوسُوْمَةٌ اللَّهُمَّ فَاَعِظْنَا فِي
هَذِهِ الْعِشِيَّةِ مَا سَأَلْنَاكَ وَ اَكْفِنَا مَا اَسْتَكْفِينَاكَ فَلَا كَافِيَ لَنَا سِوَاكَ وَ لَا رَبَّ لَنَا غَيْرُكَ نَافِقًا فَيُنَافِقُنَا حُكْمُكَ مُحِيطًا بِنَا عِلْمُكَ عَزِيزًا فَيُنَافِقُنَا
قَضَاؤُكَ اَقْضِ لَنَا الْخَيْرَ وَ اجْعَلْنَا مِنْ اَهْلِ الْخَيْرِ اللَّهُمَّ اَوْجِبْ لَنَا بِجُودِكَ عَظِيمِ الْبَاجِرِ وَ كَرِيمِ الدُّخْرِ وَ دَوَامِ الْيُسْرِ وَ اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
اَجْمَعِينَ وَ لَا تُهْلِكْنَا مَعَ الْهَالِكِينَ وَ لَا تُصْرِفْ عَنَّا رَافَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ مِمَّنْ سَأَلَكَ
فَاَعْطَيْتَهُ وَ شَكَرَكَ فَزِدْتَهُ وَ تَابَ [تَابَ اِلَيْكَ فَاقْبَلْتَهُ وَ تَوَصَّلَ اِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبِهِ كُلِّهَا فَعَفَّرْتَهَا لَهُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ اللَّهُمَّ وَ نَفْنَا [وَ
وَفَّقْنَا] وَ سَدَّدْنَا [وَ اعْصَمْنَا] وَ اَقْبَلْ تَضَرُّعَنَا يَا خَيْرَ مَنْ سِئِلَ وَ يَا اَرْحَمَ مَنْ اسْتُرْحِمَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ اِعْمَاضُ الْجُنُونِ وَ لَا لَحْظُ
الْعُيُونِ وَ لَا مَا اسْتَقَرَّ فِي الْمَكُونِ وَ لَا مَا انطَوَتْ عَلَيْهِ مُضْمَرَاتُ الْقُلُوبِ اَلَا كُلُّ ذَلِكَ قَدْ اَحْصَاهُ عِلْمُكَ وَ وَسَّعَهُ حِلْمُكَ سُبْحَانَكَ وَ
تَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عَلُوًا كَبِيرًا تُسَبِّحُ لَكَ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَ الْاَرْضُونَ وَ مَنْ فِيهِنَّ وَ اِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يَسْبِّحُ بِحَمْدِكَ فَالْحَمْدُ
الْحَمْدُ وَ الْمَجْدُ وَ عَلُوُّ الْجِدِّ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ وَ الْفَضْلِ وَ الْاِنْعَامِ وَ الْاِيَادِي الْجِسَامِ وَ اَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ الرَّءُوفُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ
اَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ وَ عَافِيِي فِي يَدِي وَ دِينِي وَ اَمْرِي وَ خَوْفِي وَ اَعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ لَا تَمَكِّرْ بِي وَ لَا تَسْتَدْرِجْنِي وَ لَا
تَخْدَعْنِي وَ اَدْرَأْ عَنِّي شَرَّ فَسْفَهَةِ الْجَنِّ وَ الْاِنْسِ پَس سر و دیده خود را به سوی آسمان بلند کرد و از دیده‌های مبارکش آب می‌ریخت
مانند دو مشک و به صدای بلند گفت یا اَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا اَبْصَرَ النَّاطِرِينَ وَ يَا اَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ السَّادَةِ الْمَيَامِينِ وَ اَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ حَاجَتِي الَّتِي اِنْ اَعْطَيْتَنِيهَا لَمْ يَضُرَّنِي مَا مَنَعْتَنِي وَ اِنْ مَنَعْتَنِيهَا لَمْ يَنْفَعْنِي مَا اَعْطَيْتَنِي اَسْأَلُكَ
فَكَأَنَّكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَ خَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَكَ الْمُلْكُ وَ لَكَ الْحَمْدُ وَ اَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا رَبَّ يَا رَبَّ پَس
مکرر می‌گفت یا رب و کسانی که دور آن حضرت بودند تمام گوش داده بودند به دعای آن حضرت و اکتفا کرده بودند به آمین
گفتن پس صداهایشان بلند شد به گریستن با آن حضرت تا غروب کرد آفتاب و بار کردند و روانه جانب مشعر الحرام شدند مؤلف
گوید که: کفعمی دعای عرفه امام حسین علیه السلام را در بلد الامین تا اینجا نقل فرموده و علامه مجلسی در زاد المعاد این دعای
شریف را موافق روایت کفعمی ایراد نموده و لکن سید بن طاووس در اقبال بعد از یا رب یا رب یا رب این زیادتى را ذکر فرموده
إِلَهِي اَنَا الْفَقِيرُ فِي غِنَايَ فَكَيْفَ لَا اَكُونُ فَقِيرًا فِي فَقْرِي اِلَهِي اَنَا الْجَاهِلُ فِي عِلْمِي فَكَيْفَ لَا اَكُونُ جَهُولًا فِي جَهْلِي اِلَهِي اِنَّ اِخْتِلَافَ
تَدْبِيرِكَ وَ سُرْعَةَ طَوَاءِ مَقَادِيرِكَ مَنَعًا عِبَادَكَ الْعَارِفِينَ بِكَ عَنِ السُّكُونِ اِلَى عَطَاءٍ وَ الْاِيَّاسِ مِنْكَ فِي بِلَاءِ اِلَهِي مَنِي مَا يَلِيْقُ بِلُؤْمِي وَ
مِنْكَ مَا يَلِيْقُ بِكَرَمِكَ اِلَهِي وَ صِفْتَ نَفْسَكَ بِاللُّطْفِ وَ الرَّاْفَةِ لِي قَبْلَ وُجُودِ ضَعْفِي اَفْتَمَنَعْنِي مِنْهُمَا بَعْدَ وُجُودِ ضَعْفِي اِلَهِي اِنَّ ظَهَرْتَ
الْمَحَاسِنُ مَنِي فَبِقُضْمِكَ وَ لَكَ اَلْمِنَّةُ عَلَيَّ وَ اِنْ ظَهَرْتَ الْمَسَاوِي مَنِي فَبِعِدْلِكَ وَ لَكَ الْحُجَّةُ عَلَيَّ اِلَهِي كَيْفَ تَكَلَّمْتَنِي وَ قَدْ تَكَلَّمْتَ لِي
[تَوَكَّلْتُ وَ كَيْفَ اَضَامَ وَ اَنْتَ النَّاصِرُ لِي اَمْ كَيْفَ اَحْيَيْتَ بِي هَا اَنَا اَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِفَقْرِي اِلَيْكَ وَ كَيْفَ اَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِمَا
هُوَ مَخَالٌ اَنْ يَصَلَ اِلَيْكَ اَمْ كَيْفَ اَشْكُو اِلَيْكَ حَالِي وَ هُوَ لَا يَخْفَى عَلَيْكَ اَمْ كَيْفَ اَتَزَجَّمُ بِمَقَالِي وَ هُوَ مِنْكَ بَرَزٌ اِلَيْكَ اَمْ كَيْفَ

تُحِبُّ آمَالِي وَهِيَ قَدْ وَفَدَتْ إِلَيْكَ أَمْ كَيْفَ لَا تُحَسِّنُ أحوَالِي وَبِكَ قَامَتْ إِلَهِي مَا أَلْفَكَ بِي مَعَ عَظِيمِ جَهْلِي وَمَا أَرْحَمَكَ بِي مَعَ قَبِيحِ فِعْلِي إِلَهِي مَا أَفْرَيْكَ مِنِّي وَأَبْعَدَنِي عَنْكَ وَمَا أَرْأَفَكَ بِي فَمَا الَّذِي يَحْجُبُنِي عَنْكَ إِلَهِي عَلِمْتُ بِاخْتِلَافِ الْأَثَارِ وَتَنَقُّلَاتِ الْأَطْوَارِ أَنْ مُرَادَكَ مِنِّي أَنْ تَعْرِفَ إِلَيَّ فِي كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى لَا أَجْهَلَكَ فِي شَيْءٍ إِلَهِي كُلَّمَا أَخْرَسَنِي لَوْمِي أَنْتَقَفَنِي كَرَمِكَ وَكَلَّمَا آيَسَنِي أَوْصِيَانِي أَطْمَعَنِي مَنَّكَ إِلَهِي مَنْ كَانَتْ مَحَاسِنُهُ مَسَاوِي فَكَيْفَ لَا تُكُونُ مَسَاوِيهِ مَسَاوِي وَمَنْ كَانَتْ حَقَائِقُهُ دَعَاوِي فَكَيْفَ لَا تُكُونُ دَعَاوِيهِ دَعَاوِي إِلَهِي حُكْمُكَ النَّافِذُ وَمَشِيئَتُكَ الْقَاهِرَةُ لَمْ يَثْرَكَ لِي مَقَالٌ مَقَالًا وَلَا لِي حَالٌ حَالًا إِلَهِي كَمْ مِنْ طَاعَةٍ بَيْنَيْهَا وَحَالَةٍ شَيْدَتْهَا هَدَمَ اعْتِمَادِي عَلَيْهَا عَدْلُكَ بَلْ أَقَالِنِي مِنْهَا فَضْلُكَ إِلَهِي إِنَّكَ تَعْلَمُ أَنِّي وَإِنْ لَمْ تَدْمِ الطَّاعَةُ مِنِّي فِعْلًا جَزْمًا فَقَدْ دَامَتْ مَحَبَّةً وَعَزْمًا إِلَهِي كَيْفَ أَعَزُّمُ وَأَنْتَ الْقَاهِرُ وَكَيْفَ لَا أَعَزُّمُ وَأَنْتَ الْمَأْمُرُ إِلَهِي تَرَدَّدِي فِي الْأَثَارِ يُوجِبُ بَعْدَ الْمَزَارِ فَاجْمَعْنِي عَلَيْكَ بِخِدْمَتِهِ تُوَصِّئِنِي إِلَيْكَ كَيْفَ يُسْتَدَلُّ عَلَيْكَ بِمَا هُوَ فِي وُجُودِهِ مُفْتَقِرٌ إِلَيْكَ أَيْ كَيْفَ لِعَبْدِكَ مِنَ الظُّهُورِ مَا لَيْسَ لَكَ حَتَّى يَكُونَ هُوَ الْمُظْهِرُ لَكَ مَتَى غَبَتْ حَتَّى تَحْتَاجَ إِلَى دَلِيلٍ يَدُلُّ عَلَيْكَ وَمَتَى بَعُدَتْ حَتَّى تُكُونَ الْأَثَارُ هِيَ الَّتِي تُوصِلُ إِلَيْكَ عَمِيَّتَ عَيْنٍ لَا تَرَكَ عَلَيْهَا رَقِيبًا وَخَسِرَتْ صِفْقَهُ عَبْدٌ لَمْ تَجْعَلْ لَهُ مِنْ حُبِّكَ نَصِيبًا إِلَهِي أَمَرْتَ بِالرُّجُوعِ إِلَى الْأَثَارِ فَأَرْجِعْنِي إِلَيْكَ بِكِسْوَةِ الْأَنْوَارِ وَهِدَايَةِ الْأَسْتَبْصَارِ حَتَّى أَرْجِعَ إِلَيْكَ مِنْهَا كَمَا دَخَلْتَ إِلَيْكَ مِنْهَا مَصُونِ السَّرِّ عَنِ النَّظَرِ إِلَيْهَا وَمَرْفُوعِ الْهَمِّ عَنِ الْاعْتِمَادِ عَلَيْهَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِلَهِي هَذَا ذُلِّي ظَاهِرٌ بَيْنَ يَدَيْكَ وَهَذَا حَالِي لَا يَخْفَى عَلَيْكَ مِنْكَ أَطْلُبُ الْوُصُولَ إِلَيْكَ وَبِكَ أَسْتَدِلُّ عَلَيْكَ فَاهْدِنِي بِنُورِكَ إِلَيْكَ وَأَقْمِنِي بِصَدَقِ الْعُبُودِيَّةِ بَيْنَ يَدَيْكَ إِلَهِي عَلَّمَنِي مِنْ عِلْمِكَ الْمَخْزُونِ وَصَيَّنِي بِسِرِّكَ الْمَصُونِ إِلَهِي حَقَّقْنِي بِحَقَائِقِ أَهْلِ الْقُرْبِ وَأَسْلُكْ بِي مَسْلُكَ أَهْلِ الْجِدْبِ إِلَهِي أَعْنِنِي بِتَدْبِيرِكَ لِي عَنْ تَدْبِيرِي وَبِاخْتِيَارِكَ عَنِ اخْتِيَارِي وَأَوْقِفْنِي عَلَى مَرَاكِرِ اضْطِرَارِي إِلَهِي أَخْرِجْنِي مِنْ ذُلِّ نَفْسِي وَطَهِّرْنِي مِنْ شَكِّي وَشِرْكِي قَبْلَ حُلُولِ رَمْسِي بِكَ أَنْتَصِرْ فَأَنْصُرْنِي وَعَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ فَلَا تَكْلِنِي وَإِيَّاكَ أَسْأَلُ فَلَا تُخَيِّبْنِي وَفِي فَضْلِكَ أَرْغَبُ فَلَا تَحْرَمْنِي وَبِحَبَابِكَ أَنْتَسِبُ فَلَا تُبْعِدْنِي وَبِبَابِكَ أَفُفُ فَلَا تَطْرُدْنِي إِلَهِي تَقَدَّسَ رِضَاكَ أَنْ يَكُونَ لَهُ عِلْمٌ مِنْكَ فَكَيْفَ يَكُونُ لَهُ عِلْمٌ مِنِّي إِلَهِي أَنْتَ الْغَيْبُ بِذَاتِكَ أَنْ يَصِلَ إِلَيْكَ النَّفْعُ مِنْكَ فَكَيْفَ لَا تُكُونُ غَيْبًا عَنِّي إِلَهِي إِنَّ الْقَضَاءَ وَالْقَدَرَ يُمْنِنِي وَإِنَّ الْهُوَى بِوَثَائِقِ الشَّهْوَةِ أَسْرَنِي فَكُنْ أَنْتَ النَّصِيرَ لِي حَتَّى تَنْصُرَنِي وَتُبْصِرَنِي وَأَعْنِنِي بِفَضْلِكَ حَتَّى أَسْتَعِينِي بِكَ عَنْ طَلْبِي أَنْتَ الَّذِي أَشْرَفْتَ الْأَنْوَارَ فِي قُلُوبِ أَوْلِيَائِكَ حَتَّى عَرَفُوكَ وَوَحَّدُوكَ وَأَنْتَ الَّذِي أَزَلْتَ الْأَعْيَارَ عَنْ قُلُوبِ أَحِبَّائِكَ حَتَّى لَمْ يُحِبُّوا سِوَاكَ وَلَمْ يَلْجَأُوا إِلَى غَيْرِكَ أَنْتَ الْمُؤَنَسُّ لَهُمْ حَيْثُ أَوْحَشْتَهُمُ الْعَوَالِمَ وَأَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَهُمْ حَيْثُ اسْتَبَانَ لَهُمُ الْمَعَالِمُ مَا ذَا وَحَدَّ مِنْ فَعْدِكَ وَمَا الَّذِي فَعَدَ مِنْ وَحْدِكَ لَقَدْ خَابَ مَنْ رَضِيَ دُونَكَ بَدَلًا وَلَقَدْ خَسِرَ مَنْ بَعَى عَنْكَ مُتَحَوِّلًا كَيْفَ يُرْجَى سِوَاكَ وَأَنْتَ مَا قَطَعْتَ الْإِحْسَانَ وَكَيْفَ يُطَلَّبُ مِنْ غَيْرِكَ وَأَنْتَ مَا يَدَلَّتْ عِيَادَةُ الْأَمْتِيَانِ يَا مَنْ أذَاقَ أَحْبَاءَهُ حِلَاوَةَ الْمُؤَانَسَةِ فَمَأْمُوا بَيْنَ يَدَيْهِ مَتَمَلِّقِينَ وَيَا مَنْ أَلْبَسَ أَوْلِيَاءَهُ مَلَابِسَ هَيْبَتِهِ فَمَأْمُوا بَيْنَ يَدَيْهِ مُسْتَغْفِرِينَ أَنْتَ الدَّاكِرُ قَبْلَ الدَّاكِرِينَ وَأَنْتَ الْبَادِي بِالْإِحْسَانِ قَبْلَ تَوَجُّهِ الْعَابِدِينَ وَأَنْتَ الْجَوَادُ بِالْعَطَاءِ قَبْلَ طَلْبِ الطَّالِبِينَ وَأَنْتَ الْوَهَّابُ ثُمَّ لِمَا وَهَبْتَ لَنَا مِنَ الْمُسْتَقْرَضَةِ مِنْ إِلَهِي أَطْلِبْنِي بِرَحْمَتِكَ حَتَّى أَصِلَ إِلَيْكَ وَاجِدْنِي بِمَنْكَ حَتَّى أَقْبِلَ عَلَيْكَ إِلَهِي إِنَّ رَجَائِي لَا يَنْقَطِعُ عَنْكَ وَإِنْ عَصَيْتُكَ كَمَا أَنْ خَوْفِي لَا يُزِيلُنِي وَإِنْ أَطَعْتُكَ فَقَدْ دَفَعْتَنِي الْعَوَالِمَ إِلَيْكَ وَقَدْ أَوْقَعْنِي عِلْمِي بِكَرَمِكَ عَلَيْكَ إِلَهِي كَيْفَ أَحِبُّ وَأَنْتَ أَمَلِي أَمْ كَيْفَ أَهَانُ وَعَلَيْكَ مُتَكَلِّبِي إِلَهِي كَيْفَ أَسْتَعِزُّ وَفِي الدُّلَّةِ أَرْكَزْتَنِي أَمْ كَيْفَ لَا أَسْتَعِزُّ وَإِلَيْكَ نَسَبْتَنِي إِلَهِي كَيْفَ لَا أَفْتَقِرُّ وَأَنْتَ الَّذِي فِي الْفُقَرَاءِ أَقْمِنْتَنِي أَمْ كَيْفَ أَفْتَقِرُّ وَأَنْتَ الَّذِي بِجُودِكَ أَغْنَيْتَنِي وَأَنْتَ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُكَ تَعَرَّفْتُ لِكُلِّ شَيْءٍ فَمَا جَهَلَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الَّذِي تَعَرَّفْتُ إِلَيَّ فِي كُلِّ شَيْءٍ فَارَأَيْتُكَ ظَاهِرًا فِي كُلِّ شَيْءٍ وَأَنْتَ الظَّاهِرُ لِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ اسْتَوَى بِرَحْمَاتِهِ فَصَارَ الْعَرْشُ غَيْبًا فِي ذَاتِهِ مَحْفَتِ الْأَثَارِ وَالْمَحْوَتِ الْأَعْيَارِ بِمُحِيطَاتِ أَفلاكِ الْأَنْوَارِ يَا مَنْ احْتَجَبَ فِي سِرَادِقَاتِ عَرْشِهِ عَنْ أَنْ تُدْرِكَهُ الْأَبْصَارُ يَا مَنْ نَجَلَى بِكَمَالِ بَهَائِهِ فَتَحَقَّقَتْ عَظَمَتُهُ الْأَسْتِوَاءَ [مِنَ الْأَسْتِوَاءِ] كَيْفَ تَخْفَى وَأَنْتَ الظَّاهِرُ أَمْ كَيْفَ تَغِيبُ وَأَنْتَ الرَّقِيبُ الْحَاضِرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَبِالْجَمَلِ كَسَى كَه تَوْفِيقِ يَابَدُ وَابْنِ رُوزِ رَا دَرِ عَرَفَاتِ بَاشَدِ اِدْعِيهِ وَاعْمَالِ بَسِيَارِ دَارِدُ وَبَهْتَرِينَ اِعْمَالِ دَرِ اِبْنِ رُوزِ دَعَا اسْتُ وَ دَرِ تَمَامِ اِيَامِ سَالِ اِبْنِ رُوزِ شَرِيفِ بَه جِهْتِ دَعَا اِمْتِيَازِي دَارِدُ وَ دَعَا اَزِ بَرَا اِبْرَادِرَانِ مُؤْمِنِ اَزِ زَنْدِه وَ مَرْدِه

بسیار باید کرد و روایت وارده در حال عبد الله بن جندب رحمه الله علیه در موقف عرفات و دعای او برای برادران مؤمن خود مشهور است و روایت زید نرسی در حال ثقه جلیل القدر معاویه بن وهب در موقف و دعای او در حق یک یک از اشخاصی که در آفاق بودند و روایت او از حضرت صادق علیه السلام در فضیلت این کار شایسته ملاحظه و دیدار است و رجای واثق از برادران دینی آنکه اقتدا به این بزرگواران نموده و مؤمنین را در دعا بر خود ایثار نموده و این گنه کار روسیاه را یکی از آن اشخاص شمرده و در حال حیات و ممات از دعای خیر فراموشم نفرمایند و بخوان در این روز زیارت جامعه سوم را و در آخر روز عرفه بخوان یا رَبِّ إِنَّ دُنُوبِي لَا تَضُرُّكَ وَإِنَّ مَغْفِرَتَكَ لِي لَا تَنْقُصُكَ فَأَعْطِنِي مَا لَا يَنْقُصُكَ وَاغْفِرْ لِي مَا لَا يَضُرُّكَ وَ اَيضاً بِخَوَانِ اللّٰهُمَّ لَا تَحْرِمْنِي خَيْرَ مَا عِنْدَكَ لِشَرِّ مَا عِنْدِي فَإِنْ أَنْتَ لَمْ تَرْحَمْنِي بَتَعْبِي وَنَصَبِي فَلَا تَحْرِمْنِي أَجْرَ الْمُصَابِ عَلَيَّ مُصِيبَتِيته مؤلف گوید که: سید بن طاووس در ضمن ادعیه روز عرفه فرموده که چون نزدیک شود غروب آفتاب بگو: بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَ شَيْبَانَ اللّٰهِ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الدَّعَاءُ وَ اِيْن هَمَان دَعَايِ عَشْرَاتِ اسْتِ كِه سَابِقِ كِزْدَشْتِ پَس شَايِسْتِه اسْتِ دَعَايِ عَشْرَاتِ رَا كِه دَر هَر صَبْحِ وَ شَامِ مَسْتَحَبِ اسْتِ خَوَانْدَنِ اَن دَر اَخْر رُوزِ عَرْفِه تَرْكِ نَكْنَنْدِ وَ اِيْن اذْكَارِ عَشْرَاتِي رَا كِه كَفْعَمِي نَقْلِ كَرْدِه هَمَان اذْكَارِ اَخْر دَعَايِ عَشْرَاتِ اسْتِ كِه سَيِدِ نَقْلِ فَرْمُودِه

شب دهم از لیالی متبرکه و از آن چهار شبی است که احیای آنها مندوب است

و درهای آسمان در این شب باز است و سنت است در آن زیارت امام حسین علیه السلام و دعای یا دائم الفضل علی البریه که در شب جمعه گذشت

روز دهم روز عید قربان است و بسیار روز شریفی است و اعمال آن چند چیز است

اول

غسل است که در این روز سنت مؤکد است و بعضی از علما واجب دانسته‌اند

دوم

نماز عید است به همان نحو که در عید فطر ذکر شد لکن در این روز مستحب است که افطار بعد از نماز از گوشت قربانی شود

سوم

خواندن دعاهایی که وارد شده پیش از نماز عید و بعد از آن و در اقبال ذکر شده و شاید بهترین دعاهای این روز دعای چهل و هشتم صحیفه کامله باشد که اول آن اللّٰهُمَّ هَذَا يَوْمٌ مُّبَارَكٌ اسْتِ پَس اَن رَا بِخَوَانْدِ وَ دَعَايِ چَهْلِ وَ شَشْمِ يَا مَنْ يَرْحَمُ مَنْ لَا يَرْحَمُهُ الْعِبَادُ رَا نِيْزِ بِخَوَانْدِ

چهارم

خواندن دعای ندبه است که بعد از این خواهد آمد إن شاء الله تعالی

پنجم

قربانی است که سنت مؤکد است

ششم

خواندن تکبیرات است برای کسی که در منی باشد عقیب پانزده نماز که اولش نماز ظهر روز عید است و آخرش نماز صبح روز سیزدهم و کسانی که در سایر شهرها هستند بخوانند عقیب ده نماز از ظهر روز عید تا صبح دوازدهم و تکبیرات موافق روایت صحیح در کافی این است: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَيَّ مَا هَدَانَا اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَيَّ مَا رَزَقْنَا مِنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَيَّ مَا أَوْلَانَا وَمُسْتَحَبَّ اسْتِكْرَارِ اِهْتِكْبِرَاتِ عَقِيْبِ نَمَازَهَا بِه قَدْرِ اِمْكَانِ وَخَوَانْدِنِ بَعْدِ اَزِ نَوَافِلِ

روز پانزدهم

سنه ۲۱۲ ولادت حضرت امام علی نقی علیه السلام واقع شده

شب هیجدهم شب عید غدیر

و شب با شرافتی است سید در اقبال دوازده رکعت نماز به یک سلام به کیفیتی مخصوص برای این شب با دعایی نقل کرده است

روز هیجدهم روز عید غدیر

اشاره

و عید الله الأكبر و عید آل محمد علیهم السلام است و عظیم‌ترین اعیاد است و مبعوث نفرموده حق تعالی پیغمبری را مگر آنکه عید کرده است این روز را و حرمت آن را دانسته است و نامش در آسمان روز عهد معهود است و نامش در زمین روز میثاق مأخوذ و جمع مشهود است و روایت است که: از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که آیا مسلمانان را عیدی هست غیر از جمعه و اضحی و فطر فرمود بلی عیدی هست که از همه حرمتش بیشتر است راوی گفت کدام عید است فرمود که آن روزی است که نصب کرد حضرت رسول صلی الله علیه و آله امیر المؤمنین علیه السلام را به خلافت خود و فرمود که هر که من مولی و آقای اویم پس علی مولی و آقا و پیشوای او است و آن روز هیجدهم ذی الحجه است راوی گفت که چه کار در آن روز باید کرد فرمود که باید روزه بدارید و عبادت کنید و محمد و آل محمد علیهم السلام را یاد کنید و بر ایشان صلوات بفرستید و وصیت کرد رسول خدا صلی الله علیه و آله امیر المؤمنین علیه السلام را که این روز را عید گردانند و هر پیغمبری وصی خود را وصیت می‌کرد که این روز را عید گردانند و در حدیث ابن ابی نصر بزنطی است از حضرت رضا علیه السلام که فرمود: ای پسر ابی نصر هر کجا که باشی سعی کن که روز غدیر نزد قبر مطهر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام حاضر شوی به درستی که خدا در این روز می‌آمرزد از هر مرد مؤمن و زن مؤمنه گناه شصت ساله ایشان را و در این روز آزاد می‌کند از آتش جهنم دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان و شب قدر و شب فطر و یک درهم که در این روز به برادران مؤمن بدهی برابر است با هزار درهم که در اوقات دیگر بدهی و احسان کن در این روز به برادران مؤمن خود و شاد گردان هر مرد مؤمن و زن مؤمنه را به خدا قسم که اگر مردم فضیلت این روز را بدانند

چنانکه باید هر آینه هر روز ده مرتبه ملائکه با ایشان مصافحه کنند و بالجمله تعظیم این روز شریف لازم و اعمال آن چند چیز است

اول

روزه که کفاره شصت سال گناه است و در خبری است که: برابر است با روزه عمر دنیا و معادل است با صد حج و صد عمره

دوم

غسل

سوم

زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و سزاوار است که انسان هر کجا باشد سعی کند که خود را به قبر مطهر آن حضرت برساند و از برای آن جناب در این روز سه زیارت مخصوصه نقل شده که یکی از آنها زیارت معروفه به امین الله است که از نزدیک و دور خوانده می‌شود و آن از زیارات جامعه مطلقه است نیز و در باب زیارات بیاید ان شاء الله تعالی

چهارم

بخواند تعویذی را که سید در اقبال از حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت کرده

پنجم

دو رکعت نماز کند و به سجده رود و صد مرتبه شکر خدا کند پس سر از سجده بردارد و بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ وَحَيْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنَّكَ وَاحِدٌ أَحَدٌ صَمَدٌ لَمْ تَلِدْ وَلَمْ تُوَلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُؤًا أَحَدٌ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا مَنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ كَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ أَنْ تَفَضَّلْتَ عَلَيَّ بِأَنْ جَعَلْتَنِي مِنْ أَهْلِ إِجَابَتِكَ وَأَهْلِ دِينِكَ وَأَهْلِ دَعْوَتِكَ وَوَفَّقْتَنِي لِذَلِكَ فِي مُبْتَدَأِ خَلْقِي تَفَضُّلاً مِنْكَ وَكَرَمًا وَجُودًا ثُمَّ أَرَدَدْتَ الْفَضْلَ فَضْلاً وَالْجُودَ جُودًا وَالْكَرَمَ كَرَمًا رَأْفَةً مِنْكَ وَرَحْمَةً إِلَيَّ أَنْ جَدَّدْتَ ذَلِكَ الْعَهْدَ لِي تَجْدِيدًا بَعْدَ تَجْدِيدِكَ خَلْقِي وَكُنْتُ نَشِيئًا مَنَسِيئًا نَاسِيًا سَاهِيًا غَافِلًا فَاتَمَمْتَ نِعْمَتَكَ بِأَنْ ذَكَرْتَنِي ذَلِكَ وَمَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ وَهَدَيْتَنِي لَهُ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ أَنْ تَتِمَّ لِي ذَلِكَ وَلَا تَسْلُبْنِيهِ حَتَّى تَتَوَفَّأَنِي عَلَى ذَلِكَ وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ فَبِإِنَّكَ أَحَقُّ الْمُتَمَعِّمِينَ أَنْ تُتِمَّ نِعْمَتِكَ عَلَيَّ اللَّهُمَّ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَجْبَنَّا دَاعِيَكَ بِمَنْكَ فَلَمَكَ الْحَمْدُ غُفْرَانُكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَيْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِرَسُولِهِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَصَدَقْنَا وَأَجْبَنَّا دَاعِيَ اللَّهِ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فِي مَوَالِدِ مَوْلَانَا وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَبْدِ اللَّهِ وَأَخِي رَسُولِهِ وَالصَّدِيقِ الْأَكْبَرِ وَالْحُجَّةِ عَلَيَّ بِرَبِّيهِ الْمُؤَيَّدِ بِهِ نَبِيِّهِ وَدِينِهِ الْحَقِّ الْمُبِينِ عَلَمًا لِتَدِينِ اللَّهِ وَخَازِنًا لِعِلْمِهِ وَعَيْبَةً غَيْبِ اللَّهِ وَمَوْضِعَ سِرِّ اللَّهِ وَأَمِينَ اللَّهِ عَلَيَّ خَلْقِهِ وَشَاهِدَهُ فِي بَرِيَّتِهِ اللَّهُمَّ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ فَإِنَّا يَا رَبَّنَا بِمَنْكَ وَطُفِكَ أَجْبَنَّا دَاعِيَكَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ وَصَدَقْنَا وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَكَفَرْنَا بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ فَوَلَّنَا مَا تَوَلَّيْنَا وَاحْشُرْنَا مَعَ أُمَّتِنَا فَإِنَّا بِهِمْ مُؤْمِنُونَ مُوقِنُونَ وَلَهُمْ مَسْئَلُونَ آمَنَّا بِسِرِّهِمْ وَعَلَانِيَتِهِمْ وَشَاهِدِهِمْ وَغَائِبِهِمْ وَحَيْثِهِمْ وَمَنِيَّتِهِمْ وَرَضِينَا بِهِمْ أُمَمَةً وَقَادَةً وَسَادَةً وَحَسْبُنَا بِهِمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ اللَّهِ دُونَ خَلْقِهِ لَا

تَبَتَّغِي بِهِمْ يَدَلَا وَلَا تَتَّخِذْ مِنْ دُونِهِمْ وَلِيحِيَهُ وَبَرِّئْنَا إِلَى اللَّهِ مِنْ كُلِّ مَنْ نَصَبَ لَهُمْ حَرْبًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنَ الْأُولَيْنِ وَالْآخِرِينَ وَكَفَرْنَا بِالْحَبِيبِ وَالطَّاغُوتِ وَالْأَوْثَانِ الْأَرْبَعَةِ وَأَشْيَاعِهِمْ وَأَتْبَاعِهِمْ وَكُلِّ مَنْ وَالَاهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنْ أَوْلِ الدَّهْرِ إِلَى آخِرِهِ اللَّهُمَّ إِنَّا نُشْهِدُكَ أَنَّا نَدِينُ بِمَا دَانَ بِهِ مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَقَوْلُنَا مَا قَالُوا وَدِينُنَا مَا دَانُوا بِهِ مَا قَالُوا بِهِ قُلْنَا وَمَا دَانُوا بِهِ دِنًا وَمَا أَنْكَرُوا أَنْكَرْنَا وَمَنْ وَالُوا وَالَيْنَا وَمَنْ عَادُوا عَادَيْنَا وَمَنْ لَعَنُوا لَعْنَا وَمَنْ تَبَرَّءُوا مِنْهُ تَبَرَّأْنَا مِنْهُ وَمَنْ تَرَحَّمُوا عَلَيْنَا تَرَحَّمْنَا عَلَيْهِ آمَنَّا وَسَلَّمْنَا وَرَضِينَا وَاتَّبَعْنَا مَوَالِينَا صِلَاوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِمُ اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ لَنَا ذَلِكَ وَلَا تَسْلُبْنَاهُ وَاجْعَلْهُ مُسْتَقَرًّا ثَابِتًا عِنْدَنَا وَلَا تَجْعَلْهُ مُسْتَعَارًا وَآخِينَا مَا أَحْيَيْتَنَا عَلَيْهِ وَآمَنَّا إِذَا آمَنَّا عَلَيْهِ آلُ مُحَمَّدٍ أَثْمَنَّا فِيهِمْ نَأْتُمْ وَإِيَّاهُمْ نُوَالِي وَعَدُوَّهُمْ عَدُوُّ اللَّهِ نُعَادِي فَاجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَإِنَّا بِبَدْلِكَ رَاضُونَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس باز به سجده رود و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه شکر لله بگوید و روایت شده که هر که این عمل را به جا آورد ثواب کسی داشته باشد که در روز عید غدیر نزد حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله حاضر شده باشد و با آن حضرت بیعت کرده باشد بر ولایت الخیر و بهتر آنکه این نماز را نزدیک به زوال گزارد که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در آن ساعت امیر المؤمنین علیه السلام را در غدیر خم به امامت و خلافت برای مردم نصب فرمود و در رکعت اول قدر و در دوم توحید بخواند

ششم

غسل کند و دو رکعت نماز کند پیش از زوال به نیم ساعت در هر رکعت حمد یک مرتبه و قل هو الله أحد ده مرتبه و آیه الکرسی ده مرتبه و انا أنزلناه ده مرتبه بخواند که مقابل صد هزار حج و صد هزار عمره و باعث برآوردن خداوند کریم است حوائج دنیا و آخرت او را به آسانی و عافیت و مخفی نماند که در اقبال در ذکر این نماز سوره قدر مقدم بر آیه الکرسی ذکر شده و علامه مجلسی در زاد المعاد متابعت اقبال نموده و قدر را مقدم داشته چنانکه احقر نیز در کتب دیگر چنین کرده‌ام لکن فعلا آنچه تتبع کردم آیه الکرسی را مقدم بر قدر بیشتر دیدم و احتمال آنکه در اقبال سهوی شده از قلم مبارک سید یا ناسخین در این نماز هم در عدد حمد و هم در مقدم داشتن قدر بر آیه الکرسی و یا آنکه این عمل مستقلی باشد غیر از آن نماز خیلی بعید است و الله تعالی العالم و بهتر آنکه بعد از این نماز این دعا را بخواند رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُدْعَى بِطَوْلِهِ

هفتم

بخواند دعای ندبه را

هشتم

بخواند این دعا را که سید بن طاووس از شیخ مفید نقل کرده: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَعَلِيٍّ وَلِيِّكَ وَالشَّانِ وَالْقَدْرِ الَّذِي خَصَّصْتَهُمَا بِهِ دُونَ خَلْقِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَأَنْ تُبَدِّدَ بِهِمَا فِي كُلِّ خَيْرٍ عَاجِلٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَثَمَةِ الْقَادَةِ وَالِدُعَاةِ السَّادَةِ وَالنُّجُومِ الزَّاهِرَةِ وَالْأَعْلَامِ الْبَاهِرَةِ وَسَاسِيَةِ الْعِبَادِ وَأَرْكَانِ الْبِلَادِ وَالنَّاقَةِ الْمُرْسَلَةِ وَالسَّفِينَةَ النَّاجِيَةَ الْجَارِيَةَ فِي اللَّجَجِ الْعَامِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ حُزَّانِ عِلْمِكَ وَأَرْكَانِ تَوْحِيدِكَ وَدَعَائِمِ دِينِكَ وَمَعَادِنِ كَرَامَتِكَ وَصِهْرِ قُوَّتِكَ مِنْ بَرِّيَّتِكَ وَخَيْرِيَّتِكَ مِنْ خَلْقِكَ الْأَتْقِيَاءِ الْأَتْقِيَاءِ النَّجْبَاءِ الْأَبْرَارِ وَالْبَابِ الْمُبْتَلَى بِهِ النَّاسُ مَنْ آتَاهُ نَجَا وَمَنْ أَبَاهُ هَوَى اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَهْلِ الذِّكْرِ الَّذِينَ أَمَرْتَ بِمَسِيحَاتِهِمْ وَذَوَى الْقُرْبَى الَّذِينَ أَمَرْتَ بِمَوَدَّتِهِمْ وَفَرَضْتَ حَقَّهُمْ وَجَعَلْتَ الْجَنَّةَ مَعَادَ مَنْ اِقْتَصَّ آثَارَهُمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَمَرُوا بِطَاعَتِكَ وَنَهَوْا عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَدَلُّوا عِبَادَكَ عَلَيَّ وَوَحَّدَايَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي

أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَنَجِيِّكَ وَصِدِّيقِ الْأَكْبَرِ وَوَلِيِّ الْوَفِيِّ وَالصَّادِقِ الْأَكْبَرِ وَالْفَارُوقِ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ وَالشَّاهِدِ لَكَ وَالِدَّالِّ عَلَيْكَ وَالصَّادِعِ بِأَمْرِكَ وَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِكَ لَمْ تَأْخُذْهُ فِيكَ لَوْمَةٌ لَأَنْتُمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَنِي فِي هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي عَقَدْتَ فِيهِ لَوْلِيكَ الْعَهْدَ فِي أَعْنَاقِ خَلْقِكَ وَأَكْمَلْتَ لَهُمُ الدِّينَ مِنَ الْعَارِفِينَ بِحُرْمَتِهِ وَالْمُقَرَّرِينَ بِفَضْلِهِ مِنْ عَتَقَانِكَ وَطَلْقَانِكَ مِنَ النَّارِ وَلَا تُسَمِّتْ بِي حَاسِدِي النِّعَمِ اللَّهُمَّ فَكَمَا جَعَلْتَهُ عِيدَكَ الْأَكْبَرَ وَسَمَّيْتَهُ فِي السَّمَاءِ يَوْمَ الْعَهْدِ الْمَعْهُودِ وَفِي الْأَرْضِ يَوْمَ الْمِيثَاقِ الْمَأْخُودِ وَالْجَمْعِ الْمَسْتَوْلِ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَقْرِرْ بِهِ عُيُونَنَا وَاجْمَعْ بِهِ شَمْلَنَا وَلَا تُضِلَّنَا بَعِيدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَاجْعَلْنَا لِأَنْعَمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَزَّفَنَا فَضْلَ هَذَا الْيَوْمِ وَبَصَّرَنَا حُرْمَتَهُ وَكَرَّمَنَا بِهِ وَشَرَّفَنَا بِمَعْرِفَتِهِ وَهَدَانَا بِنُورِهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيَّكَمَا وَ عَلَيَّ عِتْرَتِكُمَا وَ عَلَيَّ مُجِيبِكُمَا مِنِّي أَفْضَلُ السَّلَامِ مَا بَقِيَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارُ وَبِكَمَا أَتَوَّجَّهُ إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمَا فِي نَجَاحِ طَلِبَتِي وَفَضَاءِ حَوَائِجِي وَتَيْسِيرِ أُمُورِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَلْعَنَ مَنْ جَحَدَ حَقَّ هَذَا الْيَوْمِ وَأَنْكَرَ حُرْمَتَهُ فَصَدَّ عَنْ سَبِيلِكَ لِطَفَاءِ نُورِكَ فَأَبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ اللَّهُمَّ فَرِّجْ عَنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَاكْشِفْ عَنْهُمْ وَبِهِمْ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ الْكُرْبَاتِ اللَّهُمَّ ائْمِلْ الْأَرْضَ بِهِمْ عَيْدًا كَمَا مَلِئْتَ ظُلْمًا وَجُورًا وَأَنْجِزْ لَهُمْ مَا وَعَدْتَهُمْ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ وَ إِنْ كَرِهَ الْغَافِلُونَ

بتواند بخواند دعاهاى مبسوطه را كه سيد در اقبال روايت کرده

نهم

آنکه چون مؤمنی را ملاقات کند این تهنیت را بگوید: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنَا مِنَ الْمُتَمَسِّكِينَ بِوِلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمَأْتَمَةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ نِيزِ بَخَوَانِدِ الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي أَكْرَمَنَا بِهَذَا الْيَوْمِ وَ جَعَلَنَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ بِعَهْدِهِ الْإِنَّا وَ مِيثَاقِهِ الَّذِي وَ اتَّفَقْنَا بِهِ مِنْ وِلَايَةِ وُلَاةِ أَمْرِهِ وَ الْقَوَامِ بِقِسْطِهِ وَ لَمْ يَجْعَلْنَا مِنَ الْجَاحِدِينَ وَ الْمُكَدِّبِينَ بِيَوْمِ الدِّينِ

دهم

آنکه صد مرتبه بگوید الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ كَمَالَ دِينِهِ وَ تَمَامَ نِعْمَتِهِ بِوِلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ بَدَانَ كَهْ فِي رُوزِ شَرِيفِ از برای پوشیدن جامه‌های نیکو و زینت کردن و بوی خوش استعمال نمودن و شادی کردن و شاد نمودن شیعیان امیر المؤمنین علیه السلام و عفو از تقصیرات ایشان و برآوردن حاجات ایشان و صلح ارحام و توسعه بر عیال و اطعام مؤمنان و افطار دادن روزه داران و مصافحه با مؤمنین و رفتن به زیارت ایشان و تبسم کردن بر رویشان و هدایا فرستادن بر ایشان و شکر الهی به جا آوردن به جهت نعمت بزرگ ولایت و بسیار فرستادن صلوات و اکتار در عبادات و طاعات از برای هر یک فضیلتی عظیم است و یک درهم که کسی در این روز به برادر مؤمن خود بدهد برابر است با صد هزار درهم در غیر این روز و طعام دادن به مؤمنی در این روز مثل طعام دادن به جمیع پیغمبران و صدیقان است و در خطبه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است در روز غدیر که هر که افطار دهد مؤمن روزه‌دار را در شب وقت افطارش مثل آن است که ده فئام را افطار داده باشد شخصی برخاست عرض کرد یا امیر المؤمنین فئام چیست فرمود صد هزار پیغمبر و صدیق و شهید پس چگونه خواهد بود در کثرت فضیلت حال کسی که جمعی از مؤمنین و مؤمنات را کفالت کند پس من ضامن او هستم بر خداوند تعالی امان او را از کفر و فقر إلخ و بالجمله فضیلت این روز شریف زیاده از آن است که ذکر شود و این روز روز قبولی اعمال شیعیان و روز برطرف شدن غمهای ایشان است و این روزی است که حضرت موسی علیه السلام بر ساحران غلبه کرده و خداوند آتش را بر ابراهیم خلیل علیه السلام سرد و سلامت کرده و حضرت موسی علیه السلام یوشع بن نون را وصی خود گردانیده و حضرت عیسی علیه السلام شمعون الصفا را وصی خود قرار داده

و حضرت سلیمان علیه السلام رعیت خود را بر استخلاف آصف بن برخیا اشهاد کرده و جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله ما بین اصحاب خود برادری افکنده و لهذا شایسته است در این روز عقد اخوت با اخوان مؤمنین و کیفیت آن به نحوی که شیخ ما در مستدرک و سائل از کتاب زاد الفردوس نقل فرموده چنین است که: بگذارد دست راست خود را بر دست راست برادر مؤمن خود و بگوید: وَ اَخِيَّتَكَ فِي اللَّهِ وَ صَافِيَّتَكَ فِي اللَّهِ وَ صَافَحْتَكَ فِي اللَّهِ وَ عَاهَدْتُ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ وَ كُتِبَهُ وَ رُسُلَهُ وَ أَنْبِيَآءَهُ وَ الْأَنْبِيَاءَ الْمُعْصُومِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عَلَيَّ أَنِّي إِنْ كُنْتُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَ الشَّفَاعَةِ وَ أَذِنَ لِي بِأَنْ أَدْخَلَ الْجَنَّةَ لَا- أَدْخُلُهَا إِلَّا- وَ أَنْتَ مَعِيَ أَنْغَاةَ بَرَادِرِ مُؤْمِنٍ بَكْوَيْدِ قَبْلَتْ بِسِ بَكْوَيْدِ أَشَقَطْتُ عَنْكَ جَمِيعَ حُقُوقِ الْأَخُوَّةِ مَا خَلَا الشَّفَاعَةَ وَ الدُّعَاءَ وَ الزِّيَارَةَ وَ مَحْدَثِ فَيْضِ نِيْزِ دَرِ خَلَاصِهِ الْاِذْكَارِ صِيغَةَ اخُوْتِ رَا قَرِيْبِ بَهْ هَمِيْنِ نَحْوِ ذِكْرِ نَمُوْدَهْ أَنْغَاةَ فَرْمُوْدَهْ بِسِ قَبُوْلِ نَمَايِدِ طَرَفِ مَقَابِلِ اَزِ بَرَايِ خُوْدِ يَا مُوَكَّلِ خُوْدِ بَهْ لَفْظِي كَهْ دِلَالَتِ بَرِ قَبُوْلِ نَمَايِدِ بِسِ سَاقَطِ كَنْنِدِ اَزِ هَمْدِيْغَرِ جَمِيْعِ حَقُوْقِ اخُوْتِ رَا مَا سُوِيْ دَعَا وَ زِيَارَتِ

روز بیست و چهارم

اشاره

بنا بر اشهر روزی است که مباحله کرد رسول خدا صلی الله علیه و آله با نصارای نجران و پیش از آنکه خواست مباحله کند عبا بر دوش مبارک گرفت و حضرت امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام را داخل در زیر عبا نمود و گفت: پروردگارا هر پیغمبری را اهل بیته بوده است که مخصوصترین خلق بوده‌اند به او خداوند اینها اهل بیت منند پس از ایشان بر طرف کن شک و گناه را و پاک کن ایشان را پاک کردنی پس جبرئیل نازل شد و آیه تطهیر در شان ایشان آورد پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله آن چهار بزرگوار را بیرون برد از برای مباحله چون نگاه نصاری بر ایشان افتاد و حقیقت آن حضرت و آثار نزول عذاب مشاهده کردند جرأت مباحله نمودند و استدعای مصالحه و قبول جزیه نمودند و در این روز نیز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در حال رکوع انگشتی خود را به سائل داد و آیه إِنَّمَا وَرِثُكُمُ اللَّهُ در شانش نازل شد و بالجمله این روز شریفی است و در آن چند عمل وارد است

اول

غسل

دوم

روزه

سوم

دو رکعت نماز و آن مثل روز عید غدیر است در وقت و کیفیت و ثواب و آیه الکرسی که در نماز مباحله است تا هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ است

چهارم

خواندن دعای مباحله که شبیه به دعای سحرهای ماه رمضان است و شیخ و سید هر دو نقل کرده‌اند لکن ما بین روایات آن دو بزرگوار اختلاف کثیر است و من اختیار می‌کنم روایت شیخ را در مصباح فرموده دعای روز مباحله روایت شده با فضیلت آن از حضرت صادق علیه السلام می‌گویی: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِأَنْهَاءِ وَ كُلُّ بَهَائِكَ بِهَيْئِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِبَهَائِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِأَجَلِهِ وَ كُلُّ جَلَالِكَ جَلِيلُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِأَجْمَلِهِ وَ كُلُّ جَمَالِكَ جَمِيلُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِهَا وَ كُلُّ عَظَمَتِكَ عَظِيمَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلَّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِأَنْوَرِهِ وَ كُلُّ نُورِكَ نَيْرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِهَا وَ كُلُّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلَّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ بِأَتْمَعِهَا وَ كُلُّ كَلِمَاتِكَ تَامَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلَّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا وَ كُلُّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلَّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِأَعَزِّهَا وَ كُلُّ عِزَّتِكَ عَزِيزَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلَّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيئَتِكَ بِأَمْسَحِهَا وَ كُلُّ مَشِيئَتِكَ مَسْحُورَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيئَتِكَ كُلَّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ بِأَقْدَرِهَا وَ كُلُّ قُدْرَتِكَ قُدْرَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلَّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفَعِهِ وَ كُلُّ عِلْمِكَ نَافِعٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضَاهُ وَ كُلُّ قَوْلِكَ رِضْوَانٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَحَبِّهَا وَ كُلُّهَا إِلَيْكَ حَبِيبٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ كُلَّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِأَشْرَفِهِ وَ كُلُّ شَرَفِكَ شَرِيفٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَدْوَمِهِ وَ كُلُّ سُلْطَانِكَ دَائِمٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسُلْطَانِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِأَفْخَرِهِ وَ كُلُّ مُلْكِكَ فَخْرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلَائِكَ بِأَغْلَاهُ وَ كُلُّ عِلَائِكَ عِيَالٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلَائِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ آيَاتِكَ بِأَعْجَبِهَا وَ كُلُّ آيَاتِكَ عَجِيبَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِآيَاتِكَ كُلَّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْدَمِهِ وَ كُلُّ مَنِّكَ قَدِيمٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ وَ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا [مِمَّا] أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشُّونِ وَ الْجَبْرُوتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَ كُلِّ جَبْرُوتٍ اللَّهُمَّ وَ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي بِهِ حِينَ أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِبَهَاءِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِأَعَمِّهِ وَ كُلُّ رِزْقِكَ عَامٌّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَطَائِكَ بِأَهْنَأِهِ وَ كُلُّ عَطَائِكَ هَنِيءٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَطَائِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِأَعْجَلِهِ وَ كُلُّ خَيْرِكَ عَاجِلٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَ كُلُّ فَضْلِكَ فَاضِلٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ابْعَثْنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَ التَّصْدِيقِ بِرَسُولِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلَامُ وَ الْوَلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَ الْبِرَاءَةِ مِنْ عَدُوِّهِ وَ الْإِيْتِمَامِ بِالْأَثْمَةِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَإِنِّي قَدْ رَضَيْتُ بِذَلِكَ يَا رَبُّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ فِي الْمَأْوَلِينَ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ فِي الْمَأْخِرِينَ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ فِي الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ فِي الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ أَعْظِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَ الشَّرْفَ وَ الْفَضِيلَةَ وَ الدَّرَجَةَ الْكَبِيرَةَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ فَنَعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي وَ بَارِكْ لِي فِيمَا آتَيْتَنِي وَ أَحْفَظْنِي فِي غَيْبَتِي وَ كُلُّ غَائِبٍ هُوَ لِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ابْعَثْنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَ التَّصْدِيقِ بِرَسُولِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانِكَ وَ الْجَنَّةَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَ النَّارِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَحْفَظْنِي مِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ وَ مِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَ مِنْ كُلِّ عُقُوبَةٍ وَ مِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ وَ مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ وَ مِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَ مِنْ كُلِّ

مُصِيبِيهِ وَمِنْ كُلِّ آفَةٍ نَزَلَتْ أَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَقْسِمْ لِي مِنْ كُلِّ سُرُورٍ وَمِنْ كُلِّ بَهْجَةٍ وَمِنْ كُلِّ اسْتِقَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ فَرْجٍ وَمِنْ كُلِّ عَافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سِلَاقَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ سِعَةٍ نَزَلَتْ أَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ ذُنُوبِي قَدْ أَخْلَقَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ وَحَالَتْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَغَيَّرَتْ حَالِي عِنْدَكَ فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي لَا يُطْفَأُ وَبِوَجْهِ مُحَمَّدٍ حَبِيبِكَ الْمُصِيطَفِيِّ وَبِوَجْهِ وَلِيِّكَ عَلِيِّ الْمُرْتَضَى وَبِحَقِّ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اتَّجَبْتَهُمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى مِنْ ذُنُوبِي وَأَنْ تَعْصِمَنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ أَنْ أَعُودَ فِي شَيْءٍ مِنْ مَعَاصِيكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي حَتَّى تَتَوَفَّأَنِي وَأَنَا لَكَ مُطِيعٌ وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ وَأَنْ تَخْتِمَ لِي عَمَلِي بِأَحْسَنِهِ وَتَجْعَلَ لِي ثَوَابَهُ الْجَنَّةِ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَهْلِيلَ التَّقْوَى يَا أَهْلِيلَ الْمَغْفِرَةِ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پنجم

بخواند دعایی که شیخ و سید روایت کرده‌اند بعد از دو رکعت نماز و هفتاد مرتبه استغفار و اول آن الحمد لله رب العالمین است و شایسته است در این روز تصدق و بر فقراء به جهت تاسی به مولای هر مؤمن و مؤمنه امیر المؤمنین علیه السلام و زیارت کردن آن حضرت و انسب خواندن زیارت جامعه است

روز بیست و پنجم روز شریفی است و روزی است که هل آتی در حق اهل بیت نازل شده

به جهت آنکه سه روز روزه گرفتند و افطار خود را به مسکین و یتیم و اسیر دادند و به آب افطار نمودند و شایسته است که شیعیان اهل بیت علیهم السلام در این ایام خصوص در شب بیست و پنجم تاسی به موالی خود نمایند در تصدق به مساکین و ایتام و سعی در اطعام ایشان و این روز را روزه بدارند و چون بعضی علماء این روز را روز مباحله می‌دانند مناسب است زیارت جامعه و دعای مباحله را نیز در این روز بخوانند

روز آخر ذی الحجه

که آخر سال عرب است سید در اقبال موافق یک روایت ذکر کرده که دو رکعت نماز کند در هر رکعت حمد یک مرتبه و ده مرتبه قل هو الله احد و ده مرتبه آیه الکرسی بخواند و بعد از نماز بگوید اللَّهُمَّ مَا عَمِلْتُ فِي هَذِهِ السَّنَةِ مِنْ عَمَلٍ نَهَيْتَنِي عَنْهُ وَ لَمْ تَرْضَهُ وَ نَسَيْتَهُ وَ لَمْ تَنْسَهُ وَ دَعَوْتَنِي إِلَى التَّوْبَةِ بَعْدَ اجْتِرَائِي عَلَيْكَ اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ فَاعْفِرْ لِي وَ مَا عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ يُفَرِّئُنِي إِلَيْكَ فَاقْبَلْهُ مِنِّي وَ لَا تَقْطَعْ رَجَائِي مِنْكَ يَا كَرِيمٍ. پس چون گفت این را شیطان گوید وای بر من هر چه من تعب کشیدم در حق او در این سال همه را خراب کرد به این کلمات و شهادت دهد سال گذشته برای او که سال خود را به خیر ختم نمود

فصل هفتم در اعمال ماه محرم

اشاره

بدان که این ماه محرم است و شیعیان ایشان است و از حضرت امام رضا علیه السلام روایت است که: چون ماه محرم داخل می‌شد پدرم را کسی خندان نمی‌دید و اندوه و حزن پیوسته بر او غالب می‌شد تا روز دهم چون روز عاشورا می‌شد آن

روز روز مصیبت و حزن و گریه او بود و می‌فرمود امروز روزی است که حسین علیه السلام شهید شده است

شب اول

سید در اقبال برای این شب چند نماز ذکر فرموده اول صد رکعت در هر رکعت حمد و توحید بخواند دوم دو رکعت در رکعت اول حمد و انعام و در دوم حمد و یس سوم دو رکعت در هر رکعت حمد و یازده قل هو الله أحد در روایت است از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که هر که در این شب این دو رکعت نماز را به جا آورد و صبحش را که اول سال است روزه بدارد مثل کسی است که تمام سال را مداومت به خیر کرده و در آن سال محفوظ باشد و اگر بمیرد به بهشت برود و نیز سید برای هلال این ماه دعای مبسوطی ذکر فرموده و اگر ممکن شود احیا بدارد این شب را به دعا و نماز و خواندن قرآن

روز اول بدان که اول محرم اول سال است و در آن دو عمل وارد است

اول

روزه است و در روایت ریان بن شیب از حضرت امام رضا علیه السلام مروی است که: هر که در این روز روزه بدارد و خدا را بخواند خداوند دعای او را مستجاب کند چنانکه دعای زکریا را مستجاب نمود

دوم

از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که: حضرت رسول صلی الله علیه و آله روز اول محرم دو رکعت نماز می‌کرد و چون فارغ می‌شد دستها را بلند می‌کرد و این دعا را سه دفعه می‌خواند اللَّهُمَّ أَنْتَ الْإِلَهُ الْقَدِيمُ وَ هَذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ فَأَسْأَلُكَ فِيهَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ وَالْقُوَّةَ عَلَى هَذِهِ النَّفْسِ الْأَمَّارَةِ بِالسُّوءِ وَالِاشْتِغَالَ بِمَا يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا ذَخِيرَةَ مَنْ لَا ذَخِيرَةَ لَهُ يَا حِزْزَ مَنْ لَا حِزْزَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا سَيِّدَ مَنْ لَا سَيِّدَ لَهُ يَا كَنْزَ مَنْ لَا كَنْزَ لَهُ يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا عِزَّ الضُّعْفَاءِ يَا مُنْفِعَ الْعَرْفَى يَا مُنْجِيَ الْهَلَكَى يَا مُنْعِمُ يَا مُجْمِلُ يَا مُفْضِلُ يَا مُحْسِنُ أَنْتَ الَّذِي سَيَّجَدَ لَكَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَ نُورُ النَّهَارِ وَ ضَوْءُ الْقَمَرِ وَ شِعَاعُ الشَّمْسِ وَ دَوِيُّ الْمِيَاءِ وَ حَفِيفُ الشَّجَرِ يَا اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا خَيْرًا مِمَّا يَطُنُّونَ وَ اغْفِرْ لَنَا مَا لَا يَعْلَمُونَ وَ لَا تُؤَاخِذْنَا بِمَا يَقُولُونَ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَ مَا يَدَّكُرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَ هَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ شَيْخ طوسی فرموده که مستحب است روزه دهه اول محرم و لکن روز عاشورا امساک نماید از طعام و شراب تا بعد از عصر آن وقت به قدر کمی تربت تناول نماید و سید روایت کرده فضیلت روزه تمام ماه را و آنکه روزه او ننگه می‌دارد صائم آن را از هر گناهی

روز سوم روزی است که حضرت یوسف علیه السلام از زندان بیرون شده

هر که آن روز را روزه دارد آسان فرماید حق تعالی بر او کارهای مشکل را و برطرف کند از او اندوه را و در روایت نبوی صلی الله علیه و آله است که دعایش مستجاب شود

روز نهم روز تاسوعا

است از حضرت صادق علیه السلام روایت است که فرمود: تاسوعا روزی بود که جناب امام حسین علیه السلام و اصحابش را در

کربلا محاصره کردند و سپاه شام بر قتال آن حضرت اجتماع کردند و ابن مرجانه و عمر سعد خوشحال شدند به سبب کثرت سپاه و بسیاری لشکر که برای آنها جمع شده بود و جناب امام حسین علیه السلام و اصحابش را ضعیف شمردند و یقین کردند که یآوری از برای آن حضرت نخواهد آمد و اهل عراق او را مدد نخواهند نمود پس فرمود پدرم فدای آن ضعیف غریب

شب دهم شب عاشورا

است و سید در اقبال از برای این شب دعا و نمازهای بسیار با فضیلت‌های بسیار نقل کرده از جمله صد رکعت نماز هر رکعت به حمد و سه مرتبه قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ و بعد از فراغ از جمیع بگوید سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ هفتاد مرتبه و در روایت دیگر بعد از العلی العظیم استغفار نیز ذکر شده و از جمله چهار رکعت در آخر شب در هر رکعت بعد از حمد هر یک از آیه الکرسی و توحید و فلق و ناس را ده مرتبه بخواند و بعد از سلام صد مرتبه توحید بخواند و از جمله چهار رکعت نماز در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید و این نماز مطابق است با نماز امیر المؤمنین علیه السلام که فضیلت بسیار دارد و بعد از نماز فرموده ذکر خدا بسیار کند و صلوات بسیار بفرستد بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و لعن کند بر دشمنان ایشان آنچه می‌تواند و در فضیلت احیای این شب روایت کرده که مثل آن است که عبادت کرده باشد به عبادت جمیع ملائکه و عبادت در آن مقابل هفتاد سال است و اگر کسی را توفیق شامل حال شود در این شب در کربلا باشد و زیارت امام حسین علیه السلام کند و بیتوته نزد آن جناب نماید تا صبح خدا او را محشور فرماید آلوده به خون امام حسین علیه السلام در جمله شهدا با آن حضرت

روز دهم روز شهادت ابو عبد الله الحسین علیه السلام

اشاره

و روز مصیبت و حزن ائمه اطهار علیهم السلام و شیعیان ایشان است و شایسته است که شیعیان در این روز مشغول کاری از کارهای دنیا نگردند و از برای خانه خود چیزی ذخیره نکنند و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشند و تعزیت حضرت امام حسین علیه السلام را اقامه نمایند و به ماتم اشتغال نمایند به نحوی که در ماتم عزیزترین اولاد و اقارب خود اشتغال می‌نمایند و زیارت کنند آن حضرت را به زیارت عاشورا که بعد از این بیاید إن شاء الله تعالی و سعی کنند در نفرین و لعن بر قاتلان آن حضرت و یکدیگر را تعزیت گویند در مصیبت آن جناب و بگویند أَعْظَمَ اللَّهُ أُجُورَنَا بِمُصَابِنَا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ جَعَلْنَا وَ إِيَّاكُمْ مِنَ الطَّالِبِينَ بِثَارِهِ مَعَ وَلِيِّهِ الْأَمَامِ الْمَهْدِيِّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ [عَلَيْهِ السَّلَامُ] و شایسته است در این روز مقتل بخوانند و یکدیگر را بگریانند روایت شده که: چون حضرت موسی علیه السلام مأمور شد به ملاقات جناب خضر و تعلم از او اول چیزی که در وقت ملاقات بین ایشان مذاکره شد آن بود که آن عالم حدیث نمود برای حضرت موسی مصیبت‌ها و بلاهایی که بر آل محمد علیهم السلام وارد می‌شود پس گریستند هر دو و سخت شد گریستن ایشان و روایت شده از ابن عباس که گفت: در ذیقار خدمت امیر المؤمنین علیه السلام رسیدم صحیفه‌ای بیرون آورد به خط خود و املائی پیغمبر صلی الله علیه و آله و خواند برای من از آن و در آن صحیفه بود مقتل امام حسین علیه السلام و آنکه چگونه کشته می‌شود و کی می‌کشد او را و کی یاری می‌کند او را و کی با او شهید می‌شود پس گریه کرد آن حضرت گریه سختی و مرا به گریه در آورد فقیر گوید که اگر مقام را گنجایش بود مختصر مقتلی در اینجا ذکر می‌کردم لکن محل را گنجایش نیست هر که خواهد رجوع کند به کتب ما در مقتل و بالجمله اگر کسی در این روز نزد قبر امام حسین علیه السلام باشد و مردم را آب دهد مثل کسی باشد که لشکر آن حضرت را آب داده باشد و با آن جناب در کربلا حاضر شده باشد و

خواندن هزار مرتبه توحید در این روز فضیلت دارد و روایت شده که خداوند رحمان نظر رحمت به سوی او کند و سید برای این روز دعایی نقل کرده است شبیه به دعای عشرات بلکه ظاهر آن است که خود آن دعا باشد موافق بعضی روایات آن و شیخ از عبد الله بن سنان از حضرت صادق علیه السلام چهار رکعت نماز و دعایی نقل کرده که در این روز در وقت چاشت باید بعمل آورد ما به ملاحظه اختصار ذکر نکردیم هر که طالب است به زاد المعاد رجوع نماید و نیز شایسته است که شیعیان در این روز امساک کنند از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کنند و در آخر روز بعد از عصر افطار کنند به غذایی که اهل مصیبت می‌خورند مثل ماست یا شیر و امثال آنها نه مثل غذاهای لذیذه و آنکه جامه‌های پاکیزه بپوشند و بندها را بکشایند و آستین‌ها را بالا کنند به هیئت صاحبان مصیبت و علامه مجلسی در زاد المعاد فرموده و بهتر آن است که روز نهم و دهم را روزه ندارد زیرا که بنی امیه این دو روز را برای برکت و شماتت بر قتل آن حضرت روزه می‌داشتند و احادیث بسیار در فضیلت این دو روز و روزه آنها بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله بسته‌اند و از طریق اهل بیت علیهم السلام احادیث بسیار در مذمت روزه این دو روز خصوصا روز عاشورا وارد شده است و ایضا بنی امیه علیهم اللعنه از برای برکت آذوقه سال را در روز عاشورا در خانه ذخیره می‌کرده‌اند لهذا از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که: هر که ترک کند سعی در حوایج خود را در روز عاشورا و پی‌کاری نرود حق تعالی حوایج دنیا و آخرت او را برآورد و هر که روز عاشورا روز مصیبت و اندوه و گریه او باشد حق تعالی روز قیامت را روز فرح و سرور و شادی او گرداند و دیده‌اش در بهشت به ما روشن گردد و هر که روز عاشورا را روز برکت نامد و از برای منزل خود در آن روز چیزی ذخیره کند خدا آن ذخیره را برای او مبارک نگرداند و در روز قیامت با یزید و عبید الله بن زیاد و عمر بن سعد علیهم اللعنه محشور گردد پس باید که در روز عاشورا آدمی مشغول کاری از کارهای دنیا نگردد و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشد و امر کند اهل خانه خود را که تعزیه آن حضرت را بدارند و مشغول ماتم باشند چنانکه در ماتم عزیزترین اولاد و اقارب خود می‌باشند و در آن روز امساک کند از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کند و در آخر روز بعد از عصر افطار کند اگر چه به شربت آبی باشد و روزه تمام ندارد مگر آنکه در خصوص آن روز روزه واجبی داشته باشد که به نذر یا مثل آن بر او واجب شده باشد که آن روز را روزه باید بگیرد و در آن روز آذوقه در خانه ذخیره نکند و نخندد و مشغول لهو و لعب نگردد و هزار مرتبه بر قاتلان آن حضرت لعنت کند و بگوید: اللَّهُمَّ اَلْعَن قَتْلَهُ الْحَسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مؤلف گوید از کلام این بزرگوار معلوم شد که احادیثی که در فضیلت روز عاشورا است مجعول و بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله بسته‌اند و صاحب شفاء الصدور در شرح این فقره از زیارت عاشورا اللَّهُمَّ اِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنُو اُمِّيَّةٍ کلام را در این مقام بسط داده ملخصش آنکه تبرک بنی امیه به این یوم مشئوم بر چند وجه است یکی آنکه ذخیره قوت و آذوقه را در این روز سنت شمردند و آن آذوقه را تا سال دیگر مایه سعادت و سعه رزق و رغد عیش دانستند چنانچه در اخبار اهل بیت از باب تعریض به ایشان نهی از این مطلب مکرر وارد شده است و دیگر اقامه مراسم عید است از توسعه رزق بر عیال و تجدید ملابس و قص شارب و تقسیم اظفار و مصافحه و تعییدات دیگر که طریقه بنی امیه و اتباع ایشان بر او جاری است و دیگر التزام بر روزه این روز است که اخبار کثیره در فضل او وضع کرده‌اند و ملتزم به صیام این روزند امر چهارم از وجوه تبرک به یوم عاشورا اینکه دعا و طلب حوائج را در این روز مستحب دانسته‌اند و به جهت این کار مناقب و فضائلی برای این روز به جعل و وضع افترا کردند و دعاهایی چند تلفیق کرده تعلیم عاصیان نمودند تا امر ملتبس و کار مشتبه شود چنانچه در خطبه‌ای که در بلاد خود در این روز می‌خوانند برای هر نبی و سیله و شرفی در این روز زیاد می‌کنند مثل إخماد نار نمرود و قرار سفینه نوح و إغراق جند فرعون و إنجاء عیسی از دار یهودان چنانچه شیخ صدوق از جبله مکیه نقل کرده که شنیدم از میثم تمار رضی الله عنه که فرمود و الله می‌کشند این امت پسر پیغمبر خود را در محرم در روز دهم و هر آینه اعداء حق سبحانه و تعالی این روز را روز برکت قرار دهند و همانا این کار شدنی است و پیشی گرفته است در علم خدای تعالی و من میدانم او را به عهدی که از مولا-یم امیر المؤمنین علیه السلام به من رسیده تا آنکه جبله می‌گوید گفتم چگونه مردم روز قتل حسین را روز برکت قرار دهند

پس میثم بگریست و فرمود حدیثی وضع کنند که او روزی است که خدای تعالی در او توبه آدم را قبول کرد با اینکه خدای تعالی در ذیحجه توبه آدم را قبول کرد و گمان می‌کنند که او روزی است که خدای تعالی یونس را از شکم ماهی بیرون آورد با اینکه خدای تعالی یونس را در ذیقعد از شکم ماهی بر آورد و گمان می‌کنند که او روزی است که سفینه نوح بر جودی قرار گرفت با اینکه استواء سفینه در روز هیجدهم ذیحجه بوده و گمان می‌کنند که او روزی است که خدا دریا را برای موسی در او بشکافت با اینکه این کار در ربیع الاول بود و بالجمله با این همه تصریح و تاکید که در خبر میثم شده و در حقیقت از علائم نبوت و امامت و دلیل حقیقت طریقه شیعه است که اخبار یقینی چنان داده است و مضمون او مطابق با واقع محسوس است عجب است که دعایی بر طبق این اکاذب تلفیق شده و در کتب بعض بیخبران که غافل بوده‌اند مذکور و به دست عوام داده شده و البته خواندن آن دعا بدعت و محرم است و آن دعا این است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ شَيْبَانَ اللَّهِ مِلَّةَ الْمِيزَانِ وَ مُنْتَهَى الْعِلْمِ وَ مَبْلَغَ الرِّضَا وَ زِنَةَ الْعَرْشِ بَعْدَ أَنْ سَطَرَ دَارَ دَهْ مَرْتَبَةَ صَلَوَاتِ بَفَرَسْتَدِ وَ بَكْوَيْدِ: يَا قَابِلَ تَوْبَةِ آدَمَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ يَا رَافِعَ إِدْرِيسَ إِلَى السَّمَاءِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ يَا مُدِينَةَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ يَا غِيَاثَ إِبْرَاهِيمَ مِنَ النَّارِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ إِخْ وَ شَكَّ نَيْسَتْ كِهْ اَيْنَ دَعَا رَا يَكِي اَز نَوَاصِبِ مَدِينَهْ يَا خَوَارِجِ مَسْقُطِ يَا امثال اینها جعل کرده و تتمیم ظلم بنی امیه را نموده تمام شد ملخص کلام صاحب شفاء الصدور بالجمله در آخر روز عاشورا سزاوار است که یاد آوری از حال حرم امام حسین علیه السلام و دختران و اطفال آن حضرت که در این وقت در کربلا اسیر اعداء و مشغول به حزن و بکاء بودند و مصیبت‌هایی بر ایشان گذشته که در خاطر هیچ آفریده خطور نکند و قلم را تاب نوشتن نباشد و لقد أجاد من قال: فاجعاً إن أردت أكتبها مجملته ذكراً لمدكر جرت دموعی فحال حائلها ما بین لحظ الجفون و الزبر و قال قلبی بقیا علی فلا و الله ما قد طبع من حجر بكت لها الارض و السماء و ما بینهما فی مدامع حمر من از تحریر این غم ناتوانم که تصویرش زده آتش به جانم ترا طاقت نباشد از شنیدن شنیدن کی بود مانند دیدن

[خواندن زیارت السلام علیک یا وارث آدم صفوۀ الله]...

پس برخیز و سلام کن بر رسول خدا و علی مرتضی و فاطمه زهراء و حسن مجتبی و سایر امامان از ذریه سید الشهداء علیه السلام و ایشان را تعزیت بگو بر این مصائب عظیمه با دل بریان و چشم گریان و بخوان این زیارت را السلام علیک یا وارث آدم صفوۀ الله السلام علیک یا وارث نوح نبی الله السلام علیک یا وارث إبراهیم خلیل الله السلام علیک یا وارث موسی کلیم الله السلام علیک یا وارث عیسی روح الله السلام علیک یا وارث محمد حبیب الله السلام علیک یا وارث علی امیر المؤمنین ولی الله السلام علیک یا وارث الحسن الشہید سبط رسول الله السلام علیک یا ابن رسول الله السلام علیک یا ابن البشیر النذیر و ابن سید الوصیین السلام علیک یا ابن فاطمہ سیدہ نساء العالمین السلام علیک یا ابا عبد الله السلام علیک یا خیرة الله و ابن خیرته السلام علیک یا ثار الله و ابن ثاره السلام علیک ایها الوثر الموثور السلام علیک ایها الإمام الهادی الزکی و علی ارواح حلت بفنائک و أقامت فی جوارک و وفدت مع زوارک السلام علیک منی ما بقیت و بقی اللیل و النهار فلقد عظم بک الرزیه و جل المصاب فی المؤمنین و المسلمین و فی أهیل السموات أجمعین و فی سکان الأرضین فإنا لله و إنا الیه راجعون و صلوات الله و برکاته و تحياته علیک و علی آبائک الطاهرين الطیبین المنتجبین و علی ذراریهم الهداة المهديین السلام علیک یا مولای و علیهم و علی روحک و علی ارواحهم و علی تزیتک و علی تزیتهم اللهم لقمهم رحمیه و رضوانا و روحا و ریحانا السلام علیک یا مولای یا ابا عبد الله یا ابن خاتم النبیین یا ابن سید الوصیین و یا ابن سیدة نساء العالمین السلام علیک یا ابن الشہید یا اخ الشہید یا ابا الشہداء اللهم بلغه عنی فی هذه الساعه و فی هذا الیوم و فی هذا الوقت و فی کل وقت تحیه کثیره و سیلاما سلام الله علیک و رحمته الله و برکاته یا ابن سید العالمین و علی المستشہدین معک سیلاما متصلا ما اتصل اللیل و النهار السلام علی الحسین بن علی الشہید السلام علی بن علی بن الحسین الشہید السلام علی العباس بن امیر المؤمنین الشہید السلام علی الشہداء من اولاد المؤمنین السلام علی الشہداء من اولاد الحسین

السَّلَامُ عَلَى الشَّهِدَاءِ مِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ عَلَى السَّلَامِ عَلَى الشَّهِدَاءِ مِنْ وُلْدِ جَعْفَرٍ وَعَقِيلِ السَّلَامِ عَلَى كُلِّ مُسْتَشْهِدٍ مَعَهُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغُهُمْ عَنِّي تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا سَلَامًا عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةُ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَحِيكَ الْحُسَيْنِ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَنَا ضَيْفُ اللَّهِ وَضَيْفُكَ وَجَارُ اللَّهِ وَجَارُكَ وَكُلُّ ضَيْفٍ وَجَارٍ قَرِيٌّ وَقَرَايَ فِي هَذَا الْوَقْتِ أَنْ تَسْأَلَ اللَّهَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى أَنْ يَرْزُقَنِي فَكَأَنَّكَ رَقِيبِي مِنَ النَّارِ إِنَّهُ سَمِيعُ الدُّعَاءِ قَرِيبٌ مُجِيبٌ

روز بیست و پنجم

به قول جمعی از علما در سال نود و چهار یا روز دوازدهم سال نود و پنج که آن سال را سنه الفقهاء می‌گفتند حضرت امام زین العابدین علیه السلام از دنیا رحلت فرموده

فصل هشتم در ماه صفر

اشاره

بدان که این ماه معروف به نحوست است و برای رفع نحوست هیچ چیز بهتر از تصدق و ادعیه و استعاذات وارده نیست و اگر کسی خواهد که محفوظ ماند از بلاهای نازله در این ماه در هر روز ده مرتبه بخواند چنانکه محدث فیض و غیره فرموده: يَا شَدِيدَ الْقُوَى وَ يَا شَدِيدَ الْمِحَالِ يَا عَزِيزُ يَا عَزِيزُ يَا عَزِيزُ ذَلَّتْ بِعَظَمَتِكَ جَمِيعُ خَلْقِكَ فَكُنْفِي شَرَّ خَلْقِكَ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَ نَجِّنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَ كَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ و سید دعایی برای هلال این ماه روایت کرده

روز اول سنه سی و هفتم شروع به جنگ صفین شد

و در این روز سنه شصت و یکم به قولی سر مبارک حضرت سید الشهداء علیه السلام را وارد دمشق کردند و بنی امیه آن روز را عید قرار دادند و آن روزی است که تازه می‌شود در آن احزان کانت ماتم بالعراق تعدها أمویة بالشام من أعيادها و در این روز و به قولی روز سوم سنه صد و بیست و یک زید بن علی بن الحسین شهید شده

روز سوم

سید بن طاووس از کتب أصحابنا الإمامیه نقل کرده که مستحب است در این روز دو رکعت نماز در رکعت اول حمد و انا فتحنا و در دوم حمد و توحید بخواند و بعد از سلام صد مرتبه صلوات بفرستد و صد مرتبه بگوید اللَّهُمَّ الْعَنْ آلَ أَبِي سُفْيَانَ وَ صد مرتبه استغفار کند پس حاجت خود را بخواید

روز هفتم

به قول شهید و کفعمی و دیگران و به قول شیخین در روز بیست و هشتم سنه پنجاهم شهادت حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام واقع شده و در این روز سنه ۱۲۸ ولادت حضرت امام موسی علیه السلام در ابواء که نام منزلی است ما بین مکه و مدینه واقع شده

روز بیستم روز اربعین

و به قول شیخین روز رجوع حرم امام حسین علیه السلام است از شام به مدینه و روز ورود جابر بن عبد الله أنصاری است به کربلاء به جهت زیارت امام حسین علیه السلام و او اول زائر آن حضرت است و زیارت آن حضرت در این روز مستحب است و از حضرت عسکری علیه السلام روایت شده که فرمود: علامات مؤمن پنج چیز است پنجاه و یک رکعت نماز فریضه و نافله در شب و روز گزاردن و زیارت اربعین کردن و انگشتر بر دست راست کردن و جبین را در سجده بر خاک گذاشتن و بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ را بلند گفتن و شیخ در تهذیب و مصباح زیارت مخصوصه این روز را از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده و ما إن شاء الله آن را در باب زیارات نقل خواهیم نمود

روز بیست و هشتم سنه یازدهم روز وفات حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله است

و روز وفات روز دوشنبه بوده بالاتفاق و در وقت وفات سنین عمر مبارکش به شصت و سه رسیده بود چهل سال از سن شریفش گذشته بود که وحی بر حضرتش نازل شد و بعد از آن سیزده سال در مکه مردم را دعوت به خداپرستی نمود و پنجاه و سه سال داشت که به مدینه هجرت فرمود و در سال دهم هجرت وفات فرمود و امیر المؤمنین علیه السلام متوجه غسل و حنوط آن حضرت شد و بعد از تغسیل و تکفین بر آن جناب نماز گزارد پس دسته دسته اصحاب آمدند و بدون امام بر آن حضرت نماز گزاردند و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام آن جناب را در حجره طاهره در همان محلی که از دنیا رفته بود مدفون ساخت از انس بن مالک روایت است که: چون از دفن پیغمبر صلی الله علیه و آله فارغ شدیم حضرت فاطمه علیها السلام سوی من آمد و گفت: ای انس چگونه نفس شما همراهی کرد که خاک به صورت پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله بریزید پس گریست و فرمود یا أَبَتَاهُ أَجَابَ رَبًّا دَعِيَاهُ يَا أَبَتِيَاهُ مِنْ رَبِّهِ مَا أَدْنَاهُ... إلخ و لنعم ما قیل: ای دو جهان زیر زمین از چه‌ای خاک نه‌ای خاک نشین از چه‌ای و به روایت معتبر است که: آن مخدره مستی از خاک پاک آن قبر مطهر گرفت و بر دیدگان گذاشت و گفت: مَا ذَا عَلَيِ الْمُشْتَمِّ تَرْبَهُ أَحْمَدَ أَنْ لَا يَشُمَّ مِدَى الزَّمَانِ غَوَالِيَا صَبَبْتُ عَلَى مَصَائِبِ لَوْ أَنَّهَا صَبَبْتُ عَلَى الْأَيَّامِ صَرَزْنَ لَيَالِيَا وَ شَيْخِ يَوْسُفَ شَامِي دَرِ الدَّرَجَاتِ نَقَلَ كَرْدَهُ كَه: آن حضرت این اشعار را در مرثیه پدر فرموده قُلْ لِلْمُعَيَّبِ تَحْتَ أَثْوَابِ [أَطْبَاقِ الثَّرَى إِنْ كُنْتَ تَسْمَعُ صِرْخَتِي وَ يَتَدَايَا صَبَبْتُ عَلَى مَصَائِبِ لَوْ أَنَّهَا صَبَبْتُ عَلَى الْأَيَّامِ صَرَزْنَ لَيَالِيَا فَهَذَا كُنْتُ ذَاتَ حِمِّي بَطْلٌ مُحَمَّدٍ لَا أَحْسَنَ مِنْ صَدِيمٍ وَ كَانَ حِمَالِيَا فَالْيَوْمَ أَخْضَعُ لِلدَّلِيلِ وَ أَتَقِي صَدِيمِي وَ أَدْفَعُ ظَالِمِي بَرْدَاتِيَا فَإِذَا بَكَتْ قُمْرِيَّةٌ فِي لَيْلِهَا شَجْنَا عَلَى غُصْنٍ بَكَيتُ صَبَاحِيَا فَلَا جَعْلَنَّ الْخُزْنَ بَعْدَكَ مُونِسِي وَ لَأَجْعَلَنَّ الدَّمْعَ فِيكَ وَ شَاحِيَا رُوزِ آخِرِ مَاهِ سَنَةِ دَوِيسَتِ وَ سَهْ بَهْ قَوْلِ شَيْخِ طَبْرَسِي وَ ابْنِ أَثِيرِ شَهَادَتِ إِمَامِ رِضَا عَلَيْهِ السَّلَامِ وَاقِعٌ شَدِيدٌ بَهْ اِنْكَوْرِ مَسْمُومِ سَنِ مَبَارَكِشْ بَهْ پَنجَاهِ وَ پَنجِ رَسِيدِهِ بُوْدِ وَ قَبْرِ شَرِيفِشْ وَاقِعٌ شَدِيدٌ دَرِ خَانِهِ حَمِيدِ بِنِ قَحْطَبَةُ دَرِ قَرِيهِ سَنَابَادِ اَزْ اَرْضِ طُوسِ وَ دَرِ اَنْ خَانِهِ اسْتِ قَبْرِ رَشِيدِ نِيزِ

فصل نهم در ماه ربیع الاول

شب اول سال سیزدهم بعثت مبدأ هجرت

حضرت رسول صلی الله علیه و آله بود از مکه معظمه به مدینه منوره و در آن شب در غار ثور مخفی شد و حضرت امیر علیه السلام جان خود را فدای جان شریف او نمود و در جای آن حضرت خوابیده از شمشیرهای قبایل مشرکین پروا نکرد و فضل خود و مواساة و برادری خود را با حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر جمیع عالم ظاهر گردانید و آیه کریمه وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ اِئْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ در شانش نازل شد

روز اول

علما گفته‌اند مستحب است که برای تشکر نعمت سلامتی رسول خدا و امیر المؤمنین صلوات الله علیه روزه بدارند و زیارت آن دو بزرگوار در این روز مناسب است و سید در اقبال برای این روز دعایی نقل فرموده و در این روز به قول شیخ و کفعمی حضرت عسکری علیه السلام وفات کرده و مشهور روز هشتم است و شاید در چنین روز اول مرض آن حضرت بوده

روز هشتم سنه دویست و شصت وفات حضرت امام حسن عسکری علیه السلام واقع شده

و حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه به منصب جلیل امامت فائز گردیده مناسب است آن دو بزرگوار را در این روز زیارت کردن

روز نهم روز عید بزرگ و روز عید بقر است

و از برای آن شرح بزرگی است که در جای خود ذکر شده و روایتی نقل شده که هر که در این روز چیزی انفاق کند گناهانش آمرزیده شود و گفته‌اند که مستحب است در این روز اطعام برادران مؤمن و خوشنود گردانیدن ایشان و توسعه دادن در نفقه و پوشیدن جامه‌های نو و شکر و عبادت حق تعالی کردن و این روز بر طرف شدن غمها است و روز بسیار شریفی است و چون روز هشتم ماه وفات امام حسن عسکری علیه السلام بوده این روز روز اول امامت حضرت صاحب الزمان ارواح العالمین فداه و سبب مزید شرافتش خواهد بود

روز دوازدهم

به قول جناب کلینی و مسعودی و مشهور بین عامه ولادت با سعادت حضرت رسول صلی الله علیه و آله است و مستحب است در آن دو رکعت نماز در رکعت اول بعد از حمد سه مرتبه قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ و در دوم سه مرتبه توحید و در این روز نیز آن حضرت به مدینه ورود فرمود و شیخ فرموده که در مثل چنین روز از سنه صد و سی و دو دولت بنی مروان منقضی شد

روز چهاردهم سنه ۶۴ شصت و چهار یزید بن معاویه به درکات جحیم شتافت

و در اخبار الدول است که یزید به مرض ذات الجنب در حوران از دنیا رفت جنازه‌اش را به دمشق آوردند و در باب صغیر او را دفن کردند و قبرش اینک مزبله می‌باشد و سنین عمرش به سی و هفت رسیده بود و خلافتش سه سال و نه ماه طول کشید انتهی

شب هفدهم شب ولادت حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله و شب بسیار مبارکی است

و سید نقل کرده که در مثل چنین شب نیز قبل از هجرت به یک سال معراج آن حضرت بوده

روز هفدهم

اشاره

بنابر مشهور بین علماء امامیه روز ولادت با سعادت حضرت خاتم الانبیاء محمد بن عبد الله صلی الله علیه و آله است و معروف آن

است که ولادت با سعادتش در مکه معظمه در خانه خود آن حضرت واقع شده در روز جمعه در وقت طلوع فجر در عام الفیل در ایام سلطنت انوشیروان عادل و نیز در این روز شریف سنه هشتاد و سه ولادت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام واقع شده و باعث مزید فضل و شرافت این روز گردیده بالجمله این روز بسیار شریفی است و از برای آن چند عمل است

اول

غسل

دوم

روزه و از برای آن فضیلت بسیار است و روایت شده که: هر که این روز را روزه بدارد ثواب روزه یک سال خدا برای او بنویسد و این روز یکی از آن چهار روز است که در تمام سال به فضیلت روزه ممتاز است

سوم

زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله از نزدیک و دور

چهارم

زیارت امیر المؤمنین علیه السلام به همان زیارتی که حضرت صادق علیه السلام کرده و تعلیم محمد بن مسلم فرموده و بیاید این شاء الله در باب زیارات

پنجم

در وقتی که روز بلند شود دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه **إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ** و ده مرتبه توحید بخواند و بعد از سلام در مصلاهی خود بنشیند و این دعا بخواند **اللَّهُمَّ أَنْتَ حَيٌّ لَا تَمُوتُ إِلَخْ** و این دعای مبسوطی است و چون سندش را منتهی به معصوم ندیدم مراعات اختصار را اهم دیدم هر که طالب است رجوع به زاد المعاد نماید

ششم

آنکه مسلمانان این روز را تعظیم بدارند و تصدق و خیرات بنمایند و مؤمنین را مسرور کنند و به زیارت مشاهد مشرفه روند و سید در اقبال شرحی از لزوم تعظیم این روز ذکر نموده و فرموده که من یافتم طائفه نصاری و جمعی از مسلمین را که تعظیم بزرگی از روز ولادت عیسی علیه السلام می نمایند و تعجب کردم که چگونه مسلمانان قانع شدند که روز مولود پیغمبرشان که اعظم از همه پیغمبران است به این مرتبه از تعظیم باشد که ادون از تعظیم نصاری است مولد عیسی علیه السلام را

فصل دهم در ماه ربیع الثانی و جمادی الاخره

اشاره

سید بن طاووس برای هر روز اول این سه ماه دعایی نقل کرده

ماه ربیع الثانی

و شیخ مفید فرموده که در روز دهم ماه ربیع الثانی سنه دویست و سی و دو حضرت امام حسن عسکری علیه السلام متولد شده است و روز شریف بسیار مبارکی است و مستحب است که به شکر این نعمت عظمی روزه بدارند و در روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم ماه جمادی الاولی زیارت حضرت فاطمه زهراء صلوات الله علیها و اقامه ماتم آن مظلومه مناسب است زیرا که در روایت صحیح وارد شده که: آن حضرت بعد از پدر بزرگوار خود هفتاد و پنج روز در دنیا بود و وفات فرمود و بنابر مشهور که وفات حضرت رسول صلی الله علیه و آله در بیست و هشتم صفر بوده باید وفات آن مخدره در یکی از این سه روز واقع شده باشد و در روز نیمه سنه سی و شش فتح بصره بر امیر المؤمنین علیه السلام و ولادت حضرت امام زین العابدین علیه السلام شده و زیارت هر دو امام در این روز مناسب است

و اما اعمال ماه جمادی الآخرة

پس سید بن طاووس رضی الله عنه نقل کرده است که: در این ماه در هر وقت که خواهد چهار رکعت نماز بکند یعنی به دو سلام در رکعت اول بخواند حمد و یک مرتبه آیه الکرسی و بیست و پنج مرتبه **إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ** و در رکعت دوم حمد و یک مرتبه **أَلْهَيْكُمُ التَّكَاثُرُ** و بیست و پنج مرتبه **قُلْ هُوَ اللَّهُ** و در رکعت سوم حمد و یک مرتبه **قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ** و بیست و پنج مرتبه **قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ** و در رکعت چهارم حمد و یک مرتبه **إِذَا جَاءَ نَصِيرُ اللَّهِ** و بیست و پنج مرتبه **قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ** و بعد از سلام رکعت چهارم هفتاد مرتبه بگوید **سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ** و هفتاد مرتبه **اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ** پس سه مرتبه بگوید **اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ** پس سر به سجده گذارد و بگوید سه مرتبه: **يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنَ يَا رَحِيمَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ** پس هر حاجت که دارد از حق تعالی طلب نماید هر که چنین کند خدا خودش را و مالش را و زنان و فرزندان او را و دین و دنیای او را تا سال دیگر حفظ کند و اگر در این سال بمیرد بر شهادت بمیرد یعنی ثواب شهیدان داشته باشد روز سوم سنه یازدهم وفات حضرت فاطمه صلوات الله علیها واقع شده پس باید در این روز شیعیان به مراسم تعزیت آن حضرت قیام نمایند و زیارت آن مظلومه و نفرین بر ظالمان و غاصبان حق او کنند و سید بن طاووس در اقبال ذکر فرموده این زیارت را برای آن حضرت بعد از ذکر وفات آن حضرت در این روز **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالِدَةَ الْحَرَجِ عَلَيَّ النَّاسِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ الْمَمْنُوعَةُ حَقَّهَا** پس بگو: **اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَرَوْحِهِ وَصِيَّتِي نَبِيِّكَ صِيْلَةً تُرْلِفُهَا فَوْقَ زُلْفَى عِبَادِكَ الْمُكْرَمِينَ مِنْ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَأَهْلِ الْأَرْضِ** بین به تحقیق که روایت شده است که هر که به این زیارت آن حضرت را زیارت کند و از خدا طلب آمرزش کند حق تعالی گناهایش را بپامرد و او را داخل بهشت گرداند مؤلف گوید که: نجس سید بن طاووس نیز این زیارت را در کتاب زوائد الفوائد نقل کرده و گفته که مختص است به روز وفات آن حضرت که سوم ماه جمادی الآخرة باشد و کیفیت زیارت را به این طریق فرموده که نماز می کنی نماز زیارت یا نماز خود آن حضرت را و آن دو رکعت است در هر رکعت بعد از حمد شصت مرتبه سوره **قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ** می خوانی و اگر نتوانی در رکعت اول بعد از حمد سوره **قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ** بخوان و در رکعت دوم سوره **قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ** و چون سلام گفتی بگو: **السَّلَامُ عَلَيْكَ** تا آخر زیارت مذکوره روز بیستم سال پنجم یا دوم از بعثت ولادت با سعادت حضرت فاطمه زهراء سلام الله علیها واقع شده و در آن چند عمل مناسب است اول روزه دوم خیرات و صدقات بر مؤمنین سوم زیارت آن بی بی دنیا و آخرت و بیاید کیفیت زیارت آن حضرت بعد از این

فصل یازدهم در اعمال هر ماه نو و اعمال عید نوروز و اعمال ماههای رومی

اما اعمال هر ماه نو

اشاره

چند چیز است

اول

خواندن دعا‌های منقوله در وقت رؤیت هلال که بهترین آنها دعای چهل و سوم صحیفه کامله است که در اول ماه رمضان ذکر شد

دوم

خواندن هفت مرتبه سوره حمد برای دفع درد چشم

سوم

اندکی پنیر خوردن روایت است که هر کس مقید کند خود را به خوردن آن در اول هر ماه امید است که حاجتش در آن ماه رد نشود

چهارم

در شب اول دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد سوره انعام بخواند و از حق تعالی سؤال کند که او را از هر ترسی و دردی ایمن گرداند و نبیند در آن ماه امری را که مکروه او باشد

پنجم

در روز اول دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قل هو الله و در رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بِخَوَانِدٍ وَ بَعْدَ مِنْ نَمَازِ تَصَدَّقِي كُنْدِ چُونِ چَنِینِ كُنْدِ سَلَامَتِي خُودِ رَا دَرِ آنِ مَاهِ ازِ حَقِّ تَعَالَى بَخُودِ و از بعضی روایات نقل است که بعد از نماز بخواند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَ مِمَّا مِنْ دَابَّهِ فِی الْاَرْضِ اِلَّا عَلٰی اللّٰهِ رِزْقُهَا وَ یَعْلَمُ مَسْئَرَهَا وَ مَسْئَرَهَا كُلُّ فِی كِتَابٍ مُّبِیْنٍ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَ اِنْ یَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ اِلَّا هُوَ وَ اِنْ یُرِذْكَ بِخَیْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ یَصِیْبُ بِهٖ مَنْ یَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ سَیَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عَسْرِ اَسْرِ اِمْرًا یَشَآءُ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ حَسْبُنَا اللّٰهُ وَ نِعْمَ الْوَكِیْلُ وَ اَفْوُضْ اَمْرِي اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصِیْرٌ بِالْعِبَادِ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحٰنَكَ اِنِّی كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ رَبِّ اِنِّی لَمَّا اَنْزَلْتَ اِلَیَّ مِنْ خَیْرِ فَقِیْرٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِی فَرْدًا وَ اَنْتَ خَیْرُ الْوَارِثِیْنَ وَ اَمَّا

اعمال عید نوروز

پس چنان است که حضرت صادق علیه السلام به معلی بن خنیس تعلیم فرموده که چون روز نوروز شود غسل کن و پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را بپوش و به بهترین بوهای خوش خود را خوشبو گردان و در آن روز روزه بدار پس چون از نماز پیشین و پسین و نافله‌های آن فارغ شوی چهار رکعت نماز بگزار یعنی هر دو رکعت به یک سلام و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سوره *إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بَخْوَانٍ* و در رکعت دوم بعد از حمد ده مرتبه سوره *قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ* و در رکعت سوم بعد از حمد ده مرتبه سوره *قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ* و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه *قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ* و *قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ* بخوان و بعد از نماز به سجده شکر برو و این دعا را بخوان *اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَعَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَصَلِّ عَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ وَعَظَّمْتَ خَطَرَهُ اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِيْمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَشْكُرَ أَحَدًا غَيْرَكَ وَوَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ مَا غَابَ عَنِّي فَلَا يَغِيْبَنَّ عَنِّي عَوْنُكَ وَحِفْظُكَ وَمَا فَقَدْتُ مِنْ شَيْءٍ فَلَا تُفْقِدْنِي عَوْنُكَ عَلَيْهِ حَتَّى لَا أَتَكَلَّفَ مَا لَا أَحْتَاجُ إِلَيْهِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ* و در غیر کتب مشهوره روایت کرده‌اند که در وقت تحویل این دعا را بسیار بخوانند و بعضی سیصد و شصت و شش مرتبه گفته‌اند *يَا مُحَوَّلَ الْحَوْلِ وَالْأَحْوَالِ حَوْلٌ حَالَنَا إِلَى أَحْسَنِ الْحَالِ* و به روایت دیگر *يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ يَا مُدَبِّرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَا مُحَوَّلَ كَذَا فِي زَادِ الْمَعَادِ* چون چنین کنی گناهان پنجاه ساله تو آمرزیده شود و بسیار بگو *يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ*

اما اعمال ماههای رومی

پس ما در اینجا اکتفا می‌کنیم به آنچه که در زاد المعاد است سید جلیل علی بن طاووس رحمه الله علیه روایت کرده است که: روزی جمعی از اصحاب نشستند حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله داخل شد و بر ایشان سلام فرمود و ایشان جواب سلام گفتند پس حضرت فرمود که می‌خواهید تعلیم نمایم شما را دوائی که جبرئیل مرا تعلیم کرده است که محتاج به دوائی اطبا نبوده باشم پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و سلمان و دیگران سؤال نمودند که آن دوا چیست حضرت رسول صلی الله علیه و آله به حضرت امیر المؤمنین علیه السلام خطاب نمود و فرمود که در ماه نisan رومی آب باران می‌گیری و سوره فاتحه الکتاب و آیه الکرسی و *قُلْ هُوَ اللَّهُ* و *قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ* و *قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ* و *قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ* هر یک را هفتاد بار می‌خوانی و به روایت دیگر سوره *إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ* را نیز هفتاد مرتبه می‌خوانی و هفتاد مرتبه *اللَّهُ أَكْبَرُ* و هفتاد مرتبه *لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ* می‌گویی و هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد می‌فرستی و هفت روز در بامداد و پسین از آن آب می‌آشامی به حق آن خداوندی که مرا به راستی بر خلق مبعوث گردانیده است سوگند یاد می‌کنم که جبرئیل گفت که حق تعالی بردارد از کسی که این آب را می‌آشامد هر دردی را که در بدنش باشد و عافیت بخشد او را و بیرون کند دردها را از بدن او و استخوانهای او و اگر در لوح دردی برای او مقدر شده باشد محو نماید و به حق پروردگاری که مرا به حق فرستاده اگر فرزند نداشته باشد و فرزند خواهد آب نisan را به آن نیت بیاشامد او را فرزند روزی گردد و اگر زن عقیم باشد و فرزند نیاورد و از این آب با نیت بیاشامد فرزند از او به وجود آید و اگر مرد و زن پسر خواهند یا دختر از آن آب بیاشامند مقصود ایشان به عمل آید چنانچه حق تعالی می‌فرماید *يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ أَوْ يَرْوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا* یعنی حق تعالی می‌بخشد هر که را خواهد دختران و هر که را خواهد پسران یا جفت می‌گرداند برای ایشان پسران و دختران یعنی هر دو را به ایشان عطا می‌کند و هر که را خواهد عقیم و بی‌فرزند گرداند پس حضرت فرمود که اگر کسی درد سر داشته باشد و از این آب بیاشامد صداع او ساکن گردد به قدرت الهی و اگر درد چشم داشته باشد و در چشمهای خود قطره‌ای از این آب بچکاند و بیاشامد و چشمهای خود را از آن آب بشوید به اذن خدای تعالی شفا یابد و آشامیدن از آن آب بن دندانها را محکم گرداند و دهان را خوشبو کند و لعاب بن دندانها را کم کند و بلغم را

کم کند و تخمه و امتلا به سبب خوردن طعام و آشامیدن آب بهم نرساند و از بادهای قولنج و غیر آن متاذی نگردد و درد پشت و درد شکم بهم نرساند و از زکام آزار نکشد و درد دندان به هم نرساند و درد معده و کرم معده را زائل گرداند و محتاج به حجامت نگردد و از مرض بواسیر و خارش بدن و آبله و دیوانگی و خوره و پیسی و رعاف و قی نجات یابد و کور و لال و کر و زمین گیر نشود و آب سیاه در دیده‌اش نزول نکند و دردی که موجب افطار روزه و نقصان نماز او باشد او را عارض نگردد و از وسوسه‌های جنیان و شیاطین متاذی نگردد پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که جبرئیل گفت هر که از این آب بیاشامد و به جمیع دردهائی که در مردم می‌باشد مبتلا- باشد موجب شفا از جمیع آنها گردد پس جبرئیل گفت به حق خداوندی که ترا به راستی فرستاده هر که این آیات را بر این آب بخواند و بیاشامد حق تعالی دلش را مملو گرداند از نور و روشنی و الهام خود را در دل او وارد سازد و حکمت بر زبان او جاری گرداند و پر کند دل او را از فهم و بینائی و به او عطا کند از کرامتها آنچه به احدی از عالمیان عطا نکرده باشد و هزار مغفرت و هزار رحمت بر او بفرستد و غش و خیانت و غیبت و حسد و بغی و کبر و بخل و حرص و غضب را از دل او بردارد و از عداوت و دشمنی مردم و بدگویی ایشان نجات یابد و موجب شفاء جمیع امراض او گردد مؤلف گوید که: این روایت مشهور به عبد الله بن عمر منتهی می‌شود و به این سبب سندش ضعیف است و فقیر به خط شیخ شهید دیدم که این روایت را از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده بود با همین خواص و سوره‌ها اما آیات و اذکار را به این روش روایت کرده است که می‌خوانی بر آب نیشان فاتحه‌الکتاب و آیه‌الکرسی و قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ وَ سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ هر یک را هفتاد مرتبه و می‌گویی هفتاد مرتبه لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و هفتاد مرتبه اللَّهُ أَكْبَرُ و هفتاد مرتبه اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ و هفتاد مرتبه سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ و در خواص آن مذکور است که اگر در زندان باشد و از آن بیاشامد از حبس نجات یابد و سردی بر طبع او غالب نگردد و اکثر آن خواص که مذکور شد در این روایت نیز مذکور است و آب باران مطلقا مبارک است و منفعت دارد خواه در نیشان بیارد و خواه در غیر آن چنانچه در حدیث معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که: بیاشامد آب آسمان را که پاک کننده بدن شما است و دردها را دفع می‌کند چنانچه حق تعالی می‌فرماید وَ يُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَ يَذْهَبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَ لِيُزَيِّطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَ يُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ یعنی می‌فرستد حق تعالی بر شما از آسمان آبی برای آنکه پاک گرداند شما را به آن و ببرد از شما وسوسه شیطان را و دل‌های شما را محکم گرداند و ثابت گرداند به آن قدم‌های شما را و در عمل نیشان بهتر آن است که اگر جمعی خوانند هر یک مجموع آن سوره‌ها و اذکار را هفتاد مرتبه بخوانند و از برای آنها که می‌خوانند فایده‌اش عظیمتر و ثوابش بیشتر است و در این سالها بعد از بیست و سه روز که از نوروز بگذرد تقریبا داخل نیشان ماه رومی می‌شوند و ماه نیشان سی روز است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: در هفتم جزیران البته حجامت بکن و اگر میسر نشود در چهاردهم بکن و اول جزیران تقریبا هشتاد و چهارم نوروز است و آن نیز سی روز است و جزیران ماه نحسی است چنانچه در حدیث معتبر منقول است که: در خدمت حضرت صادق علیه السلام ماه جزیران مذکور شد حضرت فرمود که این ماهی است که حضرت موسی در این ماه نفرین کرد بر بنی اسرائیل و در یک شب و یک روز سیصد هزار کس ایشان مردند و باز به سند معتبر از آن حضرت منقول است که: حق تعالی اجلها را در ماه جزیران نزدیک می‌گرداند یعنی موت در آن بسیار می‌باشد و بدان که ماه‌های رومی بنایش بر حرکت آفتاب است و عدد آنها دوازده است بدین ترتیب تشرین الاول تشرین الآخر کانون اول کانون آخر شباط آذر نیشان ایار جزیران تموز آب ایلول و چهار ماه را سی می‌گیرند که آنها تشرین الآخر و نیشان و جزیران و ایلولند و هفت دیگر غیر شباط را سی و یک می‌گیرند و شباط را در سه سال متوالی بیست و هشت می‌گیرند و در سال چهارم که سال کیسه ایشان است بیست و نه می‌گیرند و سال ایشان سیصد و شصت و پنج روز و ربعی است و تشرین الاول که اول سال ایشان است در این سالها موافق نوزده درجه میزان است و تفصیلش در کتاب بحار الانوار مذکور است و چون این ماهها در احادیث مذکور شده است مجملی در اینجا

ایراد نمودیم انتهى

باب سوم: زیارات

مقدمه در آداب سفر است

اشاره

و مشتمل است بر یک مقدمه و چند فصل و یک خاتمه

اروزه

چون اراده سفر کنی سزاوار آن است که روزه بداری روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را و اختیار نمایی روز شنبه را یا روز سه‌شنبه را یا روز پنجشنبه را و اجتناب کن از سفر کردن در روز دوشنبه و چهارشنبه و پیش از ظهر روز جمعه و از سفر کردن در این ایام که در این نظم واقع شده هفت روزی نحس باشد در مهی زان حذر کن تا نیابی هیچ رنج سه و پنج و سیزده با شانزده بیست و یک با بیست و چار و بیست و پنج از بعضی روایات نقل شده که بیست و یکم سفر کردن خوب است و در روز هشتم و بیست و سوم خوب نیست و سفر مکن در محاق شهر و در حالی که قمر در برج عقرب باشد و اگر ضرورتی حاصل شود برای سفر کردن در این اوقات دعاهای سفر را بخوان و تصدق کن و هر وقت که خواهی به سفر رو

صدقہ

و روایت شده که: مردی از اصحاب حضرت امام محمد باقر علیه السلام اراده سفری کرد خدمت آن حضرت رسید تا وداع کند با آن جناب حضرت به او فرمود که پدرم علی بن الحسین علیه السلام هر گاه اراده می نمود که بیرون رود به سوی بعضی املاک خود می خرید سلامتی خود را از خدا به آنچه آسان بود برای او یعنی به دادن صدقه به هر چه که ممکن بود و این در وقتی بود که پای خود را در رکاب می گذاشت و چون بسلامت از سفر مراجعت می کرد شکر می کرد خدا را و تصدق می داد به آنچه که ممکن بود آن مرد وداع کرد و رفت و به جا نیاورد آنچه را که آن حضرت فرموده بود پس هلاک شد در راه این خبر به امام محمد باقر علیه السلام رسید فرمود این مرد پند داده شد اگر می پذیرفت

غسل و دو رکعت نماز و دعای اللهم انی استودعک الیوم نفسی

و سزاوار است که پیش از متوجه شدن غسل بکنی پس جمع می کنی اهل خود را نزد خود و دو رکعت نماز می گزاری و از خدا خیر خود را سؤال می نمایی و آیه الکرسی می خوانی و حمد و ثنای الهی به جا می آوری و صلوات بر حضرت رسول و آل او صلوات الله عليهم می فرستی و می گویی: اللهم انی استودعک الیوم نفسی و أهلی و مالی و ولدی و من کان منی بسبیل الشاهد منهم و العائب اللهم احفظنا بحفظ الایمان و احفظ علینا اللهم اجعلنا [اجمعنا] فی رحمتک و لا تشلبنا فضلک اننا الیک راغبون اللهم اننا نعوذ بک من و عتاء السفر و کآیه المقلب و سوء المنظر فی الأهل و المال و الولد فی الدنیا و الآخرة اللهم انی أتوجه الیک هیذا التوجه طلباً لمرضاةک و تقرباً الیک [اللهم بلغنی ما أؤمله و أزوجه فیک و فی أولیائک یا أرحم الراحمین] پس وداع کن اهل خود را و برخیز و بر در خانه بایست و تسبیح حضرت فاطمه صلوات الله علیها را بخوان و سوره حمد را از پیش رو و از جانب راست و از جانب چپ بخوان و همچنین آیه الکرسی را از سه جانب بخوان و بگو: اللهم الیک وجهت وجهی و علیک خلفت أهلی و مالی و ما

خَوَّلْتَنِي وَقَدْ وَثَّقْتَ بِكَ فَلَا تُحَيِّبْنِي يَا مَنْ لَا يُحَيِّبُ مَنْ أَرَادَهُ وَلَا يُضَيِّعُ مَنْ حَفِظَهُ اللَّهُ صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاحْفَظْنِي فِيمَا غَبْتُ عَنْهُ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ الدعاء پس بخوان سوره قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ را یازده مرتبه و سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ و آیه الكرسي و سوره قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ پس دست بر جمیع بدن خود بمال و تصدق کن به هر چه میسر باشد و بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي اشْتَرَيْتُ بِهَذِهِ الصَّدَقَةِ سِلَامَتِي وَسِلَامَةَ سَفَرِي وَمَا مَعِيَ اللَّهُمَّ احْفَظْنِي وَاحْفَظْ مَا مَعِيَ وَسَلِّمْنِي وَسَلِّمْ مَا مَعِيَ وَبَلِّغْنِي وَبَلِّغْ مَا مَعِيَ بِبِلَاغِكَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ و با خود بردار عصایی از چوب درخت بادام تلخ که روایت شده که: هر که به سفری رود و با خود بردارد عصای بادام تلخ و بخواند و لَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدِينٍ تَا وَاللَّهِ عَلَيَّ مَا نَقُولُ وَكَيْلٌ و این در سوره قصص است حق تعالی او را ایمن گرداند از هر سبع درنده و از هر دزد ظلم کننده و از هر حیوان صاحب زهری تا به خانه خود بر گردد و با او باشد هفتاد و هفت ملک که طلب آموزش کند برای او تا بر گردد و عصا را بگذارد

[استفاده از عمامه هنگام بیرون رفتن]

و سنت است که با عمامه بیرون روی و سر عمامه در زیر حنک بگردانی تا اینکه به تو آسیبی نرسد از دزد و غرق شدن و سوختن و قدری از تربت امام حسین علیه السلام با خود بردار و در وقت برداشتن بگو: اللَّهُمَّ هَذِهِ طِينَةُ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَلِيَّكَ وَابْنِ وَلِيِّكَ اتَّخَذْتُهَا حِزًّا لِمَا أَخَافُ وَمَا لَا أَخَافُ و با خود بردار انگشتر عقیق و فیروزج و خصوص انگشتری که عقیق آن زرد باشد و بر یک طرفش نقش باشد مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ و بر طرف دیگرش محمد و علی

[داشتن انگشتری با نگین عقیق زرد همراه با خود]

سید بن طاووس در امان الاخطار روایت کرده از ابو محمد قاسم بن علان از صافی خادم امام علی النقی علیه السلام که گفت رخصت طلبیدم از آن حضرت که به زیارت جدش امام رضا علیه السلام بروم فرمود که با خود انگشتری داشته باش که نگینش عقیق زرد باشد و نقش نگین مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ باشد و بر روی دیگر نگین محمد و علی نقش کرده باشند چون این انگشتر را با خود داری امان یابی از شر دزدان و راهزنان و برای سلامتی تو تمامتر است و دین ترا حفظ کننده تر است خادم گوید بیرون آمدم و انگشتری که حضرت فرمود بهم رسانیدم و برگشتم که وداع کنم چون وداع آن حضرت کرده برگشتم و دور شدم فرمود که مرا برگرداند چون برگشتم فرمود ای صافی گفتم لبیک یا سیدی فرمود که انگشتر فیروزه هم باید با خود داشته باشی به درستی که میان طوس و نیشابور شیری برخواهد خورد به تو و قافله را منع خواهد کرد از رفتن تو پیش برو و این انگشتر را به شیر بنما و بگو مولای من می گوید که دور شو از راه و باید که بر یک طرف نگین فیروزه اللَّهُ الْمَلِكُ نقش کنی و بر طرف دیگر الْمَلِكُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ زیرا که نقش انگشتر امیر المؤمنین علیه السلام اللَّهُ الْمَلِكُ بود چون خلافت بر آن جناب برگشت الْمَلِكُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ نقش کرد و نگینش فیروزه بود و چنین نگین امان می بخشد از حیوانات درنده و باعث ظفر و غلبه می شود در جنگها صافی گوید که رفتم به سفر و به خدا سوگند در همان مکان که حضرت فرموده بود شیر بر سر راه آمد و آنچه فرموده بود به عمل آوردم و شیر برگشت چون از زیارت برگشتم آنچه گذشته بود به خدمت آن جناب عرض کردم فرمود که یک چیز ماند نگفتی اگر خواهی من نقل کنم گفتم ای آقای من شاید فراموش کرده باشم فرمود که شبی در طوس نزدیک قبر شریف شب را به سر می بردی گروهی از جنیان به زیارت قبر آن حضرت آمده بودند آن نگین را در دست تو دیدند و نقش آن را خواندند پس آن را از دست تو بدر آورده بردند به نزد بیماری که داشتند و آن انگشتر را در آبی شسته آن آب را به بیمار خود خوراندند و بیمارشان صحت یافت پس انگشتر را برگردانیدند و تو در دست راست کرده بودی ایشان در دست چپ تو کردند تو از این مطلب تعجب بسیار کردی و سبب آن را ندانستی و نزدیک سر خود یاقوتی یافته برداشتی و الحال همراه تو است ببر به بازار و آن را به

هشتاد اشرفی خواهی فروخت و این یاقوت هدیه آن جنیان است که برای تو آورده بودند خادم گفت یاقوت را به بازار بردم و به هشتاد اشرفی فروختم همچنان که سیدم فرموده بود و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: کسی که بخواند آیه الکرسی را در سفر در هر شب سالم بماند و سالم بماند آنچه با او است و بگوید: اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَسِيرِي عِبْرًا وَ صَمْتِي تَفْكَرًا وَ كَلَامِي ذِكْرًا

[خواندن بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ مِنَ اللَّهِ]...

و از حضرت امام زین العابدین علیه السلام مروی است که فرمود: من پروا نمی‌کنم هر گاه بگویم این کلمات را اگر جمع شوند برای ضرر من جن و انس بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ مِنَ اللَّهِ وَ إِلَى اللَّهِ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ أَسَلِمْتُ نَفْسِي وَ إِلَيْكَ وَجْهْتُ وَ جَهِي وَ إِلَيْكَ فَوَضْتُ أَمْرِي فَاحْفَظْنِي بِحِفْظِ الْإِيمَانِ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَ مِنْ خَلْفِي وَ عَنِ يَمِينِي وَ عَنِ شِمَالِي وَ مِنْ فَوْقِي وَ مِنْ تَحْتِي وَ اذْفَعْ عَنِّي بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مؤلف گوید ادعیه و آداب سفر بسیار است و ما در اینجا اقتصار می‌کنیم به ذکر چند ادب

اول

آنکه سزاوار است برای شخص هر گاه سوار می‌شود بِسْمِ اللَّهِ را ترک نکند

دوم

آنکه نفقه خود را حفظ کند و در جای محکم بگذارد زیرا که روایت شده که: از فقه مسافر است حفظ کردن نفقه خود

سوم

آنکه در سفر اعانت رفقا کند و از خدمت و کار کردن در حوائج ایشان مضایقه نکند تا حق تعالی برطرف کند از او هفتاد و سه اندوه و پناه دهد او را در دنیا از هم و غم و برطرف کند از او اندوه بزرگ روز قیامت را و روایت است که: حضرت امام زین العابدین علیه السلام سفر نمی‌کرد مگر با اشخاصی که نشناسند آن حضرت را برای آنکه در راه اعانت آنها نماید زیرا که هر گاه می‌شناختند آن جناب را نمی‌گذاشتند که آن حضرت کاری بکند و از اخلاق شریفه حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل شده که وقتی با اصحاب در سفر بود خواستند گوسفندی بکشند یکی گفت کشتن گوسفند با من دیگری گفت کندن پوست او با من و دیگری گفت پختن او با من حضرت فرمود جمع کردن هیزمش با من گفتند یا رسول الله این کار را ما خواهیم کرد شما زحمت نکشید فرمود می‌دانم شما این کار را خواهید کرد لکن من خوشم نمی‌آید که از شما امتیازی پیدا کنم زیرا که حق تعالی کراهت دارد که بیند بنده خود را که فضیلت داده خودش را به رفقاییش و بدان که ثقیلترین مردم در سفر نزد رفقا آن کسی است که با آنکه اعضایش صحیح و سالم است تنبلی می‌کند و مشغول کاری نمی‌شود و منتظر است که رفقای او کارهای او را بکنند

چهارم

آنکه مسافر مصاحبت کند با کسی که نظیر او باشد در انفاق کردن

پنجم

آنکه نیشامد از آب هر منزلی مگر بعد از آنکه ممزوج کند او را به آب منزل قبل و شایسته و لازم است برای مسافر که با خود

بردارد از خاک بلد خویش و از طینتی که تربیت بر آن شده است و هر منزلی که وارد می‌شود مقداری از آن خاک بریزد در ظرف آب خود و آن را حرکت دهد پس بگذارد تا آب صاف شود آن وقت بنوشد

ششم

آنکه اخلاق خود را نیکو کند و حلم را زینت خود کند و بیاید در آداب زیارت حضرت امام حسین علیه السلام آنچه مناسب اینجا است

هفتم

آنکه توشه از برای سفر خود بردارد و از شرف آدمی است که توشه خود را نیکو گرداند بخصوص در سفر مکه بلی در سفر زیارت امام حسین علیه السلام توشه را از چیزهای لذیذ قرار دادن مانند بریانی و حلواها و غیره محبوب نیست چنانکه بیاید این مطلب در باب زیارت آن حضرت و ابن اعسم گفته: مَنْ شَرَفِ الْإِنْسَانَ فِي الْأَسْفَارِ تَطْيِيبُهُ الزَّادَ مَعَ الْإِكْتَارِ وَ يُحْسِنِ الْإِنْسَانُ فِي حَالِ السَّفَرِ أَخْلَاقَهُ زِيَادَةً عَلَى الْحَضَرِ وَ يُدْعُ عِنْدَ الْوَضْعِ لِلْخَوَانِ مَنْ كَانَ حَاضِرًا مِنَ الْإِخْوَانِ وَ يُكْثِرُ الْمَرْحَ مَعَ الصَّحْبِ إِذَا لَمْ يُسْخِطِ اللَّهُ وَ لَمْ يَجْلِبْ أَدَى مَنْ جَاءَ بَلَدَهُ فَذَا ضَيْفٌ عَلَى إِخْوَانِهِ فِيهَا إِلَى أَنْ يَرْحَلَا يُبْرِلَيْتَيْنِ ثُمَّ لِيَأْكُلِ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ فِي الْمُسْتَقْبَلِ

هشتم

آنچه خیلی مهم است در سفر مراعات آن محافظت بر نمازهای فریضه است که به جا آورده شود با شرایط و حدود در اوایل اوقات چه آنکه بسیار مشاهده شده از حجاج و زوار که در طریق مسافرت ضایع کردند نمازهای فریضه خود را به جهت آنکه در وقت به جا نیاوردند یا به جا آوردند سواره و در محمل یا با تیمم یا با نجاست بدن یا جامه و امثال اینها که تمام از بی مبالائی و استخفافشان به شأن نماز بوده و حال آنکه در روایت است از حضرت صادق علیه السلام که فرمود: نماز فریضه بهتر است از بیست حج و یک حج بهتر است از خانه‌ای که پر از طلا باشد و آن طلاها را تصدق دهند تا تمام شود و ترک مکن بعد از نمازهای مقصوره گفتن سی مرتبه سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ را که تاکید در آن وارد شده است

فصل اول در آداب زیارت

اشاره

و آن بسیار است و در اینجا به چند چیز اکتفا می‌شود

اول

غسل پیش از بیرون رفتن برای سفر زیارت

دوم

ترک کلام بیهوده و لغو و مخاصمه و مجادله در راه

سوم

غسل برای زیارت هر امامی و آنکه بخواند دعای وارده آن را و بیاید آن در اول زیارت وارث

چهارم

طهارت از حدث کبری و صغری

پنجم

پوشیدن جامه‌های پاک و پاکیزه و نو و نیکو است سفید بودن رنگ آن

ششم

در وقت رفتن به روضه مقدسه گامها را کوتاه برداشتن و به آرامی و وقار سیر نمودن و خاضع و خاشع بودن و سر به زیر انداختن و به بالا و اطراف خود التفات نمودن

هفتم

خوشبو نمودن خود را در غیر زیارت امام حسین علیه السلام

هشتم

در وقت رفتن به حرم مطهر زبان را به ذکر تکبیر و تحمید و تسیح و تهلیل و تمجید مشغول کردن و به صلوات فرستادن بر محمد و آل محمد علیهم السلام دهان را معطر نمودن

نهم

بر در حرم شریف ایستادن و اذن دخول طلبیدن و سعی در تحصیل رقت قلب و خضوع و شکستگی خاطر نمودن به تصور و فکر در عظمت و جلالت قدر صاحب آن مرقد منور و اینکه می‌بیند ایستادن او را و می‌شنود کلام او را و جواب می‌دهد سلام او را چنانچه به همه اینها شهادت می‌دهد در وقت خواندن اذن دخول و تدبیر در محبت و لطفی که به شیعیان و زائران خود دارند و تأمل در خرابیهای حال خود و خلافها که به آن بزرگواران کرده و فرموده‌های بی حد که از ایشان نشنیده و آزارها و اذیتها که از او به ایشان یا به خاصان و دوستان ایشان رسیده که برگشت آن به آزردهن ایشان است و اگر برآستی در خود نگرده قدمهایش از رفتن باز ایستد و قلبش هراسان و چشمش گریان شود و این روح تمام آداب است و شایسته است در اینجا ذکر کنیم اشعار سخاوی و روایتی را که علامه مجلسی رحمه الله علیه در بحار از کتاب عیون المعجزات نقل فرموده اما اشعار سخاوی که شایسته است در آن حال تمثل به آنها این است: قَالُوا عَمَّا نَأْتِي دِيَارَ الْحَمَى وَيَنْزِلُ الرُّكْبُ بِمَعْنَاهُمْ فَكُلُّ مَنْ كَانَ مُطِيعًا لَهُمْ أَصِيحَّ مَسِيرُورًا بِلِقْيَاهُمْ قُلْتُ فَلِي ذَنْبٌ فَمَا حِيلَتِي بِأَيِّ وَجْهِ أَتَلَقَّاهُمْ قَالُوا أَلَيْسَ الْعَفْوُ مِنْ شَأْنِهِمْ لَا سِيَّمًا عَمَّنْ تَرَجَّاهُمْ فَجِئْتُهُمْ أَسْعَى إِلَى بَابِهِمْ أَرْجُوهُمْ طَوْرًا وَأَخْشَاهُمْ وَنِيْزٍ شَائِسْتَهُ اسْتَمَثَلُ شُودُ بِيْهِ اشْعَارُ: هَا عَبْدُكَ وَقِيفٌ ذَلِيلٌ بِالْبَابِ يَمِيْدُ كَفَّ سَائِلٍ قَدْ عَزَّ عَلَيَّ سُوءُ حَالِي مَا يَفْعَلُ مَا فَعَلْتَ عَاقِلٌ يَا أَكْرَمَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ عَنِ بَابِكَ لَا يَرُدُّ سَائِلٌ وَهَمَّ بَكُوَيْدٍ: شَاهَا چِه تُو رَا سَكِي بِيَايِدْ كَر مَن بُوْمِ آن سَكِ تُو شَائِسْتَهُ هَسْتَم سَكِي ز حَبْسِ جَسْتَه بَر شَاخِ كَلِّ هَوَاتِ بَسْتَه خُوْد رَا بِيْ خُوْدِي كَشِيْدَه اَز جَلِ پِيْشِ تُو كَشِيْدَه اَز سَرِ ذَلِّ افْكَنِ نَظْرِي بَر اِيْنِ سَكِ

خویش سنگم مزن و مرانم از پیش و اما آن روایت شریف چنین است که: وقتی ابراهیم جمال که یکی از شیعیان بوده خواست خدمت علی بن یقظین رضی الله عنه برسد چون ابراهیم ساربان بود و علی بن یقظین وزیر هارون رشید بود و به حسب ظاهر شأن ابراهیم نبود که در مجلس علی وارد شود لهذا او را راه نداد اتفاقاً در همان سال علی بن یقظین به حج مشرف شد در مدینه خواست خدمت حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام مشرف شود حضرت او را راه نداد روز دوم در بیرون خانه علی آن حضرت را ملاقات نمود عرضه داشت که ای سید من تقصیر من چه بوده که مرا راه ندادید فرمود به جهت آنکه راه ندادی برادرت ابراهیم جمال را و حق تعالی ابا فرموده از آنکه سعی تو را قبول فرماید مگر بعد از آنکه ابراهیم تو را عفو نماید علی گفت گفتم ای سید و مولای من ابراهیم را من در این وقت کجا ملاقات کنم من در مدینه ام و او در کوفه است فرمود هر گاه شب داخل شود تنها برو به بقیع بدون آنکه کسی از اصحاب و غلامان تو بفهمد در آنجا شتری زین کرده خواهی دید آن شتر را سوار می‌شوی و به کوفه می‌روی علی بن یقظین شب به بقیع رفت و همان شتر را سوار شد به اندک زمانی در خانه ابراهیم جمال رسید شتر را خوابانید و در را کوبید ابراهیم گفت کیست گفت علی بن یقظینم ابراهیم گفت علی بن یقظین بر در خانه من چه می‌کنند فرمود بیرون بیا که امر من عظیم است و قسم داد که او را اذن دخول دهد چون داخل شد؛ گفت: ای ابراهیم آقا و مولی ابا فرمود که عمل مرا قبول نماید مگر آنکه تو از من بگذری. گفت: غفر الله لک. پس علی بن یقظین صورت خود را بر خاک گذاشت و ابراهیم را قسم داد که پا روی صورت من گذار و صورت مرا زیر پای خود بمال. ابراهیم امتناع نمود علی او را قسم داد که چنین کند پس ابراهیم پا به صورت علی بن یقظین گذاشت و رخ او را زیر پای خود بمالید و علی می‌گفت: اللَّهُمَّ اشْهَدْ بَارِئِهَا تُو شَاهِدْ بَاشْ پَسْ بَیْرُونَ آمَد و سوار شد و همان شب به مدینه برگشت و شتر را بر در خانه حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام خوابانید آن وقت حضرت او را اذن داد بر آن جناب وارد شد و حضرت از او قبول فرمود از ملاحظه این خبر معلوم می‌شود که حقوق اخوان به چه اندازه است

دهم

بوسیدن عتبه عالیه و آستانه مبارکه است و شیخ شهید رحمه الله علیه فرموده که اگر زیارت کننده سجده کند و نیت کند که از برای خدا سجده می‌کنم به شکر اینکه مرا به این مکان رسانیده بهتر خواهد بود

یازدهم

مقدم داشتن پای راست در وقت داخل شدن و مقدم داشتن پای چپ در وقت بیرون آمدن مانند مساجد

دوازدهم

رفتن به نزد ضریح مطهر به نحوی که خود را بتواند به آن بچسباند و توهم آنکه دور ایستادن ادب است وهم است زیرا که وارد شده تکیه کردن بر ضریح و بوسیدن آن

سیزدهم

در وقت زیارت پشت به قبله و رو به قبر منور ایستادن و ظاهراً این ادب مختص به معصوم است و چون از خواندن زیارت فارغ شد گونه راست را به ضریح بگذارد و به حال تضرع دعا کند پس گونه چپ را بگذارد و بخواند خدا را به حق صاحب قبر که او را از اهل شفاعت آن بزرگوار قرار دهد و مبالغه کند در دعا و الحاح پس برود به سمت سر مطهر و رو به قبله بایستد و دعا کند

چهاردهم

ایستادن در وقت خواندن زیارت اگر عذری ندارد از ضعف و درد کمر و درد پا و غیرها

پانزدهم

گفتن تکبیر در نزد دیدن قبر مطهر پیش از شروع در خواندن زیارت و در خبری است که: هر که تکبیر بگوید پیش روی امام علیه السلام و بگوید: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ نوشته شود برای او رضوان الله الاکبر

شانزدهم

خواندن زیارات مأثوره وارده از سادات اناام عليهم السلام و ترک خواندن زیارتهای مخترعه که بعضی بیخردان از عوام آنها را با بعضی از زیارات تلفیق کرده و نادانان را به آن مشغول ساخته شیخ کلینی رحمه الله علیه روایت کرده از عبد الرحیم قصیر که گفت: وارد شدم بر حضرت صادق علیه السلام و گفتم فدایت شوم از پیش خود دعایی اختراع کردم فرمود واگذار مرا از اختراع خود هر گاه ترا حاجتی روی دهد پناه بر به حضرت رسول صلی الله علیه و آله و دو رکعت نماز کن و هدیه کن آن را به سوی آن حضرت... الخ

هفدهم

به جا آوردن نماز زیارت و اقل آن دو رکعت است شیخ شهید فرموده که اگر زیارت برای پیغمبر است نماز را در روزه مطهره به جا آورد و اگر در حرم یکی از ائمه است در بالای سر به جا آورد و اگر به جا آورد آن دو رکعت را در مسجد مکان یعنی مسجد حرم جایز است و علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که نماز زیارت و غیر آن را به گمان فقیر در پشت سر و بالای سر کردن بهتر است و علامه بحر العلوم نیز در دره فرموده و مِنْ حَدِيثِ كَرْبَلَا وَ الْكَعْبَةِ لِكَرْبَلَا بَانَ عَلُو الرُّبَيْه وَ غَيْرُهَا مِنْ سَائِرِ الْمَشَاهِدِ أُمَّتَالُهَا بِالنَّقْلِ ذِي الشَّوَاهِدِ وَ رَاعٍ فِيهِنَّ اقْتِرَابَ الرَّمْسِ وَ آثِرِ الصَّلَاةِ عِنْدَ الرَّأْسِ وَ صَلَّى خَلْفَ الْقَبْرِ فَالصَّحِيحُ كَعْيَرِهِ فِي نَدْبِهَا صَيْرِيحٌ وَ الْفَرْقُ بَيْنَ هَذِهِ الْقُبُورِ وَ غَيْرِهَا كَالنُّورِ فَوْقَ الطُّورِ فَالسَّعْيُ لِلصَّلَاةِ عِنْدَهَا نَدْبٌ وَ قُرْبُهَا بِلِ اللُّصُوقِ قَدْ طَلَبَ

هیجدهم

خواندن سوره یس در رکعت اول و سوره الرحمن در رکعت دوم اگر برای آن زیارتی که نماز آن می خواند کیفیت مخصوصی ذکر نفرموده باشند و آنکه دعا کند بعد از نماز به آنچه وارد شده یا به آنچه در خاطر او می رسد برای دین و دنیای خود و تعمیم دهد در دعا زیرا که آن به اجابت نزدیکتر است

نوزدهم

شیخ شهید رحمه الله علیه فرموده که کسی که داخل حرم مطهر شود و ببیند که نماز جماعت منعقد شده است ابتدا به نماز کند پیش از آنکه زیارت کند و همچنین ترک کند زیارت را و داخل نماز شود اگر وقت نماز شده و اگر نه ابتدا کردن به زیارت اولی است چه آن غایت مقصد او است و اگر در بین زیارت نماز بپا شد مستحب است از برای زائران که زیارت را قطع کنند و روی آورند به نماز و کراهت دارد ترک آن و بر ناظر حرم است که مردم را امر کند به نماز

بیستم

شیخ شهید رحمه الله علیه از جمله آداب زیارت شمرده تلاوت کردن قرآن نزد ضرایح مطهره و هدیه کردن آن را به روح مقدس مزور و نفع آن به زیارت کننده عاید می‌شود و متضمن تعظیم مزور است

بیست و یکم

ترک نمودن سخنان ناشایسته و کلمات لغو و بیهوده و اشتغال به صحبت‌های دنیویه که همیشه در هر جا مذموم و قبیح و مانع رزق و جالب قساوت قلب است خصوص در این بقاع مطهره و قباب سامیه که خدای تعالی خبر می‌دهد از بزرگی و جلالت آنها در سوره نور فی بیوتِ اذنَ الله ان تُزفَع الآیة

بیست و دوم

بلند نکردن صدای خود در وقت زیارت چنانچه در هدیه الزائرین ذکر کردم

بیست و سوم

وداع کردن امام علیه السلام را در وقت بیرون رفتن از بلد آن حضرت به مأثور یا به غیر آن

بیست و چهارم

توبه و استغفار نمودن به جهت گناهان و بهتر کردن حال و کردار و گفتار خود را بعد از فراغ از زیارت از آنچه دارا بود پیش از زیارت

بیست و پنجم

انفاق کردن به قدر میسور بر خادمان آستانه شریفه و سزاوار است که خدام آن محل شریف از اهل خیر و صلاح و صاحب دین و مروت باشند و تحمل نمایند آنچه از زائرین می‌بینند و خشم خود را بر آنها فرو نشانند و غلظت و درشتی بر آنها ننمایند و بر قضاء حوائج محتاجین اقدام کنند و غربا را راهنمایی و دلالت کنند اگر راه مقصد را گم نمایند و بالجمله بایست خدام را که به حقیقت و راستی مشغول شوند در خدمات لازمه از نظیف و حراست و محافظت زائران و غیره

بیست و ششم

انفاق و احسان بر فقراء مجاورین و مساکین متعطفین بلد امام علیه السلام خصوصا سادات و اهل علم و منقطعین که به مرارت غربت و تنگدستی مبتلا و همواره علم تعظیم شعائر الله را برپا نموده و دارا هستند جهاتی را که ملاحظه هر یک از آنها کافی است در لزوم اعانت و رعایت

بیست و هفتم

شیخ شهید فرموده که از جمله آداب تعجیل کردن در بیرون رفتن است در وقتی که درک کرد حظ خود را از زیارت برای مزید

تعظیم و احترام و شدت شوق به رجوع و نیز فرموده که در وقتی که زنها می‌خواهند زیارت کنند بایست که خود را جدا کنند از مردان و تنها زیارت کنند و اگر در شب زیارت کنند اولی است و باید که تغییر وضع کنند یعنی لباس خوب و عالی را به لباس پست بدل کنند که شناخته نشوند و مخفی و پنهان بیرون آیند که کسی کمتر ایشان را ببیند و شناسد و اگر با مردان زیارت کنند نیز جایز است اگر چه مکروه است مؤلف گوید از این کلمات معلوم شد کثرت قبح و شناعة آنچه متعارف شده فعلا که زنها به اسم تشریف به زیارت خود را آرایش نموده با لباسهای نفیس از خانه‌ها بیرون می‌آیند و در حریمهای مطهره مزاحمت با نامحرمان نموده و فشار به بدنهای ایشان داده یا خود را متصل به ضریح مطهره نموده یا در قبله مردمان نشسته مشغول به زیارت خواندن شده و حواس مردم را پریشان نموده عباد آن محل را از زائرین و نماز گزارندگان و متضرعین و گریه کنندگان از کار خود باز داشته و داخل در زمره صادین عن سبیل الله شده الی غیر ذلک و فی الحقیقه بایست این زیارت از آن زنها از منکرات شرع شمرده شود نه عبادات و داخل در موبقات شود نه قربات از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: حضرت امیر المؤمنین علیه السلام به اهل عراق فرمود **يَا أَهْلَ الْعِرَاقِ بُنْتُ أَنْ نِسَاءَكُمْ يُؤَافِينَ الرَّجَالَ فِي الطَّرِيقِ أَمَا تَسْتَحْيُونَ** ای اهل عراق به من خبر رسیده که زنها شما می‌رسند به مردها در راه یعنی برمی‌خورند به نامحرمان در کوچه و بازار آیا حیا نمی‌کنید شماها و قال **لَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَا يَغَارُ** و فی الفقیه روی الأصبح بن نباته عن امیر المؤمنین علیه السلام قال سمعته يقول: **يَطْهَرُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ وَاقْتِرَابِ السَّاعِيَةِ وَهُوَ شَرُّ الْأَزْمِنَةِ نِسْوَةٌ كَاشَفَاتُ عَارِيَاتٍ مُتَبَرِّجَاتٍ مِنَ الدِّينِ دَاخِلَاتٍ فِي الْفِتَنِ مَائِلَاتٍ إِلَى الشَّهَوَاتِ مُسْرِعَاتٍ إِلَى اللَّذَاتِ مُسْتَحْلَاتُ الْمُحَرَّمَاتِ فِي جَهَنَّمَ خَالِدَاتٌ**

بیست و هشتم

سزاوار است وقتی که زوار بسیار است کسانی که سبقت به ضریح گرفته‌اند تخفیف دهند زیارت را و بیرون روند تا دیگران نیز مثل آنها به قرب ضریح فائز گردند مؤلف گوید که: ما در مقام زیارات امام حسین علیه السلام نقل خواهیم کرد آدابی که زائرین آن جناب باید مراعات آنها را نمایند

فصل دوم در ذکر اذن دخول هر یک از حریمهای شریفه

اشاره

و در اینجا ذکر می‌شود دو اذن دخول

اول

شیخ کفعمی فرموده چون خواستی داخل شوی به مسجد حضرت رسول صلی الله علیه و آله یا در یکی از مشاهد مشرفه ائمه علیهم السلام پس بگو: **اللَّهُمَّ إِنِّي وَقَفْتُ عَلَى بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ بَيْتِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَقَدْ مَنَعَتِ النَّاسَ أَنْ يَدْخُلُوا إِلَّا بِإِذْنِهِ فَقُلْتُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بَيْتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَقْتُ حُرْمَةَ صَاحِبِ هَذَا الْمَشْهَدِ الشَّرِيفِ فِي غَيْبَتِهِ كَمَا أَعْتَقْتُهَا فِي حَضَرَتِهِ وَأَعْلَمُ أَنَّ رَسُولَكَ وَخُلَفَاءَكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَحْيَاءٌ عِنْدَكَ يُرْزَقُونَ بِرُؤْنِ مَقَامِي وَيَسْمَعُونَ كَلَامِي وَيَرُدُّونَ سَلَامِي وَأَنْتَ حَجَبْتَ عَنِّي سَمْعِي كَلَامَهُمْ وَفَتَحْتَ بَابَ فَهْمِي بَلَدِيذِ مُنَاجَاتِهِمْ وَإِنِّي أَسْتَأْذِنُكَ يَا رَبِّ أَوْلَا وَ أَسْتَأْذِنُ رَسُولَكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ثَانِيًا وَ أَسْتَأْذِنُ خَلِيفَتِكَ الْإِمَامَ الْمُفْرُوضَ [الْمُفْتَرَضَ عَلَيَّ طَاعَتُهُ فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ] بِجَايِ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ نَامِ بَرْدِ آن امامی را که می‌خواهد زیارت کند و همچنین نام پدرش را ببرد مثلا اگر در زیارت امام حسین علیه السلام است بگوید: **الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا****

السلام و اگر در زیارت امام رضا علیه السلام است بگوید عَلَيَّ بِنِ مَوْسَى الرِّضَا عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَ هَكَذَا بِسِ بَكْوَيْدِ وَ الْمَلَائِكَةُ الْمَوْكَلِينَ بِهَذِهِ الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ ثَالِثًا أَدْخُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَدْخُلُ يَا حُجَّةَ اللَّهِ أَدْخُلُ يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ الْمُقَرَّبِينَ الْمُقِيمِينَ فِي هَذَا الْمَشْهَدِ فَأَذِّنْ لِي يَا مَوْلَايَ فِي الدُّخُولِ أَفْضَلَ مِمَّا أَذْنَتَ لِأَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ فَإِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا لِتَذَلِّكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ لِتَذَلِّكَ [لَهُ بِسِ بَبُوسِ عْتَبِهِ مَبَارَكِهِ رَا وَ دَاخِلِ شُو وَ بَكُو: بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ عَلَيَّ مَلَهُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي وَ تَبَّ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

دوم

اذن دخولی است که علامه مجلسی رحمه الله علیه از نسخه‌ای قدیمه از مؤلفات اصحاب برای دخول در سرداب مقدس و بقاع منوره ائمه علیهم السلام نقل فرموده و آن چنان است که می‌گویی اللَّهُمَّ إِنَّ هَذِهِ بُقْعَةٌ طَهَّرْتَهَا وَ عَقُودَةٌ شَرَّفْتَهَا وَ مَعَالِمٌ زَكَّيْتَهَا حَيْثُ أَظْهَرْتَ فِيهَا أَدِلَّةَ التَّوْحِيدِ وَ أَشْبَاحَ الْعَرْشِ الْمَجِيدِ الَّذِينَ اضْطَمَّتْ فِيهِمْ مُلُوكًا لِحِفْظِ النَّظَامِ وَ اخْتَرْتَهُمْ رُؤَسَاءَ لِجَمِيعِ الْأَنَامِ وَ بَعَثْتَهُمْ لِقِيَامِ الْقِسْطِ فِي ابْتِدَاءِ الْوُجُودِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ مَنَنْتَ عَلَيْهِمْ بِاسْتِنَابِهِ أَنْبِيَائِكَ لِحِفْظِ شَرَائِعِكَ وَ أَحْكَامِكَ فَأَكْمَلْتَ بِاسْتِخْلَافِهِمْ رَسُولَهُ الْمُنْذِرِينَ كَمَا أَوْجَبْتَ رِئَاسَتَهُمْ فِي فِطْرِ الْمَكْلُفِينَ فَسَبِّحَانَكَ مِنْ إِلَهٍ مَا أَرْفَعُكَ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مِنْ مَلِكٍ مَا أَعْدِلُكَ حَيْثُ طَابَقَ صِيْنُوعُكَ مَا فَطَرْتَ عَلَيْهِ الْعُقُولَ وَ وَافَقَ حُكْمُكَ مِمَّا قَرَّرْتَهُ فِي الْمَعْقُولِ وَ الْمَنْقُولِ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى تَقْدِيرِكَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ وَ لَكَ الشُّكْرُ عَلَى قَضَائِكَ الْمَعْلَلِ بِأَكْمَلِ التَّغْلِيلِ فَسَبِّحَانَكَ مَنْ لَا يُسْأَلُ عَنْ فِعْلِهِ وَ لَا يُنَازَعُ فِي أَمْرِهِ وَ سُبِّحَانَكَ مَنْ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ قَبْلَ ابْتِدَاءِ خَلْقِهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَنْ عَلَيْنَا بِحُكْمٍ يَقُومُونَ مَقَامَهُ لَوْ كَانَ حَاضِرًا فِي الْمَكَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي شَرَّفَنَا بِأَوْصِيَاءَ يَحْفَظُونَ الشَّرَائِعَ فِي كُلِّ الْأَزْمَانِ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي أَظْهَرَهُمْ لَنَا بِمُعْجَزَاتٍ يَعْجِزُ عَنْهَا الثَّقَلَانِ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ الَّذِي أَجْرَانَا عَلَى عَوَائِدِهِ الْجَمِيلَةِ فِي الْأُمَمِ السَّالِفِينَ اللَّهُمَّ فَلِمَكَ الْحَمْدُ وَ الشُّكْرُ الْعَلِيُّ كَمَا وَجَبَ لَوْجْهِكَ الْبَقَاءَ السَّرْمَدِيُّ وَ كَمَا جَعَلْتَ نَبِيَّنَا خَيْرَ النَّبِيِّينَ وَ مُلُوكَنَا أَفْضَلَ الْمَخْلُوقِينَ وَ اخْتَرْتَهُمْ عَلَى عِلْمِ عَلَى الْعَالَمِينَ وَ فَقَّنَا لِلْسَّعْيِ إِلَى أَسْمَائِهِمْ الْعَامِرَةِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ وَ اجْعَلْ أَرْوَاحَنَا تَحِنُّ إِلَى مَوْطِي أَقْدَامِهِمْ وَ نَفُوسَنَا تَهْوِي النَّظَرَ إِلَى مَجَالِسِهِمْ وَ عَرَضَاتِهِمْ حَتَّى كَانْنَا نُخَاطِبُهُمْ فِي حُضُورِ أَشْخَاصِهِمْ فَصَلِّ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِمْ مِنْ سَادَةِ غَائِبِينَ وَ مِنْ سُلَالَةِ طَاهِرِينَ وَ مَنْ أَيْمَهُ مَعْصُومِينَ اللَّهُمَّ فَأَذِّنْ لَنَا بِدُخُولِ هَذِهِ الْعَرَصَاتِ الَّتِي اسْتَعْبَدْتَ بِزِيَارَتِهَا أَهْلَ الْأَرْضِينَ وَ السَّمَاوَاتِ وَ أَرْضِ السَّلْطَنَةِ بِخُشُوعِ الْمَهَابَةِ وَ ذَلَّلْ جَوَارِحَنَا بِذِلِّ الْعُبُودِيَّةِ وَ فَرِّضِ الطَّاعِيَةَ حَتَّى نُفَرِّ بِمَا يَجِبُ لَهُمْ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ وَ نَعْتَرَفَ بِأَنْتَهُمْ شُفَعَاءَ الْخَلَائِقِ إِذَا نَصَبْتَ الْمَوَازِينَ فِي يَوْمِ الْأَعْرَافِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سِيَلامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى مُحَمَّدٌ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ بِسِ بَبُوسِ عْتَبِهِ رَا وَ دَاخِلِ شُو در حالتی که خاشع و گریان باشی پس به درستی که آن اذن دخول است از ایشان صلوات الله علیهم أجمعین

فصل سوم

در زیارت حضرت رسول خدا و فاطمه زهراء و ائمه بقیع صلوات الله علیهم أجمعین در مدینه طیبه

بدان که مستحب مؤکد است در حق قاطبه مردم بخصوص حجاج مشرف شدن به زیارت روضه مطهره و آستانه منوره فخر عالمیان حضرت سید المرسلین محمد بن عبد الله صلی الله علیه و آله و ترک زیارت آن حضرت باعث آن می‌شود که جفا شود در حق او در روز قیامت و شیخ شهید فرموده که اگر مردم ترک زیارت آن حضرت کنند بر امام است که ایشان را مجبور کند به رفتن به زیارت آن حضرت زیرا که ترک زیارت آن حضرت موجب جفای محرم است شیخ صدوق از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود: هر گاه احدی از شما حج کند باید که حجش را ختم کند به زیارت ما زیرا که این از تمامی حج است و نیز روایت کرده از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که فرمود: تمام کنید حج خود را به زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله که ترک

زیارت آن حضرت بعد از حج جفا و خلاف ادب است و شما را امر به این کرده‌اند و بروید به زیارت قبری چند که حق تعالی لازم گردانیده است بر شما حق آنها و زیارت آنها را و روزی از حق تعالی طلب کنید نزد آن قبرها و نیز از ابوالصلت هروری روایت کرده که گفت: به خدمت حضرت امام رضا علیه السلام عرض کرد که چه می‌فرمایی یا بن رسول الله در حدیثی که اهل آن روایت می‌کنند که مؤمنین در بهشت زیارت می‌کنند پروردگارش را از منازل خود کنایه از آنکه معنی حدیث اگر درست باشد چیست با آنکه متضمن است چیزی را که بحسب ظاهر با اعتقاد حق درست نمی‌آید پس حضرت جواب او را فرمودند به این طریق که ای ابوالصلت حق تعالی پیغمبرش محمد صلی الله علیه و آله را افضل گردانید از جمیع خلقش از پیغمبران و ملائکه و طاعت او را طاعت خود و بیعت با او را بیعت با خود شمرد و زیارت او را زیارت خود شمرده چنانچه فرموده: مَنْ يُطِيعَ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَ فرموده: إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ وَ حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرموده که: هر که مرا زیارت کند در حال حیات یا بعد از فوت من چنان است که حق تعالی را زیارت کرده باشد إلخ و حمیری در قرب الإسناد از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده: هر که مرا زیارت کند در حیات من یا بعد از فوت من شفیع او گردم در روز قیامت و در حدیثی است که: حضرت صادق علیه السلام روز عیدی در مدینه بود پس رفت به زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله و بر آن حضرت سلام کرد و فرمود که ما بر اهل همه شهرها فضیلت داریم خواه مکه و خواه غیر مکه به سبب زیارت و سلام ما بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و شیخ طوسی رحمه الله علیه در تهذیب از یزید بن عبد الملك روایت کرده و او از پدرش از جدش که گفت: به خدمت حضرت فاطمه سلام الله علیها مشرف شدم پس آن حضرت ابتدا فرمود به سلام بر من پس از من پرسید که برای چه آمده‌ای عرض کردم از برای طلب برکت و ثواب فرمود که خبر داد مرا پدرم و اینک حاضر است که هر که بر او و بر من سه روز سلام کند حق تعالی بهشت را از برای او واجب گرداند گفتم در حیات او و شما فرمود بلی و همچنین بعد از موت ما علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که در حدیث معتبر از عبد الله بن عباس منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که: هر که امام حسن علیه السلام را در بقیع زیارت کند قدمش بر صراط ثابت باشد در روزی که قدمها از آن لغزد و در مقنع از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که فرمود: هر که مرا زیارت کند گناهانش آمرزیده شود و فقیر و پریشان نمیرد و شیخ طوسی در تهذیب از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام روایت کرده که: هر که زیارت کند امام جعفر صادق علیه السلام و پدرش حضرت باقر علیه السلام را درد چشم نکشد و بیماری و دردی به او نرسد و مبتلا نمیرد و ابن قولویه در کامل حدیث طولانی از هشام بن سالم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که از جمله فقرات او این است که: مردی به خدمت حضرت صادق علیه السلام شرفیاب شد و عرض کرد که آیا زیارت باید کرد پدرت را فرمود بلی عرض کرد چه چیز است از برای آنکه زیارت کند او را فرمود که بهشت از برای او است اگر اعتقاد به امامت او داشته باشد و متابعت او کند عرض کرد کسی که اعراض کند از زیارت او چه خواهد داشت فرمود حسرت خواهد داشت در یوم الحسرة که روز قیامت است إلخ و احادیث در این باب بسیار است و ما را همین مقدار کافی و وافی است

اما کیفیت زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله

پس چنین است هر گاه وارد شدی إن شاء الله مدینه پیغمبر صلی الله علیه و آله پس غسل کن برای زیارت و چون خواستی داخل مسجد آن حضرت شوی بایست نزد در و بخوان آن اذن دخول اول را و داخل شو از در جبرئیل و مقدم دار پای راست را در وقت دخول پس صد مرتبه الله اکبر بگو پس دو رکعت نماز تحیت مسجد بگزار و برو به سمت حجره شریفه و دست بمال بر آن و ببوس آن را و بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ الرَّسَالَهَ وَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى

أَتَاكَ الْيَقِينُ فَصَلَّوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ پس بایست نزد ستون پیش که از جانب راست قبر است رو به قبله که دوش چپ به جانب قبر باشد و دوش راست به جانب منبر که آن موضع سر رسول خدا صلی الله علیه و آله است و بگو: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ وَأَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ وَنَصَيْحَتِ لَأُمَّتِكَ وَجَاهِدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةَ الْحَسَنَةَ وَأَدَيْتَ الَّذِي عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ وَأَنَّكَ قَدْ رُوِّفْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَغَلَطْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ فَبَلَّغَ اللَّهُ بِكَ أَفْضَلَ شَرَفٍ مَحَلِّ الْمُكْرَمِينَ الْحَمِيدِ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَنْقَدْنَا بِحُكْمِكَ مِنَ الشُّرُوكِ وَالضَّلَالَةِ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَأَمِينِكَ وَنَجِيِّكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفِيِّكَ وَخَاصَّتِكَ وَصَفْوَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ أَعْطِهِ الدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ وَآتِهِ الْوَسِيلَةَ مِنَ الْجَنَّةِ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا يَعْطِيهِ بِهِ الْأَوْلُونَ وَالْآخِرُونَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا وَإِنِّي أَتَيْتُكَ مُسْتَعْفِرًا تَائِبًا مِنْ ذُنُوبِي وَإِنِّي أَتَوَّجُّهُ بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكَ لِيُغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَ إِنْ تَرَا حَاجَتِي بِشَدِّ بَغْرَدَانِ قَبْرِ مُطَهَّرٍ رَا فِي پِشْتِ كَتْفِ خُودِ وَ رُو بَه قَبْلَه كُن وَ دِسْتَهَا رَا بَرْدَارِ وَ حَاجَتِ خُودِ رَا بَطْلَبِ بَه دَرَسْتِي كَه سَزَاوَارِ اسْتِ كَه بَرَأُورِدَه شُودِ اِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى وَ اِبْنِ قَوْلِيَه بَه سِنْدِ مَعْتَبَرِ رَوَايَتِ كَرْدَه اَزِ مُحَمَّدِ بِنِ مَسْعُودِ كَه كَفْتِ: دِيدِمِ حَضْرَتِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَا كَه بَه نَزْدِ قَبْرِ حَضْرَتِ رَسُولِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آلهِ آمَدِ وَ دِسْتِ مَبَارَكِ خُودِ رَا بَرِ قَبْرِ كَدَاشْتِ وَ كَفْتِ: أَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي اجْتَبَاكَ وَ اخْتَارَكَ وَ هَدَاكَ وَ هَدَى بِكَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيْكَ پس فرمود إِنَّ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَ سَلِّمُوا تَسْلِيمًا شيخ در مصباح فرموده که چون فارغ شدی از دعا در نزد قبر شریف پس برو به نزد منبر و دست بر آن بمال و بگیر دو قبه پائین منبر را که مثل انار می ماند و بمال صورت و چشمهای خود را به آن پس به درستی که در آن شفای چشم است و بایست نزد منبر و حمد و ثنای الهی به جا آور و حاجت خود را بطلب پس به درستی که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود که: ما بین قبر و منبر من باغی است از باغهای بهشت و منبر من بر دری است از درهای بهشت پس می روی به مقام نبی صلی الله علیه و آله و نماز می کنی در آنجا آنچه خواهی و نماز بسیار کن در مسجد پیغمبر صلی الله علیه و آله پس به درستی که نماز در آن معادل با هزار نماز است و هرگاه داخل مسجد می شوی یا بیرون می روی صلوات بفرست بر آن حضرت و نماز گزار در خانه فاطمه صلوات الله علیها و برو در مقام جبرئیل علیه السلام و آن در زیر ناودان است پس به درستی که محل ایستادن جبرئیل علیه السلام در وقت اذن دخول خواستن از پیغمبر صلی الله علیه و آله آنجا بوده و بگو أَسْأَلُكَ أَيُّ جَوَادٍ أَيْ كَرِيمٍ أَيْ قَرِيبٍ أَيْ بَعِيدٍ أَنْ تَرُدَّ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ

پس زیارت کن حضرت فاطمه علیها السلام را از نزد روضه مطهره

و اختلاف شده در موضع قبر آن مظلومه طایفه ای گفته اند که مدفون است در روضه ای که ما بین قبر و منبر باشد و بعضی دیگر گفته اند که در خانه خودش است و فرقه سوم گفته اند که در بقیع مدفون است و آنچه بیشتر اصحاب ما بر آن می باشند آن است که زیارت شود آن مظلومه از نزد روضه و کسی که آن معظمه را زیارت کند در این سه موضع افضل است و چون ایستادی در این مواضع از برای زیارت آن ممتحنه بگو یا مُتَّحِنُهُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكَ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَكَ فَوَجَدَكَ لِمَا امْتَحَنَكَ صَابِرَةً وَ زَعَمْنَا أَنَا لَكَ أَوْلِيَاءُ وَ مَصِيْدُقُونَ وَ صَابِرُونَ لِكُلِّ مَا آتَانَا بِهِ أَبُوكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلهِ وَ آتَى [أَتَانَا] بِهِ وَصِيَّتُهُ فَإِنَّا نَسْأَلُكَ إِنْ كُنَّا صِدْقَتِكَ إِلَّا الْحَقِّقْنَا بِتَضِيْدِ قِنَا لَهُمَا لُبِّشْرٍ أَنْفَسْنَا بِأَنَّا قَدْ طَهَّرْنَا بِوَلَايَتِكَ وَ مُسْتَحَبَّ اسْتِ نِيزِ اَنْكَه بَكُوِيْدِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنْتِ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنْتِ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنْتِ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنْتِ صَفِيِّ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنْتِ أَمِينِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنْتِ خَيْرِ خَلْقِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنْتِ أَفْضَلِ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ رُسُلِهِ وَ مَلَائِكَتِهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنْتِ خَيْرِ

الْبَرِيَّةِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَوْجَةَ وَلِيِّ اللَّهِ وَخَيْرِ الْخَلْقِ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أُمَّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَتِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الصَّديقَةُ الشَّهِيدَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الرِّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْفَاضِلَةُ الرَّكِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْحَوْرَاءُ الْإِنْسِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا النَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْمُحَدَّثَةُ الْعَلِيمَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ الْمَغْضُوبَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْمُضْطَهَدَةُ الْمَقْهُورَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ وَيَدْنِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَضِيَّتْ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّكَ وَأَنَّ مِنْ سَيْرِكَ فَقَدْ سِيرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ جَفَاكَ فَقَدْ جَفَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ آذَاكَ فَقَدْ آذَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ قَطَعَكَ فَقَدْ قَطَعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لِأَنَّكَ بَضْعَةٌ مِنْهُ وَرُوحُهُ الَّذِي بَيْنَ جَنْبَيْهِ كَمَا قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَشْهَدُ اللَّهُ وَرُسُلَهُ وَمَلَائِكَتَهُ أَنِّي رَاضٍ عَمَّنْ رَضِيَ عَنْهُ سَاحِطٌ عَلَى مَنْ سَخِطَ عَلَيْهِ مُتَبَرِّئٌ مِمَّنْ تَبَرَّأَتْ مِنْهُ مَوَالٍ لِمَنْ وَالَيْتَ مُعَادٍ لِمَنْ عَادَيْتَ مُبْغِضٌ لِمَنْ أَبْغَضْتَ مُحِبٌّ لِمَنْ أَحْبَبْتَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا وَحَسِيبًا وَجَازِيًا وَمُثَبِّرًا پس صلوات می فرستی بر حضرت رسول و ائمه اطهار عليهم السلام مؤلف گوید که: ما در روز سوم جمادی الآخرة زیارتی دیگر برای حضرت فاطمه صلوات الله عليها نقل کردیم

و علماء نیز زیارت مبسوطی را برای آن مظلومه نقل کرده‌اند

و آن مثل همین زیارت است که از شیخ نقل کردیم اول آن السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ است تا أَشْهَدُ اللَّهُ وَرُسُلَهُ وَمَلَائِكَتَهُ که از اینجا به بعد به این نحو است أَشْهَدُ اللَّهُ وَمَلَائِكَتَهُ أَنِّي وَلِيُّ لِمَنْ وَالَاكِ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكَ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكَ أَنَا يَا مَوْلَاتِي بِكَ وَبَابِيكَ وَبِعَلِّكَ وَالأَئِمَّةِ مِنْ وَوَلَدِكِ مُوقِنٌ وَبِوَالِيَتِهِمْ مُؤْمِنٌ وَلِطَاعَتِهِمْ مُتَمَرِّمٌ أَشْهَدُ أَنَّ الدِّينَ دِينُهُمْ وَالْحُكْمَ حُكْمُهُمْ وَهُمْ قَدْ بَلَّغُوا عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَدَعَوْا إِلَى سَبِيلِ اللَّهِ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ لَا تَأْخُذُهُمْ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَائِمٌ وَصَلَّوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى أَبِيكَ وَبِعَلِّكَ وَذُرِّيَّتِكَ الأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى الْبُتُولِ الطَّاهِرَةِ الصَّديقَةِ الْمَغْضُومَةِ النَّقِيَّةِ النَّقِيَّةِ الرِّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ الرَّكِيَّةِ الرَّشِيدَةِ الْمَظْلُومَةِ الْمَقْهُورَةِ الْمَغْضُوبِ حَقُّهَا الْمَمْنُوعِ [الْمَمْنُوعِ] إِزْنُهَا الْمَكْسُورَةِ [الْمَكْسُورِ] صَلَّعُهَا الْمَظْلُومِ بَعْلُهَا الْمَقْتُولِ وَلَمَدَهَا فَاطِمَةَ بِنْتَ رَسُولِكَ وَبَضْعَةَ لَحْمِهِ وَصَمِيمَ قَلْبِهِ وَفَلَذَهُ كَبِدِهِ وَالنُّخَيْيَةَ [وَالنُّخَيْيَةَ] مِنْكَ لَهُ وَالتُّخْفَةَ حَصِيصَتِ بِهَا وَصَدِيَّةً وَحَبِيبَةً [وَحَبِيبَةَ الْمَظْطَفَى وَقَرِينَةً] أَوْ قَرِينَةً الْمُرْتَضَى وَسَيِّدَةَ النِّسَاءِ وَمُبَشِّرَةَ الْأَوْلِيَاءِ حَلِيفَةَ الْوَرَعِ وَالرُّهْدِ وَتَفَاحَةَ الْفِرْدَوْسِ وَالْخُلْدِ الَّتِي شَرَفَتْ مَوْلِدَهَا بِنِسَاءِ الْجَنَّةِ وَسَيَّلَتْ مِنْهَا أَنْوَارَ الأَئِمَّةِ وَأَرْحَيْتْ دُونَهَا حِجَابَ الثُّبُوءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهَا صَلَّةً تَزِيدُ فِي مَحَلِّهَا عِنْدَكَ وَشَرَفَهَا لَدَيْكَ وَمَنْزِلَتَهَا مِنْ رِضَاكَ وَبَلَّغَهَا مَنَّا تَحِيَّةً وَسِلَامًا وَآتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي حُبِّهَا فَضْلًا وَإِحْسَانًا وَرَحْمَةً وَغُفْرَانًا إِنَّكَ ذُو الْعَفْوِ الْكَرِيمِ مؤلف گوید که: شیخ در تهنید فرموده که آنچه روایت شده در فضل زیارت آن معظمه بیشتر است از آنکه احصا شود و علامه مجلسی از مصباح الانوار نقل کرده که از حضرت فاطمه صلوات الله عليها روایت شده: که فرمود پدرم با من فرمود که هر که بر تو صلوات بفرستد بیامزد حق تعالی او را و ملحق سازد او را به من در هر جا که باشم از بهشت

زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله از بعید

علامه مجلسی در زاد المعاد در اعمال عید مولود که روز هفدهم ربیع الاول است فرموده شیخ مفید و شهید و سید بن طاووس رحمهم الله گفته‌اند که چون در غیر مدینه طیبه خواهی که حضرت رسول صلی الله علیه و آله را زیارت کنی غسل بکن و شبیه به قبر در پیش روی خود بساز و اسم مبارک آن حضرت را بر آن بنویس و بایست و دل خود را متوجه آن حضرت گردان و بگو: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ سَيِّدَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَأَنَّ سَيِّدَ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الأَئِمَّةِ الطَّيِّبِينَ پس بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيلَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا صَفَى اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَحْمَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَجِيبَ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا قَانِمًا بِالْقَسَطِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا فَاتِحَ الْخَيْرِ السَّلَامُ عَلَیْكَ
يَا مَعِيدَ الْوَحْيِ وَ التَّنْزِيلِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُبْلَغًا عَنِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا السَّرَاحُ الْمُنِيرُ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُبَشِّرُ [السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَذِيرُ]
السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُنْذِرُ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نُورَ اللَّهِ الَّذِي يُسَدِّ تَضَاءً بِهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ الطَّاهِرِينَ الْهَادِينَ الْمُهَيِّدِينَ
السَّلَامُ عَلَیْكَ وَ عَلَى حَيْدِكَ عَبِيدِ الْمُطَلَّبِ وَ عَلَى أَبِيكَ عَبِيدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ أُمِّكَ آمِنَةً بِنْتِ وَهْبِ السَّلَامُ عَلَیْكَ عَمَّكَ حَمْرَةَ سَيِّدِ
الشُّهَدَاءِ السَّلَامُ عَلَیْكَ عَمَّكَ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبِيدِ الْمُطَلَّبِ السَّلَامُ عَلَیْكَ عَمَّكَ وَ كَفِيلِكَ أَبِي طَالِبِ السَّلَامُ عَلَیْكَ ابْنِ عَمَّكَ جَعْفَرَ الطَّيَّارِ فِي
جَنَانِ الْخُلْدِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُحَمَّدُ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَحْمَدُ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ وَ السَّابِقِ إِلَى طَاعِيهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ وَ الْمُهَيِّمِينَ عَلَى رُسُلِهِ وَ الْخَاتِمِ لِأَنْبِيَائِهِ وَ الشَّاهِدِ عَلَى خَلْقِهِ وَ الشَّفِيعِ إِلَيْهِ وَ الْمَكِينِ لَدَيْهِ وَ الْمُطَاعِ فِي مَلَكُوتِهِ الْأَحْمَدِ مِنَ
الْأَوْصِيَاءِ مُحَمَّدٍ لِسَائِرِ الْأَشْرَافِ الْكَرِيمِ عِنْدَ الرَّبِّ وَ الْمُكَلَّمِ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُبِ الْفَائِزِ بِالسَّبَاقِ وَ الْفَائِزِ عَنِ اللَّحَاقِ تَسْلِيمِ عَارِفِ
بِحَقِّكَ مُعْتَرِفِ بِالْتَّفَضُّلِ فِي قِيَامِهِ بِوَأَجِبِكَ غَيْرِ مُنْكَرٍ مِمَّا انْتَهَى إِلَيْهِ مِنْ فَضْلِكَ مِرْوَقِينَ بِالْمَزِيدَاتِ مِنْ رَبِّكَ مُؤْمِنِينَ بِالْكِتَابِ الْمُنْزَلِ
عَلَيْكَ مُحَلِّلِ حَلَالِكَ مُحَرِّمِ حَرَامِكَ أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَعَ كُلِّ شَاهِدٍ وَ اتَّحَمَلُهَا عَنْ كُلِّ جَا حِدٍ أَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ وَ
نَصَحْتَ لِأُمَّتِكَ وَ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَ صَدَعْتَ بِأَمْرِهِ وَ اخْتَمَلْتَ الْأَذَى فِي جَنْبِهِ وَ دَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحُكْمِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
الْجَمِيلَةِ وَ أَدَيْتَ الْحَقَّ الَّذِي كَانَ عَلَيْكَ وَ أَنَّكَ قَدْ رَوَّفْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَ غَلَطْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ وَ عَدَدْتَ اللَّهُ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ
فَبَلَغَ اللَّهُ بِحُكْمِكَ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكْرَمِينَ وَ أَعْلَى مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا يَلْحَقُكَ لَاحِقٌ وَ لَا يَفُوقُكَ فَائِقٌ وَ لَا
يَسْبِقُكَ سَابِقٌ وَ لَا يَطْمَعُ فِي إِذْرَاكَ طَامِعٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَقْدَنَا بِكَ مِنَ الْهَلَكَةِ وَ هَدَانَا بِكَ مِنَ الضَّلَالَةِ وَ نُورَنَا بِكَ مِنَ الظُّلْمَةِ
فَجَزَاكَ اللَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ مَبْعُوثٍ أَفْضَلَ مِمَّا جَزَاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ مَبْعُوثٍ أَفْضَلَ مِمَّا جَزَاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ مَبْعُوثٍ أَفْضَلَ مِمَّا جَزَاكَ
زُرْتُكَ عَارِفًا بِحَقِّكَ مُقَرِّمًا بِفَضْلِكَ مُسْتَبْصِرًا بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكَ وَ خَالَفَ أَهْلَ بَيْتِكَ عَارِفًا بِالْهُدَى الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي وَ
نَفْسِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ وَلَدِي أَنَا أَصَلِّي عَلَيْكَ كَمَا صَلَّيْتُ اللَّهُ عَلَيْكَ وَ صَلَّيْتُ عَلَيْكَ مَلَائِكَتُهُ وَ أَنْبِيَائُهُ وَ رُسُلُهُ صِلَاةً مُتَابِعَةً وَافِرَةً
مُتَوَاصِلَةً لَا انْقِطَاعَ لَهَا وَ لَا أَمِيدَ وَ لَا أَجَلَ صَلَّيْتُ اللَّهُ عَلَيْكَ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ الطَّاهِرِينَ كَمَا أَنْتُمْ أَهْلُهُ بِسِ دَسْتَهَا رَا بَكْشَا
بِكُو: اللَّهُمَّ اجْعَلْ جِوَامِعَ صَلَواتِكَ وَ نِوَامِي بَرَكَاتِكَ وَ فِوَاضِلَ خَيْرَاتِكَ وَ شَرَائِفَ تَحِيَّاتِكَ وَ تَسْلِيمَاتِكَ وَ كَرَامَاتِكَ وَ رَحِمَاتِكَ وَ
صَلَواتِ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَ أُمَّتِكَ الْمُتَّبِعِينَ وَ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَ أَهْلَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ وَ مَنْ سَبَّحَ لَكَ
يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ شَاهِدِكَ وَ نَبِيِّكَ وَ نَذِيرِكَ وَ أَمِينِكَ وَ مَكِينِكَ وَ نَجِيكَ وَ
نَجِيبِكَ وَ حَبِيبِكَ وَ خَلِيلِكَ وَ صَفِيِّكَ وَ صَفْوَتِكَ وَ خَاصَّتِكَ وَ خَالِصَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ خَيْرِ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَ
خَازِنِ الْمَغْفِرَةِ وَ قَاتِدِ الْخَيْرِ وَ الْبَرَكَةِ وَ مُنْقِذِ الْعِيَادِ مِنَ الْهَلَكَةِ بِأَذْنِكَ وَ دَاعِيهِمْ إِلَى دِينِكَ الْقِيمِ بِأَمْرِكَ أَوَّلِ النَّبِيِّينَ مِثَاقًا وَ آخِرِهِمْ
مَبْعُوثًا الَّذِي غَمَسَتْهُ فِي بَحْرِ الْفَضِيلَةِ وَ الْمَنْزِلَةِ الْجَمِيلَةِ وَ الدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ وَ الْمَرْتَبَةِ الْخَاطِرَةِ وَ أَوْدَعَتْهُ الْأَصْلَابَ الطَّاهِرَةَ وَ نَقَلَتْهُ مِنْهَا إِلَى
الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لُطْفًا مِنْكَ لَهُ وَ تَحَنُّنًا مِنْكَ عَلَيْهِ إِذْ وَكَلْتَ لَصُونَهُ وَ حِرَاسَتَهُ وَ حِفْظَهُ وَ حِيَاطَتَهُ مِنْ قُودِرَتِكَ عَيْنًا عَاصِمَةً حَجَبَتْ بِهَا
عَنْهُ مَدَانِسَ الْعَهْرِ وَ مَعَايِبَ السَّفَاحِ حَتَّى رَفَعَتْ بِهِ نِوَاطِرَ الْعِبَادِ وَ أَحْيَيْتَ بِهِ مَيِّتَ الْبِلَادِ بِأَنْ كَشَفْتَ عَنْ نُورِ وَ لَادَتِهِ ظُلْمَ الْأَسْتَارِ وَ أَلْبَسْتَ
حَرَمَكَ بِهِ حُلَلَ الْأَنْوَارِ اللَّهُمَّ فَكَمَا خَصَّصْتَهُ بِشَرَفِ هَذِهِ الْمَرْتَبَةِ الْكَرِيمَةِ وَ ذُخْرِ هَذِهِ الْمُنْقَبَةِ الْعَظِيمَةِ صَلَّ عَلَيْهِ كَمَا وَفَى بِعَهْدِكَ وَ بَلَّغْ
رِسَالَاتِكَ وَ قَاتِلْ أَهْلَ الْجُحُودِ عَلَى تَوْحِيدِكَ وَ قَطَعْ رَحِمَ الْكُفْرِ فِي إِعْزَازِ دِينِكَ وَ لَبَسْ ثَوْبَ الْبُلُوِي فِي مُجَاهَدَةِ أَعْدَائِكَ وَ أَوْجِبْتَ
لَهُ بِكُلِّ أَدَى مَسَّهُ أَوْ كَيْدٍ أَحْسَسَ بِهِ مِنَ الْفِتْنَةِ الَّتِي حَاوَلْتَ قَتْلَهُ فَضَلَّيْلَهُ تَفُوقَ الْفَضَائِلِ وَ يَمْلِكُ بِهَا الْجَزِيلَ مِنَ نِوَالِكَ وَ قَدْ [فَلَقَدْ] أَسَرَّ
الْحَسِرَةَ وَ أَخْفَى الزُّفْرَةَ وَ تَجَرَّعَ الْغُصَّةَ وَ لَمْ يَتَخَطَّ مِمَّا مَثَلُ لَهُ وَ حَيْكِكَ [مَثَلُ مَنْ وَ حَيْكِكَ اللَّهُمَّ صَلَّ عَلَيْهِ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ صِلَاةً تَرْضَاهَا
لَهُمْ وَ بَلِّغُهُمْ مِمَّا تَحِيَّهُ كَثِيرَةً وَ سِلَامًا وَ آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي [مِنْ مِوَالِيهِمْ فَضْلًا وَ إِحْسَانًا وَ رَحْمَةً وَ عَفْرَانًا إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ بِسِ
چهار ركعت نماز زیارت بكن به دو سلام با هر سوره كه خواهی و چون فارغ شوی تسيح فاطمه زهراء سلام الله عليها را بخوان پس

بگو: اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ لَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ حَيَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَ اسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَّهُوا اللَّهُ تَوَابًا رَحِيمًا وَ لَمْ أَحْضُرْ زَمَانَ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَ قَدْ زُرْتُهُ رَاغِبًا تَائِبًا مِنْ سَيِّئِ عَمَلِي وَ مُسْتَغْفِرًا لَكَ مِنْ ذُنُوبِي وَ مَقْرًا لَكَ بِهَا وَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِهَا مِنِّي وَ مَتَّوَجِّهًا إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ بِمُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ عِنْدَكَ وَ جِهَا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا نَبِيَّ اللَّهِ يَا سَيِّدَ خَلْقِ اللَّهِ إِنِّي أَتَوَجَّهُ بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّكَ وَ رَبِّي لِتَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَ يَتَقَبَّلَ مِنِّي عَمَلِي وَ يَقْبِضَ لِي حَوَائِجِي فَكُنْ لِي شَفِيعًا عِنْدَ رَبِّكَ وَ رَبِّي فَنِعْمَ الْمَسْئُولُ الْمَوْلَى رَبِّي وَ نِعْمَ الشَّفِيعُ أَنْتَ يَا مُحَمَّدُ عَلَيَّكَ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَ أَوْجِبْ لِي مِنْكَ الْمَغْفِرَةَ وَ الرَّحْمَةَ وَ الرِّزْقَ الْوَاسِعَ الطَّيِّبَ النَّافِعَ كَمَا أَوْجَبْتَ لِمَنْ أَتَى نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ هُوَ حَتَّى فَاقَرَ لَهُ بِذُنُوبِهِ وَ اسْتَغْفَرَ لَهُ رَسُولُكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلَامُ فَغَفَرْتَ لَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ وَ قَدْ أَمَلْتُكَ وَ رَجَوْتُكَ وَ قُمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَ رَغِبْتُ إِلَيْكَ عَمَّنْ سِوَاكَ وَ قَدْ أَمَلْتُ جَزِيلَ تَوَابِكَ وَ إِنِّي لَمُقَرَّرٌ [مُقَرَّرٌ] غَيْرُ مُنْكَرٍ وَ تَائِبٌ إِلَيْكَ مِمَّا اقْتَرَفْتُ وَ عَائِدٌ بِكَ فِي هَذَا الْمَقَامِ مِمَّا قَدَّمْتُ مِنَ الْأَعْمَالِ الَّتِي تَقَدَّمْتُ إِلَيْهَا وَ نَهَيْتَنِي عَنْهَا وَ أَوْعَدْتَ عَلَيَّهَا الْعِقَابَ وَ أَعُوذُ بِكَرَمِ وَجْهِكَ أَنْ تَقِيمَنِي مَقَامَ الْحَزَنِيِّ وَ الذُّلِّ يَوْمَ تُهْتَكُ فِيهِ الْأَسْتَارُ وَ تَبْدُو فِيهِ الْأَسْرَارُ وَ الْفَضَائِحُ وَ تَزْعُدُ فِيهِ الْفَرَائِصُ يَوْمَ الْحَسِيرَةِ وَ النَّدَامَةَ يَوْمَ الْإِفْكَهِ يَوْمَ الْآزِفَةِ يَوْمَ التَّعَابُنِ يَوْمَ الْفُضْلِ يَوْمَ الْجَزَاءِ يَوْمًا كَانَ مَقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ يَوْمَ النَّفْخَةِ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ يَوْمَ النَّشْرِ يَوْمَ الْعَرْضِ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ يَوْمَ يَفْرُ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَ أُمِّهِ وَ أَبِيهِ وَ صِاحِبَتِهِ وَ بَيْنَهُ يَوْمَ تَشَقُّقِ الْمَارِضِ وَ أَكْتِافِ السَّمَاءِ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا يَوْمَ يَرُدُّونَ إِلَى اللَّهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَ لَا هُمْ يُنصَرُونَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ يَوْمَ يُرْدُونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ يَوْمَ يُرْدُونَ إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَى نُصْبٍ يُوفُضُونَ وَ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُسْتَشِرٌّ مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْوَاقِعَةِ يَوْمَ تُرْجَى الْمَارِضُ رَجِيًا يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ وَ تَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ وَ لَا يُسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا يَوْمَ الشَّاهِدِ وَ الْمَشْهُودِ يَوْمَ تَكُونُ الْمَلَائِكَةُ صَفَا صَفَا اللَّهُمَّ ارْحَمْ مَوْفِقِي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ بِمَوْفِقِي فِي هَذَا الْيَوْمِ وَ لَا تُخْزِنِي فِي ذَلِكَ الْمَوْقِفِ [الْيَوْمِ] بِمَا جَنَيْتُ عَلَى نَفْسِي وَ اجْعَلْ يَا رَبِّ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَعَ أَوْلِيَائِكَ مُنْطَلِقِي وَ فِي زَمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَحْشَرِي وَ اجْعَلْ حَوْضَهُ مَوْرِدِي وَ فِي الْغُرِّ الْكِرَامِ مَصْدَرِي وَ أَعْطِنِي كِتَابِي بِيَمِينِي حَتَّى أَفُوزَ بِحَسَنَاتِي وَ تَبَيَّضَ بِهِ وَجْهِي وَ تُبَسِّرَ بِهِ حَسَابِي وَ تَرْجِحَ بِهِ مِيزَانِي وَ أَمْضِي مَعَ الْفَائِزِينَ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ إِلَى رِضْوَانِكَ وَ جَنَّاتِكَ إِلَهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ تُفْضَحَنِي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ بَيْنَ يَدَيِ الْخَلَائِقِ بِجَرِيرَتِي أَوْ أَنْ أَلْقَى الْحَزَنِيَّ وَ النَّدَامَةَ بِخَطِيئَتِي أَوْ أَنْ تَظْهَرَ فِيهِ سَيِّئَاتِي عَلَى حَسَنَاتِي أَوْ أَنْ تُنَوَّهَ بَيْنَ الْخَلَائِقِ بِاسْمِي يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ الْعَفْوُ الْعَفْوُ السُّتْرُ السُّتْرُ اللَّهُمَّ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ فِي مَوَاقِفِ الْأَشْرَارِ مَوْفِقِي أَوْ فِي مَقَامِ الْأَشْقِيَاءِ مَقَامِي وَ إِذَا مَيَّزْتَ بَيْنَ خَلْقِكَ فَسِقْتُ كَلَا بِأَعْمَالِهِمْ زَمْرًا إِلَى مَنَازِلِهِمْ فَسُقْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَ فِي زَمْرَةِ أَوْلِيَائِكَ الْمُتَّقِينَ إِلَى جَنَاتِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ پس وداع کن آن حضرت را و بگو: السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيَّكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ النَّذِيرُ السَّلَامُ عَلَيَّكَ أَيُّهَا السَّرَاحُ الْمُنِيرُ السَّلَامُ عَلَيَّكَ أَيُّهَا السَّفِيرُ بَيْنَ اللَّهِ وَ بَيْنَ خَلْقِهِ أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَ الْأَرْحَامِ الْمَطْهَرَةِ لَمْ تُنَجِّنِكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسَتِهَا وَ لَمْ تُلْبَسِكَ مِنْ مُدْلَهَمَاتِ نِيَابِهَا وَ أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنِّي مُؤْمِنٌ بِكَ وَ بِالْإِثْمَةِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ مُوقِنٌ بِجَمِيعِ مَا أَتَيْتَ بِهِ رَاضٍ مُؤْمِنٌ وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْإِثْمَةَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ أَعْلَامُ الْهُدَى وَ الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَ الْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَةِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلَامُ وَ إِنَّ تَوْفِيقِي فَإِنِّي أَشْهَدُ فِي مَمَاتِي عَلَى مَا أَشْهَدُ عَلَيْهِ فِي حَيَاتِي أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ حَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ وَ أَنَّ الْإِثْمَةَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ أَوْلِيَاؤُكَ وَ أَنْصَارُكَ وَ حُجَجُكَ عَلَى خَلْقِكَ وَ خُلَفَاؤُكَ فِي عِبَادِكَ وَ أَعْلَامُكَ فِي بِلَادِكَ وَ حُزَانُ عِلْمِكَ وَ حَفْظُهُ سِرِّكَ وَ تَرَاجِمُهُ وَحِيكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَلِّغْ رُوحَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِي سَاعَتِي هَذِهِ وَ فِي كُلِّ سَاعَةٍ تَحِيَّةً مِنِّي وَ سَلَامًا وَ السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَ رَحْمَةً اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ تَسْلِيمِي عَلَيْكَ شَيْخٌ فِي رُوحِكَ وَ سَيِّدٌ فِي جَمَالِ الْإِسْبُوعِ فِي أَعْمَالِ رُوحِ جَمْعِهِ فَرَمُودَهُ أَنْدَكُ مَسْتَحَبٌّ اسْتِ زِيَارَتِ حَضْرَتِ رَسُولِ وَ أُمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فِي رُوحِ جَمْعِهِ وَ رَوَايَتِ كَرْدَه‌آندِازِ حَضْرَتِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ كِهْ فَرَمُودُ:

هر که خواهد زیارت کند قبر رسول خدا و قبر امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین و قبرهای سایر حجج طاهره علیهم السلام را و در شهر خود باشد پس در روز جمعه غسل کند و دو جامه پاکیزه بپوشد و بیرون رود به صحرائی و به روایت دیگر بر بام خانه بالا رود پس چهار رکعت نماز بگذارد با هر سوره که میسر شود پس چون تشهد و سلام نماز دهد برخیزد رو به قبله و بگوید: السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ الْمُرْسَلُ وَالْوَصِيُّ الْمُرْتَضَى وَالسَّيِّدَةُ الْكُبْرَى وَالسَّيِّدَةُ الرَّهْرَاءُ وَالسَّبْطَانِ الْمُتَجَبَّانِ وَالْأَوْلَادُ الْأَعْلَامُ وَالْأُمَّنَاءُ الْمُتَجَبُّونَ [الْمُسَدِّ تَخْرُونَ حِنْتُ انْقِطَاعَا إِلَيْكُمْ وَإِلَى آبَائِكُمْ وَوَلَدِكُمْ الْخَلْفِ عَلَى بَرَكَهَةِ الْحَقِّ قَلْبِي لَكُمْ مَسْلُومٌ وَنَصِيرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بِدِينِهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عِدْوِكُمْ إِنِّي لِمِنَ الْقَائِلِينَ بِفَضْلِكُمْ مُقَرَّرٌ بَرَجَعْتُكُمْ لَا أَنْكِرُ لِلَّهِ قُدْرَةً وَلَا أَرْعُمُ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ يُسَبِّحُ اللَّهَ بِأَسْمَائِهِ جَمِيعُ خَلْقِهِ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ وَأَرْوَا حِكْمَكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ مؤلف گوید که: روایات بسیار وارد شده که از هر کجا سلام و صلوات بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرستاده شود به آن حضرت برسد و در روایتی وارد شده که: ملکی موکل است بر آنکه هر مؤمنی که بگوید صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آن ملک در جواب او گوید وَعَلَيْكَ بِسَلَامٍ مِنْ رَبِّكَ وَرَحْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِ مِنْ بَعْدِي وَرَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ و آله عرض کند یا رسول الله فلان شخص سلام بر شما رسانید آن حضرت فرماید وَعَلَيْهِ السَّلَامُ و در روایت معتبر است که آن حضرت فرمود: هر که زیارت کند قبر مرا بعد از موت من خواهد بود مثل کسی که هجرت کرده به سوی من در حیات من پس هر گاه استطاعت ندارید که به زیارت قبر من بیایید سلام بفرستید به سوی من که آن سلام می‌رسد به من و اخبار به این مضمون بسیار است و ما در باب اول در ذکر زیارت حجج طاهره در ایام هفته دو زیارت برای حضرت رسول صلی الله علیه و آله در روز شنبه نقل کردیم اگر خواستی به آنجا رجوع کن و به فیض خواندن آن خود را نایل ساز و بیاید در زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در اذن دخول مطهرش زیارت مختصری از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و شایسته است صلوات فرستادن بر آن حضرت به آن صلواتی که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بر آن جناب فرستاده در یکی از خطب خود در روز جمعه چنانچه در روضه کافی است إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَحَنَّنْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرْفَ وَالْفَضِيلَةَ وَالْمَنْزِلَةَ الْكَرِيمَةَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ أَعْظَمَ الْخَلَائِقِ كُلِّهِمْ شَرَفًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَقْرَبَهُمْ مِنْكَ مَقْعَدًا وَأَوْجَهُهُمْ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ جَاهًا وَأَفْضَلَهُمْ عِنْدَكَ مَنْزِلَةً وَنَصِيبًا اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا أَشْرَفَ الْمَقَامِ وَجِبَاءَ السَّلَامِ وَشَفَاعَةَ الْإِسْلَامِ اللَّهُمَّ وَالْحَقُّنَا بِهِ غَيْرَ خَزَائِيَا وَلَا نَاكِبِينَ وَلَا نَادِمِينَ وَلَا مُبَدِّلِينَ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ و بیاید در اواخر باب زیارات ذکر صلواتی بر آن حضرت و آل او

زیارت ائمه بقیع علیهم السلام

زیارت ائمه بقیع علیهم السلام

یعنی حضرت امام حسن مجتبی و امام زین العابدین و امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهم السلام چون خواستی زیارت کنی این بزرگواران را باید بعمل آوری آنچه در آداب زیارات ذکر شد از غسل و طهارت و پوشیدن جامه‌های پاک و پاکیزه و استعمال بوی خوش و رخصت طلبیدن در دخول و نحو اینها و بگو نیز: يَا مَوْلَىي يَا أَبْنََاءَ رَسُولِ اللَّهِ عَبَّدُكُمْ وَأَبْنُ أُمَّتِكُمُ الدَّلِيلُ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَالْمُضْعِفُ [الْمُضْعِفُ فِي عُلُوِّ قَدْرِكُمْ وَالْمُعْتَرِفُ بِحَقِّكُمْ جَاءَكُمْ مُسْتَجِيرًا بِكُمْ قَاصِدًا إِلَى حَرَمِكُمْ مُتَقَرِّبًا إِلَى مَقَامِكُمْ مُتَوَسِّلًا إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِكُمْ أَدْخُلْ يَا مَوْلَىي أَدْخُلْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ أَدْخُلْ يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ الْمُحَدِّقِينَ بِهَذَا الْحَرَمِ الْمُقِيمِينَ بِهَذَا الْمَشْهَدِ وَبَعْدَ از خشوع و خضوع و رقت داخل شو و پای راست را مقدم دار و بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

الْفَرْدِ الصَّمِدِ الْمَاجِدِ الْأَحَدِ الْمُتَفَضِّلِ الْمَنَّانِ الْمُتَطَوِّلِ الْحَنَّانِ الَّذِي مَنَّ بِطَوْلِهِ وَ سَهَّلَ زِيَارَةَ سَادَاتِي بِإِحْسَانِهِ وَ لَمْ يَجْعَلْنِي عَنْ زِيَارَتِهِمْ مَمْنُوعًا بَلْ تَطَوَّلَ وَ مَنَحَ پَسَ نَزْدِيكَ قُبُورَ مَقْدَسِهِ اِيْشَانَ بَرُو وَ پَسْتُ بَه قَبْلَهُ وَ رُو بَه قَبْرِ اِيْشَانَ كُنْ وَ بَكُو: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ اَئِمَّةَ الْهُدَى السَّلَامُ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْتَقْوَى السَّلَامُ عَلَيْكُمْ اَيُّهَا الْحَجِجُ عَلَيَّ اَهْلَ الدُّنْيَا السَّلَامُ عَلَيْكُمْ اَيُّهَا الْقَوَامُ فِي الْبَرِيَّةِ بِالْقِسْطِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الصَّفْوَةِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ آلَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ اَهْلَ النَّجْوَى اَشْهَدُ اَنَّكُمْ قَدْ بَلَّغْتُمْ وَ نَصَّيْتُمْ وَ صَيَّرْتُمْ فِي ذَاتِ اللَّهِ وَ كَذَّبْتُمْ وَ اُسَيَّءَ اِلَيْكُمْ فَغَفَرْتُمْ وَ اَشْهَدُ اَنَّكُمْ الْاَئِمَّةُ الرَّاشِدُونَ الْمُهْتَدُونَ وَ اَنَّ طَاعَتَكُمْ مَفْرُوضَةٌ وَ اَنَّ قَوْلَكُمْ الصِّدْقُ وَ اَنَّكُمْ دَعَوْتُمْ فَلَمْ تُجَابُوا وَ اَمَرْتُمْ فَلَمْ تُطَاعُوا وَ اَنَّكُمْ دَعَايِمُ الدِّينِ وَ اَرْكَانُ الْمَارِضِ لَمْ تَزَالُوا بِعَيْنِ اللَّهِ يَنْسَخُكُمْ مِنْ اَصْلَابِ كُلِّ مُطَهَّرٍ وَ يَقْلُكُمْ مِنْ اَرْحَامِ الْمُطَهَّرَاتِ لَمْ تُدْنِسِكُمْ الْجَاهِلِيَّةُ الْجَهْلَاءُ وَ لَمْ تَشْرَكَ فِيكُمْ فَتَنُ الْاَهْوَاءِ طَيْبَتُمْ وَ طَابَ مَبْنَتُكُمْ مَنْ بَكُمْ عَلَيْنَا دَيَانُ الدِّينِ فَجَعَلَكُمْ فِي بَيُوتِ اَذْنِ اللَّهِ اَنْ تُزْفَعَ وَ يَذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَ جَعَلَ صَلَاتِنَا عَلَيْكُمْ رَحْمَةً لَنَا وَ كَفَّارَةً لِدُنُوبِنَا اِذَا اخْتَارَكُمْ اللَّهُ لَنَا وَ طَيَّبَ خَلْقَنَا بِمَا مَنَّ عَلَيْنَا مِنْ وِلَايَتِكُمْ وَ كُنَّا عِنْدَهُ مُسْتَمِينَ بِعِلْمِكُمْ مُعْتَرِفِينَ بِتَصَدِيقِنَا اِيَّاكُمْ وَ هَذَا مَقَامٌ مِنْ اَسْرَفٍ وَ اَخْطَا وَ اسْتَكَانَ وَ اَقْرَبَ بِيَا جَنِي وَ رَجَا بِمَقَامِهِ الْخِلَاصِ وَ اَنْ يَسْتَنْفِذَهُ بِكُمْ مُسْتَنْفِذُ الْهَلَكِي مِنَ الرَّدَى فَكُونُوا لِي شُفَعَاءَ فَقَدْ وَفَدْتُ اِلَيْكُمْ اِذْ رَغِبَ عَنْكُمْ اَهْلُ الدُّنْيَا وَ اتَّخَذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُؤًا وَ اسْتَكْبَرُوا عَنْهَا وَ دَرِ اِيْنَجَا سِرْ بِالَا كُنْ وَ بَكُو يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَشْهُو وَ دَائِمٌ لَا يَلْهُو وَ مُحِيطٌ بِكُلِّ شَيْءٍ لَكَ الْمَنُّ بِمَا وَفَّقْتَنِي وَ عَزَّفْتَنِي بِمَا اَقَمْتَنِي عَلَيْهِ اِذْ صَدَّ عَنْهُ عِبَادُكَ وَ جَهَلُوا مَعْرِفَتَهُ وَ اسْتَخَفُّوا بِحَقِّهِ وَ مَالُوا اِلَى سِوَاهُ فَكَانَتْ اَلْمِنَّةُ مِنْكَ عَلَيَّ مَعَ اَقْوَامِ خَصَصْتَهُمْ بِمَا خَصَصْتَنِي بِهِ فَلَمَكَ الْحَمْدُ اِذْ كُنْتُ عِنْدَكَ فِي مَقَامِي هَذَا مِذْكُورًا مَكْتُوبًا فَلَا تَحْرِمْنِي مَا رَجَوْتُ وَ لَا تَحْيِيْنِي فِيمَا دَعَوْتُ بِحَرَمِهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ صَيَّلِي اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ پَسَ دَعَا كُنْ اَزْ بَرَايْ خُودْ بَه هَرْ چَه خُوهِي وَ شَيْخِ طُوسِي رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ دَر تَهْذِيبِ فَرْمُودَه كَه بَعْدَ اَزْ اَنْ هَشْتِ رَكَعْتِ نَمَازِ زِيَارْتِ بَكُنْ يَعْني اَزْ بَرَايْ هَرِ اِمَامِي دُو رَكَعْتِ وَ شَيْخِ طُوسِي وَ سَيِّدِ بِنِ طَاوُوسِ كَفْتَهْ اَنْدَ كَه: چُونِ خُوهِي اِيْشَانَ رَا وِدَاعِ كُنِي بَكُو: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ اَئِمَّةَ الْهُدَى وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ اَسْتَوْدِعُكُمْ اللَّهُ وَ اَقْرَأُ عَلَيْكُمْ السَّلَامَ اَمَّنًا بِاللَّهِ وَ بِالرَّسُولِ وَ بِمَا جِئْتُمْ بِهِ وَ دَلَلْتُمْ عَلَيْهِ اَللَّهُمَّ فَارْتَبِنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ پَسَ دَعَا بَسِيَارِ كُنْ وَ اَزْ خُودَا سَوَالِ كُنْ كَه دِيْگَرِ تَرَا بَه زِيَارْتِ اِيْشَانَ بَرْگَرْدَانْدِ وَ اَخْرَ عَهْدِ تُو نَبَاشْدِ اَزْ زِيَارْتِ اِيْشَانَ وَ عِلَامَه مَجْلِسِي رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ دَر بَحَارِ زِيَارْتِ مَبْسُوطِي اَزْ يَكِي اَزْ نَسْخِ قَدِيمَه اِيْرَادِ فَرْمُودَه وَ چُونِ بَه تَصْرِيحِ اِيْشَانَ وَ دِيْگَرَانِ بَهْتَرِيْنَ زِيَارْتِ بَرَايْ اِيْشَانَ زِيَارْتِ جَامِعَه اسْتِ كَه اِنْ شَاءَ اللَّهُ بَعْضِي اَزْ اَنْهَا بَعْدَ اَزْ اَيْنِ مَذْكَورِ خُوهْدِ شَدْ مَا دَر اَيْنِ مَقَامِ بَه هَمِيْنَ قَدْرِ اَكْتِفَا نَمُودِيْمِ وَ دَر بَابِ اَوْلِ دَر ذَكَرِ زِيَارْتِ حَجَّجِ طَاهِرَه عَلَيْهِمُ السَّلَامِ دَر اِيَامِ هَفْتَه زِيَارْتِي بَرَايْ جَنَابِ اِمَامِ حَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامِ وَ زِيَارْتِي بَرَايْ اَيْنِ سَهْ اِمَامِ دِيْگَرِ نَقْلِ كَرْدِيْمِ اَزْ اَنْهَا غَفْلَتِ نَشُودِ وَ بَدَانِ كَه مَا دَر زِيَارْتِ هَرِ يَكِ اَزْ حَجَّجِ طَاهِرَه عَلَيْهِمُ السَّلَامِ غَيْرِ اَزْ ائِمَّه بَقِيْعِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتِي بَرَايْ صَاحِبِ زِيَارْتِ ذَكَرِ مِي كُنِيْمِ وَ دَر صَلَوَاتِ بَرِ اَيْنِ بَزْرْگُورَانِ اَكْتِفَا مِي كُنِيْمِ بَه صَلَوَاتِي كَه دَر اَخْرَ بَابِ زِيَارْتِ ذَكَرِ مِي شُودِ بَه اَنْجَا رَجُوعِ كُنْ وَ بَه ذَكَرِ صَلَوَاتِ بَرِ اِيْشَانَ مِيْزَانَ اَعْمَالِ حَسَنَه خُودِ رَا سَنْگِيْنَ نَمَا وَ نِيْزِ بَدَانِ كَه كَثْرَتِ شُوقِ اَيْنِ مَهْجُورِ شَكْسْتَه بَه اَنْ مَشَاهِدِ مَشْرَفَه مَرَا وَاْدَارِ مِي كَنْدِ كَه اَزْ قَصِيْدَه هَائِيَه فَاضِلِ اَوْحَدِي مَادِحِ آلِ اَحْمَدِي جَنَابِ شَيْخِ اَزْرِي رَضْوَانِ اللَّهِ عَلَيْهِ كَه اَزْ شَيْخِ الْفَقَهَاءِ الْعِظَامِ خَاتَمِ الْمَجْتَهِدِيْنَ الْفَخَامِ شَيْخِ مُحَمَّدِ حَسَنِ صَاحِبِ جَوَاهِرِ الْكَلَامِ نَقْلِ شَدْ كَه اَرْزُو مِي كَرْدِ كَه اَنْ قَصِيْدَه دَر نَامَه اَعْمَلِ اَوْ نُوْشْتَه شُودِ وَ جَوَاهِرِ دَر نَامَه اَعْمَلِ اَزْرِي چَنْدِ شَعْرِي كَه مَنَاسِبِ بَا اَيْنِ مَقَامِ اسْتِ دَر اَيْنْجَا ذَكَرِ نَمُودَه خُودِ رَا بَه اَنْ مَشْغُولِ نَمَايْمِ

قصیده هائیه

قال رحمه الله: إِنَّ تِلْكَ الْقُلُوبَ أَقْلَقَهَا الْوَجْدُ وَ أَدْمَى تِلْكَ الْعُيُونَ بُكَاهَا كَانَ أَنْكِي الْخُطُوبِ لَمْ يُبَكِّكْ مَنِّي مُقْلَبَةً لَكِنْ الْهَوَى أَبْكَاهَا كُلَّ يَوْمٍ لِلْحَادِثَاتِ عَوَادٍ لَيْسَ يَقْوَى رَضْوَى عَلَيَّ مُلْتَقَاهَا كَيْفَ يُرْجَى الْخِلَاصُ مِنْهُنَّ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ مِنْ سَيِّدِ الرُّسُلِ طَهْ مَعْقِلِ الْخَائِفِينَ مِنْ كُلِّ خَوْفٍ أَوْفَرِ الْعُرْبِ ذِمَّةً أَوْفَاهَا مَضِيْدُ الْعِلْمِ لَيْسَ إِلَّا- لَمَدِيْهِ خَبْرُ الْكَاثِبَاتِ مِنْ مُبْتَدَاهَا فَاضٌ لِلْخَلْقِ مِنْهُ عِلْمٌ وَ حِلْمٌ أَخَذَتْ مِنْهُمَا

الْعُقُولُ نُهَاهَا نَوَّهَتْ بِاسْمِهِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ كَمَا نَوَّهَتْ بِصُبْحِ ذَكَاهَا وَغَدَتْ تَنْشُرُ الْفَضَائِلَ عَنْهُ كُلُّ قَوْمٍ عَلَى اخْتِلَافٍ لُغَاهَا طَرِبَتْ لِاسْمِهِ الثَّرَى فَاسْتِطَالَتْ فَوْقَ غُلُوْبِهِ السَّمَا سِيْفُلَاهَا جَازَ مِنْ جَوْهَرِ التَّسَدُّسِ ذَاتَا تَاهَتْ الْأَنْبِيَاءُ فِي مَعْنَاهَا لَا تُجَلُّ فِي صَفَاتِ أَحْمَدٍ فِكْرًا فَهِيَ الصُّورَةُ الَّتِي لَنْ تَرَاهَا أَى خَلْقٍ لِلَّهِ أَعْظَمُ مِنْهُ وَهُوَ الْعَايَةُ الَّتِي اسْتَفْصَاهَا قَلْبُ الْخَافِقِينَ ظَهَرَا لِطَبْنِ فَرَأَى ذَاتَ أَحْمَدَ فَاجْتَبَاهَا لَسِيَتْ أَنْسَى لَهُ مَنَازِلَ قُدْسٍ قَدْ بَنَاهَا التَّقَى فَأَعْلَى بَنَاهَا وَرَجَالًا أَعَزَّهُ فِي يَبُوتِ أذنَ اللَّهُ أَنْ يُعَزَّ حِمَاهَا سَادَةٌ لَا تُرِيدُ إِلَّا رِضَى اللَّهِ كَمَا لَا يُرِيدُ إِلَّا رِضَاهَا خَصَّهَا مِنْ كَمَالِهِ بِالْمَعَانِي وَبِأَعْلَى أَسْمَائِهِ سَمَاهَا لَمْ يَكُونُوا لِلْعَرْشِ إِلَّا كُنُوزًا خَافِيَاتٍ سُبْحَانَ مَنْ أَبْدَاهَا كَمْ لَهُمُ الْأَنْسُ عَنْ اللَّهِ تَبَّى هِيَ أَقْلَامُ حِكْمِهِ قَدْ بَرَاهِيَا وَهُمْ الْأَعْيُنُ الصَّحِيحَاتُ تَهْدِي كُلَّ عَيْنٍ مَكْفُوفَةٍ عَيْنَاهَا عِلْمَاءُ أَيْمُهُ حُكْمَاءُ يَهْتَدِي النُّجْمُ بِاتِّبَاعِ هَذَا قَادَةَ عِلْمُهُمْ وَرَأَى حِجَاهُمْ مَسْمَعًا كُلَّ حِكْمِهِ مَنْظَرَاهَا مَا أَبَالِي وَلَوْ أَهَيْلَتْ عَلَى الْأَرْضِ السَّمَاوَاتُ بَعْدَ نَيْلِ وِلَاهَا

ذکر سایر زیارات در مدینه طیبه نقل از مصباح الزائر و غیره

زیارت ابراهیم بن رسول الله صلی الله علیه و آله

می ایستی نزدیک قبر و می گویی: السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى صَفِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى نَجِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَخَاتَمِ الْمُرْسَلِينَ وَخَيْرِهِ اللَّهُ مِنْ خَلْقِهِ فِي أَرْضِهِ وَسَمَائِهِ السَّلَامُ عَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَائِهِ وَرُسُلِهِ السَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ وَالشُّعَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الرُّوحُ الزَّكِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا النَّفْسُ الشَّرِيفَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا السَّلَامَةُ الطَّاهِرَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا النَّسَمَةُ الزَّكِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَيْرِ الْوَرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ النَّبِيِّ الْمُجْتَبَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْمُبْعُوثِ إِلَى كَافَّةِ الْوَرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ السَّرَّاجِ الْمُنِيرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْمُؤَيَّدِ بِالْقُرْآنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْمُرْسَلِ إِلَى الْإِنْسِ وَالْجَانِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ صَاحِبِ الرَّايَةِ وَالْعَلَامَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الشَّفِيعِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ مَنْ حَبَاهُ اللَّهُ بِالْكَرَامَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ اخْتَارَ اللَّهُ لَكَ دَارَ إِنْعَامِهِ قَبْلَ أَنْ يَكْتُبَ عَلَيْكَ أَحْكَامَهُ أَوْ يُكَلِّفَكَ حَلَالَهُ وَحَرَامَهُ فَتَقَلِّكَ إِلَيْهِ طَبِيًّا زَاكِيًّا مَرْضِيًّا طَاهِرًا مِنْ كُلِّ نَجَسٍ مُقَدَّسًا مِنْ كُلِّ دَنَسٍ وَبَوَّأَكَ جَنَّةَ الْمَأْوَى وَرَفَعَكَ إِلَى الدَّرَجَاتِ الْعُلَى وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ صِلَاةً تَقَرُّ بِهَا عَيْنُ رَسُولِهِ وَتَبْلُغُهُ أَكْبَرُ مِأْمُولِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ أَفْضَلَ صِلَمَاتِكَ وَأَزْكَاهَا وَأَنْمَى بَرَكَاتِكَ وَأَوْفَاهَا عَلَى رَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى مَنْ نَسَلَ مِنْ أَوْلَادِهِ الطَّيِّبِينَ وَعَلَى مَنْ خَلَفَ مِنْ عِتْرَتِهِ الطَّاهِرِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَفِيِّكَ وَإِبْرَاهِيمَ نَجْلِ نَبِيِّكَ أَنْ تَجْعَلَ سَعْيِي بِهِمْ مَشْكُورًا وَذَنْبِي بِهِمْ مَغْفُورًا وَحَيَاتِي بِهِمْ سَعِيدَةً وَعَاقِبَتِي بِهِمْ حَمِيدَةً وَحَوَائِجِي بِهِمْ مَقْضِيَّةً وَأَفْعَالِي بِهِمْ مَرْضِيَّةً وَأُمُورِي بِهِمْ مَشْعُودَةً وَشَوْئِي بِهِمْ مَحْمُودَةً اللَّهُمَّ وَأَحْسِنْ لِي التَّوْفِيقَ وَنَفْسَ عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَصِدْقِي لِلَّهِمَّ جَنَّتِي عِقَابِكَ وَامْتَحِنِي ثَوَابِكَ وَأَسْكِنِي جَنَّاتِكَ وَأَرْزُقْنِي رِضْوَانِكَ وَأَمَانِكَ وَأَشْرِكْ لِي فِي صَالِحِ دُعَائِي وَالْإِدَّتِي وَوُلْدِي وَجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْمَيُوتِ إِنَّكَ وَلِيُّ الْبَاقِيَاتِ الصَّالِحَاتِ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ پس می خواهی حاجتهای خود را و دو رکعت نماز زیارت می گزاری

زیارت جناب فاطمه بنت اسد والده حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

می ایستی نزد قبر آن مخدره و می گویی: السَّلَامُ عَلَى نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ سَيِّدِ الْأَوْلِيَيْنِ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ سَيِّدِ الْأَخْرَيْنِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ بَعَثَهُ اللَّهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ أَسَدِ الْهَاشِمِيَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الصَّديقَةُ الْمَرْضِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا النَّبِيَّةُ النَّقِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْكَرِيمَةُ الرَّضِيَّةُ [الْمَرْضِيَّةُ] السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا كَافِلَةَ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالِدَةَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ ظَهَرَتْ

شده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که فرمود: هر که زیارت کند مرا و زیارت نکند عمم حمزه را همانا مرا جفا کرده و این فقیر در بیت الاحزان فی مصائب سیده النسوان نقل کردم که حضرت فاطمه صلوات الله علیها بعد از وفات پدر بزرگوار خود هر هفته روز دوشنبه و پنجشنبه به زیارت حمزه و شهداء احد می‌رفت و نماز می‌خواند و دعا می‌کرد در آنجا و ترک نکرد تا وفات فرمود و محمود بن لبید گفته که: آن سیده جلیله سر قبر حمزه می‌رفت و گریه می‌کرد و من در یکی از روزها به زیارت حمزه مشرف شدم دیدم که آن مظلومه نزد قبر حمزه مشغول به گریه است من صبر کردم تا گریه‌اش ساکن گشت نزدیک رفتم و سلام کردم و گفتم یا سیده النسوان به حق خدا قسم است که رگهای دلم را قطع کردی از این گریه‌ات فرمود ای ابا عمرو برای من شایسته است گریستن زیرا که به من رسیده است مصیبت بهترین پدرها رسول خدا صلی الله علیه و آله پس فرمود وا شوقاه إلی رسول الله و انشاد کرد: إِذَا مَاتَ يَوْمًا مَيِّتٌ قَلَّ ذِكْرُهُ وَ ذِكْرُ أَبِي مُيَدِّ مَاتَ وَاللَّهِ أَكْثَرُ وَ شَيْخٌ مَفِيدٌ فَرَمُودَةٌ: وَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ آلِهِ فِي حَيَاتِهِ بِزِيَارَةِ قَبْرِ حَمَزَةَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ كَانَ يَلُمُّ بِهِ وَ بِالشَّهَدَاءِ وَ لَمْ تَزَلْ فَاطِمَةُ عَلَيْهَا السَّلَامُ بَعْدَ وَفَاتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ تَعُدُّوْا إِلَى قَبْرِهِ وَ تَزُوحُ وَ الْمُسْلِمُونَ يَتَّبِعُونَ عَلَى زِيَارَتِهِ وَ مُلَازِمَةَ قَبْرِهِ

زیارت قبور شهداء رضوان الله عليهم به احد

می‌گویی در زیارت ایشان: السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الشُّهَدَاءُ الْمُؤْمِنُونَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ الْإِيمَانِ وَ التَّوْحِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ وَ أَنْصَارَ رَسُولِهِ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلَامُ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ اخْتَارَكُمْ لِدِينِهِ وَ اصْطَفَاكُمْ لِرَسُولِهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ قَدْ جَاهَدْتُمْ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَ دَبَبْتُمْ عَنْ دِينِ اللَّهِ وَ عَنْ نَبِيِّهِ وَ جَدْتُمْ بِأَنْفُسِكُمْ دُونَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ قُتِلْتُمْ عَلَى مِنْهَاجِ رَسُولِ اللَّهِ فَجَزَاكُمْ اللَّهُ عَنْ نَبِيِّهِ وَ عَنْ الْإِسْلَامِ وَ أَهْلِهِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَ عَزَّفْنَا وُجُوهَكُمْ فِي مَحَلِّ رِضْوَانِهِ وَ مَوْضِعِ إِكْرَامِهِ مَعَ النَّبِيِّينَ وَ الصَّادِقِينَ وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ وَ حَسَنَ أَوْلِيَاكُمْ رَفِيقًا أَشْهَدُ أَنَّكُمْ حَزْبُ اللَّهِ وَ أَنَّ مَنْ حَارَبَكُمْ فَقَدْ حَارَبَ اللَّهَ وَ أَنَّكُمْ لِمِنَ الْمُقَرَّبِينَ الْفَائِزِينَ الَّذِينَ هُمْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ فَعَلَى مَنْ قَتَلَكُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَ الْمَلَائِكَةِ وَ النَّاسِ أَجْمَعِينَ أَتَيْتُكُمْ يَا أَهْلَ التَّوْحِيدِ زَائِرًا وَ بِحَقِّكُمْ عَارِفًا وَ بِزِيَارَتِكُمْ إِلَى اللَّهِ مُتَقَرَّبًا وَ بِمَا سَبَقَ مِنْ شَرِيفِ الْأَعْمَالِ وَ مَرْضِيَّ الْأَفْعَالِ عَالِمًا فَعَلَيْكُمْ سَلَامُ اللَّهِ وَ رَحْمَتُهُ وَ بَرَكَاتُهُ وَ عَلَى مَنْ قَتَلَكُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَ غَضَبُهُ وَ سَخَطُهُ اللَّهُمَّ أَنْفَعْنِي بِزِيَارَتِهِمْ وَ ثَبِّتْنِي عَلَى قَصْدِهِمْ وَ تَوَفَّنِي عَلَى مَا تَوَفَّيْتَهُمْ عَلَيْهِ وَ اجْمَعْ بَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ فِي مُسْتَقَرِّ دَارِ رَحْمَتِكَ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ لَنَا قَرُطٌ وَ نَحْنُ بِكُمْ لِأَحْقُونَ وَ مِى خَوَانِ سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ را آنچه توانی و بعضی گفته‌اند که نزد هر مزوری دو رکعت نماز زیارت می‌گزارى و بر مى‌گرددى إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى

ذکر مساجد معظمه در مدینه منوره

[مسجد قبا]

از جمله مساجد قبا است که بنا شده بر پرهیزکاری از روز اول و روایت شده که: هر که برود به آن مسجد و دو رکعت نماز در آن گزارد بر گردد با ثواب عمره پس برو به این مسجد شریف و دو رکعت نماز تحیت مسجد به جا آور و بخوان تسبیح زهراء علیها السلام را پس بخوان زیارت جامعه را که اولش السَّلَامُ عَلَى أَوْلِيَاءِ اللَّهِ است و ما آن را زیارت اول جامعه قرار می‌دهیم و بیاید در اواخر باب إِنْ شَاءَ اللَّهُ پس بخوان خدا را و بگو یا کائنا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ و این دعایی است طولانی نقلش منافی با اختصار است هر که خواهد به مزار بحار رجوع کند و نماز می‌گزارى در

مشربه أم ابراهیم

یعنی غرفه مادر حضرت ابراهیم بن رسول الله صلی الله علیه و آله که آن مسکن و محل نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله بوده است

[مسجد فضیخ]

و در مسجد فضیخ نماز می‌گزارای که در نزدیکی مسجد قبا است و آن را مسجد رد شمس نیز می‌گویند

[مسجد أحزاب]

و در مسجد فتح که مسجد أحزاب نیز می‌گویند و چون در مسجد فتح از نماز فارغ شدی بگو: **يَا صَرِيحَ الْمَكْرُوبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا مُغِيثَ الْمُهْمُومِينَ اَكْشِفْ عَنِّي ضُرِّي وَ هَمِّي وَ كَرْبِي وَ غَمِّي كَمَا كَشَفْتَ عَن نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلهِ هَمَّهُ وَ كَفَيْتَهُ هَوْلَ عَيْدُوهِ وَ اَكْفِنِي مَا اَهَمَّنِي مِنْ اَمْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ** و نماز می‌گزارای در خانه حضرت امام زین العابدین و خانه امام جعفر صادق علیهما السلام و مسجد سلمان و مسجد امیر المؤمنین علیه السلام که محاذی قبر حمزه است و مسجد مباحله آن قدر که بتوانی و دعا می‌کنی به آنچه خواهی **إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى**

زیارت وداع

هرگاه خواستی از مدینه بیرون آیی غسل کن و برو نزد قبر پیغمبر صلی الله علیه و آله و به عمل آور آنچه پیشتر می‌کردی پس وداع کن آن حضرت را و بگو: **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَشْتَدُّ دُعَاكَ اللَّهُ وَ أَشْتَرُّ عَيْكَ وَ أَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ آمَنْتُ بِاللَّهِ وَ بِمَا جِئْتَ بِهِ وَ دَلَّلْتَ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلُهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَةِ قَبْرِ نَبِيِّكَ فَإِنْ تَوَفَّيْتَنِي قَبْلَ ذَلِكَ فَإِنِّي أَشْهَدُ فِي مَمَاتِي عَلَى مَا شَهِدْتُ عَلَيْهِ فِي حَيَاتِي أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلهِ وَ حَضرت صادق علیه السلام در وداع قبر پیغمبر صلی الله علیه و آله به یونس بن یعقوب فرموده که بگو **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ تَسْلِيمِي عَلَيْكَ** مؤلف گوید که: ما در کتاب هدیه الزائرین در بیان تکالیف زوار در مدینه طیبه گفتیم که از چیزهایی که مهم است برای ایشان آنکه مادامی که در مدینه معظمه هستند فرصت غنیمت دانسته نماز بسیار کنند در مسجد حضرت رسول صلی الله علیه و آله که نماز در آنجا مقابل ده هزار نمازی است که در جای دیگر کرده شود و بهترین مکانهای مسجد روضه است که ما بین قبر و منبر است و بدان که چنانکه شیخ ما در تحیه فرموده مقدار خوابیدن جسد مبارک پیغمبر ما و ائمه صلوات الله علیهم أجمعین از زمین اشرف است از کعبه معظمه به اتفاق جمیع فقهاء چنانچه شهید رحمه الله علیه در قواعد تصریح به آن نموده و در حدیث حسن از حضرمی منقول است که: حضرت صادق علیه السلام مرا امر فرمود که در مسجد رسول خدا صلی الله علیه و آله بسیار نماز کنم تا توانم و فرمود که همیشه ترا میسر نمی‌شود که به این مکان شریف بیایی ... إلخ و شیخ طوسی رحمه الله علیه در تهذیب به سند معتبر از مرازم نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام فرمود که: روزه گرفتن در مدینه و نماز کردن نزد ستونها واجب نیست بلکه واجب همان نماز پنجگانه و روزه ماه رمضان است و لکن هر که خواهد روزه بدارد بهتر است از برای او و فرمود بسیار نماز کنید در این مسجد شریف تا توانید که بهتر است از برای شما و بدانید که آدمی گاه هست زیرک می‌باشد در کار دنیا مردم او را مدح می‌کنند که چه بسیار زیرک است فلانی پس چون باشد کسی که در امر آخرت زیرک باشد و زیارت کن حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله را در هر روز مکرر و همچنین ائمه بقیع را به اندازه‌ای که ممکن است ترا و هر وقت که مشاهده کردی حجه حضرت رسول صلی الله علیه و آله**

را سلام بکن بر آن حضرت و مادامی که در مدینه هستی مواظب خود باش و خود را حفظ کن از گناهان و مظالم و تدبیر و تفکر کن در شرافت آنجا خصوص در مسجد شریف که قدمهای مبارک حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر آن زمینها گذاشته شده و آن بزرگوار در کوچه و بازار آن تردد فرموده و در مسجد آن نماز خوانده و آنجا موضع وحی و تنزیل است و حضرت جبرئیل و ملائکه مقربین آنجا فرود می آمدند و لنعم ما قیل: أَرْضُ مَسْئَى جِبْرِيلُ فِي عَرَصَاتِهَا وَاللَّهُ شَرَّفَ أَرْضَهَا وَسَمَاءَهَا وَ تَأْمَنُ شَوْدُ تُو رَا تَصَدَّقُ كُنْ دَر مَدِينَه خُصُوصَ دَر مَسْجِد وَ بَه خُصُوصَ بَه سَادَات وَ ذَرِيَه رَسُولِ صَليِ اللهُ عَلَيهِ وَ آله كِه ثَوَابِ جَزِيلِ وَ اَجْر عَظِيمِ بَرِ اَنْ مَتَرْتَبِ اسْتِ وَ عَلامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که در روایت معتبر وارد شده است که: درهمی که در آنجا تصدق کنند برابر است با ده هزار درهم که در جاهای دیگر تصدق کنند و اگر ممکن شود ترا اختیار کن مجاورت آن بلد طیب را که مجاورت در مدینه مستحب است و احادیث مستفیضه در فضیلت آن وارد شده سَيَقِي اللهُ قَبْرًا بِالْمَدِينَةِ غَيْثُهُ فَقَدْ حَلَّ فِيهِ الْأَمْنُ بِالْبَرَكَاتِ نَبِيِّ الْهُدَى صَلَّى عَلَيْهِ مَلِيكُهُ وَ بَلَغَ عَنَّا رُوْحَهُ التُّحَفَاتِ وَ صَلَّى عَلَيْهِ اللهُ مَا ذَرَّ شَارِقٌ وَ لَاحَتْ نُجُومُ اللَّيْلِ مُبْتَدِرَاتٍ

فصل چهارم در فضیلت و کیفیت زیارت امیر المؤمنین علیه السلام

اشاره

و در آن چند مطلب است

مطلب اول در فضیلت زیارت آن حضرت است

شیخ طوسی به سند صحیح از محمد بن مسلم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود: خداوند خلق نفرموده مخلوقی بیشتر از ملائکه و به درستی که هر روزی نازل می شوند هفتاد هزار ملک و بیایند به بیت المعمور و طواف می کنند به دور آن و چون از طواف آنجا فارغ شدند به طواف کعبه می روند و چون از طواف کعبه فارغ شدند به سوی قبر پیغمبر صلی الله علیه و آله می آیند و سلام می کنند بر آن حضرت پس از آن می آیند به سوی قبر امیر المؤمنین علیه السلام و سلام می کنند بر آن حضرت بعد از آن می آیند نزد قبر حسین علیه السلام و سلام می کنند بر آن جناب پس از آن به آسمان بالا می روند و مثل ایشان هر روز نازل می شود تا روز قیامت پس فرمود آن حضرت که هر که زیارت کند امیر المؤمنین علیه السلام را و عارف به حق آن حضرت باشد یعنی آن جناب را امام واجب الإطاعة و خلیفه بلا فصل داند و از روی تجبر و تکبر به زیارت نیامده باشد حق تعالی بنویسد از برای او اجر صد هزار شهید و گناهان گذشته و آینده او را بیامرزد و مبعوث گردد در روز قیامت از جمله ایمنان از احوال آن روز و آسان گرداند بر او حساب را و استقبال نمایند او را ملائکه و چون برگردد از زیارت او را مشایعت نمایند تا به خانه خود برگردد و اگر بیمار شود به عیادت او بیایند و اگر بمیرد متابعت جنازه او بکنند و از برای او طلب آمرزش نمایند تا قبرش و سید عبد الکریم بن طاووس در فرحة الغری از آن حضرت روایت کرده که فرمود: هر که پیاده به زیارت امیر المؤمنین علیه السلام برود حق تعالی به هر گامی ثواب یک حج و یک عمره برای او بنویسد و اگر پیاده برگردد به هر گامی ثواب دو حج و دو عمره از برای او بنویسد و نیز از آن حضرت روایت کرده که: به ابن مارد فرمود ای پسر مارد هر که زیارت کند جدم امیر المؤمنین علیه السلام را عارفا بحقه بنویسد حق تعالی از برای او به عدد هر گامی حج مقبول و عمره پسندیده ای پسر مارد و الله نمی خورد آتش جهنم قدمی را که غبار آلوده شود در زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام خواه پیاده رود خواه سواره ای پسر مارد بنویس این حدیث را به آب طلا و نیز از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود: ما می گوئیم که در پشت کوفه قبری هست که پناه نمی برد به آن قبر دردناکی مگر آنکه حق تعالی او را شفا کرامت می فرماید مؤلف گوید که: از اخبار معتبره ظاهر می شود که حق تعالی قبر امیر

المؤمنین علیه السلام و اولاد طاهرینش را معقل خائفین و ملجأ مضطربین و امان اهل زمین قرار داده هر غمناکی که نزد او برود غمش زایل گردد و هر دردناکی که خود را به او بمالد شفا گیرد و هر که به آن پناه برد در امان باشد سید عبد الکریم بن طاووس روایت کرده از محمد بن علی شیبانی که گفت من و پدرم و عمم حسین به نحو پنهانی در شب رفتیم به زیارت قبر امیر المؤمنین علیه السلام و این در سال دویست و شصت و چیزی بود و من کودکی صغیر بودم چون رسیدیم به نزد قبر آن حضرت دیدیم که آن قبر مطهر دورش سنگهای سیاه گذاشته شده و بنایی ندارد پس ما نزدیک آن رفتیم بعضی از ما شروع کرد به خواندن قرآن و بعضی دیگر مشغول به نماز شد و بعضی مشغول به زیارت و در این حال بودیم که ناگاه دیدیم شیری به جانب ما می آید چون نزدیک ما آمد به فاصله یک نیزه ما از آن محل شریف دور شدیم آن حیوان به نزدیک قبر رفت و شروع کرد به مالیدن ذراع خود بر قبر یکی از ما نزدیک او رفت و مشاهده کرد او را شیر متعرض او نشد او برگشت و ما را به حال شیر خبر داد پس ترس از ما برطرف شد و همگی نزدیک او رفتیم و او را مشاهده کردیم دیدیم که در ذراع او جراحی است و آن دست مجروح را به قبر آن حضرت می مالید پس یک ساعت با این حال بود آنگاه برفت و ما دیگر باره به حال اول خود به نماز و زیارت و قرائت قرآن برگشتیم و شیخ مفید نقل کرده که روزی هارون الرشید به آهنگ شکار از کوفه بیرون رفت و به جانب غریین و ثویه توجه نمود و در آنجا آهوئی دید فرمان داد تا بازهای شکاری و کلاب معلم را برای شکار آهوآن رها کردند و بر آنها بتاختند آهوآن که چنین دیدند فرار کرده به پشته‌ای پناه بردند و در آنجا بیارامیدند بازها در ناحیه بیافتادند [بیفتادند] و تازیها باز شدند و رشید از این مطلب در عجب شد دیگر باره آهوآن از فراز پشته به نشیب آمدند بازها و تازیها آهنگ ایشان نمودند دیگر باره آهوآن به آن پشته پناه بردند و جانوران شکاری از قصد ایشان برگشتند تا سه مرتبه کار بدین گونه رفت هارون سخت در عجب شد غلامان خود را امر کرد که تعجیل کنید و مردی را که از حال این مکان با خبر باشد بیاورید غلامان رفتند و از قبیله بنی اُسد پیر مردی را حاضر کردند هارون از وی پرسید که حال این پشته چیست و در این مکان چه کیفیتی است گفت اگر مرا امان می دهی قصه آن را به عرض می رسانم گفت با خدا عهد کردم که ترا اذیت نکنم و در امان باشی الحال آنچه دانی بگو گفت: خبر داد مرا پدرم از پدران خود که می گفتند قبر مطهر امیر المؤمنین علیه السلام در این پشته واقع است و حق تعالی آن را حرم امن و امان خود قرار داده که هر چه به آن پناه ببرد در امان باشد فقیر گوید در امثال عرب است که می گویند: *أَحْمَى مِنْ مُجِيرِ الْجَزَادِ* یعنی فلانی حمایت کردنش از کسی که در پناه او است بیشتر است از پناه دهنده ملخها و قصه آن چنان است که: مردی بادیه نشین از قبیله طی که نامش *مُدْلِجِ بْنِ سُوَيْدِ* بود روزی در خیمه خود نشست بود دید جماعتی از طایفه طی آمدند و جوال و ظرفهایی با خود دارند پرسید چه خبر است گفتند ملخهای بسیار در اطراف خیمه شما فرود آمده‌اند آمدیم آنها را بگیریم *مُدْلِجِ* که این را شنید برخاست سوار اسب خود شد و نیزه خود را بر دست گرفت و گفت: به خدا سوگند هر کس متعرض این ملخها شود من او را خواهم کشت *أَيُّكُونُ الْجَزَادُ فِي جَوَارِي ثُمَّ تُرِيدُونَ أَخَذَهُ* آیا این ملخها در جوار و پناه من باشند و شما آنها را بگیرید چنین چیزی نخواهد شد پیوسته از آنها حمایت کرد تا آفتاب گرم شد ملخها پریدند و رفتند آن وقت گفت این ملخها از جوار من منتقل شدند دیگر خود دانید. با آنها و صاحب قاموس گفته ذو الاعواد لقب شخصی خیلی عزیز بوده که بعضی گفته‌اند جد اُکثم بن صیفی بوده طایفه مضر هر سال خراجی به او می دادند و چون پیر شد او را بالای سریری می نشاندند و در میان قبایل و میاه عرب برای جابت خراج او را طواف می دادند و به حدی عزیز و محترم بود که هر ترسانی خود را به سریر او می رسانید ایمن می گشت و هر ذلیل و خواری که به نزد سریر او می آمد عزیز و ارجمند می گردید و هر گرسنه‌ای که به نزد او می رسید از گرسنگی می رهید انتهی پس هر گاه سریر یک مرد عربی به این مرتبه از عزت و رفعت رسد چه عجب دارد که حق تعالی قبر ولی خود را که حامل سریرش جبرئیل و میکائیل و امام حسن و امام حسین علیهم السلام بوده‌اند معقل خائفین و ملجأ هاربین و فریاد رس بیچارگان و شفاء دردمندان قرار داده باشد پس در هر کجا باشی خود را به او برسان و تا ممکن شود خود را به او بچسبان و الحاح کن تا به فریاد تو برسد و ترا از هلاکت دنیا

و آخرت نجات دهد لُدَّ إِلَى جُودِهِ تَجِدُهُ زَعِيمًا بِنَجَاهِ الْعُصَاةِ يَوْمَ لِقَائِهَا عَائِدٌ لِلْمُؤْمَلِينَ مُجِيبٌ سَامِعٌ مَا تُسَبِّحُ مِنْ نَجْوَاهَا وَ دَر دَارِ السَّلَامِ
از شیخ دیلمی نقل شده که روایت کرده‌اند جماعتی از صلحاء نجف اشرف که کسی در خواب دید که از هر قبری که در آن
مشهد شریف و بیرون آن است ریسمانی کشیده شده متصل به قبه شریفه حضرت جبل الله المتین امیر المؤمنین صلوات الله علیه پس
آن شخص انشاد کرد إِذَا مَتُّ فَمَادَفِنِي إِلَى جَنْبِ حَيْدَرِ أَبِي شَبْرٍ أَكْرَمَ بِهِ وَ شُبَيْرٍ فَلَسْتُ أَخَافُ النَّارَ عِنْدَ جَوَارِهِ وَ لَا أَتَقِي مِنَ مُنْكَرٍ وَ
نَكِيرٍ فَعَارًا عَلَى حَامِي الْحِمَى وَ هُوَ فِي الْحِمَى إِذَا ضَلَّ فِي الْبَيْدَاءِ عَقَالُ بَعِيرٍ

مطلب دوم در کیفیت زیارت آن حضرت است

اشاره

بدان که زیارات منقوله برای آن حضرت بر دو قسم است یکی مطلقه که مقید به وقتی از اوقات نیست و دیگر مخصوصه که عکس
آن است و این زیارات در ضمن دو مقصد بیان می‌شود

مقصد اول در زیارات مطلقه است

اشاره

و آنها بسیار است و ما اکتفا می‌کنیم در اینجا به ذکر چند زیارت

اول زیارتی است که شیخ مفید و شهید و سید بن طاووس و دیگران ذکر کرده‌اند

و کیفیت آن چنان است که هر گاه اراده زیارت نمایی غسل کن و دو جامه پاک بپوش و به چیزی از بوی خوش خود را خوشبو
کن و اگر نیابی و نکنی نیز مجزی است و چون از خانه بیرون آمدی بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي خَرَجْتُ [تَوَجَّهْتُ مِنْ مَنْزِلِي أَبْغِي فَضْلَكَ وَ
أُزُورُ وَصِيَّ نَبِيِّكَ صِيْلَمَوَاتِكَ عَلَيْهِمَا اللَّهُمَّ فَيَسِّرْ ذَلِكَ لِي وَ سَبِّبْ الْمَرَارَةَ وَ أَخْلِفْنِي فِي عِاقِبَتِي وَ حُرَاتِي بِأَحْسَنِ الْخِلَافَةِ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ پس روانه شو در حالی که زبانت گویا باشد به ذکر الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ چون رسیدی به خندق کوفه
بایست و بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ أَهْلُ [أَهْلِ الْكِبْرِيَاءِ وَ الْمَجِيدِ وَ الْعَظَمَةِ اللَّهُ أَكْبَرُ أَهْلُ [أَهْلِ التَّكْبِيرِ وَ التَّقْدِيسِ وَ التَّسْبِيحِ وَ الْآلَاءِ اللَّهُ
أَكْبَرُ مِمَّا أَخَافُ وَ أَخَذَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ عِمَادِي وَ عَلَيْهِ أَتَوَكَّلُ اللَّهُ أَكْبَرُ رَجَائِي وَ إِلَيْهِ أُنِيبُ اللَّهُمَّ أَنْتَ وَلِيُّ نِعْمَتِي وَ الْقَادِرُ عَلَى طَلِبَتِي تَعْلَمُ
حَاجَتِي وَ مَا تُضَمِّرُهُ هَوَاجِسُ الصُّدُورِ وَ حَوَاطِرُ النُّفُوسِ فَاسْأَلُكَ بِمُحَمَّدِ الْمُصْطَفَى الَّذِي قَطَعْتَ بِهِ حُجَجَ الْمُحْتَجِّينَ وَ عُدْرَ الْمُعْتَذِرِينَ
وَ جَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ أَنْ لَا تَحْرِمَنِي ثَوَابَ زِيَارَتِهِ وَ لِيُكَرِّمَكَ وَ أَخِي نَبِيِّكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ قَصِيدَةً وَ تَجْعَلَنِي مِنْ وَفْدِهِ الصَّالِحِينَ وَ شِعْرَتِهِ
الْمُتَّقِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ چون نمودار شود برای تو قبه شریفه آن حضرت بگو الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا اخْتَصَّنِي بِهِ مِنْ طَيْبِ
الْمَوْلِدِ وَ اسْتَخْلَصَنِي إِكْرَامًا بِهِ مِنْ مَوْلَاهِ الْأَبْرَارِ السَّفَرَةَ الْأَطْهَارِ وَ الْخَيْرَةَ الْأَعْلَامِ اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْ سِعْيِي إِلَيْكَ وَ تَصَرُّعِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَ اغْفِرْ
لِي الذُّنُوبَ الَّتِي لَا تَخْفَى عَلَيْكَ إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْغَفَّارُ مَوْلَفُكَ گويد که: چون در وقت دیدن قبه منوره یک حال نشاط و
شوقی برای زائر روی می‌دهد که میل دارد در آن وقت تمام توجه خود را به آن جناب نماید و به هر لسانی و بیانی که تواند مدح و
ثنای آن بزرگوار گوید خصوص زائر اگر از اهل علم و کمال باشد دوست می‌دارد که اگر شعر بلیغی در نظر داشته باشد در آن
حال به آن تمثال جوید لذا به خاطر رسید که این چند شعر را از قصیده هائیه از ریه که مناسب این مقام است ذکر نمایم و رجاء

واثق که سلامی از جانب این صاحب صحیفه سوداء به آن صاحب قبه بیضاء بنماید و از دعای خیر فراموشم نفرماید و الاشعار هذه:

أَيُّهَا الرَّايِبُ الْمُجِدُّ رُوَيْدًا بَقْلُوبٍ تَقَلَّبَتْ فِي جَوَاهِيهَا إِنَّ تَرَاءَتْ أَرْضَ الْغُرَيْبِينَ فَمَا خَضَعُ وَاخْلَعِ النَّغْلَ دُونَ وَادِي طُوَاهَا وَإِذَا شِئِمَتْ قُبَّةُ
 الْعَالَمِ الْأَعْلَى وَانْوَارُ رَبِّهَا تَعَشَّاهَا فَتَوَاضَعُ فَمَمَّ دَارَةُ قُدْسٍ تَتَمَنَّى الْأَفْلَاكَ لَنَمَّ تَرَاهَا قُلْ لَهُ وَالِدُومُوعُ سَفِيحٌ عَقِيْقٍ وَالْحَشَا تَضِيْطَلِيْ بِنَارِ
 عَضَاهَا يَا بَنَ عَمِّ النَّبِيِّ أَنْتَ يَدُ اللَّهِ الَّتِي عَمَّ كُلَّ شَيْءٍ نَدَاهَا أَنْتَ قُرْآنُهُ الْقَدِيمُ وَأَوْصَا فُكَّ آيَاتُهُ الَّتِي أَوْحَاهَا خَصَّكَ اللَّهُ فِي مَا تَرَى
 شَيْئًا هِيَ مِثْلُ الْأَعْيَادِ لَا تَتَنَاهَى لَيْتَ عَيْنَا بَغَيْرِ رَوْضِكَ تَزَعَى قَدِيْتٌ وَاسْتَمَرَّ فِيهَا قَدَاهَا أَنْتَ بَعْدَ النَّبِيِّ خَيْرُ الْبَرِيَاءِ وَالسَّمَا خَيْرُ مَا بِهَا
 قَمَرَاهَا لَكَ ذَاتٌ كَذَاتِهِ حَيْثُ لَوْ لَا أَنَّهَا مِثْلُهَا لَمَا آخَاهَا قَدْ تَرَا ضِعْمًا بِنْدِي وَصَالٍ كَانَ مِنْ جَوْهَرِ التَّجَلِّيِ غَدَاهَا يَا أَخَا الْمُضِيْطَلِيْ لَدِي
 ذُنُوبٌ هِيَ عَيْنُ الْقَدَا وَأَنْتَ جَلَاهَا لَكَ فِي مُرْتَقَى الْعُلَى وَالْمَعَالِي دَرَجَاتٌ لَا يُرْتَقَى أَذْنَاهَا لَكَ نَفْسٌ مِنْ مَعْدِنِ اللَّطْفِ صَبِيغَتْ جَعَلَ
 اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ فِدَاهَا وَچون به دروازه نجف برسی بگو: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْ لَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 سَيَّرَنِي فِي بِلَادِهِ وَحَمَلَنِي عَلَى دَوَابِّهِ وَطَوَى لِي الْبُعِيدَ وَصَيَّرَ عَنِّي الْمَحْذُورَ وَدَفَعَ عَنِّي الْمَكْرُوهَ حَتَّى أَقْدَمَنِي حَرَمَ أَخِي رَسُولِهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ پس داخل شهر شو و بگو: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْخَلَنِي هَذِهِ الْبُقْعَةَ الْمُبَارَكَةَ الَّتِي بَارَكَ اللَّهُ فِيهَا وَاخْتَارَهَا لِرُوحِي نَبِيِّهِ
 اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهَا شَاهِدَةً لِي پس چون به درگاه اول برسی بگو: اللَّهُمَّ لِإِيَابِكَ وَقَفْتُ وَبِفَنَائِكَ نَزَلْتُ وَبِحَبْلِكَ اعْتَصِمْتُ وَبِرَحْمَتِكَ
 تَعَرَّضْتُ وَبِوَلِيَّتِكَ صِلْمَوَاتِكَ عَلَيْهِ تَوَسَّلْتُ فَاجْعَلْهَا زِيَارَةً مَقْبُولَةً وَدُعَاءً مُسْتَجَابًا پس چون به در صحن برسی بگو: اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الْحَرَمَ
 حَرَمِيكَ وَالْمَقَامَ مَقَامِكَ وَأَنَا أَدْخُلُ إِلَيْهِ أَنْجِيكَ بِمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَمِنْ سِرِّي وَنَجِّوْاِي الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَنَّانِ الْمَنَّانِ الْمُنْتَطَوِّلِ الَّذِي
 مِنْ تَطَوُّلِهِ سَهَّلَ لِي زِيَارَةَ مَوْلَايَ بِإِحْسَانِهِ وَلَمْ يَجْعَلْنِي عَنْ زِيَارَتِهِ مَمْنُوعًا وَلَا عَنْ وِلَايَتِهِ مَدْفُوعًا بَلْ تَطَوَّلَ وَمَنَحَ اللَّهُمَّ كَمَا مَنَنْتَ عَلَيَّ
 بِمَعْرِفَتِهِ فَاجْعَلْنِي مِنْ شِيْعَتِهِ وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِشَفَاعَتِهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس داخل صحن شو و بگو: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِهِ وَ
 مَعْرِفَتِهِ رَسُولِهِ وَمَنْ فَرَضَ عَلَيَّ طَاعَتَهُ رَحِمَهُ مِنْهُ لِي وَتَطَوَّلَا مِنْهُ عَلَيَّ وَمَنْ عَلَيَّ بِالْإِيْمَانِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْخَلَنِي حَرَمَ أَخِي رَسُولِهِ وَ
 أَرَانِيهِ فِي عَافِيَةِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنِي مِنْ زُورِ قَبْرِ وَصِيِّ رَسُولِهِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ
 رَسُولُهُ جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّ عَلِيًّا عَبْدُ اللَّهِ وَأَخُو رَسُولِ اللَّهِ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ عَلَيَّ هِدَايَتِهِ وَتَوْفِيْقِهِ لِمَا دَعَا إِلَيْهِ مِنْ سَبِيلِهِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَفْضَلُ مَقْصُودٍ وَأَكْرَمُ مَا بِيَّ وَقَدْ أَتَيْتَكَ مُتَقَرِّبًا إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَ
 بِأَخِيهِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُحَيِّبْ سَيِّعِي وَأَنْظُرْ إِلَيَّ نَظْرَةً رَحِيمَةً تَنْعَشْنِي
 بِهَا وَاجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيْهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ وَچون به در رواق برسی بایست و بگو: السَّلَامُ عَلَيَّ رَسُولِ اللَّهِ أَمِينِ
 اللَّهُ عَلَيَّ وَحِيْهِ وَعَزَائِمِ أَمْرِهِ الْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَالْفَاتِحِ لِمَا اسْتَقْبَلَ وَالْمُهَيِّمِ عَلَيَّ ذَلِكَ كُلِّهِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَيَّ صَاحِبِ
 السَّكِينَةِ السَّلَامُ عَلَيَّ الْمَدْفُونِ بِالْمَدِينَةِ السَّلَامُ عَلَيَّ الْمَنْصُورِ الْمُؤَيَّدِ السَّلَامُ عَلَيَّ أَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَرَحْمَتُهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ
 پس داخل رواق شو و در وقت داخل شدن پای راست را مقدم دار و بایست بر در حرم و بگو: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا
 شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِهِ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيَّ يَا حَبِيبَ
 اللَّهِ وَخَيْرَتَهُ مِنْ خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَيَّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِ اللَّهِ وَأَخِي رَسُولِ اللَّهِ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدُكَ وَابْنُ عَمِّكَ وَابْنُ
 أُمَّتِكَ جَاءَكَ مُسَيِّجِرًا بِذِمَّتِكَ فَاصْطِدْ إِلَى حَرَمِكَ مُتَوَجِّهًا إِلَى مَقَامِكَ مُتَوَسِّلًا إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِكَ أَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ أَدْخُلُ يَا أَمِيرَ
 الْمُؤْمِنِينَ أَدْخُلُ يَا حُجَّةَ اللَّهِ أَدْخُلُ يَا أَمِينَ اللَّهِ أَدْخُلُ يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ الْمُتَمِيمِينَ [المُقَرَّبِينَ فِي هَذَا الْمَشْهَدِ يَا مَوْلَايَ أَتَأْذَنُ لِي
 بِالْدُخُولِ أَفْضَلَ مَا أَذْنَتْ لِأَخِي مِنْ أَوْلِيَائِكَ فَإِنْ لَمْ أَكُنْ لَهُ أَهْلًا فَأَنْتَ أَهْلٌ لِذَلِكَ] پس عتبه را ببوس و مقدم دار پای راست را پیش
 از پای چپ و داخل شو و در حال داخل شدن بگو: بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ
 اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ پس برو تا محاذی قبر مطهر شوی و توقف نما پیش از رسیدن به قبر و رو به
 قبر کن و بگو: السَّلَامُ مِنَ اللَّهِ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ أَمِينِ اللَّهُ عَلَيَّ وَحِيْهِ وَرِسَالَتِهِ وَعَزَائِمِ أَمْرِهِ وَمَعْدِنِ الْوَحْيِ وَالتَّنْزِيلِ الْخَاتِمِ لِمَا
 سَبَقَ وَالْفَاتِحِ لِمَا اسْتَقْبَلَ وَالْمُهَيِّمِ عَلَيَّ ذَلِكَ كُلِّهِ الشَّاهِدِ عَلَى الْخَلْقِ السَّرَاحِ الْمُنِيرِ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَرَحْمَتُهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ صِلْ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْمُظْلُومِينَ أَفْضَلَ وَأَكْمَلَ وَأَرْفَعَ وَأَشْرَفَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَصْفِيائِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِكَ وَخَيْرِ خَلْقِكَ بَعْدَ نَبِيِّكَ وَأَخِي رَسُولِكَ وَوَصِيِّ حَبِيبِكَ الَّذِي أَنْجَبْتَهُ مِنْ خَلْقِكَ وَالذَّلِيلِ عَلَى مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسَالَتِكَ وَذِيَّانِ الدِّينِ بَعْدِكَ وَفَضِيلِ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَالسَّلَامِ عَلَيْهِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ الْقَوَّامِينَ بِأَمْرِكَ مِنْ بَعْدِهِ الْمُطَهَّرِينَ الَّذِينَ ارْتَضَيْتَهُمْ أَنْصَارًا لِدِينِكَ وَحَفَظَهُ لِسِرِّكَ وَشُهَدَاءَ عَلَى خَلْقِكَ وَأَعْلَامًا لِعِبَادِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَوَصِيِّ رَسُولِ اللَّهِ وَخَلِيفَتِهِ وَالْقَائِمِ بِأَمْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ مِنَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الرَّاشِدِينَ السَّلَامُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الْمُسْتَوْدَعِينَ السَّلَامُ عَلَى خِمَاصَةِ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَى الْمُتَوَسِّمِينَ السَّلَامُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ قَامُوا بِأَمْرِهِ وَوَارَؤُوا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَخَافُوا بِخَوْفِهِمُ السَّلَامُ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ پس برو تا بایستی نزدیک قبر و رو به قبر و پشت به قبله کن و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهُدَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِلْمَ التَّقَى السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَرُّ التَّقِيُّ النَّوْفِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَآمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ وَذِيَّانِ يَوْمِ الدِّينِ وَخَيْرِ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدِ الصُّدُوقِينَ وَالصَّفْوَةَ مِنْ سُلَالَةِ النَّبِيِّينَ وَبَابِ حِكْمَتِهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَخَازِنِ وَحْيِهِ وَعَجِيْبَةِ عِلْمِهِ وَالنَّاصِحَ لِأُمَّةِ نَبِيِّهِ وَالتَّالِيَّ لِرَسُولِهِ وَالْمُوَاسِيَّ لَهُ بِنَفْسِهِ وَالنَّاطِقَ بِحُجَّتِهِ وَالدَّاعِيَ إِلَى شَرِيْعَتِهِ وَالْمَاضِيَ عَلَى سُنَّتِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ عَنْ رَسُولِكَ مَا حُمِّلَ وَرَعَى مَا اسْتَحْفَظَ وَحَفِظَ مَا اسْتَوْدَعَ وَحَلَّلَ حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَأَقَامَ أَحْكَامَكَ وَجَاهَدَ النَّكَائِينَ فِي سَبِيلِكَ وَالْقَاسِطِينَ فِي حُكْمِكَ وَالْمَارِقِينَ عَنْ أَمْرِكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا لَا تَأْخُذُهُ فِيكَ لَوْمَةٌ لَأَنَّهُمُ صَلَّيْتَ عَلَيْهِمْ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَأَصْفِيَائِكَ وَأَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ اللَّهُمَّ هَذَا قَبْرُ وَلِيِّكَ الَّذِي فَضَّلْتَ طَاعَتَهُ وَجَعَلْتَ فِي أَعْنَاقِ عِبَادِكَ مُبَايَعَتَهُ وَخَلِيفَتَكَ الَّذِي بِهِ تَأْخُذُ وَتُعْطَى وَبِهِ تُثَبِّبُ وَتُعَاقِبُ وَقَدْ قَصَدْتَهُ طَمَعًا لِمَا أَعَدَدْتَهُ لِأَوْلِيَائِكَ فِعْظِيمَ قَدْرِهِ عِنْدَكَ وَجَلِيلَ خَطَرِهِ لَدَيْكَ وَقَرِيبَ مَنْزِلَتِهِ مِنْكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ فَإِنَّكَ أَهْلُ الْكُرَمِ وَالْجُودِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَعَلَى ضَجِيعَتِكَ آدَمَ وَنُوحَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ پس ضريح را بوس و در جانب سر بایست و بگو: يَا مَوْلَايَ إِلَيْكَ وَفُودِي وَبِكَ أَتَوَسَّلُ إِلَى رَبِّي فِي بُلُوغِ مَقْصُودِي وَأَشْهَدُ أَنَّ الْمُتَوَسَّلَ بِكَ غَيْرُ خَائِبٍ وَالطَّالِبَ بِكَ عَنْ مَعْرِفَةِ غَيْرِ مَرْدُودٍ إِلَّا- بِقَضَاءِ حَوَائِجِهِ فَكُنْ لِي شَفِيعًا إِلَى اللَّهِ رَبِّكَ وَرَبِّي فِي قَضَائِ حَوَائِجِي وَتَيْسِيرِ أُمُورِي وَكَشْفِ شِدَّتِي وَغُفْرَانِ ذَنْبِي وَسِعَةِ رِزْقِي وَتَطْوِيلِ عُمُرِي وَإِعْطَاءِ سُؤْلِي فِي آخِرَتِي وَدُنْيَايَ اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَهُ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَهُ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَهُ الْأَئِمَّةِ وَعَذْبَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا لَا تَعْدُبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ عَذَابًا كَثِيرًا لَا انْقِطَاعَ لَهُ وَلَا أَجَلَ وَلَا أَمِدَ بِمَا شَاقُوا وَلَاهَ أَمْرِكَ وَأَعِدْ لَهُمْ عَذَابًا لَمْ تَحِلَّهُ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ وَأَدْخِلْ عَلَى قَتْلِهِ أَنْصَارِ رَسُولِكَ وَعَلَى قَتْلِهِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى قَتْلِهِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلَى قَتْلِهِ أَنْصَارِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَقَتْلِهِ مَنْ قُتِلَ فِي وِلَايَةِ آلِ مُحَمَّدٍ أَجْمَعِينَ عَذَابًا أَلِيمًا مُضَاعَفًا فِي أَشْفَلِ دَرَكٍ مِنَ الْجَحِيمِ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَهُمْ فِيهِ مُنْبَسِطُونَ مُلْعُونُونَ نَاكِسُونَ رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَدْ عَايَنُوا النَّدَامَةَ وَالْخِزْيَ الطَّوِيلَ لِقَتْلِهِمْ عَتْرَةَ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَتْبَاعَهُمْ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمْ فِي مُسْتَسَرِّ السَّرِّ وَظَاهِرِ الْعَلَانِيَةِ فِي أَرْضِكَ وَسَمَائِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي قَدَمَ صَدَقٍ فِي أَوْلِيَائِكَ وَحَبِّبْ إِلَيَّ مَشَاهِدَهُمْ وَمُسْتَقَرَّهُمْ حَتَّى تُلْحَقَنِي بِهِمْ وَتَجْعَلَنِي لَهُمْ تَبَعًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس ضريح را بوس و پشت به قبله بایست و رو به جانب قبر امام حسین علیه السلام کن و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَدِيدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْأَئِمَّةِ الْهَادِيْنَ الْمَهْدِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَرِيحَ الدَّمْعَةِ السَّابِكَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمُصْطَبَةِ الرَّائِيَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى خِدِّكَ وَأَيْبِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَّكَ وَأَخِيكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَئِمَّةِ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ وَبَيْتِكَ أَشْهَدُ لَقَدْ طَيَّبَ اللَّهُ بِكَ التُّرَابَ وَأَوْضَحَ بِكَ الْكِتَابَ وَجَعَلَكَ وَابَاكَ وَجَدَّكَ وَأَخَاكَ وَبَيْتَكَ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ يَا ابْنَ

الْمَيَامِينَ الْأَطْيَابِ التَّالِينَ الْكِتَابِ وَجَهْتُ سِلَامِي إِلَيْكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْكَ وَجَعَلَ أَفْتَدَهُ مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْكَ مَا خَابَ مَنْ تَمَسَكَ بِحَبْكَ وَلَجِئاً إِلَيْكَ پس برو نزد پای قبر بایست و بگو: السَّلَامُ عَلَى أَبِي الْأَثَمَةِ وَخَلِيلِ الثُّبُورِ وَالْمُخْصُوصِ بِالْأُخُوَّةِ السَّلَامُ عَلَى يَعْشُوبِ الدِّينِ وَالْإِيْمَانِ وَكَلِمَةِ الرَّحْمَنِ السَّلَامُ عَلَى مِيزَانَ الْأَعْمَالِ وَمَقْلَبِ الْأَحْوَالِ وَسَيِّفِ ذِي الْجَلَالِ وَسَاقِي السَّلْسِيلِ الزُّلَالِ السَّلَامُ عَلَى صَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَالْحَيَاكِمِ يَوْمَ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَى شَجَرَةِ التَّقْوَى وَسَامِعِ السَّرِّ وَالتَّجْوَى السَّلَامُ عَلَى حُجَّةِ اللَّهِ الْبَالِغَةِ وَنِعْمَتِهِ السَّابِغَةِ وَنِعْمَتِهِ الدَّامِغَةِ السَّلَامُ عَلَى الصَّرَاطِ الْوَاضِحِ وَالتَّجْمِ اللَّائِحِ وَالْإِمَامِ النَّاصِحِ وَالزَّنَادِ الْقَادِحِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ پس بگو: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَخِي نَبِيِّكَ وَوَلِيِّهِ وَنَاصِرِهِ وَوَصِيِّهِ وَزَيْرِهِ وَمُسْتَوْدِعِ عِلْمِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبَابِ حِكْمَتِهِ وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدَّاعِي إِلَى شَرِيعَتِهِ وَخَلِيفَتِهِ فِي أُمَّتِهِ وَمَفْرَجِ الْكُرْبِ عَنْ وَجْهِهِ وَقَاصِمِ الْكُفْرَةِ وَمُرْغَمِ الْفَجْرَةِ الَّتِي جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّكَ بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَأَنْصِرْ مَنْ نَصَرَهُ وَأَخْذَلْ مَنْ خَذَلَهُ وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْأَوْلِيَيْنِ وَالْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ پس برگرد به جانب سر از برای زیارت حضرت آدم علیه السلام و نوح علیه السلام و در زیارت آدم بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْبَشَرِ السَّلَامُ [سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَ عَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ وَ عَلَى الطَّاهِرِينَ مِنْ وُلْدِكَ وَ ذُرِّيَّتِكَ وَصَلَّى [اللَّهُ عَلَيْكَ صَلَاةً لَا يُحْصِيهَا إِلَّا هُوَ وَرَحْمَةً اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ وَ در زیارت نوح علیه السلام بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَيْخَ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْكَ وَ عَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ وَ عَلَى الطَّاهِرِينَ مِنْ وُلْدِكَ وَرَحْمَتُهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ پس شش رکعت نماز بکن دو رکعت برای امیر المؤمنین علیه السلام در رکعت اول بعد از سوره فاتحه کتاب سوره الرحمن بخوان و در رکعت دوم سوره یس و بعد از نماز تسبیح حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها را بخوان و طلب آمرزش از خدا بکن و از برای خود دعا کن و بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هَاتَيْنِ الرَّكَعَتَيْنِ هَدْيَةً مِنِّي إِلَى سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ وَوَلِيِّكَ وَ أَخِي رَسُولِكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ اللَّهُمَّ فَضَّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَقَبَّلْهَا مِنِّي وَ اجْزِنِي عَلَى ذَلِكَ جِزَاءَ الْمُحْسِنِينَ اللَّهُمَّ لَكَ صَلَّيْتُ وَ لَكَ رَكَعْتُ وَ لَكَ سَجَدْتُ وَ خَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لِأَنَّهُ لَا تَكُونُ [لا- تَجُوزُ] الصَّلَاةُ وَ الرُّكُوعُ وَ السُّجُودُ إِلَّا لَكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَقَبَّلْ مِنِّي زِيَارَتِي وَ اعْطِنِي سُؤْلِي بِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ چهار رکعت دیگر را هدیه آدم علیه السلام و نوح علیه السلام گردان پس سجده شکر به جا آور و در سجده بگو: اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَ بِكَ اعْتَصِمْتُ وَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اللَّهُمَّ أَنْتَ نِقْتِي وَ رَجَائِي فَافْكِنِي مَا أَهَمَّنِي وَ مَا لَا يُهَمِّنِي وَ مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي عَزَّ جَارُكَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ قَرِّبْ فَرَجَهُمْ پس جانب راست رو را بر زمین گذار و بگو: اَرْحَمَ ذُلِّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَ تَضَرَّعِي إِلَيْكَ وَ وَحْشَتِي مِنَ النَّاسِ وَ أَنْسَى بِكَ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ پس جانب چپ رو را بر زمین گذار و بگو: لا- إِلَهَ إِلَّا- اللَّهُ أَنْتَ رَبِّي حَقًّا حَقًّا سَجَدْتُ لَكَ يَا رَبَّ تَعَبُّدًا وَ رِقَاً اللَّهُمَّ إِنْ عَمَلِي ضَعِيفٌ فَصَاعِفُهُ لِي يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ پس برو به سجود و صد مرتبه بگو: شُكْرًا وَ جِهْدِ كُنْ دَرِ دَعَا كِهْ اَيْنِ مَوْضِعِ طَلْبِيدِنِ مَطَالِبِ اسْتِ وَ اسْتِغْفَارِ بَسِيَارِ بَكْنِ كِهْ مَحَلِّ اَمْرَازِشِ كِنَاهَانِ اسْتِ وَ حَاجَاتِ خُودِ رَا اَزِ خُودَا طَلْبِ نَمَا كِهْ مَقَامِ اسْتِجَابَتِ دَعَاها اسْتِ وَ سَيِّدِنِ طَاوُوسِ دَرِ مَزَارِ وَ غَيْرِ او كِفْتِهْ اَنْدِ كِهْ هَرِ نِمَازِي كِهْ بِهْ جَا مِي اَوْرِي چِهْ فَرِيضِهْ وَ چِهْ نَافِلِهْ مَادَامِي كِهْ دَرِ نَجْفِ مِي بَاشِي بخوان بعد از آن این دعا را اللَّهُمَّ لَا بُدَّ مِنْ أَمْرِكَ وَ لَا بُدَّ مِنْ قَدْرِكَ وَ لَا بُدَّ مِنْ قَضَائِكَ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ فَمَا [كَمَا] قَضَيْتَ عَلَيْنَا مِنْ قَضَاءٍ أَوْ قَدَّرْتَ عَلَيْنَا مِنْ قَدَرٍ فَأَعْطِنَا مَعَهُ صَبْرًا يَقْهَرُهُ وَ يَدْمَعُهُ وَ اجْعَلْهُ لَنَا صَاعِدًا فِي رِضْوَانِكَ يُنْمِي [يُنْمِي فِي حَسَنَاتِنَا وَ تَقْضِيهِ لَنَا وَ سُؤْدِدِنَا وَ شَرَفِنَا وَ مَعِي دِنَا وَ نِعْمَانِيَا وَ كَرَامَتِيَا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ لَا تَنْقُصْ مِنْ حَسَنَاتِنَا اللَّهُمَّ وَ مَا أَعْطَيْتَنَا مِنْ عَطَاءٍ أَوْ فَضَّلْتَنَا بِهِ مِنْ فَضِيلَةٍ أَوْ أَكْرَمْتَنَا بِهِ مِنْ كَرَامَةٍ فَأَعْطِنَا مَعَهُ شُكْرًا يَقْهَرُهُ وَ يَدْمَعُهُ وَ اجْعَلْهُ لَنَا صَاعِدًا فِي رِضْوَانِكَ وَ فِي حَسَنَاتِنَا وَ سُؤْدِدِنَا وَ شَرَفِنَا وَ نِعْمَانِكَ [نِعْمَانِنَا] وَ كَرَامَتِكَ [كَرَامَتِنَا] فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ [اللَّهُمَّ وَ لَا تَجْعَلْهُ لَنَا أَشْرًا وَ لَا بَطْرًا وَ لَا فِتْنَةً وَ لَا مَقْتًا وَ لَا عَذَابًا وَ لَا

خَزِيْبًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ عَثْرَةِ اللِّسَانِ وَ سُوءِ الْمَقَامِ وَ خِيفَةِ الْمِيزَانِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَقْنَا حَسَنَاتِنَا فِي الْمَمَاتِ وَ لَا تُرِنَا أَعْمَالَنَا حَسِرَاتٍ وَ لَا تُخْزِنَا عِنْدَ قَضَائِكَ وَ لَا تَفْضَحْنَا بِسَيِّئَاتِنَا يَوْمَ نَلْقَاكَ وَ اجْعَلْ قُلُوبَنَا تَذْكُرَكَ وَ لَا تَنْسَاكَ وَ تَخْشَاكَ كَأَنَّهَا تَرَكَ حَتَّى نَلْقَاكَ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَدِّلْ سَيِّئَاتِنَا حَسَنَاتٍ وَ اجْعَلْ حَسَنَاتِنَا دَرَجَاتٍ وَ اجْعَلْ دَرَجَاتِنَا غُرَفَاتٍ وَ اجْعَلْ غُرَفَاتِنَا عَالِيَاتٍ اللَّهُمَّ وَ أَوْسِعْ لِفَقِيرِنَا مِنْ سِعَةِ مَا قَضَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ مَنْ عَلَيْنَا بِالْهُدَى مَا أَبْقَيْتَنَا وَ الْكِرَامِيَةَ مَا أَحْيَيْتَنَا وَ الْكِرَامِيَةَ [وَ الْمَغْفِرَةَ] إِذَا تَوَفَّيْتَنَا وَ الْهِفْظَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمرِنَا وَ الْبَرَكَهَ فِيمَا رَزَقْتَنَا وَ الْعَوْنَ عَلَى مَا حَمَلْتَنَا وَ الثَّبَاتَ عَلَى مَا طَوَّقْتَنَا وَ لَا تُؤَاخِذْنَا بِظُلْمِنَا وَ لَا تُقَايِسِنَا بِجَهْلِنَا وَ لَا تُسَدِّدِرْجِنَا بِخَطَايَانَا وَ اجْعَلْ أَحْسَنَ مَا نَقُولُ ثَابِتًا فِي قُلُوبِنَا وَ اجْعَلْنَا عُظْمَاءَ عِنْدَكَ وَ أَذْلَةً فِي أَنْفُسِنَا وَ انْفَعْنَا بِمَا عَلَّمْتَنَا وَ زِدْنَا عِلْمًا نَافِعًا وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَ مِنْ عَيْنٍ لَا تَدْمَعُ وَ مِنْ صِلَاةٍ لَا تُقْبَلُ أَجْرُنَا مِنْ سُوءِ الْفِتَنِ يَا وَلِيَّ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ سِيدِ دَرَجَاتِ الزَّائِرِينَ فَرَمُودَةَ دَعَايِ دِيْغَرِ كِه مَسْتَحَبِ اسْتِ دَر عَقِبِ نِمَازِ زِيَارَتِ امير المؤمنين عليه السلام خواننده شود: يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ الْخَ فَقِيرِ كَوِيْدِ كِه: اين دعا همان دعاي صفوان است كه معروف شده به دعاي علقمه و خواهد آمد ان شاء الله در ذيل زيارت عاشورا ص ۴۵۸ و بدان كه مستحب است زيارت سر امام حسين عليه السلام در نزد قبر امير المؤمنين عليه السلام و در وسائل و مستدرک يك باب براي آن مرقوم داشته‌اند و در مستدرک از مزار محمد بن المشهدى نقل کرده كه: حضرت صادق عليه السلام زيارت كرد سر امام حسين عليه السلام را نزد سر امير المؤمنين عليه السلام و نماز گزارد نزد آن چهار ركعت و زيارت اين است السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ امير المؤمنين السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الصَّديقِ الطَّاهِرِ سَيِّدَةِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَ رَحِمَهُ اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ تَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ وَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَ صَبَرْتَ عَلَى الْمَأْذِي فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِبًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ الَّذِينَ خَالَفُوكَ وَ حَارَبُوكَ وَ أَنَّ الَّذِينَ خَدَلُوكَ وَ الَّذِينَ قَتَلُوكَ مَلْعُونُونَ عَلَى لِسَانِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَ قَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَى لَعَنَ اللَّهُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ وَ ضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ أَتَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مَوْلِيًا لِأَوْلِيَائِكَ مُعَاذِيًا لِأَعْدَائِكَ مُسْتَبِصِرًا بِالْهُدَى الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ عَارِفًا بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ مُؤَلِّفَ كَوِيْدِ كِه: اگر همين زيارت را در مسجد حنانه بخوانند نيز مناسب است زيرا كه شيخ محمد بن المشهدى روايت کرده است كه: حضرت صادق عليه السلام در مسجد حنانه حضرت امام حسين عليه السلام را چنين زيارت كرد و چهار ركعت نماز گزارد و مستور نمايد آنكه مسجد حنانه از مساجد شريفه نجف اشرف است و در خبر رسيده كه سر مبارك امام حسين عليه السلام آنجا است و در خبري است كه: حضرت صادق عليه السلام در آنجا دو ركعت نماز كرد پرسيدند از آن حضرت كه اين چه نمازي است فرمود اين موضع سر جدم حسين بن علي عليه السلام است كه آن را در اينجا گذاشتند چون از كربلا آمدند آنگاه آن را به نزد عبيد الله بن زياد بردند و روايت شده از آن حضرت كه: فرمودند در آنجا اين دعا بخوان: اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَرَى مَكَانِي وَ تَسْمَعُ كَلَامِي وَ لَا يَخْفَى عَلَيْكَ شَيْءٌ مِنْ أَمْرِي وَ كَيْفَ يَخْفَى عَلَيْكَ مَا أَنْتَ مُكَوِّنُهُ وَ بَارئُهُ وَ قَدْ جِئْتُكَ مُسْتَشْفِعًا بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَ مُتَوَسِّلًا بِوَصِيَّتِي رَسُولِكَ فَأَسْأَلُكَ بِهِمَا ثَبَاتَ الْقَدَمِ وَ الْهُدَى وَ الْمَغْفِرَةَ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ

زيارت دوم زيارت معروفه به امين الله است كه در نهايت اعتبار است

و در تمام كتب مزاريه و مصابيح نقل شده است و علامه مجلسي رحمه الله عليه فرموده كه آن بهترين زيارت است از جهت متن و سند و بايد كه در جميع روضات مقدسه بر اين مواظبت نمايند و كيفيت آن چنان است كه به سندهاي معتبر روايت شده از جابر از امام محمد باقر عليه السلام كه: امام زين العابدين عليه السلام به زيارت امير المؤمنين عليه السلام آمد و نزد قبر آن حضرت ايستاد و

گریست و گفت: السَّلامُ عَلَیْكَ يَا أَمِینَ اللَّهُ فِی أَرْضِهِ وَ حُجَّتُهُ عَلَی عِیَادِهِ السَّلامُ عَلَیْكَ يَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ اِگر این زیارت برای غیر حضرت امیر المؤمنین خوانده شود السَّلامُ عَلَیْكَ يَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ در آن گفته نمی‌شود اَشْهَدُ اَنَّكَ جَاهِدْتَ فِی اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَ عَمِلْتَ بِکِتَابِهِ وَ اتَّبَعْتَ سُنَنَ نَبِیِّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ اِلَی جِوَارِهِ فَفَبَضَّكَ اِلَیْهِ بِاخْتِیَارِهِ وَ اَلَزَمَ اَعْدَاءَكَ الحُجْبَةَ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الحُجَجِ البَالِغَةِ عَلَی جَمِیعِ خَلْقِهِ اللّهُمَّ فَاجْعَلْ نَفْسَتِی مُطْمَئِنَّةً بِقَدْرِكَ راضیهً بِقَضَائِكَ مُوَلَّعَةً بِذِکْرِكَ وَ دُعَائِكَ مُحِبَّةً لِصِفْوَةِ اَوْلِیَائِكَ مَحْبُوبَةً فِی اَرْضِكَ وَ سَمَائِكَ صابِرةً عَلَی نُزُولِ بِلَائِكَ [شَاكِرَةٌ لِفَوَاضِلِ نِعْمَائِكَ ذَاكِرَةٌ لِسِوَابِجِ اَلَائِكَ مُشْتَاكِقَةٌ اِلَی فَوْحِهِ لِقَائِكَ مَتْرُوْدَةٌ التَّقْوَى لِیَوْمِ جَزَائِكَ مُسْتَنَّةٌ بِسُنَنِ اَوْلِیَائِكَ مُفَارِقَةٌ لِاخْلَاقِ اَعْدَائِكَ مُشْغُولَةٌ عَنِ الدُّنْیَا بِحَمْدِكَ وَ ثَنَائِكَ پس پهلوی روی مبارک خود را بر قبر گذاشت و گفت: اللّهُمَّ اِنَّ قُلُوبَ الْمُخْتَبِیْنَ اِلَیْكَ وَ اَلِهَةَ وَ سَبِیْلَ الرَّاعِبِیْنَ اِلَیْكَ شَارِعَةٌ وَ اَعْلَامَ القَاصِدِیْنَ اِلَیْكَ وَاضِحَةٌ وَ اَفْنَدَةَ العَافِیْنَ مِنْكَ فَارِعَةٌ وَ اَصْوَاتَ الدَّاعِیْنَ اِلَیْكَ صَاعِدَةٌ وَ اَبْوَابَ اَلْجَابِیَةِ لَهُمْ مُفْتَحَةٌ وَ دَعْوَةَ مَنْ نَاجَاكَ مُسْتَجَابَةٌ وَ تَوْبَةَ مَنْ اَنَابَ اِلَیْكَ مُقْبُولَةٌ وَ عِبْرَةَ مَنْ بَكَی مِنْ خَوْفِكَ مَرْحُومَةٌ وَ اَلِیَّاعَاتَهُ لِمَنْ اسْتَبَعَتْ بِكَ مُوجُودَةٌ [مَبْذُولَةٌ] وَ اَلِیَّاعَانَةَ لِمَنْ اسْتَعَانَ بِكَ مَبْذُولَةٌ [مُوجُودَةٌ] وَ عِدَاتِكَ لِعبَادِكَ مُنْجِرَةٌ وَ زَلَلَ مَنْ اسْتَقَالَكَ مُقَالَةٌ وَ اَعْمَالَ العَامِلِیْنَ لَدَیْكَ مَحْفُوظَةٌ وَ اَزْرَاقَكَ اِلَی الخَلَائِقِ مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةٌ وَ عَوَائِدَ المَزِیدِ اِلَیْهِمْ وَاصِلَةٌ وَ ذُنُوبَ المُسْتَعْفِرِیْنَ مَغْفُورَةٌ وَ حَوَائِجَ خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِیَّةٌ وَ جِوَائِزَ السَّائِلِیْنَ عِنْدَكَ مُوفَّرَةٌ وَ عَوَائِدَ المَزِیدِ مُتَوَاتِرَةٌ وَ مَوَائِدَ المُسْتَطَعِمِیْنَ مُعَدَّةٌ وَ مَنَاهِلَ الظَّمَا اِلَیْكَ مُتَرَعَّةٌ اللّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِی وَ اَقْبَلْ ثَنَائِی وَ اَجْمَعْ بَیْنِی وَ بَیْنَ اَوْلِیَائِی بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ عَلِیٍّ وَ فَاطِمَةَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ اِنَّكَ وُلِّیُّ نِعْمَائِی وَ مُنْتَهَی مُنَاى وَ غَایَةُ رَجَائِی فِی مُنْقَلِبِی وَ مَوَاى وَ در کامل الزیارة بعد از این زیارت این فقرات نیز مسطور است اَنْتَ اِلٰهِی وَ سَیِّدِی وَ مَوْلَاى اَغْفِرْ لِاَوْلِیَائِنَا وَ كُفِّ عَنَّا اَعْدَاءَنَا وَ اشْغَلْهُمْ عَنَّا اَدَانَا وَ اَطْهَرِ كَلِمَةَ الْحَقِّ وَ اجْعَلْهَا الْعُلَیَا وَ اَدْحِضْ كَلِمَةَ الْبَاطِلِ وَ اجْعَلْهَا السُّفْلَى اِنَّكَ عَلَی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ پس حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که هر که از شیعیان ما این زیارت و دعا را نزد قبر امیر المؤمنین علیه السلام یا نزد قبر یکی از ائمه علیهم السلام بخواند البته حق تعالی این زیارت و دعای او را در نامه‌ای از نور بالا برد و مهر حضرت محمد صلی الله علیه و آله را بر آن بزند و چنین محفوظ باشد تا تسلیم نمایند به قائم آل محمد علیهم السلام پس استقبال نماید صاحبش را به بشارت و تحیت و کرامت اِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى مؤلف گوید که: این زیارت شریفه هم از زیارات مطلقه محسوب می‌شود و هم از زیارات مخصوصه روز غدیر و هم از زیارات جامعه که در جمیع روضات مقدسه ائمه علیهم السلام خوانده میشود

زیارت سوم

سید عبد الکریم بن طاووس از صفوان جمال روایت کرده است که گفت: چون با حضرت صادق علیه السلام وارد کوفه شدیم در هنگامی که آن حضرت نزد ابو جعفر دوانقی می‌رفتند فرمود که ای صفوان شتر را بخوابان که این نزدیک قبر جد امیر المؤمنین علیه السلام است پس فرود آمدند و غسل کردند و جامه را تغییر دادند و پاها را برهنه کردند و فرمودند که تو نیز چنین کن پس روانه شدند به جانب نجف و فرمودند که گام‌ها را کوتاه بردار و سر را به زیر انداز که حق تعالی تو به عدد هر گامی که بر می‌داری صد هزار حسنه می‌نویسد و صد هزار گناه محو می‌کند و صد هزار درجه بلند می‌کند و صد هزار حاجت برمی‌آورد و می‌نویسد برای تو ثواب هر صدیق و شهید که بوده باشد یا کشته شده باشد پس آن حضرت می‌رفتند و من می‌رفتم با آن حضرت با آرام دل و آرام تن و تسبیح و تنزیه و تهلیل خدا می‌کردیم تا رسیدیم به تل‌ها پس نظر کردند به جانب راست و چپ و به چوبی که در دست داشتند خطی کشیدند پس فرمودند جستجو نما پس طلب کردم اثر قبری یافتیم پس آب دیده بر روی مبارکش جاری شد و گفت: اِنَّا لِلّهِ وَ اِنَّا اِلَیْهِ رَاجِعُونَ وَ گفت: السَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الوَصِیُّ البُرِّ التَّقِیُّ السَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا النَّبِیُّ العَظِیْمُ السَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الصَّدِیقُ الرَّشِیدُ السَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا البُرِّ الزَّکِیُّ السَّلامُ عَلَیْكَ يَا وَصِیَّ رَسُوْلِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ السَّلامُ عَلَیْكَ يَا خِیرَةَ اللهِ عَلَی الخَلْقِ

أَجْمَعِينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ حَبِيبُ اللَّهِ وَ خَاصَّةُ اللَّهِ وَ خَالِصَتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ مَوْضِعَ سِرِّهِ وَ عَجِيئَةَ عِلْمِهِ وَ خَازِنَ وَحْيِهِ پس خود را به قبر چسبانیدند و گفتند بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا حُجَّةَ الْخِصَامِ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا بَابَ الْمَقَامِ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا نُورَ اللَّهِ التَّامَّ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ عَنِ اللَّهِ وَ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ مَا حُمِلَتْ وَ رَعِيَتْ مَا اسْتُحْفِظَتْ وَ حَفِظَتْ مَا اسْتُودِعَتْ وَ حَلَّتْ حَلَالَ اللَّهِ وَ حَرَّمَتْ حَرَامَ اللَّهِ وَ أَقَمْتَ أَحْكَامَ اللَّهِ وَ لَمْ تَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ وَ عَيْدَتَ اللَّهُ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَ عَلَى الْأَثَمَةِ مِنْ بَعْدِكَ پس برخاست آن حضرت و در بالای سر آن حضرت چند رکعت نماز کرد و فرمود که ای صفوان هر که زیارت کند امیر المؤمنین علیه السلام را به این زیارت و این نماز را بکند برگردد به سوی اهلس و حال اینکه گناهانش آمرزیده شده باشد و عملش مقبول و پسندیده شده باشد و بنویسد برای او ثواب هر که زیارت آن حضرت کرده باشد از ملائکه صفوان گفت بر سیبل تعجب که ثواب هر که زیارت کند آن حضرت را از ملائکه فرمود بلی در هر شبی هفتاد قبیله از ملائکه آن حضرت را زیارت می کنند پرسید که هر قبیله چه مقدارند فرمود که صد هزار ملک پس آن حضرت به قهقری یعنی به پشت بیرون آمدند و در اثنای بیرون آمدن می گفتند يَا جَدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا طَيِّبَاهُ يَا طَاهِرَاهُ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْكَ وَ رَزَقَنِي الْعُودَ إِلَيْكَ وَ الْمَقَامَ فِي حَرَمِكَ وَ الْكُونَ مَعَكَ وَ مَعَ الْأَبْرَارِ مِنْ وُلْدِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُحَدِّقِينَ بِكَ صفوان گفت که به آن حضرت عرض کردم که رخصت می دهید خبر دهم اصحاب خود را از اهل کوفه و نشان این قبر را به ایشان بدهم فرمود بلی و درهمی چند دادند که من قبر را مرمت و اصلاح کردم

زیارت چهارم

در مستدرک الوسائل از مزار قدیم نقل کرده که روایت است از مولای ما امام محمد باقر علیه السلام که فرمود: با پدرم رفتیم به زیارت قبر جدم امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام در نجف پس ایستاد پدرم نزد قبر مطهر و گریست و گفت: السَّلَامُ عَلَيَّ أَبِي الْمَأْتَمَةِ وَ خَلِيلِ الثُّبُورِ وَ الْمَخْصُوصِ بِالْأَخُوَّةِ السَّلَامِ عَلَيَّ يَعْشُوبُ الْإِيمَانَ وَ مِيزَانَ الْأَعْمَالِ وَ سَيِّفِ ذِي الْجَلَالِ السَّلَامِ عَلَيَّ صَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ الْحَيَّاتِمْ فِي يَوْمِ الدِّينِ السَّلَامِ عَلَيَّ شَجَرَةَ التَّقْوَى السَّلَامِ عَلَيَّ حُجَّةَ اللَّهِ الْبَالِغَةِ وَ نِعْمَتِهِ السَّابِغَةِ وَ نِقْمَتِهِ الدَّامِغَةِ السَّلَامِ عَلَيَّ الصِّرَاطِ الْوَاضِحِ وَ النُّجْمِ اللَّائِحِ وَ الْإِمَامِ النَّاصِحِ وَ رَحْمَةِ اللَّهِ وَ بَرَكَاتِهِ أَنْكَاهُ أَنْكَاهُ كَفْتُ: أَنْتَ وَ سَيِّلَتِي إِلَى اللَّهِ وَ ذَرِيَّتِي وَ لِي حَقٌّ مَوْلَاتِي وَ تَأْمِيلِي فَكُنْ لِي شَفِيعِي إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ فِي الْوُقُوفِ عَلَيَّ قَضَاءِ حَاجَتِي وَ هِيَ فَكَأَنَّكَ رَقِيبِي مِنَ النَّارِ وَ اضِيرْفِي فِي مَوْفِي هَذَا بِالنَّجْحِ وَ بِمَا سَأَلْتَهُ كُلَّهُ [كُلَّهُ بِرَحْمَتِهِ وَ قُدْرَتِهِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي عَقْلًا كَامِلًا وَ لُبًّا رَاجِحًا وَ قَلْبًا زَكِيًّا وَ عَمَلًا كَثِيرًا وَ أَدْبًا بَارِعًا وَ اجْعَلْ ذَلِكَ كُلَّهُ لِي وَ لَا تَجْعَلْهُ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

زیارت پنجم

شیخ کلینی روایت کرده از حضرت ابو الحسن ثالث امام علی النقی علیه السلام که: می گویی نزد قبر امیر المؤمنین علیه السلام: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ أَنْتَ أَوَّلُ مَظْلُومٍ وَ أَوَّلُ مَنْ غُصِبَ حَقُّهُ صَبْرًا وَ احْتَسَبَتْ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَأَشْهَدُ أَنَّكَ لَقِيْتَ اللَّهَ وَ أَنْتَ شَهِيدٌ عَذَبَ اللَّهُ قَاتِلَكَ بِأَنْوَاعِ الْعَذَابِ وَ جَدَّدَ عَلَيْهِ الْعَذَابَ جِثَّتِكَ عَارِفًا بِحَقِّكَ مُسْتَبَصِّرًا بِشَأْنِكَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ وَ مَنْ ظَلَمَكَ أَلْقَى عَلَى ذَلِكَ رَبِّي إِنْ شَاءَ اللَّهُ يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِنْ لِي ذُنُوبًا كَثِيرَةً فَاشْفَعْ لِي إِلَى رَبِّكَ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ مَقَامًا مَعْلُومًا وَ إِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ جَاهًا وَ شَفَاعَةً وَ قَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَ لَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى

زیارت ششم

زیارتی است که جماعتی از علما روایت کرده‌اند که از جمله آنها است شیخ محمد بن المشهدی که فرموده روایت کرده است محمد بن خالد طیالسی از سیف بن عمیره که گفت: بیرون رفتیم با صفوان جمال و جمعی از اصحاب ما به جانب نجف و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را زیارت کردیم پس چون فارغ شدیم صفوان روی خود را گردانید به سوی قبر حضرت امام حسین علیه السلام و گفت: زیارت می‌کنم حضرت امام حسین علیه السلام را از این مکان از بالای سر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و صفوان گفت که با حضرت امام جعفر صادق علیه السلام به اینجا آمدم و حضرت چنین زیارت و نماز کرد و دعا خواند که من می‌کنم و فرمود که ای صفوان این زیارت را ضبط کن و این دعا را بخوان و همیشه حضرت امیر المؤمنین و امام حسین علیهما السلام را به این نحو زیارت کن که من ضامنم بر خدا که هر که ایشان را چنین زیارت کند و این دعا را بخواند خواه از نزدیک و خواه از دور اینکه زیارتش مقبول باشد و عملش مزد داده شود و سلامش به ایشان برسد و پسندیده گردد و حاجتهایش برآورده شود هر چند عظیم باشد مؤلف گوید که: تتمه این خیر در فضل این عمل بیاید در عقب دعای صفوان در زیارت روز عاشورا إن شاء الله و زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام این است رو به قبر آن حضرت بایست و بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَنْ اضْطَفَأَهُ اللَّهُ وَ اخْتَصَّهُ وَ اخْتَارَهُ مِنْ بَرِيَّتِهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حَلِيلَ اللَّهِ مَا دَجَا اللَّيْلُ وَ غَسَقَ وَ أَضَاءَ النَّهَارُ وَ أَشْرَقَ السَّلَامُ عَلَیْكَ مَا صَمَتَ صَامِتٌ وَ نَطَقَ نَاطِقٌ وَ ذَرَّ شَارِقٌ وَ رَحِمَهُ اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَیْ مَوْلَانَا أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَاحِبِ السَّوَابِقِ وَ الْمَنَابِقِ وَ النَّجْدَةِ وَ مُبِيدِ الْكُتَائِبِ الشَّدِيدِ الْبَاسِ الْعَظِيمِ الْمِرَاسِ الْمَكِينِ الْأَسَاسِ سَاقِي الْمُؤْمِنِينَ بِالْكَأْسِ مِنْ حَوْضِ الرَّسُولِ الْمَكِينِ الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلَیْ صَاحِبِ النَّهْيِ وَ الْفَضْلِ وَ الطَّوَائِلِ وَ الْمَكْرَمَاتِ وَ النَّوَائِلِ السَّلَامُ عَلَیْ فَارِسِ الْمُؤْمِنِينَ وَ لَيْثِ الْمُؤَخِّدِينَ وَ قَاتِلِ الْمُشْرِكِينَ وَ وَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ رَحِمَهُ اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَی مَنْ أَيْدَهُ اللَّهُ بِجَبْرَيْلٍ وَ أَعَانَهُ بِمِيكَائِيلَ وَ أَرْزَلَهُ فِي الدَّارَيْنِ وَ حَبَّاهُ بِكُلِّ مَا تَقَرَّرُ بِهِ الْعَيْنُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ عَلَى أَوْلَادِهِ الْمُتَنَجِّبِينَ وَ عَلَى الْأَيْمَةِ الرَّاشِدِينَ الَّذِينَ أَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَ فَرَضُوا عَلَيْنَا الصَّلَوَاتِ وَ أَمَرُوا بِإِيْتَاءِ الزَّكَاةِ وَ عَزَّفُونَا صِيَامَ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ قِرَاءَةَ الْقُرْآنِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ يَعْسُوبَ الدِّينِ وَ قَائِدَ الْعُرِّ الْمُحَجَّلِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَابَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ النَّاطِرَةَ وَ يَدَهُ الْبَاسِطَةَ وَ أُذُنَهُ الْوَاعِيَةَ وَ حِكْمَتَهُ الْبَالِغَةَ وَ نِعْمَتَهُ السَّابِعَةَ وَ نِقْمَتَهُ الدَّامِعَةَ السَّلَامُ عَلَی قَسِيمِ الْجَنَّةِ وَ النَّارِ السَّلَامُ عَلَی نِعْمَةِ اللَّهِ عَلَی الْأَبْرَارِ وَ نِقْمَتِهِ عَلَی الْفَجَّارِ السَّلَامُ عَلَی سَيِّدِ الْمُتَّقِينَ الْأَخْيَارِ السَّلَامُ عَلَی أَخِي رَسُولِ اللَّهِ وَ ابْنِ عَمِّهِ وَ زَوْجِ ابْنَتِهِ وَ الْمَخْلُوقِ مِنْ طِينَتِهِ السَّلَامُ عَلَی الْأَصْلِ الْقَدِيمِ وَ الْفَرْعِ الْكَرِيمِ السَّلَامُ عَلَی الثَّمَرِ الْجَنِّيِّ السَّلَامُ عَلَی أَبِي الْحَسَنِ عَلِيِّ السَّلَامُ عَلَی شَجَرَةِ طُوبَى وَ سِدْرَةِ الْمُنتَهَى السَّلَامُ عَلَی آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ وَ نُوحَ نَبِيِّ اللَّهِ وَ إِبْرَاهِيمَ حَلِيلِ اللَّهِ وَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ وَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ وَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ وَ مِنْ بَيْنَهُمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَ الصَّالِحِينَ وَ حَسَنَ أَوْلَادِكَ رَفِيقَا السَّلَامِ عَلَی نُورِ الْأَنْوَارِ وَ سَلِيلِ الْأَطْهَارِ وَ عُنَاصِرِ الْأَخْيَارِ السَّلَامُ عَلَی وَالِدِ الْأَيْمَةِ الْأَبْرَارِ السَّلَامُ عَلَی حَبْلِ اللَّهِ الْوَسِيلِ وَ جَنْبِهِ الْمَكِينِ وَ رَحِمَهُ اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَی أَمِينِ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ خَلِيفَتِهِ وَ الْحَاكِمِ بِأَمْرِهِ وَ الْقَائِمِ بِدِينِهِ وَ النَّاطِقِ بِحِكْمَتِهِ وَ الْعَامِلِ بِكِتَابِهِ أَخِي الرَّسُولِ وَ زَوْجِ الْبُتُولِ وَ سَيِّفِ اللَّهِ الْمَسْلُومِ السَّلَامُ عَلَی صَاحِبِ الدَّلَالَاتِ وَ الْآيَاتِ الْبَاهِرَاتِ وَ الْمُعْجَزَاتِ الْقَاهِرَاتِ [الزَّاهِرَاتِ وَ الْمُنْجِي مِنَ الْهَلَكَاتِ الَّذِي ذَكَرَهُ اللَّهُ فِي مُحْكَمِ الْآيَاتِ فَقَالَ تَعَالَى وَ إِنَّهُ فِي أُمَّ الْكِتَابِ لَمَدِينًا لَعَلِّي حَكِيمٌ السَّلَامُ عَلَی اسْمِ اللَّهِ الرَّضِيِّ وَ وَجْهِهِ الْمُضْتَمِّ وَ وَجْهِهِ الْعَلِيِّ وَ رَحْمَتُهُ اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَی حُجَّجِ اللَّهِ وَ أَوْصِيَاءِهِ وَ خَاصَّةِ اللَّهِ وَ أَضْيَافِيئِهِ وَ خَالِصِيئِهِ وَ أَمَنَائِهِ وَ رَحْمَتُهُ اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ قَصْدْتُكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِينَ اللَّهِ وَ حُجَّتَهُ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مَوْلِيَا لِأَوْلِيَاتِكَ مُعَادِيَا لِأَعْدَائِكَ مُتَقَرَّبًا إِلَى اللَّهِ بِزِيَارَتِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ اللَّهِ رَبِّي وَ رَبِّكَ فِي خَلَاصِ رَقِيبِي مِنَ النَّارِ وَ قَضَاءِ حَوَائِجِي حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ بِسُحْرِ خُودِ رَا بِه قَبْرِ بَجَسْبَانَ وَ قَبْرِ رَا بِبُوس وَ بَكُو: سَلَامُ اللَّهِ وَ سَلَامُ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَ الْمَسَلِّمِينَ [الْمُسْلِمِينَ لَكَ بِقُلُوبِهِمْ يَا أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ النَّاطِقِينَ بِفَضْلِكَ وَ الشَّاهِدِينَ عَلَي أَنَّكَ صَادِقٌ أَمِينٌ صِدِّيقٌ

عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ طَهْرٌ طَاهِرٌ مُطَهَّرٌ مِنْ طَهْرٍ طَاهِرٍ مُطَهَّرٍ أَشْهَدُ لَكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَوَلِيَّ رَسُولِهِ بِالْبَلَاغِ وَالْأَدَاءِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ جَنَّبَ اللَّهُ وَيَابَهُ وَأَنَّكَ حَبِيبُ اللَّهِ وَوَجْهُهُ الَّذِي يُؤْتِي مِنْهُ وَأَنَّكَ سَبِيلُ اللَّهِ وَأَنَّكَ عَبْدُ اللَّهِ وَأَخُو رَسُولِهِ [رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَتَيْتُكَ مُتَقَرِّبًا إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِزِيَارَتِكَ رَاغِبًا إِلَيْكَ فِي الشَّفَاعَةِ أَتْبَعِي بِشَفَاعَتِكَ خَلَاصَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ مُتَعَوِّدًا بِكَ مِنَ النَّارِ هَارِبًا مِنْ ذُنُوبِي الَّتِي اخْتَطَبْتُهَا عَلَى ظَهْرِي فَرَعَا إِلَيْكَ رَجَاءَ رَحْمَةِ رَبِّي أَتَيْتُكَ أَسْتَشْفِعُ بِكَ يَا مَوْلَايَ وَأَتَقَرَّبُ بِكَ إِلَى اللَّهِ لِيَقْضِيَ بِكَ حَوَائِجِي فَاشْفَعْ لِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى اللَّهِ فَإِنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَمَوْلَاكَ وَزَائِرُكَ وَلَكَ عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامُ الْمَحْمُودُ وَالْجَاهُ الْعَظِيمُ وَالشَّانُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِكَ الْمُرْتَضَى وَآمِينِكَ الْأَوْفَى وَعُزْوَتِكَ الْوُثْقَى وَيَدِكَ الْعُلْيَا وَجَنَبِكَ الْأَعْلَى وَكَلِمَتِكَ الْحُسَيْنِيَّ وَحُجَّتِكَ عَلَى الْوَرَى وَصَدِيقِكَ الْأَكْبَرَ وَسَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ وَرُكْنِ الْأَوْلِيَاءِ وَعِمَادِ الْأَضْيَاءِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَيَعْسُوبِ الدِّينِ وَقُدُوءِ الصَّالِحِينَ وَإِمَامِ الْمُخْلِصِينَ الْمَعْصُومِينَ مِنَ الْخَلَلِ الْمُهْدَبِ مِنَ الزَّلَلِ الْمُطَهَّرِ مِنَ الْعَيْبِ الْمُتَزَهِّهِ مِنَ الرَّيْبِ أَخِي نَبِيِّكَ وَوَصِيِّ رَسُولِكَ الْبَائِتِ عَلَى فِرَاشِهِ وَالْمُوَاسِي لَهٗ بِنَفْسِهِ وَكَاشِفِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي جَعَلْتَهُ سَيِّفًا لِنُوبَتِهِ وَآيَةً لِرِسَالَتِهِ وَشَاهِدًا عَلَى أُمَّتِهِ وَدِلَالَةً عَلَى حُجَّتِهِ [لِحُجَّتِهِ وَحَامِلًا لِرَايَتِهِ وَوَقَايَةً لِمُهْجَتِهِ وَهَادِيًا لِأُمَّتِهِ وَيَدًا لِأَسِهِ وَتَاجًا لِأَسِهِ وَبَابًا لِسِرِّهِ وَمِفْتَاحًا لِظَفَرِهِ حَتَّى هَزَمَ جِيُوشَ الشُّرُوكِ بِإِذْنِكَ وَأَبَادَ عَسَاكِرَ الْكُفْرِ بِأَمْرِكَ وَبَيَدَلْ نَفْسَهُ فِي مَرْضَاةِ رَسُولِكَ وَجَعَلَهَا وَقْفًا عَلَى طَاعَتِهِ فَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَيْهِ صَلَاةً دَائِمَةً بَاقِيَةً بِسْمِ بِنَا: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَالشَّهَابِ النَّاقِبِ وَالنُّورِ الْعِيَاقِبِ يَا سَلِيلَ الْأَطَائِبِ يَا سِتَرَ اللَّهِ إِنْ بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ تَعَالَى ذُنُوبًا قَدْ أَثْقَلَتْ ظَهْرِي وَلَا يَأْتِي عَلَيَّهَا إِلَّا رِضَاةٌ فَبِحَقِّ مَنْ ائْتَمَنَكَ عَلَى سِرِّهِ وَاسْتَرْعَاكَ أَمْرَ خَلْقِهِ كُنْ لِي إِلَى اللَّهِ شَفِيعًا وَمِنَ النَّارِ مُجِيرًا وَعَلَى الدَّهْرِ ظَهِيرًا فَإِنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَوَلِيِّكَ وَزَائِرُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ بِسْمِ شَشِ رَكَعَتِ نَمَازِ زِيَارَتِ بَكَنِ وَهَرِ دَعَا كِهْ خَوَاهِي بَكَنِ وَبِنَا: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا يَا بَقِيَّتُ وَبَقِيَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِسْمِ اِشَارِهِ كَنِ وَمُتَوَجِّهٍ شُوبِهِ جَانِبِ قَبْرِ اِمَامِ حَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبِنَا: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ أَتَيْتُكَمَا زَائِرًا وَمُتَوَسِّلًا إِلَى اللَّهِ تَعَالَى رَبِّي وَرَبِّكُمْ وَمُتَوَجِّهًا إِلَى اللَّهِ بِكُمْ وَمُسْتَشْفِعًا بِكُمْ إِلَى اللَّهِ فِي حَاجَتِي هَذِهِ وَبِخَوَانِ تَا آخِرِ دَعَايِ صَفْوَانِ إِنَّهُ قَرِيبٌ مُجِيبٌ بِسْمِ رُوْبِهِ قَبْلَهُ كَنِ وَبِخَوَانِ اِزْ اَوَّلِ دَعَايِ اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ تَا وَاصِدِرْفِي بِقَضَائِي حَاجَتِي وَكَفَايَتِي مَا أَهْمَنِي هُمُّهُ مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسْمِ مِلْتَفْتِ شُوبِهِ جَانِبِ قَبْرِ اِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبِنَا: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَالسَّلَامُ عَلَى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِيِّ يَا بَقِيَّتُ وَبَقِيَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمَا وَلَا فَارَقَ اللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمَا مُؤَلَّفَ كَوَيْدِ كِهْ: قَبْلَ اِزْ اَيْنِ ذَكَرْ شَدْ كِهْ دَعَايِ صَفْوَانِ هَمَانِ اِسْتِ كِهْ مَشْهُورِ شَدِهْ بِهْ دَعَايِ عُلْقَمِهِ وَبِيَايِدِ ذَكَرْ اَنْ دَرِ زِيَارَتِ رُوْزِ عَاشُورَا اِنْ شَاءَ اللَّهُ

زيارت هفتم

زیارتی است که سید بن طاووس در مصباح الزائر نقل کرده به این کیفیت که: قصد کن باب السلام یعنی درگاه روضه مقدسه امیر المؤمنین علیه السلام که ضریح مقدس نمایان می شود پس بگو: سی و چهار مرتبه الله اکبر و بگو: سَلَامُ اللَّهِ وَ سَلَامٌ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ وَجَمِيعِ الشُّهَدَاءِ وَالصَّدِيقِينَ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى نُوحِ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ حَبِيبِ اللَّهِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى اسْمِ اللَّهِ الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ الْعَلِيِّ وَصِرَاطِهِ السَّوِيِّ السَّلَامُ عَلَى الْمُهْدَبِ الصَّفِيِّ السَّلَامُ عَلَى أَبِي الْحَسَنِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى خَالِصِ الْأَخْلَاءِ السَّلَامُ عَلَى الْمَخْصُوصِ بِسَيِّدَةِ النِّسَاءِ السَّلَامُ عَلَى الْمُؤَلُّودِ فِي الْكُفَّةِ الْمَرْوُجِ فِي السَّمَاءِ السَّلَامُ عَلَى أَسِيدِ اللَّهِ فِي الْوَعْيِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ شَرَّفَتْ بِهِ مَكَّةُ وَمِنِّي السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الْحَوْضِ وَحَامِلِ اللُّوَاءِ السَّلَامُ عَلَى خَاحِمِ أَهْلِ الْعِيَاءِ السَّلَامُ عَلَى الْبَائِتِ عَلَى فِرَاشِ النَّبِيِّ وَمُقَدِّمِهِ بِنَفْسِهِ مِنَ الْأَعْيَادِ السَّلَامُ عَلَى قَالِحِ بَابِ حَبِيبِ وَ

الدَّاحِي بِهِ فِي الْفَضَاءِ السَّلَامُ عَلَى مُكَلِّمِ الْفِتْيَةِ فِي كَهْفِهِمْ بِلِسَانِ الْأَنْبِيَاءِ السَّلَامُ عَلَى مُنْبِعِ الْقَلْبِ فِي الْفَلَاحِ السَّلَامُ عَلَى قَالِعِ الصَّخْرَةِ وَقَدْ عَجَزَ عَنْهَا الرُّجَالُ الْأَشِدَّاءُ السَّلَامُ عَلَى مُخَاطِبِ الثُّعْبَانِ عَلَى مُتَبِّرِ الْكُوفَةِ بِلِسَانِ الْفَضِيحَاءِ السَّلَامُ عَلَى مُخَاطِبِ الذُّبِّ وَمُكَلِّمِ الْجُمُجْمَةِ بِالنَّهْرَوَانِ وَقَدْ نَحَزَتِ الْعِظَامُ بِالْبَلْبِ السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الشَّفَاعَةِ فِي يَوْمِ الْوَرَى وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى الْإِمَامِ الزَّكِيِّ حَلِيفِ الْمِحْرَابِ السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الْمُعْجَزِ الْبَاهِرِ وَ النَّاطِقِ بِالْحِكْمَةِ وَالصَّوَابِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ عِنْدَهُ تَأْوِيلُ الْمُحْكَمِ وَالْمُتَشَابِهِ وَعِنْدَهُ أُمَّ الْكِتَابِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ رُدَّتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ حِينَ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ السَّلَامُ عَلَى مُعْجِي اللَّيْلِ الْبُهِيمِ بِالتَّهْجِدِ وَالْاِكْتِيَابِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ خَاطَبَهُ جَبْرَائِيلُ بِأَمْرِهِ الْمُؤْمِنِينَ بِغَيْرِ اِزْتِيَابٍ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الْمُعْجَزَاتِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ عَجِبَ مِنْ حَمَلَاتِهِ فِي الْحُرُوبِ مَلَائِكَةُ سَبْعِ سَمَاوَاتِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ نَاجَى الرَّسُولَ فَقَدَّمَ بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاهُ صَدَقَاتِ السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْخِيُوشِ وَصَاحِبِ الْغُرُوَاتِ السَّلَامُ عَلَى مُخَاطِبِ ذَنْبِ الْفَلَمَوَاتِ السَّلَامُ عَلَى نُورِ اللَّهِ فِي الظُّلُمَاتِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ رُدَّتْ لَهُ الشَّمْسُ فَقَضَى مَا فَاتَهُ مِنَ الصَّلَاةِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَى إِمَامِ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَى وَارِثِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَى يَعْسُوبِ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَى عِضْمَةِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى قُدُوهِ الصَّادِقِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى حُجَّةِ الْأَبْرَارِ السَّلَامُ عَلَى أَبِي الْأَيْمَةِ الْأَطْهَارِ السَّلَامُ عَلَى بَدِي الْفَقَارِ السَّلَامُ عَلَى سَاقِي أَوْلِيَانِهِ مِنْ حَوْضِ النَّبِيِّ الْمُخْتَارِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا اطَّرَدَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ السَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ الْعَظِيمِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَإِنَّهُ فِي أُمَّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمِ السَّلَامُ عَلَى صِدِّقِ اللَّهِ الْمُسْتَقِيمِ السَّلَامُ عَلَى الْمُنْعُوتِ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِسْمِ اللَّهِ خُودِ رَا بَرِ ضَرِيحِ وَ مِي بُوَسِي أَنْ رَا وَ مِي گُوِي: يَا أَمِينَ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ يَا وَلِيَّ اللَّهِ يَا صِدِّقَ اللَّهِ زَارَكَ عَبْدُكَ وَوَلِيِّكَ اللَّائِنُ بِبِرِّكَ وَالْمُنِيخُ رَحْلَهُ بِفِنَائِكَ الْمُتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْمُسْتَشْفَعُ بِكَ إِلَى اللَّهِ زِيَارَةَ مَنْ هَجَرَ فِيكَ صِدِّقَهُ وَجَعَلَكَ بَعْدَ اللَّهِ حَسْبَهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ الطُّورُ وَالْكِتَابُ الْمَسْطُورُ وَالرُّقُّ الْمُنشُورُ وَبَحْرُ الْعِلْمِ الْمَسْجُورُ يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِنَّ لِكُلِّ مَزُورٍ عِنَايَةً فِيمَنْ زَارَهُ وَ قَصِيدَهُ وَآتَاهُ وَأَنَا وَوَلِيِّكَ وَقَدْ حَطَّطْتُ رَحْلِي بِفِنَائِكَ وَلِحِيَّاتٍ إِلَى حَرَمَتِكَ وَ لُبْدْتُ بِضَرِيحِكَ لِعِلْمِي بِعَظِيمِ مَنزِلَتِكَ وَ شَرَفِ حَضْرَتِكَ وَقَدْ أَثْقَلَتِ الدُّنُوبُ ظَهْرِي وَمَعَنَتِي رُقَادِي فَمَا أَجِدُ حِرْزًا وَلَا مَعْقِلًا وَلَا مَلْجَأَ إِلَّا إِلَيْهِ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى وَ تَوَسَّلِي بِكَ إِلَيْهِ وَ اسْتَشْفَاعِي بِكَ لَدَيْهِ فَهَا أَنَا نَازِلٌ بِفِنَائِكَ وَ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ جَاهٌ عَظِيمٌ وَ مَقَامٌ كَرِيمٌ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ اللَّهِ رَبِّكَ يَا مَوْلَايَ بِسْمِ بِيوسِ ضَرِيحِ رَا وَ رُوِي خُودِ رَا بَه قَبْلَهُ كَن بَكُو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ وَيَا أَبْصِرَ النَّاطِرِينَ وَيَا أَسِيرَعَ الْحَاسِبِينَ وَيَا أَجُودَ الْمَأْجُودِينَ بِمُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ رَسُولِكَ إِلَى الْعَالَمِينَ وَبِأَخِيهِ وَابْنِ عَمَّةِ الْأَنْزَعِ الْبَطِينِ الْعَالِمِ الْمُبِينِ عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ الْإِمَامَيْنِ الشَّهِيدَيْنِ وَبِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَبِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ زَكِيِّ الصِّدِّيقِينَ وَبِمُوسَى بْنِ جَعْفَرِ الْكَوَظِمِ الْمُبِينِ [وَ حَيْسِ الظَّالِمِينَ وَبِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا الْأَمِينِ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْجَوَادِ عِلْمِ الْمُهْتَدِينَ وَبِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدِ الْبَرِّ الصَّادِقِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ وَبِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعَسْكَرِيِّ وَوَلِيِّ الْمُؤْمِنِينَ وَبِالْخَلْفِ الْحُجَّةِ صَاحِبِ الْأَمْرِ مُظَهِّرِ الْبَرَاهِينِ أَنْ تَكْشِفَ مَا بِي مِنَ الْهَمُومِ وَتَكْفِينِي شَرَّ الْبَلَاءِ الْمُحْتَمِومِ وَتَجِيرَنِي مِنَ النَّارِ ذَاتِ السَّمُومِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسْمِ دَعَا كَن بَرَايِ هَر چَه بِخَوَاهِي وَوَدَاعِ نَمَا آن حَضْرَتِ رَا وَ بَر گَرْدِ مَوْلَفِ گُوِيْدِ كَه: سَيِّدِ عَبْدِ الْكَرِيمِ بْنِ طَاوُوسِ دَر فَرَحِ الْغُرَى رَوَايَتِ كَرْدَه كَه: حَضْرَتِ اِمَامِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَارِدِ كُوفَه شَد وَ دَاخِلِ شَد دَر مَسْجِدِ آن وَ دَر مَسْجِدِ بُوْدِ أَبُو حَمْزَه ثَمَالِي كَه اَز زَاهِدِينَ اِهْلِ كُوفَه وَ مَشَايخِ اَنْجَا بُوْدِ بِسْمِ حَضْرَتِ دُو رَكَعَتِ نَمَازِ گَزَاشْتِ أَبُو حَمْزَه ثَمَالِي كَغْتِ نَشْنِيْدِمِ لَهْجَه‌اِي پَاكِيْزَه تَر اَز او نَزْدِيكْشِ رَفْتَمِ تَا بِشْنُومِ چَه مِي گُوِيْدِ شَنْيِيْدِمِ مِي گُوِيْدِ: اِلٰهِي اِنْ كَانِ [كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَاِنِّي قَدْ اَطَعْتُكَ فِي اِحْبَابِ الْاَشْيَاءِ اِلَيْكَ وَ اِيْنِ دَعَايِي اسْتِ مَعْرُوفِ مَوْلَفِ گُوِيْدِ كَه: ذَكَرِ اِيْنِ دَعَا بَعْدِ اَز اِيْنِ دَر اَعْمَالِ كُوفَه بِيَايِدِ وَ اَنْكَه أَبُو حَمْزَه كَغْتِ كَه اَنْ بَزْر گُوَارِ اَمْدِ نَزْدِ سْتُونِ هَفْتَمِ وَ نَعْلِيْنِ رَا كَنْدِ وَ اِيْسْتَادِ وَ دَسْتَهَا رَا تَا بَرَابَرِ گُوشِ بَلَنْدِ كَرْدِ وَ تَكْبِيْرِي كَغْتِ كَه جَمِيْعِ مَوْهَآيِ بَدَنِ مِنْ اَز دَهْشْتِ اَنْ رَاسْتِ اِيْسْتَادِ بِسْمِ چَهَارِ رَكَعَتِ نَمَازِ گَزَارْدِ وَ رَكَوْعِ وَ سَجُوْدَشِ رَا نِيكُو بَعْمَلِ اَوْرَدْ بِسْمِ اِيْنِ دَعَا رَا خَوَانِدِ اِلٰهِي اِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ تَا اَخْرِ دَعَا وَ مَوْافَقِ رَوَايَتِ سَابِقَه اَنْ بَزْر گُوَارِ بَر خَاسْتِ وَ رَفْتِ أَبُو حَمْزَه كَغْتِ كَه مِنْ عَقْبِ او رَفْتَمِ تَا مَنَاخِ كُوفَه وَ اَنْ مَكَانِي بُوْدِ كَه شْتَرَانِ رَا دَر اَنْجَا

می‌خواستند دیدم در آنجا غلام سیاهی است و با او است شتر گزیده و ناقه گفتم با او ای سیاه این مرد کیست گفت اَوْ يَخْفَى عَلَيْكَ شَمَائِلُهُ از سیما و شمایلش او را نشناختی او علی بن الحسین است ابو حمزه گفت پس خود را انداختم روی قدمهای آن حضرت بوسیدم آن را که آن جناب نگذاشت و با دست خود سر مرا بلند کرد و فرمود مکن سجود نشاید مگر برای خداوند عز و جل گفتم یا ابن رسول الله برای چه اینجا آمدید فرمود که از برای آنچه که دیدی یعنی نماز در مسجد کوفه و اگر مردم بدانند که چه فضیلتی است در آن بیایند به سوی آن اگر چه به روش کودکان خود را بر زمین کشند یعنی بیایند هر چند در نهایت سختی باشد راه رفتن برایشان مانند اطفالی که راه نیفتاده‌اند نشسته حرکت می‌نمایند پس فرمود آیا میل داری که زیارت کنی با من قبر جدم علی بن ابی طالب علیه السلام را گفتم بلی پس حرکت فرمود و من در سایه ناقه او بودم و حدیث می‌کرد مرا تا رسیدیم به غرین و آن بقعه‌ای بود سفید که نور آن می‌درخشید پس از شتر خویش پیاده شد و دو طرف روی خود را بر آن زمین گذاشت و فرمود ای ابا حمزه این قبر جد من علی بن ابی طالب علیه السلام است پس زیارت کرد آن حضرت را به زیارتی که اول آن السَّلَامُ عَلَيَّ اسْمُ اللَّهِ الرَّضِيِّ وَ نُورِ وَجْهِهِ الْمُضِيِّ است پس وداع کرد با آن قبر مطهر و رفت به سوی مدینه و من برگشتم به سوی کوفه مؤلف گوید که: از ذکر نکردن سید این زیارت را در فرجه تأسف می‌خوردم و در جستجوی آن بودم تا اینکه یک یک زیاراتی که برای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل شده ملاحظه کردم زیارتی که در اول آن این دو جمله باشد نیافتم مگر این زیارت شریف که جمله اولش موافق است و جمله دوم مختلف پس شاید که این زیارت همان زیارت باشد و این اختلاف چندان ضرر ندارد و اگر گویی که اول این زیارت سَلَامُ اللَّهِ وَ سَلَامُ مَلَائِكَتِهِ است نه السَّلَامُ عَلَيَّ اسْمُ اللَّهِ گوئیم اول زیارت همان السَّلَامُ عَلَيَّ اسْمُ اللَّهِ الرَّضِيِّ است و سلامهای سابق به منزله اذن دخول و طلب رخصت است و شاهد بر این مطلب تطبیق این زیارت است با زیارت روز مولود که کمال مشابهت را با هم دارند رجوع کن به آنجا تا بر تو معلوم شود و نیز بدان که در زیارت ششم و زیارت روز مولود این دو جمله بدون لفظ نور می‌باشد اما نه در اول زیارت و الله العالم و بالجمله ما را از زیارات مطلقه همین هفت زیارت که نقل کردیم کافی است و اگر کسی بیش از این خواسته باشد بخواند زیارات جامعه را و بخواند نیز زیارت مبسوطی را که بعد از این برای روز غدیر نقل می‌کنیم زیرا که روایت شده به خواندن آن زیارت در هر وقت و در هر کجا که شخص باشد و باید غنیمت شمرد زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و نماز در آن حرم مطهر را زیرا که نماز در نزد آن بزرگوار مقابل دوست هزار نماز است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که زیارت کند امام مفترض الطاعه را و نماز گزارد نزد او چهار رکعت نوشته شود برای او حجه و عمره و ما در هدیه الزائرین اشاره کردیم به فضیلت مجاورت قبر امیر المؤمنین علیه السلام لکن به شرط آنکه مجاور حق جوار آن حضرت را ملحوظ داشته باشد و این مطلب بسیار مشکلی است که برای هر کس ممکن نیست و مقام را مقتضی ذکر آن نیست طالبین رجوع کنند به کلمه طیبه

ذکر وداع امیر المؤمنین علیه السلام

چون خواستی وداع کنی آن حضرت را بخوان این وداع را که بعد از زیارت پنجم مذکور در کتب علما نقل شده السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ أَسْتَوْدِعُكَ اللَّهُ وَ أَسْتَرْعِيكَ وَ أَفْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ آمَنًا بِاللَّهِ وَ بِالرُّسُلِ وَ بِمَا جَاءَتْ بِهِ وَ دَعَتْ إِلَيْهِ وَ دَلَّتْ عَلَيْهِ فَكُنْتَنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي إِيَّاهُ فَإِنْ تَوَفَّيْتَنِي قَبْلَ ذَلِكَ فَإِنِّي أَشْهَدُ فِي مَمَاتِي عَلَيَّ مَا شَهِدْتُ عَلَيْهِ فِي حَيَاتِي أَشْهَدُ أَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيًّا وَ الْحَسَنَ وَ الْحُسَيْنَ وَ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَ الْحُجَّجَةَ بْنَ الْحَسَنِ صِلُواثَكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ أَنَّمَتِي وَ أَشْهَدُ أَنَّ مَنْ قَتَلَهُمْ وَ حَارَبَهُمْ مُشْرِكُونَ وَ مَنْ رَدَّ عَلَيْهِمْ فِي أَشْفَلِ دَرَكٍ مِنَ الْجَبْحِيمِ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مَنْ حَارَبَهُمْ لَنَا أَعْدَاءُ وَ نَحْنُ مِنْهُمْ بُرَاءُ وَ أَنَّهُمْ

حِزْبُ الشَّيْطَانِ وَعَلَى مَنْ قَتَلَهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ وَمَنْ شَرِكَ فِيهِمْ وَمَنْ سَرَّهُ فَنَلُّهُمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بَعْدَ الصَّلَاةِ وَالنَّسِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحُسَيْنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرَ وَمُوسَى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحَجَّجَةَ وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِهِ فَإِنْ جَعَلْتَهُ فَاحْشُرْنِي مَعَ هَؤُلَاءِ الْمُسَيَّمِينَ الْأَيْمَةَ اللَّهُمَّ وَذَلِّ قُلُوبَنَا لَهُمْ بِالطَّاعَةِ وَالْمُنَاصَحَةِ وَالْمُحَبَّةِ وَحُسْنِ الْمُوَارَرَةِ وَالتَّسْلِيمِ

مقصد دوم در زیارات مخصوصه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

اشاره

و آنها چند زیارت است

اول [زیارات مخصوصه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در روز عید غدیر خم]

[اول زیارت روز غدیر]

اول زیارت روز غدیر است که روایت شده: از حضرت امام رضا علیه السلام که به ابن ابی نصر فرمود ای ابن ابی نصر هر جا که باشی حاضر شو در روز غدیر نزد قبر امیر المؤمنین علیه السلام به درستی که حق تعالی می‌آمزد در این روز از مرد مؤمن و زن مؤمنه گناه شصت ساله را و آزاد می‌کند از آتش جهنم دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان و در شب قدر و شب فطر الخبر و بدان که برای این روز شریف چند زیارت نقل شده اول زیارت امین الله که در زیارت دوم مطلقه گذشت

دوم زیارتی است که به سندهای معتبره از حضرت امام علی نقی علیه السلام نقل شده

که زیارت کردند حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را به آن در روز غدیر در سالی که معتصم آن حضرت را طلبیده بود و کیفیت آن چنان است که چون اراده زیارت نمایی بایست بر در قبه منوره و رخصت طلب نما و شیخ شهید گفته که غسل می‌کنی و پاکترین جامه‌های خود را می‌پوشی و اذن دخول می‌طلبی می‌گویی: اللَّهُمَّ إِنِّي وَقَفْتُ عَلَى بَابٍ وَ فِيهِ هَمَانٌ أَذِنَ دُخُولَ أَوَّلِ اسْتِمْتِ مَا فِي بَابِ نَقْلِ كَرْدِيمِ پَسِ پَى رَاسْتِ رَا مَقْدَمِ دَارِ وَ دَاخِلِ شَوْ وَ بَرُو بَه نَزْدِيكَ ضَرِيحِ مَقْدَسِ وَ پَسْتِ بَه قَبْلَه دَر بَرَابَرِ ضَرِيحِ بَايَسْتِ وَ بَكُو: السَّلَامُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَ صِدْقِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَمِينِ اللَّهِ عَلَيَّ وَ حَيِّهِ وَ عَزَائِمِ أَمْرِهِ وَ الْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَ الْفَاتِحِ لِمَا اسْتَقْبَلَ وَ الْمَهْيَمِ عَلَيَّ ذَلِكَ كُلُّهُ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ صَلَوَاتُهُ وَ تَحِيَّاتُهُ السَّلَامُ عَلَيَّ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ رُسُلِهِ وَ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَ عِبَادِهِ الصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَيَّ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَ وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَ وَلِيَّ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ مَوْلَايَ وَ مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَ بَرَكَاتَهُ السَّلَامُ عَلَيَّ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ سَيِّفِيهِ فِي خَلْقِهِ وَ حُجَّتِهِ الْبَالِغَةَ عَلَيَّ عِيَادِهِ السَّلَامُ عَلَيَّ يَا دِينَ اللَّهِ الْقَوِيمَ وَ صِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمَ السَّلَامُ عَلَيَّ أَيُّهَا النَّبِيُّ الْعَظِيمُ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَ عَنْهُ يُسْأَلُونَ السَّلَامُ عَلَيَّ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ آمَنْتُ بِاللَّهِ وَ هُوَ مُشْرِكُونَ وَ صِدَقْتَ بِالْحَقِّ وَ هُمْ مَكْذُوبُونَ وَ جَاهِدْتَ فِي اللَّهِ وَ هُمْ مُحْجَمُونَ [مُجْمَعُونَ وَ عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا حَتَّى آتَاكَ الْيَقِينَ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ السَّلَامُ عَلَيَّ يَا سَيِّدَ الْمُسْلِمِينَ وَ يَعْسُوبَ الْمُؤْمِنِينَ وَ إِمَامَ الْمُتَّقِينَ وَ قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ وَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَ بَرَكَاتَهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَخُو رَسُولِ اللَّهِ وَ وَصِيُّهُ وَ وَارِثُ عِلْمِهِ وَ أَمِينُهُ عَلَيَّ شَرَعِهِ وَ خَلِيفَتُهُ فِي أُمَّتِهِ وَ أَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ صِدَقَ بِمَا أَنْزَلَ عَلَى نَبِيِّهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنِ اللَّهِ مَا أَنْزَلَهُ فِيكَ فَصَدَّعَ بِأَمْرِهِ وَ

أَوْجِبَ عَلَى أُمَّتِهِ فَرَضَ طَاعَتِكَ وَوَلَايَتِكَ وَعَقَدَ عَلَيْهِمُ الْبَيْعَةَ لَكَ وَجَعَلَكَ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ كَذَلِكَ ثُمَّ أَشْهَدَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِمْ فَقَالَ أَلَسْتُ قَدْ بَلَّغْتُ فَقَالُوا اللَّهُمَّ بَلَى فَقَالَ اللَّهُمَّ أَشْهَدُ وَكَفَى بِكَ شَهِيدًا وَحَاكِمًا بَيْنَ الْعِبَادِ فَلَعَنَ اللَّهُ جَا حِدَ وَوَلَايَتِكَ بَعْدَ الْإِقْرَارِ وَنَاكَتَ عَهْدَكَ بَعْدَ الْمِيثَاقِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بَعْدَ اللَّهِ تَعَالَى وَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى مُوفٍ لَكَ بِعَهْدِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ الْحَقُّ الَّذِي نَطَقَ بِوَلَايَتِكَ التَّنْزِيلُ وَأَخَذَ لَكَ الْعَهْدَ عَلَى الْأُمَّةِ بِذَلِكَ الرَّسُولِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَعَمَّكَ وَأَخَاكَ الَّذِينَ تَاجَرْتُمْ اللَّهُ بِنُفُوسِكُمْ فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُعَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَفْتَلِحُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعِيدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمِنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبَشِرُوا بِعَيْبِكُمُ الَّذِي يَابَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْمَامِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّ الشَّاكَّ فِيكَ مِمَّا آمَنَ بِالرَّسُولِ الْأَمِينِ وَأَنَّ الْعَادِلَ بِكَ غَيْرَكَ عَائِدٌ [عَادِلٌ عَنِ الدِّينِ الْقَوِيمِ الَّذِي ارْتَضَاهُ لَنَا رَبُّ الْعَالَمِينَ وَأَكْمَلَهُ بِوَلَايَتِكَ يَوْمَ الْعَدِيرِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْمَعْنِيُّ بِقَوْلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ضَلَّ وَاللَّهُ وَأَضَلَّ مَنْ اتَّبَعَ سِوَاكَ وَعَتِدَ عَنِ الْحَقِّ مَنْ عَادَاكَ اللَّهُمَّ سَمِعْنَا لِأَمْرِكَ وَأَطَعْنَا وَاتَّبَعْنَا صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ فَاهْدِنَا رَبَّنَا وَلَا تُخِزْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا إِلَى طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنَا مِنَ الشَّاكِرِينَ لِأَنْعَمِكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ تَزَلْ لِلْهَوَى مُخَالِفًا وَلِلتَّقَى مُخَالِفًا وَعَلَى كَظْمِ الْغَيْظِ قَادِرًا وَعَنِ النَّاسِ عَافِيَا غَافِرًا وَإِذَا عَصَى اللَّهُ سَاحِطًا وَإِذَا أُطِيعَ اللَّهُ رَاضِيًا وَبِمَا عَاهَدَ إِلَيْكَ عَامِلًا رَاعِيًا لِمَا اسْتَحْفِظْتَ حَافِظًا لِمَا اسْتَتُدِعْتَ مُبَلِّغًا مَا حُمِّلْتَ مُنْتَظِرًا مَا وَعَدْتَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مَا اتَّقَيْتَ ضَارِعًا وَلَا أَمْسَيْتَ عَنْ حَقِّكَ جَازِعًا وَلَا أَحْجَمْتَ عَنْ مُجَاهَدَةِ غَاصِيكَ [عَاصِيكَ نَاكِلا وَلَا أَظْهَرْتَ الرُّضَى بِخِلَافِ مَا يُرْضَى اللَّهُ مِدَاهِنًا وَلَا وَهَنْتَ لِمَا أَصَابَكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا ضَمَعْتَ وَلَا اسْتَكْتَمْتَ عَنْ طَلَبِ حَقِّكَ مُرَاقِبًا مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ تُكُونَ كَذَلِكَ بَلْ إِذْ ظَلَمْتَ احْتَسَبْتَ رَبَّكَ وَفَوَّضْتَ إِلَيْهِ أَمْرَكَ وَذَكَرْتَهُمْ فَمَا اذْكُرُوا وَعَظْتَهُمْ فَمَا اتَّعَظُوا وَخَوَّفْتَهُمْ اللَّهُ فَمَا تَخَوَّفُوا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى جِوَارِهِ وَقَبَضَكَ إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ وَالزَّمَّ أَعْدَاءَكَ الْحُجَّةَ بِقَتْلِهِمْ إِيَّاكَ لِتَكُونَ الْحُجَّةَ لَكُمْ عَلَيْهِمْ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَيْدَتَ اللَّهُ مُخْلِصًا وَجَاهَدَتَ فِي اللَّهِ صَابِرًا وَحُدَّتَ بِنَفْسِكَ مُحْتَسِبًا وَعَمِلْتَ بِكِتَابِهِ وَاتَّبَعْتَ سُنَّةَ نَبِيِّهِ وَأَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ مَا اسْتِطَعْتَ مُتَّبِعِيًا مَا عِنْدَ اللَّهِ رَاغِبًا فِيمَا وَعَدَ اللَّهُ لَا تَحْفَلُ بِالنَّوَائِبِ وَلَا تَهْنُ عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَلَا تَحْجُمُ عَنْ مُحَارِبِ أَوَّكَ مَنْ نَسَبَ غَيْرَ ذَلِكَ إِلَيْكَ وَافْتَرَى بِاطِلَا عَلَيْكَ وَأَوْلَى لِمَنْ عِنْدَ عَنكَ لَقَدْ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ الْجِهَادِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى صَبْرَ احْتِسَابٍ وَأَنْتَ أَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَصَلَّى لَهُ وَجَاهَدَ وَأَبْدَى صِفْحَتَهُ فِي دَارِ الشُّرُوكِ وَالْأَرْضِ مَسْحُونَةً ضَلَالَةً وَالشَّيْطَانُ يُعِيدُ جَهْرَهُ وَأَنْتَ الْقَائِلُ لَا تَزِيدُنِي كَثْرَةَ النَّاسِ حَوْلِي عِزَّةً وَلَا تَفَرِّقُهُمْ عَنِّي وَحَشَّةً وَلَوْ أَسْلَمَنِي النَّاسُ جَمِيعًا لَمْ أَكُنْ مُتَّضِرًّا عَاطِيًا بِاللَّهِ فَعَزَزْتُ وَآتَزْتُ الْأَخْرَةَ عَلَى الْأَوْلَى فَزَهَدْتُ وَأَيْدَكَ اللَّهُ وَهَدَاكَ وَأَخْلَصَكَ وَاجْتَبَاكَ فَمَا تَنَاقَضَتْ أَعْمَالُكَ وَلَا اخْتَلَفَتْ أَقْوَالُكَ وَلَا تَقَلَّبَتْ أَحْوَالُكَ وَلَا ادَّعَيْتَ وَلَا افْتَرَيْتَ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَلَا شَرِهْتَ إِلَى الْخَطَامِ وَلَا دَنَسَكَ الْأَنَامُ وَلَمْ تَزَلْ عَلَى بَيْنِهِ مِنْ رَبِّكَ وَيَقِينٍ مِنْ أَمْرِكَ تَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ أَشْهَدُ شَهَادَةً حَقًّا وَأَقْسِمُ بِاللَّهِ فَسَمَّ صِدْقِي أَنَّ مُحَمَّدًا وَآلَهُ صِلَاوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ سَيَادَاتُ الْخَلْقِ وَأَنَّكَ مَوْلَايَ وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنَّكَ عَبْدُ اللَّهِ وَوَلِيُّهُ وَأَخُو الرَّسُولِ وَوَصِيُّهُ وَوَارِثُهُ وَأَنَّ الْقَائِلَ لَكَ وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ مَا آمَنَ بِي مَنْ كَفَرَ بِكَ وَلَا أَفْرَ بِاللَّهِ مَنْ جَعَدَكَ وَقَدْ ضَلَّ مَنْ صَدَّ عَنْكَ وَلَمْ يَهْتَدِ إِلَى اللَّهِ وَلَا إِلَيَّ مَنْ لَا يَهْتَدِي بِكَ وَهُوَ قَوْلُ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى إِلَى وَوَلَايَتِكَ مَوْلَايَ فَضْلِكَ لَا يَخْفَى وَنُورِكَ لَا يُطْفَأُ [لَا يُطْفَأُ] وَلَا يُطْفَى وَأَنَّ مَنْ جَعَدَكَ الظُّلْمَ الْأَشْقَى مَوْلَايَ أَنْتَ الْحُجَّةُ عَلَى الْعِبَادِ وَالْهَادِي إِلَى الرَّشَادِ وَالْعِيدَةُ لِلْمَعَادِ مَوْلَايَ لَقَدْ رَفَعَ اللَّهُ فِي الْأَوْلَى مَنْزِلَتَكَ وَأَعْلَى فِي الْأَخْرَةَ دَرَجَتَكَ وَبَصَّرَكَ مَا عَمِيَ عَلَى مَنْ خَالَفَكَ وَحَالَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مَوَاهِبِ اللَّهِ لَكَ فَلَعَنَ اللَّهُ مُسْتَحِلِّي الْحُرْمَةِ مِنْكَ وَدَائِدِي الْحَقِّ عَنْكَ وَأَشْهَدُ أَنَّهُمُ الْأَخْسَرُونَ الَّذِينَ تَلَفَحُوا وَجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مَا أَفْلَمْتَ وَلَا أَحْجَمْتَ وَلَا نَطَقْتَ وَلَا أَمْسَيْتَ إِلَّا بِأَمْرِ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ قُلْتَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ

لَقَدْ نَظَرَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَضْرِبُ بِالسَّيْفِ قُدَمَا فَقَالَ يَا عَلِيُّ أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَ
أَعْلَمُكَ أَنَّ مَوْتَكَ وَحَيَاتَكَ مَعِي وَ عَلَى سُنَّتِي قَوْلَ اللَّهِ مَا كَذَبْتُ وَلَا كُذِّبْتُ وَلَا ضَلَمْتُ وَلَا ضَلَّ بِي وَلَا نَسَيْتُ مَا عَاهَدَ إِلَيَّ رَبِّي وَ
إِنِّي لَعَلَى بَيْنِهِ مِنْ رَبِّي بَيْنَهُمَا لَبِيئِهِ وَ بَيْنَهُمَا النَّبِيُّ لِي وَ إِنِّي لَعَلَى الطَّرِيقِ الْوَاضِحِ أَلْفُظُهُ لَفْظًا صَدَقْتُ وَاللَّهِ وَ قُلْتُ الْحَقَّ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ
سِوَاكَ بِمَنْ نَاوَاكَ وَاللَّهُ جِلَّ اسْمُهُ يَقُولُ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ عَادَلَ بِكَ مِنْ فِرْضِ اللَّهِ عَلَيْهِ
وَلَا يَتِيكَ وَ أَنْتَ وَلِيُّ اللَّهِ وَ أَحُو رَسُولِهِ وَ الذَّابُّ عَنْ دِينِهِ وَ الَّذِي نَطَقَ الْقُرْآنُ بِتَفْضِيلِهِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى
الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَ مَغْفِرَةً وَ رَحْمَةً وَ كَانَ اللَّهُ غُفُورًا رَحِيمًا وَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَ عِمَارَةَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ وَ جَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ هَاجَرُوا وَ
جَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَ أَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَ أَوْلَيْكَ هُمُ الْفَائِزُونَ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَ رِضْوَانٍ وَ جَنَّاتٍ لَهُمْ
فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْمُخْصُوصُ بِمَدْحِهِ اللَّهُ الْمُخْلِصُ لِعِبَادِهِ لَمْ تَبِعْ بِالْهَدَى بَدَلًا وَ
لَمْ تُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّكَ أَحَدًا وَ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى اسْتَجَابَ لِنَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فِيكَ دَعْوَتَهُ ثُمَّ أَمَرَهُ بِإِظْهَارِ مَا أَوْلَاكَ لِأُمَّتِهِ إِعْلَاءً
لِسَائِرِكَ وَ إِعْلَانًا لِزُهْرَاتِكَ وَ دَخْصًا لِلْبَاطِلِ وَ قَطْعًا لِلْمَعَادِيرِ فَلَمَّا أَشْفَقَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَاسِقِينَ وَ اتَّقَى فِيكَ الْمُنَافِقِينَ أَوْحَى إِلَيْهِ رَبُّ
الْعَالَمِينَ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَ إِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ فَوَضَعَ عَلَى نَفْسِهِ أَوْزَارَ
الْمَسِيرِ وَ نَهَضَ فِي رَمَضَانَ الْهَجِيرِ فَخَطَبَ وَ أَسْمَعَ وَ نَادَى فَأَبْلَغَ ثُمَّ سَأَلَهُمْ أَجْمَعُ فَقَالَ هَلْ بَلَّغْتُ فَقَالُوا اللَّهُمَّ بَلَى فَقَالَ اللَّهُمَّ أَشْهَدُ ثُمَّ
قَالَ أَلَسْتُ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا بَلَى فَأَخَذَ بِيَدِكَ وَ قَالَ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلِيُّ مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالْ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادَ مَنْ
عَادَاهُ وَ انصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَ اخذلْ مَنْ خذله فَمَا آمَنَ بِمَا أُنزِلَ اللَّهُ فِيكَ عَلَى نَبِيِّهِ إِلَّا قَلِيلٌ وَ لَا زَادَ أَكْثَرَهُمْ غَيْرَ تَخَسِيرٍ وَ لَقَدْ أُنزِلَ اللَّهُ
تَعَالَى فِيكَ مِنْ قَبْلُ وَ هُمْ كَارِهُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَزِدْكُمْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَ يُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ لَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ إِنَّمَا
وَلِيُّكُمْ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ هُمْ رَاكِعُونَ وَ مَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ
حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ رَبَّنَا بِمَا أَنْزَلْتَ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعِيدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَ هَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ اللَّهُمَّ إِنَّا نَعْلَمُ أَنَّ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَالْعَنَ مَنْ عَارَضَهُ وَ اسْتَكْبَرَ وَ كَذَّبَ بِهِ وَ كَفَرَ وَ سَيَعْلَمُ الَّذِينَ
ظَلَمُوا أَى مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَ أَوْلَ الْعَابِدِينَ وَ أَزْهَدَ الرَّاهِدِينَ وَ رَحِمَهُ اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ وَ
صَلَوَاتُهُ وَ تَحِيَّاتُهُ أَنْتَ مُطْعِمُ الطَّعَامِ عَلَى حُبِّهِ مَسْكِينًا وَ يَتِيمًا وَ أُسِيرًا لَوْجِهِ اللَّهُ لَا تُرِيدُ مِنْهُمْ جَزَاءً وَ لَا شُكُورًا وَ فِيكَ أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى وَ
يُؤْتِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَ لَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَ مَنْ يُوقِ شَحْنُ نَفْسِهِ فَأَوْلَيْكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَ أَنْتَ الْكَاطِمُ لِلْغَيْظِ وَ الْعَافِي عَنِ النَّاسِ وَ اللَّهُ
يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ وَ أَنْتَ الصَّابِرُ فِي الْبِأْسَاءِ وَ الضَّرَّاءِ وَ حِينَ الْيَأْسِ وَ أَنْتَ الْقَاسِمُ بِالسَّوِيَّةِ وَ الْعَادِلُ فِي الرَّعِيَّةِ وَ الْعَالِمُ بِحُدُودِ اللَّهِ مِنْ
جَمِيعِ الْعَبْرِيَّةِ وَ اللَّهُ تَعَالَى أَخْبَرَ عَمَّا أَوْلَاكَ مِنْ فَضْلِهِ بِقَوْلِهِ أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَآ يَسْتَوُونَ أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَ أَنْتَ الْمُخْصُوصُ بِعِلْمِ التَّنْزِيلِ وَ حُكْمِ التَّأْوِيلِ وَ نَصِّ الرَّسُولِ وَ لَكَ الْمَوَاقِفُ
الْمَشْهُودَةُ وَ الْمَقَامَاتُ الْمَشْهُورَةُ وَ الْمَأْتِيَامُ الْمَذْكُورَةُ يَوْمَ يَدْرُ وَ يَوْمَ الْأَحْزَابِ إِذْ رَاعَتِ الْأَبْصَارُ وَ بَلَّغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَ تَطُّونَ بِاللَّهِ
الظُّنُونَا هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَ زُلْزِلُوا زَلْزَالًا شَدِيدًا وَ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَ رَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا وَ
إِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَ يَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَ مَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا
فِرَارًا وَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَ لَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ صَدَقَ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ مَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَ تَسْلِيمًا
فَقَتَلَتْ عَمْرَهُمْ وَ هَزَمَتْ جَمْعَهُمْ وَ رَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَمَالُوا خَيْرًا وَ كَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَ كَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا وَ يَوْمَ
أُحُدٍ إِذْ يُضِيعُونَ وَ لَا يَلْمُوهَا عَلَى أَحَدٍ وَ الرَّسُولُ يَدْعُوهُمْ فِي أُخْرَاهُمْ وَ أَنْتَ تَدُودُ بِهِمُ الْمُشْرِكِينَ عَنِ النَّبِيِّ ذَاتَ الْيَمِينِ وَ ذَاتَ
الشِّمَالِ حَتَّى رَدَّهُمُ اللَّهُ تَعَالَى عَنْكُمْ إِخَائِفِينَ وَ نَصَرَ بِكَ الْخَازِلِينَ وَ يَوْمَ حُتَيْنٍ عَلَى مَا نَطَقَ بِهِ التَّنْزِيلُ إِذْ أَعْجَبْتَكُمْ كَثْرَتَكُمْ فَلَمْ تُعْنِ

عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنُونَ أَنْتَ وَمَنْ يَلِيكَ وَعَمَّكَ الْعَبَّاسُ يُنَادِي الْمُنْهَرِمِينَ يَا أَصْحَابَ سُورَةِ الْبَقَرَةِ يَا أَهْلَ بَيْعَةِ الشَّجَرَةِ حَتَّى اسْتَجَابَ لَهُ قَوْمٌ قَدْ كَفَيْتَهُمُ الْمُؤْنَةَ وَتَكَفَّلَتْ دُونَهُمُ الْمُعُونَةَ فَعَادُوا آيِسِينَ مِنَ الْمُتُوبَةِ رَاجِينَ وَعَدَّ اللَّهُ تَعَالَى بِالْتُّوبَةِ وَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ جَلَّ ذِكْرُهُ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَأَنْتَ حَائِزٌ دَرَجَةَ الصَّبْرِ فَائِزٌ بِعَظِيمِ الْأَجْرِ وَيَوْمَ حَيْبَرٍ إِذْ أَظْهَرَ اللَّهُ حَوْرَ الْمُنَافِقِينَ وَقَطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ لَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُولُونَ الْأَذْبَانَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسِيئًا مَوْلَايَ أَنْتَ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ وَالْمَحَجَّةُ الْوَاضِحَةُ وَالنَّعْمَةُ السَّابِغَةُ وَالْبُرْهَانُ الْمُنِيرُ فَهَيْئًا لَكَ بِمَا آتَاكَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِ وَتَبَا لِسَانِيكَ ذِي الْجَهْلِ شَهِدَتْ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ جَمِيعَ حُرُوبِهِ وَمَغَازِيهِ تَحْمِيلُ الرَّايَةِ أَمَامَهُ وَتَضَرُّبُ السَّيْفِ قُدَّامَهُ ثُمَّ لِحْزَمِكَ الْمَشْهُورِ وَبَصَّةِ يَرْتَكَ فِي الْأُمُورِ أَمْرَكَ فِي الْمَوَاطِنِ وَلَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ أَمِيرٌ وَ كَمْ مِنْ أَمْرٍ صَدَّكَ عَنْ إِمْضَاءِ عَزْمِكَ فِيهِ التَّقَى وَاتَّبَعَ غَيْرُكَ فِي مِثْلِهِ الْهَوَى فَظَنَّ الْجَاهِلُونَ أَنَّكَ عَجَزْتَ عَمَّا إِلَيْهِ انْتَهَى ضَلَّ وَاللَّهُ الْظَّانُّ لِذَلِكَ وَمَا اهْتَدَى وَ لَقَدْ أَوْضَحْتَ مَا أَشْكَلَ مِنْ ذَلِكَ لِمَنْ تَوَهَّمْ وَامْتَرَى بِقَوْلِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ قَدْ يَرَى الْحَوْلَ الْقَلْبُ وَجَهَ الْحِيلَةَ وَدُونَهَا حَاجِزٌ مِنْ تَقْوَى اللَّهِ فَيَدْعُهَا رَأَى الْعَيْنَ وَيَنْتَهِزُ فُرْصَتَهَا مِنْ لَا حَرِيحَةَ [حَرِيحَةُ] لَهُ فِي الدِّينِ صَدَقْتَ [وَاللَّهُ وَحْسِرَ الْمُبْطِلُونَ وَ إِذْ مَا كَرَّكَ النَّاكِثَانِ فَقَالَ نَرِيدُ الْعُمْرَةَ فَقُلْتَ لَهُمَا لَعَمْرُكَمَا مَا تَرِيدَانِ الْعُمْرَةَ لَكِنْ تَرِيدَانِ الْغَدْرَةَ فَأَخَذْتَ الْبَيْعَةَ عَلَيْهِمَا وَ جَدَّدْتَ الْمِيثَاقَ فَجَدَّدَا فِي النِّفَاقِ فَلَمَّا تَبَهَّتْهُمَا عَلَى فِعْلِهِمَا أَغْفَلَا وَ عَادَا وَمَا اتَّفَعَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهِمَا خُسْرًا ثُمَّ تَلَاهُمَا أَهْلُ الشَّامِ فَسِرَتْ إِلَيْهِمْ بَعِيدَ الْأَعْيَادِ وَهُمْ لَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ وَ لَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ هَمَجٌ رَعَاعٌ ضَالُّونَ وَ بِالَّذِي أَنْزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ فِيكَ كَافِرُونَ وَ لِأَهْلِ الْخِلَافِ عَلَيْكَ نَاصِرُونَ وَ قَدْ أَمَرَ اللَّهُ تَعَالَى بِاتِّبَاعِكَ وَ نَدَبَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى نَصِيرِكَ وَ قَالَ عَزَّ وَ جَلَّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ كُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ مَوْلَايَ بِكَ ظَهَرَ الْحَقُّ وَ قَدْ نَبَذَهُ الْخَلْقُ وَ أَوْضَحْتَ السُّنْنَ بَعْدَ الدَّرُوسِ وَ الطَّمَسِ فَكَانَ سَابِقَهُ الْجِهَادِ عَلَى تَصْدِيقِ التَّنْزِيلِ وَ لَكَ فَضِيلَةُ الْجِهَادِ عَلَى تَحْقِيقِ التَّأْوِيلِ وَ عَدُوُّكَ عَدُوُّ اللَّهِ جَاحِدٌ لِرَسُولِ اللَّهِ يَدْعُو بِاطِلَا وَ يَحْكُمُ جَائِرًا وَ يَتَأَمَّرُ غَاصِبًا وَ يَدْعُو حَرْبَهُ إِلَى النَّارِ وَ عَمَّارٌ يُجَاهِدُ وَ يَنَادِي بَيْنَ الصَّفِينِ الرَّوَاحِ الرَّوَاحِ إِلَى الْجَنَّةِ وَ لَمَّا اسْتَسْقَى فِسْقَى اللَّبَنِ كَبَّرَ وَ قَالَ قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ آخِرُ شَرَابِكَ مِنَ الدُّنْيَا ضِيَاخٌ مِنْ لَبْنٍ وَ تَقْتُلُكَ الْفَيْئَةُ الْبَاطِنَةُ فَاعْتَرَضَهُ أَبُو الْعَادِيَةِ الْفَزَارِيُّ فَقَتَلَهُ فَعَلَى أَبِي الْعَادِيَةِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَ لَعْنَةُ مَلَائِكَتِهِ وَ رُسُلِهِ أَجْمَعِينَ وَ عَلَى مَنْ سَلَّ سَيْفَهُ عَلَيْكَ وَ سَمِلَتْ سَيْفِكَ عَلَيْهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَ الْمُنَافِقِينَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ وَ عَلَى مَنْ رَضِيَ بِمَا سَاءَ كَ وَ لَمْ يَكْرَهُهُ وَ أَعْمَضَ عَيْنَهُ وَ لَمْ يَنْكُرْ أَوْ أَعَانَ عَلَيْكَ بِيَدٍ أَوْ لِسَانٍ أَوْ قَعَدَ عَنْ نَصِيرِكَ أَوْ خَذَلَ عَنِ الْجِهَادِ مَعَكَ أَوْ غَمَطَ فَضْلَكَ وَ جَحَدَ حَقَّكَ أَوْ عَدَلَ بِكَ مَنْ جَعَلَكَ اللَّهُ أَوْلَى بِهِ مِنْ نَفْسِهِ وَ صَيَلَمَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ سِيَلامُهُ وَ تَحْيَاتُهُ وَ عَلَى الْأَنْمَةِ مِنْ آلِكَ الطَّاهِرِينَ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَ الْأَمْرُ الْأَعْجَبُ وَ الْخُطْبُ الْأَفْطَحُ بَعْدَ جَحْدِكَ حَقَّكَ غَضَبُ الصَّدِيقَةِ الطَّاهِرَةِ الزُّهْرَاءِ سَيِّدَةِ النِّسَاءِ فَدَكَ وَ رُدَّ شَهَادَتِكَ وَ شَهَادَةِ السَّيِّدِينَ سَلَّاتِكَ وَ عِزَّةِ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَ قَدْ أَعْلَى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى الْأُمَّةِ دَرَجَتَكُمْ وَ رَفَعَ مَنْزِلَتَكُمْ وَ أَبَانَ فَضْلَكُمْ وَ شَرَّفَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ فَأَذْهَبَ عَنْكُمْ الرَّجْسَ وَ طَهَّرَكُمْ طَهْرًا قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ إِنَّ الْإِنْسَانَ خَلَقَ هَلُوعًا إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا وَ إِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا إِلَّا الْمُصَلِّينَ فَاسْتَشْنَى اللَّهُ تَعَالَى نَبِيَّهُ الْمُصْطَفَى وَأَنْتَ يَا سَيِّدَ الْأَوْصِيَاءِ مِنْ جَمِيعِ الْخَلْقِ فَمَا أَعَمَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ عَنِ الْحَقِّ ثُمَّ أَفْرَضُوكَ سَيِّهَمَ ذَوِي الْقُرْبَى مَكْرًا وَ أَحَادُوهُ عَنْ أَهْلِهِ جَوْرًا فَلَمَّا آلَ الْأَمْرُ إِلَيْكَ أَجْرَيْتَهُمْ عَلَى مَا أَجْرِيَا رَغْبَةً عَنْهُمَا بِمَا عِنْدَ اللَّهِ لَكَ فَاشْتَبَهَتْ مِحْنَتُكَ بِهِمَا مِحْنَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عِنْدَ الْوَحْدَةِ وَ عَدَمِ الْأَنْصَارِ وَ اشْتَبَهَتْ فِي النَّبَاتِ عَلَى الْفَرَاشِ الذَّبِيحِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذْ أَجَبْتَ كَمَا أَجَابَ وَ اطَّعْتَ كَمَا اطَّاعَ إِسْمَاعِيلُ صَابِرًا مُحْتَسِبًا إِذْ قَالَ لَهُ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَيَّجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ وَ كَذَلِكَ أَنْتَ لَمَّا أَبَاتَكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ أَمَرَكَ أَنْ تَضَجَّعَ فِي مَرْفَعِهِ وَاقِيًا لَهُ بِنَفْسِكَ أَسْرَعْتَ إِلَى إِجَابَتِهِ مُطِيعًا وَ لِنَفْسِكَ عَلَى الْقَتْلِ مُوطَّنًا فَشَكَرَ اللَّهُ تَعَالَى طَاعَتِكَ وَ أَبَانَ عَنْ جَمِيلِ فِعْلِكَ بِقَوْلِهِ جَلَّ ذِكْرُهُ وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ثُمَّ مِحْنَتِكَ يَوْمَ صِفِّينَ وَ قَدْ رُفِعَتْ الْمَصَاحِفُ حِيلَهُ وَ مَكْرًا فَأَعْرَضَ الشُّكُّ وَ عَزَفَ الْحَقُّ وَ اتَّبَعَ الظَّنُّ أَشْبَهَتْ مِحْنَةَ هَارُونَ إِذْ أَمَرَهُ مُوسَى عَلَى قَوْمِهِ فَتَفَرَّقُوا عَنْهُ وَ هَارُونَ يُنَادِي بِهِمْ وَ يَقُولُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَ إِنَّ رَبَّكُمْ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَ اطِيعُوا أَمْرِي قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ

حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى وَكَذَلِكَ أَنْتَ لَمَّا رُفِعَتِ الْمَصَاحِفُ قُلْتَ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهَا وَخُدْعَتُمْ فَعَصَوْكَ وَخَالَفُوا عَلَيْكَ وَاسْتَدْعَوْا نَصَبَ الْحَكَمِينَ فَأَيَّبْتَ عَلَيْهِمْ وَتَبَّرْتَ إِلَى اللَّهِ مِنْ فِعْلِهِمْ وَفَوَضْتَهُ إِلَيْهِمْ فَلَمَّا أَسْفَرَ الْحَقُّ وَسَفِهَ الْمُنْكَرُ وَاعْتَرَفُوا بِالزَّلَلِ وَالْجَوْرِ عَنِ الْقَضِيْدِ اخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِهِ وَالزُّمُوكَ عَلَى سَفِهَةِ التَّحْكِيمِ الَّذِي أَيْبَيْتَهُ وَأَحْبَبْتَهُ وَحَظَرْتَهُ وَأَيَّاحُوا ذَنْبَهُمُ الَّذِي افْتَرَفُوهُ وَأَنْتَ عَلَى نَهْجِ بَصِيرَةٍ وَهَيْدَى وَهُمْ عَلَى سُيْنِ ضَلَالَةٍ وَعَمَى فَمَا زَالُوا عَلَى التَّفَاقِ مُتَرَدِّدِينَ حَتَّى أَذَاقَهُمُ اللَّهُ وَبَالَ أَمْرِهِمْ فَأَمَاتَ بِسَيْفِكَ مَنْ عَانَدَكَ فَشَقِي وَهُوَ وَأَخِيَا بِحُجَّتِكَ مَنْ سَعِدَ فَهَيْدَى صِلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْكَ غَادِيَةً وَرَائِحَةً وَعَاكِفَةً وَذَاهِبَةً فَمَا يُحِيطُ الْمَادِحُ وَصَيْفَكَ وَلَا يُحِيطُ الطَّاعِنُ فَضْلَكَ أَنْتَ أَحْسَنُ الْخَلْقِ عِبَادَةً وَأَخْلَصُهُمْ زَهَادَةً وَأَذْبَهُمْ عَنِ الدِّينِ أَقَمْتَ حُدُودَ اللَّهِ بِجَهْدِكَ [بِجَهْدِكَ وَفَلَّتْ عَسَاكِرُ الْمَارِقِينَ بِسَيْفِكَ تُخَمِّدُ لَهَبَ الْحُرُوبِ بِنَايِكَ وَتَهْتِكُ سِيُورَ الشُّبُهَةِ بِنَايِكَ وَتَكْشِفُ لَبْسَ الْبَاطِلِ عَنْ صَرِيحِ الْحَقِّ لَا تَأْخُذُكَ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَائِمٌ وَفِي مِدْحِ اللَّهِ تَعَالَى لَكَ عَنِّي عَنْ مِدْحِ الْمَادِحِينَ وَتَقْرِيطِ الْوَاصِ فِيهِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا وَلَمَّا رَأَيْتَ أَنَّ قَتَلْتَ النَّاكِثِينَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ وَصِدْقَكَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعِدَّهُ فَأَوْفَيْتَ بَعْدِهِ قُلْتَ أَمَا أَنْ أَنْ تُخَضَّبَ هَيْدِهِ مِنْ هَذِهِ أُمَّ مَتَى يُبْعَثُ أَشْقَاهَا وَإِثْقَا بِأَنَّكَ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّكَ وَبَصِيرَةٍ مِنْ أَمْرِكَ قَادِمٌ عَلَى اللَّهِ مُسْتَبْشِرٌ بِبِعْثِكَ الَّذِي بَايَعْتَهُ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَهُ أَنْبِيَائِكَ وَأَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ بِجَمِيعِ لَعْنَاتِكَ وَأَصْلِبْهُمْ حَرَّ نَارِكَ وَالْعَنْ مَنْ غَضَبَ وَلَيْتِكَ حَقُّهُ وَأَنْكَرَ عَهْدَهُ وَجَحَدَهُ بَعْدَ الْيَقِينِ وَالْإِقْرَارِ بِالْوِلَايَةِ لَهُ يَوْمَ أَكْمَلْتَ لَهُ الدِّينَ اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَهُ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ ظَلَمَهُ وَأَشْيَاعَهُمْ وَأَنْصَارَهُمْ اللَّهُمَّ الْعَنْ ظَالِمِي الْخُسَيْنِ وَقَاتِلِيهِ وَالْمُتَابِعِينَ عَدُوَّهُ وَنَاصِرِيهِ وَالرَّاضِينَ بِقَتْلِهِ وَخَاذِلِيهِ لَعْنَا وَبَيْلَا اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ آلَ مُحَمَّدٍ وَمَانِعِيهِمْ حُقُوقَهُمْ اللَّهُمَّ حُصَّ أَوَّلَ ظَالِمٍ وَعَاصِبِ آلِ مُحَمَّدٍ بِاللَّعْنِ وَكُلِّ مُشِيئٍ بِمَا سَنَّ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ [وَأَلِ مُحَمَّدٍ] خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى عَلِيِّ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَاجْعَلْنَا بِهِمْ مُتَمَسِّكِينَ وَبَوْلَايَتِهِمْ مِنَ الْفَائِزِينَ الْأَمِينِينَ الَّذِينَ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ مؤلف گوید که: ما در کتاب هدیه الزائرین اشاره کردیم به سند این زیارت و آنکه این زیارت را در هر روز از نزدیک و دور می‌شود خواند و این فایده جلیله‌ای است که البته راغبین در عبادت و شایقین زیارت حضرت شاه ولایت علیه السلام آن را غنیمت خواهند شمرد

سوم زیارتی است که در اقبال از حضرت صادق علیه السلام نقل شده

که فرمود: هر گاه در روز عید غدیر نزد قبر شریف حضرت امیر المؤمنین علیه السلام باشی نزدیک قبر شریف آن حضرت برو بعد از نماز و دعا و اگر در شهرهای دیگر باشی اشاره کن به جانب آن حضرت بعد از نماز و دعا این است: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَ أَحْيِ نَبِيَّكَ وَوَزِيرِهِ وَحَبِيبِهِ وَخَلِيلِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَخَيْرِيَّتِهِ مِنْ أَسْرَتِهِ وَوَصِيِّهِ وَصَفْوَتِهِ وَخَالِصَتِهِ وَأَمِينِهِ وَوَلِيِّهِ وَأَشْرَفِ عِثْرَتِهِ الَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَ أَبِي ذُرِّيَّتِهِ وَبَابِ حِكْمَتِهِ وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدَّاعِي إِلَى شَرِيْعَتِهِ وَالْمَاضِي عَلَى سُنَّتِهِ وَخَلِيفَتِهِ عَلَى أُمَّتِهِ سَيِّدِ الْمُسْلِمِينَ وَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ أَفْضَلَ مَا صَيَّلْتِ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَأَصِيْفِيَّكَ وَأَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ عَنْ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا حُمِّلَ وَرَعَى مَا اسْتَحْفِظَ وَحَفِظَ مَا اسْتَوْدَعَ وَحَلَّلَ حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَأَقَامَ أَحْكَامَكَ وَدَعَا إِلَى سَبِيلِكَ وَوَالَى أَوْلِيَاءَكَ وَعَادَى أَعْدَاءَكَ وَجَاهَدَ النَّاكِثِينَ عَنْ سَبِيلِكَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ عَنْ أَمْرِكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا مُقْبِلًا غَيْرَ مُدْبِرٍ لَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَائِمٌ حَتَّى بَلَغَ فِي ذَلِكَ الرِّضَا وَسَلَّمَ إِلَيْكَ الْقَضَاءَ وَعَبَدَكَ مُخْلِصًا وَنَصَحَ لَكَ مُجْتَهِدًا حَتَّى آتَاهُ الْيَقِينُ فَقَبَضْتَهُ إِلَيْكَ شَهِيدًا سَعِيدًا وَلِيًّا تَقِيًّا رَضِيًّا يَا زَكِيًّا هَادِيًّا مَهْدِيًّا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَيَّلْتِ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَأَصِيْفِيَّكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مؤلف گوید که: سید در مصباح الزائرین برای این روز شریف زیارتی دیگر نقل کرده که اختصاصش به این روز معلوم نمی‌شود و آن مرکب از دو زیارت است که علامه مجلسی آن را زیارت دوم و سوم تحفه قرار داده

دوم از زیارات مخصوصه زیارت روز مولود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله است

شیخ مفید و شهید و سید بن طاووس روایت کرده‌اند که: حضرت امام جعفر صادق علیه السلام زیارت کرد حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را در هفدهم ربیع الاول به این زیارت و تعلیم فرمود آن را به ثقه جلیل القدر محمد بن مسلم ثقفی رضی الله عنه و فرمود به او که چون بیایی به مشهد امیر المؤمنین علیه السلام پس غسل زیارت کن و بپوش پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را و به بوی خوش خود را معطر نما و برو به آرامی و وقار. پس چون برسی به باب السلام یعنی بر در حرم مطهر رو به قبله بایست و سی مرتبه **اللَّهُ أَكْبَرُ بگو و بگو: السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى خَيْرِهِ اللَّهُ السَّلَامُ عَلَى الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السَّرَاحِ الْمُنِيرِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى الطُّهْرِ الطَّاهِرِ السَّلَامُ عَلَى الْعَلَمِ الزَّاهِرِ السَّلَامُ عَلَى الْمُنْصُورِ الْمُؤَيَّدِ السَّلَامُ عَلَى أَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَنْبِيَاءِ اللَّهِ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَى مَلَائِكَةِ اللَّهِ الْحَافِينَ بِهَذَا الْحَرَمِ وَبِهَذَا الضَّرِيحِ اللَّائِذِينَ بِهٍ** پس به نزدیک قبر برو و بگو: **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ الْأَوْصِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِمَادَ الْأَتْقِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ الْأَوْلِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الشُّهَدَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا آيَةَ اللَّهِ الْعُظْمَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَامِسَ أَهْلِ الْعِبَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ الْأَتْقِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِضْمَةَ الْأَوْلِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ الْمُوَحِّدِينَ النَّجْبَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَالِصَ الْأَخْلَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالِدَ الْأَنْبِيَاءِ الْأَمْنَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْحَوْضِ وَحَامِلَ اللِّوَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَسِيمَ الْجَنَّةِ وَلَطِي السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ شَرُفَتْ بِهِ مَكَّةُ وَمِنَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَحْرَ الْعُلُومِ وَكَنْفَ [كَهْفِ الْفُقَرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ وُلِدَتْ فِي الْكَعْبَةِ وَزُوجَ فِي السَّمَاءِ بِسَيِّدَةِ النَّسَاءِ وَكَانَ شُهُودُهَا الْمَلَائِكَةَ الْأَصْفِيَاءَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِصْبَاحَ الضِّيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَصَّهُ النَّبِيُّ بِجَزِيلِ الْجِبَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ بَاتَ عَلَى فِرَاشِ خَاتَمِ الْأَنْبِيَاءِ وَقَاهُ بِنَفْسِهِ شَرَّ الْأَعْدَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ رُدَّتْ لَهُ الشَّمْسُ فَسَامَى شَمْعُهُنَّ الصَّفَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَنْجَى اللَّهُ سَفِينَةَ نُوحٍ بِاسْمِهِ وَاسْمَ أَحِبِّهِ حَيْثُ التَّطَمَّ الْمِيَاءَ حَوْلَهَا وَطَمَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَابَ اللَّهُ بِهِ وَبِأَخِيهِ عَلَى آدَمَ إِذْ غَوَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فُلُكَّ النَّجَاةِ الَّذِي مَنْ رَكِبَهُ نَجَا وَمَنْ تَأَخَّرَ عَنْهُ هَوَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَاطَبَ الثُّعْبَانَ وَذُنَّبَ الْفُلَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى مَنْ كَفَرَ وَأَنَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ ذَوِي الْأَلْبَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْحِكْمَةِ وَفَضْلَ الْخُطَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِيزَانَ يَوْمِ الْحِسَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاصِلَ الْحُكْمِ النَّاطِقِ بِالصَّوَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُتَصَدِّقُ بِالْخَاتَمِ فِي الْمِحْرَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ بِهٍ يَوْمَ الْأَحْزَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَخْلَصَ لِلَّهِ الْوَحْدَانِيَّةَ وَأَنَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَاتِلَ خَبِيرٍ وَقَالِعَ الْبَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ دَعَاهُ خَيْرُ الْأَنَامِ لِلْمَيْتِ عَلَى فِرَاشِهِ فَاسْلَمَ نَفْسَهُ لِلْمَيْتَةِ وَأَحْبَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ لَهُ طُوبَى وَحُسْنُ مَأَبٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ عِضْمَةِ الدِّينِ يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمُعْجَزَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَزَلَتْ فِي فَضْلِهِ سُورَةُ الْعَادِيَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَتَبَ اسْمُهُ فِي السَّمَاءِ عَلَى الشُّرَاقَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْعَجَائِبِ وَالْآيَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْغُرَوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُخْبِرًا بِمَا غَبَرَ وَبِمَا هُوَ آتٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُخَاطَبَ ذُنُبِ الْفُلُوتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتِمَ الْحَصَى وَمُبَيِّنَ الْمُشْكَلَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَجَبَتْ مِنْ حَمَلَاتِهِ فِي الْوَعَى مَلَائِكَةُ السَّمَاءِ وَالْأَوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَاجَى الرَّسُولَ فَقَدَّمَ بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاهُ الصَّدَقَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالِدَ الْأَيْمَةِ الْبُرَّةِ السَّادَاتِ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَالِيَّ الْمُبْعُوثِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ خَيْرِ مَوْرُوثٍ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيَّةِ [الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا غِيَاثَ الْمَكْرُوبِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِضْمَةَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْبُرَاهِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا طَهَّ وَيسَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبْلَ اللَّهِ الْمُتَمِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَصَدَّقَ فِي صِلَاتِهِ بِخَاتَمِهِ عَلَى الْمَسْكِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَالِعَ الصَّخْرَةَ عَنْ فَمِ الْقَلْبِ وَمُظْهِرَ الْمَاءِ الْمَعِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ النَّاطِرَةَ وَيَدَهُ النَّاسِطَةَ وَلسَانَهُ الْمَعْبَّرَ عَنْهُ فِي بَرِيَّتِهِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَمُسْتَوْدَعَ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَاحِبَ لِيَّ الْحَمْدِ وَسَاقِي الْأَوْلِيَاءِ مِنْ حَوْضِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا يَعْسُوبَ الدِّينِ وَقَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ وَالِدَ الْأَيْمَةِ الْمَرْضِيَّةِ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ**

السَّلَامُ عَلَى اسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ وَوَجْهِهِ الْمُضِيِّ وَوَجْهِهِ الْقَوِيِّ وَصِرَاطِهِ السَّوِيِّ السَّلَامُ عَلَى الْأَيَّامِ التَّقِيَّةِ الْمُخْلِصِ الصَّفِيِّ السَّلَامُ عَلَى الْكُؤُكِبِ الدَّرِيِّ السَّلَامُ عَلَى الْإِمَامِ أَبِي الْحَسَنِ عَلِيِّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَئِمَّةِ الْهُدَى وَمَصَابِيحِ الدُّجَى وَأَعْلَامِ التَّقَى وَمَنَارِ الْهُدَى وَذَوَى النَّهْيِ وَكَهْفِ الْوَرَى وَالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى نُورِ الْأَنْوَارِ وَحُجَّةِ الْجَبَّارِ وَالْوَالِدِ الْأَيْمَنِ الْأَطْهَارِ وَقَسِيمِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ الْمُخْبِرِ عَنِ الْأَثَارِ الْمِدْمَرِ عَلَى الْكُفَّارِ مُسْتَتَقِدِ الشَّيْعَةِ الْمُخْلِصِينَ مِنْ عَظِيمِ الْأَوْزَارِ السَّلَامُ عَلَى الْمَخْصُوصِ بِالطَّاهِرَةِ التَّقِيَّةِ ابْنِهِ الْمُخْتَارِ الْمَوْلُودِ فِي الْبَيْتِ ذِي الْأَسْتَارِ الْمُرُوجِ فِي السَّمَاءِ بِالْبُرَّةِ الطَّاهِرَةِ الرَّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ وَالِدَةِ الْأَيْمَنِ الْأَطْهَارِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَلَيْهِ يُعْرَضُونَ وَعَنْهُ يُسْأَلُونَ السَّلَامُ عَلَى نُورِ اللَّهِ الْأَنْوَارِ وَضِيَائِهِ الْمَازَهْرِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَحُجَّتَهُ وَخَالِصَةَ اللَّهِ وَخَاصَّتَهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ [وَأَوْحِيَّتَهُ لَقَدْ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَاتَّبَعْتَ مِنْهَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَحَلَلْتَ حَلَالَ اللَّهِ وَحَرَّمْتَ حَرَامَ اللَّهِ وَشَرَعْتَ أَحْكَامَهُ وَأَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ صَابِرًا نَاصِحًا حَاجِتَهُدَا مُحْتَسِبًا عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمِ الْأَجْرِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ دَفَعَكَ عَنْ حَقِّكَ وَأَزَالَكَ عَنْ مَقَامِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ بَلَغَهُ ذَلِكَ فَرَضِي بِهِ أَشْهَدُ اللَّهُ وَمَلَائِكَتُهُ وَأَنْبِيَآءُهُ وَرُسُلُهُ أَنِّي وَلِيُّ لِمَنْ وَالَاكَ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ پس خود را به قبر بجسبان و قبر را ببوس و بگو: أَشْهَدُ أَنَّكَ تَسْمَعُ كَلَامِي وَتَشْهَدُ مَقَامِي وَأَشْهَدُ لَكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ بِالْبَلَاغِ وَالْإِدَاءِ يَا مَوْلَايَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ يَا أَمِينَ اللَّهِ يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا قَدْ أَثْقَلَتْ ظَهْرِي وَمَعْتَنِي مِنَ الرُّقَادِ وَذِكْرُهَا يُقَلِّلُ أَحْشَائِي وَقَدْ هَرَبْتُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَإِلَيْكَ فَبِحَقِّ مَنْ ائْتَمَنَكَ عَلَى سِرِّهِ وَاسْتَرْعَاكَ أَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرْنَ طَاعَتِكَ بِطَاعَتِهِ وَمُؤَالَاتِكَ بِمُؤَالَاتِهِ كُنْ لِي إِلَى اللَّهِ شَفِيعًا وَمِنَ النَّارِ مُجِيرًا وَعَلَى الدَّهْرِ ظَهِيرًا پس باز خود را به قبر بجسبان و قبر را ببوس و بگو: يَا وَلِيَّ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ يَا بَابَ حِطَّةِ اللَّهِ وَوَيْتِكَ وَزَائِرِكَ وَاللَّائِذُ بِقَبْرِكَ وَالنَّازِلُ بِفِنَائِكَ وَالْمُنِيخُ رَحْلَهُ فِي جَوَارِكَ يَسْأَلُكَ أَنْ تَشْفَعَ لَهُ إِلَى اللَّهِ فِي قَضَاءِ حَاجَتِهِ وَنُجُوحِ طَلِبَتِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ الْجَاهَ الْعَظِيمَ وَالشَّفَاعَةَ الْمَقْبُولَةَ فَاجْعَلْنِي يَا مَوْلَايَ مِنْ هَمِّكَ وَأَدْخِلْنِي فِي حَزْبِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى ضَجِيعِكَ آدَمَ وَنُوحَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى وَلَدَيْكَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلَى الْأَيْمَةِ الطَّاهِرِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ آنگاه شش رکعت نماز زیارت بکن دو رکعت برای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و دو رکعت برای جناب آدم علیه السلام و دو رکعت برای جناب نوح علیه السلام و بسیار بخوان خدای تعالی را که به اجابت خواهد رسید ان شاء الله تعالی مؤلف گوید که: صاحب مزار کبیر گفته که این زیارت را در هفدهم ربیع الاول در نزد طلوع آفتاب باید بعمل آورد و علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که این زیارت بهترین زیارات است و به سندهای معتبر در کتب معتبره مذکور است و ظاهر بعضی از روایات آن است که خصوصیت به این روز ندارد و در هر وقت که این زیارت را به عمل آورند خوب است مؤلف گوید که: اگر کسی گوید که چگونه است در روز مولود پیغمبر صلی الله علیه و آله یا مبعث آن حضرت زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام وارد شده و زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت نشده با آنکه شایسته بود که زیارت مخصوصی برای حضرت رسول صلی الله علیه و آله در این اوقات وارد شده باشد جواب گوئیم که این به جهت شدت اتصال این دو بزرگوار و کمال اتحاد این دو نور پاک است با هم که هر که زیارت کند امیر المؤمنین علیه السلام را زیارت کرده حضرت رسول صلی الله علیه و آله را و شاهد بر این از قرآن آیه أَنفُسَنَا است وَهُوَ فِي آيَةِ التَّبَاهُلِ نَفْسُ الْمُصْطَفَى لَيْسَ غَيْرُهُ إِلَّاهَا وَازْأَخْبَارُ بَسْيَارِي از روایات است از جمله شیخ محمد بن المشهدی روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود: مردی اعرابی به خدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله مشرف شد و عرض کرد یا رسول الله منزل من دور است از منزل تو و من مشتاق زیارت و دیدن تو می شوم می آیم به زیارت جناب تو و ملاقات تو برایم حاصل نمی شود و ملاقات می کنم علی بن ابی طالب علیه السلام را پس مرا مأنوس می کند به حدیث و مواظب خود و من برمی گردم با حال اندوه و حسرت بر ندیدن تو فرمود هر که زیارت کند علی را مرا زیارت کرده و هر که او را دوست دارد مرا دوست داشته و کسی که دشمن دارد او را مرا دشمن داشته است برسان این را به قوم خود از جانب من و هر که

برود به زیارت او پس به تحقیق که به نزد من آمده و من جزا خواهم داد او را روز قیامت و جبرئیل و صالح المؤمنین و در حدیث معتبری از حضرت صادق علیه السلام مروی است که: چون زیارت کنی جانب نجف را زیارت کن عظام آدم علیه السلام و بدن نوح علیه السلام و جسم علی بن ابی طالب علیه السلام را به درستی که زیارت کرده خواهی بود پدران گذشته را و محمد صلی الله علیه و آله خاتم پیغمبران را و علی علیه السلام بهترین اوصیا را و در زیارت ششم گذشت که فرمودند رو به قبر امیر المؤمنین علیه السلام بایست و بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا صِفْوَةَ اللَّهِ إِلَى غَيْرِ ذَلِكَ وَلَقَدْ أَجَادَ الشَّيْخُ جَابِرٌ فِي تَسْمِيَةِهُ لِلْقَصِيدَةِ الْمَأْزُورِيَّةِ بِقَوْلِهِ مُشِيرًا إِلَى الْقَبْرِ الْعَلَوِيِّ فَاعْتَمَدَ لِلنَّبِيِّ أَعْظَمَ رَمْسٍ فِيهِ لِلطُّهْرِ أَحْمَدٌ أَيْ نَفْسٍ أَوْ تَرَى الْعَرْشَ فِيهِ أَنْوَرَ شَمْسٍ فَتَوَاضَعُ فَتَمَّ دَارُهُ قُدْسٍ تَتَمَنَّى الْأَفْلَاكُ لَنَمِّ ثَرَاهَا وَحَكِيمٍ سَنَائِي كَقَوْلِهِ: مرتضایی که کرد یزدانش همره جان مصطفی جانش هر دو یک قبله و خردشان دو هر دو یک روح و کالبدشان دو دو رونده چو اختر گردون دو برادر چو موسی و هارون هر دو یک در ز یک صدف بودند هر دو پیرایه شرف بودند تا نه بگشاد علم حیدر در ندهد سنت پیمبر بر.

سوم از زیارات مخصوصه زیارت شب مبعث

اشاره

و روز آن است یعنی بیست و هفتم رجب و در آن سه زیارت است

اول زیارت رجبیه

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَشْهَدَنَا مَشْهَدَ أَوْلِيَائِهِ كَمَا فِي أَعْمَالِ مَهْرَجِ رَجَبِ غُزَّاتِ ص ۱۳۶ و آن زیارتی است که در ماه رجب در هر یک از مشاهد مشرفه خوانده می‌شود لکن صاحب مزار قدیم و شیخ محمد بن المشهدی آن را از زیارات مخصوصه شب مبعث نیز شمرده‌اند و چون آن زیارت را خواندی فرموده‌اند بعد از آن دو رکعت نماز زیارت به جا آور و آنچه خواهی دعا کن

دوم زیارت السلام علی ابی النبی و معدن النبوة است

که علامه مجلسی رحمه الله علیه آن را زیارت هفتم تحفه قرار داده صاحب مزار قدیم گفته که آن مختص است به شب بیست و هفتم رجب چنانکه ما در هدیه الزائر آن را ذکر کردیم

سوم زیارتی است که شیخ مفید و سید و شهید نقل نموده‌اند

به این طریق که چون خواستی در شب مبعث یا روز آن زیارت کنی حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را بایست بر در قبه شریفه مقابل قبر آن حضرت و بگو: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَيْدُهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدُ اللَّهِ وَأَخُو رَسُولِهِ وَأَنَّ الْمَائِمَةَ الطَّاهِرِينَ مِنْ وُلْدِهِ حُجَّجُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ پس داخل شو و بایست نزدیک قبر آن حضرت بنحوی که روی خود را به جانب قبر کرده باشی و قبله را در پشت خود قرار دهی آنگاه صد مرتبه تکبیر بگو و بگو: السَّلَامُ

عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ خَلِيفَتَهُ اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ صِفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ رُسُلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ الْأَوْلِيَاءِ وَالْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ الْعَظِيمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصَّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُهَذَّبُ الْكَرِيمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ التَّقِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الرِّضِيُّ الرَّكِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَدْرُ الْمُضِيءُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصَّدِيقُ الْأَكْبَرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْفَارُوقُ الْأَعْظَمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السَّرَاجُ الْمُنِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهُدَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِلْمَ التَّقَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاصَّةَ اللَّهِ وَخَالِصَتَهُ وَآمِينَ اللَّهِ وَصِفْوَتَهُ وَبَابَ اللَّهِ وَحُجَّتَهُ وَمَعْدِنَ حُكْمِ اللَّهِ وَسِرِّهِ وَعَيْبَتَهُ عِلْمَ اللَّهِ وَخِزَانَتَهُ وَسَيْفِيرَ اللَّهِ فِي خَلْقِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاتَّبَعْتَ الرَّسُولَ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ وَبَلَّغْتَ عَنِ اللَّهِ وَوَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَتَمَّتْ بِكَ كَلِمَاتُ اللَّهِ وَجَاهِدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَنَصَّيْتَ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ صِلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَجَدْتَ بِنَفْسِكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا مُجَاهِدًا عَنِ دِينِ اللَّهِ مُوقِفًا لِرَسُولِ اللَّهِ طَالِبًا مَا عِنْدَ اللَّهِ رَاغِبًا فِيمَا وَعَدَ اللَّهُ وَمَضِيَّتَ لِلَّذِي كُنْتَ عَلَيْهِ شَهِيدًا وَشَاهِدًا وَمَشْهُودًا فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنِ رَسُولِهِ وَعَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ مِنْ صَدِيقٍ أَفْضَلِ الْجَزَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ أَوَّلَ الْقَوْمِ إِسْلَامًا وَأَخْلَصَهُمْ إِيمَانًا وَأَشْدَّهُمْ يَقِينًا وَأَخَوْفَهُمْ لِلَّهِ وَأَعْظَمَهُمْ عَنَاءً وَأَحْوَطَهُمْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَفْضَلَهُمْ مَنَاقِبَ وَأَكْثَرَهُمْ سَوَابِقَ وَأَرْفَعَهُمْ دَرَجَةً وَأَشْرَفَهُمْ مَنْزِلَةً وَأَكْرَمَهُمْ عَلَيْهِمْ فَقَوِيَّتَ [قَوِيَّتَ حِينَ وَهَنُوا وَلَزِمْتَ مِنْهَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ خَلِيفَتَهُ حَقًّا لَمْ تُنَازِعْ بِرِغْمِ الْمُنَافِقِينَ وَغَيْظِ الْكَافِرِينَ وَضِعْنِ الْفَاسِقِينَ وَقُمْتَ بِالْأَمْرِ حِينَ فَشَلُوا وَنَطَقْتَ حِينَ تَعَتُّعُوا وَمَضَيْتَ بِنُورِ اللَّهِ إِذْ وَقَفُوا فَمَنْ اتَّبَعَكَ فَقَدْ اهْتَدَى [هُدَى كُنْتَ أَوْلَهُمْ كَلَامًا وَأَشْدَّهُمْ خِصَامًا وَأَصْوَبَهُمْ مَنَاطِقًا وَأَشْدَّهُمْ رَأْيًا وَأَشْجَعَهُمْ قَلْبًا وَأَكْثَرَهُمْ يَقِينًا وَأَحْسَنَهُمْ عَمَلًا وَأَعْرَفَهُمْ بِالْأُمُورِ كُنْتَ لِلْمُؤْمِنِينَ أَبَا رَحِيمًا إِذْ صَارُوا عَلَيْكَ عِيَالًا فَحَمَلْتَ أَنْتَ مَا عِنْدَهُمْ ضَعُفًا وَحَفِظْتَ مَا أَضَاعُوا وَرَعَيْتَ مَا أَهْمَلُوا وَشَمَّرْتَ إِذْ جَبَنُوا وَعَلَوْتَ إِذْ هَلَعُوا وَصَبَرْتَ إِذْ جَزَعُوا كُنْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ عَذَابًا صَبِيحًا وَغَلْظَةً وَغَيْظًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ غَيْثًا وَخَضِيحًا وَعِلْمًا لَمْ تَقْلَلْ حُجَّتَكَ وَلَمْ يَزِغْ قَلْبَكَ وَلَمْ تَضْعُفْ بِصِيرَتِكَ وَلَمْ تَجْبُنْ نَفْسِكَ كُنْتَ كَالْجَبَلِ لَا تُحَرِّكُهُ الْعَوَاصِفُ وَلَا تُزِيلُهُ الْقَوَاصِفُ كُنْتَ كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَوْلًا فِي يَدِكَ مِثْرَابٌ مَا فِي نَفْسِكَ عَظِيمًا عِنْدَ اللَّهِ كَبِيرًا فِي الْأَرْضِ جَلِيلًا فِي السَّمَاءِ لَمْ يَكُنْ لِأَحَدٍ فِيكَ مَهْمَزٌ وَلَا لِقَائِلٍ فِيكَ مَعْمَزٌ وَلَا لِخَلْقٍ فِيكَ مَطْمَعٌ وَلَا لِأَحَدٍ عِنْدَكَ هَوَادَةٌ يُوجَدُ الضَّعِيفُ الدَّلِيلُ عِنْدَكَ قَوِيًّا عَزِيزًا حَتَّى تَأْخُذَ لَهُ بِحَقِّهِ وَالْقَوِيُّ الْعَزِيزُ عِنْدَكَ ضَعِيفًا [ذَلِيلًا] حَتَّى تَأْخُذَ مِنْهُ الْحَقُّ الْقَرِيبُ وَالْبَعِيدُ عِنْدَكَ فِي ذَلِكَ سِوَاءَ شَأْنِكَ الْحَقُّ وَالصَّدَقُ وَالرَّفْقُ وَقَوْلُكَ حُكْمٌ وَحُكْمٌ وَأَمْرٌ حَلْمٌ وَعَزْمٌ وَرَأْيُكَ عِلْمٌ وَحَزْمٌ [وَجَزْمٌ] اعْتَدَلَ بِكَ الدِّينُ وَسَهَّلَ بِكَ الْعَسِيرُ وَأَطْفَنَتْ بِكَ النَّيْرَانُ وَقَوِيَ بِكَ الْإِيمَانُ وَثَبَّتْ بِكَ الْإِسْلَامُ وَهَيَّدَتْ مِصْبَةَ بَيْتِكَ الْأَنَامَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ خَالَفَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ افْتَرَى عَلَيْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَغَضِبَكَ حَقًّا وَلَعِنَ اللَّهُ مَنْ بَلَغَهُ ذَلِكَ فَرَضَتِي بِهِ إِنَّا إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ بُرَاءٌ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً خَالَفَتِكَ وَجَحَدَتْ وَلايَتِكَ وَتَظَاهَرَتْ عَلَيْكَ وَقَتَلَتَكَ وَحَادَتْ عَنْكَ وَحَدَّثَتَكَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ مِثْوَاهُمْ وَبَسَّ الْوَرْدَ الْمَمْرُودَ أَشْهَدُ لَكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَوَلِيَّ رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِالْبَلَاغِ وَالْأَدَاءِ [وَالنَّصِيحَةِ] وَأَشْهَدُ أَنَّكَ حَبِيبٌ [جَنَّبَ اللَّهُ وَبَابُهُ وَأَنَّكَ جَنَّبٌ] حَبِيبُ اللَّهِ وَوَجْهُهُ الَّذِي مِنْهُ يُوتَى وَأَنَّكَ سَبِيلُ اللَّهِ وَأَنَّكَ عَبْدُ اللَّهِ وَأَخُو رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَتَيْتَكَ زَائِرًا لِعَظِيمِ حَالِكَ وَمَنْزِلَتِكَ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ مُتَقَرِّبًا إِلَى اللَّهِ بِزِيَارَتِكَ رَاغِبًا إِلَيْكَ فِي الشَّفَاعَةِ أَتْبَعِي بِشَفَاعَتِكَ خِلَاصَ نَفْسِي مُتَعَوِّذًا بِكَ مِنَ النَّارِ هَارِبًا مِنْ ذُنُوبِي الَّتِي اخْتَطَبْتُهَا عَلَى ظَهْرِي فَرَعَا إِلَيْكَ رَحِمَاءَ رَحِمِيهِ رَبِّي أَتَيْتَكَ أَسْتَشْفِعُ بِكَ يَا مَوْلَايَ إِلَى اللَّهِ وَاتَّقَرَّبُ بِكَ إِلَيْهِ لِيَقْضِيَ بِي بِكَ حَوَائِجِي فَاشْفَعْ لِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى اللَّهِ فَإِنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَمَوْلَاكَ وَزَائِرُكَ وَلَكَ عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامُ الْمَعْلُومُ وَالنَّجَاءُ الْعَظِيمُ وَالشَّانُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى عَبْدِكَ وَأَمِينِكَ الْأَوْفَى وَعَزِّزْكَ الْوُثْقَى وَيَدِكَ الْعُلْيَا وَكَلِمَتِكَ الْحُسْنَى وَحُجَّتِكَ عَلَى الْوَرَى وَصِدِّيقِكَ الْأَكْبَرِ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ وَرُكْنِ الْأَوْلِيَاءِ وَعِمَادِ الْأَصْفِيَاءِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَيَعْسُوبِ الْمُتَّقِينَ وَ

قُدُوءَ الصَّادِقِينَ وَإِيمَانَ الصَّالِحِينَ الْمُعْصِيومِ مِنَ الزَّلَلِ وَالْمَقْطُومِ مِنَ الْخَلَلِ وَالْمُهَذَّبِ مِنَ الْعَيْبِ وَالْمُطَهَّرِ مِنَ الرَّيْبِ أَخِي نَبِيِّكَ وَ
 وَصِيَّ رَسُولِكَ وَالْبَائِتِ عَلَى فِرَاشِهِ وَالْمُوَاسِي لَهٗ بِنَفْسِهِ وَكَاشِفِ الْكُرْبِ عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي جَعَلْتَهُ سَيِّفًا لِنُبُوَّتِهِ وَمُعْجِزًا لِرِسَالَتِهِ وَدَلَالَةً
 وَاضِحَةً لِحُجَّتِهِ وَحَامِلًا لِرَايَتِهِ وَقَارِيَةً لِمُهْجَتِهِ وَهَادِيًا لِأُمَّتِهِ وَيَدًا لِأَسِيهِ وَتَاجًا لِرَأْسِهِ وَبَابًا لِنُضْرِهِ وَمِفْتَاحًا لظَفْرِهِ حَتَّى هَرَمَ جُنُودَ
 الشُّوكِ بِأَيْدِكَ وَأَبَادَ عَسَاكِرِ الْكُفْرِ بِأَمْرِكَ وَيَذَلَّ نَفْسُهُ فِي مَرْضَاتِكَ وَمَرْضَاةِ رَسُولِكَ وَجَعَلَهَا وَقْفًا عَلَى طَاعَتِهِ وَمَجْنًا دُونَ نَكْبَتِهِ
 حَتَّى فَاضَتْ نَفْسُهُ صِيْلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كَفِّهِ وَاسْتَلَبَ بَرْدَهَا وَمَسَّحَهُ عَلَى وَجْهِهِ وَأَعَانَتْهُ مَلَائِكَتُكَ عَلَى غَسِيلِهِ وَتَجْهِيْزِهِ وَصِيْلَى
 عَلَيْهِ وَوَارَى شَخْصَهُ وَقَضَى دَيْنَهُ وَأَنْجَزَ وَعَيْدَهُ وَلَزِمَ عَهْدَهُ وَاخْتَدَى مِثَالَهُ وَحَفِظَ وَصِيَّتَهُ وَحِينَ وَجَدَ أَنْصَارًا نَهَضَ مُسَدِّقًا بِأَعْبَاءِ
 الْخِلَافَةِ مُضْطَلِعًا بِأَثْقَالِ الْإِمَامَةِ فَضَبَّ رَايَةَ الْهُدَى فِي عِبَادِكَ وَنَشَرَ ثَوْبَ الْأَمْنِ فِي بِلَادِكَ وَبَسَطَ الْعَدْلَ فِي بَرِّيَّتِكَ وَحَكَمَ بِكِتَابِكَ
 فِي خَلْقِيَّتِكَ وَأَقَامَ الْحُدُودَ وَقَمَعَ الْجُحُودَ وَقَوَّمَ الزَّرِيْعَ وَسَكَّنَ الْعُمْرَةَ وَأَبَادَ الْفِتْرَةَ وَسَدَّ الْفُرْجَةَ وَقَتَلَ النَّاِكْتَةَ وَالْقَاسِطَةَ وَالْمَارِقَةَ وَلَمْ
 يَزَلْ عَلَى مَنْهَاجِ رَسُولِ اللَّهِ صِيْلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَتَوَيْرَتِهِ وَلُطْفِ شَاكِلَتِهِ وَجَمَالِ سَيَّرَتِهِ مُقْتَدِيًا بِسُنَّتِهِ مُتَعَلِّقًا بِهَيْمَتِهِ مُبَاشِرًا لِطَرِيقَتِهِ وَ
 أَمِئْتَهُ نَضْبُ عَيْنَيْهِ يَحْمِلُ عِبَادَكَ عَلَيْهَا وَيَدْعُوهُمْ إِلَيْهَا إِلَى أَنْ خَضَعَتْ شَيْئَتُهُ مِنْ دَمِ رَأْسِهِ اللَّهُمَّ فَكَمَا لَمْ يُؤْتِرْ فِي طَاعَتِكَ شَكَا عَلَى
 يَقِينٍ وَلَمْ يُشْرِكْ بِحُكِّ طَرْفَتِهِ عَيْنٍ صِيْلٌ عَلَيْهِ صِيْلَةٌ زَاكِيَةٌ نَامِيَةٌ يَلْحَقُ بِهَا دَرَجَةُ النُّبُوَّةِ فِي جَنَّتِكَ وَبَلَّغَهُ مَنَّا تَحِيَّةً وَسِيْلَامًا وَآتَانَا مِنْ
 لَدُنْكَ فِي مُوَالَاتِهِ فَضْلًا وَإِحْسَانًا وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَانًا إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْجَسِيمِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسْمِ بِيوسِ ضَرِيحِ رَا وَرَوَى
 رَاسْتِ خُودِ رَا بَگَدَارِ بَرِ آن وَ بَعْدِ ازِ آن رُوی چَپِ رَا وَ مِیلِ کَنِ بَهِ سَمْتِ قَبْلِهِ وَ نَمَازِ زِیَارَتِ بَهِ جَایِ آوَرِ وَ آنچَ خِوَاهی بَعْدِ ازِ نَمَازِ
 دَعَا کَنِ وَ بَگُو بَعْدِ ازِ فَرَسْتَادَنِ تَسْبِيحِ زَهْرَا عَلَیْهَا السَّلَام: اللَّهُمَّ إِنَّكَ بَشَّرْتَنِي عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ وَ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ
 فَقُلْتَ وَ بَشَّرَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمُ اللَّهُمَّ وَ إِنِّي مُؤْمِنٌ بِجَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَ رَسُولِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ فَلَا تَقْفِنِي بَعْدَ
 مَعْرِفَتِهِمْ مَوْقِفًا تَفْضُحْنِي فِيهِ عَلَى رُءُوسِ الْأَشْهَادِ بَلْ قَفْنِي مَعَهُمْ وَ تَوَفَّنِي عَلَى التَّصْدِيقِ بِهِمُ اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ حَصَصْتَهُمْ بِكَرَامَتِكَ وَ أَمَرْتَنِي
 بِاتِّبَاعِهِمُ اللَّهُمَّ وَ إِنِّي عَبْدُكَ وَ زَائِرُكَ مُتَقَرِّبًا إِلَيْكَ بِزِيَارَتِهِ أَخِي رَسُولِكَ وَ عَلَى كُلِّ مَاتِيٍّ وَ مَرُورٍ حَقٌّ لِمَنْ آتَاهُ وَ زَارَهُ وَ أَنْتَ خَيْرُ
 مَاتِيٍّ وَ أَكْرَمُ مَرُورٍ فَاسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانَ يَا رَحِيمًا يَا جَوَادًا يَا مَاجِدًا يَا أَحَدًا يَا صَمَدًا يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ
 وَ لَمْ يَنْجِدْ صَاحِبِيَّةً وَ لَا وَلَدًا أَنْ تُصِيْلِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ تَحْفَتَكَ إِيَّايَ مِنْ زِيَارَتِي أَخَا رَسُولِكَ فَكَأَنَّكَ رَقِيبِي مِنَ
 النَّارِ وَ أَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ يُسَارِعُ فِي الْخَيْرَاتِ وَ يَدْعُوكَ رَغْبًا وَ رَهْبًا وَ تَجْعَلَنِي لَكَ مِنَ الْخَاشِعِينَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ مَنَّتَ عَلَيَّ بِزِيَارَتِهِ مَوْلَايَ
 عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَ وَلايَتِهِ وَ مَعْرِفَتِهِ فَاجْعَلْنِي مِمَّنْ يَنْصُرُهُ وَ يَنْصُرُهُ بِهِ وَ مَنْ عَلَيَّ بِنَصْرِكَ لِذِيْنِكَ اللَّهُمَّ وَ اجْعَلْنِي مِنْ شَرِيْعَتِهِ وَ تَوَفَّنِي
 عَلَى دِينِهِ اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لِي مِنَ الرَّحْمَةِ وَ الرَّضْوَانِ وَ الْمَغْفِرَةِ وَ الْإِحْسَانِ وَ الرَّزْقِ الْوَاسِعِ الْحَلَالِ الطَّيِّبِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ مُؤَلَّفَ گوید که: در روایت معتبر منقول است که: حضرت خضر علیه السلام در روز شهادت حضرت امیر
 المؤمنین علیه السلام گریه کنان و استرجاع گویان بسرعت آمد و ایستاد بر در خانه امیر المؤمنین علیه السلام پس گفت: رَحِمَكَ
 اللَّهُ يَا أَبَا الْحَسَنِ كُنْتَ أَوَّلَ الْقَوْمِ إِسْلَامًا وَأَخْلَصَهُمْ إِيْمَانًا وَأَشَدَّهُمْ يَقِينًا وَأَخَوْفَهُمْ لِلَّهِ وَ شَمَرْدِ بَسِيَارِي از فضائل آن حضرت را
 قَرِيبَ بَهِ هَمِينِ عِبَارَاتِي كَهِ دَرِ هَمِينِ زِيَارَتِ مَذْكَوْرِ اسْتِ پَسِ اِگَرِ دَرِ اِينِ رُوزِ اِينِ زِيَارَتِ نِيْزِ خِوَانْدَهِ شُودِ مَنَاسِبِ اسْتِ وَ اصْلِ اِنِ
 كَلِمَاتِ كَهِ بَمَنْزَلِ زِيَارَتِ رُوزِ شَهَادَتِ اسْتِ دَرِ هَدِيْهِ ذَكَرِ كَرْدَهِ اِيْمِ هَرِ كَهِ خِوَاهَدِ بَهِ اِنْجَا رَجُوعِ كَنْدِ وَ نِيْزِ بَدَانِ كَهِ مَا پِيْشِ ازِ اِينِ
 دَرِ ضَمْنِ اَعْمَالِ شَبِّ مَبْعَثِ كَلَامِي ازِ رَحْلِهِ اِبْنِ بَطُوْطَه نَقْلِ كَرْدِيْمِ كَهِ مَتَعَلَقِ بُوْدِ بَهِ اِينِ رُوضِ شَرِيْفِهِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيَّ مَشْرُفَهَا شَايِسْتَه
 اسْتِ بَهِ اِنْجَا رَجُوعِ شُودِ

فصل پنجم در فضیلت کوفه و مسجد آن

بدان که کوفه یکی از آن چهار بلدی است که حق تعالی آن را اختیار فرموده و طور سینین تفسیر به آن شده و در روایت است که آن حرم خدا و حرم رسول صلی الله علیه و آله و حرم امیر المؤمنین علیه السلام است و یک درهم تصدق در آن حساب می‌شود به صد درهم در جای دیگر و دو رکعت نماز در آن حساب می‌شود به صد رکعت

و اما فضیلت مسجد کوفه

پس زیاده از آن است که ذکر شود و بس است در شرافت آن که یکی از آن چهار مسجدی است که سزاوار است شد رحال شود به سمت آنها به جهت درک فیوضات آنها و یکی از آن موطن است که مسافر مخیر است در آن ما بین قصر و اتمام نماز و نماز فریضه در آن معادل حج مقبول و معادل هزار نماز است که در جای دیگر به جای آورده شود و در روایات وارد شده که محل نماز پیغمبران است و محل نماز حضرت مهدی صلوات الله علیه خواهد شد و در روایتی هزار پیغمبر و هزار وصی پیغمبر در آن نماز کرده و از بعضی روایات استفاده شود که مسجد کوفه افضل است از مسجد اقصی که در بیت المقدس است و ابن قولویه از امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده که فرمود: اگر مردم بدانند که چه فضیلت دارد مسجد کوفه هر آینه از شهرهای دور تهیه زاد و راحله کنند و به سوی این مسجد بیایند و فرمود که نماز واجب در آن برابر است با حج مقبول و نماز نافله برابر عمره مقبوله و به روایت دیگر نماز فریضه و نافله در آن مثل حج و عمره‌ای است که با رسول خدا صلی الله علیه و آله کرده باشند شیخ کلینی و غیر او از مشایخ عظام روایت کرده‌اند از هارون بن خارجه که: حضرت صادق علیه السلام به من فرمود ای هارون چه مقدار مسافت است بین تو و بین مسجد کوفه یک میل می‌شود گفتم نه فرمود به جا می‌آوری همه نمازهای خود را در آنجا گفتم نه فرمود اگر من نزدیک آن مسجد بودم امید داشتم که از من فوت نمی‌شد یک نماز در آن و هیچ می‌دانی که چیست فضیلت آن موضع نبوده بنده صالحی و نه پیغمبری مگر آنکه نماز گزارده در مسجد کوفه حتی آنکه رسول خدا صلی الله علیه و آله در شبی که او را به معراج می‌بردند جبرئیل به آن حضرت گفت می‌دانی که در کجایی یا رسول الله الاذن مقابل مسجد کوفه می‌باشی فرمود پس رخصت بطلب از پروردگار من تا بروم در آن و دو رکعت نماز گزارم پس جبرئیل از حق تعالی اذن طلب کرد حق تعالی اذن مرحمت فرمود پس فرود آورد آن حضرت را و آن جناب دو رکعت نماز گذاشت در آن و به درستی که جانب راست آن باغی است از باغهای بهشت و میان آن باغی است از باغهای بهشت و عقب آن باغی است از باغهای بهشت و به درستی که نماز واجب در آن برابر است با هزار نماز و نافله در آن مقابل است با پانصد نماز و نشستن در آن بدون تلاوت و ذکر عبادت است و اگر مردم بدانند که چه فضیلت است در آن بیایند به سوی آن اگر چه به روش کودکان خود را بر زمین کشند و در روایت دیگر است که نماز واجب در آن مقابل حج است و نماز نافله مقابل عمره و گذشت در ذیل زیارت هفتم حضرت امیر علیه السلام اشاره به فضیلت این مسجد شریف و از بعضی روایات معلوم می‌شود که جانب راست این مسجد افضل است از جانب چپ آن

و اما اعمال مسجد کوفه

اعمال مسجد کوفه

پس به نحوی که در مصباح الزائر و غیره است آن است که چون داخل کوفه شدی بگو: بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَ أَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزَلِينَ پس روانه شو به سوی مسجد کوفه و در حال رفتن بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ تا وارد شوی به در مسجد پس بایست نزد در و بگو: السَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ عَلَى مَجَالِسِهِ وَ مَشَاهِدِهِ وَ مَقَامِ

حِكْمَتِهِ وَآثَارِ آيَاتِهِ آدَمَ وَنُوحَ وَإِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَتَيْمَانَ إِبْنِيَّانِ بَيْنَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى الْإِمَامِ الْحَكِيمِ الْعَدْلِ الصِّدِّيقِ الْأَكْبَرِ الْفَارُوقِ بِالْقِسْطِ الَّذِي فَرَّقَ اللَّهُ بِهِ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ وَالْكَفْرِ وَالْإِيمَانِ وَالشُّرْكَ وَالْتَوْحِيدِ لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيْنَتِهِ وَيَعِثَا مَنْ حَيَّ عَنْ بَيْنَتِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَخَاصَّةُ نَفْسِ الْمُتَتَجِبِينَ وَزَيْنُ الصِّدِّيقِينَ وَصِيَابِزِ الْمُتَمَتِّحِينَ وَأَنَّكَ حَكَمَ اللَّهُ فِي أَرْضِهِ وَقَاضَى أَمْرَهُ وَبَابُ حِكْمَتِهِ وَعَاقِدَةُ عَهْدِهِ وَالنَّاطِقُ بِوَعْدِهِ وَالْحَبْلُ الْمُؤْصَلُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ عِبَادِهِ وَكَهْفُ النَّجَاهِ وَمَنْهَاجُ التَّقَى وَالذَّرَجَةُ الْعُلْيَا وَمُهَيِّمُنُ الْقَاضِي الْأَعْلَى يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ بِكَ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ زُلْفَى أَنْتَ وَلِيِّي وَسَيِّدِي وَسَيِّدَتِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِسِ دَاخِلِ مَسْجِدِ مِي شَوِي مُؤَلَّفِ كَوَيْدِ كِه: بَهْتَرِ آنِ اسْتِ كِه از دَرِي كِه در عَقَبِ مَسْجِدِ اسْتِ كِه مَشْهُورِ اسْتِ بِه بَابِ الْفَيْلِ دَاخِلِ شَوِي بِسِ مِي كَوِييِ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ هَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِاللَّهِ وَبِمُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِوَلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَئِمَّةِ الْمُهَدِّيِّينَ الصَّادِقِينَ النَّاطِقِينَ الرَّاشِدِينَ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرُّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيرًا رَضِيَتْ بِهِمْ أَيْمَةً وَهُدَاةً وَمَوَالِيَّ سَلِمْتُ لِأَمْرِ اللَّهِ لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا أَتَّخِذُ مَعَ اللَّهِ وَلِيًّا كَذَبَ الْعَادِلُونَ بِاللَّهِ وَصَلُّوا صَلَاتًا بَعِيدًا حَسْبِيَ اللَّهُ وَأَوْلِيَاءُ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَنَّ عَلِيًّا وَالْأَئِمَّةَ الْمُهَدِّيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَوْلِيَاءِي وَحُجَّتُهُ اللَّهُ عَلَى خَلْقِهِ أَنْكَاهُ بَرُو بِه جَانِبِ سِتُونِ چِهَارَمِ كِه در جَنْبِ بَابِ انْمَاطِ وَبِرَابِرِ سِتُونِ پَنْجَمِ اسْتِ وَآنِ سِتُونِ حَضْرَتِ اِبْرَاهِيمِ عَلَيْهِ السَّلَامِ اسْتِ بِسِ چِهَارِ رَكَعَتِ نَمَازِ كِنِ دُو رَكَعَتِ آنِ رَا بَا حَمْدِ وَقُلُّ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَدُو رَكَعَتِ دِيكَرِ رَا بَا حَمْدِ وَإِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ بِسِ چُونِ فَاَرِغِ شَدِي از نَمَازِ تَسْبِيحِ حَضْرَتِ زَهْرَا عَلَيْهِا السَّلَامِ رَا بَكُو وَبَعْدِ از آنِ بَكُو: السَّلَامُ عَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ الرَّاشِدِينَ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرُّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيرًا وَجَعَلَهُمْ أَنْبِيَاءَ مُرْسَلِينَ وَحُجَّةً عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ وَهَفْتِ مَرْتَبَه بَكُو: سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ بِسِ بَكُو: نَحْنُ عَلَى وَصِيَّتِكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ الَّتِي أَوْصَيْتَ بِهَا ذُرِّيَّتَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ وَالصِّدِّيقِينَ [وَالصَّادِقِينَ وَنَحْنُ مِنْ شَيْعَتِكَ وَشَيْعَةُ بَيْنَنَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْكَ وَعَلَى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ وَالصَّادِقِينَ [الصِّدِّيقِينَ وَنَحْنُ عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَدِينِ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَالْأَئِمَّةِ الْمُهَدِّيِّينَ وَوَلَايَةِ مَوْلَانَا عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى الْبَشِيرِ النَّذِيرِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَرَحْمَتُهُ وَرِضْوَانُهُ وَبَرَكَاتُهُ وَعَلَى وَصِيَّتِهِ وَخَلِيفَتِهِ الشَّاهِدِ لِلَّهِ مِنْ بَعْدِهِ عَلَى خَلْقِهِ عَلِيُّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الصِّدِّيقِ الْأَكْبَرِ وَالْفَارُوقِ الْمَسِينِ الَّذِي أَخَذَتْ بَيْعَتُهُ [أَخَذَتْ بَيْعَتُهُ عَلَى الْعَالَمِينَ رَضِيَتْ بِهِمْ أَوْلِيَاءَ وَمَوَالِيَّ وَحُكَمَا فِي نَفْسِي وَوُلْدِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَقِسْمِي وَحَلِّي وَإِخْرَامِي وَإِسْلَامِي وَدِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي أَنْتُمْ الْأَئِمَّةُ فِي الْكِتَابِ وَفَضْلُ الْمَقَامِ وَفَضْلُ الْخِطَابِ وَأَعْيُنُ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَنَامُ وَأَنْتُمْ حُكَمَاءُ اللَّهِ وَبِكُمْ حَكَمَ اللَّهُ وَبِكُمْ عُرِفَ حَقُّ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ أَنْتُمْ نُورُ اللَّهِ مِنْ بَيْنِ أَيْدِينَا وَمِنْ خَلْفِنَا أَنْتُمْ سُنَّةُ اللَّهِ الَّتِي بِهَا سَبَقَ الْقَضَاءُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَنَا لَكُمْ مُسَلِّمٌ تَسْلِيمًا لَا أُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانِي بِكُمْ وَمَا كُنْتُ لَأَهْتَدِيَ لَوْ لَا أَنْ هَدَانِي اللَّهُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ عَلَى مَا هَدَانَا

اعمال دكۀ القضاء و بيت الطشت

اعمال دكۀ القضاء و بيت الطشت

بدان كه دكۀ القضاء دكانچه‌اي بوده در مسجد كه امير المؤمنين عليه السلام بر روي آن مي‌نشستند و قضاوت و حكم مي‌نمودند و در آن موضع ستون كوتاهي بوده كه بر آن نوشته بوده آيه كريمه إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَبِيتِ الطُّشْتِ هَمَانِ مَحَلِّي اسْتِ كِه ظاهر شده معجزه امير المؤمنين عليه السلام در باب آن دختر بي شوهري كه يك وقتي در ميان آب بوده كه زالويي در شكمش داخل شده و كم كم از مكيدن خون بزرگ شده بود و شكم آن دختر را نيز بزرگ کرده بود برادران دختر گمان حمل به او بردند

و خواستند او را بکشند برای حکم آن نزد امیر المؤمنین علیه السلام آمدند حضرت امر فرمود در جانب مسجد پرده کشیدند و آن دختر را در پس آن پرده نشانیدند و قابله کوفه را امر فرمود که او را تفتیش کند قابله پس از تفتیش عرض کرد یا امیر المؤمنین این دختر آبتن است و فرزند در شکم دارد پس حضرت امر فرمود طشتی مملو از لجن آوردند و دختر را بر روی آن نشانیدند آن زالو که بوی لجن شنید از شکم دختر بیرون آمد و در بعضی از روایات است که حضرت دست دراز کرد و از کوههای شام قطعه برفی آورد و نزدیک آن طشت نهاد تا آن حیوان از شکم دختر بیرون آمد و نیز بدان که مشهور در ترتیب اعمال مسجد آن است که بعد از اعمال ستون چهارم می‌روند به وسط مسجد و اعمال آنجا را به جا می‌آورند و اعمال دکه القضاء و بیت الطشت را در آخر همه بعد از فراغ از دکه حضرت صادق علیه السلام به جا می‌آورند و لکن ما به همان ترتیبی که سید بن طاووس در مصباح الزائر و علامه مجلسی در بحار و شیخ خضر در مزار نقل کرده‌اند اعمال را ذکر می‌نماییم و اگر کسی خواسته باشد به ترتیب مشهور عمل نماید اعمال دکه القضاء و بیت الطشت را بعد از ستون چهارم به جا نیارند و بگذارند در آخر بعد از اعمال دکه حضرت صادق علیه السلام به جا آورد بالجمله می‌گوییم پس برو به سوی دکه القضاء و در آنجا دو رکعت نماز کن به حمد و هر سوره که خواهی و چون فارغ شدی بگو تسبیح زهرا علیها السلام را و بگو: يَا مَالِكِي وَمَمْلِكِي وَمُعْتَمِدِي [مُعْتَمِدِي بِالنَّعْمِ الْجِسَامِ مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقَاقٍ وَجْهِي خَاضِعٌ لِمَا تَعْلُوهُ الْأَقْدَامُ لِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ لَا تَجْعَلْ هَيْدَةَ الشَّدَّةِ وَلَا هَيْدَةَ الْمِحْنَةِ مُتَّصِلَةً بِاسْتِصَالِ الشَّافَةِ وَأَمْنَحْنِي مِنْ فَضْلِكَ مَا لَمْ تَمْنَحْ بِهِ أَحَدًا مِنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أَنْتَ الْقَدِيمُ الْأَوَّلُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالُ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَغْفِرْ لِي وَأَرْحَمْنِي وَزَكِّ عَمَلِي وَبَارِكْ لِي فِي أَجَلِي وَاجْعَلْنِي مِنْ عَتَقَائِكَ وَطَلْقَائِكَ مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اعمال بیت الطشت

که متصل است به دکه قضا نماز کن در آنجا دو رکعت و بعد از سلام تسبیح کن پس بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي ذَخَرْتُ تَوْحِيدِي إِيَّاكَ وَ مَعْرِفَتِي بِكَ وَإِخْلَاصِي لَكَ وَإِقْرَارِي بِرُبُوبِيَّتِكَ وَذَخَرْتُ وِلَايَةَ مَنْ أَنْعَمْتَ عَلَيَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ مِنْ بَرِيَّتِكَ مُحَمَّدٍ وَعَشْرَتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ لِيَوْمِ فَرَعِي إِلَيْكَ عَاجِلًا- وَ آجَلًا- وَقَدْ فَرَعْتُ إِلَيْكَ وَإِلَيْهِمْ يَا مَوْلَايَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي مَوْقِفِي هَذَا وَ سَأَلْتُكَ مَا دَتَنِي [مَا زَكِي مِنْ نِعْمَتِكَ وَ إِزَاحَةَ مَا أَحْشَاهُ مِنْ نِقْمَتِكَ وَ الْبَرَكَةَ فِيمَا رَزَقْتَنِيهِ وَ تَخَصُّبَ يَنْ صِدْرِي مِنْ كُلِّ هَمٍّ وَ جَائِحَةٍ وَ مَعْصِيَةَ يَهْ فِي دِينِي وَ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ نقل شده که حضرت صادق علیه السلام در بیت الطشت دو رکعت نماز کردند

بیان نماز و دعا در وسط مسجد

دو رکعت نماز می‌کنی در وسط مسجد در رکعت اول حمد می‌خوانی با قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ و در رکعت دوم حمد و قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ پس وقتی که سلام دادی تسبیح زهرا علیها السلام را بخوان و بگو: اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَ مِنْكَ السَّلَامُ وَ إِلَيْكَ يَعُودُ السَّلَامُ وَ دَارُكَ دَارُ السَّلَامِ حَيْنًا رَبَّنَا مِنْكَ بِالسَّلَامِ اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هَيْدَةَ الصَّلَاةِ ابْتِغَاءَ رَحْمَتِكَ وَ رِضْوَانِكَ وَ مَغْفِرَتِكَ وَ تَعْظِيمًا لِمَسْجِدِكَ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْفَعْهَا فِي عَلِيِّينَ وَ تَقَبَّلْهَا مِنِّي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مؤلف گوید که: این مقام را دکه المعراج گفته‌اند و ظاهراً به ملاحظه آن است که در شب معراج حضرت رسول صلی الله علیه و آله از حق تعالی رخصت طلبید و در اینجا فرود آمد و دو رکعت نماز گزارشت و در اول فصل روایت آن گذشت

اعمال ستون هفتم

و آن مقامی است که در آن حق تعالی توفیق توبه به آدم علیه السلام داده پس برو بطرف ستون هفتم و بایست در نزد آن رو به قبله و بگو: بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ عَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ آيِنَا آدَمَ وَ أُمَّنَا حَوَاءَ السَّلَامُ عَلَىٰ هَابِيلَ الْمُقْتُولِ ظُلْمًا وَ عُدْوَانًا عَلَىٰ مَوَاهِبِ اللَّهِ وَ رِضْوَانِهِ السَّلَامُ عَلَىٰ شَيْثٍ [شَيْثٌ صَفْوَةُ اللَّهِ الْمُخْتَارِ الْأَمِينِ وَ عَلَىٰ الصَّفْوَةِ الصَّادِقِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبِينَ أَوْلَاهُمْ وَ آخِرِهِمُ السَّلَامُ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ عَلَىٰ ذُرِّيَّتِهِمُ الْمُخْتَارِينَ السَّلَامُ عَلَىٰ مُوسَىٰ كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ عِيسَىٰ رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَىٰ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ ذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبِينَ وَ رَحْمَةِ اللَّهِ وَ بَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فِي الْأَوَّلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فِي الْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَىٰ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَىٰ الْأَائِمَّةِ الْهَادِينَ شُهَدَاءِ اللَّهِ عَلَىٰ خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَىٰ الرَّقِيبِ الشَّاهِدِ عَلَىٰ الْأَمَمِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ پس نماز می کنی نزد آن ستون چهار رکعت می خوانی در رکعت اول حمد و اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ وَ در رکعت دوم حمد و قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَ در رکعت سوم و چهارم به همین نحو و چون فارغ شدی بگو تسبیح زهراء عليها السلام را پس بگو: اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَإِنِّي قَدْ أَطَعْتُكَ فِي الْإِيمَانِ مِنِّي بِكَ مَنَّا مِنْكَ عَلَىٰ لَا مَنَّا مِنِّي [بِهِ عَلَيْكَ وَ أَطَعْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ لَكَ] [إِلَيْكَ لَمْ أَتَّخِذْ لَكَ وَلَدًا وَ لَمْ أَدْعُ لَكَ شَرِيكًَا وَ قَدْ عَصَيْتُكَ فِي أَشْيَاءٍ كَثِيرَةٍ عَلَىٰ غَيْرِ وَجْهِ الْمَكَابِرَةِ لَكَ وَ لَا- الْخُرُوجِ عَنْ] [مِنْ عُبُودِيَّتِكَ وَ لَا الْجُحُودِ لِزُبُوبِيَّتِكَ وَ لَكِنْ اتَّبَعْتُ هَوَايَ وَ أَرَزَلَنِي الشَّيْطَانُ بَعِيدَ الْحُجْبَةِ عَلَىٰ وَ النَّبِيَانِ فَإِن تَعَذَّبْنِي فَبِذُنُوبِي غَيْرِ ظَالِمٍ لِي وَ إِنْ تَعَفَّ عَنِّي وَ تَرَحَّمْنِي فَبِحُجُودِكَ وَ كَرَمِكَ يَا كَرِيمَ اللَّهُمَّ إِنْ ذُنُوبِي لَمْ يَبْقَ لَهَا إِلَّا رَجَاءٌ عَفْوِكَ وَ قَدْ قَدِمْتُ آلَةَ الْحِرْمَانِ فَأَنَا أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ وَ أَطْلُبُ مِنْكَ مَا لَا أَسْتَحِقُّهُ اللَّهُمَّ إِنْ تَعَذَّبْتَنِي فَبِذُنُوبِي وَ لَمْ تَظْلِمْنِي شَيْئًا وَ إِنْ تَعَفَّرَ لِي فَخَيْرٌ رَاحِمٍ أَنْتَ يَا سَيِّدِي اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْتَ وَ أَنَا أَنَا أَنْتَ الْعَوَاذُ بِالْمَغْفِرَةِ وَ أَنَا الْعَوَاذُ بِالذُّنُوبِ وَ أَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْحِلْمِ وَ أَنَا الْعَوَاذُ بِالْجَهْلِ اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَسْأَلُكَ يَا كَنَزَ الضُّعْفَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا مُنْفِذَ الْعُرْقَىٰ يَا مُنْجِيَ الْهَلَكَىٰ يَا مُمِيتَ الْأَحْيَاءِ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا- أَنْتَ أَنْتَ الَّذِي سَجَدَ لَكَ شُعَاعُ الشَّمْسِ وَ دَوِيُّ الْمَاءِ وَ حَفِيفُ الشَّجَرِ وَ نُورُ الْقَمَرِ وَ ظِلْمَةُ اللَّيْلِ وَ ضَوْءُ النَّهَارِ وَ خَفَقَانُ الطَّيْرِ فَاسْأَلُكَ اللَّهُمَّ يَا عَظِيمَ بِحَقِّكَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الصَّادِقِينَ وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الصَّادِقِينَ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّكَ عَلَىٰ عَلِيٍّ وَ بِحَقِّ عَلِيٍّ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّكَ عَلَىٰ فَاطِمَةَ وَ بِحَقِّ فَاطِمَةَ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّ الْحَسَنِ وَ بِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّ الْحُسَيْنِ وَ بِحَقِّ الْحُسَيْنِ عَلَيْكَ فَإِنَّ حُقُوقَهُمْ عَلَيْكَ مِنْ أَفْضَلِ إِنْعَامِكَ عَلَيْهِمْ وَ بِالشَّانِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُمْ وَ بِالشَّانِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ صَلِّ عَلَيْهِمْ يَا رَبِّ صَلَاةً دَائِمَةً مُنْتَهَىٰ رِضَاكَ وَ اغْفِرْ لِي بِهِمُ الذُّنُوبَ الَّتِي بَيْنِي وَ بَيْنَكَ وَ أَرْضِ عَنِّي خَلْقَكَ وَ أْتِمِّمْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ كَمَا أَنْتُمْ مَتَّهَا عَلَىٰ آيَاتِي مِنْ قَبْلُ وَ لَا تَجْعَلْ لِأَحَدٍ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ عَلَيَّ فِيهَا امْتِنَانًا وَ امْتِنْ عَلَيَّ كَمَا مَنَّتَ عَلَيَّ آبَائِي مِنْ قَبْلُ يَا كَهيعص اللَّهُمَّ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فَاسْتَجِبْ لِي دُعَائِي فِيمَا سَأَلْتُ يَا كَرِيمَ يَا كَرِيمَ يَا كَرِيمَ پس برو به سجده و در سجده بگو: يَا مَنْ يَقْدِرُ عَلَىٰ حَوَائِجِ السَّائِلِينَ وَ يَعْلَمُ مَا فِي ضَمِيرِ الصَّامِتِينَ يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى التَّفْسِيرِ يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَ مَا تُخْفِي الصُّدُورُ يَا مَنْ أَنْزَلَ الْعَذَابَ عَلَىٰ قَوْمِ يُونُسَ وَ هُوَ يُرِيدُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ فَدَعَاؤُهُ وَ تَضَرَّعُوا إِلَيْهِ فَكَشَفَ عَنْهُمْ الْعَذَابَ وَ مَتَّعَهُمْ إِلَى حِينٍ قَدْ تَرَىٰ مَكَانِي وَ تَسْمَعُ دُعَائِي وَ تَعْلَمُ سِرِّي وَ عَلَانِيَتِي وَ حَالِي صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اكْفِنِي مِمَّا أَهْمَنِي مِنْ أَمْرِ دِينِي وَ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي پس هفتاد مرتبه بگو: يَا سَيِّدِي پس سر از سجده بردار و بگو: يَا رَبِّ أَسْأَلُكَ بَرَكَةَ هَذَا الْمَوْضِعِ وَ بَرَكَةَ أَهْلِهِ وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَرْزُقَنِي مِنْ رِزْقِكَ رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا تَسْوِقُهُ إِلَيَّ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ وَ أَنَا خَائِضٌ فِي عَافِيَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مؤلف گوید که: در مزار قدیم در دعای این مقام بعد از یا کریم یا کریم یا کریم و پیش از سجده ذکر کرده دعای اللهم یا من تحل به عقد المكاره که از ادعیه صحیفه سجادیه است و در باب اول گذشت پس از آن فرمود آنگاه بگو: اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَعْلَمُ وَ لَا أَعْلَمُ وَ تَقْدِرُ وَ لَا أَقْدِرُ وَ أَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ صَلِّ اللَّهُمَّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي وَ تَجَاوَزْ عَنِّي وَ تَصَدَّقْ عَلَيَّ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ آنگاه به سجده برو و بگو: يَا مَنْ يَقْدِرُ عَلَىٰ حَوَائِجِ السَّائِلِينَ إلخ و بدان نیز که احادیث در فضیلت این ستون هفتم بسیار وارد شده و شیخ کلینی به سند معتبر روایت کرده که امیر المؤمنین علیه السلام رو به این ستون نماز می کرد و نزدیک می ایستاد که میان آن حضرت و ستون آنقدر فاصله بود که بزی بگذرد و در روایت معتبر دیگر وارد شده است که در هر شب شصت هزار ملک از آسمان نازل می شوند و نزد ستون هفتم

نماز می‌کنند و در شب دیگر ملائکه دیگر به این عدد می‌آیند و دیگر هیچیک عود نمی‌کنند تا روز قیامت و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: ستون هفتم مقام حضرت ابراهیم است و نیز شیخ کلینی در کافی به سند صحیح از ابو اسماعیل سراج روایت کرده که معاویه بن وهب دست مرا گرفت و گفت که ابو حمزه ثمالی دست مرا گرفت و گفت که اصبع بن نباته دست مرا گرفت و ستون هفتم را به من نشان داد و گفت که این ستون مقام حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است که نزد آن نماز می‌کرد و امام حسن علیه السلام در نزد ستون پنجم نماز می‌کرد و چون امیر المؤمنین علیه السلام حاضر نبود امام حسن علیه السلام در جای او نماز می‌خواند و هی من باب کنده و بالجمله اخبار در فضیلت این ستون بسیار و بنای ما بر اختصار است

عمل ستون پنجم

بدان که از جمله مواضع ممتازه مسجد کوفه ستون پنجم است که باید نزد آن نماز کنند و حاجات خود را از حق تعالی طلب نمایند زیرا که در روایات معتبره وارد شده است که محل نماز حضرت ابراهیم خلیل الرحمن علیه السلام بوده است و منافات ندارد با روایات دیگر زیرا که ممکن است که آن حضرت در همه این مواضع نماز کرده باشد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: ستون پنجم مقام جبرئیل علیه السلام است و از حدیث سابق ظاهر است که مقام امام حسن علیه السلام است و بالجمله آنچه از احادیث معلوم می‌شود آن است که نزد ستون هفتم و پنجم اشرف است از سایر جاهای مسجد و سید بن طاووس رحمه الله علیه گفته که در نزد ستون پنجم دو رکعت نماز کن به حمد و هر سوره که خواهی و چون سلام گفتی و تسبیح نمودی پس بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمِيعِ أَسْمَائِكَ كُلِّهَا مَا عَلِمْنَا مِنْهَا وَمَا لَا نَعْلَمُ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْكَبِيرِ الْأَكْبَرِ الَّذِي مَنْ دَعَاكَ بِهِ أُجِبْتَهُ وَمَنْ سَأَلَكَ بِهِ أُعْطِيْتَهُ وَمَنْ اسْتَنْصَرَكَ بِهِ نَصَرْتَهُ وَمَنْ اسْتَعْفَرَكَ بِهِ عَفَرْتَ لَهُ وَمَنْ اسْتَتَعَانَكَ بِهِ أَعْتَنَتْهُ وَمَنْ اسْتَرْزَقَكَ بِهِ رَزَقْتَهُ وَمَنْ اسْتَتَعَانَكَ بِهِ أَعْتَنَتْهُ وَمَنْ اسْتَرْحَمَكَ بِهِ رَحِمْتَهُ وَمَنْ اسْتَتَجَارَكَ بِهِ أَجْرْتَهُ وَمَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ بِهِ كَفَيْتَهُ وَمَنْ اسْتَعَصَمَكَ بِهِ عَصَمْتَهُ وَمَنْ اسْتَتَفَذَكَ بِهِ مِنَ النَّارِ أَنْقَذْتَهُ وَمَنْ اسْتَعَطَفَكَ بِهِ تَعَطَّفْتَ لَهُ وَمَنْ أَمَلَكَ بِهِ أُعْطِيْتَهُ الَّذِي اتَّخَذَتْ بِهِ آدَمَ صَفِيًّا وَنُوحًا نَجِيًّا وَإِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا وَمُوسَى كَلِيمًا وَعِيسَى رُوحًا وَمُحَمَّدًا حَبِيبًا وَعَلِيًّا وَصِيًّا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ أَنْ تَقْضِيَ لِي حَوَائِجِي وَتَغْفِرَ عَمَّا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي وَتَنْفِضَ عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا مُفَرِّجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ وَيَا غِيَاثَ الْمَلْهُوفِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مؤلف گوید که: روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که به بعضی از اصحاب خویش فرمودند که در نزد ستون پنجم دو رکعت نماز گزار که آن مصلاهی ابراهیم علیه السلام است و بگو: السَّلَامُ عَلَيَّ أَيُّهَا آدَمَ وَأَمْنَا حَوَاءَ الْخِ قَرِيبَ بِهِ هَمَانُ كَهْ دَر نَزْدِ سْتُونِ هَفْتَمِ رُو بِهِ قَبْلَهُ خَوَانْدَه مِي شَد

عمل ستون سوم مقام امام زین العابدین علیه السلام

آنگاه برو به سوی دکه امام زین العابدین علیه السلام و آن در نزد ستون سوم است از طرف متصل به باب کنده مؤلف گوید که: این مقام از طرف قبله مقابل است با دکه باب امیر المؤمنین علیه السلام و از طرف غربی مقابل بوده با باب کنده که مسدود شده و گفته شده که شایسته است آنکه نماز بقدر پنج ذراع متأخر از ستون بعمل آورده شود زیرا که دکه در آن محل بوده و بالجمله پس نماز کن در آنجا دو رکعت و بخوان در آن حمد و هر سوره که خواستی پس همینکه سلام دادی و تسبیح نمودی پس بگو: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنَّ ذُنُوبِي قَدْ كَثُرَتْ وَلَمْ يَبْقَ لَهَا إِلَّا - رَجَاءُ عَفْوِكَ وَقَدْ قَدَمْتُ أَلَمَةَ الْحِرْمَانِ إِلَيْكَ فَأَنَا أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ وَأَطْلُبُ مِنْكَ مَا لَا أَسْتَحِقُّهُ اللَّهُمَّ إِنَّ تُعَذِّبَنِي فَبِذُنُوبِي وَلَمْ تَظْلِمْنِي شَيْئًا وَإِنْ تَغْفِرْ لِي فَخَيْرٌ رَاحِمٍ أَنْتَ يَا سَيِّدِي اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْتَ وَأَنَا أَنَا أَنْتَ الْعَوَاذُ بِالْمَغْفِرَةِ وَأَنَا الْعَوَاذُ بِالذُّنُوبِ وَأَنْتَ الْمُتَفَضَّلُ بِالْحِلْمِ وَأَنَا الْعَوَاذُ بِالْجَهْلِ اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَسْأَلُكَ يَا كَنْزَ الضُّعْفَاءِ يَا

عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا مُنْقِذَ الْعُرْقَى يَا مُنْجِيَ الْهَلْكَى يَا مُمِيتَ الْأَحْيَاءِ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْتَ الَّذِي سَجَدَ لَكَ شُعَاعُ الشَّمْسِ وَ نُورُ الْقَمَرِ وَ ظَلَمَةُ اللَّيْلِ وَ ضَوْءُ النَّهَارِ وَ حَقَّقَانِ الطَّيْرَ فَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ يَا عَظِيمَ بِحَقِّكَ يَا كَرِيمَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الصَّادِقِينَ وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الصَّادِقِينَ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّكَ عَلَى عَلِيٍّ وَ بِحَقِّ عَلِيٍّ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّكَ عَلَى فَاطِمَةَ وَ بِحَقِّ فَاطِمَةَ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّكَ عَلَى الْحَسَنِ وَ بِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّكَ عَلَى الْحُسَيْنِ وَ بِحَقِّ الْحُسَيْنِ عَلَيْكَ فَإِنَّ حَقُّوْقَهُمْ مِنْ أَفْضَلِ إِنْعَامِكَ عَلَيْهِمْ وَ بِالشَّانِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُمْ وَ بِالشَّانِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ صَلِّ يَا رَبِّ عَلَيْهِمْ صِيْلَةً دَائِمَةً مُنْتَهَى رِضَاكَ وَ اغْفِرْ لِي بِهِمُ الذُّنُوبَ الَّتِي بَيْنِي وَ بَيْنَكَ وَ أَتَمِّمْ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ كَمَا أَتَمَّمْتَهَا عَلَيَّ أَبِي مِنْ قَبْلِ يَا كَهْبِعِصَ اللَّهُمَّ كَمَا صِيَلْتِ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فَاسْتَجِبْ لِي دُعَائِي فِيمَا سَأَلْتُكَ بِسُجُودِهِ وَ جَانِبِ رَأْسِهِ وَ جَانِبِ رَأْسِ رُو رَا بِرِ زَمِينِ كَذَا وَ بگو یا سیدى یا سیدى صلِّ علی محمد و آل محمد و اغفر لى و اغفر لى و بسیار بگو این کلمه را با خشوع و گریه پس جانب چپ رو را به زمین گذار و این کلمات را بگو پس دعا کن به آنچه می خواهی مؤلف گوید که: در بعض مجامیع غیر معتبره و مشهور بین مردم آن است که در این مقام به جا می آورند عملی را که حضرت صادق علیه السلام تعلیم یکی از اصحاب خود نموده و لکن مقید به این مقام نیست و کیفیت آن چنان است که از آن حضرت نقل شده که به بعضی از اصحاب خود فرمودند که آیا پی حاجتی بامداد نمی روی که گذر کنی به مسجد بزرگ کوفه عرض کرد بلی فرمود که چهار رکعت نماز بکن در آن مسجد پس بگو: إِلَهِي إِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَإِنِّي قَدْ أَطَعْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ لَمْ أَتَّخِذْ لَكَ وَلَدًا وَ لَمْ أَدْعُ لَكَ شَرِيكَاً وَ قَدْ عَصَيْتُكَ فِي أَشْيَاءَ كَثِيرَةٍ عَلَى غَيْرِ وَجْهِ الْمُكَابَرَةِ لَكَ وَ لَا الْأَسْتِكْبَارِ عَنْ عِبَادَتِكَ وَ لَا الْجُحُودِ لِزُبُوبِيَّتِكَ وَ لَا الْخُرُوجِ عَنِ [مِنَ الْعُبُودِيَّةِ لِمَكَ وَ لَكِنْ اتَّبَعْتُ هَوَايَ وَ أَزَلَّيْنِي الشَّيْطَانُ بَعِيدَ الْحُجْبَةِ وَ الْبَيِّنَانِ فَإِنْ تُعَذِّبْنِي فَبِذُنُوبِي غَيْرِ ظَالِمٍ أَنْتَ لِي وَ إِنْ تَعْفُ عَنِّي وَ تَرْحَمْنِي فَبِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ يَا كَرِيمَ وَ مَيِّ گویی نیز: عَدَوْتُ بِحَوْلِ اللَّهِ وَ قُوَّتِهِ عَدَوْتُ بِغَيْرِ حَوْلٍ مَنِّي وَ لَا قُوَّةَ وَ لَكِنْ بِحَوْلِ اللَّهِ وَ قُوَّتِهِ يَا رَبِّ أَسْأَلُكَ بِرَكَةِ هَذَا الْبَيْتِ وَ بِرَكَةِ أَهْلِهِ وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَرْزُقَنِي رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا تَسُوِّقُهُ إِلَيَّ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ وَ أَنَا خَائِضٌ [خَائِضٌ فِي عَافِيَّتِكَ وَ شَيْخِ شَهِيدِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ الْمَشْهَدِيِّ فِي عَمَلِ رَا مِنْ صَحْنِ مَسْجِدِ بَعْدَ مِنْ عَمَلِ سِتُونِ چَهَارَمِ ذَكَرَ نَمُودَه اَنْدَ دَرِ دُو رَكَعَتِ حَمْدِ وَ تَوْحِيدِ وَ دَرِ دُو رَكَعَتِ دِيْكَرِ حَمْدِ وَ قَدَرِ كُفْتَه اَنْدَ وَ بَعْدَ مِنْ سَلَامِ تَسْبِيْحِ زَهْرَا عَلِيْهَا السَّلَامِ وَ دَرِ حَدِيثِ مَعْتَبَرِ مِنْ اَبُو حَمْزَه ثَمَالِي مَنْقُولِ اسْتِ كَه كُفْت: رُوزِي دَرِ مَسْجِدِ كُوفَه نَشِستَه بُوْدَمِ نَاكَاهِ دِيْدَمِ كَه شَخْصِي مِنْ دَرِ كَنْدَه دَاخِلِ شُدَ مِنْ هَمِه كَسِ خُوشْ رُوتَرِ وَ خُوشْ بُوْتَرِ وَ پَاكَ جَاْمِه تَرِ وَ عَمَامِه بَه سَرِ بَسْتَه وَ پِيْرَاهِنِ وَ دِرَاعِه پُوشِيْدَه وَ دُو نَعْلِ عَرَبِي دَرِ پَايِ مَبَارَكِشِ بُوْدَ پَسِ نَعْلِيْنَ رَا كَنْدَ وَ نَزْدَ سِتُونِ هَفْتَمِ اَيْسْتَادِ وَ دِسْتَهَا رَا تَا بَرَابَرِ كُوشِ بَلَنْدِ كَرْدَ وَ تَكْبِيْرِي كُفْتِ كَه جَمِيْعِ مَوْهَائِ بَدَنِ مِنْ اَزِ دَهْشْتِ اَنْ رَاسْتِ اَيْسْتَادِ پَسِ چَهَارِ رَكَعَتِ نِمَازِ كُزَارْدَ وَ رُكُوعِ وَ سَجُودِشِ رَا نِيْكَو بَه عَمَلِ اُورْدِ پَسِ اِيْنِ دَعَا رَا خَوَانْد: إِلَهِي إِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ وَ خَوَانْد تَا رَسِيْدَ بَه يَا كَرِيمَ پَسِ بَه سَجُودِ رَفْتِ وَ مَكْرَرِ يَا كَرِيمَ كُفْتِ اَنْ قَدْرِ كَه يَكِ نَفْسِ وَفَا كَنْدِ پَسِ دَرِ سَجُودِ كُفْتِ يَا مَنْ يَقْدِرُ عَلَيَّ حَوَائِجِ السَّائِلِيْنَ وَ خَوَانْد تَا هَفْتَادِ مَرْتَبَه يَا سَيِّدِي كَه دَرِ اِعْمَالِ سِتُونِ هَفْتَمِ ذَكَرِ شُدَ چُونِ سَرِ اَزِ سَجْدَه بَرْدَاشْتِ وَ نِيْكَ مَلَاخِظَه كَرْدَمِ حَضْرَتِ اِمَامِ زَيْنِ الْعَابِدِيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامِ بُوْدَ پَسِ دِسْتَهَائِ مَبَارَكِشِ رَا بُوْسِيْدَمِ وَ پَرَسِيْدَمِ كَه اَزِ بَرَايِ چَه اَمْدِيْدَ بَه اِيْنْجَا فَرْمُودَ اَزِ بَرَايِ اَنْچَه كَه دِيْدِيْ يَعْنِيْ نِمَازِ دَرِ مَسْجِدِ كُوفَه وَ دَرِ رَوَايَتِي كَه دَرِ ذِيْلِ زِيَارَتِ هَفْتَمِ نَقْلِ كَرْدِيْمِ اَبُو حَمْزَه رَا بَا خُودِ بَرْدَ بَه زِيَارَتِ حَضْرَتِ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامِ

اعمال باب الفرج معروف به مقام نوح عليه السلام

اعمال باب الفرج معروف به مقام نوح عليه السلام

چون از عمل ستون سوم فارغ شدی برو به دکه باب امیر المؤمنین علیه السلام و آن صفة‌ای است که متصل است به دری که از

مسجد به سوی خانه امیر المؤمنین علیه السلام مفتوح می شده پس چهار رکعت نماز کن به حمد و هر سوره که خواستی از قرآن و چون فارغ شدی تسبیح کن پس بگو: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَأَقْضِ حَاجَتِي يَا اللَّهُ يَا مَنْ لَا يَخِيبُ سَائِلُهُ وَلَا يَنْفُدُ نَائِلُهُ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَبَّ الْأَرْضِينَ وَالسَّمَاوَاتِ يَا كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ يَا وَاسِعَ الْعَطِيَّاتِ يَا دَافِعَ النِّقَمَاتِ يَا مُبَدِّلَ السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ عُدَّ عَلَى بَطُونِكَ وَفَضْلِكَ وَإِحْسَانِكَ وَاسْتَجِبْ دُعَائِي فِيمَا سَأَلْتُكَ وَطَلَبْتُ مِنْكَ بِحَقِّ نَبِيِّكَ وَوَصِيَّتِكَ وَأَوْلِيَائِكَ الصَّالِحِينَ صفت نماز دیگر در این مقام و آن دو رکعت است همین که فارغ شدی و تسبیح کردی پس بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي حَلَلْتُ بِسَاحَتِكَ لِعِلْمِي بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَصِدْقِ مَدَائِيَّتِكَ وَأَنَّهُ لَا قَادِرَ [قَادِرًا] عَلَيَّ قَضَاءِ حَاجَتِي غَيْرَكَ وَقَدْ عَلِمْتُ يَا رَبُّ أَنَّهُ كُلَّمَا شَاهِدْتُ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ اشْتَدَّتْ فَاقْتَبَيْتُ إِلَيْكَ وَقَدْ طَرَفَنِي يَا رَبُّ مِنْ مُهِمِّ أَمْرِي مَا قَدْ عَرَفْتَهُ لَأَنَّكَ عَالِمٌ غَيْرُ مُعَلَّمٍ وَأَسْأَلُكَ بِالِاسْمِ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى السَّمَاوَاتِ فَأَنْشَقَّتْ وَعَلَى الْأَرْضِ يَنْفَسُ طُتَّ وَعَلَى النُّجُومِ فَانْتَشَرَتْ وَعَلَى الْجِبَالِ فَاسْتَقَرَّتْ وَأَسْأَلُكَ بِالِاسْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَ مُحَمَّدٍ وَعِنْدَ عَلِيٍّ وَعِنْدَ الْحَسَنِ وَعِنْدَ الْحُسَيْنِ وَعِنْدَ الْأَئِمَّةِ كُلِّهِمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ لِي يَا رَبُّ حَاجَتِي وَتُبَسِّرَ عَسِيرَهَا وَتَكْفِينِي مُهِمَّهَا وَتَفْتِيحَ لِي قَفْلَهَا فَإِنَّ فَعَلْتَ ذَلِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَلَكَ الْحَمْدُ غَيْرَ جَائِرٍ فِي حُكْمِكَ وَلَا حَائِفٍ فِي عَذَابِكَ پس می گذاری طرف راست رو را بر زمین و می گویی: اللَّهُمَّ إِنَّ يُونُسَ بَنَ مَتَّى عَبْدَكَ وَنَبِيَّكَ دُعَايَكَ فِي بَطْنِ الْحُوتِ فَاسْتَجِبْ لَهُ وَأَنَا أَدْعُوكَ فَاسْتَجِبْ لِي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَدَعَا كُنْ بِهِ أَنْجِهَ مِي خَوَاهِي پس طرف چپ را بگذار و بگو: اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَمَرْتَ بِالِدُعَاءِ وَتَكَفَّلْتَ بِالْإِجَابَةِ وَأَنَا أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي يَا كَرِيمُ پس پیشانی را بر زمین گذار و بگو: يَا مُعَزُّ كُلِّ ذَلِيلٍ وَيَا مُبِيدَ كُلِّ غَزِيرٍ تَعَلَّمْ كُرْبَتِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ [وَ آلِ مُحَمَّدٍ] وَفَرِّجْ عَنِّي يَا كَرِيمُ

ذکر نمازی برای حاجت در محل مذکور

و آن چنان است که چهار رکعت نماز می گزاری و چون فارغ شدی و تسبیح گفتی پس بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ لَا تَرَاهُ الْعُيُونُ وَلَا تُحِيطُ بِهِ الظُّنُونُ وَلَا يَصِفُهُ الْوَأَصْفُونَ وَلَا تُعَيِّرُهُ الْحَوَادِثُ وَلَا تُفْنِيهِ الدُّهُورُ تَعَلَّمْ مَثَاقِيلَ الْجِبَالِ وَمَكَائِلَ الْبِحَارِ وَوَرَقَ الْأَشْجَارِ وَرَمْلَ الْفِقَارِ وَمَا أَضَاءَتْ بِهِ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَأَظْلَمَ عَلَيْهِ اللَّيْلُ وَوَضَحَ عَلَيْهِ النَّهَارُ وَلَا تُؤَارِي مِنْكَ [مِنْهُ سَيِّمَاءُ سَمَاءٍ وَلَا أَرْضُ أَرْضًا وَلَا جَبَلٌ مِيَا فِي أَضْلِهِ وَلَا- بَحْرٌ مِيَا فِي قَعْرِهِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ خَيْرَ أَمْرِي آخِرَهُ وَخَيْرَ أَعْمَالِي خَوَاتِيمَهَا وَخَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ الْفَلَاحِ إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ وَمَنْ بَغَانِي بِهَلَاكِهِ فَأَهْلِكْهُ وَأَكْفِنِي مِيَا أَهْمَنِي مِمَّنْ دَخَلَ هُمُّهُ عَلَيَّ اللَّهُمَّ أَدْخِلْنِي فِي دِرْعِكَ الْحَصِيَّةِ بَيْنَهُ وَاسْتَنْزِي بِسِتْرِكَ الْوَاقِي يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ أَكْفِنِي مِيَا أَهْمَنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَصِدْقِ قَوْلِي وَفِعْلِي يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ فَرِّجْ عَنِّي الْمَضِيقَ وَلَا تُحْمَلْنِي مَا لَا أُطِيقُ اللَّهُمَّ اخْرُجْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَارْحَمْنِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمَ أَنْتَ عَالِمٌ بِحَاجَتِي وَعَلَيَّ قَضَائِهَا قَدِيرٌ وَهِيَ لَدَيْكَ يَسِيرٌ وَأَنَا إِلَيْكَ فَقِيرٌ فَمَنْ بَهَا عَلَيَّ يَا كَرِيمُ إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس به سجده می روی و می گویی: إِلَهِي قَدْ عَلِمْتُ حَوَائِجِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَأَقْضِهَا وَقَدْ أَحْصَيْتُ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَاعْفُوهَا يَا كَرِيمُ پس بر زمین می گذاری طرف راست رو خود را و می گویی: إِنَّ كُنْتُ بِنَسِّ الْعَبِيدُ فَأَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ افْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس بر زمین می گذاری طرف چپ رو خود را و می گویی: اللَّهُمَّ إِنَّ عَظْمَ الذَّنْبِ مِنْ عَيْدِكَ فَلْيَحْسِنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يَا كَرِيمُ پس پیشانی را بر زمین می گذاری و می گویی: اَرْحَمَ مَنْ أَسَاءَ وَاقْتَرَفَ وَاسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ مُؤَلَّفٌ كَوَيْدُ كِه: اَيْنَ دَعَا تَا وَاعْفُوهَا يَا كَرِيمُ همان دعایی است که در مزار قدیم در اعمال صحن مسجد سهله در مقام امام زین العابدین علیه السلام نقل

اعمال محراب امیر المؤمنین علیه السلام

پس نماز کن در مکانی که ضربت زدند در آنجا حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را دو رکعت به حمد و سوره و هر گاه که سلام دادی و تسبیح کردی پس بگو: یا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ وَ سَتَرَ الْقَيْحَ يَا مَنْ لَمْ يُوَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ وَ لَمْ يَهْتِكِ السِّرَّ وَ السَّرِيرَةَ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا سَيِّدِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا كَرِيمَ

مناجات حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَ لَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ وَ أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يَعِضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا- وَ أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَ الْأَقْدَامِ وَ أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَ لَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعذرتُهُمْ وَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَ لَهُمْ سُوءُ الدَّارِ وَ أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَ الْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ وَ أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يَفْرُ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَ أُمِّهِ وَ أَبِيهِ وَ صَاحِبَتِهِ وَ بَيْنِهِ لِكُلِّ امْرِيءٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ وَ أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يُؤدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يُفْتَدَى مِنْ عَذَابِ يَوْمَئِذٍ بِنَبِيهِ وَ صَاحِبَتِهِ وَ أَخِيهِ وَ فَصِيحَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ وَ مَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ كَلَّا إِنَّهَا لَطَفَى نَرَاعِيَةً لِلشَّوَى مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَوْلَى وَ أَنَا الْعَبِيدُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْعَبِيدَ إِلَّا- الْمَوْلَى مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَالِكُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْعَزِيزُ وَ أَنَا الدَّلِيلُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الدَّلِيلَ إِلَّا الْعَزِيزُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَ أَنَا الْمَخْلُوقُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَخْلُوقَ إِلَّا الْخَالِقُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْعَظِيمُ وَ أَنَا الْحَقِيرُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْحَقِيرَ إِلَّا الْعَظِيمُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْقَوِيُّ وَ أَنَا الضَّعِيفُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الضَّعِيفَ إِلَّا الْقَوِيُّ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْغَنِيُّ وَ أَنَا الْفَقِيرُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْفَقِيرَ إِلَّا- الْغَنِيُّ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمُعْطَى وَ أَنَا السَّائِلُ وَ هَلْ يَرْحَمُ السَّائِلَ إِلَّا الْمُعْطَى مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْحَيُّ وَ أَنَا الْمَيِّتُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَيِّتَ إِلَّا الْحَيُّ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْبَاقِي وَ أَنَا الْفَانِي وَ هَلْ يَرْحَمُ الْفَانِي إِلَّا الْبَاقِي مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الدَّائِمُ وَ أَنَا الزَّائِلُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الزَّائِلَ إِلَّا الدَّائِمُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَ أَنَا الْمَرْزُوقُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَرْزُوقَ إِلَّا- الرَّازِقُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْجَوَادُ وَ أَنَا الْبَخِيلُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْبَخِيلَ إِلَّا الْجَوَادُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمُعَافِي وَ أَنَا الْمُتَبَتَّلِي وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمُتَبَتَّلِي إِلَّا الْمُعَافِي مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْكَبِيرُ وَ أَنَا الصَّغِيرُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الصَّغِيرَ إِلَّا الْكَبِيرُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْهَادِي وَ أَنَا الضَّالُّ وَ هَلْ يَرْحَمُ الضَّالَّ إِلَّا الْهَادِي مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ وَ أَنَا الْمَرْحُومُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَرْحُومَ إِلَّا الرَّحْمَنُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ السُّلْطَانُ وَ أَنَا الْمُتَمَتِّحُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمُتَمَتِّحَ إِلَّا السُّلْطَانُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الدَّلِيلُ وَ أَنَا الْمُتَحَيَّرُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمُتَحَيَّرَ إِلَّا الدَّلِيلُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْعُفُورُ وَ أَنَا الْمَذْنِبُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَذْنِبَ إِلَّا الْعُفُورُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْغَالِبُ وَ أَنَا الْمَغْلُوبُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَغْلُوبَ إِلَّا- الْغَالِبُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْمَرْبُوبُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَرْبُوبَ إِلَّا- الرَّبُّ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ وَ أَنَا الْخَاشِعُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْخَاشِعَ إِلَّا الْمُتَكَبِّرُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ وَ ارْضَ عَنِّي بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ وَ فَضْلِكَ يَا ذَا الْجُودِ وَ الْإِحْسَانِ وَ الطُّوْلِ وَ الْإِمْتِنَانِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مؤلف گوید که: سید بن طاووس بعد از این مناجات دعایی طولانی از آن حضرت نقل کرده مسمى به دعای امان مقام را گنجایش ذکر آن نیست و می خوانی نیز در این مقام شریف دعایی را که در مسجد زید ذکر می کنیم ان شاء الله و بدان که ما در هدیه الزائرین اشاره کردیم به اختلاف در محرابی که محل ضربت خوردن امیر المؤمنین علیه السلام است که آیا همین محراب معروف است یا آن محراب متروک و گفتیم که نهایت احتیاط در آن است که اعمال محراب را در هر دو جا بکنند یا گاهی در معروف و گاهی در متروک

اعمال دکه حضرت صادق علیه السلام

پس برو به سوی مقام حضرت صادق علیه السلام و آن واقع است در نزدیکی مسلم بن عقیل رضوان الله علیه و آنجا دو رکعت نماز کن و چون سلام دادی و تسبیح نمودی پس بگو: یا صَانِعُ كُلِّ مَصْنُوعٍ وَ یا جَابِرَ كُلِّ كَسِيرٍ وَ یا حَاضِرَ كُلِّ مَلَأٍ وَ یا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى وَ یا عَالِمَ كُلِّ حَفِيئَةٍ وَ یا شَاهِدًا [شَاهِدًا] غَيْرَ غَائِبٍ وَ یا غَالِبًا [غَالِبٌ غَيْرٌ مَغْلُوبٌ وَ یا قَرِيبًا [قَرِيبٌ غَيْرٌ بَعِيدٌ وَ یا مُؤْنِسَ كُلِّ وَحِيدٍ وَ یا حَيًّا حِينَ لَا- حَيٍّ غَيْرُهُ وَ یا مُحْيِيَ الْمَوْتَى وَ مُمِيتَ الْأَحْيَاءِ الْقَائِمِ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ پس بخوان هر چه خواهی مؤلف گوید که ما در پیش از این گفتیم و در اینجا نیز می‌گوییم که در مزار قدیم و مشهور بین مردم در ترتیب اعمال مسجد آن است که بعد از این مقام به جا می‌آورند اعمال دکه الفضا و بیت الطشت را که ما موافق مصباح الزائر و بحار و دیگران بعد از اعمال ستون چهارم نقل کردیم پس اگر خواستی به نحو مشهور عمل نمایی رجوع کن به آنجا و اعمال این دو مقام را به جا آور این شاء الله تعالی

ذکر نمازی برای حاجت در جامع کوفه

از حضرت صادق علیه السلام روایت است که: کسی که دو رکعت نماز گزارد در مسجد کوفه بخواند در هر رکعت حمد و دو قُلْ أَعُوذُ و سوره اخلاص و کافرون و نصر و قدر و سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى و چون سلام دهد تسبیح زهرا علیه السلام بگوید پس بطلبد از خدا هر حاجتی که بخواهد خدا حاجتش را برآورده و دعایش را مستجاب خواهد فرمود مؤلف گوید که: این ترتیب در سوره‌ها موافق روایت سید بن طاووس است در مصباح و در روایت شیخ طوسی در امالی سوره قدر بعد از سَبِّحِ اسْمَ است و شاید ترتیب در آنها لازم نباشد همین قدر باید بعد از حمد این هفت سوره را خواند و الله العالم

زیارت جناب مسلم بن عقیل

قَدَسَ اللَّهُ رُوحَهُ وَ نَوَّرَ ضَرِيحَهُ چون از اعمال مسجد کوفه فارغ شدی برو به سوی قبر مسلم بن عقیل رضوان الله علیه و بایست نزد او و بگو: الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِينِ الْمُتَّصِغِرِ لِعَظَمَتِهِ جَبَّابِرَةُ الطَّاعِينَ الْمُعْتَرِفِ بِرُبُوبِيَّتِهِ جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ الْمُقَرَّرِ بِتَوْحِيدِهِ سَائِرِ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ وَ صَدَّقَ اللَّهُ عَلَى سَيِّدِ الْأَنَامِ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الْكِرَامِ صَلَاةً تَقَرُّ بِهَا أَعْيُنُهُمْ وَ يَزْعَمُ بِهَا أَنْفُ سَائِرِهِمْ مِنَ الْجَنِّ وَ الْبَنَاتِ أَجْمَعِينَ سَلَامٌ اللَّهُ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ سَلَامٌ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ وَ أئِمَّتِهِ الْمُنتَحَبِينَ وَ عِبَادِهِ الصَّالِحِينَ وَ جَمِيعِ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّادِقِينَ وَ الزَّكَاةِ الطَّيِّبَاتِ فِيمَا تَعْتَدِي وَ تَرُوحُ عَلَيْكَ يَا مُسْلِمَ بْنَ عَقِيلِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَ قُتِلْتَ عَلَى مَنَاجِزِ الْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ حَتَّى لَقِيَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ وَ هُوَ عِنْدَكَ رَاضٍ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَ بَدَلْتَ نَفْسَكَ فِي نُصْرَةِ حُجَّجِ اللَّهِ وَ ابْنِ حُجَّتِهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ أَشْهَدُ لَكَ بِالتَّسْلِيمِ وَ الْوَفَاءِ وَ النَّصِيحَةِ لِخَلْفِ النَّبِيِّ الْمُرْسَلِ وَ السَّبْطِ الْمُنتَجَبِ وَ الدَّلِيلِ الْعَالِمِ وَ الْوَصِيِّ الْمُبْلَغِ وَ الْمَظْلُومِ الْمُهْتَضَمِ فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنْ رَسُولِهِ وَ عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ عَنْ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ بِمَا صَبَرْتَ وَ اخْتَسَبْتَ وَ أَعْنَتَ فِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَمَرَ بِقَتْلِكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ افْتَرَى عَلَيْكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ جَهَلَ حَقَّكَ وَ اسْتَحَفَّ بِحُرْمَتِكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ بَايَعَكَ وَ غَشَّكَ وَ خَدَلَكَ وَ أَسْلَمَكَ وَ مَنْ أَلْبَسَكَ وَ لَمْ يُعِنِكَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ مَثْوَاهُمْ وَ بَسَّ الْوَرْدَ الْمُرْوُودَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُومًا وَ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِرٌ لَكُمْ مِثْلَ مَا وَعَدَكُمْ جِئْتُمْ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكُمْ مَسِيئًا لَكُمْ تَابِعًا لِسَيِّئَتِكُمْ وَ نُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ وَ هُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَ أَجْسَادِكُمْ وَ شَاهِدِكُمْ وَ غَائِبِكُمْ وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ قُتِلَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلْتُمْ بِالْأَيْدِي وَ الْأَلْسُنِ وَ فِي مَازٍ كَبِيرٍ

کلمات را بمنزله اذن دخول قرار داده و گفته پس داخل شو و بچسبان خود را به قبر و به روایت سابقه است که اشاره کن به ضریح آن جناب و بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْعَبِيدُ الصَّالِحُ الْمُطِيعُ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ السَّلَامُ [سَلَامُهُ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اضْطَفَى مُحَمَّدٌ وَ آلِهِ وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ مَغْفِرَتُهُ وَ عَلَى رُوحِكَ وَ بَدَنِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَضَيْتَ عَلَى مَا مَضَى عَلَيْهِ [بِهِ الْبُدْرِيُّونَ الْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الْمُبَالِغُونَ فِي جِهَادِ أَعْدَائِهِ وَ نُصَيْرِهِ أَوْلِيَائِهِ فَجَزَاكَ اللَّهُ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَ أَكْثَرَ الْجَزَاءِ وَ أَوْفَرَ جَزَاءٍ أَحَدٍ مِمَّنْ وَفَى بِنَيْعَتِهِ وَ اسْتِجَابَ لَهُ دَعْوَتَهُ وَ أَطَاعَ وَ لَاءَهُ أَمْرَهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَالِغْتَ فِي النَّصِيحَةِ وَ أَعْطَيْتَ غَايَةَ الْمَجْهُودِ حَتَّى بَعَثَكَ اللَّهُ فِي الشُّهَدَاءِ وَ جَعَلَ رُوحَكَ مَعَ أَرْوَاحِ السُّعَدَاءِ وَ أَعْطَاكَ مِنْ جَنَانِهِ أَفْسَحَهَا مَنَزِلًا وَ أَفْضَلَهَا غُرْفًا وَ رَفَعَ ذِكْرَكَ فِي الْعَالِيَيْنِ وَ حَشَرَكَ مَعَ النَّبِيِّينَ وَ الصُّدِّيْقِيْنَ وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ وَ حَسَنَ أَوْلِيَائِكَ رَفِيقًا أَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ تَهِنْ وَ لَمْ تَنْكُلْ وَ أَنَّكَ قَدْ مَضَيْتَ عَلَى بَصِيْرَةٍ مِنْ أَمْرِكَ مُقْتَدِيًا بِالصَّالِحِينَ وَ مُتَّبِعًا لِلنَّبِيِّينَ فَجَمَعَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكَ وَ بَيْنَ رَسُولِهِ وَ أَوْلِيَائِهِ فِي مَنَازِلِ الْمُخْبِتِينَ فَإِنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ پس نماز کن دو رکعت در طرف سر و آن را هدیه آن جناب کن پس بگو: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَا تَدْعَ لِي ذَنْبًا وَ اَيْنَ هَمَانَ دَعَايِي اسْتِ كَهْ دَرِ حَرَمِ حَضْرَتِ عَبَّاسِ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَوَانَدَهْ مِي شُود وَ بِيَايِدِ ذَكَرْشِ وَ اِگَرِ خَوَاسْتِي وَ دَعَايِ كُنِي جَنَابِ مُسْلِمِ رَا بَخَوَانِ هَمَانَ دَعَايِي كَهْ دَرِ زِيَارَتِ جَنَابِ عَبَّاسِ عَلَيْهِ السَّلَامُ ذَكَرْ مِي شُود

زیارت هانی بن عروه

رحمة الله و رضوانه عليه می ایستی در نزد قبر او و سلام می کنی به رسول خدا صلی الله علیه و آله و می گویی: سَلَامُ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَ صَلَوَاتُهُ عَلَيْكَ يَا هَانِي بْنَ عُرْوَةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبِيدُ الصَّالِحُ النَّاصِحُ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُومًا فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَ اسْتَحْلَلَ دَمَكَ وَ حَشَا قُبُورَهُمْ نَارًا أَشْهَدُ أَنَّكَ لَقِيتَ اللَّهَ وَ هُوَ رَاضٍ عَنْكَ بِمَا فَعَلْتَ وَ نَصِيحَتَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلِغْتَ دَرَجَةَ الشُّهَدَاءِ وَ جَعَلَ رُوحَكَ مَعَ أَرْوَاحِ السُّعَدَاءِ بِمَا نَصِيحْتَ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ مُجْتَهِدًا وَ بَدَلْتَ نَفْسَكَ فِي ذَاتِ اللَّهِ وَ مَرْضَاتِهِ فَرَحِمَكَ اللَّهُ وَ رَضِيَ عَنْكَ وَ حَشَرَكَ مَعَ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ جَمَعَنَا وَ إِيَّاكُمْ [إِيَّاكُمْ مَعَهُمْ فِي دَارِ النَّعِيمِ وَ سَلَامٌ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ پس دو رکعت نماز کن و هدیه کن آن را به روح هانی و دعا کن از برای خود به آنچه می خواهی و وداع کن او را به آنچه در وداع مسلم می گفتی

فصل ششم: در فضیلت و اعمال مسجد سهله و اعمال مسجد زید و صعصعه

اشاره

بدان که بعد از مسجد کبیر کوفه مسجدی به فضیلت مسجد سهله در آن عرصه نیست و آن خانه حضرت ادریس علیه السلام و حضرت ابراهیم علیه السلام و محل ورود حضرت خضر علیه السلام و مسکن آن حضرت است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که به ابو بصیر فرمود ای ابو محمد گویا من می بینم حضرت صاحب الامر علیه السلام در مسجد سهله فرود آید با اهل و عیالش و منزل آن حضرت باشد و حق تعالی هیچ پیغمبری نفرستاده است مگر آنکه در آن مسجد نماز کرده است و هر که در آن مسجد اقامت نماید چنان است که در خیمه رسول خدا صلی الله علیه و آله اقامت نموده است و هیچ مرد و زن مؤمنی نیست مگر آنکه دلش مایل است به سوی آن مسجد و در آن مسجد سنگی است که در آن صورت هر پیغمبری هست و هیچکس با نیت صادقه نماز و دعا نمی کند در آن مسجد مگر آنکه برمی گردد با حاجت برآمده شده و هیچکس در آن مسجد امان نمی طلبد مگر آنکه امان می یابد از هر چه که می ترسد گفتم فضیلت این است که از برای این مسجد است حضرت فرمود زیادتیر بگویم از برای آنکه عرض کردم بلی فرمود که آن از جمله بقعه‌هایی است که خدا دوست می دارد که او را در آنها بخوانند و هیچ شب و روزی نیست

مگر آنکه ملائکه می آیند به زیارت آن مسجد و عبادت می کنند خدا را در آن پس فرمود که اگر من نزدیک می بودم به شما همه نماز را در آن مسجد می کردم پس فرمود ای ابا محمد آنچه وصف نکردم از فضیلت این مسجد بیشتر از آن است که گفتم من عرض کردم فدایت شوم حضرت قائم علیه السلام همیشه در آن مسجد خواهد بود فرمود بلی الخ و اما

اعمال مسجد سهله

پس دو رکعت نماز میان شام و خفتن سنت است از حضرت صادق علیه السلام مروی است که هر غمناکی که چنین کند و دعا کند حق تعالی غمش را زایل کند و از بعض کتب مزاریه نقل شده که چون خواستی داخل مسجد شوی بایست نزد در و بگو: بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ مِنَ اللَّهِ وَ إِلَى اللَّهِ وَ مَا شَاءَ اللَّهُ وَ خَيْرُ الْأَسْمَاءِ لِلَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ عُمَّارِ مَسَاجِدِكَ وَ بِيُوتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَقَدُّهُمْ بَيْنَ يَدَيِ حَوَائِجِي فَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ بِهِمْ عِنْدَكَ وَ جِهَا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِلَاتِي بِهِمْ مَقْبُولَةً وَ ذَنْبِي بِهِمْ مَغْفُورًا وَ رِزْقِي بِهِمْ مَبْسُوطًا وَ دُعَائِي بِهِمْ مُسْتَجَابًا وَ حَوَائِجِي بِهِمْ مَفْضِيَّةً وَ انْظُرْ إِلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ نَظْرَةً رَحِيمَةً أَسْتَوْجِبُ بِهَا الْكِرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تَصْرِفْهُ عَنِّي أَبَدًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَ الْأَبْصَارِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ وَ دِينَ نَبِيِّكَ وَ وَلِيِّكَ وَ لَا تَرِغْ قَلْبِي بَعِيدٍ إِذْ هَدَيْتَنِي وَ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَ مَرْضَاتِكَ طَلَبْتُ وَ ثَوَابِكَ ابْتَغَيْتُ وَ بِكَ آمَنْتُ وَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اللَّهُمَّ فَأَقْبِلْ بِوَجْهِكَ إِلَيَّ وَ أَقْبِلْ بِوَجْهِهِ إِلَيْكَ پس بخوان آیه الکرسی و معوذتین را و تسیح کن خدا را هفت مرتبه و تحمید کن هفت مرتبه و تهلیل بگو: هفت مرتبه و تکبیر بگو: هفت مرتبه یعنی هر یک از سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ را هفت مرتبه بگو: پس بگو: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا هَدَيْتَنِي وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا فَضَّلْتَنِي وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا شَرَّفْتَنِي وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ بَلَاءٍ حَسَنٍ ابْتَلَيْتَنِي اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ صَلَاتِي وَ دُعَائِي وَ طَهِّرْ قَلْبِي وَ اشْرَحْ لِي صَدْرِي وَ تَبَّ عَلَى إِنَّكَ أَنْتَ الثَّوَابُ الرَّحِيمُ و سید بن طاووس فرموده که چون اراده کردی که به مسجد سهله روی پس ما بین مغرب و عشا در شب چهارشنبه وارد آن مسجد شو که افضل اوقات دیگر است پس همان که وارد شدی نماز مغرب و نافله اش را به جا آور پس برخی دو رکعت نماز تحیت مسجد کن قربه‌ای به الله و چون فارغ شدی دستها را به سمت آسمان بلند کن و بگو: أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُبْدِي الْخَلْقِ وَ مُعِيدُهُمْ وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْخَلْقِ وَ رَازِقُهُمْ وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ وَ يَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ أَنْتَ وَارِثُ الْأَرْضِ وَ مَنْ عَلَيْهَا أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَحْزُونِ الْمَكُونِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ السِّرِّ وَ أَخْفَى أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا دُعِيَتْ بِهِ أَجَبْتَ وَ إِذَا سُئِلَتْ بِهِ أُعْطِيَتْ وَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ بِحَقِّهِمُ الَّذِي أَوْجَبْتَهُ عَلَى نَفْسِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَقْضِيَ لِي حَاجَتِي السَّاعِيَةَ السَّاعِيَةَ يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ يَا سَيِّدَاةَ يَا مَوْلَاةَ يَا غِيَاثَاةَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ أَوْ اسْمًا تَأَثَّرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُعَجِّلَ فَرَجَنَا السَّاعَةَ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَ الْأَبْصَارِ يَا سَمِيعَ الدُّعَاءِ پس به سجده برو و خشوع کن و بخوان خدا را به جهت هر چه که می خواهی پس نماز می گذاری در گوشه‌ای که طرف مغرب و شمال است دو رکعت و آن موضع خانه حضرت ابراهیم خلیل علیه السلام است که از آنجا به جنگ عمالقه رفت و چون از نماز فارغ شدی تسیح بکن و پس از آن بگو: اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذِهِ الْبُقْعَةِ الشَّرِيفَةِ وَ بِحَقِّ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهَا قَدْ عَلِمْتَ حَوَائِجِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَفْضِلْهَا وَ قَدْ أَحْصَيْتُ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْهَا اللَّهُمَّ أَحْسِنِي مَا [إِذَا] كَانَتْ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي وَ أَمْنِي [تَوَفَّنِي] إِذَا كَانَتْ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي عَلَى مَوْلَاةٍ أَوْلِيَائِكَ وَ مُعَادَاةٍ أَعْدَائِكَ وَ أَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس نماز می گذاری در گوشه‌ای دیگر که در سمت مغرب و قبله است دو رکعت و دستها را بلند می کنی و می گویی: اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هَذِهِ الصَّلَاةَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَ طَلَبِ نَائِلِكَ وَ رَجَاءِ رِفْدِكَ وَ جَوَائِزِكَ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَقَبَّلْهَا مِنِّي بِأَحْسَنِ قَبُولٍ وَ بَلِّغْنِي بِرَحْمَتِكَ الْمَيَامُوتِ وَ أَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس به سجده برو و بگذار دو طرف

صورت را بر خاک پس برو به گوشه‌ای که در طرف مشرق است و دو رکعت نماز گزار و دستها را بگشا و بگو: اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ الذُّنُوبُ وَالْخَطَايَا قَدْ أَخْلَقَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ فَلَمْ تَرْفَعْ لِي إِلَيْكَ صَوْتًا وَلَمْ تَسْتَجِبْ لِي دَعْوَةً فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَ يَا اللَّهُ فَإِنَّهُ لَيْسَ مِنْكَ أَحَدٌ وَآتَوْسَلُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُقْبَلَ إِلَيَّ [عَلَىٰ بَوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ تُقْبَلَ بِوَجْهِهِ إِلَيْكَ وَ لَا- تُخَيِّبْنِي حِينَ أَدْعُوكَ وَ لَا- تَحْرِمْنِي حِينَ أَرْجُوكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ] مؤلف گوید که: از بعض کتب مزاریه غیر معروفه نقل شده که بعد از آن می‌روی به گوشه‌ای دیگر که در طرف مشرق واقع شده و دو رکعت نماز گزار در آنجا و بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اللَّهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ خَيْرَ عُمْرِي آخِرَهُ وَ خَيْرَ أَعْمَالِي خَوَاتِيمَهَا وَ خَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ الْفَاكِ فِيهِ إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ دُعَائِي وَ اسْمَعْ نَجْوَايَ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا قَادِرُ يَا قَاهِرُ يَا حَيُّ لَا يَمُوتُ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي بَيْنِي وَ بَيْنَكَ وَ لَا- تَفْضَحْنِي عَلَيَّ رُءُوسِ الْأَشْهَادِ وَ احْرُسْ نِي بِعَيْتِكَ الَّتِي لَا- تَنَامُ وَ ارْحَمْنِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ پس نماز می‌گزارای در خانه‌ای که در وسط مسجد است دو رکعت و می‌گویی: يَا [مَنْ هُوَ] أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ يَا فَعَالًا لِمَا يُرِيدُ يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ حِلِّ بَيْنَنَا وَ بَيْنَ مَنْ يُؤْذِنَا بِحَوْلِكَ وَ قَوَّتِكَ يَا كَافِيًا [يَا كَافِيًا] مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَ لَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ أَكْفِنَا اللَّهُمَّ مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس بگذار دو طرف روی خود را بر خاک مؤلف گوید که: این مکان شریف در این زمان معروف است به مقام امام زین العابدین علیه السلام و در مزار قدیم نقل کرده که بعد از دو رکعت نماز در این مقام بخواند دعای اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ لَا تَرَاهُ الْعُيُونُ الْخ وَ این دعا در اعمال دکه باب امیر المؤمنین علیه السلام در مسجد کوفه ذکر شد به آنجا رجوع شود ص ۳۹۷ و در نزدیک همین مکان بقعه‌ای است معروف به مقام مهدی علیه السلام مناسب است زیارت آن حضرت در آن محل شریف و از بعض کتب مزاریه نقل شده که شایسته است زیارت کنند آن حضرت را در این محل در حالی که ایستاده باشند به این زیارت سَلَامُ اللَّهِ الْكَامِلُ التَّامُّ الشَّامِلُ ... الخ و این همان استغاثه‌ای است که ما در فصل هفتم از باب اول از کلم طیب نقل کردیم دیگر تکرار نکنیم و سید بن طاووس آن را یکی از زیارات سرداب مقدس شمرده بعد از دو رکعت نماز

ذکر نماز و دعا در مسجد زید رحمه الله

پس می‌روی به مسجد زید که نزدیک مسجد سهله است و دو رکعت نماز در آن می‌گزارای و دستها را می‌گشایی و می‌گویی: إِلَهِي قَدْ مَدَّ إِلَيْكَ الْخَاطِئُ الْمَذْنُوبُ يَدَيْهِ بِحُسْنِ ظَنِّهِ بِكَ إِلَهِي قَدْ جَلَسَ الْمَسِيءُ بَيْنَ يَدَيْكَ مُقِرًّا لَكَ بِشَوْءِ عَمَلِهِ وَ رَاجِيًا مِنْكَ الصَّفْحَ عَنْ زَلَلِهِ إِلَهِي قَدْ رَفَعَ إِلَيْكَ الظَّالِمُ كَفَيْهِ رَاجِيًا لِمَا لَمَدَيْكَ فَلَا تُخَيِّبُهُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ فَضْلِكَ إِلَهِي قَدْ جَنَّا الْعَانِدَ إِلَى الْمَعَاصِي بَيْنَ يَدَيْكَ خَائِفًا مِنْ يَوْمٍ تَجْتَوِي فِيهِ الْخَلَائِقُ بَيْنَ يَدَيْكَ إِلَهِي جَاءَكَ الْعَبْدُ الْخَاطِئُ فِرْعَا مُشْفِقًا وَ رَفَعَ إِلَيْكَ طَرْفَهُ حَذِرًا رَاجِيًا وَ فَاضَتْ عَجْرَتُهُ مُسْتَعْفِرًا نَادِمًا وَ عَزَّتْكَ وَ جَلَالِكَ مَا أَرَدْتُ بِمَعْصِيَتِي مُخَالَفَتَكَ وَ مَا عَصَيْتُكَ إِذْ عَصَيْتُكَ وَ أَنَا بِكَ جَاهِلٌ وَ لَا لِعُقُوبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ وَ لَا- لِنَظْرِكَ مُسْتَيْخَفٌ وَ لَكِنْ سِرْوَلْتُ لِي نَفْسِي وَ أَعْيَانِي عَلَيَّ ذَلَاكَ شَتَقُوتِي وَ عَزَّنِي سِتْرُكَ الْمُرْخَى عَلَيَّ فَمَنْ أَلَمَانَ مِنْ عَذَابِكَ مَنْ يَسْتَنْقِذُنِي وَ بِحَبْلِ مَنْ أَعْتَصِمُ إِنْ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنِّي يَا سَوَاتَاهُ عَدَا مِنَ الْوُقُوفِ [الْمَوْقِفِ بَيْنَ يَدَيْكَ إِذَا قِيلَ لِلْمُخْفِينَ جُورُوا وَ لِلْمُتَقَلِّينَ حُطُّوا أَمَعَ الْمُخْفِينَ أَجُوزُ أَمْ مَعَ الْمُتَقَلِّينَ أَحْطُ وَيَلِي كُلَّمَا كَبُرَ سِتِّي كَثُرَتْ ذُنُوبِي وَيَلِي كُلَّمَا طَالَ عُمْرِي كَثُرَتْ مَعَاصِي فَكَمْ أَتُوبُ وَ كَمْ أَعُودُ أَمَا أَنْ لِي أَنْ أَسْتَحْيِي مِنْ رَبِّي اللَّهُمَّ فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ خَيْرَ الْغَافِرِينَ] پس گریه کن و صورت به خاک گذار و بگو: ارْحَمْ مَنْ أَسَاءَ وَ اقْتَرَفَ وَ اسْتَبْكَانَ وَ اعْتَرَفَ پس بگذار طرف راست رو را و بگو: إِنْ كُنْتُ بِسُّسِّ الْعَبِيدِ فَأَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ پس بگذار طرف چپ را و بگو: عَظَّمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوَ مِنْ عِنْدِكَ يَا كَرِيمُ پس برگرد به حال سجود و بگو: الْعَفْوُ الْعَفْوُ صد مرتبه مؤلف گوید که: این مسجد از مساجد شریفه کوفه است و منسوب است به زید بن صوحان که از بزرگان اصحاب امیر المؤمنین علیه السلام و از ابدال بشمار می‌رفته و در جنگ جمل در یاری آن

حضرت شهید شده و این دعا که ذکر شد دعای او بوده که در نماز شب می خوانده

مسجد صعصعه

و در نزدیکی مسجد او مسجد برادرش صعصعه بن صوحان است که او نیز از اصحاب امیر المؤمنین علیه السلام و از عارفین به حق آن جناب و از بزرگان اهل ایمان است و چندان فصیح و بلیغ بوده که امیر المؤمنین علیه السلام او را خطیب شحشح گفته و به مهارت در خطب و فصاحت در لسان او را ثنا فرموده و هم او را به قلت مئونه و کثرت معونه مدح نموده و در شبی که آن حضرت از دنیا رحلت فرمود و فرزندان آن جناب جنازه نازینش را از کوفه به نجف حمل نمودند صعصعه از جمله مشیعین بود و چون از کار دفن آن حضرت فارغ شدند صعصعه نزد قبر مقدس ایستاد و مثنی از خاک برگرفت و بر سر خود ریخت و گفت: پدر و مادرم فدای تو باد یا امیر المؤمنین گوارا باد ترا کرامتهای خدای ابو الحسن به تحقیق که مولد تو پاکیزه بود و صبر تو قوی و جهاد تو عظیم بود و به آنچه آرزو داشتی رسیدی و تجارت سودمند کردی و به نزد پروردگار خود رفتی و از این نوع کلمات بسیار گفت و گریه کرد گریه سختی و به گریه در آورد سایرین را و در حقیقت سر قبر آن حضرت مجلس روضه شد که در آن شب منعقد گردید و صعصعه بمنزله روضه خوان بود و مستمعین جناب امام حسن و امام حسین علیهما السلام و محمد بن الحنفیه و ابو الفضل العباس و سایر فرزندان و بستگان آن حضرت و چون این کلمات به پایان رسید روی به جانب امام حسن و امام حسین علیهما السلام و سایر آقازادگان کردند و ایشان را تعزیت و تسلیت گفتند پس جملگی به کوفه مراجعت نمودند و بالجمله مسجد صعصعه از مساجد شریفه کوفه است و جماعتی امام زمان صلوات الله علیه را در ماه رجب در آن مسجد مبارک مشاهده کرده اند که دو رکعت نماز کرده و این دعا را خوانده: اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمَنَنِ السَّابِعِ وَالْآلَاءِ الْوَاوِعِيَةِ الدُّعَاءِ وَظَاهِرِ عَمَلِ أَنْ حَضْرَتِ أَنْ اسْتِ كِهْ اَيْنِ دَعَا مَخْصُوصِ اَيْنِ مَسْجِدِ شَرِيفِ وَ اَزْ اَعْمَالِ اَوْ اسْتِ نَظِيرِ دَعَا هَايِ مَسْجِدِ سَهْلِهْ وَ زَيْدِ لَكِنْ چُونِ دَرِ مَاهِ رَجَبِ بُوْدِهْ كِهْ اَنْ حَضْرَتِ اَيْنِ دَعَا رَا خُوَانْدِهْ اَنْدِ اِحْتِمَالِ دَا دِهْ شَايِدْ اَيْنِ دَعَا اَزْ دَعَا هَايِ اِيَامِ رَجَبِ بَاشْدِ وَ لِهَذَا دَرِ كَتَبِ عِلْمَا دَرِ اَعْمَالِ مَاهِ رَجَبِ نِيْزِ ذِكْرِ شُدِهْ وَ مَا نِيْزِ چُونِ اَنْ دَعَا رَا دَرِ اَعْمَالِ رَجَبِ ذِكْرِ كَرْدِهْ بُوْدِيْمْ بِهْ هِمَانِ اِكْتِفَا كَرْدِيْمْ بِهْ تَكَرَّرِ نِيْرْدَاخْتِيْمِ طَالِبِيْنِ بِهْ اَنْجَا رَجُوعِ كُنْدِ اِنْ شَاءَ اللهُ

فصل هفتم در فضیلت زیارت حضرت ابو عبد الله الحسين صلوات الله عليه

اشاره

و آدابی که زایر آن جناب باید مراعات آنها را نماید در طریق زیارت و در آن حرم مطهر و کیفیت زیارت آن حضرت و در آن سه مقصد است

مقصد اول در فضیلت زیارت آن حضرت است

بدان که فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام از حیظه بیان بیرون است و در اخبار بسیار وارد شده که معادل حج و عمره و جهاد بلکه بالاتر و افضل است به درجات و باعث مغفرت و خفت حساب و رفع درجات و اجابت دعوات و موجب طول عمر و حفظ بدن و مال و زیادتی روزی و برآمدن حاجات و رفع هموم و کربات است و ترک آن سبب نقصان دین و ایمان و ترک حق بزرگی از حقوق پیغمبر صلی الله علیه و آله است و کمتر ثوابی که به زایر آن قبر شریف رسد آن است که گناهانش آمرزیده شود و آنکه حق تعالی جان و مالش را حفظ کند تا او را به اهل خود برگرداند و چون روز قیامت شود حق تعالی او را حافظتر خواهد بود از دنیا

و در روایات بسیار است که زیارت آن حضرت غم را زایل می‌کند و شدت جان‌کندن و هول قبر را برطرف می‌کند و آنکه هر مالی که در راه زیارت آن حضرت خرج شود حساب می‌شود برای او هر دره‌می به هزار دره‌م بلکه به ده هزار دره‌م و چون رو به قبر آن حضرت برود چهار هزار ملک استقبال او می‌کنند و چون برمی‌گردد مشایعت او می‌نمایند و آنکه پیغمبران و اوصیای ایشان و ائمه معصومین و ملائکه سلام الله علیهم أجمعین به زیارت آن حضرت می‌آیند و دعا برای زوار آن حضرت می‌کنند و ایشان را بشارت‌ها می‌دهند و حق تعالی نظر رحمت می‌فرماید به سوی زائرین امام حسین علیه السلام بیش از اهل عرفات و آنکه هر کسی در روز قیامت آرزو می‌کند که کاش زوار آن حضرت بود از بس که مشاهده می‌کند از کرامت و بزرگواری ایشان در آن روز و روایات در این باب بی‌حد است و ما در ضمن زیارات مخصوصه اشاره به پاره‌ای از فضیلت زیارت آن حضرت خواهیم نمود و در اینجا اکتفا می‌کنیم به ذکر یک روایت ابن قولویه و کلینی و سید بن طاووس و دیگران روایت کرده‌اند به سندهای معتبره از ثقه جلیل القدر معاویه بن وهب بجلی کوفی که گفت: یک وقتی به خدمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام رفتم دیدم آن حضرت را که در مصلاهی خویش مشغول نماز است نشستم تا نمازش تمام شد پس شنیدم که مناجات می‌کرد با پروردگار خود و می‌گفت ای خداوندی که مخصوص گردانیده‌ای ما را به کرامت و وعده داده‌ای ما را شفاعت و علوم رسالت را به ما داده‌ای و ما را وارث پیغمبران گردانیده‌ای و ختم کرده به ما امتهای گذشته را و ما را مخصوص به وصیت پیغمبر گردانیده‌ای و علم گذشته و آینده را به ما عطا کرده‌ای و دلهای مردم را به سوی ما میل گردانیده‌ای اغْفِرْ لِي وَ لِإِخْوَانِي وَ زُورَارِ قَبْرِ أَبِي الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا بِيَامِرْزِ مَرَا وَ بَرَادِرَانِ مَرَا وَ زِيَارَتِ كُنُودِ كَانِ قَبْرِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَا أَنَانِ كِهْ خَرَجِ كَرْدِه‌اند مالهای خود را و بیرون آورده‌اند از شهرها بدنهای خود را برای رغبت در نیکی ما و امید ثوابهای تو در صله ما و برای شاد گردانیدن پیغمبر تو و اجابت نمودن ایشان امر ما را و برای خشمی که بر دشمنان داخل کرده‌اند و مراد ایشان خوشنودی تو است پس مکافات ده ایشان را از جانب ما به خوشنودی و حفظ کن ایشان را در شب و روز و خلیفه ایشان باش در اهل و اولاد ایشان که در وطن خود گذاشته‌اند به خلافت نیکو و رفیق ایشان باش و دفع کن از ایشان شر هر جبار معاندی را و هر ضعیف و شدید از خلقت را و شر شیاطین جن و انس را و بده بر ایشان زیاده از آنچه امید دارند از تو در دور شدن از وطنهای خود و در اختیار کردن ایشان ما را بر فرزندان و اهالی و خویشان خود خداوند دشمنان ما عیب کردند بر ایشان بیرون آمدن ایشان را به زیارت ما پس این مانع نشد ایشان را از عزم کردن و بیرون آمدن به سوی ما از روی مخالفت ایشان: فَارْحَمْ تِلْكَ الْوُجُوهَ الَّتِي غَيَّرْتَهَا الشَّمْسُ وَ ارْحَمْ تِلْكَ الْخُدُودَ الَّتِي تَقَلَّبَ عَلَيَّ قَبْرِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ پس رحم کن آن روها را که آفتاب متغیر گردانیده است و رحم کن گونه‌های روی ایشان را که می‌گردانند و می‌مالند بر قبر امام حسین علیه السلام و رحم کن آن دیده‌ها را که گریه‌شان جاری شد از ترحم بر ما و رحم کن آن دلها را که جزع کرده‌اند و سوخته‌اند از برای مصیبت ما و رحم کن آن فغانها را که در مصیبت ما بلند کرده‌اند خداوند آن جانها و آن بدنها را به تو می‌سپارم تا سیراب گردانی ایشان را از حوض کوثر در روز تشنگی و پیوسته آن حضرت به این نحو دعا می‌کرد در سجده پس چون فارغ شد گفتم آن دعا که من از شما شنیدم اگر در حق کسی می‌کردید که خدا را نمی‌شناخت گمان داشتم که آتش جهنم به او نرسد هرگز و الله که آرزو کردم که زیارت آن حضرت کرده بودم و حج نکرده بودم حضرت فرمود که چه بسیار نزدیکی تو به آن حضرت چه مانع است ترا از زیارت ای معاویه ترک زیارت مکن گفتم فدای تو شوم نمی‌دانستم که این قدر فضیلت دارد فرمود که ای معاویه آنها که برای زیارت کنندگان آن حضرت دعا می‌کنند در آسمان زیاده از آنهایند که دعا می‌کنند برای ایشان در زمین ترک مکن زیارت آن حضرت را از برای خوف از احدی که هر که از برای خوف ترک زیارت کند آنقدر حسرت برد که آرزو کند که کاش آنقدر می‌ماندم نزد قبر آن حضرت که در آنجا مدفون می‌شدم آیا دوست نمی‌داری که خدا ببیند ترا در میان آنها که دعا می‌کنند برای ایشان رسول خدا و علی و فاطمه و ائمه معصومین علیهم السلام آیا نمی‌خواهی از آنها باشی که ملائکه در قیامت با ایشان مصافحه می‌کنند آیا نمی‌خواهی از آنها باشی که در قیامت بیایند و هیچ گناه بر ایشان

نباشد آیا نمی‌خواهی از آنها باشی که در قیامت حضرت رسول صلی الله علیه و آله با ایشان مصافحه می‌کند

مقصد دوم در آدابی که زائر حضرت سید الشهداء علیه السلام باید مراعات آنها را نماید

اشاره

در طریق زیارت و در آن حرم مطهر و آن چند چیز است

اول

سه روز روزه دارد پیش از آنکه از خانه بیرون رود و در روز سوم غسل کند چنانکه حضرت صادق علیه السلام به صفوان دستور العمل دادند و بیاید در ذکر زیارت هفتم و شیخ محمد بن المشهدی در مقدمات زیارت عیدین ذکر فرموده که چون اراده کنی زیارت آن حضرت را پس سه روز روزه بدار و روز سوم غسل کن و اهل و عیال خود را به سوی خود جمع کن و بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوِدُّكَ الْيَوْمَ نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَكُلِّ مَنْ كَانَ مِنِّي بِسَبِيلِ الشَّاهِدِ مِنْهُمْ وَالْغَائِبِ اللَّهُمَّ احْفَظْنَا [بِحِفْظِكَ بِحِفْظِ الْإِيمَانِ وَاحْفَظْ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِي حِرْزِكَ وَلَا تَسْلُبْنَا نِعْمَتَكَ وَلَا تُعَيِّرْ مَا بَنَا مِنْ نِعْمَةٍ وَعَافِيَةٍ وَزِدْنَا مِنْ فَضْلِكَ إِنَّا إِلَيْكَ رَاغِبُونَ] آنگاه از منزل خود بیرون برو با حال خشوع و بسیار بگو: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَثَنَى خَدَاوَنَدُ وَصَلَاوَاتُ بَرِيعْمَبْرٍ وَآلِ أَوْ صَلَاوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ بَفَرَسْتِ وَرَاهِ بِيَفْتِ بَهْ أَرَامِي وَوَقَارِ وَرَوَايَتِ شَدَّهْ كَهْ: حَقِّ تَعَالَى خَلْقِ مِي كَنْدِ اَزْ عَرَقِ زَوَارِ قَبْرِ اِمَامِ حَسِينِ عَلَيْهِ السَّلَامِ اَزْ هَرِ عَرَقِي هَفْتَادِ هَزَارِ مَلَكِ كَهْ تَسْبِيْحِ مِي كَنْنَدِ خَدَايِ تَعَالَى رَا وَاسْتِغْفَارِ مِي كَنْنَدِ بَرَايِ اَوْ وَبَرَايِ زَوَارِ اِمَامِ حَسِينِ عَلَيْهِ السَّلَامِ تَا اَنْكَه رُوزِ قِيَامَتِ بَرِيَا شُود

دوم

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: چون به زیارت امام حسین علیه السلام بروی زیارت کن آن حضرت را محزون و غمناک و ژولیده مو و غبار آلوده و گرسنه و تشنه که آن حضرت با این احوال شهید شده است و حاجات خود را طلب نما و برگرد و آن را وطن خود قرار مده

سوم

آنکه در سفر زیارت آن حضرت توشه را از چیزهای لذیذ مانند بریانی و حلواها قرار ندهد و خوراک خود را نان با لبن یعنی شیر یا ماست قرار دهد از حضرت صادق علیه السلام روایت است که فرمود: شنیده‌ام که جماعتی به زیارت امام حسین علیه السلام می‌روند و با خود سفره‌ها برمی‌دارند که در آنها بزغاله‌های بریان و حلواها هست و اگر به زیارت قبر پدران یا دوستان خود بروند اینها را با خود برنمی‌دارند و در حدیث معتبر دیگر منقول است که: آن حضرت به مفضل بن عمر فرمود که زیارت کنی امام حسین علیه السلام را بهتر از آن است که زیارت نکنی و زیارت نکنی بهتر از آن است که زیارت کنی مفضل گفت پشت مرا شکستی فرمود که و الله اگر به زیارت قبر پدران خود بروید اندوهگین و غمناک می‌روید و به زیارت آن حضرت که می‌روید سفره‌ها با خود برمی‌دارید بلکه می‌باید ژولیده مو و گرد آلود بروید مؤلف گوید پس چقدر شایسته است برای اغنیا و تجار که ملاحظه این مطلب را در این سفر بنمایند و هرگاه در بلادی که در بین راه ایشان است تا کربلا بعضی دوستانشان که ایشان را دعوت و میهمانی

می‌کنند و در زمان حرکت از منزلشان سفره و ناهار خوریهای آنها را از مطبوخات لذیذه و مرغ بریان و سایر بریانها مملو می‌کنند قبول نکنند و بگویند که ما مسافر کربلا هستیم و شایسته نیست برای ما تغذی به این نحو غذاها. شیخ کلینی رحمه الله علیه روایت کرده که: بعد از شهادت امام حسین علیه السلام زوجه کلبيه آن حضرت اقامه ماتم نمود برای آن حضرت و گریست و گریستند سایر زنها و خدمتکاران تا حدی که اشکهای آنها خشک شد و دیگر اشکشان نیامد پس از یک جایی برای آن مخدره هدیه فرستادند جونی که معنی آن را مرغ قطا گفته‌اند برای آنکه از خوردن آن قوتی بگیرند در گریستن بر امام حسین علیه السلام چون آن محترمه آن را دید پرسید این چیست گفتند هدیه‌ای است که فلانی فرستاده برای شما که استعانت بجوئید به آن در ماتم حسین علیه السلام فرمود لسنای عرس فما نضع بها ما که در عروسی نیستیم ما را چه به این خوراک پس امر فرمود آن را از خانه بیرون بردند

چهارم

از چیزهایی که در سفر زیارت امام حسین علیه السلام مندوب است تواضع و فروتنی و خشوع و راه رفتن مانند بنده ذلیل پس کسانی که در طریق زیارت آن حضرت سوار می‌شوند بر این مراکب جدیده که به قوه بخار به سرعت حرکت می‌نماید و امثال آن باید خیلی ملتفت خود باشند که تجبر و تکبر نکنند و بر سایر زائرین و بندگان خدا که به سختی و مشقت به کربلا می‌روند بزرگی نمایند و آنها را به چشم حقارت نظر نکنند. علماء در احوال اصحاب کهف نقل کرده‌اند که آنها از مخصوصین دقیانوس و به منزله وزرای او بودند وقتی که حق تعالی رحمت خود را شامل حال آنها فرمود و به فکر خدا پرستی و اصلاح کار خود برآمدند صلاح خود را در این دیدند که از مردم کناره گیرند و در غاری مأوی گرفته به عبادت خدا مشغول شوند پس سوار بر اسبها شده و از شهر بیرون آمدند همین که سه میل راه رفتند تملیخا که یکی از آنها بود گفت: یا إخوانه جاءت مسکنه الآخرة و ذهب ملک الدنيا انزلوا عن خیولکم و امشوا علی أرجلکم ای برادران این راه راه آخرت است و باید به نحو فقیری و مسکنت رفت و ملک و ریاست دنیا را باید کنار گذاشت اکنون از اسبها باید پیاده شوید و با پای پیاده به درگاه حق تعالی بروید تا شاید پروردگار شما بر شما رحم نماید و گشایشی در امر شما نصیب شما فرماید پس همگی از اسبهای خویش پیاده شدند و در آن روز آن محترمین معظمین با پای پیاده هفت فرسخ راه رفتند تا آنکه پاهای ایشان معجروح شد و خون از آنها متقاطر گردید. پس زائرین این قبر مطهر این مطلب را در نظر داشته باشند و هم بدانند که هر چه در این راه شخص برای خدا تواضع کند باعث رفعت مقام او خواهد شد و لهذا در آداب زیارت آن جناب از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که: هر که به زیارت قبر امام حسین علیه السلام برود پیاده حق تعالی بنویسد از برای او به عدد هر گامی هزار حسنه و محو می‌کند از او هزار گناه و بلند کند از برای او در بهشت هزار درجه پس چون به شط فرات برسی غسل کن و پاهای خود را برهنه کن و نعلهای خود را در دست خود بگیر و راه رو مانند راه رفتن بنده ذلیل

پنجم

آنکه اگر در بین راه زوار پیاده دید که وامانده و خسته شده و از او استعانتی خواست تا ممکن شود در کار او اهتمام نموده و او را به منزل برساند و مبادا با او استخفاف و بی‌اعتنایی نماید. شیخ کلینی به سند معتبر از ابوهارون روایت کرده که: من حاضر بودم در خدمت حضرت صادق علیه السلام که فرمود به مردمی که در نزد او بودند چه شده از برای شما که استخفاف می‌نمائید به ما پس برخاست از بین آنها مردی از اهل خراسان و گفت: پناه می‌بریم به خدا از آنکه ما استخفاف کنیم به شما یا به چیزی از امر شما فرمود آری تو خودت یکی از آن اشخاص هستی که سبک شمردی و خوار نمودی مرا آن مرد گفت پناه می‌برم به خدا که من

خوار نموده باشم شما را فرمود وای بر تو آیا نشنیدی فلان کس را در وقتی که نزدیک به جحفه بودیم با تو گفت: مرا به قدر یک میل سوار کن که به خدا سوگند من خسته شدم به خدا سوگند که تو سر به سوی او بلند نکردی و استخفاف به او نمودی و هر کسی که مؤمنی را خوار نماید ما را خوار نموده و حرمت خدا را ضایع کرده مؤلف گوید که: ما در آداب زیارت در ادب نهم کلامی با روایتی از علی بن یقظین که مناسب است با این مقام ذکر کردیم به آنجا رجوع کن که در آن موعظه نیکویی است و این ادب که در اینجا ذکر شد اختصاص به زوار امام حسین علیه السلام ندارد لکن چون این مطلب در راه زیارت آن حضرت خیلی اتفاق می‌افتد لهذا ما در اینجا ذکر نمودیم

ششم

از ثقه جلیل القدر محمد بن مسلم مروی است که به حضرت امام محمد باقر علیه السلام عرض کرد که چون ما به زیارت پدرت حسین بن علی علیهما السلام می‌رویم آیا نه چنان است که در حجیم فرمود بلی گفت پس بر ما لازم است آنچه بر حاجیان لازم است فرمود که بر تو لازم است که نیکو مصاحبت بنمایی با هر که رفیق تو است و بر تو لازم است که کم سخن بگویی مگر سخن خیر و لازم است بر تو که یاد خدا بسیار بکنی و لازم است که جامه‌هایت پاکیزه باشد و لازم است که غسل کنی پیش از آنکه داخل حایر شوی و لازم است که با خشوع و رقت باشی و نماز بسیار بکنی و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرستی و باید که خود را نگاه داری از چیزهایی که سزاوار نیست تو را و باید که دیده خود را از حرام و شبهه بیوشانی و احسان به برادران مؤمن پریشان خود بکنی و اگر کسی را ببینی که خرجش تمام شده او را دستگیری کنی و خرجی خود را میان خود و ایشان برابر قسمت کنی و لازم است بر تو تقیه که قوام دین تو به آن است و پرهیزکاری از چیزهایی که خدا از آنها نهی کرده است و ترک کنی خصومت و بسیار قسم خوردن و مجادله و منازعه که در آن قسم باشد پس چون چنین کنی تمام می‌شود ثواب حج و عمره از برای تو و مستوجب می‌شوی از جانب آن کسی که طلب ثواب او کرده به مال خرج کردن و از اهل خود دور افتادن اینکه برگردی به آمرزش گناهان و رحمت و خشنودی خدا

هفتم

در روایت ابو حمزه ثمالی از حضرت صادق علیه السلام در باب زیارت امام حسین علیه السلام منقول است که: چون به نینوا رسیدی بارهای خود را در آنجا بگذار و روغن بر خود ممال و سرمه مکش و گوشت مخور مادامی که در آنجا مقیم می‌باشی

هشتم

غسل به آب فرات است که روایات در فضیلت آن بسیار است در حدیثی از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که غسل کند به آب فرات و زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را از گناهان خالی شود مانند روزی که از مادر متولد شده باشد و اگر چه گناهان کبیره بوده باشد و روایت شده که: خدمت آن حضرت عرض شد که بسا شود که ما به زیارت قبر امام حسین علیه السلام برویم و دشوار باشد بر ما غسل زیارت به سبب سرما یا غیر آن فرمود که هر که غسل کند در فرات و زیارت کند حسین علیه السلام را نوشته شود برای او از فضیلت آنقدر که به شماره در نیاید و از بشیر دهان روایت است که حضرت صادق علیه السلام فرمود که: هر که به زیارت قبر حسین بن علی علیهما السلام برود پس وضو بگیرد و غسل کند در فرات بر ندارد قدمی و نگذارد قدمی مگر آنکه بنویسد حق تعالی برای او حجه و عمره و در بعضی روایات است که: غسل کن از فرات از موضعی که برابر قبر آن

حضرت واقع شود و خوب است چنانکه از بعضی روایات استفاده می‌شود چون به فرات برسد صد مرتبه **اللَّهُ أَكْبَرُ** و صد مرتبه **لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** و صد مرتبه صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت بفرستد

نهم

چون خواستی داخل حایر مقدس شوی از دری که در جانب مشرق واقع است داخل شو چنانکه حضرت صادق علیه السلام به یوسف کناسی فرمودند

دهم

در روایت ابن قولویه است که: حضرت صادق علیه السلام به مفضل بن عمر فرمود که ای مفضل چون برسی به قبر امام حسین علیه السلام بر در روضه بایست و این کلمات را بخوان که ترا به هر کلمه نصیبی از رحمت الهی خواهد بود: **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحِ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيِّ وَصِيِّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ الرَّضِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ الصِّدِّيقُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَارُّ التَّقِيُّ السَّلَامُ عَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفَنَائِكَ وَأَنَاخَتْ بِرَحْلِكَ السَّلَامُ عَلَى مَلَائِكَةِ اللَّهِ الْمُخْدِمِينَ بِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَدَدْتَ لِلَّهِ مَخْلَصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ** پس به سوی قبر روانه می‌شوی و به هر قدمی که بر می‌داری یا می‌گذاری مثل ثواب کسی داری که در خون خود دست و پا زده باشد در راه خدا پس چون به نزدیک قبر برسی دست بر قبر بمال و بگو: **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَسَمَائِهِ** پس می‌روی و متوجه نماز می‌شوی و بهر رکعت که می‌کنی نزد آن حضرت مثل ثواب کسی داری که حج و عمره هزار مرتبه کرده باشد و هزار بنده را آزاد کرده باشد و هزار مرتبه از برای خدا به جهاد ایستاده باشد با پیغمبر مرسل الخیر

یازدهم

از ابو سعید مدائنی منقول است که گفت: رفتم به خدمت حضرت صادق علیه السلام و پرسیدم که بروم به زیارت قبر حسین علیه السلام فرمود بلی برو به زیارت قبر حسین علیه السلام فرزند رسول خدا صلی الله علیه و آله نیکترین نیکان و پاکیزه ترین پاکیزگان و نیکوکارترین نیکوکاران و چون آن حضرت را زیارت کنی نزد سر آن حضرت هزار مرتبه تسبیح حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را بخوان و نزد پاهای آن حضرت هزار مرتبه تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام را بخوان پس نزد آن حضرت دو رکعت نماز بکن و در آن دو رکعت سوره یس و الرحمن بخوان پس چون چنین کنی ثواب عظیم از برای تو خواهد بود گفتیم فدای تو شوم تسبیح علی و فاطمه علیهما السلام را به من بیاموز فرمود بلی ای ابو سعید تسبیح علی علیه السلام این است: **سُبْحَانَ الَّذِي لَا تَنْفُذُ خَزَائِنُهُ سُبْحَانَ الَّذِي لَا تَبِيدُ مَعَالِمُهُ سُبْحَانَ الَّذِي لَا يَفْنَى مَا عِنْدَهُ سُبْحَانَ الَّذِي لَا يُشْرِكُ أَحَدًا فِي حُكْمِهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَا اضْمِحْلَالَ لِفَخْرِهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَا انْقِطَاعَ لِمُدَّتِهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ** و تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام این است: **سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَاطِحِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْبَهْجَةِ وَالْجَمَالِ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّورِ وَالْوَقَارِ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثَرَ النَّمْلِ فِي الصَّفَا وَوَقَعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ**

دوازدهم

آنکه نماز فریضه و نافله را نزد قبر امام حسین علیه السلام به جا آورد زیرا که نماز نزد آن حضرت مقبول است سید بن طاووس گفته که جد و جهد کن که از تو فوت نشود فریضه و نافله در حایر شریف همانا روایت شده که: نماز واجبی نزد آن حضرت برابر است با حج و نماز نافله با عمره مؤلف گوید که: در روایت مفضل گذشت ثواب بسیاری برای نماز در حایر شریف و در روایت معتبری از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که زیارت کند آن حضرت را و دو رکعت نماز یا چهار رکعت نزد آن حضرت بکند ثواب حج و عمره برای او نوشته شود و آنچه از اخبار ظاهر می‌شود آن است که نماز زیارت و غیر آن را در عقب قبر آن حضرت و در بالا سر کردن هر دو خوب است و اگر در بالا سر کند عقبتر بایستد که محاذی اصل قبر مقدس نباشد و در روایت ابو حمزه ثمالی است از حضرت صادق علیه السلام که: در نزد سر آن حضرت دو رکعت نماز بگزارد در رکعت اول سوره حمد و سوره یس بخوان و در رکعت دوم سوره حمد و سوره الرحمن بخوان و اگر خواهی در پشت قبر نماز را بکن و در بالای سر بهتر است و چون فارغ شوی نماز کن آنچه خواهی و اما این دو رکعت نماز زیارت ناچار است نزد هر قبری که زیارت کنند و ابن قولویه از حضرت باقر علیه السلام روایت کرده که به شخصی فرمود ای فلان چه مانع است ترا که هرگاه حاجتی برای تو روی دهد بروی نزد قبر حسین صلوات الله علیه و چهار رکعت نماز گزاری نزد او پس حاجت خود را بطلبی به درستی که نماز فریضه نزد آن حضرت معادل است با حج و نماز نافله معادل است با عمره

سیزدهم

بدان که عمده اعمال در روضه مطهره امام حسین علیه السلام دعا است زیرا که اجابت دعا در تحت آن قبه سامیه یکی از چیزهایی است که در عوض شهادت حق تعالی به آن حضرت لطف فرموده و زائر باید آن را غنیمت دانسته در تضرع و انابه و توبه و عرض حاجات کوتاهی نکند و در طی زیارات آن حضرت ادعیه بسیاری با مضامین عالیه وارد شده و اگر بنای اختصار نبود من چند دعایی در اینجا ذکر می‌کردم و بهتر آن است که از دعاهای صحیفه کامله آنچه تواند بخواند که بهترین دعاها است و ما در اواخر این باب بعد از زیارات جامعه دعایی نقل کنیم که در همه حریمهای شریفه خوانده شود و بدان که در ملحقات این کتاب دعایی ذکر می‌شود که جامع‌ترین دعاها است که در روضات ائمه علیهم السلام خوانده می‌شود از خواندن آن غفلت نکنی و به جهت آنکه این محل را خالی نگذاریم این دعای مختصر را که در ضمن یکی از زیارات نقل شده ذکر می‌کنیم و آن دعا این است که می‌گویی در آن حرم شریف در حالی که دستها را به سوی آسمان بلند کرده باشی: اللَّهُمَّ قَدْ تَرَى مَكَانِي وَ تَسْمَعُ كَلَامِي وَ تَرَى مَقَامِي [مکانی و تضرعی و ملاذی بقبر حجتک و ابن نبیک و قد علمت یا سیدی حوائجی و لا یحقی علیک حالی و قد توجهت إلیک بائن رسولک و حجتک و امینک و قد أتیتک مُتَقَرِّبًا بِهِ إِلَيْكَ وَ إِلَى رَسُولِكَ فَاجْعَلْنِي بِهِ عِنْدَكَ وَ جِیْهًا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ وَ اعْطِنِي بِزِيَارَتِي أَمَلِي وَ هَبْ لِي مَنَاءً وَ تَفَضَّلْ عَلَيَّ بِشَهَوَاتِي [بسؤلی و رعبتی و افض لی حوائجی و لا ترذنی حائبا و لا تقطع رجائی و لا تخیب دُعَائِي وَ عَرِّفْنِي الْإِجَابَةَ فِي جَمِيعِ مَا دَعَوْتُكَ مِنْ أَمْرِ الدِّينِ وَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ اجْعَلْنِي مِنْ عِبَادِكَ الَّذِينَ صَرَفَتْ عَنْهُمْ الْبَلَايَا وَ الْأَمْرَاضَ وَ الْفِتْنَ وَ الْأَعْرَاضَ مِنَ الَّذِينَ تُحْسِبُهُمْ فِي عَافِيَةٍ وَ تُمِيتُهُمْ فِي عَافِيَةٍ وَ تُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ فِي عَافِيَةٍ وَ تُجِيرُهُمْ مِنَ النَّارِ فِي عَافِيَةٍ وَ وَقِّقْ لِي بِمَنْ مَنَكَ صِلَاحَ مَا أُؤَمِّلُ فِي نَفْسِي وَ أَهْلِي وَ وَٰلِدِي وَ إِخْوَانِي وَ مَالِي وَ جَمِيعِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

چهاردهم

از جمله اعمال در حرم امام حسین علیه السلام صلوات فرستادن بر آن حضرت است و روایت شده که می‌ایستی پشت سر نزد کتف شریف آن حضرت و صلوات می‌فرستی بر پیغمبر صلی الله علیه و آله و بر حسین صلوات الله علیه و سید بن طاووس در مصباح الزائرین صلوات را برای آن حضرت در ضمن یکی از زیارات نقل کرده: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ قَتِيلِ الْعَبْرَاتِ وَ أَسِيرِ الْكُرْبَاتِ صَلَاةً نَامِيَةً زَاكِيَةً مُبَارَكَةً يَصْعَدُ أَوْلَاهَا وَ لَا يَنْفَدُ آخِرُهَا أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ الْأَنْبِيَاءِ وَ الْمُرْسَلِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْإِمَامِ الشَّهِيدِ الْمَقْتُولِ الْمَظْلُومِ الْمُخْذُولِ وَ السَّيِّدِ الْقَائِدِ وَ الْعَابِدِ الزَّاهِدِ الْوَصِيِّ الْخَلِيفَةِ الْإِمَامِ الصِّدِّيقِ الطَّهْرِ الطَّاهِرِ الطَّيِّبِ الْمُبَارَكِ وَ الرَّضِيِّ الْمَرْضِيِّ وَ التَّقِيِّ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ الزَّاهِدِ الدَّائِمِ الْمُجَاهِدِ الْعَالِمِ إِمَامِ الْهُدَى سَبِيطِ الرَّسُولِ وَ قُرَّةِ عَيْنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ كَمَا عَمِلَ بِطَاعَتِكَ وَ نَهَى عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَ بَالِغِ فِي رِضْوَانِكَ وَ أَقْبَلْ عَلَى إِيْمَانِكَ غَيْرَ قَابِلٍ فِيكَ غُدْرًا سِرًّا وَ عَلَانِيَةً يَدْعُو الْعِبَادَ إِلَيْكَ وَ يَدُلُّهُمْ عَلَيْكَ وَ قَامَ بَيْنَ يَدَيْكَ يَهْدِمُ الْجُورَ بِالصَّوَابِ وَ يُحْيِي السُّنَّةَ بِالْكِتَابِ فَعَاشَ فِي رِضْوَانِكَ مَكْدُودًا وَ مَضَى عَلَى طَاعَتِكَ وَ فِي أَوْلِيَائِكَ مَكْدُوحًا وَ قَضَى إِلَيْكَ مَفْقُودًا لَمْ يَعْصِكَ فِي لَيْلٍ وَ لَا نَهَارٍ بَلْ جَاهَدَ فِيكَ الْمُنَافِقِينَ وَ الْكُفَّارَ اللَّهُمَّ فَاجِرْهُ خَيْرَ جَزَاءِ الصَّادِقِينَ الْأَبْرَارِ وَ صَاعِفْ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ وَ لِقَائِيهِ الْعِقَابَ فَقَدْ قَاتَلَ كَرِيمًا وَ قَتَلَ مَظْلُومًا وَ مَضَى مَرْحُومًا يَقُولُ أَنَا ابْنُ رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدٍ وَ ابْنُ مَنْ زَكَّى وَ عَبَدَ فَقَتَلُوهُ بِالْعَمْدِ الْمُعْتَمَدِ قَتَلُوهُ عَلَى الْإِيْمَانِ وَ أَطَاعُوا فِي قَتْلِهِ الشَّيْطَانَ وَ لَمْ يُرَاقِبُوا فِيهِ الرَّحْمَنَ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ صَلَاةً تَرْفَعُ بِهَا ذِكْرَهُ وَ تَطْهِّرُ بِهَا أَمْرَهُ وَ تَعْجَلُ بِهَا نَصْرَهُ وَ اخْصُصْهُ بِأَفْضَلِ قِسْمِ الْفَضَائِلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ زِدْهُ شَرَفًا فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ وَ بَلِّغْهُ أَعْلَى شَرَفِ الْمُكْرَمِينَ وَ ارْفَعْهُ مِنْ شَرَفِ رَحْمَتِكَ فِي شَرَفِ الْمُقَرَّبِينَ فِي الرَّفِيعِ الْأَعْلَى وَ بَلِّغْهُ الْوَسِيلَةَ وَ الْمَنْزِلَةَ الْجَلِيلَةَ وَ الْفَضْلَ وَ الْفَضِيلَةَ وَ الْكِرَامِيَةَ الْجَزِيلَةَ اللَّهُمَّ فَاجِرْهُ عَنَّا أَفْضَلَ مَا جَازَيْتَ إِمَامًا عَن رَعِيَّتِهِ وَ صَلِّ عَلَى سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ كُلَّمَا ذَكَرَ وَ كَلَّمَا لَمْ يُذَكَّرْ يَا سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ أَذْخِلْنِي فِي حِزْبِكَ وَ زُمْرَتِكَ وَ اسْتَوْهِنِي مِنْ رَبِّكَ وَ رَبِّي فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ جَاهًا وَ قَدْرًا وَ مَنْزِلَةً رَفِيعَةً إِنْ سَأَلْتَ أُعْطِيتَ وَ إِنْ شَفَعْتَ شَفَعْتَ اللَّهُ اللَّهُ فِي عَبْدِكَ وَ مَوْلَاكَ لَا تُخْلِنِي عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَ الْأَهْوَالِ لِسُوءِ عَمَلِي وَ قَبِيحِ فِعْلِي وَ عَظِيمِ جُرْمِي فَإِنَّكَ أَمَلِي وَ رَجَائِي وَ تَقْتِي وَ مَعْتَمِدِي وَ وَسِيلَتِي إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَ رَبِّكَ لَمْ يَتَوَسَّلِ الْمُتَوَسِّلُونَ إِلَى اللَّهِ بِوَسِيلَةٍ هِيَ أَعْظَمُ حَقًّا وَ لَا أَوْجَبُ حُرْمَةً وَ لَا أَجِلُّ قَدْرًا عِنْدَهُ مِنْكُمْ أَهْلُ الْبَيْتِ لَا خَلْفَتِي اللَّهُ عَنْكُمْ بِذُنُوبِي وَ جَمْعِي وَ إِيَّاكُمْ فِي جَنَّةِ عِدْنِ النَّبِيِّ أَعِدَّهَا لَكُمْ وَ لِأَوْلِيَائِكُمْ إِنَّهُ خَيْرُ الْغَافِرِينَ وَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أبلغ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَ سِلَامًا وَ ارْزُدْ عَلَيْنَا مِنْهُ السَّلَامَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ وَ صَلِّ عَلَيْهِ كُلَّمَا ذَكَرَ السَّلَامَ وَ كَلَّمَا لَمْ يُذَكَّرْ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مؤلف گوید که: ما آن زیارت را در اعمال روز عاشورا نقل کردیم و در اواخر باب صلواتی بر حجج طاهره عليهم السلام نقل خواهیم کرد که صلوات مختصری بر امام حسین علیه السلام نیز در آن مندرج خواهد بود و خواندن آن را نیز ترک مکن

پانزدهم

!!!! از جمله اعمال این روضه منوره دعای مظلوم است بر ظالم یعنی سزاوار است از برای کسی که از ظلم ظالمی مضطر شده باشد این دعا را در آن حرم منور بخواند و دعا چنان است که شیخ الطائفه رحمه الله علیه در مصباح متعهد در اعمال جمعه ذکر نموده فرموده مستحب است دعای مظلوم را نزد قبر ابی عبد الله الحسین علیه السلام بخوانند و آن دعا این است: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَرُ بِدِينِكَ وَ أَكْرَمُ بِهَدَايَتِكَ وَ فُلَانٌ يُدْلِنِي بِشَرِّهِ وَ يَهِينُنِي بِأَذْيَتِهِ وَ يُعِينُنِي بِوَلَاءِ أَوْلِيَائِكَ وَ يَهْتِنُنِي بِدَعْوَاهُ وَ قَدْ جِئْتُ إِلَى مَوْضِعِ الدُّعَاءِ وَ صَمَّانِكَ الْإِجَابِيَّةَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعِدَّنِي عَلَيْهِ السَّاعَةَ السَّاعَةَ پس خود را بر قبر بیندازد و بگوید: مَوْلَايَ إِمَامِي مَظْلُومٌ اسْتَعْدَى عَلَى ظَالِمِهِ النَّصْرَ النَّصْرَ أَنْفَرُ مَكْرَرُ كُنْدِ النَّصْرِ رَا تَا نَفْسٍ مَنْقَطِعُ شُود

شانزدهم

از جمله اعمال در آن حرم دعایی است که ابن فهد رحمه الله علیه در عده الداعی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمودند: هر که از برای او حاجتی باشد به سوی خداوند عز و جل پس بایستد در نزد سر امام حسین علیه السلام و بگوید: يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ تَشْهَدُ مَقَامِي وَتَشِيمُ عَلَامِي وَأَنَّكَ حَيٌّ عِنْدَ رَبِّكَ تُرْزَقُ فَاسْأَلْ رَبَّكَ وَرَبِّي فِي قَضَائِ حَوَائِجِي به درستی که حاجت او برآورده می شود إن شاء الله تعالی

هفدهم

از جمله اعمال دو رکعت نماز است در آن حرم مطهر نزد سر مقدس با سوره الرحمن و سوره تبارک سید بن طاووس روایت کرده که هر که این نماز را بخواند خداوند منان می نویسد برای او بیست و پنج حجه مقبوله مبروره که با رسول خدا صلی الله علیه و آله بعمل آورده باشد

هیجدهم

از جمله اعمال در آن قبه سامیه استخاره است و کیفیت آن چنان است که علامه مجلسی نقل نموده و اصل روایت از کتاب قرب الإسناد حمیری است فرموده به سند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر بنده که در امری از امور صد مرتبه طلب خیر از خداوند عالمیان بکند که بایستد نزد سر حضرت امام حسین علیه السلام وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَشَبَّحَانَ اللَّهَ بگوید و خدا را به بزرگواری یاد کند و حمد و ثنای خدا بگوید چنانچه سزاوار او است و صد مرتبه طلب خیر از خدا بکند البته حق تعالی آنچه خیر او است در آن امر به او می نماید و پیش او می آورد و موافق روایات دیگر طلب خیر به این نحو می کند که صد مرتبه می گوید أَسْتَخِيرُ اللَّهَ بِرَحْمَتِهِ خَيْرَةً فِي عَافِيَةٍ

نوزدهم

شیخ اجل کامل ابو القاسم جعفر بن قولویه قمی رحمه الله علیه روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود: هر گاه زیارت کردید حضرت ابو عبد الله علیه السلام را ملازمت کنید سکوت را مگر از خیر و به درستی که ملائکه شب و روز از حفظه حاضر می شوند نزد ملائکه که در حائرند و مصافحه می کنند با ایشان، ملائکه که در حائرند جواب نمی دهند ایشان را از شدت گریستن و پیوسته مشغول گریه و زاری هستند مگر در وقت زوال شمس و وقت طلوع فجر که در این دو وقت ساکت می شوند پس ملائکه حفظه منتظر می شوند تا ظهر شود و تا فجر ظاهر شود که در این دو وقت با ایشان تکلم می نمایند و ایشان سؤال می نماید از چیزهایی از امر آسمان و اما مابین این دو وقت ملائکه حائر نطق نمی کنند و از دعا و گریستن آرام نمی گیرند و نیز از آن حضرت روایت کرده که: حق تعالی چهار هزار ملک را موکل کرده است به قبر امام حسین علیه السلام ژولیده مو و گردآلود به هیئت اصحاب مصیبت می گیرند بر آن حضرت از طلوع صبح تا ظهر و چون ظهر می شود چهار هزار ملک فرود می آیند و آن چهار هزار ملک بالا می روند پس پیوسته گریه می کنند تا طلوع صبح و احادیث به این مضمون بسیار است و از این روایات ظاهر می شود که گریستن بر آن حضرت در آن حرم مطهر محبوب بلکه شایسته است که شمرده شود از اعمال آن بقعه مبارکه که بیت الاحزان شیعیان است گریستن و مرثیه خواندن برای آن حضرت و از حدیثی که مروی از صفوان از حضرت صادق علیه السلام است مستفاد می شود که تضرع ملائکه در درگاه خدا در لعنت کردن بر قاتلان امیر المؤمنین و بر قاتلان امام حسین علیه السلام و نوحه کردن جنیان بر ایشان و گریه کردن ملائکه که در دور ضریح امام حسین علیه السلام هستند و بسیاری اندوه ایشان به نحوی است که اگر

کسی آنها را بشنود خوردن و آشامیدن و خواب کردن بر او گوارا نخواهد بود و در حدیث عبد الله بن حماد بصری است که حضرت صادق علیه السلام به او فرمود به من خبر رسیده که گروهی می‌آیند نزد قبر حسین علیه السلام از اطراف کوفه و مردمانی از غیر ایشان و زنانی که برای آن حضرت نوحه گری می‌کنند و این در نیمه ماه شعبان است پس بعضی قرائت می‌کنند و بعضی قصه می‌خوانند یعنی کیفیت شهادت و سائر مصائب را ذکر می‌نمایند و پاره‌ای نوحه گری می‌کنند و برخی مرثیه می‌خوانند پس گفتم آری فدایت شوم من مشاهده کرده‌ام پاره‌ای از آنچه بیان فرمودی پس فرمود حمد خداوندی را که قرار داد در میان مردم کسانی را که به نزد ما می‌آیند و ما را مدح می‌کنند و مرثیه می‌خوانند برای ما و قرار داد دشمن ما را کسانی که طعنه می‌زنند بر ایشان از خویشان ما یا از غیر ایشان و تهدید می‌نمایند ایشان را و زشت می‌شمارند کارهای ایشان را و در صدر همین حدیث است که هر که به زیارت او می‌رود بر او می‌گرید و هر که به زیارت او نمی‌رود بر مصیبت او اندوهناک می‌باشد و دلش می‌سوزد هر که او را بیاد می‌آورد و ترحم می‌کند هر که نظر می‌کند به سوی قبر پسرش در پایین پای او افتاده در بیابانی که خویشی و دوستی نزد او نیست و حق او را غصب کردند و جمع شدند جمعی از کافران و مرتدان از دین و یاوری یکدیگر کردند تا او را کشتند و در بیابان دفن نکرده انداختند و منع کردند از آب فراتی را که سگان می‌خوردند و ضایع کردند حق رسول خدا صلی الله علیه و آله را و وصیتی را که در حق او و اهلبیتش کرده بود و نیز ابن قولویه روایت کرده از حارث اعور که امیر المؤمنین علیه السلام فرمود: پدر و مادرم فدای حسین شهید در پشت کوفه به خدا قسم گویا می‌بینم جانوران دشتی را از هر نوعی که گردنها را کشیده‌اند بر قبر او و بر او گریه می‌کنند شب را تا صباح فإذا کان کذلک فایاکم و الجفاء و اخبار در این باب بسیار است

بیستم

سید بن طاووس رحمه الله علیه فرموده که مستحب است آدمی را که هر وقت از زیارت آن حضرت فارغ شود و خواهد که از روضه مقدسه بیرون رود خود را به ضریح بچسباند و بوسد و بگوید: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا صِفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَالِصَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا قَبِيلَ الظَّمَاءِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا غَرِيبَ الغُرَبَاءِ السَّلَامُ عَلَیْكَ سَلَامٌ مُودَعٍ لَا سَيِّئِمٍ وَلَا - قَالَ فَبِأَنْ أَمْضِ فَلَا عَن مَّلَائِهِ وَإِنْ أُقِمَ فَلَا عَن سُوءِ ظَنٍّ بِمَا وَعَدَ اللَّهُ الصَّابِرِينَ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ العَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكَ وَ رَزَقَنِي اللَّهُ العُودَ إِلَى مَشْهَدِكَ وَ المَقَامَ بِفَنَائِكَ وَ القِيَامَ فِي حَرَمِكَ وَ إِيَّاهُ أَسْأَلُ أَنْ يُسْعِدَنِي بِكُمْ وَ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الآخِرَةِ

مقصد سوم در کیفیت زیارت حضرت سید الشهداء علیه السلام و زیارت حضرت عباس قدس الله روحه است

اشاره

بدان که زیارات منقوله برای جناب امام حسین علیه السلام بر دو قسم است یکی مطلقه که مقید به وقتی نیست و دیگری مخصوصه که عکس آن است و بیاید ذکر این زیارات در ضمن سه مطلب

مطلب اول در زیارات مطلقه حضرت امام حسین علیه السلام است

اشاره

و آنها بسیار است و ما در اینجا به ذکر چند زیارت از آنها اکتفا می‌کنیم

زیارت اول

شیخ کلینی در کافی به سند خود روایت کرده از حسین بن ثویر که گفت: من و یونس بن ظبیان و مفضل بن عمر و ابو سلمه سراج نشسته بودیم نزد حضرت ابی عبد الله جعفر بن محمد علیهما السلام و سخنگو در میان ما یونس بود که سنش از همه ما بزرگتر بود پس به حضرت عرض کرد فدایت شوم من حاضر می شوم در مجلس این قوم یعنی اولاد عباس پس چه بگویم فرمود هر گاه حاضر شدی و ما را بیاد آوردی پس بگو: اللَّهُمَّ ارِنَا الرَّخَاءَ وَالشُّرُورَ که آنچه می خواهی از ثواب یا رجوع در رجعت خواهی دریافت گفت گفتم فدایت شوم من بسیار شوم که امام حسین علیه السلام را یاد کنم پس در آنوقت چه بگویم فرمود که سه مرتبه بگو: صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ که سلام می رسد به آن حضرت از نزدیک و دور پس حضرت فرمود زمانی که حضرت ابو عبد الله الحسين شهید شد گریه کرد بر آن حضرت آسمانهای هفتگانه و هفت زمین و آنچه در آنها و آنچه در مابین آنها است و هر که در بهشت و در آتش است از مخلوق پروردگار ما و آنچه دیده می شود و آنچه دیده نمی شود همه گریستند بر ابی عبد الله الحسين علیه السلام مگر سه چیز که گریه نکرد بر آن حضرت گفتم فدایت شوم آن سه چیز کدام است فرمود نگریست بر آن حضرت بصره و نه دمشق و نه آل عثمان گفتم فدای تو شوم می خواهم به زیارت آن حضرت بروم پس چه بگویم و چه بکنم فرمود چون به زیارت آن حضرت روی پس غسل کن در کنار فرات پس پیوش جامه های پاک خود را پس با پای برهنه روانه شو پس به درستی که تو در حرمی هستی از حرهای خدا و حرم رسول خدا و بسیار بگو: در وقت رفتن الله أَكْبَرُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ هَر ذَكَرِي که متضمن تمجید و تعظیم حق تعالی باشد و صلوات بفرست بر محمد و اهل بیت او تا آنکه برسی به در حائر پس بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَ ابْنَ حُجَّتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ وَ زُورَاقِبِرِ ابْنِ نَبِيِّ اللَّهِ پس ده گام بردار پس بایست و سی مرتبه بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ پس برو به جانب قبر از پیش رو و مقابل کن روی خود را با روی آن حضرت و قرار ده قبله را مابین دو کتف خود یعنی پشت به قبله باش پس بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَ ابْنَ حُجَّتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَتِيلَ اللَّهِ وَ ابْنَ قَتِيلِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَارَ اللَّهِ وَ ابْنَ نَارِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَثَرَ اللَّهِ الْمُؤْتَوِّرَ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ أَشْهَدُ أَنَّ دَمَكَ سَكَنَ فِي الْخُلْدِ وَ أَقْسَعَرَتْ لَهُ أَظْلَةُ الْعَرْشِ وَ بَكَى لَهُ جَمِيعُ الْخَلَائِقِ وَ بَكَتْ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّنْعُ وَ الْأَرْضُونَ السَّنْعُ وَ مَا فِيهِنَّ وَ مَا بَيْنَهُنَّ وَ مَنْ يَتَقَلَّبُ فِي الْجَنَّةِ وَ النَّارِ مِنْ خَلْقِ رَبَّنَا وَ مَا يُرَى وَ مَا لَا يُرَى أَشْهَدُ أَنَّكَ حُجَّةُ اللَّهِ وَ ابْنَ حُجَّتِهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَتِيلَ اللَّهِ وَ ابْنَ قَتِيلِهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ نَارُ اللَّهِ وَ ابْنَ نَارِهِ [ثَائِرُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ وَ ابْنُ ثَائِرِهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَثَرُ اللَّهِ الْمُؤْتَوِّرُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ وَ نَصَيْحَتَ وَ وَفَيْتَ وَ أَوْفَيْتَ وَ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ مَضَيْتَ لِلَّذِي كُنْتَ عَلَيْهِ شَهِيدًا وَ مُسْتَشْهِدًا وَ شَهِيدًا وَ مَشْهُودًا أَنَا عَبْدُ اللَّهِ وَ مَوْلَاكَ وَ فِي طَاعَتِكَ وَ الْوَافِدُ إِلَيْكَ أَلْتَمِسُ كَمَالَ الْمَنْزِلَةِ عِنْدَ اللَّهِ وَ ثَبَاتَ الْقَدَمِ فِي الْهَجْرَةِ إِلَيْكَ وَ السَّبِيلَ الَّذِي لَا يُخْتَلَمُجُ دُونَكَ مِنَ الدُّخُولِ فِي كِفَالَتِكَ الَّتِي أُمِرْتُ [أَمَرْتُ بِهَا مِنْ أَرَادَ اللَّهُ يَدَأُ بِكُمْ بِكُمْ يُبَيِّنُ اللَّهُ الْكُذِبَ وَ بِكُمْ يُبَاعِدُ اللَّهُ الزَّمَانَ الْكَلْبَ وَ بِكُمْ فَتَحَ اللَّهُ وَ بِكُمْ يَخْتُمُ اللَّهُ وَ بِكُمْ يَمْحُو مَا يَشَاءُ وَ ابْنُكُمْ يُثَبِّتُ وَ بِكُمْ يَفْصَلُ الدَّلَّ مِنْ رِقَابِنَا وَ بِكُمْ يُدْرِكُ اللَّهُ تَرَةً كُلَّ مُؤْمِنٍ يُطَلَّبُ بِهَا وَ بِكُمْ تُنْبِتُ الْأَرْضُ أَشْجَارَهَا وَ بِكُمْ تُخْرِجُ الْأَرْضُ ثَمَارَهَا وَ بِكُمْ تُنَزِّلُ السَّمَاءُ قَطْرَهَا وَ رِزْقَهَا وَ بِكُمْ يَكْشِفُ اللَّهُ الْكُورَ وَ بِكُمْ يُنَزِّلُ اللَّهُ الْغَيْثَ وَ بِكُمْ تَسْبِيحُ [تَسْبِيحُ الْأَرْضِ الَّتِي تَحْمِلُ أَبْدَانَكُمْ وَ تَسْتَقِرُّ جِبَالُهَا عَنْ] عَلَى مَرَاتِبِهَا إِرَادَةُ الرَّبِّ فِي مَقَادِيرِ أُمُورِهِ تَهْبِطُ إِلَيْكُمْ وَ تَصِيدُ مِنْ بَيُوتِكُمْ وَ الصَّادِرُ عَمَّا فَضَّلَ مِنْ أَحْكَامِ الْعِبَادِ لِعَنْتِ أُمَّةً قَتَلْتَكُمْ وَ أُمَّةً خَالَفْتَكُمْ وَ أُمَّةً جَحَدَتْ وَ لَا يَتَّكُمُ وَ أُمَّةً ظَاهَرَتْ عَلَيْكُمْ وَ أُمَّةً شَهِدَتْ وَ لَمْ تُسْتَشْهِدْ الْحَمِيدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ مَأْوَاهُمْ وَ بَنَسَ وَرْدُ الْوَارِدِينَ وَ بَنَسَ الْوَرْدُ الْمُورُودُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ پس بگو سه مرتبه وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ پس سه مرتبه بگو: أَنَا إِلَى اللَّهِ مِمَّنْ خَالَفَكَ بَرِيءٌ پس بر می خیزی می روی نزد قبر فرزند آن حضرت علی بن الحسين علیهما السلام که در نزد پای پدرش مدفون است پس می گویی: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَدِيجَةَ وَ فَاطِمَةَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ لَعَنَ

اللَّهُ مِنْ قَتْلِكَ مِي گویی این را سه مرتبه و سه مرتبه اِنَّا [اَنَا] اِلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ بَرِيءٌ پس برمی خیزی و اشاره می کنی به دست خود به سوی شهداء رضی الله عنهم و می گویی: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فَزُتُمْ وَاللّٰهُ فُزْتُمْ وَاللّٰهُ فَالَيْتَ اَنْتِي مَعَكُمْ فَافُوزَ فَوْزًا عَظِيْمًا پس برمی گردی و می گردانی قبر ابو عبد الله عليه السلام را مقابل خود یعنی پشت قبر مطهر می ایستی و شش رکعت نماز می گزاری و چون چنین کردی زیارت تمام شد پس اگر خواستی برگردی برگرد مؤلف گوید که: شیخ طوسی در تهذیب و صدوق در کتاب من لا يحضره الفقيه نیز این زیارت را نقل فرموده‌اند و شیخ صدوق فرموده که من در کتاب مزار و مقتل انواعی از زیارات نقل کردم و برای این کتاب این زیارت را اختیار کردم زیرا که آن به اعتبار روایت اصح زیارت است نزد من و همین زیارت شریف ما را کافی و وافی است انتهى

زیارت دوم

شیخ کلینی روایت کرده از امام علی نقی علیه السلام که فرمود: می گویی نزد حسین علیه السلام: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ فِي اَرْضِهِ وَ شَاهِدَهُ عَلٰى خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضٰى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ اَتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ اَمَرْتَ بِالْمَعْرُوْفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ جَاهَدْتَ فِي سَبِيْلِ اللّٰهِ حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِيْنَ فَصَلِّ اِلَى اللّٰهِ عَلَيْكَ حَيًّا وَ مَيِّتًا پس گونه راست رو را بر قبر بگذار و بگو: اَشْهَدُ اَنَّكَ عَلٰى بَيْنِيْهِ مِنْ رَبِّكَ جُنَّتْ مُقَرًّا بِالذُّنُوْبِ لِتَشْفَعَ لِيْ عِنْدَ رَبِّكَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ پس یاد کن ائمه عليهم السلام را به نامهای ایشان یک یک و بگو: اَشْهَدُ اَنَّكُمْ حُجَجُ اللّٰهِ پس بگو: اَكْتُبْ لِيْ عِنْدَكَ مِيثَاقًا وَ عَهْدًا اِنِّيْ اَتَيْتُكَ مُجَدِّدًا الْمِيثَاقِ فَاشْهَدْ لِيْ عِنْدَ رَبِّكَ اِنَّكَ اَنْتَ الشَّاهِدُ

زیارت سوم

زیارت مختصری است که سید بن طاووس در مزار نقل کرده و در آن فضل بسیار است فرموده به حذف اسناد از جابر جعفی از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود به جابر چه مقدار مسافت است بین شما و بین قبر حسین علیه السلام گفت گفتم یک روز و بعض روز فرمود زیارت می کنی آن حضرت را گفتم بلی فرمود آیا خوشنود نکنم ترا آیا بشارت ندهم ترا به ثواب ایشان گفتم بلی فدایت شوم فرمود به درستی که مردی از شما که مهیا شود برای زیارت او مژده دهند اهل آسمان یکدیگر را و چون بیرون رود از منزلش سواره یا پیاده موکل گرداند حق تعالی به او هزار ملک از ملائکه که صلوات بفرستند بر او تا برسد به قبر امام حسین علیه السلام پس حضرت صادق علیه السلام فرمود چون آمدی به سوی قبر حسین علیه السلام بایست بر در روضه و بگو این کلمات را که از برای تو خواهد بود مقابل هر کلمه از آن بهره‌ای از رحمت الهی گفت گفتم کدام است آن کلمات فدایت شوم فرمود می گویی: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاْرثَ اَدَمَ صَفْوَةَ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاْرثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاْرثَ اِبْرَاهِيْمَ خَلِيْلِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاْرثَ مُوسٰى كَلِيْمِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاْرثَ عِيْسٰى رُوْحِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاْرثَ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ رُسُلِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاْرثَ عَلِيٍّ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ خَيْرِ الْوَصِيَّيْنَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاْرثَ الْحَسَنِ الرَّضِيِّ الطَّاهِرِ الرَّاضِيِ الْمُرَضِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الصِّدِّيقُ الْاَكْبَرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبُرِّ التَّقِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلٰى الْاَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفَنَائِكَ وَ اَنَاخَتْ بِرَحْلِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلٰى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِيْنَ بِكَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ اَتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ اَمَرْتَ بِالْمَعْرُوْفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ جَاهَدْتَ الْمُلْحِدِيْنَ وَ عَبَدْتَ اللّٰهَ حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِيْنَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكَاتُهُ پس می روی به سوی قبر مطهر و از برای تو خواهد بود به هر قدمی که برداری و بگذاری ثواب کسی که در راه خدا کشته شده و در خون خود می غلتد پس چون رسیدی نزد قبر و ایستادی دست

خود را بر قبر بمال و بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ پس برو به سوی نماز و از برای تو است به هر رکعتی که به جا آوری نزد آن حضرت مثل ثواب کسی که هزار حج و هزار عمره به جا آورده باشد و هزار بنده آزاد کرده باشد و مثل کسی که هزار موقف با پیغمبر مرسلی ایستاده باشد الخیر و گذشت این روایت به اختلاف کمی در آداب زیارت امام حسین علیه السلام به روایت مفضل بن عمر

زیارت چهارم

از معاویه بن عمار منقول است که به خدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که چون به زیارت حضرت امام حسین علیه السلام بروم چه چیز بگویم فرمود که بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ رَحِمَكَ اللَّهُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ شَرِكَ فِي دَمِكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ بَلَغَهُ ذَلِكَ فَرَضِي بِهِ أَنَا إِلَى اللَّهِ مِنْ ذَلِكَ بَرِيءٌ

زیارت پنجم

به سند معتبر منقول است که: حضرت امام موسی علیه السلام فرمود به ابراهیم بن ابی البلاد که چون به زیارت امام حسین علیه السلام می‌روی چه می‌گویی گفت می‌گویم: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ دَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسِنَةِ وَ أَشْهَدُ أَنَّ الدِّينَ سَفُكُوا دَمَكَ وَ اسْتَحْلَوْا حُرْمَتَكَ مَلْعُونُونَ مُعَذَّبُونَ عَلَى لِسَانِ دَاوُودَ وَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَ كَانُوا يَعْتَدُونَ حضرت فرمود بلی چنین است

زیارت ششم

از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مروی است که: به عمار ساباطی فرمود که چون بررسی به قبر امام حسین علیه السلام بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا سَيِّدَ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَ رَحِمَهُ اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَنْ رِضَاهُ مِنْ رِضَى الرَّحْمَنِ وَ سَخَطُهُ مِنْ سَخَطِ الرَّحْمَنِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ وَ حُجَّةَ اللَّهِ وَ بَابَ اللَّهِ وَ الدَّلِيلَ عَلَى اللَّهِ وَ الدَّاعِيَ إِلَى اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ حَلَلْتَ حَلَالَ اللَّهِ وَ حَرَّمْتَ حَرَامَ اللَّهِ وَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ دَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسِنَةِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَ مَنْ قَتَلَ مَعَكَ شُهَدَاءَ أَحْيَاءٍ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ وَ أَشْهَدُ أَنَّ قَاتِلَكَ فِي النَّارِ أَدِينُ اللَّهِ بِالْبِرَاءَةِ مِمَّنْ قَتَلَكَ وَ مِمَّنْ قَاتَلَكَ وَ شَايَعَ عَلَیْكَ وَ مِمَّنْ جَمَعَ عَلَیْكَ وَ مِمَّنْ سَمِعَ صَوْتَكَ وَ لَمْ يُعْنِكَ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا مؤلف گوید که: این سه زیارت از مزار ابن قولویه منقول است

زیارت هفتم

شیخ در مصباح روایت کرده از صفوان جمال که گفت: رخصت طلبیدم از حضرت صادق علیه السلام برای زیارت مولا یمان حسین علیه السلام و استدعا کردم که ذکر کند برای من دستور العملی در زیارت آن حضرت که به آن نحو رفتار بکنم فرمود ای صفوان

روزه بدار سه روز پیش از حرکت خود و غسل کن در روز سوم پس جمع کن اهل و عیال خود را بنزد خود و بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْتَدُّ دُعَاكَ الدُّعَاءَ پس دعایی تعلیم او فرموده که بگوید در وقتی که به فرات برسد آنگاه فرموده پس غسل کن از فرات به درستی که پدرم خبر داد مرا از پدرانش علیهم السلام که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود همانا این پسر من حسین کشته خواهد شد بعد از من در کنار فرات پس هر که زیارت کند او را و غسل کند از فرات بریزد از او گناهان او مانند روزی که مادر او را متولد کرده پس هر گاه غسل کنی در اثناء غسل بگو: بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ نُورًا وَ طَهْرًا وَ حِرْزًا وَ شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَ سِقِّمَ وَ آفَةٍ وَ عَاهَةِ اللَّهُمَّ طَهِّرْ بِهِ قَلْبِي وَ اشْرَحْ بِهِ صَدْرِي وَ سَهِّلْ لِي بِهِ أَمْرِي وَ چون از غسل فارغ شوی بیوش دو جامه طاهر و دو رکعت نماز کن در بیرون مشرعه که آن همان مکانی است که حق تعالی در شأن او فرموده و در زمین قطعه‌ها است نزدیک به یکدیگر و بوستانها است از انگورها و کشتزار است و خرماستانها است دو تا از یک بیخ رسته و غیر دو تا از یک بیخ رسته آب خورده می‌شوند به یک آب و زیادتی می‌دهیم بعضی از آنها را بر بعضی در میوه پس چون از نماز فارغ شوی روانه شو به جانب حایر به حال آرامی و وقار و کوتاه بردار گامهای خود را پس به درستی که خداوند تعالی می‌نویسد از برای تو به هر گامی که برمی‌داری حج و عمره و راه برو با دل خاشع و دیده گریان و بسیار کن ذکر اللهَ أَكْبَرُ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَ ثنا بر خدا و صلوات بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و صلوات بر حسین صلوات الله علیه بالخصوص و بسیار کن لعن بر قاتلان آن حضرت و بیزاری جستن از کسانی که در اول پایه ظلم و جور را بر اهل بیت گذاشتند پس هر گاه رسیدی به در حایر بایست و بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا وَ سُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَ أَصِيلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَ مَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبَّنَا بِالْحَقِّ پس بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَائِمَ الْعُرَى الْمُحَجَّلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى الْأَيْمَةِ مِنْ وُلْدِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ الشَّهِيدُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ [رَبِّي الْمُقِيمِينَ فِي هَذَا الْمَقَامِ الشَّرِيفِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَلَائِكَةَ رَبِّي الْمُحْسِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ مِنِّي أَيُّدًا مَا بَقِيَتْ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ] پس می‌گویی: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا عَبِيدَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عِبْدَكَ وَ ابْنَ عِبْدِكَ وَ ابْنَ أُمَّتِكَ الْمُؤْتَرِّقِ بِالرِّقِّ وَ النَّارِكِ لِلْخِلَافِ عَلَيْكُمْ وَ الْمُوَالِي لَوْلِيكُمْ وَ الْمُعَادِي لِعَدُوِّكُمْ قَصْدَ حَرَمِكَ وَ اسْتِجَارَ بِمَشْهَدِكَ وَ تَقَرُّبَ إِلَيْكَ بِقَضِيْدِكَ أَدْخُلْ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَدْخُلْ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَدْخُلْ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَدْخُلْ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ أَدْخُلْ يَا فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ پس اگر دلت خاشع و دیده‌ات گریان شد پس آن علامت رخصت است پس داخل شو و بگو: الْحَمْدُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الَّذِي هَدَانِي لَوْلَايَتِكَ وَ خَصَّنِي بِزِيَارَتِكَ وَ سَهَّلَ لِي قَضِيْدَكَ پس می‌روی تا در قبه مطهره و بایست محاذی بالای سر و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحِ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ [وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ عَلِيِّ الْمُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَارَ اللَّهِ وَ ابْنَ نَارِهِ وَ الْوَتْرَ الْمُؤْتَرَّ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ أَطَعْتَ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ حَتَّى آتَاكَ الْيَقِيْنُ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضَتْ بِهِ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَ الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُجَسِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا وَ لَمْ تُلْبَسِكَ مِنْ مُيَدَلْهَمَاتٍ ثِيَابَهَا وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَ أَرْكَانِ الْمُؤْمِنِينَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْأَيْمَةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَ أَعْلَامُ الْهُدَى وَ الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَ الْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَ أَشْهَدُ اللَّهُ وَ مَلَائِكَتُهُ وَ أَنْبِيَآءُهُ وَ رُسُلُهُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَ بِأَيَابِكُمْ [بِأَيَاتِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِينِي وَ خَوَاتِيمِ عَمَلِي وَ قَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سَلْمٌ وَ أَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ صَلَوَاتُ

اللَّهُ عَلَيَّكُمْ وَعَلَىٰ أَرْوَاحِكُمْ وَعَلَىٰ أَجْسَادِكُمْ وَعَلَىٰ أَسْمَائِكُمْ وَعَلَىٰ شَاهِدِكُمْ وَعَلَىٰ غَائِبِكُمْ وَعَلَىٰ ظَاهِرِكُمْ وَعَلَىٰ بَاطِنِكُمْ پس
بینداز خود را بر قبر و بوس آن را و بگو: بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظَمْتَ الرَّزِيَّةَ وَ جَلَّتِ
الْمُصِيبَةُ بِسُوءِ عَائِنَا وَعَلَىٰ جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ أَشْرَجَتْ وَ أَلْجَمَتْ وَ تَهَيَّأَتْ لِقِتَالِكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
قَصَدْتُ حَرَمَكَ وَ أَتَيْتُ إِلَىٰ مَشْهَدِكَ أَشْأَلَ اللَّهُ بِالشَّانِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُ وَ بِالْمَحَلِّ الَّذِي لَكَ لَدَيْهِ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ
وَ أَنْ يُجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ پس برخیز و دو رکعت نماز در بالای سر بگزار بخوان در آن دو رکعت هر سوره‌ای که
خواهی پس چون از نماز فارغ شدی بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ وَ رَكَعْتُ وَ سَجَدْتُ لَكَ وَ حَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لِأَنَّ الصَّلَاةَ وَ الرُّكُوعَ وَ
السُّجُودَ لَا يَكُونُ إِلَّا لَكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَيْلُهُمْ عَنِّي أَفْضَلَ السَّلَامِ وَ التَّحِيَّةِ وَ ارْزُدْ
عَلَيَّ مِنْهُمْ السَّلَامَ اللَّهُمَّ وَ هَاتَانِ الرُّكْعَتَانِ هِدْيَةٌ مِنِّي إِلَىٰ مَوْلَايَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ عَلَيْهِ وَ تَقَبَّلْ
مِنِّي وَ أَجْزِنِي عَلَيَّ ذَلِيكَ بِأَفْضَلِ أَمَلِي وَ رَحَائِي فِيكَ وَ فِي وَلِيِّكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ پس برخیز و برو پایین پای قبر آن حضرت و
بایست نزد سر علی بن الحسین علیهما السلام و بگو: السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا ابْنَ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا ابْنَ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا ابْنَ الْحَسَنِ السَّلَامُ عَلَيَّكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ السَّلَامُ عَلَيَّكَ أَيُّهَا الْمَظْلُومُ وَ ابْنِ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ
قَتَلْتِكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ ظَلَمْتِكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ سَمِعْتُ بِذَلِكَ فَرَضَيْتُ بِهِ پس بیفکن خود را بر قبرش و بوس آن را و بگو: السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ ابْنَ وَلِيِّهِ لَقَدْ عَظَمْتَ الْمُصِيبَةَ وَ جَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْمُسْلِمِينَ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ قَتَلْتِكَ وَ أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ
وَ إِلَيْكَ مِنْهُمْ پس بیرون بیا از دری که پایین پای علی بن الحسین علیهما السلام است و متوجه شو به سوی شهدا و بگو: السَّلَامُ
عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَ أَحِبَّاءَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ وَ أَوْدَاءَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ رَسُولِ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ
عَلِيٍّ الْوَلِيِّ [الرَّكْبِي النَّاصِحِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ بِأَبِي أَنْتُمْ وَ أُمِّي طِبْتُمْ وَ طَابَتِ الْأَرْضُ الَّتِي [أَنْتُمْ فِيهَا دُفِنْتُمْ وَ فَرُتُمْ فَوْزًا
عَظِيمًا فَيَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ مَعَكُمْ پس برگرد به بالاسر حضرت امام حسین علیه السلام و دعا بسیار کن از برای خود و از برای
اهل و اولاد و پدر و مادر و برادران خود زیرا که در آن روضه مطهره رد نمی‌شود دعاء دعا کننده و نه سؤال سؤال کننده مؤلف
گوید این زیارت معروف به زیارت وارث است و مأخذش کتاب مصباح المتعجل شیخ طوسی است که از کتب بسیار معتبره معروفه
نزد علما است و من این زیارت را بلاواسطه از همان کتاب شریف نقل کردم آخر زیارت شهدا همین بود که ذکر شد فَيَا لَيْتَنِي
كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ مَعَكُمْ پس این زیادتها که بعضی بعد از این ذکر کرده‌اند فی الْجَنَانِ مَعَ النَّبِيِّينَ وَ الصَّادِقِينَ وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ
وَ حَسَنَ أَوْلِيَّكَ رَفِيقَا السَّلَامِ عَلَيَّ مَنْ كَانَ فِي الْحَائِرِ مِنْكُمْ وَعَلَىٰ مَنْ لَمْ يَكُنْ فِي الْحَائِرِ مَعَكُمْ الخ تمامی اینها زیادی و فضولی است
شیخ ما در کتاب لؤلؤ مرجان فرموده این کلمات که متضمن چند دروغ واضح است علاوه بر جسارت ارتکاب بر بدعت و جسارت
افزودن بر فرموده امام علیه السلام چنان شایع و متعارف شده که البته چند هزار مرتبه در شب و روز در حضور مرقد منور ابی عبد
الله الحسین علیه السلام و محضر ملائکه مقربین و مطاف انبیا و مرسلین علیهم السلام به آواز بلند خوانده می‌شود و احدی بر ایشان
ایراد نمی‌کند و از گفتن این دروغ و ارتکاب این معصیت نهی نمی‌نمایند و کم کم این کلمات در مجموعه‌هایی که در زیارت و
ادعیه احمقان از عوام جمع می‌کنند و گاهی اسمی برای آن می‌گذارند جمع شده و چاپ رسیده و منتشر گشته و از مجموعه این
احمق به مجموعه آن احمق نقل گردیده و کار به جایی رسیده که بر بعضی طلبه مشتبه شده روزی طلبه‌ای را دیدم که آن دروغهای
قیح را برای شهدا می‌خواند دست بر کتفش گذاشتم ملتفت من شد گفتم از اهل علم قبیح نیست چنین اکاذیب در چنین محضری
گفت مگر مروی نیست تعجب کردم گفتم نه گفت در کتابی دیدم گفتم در کدام کتاب گفت مفتاح الجنان ساکت شدم چه کسی
که در بی‌اطلاعی کارش به اینجا رسد که جمع کرده بعضی عوام را کتاب شمرد و مستند قرار دهد قابل سخن گفتن نیست. پس
شیخ مرحوم کلام را در این مقام طول داده و فرموده که به حال خود گذاشتن عوام در امثال این امور جزئی و بدعتی مختصره

مثل غسل اویس قرن و آش ابو الدرداء تابع و مخلص حقیقی معاویه و روزه صمت که در روز سخن نگویند و غیر آن که احدی بر مقام نهی برنیامده سبب تجری شده که در هر ماه و سال پیغمبر و امام تازه پیدا می‌شود و دسته دسته از دین خدا بیرون می‌روند انتهی کلامه رفع مقامه این فقیر گوید خوب تامل کن در فرمایش این عالم جلیل که مطلع است بر مذاق شرع مقدس چگونه این مطلب همی عظیم و عقده‌ای بزرگ در دل او گردیده چون می‌داند مفسد این کار را بر خلاف آنانکه از علوم اهل بیت علیهم السلام محروم و بی بهره ماندند و به دانستن ضغنی از اصطلاحات و الفاظ اکتفا کردند که امثال این مطالب را چیزی ندانند بلکه تصحیح و تصویب نموده و عمل بر وفق آن نمایند لا جرم کار به جایی رسد که کتاب مصباح المتهجد و اقبال و مهج الدعوات و جمال الاسبوع و مصباح الزائر و بلد الامین و جنه الواقیه و مفتاح الفلاح و مقباس و ربیع الاسایع و تحفه و زاد المعاد و امثال این کتب متروک و مهجور شود و این مجموعه‌های احمقانه شایع شود که در دعای مجیر که از دعاهای معتبره مرویه است در هشتاد موضع آن کلمه بعفوک زیاد کنند و کسی انکار نکند و در دعای جوشن که مشتمل بر صد فصل است برای هر فصلی یک خاصیتی وضع کنند و با بودن این همه زیارات ماثوره زیارت مفعجه جعل کنند و با بودن این همه دعاهای معتبره مرویه با مضامین عالیه و کلمات فصیحه بلیغه دعایی بی‌ربط در کمال برودت جعل نمایند و نام او را دعای حبی گذارند و از کنگره عرش آن را نازل نمایند و چندان فضیلت برای او وضع نمایند که انسان را متحیر و سراسیمه نماید از جمله آنکه العیاذ بالله جبرئیل به حضرت رسول صلی الله علیه و آله از جانب حق سبحانه و تعالی گفته باشد که هر بنده که این دعا را با خود دارد او را عذاب نکند اگر چه مستوجب جهنم باشد و عمر خود را به معصیت گذرانده باشد و مرا در هیچوقت سجده نکرده باشد من آن بنده را ثواب هفتاد هزار پیغمبر بدهم و ثواب هفتاد هزار زاهد و ثواب هفتاد هزار شهید بدهم و ثواب هفتاد هزار نماز گزار بدهم و ثواب هفتاد هزار برهنه که پوشانیده باشد بدهم و ثواب هفتاد هزار گرسنه که سیر کرده باشد بدهم و ثواب به عدد ریگهای بیابانها بدهم و ثواب هفتاد هزار بقعه زمین بدهم و ثواب مهر نبوت رسالت پناه بدهم و ثواب عیسی روح الله و ابراهیم خلیل الله بدهم و ثواب اسماعیل ذبیح الله و موسی کلیم الله و یعقوب نبی الله و آدم صفی الله و جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و فرشتگان بدهم یا محمد هر که این دعا یزرگوار حبی را بخواند یا با خود دارد بیامرزم او را و شرم دارم که عذاب کنم الخ و شایسته است که انسان از شنیدن اینها عوض خنده گریه کند کتب ادعیه شیعه که به مرتبه‌ای متقن و محکم بوده که غالب آنها که استنساخ می‌نمودند خودشان از اهل علم بودند و از روی نسخی که به خط اهل علم و تصحیح شده علما بوده مقابله و تصحیح می‌نمودند و اگر اختلافی بود در حاشیه‌اش به آن اشاره می‌کردند مثلا در دعای مکارم الاخلاق وَ بَلِّغْ یَایْمَانِیْ در حاشیه‌اش اشاره می‌کنند در نسخه ابن اشناس وَ اَبْلُغْ یَایْمَانِیْ است و در روایت ابن شاذان اللّهُمَّ اَبْلُغْ یَایْمَانِیْ است یا مثلا فلان کلمه به خط ابن سکون چنین است و به خط شهید چنین و هكذا کارش به جایی رسیده که منحصر به کتاب مفتاح شده که فی‌الجمله و وصفش را شنیدی و این کتاب مرجع عوام و خواص و عرب و عجم گردیده و این نیست جز از بی‌اعتنایی اهل علم به حدیث و اخبار و رجوع نکردن به کتب علما و فقهای اهل بیت اطهار و نهی نمودن از امثال این بدع و اضافات و دس و ضاعین و تحریف جاهلین و جلو نگرستن از نااهلان و از تصرفات بی‌خردان تا کار به جایی رسیده که دعاها موافق سلیقه‌ها تلفیق شده و زیارتها و مفعجه‌ها و صلواتها اختراع شده و مجموعه‌های بسیار از دعاهای دس شده چاپ شده و بچه مفتاحها متولد گشته و کم کم سرایت کرده به سایر کتب رسیده و شایع و رواج گشته مثلا کتاب منتهی الآمال این احقر را تازه طبع کردند بعض از کتاب آن به سلیقه خود در آن تصرفاتی نموده از جمله در احوال مالک بن یسر ملعون نوشته از دعای امام حسین علیه السلام هر دو دست او از کار افتاده بود الحمد لله در تابستان مانند دو چوب خشک می‌گردید الحمد لله و در زمستان خون از آنها می‌چکید الحمد لله و بر این حال خسران مال بود الحمد لله در این دو سطر عبارت چهار لفظ الحمد لله کاتب موافق سلیقه خود جزء کرده و نیز در بعضی جاها بعد از اسم جناب زینب یا ام کلثوم به سلیقه خود لفظ خانم زیاد کرده که زینب خانم و ام کلثوم خانم گفته شود که تجلیل از آن مخدرات شود و حمید بن قحطبه را چون دشمن داشته بواسطه بدی او حمید

بن قحبه نوشته و لکن احتیاط کرده قحطبه را نسخه بدل او نوشته و عبد ربه را صلاح دیده عبد الله نوشته شود و زحر بن قیس که به حاء مهمله است در هر کجا بوده به جیم نوشته و ام سلمه را غلط دانسته و تا ممکنش بوده ام السلمه کرده الی غیر ذلک و غرضم از ذکر این مطلب در اینجا دو چیز بود یکی آنکه این تصرفاتی را که این شخص کرده به سلیقه خود این را کمال دانسته و خلافش را ناقص فرض کرده و حال آنکه همین چیزی که او کمال دانسته باعث نقصان شده پس از اینجا قیاس کنیم که چیزهایی که ما از روی جهل و نادانی در دعاها و زیارات داخل می‌کنیم یا به سلیقه ناقص خود بعض تصرفات می‌نماییم و آن را کمال فرض می‌نماییم بدانیم که همان چیزها پیش اهلش سبب نقصان و بی‌اعتباری آن دعا یا زیارت خواهد بود پس شایسته است که ما بهیچوجه در این باب مداخله نکنیم و هر چه دستور العمل دادند به همان رفتار نموده و از آن تخطی ننماییم و دیگر غرضم آن بود که معلوم شود هر گاه نسخه‌ای که مؤلفش زنده و حاضر و نگهبان او باشد اینطور کنند با او، دیگر با سایر نسخ چه خواهند کرد و به کتابهای چاپی دیگر چه اعتماد است مگر کتابی که از مصنفات مشهوره علمای معروفین باشد و به نظر ثقه از علمای آن فن رسیده و امضا فرموده باشد روایت شده در حال ثقه جلیل فقیه مقدم در اصحاب ائمه علیهم السلام یونس بن عبد الرحمن که کتابی در اعمال شبانه روز نوشته بود جناب ابو هاشم جعفری آن کتاب را به نظر مبارک حضرت عسکری علیه السلام رسانید حضرت تمام آن را مطالعه و تصفح فرمود پس از آن فرمود هَذَا دِینِی وَ دِینُ آبَائِی کُلُّهُ وَ هُوَ الْحَقُّ کُلُّهُ همه این دین من و دین پدران من است و تمامی حق است ملاحظه کن که ابو هاشم جعفری با آنکه بر کثرت علم و فقاها و جلالت و دیانت جناب یونس مطلع بوده است به همین اکتفا نکرده در عمل کردن از روی کتاب او تا آنکه آن را به نظر مبارک امام خود رسانیده و نیز روایت شده: از بوق شنجانی هراتی که مردی معروف به صدق و صلاح و ورع بوده که در سامره خدمت امام حسن عسکری علیه السلام رسید و کتاب یوم و لیله شیخ جلیل القدر فضل بن شاذان نیشابوری را به آن حضرت داد و گفت: فدایت شوم می‌خواهم در این کتاب نظر فرمایم و ورق ورق آن را ملاحظه نمایم حضرت فرمود هَذَا صَحِیحٌ یَبْنِیْ أَنْ تَعْمَلَ بِهِ این کتاب صحیح است و شایسته است که به آن عمل نمایی الی غیر ذلک و این احقر با اینکه می‌دانستم مذاق مردم این زمان و عدم اهتمام ایشان را در امثال این امور برای اتمام حجت سعی و کوشش بسیار کردم که دعاها و زیارات منقوله در این کتاب حتی الامکان از نسخه‌های اصل نقل شود و بر نسخ متعدده عرضه شود و به قدری که از عهده بر آیم تصحیح آن نمایم تا عامل به آن از روی اطمینان عمل نماید إن شاء الله به شرط آنکه کاتبین و ناسخین تصرف در آن ننمایند و خواننده‌ها اختراع و سلیقه‌های خود را کنار گذارند شیخ کلینی رضی الله عنه از عبد الرحیم قصیر نقل کرده که: خدمت حضرت صادق علیه السلام رسید و عرض کرد فدایت شوم من از پیش خود دعایی اختراع کرده‌ام حضرت فرمود بگذار مرا از اختراع خود یعنی آن را کنار گذار و برای من نقل مکن و نگذاشت که آن دعای جمع کرده خود را نقل کند و خود حضرت برای او دستور العملی لطف فرمود و شیخ صدوق عطر الله مرقده روایت کرده از عبد الله بن سنان که گفت حضرت صادق علیه السلام فرمود که: زود است می‌رسد به شما شبهه پس میمانید بدون نشانه و راهنما و پیشوای هدایت کننده و نجات نمی‌یابد در آن شبهه مگر کسی که بخواند دعای غریق را گفتم چگونه است دعای غریق فرمود می‌گویی: یا اللَّهُ يَا رَحِمَانُ يَا رَحِيمُ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ بَثَّ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ پس گفتم يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ بَثَّ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ حضرت فرمود به درستی که خداوند عز و جل مقلب است قلوب و ابصار را لکن بگو: چنانکه من می‌گویم يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ بَثَّ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ کافی است تأمل در این دو حدیث شریف برای تنبه کسانی که در دعاها به سلیقه خود بعضی کلمات زیاد می‌کنند و پاره‌ای تصرفات می‌نمایند و الله العاصم

مطلب دوم در زیارت حضرت عباس بن علی بن ابی طالب علیهم السلام است

شیخ اجل جعفر بن قولویه قمی به سند معتبر از ابو حمزه ثمالی روایت کرده که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که:

چون اراده نمایی که زیارت کنی قبر عباس بن علی علیهما السلام را و آن بر کنار فرات محاذی حایر است می ایستی بر در روضه و می گویی: سَلَامُ اللَّهِ وَ سَلَامٌ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ وَ عِبَادِهِ الصَّالِحِينَ وَ جَمِيعِ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّادِقِينَ [وَ الرَّاكِبَاتِ الطَّيِّبَاتِ فِيمَا تَعْتَدِي وَ تَرُوحُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ لَكَ بِالتَّسْلِيمِ وَ التَّصَدِيقِ وَ الْوَفَاءِ وَ النَّصِيحَةِ لِحَلْفِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ الْمُرْسَلِ وَ السَّبِيطِ الْمُنتَجِبِ وَ الدَّلِيلِ الْعَالِمِ وَ الْوَصِيِّ الْمُبْلَغِ وَ الْمَظْلُومِ الْمُهْتَضَمِ فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنْ رَسُولِهِ وَ عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ عَنِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ بِمَا صَبَرْتَ وَ احْتَسَبْتَ وَ اعْتَنَيْتَ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ جَهَلَ حَقَّكَ وَ اسْتَحَفَّ بِحُرْمَتِكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ حَالَ بَيْنَكَ وَ بَيْنَ مَاءِ الْفُرَاتِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُومًا وَ أَنَّ اللَّهَ مُنَجِّزٌ لَكُمْ مَا وَعَدَكُمْ جَسْتِكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ إِفْدَا إِلَيْكُمْ وَ قَلْبِي مُسَلِّمٌ لَكُمْ وَ تَابِعٌ وَ أَنَا لَكُمْ تَابِعٌ وَ نَصِيرَتِي لَكُمْ مُعِدَّةٌ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ وَ هُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا- مَعَ عِدُوكُمْ إِنِّي بِكُمْ وَ بِيَايَابِكُمْ [وَ بَابَائِكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ بَيْنَ خَالَفِكُمْ وَ قَتَلِكُمْ مِنَ الْكَافِرِينَ قَتَلَ اللَّهُ أُمَّهُ قَتَلْتُمْ بِالْأَيْدِي وَ الْأَلْسُنِ بِسِوَاكَ رِوَايَةُ شَوْ وَ خُودِ رَا بَه ضَرِيحِ بِجَسْبَانِ وَ بَكُو: السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُطِيعُ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَ سَلَّمَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ مَغْفِرَتُهُ وَ رِضْوَانُهُ وَ عَلَيَّ رُوحِكَ وَ بَدَنِكَ أَشْهَدُ وَ أَشْهَدُ اللَّهُ أَنَّكَ مَضَيْتَ عَلَيَّ مَا مَضَى بِهِ الْبُدْرِيُّونَ وَ الْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الْمُنَاصِحُونَ لَهُ فِي جِهَادِ أَعْدَائِهِ الْمُبَالِغُونَ فِي نَصْرِهِ أَوْلِيَائِهِ الدُّبَابُونَ عَنِ أَحِبَّائِهِ فَجَزَاكَ اللَّهُ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَ أَكْثَرَ الْجَزَاءِ وَ أَوْفَرَ الْجَزَاءِ وَ أَوْفَى جَزَاءِ أَحَدٍ مِمَّنْ وَفَى بِعَيْتِهِ وَ اسْتَجَابَ لَهُ دَعْوَتُهُ وَ أَطَاعَ وَ لَاءَهُ أَمْرُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ يَا لَعْتَ فِي النَّصِيحَةِ وَ أَعْطَيْتَ غَايَةَ الْمَجْهُودِ فَبِعَثِّكَ اللَّهُ فِي الشُّهَدَاءِ وَ جَعَلَ رُوحَكَ مَعَ أَرْوَاحِ الشُّعَدَاءِ وَ أَعْطَاكَ مِنْ جَنَانِهِ أَفْسَحَهَا مَنَزِلًا- وَ أَفْضَلَهَا عُرْفًا وَ رَفَعَ ذِكْرَكَ فِي عِلِّيِّينَ [فِي الْعَالَمِينَ وَ حَشَرَكَ مَعَ النَّبِيِّينَ وَ الصَّادِقِينَ وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ وَ حَسَنَ أَوْلِيَاكَ رَافِقًا أَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ تَهِنْ وَ لَمْ تَنْكُلْ وَ أَنَّكَ مَضَيْتَ عَلَيَّ بِصِيرَةٍ مِنْ أَمْرِكَ مُقْتَدِيًا بِالصَّالِحِينَ وَ مُتَّبِعًا لِلنَّبِيِّينَ فَجَمَعَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكَ وَ بَيْنَ رَسُولِهِ وَ أَوْلِيَائِهِ فِي مَنَازِلِ الْمُحِبِّينَ فَإِنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ مَوْلَفٌ كَوَيْدُ كَه: خُوبِ اسْتِ اَيْنِ زِيَارْتِ رَا پِشْتِ سِرِ قَبْرِ رُو بَه قَبْلِهِ بِخُونِي چنانکه شيخ در تهذيب فرموده ثم ادخل فانكب على القبر و قل و أنت مستقبل القبلة السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ وَ نِيْزِ بَدَانِ كَه زِيَارْتِ جَنَابِ عَبَاسِ مُوَافِقِ رِوَايْتِ مَذْكَوْرِ هَمِيْنِ بُوْدِ كَه ذَكَرْ شَدْ لَكِنْ سِيْدِ بِنِ طَاوُوسِ وَ شَيْخِ مَفِيْدِ وَ دِيْكَرَانِ بَعْدِ اَزِ اَيْنِ فَرْمُوْدَهْ اَنْدِ كَه بِسِ رُو بَه سَمْتِ بَالَا سِرِ وَ دُو رَكَعْتِ نَمَازِ كَنْ وَ بَعْدِ اَزِ اَنْ اَنْجَهْ خِوَاهِي نَمَازِ كَنْ وَ بِخِوَانِ خُودَا رَا بِسِيَارِ وَ بَكُو: دِرِ عَقْبِ نَمَازِ اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَا تَدْعُ لِي فِي هَذَا الْمَكَانِ الْمَكْرَمِ وَ الْمَشْهَدِ الْمُعْظَمِ ذَنْبًا اِلَّا عَفَرْتَهُ وَ لَا هَمًّا اِلَّا فَرَجْتَهُ وَ لَا مَرَضًا اِلَّا شَفَيْتَهُ وَ لَا عَيْبًا اِلَّا سَتَرْتَهُ وَ لَا رِزْقًا اِلَّا بَسَطْتَهُ وَ لَا خَوْفًا اِلَّا اَمَنْتَهُ وَ لَا شَمْلًا اِلَّا جَمَعْتَهُ وَ لَا غَايْبًا اِلَّا حَفِظْتَهُ وَ اَذْنَبْتَهُ وَ لَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ لَكَ فِيهَا رِضَى وَ لِي فِيهَا صِلَاحٌ اِلَّا قَضَيْتَهَا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسِ بَرِ كَرْدِ بَه سِوِي ضَرِيحِ وَ نَزْدِ پَاهَا بَايَسْتِ وَ بَكُو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا الْفَضْلِ الْعَبَّاسِ ابْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَوَّلِ الْقَوْمِ اِسْلَامًا وَ اَقْدَمِهِمْ اِيْمَانًا وَ اَقْوَمِهِمْ بِدِينِ اللَّهِ وَ اَحْوَطِهِمْ عَلَيَّ اِلْسِلَامًا أَشْهَدُ لَقَدْ نَصِيحْتَ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِأَخِيكَ فَنِعْمَ الْأَخُ الْمَوَاسِي فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ قَتَلْتِكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ ظَلَمْتِكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْمُحَارِمَ وَ انْتَهَكْتَ حُرْمَةَ اِلْسِلَامِ فَنِعْمَ الصَّابِرُ الْمُجَاهِدُ الْمُحَامِي النَّاصِرُ وَ الْأَخُ الدَّافِعُ عَنْ أَخِيهِ الْمُجِيبُ اِلَى طَاعَةِ رَبِّهِ الرَّاغِبُ فِيمَا زَهَدَ فِيهِ غَيْرُهُ مِنَ النَّوَابِ الْجَزِيلِ وَ الثَّنَاءِ الْجَمِيلِ وَ الْحَقِّكَ [فَأَلْحَقَكَ اللَّهُ بِدَرَجَةِ آبَائِكَ فِي جَنَاتِ النَّعِيمِ اَللَّهُمَّ إِنِّي تَعَرَّضْتُ لِزِيَارَةِ أَوْلِيَايَاكَ رَغْبَةً فِي ثَوَابِكَ وَ رَجَاءً لِمَغْفِرَتِكَ وَ جَزِيلِ إِحْسَانِكَ فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ أَنْ تَجْعَلَ رِزْقِي بِهِمْ دَارًا وَ عَيْشِي بِهِمْ قَارًا وَ زِيَارَتِي بِهِمْ مَقْبُولَةً وَ حَيَاتِي بِهِمْ طَيِّبَةً وَ أَدْرِجْنِي إِدْرَاجَ الْمُكْرَمِينَ وَ اجْعَلْنِي مِمَّنْ يَنْقَلِبُ مِنْ زِيَارَةِ مَشَاهِدِ أَحِبَّائِكَ مُفْلِحًا مُنْجِحًا قَدْ اسْتَوْجَبَ غُفْرَانَ الدُّنُوبِ وَ سَتَرَ الْعُيُوبِ وَ كَشَفَ الْكُرُوبِ إِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ وَ چُونِ خِوَاهِي وَ دَاعِ كُنِي اَنْ حَضْرْتِ رَا بِسِ رُو بَه نَزْدِ قَبْرِ شَرِيْفِ وَ بَكُو اَيْنِ رَا كَه دِرِ رِوَايْتِ اَبُو حَمْزَهْ ثَمَالِي اسْتِ وَ عِلْمَانِيْزِ ذَكَرْ كَرْدَهْ اَنْدِ اَسْتَوْدِعُكَ اللَّهُ وَ اَسْتَرْعِيكَ وَ أَفْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ اَمَّنًا بِاللَّهِ وَ بِرَسُولِهِ وَ بِكِتَابِهِ وَ بِمَا جَاءَ بِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ اَللَّهُمَّ فَانْتَبِهْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ اَللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي قَبْرِ ابْنِ أَخِي رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ ارْزُقْنِي زِيَارَتَهُ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي وَ احْسُرْنِي مَعَهُ وَ مَعَ آبَائِهِ فِي الْجَنَانِ وَ

عَرَفَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ وَبَيْنَ رَسُولِكَ وَأَوْلِيَايَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَوَفَّنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَالتَّصَدِيقِ بِرَسُولِكَ وَالْوَلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَالْأَيْمَةِ مِنْ وُلْدِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالْبَرَاءَةَ مِنْ عَدُوِّهِمْ فَإِنِّي قَدْ رَضَيْتُ يَا رَبِّي بِدَلِّكَ وَصَلَّيْتُ اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس دعا کن از برای خود و از برای پدر و مادر و مؤمنین و مسلمین و اختیار کن از دعاها هر دعایی که می‌خواهی مؤلف گوید که: روایت شده در خبری از حضرت سید سجاد علیه السلام آنچه حاصلش آن است که فرمودند: خدا رحمت کند عباس را که ایثار کرد بر خود برادر خود را و جان خود را فدای آن حضرت نمود تا آنکه در یاری او دو دستش را قطع کردند و حق تعالی در عوض دو دست او دو بال به او عنایت فرمود که با آن دو بال با فرشتگان در بهشت مانند جعفر بن ابی طالب پرواز می‌کند و از برای عباس علیه السلام در نزد خداوند منزلی است در روز قیامت که مغبوط جمیع شهدا است و جمیع شهدا را آرزوی مقام او است و نقل شده که حضرت عباس علیه السلام در وقت شهادت سی و چهار ساله بود و آنکه ام البنین مادر عباس علیه السلام در ماتم او و برادران اعیانی او بیرون مدینه در بقیع می‌شد و در ماتم ایشان چنان ندبه و گریه می‌کرد که هر که از آنجا می‌گذشت گریان می‌گشت گریستن دوستان عجیبی نیست مروان بن الحکم که بزرگتر دشمنی بود خاندان نبوت را چون بر ام البنین عبور می‌کرد از اثر گریه او گریه می‌کرد و این اشعار از ام البنین در مرثیه حضرت ابو الفضل علیه السلام و دیگر پسرانش نقل شده یا مَنْ رَأَى الْعَبَّاسَ كَرَّ عَلَى جَمَاهِيرِ النَّقَدِ وَرَأَهُ مِنْ أَبْنَاءِ حَيْدَرَ كُلِّ لَيْثٍ ذِي لَيْدٍ أُثْبِتُ أَنْ ابْنِي أَصَيْبٍ بِرَأْسِهِ مَقْطُوعَ يَدٍ وَيَلِي عَلَى شَيْبِلِي أَمَالَ بِرَأْسِهِ ضَرْبُ الْعَمَدِ لَوْ كَانَ سَيْفُكَ فِي يَدَيْكَ لَمَا دَنَا مِنْهُ أَحَدٌ وَلَهَا أَيْضًا لَا تَدْعُونِي وَيُكِّ أُمَّ الْبَنِينَ تَدْكُرِينِي بِلِيُوثِ الْعَرِينِ كَأَنْتَ بَنُونَ لِي أَدْعَى بِهِمْ وَالْيَوْمَ أَضِيحْتُ وَلَا مِنْ بَيْنِ أَرْبَعَةٍ مِثْلُ نُسُورِ الرَّبِيِّ قَدْ وَاصِلُوا الْمَوْتَ بِقَطْعِ الْوَتِينِ تَنَازَعَ الْخِرْصَانُ أَشْلَاءَهُمْ فَكُلُّهُمْ أَمْسَى صَرِيحًا طَعِينًا يَا لَيْتَ شِعْرِي أَكَمَا أَخْبَرُوا بِأَنَّ عَبَّاسًا قَطِيعَ الْيَمِينِ

مطلب سوم در زیارات مخصوصه حضرت ابی عبد الله الحسین علیه السلام است

اشاره

و آن چند زیارت است

اول زیارت اول رجب و نیمه آن و نیمه شعبان است

از حضرت صادق علیه السلام روایت است که: هر که زیارت کند امام حسین علیه السلام را در روز اول ماه رجب البته حق تعالی بیمارزد او را و از ابن ابی نصر منقول است که: از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال کرد که در کدام وقت بهتر است که زیارت کنیم امام حسین علیه السلام را فرمود که در نصف رجب و نصف شعبان شیخ مفید و سید بن طاووس ذکر کرده‌اند که این زیارت که ذکر می‌شود برای روز اول رجب و شب نیمه شعبان است و لکن شهید علاوه کرده بر آن شب اول رجب و شب و روز نیمه رجب و روز نیمه شعبان را پس بحسب فرموده ایشان این زیارت برای شش وقت است و کیفیت آن زیارت این است هر گاه خواستی زیارت کنی ابا عبد الله الحسین علیه السلام را در این اوقات غسل کن و پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را بپوش و بایست بر در قبه مطهره آن حضرت رو به قبله و سلام کن بر جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله و بر امیر المؤمنین و بر حضرت فاطمه و بر امام حسن و امام حسین و بر باقی امامان صلوات الله علیهم أجمعین و بعد از این بیاید در اذن دخول زیارت عرفه کیفیت سلام کردن بر این بزرگواران پس داخل شو و بایست نزد ضریح مقدس و صد مرتبه بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ پس بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ

عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ [السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَابْنَ وَوَلِيِّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ وَابْنَ صَفِيهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ وَابْنَ حَبِيبِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَفِيرَ اللَّهِ وَابْنَ سَفِيرِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خازِنَ الْكِتَابِ الْمَسْطُورِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالرَّبُّورِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ الرَّحْمَنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَرِيكَ الْقُرْآنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ حِكْمَتِهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ [السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ حِطَّةِ الَّذِي مِنْ دَخَلِهِ كَانَ مِنَ الْمَأْمُونِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْيَةَ عِلْمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْضِعَ سِرِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَارَ اللَّهِ وَابْنَ نَارِهِ وَالْوِثْرَ الْمَوْتُورَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى الْأَزْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفَنَائِكَ وَأَنَاخَتْ بِرَحْلِكَ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي وَنَفْسِي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظَمْتَ الْمُصِيبَةَ وَجَلَّتْ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أُسِّسَتْ أَسْيَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ وَأَزَالَتْكُمْ عَنِ مَرَاتِبِكُمْ الَّتِي رَبَّبَكُمْ اللَّهُ فِيهَا بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي وَنَفْسِي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَشْهَدُ لَقَدْ أَفْشَعَرْتَ لِذِمَّتِكُمْ أَظْلَمَ الْعَرْشِ مَعَ أَظْلَمِ الْخَلَائِقِ وَبَكْتِكُمْ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَسَيِّكُنَّ الْجَنَانَ وَالْبَرَّ وَالْبَحْرَ صِلَى اللَّهِ عَلَيْكَ عِدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ لَبَيْتِكَ دَاعِيَ اللَّهِ إِنْ كَانَ لَمْ يُجِبْكَ يَدْنِي عِنْدَ اسْتِغَاثَتِكَ وَ لِسَانِي عِنْدَ اسْتِئْصَارِكَ فَقَدْ أَجَابَكَ قَلْبِي وَسَمِعِي وَبَصِيرِي سُبْحَانَ رَبَّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبَّنَا لَمَفْعُولًا أَشْهَدُ أَنَّكَ طَهَّرْتَ طَاهِرًا مُطَهَّرًا مِنْ طَهْرٍ طَاهِرٍ مُطَهَّرٍ طَهَّرْتَ وَطَهَّرْتَ بِكَ الْبِلَادَ وَطَهَّرْتَ أَرْضَ بَهَا [فِيهَا] وَطَهَّرْتَ حَرَمَكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ [قَدْ] أَمَرْتَ بِالْقِسْطِ وَالْعَدْلِ وَدَعَوْتَ إِلَيْهِمَا وَأَنَّكَ صَادِقٌ صِدْقٌ صَدَقْتَ فِيمَا دَعَوْتَ إِلَيْهِ وَأَنَّكَ نَارُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ اللَّهِ وَعَنْ جَدِّكَ رَسُولِ اللَّهِ وَعَنْ أَبِيكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنْ أَخِيكَ الْحَسَنِ وَنَصِيحَتِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَبَدْتَهُ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَجَزَاكَ اللَّهُ خَيْرَ جَزَاءِ السَّابِقِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ الرَّشِيدِ قَبِيلِ الْعَبْرَاتِ وَأَسِيرِ الْكُرْبَاتِ صَلَاةً نَامِيَةً زَاكِيَةً مُبَارَكَةً يَصْعَدُ أَوْلَاهَا وَلَا يَنْفَدُ آخِرُهَا أَفْضَلَ مَا صِلَيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ أَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ أَنْكَاهُ قَبْرِ مَطْهَرِ رَا بَبُوسِ وَ رُوى رَاسْتِ خُودِ رَا بَرِ قَبْرِ كُذَارِ وَ بَعْدَ از آن رُوى چَپِ رَا أَنْكَاهُ دُورِ قَبْرِ بَگَرْدِ وَ طُوافِ كُنْ وَ چَهارِ جَانِبِ قَبْرِ رَا بَبُوسِ شَيْخِ مَفِيدِ رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ فَرَمُودُهُ أَنْكَاهُ بَرُوبِهِ سَوى قَبْرِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ بَايَسْتِ نَزْدِ قَبْرِ آنِ جَنَابِ وَ بَگُوى: السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصُّدِّيقُ الطَّيِّبُ الرَّكِيُّ الْحَبِيبُ الْمَقْرُوبُ وَ ابْنَ رِيحَانَةِ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهِيدٍ مُحْتَسِبٍ وَ رَحْمَةً اللَّهِ وَ بَرَكَاتِهِ مَا أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَ أَشْرَفَ مُنْقَلَبَكَ أَشْهَدُ لَقَدْ شَكَرَ اللَّهُ سَعْيَكَ وَ أَجَزَلَ ثَوَابَكَ وَ أَحَقَّكَ بِالذُّرُوءِ الْعَالِيَةِ حَيْثُ الشَّرْفُ كُلُّ الشَّرْفِ [وَ فِي الْعُرْفِ السَّامِيَةِ] كَمَا مَنْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلِ وَ جَعَلَكَ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرُّجْسَ وَ طَهَّرَهُمْ تَطْهِيرًا صِلَاوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَ رَحْمَتُهُ اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ وَ رِضْوَانُهُ فَاشْفَعْ أَيُّهَا السَّيِّدُ الطَّاهِرُ إِلَى رَبِّكَ فِي حَيْطِ الْأَنْفَالِ عَنِ ظَهْرِي وَ تَخْفِيفِهَا عَنِّي وَ ارْحِمِ ذُلِّي وَ خُضُوعِي لِسُوكِ وَ لِلْسَّيِّدِ أَبِيكَ صَلِّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ يَا بَبُوسِ بِحَسْبَانِ خُودِ رَا بَرِ قَبْرِ وَ بَگُوى: زَادَ اللَّهُ فِي شَرَفِكُمْ فِي الْأَخِرَةِ كَمَا شَرَّفَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَ أَسْعِدْكُمْ كَمَا أَسْعَدَكُمْ بِكُمْ وَ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَعْلَامُ الدِّينِ وَ نُجُومُ الْعَالَمِينَ وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَتُهُ اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ بَبُوسِ رُوى كُنْ بِهِ سَوى شَهِدَا وَ بَگُوى: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ اللَّهِ وَ أَنْصَارَ رَسُولِهِ وَ أَنْصَارَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَ أَنْصَارَ فَاطِمَةَ وَ أَنْصَارَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ أَنْصَارَ الْإِسْلَامِ أَشْهَدُ [أَنَّكُمْ لَقَدْ نَصَحْتُمْ لِلَّهِ وَ جَاهَدْتُمْ فِي سَبِيلِهِ فَجَزَاكُمْ اللَّهُ عَنِ] مِنَ الْإِسْلَامِ وَ أَهْلِهِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ فُزْتُمْ وَ اللَّهُ فُوزًا عَظِيمًا يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ فُوزًا عَظِيمًا أَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُزْرَقُونَ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ الشُّهَدَاءُ وَ السُّعْدَاءُ وَ أَنَّكُمْ الْفَائِزُونَ فِي دَرَجَاتِ الْعُلَى وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ بَعْدَ از آن بازگرد و بیا نزدیک سر مبارک آن حضرت و نماز زیارت بکن و دعا کن برای خود و پدر و مادر خود و برای برادران مؤمن و بدان که سید بن طاووس برای حضرت علی اکبر و شهدا قدس الله ارواحهم زیارتی مشتمل بر اسامی آنها نقل کرده ما به ملاحظه اختصار و شیوع و اشتها آن آن را ذکر نمودیم

و آن زیارتی است که شیخ مفید رحمه الله علیه در مزار نقل کرده که از زیارات مخصوصه نصف رجب است که آن را غفیله می‌گویند یعنی نیمه رجب را غفیله می‌گویند نه زیارت را به سبب غفلت عامه مردم از فضیلت آن پس چون قصد کردی زیارت آن حضرت را در این وقت و آمدی در صحن شریف پس داخل شو یعنی در حرم مطهر و سه مرتبه بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ و بایست در نزد قبر منور و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا آلَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا صِفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا سَادَةَ السَّادَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا لِيُوثِ [عَلَى لِيُوثِ الْغَابَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا سِفْنَ النَّجَاهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ الْأَنْبِيَاءِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتِهِ] السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صِفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحِ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِسْمَاعِيلَ ذَبِيحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ عَلِيِّ الْمُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهِيدَ ابْنِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَتِيلَ ابْنِ الْقَتِيلِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ ابْنَ وَلِيِّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجْبَةَ اللَّهِ وَ ابْنَ حُجْبَتِهِ عَلَى خَلْقِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ رَزَنْتَ [وَ بَرَزْتَ بِوَالِدَيْكَ وَ جَاهِدْتَ عِدْوَكَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ تَشْمَعُ الْكَلَامَ وَ تَرُدُّ الْجَوَابَ وَ أَنَّكَ حَبِيبُ اللَّهِ وَ خَلِيلُهُ وَ نَجِيُّهُ وَ صَفِيُّهُ وَ ابْنُ صَفِيِّهِ يَا مَوْلَايَ] وَ ابْنَ مَوْلَايَ زُرْتُكَ مُشْتِاقًا فَكُنْ لِي شَفِيعًا إِلَى اللَّهِ يَا سَيِّدِي وَ اسْتَشْفِعْ إِلَى اللَّهِ بِحَدِّكَ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَ بِأَبِيكَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَ بِأُمِّكَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ أَلَا- لَعَنَ اللَّهُ قَاتِلِيكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ ظَالِمِيكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ سَالِيكَ وَ مُغْضَبِيكَ مِنَ الْأَوْلِيينَ وَ الْأَخْرِيينَ وَ صَدَّقَ اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَنْكَاهُ قَبْرِ مَطْهَرِ رَابِيوس و متوجه شو به سوی علی بن الحسین علیهما السلام و آن جناب را زیارت کن و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَ ابْنَ مَوْلَايَ لَعَنَ اللَّهُ قَاتِلِيكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ ظَالِمِيكَ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِزِيَارَتِكَ وَ بِمَحَبَّتِكَ وَ أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَعْدَائِكَ وَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ پس برو تا برسی به قبور شهدا رضوان الله عليهم پس بایست و بگو: السَّلَامُ عَلَى الْأَرْوَاحِ الْمُنِيخَةِ بِقَبْرِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا طَاهِرِينَ مِنَ الدَّنَسِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَهْدِيُونَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَبْرَارَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِيينَ بِقُبُورِكُمْ أَجْمَعِينَ جَمَعْنَا اللَّهُ وَ إِيَّاكُمْ فِي مُسْتَقَرِّ رَحْمَتِهِ وَ تَحْتِ عَرْشِهِ إِنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ بعد از آن برو به حرم عباس بن امیر المؤمنین علیهما السلام چون برسی به آنجا بایست بر درقه آن جناب و بگو: سَلَامُ اللَّهِ وَ سَلَامُ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ تا آخر زیارت آن حضرت که پیش از این گذشت

سوم زیارت نیمه شعبان است

بدان که احادیث بسیار در فضیلت زیارت آن حضرت در نیمه شعبان وارد شده است و بس است در این باب آنکه به چندین سند معتبر از حضرت امام زین العابدین و امام جعفر صادق علیهما السلام وارد شده که: هر که خواهد مصافحه کند با او صد و بیست و چهار هزار پیغمبر پس باید که زیارت کند قبر ابی عبد الله الحسین علیه السلام را در نیمه شعبان به درستی که ملائکه و ارواح پیغمبران رخصت می‌طلبند و به زیارت آن حضرت می‌آیند پس خوشا بحال آنکه مصافحه کند با ایشان و ایشان مصافحه کنند با او و با ایشانند پنج پیغمبر اولوا العزم نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد صلی الله علیه و آله و علیهم اجمعین راوی گفت پرسیدم که به چه سبب ایشان را اولوا العزم می‌نامند فرمود به جهت آنکه ایشان مبعوث شده‌اند به مشرق و مغرب و جن و انس و اما الفاظ زیارت پس دو نحو نقل شده: یکی همان زیارت است که برای اول رجب نقل شد دیگر زیارتی است که شیخ کفعمی در کتاب بلد الامین از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده: و آن زیارت چنین است: می‌ایستی نزد قبر آن حضرت و می‌گویی: الْحَمْدُ لِلَّهِ

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَالسَّلَامِ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الزَّكِيُّ أَوْدِعُكَ شَهَادَةً مَنِي لَكَ تُقَرَّبُنِي إِلَيْكَ فِي يَوْمِ شَفَاعَتِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُتِلْتَ وَ لَمْ تَمُتْ بَلْ بَرَجَاءِ حَيَاتِكَ حَيَّتْ قُلُوبُ شَتِيَعَتِكَ وَ بَضِيَاءِ نُورِكَ اهْتَدَى الطَّالِبُونَ إِلَيْكَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ نُورُ اللَّهِ الَّذِي لَمْ يُطْفَأْ وَ لَا يُطْفَأُ أَبَدًا وَ أَنَّكَ وَجْهُ اللَّهِ الَّذِي لَمْ يَهْلِكْ وَ لَا يَهْلِكُ أَبَدًا وَ أَشْهَدُ أَنَّ هَذِهِ الثُّوبَةُ تُؤْتِيكَ وَ هَذَا الْحَرَمَ حَرَمُكَ وَ هَذَا الْمَضْرَعُ مَضْرَعُ بَدَنِكَ لَا ذَلِيلَ وَ اللَّهُ مُعَزُّكَ وَ لَا مَغْلُوبَ وَ اللَّهُ نَاصِرُكَ هَذِهِ شَهَادَةٌ لِي عِنْدَكَ إِلَى يَوْمِ قَبْضِ رُوحِي بِحَضْرَتِكَ وَ السَّلَامِ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

چهارم زیارت شبهای قدر است

بدان که احادیث در فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام در ماه مبارک رمضان خصوص شب اول و نیمه و آخر آن و در خصوص شب قدر بسیار است و از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که: هر که زیارت کند امام حسین علیه السلام را در شب بیست و سوم ماه رمضان و آن شبی است که امید هست شب قدر باشد و در آن شب هر امر محکمی جدا و مقدر می شود مصافحه کنند با او روح بیست و چهار هزار ملک و پیغمبر که همه رخصت می طلبند از خدا در زیارت آن حضرت در این شب و در حدیث معتبر دیگر از حضرت صادق علیه السلام مروی است که: چون شب قدر می شود منادی از آسمان هفتم از بطنان عرش ندا می کند که حق تعالی آمرزید هر که را که به زیارت قبر حسین علیه السلام آمده و در روایت است که: هر که شب قدر نزد قبر آن حضرت باشد و دو رکعت نماز گزارد نزد آن حضرت یا آنچه که میسر شود و از حق تعالی سؤال کند بهشت را و پناه برد از آتش حق تعالی به او عطا فرماید سؤال او را و پناه دهد او را از آتش و ابن قولویه از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که: هر که زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را در ماه رمضان و بمیرد در راه زیارت از برای او عرض و حسابی نخواهد بود و به او بگویند که داخل بهشت شو بدون خوف و بیم و اما الفاظی که زیارت کرده می شود حضرت امام حسین علیه السلام به آن در ليله قدر پس چنان است که شیخ و مفید و محمد بن المشهدی و ابن طاووس و شهید رحمهم الله در کتب مزار ذکر نموده‌اند و آن زیارت را مختص به این شب و عیدین یعنی روز عید فطر و قربان قرار داده‌اند و شیخ محمد بن المشهدی به اسناد معتبر خود آن را از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده: و گفته که آن حضرت فرمودند وقتی که اراده کردی زیارت کنی ابی عبد الله الحسین علیه السلام را پس برو به مشهد آن حضرت بعد از آنکه غسل کرده باشی و پوشیده باشی پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را پس چون ایستادی نزد قبر آن حضرت پس روی خود را به جانب آن حضرت کن و قبله را میان دو کتف خود قرار ده و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الصَّدِيقَةِ الطَّاهِرَةِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ تَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقًّا تِلَاوَتِهِ وَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَ صَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِبًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ أَشْهَدُ أَنَّ الَّذِينَ خَالَفُوكَ وَ حَارَبُوكَ وَ الَّذِينَ خَذَلُوكَ وَ الَّذِينَ قَتَلُوكَ مَلْعُونُونَ عَلَى لِسَانِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَ قَدْ حَابَ مَنْ افْتَرَى لَعَنَ اللَّهُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ وَ ضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ أَتَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مُؤَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ مُشْتَبِرًا بِالْهُدَى الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ عَارِفًا بِضَلَالِهِ مَنْ خَالَفَكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ پس بجسبان خود را بر قبر و روی خود را بر آن گذار پس می روی به جانب سر مقدس و می گویی: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ سَيِّمَائِهِ صَلَّيَ اللَّهُ عَلَى رُوحِكَ الطَّيِّبِ وَ جَسَدِكَ الطَّاهِرِ وَ عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا مَوْلَايَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ پس بجسبان خود را به قبر و بوس آن را و بگذار صورت خود را بر آن و بگرد به جانب سر پس دو رکعت نماز زیارت گزار و نماز کن بعد از آن دو رکعت آنچه میسر شود ترا پس از آن برو به سمت پا و زیارت کن علی بن الحسین علیهما السلام را و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَ ابْنَ مَوْلَايَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَ

لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَ ضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْبَالِغَ وَ دَعَا كُنْ بِهٖ اَنْجَحَ مِیْ خَوَاهِیْ پَس زِیَارَتِ كُنْ شَهْدَا رَا دَر حَالِیْ كِه مِیْل كُنِیْ اَز سَمْتِ پَا بِهٖ طَرَفِ قَبْلِهٖ پَس بَگُو: السَّلَامُ عَلَیْكُمْ اَیُّهَا الصَّدِیْقُونَ السَّلَامُ عَلَیْكُمْ اَیُّهَا الشُّهَدَاءُ الصَّابِرُونَ اَشْهَدُ اَنْكُمْ جَاهَدْتُمْ فِی سَبِیْلِ اللّٰهِ وَ صَبَرْتُمْ عَلٰی الْمَاذِیْ فِی جَنْبِ اللّٰهِ وَ نَصَحْتُمْ لِلّٰهِ وَ لِرَسُوْلِهِ حَتّٰی اَتَاكُمْ الْیَقِیْنَ اَشْهَدُ اَنْكُمْ اَحْیَاءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ فَجَزَاكُمْ اللّٰهُ عَنِ الْاِسْلَامِ وَ اَهْلِهٖ اَفْضَلَ جَزَاءِ الْمُحْسِنِیْنَ وَ جَمَعَ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكُمْ فِی مَحَلِّ النِّعَمِ پَس مِی رُوِیْ بِهٖ زِیَارَتِ عَبَّاسِ بْنِ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ عَلَیْهِ السَّلَامِ هَمِیْنَكِهٖ رَسِیْدِیْ اَنْجَا وَ اِیْسْتَادِیْ نَزْدِ اَنْ جَنَابِ بَگُو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا اَبْنَ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ السَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُطِیْعُ لِلّٰهِ وَ لِرَسُوْلِهِ اَشْهَدُ اَنْكَ قَدْ [جَاهَدْتَ وَ] نَصَحْتَ وَ صَبَرْتَ حَتّٰی اَتَاكَ الْیَقِیْنَ لَعَنَ اللّٰهُ الظَّالِمِیْنَ لَكُمْ مِنَ الْمَاوَلِیْنَ وَ الْمَاخِرِیْنَ وَ اَلْحَقَّهُمْ بِدَرْكِ الْجَحِیْمِ پَس نَمَازِ تَطَوُّعِ كُنْدِ دَر مَسْجِدِ اَنْ جَنَابِ هَر چِه خَوَاهِدِ وَ بِیْرُونَ رُوْدِ

پنجم زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است در عید فطر و قربان

به سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که در یک شب از سه شب قبر امام حسین علیه السلام را زیارت کند گناهان گذشته و آینده‌اش آمرزیده شود شب عید فطر یا شب عید اضحی یا شب نیمه شعبان و به روایت معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام منقول است که فرمود: سه شب است که هر که زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را در آن شبها گناهان گذشته و آینده‌اش آمرزیده شود شب نصف شعبان و شب بیست و سوم ماه رمضان و شب عید یعنی شب عید فطر و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: کسی که زیارت کند امام حسین علیه السلام را در شب نیمه شعبان و شب عید فطر و شب عرفه در یک سال بنویسد حق تعالی برای او هزار حج مبرور و هزار عمره مقبوله و برآورد از برای او هزار حاجت دنیا و آخرت و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مروی است که: هر که شب عرفه در زمین کربلا باشد و بماند آنجا تا زیارت روز عید کند و برگردد نگاه دارد حق تعالی او را از شر آن سال بدان که علما از برای این دو عید شریف دو زیارت نقل کرده‌اند یکی زیارت سابقه که به جهت لیالی قدر ذکر شد و دیگر این زیارت است و از کلمات ایشان ظاهر می‌شود که زیارت سابقه مال روزهای عیدین است و این زیارت مال شبهای عیدین فرموده‌اند چون اراده کنی زیارت آن حضرت را در این دو شب پس بایست بر در قبه مطهره و نظر بیفکن به جانب قبر و بگو به جهت استیذان یا مؤلای یا ابا عبید الله یا ابن رسول الله عبیدک و ابن امتیک الدلیل بین یدیک و المصیر عر فی علو قدرک و المعترف بحقک جاءک مشیتجیرا بک قاصدا الی حرمک متوججا الی مقامک متوسلا الی الله تعالی بک ا اذخل یا مؤلای ا اذخل یا ولی الله ا اذخل یا ملائکة الله المحدثین بهذا الحرم المقیمین فی هذا المشهد پس اگر دلت خاشع شد و چشمت گریان شد داخل شو و مقدم دار پای راست را بر پای چپ و بگو: بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَ فِی سَبِیْلِ اللّٰهِ وَ عَلٰی مَلِئَةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ اللّٰهُمَّ اَنْزِلْنِیْ مُنْزَلًا- مُبَارَكًا وَ اَنْتَ خَیْرُ الْمُنْزَلِیْنَ پَس بَگُو: اللّٰهُ اَكْبَرُ كَثِیْرًا وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثِیْرًا وَ سُبْحَانَ اللّٰهِ بُكْرَةً وَ اَصْبَحًا وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْمَاجِدِ الْاَحَدِ الْمُتَفَضَّلِ الْمَنَّانِ الْمُتَطَوَّلِ الْحَنَّانِ الَّذِیْ مِنْ تَطَوُّلِهِ سَهَّلَ لِیْ زِیَارَةَ مَوْلَایْ بِاِحْسَانِهِ وَ لَمْ یَجْعَلْنِیْ عَنْ زِیَارَتِهِ مَمْنُوعًا وَ لَا عَنْ ذِمَّتِهِ مِدْفُوعًا بَلْ تَطَوَّلَ وَ مَنَحَ پَس دَاخِلِ شُو وَ چُونِ بِهٖ مِیَانِ رُوضِهٖ رَسِیْدِیْ بَایْسْتِ مَحَازِیْ قَبْرِ مَطْهَرِ بَا حَالِ خُضُوعِ وَ گَرِیْهِ وَ تَضَرُّعِ وَ بَگُو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَاْرَثَ اَدَمَ صِفْوَةَ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَاْرَثَ نُوحَ اَمِیْنَ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَاْرَثَ اِبْرَاهِیْمَ خَلِیْلِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَاْرَثَ مُوسٰی كَلِیْمِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَاْرَثَ عِیْسٰی رُوْحِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَاْرَثَ مُحَمَّدٍ صَلَی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ اٰلِهٖ حَبِیْبِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَاْرَثَ عَلِیِّ حُجَّجَةَ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْوَصِیُّ الْبُرِّ التَّقِیُّ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ثَارَ اللّٰهِ وَ اَبْنَ ثَارِهِ وَ الْوَثْرَ الْمُوْتُوْرَ اَشْهَدُ اَنْكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ اَتَيْتَ الرِّكَاهَ وَ اَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ جَاهَدْتَ فِی اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتّٰی اَسْتَبِیْحَ حَرَمُكَ وَ قُتِلْتَ مَطْلُومًا پَس بَایْسْتِ دَر نَزْدِ سَرِ مَقْدَسِ بَا دَلِ خَاشِعِ وَ چَشْمِ گَرِیَانِ وَ بَگُو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا اَبْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا اَبْنَ سَیِّدِ الْوَصِیَّةِیْنَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا اَبْنَ فَاطِمَةَ [الزَّهْرَاءِ] سَیِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِیْنَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا

بَطَلَ الْمُسْلِمِينَ يَا مُوَلَايَ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَضْيَالِ الشَّامِخَةِ وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تَنْجَسَكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا وَلَمْ تُلِسْكَ [مِنْ مَذَلَهَمَاتٍ يُبَاهِيهَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَأَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبُرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمُهْدِيُّ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَنْعَمَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَأَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا پَس بِحَسَبَانِ خُود رَا به قبر و بگو: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ يَا مُوَلَايَ أَنَا مُوَالٌ لَوْلِيكُمْ وَمَعَادٍ لِعِدْوِكُمْ وَأَنَا بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَيَا بَابَكُمْ مُوقِنٌ بِسُرَائِعِ دِينِي وَ خَوَاتِيمِ عَمَلِي وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سَلَّمَ وَأَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ يَا مُوَلَايَ أَتَيْتُكَ خَائِفًا فَا مَنَى وَأَتَيْتُكَ مُسْتَجِيرًا فَاجْزِنِي وَأَتَيْتُكَ فَاقْرَأْ عَلَيَّ يَا مُوَلَايَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ التَّالِي لِكِتَابِ اللَّهِ وَأَمِينُ اللَّهِ الدَّاعِي إِلَى اللَّهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظُ بِالْحَسَنِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمْتِكَ [وَأُمَّةً قَتَلْتِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَخَرَضَتْ بِه پَس دُو رَكَعَتِ نَمَازِ نَزْدِ سِرِّ آن حَضْرَتِ بَكْنَ وَ چُونِ سَلَامِ كَفْتِي بَگو: اللَّهُمَّ إِنِّي لَكَ صَلِيْتُ وَ لَكَ رَكَعَتْ وَ لَكَ سَجْدَتْ وَ خِدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ فَإِنَّهُ لَا تَجُوزُ الصَّلَاةُ وَ الرَّكُوعُ وَ السُّجُودُ إِلَّا لَكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَلْبِعْهُمُ عَنِّي [أَفْضَلَ السَّلَامِ وَ التَّحِيَّةَ وَ ارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمْ السَّلَامَ اللَّهُمَّ وَ هَاتَانِ الرَّكَعَتَانِ هِدْيَةٌ مِنِّي إِلَى سَيِّدِي الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ تَقَبَّلْهُمَا مِنِّي وَ اجْزِنِي عَلَيْهِمَا أَفْضَلَ أَمَلِي وَ رَجَائِي فِيكَ وَ فِي وَ لِيِّكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ پَس بِحَسَبَانِ خُودِ رَا بِرِ قَبْرِ وَ بَبُوسِ آن رَا وَ بَگو: السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ قَتِيلِ الْعَبْرَاتِ وَ أَمِيرِ الْكُرْبَاتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ وَ لِيِّكَ وَ ابْنُ وَ لِيِّكَ وَ صَيْفِيكَ الثَّابِتُ بِحَقِّكَ أَكْرَمْتَهُ بِكَرَامَتِكَ وَ خَتَمْتَهُ لَهُ بِالشَّهَادَةِ وَ جَعَلْتَهُ سَيِّدًا مِنَ السَّادَةِ وَ قَائِدًا مِنَ الْقَادَةِ وَ أَكْرَمْتَهُ بِطَيْبِ الْوِلَادَةِ وَ أَعْطَيْتَهُ مَوَارِيثَ الْأَنْبِيَاءِ وَ جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ فَأَعْدَرَ فِي الدُّعَاءِ وَ مَنَعَ النَّصِيحَةَ وَ يَذَلَّ مُهَجَّتَهُ فِيكَ حَتَّى اسْتَيْقَذَ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَ خَيْرَهُ [وَ خَيْرِيهِ] الصَّلَاةِ وَ قَدْ تَوَازَرَ عَلَيْهِ مِنْ عَرَّتِهِ الدُّنْيَا وَ بَاعَ حِطْلَهُ مِنَ الْبَآخِرَةِ بِالْمَآدَنِيِّ وَ تَرَدَّى فِي هَوَاهُ وَ اسْتَخْطَكَ وَ اسْتَخْطَ نَبِيَّكَ وَ أَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أُولَى الشُّقَاقِ وَ النَّصَاقِ وَ حَمَلَهُ الْمَؤَازِرِ الْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارَ فَجَاهَدَهُمْ فِيكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا مُقْبِلًا غَيْرَ مُدْبِرٍ لَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَائِمٌ حَتَّى سَفِكَ فِي طَاعَتِكَ دَمَهُ وَ اسْتَبِيحَ حَرِيمَةَ اللَّهِ الْعُنُومَ لَعْنَا وَيْلًا وَ عَذَّبَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا پَس بَكَرْدِ بَه جَانِبِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامِ وَ آن جَنْبِ دِر طَرْفِ پَایِ مِبَارَكِ حَضْرَتِ حَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامِ اسْتِ پَس بَگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَ لِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ حَاتِمِ النَّبِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَظْلُومُ الشَّهِيدُ يَا بِي أَنْتَ وَ أُمِّي عَشْتُ سَعِيدًا وَ قَتَلْتُ مَظْلُومًا شَهِيدًا پَس رُو كَنِ بَه سُوِي قُبُورِ شَهِدَا رِضْوَانِ اللَّهِ عَلَيْهِمُ وَ بَگو: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الدَّابُّونَ عَن تَوْحِيدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ يَا بِي أَنْتُمْ وَ أُمِّي فَرْزَتُمْ فُوزَا عَظِيمًا پَس بَرُو بَه مَشْهَدِ عَبَّاسِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامِ وَ بَايَسْتُ نَزْدِ ضَرْيَحِ شَرِيفِ آن جَنْبِ وَ بَگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ وَ الصَّدِيقُ الْمُوَاسِي أَشْهَدُ أَنَّكَ آمَنْتَ بِاللَّهِ وَ نَصَرْتَهُ ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَ دَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ اللَّهِ وَ وَاسَيْتَ بِنَفْسِكَ فَعَلَيْكَ مِنَ اللَّهِ أَفْضَلُ التَّحِيَّةِ وَ السَّلَامِ پَس بِحَسَبَانِ خُودِ رَا به قبر و بگو: يَا بِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا نَاصِرَ دِينِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاصِرَ الْحُسَيْنِ الصَّدِيقِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاصِرَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ عَلَيْكَ مِنِّي السَّلَامُ مَا بَقِيَتْ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ پَس نَمَازِ كَنِ دِر نَزْدِ سِرِّ آن حَضْرَتِ دُو رَكَعَتِ وَ بَگو بَعْدِ از آن أَنْچِه رَا كِه مِي كَفْتِي دِر نَزْدِ سِرِّ حَضْرَتِ حَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامِ يَعْنِي بِخَوَانِ دَعَايِ اللَّهِمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ ... الخ پَس بِرَكَرْدِ بَه سُوِي مَشْهَدِ حَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامِ وَ بَمَانِ دِر نَزْدِ آن حَضْرَتِ أَنْچِه خَوَاهِي مَگر آنكِه مَسْتَحَبِ اسْتِ أَنْجَا رَا مَكَانِ بَيْتُوتِه يَعْنِي خَوَابِگَاهَ قَرَارِ نَدَهِي وَ چُونِ خَوَاهِي وَ دَاعِ كِنِي آن حَضْرَتِ رَا بَايَسْتُ دِر نَزْدِ سِرِّ وَ كَرِبِه كَنِ وَ بَگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُوَلَايَ سَلَامٌ مُودِعٌ لَا قَالٍ وَ لَا سِيْمٌ فَإِنْ أَنْصَرَفَ فَلَا عَن مَلَائِهِ وَ إِنْ أَقِمَ فَلَا عَن سُوءِ ظَنِّ بِيمَا وَعَدَ اللَّهُ الصَّابِرِينَ يَا مُوَلَايَ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكَ وَ رَزَقْنِي الْعُودَ إِلَيْكَ وَ الْمَقَامَ [الْمَقَامَ فِي حَرَمِكَ وَ الْكُؤْنَ فِي مَشْهَدِكَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ پَس بِبُوسِ ضَرْيَحِ رَا وَ جَمِيعِ بَدَنِ خُودِ رَا بِرِ آن بِمَالِ بَه دِرْسْتِي كِه آن بَاعَثِ أَمَانِ وَ حَرَزِ تُو اسْتِ وَ بِيرونِ بَرُو از نَزْدِ آن حَضْرَتِ بَه طُورِي كِه رُويِتِ بَه جَانِبِ قَبْرِ بَاشَدِ وَ پِشْتِ بَرِ او مَكْنِ وَ بَگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ الْمَقَامِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَرِيكَ الْقُرْآنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ الْخِصَامِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَفِينَةَ النَّجَاةِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَلَائِكَةَ رَبِّي

الْمُقِيمِينَ فِي هَذَا الْحَرَمِ السَّلَامِ عَلَيْكَ أَيُّدًا مِمَّا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَبَكَوْا: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس برو بیرون و سید بن طاووس و محمد بن المشهدی گفته‌اند پس در وقتی که چنین کردی مثل کسی مانی که زیارت کرده خدا را در عرش

ششم زیارت امام حسین علیه السلام در روز عرفه است

بدان که آنچه از اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام در باب زیارت عرفه رسیده از کثرت اخبار و بسیاری فضیلت و ثواب زیاده از آن است که احصا شود و ما به جهت تشویق زائرین به ذکر چند حدیث اکتفا می‌نماییم به سند معتبر از بشیر دهان منقول است که گفت: عرض کردم به خدمت حضرت صادق علیه السلام که گاه هست حج از من فوت می‌شود و روز عرفه را نزد قبر امام حسین علیه السلام می‌گذرانم فرمود که نیک می‌کنی ای بشیر هر مؤمنی که به زیارت قبر امام حسین علیه السلام برود با شناسایی حق آن حضرت در غیر روز عید نوشته شود برای او ثواب بیست حج و بیست عمره مبروره مقبوله و بیست جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند آن حضرت را در روز عید بنویسد حق تعالی برای او ثواب صد حج و صد عمره و صد جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند آن حضرت را در روز عرفه با معرفت حق آن حضرت نوشته شود برای او ثواب هزار حج و هزار عمره پسندیده مقبوله و هزار جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل گفتم کجا حاصل می‌شود برای من ثواب موقف عرفات پس آن حضرت نظر کرد به سوی من مانند کسی که خشمناک باشد و فرمود که ای بشیر هر گاه مؤمنی برود به زیارت قبر امام حسین علیه السلام در روز عرفه و غسل کند در نهر فرات پس متوجه شود به سوی قبر آن حضرت بنویسد حق تعالی از برای او به هر گامی که برمی‌دارد حجی که با همه مناسک به عمل آورده باشد و چنین گمان دارم که فرمود و عمره [غزوه و در احادیث کثیره بسیار معتبره وارد شده که: حق تعالی در روز عرفه اول نظر رحمت به سوی زائران قبر حسین علیه السلام می‌افکند پیش از آنکه نظر به اهل موقف عرفات کند و در حدیث معتبر از رفاعه منقول است که: حضرت صادق علیه السلام به من فرمود که امسال حج کردی گفتم فدایت شوم زری نداشتم که به حج روم و لکن عرفه را نزد قبر امام حسین علیه السلام گذرانیدم فرمود که ای رفاعه هیچ کوتاهی نکردی از آنچه اهل منی در آن بودند اگر نه این بود که کراهت دارم که مردم ترک حج کنند هر آینه حدیثی برای تو می‌گفتم که هرگز ترک زیارت قبر آن حضرت نکنی پس ساعتی ساکت شد و بعد از آن فرمود که خبر داد مرا پدرم که هر که بیرون رود به سوی قبر امام حسین علیه السلام و عارف به حق آن حضرت باشد و با تکبر نرود همراه او می‌شوند هزار ملک از جانب راست و هزار ملک از جانب چپ و نوشته شود برای او ثواب هزار حج و هزار عمره که با پیغمبر یا وصی پیغمبر کرده باشد و اما کیفیت زیارت آن حضرت پس چنان است که علمای اجله و رؤسای مذهب و ملت فرموده‌اند چون خواستی آن حضرت را در این روز زیارت کنی پس اگر ممکن شد ترا که از فرات غسل کنی چنان کن و اگر نه از هر آبی که ترا ممکن باشد و پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را بپوش و قصد زیارت آن حضرت کن در حالتی که به آرامی و وقار و تأنی باشی پس چون به در حایر برسی بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ وَ بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبَّنَا بِالْحَقِّ السَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامِ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامِ عَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامِ عَلَى الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ السَّلَامِ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ السَّلَامِ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ السَّلَامِ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ السَّلَامِ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ السَّلَامِ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى السَّلَامِ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ السَّلَامِ عَلَى عَلِيِّ السَّلَامِ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ السَّلَامِ عَلَى الْخَلْفِ الصَّالِحِ الْمُتَنَطِّرِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ عَبْدُكَ وَ ابْنُ عَبْدِكَ وَ ابْنُ أُمَّتِكَ الْمُؤَدَى لِعِبَادِكَ اسْتَجَارَ بِمَشْهَدِكَ وَ تَقَرَّبَ إِلَيَّ اللَّهُ بِقَضَائِكَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانِي

لَوْلَا يَتِيكَ وَخَصَّنِي بِبِرَارَتِكَ وَ سَهَّلَ لِي قَصْدَكَ پس داخل روزه شو و بایست محاذی سر و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحِ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ مُحَمَّدِ الْمُضِطَّفَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ عَلِيِّ الْمُتَرْضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَارَ اللَّهِ وَ ابْنَ ثَارِهِ وَ الْوَثْرَ الْمُؤْتَوْرَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ أَطَعْتَ اللَّهَ حَيْثُ أَتَاكَ الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلْتِكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمْتِكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضَعَتْ بِهِ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَشْهَدُ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ وَ أَنْبِيَآءَهُ وَ رُسُلَهُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَ بِأَيَابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِينِي وَ خَوَاتِيمِ عَمَلِي [وَ مُنْقَلَبِي إِلَى رَبِّي فَصَلِّوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَ عَلَى أَجْسَادِكُمْ وَ عَلَى شَاهِدِكُمْ وَ عَلَى غَائِبِكُمْ وَ ظَاهِرِكُمْ وَ بَاطِنِكُمْ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَ ابْنَ إِمَامِ الْمُتَّقِينَ وَ ابْنَ قَاتِلِ الْعُرَى الْمُحْجَلِينَ إِلَى جَنَاتِ النَّعِيمِ وَ كَيْفَ لَا تَكُونُ كَذَلِكَ وَ أَنْتَ بَابُ الْهُدَى وَ إِمَامُ التَّقَى وَ الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَ الْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَ خَامِسُ أَصْحَابِ [أَهْلِ الْكِسَاءِ غَدَّتْكَ يَدُ الرَّحْمَةِ وَ رُضِعَتْ] رُضِعَتْ مِنْ ثَدْيِ الْإِيمَانِ وَ رُبِّيتَ فِي حِجْرِ الْإِسْلَامِ فَالْتَفُسُ غَيْرُ رَاضِيَةٍ بِفِرَاقِكَ وَ لَا شَاكَةَ فِي حَيَاتِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَ عَلَى آبَائِكَ وَ أَبْنَائِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَدْرَ رِيعِ الْعَبْرَةِ السَّكَايَةِ وَ قَرِينَ الْمَصِيبَةِ الرَّائِيَةِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْمَحَارِمَ [وَ أَنْتَهَكْتَ فِيكَ حُزْمَةَ الْإِسْلَامِ فَقَتَلْتَ صِلَى اللَّهِ عَلَيْكَ مَقْهُورًا وَ أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ صِلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِكَ مُؤْتَوْرًا وَ أَصْبَحَ كِتَابُ اللَّهِ بِفَقْدِكَ مَهْجُورًا السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى حَيْدِكَ وَ أَبِيكَ وَ أُمِّكَ وَ أَحْيِكَ وَ عَلَى الْأَيْمَةِ مِنْ بَيْنِكَ وَ عَلَى الْمُسْتَشْهِدِينَ مَعَكَ وَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْخَائِفِينَ بِقَبْرِكَ وَ الشَّاهِدِينَ لِزُورَارِكَ الْمُؤْمِنِينَ بِالْقَبُولِ عَلَى دُعَاءِ شَيْعَتِكَ وَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظَمْتَ الرَّزِيَةَ وَ جَلَّتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسْرَجَتْ وَ أَلْجَمَتْ وَ تَهَيَّأَتْ لِفِتْنَاتِكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ قَصَيْدَتْ حَرَمَكَ وَ آتَيْتَ مَشْهَدَكَ أَسْأَلُ اللَّهَ بِالشَّانِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُ وَ بِالْمَحَلِّ الَّذِي لَكَ لَمَدِيهِ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ يُجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ بِمَنِّهِ وَ جُودِهِ وَ كَرَمِهِ پس بپوس ضریح را پس دو رکعت نماز کن در بالای سر و در این دو رکعت هر سوره که می خواهی بخوان و چون فارغ شدی بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ وَ رَكَعْتُ وَ سَجَدْتُ لَكَ وَ حَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لِأَنَّ الصَّلَاةَ وَ الرُّكُوعَ وَ السُّجُودَ لَا تَكُونُ إِلَّا لَكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أبلغهم عني أفضل التحية و السلام و اردد علي منهم التحية و السلام اللهم و هاتان الركتتان هديئة مني إلى مولاي و سيدي و إمامي الحسين بن علي عليهما السلام اللهم صل على محمد و آل محمد و تقبل ذلك مني و اجزني على ذلك أفضل أملي و رجائي فيك و في وليك يا أرحم الراحمين پس برخیز و برو به سوی پای مبارک حضرت حسین علیه السلام و زیارت کن علی بن الحسین علیهما السلام را و سر آن جناب در نزد پای ابی عبد الله علیه السلام است پس بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ ابْنَ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَظْلُومُ ابْنَ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلْتِكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمْتِكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضَعَتْ بِهِ [السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ ابْنَ وَلِيِّهِ لَقَدْ عَظَمْتَ الْمُصِيبَةَ وَ جَلَّتِ الرَّزِيَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَ عَلَى جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلْتِكَ وَ أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْكَ مِنْهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ پس توجه کن به جانب شهدا و زیارت کن ایشان را و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَ أَحِبَّاءَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَضْيَاءَ اللَّهِ وَ أَوْدَاءَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ وَ أَنْصَارَ نَبِيِّهِ وَ أَنْصَارَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ أَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ الْوَلِيِّ النَّاصِحِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحَسَنِ الشَّهِيدِ الْمَظْلُومِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ بِأَبِي أَنْتُمْ وَ أُمِّي طِبْتُمْ وَ طَابَتِ الْأَرْضُ الَّتِي فِيهَا دُفِنْتُمْ وَ فُرْتُمْ وَ اللَّهُ فَوْزًا عَظِيمًا يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ مَعَكُمْ فِي الْجَنَانِ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ وَ حَسَنَ أَوْلِيَّكَ وَ رَفِيقًا وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ پس برگرد به جانب سر امام حسین علیه السلام و بسیار دعا کن از برای خود و از برای اهل و عیال و برادران مؤمن خود و

سید بن طاووس و شهید فرموده‌اند پس برو به مشهد جناب عباس رضی الله عنه همین که رسیدی به آنجا بایست نزد قبر آن جناب و بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَبَا الْفَضْلِ الْعَبَّاسِ ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ أَوَّلِ الْقَوْمِ إِسْلَامًا وَأَقْدَمِهِمْ إِيمَانًا وَأَقْوَمِهِمْ بِدِينِ اللَّهِ وَأَحْوَطِهِمْ عَلَى الْإِسْلَامِ أَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتَ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَخِيكَ فَنِعْمَ الْأَخُ الْمُؤَاسِي فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْمُحَارِمَ وَ انْتَهَكَتْ فِي قَتْلِكَ حُرْمَةَ الْإِسْلَامِ فَنِعْمَ الْأَخُ الصَّابِرُ الْمُجَاهِدُ الْمُحَامِي النَّاصِرُ وَالْأَخُ الدَّافِعُ عَنْ أَخِيهِ الْمُجِيبُ إِلَى طَاعَةِ رَبِّهِ الرَّاعِبُ فِيمَا زَهَدَ فِيهِ غَيْرُهُ مِنَ الثَّوَابِ الْجَزِيلِ وَ الثَّنَاءِ الْجَمِيلِ وَ أَلْحَقَكَ اللَّهُ بِدَرَجَةِ آبَائِكَ فِي دَارِ النِّعِيمِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ پس بیفکن خود را بر قبر و بگو: اللَّهُمَّ لَكَ تَعَرَّضْتُ وَ لِرِيزَارَةِ أَوْلِيَائِكَ قَصَدْتُ رَغْبَةً فِي ثَوَابِكَ وَ رَجَاءً لِمَغْفِرَتِكَ وَ جَزِيلَ إِحْسَانِكَ فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ رِزْقِي بِهِمْ دَارًا وَ عَيْشِي بِهِمْ قَارًا وَ زِيَارَتِي بِهِمْ مَقْبُولَةً وَ ذَنْبِي بِهِمْ مَغْفُورًا وَ أَقْلِبْنِي بِهِمْ مُفْلِحًا مُنْجِحًا مُسْتَجَابًا دُعَائِي بِأَفْضَلِ مَا يَنْقَلِبُ بِهِ أَحَدٌ مِنْ زُورَاهِ وَ الْقَاصِدِينَ إِلَيْهِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس بوس ضریح را و نماز گزار نزد آن حضرت نماز زیارت و آنچه خواسته باشی و چون خواستی وداع کنی آن حضرت را بگو آنچه را که از پیش ذکر کردیم در وداع آن حضرت

هفتم زیارت عاشورا است

اشاره

بدان که زیارات منقوله در روز عاشورا چند زیارت است و ما در اینجا به ملاحظه اختصار به ذکر دو زیارت اکتفا می‌کنیم و در باب دوم در اعمال روز عاشورا نیز زیارتی نقل کردیم با مطالبی که مناسب با این مقام است و اما آن دو زیارت

اول زیارت عاشوراء معروفه است

زیارت عاشوراء

که خوانده می‌شود از نزدیک و دور و شرح آن چنانکه شیخ ابو جعفر طوسی در مصباح ذکر فرموده چنین است روایت کرده محمد بن اسمعیل بن بزیع از صالح بن عقبه از پدرش از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که فرمود: هر که زیارت کند حسین بن علی علیهما السلام را در روز دهم محرم تا آنکه نزد قبر آن حضرت گریان شود ملاقات کند خدا را در روز قیامت با ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره و دو هزار جهاد که ثواب آنها مثل ثواب کسی باشد که حج و عمره و جهاد کند در خدمت رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمه طاهرین علیهم السلام راوی گفت گفتم فدایت شوم چه ثواب است از برای کسی که بوده باشد در شهرهای دور از کربلا و ممکن نباشد او را رفتن به سوی قبر آن حضرت در مثل این روز فرمود هر گاه چنین باشد بیرون رود به سوی صحرا یا بالا رود بر بام بلندی در خانه خود و اشاره کند به سوی آن حضرت به سلام و جهد کند در نفرین کردن بر قاتلین آن حضرت و بعد از آن دو رکعت نماز کند و بکند این کار را در اوایل روز پیش از زوال آفتاب پس ندبه کند بر حسین علیه السلام و بگرید بر او و امر کند کسانی را که در خانه‌اش هستند هر گاه از ایشان تقیه نمی‌کند به گریستن بر آن حضرت و برپا دارد در خانه خود مصیبتی به اظهار کردن جزع بر آن حضرت و تعزیت بگویند یکدیگر را به مصیبت ایشان به حسین علیه السلام و من ضامنم برای ایشان بر خدا هر گاه بیاورند این عمل را جمیع آن ثوابها را گفتم فدای تو شوم ضامن می‌شوی این ثوابها را برای ایشان و کفیل می‌شوی این ثوابها را فرمود که بلی من ضامنم و کفیلم از برای کسی که این عمل را به جا آورد گفتم که چگونه یکدیگر را تعزیت بگویند فرمود که می‌گویند: أَعْظَمَ اللَّهُ أُجُورَنَا بِمُصَابِنَا بِالْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ جَعَلْنَا وَإِيَّاكُمْ مِنَ الطَّالِبِينَ بِثَارِهِ مَعَ وَلِيِّهِ الْإِمَامِ

اللَّهُ بِحَقِّكَمَ وَبِالشَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ أَنْ يُعْطِيَنِي بِمُصَابِي بِكُمْ أَفْضَلَ مَا يُعْطِي مُصَابَا بِمُصَابِيَّتِهِ مُصَبِّهٌ مَا أَعْظَمَهَا وَأَعْظَمَ رَزِيَّتَهَا فِي
 الْإِسْلَامِ وَفِي جَمِيعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ [اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا مِمَّنْ تَنَالُهُ مِنْكَ صَلَوَاتُ وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ اللَّهُمَّ اجْعَلْ
 مَخِيأَى مَخِيأَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَمَاتِي مَمَاتِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتَ بِهِ [فِيهِ بَنُو أُمَيَّةَ وَابْنُ آكَلَهُ الْأَكْبَادِ اللَّعِينُ
 ابْنُ اللَّعِينِ عَلَى [لِسَانِكَ وَ لِسَانِ نَبِيِّكَ [صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَ مَوْقِفٍ وَقَفَ فِيهِ نَبِيِّكَ [صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ الْعَنْ
 أَبَا سَيْفِيَانَ وَ مَعَاوِيَةَ وَ يَزِيدَ بْنَ مَعَاوِيَةَ عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَبَدَ الْأَبْدِينَ وَ هَذَا يَوْمٌ فَرَحْتُ بِهِ آلُ زِيَادٍ وَ آلُ مَرْوَانَ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ
 اللَّهِ عَلَيْهِ [عَلَيْهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ فَضَاعَفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ وَالْعِيَذَابَ [الْأَلِيمَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَ فِي مَوْقِفِي هَذَا وَ أَيَّامِ
 حَيَاتِي بِالْبَرَاءَةِ مِنْهُمْ وَ اللَّعْنَةَ عَلَيْهِمْ وَ بِالْمَوْلَاةِ لِنَبِيِّكَ وَ آلِ نَبِيِّكَ [عَلَيْهِ وَ] عَلَيْهِمُ السَّلَامُ پس می گوئی صد مرتبه: اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمِ
 ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ آخِرَ تَابِعٍ لَهُ عَلَى ذَلِكَ اللَّهُمَّ الْعَنْ الْعِصَابِيَةَ الَّتِي [الَّذِينَ جَاهَدَتِ الْحُسَيْنِ وَ شَايَعَتْ وَ بَايَعَتْ وَ تَابَعَتْ
 [تَابَعَتْ عَلَى قَتْلِهِ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِيعًا پس می گوئی صد مرتبه: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَ عَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ عَلَيْكَ
 مِنِّي سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ وَ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمْ [لِزِيَارَتِكَ السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ وَ عَلَى عَلِيِّ بْنِ
 الْحُسَيْنِ [وَ عَلَى أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ وَ عَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ پس می گوئی: اللَّهُمَّ خُصَّ أَنْتَ أَوَّلَ ظَالِمِ بِاللَّعْنِ مِنِّي وَ ابْدَأْ بِهِ أَوْلَا ثُمَّ [الْعَنْ
 الثَّانِي وَ الثَّلَاثَ وَ الرَّابِعَ اللَّهُمَّ الْعَنْ يَزِيدَ خَامِسًا وَ الْعَنْ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنَ زِيَادٍ وَ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَ شَتْمَرًا وَ آلَ أَبِي سَيْفِيَانَ وَ آلَ
 زِيَادٍ وَ آلَ مَرْوَانَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ پس به سجده می روی و می گوئی: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدُ الشَّاكِرِينَ لَكَ عَلَى مُصَابِهِمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 عَلَى عَظِيمِ رَزِيَّتِي اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ وَ تَبَّتْ لِي قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَ أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَدَّلُوا
 مُهَجَّهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ علقمه گفت که فرمود حضرت باقر علیه السلام که اگر بتوانی که زیارت کنی آن حضرت را در
 هر روز به این زیارت در خانه خود بکن که خواهد بود برای تو جمیع این ثوابها

زیارت علقمه

و روایت کرده محمد بن خالد طرابلسی از سیف بن عمیره که گفت: بیرون رفتم با صفوان بن مهران و جمعی دیگر از اصحاب
 خودمان به سوی نجف بعد از خروج حضرت صادق علیه السلام از حیره به جانب مدینه پس زمانی که ما فارغ شدیم از زیارت
 یعنی زیارت امیر المؤمنین علیه السلام گردانید صفوان صورت خود را به جانب مشهد ابو عبد الله علیه السلام پس گفت از برای ما
 که زیارت کنید حسین علیه السلام را از این مکان از نزد سر مقدس امیر المؤمنین علیه السلام که از اینجا ایما و اشاره کرد به سلام
 بر آن حضرت جناب صادق علیه السلام و من در خدمتش بودم سیف گفت پس خواند صفوان همان زیارتی را که روایت کرده
 بود علقمه بن محمد حصرمی از حضرت باقر علیه السلام در روز عاشورا آنگاه دو رکعت نماز کرد نزد سر امیر المؤمنین علیه السلام
 و وداع گفت بعد از آن نماز امیر المؤمنین علیه السلام را و اشاره کرد به جانب قبر حسین علیه السلام به سلام در حالتی که
 گردانیده بود روی خود را به جانب او و وداع کرد بعد از زیارت او را و از دعاهایی که بعد از نماز خواند این بود: يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا
 اللَّهُ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا كَاشِفَ كُرْبِ الْمَكْرُوبِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرِيحَ الْمُسْتَضِيرِّينَ [وَ] يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ
 حَبْلِ الْوَرِيدِ [وَ] يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَوْتِ وَ قَلْبِهِ [وَ] يَا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَ بِالْأَقْفِ الْمُبِينِ [وَ] يَا مَنْ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ عَلَى الْعَرْشِ
 السِّنَوِيِّ [وَ] يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَ مَا تُخْفِي الصُّدُورُ [وَ] يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ يَا مَنْ لَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ [وَ] يَا مَنْ لَا تُغْلَطُهُ
 [تُغْلَطُهُ الْحَايَاتُ] [وَ] يَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ إِلَّا حَاخُ الْمَلْحِينِ يَا مُدْرِكَ كُلِّ فَوْتٍ [وَ] يَا جَامِعَ كُلِّ شَمَلٍ [وَ] يَا بَارِي النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ يَا مَنْ
 هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنِ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا مُنْفَسِ الْكُرْبَاتِ يَا مُعْطِيَ السُّؤْلَاتِ يَا وَلِيَّ الرَّغَبَاتِ يَا كَافِيَ الْمُهْمَاتِ يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ
 شَيْءٍ وَ لَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ بِحَقِّ فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَ
 بِحَقِّ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ فَإِنِّي بِهِمْ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ فِي مَقَامِي هَذَا وَ بِهِمْ أَتَوَسَّلُ وَ بِهِمْ أَتَشْفَعُ إِلَيْكَ وَ بِحَقِّهِمْ أَسْأَلُكَ وَ أَقْسِمُ وَ أَعْرِمُ

عَلَيْكَ وَبِالشَّانِ الَّذِي لَهْمُ عِنْدَكَ وَبِالْقَدْرِ الَّذِي لَهْمُ عِنْدَكَ وَبِالَّذِي فَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَبِهِ حَصَصْتَهُمْ دُونَ الْعَالَمِينَ وَبِهِ أَبْتَتَّهُمْ وَأَبْنَتَ فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ الْعَالَمِينَ حَتَّى فَاقَ فَضْلُهُمْ فَضْلَ الْعَالَمِينَ جَمِيعًا أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُكَشِّفَ عَنِّي غَمِّي وَهَمِّي وَكَرْبِي وَتُكْفِنِي الْمُهَمِّمَ مِنْ أُمُورِي وَتُقْضِيَ عَنِّي دَيْنِي وَتُجِيرَنِي مِنَ الْفَقْرِ وَ تُجِيرَنِي مِنَ الْفَاقَةِ وَتُعِينَنِي عَنِ الْمَسْأَلَةِ إِلَى الْمَخْلُوقِينَ وَتُكْفِنِي هَمَّ مَنْ أَخَافُ هَمَّهُ وَعُسْرَ مَنْ أَخَافُ عُسْرَهُ وَحُزُونََهُ مَنْ أَخَافُ حُزُونََهُ وَشَرَّ مَنْ [مَا] أَخَافُ شَرَّهُ وَمَكْرَ مَنْ أَخَافُ مَكْرَهُ وَبَغْيَ مَنْ أَخَافُ بَغْيَهُ وَجَوْرَ مَنْ أَخَافُ جَوْرَهُ وَسُلْطَانَ مَنْ أَخَافُ سُلْطَانَهُ وَ كَيْدَ مَنْ أَخَافُ كَيْدَهُ وَمَقْدَرَةَ مَنْ أَخَافُ [بِلَاءَ] مَقْدَرَتَهُ عَلَيَّ وَتُرَدِّ عَنِّي كَيْدَ الْكَيْدَةِ وَمَكْرَ الْمَكْرَةِ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي فَأَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ وَاصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُ وَمَكْرَهُ وَبَأْسَهُ وَأَمَانِيَّهَ وَأَمْنَعُهُ عَنِّي كَيْفَ شِئْتُمْ وَأَنْتَ اللَّهُمَّ اشْغَلْهُ عَنِّي بِفَقْرِهِ لَا تُجْبِرْهُ وَبِإِلَاءِهِ لَا تَسْتُرْهُ وَبِفَاقِهِ لَا تَسُدُّهَا وَبِشِقْمِ لَا تُعَافِيهِ وَذُلِّ لَا تُعْزُهُ وَبِمَسِيكِنِهِ لَا تُجْبِرْهَا اللَّهُمَّ اضْرِبْ بِالذَّلِّ نَضْبَ عَيْنِيهِ وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ الْفَقْرَ فِي مَنْزِلِهِ وَالْعِلَّةَ وَالسُّقْمَ فِي بَدَنِهِ حَتَّى تَشْغَلَهُ عَنِّي بِشُغْلٍ شَاغِلٍ لَا فِرَاقَ لَهُ وَأَنْسِيهِ ذِكْرِي كَمَا أَنْسَيْتَهُ ذِكْرَكَ وَخُذْ عَنِّي بِسَمْعِهِ وَبَصَرِهِ وَ لِسَانِهِ وَيَدِهِ وَرِجْلِهِ وَقَلْبِهِ وَجَمِيعِ جَوَارِحِهِ وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ السُّقْمَ وَلَا تَشْفِهِ حَتَّى تَجْعَلَ ذَلِكَ لَهُ شُغْلًا شَاغِلًا بِهِ عَنِّي وَ عَنْ ذِكْرِي وَ أَكْفِنِي يَا كَافِي مَا لَا يَكْفِي سِوَاكَ فَابْتَكَ الْكَافِي لَا كَافِي سِوَاكَ وَ مُفْرَجَ لَا مُفْرَجَ سِوَاكَ وَ مُعِثَ لَا مُعِثَ سِوَاكَ وَ حِرَازَ لَا حِرَازَ سِوَاكَ خَابَ مَنْ كَانَ حِرَازَهُ سِوَاكَ وَ مُعِثُهُ سِوَاكَ وَ مُفْرَعُهُ إِلَى سِوَاكَ وَ مَهْرَبُهُ [إِلَى] سِوَاكَ وَ مَلْجُؤُهُ إِلَى غَيْرِكَ [سِوَاكَ وَ مَنْجَاهُ مِنْ مَخْلُوقٍ غَيْرِكَ فَأَنْتَ ثِقَتِي وَ رَجَائِي وَ مَفْرَعِي وَ مَهْرَبِي وَ مَلْجِئِي وَ مَنْجَايَ فَبِكَ أَسْتَفْتِحُ وَ بِكَ أَسْتَجِجُ وَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أُنَوِّجُهُ إِلَيْكَ وَ أَتَوَسَّلُ وَ أَتَشَفَّعُ فَاسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ فَلَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ الشُّكْرُ وَ إِلَيْكَ الْمُسْتَكِي وَ أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ فَاسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُكَشِّفَ عَنِّي غَمِّي وَ هَمِّي وَ كَرْبِي فِي مَقَامِي هَذَا كَمَا كَشَفْتَ عَنِّي نَبِيَّكَ هَمَّهُ وَ غَمَّهُ وَ كَرْبَهُ وَ كَفَيْتَهُ هَوْلَ عَدُوِّهِ فَاكْشِفْ عَنِّي كَمَا كَشَفْتَ عَنْهُ وَ فَرِّجْ عَنِّي كَمَا فَرَّجْتَ عَنْهُ وَ اكْفِنِي كَمَا كَفَيْتَهُ [وَ اصْرِفْ عَنِّي هَوْلَ مَا أَخَافُ هَوْلَهُ وَ مَثُونَهُ مَا أَخَافُ مَثُونَتَهُ وَ هَمَّ مَا أَخَافُ هَمَّهُ بِإِثْمَانِي عَلَى نَفْسِي مِنْ ذَلِكَ وَ اصْرِفْنِي بِقَضَاءِ حَوَائِجِي وَ كَفَايَةِ مَا أَهْمَنِي هَمُّهُ مِنْ أَمْرِ آخِرَتِي وَ دُنْيَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ [وَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْكَ] عَلَيْنَا مِنْ سَلَامِ اللَّهِ أَبَدًا [مَا بَقِيَتْ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ وَ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِكُمْ وَ لَا فَرَقَ اللَّهُ بَيْنِي وَ بَيْنِكُمْ اللَّهُمَّ أَحْيِنِي حَيَاةَ مُحَمَّدٍ وَ ذُرِّيَّتِهِ وَ أَمْتِنِي مَمَاتَهُمْ وَ تَوَفَّنِي عَلَى مِلَّتِهِمْ وَ أَحْشِرْنِي فِي زُمْرَتِهِمْ وَ لَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَتَيْتُكُمْ يَا زَائِرًا وَ مُتَوَسَّلًا - إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَ رَبِّكُمْ يَا مَتَوَجِّهًا إِلَيْهِ بِكُمْ يَا مُسْتَشْفِعًا [بِكُمْ] إِلَى اللَّهِ [تَعَالَى] فِي حِرَاجَتِي هَيْدَةً فَاشْفَعَا لِي فَبِإِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامَ الْمُحْمُودَ وَ الْجَاهَ الْوَجِيهَ وَ الْمَنْزِلَ الرَّفِيعَ وَ الْوَسِيلَةَ إِنِّي أَنْقَلَبُ عَنْكُمْ مُنْتَظِرًا لِتَنْجُزِ الْحَاجَةِ وَ قَضَائِهَا وَ نَجَاحِهَا مِنْ اللَّهِ بِشَفَاعَتِكُمْ لِي إِلَى اللَّهِ فِي ذَلِكَ فَلَا أُخِيبُ وَ لَا يَكُونُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا خَائِبًا خَاسِرًا بَلْ يَكُونُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا رَاجِحًا [رَاجِحًا] مُفْلِحًا مُنْجِحًا مُسْتَجَابًا بِقَضَاءِ جَمِيعِ حَوَائِجِي [الْحَوَائِجِ وَ تَشَفَّعًا لِي إِلَى اللَّهِ انْقَلَبْتُ عَلَى مَا شَاءَ اللَّهُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مُفَوَّضًا أَمْرِي إِلَى اللَّهِ مُلْجِنًا ظَهْرِي إِلَى اللَّهِ مُتَوَكِّلًا عَلَى اللَّهِ وَ أَقُولُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَ كَفَى سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا لَيْسَ لِي وَرَاءَ اللَّهِ وَرَاءَ كُمْ يَا سَادَتِي مُنْتَهَى مَا شَاءَ رَبِّي كَانَ وَ مَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أَسْتَوِدُّكُمْ اللَّهُ وَ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي إِلَيْكُمْ أَنْصَرَفْتُ يَا سَيِّدِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ مُوَلَايَ وَ أَنْتَ [أَبْتُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا سَيِّدِي] [وَ] سَلَامِي عَلَيْكُمْ مُتَّصِلٌ مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ وَ اصْطَلَّ ذَلِكَ إِلَيْكُمْ غَيْرُ [غَيْرِ] مُحْجُوبٍ عَنْكُمْ سَلَامِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَ أَسْأَلُهُ بِحَقِّكُمْ أَنْ يَشَاءَ ذَلِكَ وَ يَفْعَلَ فَإِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ انْقَلَبْتُ يَا سَيِّدِي عَنْكُمْ تَائِبًا حَامِدًا لِلَّهِ شَاكِرًا رَاجِحًا لِلْجَابِيَةِ غَيْرَ آيِسٍ وَ لَا قَانِطٍ آتِيًا عَائِدًا رَاجِعًا إِلَى زِيَارَتِكُمْ غَيْرَ رَاغِبٍ عَنْكُمْ وَ لَا مِنْ [عَنْ] زِيَارَتِكُمْ بَلْ رَاجِعٌ عَائِدٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ يَا سَادَتِي رَغِبْتُ إِلَيْكُمْ وَ إِلَى زِيَارَتِكُمْ بَعِيدًا أَنْ زَهَدَ فِيكُمْ وَ فِي زِيَارَتِكُمْ أَهْيَلُ الدُّنْيَا فَلَا حَيْبَنِي اللَّهُ مَا [مِمَّا] رَجَوْتُ وَ مَا أَمَلْتُ فِي زِيَارَتِكُمْ إِنَّهُ قَرِيبٌ مُجِيبٌ سَيْفُ بَنِ عَمِيرَةَ غَوِيدَ كَهْ سَوَالِ كَرْدَمِ از صفوان و گفتیم که علقمه بن محمد این دعا را برای ما از حضرت باقر علیه السلام روایت نکرد بلکه همان زیارت را حدیث کرد صفوان گفت که وارد شدم با سید خودم حضرت صادق علیه السلام به این مکان پس به جا آورد مثل آنچه را که ما به جا

آوردیم در زیارت و دعا کرد به این دعا هنگام وداع بعد از اینکه دو رکعت نماز گزاشت چنانچه ما نماز گزاشتیم و وداع کرد چنانچه ما وداع کردیم پس صفوان گفت که حضرت صادق علیه السلام به من فرمود که مواظب باش این زیارت را و بخوان این دعا را و زیارت کن به آن پس به درستی که من ضامنم بر خدا برای هر که زیارت کند به این زیارت و دعا کند به این دعا از نزدیک یا دور اینکه زیارتش مقبول شود و سعیش مشکور و سلامش به آن حضرت برسد و محجوب نماند و حاجت او قضا شود از جانب خدای تعالی به هر مرتبه که خواهد برسد و او را نومید برنگرداند ای صفوان یافتیم این زیارت را به این ضمان از پدرم و پدرم از پدرش علی بن الحسین علیهم السلام به همین ضمان و او از حسین علیه السلام به همین ضمان و حسین علیه السلام از برادرش حسن علیه السلام به همین ضمان و حسن از پدرش امیر المؤمنین علیه السلام با همین ضمان و امیر المؤمنین علیه السلام از رسول خدا صلی الله علیه و آله با همین ضمان و رسول خدا صلی الله علیه و آله از جبرئیل از خدای تعالی با همین ضمان و به تحقیق که خداوند عز و جل قسم خورده به ذات مقدس خود که هر که زیارت کند حسین علیه السلام را به این زیارت از نزدیک یا دور و دعا کند به این دعا قبول می‌کنم از او زیارت او را و می‌پذیرم از او خواهش او را به هر قدر که باشد و می‌دهم مسئلهش را پس باز نگردد از حضرت من با ناامیدی و خسار، و بازش گردانم با چشم روشن به برآوردن حاجت و فوز به جنت و آزادی از دوزخ و قبول کنم شفاعت او را در حق هر کس که شفاعت کند حضرت فرماید جز دشمن ما اهل بیت که در حق او قبول نشود قسم خورده حق تعالی به این بر ذات اقدسش و گواه گرفته ما را بر آنچه که گواهی دادند به آن ملائکه ملکوت او پس جبرئیل گفت یا رسول الله خدا فرستاده مرا به سوی تو به جهت سرور و بشارت تو و شادی و بشارت علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان از اولاد تو علیهم السلام تا روز قیامت پس مستمر و پاینده باد مسرت تو و مسرت علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان علیهم السلام و شیعه شما تا روز رستخیز پس صفوان گفت که حضرت صادق علیه السلام با من فرمود ای صفوان هر گاه روی داد از برای تو به سوی خدای عز و جل حاجتی پس زیارت کن به این زیارت از هر مکانی که بوده باشی و بخوان این دعا را و بخواه از پروردگار خود حاجت را که برآورده شود از خدا و خدا خلاف نخواهد فرمود وعده خود را بر رسول خود به جود و امتنان خویش و الحمد لله مؤلف گوید که: در نجم ثاقب در ذیل حکایت تشرف جناب حاج سید احمد رشتی به ملاقات امام عصر ارواحنا فداه در سفر حج و فرمایش آن حضرت به او که چرا شما عاشورا نمی‌خوانید عاشورا عاشورا و آن حکایت را ما این شاء الله بعد از زیارت جامعه کبیره نقل خواهیم کرد شیخ ما ثقه الاسلام نوری رحمه الله فرموده اما زیارت عاشورا پس در فضل و مقام آن بس که از سنخ سایر زیارات نیست که به ظاهر از انشای و املائی معصومی باشد هر چند که از قلوب مطهره ایشان چیزی جز آنچه از عالم بالا به آنجا رسد بیرون نیاید بلکه از سنخ احادیث قدسیه است که به همین ترتیب از زیارت و لعن و سلام و دعا از حضرت احدیت جلت عظمت به جبرئیل امین و از او به خاتم النبیین صلی الله علیه و آله رسیده و به حسب تجربه مداومت به آن در چهل روز یا کمتر در قضای حاجات و نیل مقاصد و دفع اعدای بی‌ظن و لکن احسن فواید آن که از مواظبت آن به دست آمده فایده‌ای است که در کتاب دار السلام ذکر کردم و اجمال آن آنکه ثقه صالح متقی حاج ملا حسن یزدی که از نیکان مجاورین نجف اشرف است و پیوسته مشغول عبادت و زیارت نقل کرد از ثقه امین حاج محمد علی یزدی که مرد فاضل صالحی بود در یزد که دائما مشغول اصلاح امر آخرت خود بود و شبها در مقبره خارج یزد که در آن جماعتی از صلحا مدفونند و معروف است به مزار به سر می‌برد و او را همسایه‌ای بود که در کودکی با هم بزرگ شده و در نزد یک معلم می‌رفتند تا آنکه بزرگ شد و شغل عشاری پیش گرفت تا آنکه مرد و در همان مقبره نزدیک محلی که آن مرد صالح بیتوته می‌کرد دفن کردند پس او را در خواب دید پس از گذشتن کمتر از ماهی که در هیئت نیکویی است پس به نزد او رفت و گفت: من می‌دانم مبدا و منتهای کار تو و ظاهر و باطن ترا و نبودی از آنها که احتمال رود نیکی در باطن ایشان و شغل تو مقتضی نبود جز عذاب را پس به کدام عمل به این مقام رسیدی گفت چنان است که گفتم و من در اشد عذاب بودم از روز وفات تا دیروز که زوجه استاد اشرف حداد فوت شد و در این مکان او

را دفن کردند و اشاره کرد به موضعی که قریب صد ذرع از او دور بود و در شب وفات او حضرت ابی عبد الله الحسین علیه السلام سه مرتبه او را زیارت کرد و در مرتبه سوم امر فرمود به رفع عذاب از این مقبره پس حالت ما نیکو شد و در سعه و نعمت افتادیم پس از خواب متحیرانه بیدار شد و حداد را نمی‌شناخت و محله او را نمی‌دانست پس در بازار حدادان از او تفحص کرد و او را پیدا نمود از او پرسید برای تو زوجه‌ای بود گفت آری دیروز وفات کرد و او را در فلان مکان و همان موضع را اسم برد دفن کردم گفت او به زیارت ابی عبد الله علیه السلام رفته بود گفت نه گفت ذکر مصایب او می‌کرد گفت نه گفت مجلس تعزیه‌داری داشت گفت نه آنگاه پرسید چه می‌جویی خواب را نقل کرد گفت آن زن مواظبت داشت به زیارت عاشورا

دوم زیارت عاشورای

غیر معروفه است که با زیارت معروفه متداوله در اجر و ثواب شریک است بی‌مشقت گفتن صد مرتبه لعن و صد مرتبه سلام و این برای آنانکه شغل مهمی دارند فوزی است عظیم و کیفیت آن به نحوی که در مزار قدیم نقل شده بدون شرح آن چنین است که هر کس دوست دارد زیارت کند آن حضرت را از بلاد دور یا نزدیک پس غسل کند و برود به صحرا یا در بام خانه خود آنگاه دو رکعت نماز کند و بخواند در آن سوره قل هو الله أحد چون سلام گفت اشاره کند به سوی آن حضرت به سلام و متوجه شود به این سلام و اشاره و نیت به آن جهتی که در آن است ابو عبد الله الحسین علیه السلام یعنی رو کند به کربلای معلی آنگاه با خشوع و استکانت بگوید السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ وَ ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيَّةِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ وَ ابْنَ خَيْرَتِهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا تَارَ اللَّهِ وَ ابْنَ تَارِهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْوَثْرُ الْمُؤْتَوْرُ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الْهَادِي الرَّكِي وَ عَلَى أَرْوَاحِ حَلَّتْ بِفَنَائِكَ وَ أَقَامَتْ فِي جَوَارِكَ وَ وَفَدَتْ مَعَ زُورِكَ السَّلَامُ عَلَیْكَ مِنِّي مَا بَقِيَتْ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ فَلَقَدْ عَظَمْتُ بِكَ الرَّزِيَّةَ وَ جَلَّتْ فِي الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُسْلِمِينَ وَ فِي أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ أَهْلِ الْأَرْضِينَ أَجْمَعِينَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ صِلَاةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ تَحِيَّاتُهُ عَلَیْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ وَ عَلَى آبَائِكَ الطَّيِّبِينَ الْمُتَنَجِّبِينَ وَ عَلَى ذُرِّيَّاتِكُمُ الْهُدَاةِ الْمَهْدِيِّينَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ خَدَلْتِكَ وَ تَرَكْتَ نُصْرَتَكَ وَ مَعُونَتَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ أَسَسَتْ أَسَاسَ الظُّلْمِ لَكُمْ وَ مَهَّدَتْ الْجُورَ عَلَیْكُمْ وَ طَرَقَتْ إِلَى أَدْنَيْتِكُمْ وَ تَحْفِيفِكُمْ وَ جَارَتْ [وَ حَادَتْ ذَلِكَ فِي دِيَارِكُمْ وَ أَشْيَاعِكُمْ بَرْتُّ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ إِلَيْكُمْ يَا سَادَاتِي وَ مَوَالِيَّ وَ أَيْمَتِي مِنْهُمْ وَ مِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَ أَتْبَاعِهِمْ وَ أَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَ يَا مَوَالِيَّ مَقَامَكُمْ وَ شَرَّفَ مَنْزِلَتَكُمْ وَ شَانَكُمْ أَنْ يُكْرِمَنِي بِوَالِيَّتِكُمْ وَ مَحَبَّتِكُمْ وَ الْإِيْتِمَامِ بِكُمْ وَ بِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَ أَسْأَلُ اللَّهَ الْبَرَّ الرَّحِيمَ أَنْ يُرْزِقَنِي مَوَدَّتَكُمْ وَ أَنْ يُوقِنَنِي لِلطَّلَبِ بِنَارِكُمْ مَعَ الْإِمَامِ الْمُنتَظَرِ الْهَادِي مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ يُجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ الْمُحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَ أَسْأَلُ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ بِحَقِّكُمْ وَ بِالشَّانِ الَّذِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ يُعْطِيَنِي بِمَصِيَابِي بِكُمْ أَفْضَلَ مِمَّا أُعْطِيَ مُصَابَا بِمَصِيْبَةِ إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ يَا لَهَا مِنْ مَصِيْبَةٍ مَا أَفْجَعَهَا وَ أَنْكَاهَا لِقُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُسْلِمِينَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي مِمَّنْ تَنَالَهُ مِنْكَ صَلَوَاتُكَ وَ رَحْمَةٌ وَ مَغْفِرَةٌ وَ اجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَ جِوَاهِرًا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَإِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صِلَاةُكَ عَلَيْهِمْ وَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ وَ إِنِّي أَتَوَسَّلُ وَ أَتَوَجَّهُ بِصِدْقِ نَفْسِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ خَيْرِيَّتِكَ مِنْ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ الطَّيِّبِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ مَحْيَايَ مَحْيَاهُمْ وَ مَمَاتِي مَمَاتَهُمْ وَ لَا تَفَرِّقْ بَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ وَ هَذَا يَوْمٌ تَجَدَّدُ [تَجَدَّدُ] فِيهِ النُّقْمَةُ وَ تَنْزَلُ [تَنْزَلُ] فِيهِ اللَّعْنَةُ عَلَى اللَّعِينِ يَزِيدُ وَ عَلَى آلِ يَزِيدَ وَ عَلَى آلِ زِيَادٍ وَ عُمَرَ بْنِ سَيِّدٍ وَ الشُّمَيْرِ اللَّهُمَّ الْعَنَّهُمْ وَ الْعَنْ مَنْ رَضِيَ بِقَوْلِهِمْ وَ فَعَلِهِمْ مِنْ أَوَّلٍ وَ آخِرٍ لَعْنَا كَثِيرًا وَ أَصْلَهُمْ حَرَّ نَارِكَ وَ أَسْكَنْهُمْ جَهَنَّمَ وَ سَاءَتْ مَصِيرًا وَ أَوْجِبْ عَلَيْهِمْ وَ عَلَى كُلِّ مَنْ شَايَعَهُمْ وَ بَايَعَهُمْ وَ تَابَعَهُمْ وَ سَاعَدَهُمْ وَ رَضِيَ بِفِعْلِهِمْ وَ افْتَحْ لَهُمْ وَ عَلَيْنِهِمْ وَ عَلَى كُلِّ مَنْ رَضِيَ بِبَدْلِكَ لَعْنَاتِكَ الَّتِي لَعَنْتَ بِهَا كُلَّ ظَالِمٍ وَ كُلِّ غَاصِبٍ وَ كُلِّ جَاوِدٍ وَ كُلِّ كَافِرٍ وَ كُلِّ مُشْرِكٍ وَ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ وَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ اللَّهُمَّ الْعَنْ يَزِيدَ وَ آلَ يَزِيدَ وَ بَنِي مَرْوَانَ جَمِيعًا اللَّهُمَّ وَ ضَعْفُ غَضَبِكَ وَ سَخَطِكَ وَ عَذَابِكَ وَ نِقْمَتِكَ عَلَى أَوَّلِ ظَالِمِ ظَلَمَ

أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ وَالْعَنُ جَمِيعَ الظَّالِمِينَ لَهُمْ وَانْتَقِمْ مِنْهُمْ إِنَّكَ ذُو نِقْمَةٍ مِنَ الْمُجْرِمِينَ اللَّهُمَّ وَالْعَنُ أَوْلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ آلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَالْعَنُ أَرْوَاحَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَقُبُورَهُمْ وَالْعَنِ اللَّهُمَّ الْعِصَابِيَةَ الَّتِي نَارَلَتْ الْحُسَيْنَ ابْنَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَحَارَبْتَهُ وَقَتَلَتْ أَصْحَابَهُ وَأَنْصَارَهُ وَأَعْوَانَهُ وَأَوْلِيَاءَهُ وَشَيْعَتَهُ وَمُجِبِّيَهُ وَأَهْلَ بَيْتِهِ وَذُرِّيَّتَهُ وَالْعَنِ اللَّهُمَّ الَّذِينَ نَهَبُوا مَالَهُ وَسَبَّوْا [وَسَبَّوْا] حَرِيمَتَهُ وَلَمْ يَسْمَعُوا كَلَامَهُ وَلَا مَقَالَهُ اللَّهُمَّ وَالْعَنُ كُلُّ مَنْ بَلَغَهُ ذَلِكَ فَرَضَى بِهِ مِنَ الْأَوْلِيَيْنِ وَالْآخِرِينَ وَالْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى مَنْ سَاعَدَكَ وَعَاوَنَكَ وَوَسَّأَكَ بِنَفْسِهِ وَبَدَلَ مُهْجَتَهُ فِي الذَّبِّ عَنْكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَى رُوحِكَ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَعَلَى تُرْبَتِكَ وَعَلَى تُرْبَتِهِمْ اللَّهُمَّ لَقِهِمْ رَحْمَةً وَرِضْوَانًا وَرُوحًا وَرَيْحَانًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَيَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَيَا ابْنَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الشَّهِيدِ اللَّهُمَّ بَلِّغْهُ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الْوَقْتِ وَكُلِّ وَقْتٍ تَحْيَاهُ وَسِلَامًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى الْمُسْتَشْهِدِينَ مَعَكَ سَلَامًا مُتَّصِلًا مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ [بِالنَّهَارِ] السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى الْعَبَّاسِ بْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى الشَّهَدَاءِ مِنْ وُلْدِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى الشَّهَدَاءِ مِنْ وُلْدِ جَعْفَرٍ وَعَقِيلِ السَّلَامُ عَلَى كُلِّ مُسْتَشْهِدٍ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ صِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْهُمْ عَنِّي تَحِيَّةً وَسِلَامًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ يَا بِنْتَ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي أَخِيكَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَى أَرْوَاحِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُمُ الْعَزَاءَ فِي مَوْلَاهُمُ الْحُسَيْنِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الطَّالِبِينَ بِنَارِهِ مَعَ إِمَامٍ عَيْدِلٍ تُعَزُّ بِهِ الْإِسْلَامَ وَأَهْلُهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ پس به سجده برو و بگو: اللَّهُمَّ لِمَكَ الْحَمْدُ عَلَى جَمِيعِ مَا نَابَ [يَأْتَى] مِنْ خَطْبٍ وَلِمَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ أَمْرٍ وَإِلَيْكَ الْمُشْتَكَى فِي عَظِيمِ الْمُهْمَاتِ بِخَيْرِ تَعَنُّكَ وَأَوْلِيائِكَ وَذَلِكِ لِمَا أُوجِبْتَ لَهُمْ مِنَ الْكِرَامَةِ وَالْفَضْلِ الْكَثِيرِ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ الْوُرُودِ وَالْمَقَامِ الْمَشْهُودِ وَالْحَوْضِ الْمَمْرُودِ [الْمَقَامِ الْمَشْهُودِ وَالْحَوْضِ الْمَمْرُودِ] وَاجْعَلْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَأَصْحَابِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ الَّذِينَ وَسَّوهُ بِأَنْفُسِهِمْ وَبَدَّلُوا دُونَهُ مُهْجَتَهُمْ وَجَاهَدُوا مَعَهُ أَعْدَاءَكَ ائْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَرَجَائِكَ وَتَصَدِّيقًا بِوَعْدِكَ وَخَوْفًا مِنْ وَعِيدِكَ إِنَّكَ لَطِيفٌ لِمَا تَشَاءُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

هشتم زیارت اربعین است

یعنی بیستم صفر شیخ در تهذیب و مصباح روایت کرده از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که فرموده: علامات مؤمن پنج چیز است پنجاه و یک رکعت نماز گذاشتن که مراد هفده رکعت فریضه و سی و چهار رکعت نافله است در هر شب و روز و زیارت اربعین کردن و انگشتر در دست راست کردن و جبین را در سجده بر خاک گذاشتن و بسم الله الرحمن الرحیم را بلند گفتن و کیفیت زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در این روز به دو نحو رسیده یکی زیارتی است که شیخ در تهذیب و مصباح روایت کرده از صفوان جمال که گفت: فرمود به من مولایم حضرت صادق علیه السلام در زیارت اربعین که زیارت می کنی در هنگامی که روز بلند شده باشد و می گویی: السَّلَامُ عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ وَحَبِيبِهِ السَّلَامُ عَلَى خَلِيلِ اللَّهِ وَنَجِيْبِهِ السَّلَامُ عَلَى صِدِّيقِ اللَّهِ وَابْنِ صَفِيَّةِ السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى أَسِيرِ الْكُرْبَاتِ وَقَتِيلِ الْعَبْرَاتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ وَوَلِيِّكَ وَابْنِ وَوَلِيِّكَ وَصَفِيُّكَ وَابْنِ صَفِيِّكَ الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ أَكْرَمْتَهُ بِالشَّهَادَةِ وَحَبَوْتَهُ بِالسَّعَادَةِ وَاجْتَبَيْتَهُ بِطِبِّ الْوِلَادَةِ وَجَعَلْتَهُ سَيِّدًا مِنَ السَّادَةِ وَقَائِدًا مِنَ الْقَادَةِ وَذَاتِدًا مِنَ الذَّادَةِ وَأَعْطَيْتَهُ مَوَارِيثَ الْأَنْبِيَاءِ وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ فَأَعْيَدَرِ فِي الدُّعَاءِ وَمَنْحِ النَّصْحِ وَبَدَلَ مُهْجَتَهُ فِيكَ

لَيْسَتْ نَفْسٌ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَ حَيْرَةُ الضَّلَالَةِ وَ قَدْ تَوَازَرَ عَلَيْهِ مِنْ غَرَّتِهِ الدُّنْيَا وَ بَاعَ حَظَّهُ بِالْأَزْدَلِ الْأَذْنَى وَ شَرَى آخِرَتَهُ بِالثَّمَنِ الْأَوْكَسِ وَ تَغَطَّرَسَ وَ تَرَدَّى فِي هَوَاهُ وَ أَشْحَطَكَ وَ أَشْحَطَ نَبِيَّكَ وَ أَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشَّقَاقِ وَ النَّفَاقِ وَ حَمَلَهُ الْأَوْزَارِ الْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارِ [لِلنَّارِ] فَجَاهَدَهُمْ فِيكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا حَتَّى سَفِكَ فِي طَاعَتِكَ دَمَهُ وَ اسْتَبِيحَ حَرِيمَهُ اللَّهُمَّ فَالْعَنُهُمْ لَعْنَا وَبِيلا وَ عَذَّبْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِينُ اللَّهِ وَ ابْنُ أَمِينِهِ عَشْتُ سَعِيدًا وَ مَضَيْتُ حَمِيدًا وَ مَتَّ فَقِيدًا مَظْلُومًا شَهِيدًا وَ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِزٌ مَا وَعَدَكَ وَ مُهْلِكٌ مَنْ خَذَلَكَ وَ مُعَذِّبٌ مَنْ قَتَلَكَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِهِ حَتَّى أَتَاكَ الْبَقِيئُ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ سَيِّمَعْتُ بِذَلِكَ فَرَضَيْتُ بِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ أَنِّي وَلِيُّ لِمَنْ وَالَاهُ وَ عَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاهُ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَ الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ [الطَّاهِرَةِ] لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا وَ لَمْ تُلْبَسْكَ الْمُدْلَهَمَاتُ مِنْ ثِيَابِهَا وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَ أَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ وَ مَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبُرِّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الرَّكِيُّ الْهَادِي الْمُهَيْدِيُّ وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَ أَعْلَامُ الْهُدَى وَ الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَ الْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَ أَشْهَدُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَ بِإِيَابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِينِي وَ خَوَاتِيمِ عَمَلِي وَ قَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سَلَمٌ وَ أَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ وَ نَصِيرَتِي لَكُمْ مُعَيَّدَةٌ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ لَكُمْ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا- مَعَ عَدُوِّكُمْ صِلَاوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَ أَجْسَادِكُمْ [أَجْسَادِكُمْ وَ شَاهِدِكُمْ وَ غَدَائِكُمْ وَ ظَاهِرِكُمْ وَ بَاطِنِكُمْ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ] پس دو رکعت نماز می کنی و دعا می کنی به آنچه می خواهی و برمی گردی و دیگر زیارتی است که از جابر منقول است و کیفیت آن چنان است که از عطا روایت شده که گفت با جابر بن عبد الله انصاری بودم در روز بیستم ماه صفر چون به غاضریه رسیدیم در آب فرات غسل کرد و پیراهن طاهری که با خود داشت پوشید پس گفت که آیا با تو چیزی هست از بوی خوش ای عطا گفتم با من سعد هست پس قدری از آن گرفت و بر سر و بدن پاشید و پابرنه روانه شد تا ایستاد نزد سر مبارک امام حسین علیه السلام و سه مرتبه الله اکبر گفت پس افتاد و بیهوش شد و چون به هوش آمد شنیدم که می گفت السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا آلَ اللَّهِ الْخِ که بعینه همان زیارت نیمه رجب است که ما ذکر نمودیم و با آن فرقی ندارد جز چند کلمه که شاید از اختلاف نسخ باشد چنانچه شیخ مرحوم احتمال داده پس اگر کسی خواست که آن را نیز بخواند رجوع کند به زیارت نیمه رجب و همان را بخواند

اوقات شریفه زیارت

مؤلف گوید که: زیارت امام حسین علیه السلام در اوقات شریفه و لیالی و ایام متبرکه به غیر از این اوقات که ذکر شد نیز افضل است خصوصاً اوقاتی که به آن حضرت نسبتی داشته باشد مانند روز مباحله و روز نزول هل آتی و روز ولادت شریف آن حضرت و شبهای جمعه و از روایتی مستفاد می شود که حق تعالی در هر شب جمعه نظر مکرمتی بر آن حضرت فرماید و جمیع پیغمبران و اوصیای ایشان را به زیارت او بفرستد و ابن قولویه از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که: هر که زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را در هر جمعه آمرزیده شود البته و از دنیا بیرون نرود با حال حسرت از دنیا و مسکنش در بهشت با امام حسین علیه السلام باشد و در خبر اعمش است که همسایه او برای او گفت: در خواب دیدم که رقعها از آسمان فرو می ریزد که در آنها امان نوشته اند برای هر که زیارت امام حسین علیه السلام کند در شب جمعه و بعد از این در اعمال کاظمین در حکایت حاجی علی بغدادی اشاره به این مطلب خواهد شد ص ۴۸۶ و غیر این اوقات از اوقات شریفه دیگر و روایت شده: از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که آیا زیارت امام حسین علیه السلام را وقتی هست که بهتر از وقت دیگر باشد فرمود که زیارت کنید آن حضرت را در هر وقت و هر زمان زیرا که زیارت آن حضرت خیر مقرر است هر که آن را بیشتر بعمل آورد خیر بیشتر خواهد یافت و هر که کمتر کند کمتر خواهد یافت و سعی کنید در زیارت کردن آن حضرت در اوقات شریفه که اعمال صالحه در آنها ثوابش مضاعف

است و در آن اوقات شریفه ملائکه از آسمان نازل می‌شوند از برای زیارت آن حضرت الخ و از برای خصوص این اوقات مذکوره زیارت منقولی یافت نشده بلی در روز سوم ماه شعبان که روز تولد حضرت امام حسین علیه السلام است دعایی از ناحیه شریفه بیرون آمده که بایست آن را خواند و ما آن را در اعمال ماه شعبان ذکر کردیم و بدان نیز که زیارت آن حضرت در غیر کربلا از شهرهای دور فضیلت زیادی دارد و ما در اینجا به ذکر دو روایت که در کافی و تهذیب و فقیه است قناعت می‌کنیم روایت اول ابن ابی عمیر از هشام روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام فرمود که: هر گاه راه یکی از شما دور و از خانه‌اش تا به قبور ما مسافت بسیار باشد بالا رود به پشت بام بلندتر منزل خود و دو رکعت نماز کند و اشاره کند به سلام کردن به سوی قبرهای ما پس به درستی که آن به ما می‌رسد روایت دوم از حنان بن سدیر از پدرش منقول است که حضرت صادق علیه السلام به من فرمود ای سدیر زیارت می‌کنی قبر حسین علیه السلام را در هر روز عرض کردم که فدای تو گردم نه فرمود شما چه جفاکارید در هر جمعه زیارت می‌کنید او را گفتم نه فرمود در هر ماهی زیارت می‌کنید گفتم نه فرمود در هر سالی او را زیارت می‌کنید گفتم گاهی از سالها شده که زیارت کرده‌ام فرمود ای سدیر چه جفاکارید شما به امام حسین علیه السلام آیا ندانستید که حق تعالی را دو هزار هزار فرشته است و در تهذیب و فقیه هزار هزار فرشته است ژولیده مو گرد آلوده که می‌گیرند بر آن حضرت و زیارت می‌کنند و سست نمی‌شوند و چه می‌شود برای تو ای سدیر که زیارت کنی قبر حسین علیه السلام را در هر جمعه پنج مرتبه و در هر روزی یک مرتبه گفتم فدایت شوم بین ما و بین او فرسخهای بسیار است فرمود به من که بالا- رو به بام خانه‌ات پس نظر کن به جانب راست و چپ پس بلند کن سر خود را به سوی آسمان پس قصد کن جانب قبر آن حضرت را و بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ نوشته می‌شود برای تو زیارتی و آن زیارت حجه و عمره است سدیر گفت بسا شد که به جا آوردم این را در ماه بیشتر از بیست مرتبه و در صدر زیارت اول از زیارات مطلقه گذشت چیزی که مناسب این مقام بود

تذیل در فضیلت و آداب تربت مقدسه امام حسین علیه السلام

بدان که روایات بسیار وارد شده که در تربت آن حضرت شفای هر درد و مرض است مگر مرگ و امان است از بلاها و باعث ایمنی از هر خوف و بیم است و اخبار در این باب متواتر است و معجزاتی که به سبب این تربت مقدسه ظاهر گردیده است زیاده از آن است که ذکر شود و من در کتاب فواید الرضویه که در تراجم علمای امامیه است در احوال سید محدث متبحر آقا سید نعمت الله جزایری رحمه الله علیه نوشته‌ام که آن سید جلیل در تحصیل علم زحمت بسیار کشیده و سختی و رنج بسیار برده و در اوایل تحصیل چون قادر نبوده بر چراغ به روشنی ماه مطالعه می‌نموده لاجرم از کثرت مطالعه در ماهتاب و بسیار چیز نوشتن و مطالعه کردن چشمانش ضعف پیدا کرده بود پس به جهت روشنی چشم خود به تربت مقدسه حضرت سید الشهداء علیه السلام و تراب مراقد شریفه ائمه عراق علیهم السلام اکتحال می‌کرد و به برکت آن تربتها چشمش روشن می‌گشت و نیز نگاشتم که مبادا اهالی عصر ما به واسطه معاشرت با کفار و ملاحده این مطلب را استعجاب نمایند همانا کمال الدین دمیری در حیات الحیوان نقل کرده که افعی هر گاه هزار سال عمر کرد چشمانش کور می‌شود حق تعالی او را ملهم فرموده که برای رفع کوری خود چشم خود را به رازیانج تر بمالد لاجرم با چشم کور از بیابان قصد می‌کند بساتین و جاهایی را که رازیانج در آنجا باشد و اگر چه مسافتی طویل در بین باشد پس خود را می‌رساند به آن گیاه و چشم خود را بر آن می‌مالد روشنی چشم او برمی‌گردد و این مطلب را زمخشری و غیره نیز نقل کرده‌اند پس هر گاه حق تعالی در یک گیاه تری این خاصیت قرار داده باشد که مار کور پی به آن برود و بهره خود را از آن بگیرد چه عجب و استبعادی دارد که در تربت پسر پیغمبر صلی الله علیه و آله که در راه او خودش و عترتش کشته شده شفا از جمیع امراض و فواید و برکاتی قرار داده باشد که شیعیان و محبان از آن بهره‌ها برند و ما در این مقام به ذکر چند خبر قناعت می‌کنیم اول روایت شده که: حوریان بهشت چون یکی از ملائکه را می‌بینند که از برای کاری بر زمین می‌آید از او التماس

می‌کنند که برای ما تسییح و تربت قبر امام حسین علیه السلام به هدیه بیاور دوم به سند معتبر منقول است که: شخصی گفت حضرت امام رضا علیه السلام برای من از خراسان بسته متاعی فرستاد چون گشودم در میان آن خاکی بود از آن مرد که آورده بود پرسیدم که این خاک چیست گفت خاک قبر امام حسین علیه السلام است و هرگز آن حضرت از جامه و غیر جامه چیزی به جایی نمی‌فرستد مگر آنکه این خاک را در میانش می‌گذارد و می‌فرماید این امان است از بلاها به اذن و مشیت خدا سوم روایت است که: عبد الله بن ابی یغفور به خدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که یک شخص از خاک قبر امام حسین علیه السلام برمی‌دارد و منتفع می‌شود و دیگری برمی‌دارد و منتفع نمی‌شود فرمود که نه و الله هر که بردارد و اعتقاد داشته باشد که به او نفع می‌بخشد البته منتفع می‌شود چهارم از ابو حمزه ثمالی روایت است که: عرض کردم به حضرت صادق علیه السلام که می‌بینم اصحاب ما می‌گیرند خاک قبر امام حسین علیه السلام را و طلب شفا از آن می‌کنند آیا شفا در آن هست فرمود که طلب شفا می‌توان کرد از خاکی که بردارند از میان قبر تا چهار میل و همچنین است خاک قبر جدم رسول خدا صلی الله علیه و آله و قبر امام حسن و امام زین العابدین و امام محمد باقر علیه السلام پس بگیر از آن خاک که آن شفای هر درد است و سپری است برای دفع هر چه از آن ترسی و هیچ چیز به آن برابری نمی‌کند از چیزهایی که از آن شفا طلب می‌کنند به غیر از دعا و چیزی که آن را فاسد می‌کند آن است که در ظرفها و جاهای بد می‌گذارند و آنها که معالجه به آن می‌کنند کم است یقین ایشان هر که یقین داشته باشد که این از برای او شفا است هر گاه معالجه به آن کند او را کافی خواهد بود و محتاج به دوی دیگر نخواهد شد و فاسد می‌گرداند آن تربت را شیاطین و کافران از جنیان که خود را بر آن می‌مالند و به هر چیز که می‌گذرد آن تربت آن را بو می‌کنند و اما شیاطین و کافران جن پس حسد می‌برند فرزندان آدم را بر آن و خود را بر آن می‌مالند که اکثر نیکی و بوی خوشش برطرف می‌شود و هیچ تربت از حایر بیرون نمی‌آید مگر مهیا می‌شوند از شیاطین و کافران جن از برای آن تربت آنقدر که عدد ایشان را کسی به غیر از خدا احصا نمی‌تواند کرد و آن تربت در دست صاحبش است و ایشان خود را بر آن می‌مالند و ملائکه نمی‌گذارند ایشان را که داخل حایر شوند و اگر تربت سالم از اینها بماند هر بیمار را که به آن معالجه نمایند البته در آن ساعت شفا می‌یابد پس چون تربت را برداری پنهان کن و نام خدا بر آن بسیار بخوان و شنیده‌ام که بعضی از آنها که تربت را برمی‌دارند آن را سبک می‌شمارند حتی بعضی از ایشان آن را در توبره چهارپایان می‌اندازند یا در ظرف طعام یا چیزهایی که دست بر آن بسیار مالیده شود از خورجینها و جوالها پس چگونه شفا یابد از آن کسی که به این نوع آن را حرمت دارد و لکن دلی که در آن یقین نیست و سبک می‌شمارد چیزی را که صلاحش در آن است عمل خود را فاسد می‌کند پنجم روایت شده که: هر گاه یکی از شما خواهد که بردارد تربت را به اطراف انگشتان بردارد و قدر آن مثل نخود است پس بوسد آن را و بر هر دو دیده گذارد و بر سایر بدن بمالد و بگوید: اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذِهِ التُّرْبَةِ وَ بِحَقِّ مَنْ حَلَّ بِهَا وَ تَوَى فِيهَا وَ بِحَقِّ جَدِّهِ وَ أَبِيهِ وَ أُمِّهِ وَ أَخِيهِ وَ اللَّائِمَةِ مِنْ وُلْدِهِ وَ بِحَقِّ الْمَلَائِكَةِ الْحَافِينَ بِهِ إِلَّا جَعَلْتَهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَ بُرْءًا مِنْ كُلِّ مَرَضٍ وَ نَجَاءً مِنْ كُلِّ آفَةٍ وَ حِزْزًا مِمَّا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ پس آن را استعمال نماید و روایت شده که: مهر کردن تربت امام حسین علیه السلام آن است که بر آن سوره *إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ* بخوانی و نیز روایت شده که: هر گاه تربت را بخوری یا به کسی بخورانی بگو: بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقًا وَاسِعًا وَ عِلْمًا نَافِعًا وَ شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مؤلف گوید که: فوائد تربت شریفه آن حضرت بسیار است از جمله آنکه مستحب است با میت در قبر گذاشتن و کفن را به آن نوشتن و دیگر سجده کردن بر آن است که روایت شده که سجده بر آن هفت حجاب را می‌برد یعنی باعث قبولی نماز می‌شود که به آسمانها بالا می‌رود و دیگر تسییح از تربت آن حضرت ساختن و به آن تسییح ذکر کردن و در دست داشتن است که فضیلت عظیم دارد و از خاصیتش آن است که در دست آدمی تسییح می‌گوید بی آنکه صاحبش تسییح بگوید و معلوم است که این تسییح غیر از آن تسییحی است که در همه اشیاء است کما قال الله تعالی *وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِغْ بِحَمِيدِهِ* وَ لَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ و عارف رومی در معنی آن گفته گر ترا از غیب چشمی باز شد با تو ذرات جهان همراز شد نطق خاک و نطق آب و نطق گل هست

محسوس حواس اهل دل جمله ذرات در عالم نهان با تو می‌گویند روزان و شبان ما سمیعیم و بصیر و باهشیم با شما نامحرمان ما خامشیم از جمادی سوی جان جان شوید غلغل اجزای عالم بشنوید فاش تسییح جمادات آیدت وسوسه تاویلها بزادیت بالجمله این تسییحی که در این روایت است تسییحی است که از خصوصیات تربت حضرت سید الشهداء ارواحنا له الفداء است ششم از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که: هر که بگرداند تسییح تربت امام حسین علیه السلام را و بگوید: **سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ** با هر دانه بنویسد حق تعالی از برای او شش هزار حسنه محو کند از او شش هزار گناه و بلند کند از برای او شش هزار درجه و بنویسد از برای او شش هزار شفاعت و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که بگرداند سنگهایی را که از تربت امام حسین علیه السلام می‌سازند یعنی تسییح پخته پس یک بار استغفار کند هفتاد استغفار از برای او نوشته می‌شود و اگر تسییحی را در دست نگاه دارد و تسییح نگوید به عدد هر حبه هفت مرتبه از برای او نوشته می‌شود هفتم در حدیث معتبر منقول است که: چون حضرت صادق علیه السلام به عراق تشریف آوردند گروهی نزد آن حضرت آمدند و عرض کردند که دانسته‌ایم تربت امام حسین علیه السلام موجب شفای هر درد است آیا باعث ایمنی از هر خوف هست فرمود بلی هر گاه کسی خواهد که او را از هر بیمی امان بخشد باید تسییحی که از تربت آن حضرت ساخته باشند در دست بگیرد و سه مرتبه این دعا را بخواند **أُضِيبَحْتُ [أَمْسَيْتُ اللَّهُمَّ مُعْتَصِمًا بِذِمَامِكَ وَجِوَارِكَ الْمَنِيعِ الَّذِي لَا يُطَاوُلُ وَلَا يُحَاوِلُ مِنْ شَرِّ كُلِّ غَاشِمٍ وَطَارِقٍ مِنْ سَائِرِ مَنْ خَلَقْتَ وَمَا خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ الصَّامِتِ وَالنَّاطِقِ [فِي جُنَّةٍ] مِنْ كُلِّ مَخُوفٍ بِلَيْسٍ سَابِعِهِ حَصِينَةٍ وَهِيَ لِأَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامِ [مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُحْتَجِبًا] مِنْ كُلِّ قَاصِدٍ لِي إِلَى أَدْنِيهِ بِجِدَارِ حَصَةِ بَيْنِ الْإِخْلَاصِ فِي الْأَعْتِرَافِ بِحَقِّهِمْ وَالتَّمَسُّكِ بِحَبْلِهِمْ جَمِيعًا مَوْقِنًا أَنَّ الْحَقَّ لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَمِنْهُمْ وَفِيهِمْ وَبِهِمْ أَوْلَى مِنْ وَالْوَا وَأَعَادِي مِنْ عَادُوا وَأَجَانِبُ مَنْ جَانَبُوا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْذِنِي اللَّهُمَّ بِهِمْ مِنْ شَرِّ كُلِّ مَا أَتَقِيهِ يَا عَظِيمُ حَجَزْتُ الْأَعَادِي عَنِّي بِتَدْيِعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّا جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سِدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سِدًّا فَأَعْشَيْنَاهُمْ فَهَمَّ لَا يُبْصِرُونَ** پس تسییح را بپوسد و بر هر دو چشم بمالد و بگوید: **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذِهِ التُّزِيَةِ الْمُبَارَكَةِ وَبِحَقِّ صَاحِبِهَا وَبِحَقِّ جَدِّهِ وَبِحَقِّ أَبِيهِ وَبِحَقِّ أُمِّهِ وَبِحَقِّ أَخِيهِ وَبِحَقِّ وُلْدِهِ الطَّاهِرِينَ اجْعَلْهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَأَمَانًا مِنْ كُلِّ خَوْفٍ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ سُوءٍ** پس تسییح را بر جبین خود بگذارد پس اگر در صبح چنین کند در امان خدا باشد تا شام و اگر در شام چنین کند در امان خدا باشد تا صبح: و در روایت دیگر منقول است که: هر که از پادشاهی یا غیر او ترسد چون از خانه بیرون آید چنین کند تا حرزی باشد او را از شر ایشان مؤلف گوید که: مشهور میان علما آن است که خوردن گل و خاک مطلقا جایز نیست مگر تربت مقدسه امام حسین علیه السلام به قصد شفا بی قصد لذت به قدر نخودی بلکه احوط آن است که به قدر عدسی باشد و خوب است که تربت را در دهان بگذارد و بعد از آن جرعه‌ای از آب بخورد و بگوید: **اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقًا وَاسِعًا وَعِلْمًا نَافِعًا وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَشَيْئًا عَلامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده احوط آن است که مهر و تسییح و تربت آن حضرت را نخرند و نفروشند بلکه به هدیه و بخشش بدهند و در برابر آنها اگر تراضی کنند بی آنکه اول شرط کرده باشند شاید بد نباشد چنانچه در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که خاک قبر امام حسین علیه السلام را بفروشد چنان است که گوشت آن حضرت را فروخته و خریده باشد مؤلف گوید که: شیخ ما محدث متبحر ثقة الاسلام نوری رحمه الله در دار السلام نقل فرموده که روزی یکی از برادران من به خدمت مرحومه والدهام رسید مادرم دید که تربت امام حسین علیه السلام را در جیب پایین قبای خود گذاشته مادرم او را زجر کرد که این بی ادبی است به تربت مقدسه چه آن که بسا شود در زیر ران واقع شود و شکسته گردد برادرم گفت چنین است که فرمودی و تا به حال دو مهر شکسته‌ام و لکن عهد کرد که من بعد در جیب پایین نگذارد پس چند روزی از این قضیه گذشت علامه والدیم در خواب دید بدون آنکه از این مطلب اطلاع داشته باشد که مولای ما حضرت ابو عبد الله الحسین علیه السلام به زیارت او تشریف آورد و در اطاق کتابخانه نشست و ملاطفت و مهربانی بسیار کرد و فرمود بخوان پسران خود را بیایند تا آنها را اکرام کنم پس والد پسرها را طلبید و با من پنج نفر بودند پس ایستادند در نزد در مقابل**

آن حضرت و در نزد آن حضرت از جامه و چیزهای دیگر بود پس یک یک را می‌خواند و چیزی از آنها به او می‌داد پس نوبت به برادر مزبور سلمه الله رسید حضرت نظری بر او افکند مانند کسی که در غضب باشد و التفات فرمود به سوی والد مرحوم و فرمود این پسر تو دو تربت از تربتهای قبر من در زیر ران خود شکسته است پس مثل برادران دیگر او را نخواند بلکه افکند به سوی او چیزی و الان در ذهنم است که گویا قاب شانه ترمه به او داد پس علامه والد بیدار شد و خواب خود را برای مرحومه والده نقل کرد و والده حکایت را برای ایشان بیان کرد والد تعجب کرد از صدق این خواب انتهی

فصل هشتم در فضیلت و کیفیت زیارت کاظمین

اشاره

یعنی امام موسی کاظم و امام محمد تقی علیه السلام و ذکر مسجد براثا و زیارت نواب اربعه رضی الله عنهم و زیارت جناب سلمان رضی الله عنه و مشتمل است بر چند مطلب

مطلب اول در فضیلت و کیفیت زیارت کاظمین علیهما السلام

بدان که از برای زیارت این دو امام معصوم علیهما السلام فضل بسیاری ذکر شده

و در اخبار کثیره وارد شده که: زیارت امام موسی علیه السلام مثل زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله است و در روایتی است که: هر که او را زیارت کند مثل آن است که زیارت کرده باشد حضرت رسول صلی الله علیه و آله و امیر المؤمنین علیه السلام را: و در روایت دیگر: مثل آن است که امام حسین علیه السلام را زیارت کرده باشد: و در حدیث دیگر: هر که او را زیارت کند بهشت از برای او است و شیخ جلیل محمد بن شهر آشوب در مناقب از تاریخ بغداد نقل کرده که خطیب مؤلف آن کتاب به سند خود از علی بن خلیل نقل نموده که گفت هیچ امر دشواری مرا روی نداد که بعد از آن بروم به نزد قبر حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام و متوسل به آن جناب شوم مگر آنکه خدا آن را از برای من آسان کرد و نیز گفته که دیده شد در بغداد زنی که می‌دوید پس به او گفتند که به کجا می‌روی گفت به سوی قبر موسی بن جعفر علیهما السلام که دعا کنم برای پسرم که او را حبس کرده‌اند مردی حنبلی مذهب در آنجا حاضر بود استهزا کرد به آن زن و گفت: پسر در زندان مرد. آن زن گفت: خداوندا از تو سؤال می‌کنم به حق آن کسی که او را در زندان شهید کردند که مرادش همان حضرت است که قدرت خود را به من بنمایی. ناگاه پسر آن زن را رها کردند و پسر آن مرد حنبلی را که استهزا کرده بود به جنایت او گرفتند. و شیخ صدوق از ابراهیم بن عقبه روایت کرده که گفت: نوشتم به خدمت امام علی نقی علیه السلام و در نامه سؤال کرده بودم از زیارت ابی عبد الله علیه السلام و از زیارت امام موسی و امام محمد تقی علیه السلام یعنی آنکه کدام یک از این دو زیارت بهتر است پس حضرت در جواب مرقوم فرموده بودند ابو عبد الله علیه السلام مقدم است و زیارت این دو معصوم جامع تر و ثوابش بزرگتر است

و اما کیفیت زیارت کاظمین علیهما السلام

اشاره

پس بدان که زیارت در آن حرم شریف بعضی مختص است به هر یک از آن دو بزرگوار و بعضی مشترک ما بین آن دو امام است

اما زیارت مختص به امام موسی علیه السلام

پس چنانکه سید بن طاووس در مزار نقل نموده آن است که: چون خواستی آن حضرت را زیارت کنی سزاوار است که غسل کنی پس روانه شوی به زیارت با تانی و وقار همین که به در حرم رسیدی بایست و بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى هِدَايَتِهِ لِدِينِهِ وَالتَّوْفِيقِ لِمَا دَعَا إِلَيْهِ مِنْ سَبِيلِهِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَكْرَمُ مَقْصُودٍ وَأَكْرَمُ مَاتِيٍّ وَقَدْ أَتَيْتُكَ مُتَقَرِّبًا إِلَيْكَ يَا بِنْتَ نَبِيِّكَ صِيْلَمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آيَاتِهِ الطَّاهِرِينَ وَأَبْنَائِهِ الطَّيِّبِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُخَيِّبْ سِعْيِي وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي وَاجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهاً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ پس داخل شو و مقدم دار پای راست خود را و بگو: بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَتِي وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ پس همین که رسیدی به در قبه شریفه بایست و اذن طلب کن و بگو: أَدْخُلْ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَدْخُلْ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَدْخُلْ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ أَدْخُلْ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَدْخُلْ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ أَدْخُلْ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنَ أَدْخُلْ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ أَدْخُلْ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ أَدْخُلْ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ پس داخل شو و چهار مرتبه بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ پس بایست مقابل قبر و قبله را پشت کتف خود قرار بده پس بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ وَابْنَ صَفِيَّتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ وَابْنَ أَمِينِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهُدَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِلْمَ الدِّينِ وَالتَّقَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَازِنَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَازِنَ عِلْمِ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَائِبَ الْأَوْصِيَاءِ السَّابِقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْوَحْيِ الْمُبِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْعِلْمِ الْيَقِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْبَةَ عِلْمِ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الصَّالِحِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الرَّاهِدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الْعَابِدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ السَّيِّدُ الرَّشِيدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَقْتُولُ الشَّهِيدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَابْنَ وَصِيِّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ عَنِ اللَّهِ مَا حَمَلَكَ وَحَفِظْتَ مَا اسْتَوْدَعَكَ وَحَلَلْتَ حَلَالَ اللَّهِ وَحَرَّمْتَ حَرَامَ اللَّهِ وَأَقَمْتَ أَحْكَامَ اللَّهِ وَتَلَوْتَ كِتَابَ اللَّهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْبَأْسِ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَجَاهِدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مَضَيْتَ عَلَى مَا مَضَى عَلَيْهِ آبَاؤُكَ الطَّاهِرُونَ وَأَجْدَادُكَ الطَّيِّبُونَ الْأَوْصِيَاءُ الْهَادُونَ الْأَيْمَةُ الْمَهْدِيُّونَ لَمْ تُؤْتِرْ عَمِي عَلَى هُدَى وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَقِّ إِلَى بَاطِلٍ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ نَصَحْتَ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَلِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَنَّكَ أَدَيْتَ الْأَمَانَةَ وَاجْتَنَبْتَ الْخِيَانَةَ وَأَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَدَيْتَ اللَّهُ مُخْلِصًا مُجْتَهِدًا مُحْتَسِبًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَأَشْرَفَ الْجَزَاءِ أَتَيْتُكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مُقَرِّبًا بِفَضْلِكَ مُحْتَمِلًا لِعِلْمِكَ مُحْتَجِبًا بِدَعْوَتِكَ عَادِمًا بِقَبْرِكَ لَا يَمْتَدُّ بِضَرْبِكَ مُسْتَشْفِعًا بِكَ إِلَى اللَّهِ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ مُسْتَبْتِرًا بِشَانِكَ وَبِالْهُدَى الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ عَالِمًا بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكَ وَبِالْعَمَى الَّذِي هُمْ عَلَيْهِ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ أَتَيْتُكَ مُتَقَرِّبًا بِزِيَارَتِكَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى وَمُسْتَشْفِعًا بِكَ إِلَيْهِ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ لِيُغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَيَغْفُوَ عَن جُزْمِي وَيَتَجَاوَزَ عَن سَيِّئَاتِي وَيَمْحُو عَنِّي خَطِيئَاتِي وَيُدْخِلْنِي الْجَنَّةَ وَيَنْفِضَ عَلَيَّ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ وَيَغْفِرَ لِي وَلِآيَاتِي وَلِإِخْوَانِي وَأَخَوَاتِي وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَسَارِقِ الْأَرْضِ وَمَعَارِبِهَا بِفَضْلِهِ وَجُودِهِ وَمَنِّهِ پس بپرداز خود را بر قبر و بپوش آن را و بگذار دو طرف روی خود را بر آن و دعا کن به آنچه می خواهی پس برگرد به جانب سر و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْهَادِي وَالْوَلِيُّ الْمُرْشِدُ وَأَنَّكَ مَعْدِنُ التَّنْزِيلِ وَصَاحِبُ التَّوَالِي وَحَامِلُ التَّوَرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْعَالِمُ الْعَادِلُ وَالصَّادِقُ الْعَامِلُ يَا مَوْلَايَ أَنَا أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَعْدَائِكَ وَأَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِمُؤَالَايَتِكَ فَصَلِّ لِي اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ وَأَعْدَادِكَ وَأَبْنَائِكَ وَشَيْعَتِكَ وَمُجْبِيكَ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ پس دو رکعت نماز

زیارت بکن بخوان در آن سوره یس و الرحمن یا هر چه آسان باشد از قرآن پس دعا کن به آنچه می‌خواهی زیارت دیگر برای حضرت موسی علیه السلام شیخ مفید و شیخ شهید و محمد بن المشهدی فرموده‌اند: چون خواستی زیارت کنی آن جناب را در بغداد پس غسل کن برای زیارت و قصد کن حرم شریف را و بایست بر در حرم و اذن دخول بطلب پس داخل حرم شو در حالی که می‌گویی: بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ السَّلَامُ عَلَى أَوْلِيَاءِ اللَّهِ بَعْدَ أَنْ بَرُو تَا أَنْكَه مِقَابِلِ قَبْرِ حَضْرَتِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ شُورَى پَس چُون ایستادی نزد قبر آن جناب پس بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْمَازِضِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّهَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَابَ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ تَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ وَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَ صَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى فِي جَنْبِهِ مُخْتَسِبًا وَ عَيْدَتَهُ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَوْلَى بِاللَّهِ وَ بِرَسُولِهِ وَ أَنَّكَ ابْنُ رَسُولِ اللَّهِ حَقًّا أُبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَعْيَادِكَ وَ أَتَقَرُّبُ إِلَى اللَّهِ بِمُؤَالَاتِكَ أَتَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ عَارِفًا بِحَقِّكَ مُؤَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ مُعَادِيًا لِأَعْيَادِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ پَس خود را بر قبر بیفکن و بوسه کن و گونه‌های خود را بر او بگذار پس بگرد از آنجا و بیا به جانب سر و بایست و بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ صَادِقٌ أَذِيَّتَ نَاصِحًا وَ قَلْتُ آمِينًا وَ مَضَيْتُ شَهِيدًا لَمْ تُؤْتِرْ عَمِّي عَلَى الْهُدَى وَ لَمْ تَمَلْ مِنْ حَقِّ إِيَّايَ بَاطِلٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آبَائِكَ وَ أَبْنَاؤِكَ الطَّاهِرِينَ پَس بیوس قبر منور را و دو رکعت نماز زیارت گزار و بعد از این دو رکعت هر نماز که خواهی بکن پس از آن به سجده برو و بگو: اللَّهُمَّ إِلَيْكَ اعْتَمَدْتُ وَ إِلَيْكَ فَصَدْتُ وَ بِفَضْلِكَ رَجَوْتُ وَ قَبْرِ إِمَامِي الَّذِي أُوجِبْتَ عَلَيَّ طَاعَتَهُ زُرْتُ وَ بِهِ إِلَيْكَ تَوَسَّلْتُ فَبِحَقِّهِمُ الَّذِي أُوجِبْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ اغْفِرْ لِي وَ لِوَالِدَتِي وَ لِلْمُؤْمِنِينَ يَا كَرِيمُ پَس روی راست خود را بگذار و بگو: اللَّهُمَّ قَدْ عَلِمْتُ حَوَائِجِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَفْضِلْهَا پَس جانب چپ روی را بگذار و بگو: اللَّهُمَّ قَدْ أَحْصَيْتُ ذُنُوبِي فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْهَا وَ تَصَدَّقْ عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ پَس برگرد به سجده و بگو: شُكْرًا شُكْرًا صَدِّ مَرْتَبَةً پَس سر از سجده بردار و دعا کن به آنچه خواهی از برای هر که می‌خواهی و دوست داری آن را مؤلف گوید سید جلیل علی بن طاووس رضی الله عنه در مصباح الزائر در یکی از زیارات حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام این صلوات را بر آن حضرت که محتوی است بر شمه‌ای از فضائل و مناقب و عبادت و مصائب آن جناب نقل کرده البته زایر از فیض خواندن آن خود را محروم نکند اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ صَلِّ عَلَيَّ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَ صِدِّيقِي الْأَبْرَارِ وَ إِمَامِ الْأَخْيَارِ وَ عَيْبَةِ الْأَنْوَارِ وَ وَارِثِ السُّكَيْنَةِ وَ الْوَقَارِ وَ الْحِكْمِ وَ الْأَثَارِ الَّذِي كَانَ يُحْيِي اللَّيْلَ بِالسَّهْرِ إِلَى السَّحْرِ بِمُؤَاصِلَتِهِ الْأَسْتِغْفَارِ حَلِيفِ السَّجْدَةِ الطَّوِيلَةِ وَ الدُّمُوعِ الْعَزِيزَةِ وَ الْمُنَاجَاةِ الْكَثِيرَةِ وَ الضَّرَاعَاتِ الْمُتَّصِلَةِ وَ مَقَرِّ النَّهْيِ وَ الْعِدْلِ وَ الْخَيْرِ وَ الْفَضْلِ وَ النَّدَى وَ الْبِدْلِ وَ مَأَلَفِ الْبُلُوِي وَ الصَّبْرِ وَ الْمُضْطَهَدِ بِالظُّلْمِ وَ الْمَقْبُورِ بِالْجَوْرِ وَ الْمُعَذَّبِ فِي قَعْرِ السُّجُونِ وَ ظَلَمِ الْمَطَامِيرِ ذِي السَّاقِ الْمَرْضُوضِ بِحَلْقِ الْقَيْوَدِ وَ الْجَنَازَةِ الْمُنَادِي عَلَيَّهَا بِدَلِّ الْأَسْتِخْفَافِ وَ الْوَارِدِ عَلَيَّ جَدِّهِ الْمُصْطَفَى وَ أَبِيهِ الْمُرْتَضَى وَ أُمَّهِ سَيِّدَةِ النَّسَاءِ يَارِثِ مَغْضُوبٍ وَ وِلَايَةِ مَسْلُوبٍ وَ أَمْرِ مَغْلُوبٍ وَ دَمِ مَطْلُوبٍ وَ سَمِّ مَشْرُوبِ اللَّهُمَّ وَ كَمَا صَبَرَ عَلَيَّ غَلِيظِ الْمَحْنِ وَ تَجَرَّعَ غَضِيصَ الْكُرْبِ وَ اسْتَشْرَبَ لِرِضَاكَ وَ أَخْلَصَ الطَّاعَةَ لَكَ وَ مَحَضَّ الْخُشُوعَ وَ اسْتَشَعَرَ الْخُضُوعَ وَ عَادَى الْبِدْعَةَ وَ أَهْلَهَا وَ لَمْ يَلْحَقْهُ فِي شَيْءٍ مِنْ أَوَامِرِكَ وَ نَوَاهِيكَ لَوْمَةٌ لَائِمٌ صَلِّ عَلَيْهِ صَلَاةً نَامِيَةً مُبْنِيَةً زَاكِيَةً تُوجِبُ لَهُ بِهَا شَفَاعَةَ أُمَّمٍ مِنْ خَلْفِكَ وَ قُرُونٍ مِنْ بَرَايَاكَ وَ بَلِّغُهُ عَنَّا تَحِيَّةً وَ سِلَامًا وَ آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي مُؤَالَاتِهِ فَضْلًا وَ إِحْسَانًا وَ مَغْفِرَةً وَ رِضْوَانًا إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَمِيمِ وَ التَّجَاوُزِ الْعَظِيمِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اما زیارت مختص به امام محمد تقی علیه السلام

اما زیارت مختص به امام محمد تقی علیه السلام

پس همان سه بزرگوار فرموده‌اند که پس متوجه شو به سوی قبر ابی جعفر محمد بن علی الجواد علیهما السلام که در پشت سر جد

بزرگوار خود مدفون است و چون ایستادی نزد قبر آن حضرت پس بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ وَ عَلَی آبَائِكَ السَّلَامُ عَلَیْكَ وَ عَلَی أَوْلِيَائِكَ السَّلَامُ عَلَیْكَ وَ عَلَی أُوْلِيَائِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ تَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ وَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَ صَبَرْتَ عَلَى الْمَأْدَى فِي جَنْبِهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ أَتَيْتُكَ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ مُعَايِدًا لِأَعْدَائِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ بِسَبَبِ قَبْرِ رَا وَ رُوی خود را بر آن بنه پس دو رکعت نماز زیارت کن و بعد از آن هر نماز که خواهی بگزار پس برو به سجده و بگو: اَرْحَمَ مَنْ أَسَاءَ وَ أَقْتَرَفَ وَ اسْتَكَانَ وَ اعْتَرَفَ بِسَبَابِ رُوی راست را بگذار و بگو: اِنْ كُنْتُ بِسَبَبِ الْعَبْدِ فَأَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ بِسَبَابِ رُوی چپ خود را بگذار و بگو: عَظَّمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسِنِ الْعَفْوَ مِنْ عِنْدِكَ يَا كَرِيمُ پس برگرد به سجده و بگو صد مرتبه شُكْرًا شُكْرًا پس برو به کار خود زیارت دیگر برای حضرت امام محمد تقی علیه السلام سید بن طاووس در مزار فرموده: چون زیارت کردی حضرت امام موسی کاظم علیه السلام را می ایستی نزد قبر حضرت جواد علیه السلام و می بوسی آن را و می گویی: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ الْبُرِّ النَّقِيِّ الْإِمَامِ الْوَفِيِّ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الرِّضِيُّ الرَّكِيُّ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَجِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا سَفِيرَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا سِرَّ اللَّهِ [سِرَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ضِيَاءَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا سِنَاءَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا كَلِمَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَحْمَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا النُّورُ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْيَدُّ الطَّالِعُ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الطَّيِّبُ مِنَ الطَّيِّبِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الطَّاهِرُ مِنَ الْمُطَهَّرِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْأَيُّهُ الْعُظْمَى السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْحُجَّةُ الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْمُطَهَّرُ مِنَ الزَّلَّاتِ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْمُتَزَهِّدُ عَنِ الْمُعْضَلَاتِ [الْمُعْضَلَاتِ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْعَلِيُّ عَنِ نَقْصِ الْأَوْصَافِ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الرِّضِيُّ عِنْدَ الْأَشْرَافِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَلِيُّ اللَّهِ وَ حُجَّتُهُ فِي أَرْضِهِ وَ أَنَّكَ جَنْبُ اللَّهِ وَ خَيْرُهُ اللَّهُ وَ مُشْتَوَدِعُ عِلْمِ اللَّهِ وَ عِلْمِ الْأَنْبِيَاءِ وَ رُكْنُ الْإِيمَانِ وَ تَرْجَمَانُ الْقُرْآنِ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مَنْ اتَّبَعَكَ عَلَى الْحَقِّ وَ الْهُدَى وَ أَنَّ مَنْ أَنْكَرَكَ وَ نَصَبَ لَكَ الْعِدَاةَ عَلَى الضَّلَالَةِ وَ الرَّدَى أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْكَ مِنْهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ السَّلَامُ عَلَیْكَ مَا بَقِيَتْ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ وَ بَكَوْا فِي صَلَوَاتِ بَرِّ أَنْ حَضَرْتَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الرَّكِيِّ النَّقِيِّ وَ الْبُرِّ الْوَفِيِّ وَ الْمَهْدَبِ النَّقِيِّ هَادِي الْأُمَّةِ وَ وَارِثِ الْأَيْمَةِ وَ خَازِنِ الرَّحْمَةِ وَ يَثْبُوعِ الْحِكْمَةِ وَ قَائِدِ الْبَرَكَةِ وَ عَدِيلِ الْقُرْآنِ فِي الطَّاعَةِ وَ وَاحِدِ الْأَوْصِيَاءِ فِي الْإِحْلَاصِ وَ الْعِبَادَةِ وَ حُجَّتِكَ الْعُلْيَا وَ مَثَلِكَ الْأَعْلَى وَ كَلِمَتِكَ الْحُسْنَى الدَّاعِي إِلَيْكَ وَ الدَّالُّ عَلَیْكَ الَّذِي نَصَبْتَهُ عَلَمَا لِعِبَادِكَ وَ مَتْرُجَمَا لِكِتَابِكَ وَ صَادِعَا بِأَمْرِكَ وَ نَاصِرَا لِذِينِكَ وَ حُجَّةَ عَلَيَّ خَلْقِكَ وَ نُورًا تَخْرُقُ بِهِ الظُّلْمَ وَ قُدُوءَةً تُدْرِكُ بِهَا الْهِدَايَةَ وَ شَفِيعَا تُنَالُ بِهِ الْجَنَّةَ اللَّهُمَّ وَ كَمَا أَخَذَ فِي حُشُوعِهِ لَكَ حَظَّهُ وَ اسْتَوْفَى مِنْ حَشِيَّتِكَ نَصِيْبَهُ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَضْعَافَ مَا صَلَّيْتَ عَلَيَّ وَ لِيَّ ارْتَضَيْتَ طَاعَتَهُ وَ قَبِلْتَ خِدْمَتَهُ وَ بَلَّغَهُ مَنَّا تَحِيَّهً وَ سِلَامًا وَ آتِنَا فِي مُوَالَاتِهِ مِنْ لَدُنْكَ فَضْلًا وَ إِحْسَانًا وَ مَغْفِرَةً وَ رِضْوَانًا إِنَّكَ ذُو الْمَنِّ الْقَدِيمِ وَ الصَّفْحِ الْجَمِيلِ پس نماز زیارت به جا آور و بعد از سلام بگو: اللَّهُمَّ أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْمَرْئُوبُ الدَّعَاءُ

زیارت دیگر مختص به آن حضرت

شیخ صدوق در فقیه روایت کرده که: چون خواهی زیارت کنی آن حضرت را پس غسل کن و خود را پاکیزه نما و دو جامه پاک بپوش و بگو در زیارت آن جناب اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْإِمَامِ النَّقِيِّ الرَّضِيِّ الْمَرْضِيِّ وَ حُجَّتِكَ عَلَيَّ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ وَ مَنْ تَحْتَ الثَّرَى صِلَاةً كَثِيرَةً نَامِيَةً زَاكِيَةً مُبَارَكَةً مُتَوَاصِلَةً مُتَرَادِفَةً مُتَوَاتِرَةً كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ عَلَيَّ أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نُورَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا إِمَامَ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَ سِلَالَةَ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ أَتَيْتُكَ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مُعَايِدًا لِأَعْدَائِكَ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ أَنْكَاهُ حاجت خود را سؤال کن بعد از آن نماز کن در قبه‌ای که در آن قبر امام محمد تقی علیه السلام است چهار رکعت در نزد سر آن حضرت دو رکعت برای زیارت امام موسی کاظم و دو رکعت برای امام محمد تقی علیه السلام و نماز مکن در نزد سر امام موسی

کاظم علیه السلام که آن مقابل قبور قریش است و جایز نیست آنها را قبله خود گردانیدن مؤلف گوید که: از کلام شیخ صدوق ظاهر می‌شود که در آن زمانها قبر شریف حضرت موسی علیه السلام از قبر حضرت جواد علیه السلام جدا و قبه و در علی حده داشته بعد از زیارت از آنجا بیرون می‌آمدند و در قبه حضرت جواد علیه السلام می‌رفتند که آن هم بنای علی حده داشته

و اما زیارت مشترک میان دو امام همام علیهما السلام

اشاره

پس آن هم بر دو قسم است

قسم اول آنکه آن را برای هر کدام علی حده باید خواند

شیخ جلیل جعفر بن محمد قولویه قمی در کامل الزیاره از حضرت امام علی نقی علیه السلام روایت کرده که: در زیارت هر یک از آن دو امام چنین بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَنْ بَدَأَ اللَّهُ فِي شَأْنِهِ أَيْتِكَ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ يَا مَوْلَايَ وَ اَيْنَ زِيَارَتِ دَر نَهَائِتِ اعْتِبَارِ اسْتِ وَ شَيْخِ صَدُوقِ وَ شَيْخِ كَلِينِي وَ شَيْخِ طُوسِي نِيْزَ بَهِ اخْتِلَافِي اَنْ رَا ذَكَرَ نَمُودَهِ اَنْدَ

قسم دوم زیارتی است که به خواندن آن هر دو امام علیهما السلام زیارت شوند

و آن چنان است که شیخ مفید و شهید و محمد بن المشهدی ذکر کرده‌اند که: در زیارت آن دو بزرگوار همین که ایستادی نزد ضریح طاهر می‌گویی: السَّلَامُ عَلَیْكَمَا يَا وَلِيَّيَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَمَا يَا حُجَّتِيَّ اللَّهُ السَّلَامُ عَلَیْكَمَا يَا نُورِيَّ اللَّهُ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ أَشْهَدُ أَنْكُمْ قَدْ بَلَّغْتُمَا عَنِ اللَّهِ مَا حَمَلَكُمَا وَ حَفِظْتُمَا مَا اسْتَوْدَعْتُمَا وَ حَلَلْتُمَا حَلَالَ اللَّهِ وَ حَرَّمْتُمَا حَرَامَ اللَّهِ وَ أَقَمْتُمَا حُدُودَ اللَّهِ وَ تَلَوْتُمَا كِتَابَ اللَّهِ وَ صَبَرْتُمَا عَلَى الْمَأْذِي فِي جَنبِ اللَّهِ مُحْتَسِبِينَ حَتَّى أَتَاكُمْ الْيَقِينُ أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَعْدَائِكُمَا وَ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِوَلَايَتِكُمَا أَتَيْتَكُمَا زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكُمَا مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكُمَا مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكُمَا مُسْتَجِبَةً رَا بِالْهُدَى الَّذِي أَنْتُمَا عَلَيْهِ عَارِفًا بِضَلَالِهِ مِنْ خَالَفَكُمَا فَاشْفَعَا لِي عِنْدَ رَبِّكُمَا فَإِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ جَاهًا عَظِيمًا وَ مَقَامًا مَحْمُودًا پس بیوس تربت شریف آنجا را و بگذار روی راست را بر آن پس برو به جانب سر مقدس و بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَمَا يَا حُجَّتِيَّ اللَّهُ فِي أَرْضِهِ وَ سَمَائِهِ عِبْدُكُمْ وَ وَثِقُكُمْ زَائِرُكُمْ مُتَقَرَّبًا إِلَى اللَّهِ بِزِيَارَتِكُمَا اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي أَوْلِيَائِكَ الْمُضِيَّ طَفِيْنَ وَ حَبِّبْ إِلَيَّ مَشَاهِدَهُمْ وَ اجْعَلْنِي مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس نماز زیارت کن از برای هر امامی دو رکعت و بخوان خدا را به آنچه می‌خواهی مؤلف گوید که: چون در آن زمانها تقيه بسیار شدید بوده است زیارتهای مختصر برای زیارت این دو امام علیهما السلام تعلیم می‌فرمودند که شیعیان از آسیب طاغیان زمان محفوظ باشند و اگر زائر طالب زیارت طولی باشد بخواند زیارت جامعه را که بهترین زیارت است از برای ایشان خصوصا یک زیارت از آنها که از حدیثش ظاهر می‌شود که مزید اختصاصی به حضرت امام موسی علیه السلام دارد و آن زیارت بعد از این در اول زیارات جامعه مرقوم خواهد شد رجوع به آنجا شود

دعای وداع

و چون زائر خواست که از بلد آن دو امام علیهما السلام بیرون رود وداع کند آن دو جناب را به دعاها و وداع که از آن جمله است

آنچه شیخ طوسی علیه الرحمه در تهذیب ذکر نموده فرموده که چون خواهی وداع کنی امام موسی علیه السلام را بایست نزد قبر و بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْتَوِدُّعُكَ اللَّهُ وَأَقْرَأُ عَلَیْكَ السَّلَامَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِمَا جِئْتَ بِهِ وَدَلَّلْتَ عَلَیْهِ اللَّهُمَّ اكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ وَهَمَّجِنِينَ فِي وَدَاعِ حَضْرَتِ إِمَامِ مُحَمَّدٍ تَقَى عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرَمُودَهُ مِی گویی: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْتَوِدُّعُكَ اللَّهُ وَأَقْرَأُ عَلَیْكَ السَّلَامَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَبِمَا جِئْتَ بِهِ وَدَلَّلْتَ عَلَیْهِ اللَّهُمَّ اكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ پس سؤال کن از خدا که این آخر زیارت تو نباشد و دیگر توفیق برگشتن بیابی و قبر را ببوس و روی‌های خود را بر قبر گذار مؤلف گوید از چیزهایی که مناسب است در اینجا نقل شود

حکایت سعید صالح صفی متقی حاجی علی بغدادی

است که شیخ ما در جنه الماوی و نجم الثاقب نقل کرده و در نجم ثاقب فرموده که اگر نبود در این کتاب شریف مگر این حکایت متقنه صحیحه که در آن فواید بسیار است و در این نزدیکی‌ها واقع شده هر آینه کافی بود در شرافت و نفاست آن پس بعد از مقدماتی فرموده که حاجی مذکور آیده الله نقل کرد که در ذمه من هشتاد تومان مال امام علیه السلام جمع شد پس رفتم به نجف اشرف بیست تومان از آن را دادم به جناب علم الهدی و التقی شیخ مرتضی اعلی الله مقامه و بیست تومان به جناب شیخ محمد حسین مجتهد کاظمینی و بیست تومان به جناب شیخ محمد حسن شروقی و باقی ماند در ذمه من بیست تومان که قصد داشتم در مراجعت بدهم به جناب شیخ محمد حسن کاظمینی آل یس آیده الله پس چون مراجعت کردم به بغداد خوش داشتم که تعجیل کنم در ادای آنچه باقی بود در ذمه من پس در روز پنجشنبه بود که مشرف شدم به زیارت امامین همامین کاظمین علیهما السلام و پس از آن رفتم خدمت جناب شیخ سلمه الله و قدری از آن بیست تومان را دادم و باقی را وعده کردم که بعد از فروش بعضی از اجناس به تدریج بر من حواله کنند که به اهلش برسانم و عزم کردم بر مراجعت به بغداد در عصر آن روز و جناب شیخ خواهش کرد بمانم متعذر شدم که باید مزد عمله کارخانه شعربافی را که دارم بدهم چون رسم چنین بود که مزد هفته را در عصر پنجشنبه می‌دادم پس برگشتم چون ثلث از راه را تقریباً طی کردم سید جلیلی را دیدم که از طرف بغداد رو به من می‌آید چون نزدیک شد سلام کرد و دستهای خود را گشود برای مصافحه و معانقه و فرمود اهلا و سهلا و مرا در بغل گرفت و معانقه کردیم و هر دو یکدیگر را بوسیدیم و بر سر عمامه سبز روشنی داشت و بر رخسار مبارکش خال سیاه بزرگی بود پس ایستاد و فرمود حاجی علی خیر است به کجا می‌روی گفتم کاظمین علیهما السلام را زیارت کردم و برمی‌گردم به بغداد فرمود امشب شب جمعه است برگرد گفتم یا سیدی متمکن نیستم فرمود هستی برگرد تا شهادت دهم برای تو که از موالیان جد من امیر المؤمنین علیه السلام و از موالیان مایی و شیخ شهادت دهد زیرا که خدای تعالی امر فرموده دو شاهد بگیرید و این اشاره بود به مطلبی که در خاطر داشتم که از جناب شیخ خواهش کنم نوشته‌ای به من دهد که من از موالیان اهل بیت علیهم السلام و آن را در کفن خود بگذارم پس گفتم تو چه می‌دانی و چگونه شهادت می‌دهی فرمود کسی که حق او را به او می‌رسانند چگونه آن رساننده را نمی‌شناسد گفتم چه حق فرمود آنچه رساندی به وکیل من گفتم وکیل تو کیست فرمود شیخ محمد حسن گفتم وکیل تو است فرمود وکیل من است و به جناب آقا سید محمد گفته بود که در خاطر من خطور کرد که این سید جلیل مرا به اسم خواند با آنکه او را نمی‌شناسم پس به خود گفتم شاید او مرا می‌شناسد و من او را فراموش کردم باز در نفس خود گفتم که این سید از حق سادات از من چیزی می‌خواهد و خوش دارم که از مال امام علیه السلام چیزی به او برسانم پس گفتم که ای سید در نزد من از حق شما چیزی مانده بود رجوع کردم در امر آن به جناب شیخ محمد حسن برای آنکه ادا کنم حق شما یعنی سادات را به اذن او پس در روی من تبسمی کرد و فرمود آری رساندی بعضی از حق ما را به سوی وکلای ما در نجف اشرف پس گفتم آنچه ادا کردم قبول شد فرمود آری پس در خاطر من گذشت که این سید می‌گوید بالنسبه به علمای اعلام وکلای ما و این در نظرم بزرگ آمد پس گفتم علما وکلایند در قبض حقوق سادات و مرا

غفلت گرفت انتهی آنگاه فرمود برگرد جدم را زیارت کن پس برگشتم و دست راست او در دست چپ من بود چون براه افتادیم دیدم در طرف راست ما نهر آب سفید صاف جاری است و درختان لیمو و نارنج و انار و انگور و غیر آن همه با ثمر در یک وقت با آنکه موسم آنها نبود بر بالای سر ما سایه انداخته گفتم این نهر و این درختها چیست فرمود هر کس از موالیان ما که زیارت کند جد ما را و زیارت کند ما را اینها با او هست پس گفتم می‌خواهم سؤالی کنم فرمود سؤال کن گفتم شیخ عبد الرزاق مرحوم مردی بود مدرس روزی نزد او رفتم شنیدم که می‌گفت کسی که در طول عمر خود روزها روزه باشد و شبها به عبادت بسر برد و چهل حج و چهل عمره به جای آرد و در میان صفا و مروه بمیرد و از موالیان امیر المؤمنین علیه السلام نباشد برای او چیزی نیست فرمود آری و الله برای او چیزی نیست پس از حال یکی از خویشان خود پرسیدم که او از موالیان امیر المؤمنین علیه السلام است فرمود آری او و هر که متعلق است به تو پس گفتم سیدنا برای من مسأله‌ای است فرمود بپرس گفتم قراء تعزیه امام حسین علیه السلام می‌خوانند که سلیمان اعمش آمد نزد شخصی و از زیارت سید الشهداء علیه السلام پرسید گفت بدعت است پس در خواب دید هودجی را میان زمین و آسمان پس سؤال کرد که کیست در آن هودج گفتند به او فاطمه زهرا و خدیجه کبری علیهما السلام پس گفت به کجا می‌روند گفتند به زیارت امام حسین علیه السلام در امشب که شب جمعه است و دید رقعه‌هایی را که از هودج می‌ریزد و در آن مکتوب است امان من النار لزوار الحسین علیه السلام فی لیلۃ الجمعه امان من النار یوم القیامه این حدیث صحیح است فرمود آری راست و تمام است گفتم سیدنا صحیح است که می‌گویند هر کس زیارت کند حسین علیه السلام را در شب جمعه پس برای او امان است فرمود آری و الله و اشک از چشمان مبارکش جاری شد و گریست گفتم سیدنا مسأله فرمود بپرس گفتم سنه هزار و دویست و شصت نه حضرت رضا علیه السلام را زیارت کردیم و در درود یکی از عربهای شروقیه را که از بادیه نشینان طرف شرقی نجف اشرفند ملاقات کردیم و او را ضیافت کردیم و از او پرسیدیم که چگونه است ولایت رضا علیه السلام گفت بهشت است امروز پانزده روز است که من از مال مولای خود حضرت رضا علیه السلام خورده‌ام چه حد دارد منکر و نکیر که در قبر نزد من بیایند گوشت و خون من از طعام آن حضرت روییده در مهمانخانه آن جناب این صحیح است علی بن موسی الرضا علیهما السلام می‌آید و او را از منکر و نکیر خلاص می‌کند فرمود آری و الله جد من ضامن است گفتم سیدنا مسأله کوچکی است می‌خواهم بپرسم فرمود بپرس گفتم زیارت من حضرت رضا علیه السلام را مقبول است فرمود قبول است إن شاء الله گفتم سیدنا مسأله فرمود بسم الله گفتم حاجی محمد حسین بزاز باشی پسر مرحوم حاجی احمد بزاز باشی زیارتش قبول است یا نه و او با من رفیق و شریک در مخارج بود در راه مشهد رضا علیه السلام فرمود عبد صالح زیارتش قبول است گفتم سیدنا مسأله فرمود بسم الله گفتم فلان که از اهل بغداد و همسفر ما بود زیارتش قبول است پس ساکت شد گفتم سیدنا مسأله فرمود بسم الله گفتم این کلمه را شنیدی یا نه زیارت او قبول است یا نه جوابی نداد حاجی مذکور نقل کرد که ایشان چند نفر بودند از اهل مترفین بغداد که در این سفر پیوسته به لهو و لعب مشغول بودند و آن شخص مادر خود را نیز کشته بود پس رسیدیم در راه به موضعی از جاده وسیعه که دو طرف آن بساتین و مواجه بلده شریفه کاظمین است و موضعی از آن جاده که متصل است به بساتین از طرف راست آن که از بغداد می‌آید و آن مال بعضی از ایتام سادات بود که حکومت به جور آن را داخل در جاده کرد و اهل تقوی و ورع سکنه این دو بلد همیشه کنار می‌کردند از راه رفتن در آن قطعه از زمین پس دیدم آن جناب را که در آن قطعه راه می‌رود پس گفتم ای سید من این موضع مال بعضی از ایتام سادات است تصرف در آن روا نیست فرمود این موضع مال جد ما امیر المؤمنین علیه السلام و ذریه او و اولاد ما است حلال است برای موالیان ما تصرف در آن و در قرب آن مکان در طرف راست باغی است مال شخصی که او را حاجی میرزا هادی می‌گفتند و از متمولین معروفین عجم بود که در بغداد ساکن بود گفتم سیدنا راست است که می‌گویند زمین باغ حاجی میرزا هادی مال حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام است فرمود چه کار داری به این و از جواب اعراض نمود پس رسید به ساقیه آب که از شط دجله می‌کشند برای مزارع و بساتین آن حدود و از جاده می‌گذرد و آنجا دو راه می‌شود به

سمت بلد یکی راه سلطانی است و دیگری راه سادات و آن جناب میل کرد به راه سادات پس گفتم بیا از این راه یعنی راه سلطانی برویم فرمود نه از این راه خود می‌رویم پس آمدیم و چند قدمی نرفتیم که خود را در صحن مقدس در نزد کفشداری دیدیم و هیچ کوچه و بازاری را ندیدیم پس داخل ایوان شدیم از طرف باب المراد که از سمت شرقی و طرف پایین پا است و در در رواق مطهر مکث نفرمود و اذن دخول نخواند و داخل شد و در در حرم ایستاد پس فرمود زیارت بکن گفتم من قاری نیستم فرمود برای تو بخوانم گفتم آری پس فرمود أَدْخُلْ يَا اللَّهُ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ هَمَّجِينَ سَلَامَ كَرَدْنَا بِرِ هَر يَكُ أَزَائِمَهُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ تَا رَسِيدِنَا دَر سَلَامُ بَه حَضْرَتِ عَسْكَرِي عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ فَرَمُودِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ الْعَسْكَرِيَّ أَنْكَاهُ فَرَمُودِ اِمَامِ زَمَانِ خُودِ رَا مِي شِنَاسِي كُفْتَمُ چَرَا نَمِي شِنَاسَمُ فَرَمُودِ سَلَامُ كُنُ بَرِ اِمَامِ زَمَانِ خُودِ كُفْتَمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ يَا صِيَّاحِبَ الزَّمَانِ يَا ابْنَ الْحَسَنِ پس تبسم نمود و فرمود عَلَيْكَ السَّلَامُ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ پس داخل شدیم در حرم مطهر و ضريح مقدس را چسبیدیم و بوسیدیم پس فرمود به من زیارت کن گفتم من قاری نیستم فرمود زیارت بخوانم برای تو گفتم آری فرمود کدام زیارت را می‌خواهی گفتم هر زیارت که افضل است مرا به آن زیارت ده فرمود زیارت امین الله افضل است آنگاه مشغول شد به خواندن و فرمود السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا أَمِينِي اللَّهُ فِي أَرْضِهِ وَ حُجَّتَيْهِ عَلَيَّ عِبَادِهِ... الخ و چراغهای حرم را در این حال روشن کردند پس شمعها را دیدم روشن است و لکن حرم روشن و منور است به نوری دیگر مانند نور آفتاب و شمعها مانند چراغی بودند که روز در آفتاب روشن کنند و مرا چنین غفلت گرفته بود که هیچ ملتفت این آیات نمی‌شدم چون از زیارت فارغ شد از سمت پایین پا آمدند به پشت سر و در طرف شرقی ایستادند و فرمودند آیا زیارت می‌کنی جدم حسین علیه السلام را گفتم آری زیارت می‌کنم شب جمعه است پس زیارت وارث را خواندند و مؤذنها از اذان مغرب فارغ شدند پس به من فرمود نماز کن و ملحق شو به جماعت پس تشریف آورد در مسجد پشت سر حرم مطهر و جماعت در آنجا منعقد بود و خود به انفراد ایستادند در طرف راست امام جماعت محاذی او و من داخل شدم در صف اول و برایم مکانی پیدا شد چون فارغ شدم او را ندیدم پس از مسجد بیرون آمدم و در حرم تفحص کردم او را ندیدم و قصد داشتم او را ملاقات کنم و چند قرانی به او بدهم و شب او را نگاه دارم که مهمان باشد آنگاه به خاطر آمد که آن سید که بود و آیات و معجزات گذشته را ملتفت شدم از انقیاد من امر او را در مراجعت با آن شغل مهم که در بغداد داشتم و خواندن مرا به اسم آنکه او را ندیده بودم و گفتن او موالیان ما و اینکه من شهادت می‌دهم و دیدن نهر جاری و درختان میوه‌دار در غیر موسم و غیر از اینها از آنچه گذشت که سبب شد برای یقین من به اینکه او حضرت مهدی علیه السلام است خصوص در فقره اذن دخول و پرسیدن از من بعد از سلام بر حضرت عسکری علیه السلام که امام زمان خود را می‌شناسی چون گفتم می‌شناسم فرمود سلام کن چون سلام کردم تبسم کرد و جواب داد پس آمدم در نزد کفشدار و از حال جنابش سؤال کردم گفت بیرون رفت و پرسید که این سید رفیق تو بود گفتم بلی پس آمدم به خانه مهماندار خود و شب را بسر بردم چون صبح شد رفتم به نزد جناب شیخ محمد حسن و آنچه دیده بودم نقل کردم پس دست خود را بر دهان خود گذاشت و نهی نمود از اظهار این قصه و افشای این سر و فرمود خداوند ترا موفق کند پس آن را مخفی می‌داشتم و به احدی اظهار ننمودم تا آنکه یک ماه از این قضیه گذشت روزی در حرم مطهر بودم سید جلیلی را دیدم که آمد نزدیک من و پرسید که چه دیدی و اشاره کرد به قصه آن روز گفتم چیزی ندیدم باز اعاده کرد آن کلام را بشدت انکار کردم پس از نظرم ناپدید شد دیگر او را ندیدم انتهی

مطلب دوم رفتن به مسجد شریف برائا و نماز کردن در آن است

بدان که مسجد برائا از مساجد معروفه متبرکه است و واقع شده در بین بغداد و کاظمین در راه زوار و غالباً از فیض آن محروم و اعتنایی به آن ندارند با همه فضایل و شرافتی که برای او نقل شده. حموی که از مورخین سنه ششصد است در معجم البلدان گفته برائا محله‌ای بود در طرف بغداد در قبله کرخ و جنوبی باب محول و برای آن مسجد جامعی بوده که شیعیان در آن نماز می‌گذاشتند

و خراب شده و گفته که قبل از زمان راضی بالله خلیفه عباسی شیعیان در آن مسجد جمع می‌گشتند و سب صحابه می‌نمودند راضی بالله امر کرد که ناگهانی در آن مسجد ریختند و هر که را یافتند بگرفتند و حبس نمودند و مسجد را خراب کرد و با زمین هموار نمود شیعیان این خبر را به امیر الامرای بغداد بحکم ماکانی رسانیدند بحکم حکم کرد به اعاده بنا و وسعت و احکام آن و نوشت در صدر آن اسم راضی بالله را و پیوسته آن مسجد معمور و محل اقامه نماز بود تا بعد از سنه چهار صد و پنجاه که معطل مانده تا الآن و برائثا پیش از بناء بغداد قریه‌ای بوده که گمان مردم آن است که علی علیه السلام مرور کرده به آن در زمانی که به مقاتله خوارج نهروان می‌رفت و در جامع مذکور نماز خوانده و داخل شده در حمامی که در آن قریه بوده و به این برائثا منسوب است ابو شعیب برائثی عابد و او اول کسی است که در برائثا ساکن شد در کوخی یعنی خانه‌ای که از نی ساخته بود و عبادت خدا می‌کرد در آن تا آنکه گذشت به کوخ او دختری از اولاد مستوفیان کبار از ابنای روزگار که تربیت شده بود در قصرها همین که نظرش به ابو شعیب افتاد و حال او را دید از آن حال خوشش آمد و جذبه ابو شعیب او را کشید به حدی که اسیر او گردید لاجرم نزد آن عابد زاهد آمد و گفت: من اراده کرده‌ام که خادم تو باشم گفت ترا قبول می‌کنم بشرط اینکه از این زی و هیئت مجرد شوی آن سعادت مند قبول نمود و از آنچه مالک بود تجرد اختیار کرد و متلبس شد به لباس نساک ابو شعیب او را تزویج نمود همین که آن دختر داخل کوخ شد قطعه حصیری دید که ابو شعیب برای حفظ از رطوبت زمین آن را در زیر بدن خود افکنده گفت من نزد تو نخواهم ماند مگر وقتی که این قطعه حصیر را از زیر خود دور افکنی زیرا که از تو شنیدم که می‌گفتی زمین می‌گوید: یا اَبْنَ اَدَمَ تَجْعَلُ بَیْنِی وَ بَیْنَكَ حِجَابًا وَ اَنْتَ عَمْدًا فِی بَطْنِی یعنی ای پسر آدم مابین من و خود حجاب قرار می‌دهی و حال آنکه فردا در شکم من خواهی بود پس ابو شعیب آن حصیر را دور افکند و آن دختر چند سالی نزد او مکث نمود و با هم به نیکوتر وجهی عبادت می‌کردند تا هر دو وفات نمودند مؤلف گوید که: ما در کتاب هدیه الزائرین جمله‌ای از روایات که در فضیلت این مسجد شریف است ذکر کردیم و گفتیم که از مجموع این اخبار چند فضیلت برای این مسجد معلوم می‌شود که اگر هر کدام از آن در هر مسجدی باشد سزاوار است که انسان شد رحال نماید و طی منازل کند تا به فیض نماز و دعا در آن مستفیض و متبرک شود. اول: مقرر نمودن حق تعالی که در آن زمین فرود نیاید رئیسی بال لشکرش جز پیغمبر یا وصی او دوم آنکه: خانه حضرت مریم است سوم آنکه: زمین حضرت عیسی علیه السلام است. چهارم: بودن چشمه در آنجا که برای مریم ظاهر شده پنجم: ظاهر کردن حضرت امیر علیه السلام آن چشمه را به اعجاز خود. ششم: بودن سنگ سفید متبرک که مریم حضرت عیسی را بر آن گذاشته در آنجا. هفتم: بیرون آوردن حضرت آن سنگ را از آنجا به اعجاز و نصب نمودن آن را به سمت قبله و نماز کردن به سوی آن هشتم: نماز کردن حضرت امیر المؤمنین و دو نوباوه او حضرت مجتبی و سید الشهداء علیهما السلام در آنجا نهم: توقف حضرت در آنجا چهار روز به جهت شرافت مکان و مقدس بودن زمین آن دهم: نماز کردن پیغمبران خصوص حضرت خلیل الرحمن علیه السلام در آنجا یازدهم: بودن قبر پیغمبری در آنجا و شاید آن پیغمبر حضرت یوشع باشد که شیخ مرحوم فرموده که قبرش در خارج کاظمین در قبلی مسجد برائثا است دوازدهم: برگشتن آفتاب برای حضرت امیر علیه السلام در آنجا و با این شرافت و فضایل و بروز آیات الهیه و معجز حیدریه در آن معلوم نیست از هزار نفر زایر یکی آنجا برود با آنکه در سر راهشان است و مکرر از آنجا می‌گذرند و اگر اتفاقا کسی بخواهد درک آن فیضها را نماید چون به آنجا رسد و ببیند در مسجد بسته است از دادن جزئی پولی به جهت باز کردن در آن مضایقه کند و خود را از این همه فیوضات عظیمه محروم نماید و حال آنکه گاه شود برای محض تماشای بغداد و عمارات جبارین در آن مصرفها کند چه رسد به مصارف عظیمه قیمت فضول معاش و امتعه نحسه نجسه یهودیان آن که گرفتن آن از متممات زیارت غالب از زوار است و الله المستعان

اعنی جناب ابو عمرو عثمان بن سعید اسدی و جناب ابو جعفر محمد بن عثمان و شیخ ابو القاسم حسین بن روح نوبختی و شیخ جلیل ابو الحسن علی بن محمد سمیری رضی الله عنهم بدان که از جمله تکالیف زوار در ایام توقف در بلده طیبه کاظمین رفتن به بغداد است بجهت زیارت این چهار نایب خاص امام عصر صلوات الله علیه که اگر هر یک از آنها در بلاد بعیده بودند سزاوار بود که انسان منازل بعیده طی کند و رنج و تعب سفر کشد و به فیض زیارت آنها نایل گردد زیرا که در میان تمام اصحاب خاص ائمه علیهم السلام به بزرگی و جلالت قدر ایشان کسی نمی‌رسد قریب هفتاد سال به منصب سفارت و وساطت میان امام علیه السلام و رعیت فایز شدند و بر دست ایشان کرامات بسیار و خوارق عادات بی‌شمار جاری گردید و گفته شده که بعضی از علما قائل به عصمت ایشان شده و مخفی نیست که همچنانچه این بزرگواران در حیات خود واسطه بودند میان ولی عصر صلوات الله علیه و رعیت و از جمله مناصب ایشان رسانیدن عرایض و رقع‌های حاجت خلق بود به آن حضرت حال نیز به همان منصب شریف مفتخرند و باید رقع حاجت که در شداید و سختی‌ها نوشته می‌شود به توسط ایشان به آن حضرت برسد چنانکه در جای خود معلوم گردیده و بالجمله فضایل و مناقب ایشان زیاده از آن است که ذکر شود و همین قدر برای ترغیب زوار به زیارتشان کافی است و اما کیفیت زیارت ایشان پس به نحوی است که شیخ طوسی رحمه الله علیه در تهذیب و سید بن طاووس رحمه الله علیه در مصباح الزائر ذکر کرده‌اند و نسبت داده‌اند آن را به جناب ابو القاسم حسین بن روح رحمه الله که فرموده در باب زیارت ایشان که سلام می‌کنی بر رسول خدا و بعد از او به امیر المؤمنین و بر خدیجه کبری و بر فاطمه زهرا و بر امام حسن و امام حسین و بر هر یک از ائمه علیهم السلام تا صاحب الزمان صلوات الله علیه پس می‌گویی: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ وَ بِه جَای فُلَانِ بْنِ فُلَانِ اسْمِ صَاحِبِ قَبْرِ وَ پَدْرش رَا مِی‌بَرِی اَشْهَدُ اَنَّكَ يَا أَبُ الْمَوْلَى اَدَّيْتَهُ عَنْهُ وَ اَدَّيْتَهُ اِلَيْهِ مِآ خَالَفْتَهُ وَ لَا خَالَفْتَهُ عَلَيْهِ قُمْتَ خَاصًّا وَ اَنْصَرَفْتَ سَابِقًا جِئْتِكَ عَارِفًا بِالْحَقِّ الَّذِي اَنْتَ عَلَيْهِ وَ اَنَّكَ مَا حُنْتَ فِي التَّأْدِيَةِ وَ السَّفَارَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ بَابِ مَا اَوْسَعَهُ [اَوْسَعَكَ وَ مِنْ سَفِيرِ مِآ اَمْرِكَ وَ مِنْ ثِقَةٍ مِآ اَمْكِنِكَ اَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ اَخْتَصَّكَ بِتُورِهِ حَتَّى عَيَّيْنْتَ الشَّخْصَ فَاَدَّيْتَهُ عَنْهُ وَ اَدَّيْتَهُ اِلَيْهِ پَس بَرْمِی گَرْدِی وَ بَاز سَلام مِی‌کَنی بَر رَسولِ خَدا تا صَاحبِ الزَمانِ عَلَیهِ السَلامِ پَس از آن می‌گویی: جِئْتِكَ مُخْلِصًا بِتَوْجِيدِ اللّٰهِ وَ مَوْلَاهُ اَوْلِيَّاهُ وَ الْبِرَّاءَةَ مِنْ اَعْدَائِهِمْ [اَعْدَائِهِ وَ مِنَ الَّذِينَ خَالَفُوكَ يَا حُجَّةَ الْمَوْلَى وَ بِكَ اِلَيْهِمْ] اللّٰهُمَّ تَوَجَّهْ بِيْهِمْ اِلَى اللّٰهِ [اِلَيْكَ تَوَسَّلِي] پَس دَعا مِی‌کَنی وَ سَوال مِی‌کَنی از حَقِّ تَعَالَى اَنچَهِ رَا کَهِ مِی‌خَواهِی کَهِ اِجابَت مِی‌شَود اِنْ شَاءَ اللّٰهُ مُؤَلَّفَ گَویَد وَ سَزاوارِ اسْتِ نِيز اَنکَهِ زِيارَتِ شَود دَر بَغدادِ شَیخِ اِجَلِ عَالیِ مَقامِ ثَقَّةِ الْاِسلامِ مُحَمَّدِ بْنِ یَعقُوبِ کَلِینِیِ عَطَرِ اللّٰهِ مَرقَدَهِ کَهِ شَیخِ وَ رَئِیسِ شِیعَهِ وَ اوثَقِ وَ اثبَتِ اِشانِ بَودِ دَر حَدِیثِ وَ کِتابِ شَریفِ کَافیِ رَا کَهِ رَوشَنیِ چَشمِ شِیعَهِ اسْتِ دَر مَدَتِ بَیستِ سَالِ تَالیفِ نَمُودِ وَ الْحَقِّ مَنتِ عَظیمِ بَر شِیعَهِ خَصوصِ بَر اَهلِ عَلمِ نَهادِ وَ بَهِ جَهِتِ جَلاَلِ وَ عَظَمَتِ شَأْنِ اَن مَعْظَمِ اَبْنِ اَثیرِ او رَا مَجددِ مَذهبِ اَمامِیَهِ دَر رَأْسِ مائِهِ ثالِثَهِ شَمرَدَهِ بَعدِ از اَنکَهِ مَولایِ ما حَضرَتِ ثامِنِ الاَئِمَّهِ صَلَواتِ اللّٰهِ عَلَیهِ مَجددِ اِینِ مَذهبِ دَر مائِهِ ثانیَهِ شَمرَدَهِ وَ ما دَر کِتابِ هَدِیَهِ ذَکَرِ کَرَدِیمِ بَیشترِ عَلمایِیِ کَهِ دَر مَشاہِدِ مَشرَفَهِ مَدفونَندِ هَر کَهِ طالِبِ اسْتِ بَهِ اَنجا رَجوعِ نَمایَد

مطلب چهارم در زیارت جناب سلمان رضی الله عنه است

زیارت جناب سلمان رضی الله عنه است

بدان که از تکالیف زوار در کاظمین رفتن به مدائن است به جهت زیارت عبد صالح الهی جناب سلمان محمدی رضوان الله علیه که اول ارکان اربعه و مخصوص به شرافت سَلَمَانُ مِنْ اَهْلِ الْبَيْتِ وَ مَنْخَرَطِ دَر سَلَكِ اَهلِ بَیتِ نَبوتِ وَ عَصْمَتِ اسْتِ وَ دَر فَضِیلَتِ او جَنابِ رَسولِ خَدا صَلی اللّٰهُ عَلَیهِ وَ آلِهِ فَرمودَهِ: سَلَمَانُ بَحْرٌ لَا یُنزَفُ وَ کَثْرًا لَا یَنفَدُ سَلَمَانٌ مِنْ اَهْلِ الْبَیتِ یَمْنَحُ الْحِکْمَةَ وَ یُؤْتِی الْبِرَّهَانَ وَ حَضرَتِ امیرِ الْمُؤمِنِینِ عَلَیهِ السَلامِ او رَا مِثْلَ لَقْمَانِ حَکِیمِ بَلکَهِ حَضرَتِ صَادِقِ عَلَیهِ السَلامِ او رَا بَهِتَرِ از لَقْمَانِ فَرمودَهِ وَ حَضرَتِ باقرِ

علیه السلام او را از متوسمین شمرده و از روایات مستفاد شده که آن جناب اسم اعظم می‌دانست و از محدثین به فتح بوده و از برای ایمان ده درجه است و او در درجه دهم بوده و عالم به غیب و منایا بوده و از تحف بهشت در دنیا میل فرموده و بهشت مشتاق و عاشق او بوده و خدا و رسول صلی الله علیه و آله او را دوست می‌داشتند و حق تعالی پیغمبر صلی الله علیه و آله را امر فرموده به محبت چهار نفر که سلمان یکی از ایشان است و آیاتی در مدح او و اقران او نازل شده و جبرئیل هر وقت بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل می‌شده امر می‌کرده از جانب پروردگار که سلمان را سلام برساند و مطلع گرداند او را به علم منایا و بلایا و انساب و شبها برای او در خدمت پیغمبر صلی الله علیه و آله مجلس خلوتی بوده و حضرت رسول و امیر المؤمنین صلوات الله علیهما و آلهما چیزهایی تعلیم او فرمودند از مخزون و مکنون علم الله که احدی غیر او قابل و قوه تحمل آن را نداشته و رسید به مرتبه‌ای که حضرت صادق علیه السلام فرمود: **أَدْرَكَ سِلْمَانَ الْعِلْمَ الْأَوَّلَ وَالْعِلْمَ الْآخِرَ وَهُوَ بَحْرٌ لَا يُنْزَحُ وَهُوَ مِنَّا أَهْلُ الْبَيْتِ** سلمان درک کرد علم اول و آخر را و او دریایی است که هر چه از او برداشته شود تمام نشود و او از ما اهل بیت است و برای شوق زایرین و رغبتشان به زیارت آن جناب کافی است تأمل در اختصاص و امتیازش در میان تمام صحابه و جمیع امت به این که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در یک شب از مدینه به مداین رفت و به دست مبارک او را غسل داد و کفن نمود و نماز کرد بر او با صفوفی بسیار از ملایکه و همان شب به مدینه مراجعت فرمود زهی شرافت مودت و محبت به خانواده رسالت که انسان را به این مرتبه از جلال و عظمت رساند و اما کیفیت زیارت آن جناب پس بدان که سید بن طاووس در مصباح الزائر چهار زیارت برای آن بزرگوار نقل کرده و ما در اینجا اکتفا می‌کنیم به همان زیارت اول آن و در هدیه نقل کردیم زیارت چهارم آن را که شیخ در تهذیب ذکر فرموده پس چون خواستی زیارت کنی آن جناب را می‌ایستی نزد قبر او رو به قبله و می‌گویی: **السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ حَاتِمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الْمَعْصُومِينَ الرَّاشِدِينَ السَّلَامُ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ الْأَمِينِ [الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُودِعَ أَسْرَارِ السَّادَةِ الْمَيَامِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللَّهِ مِنَ الْبَرَّةِ الْمَاضِيَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَطَعْتَ اللَّهَ كَمَا أَمَرَكَ وَاتَّبَعْتَ الرَّسُولَ كَمَا نَدَبَكَ وَتَوَلَّيْتَ خَلِيفَتَهُ كَمَا أَلَزَمَكَ وَدَعَوْتَ إِلَى الْإِهْتِمَامِ بِدَرْجَتِهِ كَمَا وَفَّقَكَ [وَوَفَّقَكَ وَعَلِمْتَ الْحَقَّ يَقِينًا وَاعْتَمَدْتَهُ كَمَا أَمَرَكَ [وَأَشْهَدُ أَنَّكَ بَابُ وَصِيِّ الْمُضْطَفَى وَطَرِيقُ حُجَّةِ اللَّهِ الْمُتَرْتَضَى وَآمِينَ اللَّهُ فِيمَا اسْتُدْعَتْ مِنْ عُلُومِ الْأَصْفِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ النَّبِيِّ النَّجْوَاءِ الْمُخْتَارِينَ لِنُصْرَةِ الْوَصِيِّ أَشْهَدُ أَنَّكَ صَاحِبُ الْعَاشِرَةِ وَالتَّبْرَاهِينِ وَالدَّلَائِلِ الْقَاهِرَةِ وَأَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَدَيْتَ الْأَمَانَةَ وَنَصَّيْتَ لِلَّهِ وَرِسُولِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى فِي جَنْبِهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ جَحَدَكَ حَقَّكَ وَحَطَّ مِنْ قَدْرِكَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ آذَاكَ فِي مَوَالِيكَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَعْتَنَكَ فِي أَهْلِ بَيْتِكَ [نَبِيِّكَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَامَكَ فِي سَادَاتِكَ لَعَنَ اللَّهُ عِدْوُ آلِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا عَبْدُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْكَ يَا مَوْلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى رُوحِكَ الطَّيِّبِ وَجَسَدِكَ الطَّاهِرِ وَالْحَقَّقْنَا بِمَنِّهِ وَرَأْفَتِهِ إِذَا تَوَفَّانَا بِكَ وَبِمَحَلِّ السَّادَةِ الْمَيَامِينِ وَجَمَعْنَا مَعَهُمْ بِجَوَارِهِمْ فِي جَنَاتِ النَّعِيمِ [صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا عَبْدُ اللَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى إِخْوَاتِكَ الشَّيْعَةِ الْبَرَّةِ مِنَ السَّلَفِ الْمَيَامِينِ وَأَدْخَلَ الرُّوحَ وَالرِّضْوَانَ عَلَى الْخَلْفِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَقَّقْنَا وَإِيَّاهُمْ بِمَنْ تَوَلَّاهُ مِنَ الْعِتْرَةِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَيْكَ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ پس بخوان **إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ** هفت مرتبه پس به جا بیاور نماز مندوب آنچه خواهی مؤلف گوید که: چون خواستی برگردی از زیارت سلمان پس بایست نزد قبر برای وداع و بگو این وداع را که سید در آخر زیارت چهارم ذکر فرموده **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَنْتَ بَابُ اللَّهِ الْمُؤْتَى مِنْهُ وَالْمِأْخُودُ عَنْهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُلْتَ حَقًّا وَنَطَقْتَ صِدْقًا وَدَعَوْتَ إِلَى مَوْلَايَ وَمَوْلَاكَ عَلَانِيَةً وَسِرًّا أَتَيْتَكَ زَائِرًا وَحَاجَاتِي لَكَ مُسْتَوْدِعًا وَهَا أَنَا ذَا مُودَعِكَ أَسْتَوْدِعُكَ دِينِي وَأَمَانَتِي وَخَوَاتِيمَ عَمَلِي وَجَوَامِعَ أَمَلِي إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَخْيَارِ** آنگاه خدا را بسیار بخوان و برگرد مؤلف گوید که: چون زائر به زیارت سلمان**

مشرف شد پس از زیارت دو تکلیف دیگر دارد

دو تکلیف دیگر پس از زیارت سلمان

اول نماز کردن در طاق کسری

دو رکعت یا زیادتر چون آنجا مصلاى حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است روایت شده از عمار ساباطی که: امیر المؤمنین علیه السلام به مداین آمد و نزول فرمود در ایوان کسری و با او بود دلف بن بحیر پس نماز کرد در آنجا بعد از آن برخاست و به دلف فرمود برخیز با من و در خدمت آن حضرت بود جماعتی از اهل ساباط پس گردش کرد در منازل کسری و به دلف می‌فرمود از برای کسری در این مکان چنین و چنان بوده و دلف می‌گفت به خدا قسم چنین است که می‌فرمایی پس با آن جماعت در تمام آن مواضع گردش کرد و دلف می‌گفت ای سید و مولای من چنان شما به اینجاها مطلعید که گویا شما این چیزها را در اینجاها نهاده‌اید و روایت شده که: در آن وقتی که حضرت بر مداین مرور می‌فرمود و آثار کسری و خرابی آن را مشاهده می‌نمود یکی از آن اشخاص که در خدمت آن حضرت بود از روی عبرت این شعر را خواند جَرَّتِ الرِّیَاحُ عَلَی رُسُومِ دِیَارِهِمْ فَكَأَنَّهُمْ كَانُوا عَلَی مِیْعَادِ حَضْرَتِ فَرَمُودِ چرا نخواندی: كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَاتٍ وَ عُیُونٍ وَ زُرُوعٍ وَ مَقَامٍ كَرِیمٍ وَ نِعْمَةٍ كَانُوا فِیْهَا فَكَاهِنٍ كَذَلِکَ وَ اَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخِرِينَ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَ الْاَرْضُ وَ مَا كَانُوا مُنْظَرِينَ پس از آن فرمود: اِنَّ هَؤُلَاءِ كَانُوا وَاَرِثِنَ فَاَصْبَحُوا مَوْرُوثِينَ لَمْ يَشْكُرُوا النِّعْمَةَ فَسَلَبُوا دُنْيَاهُمْ بِالْمَعْصِيَةِ اِيَّاكُمْ وَ كُفِّرَ النَّعْمَ لَا تَحُلَّ [تَحَلَّ بِكُمْ النِّقْمَ فقیر گوید حاصل این مقام را حکیم خاقانی به شعر در آورده آنجا که فرموده: هان ای دل عبرت بین از دیده نظر کن هان ایوان مداین را آینه عبرت دان پرویز که بنهادی بر خوان تره زرین زرین تره کو بر خوان رو کم ترکوا برخوان

دوم زیارت کردن جناب حذیفه بن الیمان

که از بزرگان اصحاب رسول خدا صلی الله علیه و آله و خاصان امیر المؤمنین علیه السلام است و در میان صحابه مخصوص بود به شناختن منافقین و دانستن نامهای ایشان و اگر در نماز جنازه کسی حاضر نمی‌شد خلیفه ثانی بر او نماز نمی‌کرد و از جانب او سالها در مداین والی بود پس او را عزل کرد و جناب سلمان والی آنجا شد چون وفات کرد دوباره حذیفه والی آنجا شد و مستقر بود تا نوبت خلافت به شاه ولایت علیه السلام رسید پس از مدینه رقیمی مبارک به او و فرمان همایونی به اهل مداین صادر شد و از خلافت خود و استقرار حذیفه در آنجا به نحوی که بود اطلاع دادند و لکن حذیفه بعد از حرکت آن حضرت از مدینه به جانب بصره به جهت دفع شر اصحاب جمل و قبل از نزول مویز همایون به کوفه وفات کرد و در همان مداین مدفون شد از ابو حمزه ثمالی روایت است که چون حذیفه خواست وفات کند فرزند خود را طلبید و وصیت کرد او را به عمل کردن به این نصیحتهای نافع فرمود ای پسر جان من ظاهر کن مایوسی از آنچه که در دست مردم است که در این یاس غنی و توانگری است و طلب مکن از مردم حاجات خود را که آن فقر حاضر است و همیشه چنان باش که روزی که در آن هستی بهتر باشی از روز گذشته‌ات و هر وقت نماز می‌کنی چنان نماز کن که گویا نماز وداع و نماز آخر تو است و مکن کاری را که از آن عذر بخواهی و بدان که در جنب حرم جناب سلمان مسجد جامع مداین است که منسوب است به حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که آن را ساخته یا در آنجا نماز خوانده معلوم نیست از فیض دو رکعت نماز تحیت در آن محل شریف خود را محروم نکند

فصل نهم در بیان فضیلت و کیفیت زیارت

اشاره

إمام الإنس و الجنه المدفون بأرض الغربه بضعه سيد الوری مولانا أبو الحسن علی بن موسی الرضا صلوات الله علیه و علی آبائه و اولاده أئمه الهدی

اما فضیلت زیارت آن حضرت

پس بیشتر از آن است که احصا شود و ما در اینجا تبرک می‌جوییم به ذکر چند خبر و نقل می‌کنیم اکثر آن را از تحفه الزائر اول از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که فرمود: زود باشد که پاره‌ای از تن من در زمین خراسان مدفون گردد و هیچ مؤمنی زیارت نکند او را مگر آنکه حق تعالی بهشت را از برای او واجب گرداند و بدنش را بر آتش جهنم حرام گرداند: و در حدیث معتبر دیگر فرمود که: پاره‌ای از بدن من در خراسان مدفون خواهد شد هر غمناکی که او را زیارت کند البته حق تعالی غمش را زایل گرداند و هر گناهکاری که او را زیارت کند البته خدا گناهانش را بیامزد دوم به سند معتبر منقول است که حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام فرمود که: هر که زیارت کند قبر فرزند من علی را او را نزد خدای تعالی ثواب هفتاد حج مقبول بوده باشد راوی استبعاد کرد و گفت: هفتاد حج مقبول حضرت فرمود که بلی هفتاد هزار حج گفت هفتاد هزار حج فرمود که چه بسیار حجی باشد که مقبول نباشد هر که آن حضرت را زیارت کند یا یک شب نزد آن حضرت بماند چنان باشد که خدا را در عرش زیارت کرده باشد گفت چنانچه خدا را در عرش زیارت کرده باشد فرمود بلی چون روز قیامت می‌شود بر عرش الهی چهار کس از پیشینیان و چهار کس از پسینیان خواهند بود اما پیشینیان پس نوح و ابراهیم و موسی و عیسی علیهم السلام هستند و اما پسینیان پس محمد و علی و حسن و حسین علیهم السلام هستند پس ریسمانی می‌کشند در پای عرش پس می‌نشینند با ما زیارت کنندگان قبور ائمه و به درستی که زیارت کنندگان قبر فرزندان علی درجه ایشان از همه بلندتر و عطایشان از همه بیشتر خواهد بود سوم از حضرت امام رضا علیه السلام روایت است که فرمود: در خراسان بقعه‌ای هست که بر آن زمانی خواهد آمد که محل رفتن و آمدن ملائکه خواهد بود پس پیوسته فوجی از ملائکه از آسمان فرود خواهند آمد و فوجی بالا خواهند رفت تا در صور بدمند پرسیدند یا ابن رسول الله کدام بقعه است فرمود که آن در زمین طوس است و آن و الله باغی است از باغهای بهشت هر که مرا زیارت کند در آن بقعه چنان است که رسول خدا صلی الله علیه و آله را زیارت کرده است و بنویسد حق تعالی از برای او به سبب آن زیارت ثواب هزار حج پسندیده و هزار عمره مقبوله و من و پدرانم شفیعان او باشیم در روز قیامت چهارم به چندین سند صحیح از ابن ابی نصر منقول است که گفت: خواندم نامه امام رضا علیه السلام را که نوشته بود که برسانید به شیعیان من که زیارت من نزد خدا برابر است با هزار حج پس من این حدیث را به خدمت امام محمد تقی علیه السلام عرض کردم فرمود بلی و الله هزار هزار حج هست از برای کسی که آن حضرت را زیارت کند و حق او را شناسد پنجم به دو سند معتبر منقول است که حضرت امام رضا علیه السلام فرمود: هر که مرا زیارت کند با این دوری قبر من بیایم به نزد او در سه موطن روز قیامت تا او را خلاصی بخشم از احوال آنها در وقتی که نامه‌های نیکوکاران در دست راست ایشان و نامه‌های بدکاران در دست چپ ایشان پرواز کند و نزد صراط و نزد ترازوی اعمال ششم در حدیث معتبر دیگر فرمود که: زود باشد که کشته شوم به زهر با ظلم و ستم و مدفون شوم در پهلو ی هارون الرشید و بگرداند خدا تربت مرا محل تردد شیعیان و دوستان من پس هر که مرا در این غربت زیارت کند واجب شود برای او که من او را زیارت کنم در روز قیامت و سوگند می‌خورم به خدایی که محمد صلی الله علیه و آله را گرامی داشته است بر پیغمبری و برگزیده است او را بر جمیع خلایق که هر که از شما شیعیان نزد قبر من دو رکعت نماز کند البته مستحق شود آمرزش گناهان را از خداوند

عالمیان در روز قیامت و به حق آن خداوندی که ما را گرامی داشته است بعد از محمد صلی الله علیه و آله به امامت و مخصوص گردانیده است ما را به وصیت آن حضرت سوگند می‌خورم که زیارت کنندگان قبر من گرامی‌تر از هر گروهی‌اند بر خدا در روز قیامت و هر مؤمنی که مرا زیارت کند پس بر روی او قطره‌ای از باران برسد البته حق تعالی جسد او را بر آتش جهنم حرام گرداند هفتم به سند معتبر منقول است که محمد بن سلیمان از امام محمد تقی علیه السلام پرسید که: شخصی حج واجب خود را کرده است بعنوان حج تمتع پس به مدینه رفت و زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله را کرد پس رفت به نجف و زیارت پدرت امیر المؤمنین علیه السلام را کرد و حق او را می‌شناخت و می‌دانست که او حجت خدا است بر خلق او و او درگاه خدا است که از آن در به خدا باید رسید پس سلام کرد بر آن حضرت پس رفت به کربلا و حضرت امام حسین علیه السلام را زیارت کرد پس رفت به بغداد و حضرت امام موسی کاظم علیه السلام را زیارت کرد پس به شهر خود برگشت و در این وقت خدا آنقدر مال به او روزی کرده است که به حج می‌تواند رفت کدام بهتر است از برای این مرد که حج واجب خود را کرده است که برگردد و باز حج بکند یا برود به خراسان و پدرت امام رضا علیه السلام را زیارت کند فرمود بلکه برود بر پدرم سلام کند افضل است و باید که در ماه رجب باشد و در این زمان مکنید که بر ما و شما از خلیفه خوف تشیع هست هشتم شیخ صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه از حضرت امام محمد تقی علیه السلام روایت کرده که فرمود: در میان دو کوه طوس قطعه‌ای از زمین است که از بهشت برداشته شده است هر که داخل شود در آن ایمن خواهد بود در روز قیامت از آتش نهم و نیز از آن حضرت روایت کرده که فرمود: من ضامنم از جانب حق تعالی بهشت را از برای هر که زیارت کند قبر پدرم را به طوس در حالی که عارف به حق آن حضرت باشد دهم شیخ صدوق در عیون اخبار الرضا روایت کرده که: مردی از صالحین دید در خواب حضرت رسول صلی الله علیه و آله را عرض کرد به خدمت آن حضرت که یا رسول الله از فرزندان تو کدام یک را من زیارت کنم فرمود بعضی از فرزندان من زهر خورده آمد نزد من و بعضی کشته شده آمد گفتم کدام یک از آنها را زیارت کنم با پراکنده شدن مشاهده ایشان فرمود زیارت کن آن کسی را که به تو نزدیکتر است یعنی محل تو به قبر او نزدیکتر است و او مدفون است به زمین غربت گفتم یا رسول الله از این فرمایش رضا را قصد کردید فرمود: بگو صَلِّی اللّٰهُ عَلَیْهِ بگو صَلِّی اللّٰهُ عَلَیْهِ بگو صَلِّی اللّٰهُ عَلَیْهِ سه مرتبه این را فرمود مؤلف گوید که: در وسایل و مستدرک ابوابی ذکر شده در استحباب تبرک به مشهد امام رضا علیه السلام و مشاهده ائمه علیهم السلام و استحباب اختیار زیارت حضرت رضا بر زیارت امام حسین علیهما السلام و بر زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام و بر حج مندوب و عمره مندوبه و چون این کتاب گنجایش تطویل ندارد ما به همین چند خبر که عشره کامله است اکتفا کردیم

و اما کیفیت زیارت آن حضرت

زیارت مشهور آن حضرت

زیارت مشهور آن حضرت

زیارت مشهور آن حضرت زیارتی است که در کتب معتبره مذکور است و به شیخ جلیل القدر محمد بن الحسن بن الولید که از مشایخ جناب صدوق است منسوب گردانیده‌اند و از مزار ابن قولویه رحمه الله علیه معلوم می‌شود که از ائمه علیهم السلام مروی بوده باشد و کیفیت آن موافق کتاب من لا یحضره الفقیه چنان است که چون اراده نمایی زیارت کنی قبر امام رضا علیه السلام را در طوس پس غسل کن پیش از آنکه از خانه بیرون روی و بگو در وقتی که غسل می‌کنی: اللّٰهُمَّ طَهِّرْ لِي وَ طَهِّرْ لِي قَلْبِي وَ اشْرَحْ لِي صَدْرِي وَ اجْرِ عَلَيَّ لِسَانِي مَدْحَتَكَ وَ الثَّنَاءَ عَلَيَّكَ فَإِنَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لِي طَهُورًا وَ شِفَاءً وَ می‌گویی در وقت بیرون رفتن:

بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَى ابْنِ رَسُولِ اللَّهِ حَسْبِيَ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَ إِلَيْكَ قَصَدْتُ وَ مَا عِنْدَكَ أَرَدْتُ
 پس چون بیرون روی بر در خانه خود بایست و بگو: اللَّهُمَّ إِلَيْكَ وَجَّهْتُ وَجْهِي وَ عَلَيْكَ خَلَفْتُ أَهْلِي وَ مَالِي وَ مَا خَوَّلْتَنِي وَ بِكَ
 وَثِقْتُ فَلَا تُخَيِّبْنِي يَا مَنْ لَا يُخَيِّبُ مَنْ أَرَادَهُ وَ لَا يُضَيِّعُ مَنْ حَفِظَهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ [وَ آلِهِ وَ اخْفِظْنِي بِحِفْظِكَ فَإِنَّهُ لَا يُضَيِّعُ
 مَنْ حَفِظْتَ] پس هر گاه رسیدی به سلامت إن شاء الله پس هر گاه خواهی به زیارت بروی غسل بکن و بگو در وقتی که غسل
 می کنی اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي وَ طَهِّرْ لِي قَلْبِي وَ اشْرَحْ لِي صِدْرِي وَ اجْرِ عَلَى لِسَانِي مَدْحَتَكَ وَ مَحَبَّتَكَ وَ الثَّنَاءَ عَلَيْكَ فَإِنَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ وَ
 قَدْ عَلِمْتُ أَنَّ قِيَامَ دِينِي التَّسْلِيمَ لِأَمْرِكَ وَ الْإِتْبَاعَ لِسُنَّتِهِ نَبِيِّكَ وَ الشَّهَادَةَ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي شَفَاءً وَ نُورًا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ پس بیوش پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را و برو با پای برهنه به آرامی و وقار و دلت بیاد خدا باشد و الله أَكْبَرُ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ وَ شَيْبَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بگو و گامهای خود را کوتاه بردار و چون داخل روضه مقدسه شوی بگو: بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ عَلَى مِلَّةِ
 رَسُولِ اللَّهِ صَلِّ عَلَى آلِهِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ خِدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ وَ أَنَّ عَلِيًّا وَلِيُّ اللَّهِ
 پس برو بنزد ضریح و قبله را در پشت خود بگیر و روبروی آن حضرت بایست و بگو: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ خِدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ
 أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ وَ أَنَّهُ سَيِّدُ الْأَوْلِيَيْنِ وَ الْآخِرِينَ وَ أَنَّهُ سَيِّدُ الْأَنْبِيَاءِ وَ الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ نَبِيِّكَ
 وَ سَيِّدِ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ صَلَاةً لَا يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهَا غَيْرُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَبِي طَالِبٍ عَبْدِكَ وَ أَخِي رَسُولِكَ
 الَّذِي اتَّجَبْتَهُ بِعِلْمِكَ وَ جَعَلْتَهُ هَادِيًا لِمَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَ الدَّلِيلَ عَلَى مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسَالَتِكَ وَ دَيَّانَ [دَيَّانَ الدِّينِ بِعَدْلِكَ وَ فَضِيلَ
 [فَضِيلَ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَ الْمُهَيِّمِينَ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ وَ السَّلَامَ عَلَيْهِ وَ رَحْمَةً اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ
 وَ زَوْجِهِ وَ لِيْكَ وَ أُمَّ السَّبْطَيْنِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَيِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الطَّاهِرَةِ الطَّاهِرَةِ النَّبِيِّهِ الرَّضِيِّهِ الزَّكِيِّهِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ
 أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ صَلَاةً لَا- يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهَا غَيْرُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَيِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ
 الْقَائِمِينَ فِي خَلْقِكَ وَ الدَّلِيلِينَ عَلَى مَنْ بَعَثْتَ [بَعَثْتَهُ بِرِسَالَتِكَ وَ دَيَّانِي الدِّينِ بِعَدْلِكَ وَ فَضِيلِي قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَبْدِكَ الْقَائِمِ فِي خَلْقِكَ وَ الدَّلِيلِ عَلَى مَنْ بَعَثْتَ بِرِسَالَتِكَ وَ دَيَّانِ الدِّينِ بِعَدْلِكَ وَ فَضِيلِ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ سَيِّدِ
 الْعَابِدِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَبْدِكَ وَ خَلِيفَتِكَ فِي أَرْضِكَ يَا قَرِئِمَ عِلْمِ النَّبِيِّنَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ الصَّادِقِ
 عَبْدِكَ وَ وَلِيِّ دِينِكَ وَ حُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ الصَّادِقِ الْبَارِّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ عَبْدِكَ الصَّالِحِ وَ لِسَانِكَ فِي
 خَلْقِكَ النَّاطِقِ بِحُكْمِكَ [بِحُكْمَتِكَ وَ الْحُجَّةِ عَلَى بَرِيَّتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرُّضَا الْمُتَّصِي عَبْدِكَ وَ وَلِيِّ دِينِكَ الْقَائِمِ
 بِعَدْلِكَ وَ الدَّاعِي إِلَى دِينِكَ وَ دِينَ آيَاتِهِ الصَّادِقِينَ صَلَاةً لَا- يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهَا غَيْرُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَبْدِكَ وَ
 وَلِيِّكَ الْقَائِمِ بِأَمْرِكَ وَ الدَّاعِي إِلَى سَبِيلِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدِ عَبْدِكَ وَ وَلِيِّ دِينِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعَامِلِ
 بِأَمْرِكَ الْقَائِمِ فِي خَلْقِكَ وَ حُجَّتِكَ الْمُؤَدِّي عَنْ نَبِيِّكَ وَ شَاهِدِكَ عَلَى خَلْقِكَ الْمَخْصُوصِ بِكَرَامَتِكَ الدَّاعِي إِلَى طَاعَتِكَ وَ طَاعَةِ
 رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حُجَّتِكَ وَ وَلِيِّكَ الْقَائِمِ فِي خَلْقِكَ صَلَاةً تَامَّةً نَامِيَةً بَاقِيَةً تُعْجَلُ بِهَا فَرَجُهُ وَ تَنْصُرُهُ
 بِهَا وَ تَجْعَلُنَا مَعَهُ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِحُبِّهِمْ وَ أُوَالِي وَلِيَّهُمْ وَ أَعَادِي عِدُوَّهُمْ فَارْزُقْنِي بِهِمْ خَيْرَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ
 اضِرْفِ عَنِّي بِهِمْ شَرَّ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَهْوَالَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ پس می نشینی نزد سر آن حضرت و می گویی: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةَ
 اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحِ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِسْمَاعِيلَ ذَبِيحِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدِ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 وَارِثَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ وَ وَلِيِّ اللَّهِ وَ وَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ وَ
 الْحُسَيْنِ سَيِّدَيِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ عِلْمِ
 الْأَوْلِيَيْنِ وَ الْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ الصَّادِقِ الْبَارِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا

الصَّدِيقُ الشَّهِيدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَارُّ التَّقِيُّ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ [مُخْلِصًا] حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ پس خود را بر ضریح می چسبانی و می گویی: اللَّهُمَّ إِلَيْكَ صَمَدْتُ مِنْ أَرْضِي وَقَطَعْتُ الْبِلَادِ رَجَاءَ رَحْمَتِكَ فَلَا تُخَيِّبْنِي وَلَا تَزِدَّنِي بِغَيْرِ قَضَاءٍ حَاجَتِي وَارْحَمْ تَقَلُّبِي عَلَى قَبْرِ ابْنِ أَخِي رَسُولِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا مَوْلَايَ أَتَيْتَكَ زَائِرًا وَافِدًا عَائِدًا مِمَّا جَنَيْتُ عَلَى نَفْسِي وَ اخْتَطَبْتُ عَلَى ظَهْرِي فَكُنْ لِي شَافِعًا إِلَى اللَّهِ يَوْمَ فُقْرِي وَ فِاقَتِي فَلَمَكَ عِنْدَ اللَّهِ مَقَامٌ مَحْمُودٌ وَأَنْتَ عِنْدَهُ وَجِيهٌ پس دست راست را بلند می کنی و دست چپ را بر قبر می گشایی و می گویی: اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِحُبِّهِمْ وَ بَوْلَايَتِهِمْ أَتَوَلَّى آخِرَهُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهِ أَوْلَهُمْ وَ أَبْرَأُ مِنْ كُلِّ وَ لِيَجْزِيَهُ دُونَهُمْ اللَّهُمَّ الْعَنِ الَّذِينَ بَدَلُوا نِعْمَتَكَ وَ أَنْتَهُمُوا نَيْبِكَ وَ جَحَدُوا بِآيَاتِكَ وَ سَخِرُوا بِإِمَامِكَ وَ حَمَلُوا النَّاسَ عَلَى أَكْتَانِ آلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِاللَّغْنَةِ عَلَيْهِمْ وَ الْبِرَاءَةِ مِنْهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ يَا رَحْمَانُ پس بر می گردی و به نزد پای آن حضرت می روی و می گویی: صَلِّ عَلَى اللَّهِ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ صَلِّ عَلَى رُوحِكَ وَ يَدَيْكَ صَبْرَتَ وَأَنْتَ الصَّادِقُ الْمَصِدَّقُ قَتَلَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ بِالْأَيْدِي وَ الْأَلْسُنِ پس تضرع و مبالغه کن در لعنت کردن بر کشنده امیر المؤمنین و قاتلان حسن و حسین علیهم السلام و قاتلان جمیع اهل بیت رسول خدا علیهم السلام پس از پشت قبر برو و نزد سر آن حضرت دو رکعت نماز بکن در رکعت اول سوره یس و در رکعت دوم سوره الرحمن بخوان و جهد کن در دعا و تضرع و بسیار دعا کن از برای خود و پدر و مادر خود و جمیع برادران مؤمن خود و آنچه خواهی نزد سر آن حضرت بمان و باید که نمازهای خود را نزد قبر بکنی مؤلف گوید که: این زیارت بهترین زیارات آن حضرت است و در فقیه و عیون و کتب علامه مجلسی و غیره و سَخِرُوا بِإِمَامِكَ که در آخر زیارت است با دو میم است یعنی و لعنت کن خداوندا کسانی را که استهزا نمودند به امامی که تو از جهت ایشان مقرر فرمودی و لکن در مصباح الزائر سَخِرُوا بِإِمَامِكَ است و این نیز درست بلکه شاید از جهتی اولی باشد چه آنکه مراد از ایام ائمه علیهم السلام است چنانکه در خبر صقر بن ابی دلف در فصل پنجم از باب اول معلوم شد و بدان نیز که لعنت کردن بر قاتلان ائمه علیهم السلام به هر زبانی که کرده شود خوب است و اگر این عبارت را که از بعضی ادعیه اخذ شده بخواند شاید انسب باشد اللَّهُمَّ الْعَنِ قَتْلَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ قَتْلَةَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ قَتْلَةَ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ الْعَنِ أَعْدَاءَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ قَتْلَتَهُمْ وَ زِدْهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ وَ هَوَانًا فَوْقَ هَوَانٍ وَ ذُلًّا فَوْقَ ذُلٍّ وَ خِزْيًا فَوْقَ خِزْيٍ اللَّهُمَّ دَعْهُمْ إِلَى النَّارِ دَعَاً وَ أَرْكِسْهُمْ فِي أَلِيمِ عَذَابِكَ رَكْسًا وَ احْشُرْهُمْ وَ أَتْبَاعَهُمْ إِلَى جَهَنَّمَ زُمْرًا

دعا پس از زیارت

و در تحفه الزائر است که شیخ مفید ذکر کرده که مستحب است که بعد از نماز زیارت امام رضا علیه السلام این دعا بخوانند اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ الدَّائِمُ فِي مُلْكِهِ الْقَائِمُ فِي عِزِّهِ الْمُطَاعُ فِي سُلْطَانِهِ الْمُتَفَرِّدُ فِي كِبَرِيَّاتِهِ الْمُتَوَحِّدُ فِي دَيْمُومِيَّةِ بَقَائِهِ الْعَادِلُ فِي بَرِّيَّتِهِ الْعَالِمُ فِي قَضِيَّتِهِ الْكَرِيمُ فِي تَأْخِيرِ عُقُوبَتِهِ إِلَهِي حَاجَاتِي مَصِيرُوفَةٌ إِلَيْكَ وَ آمَالِي مَوْفُوفَةٌ لَدَيْكَ وَ كَلِمَا وَفَّقْتَنِي مِنْ خَيْرٍ [بِخَيْرٍ] فَأَنْتَ دَلِيلِي عَلَيْهِ وَ طَرِيقِي إِلَيْهِ يَا قَدِيرًا لَا تَتَوَدُّهُ الْمَطْلَبُ يَا مَلِيًّا يَلْجَأُ إِلَيْهِ كُلُّ رَاغِبٍ مَا زَلْتُ مَصْحُوبًا مِنْكَ بِالنِّعَمِ جَارِيًا عَلَى عَادَاتِ الْإِحْسَانِ وَ الْكَرَمِ أَسْأَلُكَ بِالْقُدْرَةِ النَّاقِذَةِ فِي جَمِيعِ الْأَشْيَاءِ وَ قَضَائِكَ الْمُبْرَمِ الَّذِي تَحْبِبُهُ بِأَيْسَرِ الدُّعَاءِ وَ بِالنَّظَرَةِ الَّتِي نَظَرْتَ بِهَا إِلَى الْجِبَالِ فَتَسَامَخَتْ وَ إِلَى الْأَرْضِ يَنْ فَتَسَطَّحَتْ وَ إِلَى السَّمَاوَاتِ فَارْتَفَعَتْ وَ إِلَى الْبِحَارِ فَتَفَجَّرَتْ يَا مَنْ جَلَّ عَنْ أَدْوَاتِ لِحَظَاتِ الْبَشَرِ وَ لَطْفَ عَنْ دَقَائِقِ خَطَرَاتِ الْفِكْرِ لَا تُحَمِّدُ يَا سَيِّدِي إِلَّا بِتَوْفِيقٍ مِنْكَ يُفْتَضِي حَمْدًا وَ لَا تُشْكِرُ عَلَيَّ أَضْعَفَ مِنْهُ إِلَّا اسْتَوْجَبْتَ بِهَا شُكْرًا فَتَمَّتْ تُحْصِي نِعْمَاؤَكَ يَا إِلَهِي وَ تُجَازِي آلَاؤَكَ يَا مَوْلَايَ وَ تُكَافَأُ صِنَائِعَكَ يَا سَيِّدِي وَ مِنْ نِعَمِكَ يَحْمَدُ الْحَامِدُونَ وَ مِنْ شُكْرِكَ يَشْكُرُ الشَّاكِرُونَ وَ أَنْتَ الْمُعْتَمِدُ لِلدُّنُوبِ فِي عَفْوِكَ وَ النَّاشِرُ عَلَى الْخَاطِئِينَ جَنَاحَ سِتْرِكَ وَ أَنْتَ الْكَاشِفُ لِلضَّرِّ بِيَدِكَ فَكَمْ مِنْ سَيِّئَةٍ أَخْفَاهَا حِلْمُكَ

حَتَّى دَخَلْتَ وَحَسْبِنَهُ ضَاعَفَهَا فَضْلُكَ حَتَّى عَظَمْتَ عَلَيْهَا مُجَازَاتَكَ جَلَلَتْ أَنْ يُخَافَ مِنْكَ إِلَّا الْعَدْلُ وَ أَنْ يُرْجَى مِنْكَ إِلَّا الْإِحْسَانُ وَ الْفُضْلُ فَامُنَّنْ عَلَيَّ بِمَا أَوْجَبَهُ فَضْلُكَ وَ لَا تَحْذُلْنِي بِمَا يَحْكُمُ بِهِ عَدْلُكَ سَيِّدِي لَوْ عَلِمْتَ الْأَرْضُ بِدُنُوبِي لَسَاحَتْ بِي أَوْ الْجِبَالُ لِهَدَّتْنِي أَوْ السَّمَاوَاتُ لَأَخْتَطَفْتَنِي أَوْ الْبِحَارُ لَأَغْرَقْتَنِي سَيِّدِي سَيِّدِي مَوْلَايَ مَوْلَايَ قَدْ تَكَرَّرَ وَفُوفِي لِضِيَّتِكَ يَا فَاتِحِي مَا وَعَدْتَ الْمُتَعَرِّضِينَ لِمَسْأَلَتِكَ يَا مَعْرُوفَ الْعَارِفِينَ يَا مَعْبُودَ الْعَابِدِينَ يَا مَشْكُورَ الشَّاكِرِينَ يَا جَلِيسَ الذَّاكِرِينَ يَا مَحْمُودَ مَنْ حَمَدَهُ يَا مَوْجُودَ مَنْ طَلَبَهُ يَا مَوْصُوفَ مَنْ وَحَدَهُ يَا مَحْبُوبَ مَنْ أَحَبَّهُ يَا غُوثَ مَنْ أَرَادَهُ يَا مَقْصُودَ مَنْ أَنَابَ إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَضْرِبُ السُّوءَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُدَبِّرُ الْأَمْرَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُنْزِلُ الْغَيْثَ إِلَّا هُوَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي يَا خَيْرَ الْغَافِرِينَ رَبِّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ أَسْتَغْفِرُكَ حَيَاءً وَ أَسْتَغْفِرُكَ رَجَاءً وَ أَسْتَغْفِرُكَ أَسْتَغْفِرُكَ إِنَابَةً وَ أَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ رَغْبَةٍ وَ أَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ رَهْبَةٍ وَ أَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ طَاعَةٍ وَ أَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ إِيمَانٍ وَ أَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ إِقْرَارٍ وَ أَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ إِخْلَاصٍ وَ أَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ تَقْوَى وَ أَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ تَوَكُّلٍ وَ أَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ ذِلَّةٍ وَ أَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ عَامِلٍ لَكَ هَارِبٍ مِنْكَ إِلَيْكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَبَّ عَلَيَّ وَ عَلَيَّ وَالِدَيَّ بِمَا تَبَّتْ وَ تَتُّوبَ عَلَيَّ جَمِيعَ خَلْقِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مَنْ يُسَمَّى بِالْغُفُورِ الرَّحِيمِ يَا مَنْ يُسَمَّى بِالْغُفُورِ الرَّحِيمِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اقْبَلْ تَوْبَتِي وَ زَكِّ عَمَلِي وَ اشْكُرْ سِعْيِي وَ ارْحَمْ ضِرَاعَتِي وَ لَا تَحْجُبْ صَوْتِي وَ لَا تُخَيِّبْ مَسْأَلَتِي يَا غُوثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَ أَبْلِغْ أَيْمَتِي سِيَامِي وَ دُعَائِي وَ شَفْعُهُمْ فِي جَمِيعِ مَا سَأَلْتُكَ وَ أَوْصِلْ هَدِيَّتِي إِلَيْهِمْ كَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَ زِدْهُمْ مِنْ ذَلِكَ مَا يَنْبَغِي لَكَ بِأَضْعَافٍ لَا يُحْصِيهَا غَيْرُكَ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ أَطِيبِ الْمُرْسَلِينَ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ

اشاره

پس بدان که از برای آن بزرگوار زیارات چندی نقل شده و

زیارت جوادیه

مؤلف گوید که: علامه مجلسی در بحار از بعض مؤلفات قدماى اصحاب زیارتی برای حضرت امام رضا علیه السلام نقل کرده که معروف است به جوادیه و در آخر آن زیارت است که نماز زیارت به جا آور و تسبیح کن و هدیه نما آن را به آن حضرت پس بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ الدَّائِمُ وَ اَيْنَ دَعَا رَا تَا بَهْ آخِرَ نَقْلِ كَرَدَهْ پَسْ هَرْ گَاهْ دَرِ آنْ مَشْهَدِ مَقْدَسِ آنْ زِيَارَتِ رَا خَوَانْدِي اَيْنِ دَعَا رَا تَرَكْ مَكْن

زیارت دیگر

زیارتی است که ابن قولویه از بعض ائمه علیهم السلام روایت کرده که فرمودند: چون به نزد قبر امام رضا علیه السلام بروی بگو: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرَّضَا الْمُتَّصِي بِالْإِمَامِ النَّقِيِّ النَّقِيِّ وَ حُجَّجِكَ عَلَى مَنْ فَوْقَ الْأَرْضِ وَ مَنْ تَحْتَ الثَّرَى الصِّدِّيقِ الشَّهِيدِ صَلَاةً كَثِيرَةً تَامَةً زَاكِيَةً مُتَوَاصِلَةً مُتَوَاتِرَةً مُتَرَادِفَةً كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ

زیارت دیگر

زیارتی است که شیخ مفید در مقنعه نقل کرده فرموده می‌ایستی نزد قبر آن حضرت بعد از آنکه غسل زیارت کرده باشی و پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را پوشیده باشی و می‌گویی: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ ابْنَ وَلِيِّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّجَةَ اللَّهِ وَ ابْنَ حُجَّجَتِهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهَادِي وَالْعُرْوَةَ الْوُثْقَى وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَضَيْتَ عَلَيَّ مَا مَضَى عَلَيْهِ آبَاؤُكَ الطَّاهِرُونَ صِلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ لَمْ تُؤْتِرْ عَمِّي عَلَى هُدًى وَلَمْ تَمَلْ مِنْ حَقِّ إِيَّايَ بِاطْلٍ وَأَنَّكَ نَصَحْتَ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَأَدَّيْتَ الْأَمَانَةَ فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ خَيْرَ الْجَزَاءِ أَتَيْتُكَ بِأَبِي وَأُمِّي زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ بِسَبْحَانَ خُودِ رَا بَه قَبْرِ وَبَبُوسِ آن رَا وَبِگَنَدَارِ دُو طَرَفِ رُوی خُودِ رَا بِرِ آن پَسِ بَگَرْدِ بَه جَانِبِ سَرِ وَ بَگُو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُوَالِيَّ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْهَادِي وَالْوَلِيُّ الْمُرْشِدُ أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَعْدَائِكَ وَأَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِوِلَايَتِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ پَسِ دُو رَكَعَتِ نَمَازِ زِيَارَتِ بَه جَا آوَرِ وَ بَعْدِ از آن هَر چَه خُوَاسْتِي نَمَازِ كُنِ وَ بَگَرْدِ بَه طَرَفِ پَا پَسِ دَعَا كُنِ بَه آنچَه مِي خُوَاهِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مُؤَلَّفِ كُويدِ كَه: زِيَارَتِ آن حَضْرَتِ دَرِ اَيَامِ وَ اَوَاقَاتِ شَرِيفَه مَخْتَصَه بَه آن حَضْرَتِ فَضِيلَتِ بَسِيَارِ دَارِدِ خُصُوصَا دَرِ مَاهِ رَجَبِ وَ بِيَسْتِ وَ سَوْمِ ذِي الْقَعْدَه وَ بِيَسْتِ وَ پَنجَمِ آن وَ شَشْمِ مَاهِ رَمَضَانَ چنانكَه دَرِ مَحَلِ خُودِ دَرِ اَعْمَالِ مَاهَا ذَكَرِ شَدِ وَ غَيْرِ اَيْنِ رُوزَهَا از اَيَامِ دِيگَرِ كَه بَه آن حَضْرَتِ اِخْتِصَاصِي دَارِدِ

وداع حضرت رضا عليه السلام

و چون خواستی وداع کنی آن حضرت را پس بگو آنچه را که در وداع حضرت رسول صلی الله علیه و آله می گفتی لا- جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ تَسْلِيمِي عَلَيْكَ وَ اِگَرِ خُوَاسْتِي بَگُو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ رَحْمَتُهُ اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي ابْنَ نَبِيِّكَ وَ حَبَّتِكَ عَلَيَّ خَلْقِكَ وَ اَجْمَعْنِي وَ اِيَّاهُ فِي جَنَّتِكَ وَ اَحْشُرْنِي مَعَهُ وَ فِي حِزْبِهِ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ وَ حَسَنَ اَوْلِيَتِكَ رَافِقًا وَ اَسْتَوْدِعْكَ اللَّهُ وَ اَسْتَرْعِيكَ وَ اَقْرَأْ عَلَيْكَ السَّلَامَ اَمَّنًا بِاللَّهِ وَ بِالرَّسُولِ وَ بِمَا جِئْتَ بِهِ وَ دَلَّلْتَ عَلَيْهِ فَانْكُتِبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

مؤلف گوید که: در اینجا چند مطلب است که شایسته و مناسب است ذکرش

اول

به سند معتبر از حضرت امام علی نقی علیه السلام منقول است که: هر که را به سوی خدا حاجتی بوده باشد پس زیارت کند قبر جدم حضرت امام رضا علیه السلام را در شهر طوس و حال آنکه غسل کرده باشد و نزد سر آن حضرت دو رکعت نماز بکند و در قنوت نماز حاجت خود را بطلبد پس به درستی که مستجاب می شود مگر آنکه از برای گناهی یا قطع رحمی سؤال کند به درستی که موضع قبر آن حضرت بقعه‌ای است از بقعه‌های بهشت و هیچ مؤمنی او را زیارت نمی کند مگر آنکه حق تعالی او را از آتش جهنم آزاد می کند و داخل بهشت می گرداند

دوم

علامه مجلسی نقل کرده از خط شیخ جلیل شیخ حسین بن عبد الصمد والد شیخ بهایی که شیخ ابو الطیب حسین بن احمد فقیه رازی رحمه الله علیه ذکر نموده که هر کس زیارت کند حضرت امام رضا یا دیگر از ائمه علیهم السلام را پس در نزد آن امام به جای آورد نماز جعفر را برای او نوشته شود به هر رکعتی ثواب کسی که هزار حج و هزار عمره به جا آورده باشد و هزار بنده در راه خدا آزاد کرده باشد و هزار مرتبه به جهاد ایستاده باشد با پیغمبر مرسل و برای او است به هر گامی که برمی دارد ثواب صد حج و صد عمره و صد بنده آزاد کردن در راه خدای تعالی و نوشته شود برای او صد حسنه و محو شود از او صد سیئه و کیفیت نماز جعفر در اعمال روز جمعه گذشت

سوم

روایت شده از محول سجستانی که: چون مأمون طلب کرد امام رضا علیه السلام را از مدینه به خراسان حضرت به جهت وداع با قبر پیغمبر صلی الله علیه و آله داخل مسجد شد و مکرر با قبر آن حضرت وداع می کرد و بیرون می آمد و برمی گشت نزد قبر و در هر دفعه صدای مبارکش به گریه بلند بود من نزدیک آن حضرت رفتم و سلام کردم بر او جواب داد پس تهنیت گفتم او را به آن سفر فرمود مرا زیارت کن همانا من بیرون می شوم از جوار جدم و می میرم در غربت و دفن می شوم در پهلوی هارون و شیخ یوسف بن حاتم شامی در در النظیم فرموده که: روایت کردند جماعتی از اصحاب امام رضا علیه السلام که آن حضرت فرمود زمانی که من خواستم بیرون بیایم از مدینه به سوی خراسان جمع کردم عیال خود را و امر نمودم ایشان را که بر من گریه کنند تا بشنوم گریه ایشان را پس تقسیم کردم در بین ایشان دوازده هزار دینار و گفتم به ایشان که من بر نمی گردم به سوی عیالم هرگز پس گرفتم ابو جعفر جواد را و بردم او را به مسجد پیغمبر صلی الله علیه و آله و گذاشتم دست او را بر کنار قبر و چسبانیدم او را به آن قبر شریف و خواستم حفظ او را به سبب رسول خدا صلی الله علیه و آله و امر کردم جمیع و کیلان و حشم خود را به شنیدن و اطاعت فرمایش او و آنکه مخالفت او را ننمایند و فهمانیدم ایشان را که او قائم مقام من است و سید عبد الکریم بن طاووس روایت کرده که: زمانی که مأمون حضرت امام رضا علیه السلام را طلبید از مدینه به خراسان حضرت حرکت فرمود از مدینه به سوی بصره و به کوفه رفت و از بصره توجه فرمود بر طریق کوفه به بغداد و از آنجا به قم و داخل قم شد اهل قم پیشباز آن حضرت آمدند و با هم مخاصمه می کردند در باب ضیافت آن حضرت و هر کدام میل داشتند که آن بزرگوار بر او وارد شود حضرت فرمود که شتر من مأمور است یعنی هر کجا او فرود آمد من آنجا وارد می شوم پس آن شتر آمد تا در یک خانه خوابید و صاحب آن خانه در شب آن روز در خواب دیده بود که حضرت امام رضا علیه السلام فردا میهمان او خواهد بود پس چندی نگذشت که آن محل مقام رفیعی گشت و در زمان ما مدرسه معموره است و شیخ صدوق به سند خود از اسحاق بن راهویه نقل کرده که گفت: چون امام رضا علیه السلام به نیشابور آمد و خواست از آنجا حرکت نماید جمع شدند خدمت آن حضرت اصحاب حدیث و عرض کردند یا ابن رسول الله تو از نزد ما می روی و برای ما یک حدیثی نمی فرمایی که ما استفاده کنیم آن را از جناب تو آن حضرت در عمارت نشسته بود سر خود را بیرون نمود و فرمود شنیدم پدرم موسی بن جعفر فرمود شنیدم پدرم جعفر بن محمد فرمود شنیدم پدرم محمد بن علی فرمود شنیدم پدرم علی بن الحسین فرمود شنیدم پدرم حسین بن علی فرمود شنیدم پدرم امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام فرمود شنیدم رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود شنیدم جبرئیل می گفت شنیدم خداوند عز و جل فرمود لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حِصْنِي فَمَنْ دَخَلَ حِصْنِي أَمِنَ مِنْ عَذَابِي این حدیث شریف را فرمود و حرکت نمود چون شتر راه افتاد صدا زد ما را و فرمود بِشُرُوطِهَا وَأَنَا مِنْ شُرُوطِهَا و ابو الصلت روایت کرده که: چون امام رضا علیه السلام به ده سرخ رسید در وقتی که به نزد مأمون می رفت گفتند یا ابن رسول الله ظهر شده است نماز نمی کنید پس فرود آمد و آب طلبید گفتند آب همراه نداریم پس به دست مبارک خود زمین را کاوید آنقدر آب جوشید که آن حضرت و هر که با آن حضرت بود وضو ساختند و اثرش تا امروز باقی است و چون داخل سناباد شد پشت مبارک خود را گذاشت به کوهی که دیگرها از آن می تراشند و فرمود که خداوند نفع ببخش به این کوه و برکت ده در هر چه در ظرفی گذارند که از این کوه تراشند و فرمود که از برای آن حضرت دیگرها از سنگ تراشیدند و فرمود که طعام آن حضرت را نپزند مگر در آن دیگرها پس از آن روز مردم دیگرها و ظرفها از آن تراشیدند و برکت یافتند

چهارم

صاحب مطلع الشمس نقل کرده که در بیست و پنجم ذی الحجه سنه هزار و شش شاه عباس اول وارد مشهد مقدس گردید دید که

حرم مطهر را عبد المؤمن خان اوزبکی غارت کرده و سوای محجر طلا دیگر چیزی در آنجا نگذاشته و در بیست و هشتم ذی الحجه از مشهد به هرات رفت و هرات را استرداد کرده بعد از نظم آنجا رجعت به مشهد نمود یک ماه در آنجا توقف نموده و صحن مقدس را مرمت کرده و خدام بقعه مبارکه را احسان و رعایت فرموده معاودت به عراق فرمود و در اواخر سنه هزار و هشت مجدداً شاه عباس به مشهد مقدس رفته زمستان را در آنجا گذرانید و خدمت خادم‌باشی گری آستانه مقدسه را خود متقلد و مشغول بود چنانچه شبی با مقرض سر شمعها را می گرفت. شیخ بهایی علیه الرحمه بالبدیهه این رباعی را انشاد کرد: پیوسته بود ملایک علیین پروانه شمع روضه خلد امین مقرض به احتیاط زن ای خادم ترسم ببری شهیر جبریل امین و در سنه هزار و نه بنا به نذری که شاه عباس کرده بود که پیاده به مشهد برود پیاده به مشهد مشرف گشت و در بیست و هشت روز آن مسافت بعیده را قطع فرمود صاحب تاریخ عالم آرا این اشعار در این باب نگاشته: غلام شاه مردان شاه عباس شه والا گهر خاقان امجد به طوف مرقد شاه خراسان پیاده رفت با اخلاص بی حد تا آنکه گفته: پیاده رفت شد تاریخ رفتن ز اصفاهان پیاده تا به مشهد و چون به مشهد مقدس رسید صحن مبارک را وسعت داد و ایوان علی شیر که در گاه روضه متبرکه از آنجا بوده و در یک گوشه صحن اتفاق افتاده بود و بدنما بود در وسط قرار داد و ایوانی مقابل آن در طرف دیگر بساخت و خیابانی از دروازه غربی شهر تا شرقی طرح کردند که از هر طرف به صحن رسیده از میان ایوانها بگذشت و چشمه‌ها و قنوات احداث کرده به شهر آورد و نهی از میان خیابان و حوضی بزرگ در وسط صحن احداث نمود که آب از حوض گذشته به خیابان شرقی جاری شود و در بناهای مذکور کتیبه‌ها به خط میرزا محمد رضای صدر الکتاب و علی رضای عباسی و محمد رضای امامی رسم شد و هم شاه عباس قبه مطهره را به طلا تذهیب کرد چنانچه در کتیبه قبه مطهره به آن اشاره شده و صورت آن کتیبه چنین است: بسم الله الرحمن الرحيم من عظام توفیقات الله سبحانه أن وفق السلطان الأعظم مولی ملوک العرب و العجم صاحب النسب الطاهر النبوی و الحسب الباهر العلوی تراب أقدام خدام هذه العتبه المطهره اللاهوتیه غبار نعال زوار هذه الروضه المنوره الملكوتیه مروج آثار أجداده المعصومین السلطان بن السلطان أبو المظفر شاه عباس الحسینی الموسوی الصفوی بهادر خان فاستسعد بالمجیء ماشیا علی قدمیه من دار السلطنه اصفهان إلى زیارة هذا الحرم الأشرف و قد تشرف بزینة هذه القبة من خلص ماله فی سنه ألف و عشر و تم فی سنه ألف و ست و عشر

پنجم

شیخ طبرسی در اعلام الوری بعد از ذکر جمله‌ای از معجزات حضرت امام رضا علیه السلام گفته و اما آنچه ظاهر شده برای مردم از بعد از شهادت آن حضرت تا زمان ما از برکت مشهد مقدس آن حضرت و علامات و عجایبی که مشاهده کردند خلق بسیار و عام و خاص تصدیق آن نمودند و مخالف و مؤالف اقرار به آن نمودند بسیار بلکه از حد حصر خارج است و همانا در آن مشهد مقدس کور مادر زاد و ابرص شفا یافتند و دعاها مستجاب شده و حاجات برآورده شده و شادید و ملمات برطرف شده و ما بسیاری از این‌ها را خود مشاهده کردیم و علم و یقینی که شک در آن راه نیابد پیدا نمودیم و شیخ اجل شیخ حر عاملی در اثبات الهداه بعد از نقل این کلام از شیخ طبرسی فرموده که مؤلف این کتاب محمد بن الحسن الحر می گوید که من دیدم و مشاهده کردم بسیاری از این معجزات را همچنانکه شیخ طبرسی مشاهده نموده و یقین برای من حاصل شد همچنانکه برای او یقین حاصل شده بود در مدت مجاورت من در مشهد مقدس که بیست و شش سال می‌شود و شنیدم چیزهایی در این باب که از حد تواتر گذشته و در خاطر ندارم که من دعا کرده باشم در این مشهد و از خدا حاجتی خواسته باشم مگر آنکه برآورده شده الحمد لله و تفصیل را مقام گنجایش ندارد لهذا اکتفا کردیم به اجمال مؤلف این کتاب عباس قمی گوید که در هر زمان آنقدر کرامات و معجزات از این روضه مقدسه ظاهر می‌شود که احتیاج به نقل وقایع گذشته نیست و ما در باب دوم در اعمال شب بیست و هفتم رجب اشاره کردیم به چیزی که مناسب این مقام بود و فعلاً مقام را گنجایش تطویل نیست بهتر آنکه این فصل را به همین جا ختم کنیم شعر را که از

جامی نقل شده در مدح آن حضرت نقل نماییم: سَلَامٌ عَلَى آلِ طه وَ سَلَامٌ عَلَى آلِ خَيْرِ النَّبِيِّينَ سَلَامٌ عَلَى رَوْضَةٍ حَلَّ فِيهَا إِمَامٌ يُبَاهِي بِهِ الْمُلُوكُ وَ الدِّينُ إِمَامٌ بِحَقِّ شَاهٍ مُطْلَقٍ كَمَا أَنَّ حَرِيمَ دَرَشِ قَبْلَهُ گاه سلاطین شه کاخ عرفان گل شاخ احسان در درج امکان مه برج تمکین علی بن موسی الرضا کز خدایش رضا شد لقب چون رضا بودش آیین ز فضل و شرف بینی او را جهانی اگر نبودت تیره چشم جهان بین پی عطر رو بند حوران جنت غبار درش را به گیسوی مشکین اگر خواهی آری به کف دامن او برو دامن از هر چه جز او است بر چین

فصل دهم در زیارت ائمه سر من رای علیهم السلام و اعمال سرداب مطهر

اشاره

و در آن دو مقام است

مقام اول در زیارت دو امام معصوم حضرت امام علی نقی و حضرت امام حسن عسکری صلوات الله علیهما

زیارت دو امام معصوم حضرت امام علی نقی و حضرت امام حسن عسکری صلوات الله علیهما

چون وارد شدی به سر من رای إن شاء الله و خواستی زیارت کنی آن دو امام همام علیهما السلام را پس غسل کن و بعد از رعایت آداب دخول حرم‌های شریفه با تأنی و وقار روانه شو تا به در حرم مطهر و اذن دخول عمومی را که در اوایل این باب ذکر شد بخوان پس داخل حرم شو و زیارت کن آن دو بزرگوار را به این الفاظ که اصح زیارات است السَّلَامُ عَلَیْکُمَا یَا وَلِیَّی اللّهِ السَّلَامُ عَلَیْکُمَا یَا حُجَّتِی اللّهِ السَّلَامُ عَلَیْکُمَا یَا نُورِی اللّهِ فِی ظُلُمَاتِ الْمَآرِضِ السَّلَامُ عَلَیْکُمَا یَا مَنْ یَدَا لَیْلَةٍ فِی شَأْنِکُمَا أَتَّیْتُکُمَا زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّکُمَا مُعَادِیًا لِأَعْدَائِکُمَا مُوَالِیًا لِأَوْلِیَائِکُمَا مُؤْمِنًا بِمَا آمَنْتُمَا بِهِ کَافِرًا بِمَا کَفَرْتُمَا بِهِ مُحَقِّقًا لِمَا حَقَّقْتُمَا مُبْطِلًا لِمَا أَبْطَلْتُمَا أَسْأَلُ اللّهِ رَبِّی وَ رَبِّکُمَا أَنْ یَجْعَلَ حَظِّی مِنْ زِیَارَتِکُمَا الصَّلَاةَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ یَزِدَّنِی مُرَافَقَتِکُمَا فِی الْجَنَانِ مَعَ آبَائِکُمَا الصَّالِحِینَ وَ أَسْأَلُهُ أَنْ یُعِیقَ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ وَ یَزِدَّنِی شَفَاعَتِکُمَا وَ مُصَاحَبَتِکُمَا وَ یُعَرِّفَ بَیْنِی وَ بَیْنِکُمَا وَ لَا یَسْلُبْنِی حُجَّتِکُمَا وَ حُبَّ آبَائِکُمَا الصَّالِحِینَ وَ أَنْ لَا یَجْعَلَ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیَارَتِکُمَا وَ یَحْشُرْنِی مَعْکُمَا فِی الْجَنَّةِ بِرَحْمَتِهِ اللّهُمَّ ارْزُقْنِی حُبَّهُمَا وَ تَوَفَّنِی عَلَى مِلَّتِهِمَا اللّهُمَّ الْعَنْ ظَالِمِی آلِ مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ وَ انْتَقِمْ مِنْهُمْ اللّهُمَّ الْعَنْ الْأَوْلِیْنَ مِنْهُمْ وَ الْآخِرِینَ وَ ضَاعِفِ عَلَیْهِمُ الْعِذَابَ وَ ابْلُغْ بِهِمْ وَ بِأَشْیَاعِهِمْ وَ مُحَبِّبِهِمْ وَ مُتَّبِعِهِمْ أَشْفَلَ دَرَكٍ مِنَ الْجَحِیمِ إِنَّکَ عَلَى کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اللّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَ وَلِیِّکَ وَ ابْنِی وَ لِیِّکَ وَ اجْعَلْ فَرَجَنَا مَعَ فَرَجِهِمْ [فَرَجِهِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ وَ جَهْدِ مِی کُنِی در دعا کردن از برای خود و پدر و مادر خود و هر دعا که خواهی بکن و اگر توانی به نزدیک قبر ایشان بروی دو رکعت نماز نزد قبر بکن و اگر نتوانی داخل مسجد شو و دو رکعت نماز بکن و هر دعا که خواهی بکن که مستجاب است و این مسجد پهلوی خانه ایشان است و حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری علیهما السلام در آن نماز می کرده‌اند مؤلف گوید که: این زیارت موافق روایت کامل الزیاره بود و شیخ محمد بن المشهدی و شیخ مفید و شهید نیز این زیارت را در مزار خود نقل کرده‌اند با اختلافی جزئی و بعد از فقره فی الْجَنَّةِ بِرَحْمَتِهِ فرموده‌اند آنگاه برو و بینداز خود را بر هر یک از آن دو قبر و ببوس آن را و بگذار طرف راست و چپ روی خود را بر قبر و بعد از آن سر بردار و بگو: اللّهُمَّ ارْزُقْنِی حُبَّهُمْ وَ تَوَفَّنِی عَلَى مِلَّتِهِمْ تا آخر زیارت که گذشت پس گفته‌اند که چهار رکعت نماز بگزار نزدیک سر مقدس و بعد از نماز زیارت هر قدر نماز که خواهی بگزار الخ و مستور نماند که آن دو بزرگوار در خانه خود دفن شدند و برای آن دری بود که گاهی باز می کردند و شیعیان داخل می شدند و در نزد قبر زیارت می کردند و گاهی بسته بود و از بیرون مقابل شباکی که در دیوار مقابل قبر مطهر بود زیارت می کردند و در صدر همین خبر زیارت مذکور است که غسل می کنی و به نزد قبر ایشان می روی و اگر توانی رفت و اگر نه اشاره

می‌کنی به سلام مقابل شبکه که باز می‌شود به سوی قبر و چنین زائر نماز زیارت خود را در مسجد بکند و چون به همت موالیان آن خانه برداشته شد و به جای آن قبه و حرم و رواق و ایوان ساخته شد آن مسجد داخل در حرم شد و الآن معروف است که ایوان مستطیل که در صحن پشت سر عسکرین علیهما السلام متصل است به رواق همان مسجد مذکور است بهر حال زوار از این جهت آسوده شدند و برای آن دو بزرگوار زیارت مخصوصه به هر کدام و مشترک میان هر دو بزرگوار در کتب مزاریه مذکور است اگر راغب شدند نسخه آن بسیار است و اگر زائر را حالی و مجالی باشد مناسب است که زیارت جامعه کبیره را که بعد از این مذکور گردد این شاء الله تعالی بخواند زیرا که صدور آن کلمات بلیغه دارای تمام مراتب اظهار بندگی و تذلل و اعتراف به عظمت و جلالت ائمه از مصدر جلال حضرت هادی علیه السلام است

زیارت حضرت هادی علیه السلام

و سید بن طاووس در مصباح الزائر برای هر یک از این دو بزرگوار زیارت مبسوط با صلوات بر ایشان و دعای بعد از نماز زیارت نقل کرده که شایسته است نقل آن اگر چه موجب تطویل است زیرا که فواید بسیار در آن مندرج است فرمود هر گاه رسیدی به سر من رای غسل کن در وقت رسیدن غسل زیارت و بپوش پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را و روانه شو با تانی و وقار تا برسی به در حرم شریف آنگاه که رسیدی طلب رخصت کن و بگو: أَدْخُلْ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَدْخُلْ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَدْخُلْ يَا فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ أَبِي الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَدْخُلْ يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ الْمُوَكَّلِينَ بِهَذَا الْحَرَمِ الشَّرِيفِ پس داخل شو و در وقت داخل شدن پای راست را مقدم دار و بایست نزد ضریح حضرت علی هادی علیه السلام رو به قبر و پشت به قبله و صد مرتبه الله اکبر بگو و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ الرَّاشِدَ النَّوَرَ الثَّقَابَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سِرَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبْلَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا آلَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَقَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَوْرَ الْأَنْوَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ الْأَبْرَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَلِيلَ الْأَخْيَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا غَضِيْرَ الْأَطْهَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ الرَّحْمَنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رُكْنَ الْإِيمَانِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ الصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِلْمَ الْهُدَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَلِيفَ التَّقَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْأَمِينُ الْوَفِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَلَمُ الرَّضِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الرَّاهِدُ التَّقِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْحُجَّةُ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّالِي لِلْقُرْآنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُبَيَّنُّ لِلْحَلَالِ مِنَ الْحَرَامِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الطَّرِيقُ الْوَاضِحُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّجْمُ اللَّامِحُ أَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ أَنَّكَ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَخَلِيفَتُهُ فِي بَرِّيَّتِهِ وَأَمِينُهُ فِي بِلَادِهِ وَشَاهِدُهُ عَلَى عِبَادِهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَبَابُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى مَنْ فَوْقَ الْأَرْضِ وَمَنْ تَحْتَ الثَّرَى وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْمُطَهَّرُ مِنَ الذُّنُوبِ الْمُبْرَأُ مِنَ الْعُيُوبِ وَالْمُخْتَصُّ بِكَرَامَةِ اللَّهِ وَالْمَحْبُوبُ بِحُجَّةِ اللَّهِ وَالْمَوْهُوبُ لَهُ كَلِمَةُ اللَّهِ وَالرُّكْنُ الَّذِي يَلْبِغُ إِلَيْهِ الْعِبَادُ وَتَحِيًّا بِهِ الْبِلَادُ وَأَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ أَنِّي بِكَ وَبِأَبَائِكَ وَبِأَنْبَائِكَ مُوقِنٌ مُتَقَرِّبٌ وَلكُمْ تَابِعٌ فِي ذَاتِ نَفْسِي وَشَرَائِعِ دِينِي وَخَاتِمَةِ عَمَلِي وَمُقَلَّبِي وَمَتَوَايَ وَأَنْتَ وَلِيُّ لِمَنْ وَالَا-كُمْ وَعِيدُو لِمَنْ عَادَاكُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ وَأَوْلَاكُمْ وَآخِرِكُمْ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي [وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ] پس ببوس ضریح را و بگذار روی راست را بر آن پس طرف چپ رو را بگذار و بگو: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى حُجَّتِكَ الْوَفِيِّ وَوَلِيِّكَ الزَّكِيِّ وَأَمِينِكَ الْمُتَرْضَى وَصَفِيِّكَ الْهَادِي وَصِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ وَالْجَادَّةِ الْعُظْمَى وَالطَّرِيقَةِ الْوُسطَى نُورِ قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ وَ

وَلِيَّ الْمُتَّقِينَ وَصَاحِبِ الْمُخْلِصِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الرَّاشِدِ الْمَعْصُومِ مِنَ الزَّلَلِ وَ الطَّاهِرِ مِنَ الْخَلَالِ وَ الْمُتَّقِطِ إِلَيْكَ بِالْأَمَلِ الْمَبْلُوبِ بِالْفِتَنِ وَ الْمُخْتَبِرِ بِالْمِحَنِ وَ الْمُتَمَحِّنِ بِحُسْنِ الْبُلُوغِ وَ صَبْرِ الشُّكُوفِ مُرْتَدِّ عِبَادِكَ وَ بَرَكَهٖ بِبِلَادِكَ وَ مَحَلِّ رَحْمَتِكَ وَ مُسْتَوْدِعِ حِكْمَتِكَ وَ الْقَائِدِ إِلَى جَنَّتِكَ الْعَالِمِ فِي بَرِيَّتِكَ وَ الْهَادِي فِي خَلِيقَتِكَ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ وَ اتَّجَبْتَهُ وَ اخْتَرْتَهُ لِمَقَامِ رَسُولِكَ فِي أُمَّتِهِ وَ الزَّمْتَهُ حَفْظَ شَرِيعَتِهِ فَاسْتَقَلَّ بِأَعْبَاءِ الْوَصِيَّةِ نَاهِضًا بِهَا وَ مُضْطَلَعًا بِحَمَلِهَا لَمْ يَغْتُرْ فِي مُشْكِلٍ وَ لَا هَفَا فِي مُعْضِلٍ بَلْ كَشَفَ الْغُمَّةَ وَ سَدَّ الْفُرْجَةَ وَ أَدَّى الْمُفْتَرَضَ اللَّهُمَّ فَكَمَا أَفْرَزْتَ نَاطِرَ نَبِيِّكَ بِهِ فَرَقَهُ [فَارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَ أَجْزِلْ لِمَدِينِكَ مَثُوبَتَهُ وَ صَلِّ عَلَيْهِ وَ بَلِّغْهُ مِنَّا تَحِيَّةً وَ سِلَامًا وَ آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي مَوَالِيَتِهِ فَضْلًا وَ إِحْسَانًا وَ مَغْفِرَةً وَ رِضْوَانًا إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ] پس نماز زیارت بگزار و چون سلام دادی بگو: يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ وَ الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ وَ الْمَنِّ الْمُتَتَابِعَةِ وَ الْأَلَاءِ الْمُتَوَاتِرَةِ وَ الْأَيَادِي الْجَلِيلَةِ وَ الْمَوَاهِبِ الْجَزِيلَةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِينَ وَ أَعْطِنِي سُؤْلِي وَ اجْمَعْ شَمْلِي وَ لَمْ شَعْنِي وَ زَكَّ عَمَلِي وَ لَا تُرِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَيْدَيْتَنِي وَ لَا تُزِلْ [تُزِلْ قَلْبِي] وَ لَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ أَيْدَا وَ لَا تُحَيِّبْ طَمَعِي وَ لَا تُبِيدِ عَوْرَتِي وَ لَا تَهْتِكْ سِرِّي وَ لَا تُوحِشْنِي وَ لَا تُؤْيِسْنِي وَ كُنْ بِي رَءُوفًا رَحِيمًا وَ اهْدِنِي وَ زَكِّنِي وَ طَهِّرْنِي وَ صَيِّفْنِي وَ اضْيَظْفِنِي وَ خَلِّصْنِي وَ اسْتَخْلِصْنِي وَ اضْيَعْنِي وَ اضْيَظْفِنِي وَ قَرِّبْنِي إِلَيْكَ وَ لَا تُبَاعِدْنِي مِنْكَ وَ الطُّفَّ بِبِي وَ لَا تَجْفِنِي وَ أَكْرِمْنِي وَ لَا تَهِنِّي وَ مَا أَسْأَلُكَ فَاجْمَعْهُ لِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ أَسْأَلُكَ بِحُزْمِيهِ وَ جِهَتِكَ الْكَرِيمِ وَ بِحُزْمِيهِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلِّمُوا تَكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ بِحُزْمِيهِ أَهْلِ بَيْتِ رَسُولِكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ جَعْفَرٍ وَ مُوسَى وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ الْحَسَنِ وَ الْخَلْفِ الْبَاقِي صَلِّمُوا تَكَ وَ بَرَكَاتِكَ عَلَيْهِمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَ تَعْجَلَ فَرَجَ قَائِمِهِمْ بِأَمْرِكَ وَ تَنْصُرَهُ وَ تَنْصُرَهُ بِهِ لِمَدِينِكَ وَ تَجْعَلَنِي فِي جُمَّلِهِ النَّاجِينَ بِهِ وَ الْمُخْلِصِينَ فِي طَاعَتِهِ وَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّهِمْ لَمَّا اسْتَجَبْتَ لِي دَعْوَتِي وَ قَضَيْتَ [إِلَى حَاجَتِي] وَ أَعْطَيْتَنِي سُؤْلِي وَ كَفَيْتَنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا نُورًا يَا بُرْهَانًا يَا مُنِيرًا يَا مُبِينًا يَا رَبَّ اكْفِنِي شَرَّ الشُّرُورِ وَ آفَاتِ الدُّهُورِ وَ أَسْأَلُكَ النَّجَاةَ يَوْمَ يَنْفَخُ فِي الصُّورِ وَ دَعَا كُنْ بِرَأْيِ هَرِجَةِ خَوَاهِي وَ بِسِيَارِ بَغْوِي: يَا عِدَّتِي عِنْدَ الْعَدَدِ [الْعَدَدِ] وَ يَا رَجَائِي وَ الْمُعْتَمَدَ يَا كَهْفِي وَ السَّنْدَ يَا وَاحِدًا يَا أَحَدًا وَ يَا قُلَّ هُوَ اللَّهُ أَحَدًا أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِحَقِّ مَنْ خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَ لَمْ تَجْعَلْ فِي خَلْقِكَ مِثْلَهُمْ أَحَدًا صَلِّ عَلَى جَمَاعَتِهِمْ وَ أَفْعَلْ بِي كَذَا وَ كَذَا وَ بِهٖ جَايَ اَيْنَ كَلِمَةَ حَاجَتِ بِخَوَاهِي هَمَانَا رَوَايَتِ شَدِيدَةً اِنْ حَضَرَتْ كِهٖ فَرَمُودَهٗ مِنْ اِنْ خَدَاوَنَدِ عَزَّ وَ جَلَّ خَوَاسْتَهَامُ كِهٖ نَاامِيدُ بَرَنگَرْدَانَدِ كَسِي رَا كِهٖ بِخَوَانَدِ اَيْنَ دَعَا رَا دَر رُوضَهٗ مِنْ بَعْدِ اِنْ مِنْ

زیارت حضرت امام حسن عسکری علیه السلام

شیخ به سند معتبر از آن حضرت روایت کرده که فرمود: قبر من در سر من رای امان است از برای اهل دو جانب از بلاها و عذاب خدا مجلسی اول اهل دو جانب را به شیعه و سنی معنی کرده و فرموده که برکت آن حضرت دوست و دشمن را احاطه فرموده است چنانکه قبر کاظمین سبب امان بغداد شد الخ و سید بن طاووس فرموده: چون خواستی زیارت کنی حضرت عسکری علیه السلام را به جا آور جمع آنچه را که در زیارت پدرش حضرت هادی علیه السلام به جا می آوردی پس بایست نزد ضریح آن حضرت و بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ الْهَادِي الْمُهْتَدِي وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ ابْنَ أَوْلِيَّائِهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجْبَةَ اللَّهِ وَ ابْنَ حُجْبَتِهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ وَ ابْنَ أَصْفِيَّائِهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ وَ ابْنَ خُلَفَائِهِ وَ أَبَا خَلِيفَتِهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ الْأَنْبِيَاءِ الْهَادِيينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ الْأَوْصِيَاءِ الرَّاشِدِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا عَضِيْمَةَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا إِمَامَ الْفَائِزِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رُكْنَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا فَرْجَ الْمَلْهُوفِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَارِثَ الْأَنْبِيَاءِ الْمُتَّجِبِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَازِنَ عِلْمٍ وَ صِدْقِي رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الدَّاعِي بِحُكْمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا النَّاطِقُ بِكِتَابِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجْبَةَ الْحُجَّجِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا هَادِي الْأُمَّمِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَلِيَّ النِّعَمِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا عِيَّةَ الْعِلْمِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا سَفِيْنَةَ الْجِلْمِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَبَا

الْإِمَامِ الْمُتَنْظِرِ الظَّاهِرَةَ لِلْعَاقِلِ حُجَّتُهُ وَ الثَّابِتَةِ فِي الْيَقِينِ مَعْرِفَتُهُ الْمُحْتَجِبِ عَنِ أَعْيُنِ الظَّالِمِينَ وَ الْمُغَيَّبِ عَنِ دَوْلِهِ الْفَاسِقِينَ وَ الْمُعِيدِ رَبَّنَا بِهِ الْإِسْلَامُ جَدِيدًا بَعْدَ الْإِطْمَاسِ وَ الْقُرْآنُ بَعْدَ الْإِنْدِرَاسِ أَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ أَنَّكَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ دَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَ عِبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ أَشْأَلُ اللَّهَ بِالشَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ أَنْ يَقْبَلَ زِيَارَتِي لَكُمْ وَ يَشْكُرَ سِعِي إِلَيْكُمْ وَ يَسْتَجِيبَ دُعَائِي بِكُمْ وَ يَجْعَلَنِي مِنْ أَنْصَارِ الْحَقِّ وَ أَتْبَاعِهِ وَ أَشْيَاعِهِ وَ مَوَالِيهِ وَ مُحِبِّيهِ وَ السَّلَامَ عَلَيْكَ وَ رَحِمَهُ اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ بِسِ بَبُوسِ ضَرِيحِشِ رَا وَ بَكْدَارِ طَرَفِ رَاسْتِ صَوْرْتِ خُودِ رَا بِرِ آنِ پَسِ طَرَفِ چِپِ رَا كِذَارِ وَ بَكُو: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْهَادِي إِلَى دِينِكَ وَ الدَّاعِي إِلَى سَبِيلِكَ عِلْمَ الْهُدَى وَ مَنَارِ التَّقَى وَ مَعِينِ الْحَجَى وَ مَيَاوَى النَّهَى وَ غِيْثِ الْوَرَى وَ سَحَابِ الْحِكْمَةِ وَ بَحْرِ الْمَوْعِظَةِ وَ وَارِثِ الْأَيْمَةِ وَ الشَّهِيدِ عَلَى الْأَيْمَةِ الْمَعْصُومِ الْمُهْتَدِي وَ الْفَاضِلِ الْمُقَرَّبِ وَ الْمُطَهَّرِ مِنَ الرَّجْسِ الَّذِي وَرَّثَهُ عِلْمَ الْكِتَابِ وَ الْأَهْمَتَهُ فَضْلَ الْخِطَابِ وَ نَصِيْبَتَهُ عِلْمًا لِأَهْلِ قِبْلَتِكَ وَ قَرْنَتْ طَاعَتَهُ بِطَاعَتِكَ وَ فَرَضَتْ مَوَدَّتَهُ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ فَكَمَا أَنَابَ بِحُسْنِ الْإِخْلَاصِ فِي تَوْحِيدِكَ وَ أَرْدَى مَنْ خَاصَ فِي تَشْبِيهِكَ وَ حَامَى عَنِ أَهْلِ الْإِيمَانِ بِكَ فَصَلِّ يَا رَبِّ عَلَيْهِ صِيْلَةً يَلْحَقُ بِهَا مَحَلُّ الْخَاشِعِينَ وَ يَغْلُو فِي الْجَنَّةِ بِدَرَجَةِ جَدِّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ بَلَّغُهُ مِنَّا تَحِيَّةً وَ سِيْلَامًا وَ آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي مَوَالِيَتِهِ فَضْلًا وَ إِحْسَانًا وَ مَغْفِرَةً وَ رِضْوَانًا إِنَّكَ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ وَ مَنْ جَسَّيْمِ پَسِ نِمَازِ زِيَارَتِ بِه جَا آوَرِ وَ چُونِ فَاَرِغِ شَدَى بِكُو: يَا دَائِمُ يَا دَيْمُومُ [يَا دَيْوْمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا كَاشِفَ الْكُرْبِ وَ اللَّهُمَّ [وَا يَا فَاَرِجَ الْعَمِّ وَ يَا بِيَاغِثَ الرُّسُلِ [وَا يَا صَادِقَ الْوَعْدِ [وَا يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِحَبِيْبِكَ [مُحَمَّدٍ] وَ وَصِيَّتِهِ عَلِيٍّ ابْنِ عَمِّهِ وَ صَهْرِهِ عَلِيٍّ ابْنِ ابْنَتِهِ الَّذِي [اللَّذَيْنِ حَتَمْتَ بِهِمَا الشَّرَائِعَ وَ فَتَحْتَ [بِهِمَا] التَّأْوِيلَ وَ الطَّلَاحَ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا صِيْلَةً يَشْهَدُ بِهَا الْأَوْلُونَ وَ الْآخِرُونَ وَ يَنْجُو بِهَا الْأَوْلِيَاءُ وَ الصَّالِحُونَ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِفَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَ الْوَالِدَةِ الْأَيْمَةِ الْمُهْتَدِيْنَ وَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ الْمُسْتَمْعَةَ فِي شَيْعَةِ أَوْلَادِهَا الطَّيِّبِينَ فَصَلِّ عَلَيْهَا صَلَاةً دَائِمَةً أَبَدَ الْأَبْدِينَ وَ دَهْرَ الدَّاهِرِينَ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِالْحَسَنِ الرُّضِيِّ الطَّاهِرِ الزَّكِيِّ وَ الْحَسَنِ الْمَظْلُومِ الْمَرْضِيِّ الْبَرِّ التَّقِيِّ سَيِّدِي شِيَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الْإِمَامِينَ الْخَيْرِينَ الطَّيِّبِينَ التَّقِيْنَ الطَّاهِرِينَ الشَّهِيدِينَ الْمَظْلُومِينَ الْمُقْتُولِينَ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا طَلَعَتْ شَمْسٌ وَ مَا غَرَبَتْ صِيْلَةً مَتَوَالِيَةً مُتَالِيَةً وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ الْمَحْجُوبِ مِنْ خَوْفِ الظَّالِمِينَ وَ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ الطَّاهِرِ النُّورِ الزَّاهِرِ الْإِمَامِينَ السَّيِّدِينَ مِفْتَاحِي الْبَرَكَاتِ وَ مَصِيْبَاحِي الظُّلُمَاتِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا سَرَى لَيْلٌ وَ مَا أَضَاءَ نَهَارٌ صِيْلَةً تَغْدُو وَ تَرُوحُ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ عَنِ اللَّهِ وَ النَّاطِقِ فِي عِلْمِ اللَّهِ وَ بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرِ الْعَبِيدِ الصَّالِحِ فِي نَفْسِهِ وَ الْوَصِيِّ النَّاصِحِ الْإِمَامِينَ الْهَادِيْنَ الْمُهْتَدِيْنَ الْوَافِيْنَ الْكَافِيْنَ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا سَبَّحَ لَكَ مَلَكٌ وَ تَحَرَّكَ لَكَ فَلَكُ صَلَاةً تُنْمِي وَ تَزِيدُ وَ لَا تَقْنِي وَ لَا تَبِيدُ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرُّضَا وَ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى الْإِمَامِينَ الْمُطَهَّرِينَ الْمُتَّجِبِينَ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا أَضَاءَ صُبْحٌ وَ دَامَ صِيْلَةً تُرْقِيهِمَا إِلَى رِضْوَانِكَ فِي الْعَالَمِينَ مِنْ جَنَّاتِكَ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الرَّاشِدِ وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْهَادِي الْقَائِمِينَ بِأَمْرِ عِبَادِكَ الْمُخْتَبَرِينَ بِالْمِحَنِ الْهَائِلَةِ وَ الصَّابِرِينَ فِي الْإِحْنِ الْمَائِلَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا كِفَاءً أَجْرَ الصَّابِرِينَ وَ إِزَاءَ ثَوَابِ الْفَائِزِينَ صَلَاةً تُمَهِّدُ لَهُمَا الرُّفْعَةَ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ يَا رَبِّ يَا مَامِنَا وَ مُحَقِّقِ زَمَانِنَا الْيَوْمَ الْمَوْعُودِ وَ الشَّاهِدِ الْمَشْهُودِ وَ النُّورِ الْأَزْهَرِ وَ الضِّيَاءِ الْأَنْوَارِ الْمَنْصُورِ بِالرُّغْبِ وَ الْمُظْفَرِ بِالسَّعَادَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِ عِدَدَ الثَّمَرِ وَ أَوْرَاقِ الشَّجَرِ وَ أَجْزَاءِ الْمَدَرِ وَ عِدَدَ الشَّعْرِ وَ الْوَبْرِ وَ عِدَدَ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ وَ أَحْصَاهُ كِتَابُكَ صَلَاةً يَغْبِطُ بِهَا الْأَوْلُونَ وَ الْآخِرُونَ اللَّهُمَّ وَ أَحْشِرْنَا فِي زُمْرَتِهِ وَ أَحْفَظْنَا عَلَى طَاعَتِهِ وَ أَحْرُسْنَا بِدَوْلَتِهِ وَ أَنْحِفْنَا بِوِلَايَتِهِ وَ انْصِرْنَا عَلَى أَعْدَائِنَا بِعِزَّتِهِ وَ اجْعَلْنَا يَا رَبِّ مِنَ التَّوَابِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ وَ إِنَّ إِبْلِيسَ الْمُتَمَرِّدَ اللَّعِينَ قَدِ اسْتَنْظَرَكَ لِإِعْوَاءِ خَلْقِكَ فَانْظُرْتَهُ وَ اسْتَمَهَلَكَ لِإِضْلَالِ عِبِيدِكَ فَامْهَلْتَهُ بِسَبَاقِ عِلْمِكَ فِيهِ وَ قَدِ عَشَّشَ وَ كَثَّرْتَ جُنُودَهُ وَ أزدَحَمْتَ جُيُوشَهُ وَ انْتَشَرْتَ دُعَاةَهُ فِي أَقْطَارِ الْمَآرِضِ فَاضْلُوا عِبَادَكَ وَ أَفْسِدُوا دِينَكَ وَ حَرَّفُوا الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَ جَعَلُوا عِبَادَكَ شَيْعًا مُتَفَرِّقِينَ وَ أَحْزَابًا مُتَمَرِّدِينَ وَ قَدِ وَعِدْتَ نَقْضَ بَيْتَانِهِ وَ تَمْرِيقَ شَأْنِهِ فَأَهْلَكَ أَوْلَادَهُ وَ جَبَّوْشَهُ وَ طَهَّرَ بِلَادَكَ مِنْ اخْتِرَاعِيَاتِهِ وَ اخْتِلَافَاتِهِ وَ أَرَحَ عِبَادَكَ مِنْ مِيْدَاهِبِهِ وَ قِيَاسَاتِهِ وَ اجْعَلْ دَائِرَةَ السُّوءِ عَلَيْهِمْ وَ ابْسُطْ عِدْلَكَ وَ أَظْهِرْ دِينَكَ وَ قَوِّ أَوْلِيَاءَكَ وَ أَوْهِنْ أَعْدَاءَكَ وَ أَوْرَثْ دِيَارَ إِبْلِيسَ وَ دِيَارَ أَوْلِيَائِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَ خَلِّدْهُمْ فِي الْجَحِيمِ وَ أَذِقْهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَلِيمِ وَ اجْعَلْ لِعَانَتِكَ الْمُسْتَوْدَعَةَ فِي مَنَاحِسِ [مَنَاحِسِ الْخِلْفَةِ وَ مَسَاوِيهِ الْفِطْرَةِ دَائِرَةً عَلَيْهِمْ

و مُوَكَّلَهُ بِهِمْ وَ جَارِيَهُ فِيهِمْ كُلَّ صَبَاحٍ وَ مَسَاءٍ وَ غُدُوٍّ وَ رَوَاحٍ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس دعا کن به آنچه خواهی از برای خود و برادرانت

آنگاه زیارت کن ملکه دنیا و آخرت والده امام قائم علیه السلام را

و قبر آن معظمه پشت ضریح مولای ما امام حسن عسکری علیه السلام است پس بگو: السَّلَامُ عَلَي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ الصَّادِقِ الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلَي مَوْلَانَا أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَي الْأَنْثَمَةِ الطَّاهِرِينَ الْحُجَّجِ الْمَيَامِينَ السَّلَامُ عَلَي وَالِدَةِ الْإِمَامِ وَ الْمُوَدَّعَةِ أَشْرَارَ الْمَلِكِ الْعَلَامِ وَ الْحَامِلَةِ لِأَشْرَفِ الْأَنَامِ السَّلَامُ عَلَيكَ أَيَّتُهَا الصَّادِقَةُ الْمَرْضِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيكَ يَا شَبِيهَةَ أُمِّ مُوسَى وَ ابْنَةَ حَوَارِي عِيسَى السَّلَامُ عَلَيكَ أَيَّتُهَا التَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيكَ أَيَّتُهَا الرُّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيكَ أَيَّتُهَا الْمَنْعُوتَةُ فِي الْإِنْجِيلِ الْمَخْطُوبَةُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ الْأَمِينِ وَ مَنْ رَغِبَ فِي وَصِيَلَتِهَا مُحَمَّدٌ سَيِّدُ الْمُرْسَلِينَ وَ الْمُسْتَوْدَعَةُ أَشْرَارَ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيكَ وَ عَلَي آبَائِكَ الْحَوَارِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيكَ وَ عَلَي بَغْلِكَ وَ وَوَلَدِكَ السَّلَامُ عَلَيكَ وَ عَلَي رُوحِكَ وَ بَدَنِكَ الطَّاهِرِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَحْسَنُ نَبِيِّ الْكَفَالَةِ وَ أَدْبَتِ الْأَمَانَةِ وَ اجْتَهَدْتَ فِي مَرْضَاهِ اللَّهِ وَ صَبَرْتَ فِي ذَاتِ اللَّهِ وَ حَفِظْتَ سِرَّ اللَّهِ وَ حَمَلْتَ وَلِيَّ اللَّهِ وَ يَا لَعْنَتِ فِي حِفْظِ حُجَّةِ اللَّهِ وَ رَغْبَتِ فِي وَصِيَلَةِ أَنْبَاءِ رَسُولِ اللَّهِ عَارِفَهُ بِحَقِّهِمْ مُؤْمِنَهُ بِصِدْقِهِمْ مُعْتَرِفَهُ بِمَنْزِلَتِهِمْ مُسْتَبَصِّرَهُ بِأَمْرِهِمْ مُشْفِقَهُ عَلَيْهِمْ مُؤْتِرَهُ هَوَاهُمُ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَضَيْتِ عَلَي بَصِيرَةٍ مِنْ أَمْرِكَ مُقْتَدِيَةً بِالصَّالِحِينَ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً تَقِيَّةً نَقِيَّةً زَكِيَّةً فَرِيضَةً اللَّهُ عَنكَ وَ أَرْضَاكَ وَ جَعَلَ الْجَنَّةَ مَنْزِلَكَ وَ مَاوَكَ فَلَقَدْ أَوْلَاكَ مِنَ الْخَيْرَاتِ مَا أَوْلَاكَ وَ أَعْطَاكَ مِنَ الشَّرَفِ مَا بِهِ أَغْنَاكَ فَهَنَّاكَ اللَّهُ بِمَا مَنَحَكَ مِنَ الْكَرَامَةِ وَ أَمْرًا كِيسًا سِرًّا خُودًا رَاوِيًا مِي گویی: اللَّهُمَّ يَا كَاطِبَ الْأَرْحَامِ وَ لِرِضَاكَ طَلَبْتُ وَ بِأَوْلِيَائِكَ إِلَيْكَ تَوَسَّلْتُ وَ عَلَي غُفْرَانِكَ وَ حِلْمِكَ أَتَكَلَّمْتُ وَ بِكَ اعْتَصِمْتُ وَ بِقَبْرِ أُمِّ وَ لِيِّكَ لُجْدْتُ فَصَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْفَعْنِي بِزِيَارَتِهَا وَ بَثِّنِي عَلَي مَحَبَّتِهَا وَ لَا تَحْرِمْنِي شَفَاعَتِهَا وَ شَفَاعَةَ وَلَدِهَا وَ ارْزُقْنِي مُرَافَقَتِهَا وَ أَحْشُرْنِي مَعَهَا وَ مَعَ وَلَدِهَا كَمَا وَفَّقْتَنِي لِزِيَارَتِهَا وَ لِدَهَا وَ زِيَارَتِهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِالْأَيْمَةِ الطَّاهِرِينَ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِالْحُجَّجِ الْمَيَامِينَ مِنْ آلِ طَهٍ وَ يَسَ أَنْ تُصَلِّي عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ وَ أَنْ تَجْعَلَنِي مِنَ الْمُطْمَئِنِّينَ الْفَائِزِينَ الْفَرِحِينَ الْمُسْتَبَشِّرِينَ الَّذِينَ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَ اجْعَلْنِي مِمَّنْ قَبِلَتْ سِعْيُهُ وَ يَسَّرَتْ أَمْرَهُ وَ كَشَفَتْ ضُرَّهُ وَ آمَنَتْ خَوْفَهُ اللَّهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي يَا أَيُّهَا وَ ارْزُقْنِي الْعُودَ إِلَيْهَا أَيَّدَا مَا أَبْقَيْتَنِي وَ إِذَا تَوَفَّيْتَنِي فَاحْشُرْنِي فِي زَمْرَتِهَا وَ أَدْخِلْنِي فِي شَفَاعَتِهَا وَ لِدَهَا وَ شَفَاعَتِهَا وَ اغْفِرْ لِي وَ لِوَالِدِي وَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ وَ السَّلَامُ عَلَيكُمْ يَا سَادَاتِي وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ مَوْلَفٌ گويد روايت شده از حضرت صادق عليه السلام كه: زيد شحام عرض كرد به خدمتش كه چه ثواب است از براي كسي كه زيارت كند يكي از شما امامان را فرمود مثل آن است كه زيارت کرده حضرت رسول خدا صلى الله عليه و آله را و ما در سابق نقل كرديم روايتي كه از حضرت صادق عليه السلام نقل شده كه: هر كه زيارت كند امام مفترض الطاعة را و نماز گزارد نزد او چهار ركعت نوشته شود براي او حجه و عمره و در هديه الزائرين نقل كرديم

زيارت حكيمه دختر امام محمد تقی عليه السلام

فضائل جناب حكيمه دختر امام محمد تقی عليه السلام را كه قبر شريفش پايين پا چسبيده به ضريح عسكرين عليهما السلام است و گفتيم كه در كتب مزار زيارت مخصوصي براي آن معظمه ذكر نشده با آن مرتبه رفيعه كه از براي او است پس سزاوار است او را زيارت كنند به الفاظي كه در زيارت اولاد ائمه عليهم السلام نقل شده يا زيارت كنند او را به اين الفاظ كه در زيارت عمه مكرمه اش حضرت فاطمه بنت موسی عليهما السلام وارد شده و آن چنان است كه می ایستی رو به قبله و می گویی: السَّلَامُ عَلَي آدَمَ

صِفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمَ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَصِيَّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا سَبْطِي الرَّحْمَةَ وَسَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ وَقُرَّةَ عَيْنِ النَّاطِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ بَاقِرَ الْعِلْمِ بَعِيدَ النَّبِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ الْبَارَ الْأَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرِ الطَّاهِرِ الطُّهْرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا المُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ التَّقِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ النَّصِيحِ الْأَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَى الْوَصِيِّ مِنْ بَعْدِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى نُورِكَ وَسِرَاجِكَ وَوَلِيِّيَّ وَوَلِيِّكَ وَوَصِيِّ وَوَصِيَّتِكَ وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ فَاطِمَةَ وَخَدِيجَةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُخْتَ وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمَّةَ وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ التَّقِيِّ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ عَزَّ اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ وَحَشَرْنَا فِي زُمْرَتِكُمْ وَأُورَدْنَا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ وَسِقَانَا بِكَأْسِ حَيْدِكُمْ مِنْ يَدِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ أَشْيَأُ اللَّهُ أَنْ يُرِينَا فِيكُمْ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ وَأَنْ يَجْمَعَنَا وَإِيَّاكُمْ فِي زُمْرَةِ جَدِّكُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَنْ لَا يَسْلُبْنَا مَعْرِفَتَكُمْ إِنَّهُ وَلِيُّ قَدِيرٍ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِحُبِّكُمْ وَالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالتَّشَلُّمِ إِلَى اللَّهِ رَاضِيًا بِهِ غَيْرَ مُنْكَرٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ وَعَلَى يَقِينٍ مَا أَتَى بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ رَاضٍ نَطْلُبُ بِذَلِكَ وَجْهَكَ يَا سَيِّدِي اللَّهُمَّ وَرِضَاكَ وَالِدَارَ الْآخِرَةَ يَا حَكِيمِيهِ أَشْفَعِي لِي فِي الْجَنَّةِ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ شَأْنَا مِنَ الشَّأْنِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَحْتِمَ لِي بِالسَّعَادَةِ فَلَا تَسْلُبْ مِنِّي مَا أَنَا فِيهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا وَتَقَبَّلْهُ بِكَرَمِكَ وَعِزَّتِكَ وَبِرَحْمَتِكَ وَعَافِيَّتِكَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمْ تَسْلِيمًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

جلالت سيد حسين فرزند امام هادی علیه السلام

مؤلف گوید معروف است که در نزد قبر عسکریین علیهما السلام قبور جمله‌ای از سادات عظام است که از جمله آنها است حسین پسر امام علی نقی علیه السلام و من بر حال حسین مطلع نشدم لکن آنچه به نظرم می‌رسد آن است که سیدی جلیل القدر و عظیم الشان بوده زیرا که من از بعضی روایات استفاده کردم که از مولای ما حضرت امام حسن عسکری علیه السلام و برادرش حسین بن علی تعبیر به سبطین می‌کردند و تشبیه می‌کردند این دو برادر را به دو جدشان دو سبط پیغمبر رحمت امام حسن و امام حسین علیهما السلام و در روایت ابو الطیب است که صدای حضرت حجت صلوات الله علیه شبیه بود به صدای حسین و در شجره الاولیاء تالیف سید فقیه محدث حکیم السید احمد اردکانی یزدی در ذکر اولاد حضرت امام علی نقی علیه السلام است که حسین فرزند آن حضرت از زهاد و عباد بود و به امامت برادر خود اعتراف داشت و شاید متبع ماهر بیابد غیر از آنچه ذکر شد چیزی که دلالت کند بر جلالش

[مزار امامزاده سید محمد فرزند حضرت امام علی نقی علیه السلام در نزدیکی بلد یک منزلی سامره]

و نیز بدان که امامزاده سید محمد فرزند حضرت امام علی نقی علیه السلام را در نزدیکی بلد یک منزلی سامره مزاری است مشهور و به جلالت شأن و بروز کرامات معروف عامه مردم به زیارتش مشرف می‌شوند و نذرها و هدایای بسیار به آنجا می‌برند و حاجات می‌طلبند و اعراب آن حدود تمامی از او خوف دارند و حساب می‌برند کرامات بسیار از آن بزرگوار نقل شده که مقام ذکرش نیست و بس است در جلالت آن جناب که قابلیت و صلاحیت امامت را داشت و فرزند بزرگ هادی علیه السلام بود و در فوت او

حضرت امام حسن عسکری علیه السلام گریبان خود را چاک فرمود و شیخ ما ثقه الاسلام نوری نور الله مرقدہ اعتقاد عظیمی به زیارت آن بزرگوار داشته و در تعمیر بقعه و ضریح مبارکش سعی فرموده و صورت کتیبه که بر ضریح شریفش نوشته است این است: هذا مرقد السيد الجليل أبي جعفر محمد بن الإمام أبي الحسن علي الهادي عليه السلام عظيم الشأن جليل القدر كانت الشيعة تزعم أنه الإمام بعد أبيه عليه السلام فلما توفي نص أبوه علي أخيه أبي محمد الزكي عليه السلام وقال له أحدث لله شكرا فقد أحدث فيك أمرا خلفه أبوه في المدينة طفلا و قدم عليه في سامراء مشتدا و نهض إلى الرجوع إلى الحجاز و لما بلغ بلد علي تسعة فراسخ مرض و توفي و مشهده هناك و لما توفي شق أبو محمد عليه السلام عليه ثوبه و قال في جواب من عابه عليه قد شق موسى علي أخيه هارون و كانت وفاته في حدود اثنين و خمسين بعد المائتين و بالجمله چون خواستی وداع کنی عسکرین علیهما السلام را بایست نزد قبر مطهر و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيِّ اللَّهِ أَشْتَدُّ دُعَاكَمُ اللَّهُ وَ أَقْرَأُ عَلَيْكُمْ السَّلَامَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَ بِالرَّسُولِ وَ بِمَا جِئْتُمَا بِهِ وَ دَلَّيْنَا عَلَيْهِ اللَّهُمَّ اكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي إِيَّاهُمَا وَ ارْزُقْنِي الْعُودَ إِلَيْهِمَا وَ احْشُرْنِي مَعَهُمَا وَ مَعَ آبَائِهِمَا الطَّاهِرِينَ وَ الْقَائِمِ الْحُجَّةِ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

مقام دوم در آداب سرداب مطهر و کیفیت زیارت حجه

زیارت حضرت حجه بن الحسن صاحب الزمان صلوات الله عليه و علی آباءه

الله علی العباد و بقیة الله فی البلاد الإمام المهدی حضرت حجه بن الحسن صاحب الزمان صلوات الله علیه و علی آباءه و قبل از شروع تنبیه کنیم بر امری که در کتاب هدیه از کتاب تحیه نقل کردیم و آن امر این است که این سرداب مطهر داخل در خانه آن بزرگواران بوده و راه دخول در آن سرداب در قدیم قبل از بناء جدید و ساختن صحن و قبه و حرم از پشت سر نزدیک به قبر نرجس خاتون بود و شاید حال در رواق باشد آنجا پایین می رفتند و دالان دراز تاریکی داشت چون از آنجا می گذشتند به در سرداب غیبت می رسیدند که حال آئینه کاری شده و پنجره از طرف قبله به صحن عسکرین علیهما السلام باز می شود و آن در از وسط این سرداب باز می شد که حال کاشی دیوار به جای آن را به شکل محرابی ساخته اند و همه اعمال این سه امام علیهم السلام از یک حرم می شد و لهذا شهید اول در مزار بعد از زیارت عسکرین علیهما السلام زیارت سرداب را ذکر کرده پس از آن زیارت نرجس خاتون را و در یکصد سال و چیزی قبل مؤید مسدد احمد خان دنبلی مبلغی خطیر اقدام کرد و صحن آن دو امام علیهما السلام را به نحوی که الآن موجود است جدا نمود و برای آن روضه و رواق و قبه عالیه برپا نمود و برای سرداب مطهر صحنی علی حده و ایوانی و راهی و پله ای جدا و دهلیزی و سردابی مستقل برای زنان ساخت چنانچه حال دیده می شود و آن راه اول و پله ها و در سرداب بالمره مسدود شد و نشانی از آنها نیست مگر آن مقداری که فعلا در خانه ای معروف به خانه اخباری ها مشاهده می شود و محلی برای به جا آوردن بعضی از آداب وارده نماند و لکن محل جمله ای از زیارات که اصل سرداب شریف است تغییری نکرده و اما استیذان و خواندن اذن دخول پس بحسب استقرا در همه زیارات و تصریح علما بر هر دری که از آنجا مرسوم شده دخول در آن حرم از هر امامی که باشد بایست رعایت کرد و در آن حرم محترم بی اذن داخل نباید شد الحال شروع کنیم در کیفیت زیارت بدان که اذن دخول خاص سرداب مطهر همان زیارتی است که بعد از این بیاید و اول آن السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ است و در آخر آن استیذان می شود و بایست آن را در در سرداب پیش از پایین رفتن از پله ها خواند و اذن دخولی دیگر سید بن طاووس نقل کرده قریب به همان اذن دخول اول که در فصل دوم از باب زیارات نقل کردیم و اذن دخولی دیگر علامه مجلسی از نسخه قدیمه نقل کرده که اول آن اللَّهُمَّ إِنَّ هَذِهِ بُقْعَةٌ طَهَّرْتَهَا وَ عَقَوْتُ شَرَفْتَهَا است که ما نیز آن را بعد از آن اذن دخول عمومی نقل کردیم پس به آنجا رجوع نما و به آن کلمات استیذان کن پس از آن برو و داخل سرداب مطهر شو و زیارت کن آن حضرت را به آنچه خود

دستور العمل داده‌اند چنانچه شیخ جلیل احمد بن ابی طالب طبرسی رحمه الله علیه در کتاب شریف احتجاج روایت کرده که: از ناحیه مقدسه بیرون آمد به سوی محمد حمیری بعد از جواب از مسایلی که از آن حضرت سؤال کرده بود بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ لَا- لِأَمْرِهِ تَعْقِلُونَ وَلَا- مِنْ أَوْلِيَائِهِ تَقْبَلُونَ حِكْمَةً بِالْعَةِ فَمَا تُغْنِي النَّذْرُ [عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ السَّلَامَ عَلَيْنَا وَ عَلَى عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِينَ هَرَّگَاهُ خَوَاسْتِيد تَوْجِه كُنَيْد بَه وَسِيلَه مَا بَه سَوَى خِدَاوَنَد تَبَارَك وَ تَعَالَى وَ بَه سَوَى مَا پَس بگویند چنانکه خدای تعالی فرموده سَلَامٌ عَلَى آلِ یسِ السَّلَامِ عَلَیْكَ یَا دَاعِیَ اللّٰهِ وَ رَبَّانِیَ آيَاتِهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا بَابَ اللّٰهِ وَ دِيَانَ دِينِهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا خَلِيفَةَ اللّٰهِ وَ نَاصِرَ حَقِّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَ دَلِیلَ إِرَادَتِهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا تَالِیَ كِتَابِ اللّٰهِ وَ تَرْجُمَانَهُ السَّلَامُ عَلَیْكَ فِی آنَاءِ لَیْلِكَ وَ أَطْرَافِ نَهَارِكَ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا بَقِیَّةَ اللّٰهِ فِی أَرْضِهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا مِثَاقَ اللّٰهِ الَّذِی أَخَذَهُ وَ وَكَّدَهُ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا وَعْدَ اللّٰهِ الَّذِی ضَمَّنَهُ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَیُّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ وَ الْعِلْمُ الْمَضْمُونُ وَ الْعَوْتُ وَ الرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ وَ عِدَا غَیْرِ مَكْدُوبِ السَّلَامِ عَلَیْكَ حِینَ تَقُومُ السَّلَامُ عَلَیْكَ حِینَ تَقْعُدُ السَّلَامُ عَلَیْكَ حِینَ تَقْرَأُ وَ تَبِیِّنُ السَّلَامُ عَلَیْكَ حِینَ تُصَلِّی وَ تَنْتُ السَّلَامُ عَلَیْكَ حِینَ تَرْكَعُ وَ تَسْجُدُ السَّلَامُ عَلَیْكَ حِینَ تَهَلَّلُ وَ تَكْبُرُ السَّلَامُ عَلَیْكَ حِینَ تَحْمَدُ وَ تَسْتَغْفِرُ السَّلَامُ عَلَیْكَ حِینَ تُصَبِّحُ وَ تُمَسِّی السَّلَامُ عَلَیْكَ فِی اللَّیْلِ إِذَا یَعْسَى وَ النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى السَّلَامُ عَلَیْكَ أَیُّهَا الْإِمَامُ الْمَأْمُونُ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَیُّهَا الْمُقَدَّمُ الْمَأْمُولُ السَّلَامُ عَلَیْكَ بِجَوَامِعِ السَّلَامِ أَشْهَدُكَ یَا مَوْلَایَ أَنِّی أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیكَ لَهُ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ لَا حَبِيبَ إِلَّا هُوَ وَ أَهْلُهُ وَ أَشْهَدُكَ یَا مَوْلَایَ أَنَّ عَلِیًّا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ حُجَّتَهُ وَ الْحَسَنَ حُجَّتَهُ وَ الْحَسِینَ حُجَّتَهُ وَ عَلِیَّ بْنَ الْحُسَینِ حُجَّتَهُ وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیِّ حُجَّتَهُ وَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتَهُ وَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ حُجَّتَهُ وَ عَلِیَّ بْنَ مُوسَى حُجَّتَهُ وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیِّ حُجَّتَهُ وَ عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتَهُ وَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِیِّ حُجَّتَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ حُجَّةُ اللّٰهِ أَنْتُمْ الْأَوَّلُ وَ الْآخِرُ وَ أَنَّ رَجَعْتَكُمْ حَقًّا لَا- رِيبَ فِیْهَا یَوْمَ لَا- یَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِی إِيْمَانِهَا خَیْرًا وَ أَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَ أَنَّ نَاكِرًا وَ نَكِیرًا حَقٌّ وَ أَشْهَدُ أَنَّ النَّسْرَ حَقٌّ وَ الْبَعْثَ حَقٌّ وَ أَنَّ الصِّرَاطَ حَقٌّ وَ الْمَرْصَادَ حَقٌّ وَ الْمِيزَانَ حَقٌّ وَ الْحَشْرَ حَقٌّ وَ الْحِسَابَ حَقٌّ وَ الْجَنَّةَ وَ النَّارَ حَقٌّ وَ الْوَعْدَ وَ الْوَعْدَ بِهِمَا حَقٌّ یَا مَوْلَایَ شَقِی مَنْ خَالَفَكَمْ وَ سَعَدَ مَنْ أَطَاعَكُمْ فَاشْهَدْ عَلَی مَا أَشْهَدْتُكَ عَلَیهِ وَ أَنَا وَلِیُّ لَكَ بَرِیءٌ مِنْ عَدُوِّكَ فَالْحَقُّ مَا رَضَ یَتَمُوهُ وَ الْبَاطِلُ مَا أَشْخَطْتُمُوهُ وَ الْمَعْرُوفُ مَا أَمَرْتُمْ بِهِ وَ الْمُنْكَرُ مَا نَهَيْتُمْ عَنْهُ فَنَفْسِی مُؤْمِنَةٌ بِاللّٰهِ وَحْدَهُ لَا شَرِیكَ لَهُ وَ بِرَسُولِهِ وَ بِأَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَ بِكُمْ یَا مَوْلَایَ أَوْلَیَّكُمْ وَ آخِرُكُمْ وَ نُصْرَتِی مُعَدَّةٌ لَكُمْ وَ مَوَدَّتِی خَالِصَةٌ لَكُمْ آمِینَ آمِینَ وَ بَعْدَ از آن این دعا خوانده شود اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ نَبِیِّ رَحْمَتِكَ وَ كَلِمَةِ نُورِكَ وَ أَنْ تَمَلَأَ قَلْبِی نُورَ الْیَقِینِ وَ صَدْرِی نُورَ الْإِیْمَانِ وَ فِکْرِی نُورَ النَّیِّاتِ وَ عَزْمِی نُورَ الْعِلْمِ وَ قُوَّتِی نُورَ الْعَمَلِ وَ لِسَانِی نُورَ الصِّدْقِ وَ دِینِی نُورَ الْبَصَائِرِ مِنْ عِنْدِكَ وَ بَصِیرِی نُورَ الضِّیَاءِ وَ سَمْعِی نُورَ الْحِکْمَةِ وَ مَوَدَّتِی نُورَ الْمَوْلَاهِ لِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ حَتَّى أَلْفَاكَ وَ قَدْ وَفِیتُ بِعَهْدِكَ وَ مِثَاقِكَ فَتَعَشَّیْنِی رَحْمَتِكَ [رَحْمَتِكَ یَا وَلِیُّ یَا حَمِیدُ اللَّهُمَّ صِدِّقْ عَلَی [مُحَمَّدٍ] حُجَّتِكَ فِی أَرْضِكَ وَ خَلِيفَتِكَ فِی بِلَادِكَ وَ الدَّاعِیَ إِلَی سَبِیلِكَ وَ الْقَائِمَ بِقِسْطِكَ وَ النَّائِبَ بِأَمْرِكَ وَ لِیُّ الْمُؤْمِنِینَ وَ بَوَارِ الْكُافِرِینَ وَ مُجَلِّی الظُّلْمَةِ وَ مُبْرِئِ الْحَقِّ وَ النَّاطِقِ بِالْحِکْمَةِ وَ الصِّدْقِ وَ كَلِمَتِكَ النَّامَةِ فِی أَرْضِكَ الْمُزْتَقِبِ الْخَائِفِ وَ الْوَلِیِّ النَّاصِحِ سَیْفِینَهُ النَّجِیَّاهُ وَ عِلْمِ الْهُدَى وَ نُورِ أَبْصَارِ الْوَرَى وَ خَیْرِ مَنْ تَقَمَّصَ وَ ارْتَدَى وَ مُجَلِّی الْعَمَى [الْعَمَاءِ] الَّذِی یَمَلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا وَ قِسْطًا كَمَا مَلَأْتَ ظُلْمًا وَ جَوْرًا إِنَّكَ عَلَی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی وَ لِیْكَ وَ ابْنِ أَوْلِیَائِكَ الَّذِینَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَ أَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَ أَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرَّجْسَ وَ طَهَّرْتَهُمْ تَطْهِیرًا اللَّهُمَّ انصُرْهُ وَ انصُرْ بِهِ لَدِینِكَ وَ انصُرْ بِهِ أَوْلِیَاءَكَ وَ أَوْلِیَاءَهُ وَ شِیعَتَهُ وَ انصُرْهُ وَ اجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَ طَاغٍ وَ مِنْ شَرِّ جَمِیعِ خَلْقِكَ وَ احْفَظْهُ مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ وَ عَنْ یَمِینِهِ وَ عَنْ شِمَالِهِ وَ احْرُسْهُ وَ امْنَعْهُ مِنْ أَنْ یُوصَلَ إِلَیْهِ بِسُوءٍ وَ احْفَظْ فِیهِ رَسُولَكَ وَ آلَ رَسُولِكَ وَ أَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَ أَيْدُهُ بِالنُّصْرِ وَ انصُرْ نَاصِرِیهِ وَ اخْذُلْ خَاذِلِیهِ وَ اقْصِمْ قَاصِدِیهِ وَ اقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَ اقْتُلْ بِهِ الْكُفَّارَ وَ الْمُنَافِقِینَ وَ جَمِیعَ الْمُلْحِدِینَ حِثُّ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا بَرِّهَا وَ بَحْرِهَا وَ امَلَأْ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَ أَظْهِرْ بِهِ دِینَ نَبِیِّكَ صَلِّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْنِی اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَ أَعْوَانِهِ وَ اتَّبَاعِهِ وَ شِیعَتِهِ وَ أَرِنِی فِی آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ مَا یَأْمُلُونَ وَ فِی عِدُوِّهِمْ مَا یَحْذَرُونَ إِلَهَ الْحَقِّ آمِینَ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

زیارت دیگر

منقول از کتب معتبره علما بایست بر در حرم آن حضرت و بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ وَ خَلِيفَةَ آبَائِهِ الْمُهَدِّينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَصِيَّ الْأَوْصِيَاءِ الْمَاضِيَةِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حَافِظَ أَسْرَارِ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَقِيَّةَ اللَّهِ مِنَ الصَّفْوَةِ الْمُتَّجِبِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ الْأَنْوَارِ الزَّاهِرَةِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ الْأَعْلَامِ الْبَاهِرَةِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ الْعِزَّةِ الطَّاهِرَةِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَعِيدِنَ الْعُلُومِ النَّبَوِيَّةِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا يَا بَ اللَّهِ الَّذِي لَا يُؤْتِي إِلَّا مِنْهُ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا سَبِيلَ اللَّهِ الَّذِي مَنْ سَلَكَ غَيْرَهُ هَلَكَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَاطِرَ شَجَرَةِ طُوبَى وَ سِدْرَةِ الْمُنتَهَى السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نُورَ اللَّهِ الَّذِي لَا يُطْفِئُ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ الَّتِي لَا تُخْفَى السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى مَنْ فِي الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا سَلَامَ مَنْ عَرَفَكَ بِمَا عَرَفَكَ بِهِ اللَّهُ وَ نَعَتَكَ بِبَعْضِ نِعَوَتِكَ الَّتِي أَنْتَ أَهْلُهَا وَ فَوْقَهَا أَشْهَدُ أَنَّكَ الْحُجَّةُ عَلَى مَنْ مَضَى وَ مَنْ بَقِيَ وَ أَنَّ حِزْبَكَ هُمُ الْغَالِبُونَ وَ أَوْلِيَاءُكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ وَ أَنَّكَ خَازِنُ كُلِّ عِلْمٍ وَ فَاتِحُ كُلِّ رَتْقٍ وَ مُحَقِّقُ كُلِّ حَقٍّ وَ مُبْطِلُ كُلِّ بَاطِلٍ رَضِيَّتِكَ يَا مَوْلَايَ إِمَامَا وَ هَادِيَا وَ وَلِيَا وَ مُرْشِدَا لَا أَتَّبِعِي بِكَ بَدَلًا وَ لَا أَتَّخِذُ مِنْ دُونِكَ وَ لِيَا أَشْهَدُ أَنَّكَ الْحَقُّ الثَّابِتُ الَّذِي لَا عَيْبَ فِيهِ وَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ فِيكَ حَقٌّ لَا أَرْتَابَ لِطُولِ الْغَيْبَةِ وَ بَعْدَ الْأَمَدِ وَ لَا أَتَّحِيزُ مَعَ مَنْ جَهَلَكَ وَ جَهَلَ بِكَ مُنْتَظِرٌ مُتَوَقِّعٌ لِأَيَّامِكَ وَ أَنْتَ الشَّافِعُ الَّذِي لَا يُنَازَعُ [تُنَازَعُ] وَ الْوَلِيُّ الَّذِي لَا يُدَافِعُ [تُدَافِعُ] دَخَرَكَ اللَّهُ لِصِرَّةِ الدِّينِ وَ إِعْزَازِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْإِنْتِقَامِ مِنَ الْجَاحِدِينَ الْيَمَارِقِينَ أَشْهَدُ أَنَّ بَوْلَايَتِكَ تُقْبَلُ الْأَعْمَالُ وَ تَرْكِي الْأَفْعَالُ وَ تَضَاعَفُ الْحَسَنَاتُ وَ تُمْحَى السَّيِّئَاتُ فَمَنْ حَيَّاهُ بَوْلَايَتِكَ وَ اعْتَرَفَ بِإِمَامَتِكَ قَبْلَتْ أَعْمَالُهُ وَ صِدَّقَتْ أَقْوَالُهُ وَ تَضَاعَفَتْ حَسَنَاتُهُ وَ مَحِيَتْ سَيِّئَاتُهُ وَ مَنْ عَدَلَ عَنْ وَايَتِكَ وَ جَهَلَ مَعْرِفَتِكَ وَ اسْتَبَدَلَ بِكَ غَيْرَكَ كَبَهُ اللَّهُ عَلَى مَنْجَرِهِ فِي النَّارِ وَ لَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ لَهُ عَمَلًا وَ لَمْ يَقْمِ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ زَنَا أَشْهَدُ اللَّهُ وَ أَشْهَدُ مَا لَيْسَ لَكَ يَا مَوْلَايَ بِهَذَا ظَاهِرُهُ كِبَاطِنُهُ وَ سِرُّهُ كَعَلَانِيَّتِهِ وَ أَنْتَ الشَّاهِدُ عَلَى ذَلِكَ وَ هُوَ عَهْدِي إِلَيْكَ وَ مِيثَاقِي لَدَيْكَ إِذْ أَنْتَ نِظَامُ الدِّينِ وَ يَعْسُوبُ الْمُتَّقِينَ وَ عِزُّ الْمُؤَحِّدِينَ وَ بِمَذَلِكِ أَمَرَنِي رَبُّ الْعَالَمِينَ فَلَوْ تَطَاوَلَتِ الدُّهُورُ وَ تَمَادَتِ الْأَعْمَارُ [الْأَعْصَارُ] لَمْ أزدْ فِيكَ إِلَّا يَقِينًا وَ لَكَ إِلَّا حُبًّا وَ عَلَيَّكَ إِلَّا مُتَّكِلًا وَ مُعْتَمِدًا [تَوَكَّلًا وَ اعْتِمَادًا] وَ لَظْهُورِكَ إِلَّا مُتَوَقِّعًا وَ مُنْتَظِرًا [تَوَقُّعًا وَ انْتِظَارًا] وَ لِجِهَادِي بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَرَقِّبًا [إِلَّا تَرَقُّبًا] فَأَبْدُلْ نَفْسِي وَ مَالِي وَ وَلَدِي وَ أَهْلِي وَ جَمِيعَ مَا حَوَّلَنِي رَبِّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَ التَّصَيُّفِ بَيْنَ أَمْرِكَ وَ نَهْيِكَ مَوْلَايَ فَإِنْ أَدْرَكْتُ أَيَّامَكَ الزَّاهِرَةَ وَ أَعْلَامَكَ الْبَاهِرَةَ فَهَذَا أَنَا ذَا عَهْدِكَ الْمُتَّصِرُفِّ بَيْنَ أَمْرِكَ وَ نَهْيِكَ أَرْجُو بِهِ الشَّهَادَةَ بَيْنَ يَدَيْكَ وَ الْفُوزَ لَدَيْكَ مَوْلَايَ فَإِنْ أَدْرَكَنِي الْمَوْتُ قَبْلَ ظُهُورِكَ فَإِنِّي أَتَوَسَّلُ بِكَ وَ بِآبَائِكَ الطَّاهِرِينَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى وَ أَسْأَلُهُ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ يُجْعَلَ لِي كَرَّةً فِي ظُهُورِكَ وَ رَجْعَةً فِي أَيَّامِكَ لِأَبْلُغَ مِنْ طَاعَتِكَ مُرَادِي وَ أَشْفِي مِنْ أَعْدَائِكَ فُؤَادِي مَوْلَايَ وَ قَفْتُ فِي زِيَارَتِكَ مَوْقِفَ الْخَاطِئِينَ النَّادِمِينَ الْخَائِفِينَ مِنْ عِقَابِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ قَدْ اتَّكَلْتُ عَلَى شَفَاعَتِكَ وَ رَجَوْتُ بِمَوْلَاتِكَ وَ شَفَاعَتِكَ مَحْوِ دُنُوبِي وَ سَتْرِ عُيُوبِي وَ مَغْفَرَةِ زَلَلِي فَكُنْ لَوْلِيَّكَ يَا مَوْلَايَ عِنْدَ تَحْقِيقِ أَمَلِي وَ اسْأَلِ اللَّهُ غُفْرَانَ زَلَلِي فَقَدْ تَعَلَّقَ بِحَبْلِكَ وَ تَمَسَّكَ بِوَلَايَتِكَ وَ تَبَرَّأَ مِنْ أَعْدَائِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْجِرْ لَوْلِيَّكَ مَا وَعَدْتَهُ اللَّهُمَّ أَظْهِرْ كَلِمَتَهُ وَ أَعْلِ دَعْوَتَهُ وَ انصُرْهُ عَلَى عَدُوِّهِ وَ عَدُوِّكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَظْهِرْ كَلِمَتِكَ النَّامَةَ وَ مَعْيَتِكَ فِي أَرْضِكَ الْخَائِفِ الْمُتَرَقِّبِ اللَّهُمَّ انصُرْهُ نصيرًا عَزِيزًا وَ افْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا اللَّهُمَّ وَ اعزِّ بِهِ الدِّينَ بَعْدَ الْخُمُولِ وَ أَطْلِعْ بِهِ الْحَقَّ بَعْدَ الْأُفُولِ وَ أَجْلِبْ بِهِ الظُّلْمَةَ وَ اكشِفْ بِهِ الْعُمَّةَ اللَّهُمَّ وَ آمِنْ بِهِ الْبِلَادَ وَ اهْدِ بِهِ الْعِيَادَ اللَّهُمَّ ائِمْلًا بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَ قَسِيطًا كَمَا مُلِئْتُ ظُلْمًا وَ جَوْرًا إِنَّكَ سَمِيعٌ مُجِيبٌ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ أَنْدُنْ لَوْلِيَّكَ فِي الدُّخُولِ إِلَى حَرَمِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْكَ وَ عَلَى آبَائِكَ الطَّاهِرِينَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ بِسْ بَرُو بِهِ نَزْدَ سَرْدَابِ غَيْبِ آن حضرت و میان دو در بایست و درها را به دست خود بگیر و تنحج کن مانند کسی که رخصت داخل شدن طلبد و بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بگو و پایین رو به تانی و حضور قلب و دو رکعت نماز در عرصه سرداب بکن پس بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ [اللَّهُ أَكْبَرُ] لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَ عَرَفْنَا أَوْلِيَاءَهُ وَ أَعْدَاءَهُ وَ وَفَّقَنَا لِزِيَارَةِ أَوْلِيَانَا وَ لَمْ يَجْعَلْنَا مِنَ الْمُعَانِدِينَ النَّاصِبِينَ وَ لَا مِنَ الْغَالَةِ الْمُفَوِّضِينَ وَ لَا مِنَ الْمُرْتَابِينَ الْمُقْصِرِينَ السَّلَامُ عَلَيَّ وَ لِيَّ اللَّهُ وَ ابْنِ أَوْلِيَائِهِ السَّلَامُ

عَلَى الْمُدَّخِرِ لِكِرَامِيهِ أَوْلِيَاءِ اللَّهِ وَ بَوَارِ أَعْدَائِهِ السَّلَامُ عَلَى النُّورِ الَّذِي أَرَادَ أَهْلُ الْكُفْرِ إِطْفَاءَهُ فَأَبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُسَمَّ نُورُهُ بِكَرَاهِيهِمْ وَ أَيْدَهُ بِالْحَيَاةِ حَتَّى يُظْهِرَ عَلَى يَدَيْهِ الْحَقَّ بِرُغْمِهِمْ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ أَضْيَطَّفَاكَ صِدْقًا وَ كَيْبَرًا وَ أَكْمَلَ لَكَ عُلُومَهُ كَبِيرًا وَ أَنْكَ حَتَّى لَا تَمُوتَ حَتَّى تُبْطَلَ الْجِبْتُ وَ الطَّاعُونَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَ عَلَى خُدَامِهِ وَ أَعْوَانِهِ عَلَى عَيْبَتِهِ وَ نَأْيِهِ وَ اسْتُرْهُ سِتْرًا عَزِيزًا وَ اجْعَلْ لَهُ مَعْقِلًا حَرِيزًا وَ اشْدُدِ اللَّهُمَّ وَطَأْتِكَ عَلَى مُعَانِدِيهِ وَ اخْرُسْ مَوَالِيَهُ وَ زَائِرِيهِ اللَّهُمَّ كَمَا جَعَلْتَ قَلْبِي بِذِكْرِهِ مَعْمُورًا فَاجْعَلْ سِتْرًا لِي بِبُصَيْرَتِهِ مَشْهُورًا وَ إِنْ حَالَ بَيْنِي وَ بَيْنَ لِقَائِهِ الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَى عِبَادِكَ حَتْمًا وَ أَقْدَرْتَ بِهِ عَلَى خَلِيقَتِكَ رَغْمًا فَابْعَثْنِي عِنْدَ خُرُوجِهِ ظَاهِرًا مِنْ حُفْرَتِي مُؤْتَرًّا كَفَنِي حَتَّى أُجَاهِدَ بَيْنَ يَدَيْهِ فِي الصَّفِّ الَّذِي أَتَيْتَ عَلَى أَهْلِهِ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتُ كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ اللَّهُمَّ طَالَ الْإِنْتِظَارُ وَ شَمِيتَ مِنَّا [بِنَا] الْفَجَّارُ وَ صَيَّبَ عَلَيْنَا الْإِنْتِصَارُ اللَّهُمَّ أَرْنَا وَجْهَ وَلِيِّكَ الْمُيْمُونِ فِي حَيَاتِنَا وَ بَعِيدَ الْمُنُونِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدِينُ لَكَ بِالرَّجْعِيَّةِ بَيْنَ يَدَيْ صَاحِبِ هَيْدَةِ الْبُقْعَةِ الْعَوْتِ الْعَوْتِ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ قَطَعْتَ فِي وَصِيَّتِكَ الْخُلَانَ وَ هَجَرْتَ لَزِيَارَتِكَ الْأَوْطَانَ وَ أَخْفَيْتَ أَمْرِي عَنْ أَهْلِ الْبُلْدَانِ لِتَكُونَ شَفِيعًا عِنْدَ رَبِّكَ وَ رَبِّي وَ إِلَى آبَائِكَ وَ مَوَالِيٍّ فِي حُسْنِ التَّوْفِيقِ لِي وَ إِسْبَاغِ النُّعْمَةِ عَلَيَّ وَ سَوْقِ الْإِحْسَانِ إِلَيَّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَصْحَابِ الْحَقِّ وَ قَادَةِ الْخَلْقِ وَ اسْتَجِبْ مِنِّي مَا دَعَوْتُكَ وَ أَعْطِنِي مَا لَمْ أَنْطِقْ بِهِ فِي دُعَائِي مِنْ صِيْلَاحِ دِينِي وَ دُنْيَايَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ بِسِ دَاخِلِ صَفْهِ شَوْ وَ دُو رَكَعَتِ نَمَازِ كُنْ وَ بَكُو: اللَّهُمَّ عَبْدُكَ الرَّائِثُ فِي فِنَاءِ وَلِيِّكَ الْمَزُورِ الَّذِي فَرَضْتَ طَاعَتَهُ عَلَى الْعَبِيدِ وَ الْأَحْرَارِ وَ أَنْفَذْتَ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا زِيَارَةً مَقْبُولَةً ذَاتَ دُعَاءٍ مُسْتَجَابٍ مِنْ مُصَدِّقٍ بِوَلِيِّكَ غَيْرِ مُرْتَابٍ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ بِهِ وَ لَا بَزِيَارَتِهِ وَ لَا تَقْطَعْ أَثْرِي مِنْ مَشْهَدِهِ وَ زِيَارَتِهِ أَبِيهِ وَ جَدِّهِ اللَّهُمَّ أَخْلِفْ عَلَيَّ نَفْسِي وَ أَنْفَعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي فِي دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي لِي وَ لِإِخْوَانِي وَ أَبَوَيَّ وَ جَمِيعِ عِتْرَتِي أَسْتَوْدِعُكَ اللَّهُ أَيُّهَا الْأَيَّامُ الَّذِي يَفُوزُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ وَ يَهْلِكُكَ عَلَى يَدَيْهِ الْكَافِرُونَ الْمُكَذَّبُونَ يَا مَوْلَايَ يَا ابْنَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ جِئْتُكَ زَائِرًا لَكَ وَ لِأَبِيكَ وَ جَدِّكَ مُتَيَقِّنًا الْفَوْزَ بِكُمْ مُعْتَقِدًا إِمَامَتَكُمْ اللَّهُمَّ اكْتُبْ هَذِهِ الشَّهَادَةَ وَ الزِّيَارَةَ لِي عِنْدَكَ فِي عَلَيِّينِ وَ بَلِّغْنِي بِلَاغِ الصَّالِحِينَ وَ أَنْفَعْنِي بِحُبِّهِمْ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

زيارت ديگر

زيارتي است كه سيد بن طاووس نقل کرده و آن چنان است كه مي گويي: السَّلَامُ عَلَى الْحَقِّ الْجَدِيدِ وَ الْعَالِمِ الَّذِي عَلَّمَهُ لَا يَبِيدُ السَّلَامُ عَلَى مُحِبِّي الْمُؤْمِنِينَ وَ مُبِيرِ الْكَافِرِينَ السَّلَامُ عَلَى مَهْدِيِّ الْأُمَّمِ وَ جَامِعِ الْكَلِمِ السَّلَامُ عَلَى خَلْفِ السَّلَفِ وَ صَاحِبِ الشَّرْفِ السَّلَامُ عَلَى حُجْبَةِ الْمُعْبُودِ وَ كَلِمَةِ الْمُحْمُودِ السَّلَامُ عَلَى مُعِزِّ الْأَوْلِيَاءِ وَ مِيدَلِّ الْأَعْدَاءِ السَّلَامُ عَلَى وَارِثِ الْأَنْبِيَاءِ وَ حَاتِمِ الْأَوْصِيَاءِ السَّلَامُ عَلَى الْقَائِمِ الْمُتَنْتَظَرِ وَ الْعَدْلِ الْمُشْتَهَرِ السَّلَامُ عَلَى السَّيْفِ الشَّاهِرِ وَ الْقَمَرِ الزَّاهِرِ [وَ النَّوْرِ الْبَاهِرِ] السَّلَامُ عَلَى شَمْسِ الظَّلَامِ وَ بَدْرِ [الْبَدْرِ] التَّمَامِ السَّلَامُ عَلَى رَبِيعِ الْأَنَامِ وَ نَضْرَةِ [فِطْرَةِ] الْأَيَّامِ السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الصَّمْصَامِ وَ فَلَاقِ الْهَامِ السَّلَامُ عَلَى الدِّينِ الْمَأْتُورِ وَ الْكِتَابِ الْمَسْطُورِ السَّلَامُ عَلَى بَقِيَّةِ اللَّهِ فِي بِلَادِهِ وَ حُجَّتِهِ عَلَى عِبَادِهِ الْمُنتَهَى إِلَيْهِ مَوَارِيثُ الْأَنْبِيَاءِ وَ لَمَدِيهِ مَوْجُودٌ آثَارُ الْأَصْفِيَاءِ [السَّلَامُ عَلَى الْمُؤْتَمَنِ عَلَى السَّرِّ وَ الْوَلِيِّ لِلْأَمْرِ السَّلَامُ عَلَى الْمَهْدِيِّ الَّذِي وَعَدَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ بِهِ الْأُمَّمَ أَنْ يَجْمَعَ بِهِ الْكَلِمَ وَ يَلْمَّ بِهِ الشَّعْثَ وَ يَمْلَأَ بِهِ الْأَرْضَ قَسِطًا وَ عَدْلًا وَ يُمْكِّنَ لَهُ وَ يُنْجِزَ بِهِ وَ وَعَدَ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ أَنْكَ وَ الْأُمَّةُ مِنْ آبَائِكَ أُمَّتِي وَ مَوَالِيٍّ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ يَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ أَسْأَلُكَ يَا مَوْلَايَ أَنْ تَسْأَلَ اللَّهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى فِي صِيْلَاحِ شَأْنِي وَ قَضَاءِ حَوَائِجِي وَ غُفْرَانِ ذُنُوبِي وَ الْأَخْذِ بِيَدِي فِي دِينِي وَ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي لِي وَ لِإِخْوَانِي وَ أَخَوَاتِي الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ كَدَافَةً إِنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ بِسِ بِهِ جَا آوَرِ نَمَازِ زِيَارَتِ رَا بِهِ نَحْوِي كِه پيش از اين ذكر نموديم يعنى دوازده ركعت بعد از هر دو ركعت سلام دهد و تسبيح زهرا عليها السلام بگويد و هديه كند به سوى آن حضرت و چون از نماز زيارت فارغ شدي بگو: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حُجْبَتِكَ فِي أَرْضِكَ وَ خَلِيفَتِكَ فِي بِلَادِكَ الدَّاعِي إِلَى سَبِيلِكَ وَ الْقَائِمِ [بِقِسْطِكَ وَ الْفَائِزِ بِأَمْرِكَ وَ لِيِ الْمُؤْمِنِينَ وَ مُبِيرِ الْكَافِرِينَ وَ مُجَلِّي الظُّلْمَةَ وَ مُبِيرِ الْحَقِّ وَ الصَّادِعِ بِالْحِكْمَةِ وَ الْمُؤَعِظَةِ الْحَسَنَةَ وَ الصِّدْقِ وَ كَلِمَتِكَ وَ عَيْبَتِكَ وَ عَيْبَتِكَ فِي أَرْضِكَ الْمُتَرَقِّبِ الْخَائِفِ الْوَلِيِّ النَّاصِحِ سَفِينَةِ النَّجَاةِ وَ عِلْمِ الْهَيْدَى وَ نُورِ أَبْصَارِ الْوَرَى وَ خَيْرِ مَنْ

تَقَمَّصَ وَ ارْتَدَى وَ الْوَتْرَ الْمُؤْتُورِ وَ مُفْرَجِ الْكُرْبِ وَ مُرِيلِ الْهَمِّ وَ كَاشِفِ الْبُلْوَى صِلَاوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ عَلَى آيَاتِهِ الْأَيْمَةِ الْهَادِينَ وَ الْقَادَةَ الْمَيَامِينَ مَا طَلَعَتْ كَوَاكِبُ الْأَشْحَارِ وَ أَوْرَقَتِ الْأَشْجَارُ وَ أَيْبَعَتِ الْأَثْمَارُ وَ اخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ وَ غَرَّدَتِ الْأَطْيَارُ اللَّهُمَّ أَنْفَعْنَا بِحُبِّهِ وَ احْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ وَ تَحْتَ لِيَاوَاتِهِ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

ذکر صلوات بر آن حضرت

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ صَلِّ عَلَى وَلِيِّ الْحَسَنِ وَ وَصِيِّهِ وَ وَارِثِهِ الْقَائِمِ بِأَمْرِكَ وَ الْعَائِبِ فِي خَلْقِكَ وَ الْمُنْتَظَرِ لِإِذْنِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَ قَرِّبْ بُعْدَهُ وَ أَنْجِزْ وَعْدَهُ وَ أَوْفِ عَهْدَهُ وَ اكْشِفْ عَنْ يَأْسِهِ حِجَابَ الْعَيْبِهِ وَ أَظْهِرْ بِظُهُورِهِ صِيَحَائِفَ الْمِحْنَةِ وَ قَدِّمْ أَمَامَهُ الرُّغْبَ وَ ثَبِّتْ بِهِ الْقَلْبَ وَ أَقِمْ بِهِ الْحَزْبَ وَ أَيِّدْهُ بِجُنْدٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ وَ سَلِّطْهُ عَلَى أَعْدَاءِ دِينِكَ أَجْمَعِينَ وَ أَلْهِمَّهُ أَنْ لَا يَدْعَ مِنْهُمْ رُكْنَا إِلَّا هَيْدَةً وَ لَا هَامَا إِلَّا قَهْدَةً وَ لَا كَيْدَا إِلَّا رَدَّةً وَ لَا فَاسِقًا إِلَّا حِدَّةً وَ لَا فِرْعَوْنَ إِلَّا أَهْلَكَةً وَ لَا سِثْرًا إِلَّا هَتَكَةً وَ لَا عِلْمًا إِلَّا نَكْسَةً وَ لَا سُلْطَانًا إِلَّا كَسَبَةً وَ لَا رُمْحًا إِلَّا قَصْفَةً وَ لَا مَطْرِدًا إِلَّا خَرْقَةً وَ لَا جُنْدًا إِلَّا فَرْقَةً وَ لَا مِثْرًا إِلَّا أَحْرَقَةً وَ لَا سَيْفًا إِلَّا كَسْرَةً وَ لَا صَنْمًا إِلَّا رَضَةً وَ لَا دَمًا إِلَّا أَرَاقَةً وَ لَا جَوْرًا إِلَّا أَبَادَةً وَ لَا حِضْنَا إِلَّا هَدْمَةً وَ لَا بَابًا إِلَّا رَدْمَةً وَ لَا قَضْرًا إِلَّا خَرْبَةً [أَخْرَبَهُ] وَ لَا مَسْكَنًا إِلَّا فَتْسَهُ وَ لَا سَهْلًا إِلَّا أَوْطَاءَهُ وَ لَا جَبَلًا إِلَّا صَيْعِدَهُ وَ لَا كَنْزًا إِلَّا أَخْرَجَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مؤلف گوید که: شیخ مفید بعد از نقل زیارت سابق که اول آن اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ بود فرموده که به روایت دیگر منقول است که می گوئی بعد از نقل زیارت سرداب مقدس السَّلَامُ عَلَى الْحَقِّ الْجَدِيدِ پس زیارت را نقل کرده تا نماز زیارت آنگاه فرموده پس دوازده رکعت نماز زیارت می کنی هر دو رکعت به یک سلام و می خوانی بعد از آن دعایی را که از آن حضرت روایت شده اللَّهُمَّ عَظَمِ الْبَلَاءِ وَ بَرِحِ الْخَفَاءِ وَ انْكَشَفِ الْغَطَاءِ وَ صَافَتِ الْأَرْضُ وَ مَنْعَتِ السَّمَاءُ وَ إِلَيْكَ يَا رَبِّ الْمُشْتَكَى وَ عَلَيْكَ الْمُعْوَلُ فِي الشَّدَةِ وَ الرَّحَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الَّذِينَ فَرَضْتَ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ فَعَرَفْتَنَا بِذَلِكَ مِنْزِلَتَهُمْ فَرَّجْ عَنَّا بِحَقِّهِمْ فَرَجًا عَاجِلًا كَلْمَحِ الْبَصْرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ مِنْ ذَلِكَ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ انصُرْ رَانِي فَإِنَّكُمَا نَاصِرَايَ وَ اكْفِيَانِي فَإِنَّكُمَا كَافِيَايَ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ الْغَوْثُ الْغَوْثُ الْغَوْثُ الْغَوْثُ أَدْرِ كُنِّي أَدْرِ كُنِّي مؤلف گوید که: این دعای شریفی است و سزاوار است خواندن آن در آنجا مکرر و در غیر آن مکان و ما در باب اول ذکر کردیم این دعا را با اختلاف جزئی

زیارت دیگر

زیارتی است که سید بن طاووس نقل کرده فرموده دو رکعت نماز گزارد و بگوید بعد از آن: سَلَامُ اللَّهِ الْكَامِلُ التَّامُ الشَّامِلُ الْخِ وَ مَا این زیارت را در فصل هفتم از باب اول به عنوان استغاثه به آن حضرت از کلم طیب نقل کردیم به آنجا رجوع شود مؤلف گوید که: سید بن طاووس در مصباح الزائر فصلی در اعمال سرداب مقدس ایراد کرده و در آن شش زیارت نقل کرده پس از آن فرموده و ملحق می شود به این فصل دعای ندبه و زیارتی که مولای ما صاحب الامر علیه السلام هر روز به آن زیارت کرده می شود بعد از نماز صبح و آن زیارت هفتم حساب می شود و دعای عهدی که امر شده به تلاوت آن در حال غیبت و دعایی که آن را بخوانند در وقتی که از آن حرم شریف می خواهند برگردند پس شروع کرده بذکر این چهار امر ما هم در این کتاب مبارک متابعت آن بزرگوار نموده و آن چهار امر را ذکر می نمایم

امر اول دعای ندبه است

که مستحب است در چهار عید یعنی عید فطر و قربان و غدیر و روز جمعه بخوانند و آن دعا این است: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ

صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا اللَّهُمَّ لَبَّكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا جَزَى بِهِ قَضَاؤُكَ فِي أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ
لِنَفْسِكَ وَدِينِكَ إِذْ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزِيلَ مَا عِنْدَكَ مِنَ النِّعَمِ الْمَقِيمِ الَّذِي لَا زَوَالَ لَهُ وَلَا اضْمِحْلَالَ بَعِيدٍ أَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ فِي
دَرَجَاتِ هَذِهِ الدُّنْيَا الدُّنْيَا وَزُخْرُفَهَا وَزُبْرُجَهَا فَشَرَطُوا لَكَ ذَلِكَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمْ الْوَفَاءَ بِهِ فَقَبِلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ وَقَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِيِّ وَ
الثَّنَاءَ الْجَلِيَّ وَأَهْبَطْتَ عَلَيْهِمْ مَلَائِكَتِكَ وَكَرَّمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَرَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُمُ الذَّرِيعَةَ [الذَّرَائِعَ إِلَيْكَ وَالْوَسِيلَةَ إِلَى
رِضْوَانِكَ فَبَعْضُ أَسْكَنَتُهُ جَنَّتِكَ إِلَى أَنْ أَخْرَجْتَهُ مِنْهَا وَبَعْضُ حَمَلْتُهُ فِي فُلُوكَ وَنَجَّيْتَهُ وَمَعَ مَنْ آمَنَ مَعَهُ مِنَ الْهَلَكَةِ بِرَحْمَتِكَ وَ
بَعْضُ اتَّخَذَتْهُ لِنَفْسِكَ خَلِيلًا وَسَأَلَكَ لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ فَأَجَبْتَهُ وَجَعَلْتَ ذَلِكَ عَلِيًّا وَبَعْضُ كَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَةٍ تَكْلِيمًا وَجَعَلْتَ لَهُ
مِنْ أُخِيهِ رِءَا وَوَزِيرًا وَبَعْضُ أَوْلَدْتَهُ مِنْ غَيْرِ أَبِي وَآتَيْتَهُ الْبَيْنَاتِ وَأَبْدَتْهُ بِرُوحِ الْقُدْسِ وَكُلُّ [وَكُلًّا] شَرَعْتَ لَهُ شَرِيعَةً وَنَهَجْتَ لَهُ
مِنْهَا جَا وَتَخَيَّرْتَ لَهُ أَوْصِيَاءَهُ [أَوْصِيَاءَهُ مَسِيحًا بَعْدَ مَسِيحٍ تَحْفِظُ مَسِيحًا تَحْفِظُ] مِنْ مُدَّةٍ إِلَى مُدَّةٍ إِقَامَةً لِدِينِكَ وَحُجَّةً عَلَى
عِبَادِكَ وَلِتَلَّا- يَزُولُ الْحَقُّ عَنِ مَقَرِّهِ وَيَغْلِبُ الْبَاطِلُ عَلَى أَهْلِهِ وَلَا- [لِتَلَّا] يَقُولُ أَحَدٌ لَوْ لَا أُرْسِلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا مُنْذِرًا وَأَقَمْتَ لَنَا عِلْمًا
هَادِيًا فَتَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذَلَّ وَنُخْزَى إِلَى أَنْ انْتَهَيْتَ بِالْأَمْرِ إِلَى حَبِيبِكَ وَنَجِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَكَانَ كَمَا انْتَجَبْتَهُ
سَيِّدًا مَنْ خَلَقْتَهُ وَصِيْفُوهُ مِنَ اضْمِحْلَاتِهِ وَأَفْضَلَ مَنْ اجْتَبَيْتَهُ وَأَكْرَمَ مَنْ اعْتَمَدْتَهُ قَدَمْتَهُ عَلَى أُنْبِيَاءِكَ وَبَعَثْتَهُ إِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ وَ
أَوْطَأْتَهُ مَشَارِقَكَ وَمَغَارِبَكَ وَسَخَّرْتَ لَهُ الْبُرَاقَ وَعَرَّجْتَ بِرُوحِهِ [بِهِ إِلَى سَمَائِكَ وَأَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ إِلَى انْقِضَاءِ خَلْقِكَ
ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ وَحَفَفْتَهُ بِجَبْرَيْلَ وَمِيكَائِيلَ وَالْمُسَوِّمِينَ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَوَعَدْتَهُ أَنْ تُظَهِّرَ دِينَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ
وَذَلِكَ بَعِيدٌ أَنْ بَوَّأْتَهُ مَبُوءًا صِدْقٍ مِنْ أَهْلِهِ وَجَعَلْتَ لَهُ وَلَهُمْ أَوَّلَ بَيْتٍ وَضَعَ لِلنَّاسِ لِلَّذِي بِيَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ
مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَقُلْتَ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ثُمَّ جَعَلْتَ أَجْرَ مُحَمَّدٍ
صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَوَدَّتَهُمْ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ قُلْ لَا- أَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا- الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى وَقُلْتَ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرِ فَهُوَ لَكُمْ وَ
قُلْتَ مَا أَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا فَكَانُوا هُمْ السَّبِيلَ إِلَيْكَ وَالْمَسِيلَ لَكَ إِلَى رِضْوَانِكَ فَلَمَّا انْقَضَتْ أَيَّامُهُ
أَقَامَ وَلِيُّهُ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا هَادِيًا إِذْ كَانَ هُوَ الْمُنْذِرُ وَكُلُّ قَوْمٍ هَادٍ فَقَالَ وَالْمَلَأَ أَمَامَهُ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ
مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَال مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَانصِرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاحْذِلْ مَنْ خَذَلَهُ وَقَالَ مَنْ كُنْتُ أَنَا نَبِيُّهُ فَعَلِيٌّ أَمِيرُهُ وَقَالَ أَنَا وَعَلِيٌّ مِنْ
شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ وَسَيَّئِرُ النَّاسِ مِنْ شَجَرِ شَتَّى وَأَحَلَّهُ مَخِيْلَ هَارُونَ مِنْ مُوسَى فَقَالَ لَهُ أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ
بَعْدِي وَرَوَّجَهُ ابْنَتُهُ سَيِّدَةَ الْعَالَمِينَ وَأَحَلَّ لَهُ مِنْ مَسْجِدِهِ مَا حَلَّ لَهُ وَسَدَّ الْأَبْوَابَ إِلَّا بَابَهُ ثُمَّ أَوْدَعَهُ عِلْمَهُ وَحِكْمَتَهُ فَقَالَ أَنَا مَدِينَةُ
الْعِلْمِ وَعَلِيٌّ بَابُهَا فَمَنْ أَرَادَ الْمَدِينَةَ وَالْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا ثُمَّ قَالَ أَنْتَ أَخِي وَوَصِيْبِي وَوَارِثِي لِحَمِيكَ مِنْ لِحْمِي وَدَمِيكَ مِنْ دَمِي
وَسَلِّمْكَ سَلِّمْكَ وَحَزْبِكَ حَزْبِي وَالْإِيمَانَ مُخَالِطُ لِحَمِيكَ وَدَمِيكَ كَمَا خَالَطُ لِحْمِي وَدَمِي وَأَنْتَ غَدَا عَلَى الْحَوْضِ خَلِيفَتِي وَأَنْتَ
تَقْضِي دِينِي وَتَنْجِزُ عِدَاتِي وَتَشِيعُكَ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ مُبِيضَةٍ وَجُوهُهُمْ حَوْلِي فِي الْجَنَّةِ وَهُمْ جِيرَانِي وَلَوْ لَا أَنْتَ يَا عَلِيُّ لَمْ يَعْرِفِ
الْمُؤْمِنُونَ بَعْدِي وَكَانَ بَعْدَهُ هُدًى مِنَ الضَّلَالِ وَنُورًا مِنَ الْعَمَى وَحَبْلَ اللَّهِ الْمَتِينِ وَصِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمَ لَا يُسْبِقُ بِقَرَابَتِهِ فِي رَحْمِ وَلَا
بِسَابِقَتِهِ فِي دِينٍ وَلَا يُلْحِقُ فِي مَنْقَبِهِ مِنْ مَنَاقِبِهِ يَحْدُو حِدْوَةَ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا وَيُقَاتِلُ عَلَى التَّوْبِيلِ وَلَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ
لَوْمِيَةٌ لِأَنَّهُمْ قَدُ وَتَرَفِيهِ صِيَادِيدِ الْعَرَبِ وَقَتْلَ أَبْطَالِهِمْ وَنَاوَشَ [نَاهَشَ ذُؤَبَانَهُمْ فَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقَادًا بِذُرِّيَّةٍ وَخَيْرِيَّةٍ وَحَسْبِيَّةٍ وَغَيْرَهُنَّ
فَأَصْبَتْ] فَأَصَنَ عَلَى عِدَاوَتِهِ وَأَكْبَتْ عَلَى مُنَابَذَتِهِ حَتَّى قَتَلَ النَّاكِثِينَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ وَلَمَّا قَضَى نَحْبَهُ وَقَتْلَهُ أَشَقَى
[الْأَشَقِيَاءَ مِنَ الْمَأُولِينَ وَالْمَآخِرِينَ الْآخِرِينَ يَتَّبِعُ أَشَقَى الْأَوَّلِينَ لَمْ يُمْتَلِ أَمْرَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْهَادِينَ بَعْدَ الْهَادِينَ وَ
الْأُمَّةُ مُصْرَّةٌ عَلَى مَقْتِهِ مُجْتَمِعَةٌ عَلَى قَطِيعِهِ رَحِمِهِ وَإِقْصَاءَ وَلَسِدِهِ إِلَّا الْقَلِيلَ مِمَّنْ وَفِي لِرِعَايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ فَقَتَلَ مَنْ قُتِلَ وَسَبَى مَنْ سَبِيَ وَ
أَفْصَى مَنْ أَفْصَى وَجَزَى الْقَضَاءَ لَهُمْ بِمَا يُرْجَى لَهُ حُسْنُ الْمُثُوبَةِ إِذْ كَانَتْ الْأَرْضُ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ وَ
سُبْحَانَ رَبَّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبَّنَا لِمَفْعُولًا وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَعَلَى الْأَطَائِبِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا فَلْيَبِيحِكِ الْيَاكُونَ وَإِيَاهُمْ فَلْيَنْدُبِ النَّادِبُونَ وَلِمِثْلِهِمْ فَلْيَنْدُرِفِ [فَلْيَنْدُرِفِ] الدُّمُوعُ وَلِيُضْرِخِ الصَّارِحُونَ وَيَضِحْ [يَضِحْ]

الضَّاحُونَ وَيَعِجُ [يَعِجُ الْعَاجُونَ أَيْنَ الْحَسَنِ أَيْنَ الْحُسَيْنِ أَيْنَ أَبْنَاءِ الْحُسَيْنِ صَالِحٌ بَعْدَ صَالِحٍ وَصَادِقٌ بَعْدَ صَادِقٍ أَيْنَ السَّبِيلِ بَعْدَ السَّبِيلِ أَيْنَ الْخَيْرِ بَعْدَ الْخَيْرِ أَيْنَ الشُّمُوسِ الطَّالِعَةِ أَيْنَ الْأَقْمَارِ الْمُنِيرَةِ أَيْنَ الْأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ أَيْنَ أَعْلَامِ الدِّينِ وَقَوَاعِدُ الْعِلْمِ أَيْنَ بَقِيَّةِ اللَّهِ الَّتِي لَا تَخْلُو مِنَ الْعَتْرَةِ الْهَادِيَةِ أَيْنَ الْمُعَدِّ لِقَطْعِ دَابِرِ الظُّلْمَةِ أَيْنَ الْمُنتَظِرِ لِإِقَامَةِ الْأَمْتِ وَالْعُوجِ أَيْنَ الْمُزْتَجِي لِإِزَالَةِ الْجُورِ وَالْعُدُوانِ أَيْنَ الْمُدَّخِرِ لِتَجْدِيدِ الْفَرَائِضِ وَالسُّنَنِ أَيْنَ الْمُتَحَيِّرِ [الْمُتَخَذِ] لِإِعَادَةِ الْمِلَّةِ وَالشَّرِيعَةِ أَيْنَ الْمُؤْمَلِ لِإِحْيَاءِ الْكِتَابِ وَحُدُودِهِ أَيْنَ مُحْيِي مَعَالِمِ الدِّينِ وَأَهْلِهِ أَيْنَ قَاصِمِ شَوْكَةِ الْمُعْتَبِدِينَ أَيْنَ هَادِمِ أَيْبِيَةِ الشُّرُوكِ وَالنِّفَاقِ أَيْنَ مُبِيدِ أَهْلِ الْفُسُوقِ وَالْعِصْيَانِ وَالطُّغْيَانِ أَيْنَ حَاصِدِ فُرُوعِ الْغِيِّ وَالشُّفَاقِ [النِّفَاقِ أَيْنَ طَامِسِ آثَارِ الرِّزْقِ وَالْأَهْوَاءِ أَيْنَ قَاطِعِ حَبَائِلِ الْكُذْبِ [الْكَذْبِ وَالْإِفْتِرَاءِ أَيْنَ مُبِيدِ الْعُنَاةِ وَالْمَرَدَّةِ أَيْنَ مُسْتَأْصِلِ أَهْلِ الْعِنَادِ وَالنَّضْلِيلِ وَالْإِلْحَادِ أَيْنَ مُعْزِ الْأَوْلِيَاءِ وَمِذْلُ الْأَعْدَاءِ أَيْنَ جَامِعِ الْكَلِمَةِ [الْكَلِمِ عَلَى التَّقْوَى أَيْنَ بَابِ اللَّهِ الَّذِي مِنْهُ يُؤْتَى أَيْنَ وَجْهِ اللَّهِ الَّذِي إِلَيْهِ يَتَوَجَّهُ الْأَوْلِيَاءُ أَيْنَ السَّبَبِ الْمُتَّصِلِ بَيْنَ الْبَارِضِ وَالسَّمَاءِ أَيْنَ صَاحِبِ يَوْمِ الْفَتْحِ وَنَاشِئِ رِيَّاتِهِ الْهُدَى أَيْنَ مُؤَلَّفِ شَمْلِ الصَّلَاحِ وَالرِّضَا أَيْنَ الطَّالِبِ بِذُخُولِ الْأَنْبِيَاءِ وَأَبْنَاءِ الْأَنْبِيَاءِ أَيْنَ الطَّالِبِ [الْمُطَالِبِ بِدَمِ الْمَقْتُولِ بِكَرْبَلَاءِ أَيْنَ الْمُنْصُورِ عَلَى مَنْ اعْتَدَى عَلَيْهِ وَافْتَرَى أَيْنَ الْمُضْطَرِّ الَّذِي يَجِبُ إِذَا دَعَا أَيْنَ صِدْرِ الْخَلَائِقِ [الْخَلَائِفِ ذُو الْبِرِّ وَالتَّقْوَى أَيْنَ ابْنِ النَّبِيِّ الْمُضِطْفَى وَابْنِ عَلِيِّ الْمُزْتَضَى وَابْنِ خَدِيجَةَ الْغُرَاءِ وَابْنِ فَاطِمَةَ الْكُبْرَى بِأَبِي أَنْتَ وَآمِي وَنَفْسِي لَكَ الْوَقَاءُ وَالْحِمَى يَا ابْنَ السَّادَةِ الْمُقْرَبِينَ يَا ابْنَ النَّجْبَاءِ الْأَكْرَمِينَ يَا ابْنَ الْهُدَاةِ الْمُهْدِيينَ [الْمُهْتَدِينَ يَا ابْنَ الْخَيْرِ الْمُهْدِيينَ يَا ابْنَ الْغَطَارِفِ الْأَنْجَبِينَ يَا ابْنَ الْأَطَائِبِ الْمُطَهَّرِينَ [الْمُسِيَّ تَظْهِرِينَ يَا ابْنَ الْخَضَارِمِ الْمُنتَجِبِينَ يَا ابْنَ الْقَمَاقِمِ الْمَأْكُومِينَ [الْمَأْكُومِينَ يَا ابْنَ الْبِدُورِ الْمُنِيرَةِ يَا ابْنَ الشَّرْحِ الْمُضِيئَةِ يَا ابْنَ الشُّهْبِ الثَّقِيهِ يَا ابْنَ الْأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ يَا ابْنَ السَّبِيلِ الْوَاضِحِ يَا ابْنَ الْأَعْلَامِ اللَّائِحَةِ يَا ابْنَ الْعُلُومِ الْكَامِلَةِ يَا ابْنَ السُّنَنِ الْمَشْهُورَةِ يَا ابْنَ الْمَعَالِمِ الْمَأْثُورَةِ يَا ابْنَ الْمُعْجَزَاتِ الْمُوجُودَةِ يَا ابْنَ الدَّلَائِلِ الْمَشْهُودَةِ [الْمَشْهُورَةِ] يَا ابْنَ الصَّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ يَا ابْنَ النَّبَا الْعَظِيمِ يَا ابْنَ مَنْ هُوَ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَى اللَّهِ عَلَيَّ حَكِيمٌ يَا ابْنَ الْآيَاتِ وَالنَّبِيَّاتِ يَا ابْنَ الدَّلَائِلِ الظَّاهِرَاتِ يَا ابْنَ الْبُرَاهِينِ الْوَاضِحَاتِ الْبَاهِرَاتِ يَا ابْنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَاتِ يَا ابْنَ النِّعَمِ السَّابِغَاتِ يَا ابْنَ طَهٍ وَالْمُحْكَمَاتِ يَا ابْنَ يَسٍ وَالذَّارِيَّاتِ يَا ابْنَ الطُّورِ وَالْعَادِيَّاتِ يَا ابْنَ مَنْ دَنَا فَتَدَلَّى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى دُنُوتَا وَاقْتِرَابَا مِنَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى لَيْتَ شِعْرِي أَيْنَ اسْتَقَرَّتْ بِكَ النَّوَى بَلْ أَيْ أَرْضٌ تُقْلِكَ أَوْ تُرَى أَرْضِي أَوْ غَيْرَهَا أَمْ ذِي طُوًى عَزِيْزٌ عَلَيَّ أَنْ أَرَى الْخَلْقَ وَلَا تُرَى وَلَا أَسْمَعُ [أَسْمَعُ لَكَ حَسِيسًا وَلَا نَجْوَى عَزِيْزٌ عَلَيَّ أَنْ تُحِيطَ بِكَ دُونِي [لَا تُحِيطُ بِي دُونَكَ الْبَلْوَى وَلَا يَنَالُكَ مِنِّي ضَعِيْفٌ وَلَا شَكْوَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ مُعَيَّبٍ لَمْ يَخْلُ مِنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَارِحٍ مَا نَرِحُ [يَنْزِحُ عَنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ أُمِّيَّةٌ شَاتِقٌ يَتَمَنَّى مِنْ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ ذَكَرًا فَحَنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ عَقِيدٍ عَزَّ لَا يُسَامَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ أَيْلٍ مَجْدٍ لَا يُجَارَى [يُحَادِي بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ تِلَادٍ نَعَمَ لَا تُضَاهِي بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَصِيْفٍ شَرَفٍ لَا يُسَاوِي إِلَى مَتَى أَحَارُ [أَجَارُ] فِيكَ يَا مَوْلَايَ وَإِلَى مَتَى وَ أَيْ خِطَابٍ أَصِفُ فِيكَ وَ أَيْ نَجْوَى عَزِيْزٌ عَلَيَّ أَنْ أُحَابِ دُونَكَ وَ [أَوْ] أَنَاغِي عَزِيْزٌ عَلَيَّ أَنْ أُبْكِيكَ وَ يَخْذُلُكَ الْوَرَى عَزِيْزٌ عَلَيَّ أَنْ يَجْرِيَ عَلَيْكَ دُونَهُمْ مَا جَرَى هَلْ مِنْ مُعِينٍ فَأُطِيلَ مَعَهُ الْعَوِيلَ وَالْبَكَاءَ هَلْ مِنْ جُرُوعٍ فَأَسَاعِدَ جَزَعَهُ إِذَا خَلَا هَلْ قَدِيْتُ عَيْنٌ فَسَاعَدَتْهَا عَيْنِي عَلَى الْقَدَى هَلْ إِلَيْكَ يَا ابْنَ أَحْمَدٍ سَبِيلٌ فَتُلْقَى هَلْ يَتَّصِلُ يَوْمَنَا مِنْكَ بَعْدَهُ [بِعَدِهِ فَنَحْطِي مَتَى نَرُدُّ مَنَاهْلَكَ الرَّوِيَّةَ فَزَوِي مَتَى نَنْتَقِعُ مِنْ عَذْبِ مَايِكَ فَقَدْ طَالَ الصَّدَى مَتَى نُغَادِيكَ وَ تَرَاوَحُكَ فَتَقَرَّ عَيْنَا [فَتَقَرَّ عَيْنُونَا] مَتَى تَرَانَا [وَ] تَرَاكَ وَ قَدْ نَشَرْتَ لِي وَاءَ النَّصِيرِ تُرَى أ تَرَانَا نَحْفُ بِكَ وَ أَنْتَ تَوْمُ الْمَلَأَ وَ قَدْ مَلَأْتَ الْأَرْضَ عَيْدًا وَ أَذْفَتَ أَعْيَادَكَ هَوَانًا وَ عِقَابًا وَ أَبْرَتَ الْعُنَاةَ وَ جَعَدَةَ الْحَقِّ وَ قَطَعْتَ دَابِرَ الْمُتَكَبِّرِينَ وَ اجْتَشَنْتَ أَصُولَ الظَّالِمِينَ وَ نَحْنُ نَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ كَشَّافُ الْكُرْبِ وَ الْبَلْوَى وَ إِلَيْكَ اسْتَعْدَى فَعِنْدَكَ الْعُدْوَى وَ أَنْتَ رَبُّ الْآخِرَةِ وَ الدُّنْيَا [الْأُولَى] فَاعْثُ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَبْعِيثِينَ عَيْنِدَكَ الْمُتَبَلَّى وَ أَرِهِ سَيِّدَهُ يَا شَدِيدَ الْقُوَى وَ أزلْ عَنْهُ بِهِ الْأَسَى وَ الْجَوَى وَ بَرِّدْ غَلِيْلَهُ يَا مَنْ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى وَ مَنْ إِلَيْهِ الرُّجْعَى وَ الْمُنتَهَى اللَّهُمَّ وَ نَحْنُ عَيْدُكَ التَّائِقُونَ [الشَّائِقُونَ] إِلَى وَ إِلَيْكَ الْمَذْكُورُ بِكَ وَ بِنَيْبِكَ خَلَقْتَهُ لَنَا عِصْمَةً وَ مَلَاذًا وَ أَقْمَتَهُ لَنَا قِوَامًا وَ مَعَاذًا وَ جَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ مَنَّا إِمَامًا قَبْلَهُ مَنَّا تَحِيَّةً وَ سَلَامًا وَ زِدْنَا بِذَلِكَ يَا رَبِّ إِكْرَامًا وَ اجْعَلْ مُسْتَقَرَّهُ لَنَا مُسْتَقَرًّا وَ مَقَامًا وَ أَنْتُمْ نِعْمَتُكَ بِتَقْدِيمِكَ إِيَّاهُ أَمَامَنَا حَتَّى تُورِدَنَا جَنَّاتِكَ [جَنَاتِكَ] وَ مَرِافَقَةَ الشُّهَدَاءِ مِنْ خُلَصَائِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ حَيْدِهِ [وَ] رَسُولِكَ السَّيِّدِ الْأَكْبَرِ وَ عَلِيٍّ [عَلِيٍّ أَبِيهِ السَّيِّدِ الْأَضْيَعِرِّ وَ حِدَّتِهِ الصَّدِيقَةِ الْكُبْرَى فَاطِمَةَ

بِنْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى مَنِ اضْطَفَيْتَ مِنْ آبَائِهِ الْبِرَّةَ وَعَلَيْهِ أَفْضَلُ وَأَكْمَلُ وَأَتَمُّ وَأَدْوَمُ وَأَكْثَرُ وَأَوْفَرُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَائِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَصَلَّ عَلَيْهِ صِلَاةً لَا غَايَةَ لِعِدَدِهَا وَلَا نَهَايَةَ لِمَدَدِهَا وَلَا نَفَادَ لِأَمَدِهَا اللَّهُمَّ وَأَقِمْ بِهِ الْحَقَّ وَأُدْحِضْ بِهِ الْبَاطِلَ وَأَدِلْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَأَذِلِّمْ بِهِ أَعْدَاءَكَ وَصَلِّ اللَّهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ وَصِلْمَةً تُؤَدِّي إِلَى مُرَافَقَةِ سَلَمِهِ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَأْخُذُ بِحُجْرَتِهِمْ وَيَمُكُّ فِي ظِلِّهِمْ وَأَعِنَّا عَلَى تَأْدِيَةِ حُقُوقِهِ إِلَيْهِ وَالاجْتِهَادِ فِي طَاعَتِهِ وَاجْتِنَابِ مَعْصِيَتِهِ وَامْتِنِ عَلَيْنَا بِرِضَاةٍ وَهَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدُعَاءَهُ وَخَيْرَهُ مَا نَنَالُ بِهِ سِعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَفَوْزًا عِنْدَكَ وَاجْعَلْ صَلَاتَنَا بِهِ مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنَا بِهِ مَغْفُورَةً وَدُعَاءَنَا بِهِ مُسْتَجَابًا وَاجْعَلْ أَرْزَاقَنَا بِهِ مَبْسُوطَةً وَهُمُومَنَا بِهِ مَكْفُوتَةً وَحَوَائِجَنَا بِهِ مَقْضِيَةً وَأَقْبِلْ إِلَيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَأَقْبِلْ تَقَرُّبَنَا إِلَيْكَ وَأَنْظُرْ إِلَيْنَا نَظْرَةَ رَحِيمَةٍ نَسْتَكْمِلُ بِهَا الْكِرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تَضْرِبْهَا عَنَّا بِجُودِكَ وَاسْقِنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَأْسِهِ وَبِيَدِهِ رِيًّا رَوِيًّا هَبْنَا سَائِغًا لَا ظَمًا بَعْدَهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس نماز زیارت به جا می آوری بنحوی که گذشت و دعا می کنی به آنچه خواهی که به اجابت خواهد رسید ان شاء الله

امر دوم زیارتی است که هر روز بعد از نماز صبح مولای صاحب الزمان علیه السلام به آن زیارت کرده می شود

و آن زیارت این است: اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَايَ صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا وَ بَرِّهَا وَ بَحْرِهَا وَ سَهْلِهَا وَ جَبَلِهَا حَيْثُمْ وَ مَيِّتِهِمْ وَ عَنِّ وَ الْوَالِدِيَّ وَ وُلْدِيَّ وَ عَنِّي مِنَ الصَّلَوَاتِ وَ التَّحِيَّاتِ زَنَةَ عَرْشِ اللَّهِ وَ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ وَ مُنْتَهَى رِضَاةٍ وَ عِيدَدَ مَا أَحْصَاهُ كِتَابُهُ وَ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُهُ اللَّهُمَّ [إِنِّي أُجِدُّدُ لَهُ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَ فِي كُلِّ يَوْمٍ عَهْدًا وَ عَقْدًا وَ بَيْعَةً فِي رَقَبَتِي اللَّهُمَّ كَمَا شَرَّفْتَنِي بِهَذَا التَّشْرِيفِ وَ فَضَّلْتَنِي بِهَذِهِ الْفَضِيلَةِ وَ خَصَصْتَنِي بِهَذِهِ النُّعْمَةِ فَصَلِّ عَلَى مَوْلَايَ وَ سَيِّدِي صَاحِبِ الزَّمَانِ وَ اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَ أَشْيَاعِهِ وَ الدَّائِينَ عَنْهُ وَ اجْعَلْنِي مِنَ الْمُسْتَشْهِدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ طَائِعًا غَيْرَ مُكْرَهٍ فِي الصَّفِّ الَّذِي نَعَتَ أَهْلُهُ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ صَفًّا كَانَتْهُمْ بُيُوتَانِ مَرْصُوصٌ عَلَى طَاعَتِكَ وَ طَاعَةِ رَسُولِكَ وَ آلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اللَّهُمَّ هَذِهِ بَيْعَةٌ لَهُ فِي عُنُقِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَوْلَفٌ كَوَيْدٌ كَه: علامه مجلسی در بحار فرموده که من در بعض کتب قدیمه دیده ام که بعد از این زیارت دست راست را به دست چپ بزند مثل زدن در بیعت و بدان نیز که ما در اعمال سرداب مقدس چهار زیارت نقل کردیم و این زیارت زیارت پنجم کتاب ما محسوب می شود و در باب اول در ذکر زیارات حجج طاهره در ایام هفته ص ۵۹ زیارتی نیز برای آن حضرت نقل کردیم که در روزهای جمعه به آن نیز زیارت کرده شود

امر سوم دعای عهد است

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که چهل صباح این عهد را بخواند از یاوران قائم ما باشد و اگر پیش از ظهور آن حضرت بمیرد خدا او را از قبر بیرون آورد که در خدمت آن حضرت باشد و حق تعالی به هر کلمه هزار حسنه او را کرامت فرماید و هزار گناه از او محو کند و آن عهد این است: اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ وَ رَبَّ الْكُرْسِيِّ الرَّفِيعِ وَ رَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ وَ مَنْزِلِ التَّوْرَةِ وَ الْإِنْجِيلِ وَ الزَّبُورِ وَ رَبَّ الظُّلِّ وَ الْحُرُورِ وَ مَنْزِلِ الْقُرْآنِ [الْمُرْقَانِ الْعَظِيمِ وَ رَبَّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَ الْأَنْبِيَاءِ] [وَ] الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ [بِاسْمِكَ الْكَرِيمِ وَ بِنُورِ وَجْهِكَ الْمُبِيرِ وَ مُلْكِكَ الْقَدِيمِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي أَسْرَقْتَ بِهِ السَّمَاوَاتِ وَ الْمَارْضُونَ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي يَضِلُّ بِهَذَا الْأَوَّلُونَ وَ الْآخِرُونَ يَا حَيُّ يَا قَبِيلَ كُلِّ حَيٍّ وَ يَا حَيًّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ وَ يَا حَيًّا حِينَ لَا حَيٍّ يَا مُحْيِي الْمَوْتَى وَ مُمِيتِ الْأَحْيَاءِ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَانَا الْإِمَامَ الْهَادِيَ الْمَهْدِيَّ الْقَائِمَ بِأَمْرِكَ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ عَلَى آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا سَهْلِهَا وَ جَبَلِهَا وَ بَرِّهَا وَ بَحْرِهَا وَ عَنِّي وَ عَنِّ وَ الْوَالِدِيَّ مِنَ الصَّلَوَاتِ زَنَةَ عَرْشِ اللَّهِ وَ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ وَ مَا أَحْصَاهُ عِلْمُهُ [كِتَابُهُ] وَ أَحَاطَ بِهِ كِتَابُهُ [عِلْمُهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أُجِدُّدُ لَهُ فِي صَبِيحِهِ يَوْمِي هَذَا وَ مَا عِشْتُ مِنْ أَيَّامِي عَهْدًا وَ عَقْدًا وَ بَيْعَةً لَهُ فِي عُنُقِي لَا أَحُولُ عَنْهَا وَ لَا أَزُولُ أَبَدًا اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ أَنْصَارِهِ وَ أَعْوَانِهِ وَ الدَّائِينَ عَنْهُ وَ الْمَسَارِعِينَ إِلَيْهِ

فِي قَضَاءِ حَوَائِجِهِ [وَالْمُتَمَتِّلِينَ لِأَمْرِهِ وَالْمُحَامِلِينَ عَنْهُ وَالسَّابِقِينَ إِلَى إِرَادَتِهِ وَالْمُسْتَشْهَدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ اللَّهُمَّ إِنَّ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَى عِبَادِكَ حَتْمًا مَقْضِيًا فَأَخْرِجْنِي مِنْ قَبْرِی مُؤْتَرًا كَفَنِي شَاهِرًا سَيِّفِي مُجْرَدًا قِنَاتِي مُلْبِيًا دَعْوَةَ الدَّاعِي فِي الْحَاضِرِ وَ الْبَادِي اللَّهُمَّ أَرِنِي الطَّلْعَةَ الرَّشِيدَةَ وَالْعُرَّةَ الْحَمِيدَةَ وَ الْكُحْلَ نَاطِرِي بِنَظَرِهِ مِنِّي إِلَيْهِ وَ عَجَلُ فَرْجِهِ وَ سَهْلُ مَخْرَجِهِ وَ أَوْسَعُ مَنَاجِزِهِ وَ اسْلُكُ بِي مَحَجَّتَهُ وَ أَنْفَعُ أَمْرِهِ وَ اشْدُدْ أَرْزَهُ وَ اعْمُرْ اللَّهُمَّ بِهِ بِلَادَكَ وَ أَحْيِي بِهِ عِبَادَكَ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَ قَوْلُكَ الْحَقُّ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ فَأَظْهِرِ اللَّهُمَّ لَنَا وَلِيَّتَكَ وَ ابْنَ بِنْتِ نَبِيِّكَ الْمَسِيَّ بِاسْمِ رَسُولِكَ حَتَّى لَا يَظْفَرَ بِشَيْءٍ مِنَ الْبَاطِلِ إِلَّا مَرَّقَهُ وَ يُحِقِّقِ الْحَقَّ وَ يُحَقِّقَهُ وَ اجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مَفْرَعًا لِمَظْلُومِ عِبَادِكَ وَ نَاصِرًا لِمَنْ لَا يَجِدُ لَهُ نَاصِرًا غَيْرَكَ وَ مُجِدِّدًا لِمَا عَطَلَ مِنْ أَحْكَامِ كِتَابِكَ وَ مُشَيِّدًا لِمَا وَرَدَ مِنْ أَعْلَامِ دِينِكَ وَ سَيِّنِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مَمَّنْ حَصَّنْتَهُ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدِينَ اللَّهُمَّ وَ سَيِّرْ نَبِيِّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِرُؤْيِيَّتِهِ وَ مَنْ تَبِعَهُ عَلَى دَعْوَتِهِ وَ ارْحَمِ اسْتِكَانَتَنَا بِعِدَّةِ اللَّهُمَّ اكْشِفْ هَذِهِ الْعُمَّةَ عَنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ بِحُضُورِهِ وَ عَجَلْ لَنَا ظُهُورَهُ إِنَّهُمْ يَرُونَهُ بَعِيدًا وَ نَرَاهُ قَرِيبًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس سه مرتبه دست بر ران راست خود می‌زنی و در هر مرتبه می‌گویی: الْعَجَلُ الْعَجَلُ يَا مُوَلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ

امر چهارم دعا برای حضرت صاحب الامر علیه السلام

سید بن طاووس فرموده که چون خواستی مرخص شوی از حرم شریف آن حضرت برگرد به سوی سرداب منیف و نماز کن در آن هر چه بخواهی پس بایست رو به قبله و بگو: اللَّهُمَّ ادْفَعْ عَنِّي وَلِيَّتَكَ وَ ابْنَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَ اجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مَمَّنْ حَصَّنْتَهُ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدِينَ اللَّهُمَّ وَ سَيِّرْ نَبِيِّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِرُؤْيِيَّتِهِ وَ مَنْ تَبِعَهُ عَلَى دَعْوَتِهِ وَ ارْحَمِ اسْتِكَانَتَنَا بِعِدَّةِ اللَّهُمَّ اكْشِفْ هَذِهِ الْعُمَّةَ عَنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ بِحُضُورِهِ وَ عَجَلْ لَنَا ظُهُورَهُ إِنَّهُمْ يَرُونَهُ بَعِيدًا وَ نَرَاهُ قَرِيبًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس سه مرتبه دست بر ران راست خود می‌زنی و در هر مرتبه می‌گویی: اللَّهُمَّ ادْفَعْ عَنِّي وَلِيَّتَكَ وَ ابْنَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَ اجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مَمَّنْ حَصَّنْتَهُ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدِينَ اللَّهُمَّ وَ سَيِّرْ نَبِيِّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِرُؤْيِيَّتِهِ وَ مَنْ تَبِعَهُ عَلَى دَعْوَتِهِ وَ ارْحَمِ اسْتِكَانَتَنَا بِعِدَّةِ اللَّهُمَّ اكْشِفْ هَذِهِ الْعُمَّةَ عَنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ بِحُضُورِهِ وَ عَجَلْ لَنَا ظُهُورَهُ إِنَّهُمْ يَرُونَهُ بَعِيدًا وَ نَرَاهُ قَرِيبًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

الْمَمْلُكَاتِ كُلِّهَا قَرِيبَهَا وَبَعِيدَهَا وَعَزِيزَهَا وَذَلِيلَهَا حَتَّى تُعْجِرِيَ حُكْمَهُ عَلَى كُلِّ حُكْمٍ وَيَغْلِبَ بِحَقِّهِ [عَلَى كُلِّ كَلِّ بَاطِلٍ اللَّهُمَّ اسئلكُ بنا على يَدِيهِ مِنْهُاجِ الْهُدَى وَ الْمَحَبَّةَ الْعُظْمَى وَ الطَّرِيقَةَ الْوَسْطَى الَّتِي يَرْجِعُ إِلَيْهَا الْعَالِي وَ يَلْحَقُ بِهَا النَّالِي وَ قَوْنَا عَلَى طَاعَتِهِ وَ تَبَتَّنَا عَلَى مُسَدَّاتِهِ وَ اٰمَنَّا عَلَيْهِ بِمُتَابَعَتِهِ وَ اجْعَلْنَا فِي حَزْبِهِ الْقَوَّامِينَ بِأَمْرِهِ الصَّابِرِينَ مَعَهُ الطَّالِبِينَ رِضَاكَ بِمُنَاصَبَتِهِ حَتَّى تَحْشُرَنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي أَنْصَارِهِ وَ اَعْوَانِهِ وَ مَقْوَرِيهِ سُلْطَانِهِ اللَّهُمَّ وَ اجْعَلْ ذَلِكَ لَنَا خَالِصًا مِنْ كُلِّ شَكٍّ وَ شُبُهَةٍ وَ رِيَاءٍ وَ سُمْعَةٍ حَتَّى لَا نَعْتَمِدَ بِهِ غَيْرَكَ وَ لَا نَطْلُبَ بِهِ إِلَّا وَجْهَكَ وَ حَتَّى تُحَلِّنَا مَحَلَّهُ وَ تَجْعَلَنَا فِي الْجَنَّةِ مَعَهُ وَ اَعْذِنَا مِنَ السَّامَةِ وَ الْكَسَلِ وَ الْفِتْرَةِ وَ اجْعَلْنَا مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِإِِدِينِكَ وَ تُعْزِبُ بِهِ نَصِيرَ وَّلِيِّكَ وَ لَا تَسْتَبَدِلْ بِنَا غَيْرَنَا فَإِنَّ اِسْتِبْدَالَكَ بِنَا غَيْرَنَا عَلَيْكَ يَسِيرٌ وَ هُوَ عَلَيْنَا كَثِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وُلَاةِ عَهْدِهِ وَ الْبَائِئِمَةِ مِنْ بَعْدِهِ وَ بَلِّغْهُمْ اَمَّالَهُمْ وَ زِدْ فِي آجَالِهِمْ وَ اَعِزِّ نَصِيرَهُمْ وَ تَمِّمْ لَّهُمْ مَا اَسْتَدْتْ اِلَيْهِمْ مِنْ اَمْرِكَ لَهُمْ وَ تَبَّتْ دَعَائِمُهُمْ وَ اجْعَلْنَا لَهُمْ اَعْوَانًا وَ عَلَى دِينِكَ اَنْصَارًا فَإِنَّهُمْ مَعَادِنُ كَلِمَاتِكَ وَ حُزَانُ عِلْمِكَ وَ اَرْكَانُ تَوْحِيدِكَ وَ دَعَائِمُ دِينِكَ وَ وُلَاةُ اَمْرِكَ وَ خَالِصَةُ تَكِّ مِنْ عِبَادِكَ وَ صَفْوَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ اَوْلِيَاؤِكَ وَ سَلَابِلُ اَوْلِيَانِكَ وَ صَفْوَةُ اَوْلَادِ نَبِيِّكَ وَ السَّلَامُ [عَلَيْهِ وَ] عَلَيْهِمْ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكَاتُهُ

فصل در زیارات جامعه

اشاره

و محتوی بر چند مقام است

مقام اول در زیارات جامعه که هر امامی را به آن زیارت می‌توان نمود

اشاره

و آنها بسیار است و ما به ذکر چند زیارت از آنها اکتفا می‌نماییم

زیارت اول

شیخ صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه روایت نموده که: از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال کردند در باب آمدن به نزد قبر امام موسی علیه السلام فرمودند که نماز بگزارید در مسجدهایی که در اطراف قبر آن حضرت است و مجزی است در همه مواضع یعنی در زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام یا مطلق مزارهای شریفه مقدسه مانند مراقد انبیا و سایر اوصیا علیهم السلام کما هو الظاهر اینکه بگوید: السَّلَامُ عَلَى اَوْلِيَاءِ اللّٰهِ وَ اَصْدِقَائِهِ السَّلَامُ عَلَى اَمَنَاءِ اللّٰهِ وَ اَحْبَائِهِ السَّلَامُ عَلَى اَنْصَارِ اللّٰهِ وَ خُلَفَائِهِ السَّلَامُ عَلَى مَحَالِّ مَعْرِفَةِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَى مَسَاكِنِ ذِكْرِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَى مُظَهِّرِي اَمْرِ اللّٰهِ وَ نَهْيِهِ السَّلَامُ عَلَى الدَّعَاةِ اِلَى اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَى الْمُسْتَقْرَرِّينَ فِي مَرْضَاهِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَى الْمُخْلِصِينَ فِي طَاعِيَةِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَى الْاِدْلَاءِ عَلَى اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَى الَّذِينَ مَنْ وَالَاهُمْ فَقَدْ وَاٰلِيَ اللّٰهِ وَ مَنْ عَادَاهُمْ فَقَدْ عَادَى اللّٰهِ وَ مَنْ عَرَفَهُمْ فَقَدْ عَرَفَ اللّٰهِ وَ مَنْ جَهَلَهُمْ فَقَدْ جَهَلَ اللّٰهِ وَ مَنْ اِعْتَصَمَ بِهِمْ فَقَدْ اِعْتَصَمَ بِاللّٰهِ وَ مَنْ تَحَلَّى مِنْهُمْ فَقَدْ تَحَلَّى مِنَ اللّٰهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ اَشْهَدُ اللّٰهُ اَنِّي سَلَّمْتُ لِمَنْ سَلَّمْتُمْ وَ حَرَبْتُ لِمَنْ حَارَبْتُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَ عَلَانِيَتِكُمْ مُفَوَّضٌ فِي ذَلِكِ كُلِّ اِلَيْكُمْ لَعَنَ اللّٰهُ عِدُوَّ آلِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْجِنِّ وَ الْبَنَاتِ وَ اَبْرَأُ اِلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ وَ صَلَّيْتُ اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اِنِ زِيَارَتُكَ فِي كِتَابِ كَافِي وَ تَهْذِيبِ وَ كَامِلِ الزِّيَارَةِ نَقْلُ شَدِيدٌ وَ فِي هَمِّهِ كُتُبٌ بَعْدَ اَزْ اِتْمَامِ زِيَارَتِكَ مَذْكَورُ اسْتِزْهَادِ أَنَّ اِيْنِ كَلِمَاتِي كِيْهُ ذَكْرُ شُدِّ مَعْجِزِي اسْتِزْهَادِ فِي جُوبِي اَزْ دَشْمَانِ اِيْشَانِ وَ اِخْتِيَارِي نَمَائِي هَر دَعَائِي رَا كِيْ خُوَاهِي اَزْ بَرَايِ خُوْدِ وَ مُؤْمِنِي وَ مُؤْمِنَاتِ مُؤَلَّفِ كُوِيْدِ كِيْ: ظَاهِرِ اَن اسْتِ كِي

تمه مذکوره جزء حدیث بوده باشد و بر تقدیری که عبارت بعضی از محدثین باشد چون اعظم مشایخ حدیث چنین فهمیده‌اند که در همه زیارتها کافی است چنانچه ظاهر اول حدیث بر آن دلالت دارد و در باب زیارات جامعه نقل نموده‌اند و الفاظ زیارت همه از صفات جامعه است که اختصاص به بعضی ندارد بنابر این خاطر از جامعه بودن این زیارت جمع و خواندن آن در همه مشاهد حتی در مشاهد انبیا و اوصیا علیهم السلام چنانچه جمعی از علما در مشهد جناب یونس علیه السلام نقل کرده‌اند مناسب است و چون در ذیل زیارت امر به صلوات بر هر یک بخصوص وارد شده است اگر صلوات منسوبه به ابو الحسن ضراب اصفهانی را که در آخر اعمال روز جمعه نقل کردیم بخوانی بسیار مناسب است

زیارت دوم جامعه کبیره

جامعه کبیره

ایضا شیخ صدوق در فقیه و عیون روایت کرده از موسی بن عبد الله نخعی که گفت: عرض کردم به خدمت حضرت امام علی نقی علیه السلام که یا ابن رسول الله مرا تعلیم فرما زیارتی با بلاغت که کامل باشد که هرگاه خواستم زیارت کنم یکی از شما را آن را بخوانم فرمود که چون به درگاه رسیدی بایست و بگو شهادتین را یعنی بگو: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَبِحَالِ غَسْلِ بَاشِي وَبِحَالِ دَاخِلِ حَرَمِ شَوِي وَبِقَبْرِ رَافِعِي بَيْنِي بَاسْتِ وَسِي مَرْتَبَةِ اللَّهِ أَكْبَرُ بگو: پس اندکی راه برو به آرام دل و آرام تن و گامها را نزدیک یکدیگر گذار پس بایست و سی مرتبه الله أكبر پس نزدیک قبر مطهر رو و چهل مرتبه الله أكبر بگو تا صد تکبیر تمام شود و شاید چنانکه مجلسی اول گفته وجه تکبیر این باشد که اکثر طباع مایلند به غلو، مبدا از عبارات امثال این زیارت به غلو افتند یا از بزرگی حق سبحانه و تعالی غافل شوند یا غیر اینها پس بگو: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النَّبِيِّ وَمَوْضِعِ الرِّسَالَةِ وَمُخْتَلَفِ الْمَلَائِكَةِ وَمَهْبِطِ الْوَحْيِ وَمَعِيدِ الرَّحْمَةِ وَخَزَانِ الْعِلْمِ وَمُنْتَهَى الْحِلْمِ وَأُصُولِ الْكُرْمِ وَقَادَةَ الْأَمَمِ وَأَوْلِيَاءِ النَّعْمِ وَعَنَاصِرَ الْأَبْرَارِ وَدَعَائِمِ الْأَخْيَارِ وَسَائِةَ الْعِبَادِ وَأَرْكَانِ الْبِلَادِ وَأَبْوَابِ الْإِيمَانِ وَأَمْنَاءَ الرَّحْمَنِ وَسُلَالِمَةَ النَّبِيِّينَ وَصِفْوَةَ الْمُرْسَلِينَ وَعَثْرَةَ خَيْرِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى أَيْمَةِ الْهُدَى وَمَصَابِيحِ الدُّجَى وَأَعْلَامِ التَّقَى وَذَوِي النَّهْيِ وَأَوْلِي الْحِجَى وَكَهْفِ الْوَرَى وَوَرَثَةِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمَثَلِ الْمَأْعَلَى وَالِدَعْوَةِ الْحُسْنَى وَحُجَّجِ اللَّهِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأَوْلَى وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى مَحَالِّ مَعْرِفَةِ اللَّهِ وَمَسَاكِينِ بَرَكَتِهِ اللَّهِ وَمَعَادِينِ حِكْمَتِهِ اللَّهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ اللَّهِ وَحَمَلَةِ كِتَابِ اللَّهِ وَأَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللَّهِ وَذُرِّيَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَتِهِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى الدُّعَاةِ إِلَى اللَّهِ وَالْأَدْلَاءِ عَلَى مَرْضَاءِ اللَّهِ وَالْمُسْتَوْفِرِينَ [وَالْمُسْتَوْفِرِينَ فِي أَمْرِ اللَّهِ وَالتَّائِبِينَ فِي مَحَبَّةِ اللَّهِ وَالْمُخْلِصِينَ فِي تَوْحِيدِ اللَّهِ وَالْمُظْهِرِينَ لِأَمْرِ اللَّهِ وَنَهْيِهِ وَعِبَادِهِ الْمُكْرَمِينَ الَّذِينَ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ وَرَحْمَتِهِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى الْأَيْمَةِ الدُّعَاةِ وَالْقَادَةِ الْهُدَاةِ وَالسَّادَةِ الْوُلَاةِ وَالذَّادَةَ الْحُمَاةَ وَأَهْلِ الذِّكْرِ وَأَوْلِي الْأَمْرِ وَبَقِيَّةِ اللَّهِ وَخَيْرِيَّتِهِ وَحُزْبِهِ وَعَيْبَتِهِ عِلْمِهِ وَحُجَّتِهِ وَصِرَاطِهِ وَنُورِهِ أَوْ بُرْهَانِهِ وَرَحْمَتِهِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ كَمَا شَهِدَ اللَّهُ لِنَفْسِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ مَلَائِكَتُهُ وَأَوْلُوا الْعِلْمَ مِنْ خَلْقِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ الْمُنْتَجَبُ وَرَسُولُهُ الْمُرْتَضَى أَرْسَلَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ الْبَائِمَةُ الرَّاشِدُونَ الْمَهْدِيُّونَ الْمَعْصُومُونَ الْمُكْرَمُونَ الْمُقَرَّبُونَ الْمُتَّفِقُونَ الصَّادِقُونَ الْمُصِطَفُونَ الْمُطِيعُونَ لِلَّهِ الْقَوَامُونَ بِأَمْرِهِ الْعَامِلُونَ بِإِرَادَتِهِ الْفَائِزُونَ بِكَرَامَتِهِ اضْيَاطِفَاكُمْ بِعِلْمِهِ وَارْتَضَاكُمْ لِغَيْبِهِ وَاخْتَارَكُمْ لِسِرِّهِ وَاجْتَبَاكُمْ بِقُدْرَتِهِ وَأَعَزَّكُمْ بِهُدَاةِ وَخَصَّكُمْ بِبُرْهَانِهِ وَانْتَجَبَكُمْ لِنُورِهِ [بِنُورِهِ وَآيِدِكُمْ بِرُوحِهِ وَرَضِيَكُمْ خُلَفَاءَ فِي أَرْضِهِ وَحُجَّجًا عَلَى بَرِيَّتِهِ وَأَنْصَارًا لِدِينِهِ وَحَفَظَةً لِسِرِّهِ وَخَزَنَةً لِعِلْمِهِ وَمُسْتَوْدَعًا لِحِكْمَتِهِ وَتَرَاجِمَةً لَوْحِيهِ وَأَرْكَانًا لِتَوْحِيدِهِ وَشُهَدَاءَ عَلَى خَلْقِهِ وَأَعْلَامًا لِعِبَادِهِ وَمَنَارًا فِي بِلَادِهِ وَأَدْلَاءَ عَلَى

صِرَاطِهِ عَصَمَكُمْ اللَّهُ مِنَ الزَّلَلِ وَ آمَنَكُمْ مِنَ الْفِتَنِ وَ طَهَّرَكُمْ مِنَ الدَّنَسِ وَ أَذْهَبَ عَنْكُمْ الرَّجْسَ وَ طَهَّرَكُمْ تَطْهِيراً فَعَظَّمْتُمْ جَلَالَهُ وَ أَكْبَرْتُمْ شَأْنَهُ وَ مَجَّدْتُمْ كَرَمَهُ وَ أَدْمَنْتُمْ [أَدْمَنْتُمْ ذِكْرَهُ وَ وَكَّدْتُمْ [ذَكَّرْتُمْ مِيثَاقَهُ وَ أَحْكَمْتُمْ عَقْدَ طَاعَتِهِ وَ نَصَّيْتُمْ لَهُ فِي السِّرِّ وَ الْعَلَانِيَةِ وَ دَعَوْتُمْ إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَ بَدَلْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فِي مَرْضَاتِهِ وَ صَبَرْتُمْ عَلَى مَا أَصَابَكُمْ فِي جَنْبِهِ [حُبِّهِ وَ أَقَمْتُمْ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ جَاهَدْتُمْ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى أَعْلَنْتُمْ دَعْوَتَهُ وَ بَيَّنَّتُمْ فَرَائِضَهُ وَ أَقَمْتُمْ حُدُودَهُ وَ نَشَرْتُمْ [وَ فَسَّرْتُمْ شَرَائِعَ أَحْكَامِهِ وَ سَيَّنَّتُمْ سُنَنَهُ وَ صَرَرْتُمْ فِي ذَلِكَ مِنْهُ إِلَى الرِّضَا وَ سَلَّمْتُمْ لَهُ الْفَضَاءَ وَ صَدَّقْتُمْ مِنْ رُسُلِهِ مَنْ مَضَى فَالزَّاعِبُ عَنْكُمْ مَارِقٌ وَ اللَّانِزِمُ لَكُمْ لَاحِقٌ وَ الْمُقْصِرُ فِي حَقِّكُمْ زَاهِقٌ وَ الْحَقُّ مَعَكُمْ وَ فِيكُمْ وَ مِنْكُمْ وَ إِلَيْكُمْ وَ أَنْتُمْ أَهْلُهُ وَ مَعِيدُهُ وَ مِيرَاثُ الثُّبُوهِ عِنْدَكُمْ وَ إِيَابُ الْخَلْقِ إِلَيْكُمْ وَ حِسَابُهُمْ عَلَيْكُمْ وَ فَضِيلُ الْخُطَابِ عِنْدَكُمْ وَ آيَاتُ اللَّهِ لَمَدِيكُمْ وَ عَزَائِمُهُ فِيكُمْ وَ نُورُهُ وَ بُرْهَانُهُ عِنْدَكُمْ وَ أَمْرُهُ إِلَيْكُمْ مَنْ وَالَاكُمْ فَقَدْ وَالَى اللَّهُ وَ مَنْ عَادَاكُمْ فَقَدْ عَادَى اللَّهُ وَ مَنْ أَحْبَبَكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللَّهُ [وَ مَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ اللَّهُ وَ مَنْ اعْتَصَمَ بِكُمْ فَقَدْ اعْتَصَمَ بِاللَّهِ أَنْتُمْ الصِّرَاطُ الْمَأْقُومُ [السَّبِيلُ الْمَعْظَمُ وَ شُهَدَاءُ دَارِ الْفَنَاءِ وَ شَفَعَاءُ دَارِ الْبَقَاءِ وَ الرَّحْمَةُ الْمَوْصُولَةُ وَ الْآيَةُ الْمَحْزُونَةُ وَ الْأَمَانَةُ الْمَحْفُوظَةُ وَ الْبَابُ الْمُبْتَلَى بِهِ النَّاسُ مَنْ آتَاكُمْ نَجَا وَ مَنْ لَمْ يَأْتِكُمْ هَلَكَ إِلَى اللَّهِ تَدْعُونَ وَ عَلَيْهِ تَدْلُونَ وَ بِهِ تُؤْمِنُونَ وَ لَهُ تَسْلُمُونَ وَ بِأَمْرِهِ تَعْمَلُونَ وَ إِلَى سَبِيلِهِ تُرْشِدُونَ وَ بِقَوْلِهِ تَحْكُمُونَ سَعِدَ مَنْ وَالَاكُمْ وَ هَلَكَ مَنْ عَادَاكُمْ وَ خَابَ مَنْ جَحَدَكُمْ وَ ضَلَّ مَنْ فَارَقَكُمْ وَ فَازَ مَنْ تَمَسَّكَ بِكُمْ وَ آمِنَ مَنْ لَجَأَ إِلَيْكُمْ وَ سَلِمَ مَنْ صَدَّقَكُمْ وَ هُدِيَ مَنْ اعْتَصَمَ بِكُمْ مَنْ اتَّبَعَكُمْ فَالْجَنَّةُ مَأْوَاهُ وَ مَنْ خَالَفَكُمْ فَالنَّارُ مَثْوَاهُ وَ مَنْ جَحَدَكُمْ كَافِرٌ وَ مَنْ حَارَبَكُمْ مُشْرِكٌ وَ مَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ فِي أَشْفَلِ دَرَكٍ مِنَ الْجَحِيمِ أَشْهَدُ أَنَّ هَذَا سَابِقٌ لَكُمْ فِيمَا مَضَى وَ جَارٍ لَكُمْ فِيمَا بَقِيَ وَ أَنَّ أَرْوَاحَكُمْ وَ نُورَكُمْ وَ طَيْبَتِكُمْ وَاحِدَةٌ طَابَتْ وَ طَهَّرَتْ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ خَلَقَكُمْ اللَّهُ أَنْوَاراً فَجَعَلَكُمْ بَعْضُهُ مُحَدِّقِينَ حَتَّى مَنْ عَلَيْنَا بِكُمْ فَجَعَلَكُمْ فِي بَيُوتِ أذنِ اللَّهِ أَنْ تُزْفَعَ وَ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ وَ جَعَلَ صِيَلَاتِنَا [صَلَوَاتِنَا] عَلَيْكُمْ وَ مَا حَصَّنَا بِهِ مِنْ وَلايَتِكُمْ طيباً لِخَلْقِنَا [لِخَلْقِنَا] وَ طَهَّرَهُ لَأَنْفُسِنَا وَ تَرْكِيَهُ [بِرَكَه] لَنَا وَ كَفَّارَةً لِدُنُوبِنَا فَكُنَّا عِنْدَهُ مُسْلِمِينَ بِفَضْلِكُمْ وَ مَعْرُوفِينَ بِتَصَدِيقِنَا إِيَّاكُمْ فَبَلَّغَ اللَّهُ بِكُمْ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكْرَمِينَ وَ أَعْلَى مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا يَلْحَقُهُ لَاحِقٌ وَ لَا يَفُوقُهُ فَائِقٌ وَ لَا يَسْبِقُهُ سَابِقٌ وَ لَا يَطْمَعُ فِي إِذْرَاكِهِ طَامِعٌ حَتَّى لَا يَبْقَى مَلِكٌ مُقَرَّبٌ وَ لَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَ لَا صَدِيقٌ وَ لَا شَهِيدٌ وَ لَا عَالِمٌ وَ لَا جَاهِلٌ وَ لَا دَنِيٌّ وَ لَا فَاضِلٌ وَ لَا مُؤْمِنٌ صَالِحٌ وَ لَا فَاجِرٌ طَالِحٌ وَ لَا جَبَّارٌ عَنِيدٌ وَ لَا شَيْطَانٌ مَرِيدٌ وَ لَا خَلْقٌ فِيمَا بَيْنَ ذَلِكَ شَهِيدٌ إِلَّا عَرَفَهُمْ جَلَالَهُ أَمْرِكُمْ وَ عِظَمَ خَطَرِكُمْ وَ كِبَرَ شَأْنِكُمْ وَ تَمَامَ نُورِكُمْ وَ صِدْقَ مَقَاعِدِكُمْ وَ ثَبَاتَ مَقَامِكُمْ وَ شَرَفَ مَحَلِّكُمْ وَ مَنَزَلَتِكُمْ عِنْدَهُ وَ كَرَامَتِكُمْ عَلَيْهِ وَ خَاصَّتِكُمْ لَدَيْهِ وَ قَرَبَ مَنَزَلَتِكُمْ مِنْهُ بِأَبِي أَنْتُمْ وَ أُمِّي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ أَسْرَتِي أَشْهَدُ اللَّهُ وَ أَشْهَدُكُمْ أَنِّي مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَ بِمَا آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرٌ بَعْدُوكُمْ وَ بِمَا كَفَرْتُمْ بِهِ مُسْتَبْتِرٌ بِشَأْنِكُمْ وَ بِضَلَالِهِ مَنْ خَالَفَكُمْ مَوَالٍ لَكُمْ وَ لَأَوْلِيَانِكُمْ مُبْغِضٌ لَأَعْدَائِكُمْ وَ مَعَادٍ لَهُمْ سَلِمٌ لِمَنْ سَاءَ الْمَكْمُ وَ حَزْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ مُحَقِّقٌ لِمَا حَقَّقْتُمْ مُبْطِلٌ لِمَا أَبْطَلْتُمْ مُطِيعٌ لَكُمْ عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُقِرٌّ بِفَضْلِكُمْ مُحْتَمِلٌ لِعِلْمِكُمْ مُحْتَجِبٌ بِدِمَّتِكُمْ مُعْتَرِفٌ بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِإِيَابِكُمْ مُصَدِّقٌ بِرَجْعَتِكُمْ مُنْتَظِرٌ لِأَمْرِكُمْ مُرْتَقِبٌ لِذَوْلَتِكُمْ آخِذٌ بِقَوْلِكُمْ عَامِلٌ بِأَمْرِكُمْ مُسْتَجِيرٌ بِكُمْ زَائِرٌ لَكُمْ لَا يَتَدَّ عَائِدٌ بِقُبُورِكُمْ مُسْتَشْفِعٌ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ بِكُمْ وَ مُتَقَرَّبٌ بِكُمْ إِلَيْهِ وَ مُقَدِّمٌ أَمَامَ طَلِبَتِي وَ حَوَائِجِي وَ إِرَادَتِي فِي كُلِّ أَحْوَالِي وَ أُمُورِي مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَ عِلَانِيَتِكُمْ وَ شَاهِدٌ كُمْ وَ غَائِبِكُمْ وَ أَوْلَكُمْ وَ آخِرِكُمْ وَ مَفُوضٌ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ وَ مُسَلِّمٌ فِيهِ مَعَكُمْ وَ قَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَ رَأْيِي لَكُمْ تَبِعٌ وَ نُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يُحْيِيَ اللَّهُ تَعَالَى دِينَهُ بِكُمْ وَ يُرَدِّكُمْ فِي أَيَّامِهِ وَ يُطَهِّرَكُمْ لِعَدْلِهِ وَ يَمَكِّنَكُمْ فِي أَرْضِهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا- مَعَ غَيْرِكُمْ [عِدُّوكُمْ آمَنْتُ بِكُمْ وَ تَوَلَّيْتُ آخِرَكُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهِ أَوْلَكُمْ وَ بَرَّنتُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَ مِنَ الْجَبِّتِ وَ الطَّاعُوتِ وَ الشَّيَاطِينِ وَ حَزْبِهِمُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ [وَ] الْجَاهِدِينَ لِحَقِّكُمْ وَ الْمَارِقِينَ مِنْ وَلايَتِكُمْ وَ الْغَاصِبِينَ لِإِذْنِكُمْ [وَ] السَّاكِينَ فِيكُمْ [وَ] الْمُنْحَرِفِينَ عَنْكُمْ وَ مِنْ كُلِّ وَليَحِيَهُ دُونَكُمْ وَ كُلِّ مُطَاعٍ سِوَاكُمْ وَ مِنَ الْأَيْمَةِ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ فَتَبَتَنِي اللَّهُ أَيُّدَا مَا حَبِيتُ عَلَى مَوَالِيَتِكُمْ وَ مَحَبَّتِكُمْ وَ دِينِكُمْ وَ وَفَّقَنِي لِطَاعَتِكُمْ وَ رَزَقَنِي شَفَاعَتَكُمْ وَ جَعَلَنِي مِنْ خِيَارِ مَوَالِيِكُمْ التَّابِعِينَ لِمَا دَعَوْتُمْ إِلَيْهِ وَ جَعَلَنِي مِمَّنْ يَفْتَضُّ آثَارَكُمْ وَ يَسِيلُكُمْ سَبِيلَكُمْ وَ يَهْتَدِي بِهُدَاكُمْ وَ يُحْشِرُ فِي زُمْرَتِكُمْ وَ يَكُرُّ فِي رَجْعَتِكُمْ وَ يَمْلِكُ فِي ذَوْلَتِكُمْ وَ يُسَرِّفُ فِي عَافِيَتِكُمْ وَ يَمَكِّنُ فِي أَيَّامِكُمْ وَ تَقَرُّ عَيْنُهُ عِدَا بُرُؤِيَتِكُمْ بِأَبِي أَنْتُمْ وَ أُمِّي وَ نَفْسِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي مَنْ أَرَادَ اللَّهُ يَدَا

بِكُمْ وَمَنْ وَحَدَّهُ قَبْلَ عَنكُمُ وَمَنْ قَصِدَهُ تَوَجَّهَ بِكُمْ مَوَالِيَّ لَا أَحْصِي ثَنَاءَكُمْ وَلَا أُبْلِغُ مِنَ الْمَدْحِ كُنْهَكُمْ وَمِنَ الْوَصْفِ قَدْرَكُمْ وَأَنْتُمْ نُورُ الْأَخْيَارِ وَهُدَاةُ الْأَبْرَارِ وَحَجِجُ الْجَبَّارِ بِكُمْ فَتَحَ اللَّهُ وَبِكُمْ يَخْتُمُ [اللَّهُ وَبِكُمْ يَنْزِلُ الْغَيْثُ وَبِكُمْ يُمْسِكُ السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَبِكُمْ يُنْفَسُ اللَّهُمَّ وَيَكْشِفُ الضَّرَّ وَعِنْدَكُمْ مَا نَزَلَتْ بِهِ رُسُلُهُ وَهَبَطَتْ بِهِ مَلَائِكَتُهُ وَإِلَى حَيْدِكُمْ وَإِذَا زيارت امير المؤمنين عليه السلام باشد به جای و ای جدکم بگو: وَ إِلَى أَحِيكَ بَعَثَ الرُّوحَ الْبَارِئُ اتَاكُمْ اللَّهُ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ طَاطًا كُلُّ شَرِيفٍ لِشَرَفِكُمْ وَبَخَعَ كُلُّ مُتَكَبِّرٍ لِطَاعَتِكُمْ وَخَضَعَ كُلُّ جَبَّارٍ لِفَضْلِكُمْ وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لَكُمْ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِكُمْ وَفَارَ الْفَائِزُونَ بِوِلَايَتِكُمْ بِكُمْ يُسَلِّمُكَ إِلَى الرِّضْوَانِ وَعَلَى مَنْ حَجَدَ وَلَا يَتَّكُمُ غَضَبُ الرَّحْمَنِ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمِيَالِي ذِكْرُكُمْ فِي الدَّاكِرِينَ وَأَسْمَاءُكُمْ فِي الْأَسْمَاءِ وَأَجْسَادُكُمْ فِي الْأَجْسَادِ وَأَرْوَاحُكُمْ فِي الْمَرْوَاحِ وَأَنْفُسُكُمْ فِي النُّفُوسِ وَأَثَارُكُمْ فِي الْأَثَارِ وَ قُبُورُكُمْ فِي الْقُبُورِ فَمَا أَهْلَى أَسْمَاءَكُمْ وَأَكْرَمَ أَنْفُسِكُمْ وَأَعْظَمَ شَأْنَكُمْ وَأَجَلَّ حَظْرَكُمْ وَأَوْفَى عَهْدِكُمْ [وَأَضِدُّكُمْ وَعَدُّكُمْ كَلَامُكُمْ نُورٌ وَأَمْرُكُمْ رُشْدٌ وَوَصِيَّتُكُمْ التَّقْوَى وَفِعْلُكُمْ الْخَيْرُ وَعَادَتُكُمْ الْإِحْسَانُ وَسَجِيَّتُكُمْ الْكَرَمُ وَشَأْنُكُمْ الْحَقُّ وَالصَّدَقُ وَالرِّفْقُ وَقَوْلُكُمْ حُكْمٌ وَحُكْمٌ وَرَأْيُكُمْ عِلْمٌ وَحِلْمٌ وَحَزْمٌ إِنْ ذَكَرَ الْخَيْرُ كُنْتُمْ أَوْلَاهُ وَأَصِيلُهُ وَفِرْعُهُ وَمَعِيدُهُ وَمِأْوَاهُ وَمُنْتَهَاهُ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي كَيْفَ أَصِفُ حُسْنَ ثَنَائِكُمْ وَأَحْصِي جَمِيلَ بَلَائِكُمْ وَبِكُمْ أَخْرَجَنَا اللَّهُ مِنَ الذُّلِّ وَفَرَّجَ عَنَّا غَمْرَاتِ الْكُرُوبِ وَأَنْقَذَنَا مِنْ شَفَا جُرْفِ الْهَلَكَاتِ وَمِنَ النَّارِ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي بِمُؤَالَاتِكُمْ عَلَّمَنَا اللَّهُ مَعَالِمَ دِينِنَا وَأَصْلَحَ مَا كَانَ فَسَدَ مِنْ دُنْيَانَا وَبِمُؤَالَاتِكُمْ تَمَّتِ الْكَلِمَةُ وَعَظُمَتِ النِّعْمَةُ وَاتَّكَلَفَتِ الْفُرْقَةُ وَبِمُؤَالَاتِكُمْ تَقَبَّلَ الطَّاعَةَ الْمُفْتَرَضَةَ وَلَكُمْ الْمَوَدَّةُ الْوَاجِبَةُ وَالِدَرَجَاتُ الرَّفِيعَةُ وَالْمَقَامُ الْمَحْمُودُ وَالْمَكَانُ [وَالْمَقَامُ الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْجَاهُ الْعَظِيمُ وَالشَّانُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَارْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا لَا تُرْغِ قُلُوبَنَا بَعِيدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ سُبْحَانَ رَبَّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبَّنَا لَمَفْعُولًا يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِنْ بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا لَا يَأْتِي عَلَيْهَا إِلَّا رِضَاكُمْ فَبِحَقِّ مَنْ ائْتَمَنَّاكُمْ عَلَى سِرِّهِ وَاسْتَرْعَاكُمْ أَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرْنَ طَاعَتَكُمْ بِطَاعَتِهِ لَمَّا اسْتَوْهَبْتُمْ ذُنُوبِي وَكُنْتُمْ شَفَعَائِي فَإِنِّي لَكُمْ مُطِيعٌ مَنْ أَطَاعَكُمْ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَاكُمْ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ أَحْبَبَّكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللَّهَ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ اللَّهَ اللَّهُمَّ إِنِّي لَوْ وَجَدْتُ شَفَعَاءَ أَقْرَبَ إِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْأَخْيَارِ الْأَتْمَةِ الْأَبْرَارِ لَجَعَلْتُهُمْ شَفَعَائِي فَبِحَقِّهِمُ الَّذِي أَوْجَبْتَ لَهُمْ عَلَيْكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُدْخِلَنِي فِي جُمَّلِهِ الْعَارِفِينَ بِهِمْ وَبِحَقِّهِمْ وَفِي زُمْرَةِ الْمَرْحُومِينَ بِشَفَاعَتِهِمْ إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّم [تَسْلِيمًا] كَثِيرًا وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

حکایت سید رشتی

مؤلف گوید که: این زیارت را شیخ نیز در تہذیب نقل کرده و بعد از این دعای وداعی نقل کرده‌اند که ما بملاحظہ اختصار آن را ذکر ننمودیم و این زیارت چنانکہ علامہ مجلسی فرمودہ بہترین زیارت جامعہ است از جہت متن و سند و فصاحت و بلاغت و والد ماجدش در شرح فقیہ فرمودہ کہ این زیارت احسن و اکمل زیارات است و من تا در عتبات عالیات بودم زیارت نکردم ائمہ علیہم السلام را مگر بہ این زیارت و شیخ ما در نجم ثاقب حکایتی نقل کردہ کہ از آن ظاہر می‌شود کہ باید بہ این زیارت مواظبت کرد و از آن غفلت نمود و آن حکایت چنین است: جناب مستطاب تقی صالح سید احمد بن سید ہاشم بن سید حسن موسوی رشتی تاجر ساکن رشت آیدہ اللہ در ہفدہ سال قبل تقریباً بہ نجف اشرف مشرف شد و با عالم ربانی و فاضل صمدانی شیخ علی رشتی طاب ثراہ کہ در حکایت آیندہ مذکور خواہند شد إن شاء اللہ، بہ منزل حقیر آمدند و چون برخاستند شیخ از صلاح و سداد سید مرقوم اشارہ کرد و فرمود کہ قضیہ عجیبہ دارد و در آن وقت مجال بیان نبود پس از چند روزی ملاقات شد فرمود کہ سید رفت و قضیہ را با جملہ از حالات سید نقل کرد بسیار تاسف خوردم از نشیدن آنها از خود او اگر چہ مقام شیخ رحمہ اللہ اجل از آن بود کہ اندکی خلاف در نقل ایشان برود و از آن سال تا چند ماہ قبل این مطلب در خاطر بود تا در ماہ جمادی الآخرہ این سال از نجف

اشرف برگشته بودم در کاظمین سید صالح مذکور را ملاقات کردم که از سامره مراجعت کرده عزم عجم بود پس شرح حال او را چنانکه شنیده بودم پرسیدم از آن جمله قضیه معهوده همه را نقل کرد مطابق آن و آن قضیه چنان است که گفت: در سینه هزار و دو بیست و هشتاد به اراده حج بیت الله الحرام از دار المرز رشت آمدم به تبریز و در خانه حاجی صفر علی تاجر تبریزی معروف منزل کردم چون قافله نبود متحیر ماندم تا آنکه حاجی جبار جلودار سدهی اصفهانی بار برداشت به جهت طرابوزن تنها از او مالی کرایه کردم و رفتم چون به منزل اول رسیدیم سه نفر دیگر به تحریص حاجی صفر علی به من ملحق شدند یکی حاجی ملا باقر تبریزی حجه فروش معروف علماء و حاجی سید حسین تاجر تبریزی و حاجی علی نامی که خدمت می کرد پس به اتفاق روانه شدیم تا رسیدیم به ارزنة الروم و از آنجا عازم طرابوزن و در یکی از منازل ما بین این دو شهر حاجی جبار جلودار به نزد ما آمد و گفت: این منزل که در پیش داریم مخوف است قدری زود بار کنید که به همراه قافله باشید چون در سایر منازل غالباً از عقب قافله به فاصله می رفتیم پس ما هم تخمیناً دو ساعت و نیم یا سه به صبح مانده به اتفاق حرکت کردیم بقدر نیم یا سه ربع فرسخ از منزل خود دور شده بودیم که هوا تاریک شد و برف مشغول باریدن شد به طوری که رفقا هر کدام سر خود را پوشانیده تند راندند من نیز آنچه کردم که با آنها بروم ممکن نشد تا آنکه آنها رفتند من تنها ماندم پس از اسب پیاده شده در کنار راه نشستم و به غایت مضطرب بودم چون قریب ششصد تومان برای مخارج راه همراه داشتم بعد از تامل و تفکر بنا بر این گذاشتم که در همین موضع بمانم تا فجر طالع شود به آن منزل که از آنجا بیرون آمدم مراجعت کنم و از آنجا چند نفر مستحفظ به همراه برداشته به قافله ملحق شوم در آن حال در مقابل خود باغی دیدم و در آن باغ باغبانی که در دست بیلی داشت که بر درختان می زد که برف از آنها بریزد پس پیش آمد به مقدار فاصله کمی ایستاد و فرمود تو کیستی عرض کردم رفقا رفتند و من ماندم راه را نمی دانم گم کرده ام فرمود به زبان فارسی نافله بخوان تا راه را پیدا کنی من مشغول نافله شدم بعد از فراغ از تهجد باز آمد و فرمود نرفتی گفتم و الله راه را نمی دانم فرمود جامعه بخوان من جامعه را حفظ نداشتم و تا کنون حفظ ندارم با آنکه مکرر به زیارت عتبات مشرف شدم پس از جای برخاستم و جامعه را بالتمام از حفظ خواندم باز نمایان شد فرمود نرفتی هستی مرا بی اختیار گریه گرفت گفتم هستم راه را نمی دانم فرمود عاشورا بخوان و عاشورا را نیز حفظ نداشتم و تا کنون ندارم پس برخاستم و مشغول زیارت عاشورا شدم از حفظ تا آنکه تمام لعن و سلام و دعای علقمه را خواندم دیدم باز آمد و فرمود نرفتی هستی گفتم نه هستم تا صبح فرمود من حال ترا به قافله می رسانم پس رفت و بر الاغی سوار شد و بیل خود را به دوش گرفت و فرمود به ردیف من بر الاغ سوار شو سوار شدم پس عنان اسب خود را کشیدم تمکین نکرد و حرکت نمود فرمود جلو اسب را به من ده دادم پس بیل را به دوش چپ گذاشت و عنان اسب را به دست راست گرفت و به راه افتاد اسب در نهایت تمکین متابعت کرد پس دست خود را بر زانوی من گذاشت و فرمود شما چرا نافله نمی خوانید نافله نافله سه مرتبه فرمود و باز فرمود شما چرا عاشورا نمی خوانید عاشورا عاشورا سه مرتبه و بعد فرمود شما چرا جامعه نمی خوانید جامعه جامعه و در وقت طی مسافت به نحو استداره سیر می نمود یکدفعه برگشت و فرمود آن است رفقای شما که در لب نهر آبی فرود آمده مشغول وضو به جهت نماز صبح بودند پس من از الاغ پایین آمدم که سوار اسب خود شوم و نتوانستم پس آن جناب پیاده شد و بیل را در برف فرو کرد و مرا سوار کرد و سر اسب را به سمت رفقا برگردانید من در آن حال به خیال افتادم که این شخص کی بود که به زبان فارسی حرف می زد و حال آنکه زبانی جز ترکی و مذهبی غالباً جز عیسوی در آن حدود نبود و چگونه به این سرعت مرا به رفقای خود رساند پس در عقب خود نظر کردم احدی را ندیدم و از او آثاری پیدا نکردم پس به رفقای خود ملحق شدم

زیارت سوم

زیارتی است که علامه مجلسی آن را در تحفة الزائر زیارت هشتم جوامع قرار داده و فرموده که این زیارتی است که سید بن

طاووس در ضمن ادعیه عرفه روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام و در هر وقت و هر موضع که باشد می‌توان کردن خصوصا در روز عرفه و زیارت این است: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ وَ أَمِينَهُ عَلَيَّ وَ حِيَّهُ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَيَّ خَلْقِهِ وَ بَابُ عِلْمِهِ وَ وَصِيٌّ نَبِيِّهِ وَ الْخَلِيفَةُ مِنْ بَعْدِهِ فِي أُمَّتِهِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً غَضِبَتْكَ حَقَّكَ وَ قَعَدَتْ مَقْعَدَكَ أَنَا بَرِيءٌ مِنْهُمْ وَ مِنْ شَيْعَتِهِمْ إِلَيْكَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا فَاطِمَةَ الْبُتُولِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا زَيْنَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ [اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْكَ وَ عَلَیْهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أُمَّ الْحَسَنِ وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً غَضِبَتْكَ حَقَّكَ وَ مَنَعَتْكَ مَا جَعَلَهُ اللَّهُ لَكَ حَلَالًا أَنَا بَرِيءٌ إِلَيْكَ مِنْهُمْ وَ مِنْ شَيْعَتِهِمْ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَيُّهَا مُحَمَّدُ الْحَسَنِ الزَّكِيِّ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَ بَايَعَتْ فِي أَمْرِكَ وَ شَايَعَتْ أَنَا بَرِيءٌ إِلَيْكَ مِنْهُمْ وَ مِنْ شَيْعَتِهِمْ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْكَ وَ عَلَيَّ وَ جَدَّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ دَمَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَ اسْتَبَاخَتْ حَرِيمَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أَشْيَاعَهُمْ وَ أَتْبَاعَهُمْ وَ لَعَنَ اللَّهُ الْمُمَهَّدِينَ لَهُمْ بِالْتَّمُكِينَ مِنْ قِتَالِكُمْ أَنَا بَرِيءٌ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْكَ مِنْهُمْ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا [أَبَا مُحَمَّدٍ] عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا [أَبَا جَعْفَرٍ] مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا [أَبَا الْحَسَنِ] مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا [أَبَا جَعْفَرٍ] عَلِيَّ بْنَ مُوسَى السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا [أَبَا الْحَسَنِ] عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا [أَبَا مُحَمَّدٍ] الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا [أَبَا الْقَاسِمِ] مُحَمَّدَ بْنَ الْحَسَنِ صَاحِبِ الزَّمَانِ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْكَ وَ عَلَيَّ عَثْرَتِكَ الطَّاهِرَةِ الطَّيِّبَةِ يَا مَوْلَايَ كُونُوا شُفَعَائِي فِي حَطِّ وَزْرِي وَ خَطَايَايَ آمَنْتُ بِاللَّهِ وَ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ وَ أَتَوَالِي آخِرَكُمْ بِمَا أَتَوَالِي أَوْلَكُمْ وَ بَرُّتُ مِنَ الْجَبْتِ وَ الطَّاغُوتِ وَ اللَّاتِ وَ الْعُزَّى يَا مَوْلَايَ أَنَا سَلِّمٌ لِمَنْ سَأَلَكُمْ وَ حَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ وَ عَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ وَ وَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَ لَعَنَ اللَّهُ ظَالِمِيكُمْ وَ غَاصِبِيكُمْ وَ لَعَنَ اللَّهُ أَشْيَاعَهُمْ وَ أَتْبَاعَهُمْ وَ أَهْلَ مَذْهَبِهِمْ وَ أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْكُمْ مِنْهُمْ

زیارت چهارم زیارت معروفه به امین الله است

که اولش این است: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ حُجَّتُهُ عَلَيَّ عِبَادِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ جَاهِدْتَ فِي اللَّهِ تَأْخِرَ زِيَارَتِ كَمَا كَانَتْ غَدَشْتَ فِي زِيَارَتِ حَضْرَتِ امير المؤمنين عليه السلام ص ۳۵۰ زیرا که ما آن را زیارت دوم حضرت امیر المؤمنين علیه السلام قرار دادیم

زیارت پنجم زیارت الحمد لله الذي أشهدنا مشهده أُولِيَانِهِ فِي رَجَبٍ

است که در اعمال ماه رجب گذشت ص ۱۳۶ پس آنچه از زیارات جامعه در این کتاب مبارک است پنج زیارت است و کفایت می‌کند ان شاء الله تعالی

مقام دوم در دعایی که بعد از زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام خوانده می‌شود

سید بن طاووس رحمه الله علیه فرموده که مستحب است این دعا خوانده شود عقب زیارت ائمه علیهم السلام اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ ذُنُوبِي قَدْ أَخْلَقَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ وَ حَجَبَتْ دُعَائِي عَنْكَ وَ حَالَتْ بَيْنِي وَ بَيْنَكَ فَاسْأَلْكَ أَنْ تُقْبَلَ عَلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ تَنْشُرَ عَلَيَّ رَحْمَتَكَ وَ تُنَزِّلَ عَلَيَّ بَرَكَاتِكَ وَ إِنْ كَانَتْ قَدْ مَنَعَتْ أَنْ تَرْفَعَ لِي إِلَيْكَ صَوْتًا أَوْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبًا أَوْ تَنْجَاوِرَ عَن خَطِيئَتِي مُهْلِكَةً فَهَذَا أَنَا ذَا مُسْتَجِيرٍ بِكَرَمِ وَجْهِكَ وَ عِزِّ جَلَالِكَ مُتَوَسِّلٌ إِلَيْكَ مُتَقَرَّبٌ إِلَيْكَ بِأَحَبِّ خَلْقِكَ إِلَيْكَ وَ أَكْرَمِهِمْ عَلَيَّكَ وَ أَوْلَاهُمْ بِكَ وَ أَطْوَعِهِمْ لَكَ وَ أَعْظَمِهِمْ مَنْزِلَةً وَ مَكَانًا عِنْدَكَ مُحَمَّدٍ وَ بَعْثَرَتِهِ الطَّاهِرِينَ الْأَيْمَةَ الْهُدَاةِ الْمُهْدِيِّينَ الَّذِينَ فَرَضْتَ عَلَيَّ خَلْقَكَ طَاعَتَهُمْ وَ أَمْرَتَ بِمُؤَدَّتِهِمْ وَ

جَعَلْتَهُمْ وُلاةَ الْأَمْرِ مِنْ بَعْدِ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا مُدِلُّ كُلَّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ وَيَا مُعَزِّ الْمُؤْمِنِينَ بَلِّغْ مَجْهُودِي فَهَبْ لِي نَفْسِي السَّاعَةَ وَرَحْمَةً مِنْكَ تَمُنُّ بِهَا عَلَيَّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس ضريح را ببوس و هر دو طرف رو را بر ضريح بگذار و بگو: اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا مَشْهُدٌ لَا يَرْجُو مَنْ فَاتَتْهُ فِيهِ رَحْمَتُكَ أَنْ يَنَالَهَا فِي غَيْرِهِ وَلَا أَحَدٌ أَشَقَى مِنْ أَمْرِي قَصِيْدَهُ مُؤَمَّلًا فَآبَ عَنْهُ خَائِبًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الْأَيَّامِ وَخِيْبَةِ الْمُتَقَلِّبِ وَالْمُنَاقَشَةِ عِنْدَ الْحِسَابِ وَحَاشَاكَ يَا رَبُّ أَنْ تَقْرَنَ طَاعِيَهُ وَلِيْكَ بِطَاعَتِكَ وَمُؤَالَاتِهِ بِمُؤَالَاتِكَ وَمَعْصِيَتِهِ بِمَعْصِيَتِكَ ثُمَّ تُؤَيِّسَ زَائِرَهُ وَالْمُتَحَمِّلَ مِنْ بَعْدِ الْبِلَادِ إِلَى قَبْرِهِ وَعَزَّتْكَ يَا رَبُّ لَا يَنْعَقِدُ عَلَى ذَلِكَ ضَمِيرِي إِذْ كَانَتْ الْقُلُوبُ إِلَيْكَ بِالْجَمِيلِ تُشِيرُ بِسَ نَمَازِ زِيَارَتِ كَن وَ چُونِ خَوَهِیِ وَدَاعِ كَنیِ وَ بَرِگَرْدیِ بَگُو: السَّلَامُ عَلَیْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النَّبُوَّةِ وَ مَعْدِنَ الرَّسَالَةِ سَیْلَامٌ مُودَعٌ لَا سَبْمٌ وَلَا قَالٍ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ إِلَخِ وَ شَیْخِ مَفِيْدِ نِزَایِنِ دَعَا رَا نَقْلَ كَرْدِه وَ لَكِن بَعْدِ اَزِ بِالْجَمِيْلِ تَشِيْرِ فَرْمُوْدِه پَسِ بَگُو: يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِنَّ بَيْنِي وَ بَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ دُنُوبًا لَا يَأْتِي عَلَيْهَا إِلَّا رِضَاكَ فَبِحَقِّ مَنْ ائْتَمَنَكَ عَلَى سِرِّهِ وَ اسْتَرْعَاكَ أَمْرَ خَلْقِهِ وَ قَرَنَ طَاعَتَكَ بِطَاعَتِهِ وَ مُؤَالَاتِكَ بِمُؤَالَاتِهِ تَوَلَّ صِيْلَاحَ حَالِي مَعَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ اجْعَلْ حَظِّي مِنْ زِيَارَتِكَ تَخْلِيْطِي بِخَالِيَتِي زُوَارِكَ الَّذِيْنَ تَسْأَلُ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ فِي عِتْقِ رِقَابِهِمْ وَ تَرْغَبُ إِلَيْهِ فِي حُسْنِ تَوَابِهِمْ وَ هِيَ أَنَا الْيَوْمَ بِقَبْرِكَ لَا تَبْدُ وَ بِحُسْنِ دِفَاعِكَ عَنِّي عَانِدٌ فَتَلَاْفِيْ يَا مُؤَلَايَ وَ أَذْرِكْنِي وَ اسْأَلِ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ فِي أَمْرِي فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ مَقَامًا كَرِيْمًا وَ جَاهًا عَظِيْمًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَ سَلِّمْ تَسْلِيْمًا مُؤَلَفٌ كَوِيْدُ كِه: بَهْتَرِ آنِ اسْتِ كِه زَائِرِ چُونِ خَوَهِدِ دَعَا كَنْدِ دَرِ مَشَاهِدِ مَشْرَفِه بَلَكِه هَرِ دَعَا كَنْدِه دَرِ هَرِ كَجَا كِه بَاشِدِ بَرَايِ هَرِ مَطْلَبِ وَ حَاجَتِيْ آنَكِه مَقْدَمِ دَارِدِ بَرِ دَعَايِ خَوْدِ دَعَا بَرِ سَلَامَتِيِ وَ جَوْودِ مَقْدَسِ حَجْتِ عَصْرِ حَضْرَتِ صَاحِبِ الْأَمْرِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ رَا وَ اِيْنِ مَطْلَبِ بَسِيَارِ مَهْمٌ وَ دَارَايِ فَوَايِدِ مَهْمِه اسْتِ كِه شَرْحِشِ مَنَاسِبِ اِيْنَجَا نِيْسْتِ وَ شَیْخِ مَرْحُومِ دَرِ بَابِ دَهْمِ كِتَابِ نَجْمِ ثَاقِبِ اِيْنِ مَطْلَبِ رَا مَشْرُوحَا ذَكَرِ نَمُوْدِه وَ بَعْضِيِ اَزِ اِدْعِيَه مَخْصُوصِه بِه اِيْنِ مَقَامِ رَا ذَكَرِ فَرْمُوْدِه هَرِ كِه خَوَهِدِ بِه اَنْجَا رَجُوعِ كَنْدِ وَ مَخْتَصِرْتَرِيْنِ اَنْهَا دَعَايِي اسْتِ كِه دَرِ اَعْمَالِ شَبِ بِيْسْتِ وَ سَوْمِ مَاهِ رَمَضَانَ دَرِ ضَمَنِ دَعَاهايِ شَبْهايِ دِهه اَخْرَ ذَكَرِ شُدِ وَ مَا دَرِ ذَكَرِ آدَابِ زَائِرِ اِمَامِ حُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ دَعَايِي نَقْلَ كَرْدِيْمُ كِه دَرِ هَمِه مَشَاهِدِ مَشْرَفِه خَوَانْدِه مِي شُوْدِ

مقام سوم در صلوات بر حجج طاهره عليهم السلام است

صلوات بر حجج طاهره عليهم السلام

شیخ طوسی در مصباح در اعمال روز جمعه فرموده خبر داد ما را جماعتی از اصحاب ما از ابو المفضل شیبانی که گفت حدیث کرده ما را از لفظ خود ابو محمد عبد الله بن محمد عابد به دالیه گفت: سؤال کردم از مولای خود امام حسن عسکری علیه السلام در منزل آن حضرت به سر من رای سنه دویست و پنجاه و پنج که املا فرماید بر من یعنی کلمه کلمه بفرماید کیفیت صلوات فرستادن بر پیغمبر و اوصیای آن حضرت صلوات الله عليهم را و حاضر کرده بودم با خودم کاغذ بزرگی پس املا کرد بر من از لفظ خود بدون اینکه از کتابی بیند فرمود

صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا حَمَلْتَ وَحْيِكَ وَ بَلِّغْ رِسَالَاتِكَ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا أَحَلَّ حَلَالُكَ وَ حَرَّمَ حَرَامَكَ وَ عَلَّمَ كِتَابَكَ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا أَقَامَ الصَّلَاةَ وَ آتَى الزَّكَاةَ وَ دَعَا إِلَى دِينِكَ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا صَدَّقَ بَوَعْدِكَ وَ أَشْفَقَ مِنْ وَعِيدِكَ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا غَفَرْتَ بِهِ الذُّنُوبَ وَ سَتَرْتَ بِهِ الْعُيُوبَ وَ فَرَّجْتَ بِهِ الْكُرُوبَ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا دَفَعْتَ بِهِ الشَّقَاءَ وَ كَشَفْتَ بِهِ الْعُمَّاءَ وَ أَجَبْتَ بِهِ الدُّعَاءَ وَ نَجَّيْتَ بِهِ مِنَ الْبَلَاءِ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا رَحِمْتَ بِهِ الْعِيَادَ وَ أَحْيَيْتَ بِهِ الْبِلَادَ وَ قَصَيْمْتَ بِهِ الْجَبَابِرَةَ وَ أَهْلَكْتَ بِهِ الْفِرَاعِنَةَ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا أَضْعَفْتَ بِهِ الْأَمْوَالَ وَ أَحْرَزْتَ بِهِ مِنَ الْأَهْوَالِ وَ كَسَرْتَ بِهِ الْأَصْنَامَ وَ رَحِمْتَ بِهِ الْأَنَامَ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

كَمَا بَعَثَهُ بِخَيْرِ الْأَدْيَانِ وَأَعَزَّتْ بِهِ الْإِيمَانَ وَتَبَرَّتْ بِهِ الْأَوْثَانَ وَعَظَّمَتْ بِهِ الْبَيْتَ الْحَرَامَ وَصَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ
وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا

صلوات بر امیر المؤمنین علیه السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَخِي نَبِيِّكَ وَوَلِيِّهِ وَصِدِّيقِهِ وَوَزِيرِهِ وَمُسْتَوْدِعِ عِلْمِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبَابِ
حِكْمَتِهِ وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالِدَّاعِي إِلَى شَرِيْعَتِهِ وَخَلِيفَتِهِ فِي أُمَّتِهِ وَمُفْرَجِ الْكُرْبِ [الْكُرْبِ عَنْ وَجْهِهِ قَاصِمِ الْكُفْرَةِ وَمُزْغِمِ الْفَجْرَةِ الَّذِي
جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّكَ بِمَنْزِلِهِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَأَنْصِرْ مَنْ نَصِرَهُ وَأَخْذِلْ مَنْ خَذَلَهُ وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ
مِنَ الْأَوْلِيَيْنِ وَالْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

صلوات بر سیده نوسان فاطمه علیها السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الصَّديْقَةِ فَاطِمَةَ الرِّكْبَةِ حَبِيبَةَ حَبِيبِكَ وَنَبِيِّكَ وَأُمَّ أَحِبَّائِكَ وَأَصْفِيَاءِكَ الَّتِي انْتَجَبْتَهَا وَفَضَّلْتَهَا وَاخْتَرْتَهَا عَلَى نِسَاءِ
الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ كُنِ الطَّالِبَ لَهَا مِمَّنْ ظَلَمَهَا وَاسْتَخَفَّ بِحَقِّهَا وَكُنِ النَّائِرَ اللَّهُمَّ بِدَمِ أَوْلَادِهَا اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهَا أُمَّ الْأَيْمَةِ الْهُدَى وَحَلِيلَةَ
صِدْقِ الْوَلَاءِ وَالْكَرِيمَةَ عِنْدَ الْمَلِكِ الْأَعْلَى فَصَلِّ عَلَيْهَا وَعَلَى أُمِّهَا صِلَاةً تَكْرُمُ بِهَا وَجْهَ مُحَمَّدٍ [أَبِيهَا] صَلِّمَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَتَقَرُّ بِهَا
أَعْيُنُ ذُرِّيَّتِهَا وَأَبْلَغُهُمْ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ أَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ

صلوات بر حسن و حسین علیهما السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَبْدَيْكَ وَوَلِيِّكَ وَابْنَيْ رَسُولِكَ وَسَبْطِي الرَّحْمَةِ وَسَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى
أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَوَصِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامِ
عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَمِينُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِينِهِ عَشْتٌ مَظْلُومًا وَمَضِيَّتٌ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ
الرِّكَائِيُّ الْهُدَايُ الْمُهْدِيُّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ أَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ
عَلِيِّ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ قَتِيلِ الْكُفْرَةِ وَطَرِيحِ الْفَجْرِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ مَوْقِنًا أَنَّكَ أَمِينُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِينِهِ قَتِلْتَ مَظْلُومًا وَمَضِيَّتٌ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى الطَّالِبُ بِثَارِكَ وَمُنْجِرٌ مَا وَعَدَكَ
مِنَ النَّصِيرِ وَالتَّائِيدِ فِي هَلَاكِ عَدُوِّكَ وَإِظْهَارِ دَعْوَتِكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بَعْدَ اللَّهِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا
حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ لَعِنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعِنَ اللَّهُ أُمَّةً خَذَلَتْكَ وَلَعِنَ اللَّهُ أُمَّةً أَلْبَسَتْ عَلَيْكَ وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِمَّنْ أَكْذَبَكَ وَ
اسْتَخَفَّ بِحَقِّكَ وَاسْتَحَلَّ دَمَكَ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَعِنَ اللَّهُ قَاتِلَكَ وَلَعِنَ اللَّهُ خَاذِلَكَ وَلَعِنَ اللَّهُ مَنْ سَمِعَ وَأَعْيَتَكَ فَلَمْ
يُجِبْكَ وَلَمْ يُنْصِرْكَ وَلَعِنَ اللَّهُ مَنْ سَبَى نِسَاءَكَ أَنَا إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ بَرِيءٌ وَمِمَّنْ وَالَاهُمْ وَمَالَاهُمْ وَأَعَانَهُمْ عَلَيْهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَالْأَيْمَةَ
مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَبَابُ الْهُدَى وَالْعُزَّةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِمَنْزِلَتِكُمْ مُوقِنٌ وَلَكُمْ تَابِعٌ
بِدَاتِ نَفْسِي وَشَرَائِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي وَمُنْقَلَبِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي

صلوات بر علی بن الحسین علیهما السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَجَعَلْتَ مِنْهُ أَيْمَةَ الْهُدَى الَّذِينَ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدُلُونَ
اخْتَرْتَهُ لِنَفْسِكَ وَطَهَّرْتَهُ مِنَ الرَّجْسِ وَأَصْطَفَيْتَهُ وَجَعَلْتَهُ هَادِيًا مَهْدِيًا اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّةِ أَنْبِيَائِكَ

حَتَّى يَبْلُغَ بِهِ مَا تَقَرَّرَ بِهِ عَيْنُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

صلوات بر محمد بن علی علیهما السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ الْعِلْمِ وَإِمَامِ الْهُدَى وَقَائِدِ أَهْلِ التَّقْوَى وَالْمُنْتَجِبِ مِنْ عِبَادِكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ عِلْمًا لِعِبَادِكَ وَمَنَارًا لِلْبِلَادِ وَمُسْتَوْدَعًا لِحِكْمَتِكَ وَمُتَرَجِّمًا لَوْحِيكَ وَأَمْرًا بِطَاعَتِهِ وَحَذْرًا مِنْ مَعْصِيَتِهِ فَصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَبِّ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَةِ أَنْبِيَائِكَ وَأَصْفِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَمَنَائِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ

صلوات بر جعفر بن محمد علیهما السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ الصَّادِقِ خَازِنِ الْعِلْمِ الدَّاعِي إِلَيْكَ بِالْحَقِّ النُّورِ الْمُبِينِ اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ مَعِيدَ كَلَامِكَ وَوَحِيكَ وَخَازِنَ عِلْمِكَ وَلِسَانَ تَوْحِيدِكَ وَوَلِيَّ أَمْرِكَ وَمُسْتَحْفَظًا [مُسْتَحْفَظًا] دِينِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَائِكَ وَحُجَجِكَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

صلوات بر موسی بن جعفر علیهما السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَمِينِ الْمُؤْتَمَنِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ الْبَرِّ الْوَفِيِّ الطَّاهِرِ الزَّكِيِّ النُّورِ الْمُبِينِ [الْمُبِينِ] الْمُجْتَهِدِ الْمُحْتَسِبِ الصَّابِرِ عَلَى الْمَأْذَى فِيكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا بَلَغَ عَنْ آيَاتِهِ مَا اسْتَوْدَعَ مِنْ أَمْرِكَ وَنَهْيِكَ وَحَمَلَ عَلَى الْمَحْجَةِ وَكَأَيْدِ أَهْلِ الْعِزَّةِ وَالشُّدَّةِ فِيمَا كَانَ يَلْقَى مِنْ جُهَالِ قَوْمِهِ رَبِّ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ وَأَكْمَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِمَّنْ أَطَاعَكَ وَنَصَحَ لِعِبَادِكَ إِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

صلوات بر علی بن موسی علیهما السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الَّذِي اِزْتَصِيْتَهُ وَرَضِيْتَ بِهِ مِنْ شَيْءٍ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ وَقَائِمًا بِأَمْرِكَ وَنَاصِرًا لِدِينِكَ وَشَهِيدًا عَلَى عِبَادِكَ وَكَمَا نَصَحَ لَهُمْ فِي السَّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَا إِلَى سَبِيلِكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ

صلوات بر محمد بن علی بن موسی علیهم السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ مُوسَى عِلْمِ التَّقَى وَنُورِ الْهُدَى وَمَعِيدِ الْوَفَاءِ وَفِرْعِ الْأَرْكَانِ وَخَلِيفَةِ الْأَوْصِيَاءِ وَآمِيْنِكَ عَلَى وَحْيِكَ اللَّهُمَّ فَكَمَا هَدَيْتَ بِهِ مِنَ الضَّلَالَةِ وَاسْتَنْقَذْتَ بِهِ مِنَ الْخَيْرَةِ وَأَرْشَدْتَ بِهِ مَنْ اهْتَدَى وَزَكَّيْتَ بِهِ مَنْ تَزَكَّى فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَبَقِيَّتِهِ أَوْصِيَائِكَ إِنَّكَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

صلوات بر علی بن محمد علیهما السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَصِيِّ الْأَوْصِيَاءِ وَإِمَامِ الْأَتْقِيَاءِ وَخَلْفِ أئِمَّةِ الدِّينِ وَالْحُجَّةِ عَلَى الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ كَمَا جَعَلْتَهُ نُورًا يَسْتَضِيءُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ فَبَشِّرْ بِالْجَزْبِ مِنْ تَوَابِكَ وَأَنْذِرْ بِاللَّيْلِ مِنْ عِقَابِكَ وَحَذِّرْ بِأَسْمِكَ وَذَكَرْ بِآيَاتِكَ وَأَحِلْ حلالَكَ وَحَرِّمْ حرامَكَ وَبَيِّنْ شَرَائِعَكَ وَفَرَائِضَكَ وَحُضِّ عَلَى عِبَادَتِكَ وَأَمْرِ بِطَاعَتِكَ وَنَهْيٍ عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ

مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَ دُرِّيَّةِ أَنْبِيَائِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ راوی این صلوات ابو محمد یمنی گفت که چون حضرت عسکری علیه السلام از ذکر صلوات بر پدرش فارغ شد و نوبت بر خود آن جناب رسید ساکت ماند عرض کردم که کیفیت صلوات بر باقی را بفرمایید فرمود اگر نه این بود که ذکر این از معالم دین است و خدا امر فرموده ما را که به اهلس برسانیم هر آینه دوست داشتم که ساکت مانم و لکن چون در مقام دین است بنویس

صلوات بر حسن بن علی بن محمد عليهم السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ الْبَرِّ التَّقِيِّ الصَّادِقِ الْوَفِيِّ الثَّوْرِ الْمُضِيِّ حَازِنِ عِلْمِكَ وَالْمُذَكَّرِ بِنَوْحِكَ وَوَلِيِّ أَمْرِكَ وَ خَلْفِ أَيْمَةِ الدِّينِ الْهُدَاهِ الرَّاشِدِينَ وَالْحُجَّةِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا فَصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَبِّ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَائِكَ وَحُجَجِكَ وَأَوْلَادِ رُسُلِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ

صلوات بر ولی الامر المنتظر عليه السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَوَلِيِّكَ وَابْنِ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ فَارَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَأَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرَّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيراً اللَّهُمَّ انصُرْهُ وَ انصُرْهُ بِه لِدِينِكَ وَ انصُرْهُ بِه أَوْلِيَاءَكَ وَأَوْلِيَاءَهُ وَ شَيْعَتَهُ وَ انصَارَهُ وَ اجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ اعِزَّهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَ طَاغٍ وَ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَ احْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ وَ عَنْ يَمِينِهِ وَ عَنْ شِمَالِهِ وَ احْرُسْهُ وَ امْنَعْهُ أَنْ يُوَصِّلَ إِلَيْهِ بِسُوءٍ وَ احْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَ آلَ رَسُولِكَ وَ أَظْهِرْ بِه الْعَدْلَ وَ أَيِّدْهُ بِالنُّصَيْرِ وَ انصُرْ نَاصِرِيهِ وَ اخذلْ خَازِلِيهِ وَ اقْصِمْ بِه جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَ اقْتُلْ بِه الْكُفَّارَ وَ الْمُنَافِقِينَ وَ جَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ حَيْثُ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا وَ بَرِّهَا وَ بَحْرِهَا وَ امْلَأْ بِه الْأَرْضَ عَدْلًا وَ أَظْهِرْ بِه دِينَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلَامُ وَ اجْعَلْنِي اللَّهُمَّ مِنْ انصَارِهِ وَ اعْوَانِهِ وَ اتِّبَاعِهِ وَ شَيْعَتِهِ وَ أَرِنِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ مَا يَأْمُلُونَ وَ فِي عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُونَ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ

خاتمه در بیان زیارت انبای عظام عليهم السلام و زیارت امامزادگان عالی مقام و زیارت قبور مؤمنین

اشاره

اسکنهم الله دار السلام و مشتمل است بر سه مطلب

مطلب اول در زیارت پیغمبران عظام عليهم السلام است

بدان که تکریم و تعظیم انبیا عليهم السلام عقلا و شرعا لازم است لا تُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَ زیارت ایشان راجح و پسندیده و علما تصریح فرموده‌اند به استحباب زیارت ایشان و عدد آن بزرگواران اگرچه خیلی بسیار است لیکن قبور معلومه ایشان بسیار کم است و قبور آنهایی که نقدا مستحضر هستیم از این قرار است حضرت آدم و حضرت نوح در مرقد منور حضرت امیر المؤمنین علیه السلام مدفونند و حضرت ابراهیم علیه السلام در قدس خلیل که در نزدیکی بیت المقدس است مدفون است و در جوار آن حضرت جناب ساره زوجه آن حضرت و جناب اسحاق و یعقوب و یوسف عليهم السلام مدفونند و حضرت اسماعیل علیه السلام و مادرش هاجر در مسجد الحرام در حجر مدفونند و در او است قبور انبیا عليهم السلام و از حضرت باقر علیه السلام منقول است که: ما بین رکن و مقام مملو است از قبور پیغمبران و از حضرت صادق علیه السلام مروی است که: ما بین رکن یمانی و حجر الاسود هفتاد پیغمبر مدفون است و در بیت المقدس قبور جمله‌ای از پیغمبران واقع است مانند حضرت داوود و سلیمان و غیرهما سلام الله عليهم اجمعین که در نزد اهل آنجا معروفند و قبر جناب زکریا علیه السلام در حلب معروف است و از برای جناب یونس علیه السلام در

شریعه کوفه بقعه و قبه‌ای است معروف و قبر حضرت هود و صالح در نجف اشرف مشهور و مرقد حضرت ذی الکفل در کنار شط فرات در نزدیکی کوفه به مسافت چند فرسخ معروف است و در شهر موصل است قبر جرجیس پیغمبر و در بیرون شهر قبر شیث هبه الله و در شوش قبر دانیال پیغمبر و در قبله مسجد برائا قبر جناب یوشع علیه السلام و غیر اینها سلام الله علیهم أجمعین و اما در باب کیفیت زیارت ایشان پس در اخبار زیارت مخصوصی برای ایشان به نظر نرسیده مگر زیارت حضرت آدم و نوح علیهما السلام که در باب زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام به شرح رفت لکن از روایت زیارت جامعه که ما آن را اول زیارات جامعه قرار دادیم ظاهر می‌شود که انبیا علیهم السلام نیز به آن زیارت کرده می‌شوند شاهد بر این آنکه شیخ جلیل محمد بن المشهدی در مزار و سید اجل علی بن طاووس در مصباح الزائر و غیر ایشان رضوان الله علیهم در آداب دخول کوفه همین زیارت شریفه را از برای مشهد حضرت یونس علیه السلام ذکر کرده‌اند و مظنون آن است که نقل ایشان زیارت مذکوره را از روی همان کلیت باشد که از خبر ظاهر می‌شود بهر حال اگر کسی آن زیارت جامعه را در مراقد شریفه انبیا علیهم السلام بخواند مناسب است و چون زیارت در سابق مذکور شد محتاج به نقل آن در اینجا نیستیم هر که خواهد به زیارت اول زیارات جامعه رجوع کند و از فیض عظیم آن خود را بهره‌مند نماید

مطلب دوم در زیارت امامزادگان عظام

زیارت امامزادگان عظام

و شاهزادگان عالی مقام که قبورشان محل فیوضات و برکات و موضع نزول رحمت و عنایت الاهی است و علمای اعلام تصریح فرموده‌اند به استحباب زیارت قبور ایشان و بحمد الله تعالی در غالب بلاد شیعه قبورشان موجود بلکه در قری و بریه و اطراف کوهها و دره‌ها پیوسته ملاذ درماندگان و ملجأ واماندگان و پناه مظلومین و موجب تسلی دل‌های پژمردگان بوده و خواهند بود تا یوم قیامت و از بسیاری از ایشان کرامات و خوارق عادات مشاهده شده لکن مستور نماند که امامزاده‌ای که انسان به اطمینان خاطر محض درک فیوضات و کشف کربات بار سفر بندد و شد رحال کند به سمت قبر شریفش باید دو مطلب را اول درست کرده آنگاه قصد مقصد کند اول جلالت قدر و عظمت شأن صاحب آن مرقد علاوه بر شرافت نسب آنچه از کتب احادیث و انساب و تواریخ معلوم شود دوم معلوم بودن قبر آن سید جلیل و صحت نسبت قبر به او و جمع بین این دو بسیار کم است و ما در کتاب هدیه الزائر به ذکر جمعی از ایشان اشاره نمودیم و در نفثه المصدور و منتهی الآمال اشاره به محسن بن حسین علیهما السلام نمودیم و چون این کتاب را گنجایش ذکر نیست اقتصار می‌کنیم به ذکر دو نفر از ایشان

اول سیده جلیله معظمه حضرت فاطمه بنت موسی بن جعفر علیهم السلام که به حضرت معصومه سلام الله علیها شهرت دارد

قبر شریفش در بلده طیه قم معروف و مشهور است و دارای قبه عالیه و ضریح و صحنهای متعدده و خدمه بسیار و موقوفات کثیره است و روشنی چشم اهل قم و معاذ و ملاذ عامه خلق است و در هر سال جماعت بسیار از بلاد بعیده شد رحال کنند و تعب سفر کشند به جهت درک فیوضات از زیارت آن معظمه و فضیلت و جلالت آن حضرت از اخبار بسیار ظاهر می‌شود شیخ صدوق به سند حسن کالصحیح از سعد بن سعد روایت کرده که: از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال نمود از فاطمه بنت موسی بن جعفر علیهم السلام فرمود که هر که او را زیارت کند از برای او است بهشت و به سند معتبر دیگر از فرزند آن حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که: هر که عمه مرا در قم زیارت کند پس از برای او است بهشت علامه مجلسی رحمه الله علیه از بعض کتب زیارات نقل کرده که علی بن ابراهیم از پدرش از سعد اشعری قمی از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده که آن

حضرت فرمود: ای سعد نزد شما قبری هست از ما سعد گفت گفتیم فدای تو شوم قبر فاطمه دختر امام موسی علیهما السلام را می‌فرمایی فرمود بلی مَنْ زَارَهَا عَارِفًا بِحَقِّهَا فَلَهُ الْجَنَّةُ هر که او را زیارت کند و حق او را بشناسد از برای او است بهشت چون به نزد قبر آن حضرت برسی نزد سرش رو به قبله بایست و سی و چهار مرتبه الله اکبر و سی و سه مرتبه شَبَّحَانَ اللَّهَ و سی و سه مرتبه الْحَمْدُ لِلَّهِ بگو: پس بگو: السَّلَامُ عَلَى آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى نُوحِ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَصِيَّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا سَبْطَى نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَ سَيِّدَى شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ وَقُوَّةَ عَيْنِ النَّاطِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ يَا قَرِيبَ الْعِلْمِ بَعِيدِ النَّبِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ الْبَارِ الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرَ الطَّاهِرِ الطُّهْرَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا الْمُتَّصِلِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ التَّقِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّاصِحِ الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَى الْوَصِيِّ مِنْ بَعْدِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى نُورِكَ وَسِرَاجِكَ وَوَلِيِّ وَلِيِّكَ وَوَصِيِّ وَوَصِيِّكَ وَحَجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ فَاطِمَةَ وَ خَدِجَةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُخْتَ وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمَّةَ وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ عَرَفَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ وَحَشَرْنَا فِي زُمْرَتِكُمْ وَأُورِدْنَا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ وَسَقَانَا بِكَأْسِ حَيْدِكُمْ مِنْ يَدِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ أَشْأَلُ اللَّهُ أَنْ يُرِيَنَا فِيكُمْ الشُّرُورَ وَالْفَرْجَ وَأَنْ يَجْمَعَنَا وَإِيَّاكُمْ فِي زُمْرَةِ حَيْدِكُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَنْ لَا يَسْلُبَنَا مَعْرِفَتَكُمْ إِنَّهُ وَلِيُّ قَدِيرٍ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِحُبِّكُمْ وَالتَّبَرُّءِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالتَّسْلِيمِ إِلَى اللَّهِ رَاضِيًا بِهِ غَيْرَ مُنْكَرٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ وَعَلَى يَقِينٍ مَا آتَى بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ رَاضٍ نَطْلُبُ بِذَلِكَ وَجْهَكَ يَا سَيِّدِي اللَّهُمَّ وَرِضَاكَ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ يَا فَاطِمَةَ اشْفَعِي لِي فِي الْجَنَّةِ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ شَأْنًا مِنَ الشَّأْنِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَخْتِمَ لِي بِالسَّعَادَةِ فَلَا تَسْلُبْ مِنِّي مَا أَنَا فِيهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا وَتَقَبَّلْهُ بِكَرَمِكَ وَعَزَّتْكَ وَبِرَحْمَتِكَ وَعَافِيَتِكَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمْ تَسْلِيمًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

دوم امامزاده لازم التعظیم جناب شاهزاده عبد العظیم

که نسب شریفش به چهار واسطه به سبط جلیل حضرت خیر الوری امام حسن مجتبی علیه السلام منتهی می‌شود بدین طریق عبد العظیم بن عبد الله بن علی بن الحسن بن زید بن الحسن بن علی بن ابی طالب علیهم السلام و قبر شریفش در ری معلوم و مشهور و ملاذ و معاذ عامه مخلوق است و علو مقام و جلالت شأن آن حضرت اظهر من الشمس است چه آن جناب به علاوه آنکه در دودمان حضرت خاتم النبیین صلی الله علیه و آله است از اکابر محدثین و اعظام علما و زهاد و عباد و صاحب ورع و تقوی است و از اصحاب حضرت جواد و حضرت هادی علیهما السلام است و نهایت توسل و انقطاع به خدمت ایشان داشته و احادیث بسیار از ایشان روایت کرده و او است صاحب کتاب خطب امیر المؤمنین علیه السلام و کتاب یوم و لیل و او است که دین خود را بر امام زمانش حضرت هادی علیه السلام عرض کرد و حضرت تصدیق او نمود و فرمود: يَا أَبَا الْقَاسِمِ هَذَا وَاللَّهِ دِينَ اللَّهِ الَّذِي ارْتَضَاهُ لِعِبَادِهِ فَأَثَبْتُ عَلَيْهِ تَبَّتْكَ اللَّهُ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَصاحب بن عباد رساله‌ای مختصره در احوال آن جناب نوشته که شیخ ما مرحوم ثقه الاسلام نوری در خاتمه مستدرک آن را نقل فرموده و در آنجا و در رجال شیخ نجاشی است که حضرت عبد العظیم از سلطان زمان خویش ترسید و گریخت و در شهرها گردش می‌کرد به عنوان آنکه قاصد و پیک است تا به ری آمد و مخفی شد در ساربانان و به روایت نجاشی در سردابی در خانه مردی از شیعیان در سکه الموالی و در آنجا عبادت خدا می‌کرد و روزها روزه می‌داشت و شبها به نماز می‌ایستاد و پنهان بیرون می‌آمد و زیارت می‌کرد قبری را که در مقابل قبر او است و راه در میان است و

می گفت این قبر مردی از فرزندان حضرت امام موسی علیه السلام است و پیوسته در آنجا می بود و یک و دو از شیعه خبر می شدند از احوال او تا آنکه اکثر مردم ری او را شناختند پس شخصی از شیعه حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله را در خواب دید که فرمود مردی از فرزندان مرا از سکه الموالی برخوردار خواهد داشت و مدفون خواهند کرد نزد درخت سیب در باغ عبد الجبار بن عبد الوهاب و اشاره فرموده به همان مکان که در آنجا مدفون شد پس آن شخص رفت که آن درخت و مکان را از صاحب باغ بخرد صاحب باغ گفت که از برای چه می خری این درخت و جای آن را آن شخص خواب خود را نقل کرده صاحب باغ گفت من نیز چنین خواب دیده ام و موضع این درخت را با جمیع باغ وقف کرده ام بر آن سید و سایر شیعیان که در آنجا مرده های خود را دفن کنند پس عبد العظیم بیمار شد و برحمت ایزدی واصل گشت چون او را برهنه کردند که غسل بدهند در جیش رقعته ای یافتند که در آنجا نسب شریف خود را نوشته بود که منم ابو القاسم عبد العظیم پسر عبد الله پسر علی پسر حسن پسر زید پسر امام حسن پسر علی بن ابی طالب علیهم السلام. و نیز صاحب بن عباد در وصف علم عبد العظیم گفته که روایت کرده ابو تراب رویانی که گفت شنیدم از ابو حماد رازی که می گفت: وارد شدم بر حضرت امام علی نقی علیه السلام در سر من رای پس سؤال کردم از آن حضرت جمله ای از مسائل حلال و حرام خود و جواب فرمود مسایل مرا پس زمانی که وداع کردم با آن حضرت برای بیرون آمدن از آنجا حضرت با من فرمود ای حماد هر گاه مشکل شد بر تو چیزی از امور دینت در ناحیه خود یعنی در بلد ری پس سؤال کن آن را از عبد العظیم بن عبد الله حسنی و سلام مرا به او برسان و محقق داماد در کتاب رواشح گفته که احادیث بسیار در فضیلت زیارت عبد العظیم روایت شده و وارد شده که هر که زیارت کند قبر او را بهشت بر او واجب شود و شیخ شهید ثانی رحمه الله علیه در حواشی خلاصه همین روایت را از بعض نسابین نقل فرموده و ابن بابویه و ابن قولویه به سند معتبر روایت کرده اند که: مردی از اهل ری به خدمت حضرت امام علی نقی علیه السلام رفت حضرت از او پرسید که کجا بودی عرض کرد که به زیارت امام حسین علیه السلام رفته بودم فرمود که اگر زیارت می کردی قبر عبد العظیم را که نزد شما است هر آینه مثل کسی بودی که زیارت امام حسین علیه السلام کرده باشد فقیر گوید که علما از برای آن بزرگوار زیارتی نقل نکردند مگر آنکه فخر المحققین آقا جمال الدین در مزار خود فرموده که زیارت آن حضرت به این نحو مناسب است **السَّلَامُ عَلَیْ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْ نُوحٍ نَبِیِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْ إِبْرَاهِیمَ خَلِیلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْ مُوسَى کَلِیمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْ عِیْسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا خَیْرَ خَلْقِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا صَفِیَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمَ النَّبِیِّینَ السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ عَلَیَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَصِیَّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا فَاطِمَةَ سَیِّدَةَ نَسَاءِ الْعَالَمِینَ السَّلَامُ عَلَیْکُمَا يَا سَبْطِی الرَّحْمَةَ وَ سَیِّدِی شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ سَیِّدِ الْعَابِدِینَ وَقُوَّةَ عَیْنِ النَّاطِرِینَ السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ بَاقِرِ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِیِّ السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ الْبَیَّارِ الْأَمِینِ السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرِ الطَّهْرِ السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا عَلِیَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا الْمُتَرْضَى السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ التَّقِیَّ السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّصِیحِ الْأَمِینِ السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ السَّلَامُ عَلَیْکَ عَلَیَّ الْوَصِیِّ مِنْ بَعْدِهِ اللَّهُمَّ صِلْ عَلَیْ نُورِکَ وَ سِرَّاجِکَ وَ وِلَیِّ وَ وِیِّکَ وَ وَصِیِّ وَ وَصِیِّکَ وَ حُجَّجِکَ عَلَی خَلْقِکَ السَّلَامُ عَلَیْکَ أَیُّهَا السَّیِّدُ الزَّکِیُّ وَ الطَّاهِرُ الصَّفِیُّ السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا ابْنَ السَّادَةِ الْأَطْهَارِ السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا ابْنَ الْمُضِیْطَفِیْنَ الْأَخِیَارِ السَّلَامُ عَلَیْ رَسُولِ اللَّهِ وَ عَلَی ذُرِّیَّتِهِ رَسُولِ اللَّهِ وَ رَحْمَتِهِ اللَّهُ وَ بَرَکَاتِهِ السَّلَامُ عَلَی الْعَبْدِ الصَّالِحِ الْمُطِيعِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِأَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ ابْنَ السَّبْطِ الْمُتَّجِبِ الْمُجْتَبِی السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا مَنْ بَزِیَارَتِهِ ثَوَابُ زِیَارَةِ سَیِّدِ الشُّهَدَاءِ یُرْتَجَى السَّلَامُ عَلَیْکَ عَرَفَ اللَّهُ بَیْنَنا وَ بَیْنَکُمْ فِی الْجَنَّةِ وَ حَشَرْنَا فِی زُمرَتِکُمْ وَ أوردْنَا حَوْضَ نَبِیِّکُمْ وَ سَقَانَا بِکَاسِ جَدِّکُمْ مِنْ یَدِ عَلِیِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْکُمْ أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ یُرِینَا فِیکُمْ السُّرُورَ وَ الْفَرَجَ وَ أَنْ یَجْمَعَنَا وَ یَأِکُمْ فِی زُمرَةٍ جَدِّکُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ أَنْ لَا یَسْلُبَنَا مَعْرِفَتِکُمْ إِنَّهُ وَ لَیِّ قَدِیرٌ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِحُبِّکُمْ وَ الْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِکُمْ وَ التَّسْلِیمِ إِلَى اللَّهِ رَاضِیاً بِهِ غَیْرَ مُنْکِرٍ وَ لَا مُشْتَكِرٍ وَ عَلَی یَقِینِ مَا أَتَى بِهِ مُحَمَّدٌ نَطْلُبُ بِذَلِکَ وَجْهَکَ يَا سَیِّدِی اللَّهُمَّ وَ رِضَاکَ وَ الدَّارَ الْآخِرَةَ يَا سَیِّدِی وَ ابْنَ سَیِّدِی اشْفَعْ لِی فِی الْجَنَّةِ فَإِنَّ لَکَ عِنْدَ اللَّهِ شَأناً مِنَ الشَّأْنِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ أَنْ**

تَخْتَمَ لِي بِالسَّعَادَةِ فَلَا تَسْلُبْ مِنِّي مَا أَنَا فِيهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا وَتَقَبَّلْ بِكَرَمِكَ وَعِزَّتِكَ وَبِرَحْمَتِكَ وَعَافِيَتِكَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس محقق مذکور فرموده که در بعضی اخبار مذکور است که امامزاده عبد العظیم در اوقات توقف در ری از منزل پنهان بیرون می‌آمد و قبری که در مقابل قبر او است و راه در میان است زیارت می‌کرد و می‌فرمود که این قبر مردی از اولاد موسی بن جعفر علیهما السلام است و الحال قبری در آنجا است که به امامزاده حمزه فرزند امام موسی علیه السلام منسوب است و ظاهر آن است که همان قبری باشد که امامزاده عبد العظیم زیارت آن می‌نمود این شاء الله او را نیز زیارت باید نمود و همین زیارت را می‌توان خواند و فقره السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ و فقره بعد از آن را نباید خواند انتهی مخفی نماند که در صحن امامزاده حمزه قبر شیخ جلیل سعید قدوة المفسرین جمال الدین ابو الفتوح حسین بن علی خزاعی رحمه الله علیه صاحب تفسیر معروف است باید آن جناب را زیارت نمود و همچنین از زیارت جناب شیخ صدوق رئیس المحدثین معروف به ابن بابویه که در نزدیکی بلد شاهزاده عبد العظیم است غفلت نباید نمود

مطلب سوم در زیارت قبور مؤمنین رضی الله عنهم أجمعین است

شیخ ثقه جلیل القدر جعفر بن قولویه قمی از عمرو بن عثمان رازی روایت کرده که گفت شنیدم از حضرت ابو الحسن امام موسی بن جعفر علیهما السلام که می‌فرمود: هر که قادر نباشد بر زیارت ما پس زیارت کند صلحای از موالیان ما را تا نوشته شود برای او ثواب زیارت ما و کسی که قادر نباشد بر صله و نیکی به ما پس صله و نیکی کند با صالحان موالیان ما تا از برای او نوشته شود ثواب صله و نیکی به ما و نیز به سند صحیح روایت کرده از محمد بن احمد بن یحیی الاشعری که گفت: من در فید که اسم منزلی است در طریق مکه با علی بن بلال روانه شدیم سر قبر محمد بن اسماعیل بن بزیع پس علی بن بلال برای من گفت که صاحب این قبر برای من روایت کرد از حضرت امام رضا علیه السلام که فرمودند هر که بیاید به نزد قبر برادر مؤمن خود و دست بر قبر گذارد و هفت مرتبه بخواند سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ رَا اِیْمَنُ گردد در روز فزع اکبر یعنی از ترس بزرگ روز قیامت و در روایت دیگر مثل همین را نقل کرده مگر آنکه دارد و رو به قبله کند فقیر گوید که این ایمن بودن که حدیث دلالت بر آن دارد ممکن است که از برای خواننده باشد چنانچه ظاهر حدیث است و محتمل است که از برای صاحب قبر باشد چنانچه تایید می‌کند آن را حدیثی که بعد از این از سید بن طاووس نقل می‌شود و نیز در کامل الزیارة به سند معتبر منقول است که: عبد الرحمن بن ابی عبد الله به حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که چگونه بگذارم دست خود را بر قبور مسلمین پس حضرت به دست خود اشاره به زمین فرمود و دست را به زمین گذاشت و خود مقابل قبله بودند و نیز به سند صحیح منقول است که: عبد الله بن سنان به حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که چگونه سلام باید کرد بر اهل قبور فرمود که می‌گویی: السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُسْلِمِينَ أَنْتُمْ لَنَا فَرَطٌ وَ نَحْنُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لِأَحْقُونَ و از حضرت امام حسین علیه السلام روایت شده که: هر که داخل قبرستان شود و بگوید: اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الْأَرْوَاحِ الْفَائِيَةِ وَ الْأَجْسَادِ الْبَالِيَةِ وَ الْعِظَامِ النَّخِرَةِ الَّتِي خَرَجَتْ مِنَ الدُّنْيَا وَ هِيَ بِكَ مُؤْمِنَةٌ أَدْخِلْ عَلَيْهِمْ رَوْحًا مِنْكَ وَ سَلَامًا مِنِّي بنویسد حق تعالی از برای او حسنات به عدد خلق از زمان آدم تا قیام قیامت و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که: هر که داخل قبرستان شود و بگوید: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنْ أَهْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَا أَهْلَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ اغْفِرْ لِمَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَحْسِرْنَا فِي زُمْرِهِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيَّ وَ لِي اللَّهُ حَقَّ سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى ثَوَابُ پَنجاه سال عبادت برای او بنویسد و گناه پَنجاه ساله را از او و پدر و مادرش محو گرداند و در روایت دیگر وارد شده که: بهتر سخنی که در قبرستان بگویی چون از آنجا بگذری آن است که بایستی و بگویی: اللَّهُمَّ وَلَهُمْ مَا تَوَلَّوْا وَ أَحْسِرْهُمْ مَعَ مَنْ أَحْبَبُوا و سید بن طاووس در مصباح الزائر گفته که چون قصد کنی زیارت مؤمنین را سزاوار است که روز پنجشنبه باشد و اگر نه هر وقت که خواستی و کیفیت زیارت ایشان

چنین است که رو به قبله کنی و بگذاری دست خود را بر قبر و بگویی اللَّهُمَّ ارْحَمْ غُرْبَتَهُ وَصَلِّ وَحَدِّتَهُ وَآنِسْ وَحَشَّتَهُ وَآمِنْ رَوْعَتَهُ وَأَسْكِنْ إِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً يَسْتَعْنِي بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ وَالْحِفْهُ بِمَنْ كَانَ يَتَوَلَّاهُ پس می‌خوانی سوره اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ رَا هفت مرتبه و روایت شده در صفت زیارتشان و ثواب او حدیث دیگری از فضیل که گفت هر که بخواند سوره اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ رَا هفت مرتبه نزد قبر مؤمنی حق تعالی ملکی به سوی قبر او فرستد که عبادت کند خدا را نزد قبر او و بنویسد حق تعالی از برای میت ثواب این عمل ملک را پس چون از قبرش مبعوث شود به هیچ هولی از احوال قیامت نگذرد مگر آنکه حق تعالی بگرداند آن هول را از او به سبب آن ملک تا خدا او را داخل بهشت گرداند و با هفت مرتبه اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ سوره حمد و دو سوره قُلْ أَعُوذُ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ و آیه الکرسی را هر یک سه مرتبه بخواند و نیز روایت شده در صفت زیارت آنها روایت دیگری از محمد بن مسلم که گفت به خدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که مردگان را زیارت بکنیم فرمود بلی گفتم آیا آنها می‌دانند که ما به زیارت آنها رفته‌ایم فرمود بلی قسم به خدا می‌دانند و شاد می‌شوند و انس می‌گیرند به شما عرض کردم که چه بگوییم وقتی که به زیارت ایشان برویم فرمود بگو: اللَّهُمَّ جِافِ الْأَرْضِ عَنْ جُوبِهِمْ وَصَاعِدِ إِلَيْكَ أَرْوَاحَهُمْ وَلَقِّهِمْ مِنْكَ رِضْوَانًا وَأَسْكِنْ إِلَيْهِمْ مِنْ رَحْمَتِكَ مَا تَصِلُ بِهِ وَحَدِّتَهُمْ وَتُونِسُ بِهِ وَحَشَّتَهُمْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس سید فرموده و در وقتی که بوده باشی بین قبرهای مؤمنین بخوان یازده مرتبه قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ رَا و هدیه کن آن را از برای ایشان به تحقیق که روایت شده که حق تعالی به عدد مردگان ثواب می‌دهد و در کامل الزیارة از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که فرمود: مردگان را چون پیش از طلوع آفتاب زیارت کنید می‌شنوند و جواب می‌دهند شما را و اگر بعد از طلوع آفتاب زیارت کنید می‌شنوند و جواب نمی‌دهند و در دعوات راوندی حدیثی مروی است از حضرت رسول صلی الله علیه و آله در کراهت زیارت اموات در شب چنانچه فرمود به حضرت ابی ذر و لَا تَزُرُّهُمْ أَحْيَانًا بِاللَّيْلِ و در مجموعه شیخ شهید از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که: هیچ کس نمی‌گوید نزد قبر میتی سه مرتبه اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ لَا تُعَذِّبَ هَذَا الْمَيِّتَ مگر آنکه خداوند تعالی دور گرداند از او عذاب را در روز قیامت از جامع الاخبار نقل است که: بعضی از صحابه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده که آن حضرت فرمود هدیه بفرستید برای مردگان خود پس گفتیم که چیست هدیه مرده‌ها فرمود صدقه و دعا و فرمود ارواح مؤمنین می‌آیند هر جمعه به آسمان دنیا مقابل خانه‌ها و منزلهای خود و فریاد می‌کنند هر یک از ایشان به آواز حزین با گریه ای اهل من و اولاد من ای پدر من و مادر من و خویشان من مهربانی کنید بر ما به آنچه بود در دست ما و عذاب و حساب او بر ما است و نفعش برای غیر ما و هر یک فریاد می‌کنند خویشان خود را مهربانی کنید ما را به درهمی یا به قرص نانی یا به جامه‌ای که خداوند بپوشاند شما را از جامه بهشت پس گریست رسول خدا صلی الله علیه و آله و گریه کردیم ما و آن جناب از زیادی گریستن قدرت بر سخن گفتن نداشت پس فرمود اینها برادران دینی شما هستند که خاک پوسیده شده‌اند بعد از سرور و نعمت پس ندا می‌کنند به عذاب و هلاکت بر جانهای خود و می‌گویند ای بر ما اگر انفاق می‌کردیم آنچه را که در دست ما بود در طاعت و رضای خداوند محتاج نبودیم به سوی شما پس برمی‌گردند با حسرت و پشیمانی و فریاد می‌کنند زود بفرستید صدقه مردگان را و ایضا از آن جناب روایت کرده که فرمود: هر صدقه که برای مرده داده می‌شود می‌گیرد آن را ملکی در طبقی نور که درخشان است شعاع آن و می‌رسد به هفت آسمان پس می‌ایستد بر لب قبر و فریاد می‌کند السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الْقُبُورِ اهل شما فرستادند این هدیه را به سوی شما پس آن را می‌گیرد و داخل در قبر خود می‌کند و به آن خوابگاهش فراخ می‌شود پس فرمود آگاه باشید هر کس مهربانی کند مرده را به صدقه پس برای او است نزد خداوند از اجر مانند احد و می‌باشد روز قیامت در سایه عرش خدا روزی که نیست سایه جز سایه عرش خدا زنده و مرده نجات می‌یابند به این صدقه و حکایت شده که امیر خراسان را در خواب دیدند که می‌گفت بفرستید برای من آنچه را که می‌اندازید برای سگان خود که من محتاجم به آن و بدان که زیارت قبور مؤمنین ثواب بسیار دارد و علاوه فواید عظیمه بر آن مترتب است باعث عبرت و آگاهی و زهد و بی‌میلی به دنیا و رغبت در آخرت می‌شود و در وقت اندوه بسیار و شادی بسیار باید به

قبرستان رفت پس عاقل آن است که در قبرستان عبرت بگیرد از اموات تا حلاوت دنیا از دلش بیرون رود و شاهد کالای دنیوی در کامش تلخ شود و تفکر کند در فنای دنیا و تقلب احوال آن و به خاطر بیاورد که او نیز عنقریب مثل ایشان خواهد گشت و دستش از عمل کوتاه و باعث عبرت دیگران شود و لقد أجاد الشیخ النظامی فی قوله زنده دلی در صف افسردگان رفت به همسایگی مردگان حرف فنا خواند ز هر لوح پاک روح بقا جست ز هر روح پاک کارشناسی پی تفتیش حال کرد از او بر سر راهی سؤال کین همه از زنده رمیدن چرا است رخت سوی مرده کشیدن چرا است گفت پلیدان به مغاک اندرند پاک نهادان ته خاک اندرند مرده دلانند به روی زمین بهر چه با مرده شوم همنشین همدمی مرده دهد مردگی صحبت افسرده دل افسردگی زیر گل آنانکه پراکنده‌اند گرچه به تن مرده به دل زنده‌اند مرده دلی بود مرا پیش از این بسته هر چون و چرا پیش از این زنده شدم از نظر پاکشان آب حیات است مرا خاکشان روی آنه اَوْحَى اللَّهُ تَعَالَى إِلَى عَيْسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا عَيْسَى هَبْ لِي مِنْ عَيْنِكَ الدُّمُوعَ وَمِنْ قَلْبِكَ الْخُشُوعَ وَ اكْجُلْ عَيْنَيْكَ بِمِيلِ الْحُزْنِ إِذَا ضَحِكَ الْبَطَالُونَ وَ قُمْ عَلَى قُبُورِ الْأَمْوَاتِ فَنادِهِمْ بِالصَّوْتِ الرَّفِيعِ لَعَلَّكَ تَأْخُذُ مَوْعِظَتَكَ مِنْهُمْ وَقُلْ إِنِّي لَأَحِقُّ بِهِمْ فِي اللَّاحِقِينَ تمام شد آنچه مقدر شده بود ثبت آن در این کتاب شریف در عشیه یکشنبه دهم ذی القعدة الحرام سنه یکهزار و سیصد و چهل و چهار شب ولادت با سعادت حضرت ثامن الائمه مولانا ابو الحسن الرضا صلوات الله علیه و چون در این روز کاغذ فوت مادرم به من رسید از برادران ایمانی که از این کتاب منتفع می‌گردند التماس دعا و زیارت دارم برای آن مرحومه مغفوره و برای خودم و والدین در حیات و ممات وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ أَوْلَا وَ آخِرًا وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ

ملحقات مفاتیح الجنان

مقدمه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى چنین گوید این گنهکار روسیاه عباس قمی عفا الله عنه بعد از آنکه بعون الله تعالی کتاب مفاتیح الجنان را تألیف نمودم و در اقطار منتشر گشت به خاطر رسید که در طبع دوم آن بر آن زیاد کنم دعای وداعی برای ماه رمضان و خطبه روز عید فطر و زیارت جامعه ائمه المؤمنین و دعای اللهم إني زرت هذا الإمام که در عقب زیارات خوانده می‌شود و زیارت وداعی که هر یک از ائمه علیهم السلام را به آن وداع کنند و رقعہ که برای حاجت می‌نویسند و دعایی که در غیبت امام عصر عجل الله فرجه باید خوانده شود و آداب زیارت به نیابت به واسطه کثرت حاجت به اینها لکن دیدم هرگاه این کار را کنم فتح بابی شود برای تصرف در کتاب مفاتیح و بسا شود بعضی از فضولان بعد از این در آن کتاب بعضی از ادعیه دیگر بیفزایند یا از آن کم کنند و به اسم مفاتیح الجنان در میان مردم رواج دهند چنانکه در مفتاح الجنان مشاهده می‌شود لا- جرم کتاب را بهمان حال خود گذاشتم و این هشت مطلب را بعد از تمام شدن مفاتیح ملحق به آن نمودم و به لعنت خداوند قهار و نفرین رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمه اطهار علیهم السلام واگذار و حواله نمودم کسی را که در مفاتیح تصرف کند اینک شروع کنیم به ذکر آن هشت مطلب

اول دعای وداع ماه مبارک رمضان است

شیخ کلینی رضوان الله علیه در کتاب کافی روایت کرده از ابو بصیر از حضرت صادق علیه السلام: این دعا را برای وداع ماه رمضان اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ وَ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ وَ قَدْ تَصَيَّرَمَ فَاسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ كَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ إِنْ كَانَ بَقِيَ عَلَيَّ ذَنْبٌ لَمْ تَغْفِرْهُ لِي أَوْ تُرِيدَ أَنْ تُعَذِّبَنِي عَلَيْهِ أَوْ تُقَابِسَنِي بِهِ أَنْ لَا يَطْلُعَ فَجْرٌ هَيْدِهِ اللَّيْلَةُ أَوْ يَتَصَيَّرَمَ هَذَا الشَّهْرُ إِلَّا- وَ قَدْ غَفَرْتَهُ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِمَحَامِدِكَ كُلِّهَا أَوْلَاهَا وَ آخِرُهَا مَا قُلْتَ لِنَفْسِكَ مِنْهَا وَ مَا قَالَ الْخَلَائِقُ

الْحَامِدُونَ الْمُجْتَهِدُونَ الْمَعْدُودُونَ [الْمُعَدُّونَ الْمُؤَفَّرُونَ] الْمُؤَثِّرُونَ ذِكْرَكَ وَالشُّكْرَ لَكَ الَّذِي أَعْتَمْتَهُمْ عَلَىٰ آدَاءِ حَقِّكَ مِنْ أَضْيَافِ خَلْقِكَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالنَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَأَضْيَافِ النَّاطِقِينَ وَالْمَسْبُوحِينَ لَكَ مِنْ جَمِيعِ الْعَالَمِينَ عَلَىٰ أَنَّكَ بَلَّغْتَنَا شَهْرَ رَمَضَانَ وَعَلَيْنَا مِنْ نِعْمِكَ وَعِنْدَنَا مِنْ قِسْمِكَ وَإِحْسَانِكَ وَتَظَاهِرِ امْتِنَانِكَ فَبِذَلِكَ لَكَ مُنْتَهَى الْحَمْدِ الْخَالِدِ الدَّائِمِ الرَّائِدِ الْمُخَلَّدِ السَّرْمَدِ الَّذِي لَا يَنْفَدُ طَوْلُ الْأَبَدِ جَلَّ تَنَاوُكَ أَعْتَمْنَا عَلَيْهِ حَتَّى قَضَيْتَ عَنَّا صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ مِنْ صَلَاةٍ وَمَا كَانَ مِنَّا فِيهِ مِنْ بَرٍّ أَوْ شُكْرٍ أَوْ ذِكْرِ اللَّهِ فَمَقْبَلُهُ مِنَّا بِأَحْسَنِ قَبُولِكَ وَتَجَاوُزِكَ وَعَفْوِكَ وَصِفْحِكَ وَغُفْرَانِكَ وَحَقِيقَةِ رِضْوَانِكَ حَتَّى تُظْفَرْنَا [تُظْفَرْنَا] فِيهِ بِكُلِّ خَيْرٍ مَطْلُوبٍ وَجَزِيلٍ عَطَاءٍ مُوْهُوبٍ وَتَوْقِينًا فِيهِ مِنْ كُلِّ مَرْهُوبٍ أَوْ بَلَاءٍ مَجْلُوبٍ أَوْ ذَنْبٍ مَكْسُوبٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظِيمِ مَا سَأَلْتُكَ بِهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ كَرِيمِ أَسْمَائِكَ وَجَمِيلِ ثَنَاتِكَ وَخَاصَّةِ دُعَائِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ شَهْرَنَا هَذَا أَكْثَمَ شَهْرٍ رَمَضَانَ مَرَّةً عَلَيْنَا مِنْذُ أَنْزَلْتَنَا إِلَى الدُّنْيَا بَرَكَهً فِي عِضْمَةِ دِينِي وَخِلَاصِ نَفْسِي وَقَضَاءِ حَوَائِجِي وَتَشْفَعِي فِي مَسَائِلِي وَتَمَامِ النِّعْمَةِ عَلَيَّ وَصِرْفِ الشُّؤْمِ عَلَيَّ وَلِبَاسِ الْعَافِيَةِ لِي فِيهِ وَأَنْ تَجْعَلَنِي بِرَحْمَتِكَ مِمَّنْ خَرَتْ [خَرَتْ] اِدَّخَرَتْ لَهُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا لَهُ خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ فِي أَكْثَمِ الْأَجْرِ وَكَرَامِ الذُّخْرِ وَحُسْنِ الشُّكْرِ وَطَوْلِ الْعُمْرِ وَدَوَامِ الْيُسْرِ اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ وَطَوْلِكَ وَعَفْوِكَ وَنِعْمَاتِكَ وَجَلَالِكَ وَقَدِيمِ إِحْسَانِكَ وَامْتِنَانِكَ أَنْ لَا تَجْعَلَهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا لِشَهْرِ رَمَضَانَ حَتَّى تُبَلِّغَنَا مِنْ قَابِلٍ عَلَيَّ أَحْسَنَ حَالٍ وَتُعَرِّفَنِي هِلَالَهُ مَعَ النَّاطِقِينَ إِلَيْهِ وَالْمُعْتَرِفِينَ لَهُ فِي أَعْفَى عَافِيَتِكَ وَأَنْعَمِ نِعْمَتِكَ وَأَوْسَعِ رَحْمَتِكَ وَأَجْزَلِ قِسْمِكَ يَا رَبِّي الَّذِي لَيْسَ لِي رَبٌّ غَيْرُهُ لَا يَكُونُ هَذَا الْوَدَاعَ مِنِّي لَهُ وَدَاعَ فَنَاءٍ وَلَا آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِلْقَاءِ حَتَّى تُرَبِّينَهُ مِنْ قَابِلٍ فِي أَوْسَعِ النِّعَمِ وَأَفْضَلِ الرَّجَاءِ وَأَنَا لَكَ عَلَى أَحْسَنِ الْوَفَاءِ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ اسْمِعْ دُعَائِي وَارْحَمْ تَضَرُّعِي وَتَذَلُّلِي لَكَ وَاسْتِكَانَتِي وَتَوَكُّلِي عَلَيْكَ وَأَنَا لَكَ مُسَلِّمٌ لَا أَرْجُو نَجَاحًا وَلَا مُعَافَاةً وَلَا تَشْرِيفًا وَلَا تَبْلِيغًا إِلَّا بِكَ وَمِنْكَ وَآمِنٌ عَلَيَّ جَلَّ تَنَاوُكَ وَتَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ بِتَبْلِيغِي شَهْرَ رَمَضَانَ وَأَنَا مُعَافَى مِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمَحْذُورٍ وَمِنْ جَمِيعِ الْبُؤَاتِقِ الْحَمِيدِ لِلَّهِ الَّذِي أَعَانَنَا عَلَى صِيَامِ هَذَا الشَّهْرِ وَقِيَامِهِ حَتَّى بَلَّغَنِي آخِرَ لَيْلَتِهِ مِنْهُ

دوم خطبه روز عید فطر است

که امام جماعت بعد از به جا آوردن نماز عید می‌خواند و آن به نحوی که شیخ صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل فرموده چنین است: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ لَا نُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا نَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْعَفُورُ كَذَلِكَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُمَسِّكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ ارْحَمْنَا بِرَحْمَتِكَ وَأَعْمَمْنَا بِمَغْفِرَتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا مَقْنُوطَ مِنْ رَحْمَتِهِ لَا مَحْلُوطَ مِنْ نِعْمَتِهِ وَلَا مَيُوسِسَ مِنْ رُوحِهِ وَلَا مَسْتَنْكِفَ [مَسْتَنْكِفٌ] عَنْ عِبَادَتِهِ [الَّذِي بِكَلِمَتِهِ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ السَّنْعُ وَاسْتَفْرَّتْ الْأَرْضُ الْمَهَادُ وَثَبَّتَ الْجِبَالُ الرُّوَاسِي وَجَرَّتِ الرِّيَاحُ اللَّوَاتِحُ وَسَارَ فِي جَوْ السَّمَاءِ السَّحَابُ وَقَامَتْ عَلَى حُدُودِهَا الْبِحَارُ وَهُوَ إِلَهٌ لَهَا وَقَاهِرٌ يَذِلُّ لَهُ الْمُتَعَزِّزُونَ وَيَتَضَاءَلُ لَهُ الْمُتَكَبِّرُونَ وَ يَدِينُ لَهُ طُوعًا وَكَرْهًا الْعَالَمُونَ نَحْمَدُهُ كَمَا حَمَدَ نَفْسُهُ وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَعْفِزُهُ وَنَسْتَهْدِيهِ وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ يَعْلَمُ مَا تُخْفِي النُّفُوسُ وَمَا تُجْنُ الْبِحَارُ وَمَا تَوَارَى مِنْهُ ظُلْمَةٌ وَلَا تَعِيبُ عَنْهُ غَائِبَةٌ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ مِنْ شَجَرَةٍ وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلْمَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَلَا رَطْبٌ وَلَا رِيبٌ وَلَا يَأْبَسُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ وَيَعْلَمُ مَا يَعْمَلُ الْعَامِلُونَ وَأَيُّ مَجْرَى يَجْرُونَ وَإِلَى أَيُّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ وَنَسْتَهْدِي اللَّهُ بِالْهَدَى وَنَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَنَبِيُّهُ وَرَسُولُهُ إِلَى خَلْقِهِ وَأَمِينُهُ عَلَيَّ وَحْيِهِ وَأَنَّ قَدْ بَلَغَ رِسَالَتِ رَبِّي وَ جَاهَدَ فِي اللَّهِ الْعَائِدِينَ عَنْهُ الْعَادِلِينَ بِهِ وَعَبَدَ اللَّهَ حَتَّى آتَاهُ الْيَقِينُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ [وَسَلَّمَ] أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ الَّذِي لَا تَبْرُحُ مِنْهُ نِعْمَةٌ وَلَا تَنْفَدُ مِنْهُ رَحْمَةٌ وَلَا يَسْتَعِينُ الْعِبَادَ عَنْهُ وَلَا يَجْزِي أُنْعَمَهُ الْأَعْمَالُ الَّذِي رَغَبَ فِي التَّقْوَى وَزَهَدَ فِي الدُّنْيَا وَحَذَرَ الْمَعَاصِي وَ

تَعَزَّزَ بِالْبَقَاءِ وَ ذَلَّلَ خَلْقَهُ بِالْمَوْتِ وَ الْفَنَاءِ وَ الْمَوْتَ غَايَةَ الْمَخْلُوقِينَ وَ سَبِيلَ الْعَالَمِينَ وَ مَعْقُودَ بِنَوَاصِي الْبَاقِينَ لَا يُعْجِزُهُ إِبَاقُ الْهَارِبِينَ وَ عِنْدَ حُلُولِهِ يَأْسِرُ أَهْلَ الْهُوَى يَهْدِمُ كُلَّ لَمَذَّةٍ وَ يَزِيلُ كُلَّ نِعْمَةٍ وَ يَقْطَعُ كُلَّ بَهْجَةٍ وَ الدُّنْيَا دَارٌ كَتَبَ اللَّهُ لَهَا الْفَنَاءَ وَ لِأَهْلِهَا مِنْهَا الْجَلَاءَ فَأَكْثَرُهُمْ يَنْوِي بَقَاءَهَا وَ يُعْظِمُ بِنَاءَهَا وَ هِيَ حُلُوهُ حَضْرَةٍ قَدْ عَجَلَتْ لِلطَّالِبِ وَ التَّبَسُّتَ بِقَلْبِ النَّاطِرِ وَ يُضْنِي ذُو [تَضْنِي ذَا] التَّرْوَةَ الضَّعِيفَ وَ يَجْتَوِيهَا [يَجْتَوِيهَا] الْخَائِفُ الْوَجَلُ فَازْتَحَلُّوا مِنْهَا بِرَحْمَتِكُمْ اللَّهُ بِأَحْسَنِ مَا بَحَضَرَتْكُمْ وَ لَا تَطْلُبُوا مِنْهَا أَكْثَرَ مِنَ الْقَلِيلِ وَ لَا تَسْأَلُوا مِنْهَا فَوْقَ الْكِفَافِ وَ ارْضُوا مِنْهَا بِالْيَسِيرِ وَ لَا تَمُدَّنْ أَعْيُنَكُمْ مِنْهَا إِلَى مَا مُتَّعَ الْمُتْرَفُونَ بِهِ وَ اسْتَهَيُّوا بِهَا وَ لَا تُوطِّنُوهَا وَ اضْرَبُوا بِأَنْفُسِكُمْ فِيهَا وَ إِيَّاكُمْ وَ التَّنَعُّمَ وَ التَّلَهَّى وَ الْفَاكِهَاتِ فَإِنَّ فِي ذَلِكَ غَفْلَةً وَ اغْتِرَارًا أَلَا إِنَّ الدُّنْيَا قَدْ تَنَكَّرَتْ وَ أَذْبَرَتْ وَ اخْلَوَتْ وَ أَذْنَتْ بِوَدَاعِ أَلَا وَ إِنَّ الْأَخْرَجَةَ قَدْ رَحَلَتْ فَأَقْبَلَتْ وَ أَشْرَفَتْ وَ أَذْنَتْ بِاطْلَاعِ أَلَا وَ إِنَّ الْمَضْمَارَ الْيَوْمَ وَ السَّبَاقَ غَدًا أَلَا وَ إِنَّ السُّبْقَةَ الْجَنَّةَ وَ الْغَايَةَ النَّارَ أَلَا أَفَلَا تَأْتِبُ مِنْ حَطِيئَتِهِ قَبْلَ يَوْمِ مَبِيتِهِ أَلَا عَامِلٌ لِنَفْسِهِ قَبْلَ يَوْمِ بُوسِهِ وَ فَقْرِهِ جَعَلْنَا اللَّهُ وَ إِيَّاكُمْ مِمَّنْ يَخَافُهُ وَ يَرْجُو ثَوَابَهُ أَلَا إِنَّ هَذَا الْيَوْمَ يَوْمٌ جَعَلَهُ اللَّهُ لَكُمْ عِيدًا وَ جَعَلَكَ لَهُ أَهْلًا فَادْكُرُوا اللَّهَ يَذْكُرْكُمْ وَ ادْعُوهُ يَسْتَجِبْ لَكُمْ وَ ادْعُوا فِطْرَتَكُمْ فَإِنَّهَا سُنَّةُ نَبِيِّكُمْ وَ فَرِيضَةٌ وَاجِبَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَلْيُؤَدِّهَا كُلُّ امْرِئٍ مِنْكُمْ عَنْ نَفْسِهِ وَ عَنْ عِيَالِهِ كُلِّهِمْ ذَكَرَهُمْ وَ أَنْتَاهُمْ وَ صَغِيرَهُمْ وَ كَبِيرَهُمْ وَ حُرَّهُمْ وَ مَمْلُوكَهُمْ عَنْ كُلِّ إِنْسَانٍ مِنْهُمْ صَاعًا مِنْ بُرٍّ أَوْ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ وَ أَطِيعُوا اللَّهَ فِيمَا فَرَضَ عَلَيْكُمْ وَ أَمْرَكُمْ بِهِ مِنْ إِقَامِ الصَّلَاةِ وَ إِيْتَاءِ الزَّكَاةِ وَ حِجِّ الْبَيْتِ وَ صَوْمِ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَ النَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ الْإِحْسَانِ إِلَى نَسَائِكُمْ وَ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَ أَطِيعُوا اللَّهَ فِيمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ مِنْ قَذْفِ الْمُحْصَنَةِ وَ إِيْتَانِ الْفَاحِشَةِ وَ شُرْبِ الْخَمْرِ وَ بَخْسِ الْمِكْيَالِ وَ نَقْصِ الْمِيزَانِ وَ شَهَادَةِ الزُّورِ وَ الْفِرَارِ مِنَ الرَّحْفِ عَصَمَنَا اللَّهُ وَ إِيَّاكُمْ بِالتَّقْوَى وَ جَعَلَ الْأَخْرَجَةَ خَيْرًا لَنَا وَ لَكُمْ مِنَ الْأُولَى إِنَّ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ وَ أَتْلَعَ مَوْعِظَةُ الْمُتَّقِينَ كِتَابُ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ پس می نشیند اندکی بعد از فراغ از خطبه مانند کسی که تعجیل داشته باشد پس برمی خیزد و خطبه دوم را می خواند و آن همان خطبه‌ای است که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در روز جمعه بعد از نشستن و برخاستن از خطبه اول می خواندند و آن خطبه چنین است: الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَ نَسْتَعِينُهُ وَ نُؤْمِنُ بِهِ وَ نَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَ نَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَ سَلَامُهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ مَغْفِرَتُهُ وَ رِضْوَانُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ نَبِيِّكَ صَلَاةً نَامِيَةً زَاكِيَةً تَرْفَعُ بِهَا دَرَجَتَهُ وَ تُبَيِّنُ بِهَا فَضْلَهُ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ بَارِكْ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ عَذِّبْ كَفْرَةَ أَهْلِ الْكِتَابِ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِكَ وَ يَجْحَدُونَ آيَاتِكَ وَ يَكْذِبُونَ رُسُلَكَ اللَّهُمَّ خَالِفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ وَ أَلْتِ الرُّعَيْبَ فِي قُلُوبِهِمْ وَ أَنْزِلْ عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَ أَنْزِلْ عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَ نِقْمَتَكَ وَ بَأْسَكَ الَّذِي لَا تَزُدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ اللَّهُمَّ انصُرْ جُيُوشَ الْمُسْلِمِينَ وَ سَرَايَاهُمْ وَ مَرَابِطِهِمْ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُسْلِمَاتِ اللَّهُمَّ اجْعَلِ التَّقْوَى زَادَهُمْ وَ الْإِيمَانَ وَ الْحِكْمَةَ فِي قُلُوبِهِمْ وَ أَوْزِعُهُمْ أَنْ يَشْكُرُوا نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ وَ أَنْ يُوفُوا بِعَهْدِكَ الَّذِي عَاهَدْتَهُمْ عَلَيْهِ إِلَهَ الْحَقِّ وَ خَالِقِ الْخَلْقِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِمَنْ تَوَفَّى مِنْ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُسْلِمَاتِ وَ لِمَنْ هُوَ لِاحِقٌ بِهِمْ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْهُمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَ الْإِحْسَانِ وَ إِيْتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَ يَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَ الْمُنْكَرِ وَ الْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ اذْكُرُوا اللَّهَ يَذْكُرْكُمْ فَإِنَّهُ ذَاكِرٌ لِمَنْ ذَكَرَهُ وَ اسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ رَحْمَتِهِ وَ فَضْلِهِ فَإِنَّهُ لَا يَخِيبُ عَلَيْهِ دَاعٍ دَعَاهُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ

سوم زیارت جامعه ائمه المؤمنین است

که هر امامی را در هر وقت از شهور و ایام به آن زیارت می توان کرد و این زیارت را سید بن طاووس در مصباح الزائر از ائمه علیهم السلام روایت کرده با مقدماتی از دعاء و نماز در وقت رفتن به سفر زیارت پس فرموده چون خواستی غسل زیارت کنی بگو در وقتی که غسل می کنی: بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ اغْتَسِلْ عَنِّي دَرَنَ الدُّنُوبِ وَ وَسِخَ الْعُيُوبِ وَ

طَهَّرْنِي بِمَاءِ التَّوْبَةِ وَ أَلْبِسْنِي رِدَاءَ الْعِصْمَةِ وَ أَيْدِي بِلُطْفٍ مِنْكَ يُوَفِّقُنِي لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ پس هر گاه نزدیک در حرم مطهر شدی بگو: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَقَفَنِي لِقَصْدِ وَجْهِهِ وَ زِيَارَةَ حُجَّتِهِ وَ أَوْرَدَنِي حَرَمَهُ وَ لَمْ يَخْشِنِي حِطِّي مِنْ زِيَارَةِ قَبْرِهِ وَ النَّزُولِ بِعَفْوِهِ مُعَيَّبِهِ وَ سَاحَةِ تُوْبَتِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَسْمِنِي بِحَرَمَانٍ مَا أَمَلْتُهُ وَ لَا صَرَفَ عَنِّي مَا رَجَوْتُهُ وَ لَا قَطَعَ رَجَائِي فِيمَا تَوَقَّعْتُهُ بَلْ أَلْبَسْنِي عِرَافِيَّتَهُ وَ أَفَادَنِي نِعْمَتَهُ وَ آتَانِي كِرَامَتَهُ پس هر گاه وارد حرم شدی بایست برابر ضریح مقدس و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَنَّمَهُ الْمُؤْمِنِينَ وَ سَادَةَ الْمُتَّقِينَ وَ كِبَرَاءَ الصَّالِحِينَ وَ أَمْرَاءَ الصَّالِحِينَ وَ قَادَةَ الْمُحْسِنِينَ وَ أَعْلَامَ الْمُهْتَدِينَ وَ أَنْوَارَ الْعَارِفِينَ وَ وَرَثَةَ الْأَنْبِيَاءِ وَ صَفْوَةَ الْأَوْصِيَاءِ وَ شُمُوسَ الْأَتْقِيَاءِ وَ بِيَدُورَ الْخُلَفَاءِ وَ عِبَادَ الرَّحْمَنِ وَ شُرَكَاءَ الْقُرْآنِ وَ مَنْهَجَ الْإِيمَانِ وَ مَعَادِنَ الْحَقَائِقِ وَ شَفَعَاءَ الْخَلَائِقِ وَ رَحِمَهُ اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَبْوَابُ اللَّهِ وَ مَفَاتِيحُ رَحْمَتِهِ وَ مَقَالِيدُ مَغْفِرَتِهِ وَ سَحَابٌ رِضْوَانِهِ وَ مَصَابِيحُ جَنَانِهِ وَ حَمَلَةٌ فُوقَانِهِ وَ خَزَانَةٌ عِلْمِهِ وَ حَفْظَةٌ سِرِّهِ وَ مَهْبِطٌ وَحْيِهِ وَ عِنْدَكُمْ أَمَانَاتُ التَّوْبَةِ وَ وَدَائِعُ الرَّسَالَةِ أَنْتُمْ أَمْنَاةُ اللَّهِ وَ أَحِبَّاءُ اللَّهِ وَ عِبَادَةُ اللَّهِ وَ أَنْصَارُ تَوْحِيدِهِ وَ أَرْكَانُ تَمْجِيدِهِ وَ دُعَاةُهُ إِلَى كُتُبِهِ وَ حَرْسِيَّةُ خَلَاتِقِهِ وَ حَفْظَةٌ وَدَائِعِهِ لَا يَشِيبُكُمْ نَبَأُ الْمَلَائِكَةِ فِي الْإِخْلَاصِ وَ الْخُشُوعِ وَ لَا يَصَادُكُمْ ذُو الْإِتِهَالِ وَ خُضُوعِ أَنْتُمْ لَكُمْ الْقُلُوبُ الَّتِي تَوَلَّى اللَّهُ رِيَاضَتَهَا بِالْخَوْفِ وَ الرَّجَاءِ وَ جَعَلَهَا أَوْعِيَّةً لِلشُّكْرِ وَ الشَّانِ وَ آمَنَهَا مِنْ عَوَارِضِ الْعَفْوَهِ وَ صِفَائِهَا مِنْ سُوءِ إِسْوَاغِ الْفِتْرِه بَلْ يَتَقَرَّبُ أَهْلُ السَّمَاءِ بِحُبُّكُمْ وَ بِالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَ تَوَاتُرِ الْبُكَاءِ عَلَى مُصَابِكُمْ وَ الْإِسْتِغْفَارِ لِشَيْعَتِكُمْ وَ مُحِبِّيكُمْ فَأَنَا أَشْهَدُ اللَّهُ خَالِقِي وَ أَشْهَدُ مَلَائِكَتَهُ وَ أَنْبِيَاءَهُ وَ أَشْهَدُكُمْ يَا مَوَالِيَّ أَنْتُمْ بِلَوْلَايَتِكُمْ إِبُولَايَتِكُمْ مُعْتَقِدٌ لِإِمَامِيَّتِكُمْ مُقَرَّرٌ بِخِلَافِيَّتِكُمْ عَارِفٌ بِمَنْزِلَتِكُمْ مُوقِفٌ بَعْضِيَّتِكُمْ خَاضِعٌ لَوْلَايَتِكُمْ [لَوْلَايَتِكُمْ مُتَقَرَّبٌ إِلَى اللَّهِ بِحُبُّكُمْ وَ بِالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ عَالِمٌ بِأَنَّ اللَّهَ قَدْ طَهَّرَكُمْ مِنَ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَّنَ وَ مِنْ كُلِّ رِيْبَةٍ وَ نَجَاسَةٍ وَ دَنِيْبَةٍ وَ رَجَاسَةٍ وَ مَنَحَكُمْ رَايَةَ الْحَقِّ الَّتِي مِنْ تَقَدَّمَهَا ضَلَّ وَ مَنْ تَأَخَّرَ عَنْهَا زَلَّ وَ فَرَضَ طَاعَتَكُمْ عَلَى كُلِّ أَسْوَدٍ وَ أَيْبُضٍ وَ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ قَدْ وَفَيْتُمْ بِعَهْدِ اللَّهِ وَ ذِمَّتِهِ وَ بِكُلِّ مَا اشْتَرَطَ [اشْتَرَطَهُ عَلَيْكُمْ فِي كِتَابِهِ وَ دَعَاكُمْ إِلَى سَبِيلِهِ وَ أَنْفَذْتُمْ طَاقَتَكُمْ فِي مَرْضَاتِهِ وَ حَمَلْتُمْ الْخَلَائِقَ عَلَى مَنَهِاجِ التَّوْبَةِ وَ مَسَالِكِ الرِّسَالَةِ وَ سَرَّوْتُمْ فِيهِ بِسَيْرَةِ الْأَنْبِيَاءِ وَ مَذَاهِبِ الْأَوْصِيَاءِ فَلَمْ يُطْعَمْ لَكُمْ أَمْرٌ وَ لَمْ تُضْعَ إِلَيْكُمْ أُذُنٌ فَصَلَّوَاتُ اللَّهِ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَ أَجْسَادِكُمْ پس خود را به قبر منور می چسبانی و می گوئی: يَا أَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا حُجَّةَ اللَّهِ لَقَدْ أَرْضَعْتَ بِنْدِي الْإِيمَانَ وَ فُطِمْتَ بِنُورِ الْإِسْلَامِ وَ غُذِّيتَ بِبِرِّدِ الْيَقِينِ وَ أُلْبِسْتَ حُلَّ الْعِصْمَةِ وَ اصْطِطِفِيَّتَ وَ وَرَثَتَ عِلْمِ الْكِتَابِ وَ لَقِّنْتَ فَضْلَ الْخِطَابِ وَ أَوْضَحَ بِمَكَانِكَ مَعَارِفَ التَّنْزِيلِ وَ غَوَّامِضَ التَّأْوِيلِ وَ سَلِّمْتَ إِلَيْكَ رَايَةَ الْحَقِّ وَ كَلَّفْتَ هِدَايَةَ الْخَلْقِ وَ نَبَذَ إِلَيْكَ عَهْدَ الْإِمَامَةِ وَ أَلْزَمْتَ حِفْظَ الشَّرِيعَةِ وَ أَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِشَرَائِطِ الْوَصِيَّةِ وَ قَضَيْتَ مَا لَزِمَكَ مِنْ حِدِّ الطَّاعَةِ وَ نَهَضْتَ بِأَعْبَاءِ الْإِمَامَةِ وَ اخْتَدَيْتَ مِثَالَ التَّوْبَةِ فِي الصَّبْرِ وَ الاجْتِنَادِ وَ النَّصِيحَةِ لِلْعِبَادِ وَ كَطَمِ الْغَيْظِ وَ الْعَفْوِ عَنِ النَّاسِ وَ عَزَمْتَ عَلَى الْعَدْلِ فِي الْبِرِّيَّةِ وَ النَّصْفَةِ فِي الْقَضِيَّةِ وَ وَكَّدْتَ الْحُجَجَ عَلَى الْأُمَّةِ بِالذَّلَائِلِ الصَّادِقَةِ وَ الشَّرِيعَةِ النَّاطِقَةِ وَ دَعَوْتَ إِلَى اللَّهِ بِالْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ فَمَنْعْتَ مِنْ تَقْوِيمِ الرِّبْعِ وَ سَدِّ التُّلْمِ وَ إِصْلَاحِ الْفَاسِدِ وَ كَسْرِ الْمَعَانِدِ وَ إِحْيَاءِ السُّنَنِ وَ إِمَاتَةِ الْبِدْعِ حَتَّى فَارَقْتَ الدُّنْيَا وَ أَنْتَ شَهِيدٌ وَ لَقِيْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ أَنْتَ حَمِيدٌ صَلَّوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ تَتَرَادَفُ وَ تَزِيدُ بَعْدَ بَرِّهِ بِرُوحِ طَرَفِ بَايِنِ پاي مبارک و بگو: يَا سَادَتِي يَا آلَ رَسُولِ اللَّهِ إِنْ بِيكُمْ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ جَلَّ وَ عَلَا بِالْخِلَافِ عَلَى الَّذِينَ غَدَرُوا بِكُمْ وَ نَكَّوْا بِيَعْتَكُمْ وَ جَحَدُوا وَ لَايَتَكُمْ وَ أَنْكَرُوا مَنْزِلَتَكُمْ وَ خَلَعُوا رِبْقَةَ طَاعَتِكُمْ وَ هَجَرُوا أَسْبَابَ مَوَدَّتِكُمْ وَ تَقَرَّبُوا إِلَى فِرَاعِنِهِمْ بِالْبِرَاءَةِ مِنْكُمْ وَ الْإِبْرَازِ عَنْكُمْ وَ مَنَعُواكُمْ مِنْ إِقَامَةِ الْحُدُودِ وَ اسْتِيصَالِ الْجُحُودِ وَ شَعْبِ الصَّدْعِ وَ لَمْ الشَّعْبِ وَ سَيِّدِ الْخَلْلِ وَ تَنْقِيفِ الْأَوْدِ وَ إِمْضَاءِ الْأَحْكَامِ وَ تَهْدِيْبِ الْإِسْلَامِ وَ قَمْعِ الْأَثَامِ وَ أَزْهَجُوا عَلَيْكُمْ نَفْعَ الْحُرُوبِ وَ الْفِتَنِ وَ أَنْحَوْا عَلَيْكُمْ سِيُوفَ الْأَحْقَادِ وَ هَتَكُوا مِنْكُمْ الشُّتُورَ وَ ابْتِيَاعُوا بِخُمْسِيَّتِكُمْ الْخُمُورَ وَ صَيَّرُوا صِيَدَاتِ الْمَسَاكِينِ إِلَى الْمُضْجِحِينَ وَ السَّاحِرِينَ وَ ذَلِكَ بِمَا طَرَقَتْ لَهُمُ الْفَسَادَةُ الْغَوَاةُ وَ الْحَسِيْدَةُ الْبُغَاةُ أَهْلُ النَّكْثِ وَ الْعُدْرِ وَ الْخِلَافِ وَ الْمَكْرِ وَ الْقُلُوبِ الْمُنْتَبَهَةِ مِنْ قَدْرِ الشُّوكِ وَ الْأَجْسَادِ الْمُسْحَنَةِ مِنْ دَرَنِ الْكُفْرِ الَّذِينَ أَضْبُوا عَلَى النَّفَاقِ وَ أَكْثَبُوا عَلَى عِلَاقِ الشَّقَاقِ فَلَمَّا مَضَى الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اخْتَطَفُوا الْعِرَّةَ وَ انْتَهَزُوا الْفُرْصَةَ وَ انْتَهَكُوا الْحُرْمَةَ وَ غَادَرُوا عَلَى فِرَاشِ الْوَفَاءِ وَ أَسْبَرَعُوا لِنَقْضِ الْبَيْعَةِ وَ مُخَالَفَةِ الْمَوَاتِقِ الْمُؤَكَّدَةِ وَ خِيَانَةِ الْأَمَانَةِ الْمَعْرُوضَةِ عَلَى الْجِبَالِ الرَّاسِيَةِ وَ أَبَتْ أَنْ تَحْمِلَهَا وَ حَمَلَهَا الْإِنْسَانُ الظُّلُومُ الْجَهُولُ ذُو الشَّقَاقِ وَ الْعِرَّةُ بِالْأَثَامِ الْمُؤَلِّمَةُ وَ الْأَنْفَهُ عَنِ الْإِنْتِقَادِ لِحَمِيدِ الْعَاقِبَةِ فَحَسِرَ سَفْلَةُ الْأَعْرَابِ وَ بَقَايَا الْأَحْرَابِ

إِلَى دَارِ الثُّبُوءِ وَالرَّسَالَةِ وَمَهِيضِ الْوُحْيِ وَالْمَلَائِكَةِ وَمُسْتَقَرِّ سُلْطَانِ الْوِلَايَةِ وَمَعْدِنِ الْوَصِيَّةِ وَالْخِلَافَةِ وَالْإِمَامِيَّةِ حَتَّى نَقُضُوا عَهْدَ الْمُضِيطَفَى فِي أَحْيِهِ عِلْمَ الْهُدَى وَالْمُبَيِّنِ طَرِيقِ النَّجَاةِ مِنْ طُرُقِ الرَّذَى وَجَرَّحُوا كَبِدَ خَيْرِ الْوَرَى فِي ظُلْمِ ابْتِنَةِ وَاضْطِهَادِ حَرَبِيَّتِهِ وَ اهْتِضَامِ عَزِيْرَتِهِ بَضْعَهُ لَحْمِهِ وَفِلْدَهُ كَبِدِهِ وَخَذَلُوا بَعْلَهَا وَصَيَّرُوا قَدْرَهُ وَاسْتَحَلُّوا مَحَارِمَهُ وَقَطَعُوا رَحْمَهُ وَأَنْكَرُوا أُخُوْتَهُ وَهَجَرُوا مَوَدَّتَهُ وَنَقَضُوا طَاعَتَهُ وَجَحَدُوا وِلَايَتَهُ وَأَطْمَعُوا [أَطْعَمُوا] الْعَبِيدَ فِي خِلَافَتِهِ وَقَادُوهُ إِلَى يَتَعْتَهُمْ مُضِلَّتَهُ سِيُوفَهَا مُفْدَعَةً [مُشْرَعَةً] أَسْتَنَّتَهَا وَهُوَ سَاخِطُ الْقَلْبِ هَائِجُ الْغَضِبِ شَدِيدُ الصَّبْرِ كَاظِمُ الْغَيْظِ يَدْعُوْنَهُ إِلَى يَتَعْتَهُمُ الَّتِي عَمَّ شَوْمُهَا الْإِسْلَامَ وَزَرَعَتْ فِي قُلُوبِ أَهْلِهَا الْأَثَامَ وَ عَقَّتْ [وَعَنْفَتْ] سِلْمَانَهَا وَطَرَدَتْ مَقْدَادَهَا وَنَفَتْ جُنْدُوبَهَا وَفَتَقَتْ بَطْنَ عَمَارِيهَا وَحَرَفَتْ الْقُرْآنَ وَبَدَلَتْ الْأَحْكَامَ وَغَيَّرَتْ الْمَقَامَ وَ أَبَاحَتْ الْخُمْسَ لِلطَّلَاقِ وَسَلَطَتْ أَوْلَادَ اللُّعْنَاءِ عَلَى الْقُرُوجِ وَالدَّمَاءِ وَخَلَطَتْ الْحَلَالَ بِالْحَرَامِ وَاسْتَخَفَّتْ بِالْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ وَهَدَمَتْ الْكُفْيَةَ وَاعَارَتْ عَلَى دَارِ الْهَجْرَةِ يَوْمَ الْحَرَّةِ وَأَبْرَزَتْ بِنَاتِ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ لِلنِّكَالِ وَالسُّورَةَ [وَالسُّوءَةَ] وَأَلْبَسَتْ تَهْنَنَ ثُوبِ الْعَارِ وَ الْفِضَّةَ يَحِيَّ وَرَخَّصَتْ لِأَهْلِ الشُّبُهَةِ فِي قَتْلِ أَهْلِ بَيْتِ الصُّفُوَّةِ وَإِبَادَةِ نَسِيلِهِ وَاسْتِيصَالَ شَافِيَتِهِ وَسَبِي حَرَمِهِ وَقَتْلِ أَنْصَارِهِ وَكَثِيرِ مَنَابِرِهِ وَ قَلْبِ مَفْخَرِهِ وَإِخْفَاءِ دِينِهِ وَقَطْعِ ذِكْرِهِ يَا مَوَالِي فَلَوْ عَايَنْتُمْ الْمُضِيطَفَى وَسَيَّهَامِ الْأُمَّةِ مُعْرِفَةَ فِي أَكْبَادِكُمْ وَرِمَاحُهُمْ مُشْرَعَةً فِي نُحُورِكُمْ وَ سِيُوفَهَا مَوْلَعَةً [مَوْلَعِيَةً] فِي دِمَائِكُمْ يَشْفِي أُنْبَاءَ الْعَوَاهِرِ غَلِيْلَ الْفِسْقِ مِنْ وَرَعِكُمْ وَغَيْظِ الْكُفْرِ مِنْ إِيْمَانِكُمْ وَأَنْتُمْ بَيْنَ صَرِيحِ فِي الْمَحْرَابِ قَدْ فَلَقَ السَّيْفَ هَامَتَهُ وَشَهِدَ فَوْقَ الْجَنَازَةِ قَدْ شَكَّتْ أَكْفَانُهُ بِالسَّهَامِ [شَبَّكَتْ بِالسَّهَامِ أَكْفَانُهُ وَقَتِيلَ بِالْعَرَاءِ قَدْ رُفِعَ فَوْقَ الْقَنَاءِ رَأْسُهُ وَمَكْبَلٌ فِي السَّجْنِ قَدْ رُضَّتْ بِالْحَدِيدِ أَعْضَاؤُهُ وَمَسْمُومٌ قَدْ قَطَعَتْ [قَطَعَتْ] بِجُرْعِ السَّمِّ أَمْعَاؤُهُ وَشَمْلَكٌ [شَمْلَكٌ] عِبَادِي تُفْنِيهِمُ الْعَبِيدُ وَأُنْبَاءُ الْعَبِيدِ فَهَيْلُ الْمِحْنِ يَا سَادَتِي إِلَّا الَّتِي لَزِمْتُمْ وَالْمَصَائِبُ إِلَّا الَّتِي عَمَّتْكُمْ وَالْفَجَائِعُ إِلَّا الَّتِي خَصَّتْكُمْ وَالْقَوَارِعُ إِلَّا الَّتِي طَرَقَتْكُمْ صِلَمَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتِهِ بَعْدَ قَبْرِ مَنْوَرِ بَبُوسِ وَبُكُو: يَا بَابِي أَنْتُمْ يَا آلَ الْمُضِيطَفَى إِنَّا لَا نَمْلِكُ إِلَّا- أَنْ نَطُوفَ حَوْلَ مَشَاهِدِكُمْ وَنُعْزِي فِيهَا أَرْوَاحَكُمْ عَلَى هَيْدِهِ الْمَصَائِبِ الْعَظِيمَةِ الْحَالَةَ بِفَنَائِكُمْ وَالرِّزَايَا الْجَلِيلَةَ النَّازِلَةَ بِسَاحَتِكُمْ الَّتِي أَثْبَتَتْ فِي قُلُوبِ شَتِيْعَتِكُمْ الْقُرُوجَ وَأَوْرَثَتْ أَكْبَادَهُمُ الْجُرُوجَ وَزَرَعَتْ فِي صُدُورِهِمُ الْغَصَصَ فَنَحْنُ نَشْهَدُ اللَّهُ أَنَا قَدْ شَارَكْنَا أَوْلِيَاءَكُمْ وَأَنْصَارَكُمْ الْمُتَقَدِّمِينَ فِي إِرَاقِهِ دِمَاءِ النَّاكِثِينَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ وَقَتْلَهُ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ سَيِّدِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ كَرْبَلَاءَ بِالنِّيَّاتِ وَالْقُلُوبِ وَالتَّأْسُفِ عَلَى فَوْتِ تِلْكَ الْمَوَاقِفِ الَّتِي حَضَرُوا لِيُضْرَبَكُمْ وَعَلَيْكُمْ مِنَ السَّلَامِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ بَعْدَ قَبْرِ شَرِيفِ رَا بَيْنِ خُودِ وَقَبْلِهِ قَرَارِ بَدِهِ وَبُكُو: اللَّهُمَّ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الَّتِي صَيَّرَ عَنْهَا الْعَالَمَ مُكُونًا مَبْرُوءًا عَلَيْهَا مَفْطُورًا تَحْتَ ظِلِّ الْعُظْمَةِ فَتَطَقَتْ شَوَاهِدُ صُنْعِكَ فِيهِ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُكُونُهُ وَبَارئُهُ وَقَاطِرُهُ ابْتَدَعَتْهُ لَا مِنْ شَيْءٍ وَلَا عَلَى شَيْءٍ وَلَا فِي شَيْءٍ وَلَا لِوَحْشِيهِ دَخَلَتْ عَلَيْكَ إِذْ لَا غَيْرُكَ وَلَا حَاجَةَ بَدَتْ لَكَ فِي تَكْوِينِهِ وَلَا لاسْتِيْعَانِهِ مِنْكَ عَلَى الْخَلْقِ [مَا تَخَلَّقَ بَعْدَهُ بَلْ أَنْشَأْتَهُ لِيَكُونَ دَلِيلًا عَلَيْكَ بِأَنَّكَ بَائِنٌ مِنَ الصُّنْعِ فَلَا يُطِيقُ الْمُنْصِفُ لِعَقْلِهِ إِنْكَارَكَ وَالْمُؤَسُّومُ بِصِحَّةِ الْمَعْرِفَةِ جُحُودَكَ أَسْأَلُكَ بِشَرَفِ الْإِخْلَاصِ فِي تَوْحِيدِكَ وَحُزْمَةِ التَّلَقُّ بِكِتَابِكَ وَأَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى آدَمَ بِدِيْعِ فِطْرَتِكَ وَبِكْرِ حُجَّتِكَ وَلِسَانِ قُدْرَتِكَ وَالْخَلِيفَةِ فِي بَسِيْطِيْنِكَ وَعَلَى مُحَمَّدٍ الْخَالِصِ مِنْ صَفْوَتِكَ وَالْفَاحِصِ عَنْ مَعْرِفَتِكَ وَالْغَائِصِ الْمَأْمُونِ عَلَى مَكْنُونِ سَرِيْرَتِكَ بِمَا أَوْلَيْتَهُ مِنْ نِعْمَتِكَ بِمَعُونَتِكَ وَعَلَى مَنْ بَيْنَهُمَا مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُكْرَمِينَ وَالْأَوْصِيَاءِ وَالصِّدِّيقِينَ وَأَنْ تَهْبِي لِيَامَمِي هَيْدًا بِسِ بَهْلُوى روى خود را بر ضريح مبارک بگذار و بگو: اللَّهُمَّ بِمَحَلِّ هَذَا السَّيِّدِ مِنْ طَاعَتِكَ وَبِمَنْزِلَتِهِ عِنْدَكَ لَا تُمَتِّنِي فُجَاءَةً وَلَا تَحْرِمْنِي تَوْبِيَةً وَارْزُقْنِي الْوَرَعَ عَنْ مَحَارِمِكَ دِينًا وَدُنْيَا وَاشْغَلْنِي بِالْآخِرَةِ عَنْ طَلَبِ الْأُولَى وَوَفَّقْنِي لِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى وَجَنِّبْنِي اتِّبَاعَ الْهَوَى وَالْإِغْتِرَارَ بِالْأَبَاطِيلِ وَالْمُنَى اللَّهُمَّ اجْعَلِ السَّدَادَ فِي قَوْلِي وَالصَّوَابَ فِي فِعْلِي وَالصِّدْقَ وَالْوَفَاءَ فِي ضَمَانِي وَوَعْدِي وَالْحِفْظَ وَالْإِيْنَانَ مَقْرُونِينَ بِعَهْدِي وَوَعْدِي وَالْبِرَّ وَالْإِحْسَانَ مِنْ شَأْنِي وَخَلْقِي وَاجْعَلِ السَّلَامَةَ لِي شَامِلَةً وَالْعَافِيَةَ بِي مُجِيطَةً مُلْتَفَةً وَلَطِيفَ صُنْعِكَ وَعَوْنَكَ مَضْرُوفًا إِلَيَّ وَحُسْنَ تَوْفِيقِكَ وَيُسْرِكَ مَوْفُورًا عَلَيَّ وَأَخِيْنِي يَا رَبِّ سَعِيدًا وَتَوْفِيِي شَهِيدًا وَطَهَّرْنِي لِلْمَوْتِ وَمَا بَعْدَهُ اللَّهُمَّ وَاجْعَلِ الصِّحَّةَ وَالنُّورَ فِي سِيَجِي وَبَصِيْرِي وَالْجِدَّةَ وَالْحَيْرِي فِي طُرُقِي وَالْهُدَى وَالْبَصِيْرَةَ فِي دِيْنِي وَمَذْهَبِي وَالْمِيْرَانَ أَبَدًا نَصَبَ عَيْنِي وَالذِّكْرَ وَالْمَوْعِظَةَ شِعَارِي وَدِيَارِي وَالْفِكْرَةَ وَالْعِبْرَةَ أَنْسِي وَعِمَادِي وَمَكْنَ الْيَقِيْنِ فِي قَلْبِي وَاجْعَلْهُ أَوْثَقَ الْأَشْيَاءِ فِي نَفْسِي وَاعْلِبْنِي عَلَى رَأْيِي وَعَزْمِي وَ

اجْعَلِ الْإِرْشَادَ فِي عَمَلِي وَالتَّشْلِيمَ لِأَمْرِكَ مَهَادِي وَسِنْدِي وَالرِّضَا بِقَضَائِكَ وَقَدْرِكَ أَقْصَى عَزْمِي وَنَهَائِي وَأَبْعَدَ هَمِّي وَغَايَتِي حَتَّى لَا أَتَقَى أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ بَدِينِي وَلَا أَطْلُبُ بِهِ غَيْرَ آخِرَتِي وَلَا أَسْتَدْعِي مِنْهُ إِطْرَائِي وَمَدْحِي وَاجْعَلْ خَيْرَ الْعَوَاقِبِ عَاقِبَتِي وَخَيْرَ الْمَصَائِرِ مَصِيرِي وَانْعَمَ الْعَيْشَ عَيْشِي وَأَفْضَلَ الْهُدَى هُدَايَ وَأَوْفَرَ الْحُطُوطِ حَظِّي وَأَجْزَلَ الْأَقْسَامِ قِسْمِي وَنَصِيبِي وَكُنْ لِي يَا رَبِّ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَلِيًّا وَإِلَى كُلِّ خَيْرٍ دَلِيلًا وَقَائِدًا وَمِنْ كُلِّ بَاغٍ وَحَسُودٍ ظَهِيرًا وَمَانِعًا لِلَّهِمَّ بِكَ اعْتِدَادِي وَعَضِيمَتِي وَتَقْنِي وَتَوْفِيقِي وَحَوْلِي وَقُوَّتِي وَلَكَ مَحْيَايَ وَمَمَاتِي وَفِي قَبْضَتِكَ سُكُونِي وَحَرَكَتِي وَإِنْ بَعُرَتْكَ الْوُثْقَى اسْتَمْسَاكِي وَوُضِلَّتِي وَعَلَيْكَ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا اعْتِمَادِي وَتَوَكُّلِي وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ وَمَسِّ سِقَرِ نَجَاتِي وَخِلَاصَتِي وَفِي دَارِ أَمْنِكَ وَكَرَامَتِكَ مَثْوَايَ وَمُنْقَلِبِي وَعَلَى أَيْدِي سَادَتِي وَمَوَالِي آلِ الْمُصْطَفَى فَوْزِي وَفَرَجِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَاغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَتِي وَمَا وَلَدْنَا وَأَهْلِ بَيْتِي وَجِيرَانِي وَلِكُلِّ مَنْ قَلَّدَنِي يَدًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ إِنَّكَ ذُو فَضْلِ عَظِيمٍ [وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ]

چهارم دعایی است با مضامین عالی که بعد از زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام خوانده می‌شود

و این دعا را سید بن طاووس در مصباح الزائر بعد از زیارت جامعه مذکوره نقل فرموده و آن دعای شریف این است: اللَّهُمَّ إِنِّي زُرْتُ هَذَا الْإِمَامَ مُقِرًّا بِإِمَامَتِهِ مُعْتَقِدًا لِفُرُوضِ طَاعَتِهِ فَقَصَدْتُ مَشْهَدَهُ بِذُنُوبِي وَعُيُوبِي وَمُوبِقَاتِ آثَامِي وَكَثْرَةِ سَيِّئَاتِي وَخَطَايَايَ وَمَا تَعْرِفُهُ مِنِّي مُسْتَجِيرًا بِعَفْوِكَ مُسْتَعِيدًا بِحِلْمِكَ رَاجِيًا رَحْمَتِكَ لِاجْتِنَاءِ إِلَيَّ رُكْبَتِكَ عَائِدًا بِرَأْفَتِكَ مُسْتَشْفِعًا بِوَلِيَّتِكَ وَابْنِ أَوْلِيَائِكَ وَصَفِيَّتِكَ وَابْنِ أَصْفِيَائِكَ وَأَمِيَّتِكَ وَابْنِ أَمَنَاتِكَ وَخَلِيفَتِكَ وَابْنِ خُلَفَائِكَ الَّذِينَ جَعَلْتَهُمُ الْوَسِيلَةَ إِلَيَّ إِلَى رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَالذَّرِيعَةَ إِلَيَّ رَأْفَتِكَ وَغُفْرَانِكَ اللَّهُمَّ وَأَوَّلُ حَاجَتِي إِلَيْكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي عَلَى كَثْرَتِهَا وَأَنْ تَعْصِمَ مِنِّي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي وَتَطَهِّرَ دِينِي مِمَّا يُدْنِسُهُ وَيَسْتَيْسِئُهُ وَيُزْرِي بِهِ وَتَحْمِيَهُ مِنَ الرَّيْبِ وَالشَّكِّ وَالْمَسَادِ وَالشُّرُوكِ وَتَجَبِّتِي عَلَى طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَذُرِّيَّتِهِ النَّجِيَاءِ السَّعِيدَاءِ صِلْ لِمَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَتِكَ وَسِلَامِكَ وَبَرَكَاتِكَ وَتُحْسِنِي مَا أَحْسِنْتَنِي عَلَى طَاعَتِهِمْ وَتَمِيتْنِي إِذَا أَمَتْنِي عَلَى طَاعَتِهِمْ وَأَنْ لَا تَمُحُو مِنْ قَلْبِي مَوَدَّتَهُمْ وَمَحَبَّتَهُمْ وَبُغْضَ أَعْدَائِهِمْ وَمُرَافَقَةَ أَوْلِيَائِهِمْ وَبِرَّهُمْ وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ أَنْ تَقْبَلَ ذَلِكَ مِنِّي وَتُحَبِّبَ إِلَيَّ عِبَادَتَكَ وَالْمُؤَاطَبَةَ عَلَيْهِا وَتَشْطِنِي لَهَا وَتُبْغِضَ إِلَيَّ مَعَاصِيكَ وَمَحَارِمَكَ وَتَدْفَعْنِي عَنْهَا وَتُجَبِّتِي التَّقْصِيرَ فِي صِلَوَاتِي وَالِاسْتِيْهَانَةَ بِهَا وَالسَّرَاحِيَّ عَنْهَا وَتَوْفِقْنِي لِتَأْدِيبِهَا كَمَا فَرَضْتَ وَأَمَرْتَ بِهِ عَلَى سُنَّةِ رَسُولِكَ صِلْ لِمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَتِكَ وَبَرَكَاتِكَ خُضُوعًا وَخُشُوعًا وَتَشْرَحْ صِدْرِي لِإِيْتَاءِ الزَّكَاةِ وَإِعْطَاءِ الصَّدَقَاتِ وَيَذِلْ الْمُعْزُوفَ وَالِإِحْسَانَ إِلَيَّ شِعْءِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَمَوَاسِيَاتِهِمْ وَلَا تَتَوَفَّانِي إِلَّا بَعِيدًا أَنْ تَزُوقَنِي حَرِّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَقُبُورِ الْأَنْمَةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ تَوْبَةَ نُصُوحًا تَرْضَاهَا وَتَبِيَّةَ تَحْمِيدُهَا وَعَمَلًا صَالِحًا تَقْبَلُهُ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي وَتَهَوَّنَ عَلَيَّ سَيِّئَاتِ الْمَيُوتِ وَتَحْشُرْنِي فِي زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صِلْ لِمَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَتُدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَتَجْعِلَ دَمْعِي غَزِيرًا فِي طَاعَتِكَ وَعَبْرَتِي جَارِيَةً فِيمَا يُقَرِّبُنِي مِنْكَ وَقَلْبِي عَطُوفًا عَلَى أَوْلِيَائِكَ وَتُصَوِّنِي فِي هَذِهِ الدُّنْيَا مِنَ الْعَاهَاتِ وَالْآفَاتِ وَالْأَمْرَاضِ الشَّدِيدَةِ وَالْأَسْقَامِ الْمُزْمِنَةِ وَجَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ وَالْحَوَادِثِ وَتَصْرِفَ قَلْبِي عَنِ الْحَرَامِ وَتُبْغِضَ إِلَيَّ مَعَاصِيكَ وَتُحَبِّبَ إِلَيَّ الْحَلَالَ وَتَفْتَحْ لِي أَبْوَابَهُ وَتَثْبِتْ بَيْتِي وَفِعْلِي عَلَيْهِ وَتَمُدَّ فِي عُمْرِي وَتُعَلِّقَ أَبْوَابَ الْمَحْنِ عَنِّي وَلَا تَسْلُبْنِي مَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ وَلَا تَسْتَرِدَّ شَيْئًا مِمَّا أَحْسَنْتَ بِهِ إِلَيَّ وَلَا تَنْزِعْ مِنِّي النَّعْمَ الَّتِي أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ وَتَرِيدَ فِيمَا حَوَّلْتَنِي وَتُضَاعَفُهُ أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَتَزُوقَنِي مَا لَا كَثِيرًا وَاسِعًا سَانِعًا هَبْنِي نَامِيًا وَفَايَا وَعِزًّا بَاقِيَا كَافِيَا وَجَاهَا عَرِيضًا مَبْنِيًا وَنِعْمَةً سَابِعَةً عَامَةً وَتُعْتَبِنِي بِذَلِكَ عَنِ الْمَطَالِبِ الْمُتَكَدِّهِ وَالْمَوَارِدِ الصَّعْبَةِ وَتُخَلِّصَنِي مِنْهَا مُعَافَى فِي دِينِي وَنَفْسِي وَوَلَدِي وَمَا أُعْطَيْتَنِي وَمَنْحَتَنِي وَتَحْفَظْ عَلَيَّ مَالِي وَجَمِيعَ مَا حَوَّلْتَنِي وَتَقْبِضْ عَنِّي أَيْدِي الْجَبَابِرَةِ وَتَرُدَّنِي إِلَى وَطْنِي وَتُبَلِّغْنِي نَهَائِهِ أَمَلِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَتَجْعِلَ عَاقِبَتَهُ أَمْرِي مَحْمُودَةً حَسَنَةً سَلِيمَةً وَتَجْعَلْنِي رَحِيبَ الصَّدْرِ وَاسِعَ الْحَالِ حَسَنَ الْخُلُقِ بَعِيدًا مِنَ الْبُخْلِ وَالْمَنْعِ وَالنَّفَاقِ وَالْكَذْبِ وَالْبُهْتِ وَقَوْلِ الزُّورِ وَتُرْسَخْ فِي قَلْبِي مَحَبَّةَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَشِيَعَتِهِمْ وَ

تَحْرُسِنِي يَا رَبِّ فِي نَفْسِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ وَلَدِي وَ أَهْلِ حُرَانِي وَ إِخْوَانِي وَ أَهْلِ مَوَدَّتِي وَ ذُرِّيَّتِي بِرَحْمَتِكَ وَ جُودِكَ اللَّهُمَّ هَذِهِ حَاجَاتِي عِنْدَكَ وَ قَدْ اسْتَكْرَهْتُهَا لِلْوَمِيِّ وَ شَحِيحِي وَ هِيَ عِنْدَكَ صَغِيرَةٌ حَقِيرَةٌ وَ عَلَيْكَ سَهْلَةٌ يَسِيرَةٌ فَاسْأَلُكَ بِجَاهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عِنْدَكَ وَ بِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ وَ بِمَا أُوجِبَتْ لَهُمْ وَ بِسَائِرِ أَنْبِيَائِكَ وَ رُسُلِكَ وَ أَصْفِيائِكَ وَ أَوْلِيَائِكَ الْمُخْلِصِينَ مِنْ عِبَادِكَ وَ بِاسْمِكَ الْمَاعْظَمِ الْمَاعْظَمِ لَمَّا قَضَيْتَهَا كُلَّهَا وَ اسْتَعْفَنِي بِهَا وَ لَمْ تُخَيِّبْ أَمَلِي وَ رَجَائِي اللَّهُمَّ وَ شَفَّعْ صَاحِبَ هَذَا الْقَبْرِ فِي يَا سَيِّدِي يَا وَلِيَّ اللَّهِ يَا أَمِينَ اللَّهِ أَسْأَلُكَ أَنْ تَشْفَعْ لِي إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ فِي هَذِهِ الْحَاجَاتِ كُلِّهَا بِحَقِّ آبَائِكَ الطَّاهِرِينَ وَ بِحَقِّ أَوْلَادِكَ الْمُتَنَجِّينَ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ تَفَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ الْمُنْتَزِلَةَ الشَّرِيفَةَ وَ الْمَرْتَبَةَ الْجَلِيلَةَ وَ الْجَاهُ الْعَرِيضَ اللَّهُمَّ لَوْ عَرَفْتُ مَنْ هُوَ أَوْجَهُ عِنْدَكَ مِنْ هَذَا الْإِمَامِ وَ مِنْ آبَائِهِ وَ أَبْنَائِهِ الطَّاهِرِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ الصَّلَاةُ لَجَعَلْتَهُمْ شُفَعَائِي وَ قَدَّمْتَهُمْ أَمَامَ حَاجَتِي وَ طَلَبَاتِي هَذِهِ فَاسْتَمِعْ مِنِّي وَ اسْتَجِبْ لِي وَ أَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ وَ مَا قَصِيرَتْ عَنْهُ مَسْأَلَتِي وَ عَجَزَتْ عَنْهُ قُوَّتِي وَ لَمْ تَبْلُغْهُ فِطْنَتِي مِنْ صَالِحِ دِينِي وَ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي فَامْتُنْ بِهِ عَلَيَّ وَ احْفَظْنِي وَ احْرُسْنِي وَ هَبْ لِي وَ اغْفِرْ لِي وَ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ أَوْ مَكْرُوهٍ مِنْ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ أَوْ سُلْطَانٍ عَنِيدٍ أَوْ مُخَالِفٍ فِي دِينٍ أَوْ مُنَازِعٍ فِي دُنْيَا أَوْ حَاسِدٍ عَلَيَّ نِعْمَةً أَوْ ظَالِمٍ أَوْ بَاغٍ فَاقْبِضْ عَنِّي يَدَهُ وَ اصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُ وَ اشْغَلْهُ [عَنِّي بِنَفْسِهِ وَ اكْفِنِي شَرَّهُ وَ شَرَّ أَتْبَاعِهِ وَ شَيْطَانِيهِ وَ أَجْرَنِي مِنْ كُلِّ مَا يَضُرُّنِي وَ يُجْحِفْ بِي وَ اعْطِنِي جَمِيعَ الْخَيْرِ كُلِّهِ] كُلُّهُ مِمَّا أَعْلَمُ وَ مِمَّا لَا- أَعْلَمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي وَ لِوَالِدَتِي وَ لِإِخْوَانِي وَ أَخَوَاتِي وَ أَعْمَامِي وَ عَمَّاتِي وَ أَخَوَالِي وَ خَالَاتِي وَ أَجْدَادِي وَ جَدَّاتِي وَ أَوْلَادِهِمْ وَ ذُرَارِيهِمْ وَ أَزْوَاجِي وَ ذُرِّيَّاتِي وَ أَقْرَبَائِي وَ أَصْدِقَائِي وَ جِيرَانِي وَ إِخْوَانِي فِيكَ مِنْ أَهْلِ الشَّرْقِ وَ الْغَرْبِ وَ لِجَمِيعِ أَهْلِ مَوَدَّتِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ الْأَخْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ وَ لِجَمِيعِ مَنْ عَلَّمَنِي خَيْرًا أَوْ تَعَلَّمْتُ مِنْهُ عِلْمًا اللَّهُمَّ أَشْرِكْهُمْ فِي صَالِحِ دُعَائِي وَ زِيَارَتِي لِمَشْهَدِ حُجَّتِكَ وَ وَلِيِّكَ وَ أَشْرِكْنِي فِي صَالِحِ أَدْعِيَّتِهِمْ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ بَلِّغْ وَلِيِّكَ مِنْهُمْ السَّلَامَ وَ السَّلَامَ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَ بَرَكَاتَهُ يَا سَيِّدِي يَا مَوْلَايَ يَا فُلَانَ بْنَ فُلَانَ بِهِ جَاءَ أَيْنَ كَلِمَةُ نَامِ امَامِي رَا كِه زِيَارَتِ مِي كَنْد وَ نَامِ پَدْرِ آن بزرگوار را بگويد صَلِّ عَلَى اللَّهِ عَلَيْكَ وَ عَلَى رُوحِكَ وَ بَدَنِكَ أَنْتَ وَسَيِّلتِي إِلَى اللَّهِ وَ ذَرِيعَتِي إِلَيْهِ وَ لِي حَقُّ مَوَالَاتِي وَ تَأْمِينِي فَكُنْ شَفِيعِي إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ فِي الْوُقُوفِ عَلَيَّ قِصَّتِي هَذِهِ وَ صِرْفِي عَنْ مَوْفِقِي هَذَا بِالنَّجْحِ بِمَا سَأَلْتُهُ كُلَّهُ بِرَحْمَتِهِ وَ قُدْرَتِهِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي عَقْلاً- كَامِلاً- وَ لُبًّا رَاجِحًا وَ عِزًّا بَاقِيًا وَ قَلْبًا زَكِيًّا وَ عَمَلًا- كَثِيرًا وَ أَدَبًا بَارِعًا وَ اجْعَلْ ذَلِكَ كُلَّهُ لِي وَ لَا تَجْعَلْهُ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پنجم در ذکر زیارت وداع

که هر یک از ائمه علیهم السلام به آن وداع کرده شوند. بدان که از جمله آداب زیارت چنانچه در محل خود ذکر شده وداع کردن زایر است مزور را در وقت بیرون رفتن از بلد آن بزرگوار به آنچه از ایشان رسیده چنانچه در غالب زیارات مشاهده می شود و ما در مفاتیح در ابواب زیارات ائمه علیهم السلام برای هر یک از ایشان صلوات الله عليهم وداعی نقل کردیم و در وداع حضرت سید الشهداء علیه السلام اکتفا کردیم به همان زیارت وداعی که در ادب بیستم از آداب زائر آن حضرت ذکر شد و بالجمله در اینجا ذکر می کنیم این زیارت وداع را که شیخ محمد بن المشهدی آن را در باب وداع مزار کبیر نقل کرده و سید بن طاووس رحمه الله علیه بعد از زیارت جامعه مذکوره و ما نقل می کنیم آن را از مصباح الزائر فرموده چون خواستی وداع کنی و برگردی یعنی در هر یک از مشاهد مشرفه که هستی پس بگو: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النَّبُوَّةِ وَ مَعْدِنَ الرِّسَالَةِ سَلَامٌ مُودَعٌ لَا سَيِّمٌ وَ لَا قَالٍ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ سَلَامٌ وَلِيٍّ غَيْرِ رَاغِبٍ عَنْكُمْ وَ لَا مُنْحَرِفٍ عَنْكُمْ وَ لَا مُسْتَبَدِلٍ بِكُمْ وَ لَا مُؤَثِّرٍ عَلَيْكُمْ وَ لَا زَاهِدٍ فِي قُورْبِكُمْ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَةِ قُبُورِكُمْ وَ إِثْنَانِ مَشَاهِدِكُمْ وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ حَسْرَتِي اللَّهُ فِي زُمرْتِكُمْ وَ أوردنی حوضکُمْ وَ أَرْضَاکُمْ عَنِّي وَ مَكْنَنِي فِي دَوْلَتِكُمْ وَ أَحْيَانِي فِي رَجْعَتِكُمْ وَ مَلَكْنِي فِي أَيَّامِكُمْ وَ شَكَرَ سَعْيِي لَكُمْ وَ غَفَرَ ذُنُوبِي بِشَفَاعَتِكُمْ وَ أَقَالَ عَثْرَتِي بِحُبِّكُمْ وَ أَعْلَى كَفْبِي بِمُؤَالَائِكُمْ وَ شَرَّفَنِي بِطَاعَتِكُمْ وَ أَعَزَّنِي بِهَيْدَاكُمُ وَ جَعَلَنِي مِمَّنْ يَنْقَلِبُ مُفْلِحًا مُنْجِحًا سَالِمًا غَانِمًا مُعَاَفَا غِيْبًا

فَإِنَّا بِرِضْوَانِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ وَكَفَايَتِهِ بِأَفْضَلِ مَا يَنْقَلِبُ بِهِ أَحَدٌ مِنْ زُورَارِكُمْ وَمَوَالِيكُمْ وَمُحِبِّكُمْ وَشَيْعَتِكُمْ وَرَزَقِنِي اللَّهُ الْعُودَ ثُمَّ الْعُودَ ثُمَّ الْعُودَ مَا أَبْقَانِي رَبِّي بِنَيْئِهِ صَادِقِهِ وَإِيمَانٍ وَتَقْوَى وَإِحْبَابٍ وَرِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِهِمْ وَذِكْرِهِمْ وَ الصَّلَاةِ عَلَيْهِمْ وَأَوْجِبْ لِي الْمَغْفِرَةَ وَالرَّحْمَةَ وَالْخَيْرَ وَالتَّوَكُّلَ وَالْإِيمَانَ وَحُسْنَ الْجَابِئِ كَمَا أُوجِبَتْ لِأَوْلِيَائِكَ الْعَارِفِينَ بِحَقِّهِمْ الْمُؤَجِّبِينَ طَاعَتَهُمْ وَالرَّاغِبِينَ فِي زِيَارَتِهِمْ الْمُتَقَرِّبِينَ إِلَيْكَ وَإِلَيْهِمْ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَمَالِي وَأَهْلِي اجْعَلُونِي مِنْ هَمِّكُمْ وَصَيَّرُونِي فِي حَزْبِكُمْ وَأَدْخِلُونِي فِي شَفَاعَتِكُمْ وَأَذْكُرُونِي عِنْدَ رَبِّكُمْ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَبْلِغْ أَرْوَاحَهُمْ وَأَجْسَادَهُمْ عَنِّي تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا وَالسَّلَامَ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتَهُ

ششم

در تحفه الزائر است که از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر گاه ترا حاجتی به سوی خدای تعالی باشد یا از امری خایف و ترسان باشی در کاغذی بنویس بسم الله الرحمن الرحيم اللهم اني اتوجه اليك بأحب الأسماء إليك وأعظمها لمدنيك وأتقرب وأتوسل إليك بمن أوجب حقه عليك بمحمد وعلي وفاطمة والحسن والحسين وعلي بن الحسين ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر وعلي بن موسى ومحمد بن علي وعلي بن محمد والحسن بن علي والحجة المنتظر صلوات الله عليهم أجمعين الكفني كذا وكذا يعني حاجت خود را ذکر کنی پس رقعہ را بیچ و در بندقه‌ای از گل بگذار و در میان آب جاری یا چاهی بینداز که حق تعالی به زودی فرج کرامت فرماید

هفتم

به سند معتبر مروی است که شیخ ابو عمرو نایب اول امام عصر صلوات الله علیه این دعا را املا فرمود به ابو علی محمد بن همام و امر فرمود او را که آن را بخواند و سید بن طاووس در جمال الاسبوع بعد از ذکر دعاهاى وارده بعد از نماز عصر جمعه و صلوات کبیره این دعا را ذکر کرده و فرموده و اگر برای تو عذری باشد از جمیع آنچه ذکر کردیم پس حذر کن از آنکه مهمل گذاری خواندن این دعا را پس به درستی که ما شناختیم این را از فضل خداوند جل جلاله که مخصوص فرموده ما را به آن پس اعتماد کن به آن و آن دعا این است: اللهم عرّفني نفسك فإنك إن لم تُعرّفني نفسك لم أعرف رسولك اللهم عرّفني رسولك فإنك إن لم تُعرّفني رسولك لم أعرف حجبتك اللهم عرّفني حجبتك فإنك إن لم تُعرّفني حجبتك ضللت عن ديني اللهم لا تمثني ميتة جاهليّة ولا ترغ قلبي بعد إذ هدّيتني اللهم فكما هدّيتني لولايته من فرضت علي طاعته من ولايته ولاة أمرك بعد رسولك صلواتك عليه وآله حتى واليت ولاة أمرك أمير المؤمنين علي بن أبي طالب والحسن والحسين وعلياً ومحمداً وجعفرًا وموسى وعلياً ومحمداً وعلياً والحسن والحجة القائم المهدي صلواتك عليهم أجمعين اللهم فبيني على دينك و اشتغلتني بطاعتك ولين قلبي لولي أمرك و عافني ممّا امتحنت به خلقك و تبّيتني على طاعته ولي أمرك الذي سترته عن خلقك و يا ذنك غاب عن برّيتك و أمرك ينتظر و أنت العالم غير المعلم بالوقت الذي فيه صلاح أمر وليك في الإذن له بإظهار أمره و كشف ستره فصبرني على ذلك حتى لا أحبّ تعجيل ما أخرت و لا تأخير ما عجلت و لا كشف ما سترت و لا البحث عمّا كتمت و لا أنازعك في تدبيرك و لا أقول لم و كيف و ما بال ولي الأمر لا يظهر و قد امتلأت الأرض من الجور و أفضّ أموري كلها إليك اللهم اني أسألك أن تُريني ولي أمرك ظاهراً نافذ الأمر مع علمي بأن لك السلطان و القدرة و البرهان و الحجة و المشيئة و الحول و القوة فافعل ذلك بي و بجميع المؤمنين حتى ننظر إلى ولي أمرك صلواتك عليه ظاهر مقاله واضح الدلالة هادياً من الصلاة شافياً من الجهالة أبرز يا ربّ مشاهدته و ثبت قواعده و اجعلنا ممن تقرّ عينه برؤيته و أقمنا بخدمته و توفنا على ملته و احشُرنا في زمرة اللهم أعدّه من شرّ جميع ما خلقت و ذرات و برأت و أنشأت و صورت و احفظه من بين يديه و من خلفه و عن يمينه و عن شماله [و من فوقه و من تحته بحفظك الذي لا يضيع من حفظه به و

اِحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَوَصِيَّ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَمِدِّي فِي عُمْرِهِ وَزِدْ فِي أَجَلِهِ وَاعْنِهِ عَلَيَّ مَا وَلَيْتَهُ وَاسْتَرْعَيْتَهُ وَزِدْ فِي كَرَامَتِكَ لَهُ فَإِنَّهُ الْهَادِي الْمُهْدِي وَالْقَائِمُ الْمُهْتَدِي وَالطَّاهِرُ التَّقِيُّ الرَّكِيُّ النَّقِيُّ الرَّضِيُّ الْمَرْضِيُّ الصَّابِرُ الشَّكُورُ الْمُجْتَهِدُ اللَّهُمَّ وَلَا تَسْلُبْنَا الْيَقِينَ لَطُولِ الْأَمَدِ فِي غَيْبَتِهِ وَانْقِطَاعِ خَبَرِهِ عَنَّا وَلَا تُتَسِّنَا ذِكْرَهُ وَانْتِظَارَهُ وَالْإِيمَانَ بِهِ وَقُوَّةَ الْيَقِينِ فِي طُهورِهِ وَالدُّعَاءِ لَهُ وَالصَّلَاةِ عَلَيْهِ حَتَّى لَا يَقْطِنَا طَوْلُ غَيْبَتِهِ مِنْ قِيَامِهِ وَيَكُونَ يَقِينًا فِي ذَلِكَ كَيْقِينَا فِي قِيَامِ رَسُولِكَ صِلْمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ مَا جَاءَ بِهِ مِنْ وَحْيِكَ وَتَنْزِيلِكَ فَقَوِّ قُلُوبَنَا عَلَى الْإِيمَانِ بِهِ حَتَّى تَسْلِمَكَ بِنَا عَلَى يَدَيْهِ مِنْهَاجِ الْهُدَى وَالْمَحَجَّةِ الْعُظْمَى وَالطَّرِيقَةَ الْوَسْطَى وَقَوْنَا عَلَى طَاعَتِهِ وَتَبَتْنَا عَلَى مُتَابَعَتِهِ [مُشَابِعَتِهِ وَاجْعَلْنَا فِي حَزْبِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَنْصَارِهِ وَالرَّاضِينَ بِفِعْلِهِ وَلَا تَسْلُبْنَا ذَلِكَ فِي حَيَاتِنَا وَلَا عِنْدَ وَفَاتِنَا حَتَّى تَتَوَفَّانَا وَنَحْنُ عَلَى ذَلِكَ لَا شَاكِينَ وَلَا نَاكِبِينَ وَلَا مُرْتَابِينَ وَلَا مُكْذِبِينَ اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَهُ وَأَبْدُهُ بِالنَّصِيرِ وَأَنْصِرْ نَاصِرِيهِ وَاخْذُلْ خَاذِلِيهِ وَدَمْدِمْ عَلَى مَنْ نَصَبَ لَهُ وَكَذَّبَ بِهِ وَأَظْهَرَ بِهِ الْحَقَّ وَأَمَتَ بِهِ الْجَوْرَ وَاسْتَنْقِذْ بِهِ عِبَادَكَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الدُّلِّ وَانْعَشْ بِهِ الْبِلَادَ وَأَقْتُلْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ الْجَبَابِرَةَ وَالْكَفْرَةَ مَصْبَاحِ الزَّائِرِ وَأَقْصِمْ بِهِ رُءُوسَ الصَّلَاةِ وَذَلِّلْ بِهِ الْجَبَّارِينَ وَالْكَافِرِينَ وَأَبْرِ بِهِ الْمُنَافِقِينَ وَالنَّاكِبِينَ وَجَمِّعِ الْمُخَالِفِينَ وَالْمُلْحِدِينَ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا حَتَّى لَا تَدَعَ مِنْهُمْ دِيَارًا وَلَا تَبْقَى لَهُمْ آثَارًا طَهَّرْ مِنْهُمْ بِلَادَكَ وَأَشْفِ مِنْهُمْ صُدُورَ عِبَادِكَ وَجَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحَى مِنْ دِينِكَ وَأَصْلِحْ بِهِ مَا بَدَّلَ مِنْ حُكْمِكَ وَغَيِّرْ مِنْ سُنَّتِكَ حَتَّى يَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ غَضًا جَدِيدًا صَحِيحًا لَا عَوَجَ فِيهِ وَلَا بَدْعَ مَعَهُ حَتَّى تُطْفِئَ بِعَدْلِهِ نِيرَانَ الْكَافِرِينَ فَإِنَّهُ عَيْدُكَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَارْتَضَيْتَهُ لِنَصِيرِ دِينِكَ وَأَصِطَفَيْتَهُ بِعِلْمِكَ وَعَصَيْتَهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَبَرَّأْتَهُ مِنَ الْعُيُوبِ وَأَطْلَعْتَهُ عَلَى الْغُيُوبِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ وَطَهَّرْتَهُ مِنَ الرَّجْسِ وَنَقَيْتَهُ مِنَ الدَّنَسِ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ الْأَيْمَةِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَى شَيْعَتِهِ الْمُتَجَبِّينَ وَبَلِّغُهُمْ مِنْ آمَالِهِمْ مَا يَأْمُلُونَ وَاجْعَلْ ذَلِكَ مِنَّا خَالِصًا مِنْ كُلِّ شَكٍّ وَشُبْهَةٍ وَرِيَاءٍ وَسَمْعَةٍ حَتَّى لَا نُرِيدَ بِهِ غَيْرَكَ وَلَا نَطْلُبُ بِهِ إِلَّا وَجْهَكَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقَدْ نَبِينَا وَغَيْبَهُ إِمَامِنَا [وَلَيْتِنَا] وَشِدَّةَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا وَوُقُوعَ الْفِتَنِ بِنَا وَتَظَاهَرَ الْأَعْدَاءِ عَلَيْنَا وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا وَقَلَّةَ عَدَدِنَا اللَّهُمَّ فَافْرُجْ ذَلِكَ عَنَّا بِفَتْحِ مَنْبِكَ تُعَجِّلْهُ وَنَصِيرِ مَنْبِكَ تُعِزُّهُ وَإِمَامِ عَدْلٍ تُظْهِرُهُ إِلَهُ الْحَقِّ آمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ أَنْ تَأْذَنَ لَوْلِيكَ فِي إِظْهَارِ عَدْلِكَ فِي عِبَادِكَ وَقَتْلِ أَعْدَائِكَ فِي بِلَادِكَ حَتَّى لَا تَدَعَ لِلْجَوْرِ يَا رَبِّ دَعَامَةً إِلَّا قَصَيْتُمَهَا وَلَا بَقِيَّةً إِلَّا أَفْنَيْتُمَهَا وَلَا قُوَّةً إِلَّا أَوْهَنْتُمَهَا وَلَا رُكْنًا إِلَّا هَدَمْتُمُوهُ وَلَا حُدًّا إِلَّا فَلَلْتُمُوهُ وَلَا سِلَاحًا إِلَّا أَكَلْتُمُوهُ وَلَا زَايَةً إِلَّا نَكَسْتُمَهَا وَلَا شُجَاعًا إِلَّا قَتَلْتُمُوهُ وَلَا جَيْشًا إِلَّا خَدَلْتُمُوهُ وَارْزَمْتُمُوهُ يَا رَبِّ بِحَجْرِكَ الدَّمَاعِ وَأَضْرَبْتُمُوهُ بِسَيْفِكَ الْقَاطِعِ وَبَأْسِكَ الَّذِي لَا تَرُدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ وَعَدْبُ أَعْدَاءِكَ وَأَعْدَاءُ وِلِيِّكَ وَأَعْدَاءُ رَسُولِكَ صِلْمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِيَدِ وِلِيِّكَ وَأَيِّدِي عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ اكْفِ وِلِيِّكَ وَحَجَّتِكَ فِي أَرْضِكَ هَوْلَ عَدُوِّهِ وَكَيْدَ مَنْ أَرَادَهُ [كَادَهُ وَامْكُرْ بِمَنْ مَكَرَ بِهِ وَاجْعَلْ دَائِرَةَ السُّوءِ عَلَى مَنْ أَرَادَ بِهِ سُوءًا وَأَقْطَعْ عَنْهُ مَادَاتَهُمْ وَارْعَبْ لَهُ قُلُوبَهُمْ وَزَلْزَلْ أَقْدَامَهُمْ وَخُذْهُمْ جَهْرَةً وَبَغِيَّةً وَشِدْدَةً عَلَيْهِمْ عَذَابِكَ وَأَخْزِهِمْ فِي عِبَادِكَ وَالْعَنَّهُمْ فِي بِلَادِكَ وَأَسْكِكْنَهُمْ أَسْفَلَ نَارِكَ وَأَحِطْ بِهِمْ أَشَدَّ عَذَابِكَ وَأَصْلِبْهُمْ نَارًا وَاحْشُ قُبُورَ مَوْتَاهُمْ نَارًا وَأَصْلِبْهُمْ حَرَّ نَارِكَ فَإِنَّهُمْ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ وَأَضَلُّوا عِبَادَكَ وَأَخْرَبُوا بِلَادَكَ اللَّهُمَّ وَأَحْيِ بَوْلِيكَ الْقُرْآنَ وَأَرِنَا نُورَهُ سِرْمَدًا لَا لَيْلَ فِيهِ وَأَحْيِ بِهِ الْقُلُوبَ الْمَيِّتَةَ وَأَشْفِ بِهِ الصُّدُورَ الْوَاغِرَةَ وَاجْمَعْ بِهِ الْأَهْوَاءَ الْمُخْتَلِفَةَ عَلَى الْحَقِّ وَأَقِمَّ بِهِ الْحُدُودَ الْمُعْطَلَةَ وَالْأَحْكَامَ الْمُهْمَلَةَ حَتَّى لَا يَبْقَى حَقٌّ إِلَّا ظَهَرَ وَلَا عَدْلٌ إِلَّا زَهَرَ وَاجْعَلْنَا يَا رَبِّ مِنْ أَعْوَانِهِ وَمَقْوِيَةِ سُلْطَانِهِ وَالْمُؤْتَمِرِينَ لِأَمْرِهِ وَالرَّاضِينَ بِفِعْلِهِ وَالْمُسْلِمِينَ لِأَحْكَامِهِ وَمَنْ لَا حَاجَةَ بِهِ إِلَى التَّقِيَّةِ مِنْ خَلْقِكَ وَأَنْتَ يَا رَبِّ الَّذِي تَكْشِفُ الضَّرَّ وَتُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاكَ وَتُنْجِي مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ فَاكْشِفِ الضَّرَّ عَن وِلِيِّكَ وَاجْعَلْهُ خَلِيفَةً فِي أَرْضِكَ كَمَا ضَمَنْتَ لَهُ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِنْ خُصَمَاءِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنْ أَعْدَاءِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ الْحَقِّ وَالْغَيْظِ عَلَى آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ ذَلِكَ فَاعْزِزْنِي وَأَسْتَجِيرُ بِكَ فَاجْزِنِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي بِهِمْ فَائِزًا عِنْدَكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

بدانکه ثواب زیارت هر یک از رسول خدا و ائمه هدی علیهم السلام را هدیه روح مقدس هر یک از ایشان می‌توان کرد و همچنین به روح هر یک از مؤمنان هدیه می‌توان کرد و زیارت به نیابت ایشان می‌توان کرد چنانکه به سند معتبر منقول است که: داود صرمی به حضرت امام علی نقی علیه السلام عرض کرد که من پدر تو را زیارت کردم و ثوابش را از برای تو قرار دادم فرمود که تو را از جانب خدا اجر و ثواب عظیم هست و از جانب ما حمد و ثنا و در حدیث دیگر منقول است که: امام علی نقی علیه السلام شخصی را فرستاد به حایر امام حسین علیه السلام که از برای آن حضرت زیارت و دعا کند و به سند معتبر از حضرت امام موسی بن جعفر علیهما السلام منقول است که: چون به زیارت مرقد نور رسول خدا صلی الله علیه و آله بروی و از اعمال زیارت فارغ شوی دو رکعت نماز بکن و بایست نزد سر رسول خدا صلی الله علیه و آله و بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ مِنْ أَبِي وَأُمِّي وَ زَوْجَتِي وَ وُلْدِي وَ حَامَّتِي وَ مِنْ جَمِيعِ أَهْلِ بَلَدِي حُرِّهِمْ وَ عِبَادِهِمْ وَ أَيْضَهُمْ وَ أَسْوَدهُمْ پس به هر کس از اهل بلد خود بگویی که من به نیابت تو به پیغمبر صلی الله علیه و آله سلام دادم صادق خواهی بود و در بعضی از روایات وارد است که: از بعضی از ائمه طاهرين صلوات الله عليهم اجمعين سؤال نمودند از مردی که دو رکعت نماز می‌کند یا یک روز روزه می‌دارد یا حج یا عمره به جا می‌آورد یا زیارت می‌کند رسول خدا صلی الله علیه و آله یا یکی از ائمه طاهرين عليهم السلام را و ثواب آن را از برای پدر و مادر خود یا برادر مؤمن خود هدیه می‌کند آیا او را ثوابی هست فرمود که ثواب آن عمل به آن شخص می‌رسد بی آنکه از ثواب او چیزی کم شود و شیخ طوسی رحمه الله علیه در تهذیب فرموده است کسی که به نیابت برادر مؤمن به زیارت رود به اجرت چون فارغ شود از غسل زیارت و موافق بعضی از نسخ از عمل زیارت بگوید اللَّهُمَّ مَا أَصَابَنِي مِنْ تَعَبٍ أَوْ نَصَبٍ أَوْ شَعَثٍ أَوْ لُغُوبٍ فَأُجْرُ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ فِيهِ وَ أَجْرُنِي فِي قَضَائِي عَنْهُ پس چون زیارت کند در آخر زیارت بگوید السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ عَنْ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ أَتَيْتَكَ زَائِرًا عَنْهُ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ پس هر دعایی که خواهد از برای او بکند و نیز فرموده است که چون کسی خواهد که به نیابت دیگری زیارت کند بگوید اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ أَوْفَدَنِي إِلَى مَوَالِيهِ وَ مَوَالِيٍّ لَأُزَوِّرَ عَنْهُ رَجَاءً لِحَزِيلِ الثَّوَابِ وَ فِرَارًا مِنْ سُوءِ الْحِسَابِ اللَّهُمَّ إِنَّهُ يَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِأَوْلِيَائِهِ إِبْرَأِيَاءِكَ الدَّالِّينَ عَلَيْكَ فِي غُفْرَانِكَ ذُنُوبَهُ وَ حَطَّ سَيِّئَاتِهِ وَ يَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِهِمْ عِنْدَ مَشْهَدِ إِمَامِهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمُ اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْ مِنْهُ وَ أَقْبَلْ شَفَاعَةَ أَوْلِيَائِهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ فِيهِ اللَّهُمَّ جَاذِرِهِ عَلَى حُسْنِ نِيَّتِهِ وَ صِيحِحِ عَقِيدَتِهِ وَ صَحِّحِ مَوْلَاتِهِ أَحْسَنَ مَا جَاذَرْتِ أَحَدًا مِنْ عِبِيدِكَ الْمُؤْمِنِينَ وَ أَدَمَ لَهُ مَا حَوَّلْتَهُ وَ اسْتَعْمَلْتَهُ صَالِحًا فِيمَا آتَيْتَهُ وَ لَا تَجْعَلْنِي آخِرَ وَافِدٍ لَهُ يُوفِدُهُ اللَّهُمَّ أَعْتِقْ رَقَبَتَهُ مِنَ النَّارِ وَ أَوْسِعْ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ الْخَالِلِ الطَّيِّبِ وَ اجْعَلْهُ مِنْ رُفَقَاءِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَارِكْ لَهُ فِي وُلْدِهِ وَ مَالِهِ وَ أَهْلِهِ وَ مَا مَلَكَتْ يَمِينُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ حُلِّ بَيْنَهُ وَ بَيْنَ مَعَاصِيكَ حَتَّى لَا يَعْصِيكَ وَ أَعِنِّهِ عَلَى طَاعَتِكَ وَ طَاعِيَهُ أَوْلِيَائِكَ حَتَّى لَا تَفْقِدَهُ حَيْثُ أَمَرْتَهُ وَ لَا تَرَاهُ حَيْثُ نَهَيْتَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لَهُ وَ ارْحَمْهُ وَ اعْفُ عَنْهُ وَ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعِزَّهُ مِنْ هَوْلِ الْمُطَّلَعِ وَ مِنْ فِرْعِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَ سُوءِ الْمُنْقَلَبِ وَ مِنْ ظُلْمَةِ الْقَبْرِ وَ وَخَشَتِهِ وَ مِنْ مَوَاقِفِ الْخِزْيِ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ حَيَاةَ نَبِيِّهِ فِي مَوْفِقِي هَذَا غُفْرَانَكَ وَ تَحْفَتَهُ فِي مَقَامِي هَذَا عِنْدَ إِمَامِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ أَنْ تُقِيلَ عَثْرَتَهُ وَ تُقَبِّلَ مَعْدِرَتَهُ وَ تَتَجَاوَزَ عَنْ حَطِيئَتِهِ وَ تَجْعَلَ التَّقْوَى زَادَهُ وَ مَا عِنْدَكَ خَيْرًا لَهُ فِي مَعَادِهِ وَ تَحْشُرَهُ فِي زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ تَغْفِرَ لَهُ وَ لِقَوْلِهِ فَانْكُ خَيْرٌ مَرْغُوبٍ إِلَيْهِ وَ أَكْرَمُ مَسْئُولٍ اعْتَمَدَ الْعِبَادُ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ وَ لِكُلِّ مَوْفِدٍ جَائِزَةً وَ لِكُلِّ زَائِرٍ كَرَامَةً فَاجْعَلْ جَائِزَتَهُ فِي مَوْفِقِي هَذَا غُفْرَانَكَ وَ الْجَنَّةَ لَهُ وَ لِحَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ اللَّهُمَّ وَ أَنَا عَبْدُكَ الْخَاطِئُ الْمِيذْنِبُ الْمُقَرَّبُ بِذُنُوبِهِ فَاسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَنْ لَا تَحْرِمَنِي بَعْدَ ذَلِكَ الْأَجْرِ وَ الثَّوَابِ مِنْ فَضْلِ عَطَائِكَ وَ كَرَمِ تَفَضُّلِكَ پس برود به نزد ضريح مقدس و دستها را به سوی آسمان بلند کند رو به قبله و بگوید: يَا مَوْلَايَ يَا إِمَامِي عَبْدُكَ فُلَانُ بِنِ فُلَانٍ أَوْفَدَنِي زَائِرًا لِمَشْهَدِكَ يَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ بِذَلِكَ وَ إِلَى رَسُولِهِ وَ إِلَيْكَ يَرْجُو بِذَلِكَ فَكَأَنَّكَ رَقَبَتُهُ مِنَ النَّارِ مِنَ الْعُقُوبَةِ فَاعْفِرْ لَهُ وَ لِحَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَسْتَجِيبَ لِي فِيهِ وَ فِي جَمِيعِ إِخْوَانِي وَ أَخَوَاتِي وَ وُلْدِي وَ أَهْلِي بِجُودِكَ وَ

كَرَمِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

حواشی کتاب مفاتیح الجنان

حدیثُ الكساءِ

مقدمه

اسناد حدیث کساء: تاکنون در تحقیقات انجام شده درباره سند حدیث شریف کساء، چند سند به دست آمده که در ذیل به آن اشاره می‌شود: قدیمی‌ترین کتابی که تاکنون به دست آمده و در بردارنده‌ی بخشی از حدیث شریف کساء به شکل فعلی است، کتاب «غُرر الاخبار و دُرر الآثار دیلمی» [۱] است که محیی‌الدین غریفی [۲] در کتاب خود [۳] حدیث کساء را به نقل از آن آورده و گفته که این نسخه را در کتابخانه‌ی شیر محمد همدانی دیده است. کتاب دیگری که تاریخ کتابت آن سال ۱۰۳۳ ه. ق است، در بردارنده‌ی متن و ترجمه‌ی حدیث شریف کساء است. نسخه‌ی خطی این کتاب در کتابخانه‌ی آیت الله العظمی مرعشی نجفی ره به شماره ی ۸۹۵۴ موجود و از آن نگهداری می‌شود. کتاب دیگری که متن حدیث شریف کساء را روایت کرده منتخب طریحی است. [۴] فخر الدین محمد طریحی ۹۷۹-۱۰۸۵ ه. ق از علمای قرن یازدهم و هم عصر علامه‌ی مجلسی و نویسنده‌ی کتابهای چندی از جمله مجمع البحرین، تفسیر غریب القرآن و ضوابط الاسماء و الرجال و ... است. علامه‌ی مجلسی ره و علامه بحرانی ره از کتاب منتخب طریحی نقل حدیث کرده اند. [۵] آیت الله العظمی مرعشی نجفی ره نیز او را بزرگ داشته و چنین ستوده اند: علامه‌ی جلیل القدر ثقه و ثبت، فخرالدین محمد علی الطریحی الاسدی النجفی ره، صاحب مجمع البحرین. یکی دیگر از سندهای حدیث کساء مربوط به علامه شیخ عبدالله بحرانی ره صاحب کتاب عوالم العلوم است. ایشان در حاشیه کتاب عوالم نسخه‌ی میرزا سلیمان یزد سند حدیث کساء را چنین نقل کرده است: رایت بخط الشيخ الجلیل السید هاشم، عن شیخه السید ماجد البحرانی عن الحسن بن زین الدین الشهید الثانی، عن شیخه المقدس الاردبیلی، عن شیخه علی بن عبدالعالی الکرکی، عن الشيخ علی بن هلال الجزائری، عن الشيخ احمد بن فهد الحلی، عن الشيخ علی بن الخازن الحائری، عن الشيخ ضیاء الدین علی بن الشهید الاول عن ابیه، عن فخر المحققین، عن شیخه العلامة الحلی، عن شیخه المحقق، عن شیخه ان نما الحلی، عن شیخه محمد بن ادريس الحلی، عن ابی حمزه الطوسی صاحب ثاقب المناقب، عن الشيخ الجلیل محمد بن شهر آشوب عن الطبرسی صاحب الاحتجاج، عن شیخه الجلیل الحسن بن الحسن الطوسی، عن ابیه، عن شیخ الطائفه، عن شیخه المفید، عن شیخه ابن قولویه القمی، عن شیخه الكلینی، عن علی بن ابراهیم بن هاشم، عن ابیه، عن احمد بن محمد بن ابی نصر البزنطی، عن قاسم بن یحیی الجلاء الکوفی، عن ابی بصیر، عن ابان بن تغلب البکری، عن جابر بن یزید الجعفی، عن جابر بن عبدالله الانصاری عن فاطمه الزهرا سلام الله علیها بنت رسول الله صلی الله علیه و آله. در این سند بزرگانی همچون سید هاشم بحرانی صاحب تفسیر البرهان، شیخ حسن بن زید شهید ثانی، مقدس اردبیلی، شیخ عبدالعالی کرکی، علامه حلّی و شیخ طوسی و صاحب دو کتاب از کتابهای چهارگانه شیعه یعنی الاستبصار و تهذیب الاحکام، شیخ مفید، ابن قولویه و شیخ کلینی صاحب یکی از کتب اربعه شیعه یعنی الکافی که حضرت مهدی عجل الله فرجه در توقیعی درباره‌ی آن فرموده اند: «الکافی کافٍ لشیعتنا» قرار دارند و سند به جابر بن عبدالله انصاری ختم می‌شود که او نیز این حدیث شریف را از حضرت فاطمه زهرا س نقل می‌کند. آیت الله العظمی مرعشی نجفی ره در اهمیت این سند بارها می‌فرمودند: خدا عنایت بفرماید حدیث شریف کساء را در عوالم طبع شده زیارت کنم. کتاب دیگری که در آن از حدیث شریف کساء به شکل کنونی آن یاد شده، نهج الحُجَّه فی فضائل الائمه، نوشته‌ی علی نقی احسایی، از علمای قرن دوازدهم هجری است. وی به هنگام نقل این حدیث می‌نویسد: «و رُوِيَ حَدِيثُ الْكِسَاءِ مِنْ طُرُقِنَا مَبْسُوطًا مُشْتَمَلًا عَلَى فَضْلِ شَيْعَةِ آلِ مُحَمَّدٍ ص» و این نشان دهنده‌ی آن است

که راه های سندی متعددی برای این حدیث وجود داشته است. آیت الله العظمی حاج سید صادق شیرازی نیز حدیث کساء را به این طریق از جابر بن عبدالله انصاری نقل می کنند: عن والدی، عن الشیخ عباس القمی، عن المیرزا حسین النوری، عن الشیخ مرتضی الانصاری، عن المولی احمد النراقی، عن السید بحر العلوم، عن الوحید البهبهانی، عن ابیه الشیخ محمد اکمل، عن المولی محمد باقر المجلسی، عن ابیه المولی محمد تقی المجلسی، عن الشیخ البهائی، عن ابیه الشیخ حسین عبدالصمد، عن الشهید الثانی، عن احمد بن محمد بن خاتون، عن الشیخ عبدالعالی الکرکی، عن علی بن هلال الجزائری، عن الشیخ علی بن خازن الحائری، عن احمد بن فهدا لحلی، عن ضیاء الدین علی بن الشهید الاول، عن ابیه محمد بن مکی العاملی، عن فخر المحققین عن ابیه العلامه الحلی، عن خاله المحقق الحلی، عن ابن نما، عن محمد بن ادريس الحلی، عن ابی حمزه الطوسی، عن محمد بن شهر آشوب، عن الطبرسی صاحب الاحتجاج، عن الحسن بن محمد بن الحسن الطوسی، عن ابیه شیخ الطائفه عن الشیخ المفید، عن الشیخ الصدوق، عن ابیه عن علی بن ابراهیم حیلوله و عن ابن قولویه، عن الشیخ الکلینی، عن علی بن ابراهیم، عن ابیه ابراهیم بن هاشم، عن احمد بن محمد بن ابی نصر البزنطی، عن القاسم بن یحیی الخِذاء الکوفی، عن ابی بصیر، عن أبان بن تغلب، عن جابر بن یزید الجعفی، عن جابر بن عبدالله الانصاری ره جمیعاً عن سیدتنا و مولاتنا الصدیقه الکبری فاطمه الزهر س بنت رسول الله ص: أَنَّهَا قَالَتْ: دخل عليّ ابی رسول الله ص فی بعض الايام، الی آخر الحدیث الشریف ... از دیگر کتبی که حدیث کساء در آنها نقل شده است می توان به رساله‌ی آیت الله بافقی ره، کتاب «ملحقات احقاق الحق»، ج ۲، ص ۵۴۴ تا ۵۵۷ اثر حضرت آیت الله العظمی مرعشی نجفی، کتاب «آیه التّطهیر فی احادیث الفریقین» سید علی موحد ابطحی ج ۱ ص ۴۳، من فقه الزهرا س جلد ۱، صفحه ۵۳ نوشته‌ی مرحوم آیت الله العظمی سید محمد حسینی شیرازی ره و کتاب حسین علوی دمشقی اشاره کرد؛ که این امر نشان از اعتبار این حدیث نزد نویسندگان آن کتابها دارد [۶]. <http://www.sibtayn.com/shdj> سایت اینترنتی سبّطین ع؛ نیز رجوع شود به: دایره‌ی المعرف تشیّع، جلد ۱۴، مدخل "الکساء و أسناده"، که اثری بوده است از مرحوم آیت الله مرعشی نجفی ره. پاورقی: [۱] - ابو محمد الحسن بن محمد دیلمی ره صاحب کتاب ارشاد القلوب، از علمای بزرگ قرن هشتم هجری. [۲] - از شاگردان مرحوم آیت الله العظمی خویی ره. [۳] - غریفی، محیی الدین، آیه التّطهیر، ص ۸۸. [۴] - برای مثال: علامه مجلسی ره بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۲۴۲-۲۴۴؛ بحرانی عوالم العلوم، ج ۱۷، ص ۱۰۱-۱۰۴. [۵] - مرعشی نجفی ره، سید شهاب الدین، ملحقات احقاق الحق، ج ۲، ص ۵۵۷. [۶] - حدیث کساء و آثار شگفت، سید علی ابطحی، ص ۲۹ تا ۳۵.

متن عربی

عَنْ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ عَلَيْهَا السَّلَامُ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَالَتْ: قَالَ سَمِعْتُ فَاطِمَةَ أَنَّهَا قَالَتْ دَخَلَ عَلَيَّ أَبِي رَسُولُ اللَّهِ فِي وَآلِهِ، بَعْضَ الْأَيَّامِ فَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةُ فَقُلْتُ عَلَيْكَ السَّلَامُ قَالَ إِنِّي أَجِدُ فِي يَدَيَّ ضَعْفًا فَقُلْتُ لَهُ أَعِيدُكَ بِاللَّهِ يَا أَبَتَاهُ مِنَ الضُّعْفِ فَقَالَ يَا فَاطِمَةُ ابْنِي بِالْكِسَاءِ الْيَمَانِيِّ فَعَطَّيْتُهُ بِهِ وَصَرْتُ أَنْظُرُ إِلَيْهِ وَإِذَا وَجْهُهُ يَتَلَأَلُو كَأَنَّهُ الْبَدْرُ فِي لَيْلَةٍ تَمَامِهِ وَكَمَالِهِ فَمَا كَانَتْ إِلَّا سَاعَةً وَإِذَا بَوْلِدِي الْحَسَنُ قَدْ أَقْبَلَ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمِّيهِ فَقُلْتُ وَ عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا قُرَّةَ عَيْنِي وَ ثَمَرَةَ فؤ ادى فَقَالَ يَا أُمِّيهِ إِنِّي أَشَمُّ عِنْدَكَ رَائِحَةٌ طَيِّبَةٌ كَأَنَّهَا رَائِحَةُ حَيْدَى رَسُولِ اللَّهِ فَقُلْتُ نَعَمْ إِنَّ حَيْدَكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَاقْبَلِ الْحَسَنُ نَحْوَ الْكِسَاءِ وَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَيْدَاهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَأْذُنُ لِي أَنْ أَدْخُلَ مَعَكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَقَالَ وَ عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا وَلَدِي وَيَا صَاحِبَ حَوْضِي قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ مَعَهُ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَمَا كَانَتْ إِلَّا سَاعَةً وَإِذَا بَوْلِدِي الْحَسَنُ قَدْ أَقْبَلَ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمِّيهِ فَقُلْتُ وَ عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا وَلَدِي وَيَا قُرَّةَ عَيْنِي وَ ثَمَرَةَ فؤ ادى فَقَالَ لِي يَا أُمِّيهِ إِنِّي أَشَمُّ عِنْدَكَ رَائِحَةٌ طَيِّبَةٌ كَأَنَّهَا رَائِحَةُ حَيْدَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَقُلْتُ نَعَمْ إِنَّ حَيْدَكَ وَأَخَاكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَدَنَى الْحَسَنُ نَحْوَ الْكِسَاءِ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَيْدَاهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ اخْتَارَهُ اللَّهُ أَتَأْذُنُ لِي أَنْ أَكُونَ مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَقَالَ وَ عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا

وَلَدَى وَيَا شَافِعَ أُمَّتِي قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ مَعَهُمَا تَحْتَ الْكِسَاءِ فَاقْبَلَ عِنْدَ ذَلِكَ أَبُو الْحَسَنِ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ فَقُلْتُ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا أَبَا الْحَسَنِ وَيَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فَقَالَ يَا فَاطِمَةُ إِنِّي أَشَمُّ عِنْدَكَ رَائِحَةً طَيِّبَةً كَأَنَّهَا رَائِحَةُ أَخِي وَأَبْنِ عَمِّي رَسُولِ اللَّهِ فَقُلْتُ نَعَمْ هُوَ مَعَ وَلَدَيْكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَاقْبَلَ عَلِيُّ نَحْوَ الْكِسَاءِ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَأْذُنُ لِي أَنْ أَكُونَ مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ قَالَ لَهُ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا أَخِي يَا وَصِيَّيَّ وَخَلِيفَتِي وَصَاحِبَ لِقَائِي قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ عَلِيُّ تَحْتَ الْكِسَاءِ ثُمَّ آتَيْتُ نَحْوَ الْكِسَاءِ وَقُلْتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَاهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَأْذُنُ لِي أَنْ أَكُونَ مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ قَالَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا بِنْتِي وَيَا بَضْعَتِي قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلْتُ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَلَمَّا اكْتَمَلْنَا جَمِيعًا تَحْتَ الْكِسَاءِ أَخَذَ أَبِي رَسُولُ اللَّهِ بِطَرْفِي الْكِسَاءِ وَأَوْمَى بِيَدِهِ الْيُمْنَى إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ اللَّهُمَّ إِنَّ هَؤُلَاءِ أَهْلُ بَيْتِي وَخَاصَّتِي وَحَاضِرَاتِي لِحَمِيهِمْ لِحَمِي وَدَمُهُمْ دَمِي يُؤْلَمُنِي مَا يُؤْلَمُهُمْ وَيَحْزَنُنِي مَا يَحْزَنُهُمْ أَنَا حَزْبٌ لِمَنْ حَارِبُهُمْ وَسَلَمٌ لِمَنْ سَالَمَهُمْ وَعَرْدُو لِمَنْ عَادَاهُمْ وَمُحِبٌّ لِمَنْ أَحَبَّهُمْ إِنَّهُمْ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُمْ فَاجْعَلْ صِلَاؤَاتِكَ وَبَرَكَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَعُفْرَانِكَ وَرِضْوَانِكَ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ وَأَذْهِبْ عَنْهُمْ الرَّجْسَ وَطَهِّرْهُمْ تَطْهِيرًا فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَا مَلَأْنِيكَ وَيَا سَكَّكَ أَنْ سَمَّ وَاتَى إِنِّي مَا خَلَقْتُ سِمَاءً مَبِيئَةً وَلَا أَرْضًا مَدْحِيَّةً وَلَا قَمْرًا مُنِيرًا وَلَا شَمْسًا مُضِيئَةً وَلَا فَلَكًا يَدُورُ وَلَا بَحْرًا يَجْرِي وَلَا فَلَكًا يَسْرِي إِلَّا فِي مَحَبَّةِ هَؤُلَاءِ الْخَمْسِيَّةِ الَّذِينَ هُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَقَالَ الْأَمِينُ جِبْرَائِيلُ يَا رَبِّ وَمَنْ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ هُمْ أَهْلُ بَيْتِ النَّبُوَّةِ وَمَعِدِنِ الرَّسَالَةِ هُمْ فَاطِمَةُ وَأَبُوهَا وَبَعْلُهَا وَبَنُوهَا فَقَالَ جِبْرَائِيلُ يَا رَبِّ أَتَأْذُنُ لِي أَنْ أَهْبِطَ إِلَى الْأَرْضِ لِأَكُونَ مَعَهُمْ سَادِسًا فَقَالَ اللَّهُ نَعَمْ قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَهَبِطِ الْأَمِينُ جِبْرَائِيلُ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ الْعَلِيُّ الْأَعْلَى يُقْرِئُكَ السَّلَامَ وَيَخْصُصُكَ بِالتَّحِيَّةِ وَالْإِكْرَامِ وَيَقُولُ لَكَ وَعِزَّتِي وَجَلَالِي إِنِّي مَا خَلَقْتُ سِمَاءً مَبِيئَةً وَلَا أَرْضًا مَدْحِيَّةً وَلَا قَمْرًا مُنِيرًا وَلَا شَمْسًا مُضِيئَةً وَلَا فَلَكًا يَدُورُ وَلَا بَحْرًا يَجْرِي وَلَا فَلَكًا يَسْرِي إِلَّا لِاجْلِكُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ وَقَدْ أَذِنُ لِي أَنْ أَذْخُلَ مَعَكُمْ فَهَبِطِ تَأْذُنُ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا أَمِينَ وَحَيَّ اللَّهُ إِنَّهُ نَعَمْ قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ جِبْرَائِيلُ مَعَنَا تَحْتَ الْكِسَاءِ فَقَالَ لِأَبِي إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَوْحَى إِلَيْكُمْ يَقُولُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا فَقَالَ عَلِيُّ لِأَبِي يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْبِرْنِي مَا لِي جُلُوسَتَنَا هَذَا تَحْتَ الْكِسَاءِ مِنَ الْفَضْلِ عِنْدَ اللَّهِ فَقَالَ النَّبِيُّ وَالَّذِي بَعَنِي بِالْحَقِّ نَبِيًّا وَاصِطَفَانِي بِالرَّسَالَةِ نَجِيًّا مَا ذَكَرَ خَبْرُنَا هَذَا فِي مَحْفَلٍ مِنْ مَحَافِلِ أَهْلِ الْأَرْضِ وَفِيهِ جَمْعٌ مِنْ شِيعَتِنَا وَمُحِبِّينَا إِلَّا وَنَزَلَتْ عَلَيْهِمُ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتْ بِهِمُ الْمَلَائِكَةُ وَاسْتَعْفَرَتْ لَهُمْ إِلَى أَنْ يَتَفَرَّقُوا فَقَالَ عَلِيُّ إِذَا وَاللَّهِ فُرْنَا وَفَارَزَ شِيعَتَنَا وَرَبَّ الْكَعْبَةِ فَقَالَ النَّبِيُّ ثَانِيًا يَا عَلِيُّ وَالَّذِي بَعَنِي بِالْحَقِّ نَبِيًّا وَاصِطَفَانِي بِالرَّسَالَةِ نَجِيًّا مَا ذَكَرَ خَبْرُنَا هَذَا فِي مَحْفَلٍ مِنْ مَحَافِلِ أَهْلِ الْأَرْضِ وَفِيهِ جَمْعٌ مِنْ شِيعَتِنَا وَمُحِبِّينَا وَفِيهِمْ مَهْمُومٌ إِلَّا وَفَرَجَ اللَّهُ هَمَّهُمْ وَلَا مَعْمُومٌ إِلَّا وَكَشَفَ اللَّهُ عَمَّهُمْ وَلَا طَالِبٌ حَاجِيَهُ إِلَّا وَقَضَى اللَّهُ حَاجَتَهُ فَقَالَ عَلِيُّ إِذَا وَاللَّهِ فُرْنَا وَسِعِدْنَا وَكَذَلِكَ شِيعَتُنَا فَارَوْا وَسِعِدُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَبَّ الْكَعْبَةِ.

ترجمه فارسی

جابر گوید شنیدم از فاطمه زهرا که فرمود: وارد شد بر من پدرم رسول خدا در بعضی از روزها و فرمود: سلام بر تو ای فاطمه در پاسخ گفتم: بر تو باد سلام فرمود: من در بدنم سستی و ضعفی درک می‌کنم، گفتم: پناه می‌دهم تو را به خدا ای پدرجان از سستی و ضعف فرمود: ای فاطمه بیاور برایم کساء یمانی را و مرا بدان بپوشان من کساء یمانی را برایش آوردم و او را بدان پوشاندم و هم چنان بدو می‌نگریستم و در آن حال چهره اش می‌درخشید همانند ماه شب چهارده پس ساعتی نگذشت که دیدم فرزندم حسن وارد شد و گفت: سلام بر تو ای مادر گفتم: بر تو باد سلام ای نور دیده ام و میوه دلم گفت: مادر جان من در نزد تو بوی خوشی استشمام می‌کنم گویا بوی جدم رسول خدا است گفتم: آری همانا جد تو در زیر کساء است پس حسن به طرف کساء رفت و گفت: سلام بر تو ای جد بزرگوار ای رسول خدا آیا به من اذن می‌دهی که وارد شوم با تو در زیر کساء؟ فرمود: بر تو باد سلام ای فرزندم و ای صاحب حوض من اذنت دادم پس حسن با آن جناب بزیر کساء رفت ساعتی نگذشت که فرزندم حسین وارد شد و گفت: سلام بر تو ای مادر گفتم: بر تو باد سلام ای فرزند من و ای نور دیده ام و میوه دلم فرمود: مادر جان من در نزد تو بوی

خوشی استشمام می‌کنم گویا بوی جدم رسول خدا ص است گفتم آری همانا جد تو و برادرت در زیر کساء هستند حسین نزدیک کساء رفته گفت: سلام بر تو ای جد بزرگوار، سلام بر تو ای کسی که خدا او را برگزید آیا به من اذن می‌دهی که داخل شوم با شما در زیر کساء فرمود: و بر تو باد سلام ای فرزندم و ای شفاعت کننده امتم به تو اذن دادم پس او نیز با آن دو در زیر کساء وارد شد در این هنگام ابوالحسن علی بن ابیطالب وارد شد و فرمود سلام بر تو ای دختر رسول خدا گفتم: و بر تو باد سلام ای ابا الحسن و ای امیر مؤمنان فرمود: ای فاطمه من بوی خوشی نزد تو استشمام می‌کنم گویا بوی برادرم و پسر عمویم رسول خدا است؟ گفتم: آری این او است که با دو فرزندت در زیر کساء هستند پس علی نیز بطرف کساء رفت و گفت: سلام بر تو ای رسول خدا آیا اذن می‌دهی که من نیز با شما در زیر کساء باشم رسول خدا به او فرمود: و بر تو باد سلام ای برادر من و ای وصی و خلیفه و پرچمدار من به تو اذن دادم پس علی نیز وارد در زیر کساء شد، در این هنگام من نیز بطرف کساء رفتم و عرض کردم سلام بر تو ای پدرجان ای رسول خدا آیا به من هم اذن می‌دهی که با شما در زیر کساء باشم؟ فرمود: و بر تو باد سلام ای دخترم و ای پاره تنم به تو هم اذن دادم، پس من نیز به زیر کساء رفتم، و چون همگی در زیر کساء جمع شدیم پدرم رسول خدا دو طرف کساء را گرفت و با دست راست به سوی آسمان اشاره کرد و فرمود: خدایا اینانند خاندان من و خواص و نزدیکانم گوشتشان گوشت من و خونشان خون من است می‌آزارد مرا هرچه ایشان را بیازارد و به اندوه می‌اندازد مرا هرچه ایشان را به اندوه در آورد من در جنگم با هر که با ایشان بجنگد و در صلحم با هر که با ایشان در صلح است و دشمنم با هر کس که با ایشان دشمنی کند و دوستم با هر کس که ایشان را دوست دارد اینان از منند و من از ایشانم پس بفرست دروذهای خود و برکت‌های و مهرت و آمرزش و خوشنودیت را بر من و بر ایشان و دور کن از ایشان پلیدی را و پاکیزه شان کن بخوبی پس خدای عزوجل فرمود: ای فرشتگان من و ای ساکنان آسمانهایم براستی که من نیافریدم آسمان بنا شده و نه زمین گسترده و نه ماه تابان و نه مهر درخشان و نه فلک چرخان و نه دریای روان و نه کشتی در جریان را مگر به خاطر دوستی این پنج تن اینان که در زیر کساینند پس جبرئیل امین عرض کرد: پروردگارا کیانند در زیر کساء؟ خدای عزوجل فرمود: آنان خاندان نبوت و کان رسالتند: آنان فاطمه است و پدرش و شوهر و دو فرزندش جبرئیل عرض کرد: پروردگارا آیا به من هم اذن می‌دهی که به زمین فرود آیم تا ششمین آنها باشم خدا فرمود: آری به تو اذن دادم پس جبرئیل امین به زمین آمد و گفت: سلام بر تو ای رسول خدا، پروردگار علیّ اعلیّ سلامت می‌رساند و تو را به تحیت و اکرام مخصوص داشته و می‌فرماید: به عزت و جلالم سوگند که من نیافریدم آسمان بنا شده و نه زمین گسترده و نه ماه تابان و نه مهر درخشان و نه فلک چرخان و نه دریای روان و نه کشتی در جریان را مگر برای خاطر شما و محبت و دوستی شما و به من نیز اذن داده است که با شما در زیر کساء باشم پس آیا تو هم ای رسول خدا اذن می‌دهی؟ رسول خدا ص فرمود و بر تو باد سلام ای امین وحی خدا آری به تو هم اذن دادم پس جبرئیل با ما وارد در زیر کساء شد و به پدرم گفت: همانا خداوند به سوی شما وحی کرده و می‌فرماید: حقیقت این است که خدا می‌خواهد پلیدی و ناپاکی را از شما خاندان ببرد و پاکیزه کند شما را پاکیزگی کامل علی علیه السلام به پدرم گفت: ای رسول خدا به من بگو این جلوس و نشستن ما در زیر کساء چه فضیلتی و چه شرافتی نزد خدا دارد؟ پیغمبر ص فرمود: سوگند بدان خدائی که مرا به حق به پیامبری برانگیخت و به رسالت و نجات دادن خلق برگزید که ذکر نشود این خبر و سرگذشت ما در انجمن و محفلی از محافل مردم زمین که در آن گروهی از شیعیان و دوستان ما باشند جز آنکه نازل شود بر ایشان رحمت حق و فرا گیرند ایشان را فرشتگان و برای آنها آمرزش خواهند تا آنگاه که از دور هم پراکنده شوند، علی که این فضیلت را شنید فرمود: با این ترتیب به خدا سوگند ما رستگار شدیم و سوگند به پروردگار کعبه که شیعیان ما نیز رستگار شدند، دوباره پیغمبر فرمود: ای علی سوگند بدان که مرا بحق به نبوت برانگیخت و به رسالت و نجات دادن خلق برگزید ذکر نشود این خبر و سرگذشت ما در انجمن و محفلی از محافل مردم زمین که در آن گروهی از شیعیان و دوستان ما باشند و در میان آنها اندوهناکی باشد جز آنکه خدا اندوهش را برطرف کند و نه غمناکی جز آنکه خدا غمش را بگشاید و نه حاجتخواهی باشد جز آنکه خدا

حاجتش را برآورد، علی گفت: بدین ترتیب به خدا سوگند ما کامیاب و سعادت‌مند شدیم و هم چنین شیعیان ما کامیاب و سعادت‌مند شدند در دنیا و آخرت؛ قسم به پروردگار کعبه.

فضیلت سوره یس

منقول است از مفاتیح النجاح از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که سوره یس را بخواند بواسطه رضای خدای، بخشد خدای عزّ و جلّ او را و می‌دهد به او اجر چنانکه گویا خوانده قرآن را دوازده نوبت و هر بیمار که خوانده شود نزد او سوره یس نازل می‌شود به عدد هر حرفی از آن ده فرشته پیش او، صف می‌زنند و جهت او استغفار می‌کنند و در قبض روح او حاضرند و مشایعت جنازه او می‌کنند و نماز بر او می‌کنند و در وقت دفن او حاضرند و هر بیماری که بخواند این سوره را در سکرّات مرگ یا نزد او بخوانند می‌آید رضوان خازن بهشت با یک شربت از آب بهشت و به او می‌دهد پس او می‌آشامد و می‌میرد سیراب و مبعوث می‌شود سیراب و محتاج نمی‌شود به حوضی از حوضهای پیغمبران تا وقتی که داخل بهشت می‌شود و او سیراب است و منقول است که سوره یس به صاحبش می‌رساند خیر دنیا و آخرت را و دفع می‌کند از او بلای دنیا و هؤولهای آخرت را و دفع می‌کند هر شرّی را و روا می‌کند جهت او هر حاجتی را و هر که بخواند این سوره را برابر بیست حجّ است برای او و هر که بشنود جهت او باشد هزار نور و هزار یقین و هزار برکت و هزار رحمت و از او بیرون می‌آورد هر کوفتی را و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که در قبرستان درآید و سوره یس بخواند خدای عزّوجلّ عذاب اموات را تخفیف دهد و جهت او باشد به عدد ایشان حسنات و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره یس را در روز بخواند مرزوق و محفوظ است تا شب و هر که پیش از خواب در شب بخواند موکل سازد خدای عزّوجلّ بر او هزار فرشته که حفظ کنند او را از شرّ هر شیطان رجیم و از هر آفتی و اگر بمیرد در آن روز خدای تعالی او را داخل بهشت سازد، الخبر.

فضیلت سوره الرّحمن

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود مگذارید خواندن سوره الرّحمن را به درستی که او در دل منافقان قرار نمی‌گیرد و می‌آید از نزد خدای عزّ و جلّ در روز قیامت در صورت آدمی در بهترین صورتی و خوشترین بوئی تا آنکه می‌ایستد نزد خدای تعالی در جایی که نزدیکتر از آن نیست به خدای تعالی پس می‌گوید خدای عزّ و جلّ به آن که کیست آنکه قیام می‌نمود به امر تو در حیات دنیا و مداومت می‌کرد در خواندن تو پس او می‌گوید یا ربّ فلان و فلان پس سفید می‌شود رویهای ایشان، پس می‌گوید به ایشان که شفاعت کنید هر کس را که می‌خواهید پس شفاعت می‌کنند تا حدّی که کسی نمی‌ماند که اراده شفاعت جهت او داشته باشد که شفاعت نکند پس خدای عزّ و جلّ می‌گوید به ایشان که داخل بهشت شوید و هر جا که می‌خواهید ساکن شوید و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که بخواند سوره الرّحمن را و هر جا که بخواند «فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ» بگوید «لَا بَشِيئَةَ مِنَ الْآيَاتِكِ رَبِّ أَكْذِبُ» پس اگر در شب بخواند آنگاه بمیرد شهید مرده و اگر در روز بخواند آنگاه بمیرد شهید مرده.

فضیلت سوره واقعه

نقل است که عثمان بن عفّان به عیادت عبد الله بن مسعود رفت در مرضی که به آن فوت شد به او گفت که از چه شکره داری گفت از گناهان خود گفت چه چیز میل داری گفت رحمت پروردگار خود گفت جهت تو طیب طلب نکنم گفت طیب مرا بیمار کرده گفت امر نکنم که به تو عطیه بدهند گفت در وقتی که احتیاج داشتم به من ندادی الحال که مستغنیم می‌دهی گفت آنچه

می‌دهم جهت دختران تو بوده باشد گفت ایشان را به آن حاجتی نیست جهت اینکه من ایشان را امر کردم بخواندن سوره واقعه و من شنیده‌ام از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که می‌گفت هر که بخواند سوره واقعه را در هر شب نمی‌رسد به او پیریشانی هرگز و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام نقلست که هر که بخواند سوره واقعه را هر شب پیش از آنکه بخوابد ملاقات کند خدای عزّ و جلّ را در حالتی که روی آن شخص چون ماه باشد در وقت تمامی آن و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که مشتاق باشد به بهشت و به وصف بهشت سوره واقعه بخواند.

فضیلت سوره جمعه

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که واجبست بر هر مؤمن هر گاه شیعه ما باشد که بخواند در نماز شب جمعه سوره جمعه «وَسَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى» و در نماز ظهر آن جمعه و منافقین و هر گاه این را به عمل آورد چنانست که گویا عمل رسول خدا صلی الله علیه و آله را به جا آورده و ثواب و جزای او بر خداوند عزّ و جلّ بهشت است.

فضیلت سوره تبارک

از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که بخواند سوره «تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ» در مکتوبه پیش از آنکه بخوابد پیوسته در امان خدای تعالی خواهد بود تا داخل صبح شود و در امان خدای تعالی خواهد بود روز قیامت تا داخل بهشت شود و قطب راوندی از ابن عباس نقل کرده که مردی خیمه زد بر روی قبری و ندانست که آن قبر است پس خواند سوره «تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ» را پس شنید صیحه زنده‌ای را که گفت: این سوره مُنْجِيَه است پس این مطلب را به حضرت رسول صلی الله علیه و آله عرض کرد آن حضرت فرمود آن سوره نجات دهنده است از عذاب قبر.

فضیلت سوره النبأ

شیخ صدوق از امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود هر که بخواند سوره «عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ» را از سال بیرون نشود که زیارت کند بیت الله الحرام را هر گاه مداومت کند بر آن در هر روز و شیخ طبرسی در مجمع البیان از ابی بن کعب روایت کرده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که بخواند سوره «عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ» را سیراب فرماید حقّ تعالی او را از شراب سرد در روز قیامت و بدان که در روایات اهل بیت علیهم السلام وارد شده که نبأ عظیم ولایت است و آنکه حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام نبأ عظیم است «هُوَ النَّبَأُ الْعَظِيمُ وَفُلْكَ نُوحٍ» * «وَبَابُ اللَّهِ وَانْقَطَعَ الْخِطَابُ»

فضیلت سوره اعلی

شیخ صدوق از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که سوره «سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى» را در فریضه یا نافله بخواند در روز قیامت به او گویند که از هر دری از درهای بهشت که می‌خواهی داخل شو.

فضیلت سوره الشمس

در مجمع البیان از ابی بن کعب از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله نقل کرده که کسی که سوره «وَالشَّمْسِ» را بخواند گویا تصدّق داده هر چه که بتابد بر آن شمس و قمر.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم جاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱) با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹ بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند. مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است. اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید. از جمله فعالیتهای گسترده مرکز: الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ... د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای و راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۲۴۵۰۲۳۵) ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خود کار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ... ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ... ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶ وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com تلفن ۰۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۰۳۱۱-۲۳۳۳۰۴۵ (۰۳۱۱) نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی

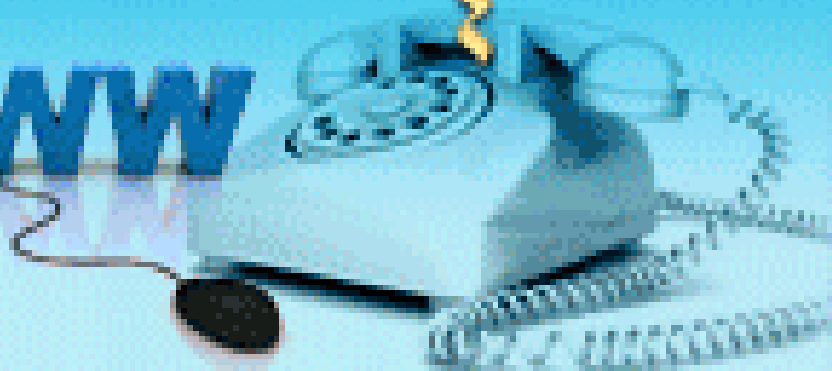

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گام‌ها

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

